LEXIKON

UEBER DIE FORMEN

DER

GRIECHISCHEN VERBA.

NEBST ZWEI BEILAGEN.

I. Verzeichniss der Declinations- und Conjugations-Endungen.
II. Grammatischer Schlüssel.

VON

GEORG TRAUT.

GIESSEN.

VERLAG VON EMIL ROTH.

1867.

Fr. Nies'sche Buchdruckerei (Carl B. Lorck) in Leipzig.

Vorrede.

Bei der grossen Mannigfaltigkeit der Formen, welche die griechische Sprache darbietet, muss ein Lexikon, das die Verbalformen in alphabetischer Ordnung aufführt, von Wichtigkeit und Bedeutung erscheinen, und zwar nicht nur für den Gelehrten, dem es geeignete Belegstellen nachweist, sondern auch für den Schüler, der es als Hilfsmittel bei der Praeparation und der Ausführung von Exercitien benutzen kann.

In der Wahl der aufzunehmenden Formen bestimmte mich einmal das grammatische Interesse, welches eine Form darbietet, sodann die grössere oder geringere Schwierigkeit, welche sie für den Schüler hat, ferner das seltnere Vorkommen und endlich wiederum der allgemeinere und häufigere Gebrauch und zwar liess ich mich in letzterem Falle von der Absicht leiten, den Bedürfnissen der Anfänger Rechnung zu tragen, für die gerade eine ausführlichere Behandlung der häufiger vorkommenden Bildungen als nothwendig erscheinen muss.

Die Verba in ihren sämmtlichen Tempus-, Modus- und Personalformen aufzuführen, war wegen des zugemessenen Raumes weder möglich, noch überhaupt nothwendig, ja nicht

einmal zweckmässig, da eine solche Häufung das Nachschlagen erschwert und den Rathsuchenden eher verwirrt als erleichtert haben würde. Ich führe daher öfters nur die Tempora auf, aber gewöhnlich mit Ausschluss des Präsens, behandle jedoch auch die Modus- und Personalformen stets in einem selbständigen Artikel, wenn sie von grammatischem Interesse sind oder ihre anomale Bildung und die Art ihres Vorkommens irgendwie besondere Aufmerksamkeit erfordert. Auch ist auf die Modus- und Personalformen innerhalb der Artikel, welche die Tempusform darstellen, Bedacht genommen worden. Die Verba auf μι habe ich vollständig in allen ihren Tempus-, Modus- und Personalformen aufgestellt, weil sie einmal als eine alterthümliche und seltenere Bildungsweise grössere Aufmerksamkeit erheischen und dann auch weil sie später erlernt und, wie die Erfahrung lehrt, dem Schüler überhaupt weniger geläufig werden. Da aber die Personal- und Modusformen weniger Berücksichtigung finden konnten und dennoch, namentlich bei den Verb. contract. mannigfache Schwierigkeiten darbieten, so entschloss ich mich, dem Lexikon einen Anhang der Conjugationsendungen beizugeben, der als Ergänzung des Hauptwerkes zu betrachten ist. Es sind in demselben die Endungen der Verba auf μι gar nicht berücksichtigt, da, wie oben gesagt, diese Verba vollständig aufgeführt sind, die Verba contracta dagegen ausführlich behandelt, und mit Bedachtnahme auf die Bedürfnisse des Anfängers ist auch von der gewöhnlichen Conjugation auf ω die dritte Person der Einheit und Mehrheit aufgeführt. Im übrigen enthält der Anhang vorzugsweise anomale Formen. Die Declinationsendungen sind aus praktischen Rücksichten zur Erleichterung der Schülerpräparation mit in den Anhang aufgenommen worden, und dürften namentlich von dem Anfänger als eine nicht unerwünschte Beigabe betrachtet werden.

Hinsichtlich der Anordnung der Aoristformen ist zu bemerken, dass sowohl die augmentirten Indicative als die nicht augmentirten Modusformen in besondern Artikeln behandelt worden und zwar ist für die letzteren ein gemeinsamer Artikel eingetreten, unter dem Imper. Conj., Opt. u. s. w. speciell aufgeführt sind.

Um dem Missstande abzuhelfen, dass durch die alphabetische Anordnung die zusammengehörenden Formen getrennt und oft an den verschiedensten Stellen des Werks behandelt werden, habe ich jedem Artikel, für welchen eine Beziehung auf die verwandten Bildungen nöthig schien, die betreffenden Formationen in Parenthese ( ) mit dem Zeichen $<$ beigesetzt. Durch das Zeichen $>$ sind die abweichenden Lesarten eingeführt, und durch die Buchstaben Δ^*, B^*, Γ^*, Δ^* ist auf das häufigere Vorkommen in aufsteigender Linie hingedeutet. Die Bestimmung und grammatische Erklärung, welche den einzelnen Artikeln beigefügt ist, sowie die Zurückführung auf die Präsensform und die Angabe der als Noten beigefügten deutschen Bedeutungen soll den Bedürfnissen der Schüler Rechnung tragen und es ist dies Alles, um auch den Wünschen der ersten Anfänger zu genügen, sammt und sonders durchgeführt worden. Da einerseits eine Verweisung auf die gangbarsten Grammatiken zum Zwecke einer genaueren Erläuterung der Formen als wichtig und nothwendig erschien und eine für jeden einzelnen Fall eintretende und daher sich öfters wiederholende Citation, vollständig ausgeschrieben, zu viel Raum erfordert hätte, so habe ich eine Aushilfe in dem am Ende angefügten „grammatischen Schlüssel“ gefunden. Die Ziffern in fetter Schrift verweisen zunächst auf die §§. in Krüger's Sprachlehre und zwar die der ersten Tabelle (p. 37 des Anhangs), welche im Lexikon selbst in runden Klammern stehen, auf den ersten und die der zweiten, in eckige Klammern eingeschlossenen,

auf den zweiten Theil. Die im Anhang sich findenden eingeklammerten Zahlen in gewöhnlicher Schrift gehen unmittelbar auf die §§. in Krüger's Sprachlehren. Nach Krüger ist durch die Bezeichnung *Kh.* u. *C.* auch auf die Grammatiken von Kühner und Curtius verwiesen. Es konnte indessen die Citation dieser Grammatiken nur in bestimmten Fällen eintreten. Sie ist nicht nur weggefallen, wenn die betreffenden Regeln in den Sprachlehren von Kh. u. C. fehlen, sondern auch wenn die ausführlichere Darstellung von Krüger allein genügen kann, theils auch wenn die Auffassungs- und Darstellungsweise zu sehr von einander abweicht und die entsprechenden Regeln von zu verschiedenen Beziehungspunkten ausgehen, oder auch wenn ein Fall, von Krüger in einer selbständigen Regel gefasst, in den andern Grammatiken nur als Nebenpunkt innerhalb einer andern Regel behandelt wird.

Giessen, am 14. Mai 1867.

Georg Traut.

A.

Ἄασα Aor. *-σας* Il. *ϑ*, 237; *ἄασ'*, Od. *φ*, 296; *-σεν φ*, 297; *-σαν* Od. *κ*, 68: *ἀάω* 1.

ἀασάμην Aor. Med. Il. *ι*, 116; *τ*, 137 ich fehlte: *ἀάω* 1.

ἀάσατο 3 P. Aor. M. Il. *ι*, 537; *λ*, 340 hatte sich verblendet: *ἀάω* 1.

ἀάσϑην Aor. Pass. Il. *τ*, 136; *-ϑη* 113; *π*, 685; Od. *δ*, 503; *-ϑείς φ*, 301: *ἀάω* 1.

ἄᾶται 3 P. Sing. Ind. Praes dynam. M. Il. *τ*, 91. 129: *ἀάω* 1.

ἄᾶται Praes. M. Hes. Sc. 101: *ἄω* 2.

ἀβάκησαν Aor. Od. *δ*, 249: [*ἀβακέω*] 3.

ἀβροτάξομεν Conj. Aor. st. *-ωμεν* mit verkürztem *ω* Il. *κ*, 65: *ἀβροτάζω*, verfehlen.

ἀγάασϑαι Inf. Praes. Od. *π*, 203: *ἀγάομαι* ep. [*200*]: *ἄγαμαι* 4.

*ἀγάασϑε** 2 P. Plur. Praes. (<*ἀγγ-*) Od. *ε*, 119: *ἀγάομαι* ep.: *ἄγαμαι* 4.

ἀγαγ-εῖν Aor. 2 Il. *λ*, 112: *ἄγω* 5.

ἀγάγωμι 1 P. Conj. Aor. 2 mit erhaltenem *-μι*: Il. *ω*, 717 [*69*]: *ἄγω* 5.

ἀγαζόμαι Nbf. *-ενοι* Pind. N. 11, 7: *ἄγαμαι* 4.

ἀγαλϑῆναι Aor. Pass. spät. Dio Cass. 51, 20: *ἀγάλλω* 6.

ἀγαλῶ Fut. bei. d. Kom.: *ἀγάλλω* 6.

ἀγασάμην (<*ἀγγ-*) Aor. *-αντο* Od. *σ*, 71; *-αιτο* Opt. Dem. Cor. 204: *ἄγαμαι* 4.

ἀγάσασϑαι Inf. Aor. Od. *ϑ*, 565: *ἀγάομαι* 4.

ἀγάσηϑε Conj. Aor. Il. *ξ*, 111: *ἀγάομαι* ep.: *ἄγαμαι* 4.

ἄγασϑαι Inf. Her. 6, 76: *ἄγαμαι* 4.

ἀγασϑείς Part. Aor. Pass. Plat. Rep. 1, 329, d; *-ϑέντες* Plat. Symp. 179, c: *ἄγαμαι* 4.

ἀγάσομαι Fut. *ἄγαμαι* 4.

ἀγασσάμενα Aor. Il. *γ*, 224: *ἀγάομαι* ep 4

ἀγασσάμενοι Part. Aor. Il. *ψ*, 639: *ἀγάομαι* ep. 4.

ἀγάσσατο Aor.: *ἀγάομαι* ep.: *ἄγαμαι* 4.

ἀγάσσεσϑαι Inf. Fut. Od. *δ*, 181: *ἀγάομαι* ep. 4

ἀγγείλαι Inf. Aor. Pl. Phaed. 57, e: *ἀγγέλλω* melden.

ἄγγηλα Aor. dor. Inschr. 2556, 43: *ἀγγέλλω* melden.

ἄγειρα Aor. Od. *ξ*, 285; *-εν* Il. *λ*, 716; *ἀγείρας* Part. Il. *ι*, 338; Soph. O. C. 1306: *ἀγείρω* 7.

ἀγείρατο Aor. M. I. für sich sammeln *ξυν-* Od. *ξ*, 323: *ἀγείρω* 7.

ἄγεν Il. *δ*, 214. für *ἐάγησαν* 3 P. Pl. Aor. Pass. [*114*]: *ἀγνυμι* 8.

ἀγερόμενος Nbf. für *ἀγόμενος*.

ἀγερέσϑαι, gew. *ἀγείρεσϑαι* Inf. Aor. 2 M. Od. *β*, 385: *ἀγείρω* 7.

ἄγερϑεν 3 P. Pl. Aor. 1 Pass. [*114*]: *ἀγείρω* 7.

ἀγέρϑην Ep. Aor. 1. Pass. *-η* Il. *δ*, 152 f. (vgl. *ἄγερϑεν*): *ἀγείρω* 7.

ἀγέροντο Ep. Aor. 2 Med. Il. *σ*, 245; auch in *ἀμφαγέροντο* Il. *σ*, 37; Ap. Rh. 4, 1527: *ἀγείρω* 7.

ἄγεσκον Imprf. iter. Her. 1, 148 [*139. 147*]: *ἄγω* 5.

ἄγη 3 P. Sing. Aor. Pass. ohne Augm. st. *ἐάγη* Il. *π*, 801: *ἀγνυμι* 8.

---

1 beschädigen, bethören, verblenden. 2 sättigen. 3 nicht wissen, nicht kennen. 4 bewundern, schätzen, zürnen. 5 führen. 6 ehren, verherrlichen; *Praes. u. Imprf. Pass.* sich zieren, freuen. 7 sammeln. 8 zerbrechen.

ἀγηγέραθ' 3 Pl. Pprf. Pass.: Il. δ, 211; Od. λ, 388 [*103*]: ἀγείρω 1.
ἀγηγέρατ' 3 Pl. Plprf. Pass. Il. υ, 13 [*103*]: ἀγείρω 1.
ἀγήγερκα Perf.: ἀγείρω 1.
ἀγηγέρκειν Plsqumprf.: ἀγείρω 1.
ἀγήγερμαι Prf. Pass.: ἀγείρω 1.
ἀγηγέρμην Plsp. Pass.: ἀγείρω 1.
ἀγήγοχα Inschr. Prf. ἄγω 2.
ἀγῆλαι Inf. Aor. 1 Eur. Med. 1026: ἀγάλλω 3.
ἀγήοχα Prf. εἰσ- Dem. 18, 39 weniger gut als ἦχα: ἄγω 2.
ἀγινέμεναι Inf. Od. υ, 213 [*84*]: ἀγινέω 2.
ἀγινεόμενος Part. M.: ἀγινέω 2.
ἀγίνεον (< ἠγίνεον) Imprf. Il. ω, 784; Her. 3, 89. 93. 97: ἀγινέω 2.
ἀγίνεσκον Iter. Imprf. Od. ρ, 294 [*141. 147*]: ἀγινέω 2.
ἀγινήσω Fut. H. Apoll. ἀγινέω 2.
ἀγκρεμάσασα Part. Aor. 1 Od. α, 440: ἀνακρεμάννυμι 4.
ἀγνοήσομαι Fut. (pass. Dem. 18, 249): ἀγνοέω 5.
ἀγνοήσω Fut. Isocr. 12, 251: ἀγνοέω 5.
ἀγνοιῇσι 3 P. Conj. Praes. Od. ω, 218 [*73*]: ἀγνοιέω 5.
(τὰ) ἀγνοούμενα Pass.: ἀγνοέω 5.
ἀγνυμενάων Part. Pass. Il. π, 769; Od. κ, 123: ἄγνυμι 6.
ἄγνυται in περιάγνυται Il. π, 78: ἄγνυμι 6.
ἄγνυτον 3 P. Dual. Praes. Act. Il. μ, 148: ἄγνυμι 6.
ἀγνώσασκε Iter. Aor. Od. ψ, 95: ἀγνοέω 5.
ἀγοράασθε Praes. Il. β, 337 [*200*]: ἀγοράομαι 7.
ἀγορήσατο Aor. Il. α, 73. 253: ἀγοράομαι 7.
ἄγρει Imper. = wohlan: ἀγρέω 8.
ἀγρεῖτε (Vgl. ἄγρει) Imper. = wohlan Od. υ, 149: ἀγρέω 8.
ἀγρόμεναι, -ῃσιν Il. β, 481 -οι, -οισι, -ων Sync. Part. Aor. 2. Med.: ἀγείρω 9.
ἀγωνίδαται 3 P. Plur. Perf. Pass. Her. 9, 26 [*111*]: ἀγωνίζομαι 10.
ἀγωνιοῦμαι att. Fut. Thuc. 6, 78; -ται Dem. Mid. 7: ἀγωνίζομαι 10.
ἀγωνίσασθαι Aor. Med. ἀγωνίζομαι 10.
ἀγωνισθῆ-ναι Aor. pass.: ἀγωνίζομαι 10.
ἀγωνίσομαι Fut.: ἀγωνίζομαι 10.
ἀγωνιστέος Verb.: ἀγωνίζομαι 10.
ἀδ[δ]ηκότες Part. Pf. Il. κ, 98. 312. 399. 471. Od. μ, 281: ΑΔ- (ἀδέω) 11.
ἀδ[δ]ήσειεν 3 P. Sing. Opt. Aor.: Od. α, 134: ΑΔ- (ἀδέω) 11.
ἅδε Aor. 2 Il. ν, 748: ἁνδάνω 12.
ἀδεῖν Inf. (ἀδεῖν Pind. Ol. 3. 1) Aor. Il. γ, 173: ἁνδάνω 12.
ἅδοι Opt. Aor.: ἁνδάνω 12.
ἁδών Part. Aor. Pind.: ἁνδάνω 12.
ἄε Imprf. Ap. Rh. 1, 603: ἄω, ἄημι 13.
-ἄει (< ἀη) Imprf. δι- Od. ε, 478; τ, 440: διάω: διάημι durchwehen.
ἄειδε Imper. Il. α, 1: ἀείδω 14.
ἀειδέμεναι Inf. Od. ϑ, 73 [*80*]: ἀείδω 14.
ἀεικισθήμεναι Inf. Aor. Pass. Od. σ, 222: ἀεικίζω 15.
ἀεικισσαίμεθα Opt. Aor. dyn. M. Il. π, 559: ἀεικίζω 15.
ἀεικίσσασθαι Inf. Aor. dyn. M. Il. χ, 404: ἀεικίζω 15.
ἀεικίσσωσι 3 P. Pl. Conj. Aor. Il. π, 545; τ, 26: ἀεικίζω 15.
ἀεικιῶ Fut. Il. χ, 256: ἀεικίζω 15.
ἄειρα Aor.; ἀείρας Il. κ, 505: ἀείρω 16.
ἀειράμενος Part. Aor. Med. Il. ψ, 856; Her. 7, 132: ἀείρω 16.
ἀείρασθαι Inf. Aor. Her.: ἀείρω 16.
ἀειρέσθην Aor. Pass. Il. ψ, 501: ἀείρω 16.
ἀεῖσαι Aor. Od. ξ, 464; Her. 1, 24: ἄείδω 14.
ἀείσεο Imper. Aor. Med. nach Buttm. Hom. H. 17, 1: ἀείδω 14.
ἄεισι Praes. Hes. Th. 875: ἄημι 13.
ἀείσομαι Fut. Od. χ, 352; Pind. I. 5, 39: ἀείδω 14.
ἀείσω Fut. Theogn. 4; Eur. Herc. Fur. 681: ἀείδω 14.
ἀενάοντα: ἀενάων = ἀέναος Od. ν, 109 stets fliessend.
ἀέντες Pl. Part. Praes. Il. ε, 526; ἀέντων Od. ε, 478 [ἀείς]: ἄημι 13.
ἀέντι Part. Praes. Theocr. 13, 29: ἄημι 13.

---

1 sammeln. 2 führen. 3 ehren, verherrlichen. 4 aufhängen. 5 nicht kennen, nicht wissen. 6 zerbrechen. 7 reden, versammelt sein. 8 fangen, nehmen. 9 sammeln. 10 wettkämpfen. 11 Unlust empfinden.

ἀέξει Praes. Od. ι, 111; Soph. Ai. 226: ἀέξω 17.
ἀέξειν Inf. Il. μ, 214: Her. 3, 80: ἀέξω 17.
ἀέξεται Praes. Med. Il. σ, 110: ἀέξω 17.
ἀέξετο Imperf. Med. Il. λ, 84; Od. χ, 426: ἀέξω 17.
ἀέξῃ Conj. Praes. Od. ν, 360: ἀέξω 17.
ἀεξήσω Fut. -ομαι M. Spät.: ἀέξω 17.
ἀέξουσιν Praes. Od. ο, 372: ἀέξω 17.
ἀερθείς Part. Aor. Pass. Hom., Pind., Her., Aesch., Eur.: ἀείρω 16.
ἄερθεν 3 P. Pl. Aor. Pass. Il. ϑ, 74 [114]: ἀείρω 16.
ἀέρθη [ν] Aor. Pass. Od. τ, 540: ἀείρω 16.
ἀερθῇς s. ἀερθῶ.
ἀερθῶ Conj. Aor. Pass. Eur. Andr. 848; ἐπαερθῇς Her. 1, 212: ἀείρω 16.
ἀέρσῃ Conj. Aor. Panyas. bei Athen. 2, 36 e: ἀείρω 16.
ἀερῶ Fut.: ἀείρω 16.
ἄεσα [schlief] def. Aor. Od. τ, 342.
ἀέσαι [schlafen] Inf. eines def. Aor.
ἄεσαμεν wir schliefen defekt Aor. Od. γ, 151.
ἄεσαν schliefen def. Aor. Od. γ, 490; ο, 188.
ἄζετο Imprf. Med. Il. ε, 434: ἄζω 18.
ἄζεν 1) 2 P. Imprf. 2) Impr. Praes. Med.: ἄζω 18.
ἄη 3 P. Imperf. Od. μ, 325; ξ, 458: ἄημι 13.
ἀήμεναι Inf. Od. γ, 176; Il. ψ, 214 [80]: ἄημι 13.
ἀήμενος Part. Od. ζ, 131: ἄημι 13.
ἄῆναι Inf. Od. γ, 183: ἄημι 13.
ἄῆσι Praes. Hes. Op, 514: ἄημι 13.
ἄητai Praes. in Bedeut. des Act. Ap. Rh. 2, 81; Arat. 313 u. spät. D.; dagegen Praes. Pass. Pind. I. 3, 27: ἄημι 13.
ἄητο Imprf. Med. Il. φ, 386: ἄημι 13.
ἄητον 3 Du. Praes. Il. ι, 5: ἄημι 13.
ἀήτω Imper. Ap. Rh. 4, 768: ἄημι 13.
ἀθροισ-α, Aor. ἄθροισον: Imper.: ἀθροίζω versammeln.
αἰακτός Verb. Aesch. Pers. 931: αἰάζω 18a.
αἰάξω Fut. Eur. Herc. F. 1054: αἰαχίζω 18a.
αἰδεῖο Imperat. Praes. Il. ω, 503; Od. ι, 269: αἰδέομαι 18.
αἴδεο 2 P. Imper. Il. φ, 74: αἴδομαι ältere Form für αἰδέομαι 18.
αἴδεσαι 2 P. Imper. Aor. 1 Soph. Ai. 506: αἰδέομαι 18.
αἰδέσεται 3 P. Fut. Il. ι, 508: αἰδέομαι 18.
αἰδεσθείς Part. Aor. Il. δ, 402; ἐπ- Pl. Leg. XI., 921, a: αἰδέομαι 18.
αἴδεσθεν Aor. für ᾐδέσθησαν Il. η, 93 [114]: αἰδέομαι 18.
αἰδεσθήσομαι Fut. selten. ἐπ-, Eur. I. A. 900: αἰδέομαι 18.
αἰδέσθητε Imper. Aor. Od. β, 65: αἰδέομαι 18.
αἰδέσομαι Fut. Il. χ, 124: αἰδέομαι 18.
αἴδεσσαι Imper. Aor. Il. ι, 640: αἰδέομαι 18.
αἰδέσσεται Conj. Aor. Il. χ, 419: αἰδέομαι 18.
αἰδέσσομαι Fut. Od. ξ, 388: αἰδέομαι 18.
αἰδεστός Vb. Plut. αἰδέομαι 18.
αἴδετο Imprf. Ap. Rh. 21, 468: αἴδομαι ältere Form für αἰδέομαι 18.
αἴϑεσϑαι Inf. Pass. Xen. Cyr. 5, 1, 15; αἴϑετο Ap. Rh. 3, 296: ἄϊϑω 18b.
αἰκίσομαι Fut. Anth. 12, 80; -ιοῦμαι att. κατ- Eur. Andr. 829: αἰκίζω 15.
αἰνεϑήσομαι Fut. Pass.: αἰνέω 19.
αἴνεσα Aor. Her. 5, 113: αἰνέω 19.
αἰνέσομαι in ἐπαινέσομαι Fut.: αἰνέω 19.
αἰνέσω Fut. Pind. Ol. 7, 16; N. 7, 63: αἰνέω 19.
αἰνετέον V. sp.: αἰνέω 19.
αἴνησα Aor. Pind.: αἰνέω 19.
αἰνή-σ-ω Fut. Hom. u. Pind. N. 1, 72; P. 10, 69; -σει Theocr. 27, 39: αἰνέω 19.
αἰνίξομαι Fut. Eur. El. 946: αἰνίσσομαι 20.
αἴννυτο Imprf. Il. δ, 531: ἄϊννμαι 21.
ἀΐξαι Inf. Aor. Vgl. ἐπαΐξαι: ἀΐσσω 22.
ἀΐξασθαι Inf. Aor. Med. (< ἀϊχ-ϑῆναι) Il. χ, 195; ἐπ- ψ, 773: ἀΐσσω 22.

12 gefallen. 13 wehen. 14 singen. 15 misshandeln. 16 erheben. 17 vermehren, *augere*. 18 scheuen, Ehrfurcht haben vor .... 18a klagen. 18b anzünden. 19 loben. 20 in Räthseln sprechen. 21 nehmen. 22 eilen, losfahren.

ἀΐξασκε Iter. Aor. Il. *ψ*, 369; in ἐπαΐξασκε ϱ, 462; *σ*, 159: ἀΐσσω 1.
ἀΐξει Fut. *νπ-* Il. *φ*, 126: ἀΐσσω 1.
ἄϊον Imprf., *-ον* Il. *λ*, 463; *-ον σ*, 222; ἄϊε Il. *κ*, 532; *φ*, 388: ἀΐω 2.
αἱρεθήσομαι Fut. Pass. Pl. Men. 234: αἱρέω 3.
αἱρήσομαι Fut. M. Od. *β*, 357; Pl. Phil. 22: αἱρέω 3.
αἱρήσω Fut. Il. *ι*, 28; Eur. Sppl. 845: αἱρέω 3.
ἄϊσθε Imprf. Il. *ν*, 403: ἀΐσθω 4.
αἰσθήσομαι Fut. Ar. Ran. 634: αἰσθάνομαι 5.
αἰσχυνθήσομαι Fut.: αἰσχύνω 6.
αἰσχυνοῦμαι Aesch. Ag. 856; Pl. Tim. 49; öfter als αἰσχυνθήσομαι: αἰσχύνω 6.
αἰσχύνῶ Fut. Eur. Hipp. 719: αἰσχύνω 6.
αἰτιᾶσθαι Ep. Inf. Il. *ν*, 775 [*200*]: αἰτιάομαι 7.
αἰτιάσομαι Fut. Pl. Phaed. 85: αἰτιάομαι 7.
αἰτιόωτο Opt. Il. *λ*, 654 [*200*]: αἰτιάομαι 7.
ἀΐχθην Aor. Pass. *-ήτην* Il. *ω*, 97: ἀΐσσω 1.
ἀκαχείατο 3 P. Pl. Plprf. Med. Il. *μ*, 179 [*101*]: ἀκαχίζω 8.
ἀκάχημαι Perf. M. Od. *τ*, 95: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχημένος Part. Perf. Il. *ω*, 550; Od. *ο*, 481; *-οι* Od. *ι*, 62; *-ον* Il. *λ*, 702 [*120*]: ἀκαχίζω 8.
ἀκάχησε Aor. Il. *ψ*, 223: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχήσει Fut. Hom. Hy. Merc. 286: ἀκαχίζω 8.
ἀκάχησθαι Inf. Perf. Il. *τ*, 335; Od. *δ*, 806: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχίζεο Imper. Pass. Il. *ζ*, 486: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχμένος Ep. defect. Part. Perf. gespitzt.
ἀκάχοντο Aor. M. Od. *π*, 342; *-οίμεθα* Opt. Il. *π*, 16: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχών Part. Aor. Hes. Th., 868: ἀκαχίζω 8.
ἀκειόμενος Part. Il. *π*, 29; Od. *ξ*, 383: ἀκέομαι 9.
ἀκέοντο Imprf. Il. *ε*, 448; *χ*, 2: ἀκέομαι 9.
ἀκέσάσθαι Inf. Aor. Her. 1, 167; 4, 90 *(26)*: ἀκέομαι 9.
ἀκέσασθε* Impr. Aor. Od. *κ*, 69: ἀκέομαι 9.
ἀκεσθέντων* Part. Aor. Pass. nur Paus. 2, 27, 3; 3, 19, 7: ἀκέομαι 9.
ἀκέσομαι* Fut. sp. Musae. 199: ἀκέομαι 9.
ἄκεσσαι* Imper. Aor. Il. *π*, 523: ἀκέομαι 9.
ἀκήδεσεν Aor. Il. *ξ*, 427: ἀκηδέω 10.
ἀκηδήσαντες Part. Aor. Qu. Sm. 12, 376: ἀκηδέω 10.
ἀκήκοα Perf. Pl. Phaed. 61, d: ἀκούω 11.
ἀκηκόεε Plsqpf. Her.: ἀκούω 11.
ἀκηκόειν Plpf. Her. 2, 52; Pl. Crat. 384 seltner als ἠκηκόειν: ἀκούω 11.
ἀκηχέδατ᾽[αι] 3 P. Plur. Perf. Pass. Il. *ϱ*, 637 [*103*]: ἀκαχίζω 8.
ἀκηχέμενος Part. Perf. *-αι* Il. *σ*, 29; *-μένη*, Il. *ε*, 364: ἀκαχίζω 8.
ἀκοστήσας Wohlgenährt. Defekt. Part. Aor. Il. *ζ*, 506; *ο*, 263: ἀκοστέω wohlgenährt sein.
ἀκούετο D. M. Il. *δ*, 331: ἀκούω 11.
ἄκουκα Perf. Plut. Ages. 21: ἀκούω 11.
ἀκουσθήσομαι Fut. Pass. Pl. Rep. 507, d: ἀκούω 11.
ἀκούσομαι Fut. Il. *ο*, 199; Pl. Apol. 17: ἀκούω 11.
ἀκουστέος, *-τος* V.: ἀκούω 11.
ἀκούσω Fut. Lyc. 378. 686. 1373; LXX.; N. T. Matth. 13, 14: ἀκούω 11.
ἀκροάσομαι Fut. Pl. Apol. 37: ἀκροάομαι 12.
ἀκροατέος Vb.: ἀκροάομαι 12.
ἀκτέος *-τός* Vb.: ἄγω 13.
ἀλαλάξαι Inf. Aor. Soph. Ant. 133 [*17*]: ἀλαλάζω 14.
ἀλαλάξομαι* Fut. Eur. Bacch. 593; *-ξω* sp. V. T. Jer. 47, 3: ἀλαλάζω 14.

---

1 eilen, losfahren. 2 hören, vernehmen. 3 nehmen, fassen. 4 aushauchen. 5 wahrnehmen, bemerken. 6 beschimpfen, beschämen, *M.* sich schämen, scheuen; ἐπ- dabei ⏑. 7 beschuldigen, anklagen. 8 betrüben, *Pass.* betrübt, traurig sein. 9 heilen, beschwichtigen; *ohne Cas.* helfen. 10 vernachlässigen 11 hören. 12 anhören. 13 führen. 14 das Kampfgeschrei erheben. 15 umherschweifen. 16 helfen, abwehren, *M. von sich*

ἀλάλημαι Prf. mit Prnsbed. Il. ψ, 74; ἀλαλήμενος Part. Perf. m. auf die 3 letzte Silbe gerücktem Acc : ἀλάομαι 15.
ἀλάλησαι 2 P. Prf. m. Praesbed. Od. o, 10: ἀλάομαι 15.
ἀλάλησθαι Inf. Perf. m. Praesbedeut. Od. β, 370: ἀλάομαι 15.
ἀλάλησθε 2 P. Pl. Perf. m. Praesbed. Od. γ, 72; ι, 253: ἀλάομαι 15.
ἀλάλησο Plsqprf. Od. γ, 313: ἀλάομαι 15.
ἀλάληται 3 P. S. Perf. Od. ν, 340: ἀλάομαι 15.
ἀλαλκεῖν Inf. Aor. Ep.: ἀλέξω 16.
ἀλαλκέμεν Inf. Aor. Ep.: ἀλέξω 16.
ἀλαλκέμεναι Inf. Aor. Ep. [81]: ἀλέξω 16.
ἀλαλκήσω Fut. Ap. Rh. 2, 235: ἀλέξω 16.
ἄλαλκ[ον]-ε Il. ψ, 185, οι, οις, οιεν Ep. Aor.: ἀλέξω 16.
ἀλαλύκτημαι Perf. Il. κ, 94: wie von ἀλυκτέω: ἀλαλύκτημαι 17.
ἀλάμενος Part. Aor. Ar. Av. 1395: ἄλλομαι 18.
ἀλάπαζε Il. λ, 503; -οντα ε, 166: ἀλαπάζω, verdünnen, vertilgen.
ἀλάπαξα Aor. 1 -ε Od. ρ, 424: erschöpfen; Her.: ἀλαπάζω 19.
ἀλαπάξω Fut. -εις Il. β, 367; ἐξ- Xen. An. 7, 1, 29: ἀλαπάζω 19.
ἀλᾶτο Imprf. Il. ζ, 201: ἀλάομαι 15.
ἄλατο Aor. Thcr. 23, 60: ἄλλομαι 18.
ἀλγυνθῆ-ναι Aor. Pass.: ἀλγύνω 20.
ἀλγυνόμενος Part. Xen. Apol. 8: ἀλγύνω 20.
ἀλγυνοῦμαι Fut. M. -εῖ Soph. Ant. 230 pass.: ἀλγύνω 20.
ἀλδήσκω Iter. aus ἀλδαίνω; -οντος Il. ψ, 598: ἀλδήσκω wachsen; vgl. ἀλδαίνω 21.
ἀλέασθαι Inf. Aor. Il. ψ, 340 [57]: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλέασθε Imper. Aor. Od. δ, 774 [57]: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλεείνω = ἀλέομαι.
ἀλέηται Conj. Aor. (Praes.) Od. δ, 396 [57]: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλεῖς Part. Aor. Pass.: εἴλω 23.
ἀλειφθήσομαι Fut. ἐξ- Dem. 25, 73: ἀλείφω 24.
ἄλειψα Aor. -εν Od. ζ, 227: ἀλείφω 24.
ἀλειψά-μην Aor. Med. -το Il. ξ, 171: ἀλείφω 24.
ἀλείψω Fut. ἐξ- Eur. I. A. 1486; Pl. Rep. 386, c: ἀλείφω 24.
ἄλεν 3 P. Pl. Aor. Pass. Il. χ, 12 [114]: εἴλω 23.
ἀλέν Il. ψ, 420. ἀλέντες, ἀλέντων Il. φ, 607 s. ἀλεῖς 23.
ἀλέξασθαι Inf. Aor. Med. Od. σ, 62; Il. ν, 475; ο, 565; Xen. An. 1, 3, 6: ἀλέξω 16.
ἀλεξέμεναι, -μεν Inf. Praes. Il. α, 590; γ, 9: ἀλέξω 16.
ἀλεξῆσαι Aor. 1 Op. H. 5, 626: ἀλέξω 16.
ἀλεξήσαιμι 1 P. Opt. Aor. ἀπ- Il. ω, 371: ἀλέξω 16.
ἀλεξήσειε 3 P. Opt. Aor. Od. γ, 346; Theocr. 5, 346: ἀλέξω 16.
ἀλεξήσομαι Fut. M. -μένους Her. 5, 87; -μενοι 8, 108: ἀλέξω 16.
ἀλεξήσ[ω]: ειν, εις Il. ι, 251, οντα Fut.: ἀλέξω 16.
ἀλέξομαι Praes. Med. -μενοι Her. 9, 119; -ους 7, 225 Part.: ἀλέξω 16.
ἀλεξώμεσθα 1 Pers. Pl. Conj. Praes. M.: ἀλέξω 16.
ἀλέοντο Imprf. ἐκ- (in tmesi) Il. σ, 586: ἀλέομαι, ἀλεύω 22.
ἀλέσαιτο n. Bekk. -έαιτο Opt. Aor. Od. ν, 368: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλέσθαι Inf. Aor. 2: ἄλλομαι 18.
ἄλεσσα Aor. Od. ν, 109: ἀλέω 25.
ἀλέσω Fut.: ἀλέω 25.
ἀλεται (auch ἁλ-) Conj. Aor. Il. λ, 192. 207: ἄλλομαι 18.
ἄλευαι Imperat. Aor. Il. χ, 285 [57]: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλευά-μενος* Part. Aor. Il. ε, 444; ἀλευάσθαι Inf.: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλεύαντο* Aor.: ἀλέομαι: ἀλεύω 22.
ἀλεύατο* Aor. M. Il. λ, 369: ἀλεύω 22.
ἀλεῖται Fut. Theocr. 3, 25; 5, 144 [131]: ἄλλομαι 18.

abwehren, sich rächen, vergelten. 17 in Angst sein. 18 springen, laufen; *a* ἐξ-, hervorspringen; *b* ἐφ-, anspringen; κατεφ- herab- und darauf lossspringen. 19 ausleeren; *gew.* zerstören und plündern. 20 kränken, Schmerz erregen, *Pass.* gekränkt werden, Schmerz leiden. 21 wachsen lassen, stärken. 22 abhalten; *M.* meiden. 23 drängen, ausschliessen. 24 salben. 25 mahlen.

ἄλευσον Imper. Aor. Aesch. Sept. 128: ἀλεύω 1.
ἀλεύσω Fut. Soph. Fr. 825: ἀλεύω 1.
ἀλεύσωμαι Conj. Aor. Med. in ἐξαλεύσωμαι Soph. Ai. 656: ἀλεύω 1.
ἀλεώμεθα Conj. Aor. [Praes.] [57]: ἀλέομαι: ἀλεύω 1.
ἀλήθην Aor. Od. ξ, 120; -ης ξ, 302; -θείς in ἐπαληθείς Od. δ, 81; ο, 176: ἀλάομαι 2.
ἀλήλεκα Prf. Anth. 11, 251: ἀλέω 3.
ἀλήλεμαι Perf. Pass. Thuc. 4, 26: ἀλέω 3.
ἀλήλεσμαι Prf. Pass. ἀληλεσμένος Her. 7, 23; Vgl. Arr. An. 6, 23, 6: ἀλέω 3.
ἀλήλιμμαι Perf. Pass. Thuc. 4, 68: ἀλείφω 4.
ἀλήλιφα Perf. ἀπ- Dem. 52, 29: ἀλείφω 4.
ἀλήμεναι Inf. Aor. 2 Pass. Il. ε, 823; σ, 76. 286 [86]: εἴλω 5.
ἀλῆναι Inf. Aor. Pass Il. π, 714: εἴλω 5.
ἀλήσεται in ἀπαλήσεται Conj. Aor. mit in ε verkürztem η Hes. Sc., 409: ἀλάομαι 2.
ἀλησθῆναι Aor sp.: ἀλέω 3.
ἄληται Conj. Aor. Il. φ, 536: ἄλλομαι 6.
ἀλθεσθῆναι Inf. Aor. σνν- Hippocr. 3, 163: ἄλθω 7.
ἄλθετο Imprf. Il. ε, 417: ἄλθομαι: ἄλθω 7.
-ἀλθήσεσθον 3 P. Dual. Fut. in ἀπ- Il. ϑ, 405. 419: ἀλθομαι: ἄλθω 7.
ἀλθήσω Fut. sp.: ἄλθω 7.
-ἀλῖσ-αι Aor. in ἐξαλίσας Ar. Nubb. 32: ἐξαλίω sich auswälzen lassen.
ἀλίσας Part. Aor. Her. 1, 119 fin.: ἁλίζω 8.
ἀλίσθαι, ἀλισμένος s. ἡλ-.
ἀλισθῆναι Aor. Pass. -ῆ Conj. Aor. Xen. An. 2, 4, 3; -θεῖεν Opt. Her. 1, 63; ἀλισθέντες Part. Her. 5, 15: ἁλίζω 8.
ἀλιτέσθαι Inf. Aor. Od. δ, 378: ἀλιταίνω 9.
ἀλιτήμενος Part. Perf. Od. δ, 807; Hes. Sc., 91 [120]: ἀλιταίνω 9.
ἀλίτησα Aor. 1 Orph. Arg. 647: ἀλιταίνω 9.
ἀλίτηται Conj. Aor. Il. τ, 265; ω, 586: ἀλιταίνω 9.
ἀλίτοιμι Opt. Aor. Aesch. Prom. 531: ἀλιταίνω 9.
ἀλίτοντο Aor. 2 Med. Od. ε, 108: ἀλιταίνω 9.
ἀλίτωμαι Conj. Aor. 2 Med. Il. ω, 570: ἀλιταίνω 9.
ἀλλαγήσεσθαι in ἀπ-, σνν-, δι- Fut. neben ἀπαλλάξεσθαι: ἀλλάσσω 10.
ἀλλαγμένος (> ἠλ-) Part. Perf. Pass. ἀπ- Her. 2, 144: ἀλλάσσω 10.
ἀλλάξασθαι Aor. 1 Med. Pl. Symp. 218, e: ἀλλάσσω 10.
ἀλλασσόμην Imprf. Pass.: ἀλλάσσω 10.
ἄλμενος Part. eines sync. Aor. in ἐξάλμενος Il. ο, 571; ρ, 342; ψ, 399; ἐπάλμενος Il. η, 260; -οι Od. χ, 305; ἐπιάλμενον Il. η, 15 und κατεπάλμενος von κατεφάλλομαι Il. λ, 94: ἄλλομαι 6.
ἁλοάσω Fut.: ἁλοάω dresche 11.
ἁλοηθείς Part Aor. Pass. Theophr.: ἁλοάω 11.
ἁλοήσω Fut.: ἁλοάω schlage 11.
ἁλοία Imprf. Il. ι, 568: ἁλοάω 11.
ἁλοίην Opt. Aor. Il. χ, 253; ρ, 506; Od. ξ, 183; ο, 300: ἁλίσκομαι 12.
ἁλοίμην Opt. Aor. sp.: ἄλλομαι 6.
ἁλόμενος Part. Aor. 2 καθ- Xen. Hell. 4, 5, 7: ἄλλομαι 6.
ἁλόντε Part. Aor. 2 Il. ε, 487: ἁλίσκομαι 12.
ἁλοῦμαι Fut. ὑπερ- Xen. Equ. 8, 4: ἄλλομαι 6.
ἁλούς Part. Aor.: ἁλίσκομαι 12.
ἅλσο Sync. Aor. Il. π, 754: ἄλλομαι 6.
ἅλτο Sync. Aor. Il ε, 111; π, 755; Od. φ, 388; ἐπᾶλτο Il. φ, 140; Pind. O. 13, 72; N. 6, 52: ἄλλομαι 6.
ἀλύεις 2 P. Praes. Od. σ, 333: ἀλύω 14.

---

1 abhalten; *M.* méiden; ἐξ- *aus*weichen, *ent*kommen. 2 umherschweifen. 3 mahlen. 4 salben. 5 drängen, ausschliessen. 6 springen, laufen; *a* ἐξ-, hervorspringen; *b* ἐφ-, anspringen; κατεφ- herab- und darauf lossspringen. 7 heilen, heil machen, *P.* heilen, heil werden. 8 versammeln, *Pass.* sich sammeln. 9 irren, sündigen. 10 ändern, wechseln, *Med.* für sich ein- (aus-) tauschen. 11 dreschen, schlagen. 12 gefangen, eingenommen, er-

ἄλυξα Aor. 1 Od. ψ, 328; -ξαι Il. ϑ, 243: ἀλύσκω 13.
ἀλύξω Fut. Hippocr. 2, 612: ἀλύσσω verwirrt sein.
ἀλύξ-ω Fut.; -ξειν Il. κ, 371; -ξετον Soph. Ant. 488: ἀλύσκω 13.
ἀλύουσ' ἀπεβήσετο Part. Praes. Il. ε, 352: ἀλυω 14.
ἀλύσκανε Imprf. Od. χ, 330: ἀλισκάνω = ἀλύσκω 13.
ἀλύσκων Part. Praes. Od. χ, 363. 382: ἀλύσκω 13.
ἀλύσσουτες Part. Praes. Il. χ, 70: ἀλύσσω Nbf. v. ἀλύω 14.
ἀλύων Part. Praes. Il. ω, 12; -ουσ' ε, 352: ἀλύω 14.
ἄλφοι Opt. Aor. Od. ο, 453; ρ, 250: ἀλφάνω 15.
ἁλῷ Conj. Aor. Her. 1, 84: ἁλίσκομαι 12.
ἁλῶ att. Fut.: ἁλέω 3.
ἁλώῃ Conj. Aor. Il. ξ, 81; ι, 592: ἁλίσκομαι 12.
ἁλῴη Opt. Aor. Var. v. ἁλοίη Od. ξ, 183; ο, 300: ἁλίσκομαι 12.
ἁλωκώς Part. Perf. Pind. P. 3, 57: ἁλίσκομαι 12.
ἁλώμεναι Inf. Aor. 2 für ἁλῶναι Il. φ, 495: ἁλίσκομαι 12.
ἁλῶναι Inf. Aor. 2 Il. φ, 281; Od. ε, 312; ω, 34: ἁλίσκομαι 12.
ἁλῶσι Conj. Aor. Her. 2, 93: ἁλίσκομαι 12.
ἁλώσομαι Fut. Soph. O. T. 576; Ar. Vesp. 893: ἁλίσκομαι 12.
ἁλωτός Verbal.: ἁλίσκομαι 12.
ἁλώω Conj. Aor. Il. λ, 405; Od. σ, 265: ἁλίσκομαι 12.
ἁμαρτήσ-εσθαι Fut. Od. ι, 512: ἁμαρτάνω 16.
ἁμαρτήσω Fut. bei Spät.: ἁμαρτάνω 16.
ἅμαρτον Hom. Aor.: wie -ϑ' (=τε) Il. δ, 491; -τών ψ, 857: ἁμαρτάνω 16.
ἄμβαινον Imprf. ion u. ep. für ἀναβ.: ἀναβαίνω hinaufgehen.
ἀμβαλλώμεϑα Conj. Praes. Med. für ἀναβ. Il. β, 436: ἀναβάλλω.
ἀμβλώσω Fut. ἀμβλίσκω 17.
ἄμεισεν Imprf. Hom.: ἀμείβω 18.
ἀμείσεσθαι Inf. Fraes. M.: ἀμείβω 18.
ἀμείβετο Imprf. Med. Hom.: ἀμείβω 18.
ἀμειβόμενος Part. Hom. Od. α, 375: ἀμείβω 18.
ἀμείφϑην Aor. Pass. Pind. 4, 102; Theocr. 7, 27: ἀμείβω 18.
ἀμεῖψ-αι Aor. Her. 4, 72: ἀμείψας Soph. Tr. 659: ἀμείβω 18.
ἀμείψασθαι Inf. Aor. Med. Soph. Tr 737: ἀμείβω 18.
ἀμείψεται Fut. Med. Il. ι, 409; Eur. El. 1093: ἀμείβω 18.
ἄμεναι Inf. Praes. Il. φ, 70 [83]: ἄω 19.
ἄμερδε Hom. Imprf.: ἀμέρδω 20.
ἀμέρδεαι 2 P. Sing. Praes. Ind. Pass. Od. φ, 290 [89]: ἀμέρδω 20.
ἀμερϑῆς Conj. Aor. Pass. Il. χ, 58: ἀμέρδω 20.
ἀμέρσαι Inf. Aor. Il. π, 53: ἀμέρδω 20.
ἄμερσε Aor. Od. ϑ, 64; Pind. O. 12, 16: ἀμέρδω 20.
ἀμιλλήσομαι Fut. Ar. Pax. 950: ἀμιλλάομαι 21.
ἀμμένος Part. Perf. Pass. Her. 1, 86: ἅπτω, fügen, heften.
ἀμμίξας Aor. st. ἀναμίξας Il. ω, 529: ἀναμίγνυμι vermischen.
ἀμπεῖχον Imprf. ἀμπέχω 22.
ἄμπεσχεν Imprf. ep. Od. ζ, 225: ἀμπέχω 22.
ἀμπισχεῖν Inf. Aor.: ἀμπέχω 22.
ἀμπισχνοῦμαι Med. aus ἀμπισχνέομαι: ἀμπέχω 22.
ἀμπλακεῖν Inf. Aor. 2 Conj.: ἀμπλάκω Soph. Ant. 554: ἀμπλακίσκω 23.
ἀμπλακήσω Fut. ἀμπλακίσκω 23.
ἀμπλακών Part. Aor. 2 Eur. Iph. A. 124: ἀμπλακίσκω 23.
ἄμπνυε Imper. Aor. 2 ep. Il. χ, 222: ἀναπνέω 24.
ἀμπνύνϑη Aor. Pass. als Act. Il. ε, 697; ξ, 436: ἀναπνέω 24.
ἄμπνυτο Sync. Aor. 2 Med. Il. λ, 359; χ, 475: ἀναπνέω 24.

---

obert werden. 13 vermeiden, ausweichen. 14 ausser sich sein. 15 einrragen, bringen. 16 fehlen, verfehlen; abirren, sündigen. 17 missgebären. 18 wechseln, austauschen; *M.* für sich ~; *bes.* vergelten, antworten. 19 sättigen. 20 berauben. 21 wettkämpfen. 22 umhüllen, *M.* umhaben. 23 irren, fehlen, verfehlen, entbehren. 24 aufathmen, sich erholen.

ἀμῦναι Inf. Aor. 1 Il. π, 75; Od. ρ, 538: ἀμύνω 1.
ἄμυνε Imprf. Il. ο, 731: ἀμύνω 1.
ἀμυνέμεναι Inf. Il. ρ, 182-[81]: ἀμύνω 1.
-ἀμύξατο in καταμύξατο Aor. 1 Med. Il. ε, 425: ἀμύσσω 2.
ἀμύξ[ω], -εις Fut. Il. α, 243: ἀμύσσω 2.
ἄμυσσεν Imprf. Il. τ, 284: ἀμύσσω 2.
ἀμφέξησα Aor. 1 Od. ψ, 196: ἀμφιξέω ringsum abschaben.
ἀμφέξομαι Fut. Med. Com. Fr. 3, 300: ἀμπέχω 3.
ἀμφέξω Fut. Eur. Cycl. 343: ἀμπέχω 3.
ἄμφεπε Aor. Il. π, 124; σ, 348: ἀμφέπω; ἀμφιέπω umgeben.
ἀμφεποτᾶτο Imperf. Il. β, 315: ἀμφιποτάομαι, umflattern.
ἀμφέχανε Aor. Il. ψ, 79: ἀμφιχαίνω, umgähnen, verschlingen.
ἀμφιδεδίνηται windet sich rings umher. Perf. Pass. Il. ψ, 562: ἀμφιδινέω rund herumdrehen.
ἀμφιέσαιμι Opt. Aor. Od. σ, 361: ἀμφιέννυμι 4.
ἀμφιέσαντο Aor. Med.: ἀμφιέννυμι 4.
ἀμφιέσω Fut. Od. ε, 167: ἀμφιέννυμι 4.
ἀναβῇ 3 P. Conj. Aor. Od. β, 358: ἀναβαίνω hinaufgehen.
ἀναίνεαι 2 Pers. Sing. Praes. Ind. [89]: ἀναίνομαι 5.
ἀναίνετο Imprf. Il. σ, 500: ἀναίνομαι 5.
ἀναλοῖ Praes. Aesch. Sept. 975: ἀναλόω: ἀναλίσκω 6.
ἀνάλουν Imperf. Thuc. 8, 45: ἀναλόω: ἀναλίσκω 6.
ἀναλώθην Aor. Pass.: ἀναλίσκω 6.
ἀναλωθήσομαι Fut. Pass. Eur. Hipp. 506: ἀναλίσκω 6.
ἀνάλωκα (ἀνήλ-) Perf. Thuc. 2, 64: ἀναλίσκω 6.
ἀνάλωμαι (< ἀνήλωμαι) Perf. Pass. Eur. Andr. 1154: ἀναλίσκω 6.
ἀνάλωσα (< ἀνήλωσα, ἠνάλ-) Aor. 1 Thuc. 7, 83: ἀναλίσκω 6.
ἀναλώσω Fut. Eur. Cycl. 308: ἀναλίσκω 6.
ἀνάξομαι Fut.: ἀνάγομαι: ἀνάγω 6a
ἀναστῇ 3 P. Conj. Aor. 2 Od. σ, 334: ἀνίστημι aufstehen 11.
ἀνέηκα ion Aor 1: ἀνίημι 8.
ἀνεμορμύρεσκε (> ἀνα-) Iter. Imprf. Od. μ, 238: ἀναμορμύρω aufschäumen.
ἀνεῤῥίπτουν Imperf. Od. ν, 78: ἀναῤῥιπτέω, -τω in die Höhe werfen.
ἀνέσαιμι Opt. Aor. 1 Il. ξ, 209 [272]: ἀνίημι 8.
ἄνεσαν* Aor. 1 Il. φ, 537: ἀνίημι 8.
ἀνέσαντες* Part. Aor. 1 Il. ν, 637: ἀνίημι 8.
ἀνέσει Fut. Od. σ, 265 [272]: ἀνίημι 8.
ἀνέσχεθε hielt empor Il. κ, 461: ἀνέσχεθον Aor. 2 in erweiterter Form gebildet durch -θω: ἀνέχω 7.
ἀνέσχοντο Aor. Her. 5, 89; 6, 112; 7, 139: ἀνέχω 7.
ἄνεται Praes. Pass. Il. κ, 251: ἄνω Nbf. von ἀνύω vollenden.
ἀνέχῃσι 3 P. Sing. Conj. Praes. mit der alten End. -ῃσι Od. τ, 111 [72. 73]: ἀνέχω 7.
ἀνέῳγα Prf. 2: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνέῳγμαι bei den Att. für ἀνέῳγα wie Thuc. 2, 4: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνέῳγον Imprf. Il. ω, 228: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνέῳξα Aor. Pl. Prot. 314: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνεῳξόμαι Fut. 3 Xen. Hell. 5, 1, 14: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνέῳχα Prf.: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνεῴχθην Aor. Pass.: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνηγαγόμην Aor. Thuc. 3, 79: ἀνάγομαι: ἀνάγω 6a.
ἀνῇῃ Conj. Aor. 2 Il. β, 34: ἀνίημι 8.
ἄνηκα Aor. 1 Vgl. ion ἀνέηκα: ἀνίημι 8.
ἀνήλισκεν Imprf. Pl. Rp. VIII., 552 b.: ἀναλίσκω 6.
ἀνηλοῦντο Imperf Med. (< ἀνάλουν) Thuc. 3, 81: ἀναλίσκω 6.
ἀνηλώθην (< ἀναλώθην) Aor. Pass. Dem. 50, 30: ἀναλίσκω 6.

---

1 abwehren *M.* von sich ⌒, sich vertheidigen, vergelten. 2 kratzen. 3 umhüllen, *M.* umhaben. 4 anziehen, *M.* sich ⌒. 5 verweigern. 6 verwenden, verschwenden, verzehren. 6a hinaufführen; *Med.* absegeln. 7 emporstrecken, -halten. 8 hinaufsenden; loslassen, ver⌒. 9 öffnen. 10 krän-

ἀνήλωκα (< ἀνάλωκα) Prf. Xen. Cyr. 2, 4, 9: ἀναλίσκω 6.
ἀνηλωκέναι Inf. Perf. Dem. 18, 279: ἀναλίσκω 6.
ἀνήλωμαι (< ἀνάλ-) Perf. Pass. Pl. Polit. 289, d: ἀναλίσκω 6.
ἀνήλωσα (< ἀνάλωσα) Aor. Is. 5, 35; Dem. 40, 36: ἀναλίσκω 6.
ἀνήλωτο Pl. Polit. 272, d.: ἀναλίσκω 6.
ἀνηνάμην, -νατο, (< ἠνην-) Aor. 1 Il. ψ, 204: ἀναίνομαι 5.
ἀνήνασθαι Inf. Aor. Il. η, 93; Eur. Med. 237: ἀναίνομαι 5.
ἀνήνηται Conj. Aor. Il. ι, 510: ἀναίνομαι 5.
ἀνήνοθε(ν) dringt hervor, Ep. Prf. 2 mit Praesensbedeut. Od. ϱ, 270; mit Aoristbed. Il. λ, 266.
ἀνηνόμην Imprf. bei Sp.: ἀναίνομαι 5.
ἀνήφθω 3 P. Sing. Imper. Perf. Pass. Od. μ, 51: ἀνάπτω anheften.
ἀνιάσομαι Fut. Pass. med. C. Fr. 1148; Xen. Mem. 1, 1, 8: ἀνιάω 10.
ἀνίει, [ἀνίειν], ἀνίεις Imprf.: ἀνίημι 8.
ἀνιείης Opt. Praes. Od. β, 185: ἀνίημι 8.
ἀνίεμεν Imprf.: ἀνίημι 8.
ἀνιηθείς Part. Aor. Pass. Od. α, 133: ἀνιάω 10.
ἀνιήσ-εις Fut. Od. τ, 66: ἀνιάω 10.
ἄνυεῖται für ἀνανεῖται Od. κ, 192: ἀναύομαι aufgehen.
ἀνοιγήσομαι Fut. 2 Pass. N. T.: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἄνοιξα Aor. Her. 1, 68; -ε 4, 143; -αν 9, 118: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνοῖξαι Inf. Aor. ἀνοίγνυμι, ἀνοίγω 9.
ἄνοιτο Opt. Il. σ, 473: ἄνω Nbf. v. ἀνύω 15.
ἀνοιχθ-ῆναι Inf. Aor. Pass. -θείη Opt. Pl. Phaed. 59, d: ἀνοίγνυμι, -γω 9.
ἀνόμενος Part. Pass. Her. 7, 20: ἄνω 15.
ἀνστάς aus ἀναστάς: ἀνίστημι 11. 12.
ἀνστήσεις aus ἀναστ.: ἀνίστημι 11. 12.
ἀνστρέψειαν aus ἀναστρέψειαν: ἀναστρέφω umkehren.
ἀνσχεθείειν aus ἀνασχεθείειν Inf. Aor. Od. ε, 320: ἀνέχω, hochhalten.
ἀντάω Dor. Fut. Eur. Tro. 212: ἀντάω begegnen 13.
ἄντεσθ' Praes. Il. ο, 698: ἄντομαι 13.
-ἀντήσομαι s. ἀπαντήσομαι.
ἀντιάσθε 2 P. Pl. Praes. Med. zusammengezog. mit Vorschlag. Il. ω, 62: ἀντιάω 13.
ἀντίαζον (ἡ-?) Imprf. Her. 1, 166 [41] ἀντιάζω 13.
ἀντιάσας Part. Aor. Il. α, 67; -σαντα Od. ζ, 193: ἀντιάω 13.
ἀντιάσειε 3 P. Opt. Aor. Il. ν, 290. -ν Od. φ, 402: ἀντιάω 13.
ἀντιάσεις Fut. Od. χ, 28: ἀντιάω 13.
ἀντιάσητον Dual. Conj. Aor. Il. μ, 356: ἀντιάω 13.
ἀντιεύμεθα 1 P. Pl. Praes. Dep. Her. 9, 26: ἀντιόομαι: ἀντιόω: ἀντιάω 14.
ἀντιόων Part. Praes. Od. α, 25; ἀντιόωντες, Il. ν, 125: ἀντιάω 13.
ἀντιοώντων 3 P. Pl. Imperat. Il. ψ, 643: ἀντιάω 13.
ἀντιόωσα Part. Praes. Od. ω, 56; γ, 436, -ωσαν Acc. (bereitend) Il. α, 31: ἀντιάω 13.
ἀντιώθη (v. ἠντ-) Aor. Pass. Her. 7, 9. 10: ἀντιόομαι, ἀντιάω 14.
ἀντιώσεσθαι Fut. M. Her. 7, 9; 9, 7: ἀντιόω, ἀντιάω 14.
ἀντιώσονται Fut. Med. Her. 7, 102: ἀντιάω 14.
ἀντόμεναι Part. Praes. Il. β, 595: ἄντομαι 13.
ἄνῦμες 1 P. Pl. der Praesensform ἄνυμι zu ἀνύω Theocr. 7, 10: ἀνύω 15.
ἀνυσ- Fut.: ἀνύσω, -σεις Ar. Ran. 649; -σει Soph. Phil. 711; ἀνύσειε Opt. Aor. Od. ο, 294; Imper. ἄνυσον Ar. Vesp. 1168; -σατε Av. 241; Part. ἀνύσας Ar. Ach. 545: ἀνύω 15.
ἀνύσσεσθαι Fut. Pass. Od. π, 373: ἀνύω 15.
ἀνύσωμαι Conj. Aor. Med.: ἀνύω 15.
ἄνυτο Imprf. Theocr. 2, 92: ἄνυμι: ἀνύω 15.

---

ken, belästigen. 11 aufstehen. 12 aufstehen heissen, lassen. 13 begegnen, *a* entgegen gehen, *b* entgegen kommen. 14 begegnen, bes. feindlich. 15 vollenden.

ἄνωγ[α] alt poet. Perf. mit Praesbed.1
ἄνωγε Imper. Eur. Or. 119: ἀνώγα 1.
1) ἀνώγει 3 Praes. Il. ζ, 439; Od. ε, 139. 357; Her. 7, 104: ἀνώγω Prs. zu ἄνωγ[α] 1.
2) ἀνώγει (< ἠν-) Plp. als Imperf. Il. σ, 176: ἄνωγα 1.
ἀνωγέμεν Inf. Prf. m. Prsbed. Il. ν, 56; Od. π, 278. 433: ἄνωγα 1.
ἀνῶγεν Imprf. Il. ξ, 168: οἴγνυμι, οἴγω, ἀν- 2.
ἀνώγετε 2 Plur. Imper. Perf. m. Prsbed. Od. ψ, 132: ανωγα 1.
ἀνώγετον 2 Plur. P. Dual. Praes. Il. δ, 287: ἀνώγω Praes. zu ἄνωγα 1.
ἀνωγέτω 3 P. Imper. Perf. m. Prsbd. Od. β, 195: ἄνωγα 1.
ἀνώγῃ Conj. Perf. m. Prsbed. Il. ο, 148; Her. 7, 104: ἄνωγ[α] 1.
ἄνωγμεν Hom. H. 2, 350 1 Pl. des Perf. ἄνωγα m. Praesbed. [64] 1.
ἀνώγοι, -οιμι, -οιτ' Opt. Perf. m. Prsbd.: ἄνωγα 1.
ἄνωγον (< ἠν-) Imprf. Il. ε, 805; Od. ι, 331; 3 P. Plur. Od. γ, 35; ξ, 471: ἀνώγω Praes. zu ἄνωγ[α] 1.
ἀνῶκται Prf. Pass. Theocr. 14, 47: ἀνοίγνυμι, ἀνοίγω 2.
ἀνῶξαι Inf. Aor. Od. κ, 531: ἀνώγω Praes. zu ἄνωγα 1.
ἀνώξ[ω] Fut. -ομεν Il. ο, 295: ἀνώγω Praes. zu ἄνωγα 1.
ἄνωχθε 2 P. Plur. Imper. des Perf. m. Prsbd. Od. χ, 437: ἄνωγ[α] 1.
ἄνωχθι 2 P. Sing. Imper. Perf. m. Prsbd.; Il. ψ, 158; Eur. Alc. 1044: ἄνωγ[α] 1.
ἀνώχθω 3 P. Sing. Imper. Perf. m. Prsbd. Il. λ, 189: ἄνωγ[α] 1.
ἄξαι Inf. Aor.: ἄγω 3.
ἄξαντ[ε] Dual. Part. Aor. 1 Il. ζ, 40: ἀγνυμι 4.
ἄξαντο Aor. Med. ἐσάξαντο Her. 5, 34; προεξ- 1, 190; 8, 20: ἄγω 3.
ἀξάσθαι Inf. Aor. M. in ἀν- Od. γ, 245: ἄγω 3.
ἀξέμεν, -μεναι Inf. Aor. Il. ω, 663; ψ, 111; κατ- ζ, 53 [81]: ἄγω 3.
ἄξεσθε 2 P. Pl. Imper. Aor. Med. Il. ϑ, 505: ἄγω 3.
ἄξομαι Fut. M. Soph. O.C 1460; pass. Aesch. 1632; Pl. Rep. 458: ἄγω 3.
ἄξοντο Aor. Med. Il. ϑ, 545: ἄγω 3.
ἄξω Fut. κατά- Il. ϑ, 403: ἀγνυμι 4.
ἄξω Fut. Pl. Rep. 359, c; ἀπ- Phaed. 58, b: ἄγω 3.
ἀοιδιάει Od. κ, 227: ἀοιδιάω poet. = ἀείδω 5.
ἀοιδιάουσ' Od. ε, 61: ἀοιδιάω poet. = ἀείδω 5.
ἀολλισϑήμεναι Inf. med. Pass. Il. ο, 588: ἀολλίζω 6.
ἀολλίσϑησαν Aor. med. Pass. Il. τ, 54: ἀολλίζω 6.
ἀόλλισσαν 3 P. Pl. Aor. Il. ζ, 287: ἀολλίζω 6.
ἀολλίσσασα Fem. Part. Aor. Il. ζ, 270: ἀολλίζω 6.
ἀπαντήσομαι Fut. Med. Xen. Hell. 1, 6, 3: ἀπαντάω 7.
ἀπάτησεν Aor. Il. τ, 97: ἀπατάω 8.
ἀπατήσω Fut. Od ρ, 139: ἀπατάω 8.
ἀπάφοιτο Opt. Aor. 2 Od. ψ, 216; in ἐξ- Il. ι, 376; ξ, 160: ἀπαφίσκω 8.
ἀπάφω in ἐξ- Conj. Aor. 2 Od. ψ, 79: ἀπαφίσκω 8.
ἀπαφών Part. Aor. 2 Hom. Hym. 3, 38; Eur. Ion. 705: ἀπαφίσκω 8.
ἀπέϑηκ' Aor. 1 Il. π, 254: ἀποτίϑημι ablegen.
ἀπειλεῖς 2 P. Praes. Ind. Il. α, 161; -ειλεῖτε 2 P. Pl. Il. π, 201: ἀπειλέω 9.
ἀπείλησα Aor., -ας Od. ϑ, 383 grossprahlen: ἀπειλέω 9.
ἀπειλήσ-ω Fut. -σει Il. ϑ, 150 drohend prahlen, trotzen: ἀπειλέω 9.
ἀπειλήτην 3 P. Dual. Imprf. Od. λ, 313: ἀπειλέω 9.
ἀπέκτα Sync. Aor. ep.: ἀποκτείνω 10.
ἀπέκτατο Sync. Aor. Med. Il. ο, 437; ρ, 472: ἀποκτείνω 10.
ἀπέλα Imper. bei Xen. Cyr. 8, 3, 32: ἀπελαύνω 11.
ἀπέλαυσα Aor. 1: ἀπολαύω 12.
ἀπελογήϑην Aor. Pass. st. ἀπελογησάμην Polyb., Antiph. II., γ, 1; δ, 3; III., γ, 2; Eur. Bacch.
ἀπελογησάμην Aor. Lys. 22, 3: ἀπολογέομαι 13.

---

1 befehlen, antreiben. 2 öffnen. 3 führen. 4 zerbrechen. 5 singen. 6 versammeln. 7 begegnen, freundlich und feindlich. 8 betrügen, täuschen. 9 drohen; *Pass.* durch Drohungenn erschreckt werden. 10 tödten, erschlagen. 11 wegtreiben. 12 geniessen. 13 sich vertheidigen. 14 wohnen lassen *Med.* ziehen, wandern *nach.* 15 sterben. 16 *Trans.*

41; aber passiv. Bedeut. Xen. Hell. 1, 4, 13: ἀπολογέομαι. 13

ἀπενάσσατο Aor. Med. Il. β, 629, Od. ο, 254: ἀπονάω 14.

ἀπετέθνασαν Plsprf. Od. μ, 393: ἀποθνήσκω 15.

ἀπέφθιθεν 3 P. Pl. Aor. Pass. st. -θησαν Od. ε, 110. 133; η, 251: ἀποφθίνω 16.

ἀπέχθεσθαι Inf. Pl. Rep. I. 343, e: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀπεχθήσομαι Fut. Is. 1, 22; Plat. Phil. 28, d; 58, c: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀπέχθηται Conj. Aor. Hom.: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀπεχθόμενος Part. Aor. ἀπεχθάνομαι 17.

ἀπηλογημένος Part. Perf. [Dem.] 42, 5: ἀπαλοάω 18.

ἀπηλοίησεν Aor. Il. δ, 522 zerschmetterte: ἀπαλοάω 18.

ἀπημείφθην Aor. Xen. An. 2, 5, 15: ἀπαμείβομαι erwiedern.

ἀπηνήναντο verschmähte, verläugnete Aor. Il. η, 185: ἀπαναίνομαι gänzlich verweigern.

ἀπηντήθη Aor. Pass. Polyb. 2, 7: ἀπαντάω 19.

ἀπήντηκα Prf. Ar. Lys. 420; Dem. 18, 15: ἀπαντάω 19.

ἀπήντημαι Perf. Pass. Polyb. 2, 37: ἀπαντάω 19.

ἀπήντησα Aor. 1 Thuc. 2, 20: ἀπαντάω 19.

ἀπήντων Imperf.: ἀπαντάω 19.

ἀπηύρα Imprf. aus -αε Il. ζ, 17; ρ, 236; Od. γ, 192; δ, 646: ἀπαυράω 20.

ἀπηύρας Imprf. Il. ϑ, 237; ἀπαυράω 20.

ἀπηύρατο Aor. Med. Od. δ, 646 ist falsche Lesart: dafür ἀπηύρα: ἀπαυράω 20.

ἀπηύρων aus -αον 1 P. Imprf. Il. τ, 89: ἀπαυράω 20.

ἀπήχθετο Aor. Pass. Il. γ, 354: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀπήχθημαι Prf. Pl. Alc. II., 149, e: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀπηχθόμην Aor. Il. ω, 27; Thuc. 2, 63: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀποδάσσασθαι Inf. Aor. Pind. N. 10, 86: ἀποδαίω 21.

ἀποδάσσεσθαι Inf. Fut. Il. χ, 118: ἀποδαίω 21.

ἀποδάσσομαι Fut. Il. ρ, 231: ἀποδαίω 21.

ἀποδίωμαι Conj. Praes. Il. ε, 763: ἀποδίομαι verfolgen, verscheuchen.

ἀπόδοιντο Att. Opt. Aor. 2 mit zurückgezogenem Accent: ἀποδίδωμι ab-, zurückgeben.

ἀπόερσε verschlang, raffte weg Aor. Il. ζ, 348; theils abgeleitet von ἔρδω, ion für ἄρδω, theils erklärt als transitive Nbf. von: ἀποέρρω.

ἀποέρσειε Opt. Aor. Il. φ, 329: s. ἀπόερσε.

ἀποέρσῃ Conj. Aor. Il. φ, 283: s. ἀπόερσε.

ἀπορθείομαι Conj. Aor. st. -ϑέωμαι, -ϑῶμαι Il. σ, 409 wegräumen: ἀποτίθημι.

ἀπολαύσομαι Fut. Pl. Phaedr. 234: ἀπολαύω 12.

ἀπολελόγημαι Prf., act. Isocr. 12, 218; auch passiver Bedeutung And. 1, 70: ἀπολογέομαι 13.

ἀπόναιο 2 P. Opt. Aor. M. Il. ω, 556: ἀπονίνημι 22.

ἀπόνασθαι Inf. Aor. M.: ἀπονίνημι 22.

ἀπονέεσθαι Il. ξ, 46; β, 113: ἀπονέομαι heimkehren.

ἀπονήμενος Part. Aor. M. Od. ω, 30: ἀπονίνημι 22.

ἀπονήσεται Fut. M. ἀπονίνημι 22.

ἀπόνητο Aor. M. ohne Aug. Od. π, 120; λ, 324; ρ, 293: ἀπονίνημι 22.

ἀποξῦσαι Inf. Aor. Od. ι, 326: ἀποξύω 23.

ἀποπέδησιν 3 P. Conj. Aor. Od. ω, 7: ἀποπίπτω herabfallen.

ἀποπταμένη Part. Aor. Od. λ, 24: ἀποπέτομαι 24.

ἀποπτάμενος Part. Aor. Il. β, 71: ἀποπέτομαι 24.

ἀποπτανέουσι Fut. f. L. für ἀποπαπτ- Il. ξ, 101: (ἀπο(πα)πταίνω).

ἀπόστα Imper. Aor. 2 st. ἀποστῆθι: ἀφίστημι 25.

---

vernichten; *intr.* untergehen. 17 verhasst, verfeindet werden. 18 aus-, zerdreschen. 19 entgegen kommen, begegnen. 20 *a.* wegnehmen, *b.* theilnehmen, geniessen. 21 vertheilen. 22 nützen, *M.* Vortheil, Genuss haben. 23 abschaben. 24 wegfliegen. 25 abseitstellen, entfernen.

ἀποτμήγουσι 3 P. Praes. poet. Nbf. Il. π, 390: ἀποτέμνω 1.
ἀποτμήξας Part. Aor. Il. χ, 456; -αντε Dual. Il. κ, 364 poet. Nbf. von: ἀποτέμνω 1.
ἀπουρά μενος beraubt Hes. Sc. 173 vgl. ἀπούρας: ἀπαυράω 2.
ἀπούρας beraubt habend Part. Aor. 1 Il. α, 356. 507; π, 831; Pind. P. 4, 149: ἀπαυράω 2.
ἀποφθίμην Opt. Aor. Od. κ, 51: ἀποφθίνω 3.
ἄπτετ' Imprf. Pass. -τ' Il. β, 171, -το in καθ- ο, 127: ἅπτω 4.
ἄραι Inf. Aor. 1 (227): αἴρω 5.
ἀραίμην* Opt. Aor. M. Eur. Or. 3: αἴρω 7.
ἀραίρηκα Perf. -κότες Her. 4, 66: αἱρέω 6.
ἀραίρημαι Perf. Pass. -μένοι Her. 4, 66: αἱρέω 6.
ἄραξα Aor. Hom. ἄραξε Od. μ, 422; -ας Soph. Ant. 52: ἀράσσω 8.
ἀράξω Fut. ἐξ- Ar. Th. 704: ἀράσσω 8.
ἄρᾱρα Perf. 2 intr. προς- Xen. Hell. 4, 7, 6: ἄρω [ἀραρίσκω] 9.
ἀραρεῖν Inf. Aor. 2: ἄρω 9.
ἀράρισκε Imperf. Od. ξ, 23; Theocr. 25, 103: ἀρω [ἀραρίσκω] 9.
ἀραρίσκω Stammform zu dem ungebräuchlichen: ἄρω 9.
ἄραρον Aor. 2 Il. μ, 105; intr. π, 214; -ρεν Soph. El. 147; tr. -ρῃ Il. π, 212: ἄρω 9.
ἀραρυῖα Fem. Part. Perf. intr. -αν Il. ε, 744; Od. ζ, 70: ἄρω 9.
ἄρασθαι Aor. 1 Med.: αἴρω 5.
ἀράχθ-ην Aor. Pass. -θεν Part. Soph. Ant. 973: ἀράσσω 8.
ἀρεῖ s. ἀρῶ.
ἀρείσθε s. ἀρνῦμαι.
ἀρέσαι Inf. Aor. Il. ι, 120; τ, 138: versöhnen, ausgleichen: ἀρέσκω 10.
ἀρεσάσθω 3 P. Sing. Imper. Aor. Med. Il. τ, 179: ἀρέσκω 10.
ἀρέσθαι Aor. 2 Med. Hom., Soph. Ai. 247(5); Theocr. 17, 117: ἀείρω 7.
ἀρεσθείη[ν] Opt. Aor. Pass. Soph. Ant. 500: ἀρέσκω 10.
ἀρεσσάμενοι Part. Aor. Med. Il. ι, 112; Theogn. 740: ἀρέσκω 10.
ἀρέσσομαι Fut. Med. Od. ϑ, 402: ἀρέσκω 10.
ἀρεσσόμεσθ' Fut. Med. Il. δ, 362; ζ, 526 begütigen: ἀρέσκω 10.
ἄρετο Aor. 2 Med. Il. ι, 188; λ, 625: ἀείρω 7.
ἀρήμεναι ep. Inf. als Praet. Od. χ, 322: ἀράομαι 11.
ἀρημένος Def. Part. Perf. Pass.: gedrückt, gequält Il. σ, 435; Od. ζ, 2; ι, 403; λ, 136; σ, 53. 81; ψ, 283.
ἄρηρα Perf. 2 intr.; ep. ion. Anth. 6, 163: ἄρω 9.
ἀρήρειν (< ἠρ-) Plsprf. Il. κ, 265: ἄρω 9.
ἀρήρεκα Perf. angeführt v. Sext. Emp. adv. Gr.: ἀρέσκω 10.
ἀρήρεμαι Prf. Pass., simpl. sp. Ap. Rh. 4, 677: ἄρω 9.
ἀρήρεται in προσαρήρεται Conj. Perf. Pass. Hes. Op. 431: ἄρω 9.
ἀρῄρῃ Conj. Perf. intr. Od. ε, 361: ἄρω 9.
ἀρήρομαι, -μένος Perf. Pass. Il. σ, 548; Her. 4, 97: ἀρόω 10a.
ἀρηρυῖα Fem. Part. Hes. Th. 608: ἄρω 9.
ἀρησαίατο Opt. Aor. Od. α, 164: ἀράομαι 11.
ἀρήσομαι Fut. Il. ι, 172: ἀράομαι 11.
ἀρῦθείς Part. Pass. Hom. Her. ἀείρω 7.
ἄρῦθεν 3 P. Pl. Aor. Pass. Il. π, 211: ἄρω 9.
ἀρῦθήσομαι Fut. Pass. Ar. Ach., 565: ἀείρω 7.
ἀρχεσθήσομαι Fut. Pass. Polyb. 13, 2, 4 (26): ἀρκέω 12.
ἀρκεσθήσομαι Fut. Pass. Stob. 5, 93 (26): ἀρκέω 12.
ἀρκέσω Fut. Soph. Ant. 547; -σει Plat. Rep. 466, b (26): ἀρκέω 12.
ἀρκῶ Att. Fut.: ἀρκέω 12.
ἀρκῶν hinreichend τὰ ἀρκοῦντα Xen. Mem. 1, 2, 1: ἀρκέω 12.
ἄρμενος angefügt, anpassend Il.

---

1 abschneiden. 2 *a.* wegnehmen, *b.* theilnehmen, geniessen. 3 *Trans.* vernichten; *intr.* untergehen. 4 zusammenfügen. 5 erheben. 6 nehmen. 7 erheben. 8 schlagen. 9 zusammenfügen, verbinden. 10 wieder erstatten, *att.* gefallen; *Med.* sich geneigt, gewogen machen. 10*a* ackern, säen. 11 beten, flehen, fluchen; wünsehen, *dass* ... 12 abwehren, beistehen, aus-

σ, 600; Od. ε, 234; Pind. Ol. 8, 73; N. 3, 58; Theocr. 29, 9: ἁρμενος: ἀρω 9.

ἁρμοσμένος Perf. Pass. Her. 2, 124. 148; συν- 1, 163: ἁρμόζω 13.

ἄρμοσται 3 P. Perf. Pass. Her. 3, 137: ἁρμόζω 13.

ἁρμόχθην st. ἁρμόσθην dor. Aor. Pass.: ἁρμόζω 13.

ἀρνηθήσομαι Fut. pass. Bedeut. in ἀπαρνηθήσεται Soph. Phil. 527: ἀρνέομαι 14.

ἀρνησαμένου in ἐξαρνησαμένου Part. Aor. Med. Her. 3, 75: ἀρνέομαι 14.

ἀρνήσασθαι Aor. Med. Od. θ, 358; Her. 3, 1: ἀρνέομαι 14.

ἀρνήσομαι Fut Aesch. Eum. 463: ἀρνέομαι 14.

ἀρνύμενος Part. Praes. Od. α, 5; -οι, Il. α, 159; ζ, 446: ἄρνυμαι 15.

ἀρνύσθην 3 P. Dual. Imprf. wie ἐδεικνύσθην Il. χ, 160: ἄρνυμαι 15.

ἀροίμην Opt. Aor. 2 Med. Il. σ, 121; Soph. El. 34: ἀείρω 7.

ἄροισθε 2 P. Plur. Opt. Aor. 2 Med. Aesch. Sept. 298: ἀείρω 7.

ἀρόμην Aor. 2 Med. Il. ψ, 592: ἀείρω 7.

ἄροντο Aor. 2 Med. Il. ι, 124. 266. 269: ἀείρω 7.

ἀρόσαι Aor. Pind. N. 10, 26: ἀρόω.

ἀρόσω Fut. (26): ἀρόω 10a.

ἀροῦμαι Fut. Med. ἀρεῖσθε Soph. O. C. 460: αἴρω 5.

ἀρόωσιν st. ἀρόουσιν Od. ι, 108: ἀρόω 10a.

ἁρπάξων Fut. Il. χ, 310: ἁρπάζω 16.

ἁρπάσομαι Fut. -όμεναι, in ἀν- Part Her. 8, 28; 9, 59: ἁρπάζω 16.

1) ἄρσα Aor. -άρσας Part. Her. 2, 14; -σασα getränkt habend 5, 12; ἄρσῃ Conj. 2, 14: ἄρδω 17.

2) ἄρσα Aor. Od. φ, 45 (55): ἄρω 9.

ἁρσάμενος Part. Aor. Hes. Sc. 320 [55]: ἄρω 9.

ἄρσον* Imperat. Aor.: ἄρω 9.

ἀρῶ, -εῖ Fut. Soph. Aj. 75: αἴρω 7.

ἄσα (aus < ἄασα) Aor. Od. λ, 61: ἀάω 18.

ἄσαι schwelgen Inf. Aor. Il. ο, 317: ἄω 19.

ἄσαιμι Opt. Aor. Il. ι, 489: ἄω 19.

ἄσαμεν (< ἀέσαμεν) def. Aor. wir schliefen Od. π, 367. 19.

ἄσασθαι Aor. Pass. Med. Il. τ, 307: ἄω 19.

ἄσατο, bethörte, Aor. Il. τ, 95, Vgl. ἀάσατο: ἀάω 18.

ἄσειν Inf. Fut. Il. λ, 818: ἄω 19.

ἄσεσθε Fut. Il. ω, 717: ἄω 19.

ἄσῃ Conj. Aor. Il. σ, 281: ἄω 19.

ἀσηθείη Opt. Aor. Her. 3, 41: ἀσάομαι: ἀσάω 20.

ἄσομαι Fut Pl. Leg. 664: ἄδω 21.

ἄσω Fut. Theocr. 1, 145: ἄδω 21.

ἄσῶ Dor. Fut.: ἴημι 22.

ἀτέοντα Def. Part. Il. ν, 332 ἀτέων: ἀτέω 23.

ἀτύξαι Aor. Thcr. 1, 56: ἀτύζω 24.

ἀτυχθείς Part. Aor. Pass. Il. ζ, 468: ἀτύζω 24.

αὐδήσαντος Part. Aor. Od. δ, 505: αὐδάω 25.

αὐδήσασκε Iter. Aor. Il. ε, 786; ρ, 420: αὐδάω 25.

αὖε Imprf. Il. λ, 461; ν, 48. 51; Her. 7, 223: αὔω 26.

αὖῃ Conj. Praes. Od. ε, 490: αὔω ausdörren, Feuer anzünden 27.

αὐρ- s.: ἐπαυρ-.

αὐρα- s. ἀπαυρα- etc.

αὔσα Aor. ἐν- Pl. Ax. 371, e: αὔω 27.

ἄϋσα, ἄϋσαν, ἀϋσάντες, ἀϋσάντων, ἄϋσε Aor. Il. ξ, 147: αὔω 26.

ἀΰτει Imprf. Il. λ, 258; ν, 50: ἀϋτέω = αὔω 26.

ἀΰτεον Imprf. ἐπ- Theocr. 22, 91: ἀϋτέω = αὔω 26.

ἀΰτεννν Imprf. Il. μ, 160; Eur. Hipp. 167: ἀϋτέω = αὔω 26.

ἄφασον Imper. Aor. Her. 3, 69: ἁφάσσω betasten.

ἀφέστασαν Plusqprf. Il. ο, 672; φ, 391: ἀφίστημι.

ἀφέτην 3 P. Dual. Aor. 2 Il. λ, 642: ἀφίημι 28.

ἄφθη Aor. Pass. Her.: ἅπτω 29.

ἀφίει 3 P. Imperf. Il. α, 25: ἀφίημι 28.

ἀφίειν neb. ἠφίειν Imprf.: ἀφίημι 28.

---

reichen. 13 (zusammen-) fügen *Med.* für sich ⌒, bauen. 14 abschlagen. 15 erwerben. 16 rauben. 17 benetzen, bewässern. 18 beschädigen, bethören. 19 sättigen. 20 Ekel erregen *Dep. pass.* Ekel haben. 21 singen. 22 senden. 23 tollkühn, verblendet. 24 in Schrecken setzen, betäuben. 25 sprechen. 26 schreien, rufen. 27 (an) zünden. 28 wegschicken, entsenden. 29 anfügen.

ἀφοῦ Imper. Aor. 1 Med.: ἀφίημι 1.
ἀφόωντα (ἀφ-) Part. Praes. Il. ζ, 322: ἀφάω (ἀφ-) befühlen.
ἄφρεον Imprf. Il. λ, 282: ἀφρέω 2.
ἀφύξειν Inf. Fut. Il. α, 171: ἀφυσόω 3.
ἀφύοντες in ἐξ- Od. ξ, 95: ἀφύω 3.
ἄφυσσα (< ἤφυσα) Od. β, 379; Eur. I. A. 1051: ἀφύω: ἀφυσόω 3.
ἀφυσσόμην (< ἠφ-) Aor. M. -ατο Il. π, 230: ἀφυσόω 3.
ἀφῶμεν Conj. Aor. 2: ἀφίημι 1.
ἄχει lass ertönen Theocr. 2, 36: ἠχέω schallen, ertönen.
ἀχεύων Part. Od. β, 23; π, 139; φ, 318: ἀχέω 5.
ἀχέων Part. Il. σ, 446; ν, 298; Od. λ, 195: ἀχέω 5.
ἀχθεσθήσομαι Fut. Pass als M. Pl. Gorg. 506, c: ἀχθομαι 4.
ἀχθέσομαι Fut. -ει Ar. N. 1441: ἀχθομαι 4.
ἀχθῆναι Inf. Aor. Pass. ἐξ- Her. 2, 54; -θῶ Conj. ἐξ- Aesch. 1, 37: ἄγω führen.
ἄχνυτο Imprf. Il. ξ, 38: ἄχνυμαι sich betrüben: ἀκαχίζω 6.
ἄχομαι betrübt sein Nbf. Od. σ, 256: ἀκαχίζω 6.
ἄψομαι Fut. Med. Eur. And. 758; Pl. Symp. 221, b: ἅπτω 7.
ἀψω Fut. Aesch. Ch. 868: ἅπτω 7.
ἄωρτο Plsprf. Pass. mit versetztem Augm. st. ἤερτο, ἠορτο Il. γ, 272; τ, 253: ἀείρω 8.

B.

βᾶ poet. Imper. in Kompos.: κατάβα Aor. Vesp. 979 βάω [Lobeck]: βαίνω 9.
βαδιοῦμαι Fut. Pl. Symp. 190, d (160): βαδίζω 9.
βᾶθι, βᾶσθ' Imper. Aor. 2 Soph. O. C. 1491: βαίνω 9.
βαῖεν 3 P. Pl.
βαίη 3 P. S. Soph. Ai. 921; O. T. 81
βαίημεν 1 P. Pl. ἐμ- Xen. An. 5, 6, 13
βαίην 1 P. Sing. Soph. O. T. 832
βαίης 2 P. S.
βαίητε 2 P. Pl.
βαιήτην 3 P. Dual.
βαίητον 2 P. Dual.
βαῖμεν 1 P. Pl.
βαῖτε 2 P. Pl.
βαίτην 3 P. Dual.
βαῖτον 2 Pl. Dual.
} Opt. Aor. 2 βαίνω 9.
βάλε Aor. 2 Il. λ, 108: βάλλω 10.
βαλέεσι 3 P. S. Fut. Od. κ, 290 [130]: βάλλω 10.
βαλέειν Inf. Aor. Il. β, 414; π, 383. 866 [124]: βάλλω 10.
βαλέεις 2 P. Fut. in ἀποβ. Her. 1, 71 [130]: βάλλω 10.
βαλεῖν Inf. Aor. 2 Il. ν, 387: βάλλω 10.
βαλέοντι Part. Fut. Od. λ, 608 [130]: βάλλω 10.
βαλέω* Fut. Il. ϑ, 403: βάλλω 10.
βάλησθα Conj. Aor. 2 Od. μ, 221 [70]: βάλλω 10.
βάλοισθα Conj. Aor. 2 Il. ο, 571 [71]: βάλλω 10.
βαλῶ Fut. Il. ρ, 451: βάλλω 10.
βᾶμεν für βῆναι Inf. Aor. Pind. P. 4, 39: βαίνω 9.
βᾶμες dor. f. βᾶμεν Theocr. 15, 22: βαίνω 9.
βάν 3 P. Plur. Aor. 2: βαίνω 9.
βάντα, ος in ἀπο-, δια-, Part. Aor. 2: βαίνω 9.
βάξω Fut. ἐκ- Aesch. Ag. 498: βάζω 11.
βαρυνθείς Part. Aor. Pass. Il. ν, 498: βαρύνω 12.
βαρυνθήσομαι Fut. Pass. Soph. Fr. 627: βαρύνω 12.
βάς Part. Aor. Od. ϑ, 456: βαίνω 9.

---

1 wegschicken, entsenden. 2 schäumen. 3 schöpfen. 4 belästigt, betrübt sein, sich härmen, ärgern. 5 ächzen, sich härmen. 6 betrüben, P. betrübt sein. 7 anfügen. 8 erheben. 9 gehen, schreiten, wandeln; ὑπερβ- überschreiten; δια- aus-, überschr.; ἐπιβ- betreten. 10 werfen,

-βάσαν in ὑπέρβασαν Aor. 1 Il. μ, 469: ὑπερβαίνω 9.
βάσεῦμαι Fut. Theocr. 2, 8; 4, 26: βαίνω 9.
βάσκ' in der Formel: βάσκ'ἴθι Imperat. Il. β, 8: βάσκω; βαίνω 9.
βασκέμεν Inf. in ἐπι- Il. β, 234: ἐπιβάσκω bringen *in* . . .
βαστάσαι Inf. Aor. N. T. Mth. 3, 11; -σας Part. Luc. 11, 27; -σω Fut. -σι Soph. Ai. 920: βαστάζω13.
βάσω Fut. dor. προ- Pind. O. 8, 63; -ομεν Conj. 6, 24: βαίνω 9.
βᾶτε Imper. Aor. 2 Aesch. Hic. 191; Soph. El. 1433: βαίνω 9.
βάτην 3 P. Dual. Aor. 2 Il. α, 327 neb. βήτην Il. ϑ, 115 und ἐβήτην Il. ζ, 40: βαίνω 9.
βαύξω Fut.; βαύσδει Theocr. 6, 10: βαύζω 14.
βεβάσι Perf. Il. β, 134 [62]: βαίνω9.
βεβάδικα Perf. Aristot: βαδίζω9.
βέβακα Dor. Perf. ἐμ- Pind. P. 10, 12: βαίνω 9.
βέβακται Perf Pass. in ἔπος βέβακται: ein Wort ist gesprochen; Od. ϑ, 408: βάζω 11.
βέβαμαι Perf. Pass. ἀνα- Xen. Hipparch. 1, 4: βαίνω 9.
βεβάμεν Inf. Perf. Il. ρ, 359. 510: βαίνω 9.
βεβάναι Inf. Perf. Eur. Heracl. 610; in ὀνμ- Her. 3, 146; in ἀπο- 5, 86: βαίνω 9.
βεβαρημένος Part. Perf. Pass. Theocr. 17, 61: βαρύνω 12.
βεβαρηώς Part. Perf. Od. γ, 139; τ, 122: βαρύνω 12.
βέβασαν 3 P. Plur. syn. Plsqmprf. in ἐμ-, Il. β, 720: βαίνω 9.
βεβᾶσιν Perf. Trag., wie Aesch. Pers. 1002 Vgl. βεβάασιν: βαίνω9.
βεβάστακται Perf. Pass. Luc. Ocy. 14: βαστάζω 13.
βεβαώς Part. Perf. Il. ξ, 477; in ἐπεμ- Il. ι, 582; παρ- λ, 522: βαίνω 9.
βεβαῶτα Part. Perf. Od. ε, 130; βεβαῶτε in παρ- Dual. Il. ν, 708: βαίνω 9.
βέβηκα Perf. Il. ο, 90; Soph. El. 1151; Pl. Tim. 55: βαίνω 9.
βεβήκει Plsmprf. Il. α, 221: βαίνω 9.
βεβηκυῖα F. Part. Perf. Pl. Criti. 121, c nb. βεβῶσα: βαίνω 9.
βεβηκώς Part. Perf. -κός Pl. Tim. 62, c nb. βεβώς, βεβῶσα: βαίνω 9.
βεβίασμαι Perf. Pass., activ bei Dem. 19, 206: βιάζω 15.
βεβίηκε(ν) Perf. Il. κ, 145. 172; π, 22: βιάω 15.
βεβιημένος Part. Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 1388; Antiphil. 44: βιάω 15.
βεβίωκα Perf Is. 15, 27: βιόω 16.
βεβιωμένος Part. Perf. Pass. Is. 15, 7: βιόω 16.
βεβίωται Perf. Pass. Dem. 22, 77; 24, 185: βιόω 16.
βέβλαμμαι Prf. Pass. Il. π, 660: βλάπτω 17.
βεβλάστηκα Prf. Hippocr. 1, 513: βλαστάνω 18.
βέβλαφα Prf. Dem. 19, 180: βλάπτω 17.
βέβλεμμαι Prf. Pass. Athen. 9, 409: βλέπω 19.
βέβλεφα Prf. Stob. 70, 13: βλέπω 19.
βέβληαι 2 S. Perf. Pass. st. βέβλησαι Il. ε, 284; λ, 380: βάλλω 10.
βεβλήαται 3 P. Pl. Perf. Pass. Il. λ, 657; Od. λ, 194: βάλλω 10.
βεβλήατο Plsqmprf. Pass. Od. η, 97; Il. ξ, 28: βάλλω 10.
βέβληκα Prf.: βάλλω 10.
βεβλήκειν 3 P. Sing. Plsqumprf. Il. ε, 661; ξ, 412; Od. χ, 275: βάλλω 10.
βεβλήκοι 3 P. S. Opt. Prf.: βάλλω 10.
βέβλημαι Prf. Pass. -ται Il. ε, 103: βάλλω 10.
βεβλῆσϑαι Inf. Prf. Pass. Pl. Phaedr. 264, b: βάλλω 10.
βεβοήϑηκα Prf. -κότες Xen. An. 6, 3, 24: βοηϑέω 20.
βεβοήϑηται Perf. Pass. Antiph. 1, 31: βοηϑέω 20.
βεβόημαι Perf. Pass. Anth. 7, 138: βοάω 21.
βεβολήατο (< βεβλήαται) Plpf. Il. ι, 3: βάλλω 10.

---

schleudern, ἀπο- -; ξυν- -, . . . 11 sprechen, gew. schwätzen. 12 beschweren. 13 aufheben, loben, preissen, tragen. 14 bellen, schreien. 15 zwingen. 16 leben. 17 schaden, hindern, schwächen. 18 sprossen. 19 blicken. 20 herbei eilen, helfen. 21 schreien.

βεβολημένος Part. Perf. Il. *ι*, 9; Od. *κ*, 247: *βάλλω* 1.
βέβουλα Prf. 2 in *προβέβουλα* Il. *α*, 113: *βούλομαι* 2.
βεβούλημαι Prf. Dem. 18, 2: *βούλομαι* 2.
βεβράδυκα Prf. s. Luc. Symp. 20: *βραδύνω* 3.
βέβρασται Perf. Pass. Ant. Th. 61 (VII, 288): *βράζω* 4.
βεβρεγμένος Part. Prf. Pind. Ol. 6, 56 Am.: *βρέχω* 5.
βέβρῐθα Prf. 2 *-θε* Il. *π*, 384: *-θασι* Od. *ο*, 324; Eur. El. 305: *βρίθω* 6.
βεβρίθει Plsprf. Od. *π*, 474: *βρίθω* 6.
βεβριθυῖα Part. Prf. Il. *φ*, 385: *βρίθω* 6.
βέβρυχεν (anbrausen) Prf. Il. *ρ*, 264: *βρύχω* zu *βρυχάομαι* 7.
-βέβρυχεν in *ἀναβέβρυχεν* sprudelt auf, hervor Il. *ρ*, 54: *ἀναβέβρυχεν*.
βεβρυχώς Part. Perf. Il. *ν*, 393: *βρύχω* zu *βρυχάομαι* 7.
βεβρωθοῖς Opt. Il. *δ*, 35: *βεβρωθῆτε* = *βιβρώσκω* 8.
βέβρωκα Perf.: *βιβρώσκω* 8.
βεβρώκοι Opt. Prf. Her. 1, 119: *βιβρώσκω* 8.
βεβρωκώς Part. Perf. Il. *χ*, 94; Od. *χ*, 403: *βιβρώσκω* 8.
βέβρωμαι Perf. Pass. Aesch. Ag. 1097: *βιβρώσκω* 8.
βεβρώσεται Fut. 3 [Fut. Pass. *βρωθήσομαι* Lycophr. 1421]: Od. *β*, 203: *βιβρώσκω* 8.
βεβρῶτες Part. Perf. Soph. Ant. 1022: *βιβρώσκω* 8.
βέβυσμαι Perf. Pass. Part.: *βεβυσμένος*, *-ν* Od. *δ*, 134: *βυνέω* 9.
βεβῶ Conj. Perf. Pl. Phaedr. 252: *βαίνω* 10.
βέβωμαι Prf. ep. ion Her. 3, 39: *βοάω* 11.
βεβωμένος Part. Pass. Her. 3, 39: *βοάω* 11.
βεβώς Part. Perf. Soph. El. 311. 1095; O. C. 313 *(294)*: *βαίνω* 10.
βεβῶσα Part. Prf. Od. *ν*, 14: *βαίνω* 10.
βέῃ in *ἐπι-* 2 P. Praes. mit Futurbedeut. aus *βέεαι* nur Il. *π*, 852; *ω*, 131: *βέομαι* 12.
βείομαι Il. *χ*, 431 = *βέομαι*.
βείομεν Conj. Aor. 2 *κατα-* Il. *κ*, 97; *ἐπι-*, Od. *ζ*, 262; *κ*, 334: *βαίνω* 10.
βείω Conj. Aor. 2: *βείω* = *βῶ*; Il. *ζ*, 113: *βαίνω* 10.
βέωμεν in *ἐπιβ-* Conj. Aor. 2 Her. 7, 50, 2: *βαίνω* 10.
βῆ Aor. 2 Il. *π*, 536; Il. *λ*, 617; Od. *β*, 5 nb. *ἔβη*: *βαίνω* 10.
βῇ 3 P. Conj. Aor. 2 in *ὑπέρ-* Il. *ι*, 501; in *ἐμβ-* *π*, 94: *βαίνω* 10.
βῆθι Imper. Aor. 2 *μετα-* Od. *ϑ*, 492; *ψ*, 20 *(275)*: *βαίνω* 10.
βῆμεναι Inf. Aor. 2 Hom: *βαίνω*.
βῆν (< *ἔβην*) Aor. 2, auch in *περίβην*: *βαίνω*; *περιβαίνω* 10.
βῆναι Inf. Aor. 2 Hom.: *βαίνω* 10.
βηόδμενοι in *ἀνα-* Part. Aor. Med. Od. *ο*, 475: *ἀναβαίνω* 10.
βήσατο Aor. Med.: *βαίνω* 10.
βήσεο Imper. Aor. ep. *κατα-* Il. *ε*, 109: *βαίνω* 10.
βήσεται Fut. Il. *β*, 339: *βαίνω* 10.
βήσετο Aor. 1 Med. *[56]*: *βαίνω*.
βήσομαι Fut. H. Hym. M. 166 *(381)*: *βαίνω* 10.
βήσομεν Conj. Aor. für *-ωμεν* Il. *α*, 144: *βαίνω* 10.
βήσω Fut. factit. Bedeut. *-έμεν* in *ἐπι-* Il. *ϑ*, 197 *[81]*: *βαίνω* 10.
βήτην Dual. Aor. 2 Il. *ϑ*, 115 (neb. *βάτην* u. *ἐβήτην* Il. *ζ*, 40): *βαίνω* 10.
βῆτον Dual. Conj. Aor. 2 in *ἐπι-* mit factit. Bed. Od. *ψ*, 52: *βαίνω* 10.
βιασάμενοι Part. Aor. Med. Xen. An. 7, 8, 11: *βιάζω* 13.
βιασθέντες Part. Aor. Pass. Pind. N. 4, 9. Xen. Cyr. 4, 5, 56: *βιάζω* 13.
βιάσομαι Fut. Act. *βιάζω* 13.
βιβᾷ Hom. H. Merc. 225: *βιβάω* 14.
βιβάντα Part. Praes. Il. *γ*, 22; *ν*, 371: *βιβάω* 14.
βιβάς Part. Il. *η*, 213 *βιβάς*: *βιβάω* 14.
βιβᾶσα Part. Od. *λ*, 538 *-ας*: *βιβάω* 14.

---

1 werfen, schleudern, *ἀπο-* –; *ξυν-* –, ... 2 wollen. 3 verzögern, aufhalten. 4 sieden, aufbrausen. 5 benetzen. 6 schwer sein. 7 brüllen. 8 essen, verzehren. 9 vollstopfen, verstopfen. 10 gehen, schreiten, wandeln; *ὑπερβ-* überschreiten; *δια-* aus-, überschreiten; *ἐπιβ-* betreten. 11 schreien. 12 leben (n. A.), wandeln werden. 13 bewältigen, zwingen.

βιβάσθων def. Part. = *βιβάς*, schreitend: Il. *ν*, 809; *ο*, 676; *π*, 534. 14.

βιβάσομαι Fut. Med. *ἀνα-* Andoc. 1, 148: *βιβάζω* 15.

βιβάσω (< *βιβῶ*) Fut. *δια-* Xen. An. 4, 8, 8: *βιβάζω* 15.

βιβῶ (< *βιβάσω*) Fut. gewöhnl. Soph. O. C. 381: *βιβάζω* 15.

βιηθείς Part. Pass. pass. Bedeut. Her. 7, 83: *βιάω* 13.

βιησάμενος Part. Aor. act. Il. *ψ*, 576, bewältigt habend: *βιάομαι* poet. u. ion. med. Dep. (*382*): *βιάω* 13.

βιήσατο (< *ἐβ-* Her. 4, 43) Aor. Med. Il. *φ*, 451 act. entzog gewaltsam: *βιάομαι* med. Dep. (*382*): *βιάω* 13.

βιήσομαι, *-εται* Fut. Med. Od. *φ*, 348 act.; Hippocr. 2, 794 pass.: *βιάομαι* med. Dep. (*382*): *βιάω* 13.

βιοῦν Neutr. des Part. *βιοῦς* in *ἐπι-* in Pollux: *βιόω* 16.

βιοῦντα Acc. des Part. Aor. 2 *βιούς*: Pl. De virt. 378, a: *βιόω* 16.

βιοῦντες Pl. Part. Aor. 2 *βιούς*: *διαβιοῦντας* Pl. Leg. 662, d, *βιούντων* Pl. Rep. 615, c: *βιόω* 16.

βιούς Part. Aor. 2 Pl. Prot. 351, b: *βιόω* 16.

βιοῦσα Fem. Part. Aor. 2 (?) in *δια-* Pl. Leg. 679, d: *διαβιόω* 16.

βιώνται Praes. ep. Od. *λ*, 503 [*200*]: *βιάω* 13.

βιώοντο Imperf. ep. Od. *ψ*, 9; Ap. Rh. 1, 751 [*200*]: *βιάω* 13.

βιῶ Conj. Aor. Pl. Rep. 576, b: *βιόω* 16.

βιώατο 3 Plur. Opt. st. *βιῶντο*, *βιάοιντο* Il. *λ*, 467 [*106*]: *βιάω* 13.

βιώην Opt. Aor. 2 *-η* Pl. Gorg. 512, e: *βιόω* 16.

βιωθήσομαι Fut. Pass. sp. *-όμενος* Ant. 9, 30: *βιόω* 16.

βιώμενος Part. Her. 1, 19 pass.; vgl. *βιᾶται* act. Her. 3, 80: *βιάω* 13.

βιῶναι Inf. Aor. 2 (auch mit Praesensbed.) Il. *κ*, 174; Soph. O. T. 1488; Pl. Phaed. 114, b: *βιόω* 16.

βιωσ- Aor. 1; *βιῶσαι* Inf. N. T. 1 Petr. 4, 2, *βιώσας* Part. *-αντες* Pl. Phaed. 113, d; *βιωσοίμην*; *-οιντο* Opt. Med. Pl. Euthyph. 16; Tim. 42, b: *βιόω* 16.

βιώσασθαι Aor. intr. in *ἀνα-* wieder beleben Pl. Phaed. 89, b: *ἀναβιώσκομαι* 17.

βιώσομαι (< *βιώσω*) Fut. Pl. Gorg. 481, b; *-εσθαι* Inf. Symp. 178, c: *βιωσόμενος* Part. Pl. Apol. 42: *βιόω* 16.

βιώσω (< *βιώσομαι*) Fut. sp. Gnom. 104; Polyb. 32, 10, 9; Aristot. de Animal. Z., 6: *βιόω* 16.

βιώτω 3 P. Imperat. Aor. 2 Il. *θ*, 429 (Steph. †) *βιόω* 16.

[*ἐ*]*βλαβ*[*ην*] Aor. 2 Pass. *βλαβείς* Part. *-έν* Pl. Leg. 862, b; *-έντα* Aesch. Ag. 120; *-έντος* Leg. 936, d; vgl. *βλαβῆναι*: *βλάπτω* 18.

βλάβεν (*ἐβλάβην*, *ἐβλάφθην*) 3 P. Plur. Aor. 2 Pass. für *ἐβλάβησαν* Il. *ψ*, 545 [*114*]: *βλάπτω* 18.

βλάβεται Praes. bei Hom. wird beschädigt Il. *τ*, 82. 166; Od. *ν*, 34: *βλάβομαι*, *βλάπτω* 18.

βλαβῆναι (< *βλαφθῆναι*, *ἐβλάβην*, *ἐβλάφθην*) Inf. Aor. 2 Pass. Pl. Leg. 936, d: *βλάπτω* 18.

βλαβήσομαι (< *βλάψομαι*) Fut. Pass. Pl. Men. 77, d; Isocr. 1, 25; *-εσθαι* Pl. Alc. I, 114, e: *βλάπτω* 18.

βλάστε (< *ἔβλαστον*) Aor. 2 Pind. Ol. 7, 69: *βλάστη* Conj. Soph. Ant. 563; *-ωσιν* El. 1060; *βλάστοι* Opt. Ant. 912: *βλαστάνω* 19.

βλαστήσω Fut. *ἀνα-* Her. 3, 62 (*44*): *βλαστάνω* 19.

βλαστών Part. Aor. 2 Soph. Ai. 761. 1305; *-ον* Neutr. O. C. 695: *βλαστάνω* 19.

βλαφθ- Aor. Pass. *βλαφθείς* (< *βλαβείς*) Part. *-θέντα* Acc. Sing. Il. *ο*, 489; *-θέντε* Dual. Il. *ζ*, 39; *-θέντι* Pl. Leg. 767, e; 843, d; 844, d; 846, b: *βλάπτω* 18.

βλαφθῆναι (< *βλαβῆναι*) Inf. Aor. 1 Pass. Thuc. 4, 87: *βλάπτω* 18.

-βλαψ- Aor. *-ῆ* Conj. Pl. Leg. 936, c; *-ιεν* Opt. Apol. 30, c; *βλάψας* Part., *-αντος*, *-τα* Part. Pl. Leg. 875, d; 936 d: *βλάπτω* 18.

βλάψαι Inf. Aor. Xen. An. 3, 3, 14; Pl. Rep. 434, a: *βλάπτω* 18.

---

14 schreiten. 15 gehen lassen (machen), bringen; bes. bespringen lassen. 16 leben, *δια-* durchleben, verleben. 17 wieder aufleben. 18 untauglich machen, schwächen, hindern, *beschädigen*, verletzen. 19 hervorsprossen.

βλάψειν Inf. Fut. Thuc. 4, 98; s. *βλάψω*: *βλάπτω* 1.

βλάψομαι (< *βλαβήσομαι*) Fut. Med. passiver Bedeutung Thuc. 6, 64: *βλάπτω* 1.

βλάψω, *-ει*, *-ετε* Fut. Pl. Phil. 13, a; Apol. 30, c; s. *βλάψειν*: *βλάπτω* 1.

βλείης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pass. Epicharm. 154: *ἔβλην*: *βάλλω* 2.

βλεῖο Opt. Aor. 2 passiv. Bedeut. Il. *ν*, 288 (bei Bekker jetzt *βλῇο*): *ἔβλην*: *βάλλω* 2.

-βλεψ- Aor. 1 *-αιμι* Opt. in *προς-* Soph. O. T. 1183; *-ειας* Ar. Equ. 855; *-ας*, *-αντος*, *-αντες* Part. Pl. Phaed. 60, a; Symp. 194, b; Thuc. 5, 98; *-ασα* in *ἐμ-* Soph. El. 995; *βλέψον* Imper. Xen. An. 4, 1, 20; *ἐπιβλέψατε* 2 P. Plur. Din. 1, 72: *βλέπω* 3.

βλέψαι Inf. Aor. Pl. Symp. 208, c: *βλέπω* 3.

βλέψομαι (< *βλέψω*) Fut. Dem. 25, 98; *ἀνα-* Eur. Herc. F. 563; *προσ-* Iph. A. 1192; *ὑπο-* Pl. Crit. 53, b (*379*): *βλέπω* 3.

βλέψω (< *βλέψομαι*) Fut. Eur. Hec. 585; *ἀνα-* Her. 2, 111 (*379*): *βλέπω* 3.

βλῆεται Conj. sync. Aor. pass. Bedeut. Od. *ϱ*, 472 [*374*]: *βάλλω* 2.

-βληθ- (< *ἐβλήθην*) Aor. Pass. *βλη-θήτω* 3 Imper. *ἐκ-* Pl. Leg. 854, d; *βληθείς* Part. Her. 6, 117; Ar. Nub. 997; *ὑπερ-* Pl. Alc. I. 103, b: *βάλλω* 2.

βλησθήσομαι (< *βεβλήσομαι*) Fut. 1 Pass. *-όμενος* in *ἐκ-* Pl. Leg. 874, b: *βάλλω* 2.

βλήμεναι Inf. sync. Aor. [*ἔβλην*] in *ξυμ-* Il. *φ*, 578 [*86*]: *βάλλω* 2.

βλήμενος Part. sync. Aor. passiv. Bedeut. [*ἔβλην*] Il. *ϑ*, 514; *λ*, 191; *μ*, **391**; *ο*, 495; in *ξυμβλήμενος* Od. *λ*, **127**; *ο*, 441 [*149*]: *βάλλω* 2.

*βλῆντο** Sync. Aor. passiv. Bedeut. *ξυμ-* Il. *ξ*, 27: [*ἔβλην*]: *βάλλω* 2.

βλήσομαι Fut. in *ξυμβλήσεαι* Il. *υ*, 335 [*89*]: *βάλλω* 2.

βλῆσθαι Inf. sync. Aor. pass. Bedeut. Il. *δ*, 115: [*ἔβλην*]: *βάλλω* 2.

-βλῆται in *ξυμβλῆται* Conj. sync. Aor. Pass. [*ἔβλην*]; nach And. *ξύμβληται* Perf. Pass. ohne Augm. Od. *η*, 204: *ξυμβάλλω* 2.

-βλήτην Sync. Aor. in *ξυμβλήτην* Od. *φ*, 15: [*ἔβλην*]: *βάλλω* 2.

βλῆτο sync. Aor. pass. Bedeut. Il. *δ*, 518; Aor. Med. in *ξύμβλητο* Il. *ξ*, 39: [*ἔβλην*]: *βάλλω* 2.

βληχᾶται Praes. in *ἀμ-* Ar. Vesp. 570: *βληχάομαι* 4.

βληχοῖντο Opt. Praes. Theocr. 16, 92: *βληχάομαι* 4.

βληχῶμαι Perf. *-ώμενοι* Ar. Plut. 293; *-ωμένων* Pax 535: *βληχάομαι* 4.

-βλισ- Aor. *βλίσειε* Opt. Pl. Rep. 564, e (var. *βλύσειε*) (*16*): *βλίττω* 5.

-βλυσ- s. *ἔβλυσα*.

-βλωξ- Aor. *βλώξας* Lycophr. 448. 1327: *βλώσκω* 6.

βλώξω Fut. *-ουσι* in *κατα-* Lycophr. 1061: *βλώσκω* 6.

βοᾷ Praes. Soph. O. T. 1287; Pl. Leg. 672, c: *βοάω* 7.

βοάασκεν Imperf. iter. Ap. Rh. 4, 921 [*142*]: *βοάω* 7.

βοᾶν Inf. Pl. Rep. 573, e: *βοάω* 7.

βόασε Aor. dor. Pind. P. 6, 36; *βοάσατε* Eur. Tr. 335, [*βοᾶτε* Fix]: *βοάω* 7.

βοᾰ́σομαι (< *βοάσω*, *βοήσομαι*, *βοήσω*) Fut. Med. dor. Ar. Nub. 1154: *βοάω* 7.

βοάσω (< *βοάσομαι*, *βοήσω*, *βοήσομαι*) Fut. dor. Eur. Ion. 1447: *βοάω* 7.

-βοηθησ- Aor. *-ω* Conj. Pl. Rep. 368, b; *-ειε* Opt. Riv. 134, a; *-ον* Imper. Lach. 194, c; *-ας*, *-αντ-* Part. Rep. 492, a: *βοηθέω* 8.

βοηθήσω Fut. Pl. Leg. 636, e; *-ειν* Inf. Rep. 578, e; *-ων* Part. Euthyd. 303, a: *βοηθέω* 8.

-βοησ- Aor. *βοήσας*, *-αντ-* Part. Il. *ϱ*, 89; *ἀνα-* Pl. Ep. 348, b: *βοάω* 7.

βοήσομαι Fut. Thuc. 7, 48; Pl. Apol. 30, c (*375*. *378*): *βοάω* 7.

βοήσω (< *βοήσομαι*) Fut. sp. Anth. 9, 100 (*375*. *378*): *βοάω* 7.

βόλεσθε Praes. Od. *π*, 387: *βόλομαι* st. *βούλομαι* 9.

---

1 untauglich machen, schwächen, hindern, *beschädigen*, verletzen. 2 werfen, schleudern, *ἀπο-*; *ξυν-*, ... 3 blicken. 4 blöken, von Schafen, auch von kleinen Kindern. 5 Honig ausschneiden, zeideln. 6 gehen, kommen. 7 schreien (*brausen, laut ertönen*). 8 helfen, beistehen. 9 wollen.

βόλεται Praes. Il. *λ*, 319: *βόλομαι* st. *βούλομαι* 9.
βολῆσαι Inf. Aor. *ἀντι-* Il. *δ*, 342: *ἀντιβολέω* = *ἀντιβάλλω* 10.
βολήσω Fut. *ἀντι-* Od. *φ*, 306; Lys. 14, 16; *-ων* Part. Ap. Rh. 1, 12: *ἀντιβολέω* = *ἀντιβάλλω* 10.
βοάωσιν Praes. Il. *ρ*, 265 [*200. 201*]: *βοάω* 7.
βουληθ- Aor. Pass. *-ῶ*, *-ῇ* Conj. Pl. Leg. 710, d; *-είης*, *-είη* Opt. Euthyd. 296, d; *-είημεν* Alc. I. 111, e; *-εῖμεν* Phil. 44, d; *-είς*, *-έντ-* Soph. 226, b: *βούλομαι* 9.
βουληθῆναι Inf. Aor. Pl. Leg. 925, e: *βούλομαι* 9.
βουλήσομαι Fut. Soph. O. T. 1077; Pl. Gorg. 460, c: *βούλομαι* 9.
βοᾠεν 3 P. Plur. Opt. *ἐπι-* Aesch. Suppl. 675: *βοάω* 7.
βοῴην, *-ης*, *-η* Opt. att. Pl. Phaed. 101, c [*201*]: *βοάω* 7.
βρασ- Aor. *ἀποβράσαι* Inf. Alciphr. 1, 23 (*16*): *βράζω* 11.
βρασθ- Aor. Pass. *ἀναβρασθεῖσα* Ap. Rh. 2, 568 (*16*): *βράζω* 11.
βραχ- (< *βρεχθ-*) Aor. 2 Pass. *βραχεῖσα* Part. Anacr. 34, 26: *βρέχω* 12.
βράχε (< *ἔβραχε*) Aor. 2 ep. Il. *φ*, 387: (*βράχω*) 13.
βρεξ- (< *ἔβρεξα*) Aor. *ἐπιβρέξῃ* Conj. Simpl. ad Epict.; *βρέξαι* Inf. N. T. Jac. 5, 17: *βρέχω* 12.
βρέξομαι Fut. Med. *κατα-* Hippocr. 2, 798: *βρέχω* 12.
βρεχθ- (< *βραχ-*) Aor. 1 Pass. *-είς* Eur. El. 326; *-ῶ* Conj. in *κατα-* Ar. Nub. 267: *βρέχω* 12.
βρίθησι (*-ησι*) 3 P. Sing. Conj. (Ind.) Od. *τ*, 112 [*73*]: *βρίθω* 14.
βρῖθον Imperf. Od. *ι*, 219: *βρίθω* 14.
βριμήσαιο Opt. Aor. Ar. Equ. 855: *βριμάομαι*, *βριμάω* 15.
βριξ- (< *ἔβριξα*) Aor. *βρίξαντες* Part. in *ἀπο-* Od. *ι*, 151; *μ*, 7: *ἀποβρίζω* 16.
βρισ- (< *ἔβρισα*) Aor. *βρίσας* Part. Aesch. Pers. 346; Od. *ζ*, 159; *ἐπιβρίσῃ* Conj. Il. *η*, 343; *-ειαν* Opt. Od. *ω*, 344: *βρίθω* 14.
βρόξασα Part. Aor. 1 in *ἀναβρόξασα* Ap. Rh. 4, 824: *ἀναβρόχω* 17.
βρόξειε(ν) Opt. Aor. 1 in *ἀνα-* Od. *μ*, 240; in *κατα-* *δ*, 222: *ἀνα-*, *καταβρόχω* 17.
βροχέν Part. Aor. 2 Pass. in *ἀνα-* Od. *λ*, 586: *ἀναβρόχω* 17.
βροχθείς (< *ἀναβροχέν*) Part. Aor. 1 sp. in *κατα-* Lycophr. 55: *καταβρόχω* 17.
βροχθισ- Aor. *καταβροχθίσας* Part. Athen. VIII, 344, b: *καταβροχθίζω*, niederschlucken, verschlingen.
βρυάσομαι Fut. M. Hesych. vgl. *ἐβρύαξα* in *ἀν-* Ar. Equ. 602 (*11. 19*): *βρύαζω*, strotzen, übersprudeln.
βρυξ- Aor. *βρύξας* Part. Anth. 7, 624 (Diod. 16): *βρύκω* 18.
βρύξω Fut. Hippocr. 2, 611; Lycophr. 545: *βρύκω* 18.
βρυχᾶτο Imperf. Soph. Tr. 904: *βρυχάομαι* 19.
βρυχηθ- Aor. *-είς* Part. Soph. O. T. 1265: *βρυχάομαι* 19.
βρυχήσατο Aor. Ap. Rh. 4, 19; *ἀναβρυχησάμενος* Part. Pl. Phaed. 117, d: *βρυχάομαι* 19.
βρυχθείς Part. Aor. Pass. Anth. 9, 267; *βρύκω* 18.
βρωθ- Aor. *καταβρωθῇ* Conj. Her. 3, 16: *βιβρώσκω* 20.
βρωθήσομαι (< *βεβρώσομαι*) Fut. Pass. sp. Lycophr. 1421: *βιβρώσκω* 20.
βρωμησάμενος Aor. Ar. Vesp. 618: *βρωμάομαι*.
βρώξω Fut. sp. Lycophr. 678 (>): *βιβρώσκω* 20.
βρώσομαι Fut. Med. sp. Philostr. p. 129: *βιβρώσκω* 20.
βρωτός Vb. Eur. Suppl. 1110; *-τέος* Luc. Paras. 9: *βιβρώσκω* 20.
βυρσωσ- Aor. (< *ἐβύρσωσα*) *καταβυρσώσαντες* Plut. Cleom. 38: *καταβυρσόω* ganz mit Leder überziehen.
βυνέονται Praes. Med. in *δια-* Her.

---

10 *a.* in den Wurf kommen, begegnen; *b.* erlangen *mit Gen.* 11 sieden, brausen (*Getreide worfeln*). 12 benetzen. 13 rasseln, krachen, dröhnen. 14 *a.* belastet, schwer sein; ein Uebergewicht haben, überlegen sein; *b. ἐπι-* schwer lasten auf .... 15 ergrimmen. 16 ausschlafen. 17 *ἀνα-* hinunterschlingen, *vgl. Buttm. Lexil. II. III; κατα-* hinunterschlucken, verschlucken. 18 beissen, zerreissen, verschlingen. 19 brüllen, *ἀνα-* Klagegeschrei erheben. 20 essen, verzehren.

4, 71 (>); vgl. *διαβύνεται* pass. Bed. 2, 96: *βυνέω*, *βύω* 1.

βῦσ- Aor. *ἐπιβύσας* Part. Ar. Pl. 379; *προβύσαι* Inf. Anecd. Gr. Bekk. 59; *-ον* in *προ-* Ar. Vesp. 249; vgl. Fut. *βύσειν*: *βυνέω*, att. = *βύω* 1.

βύσειν Fut. *προ-* Ar. Vesp. 250: *βυνέω*, att. *βύω* 1.

βυσθ- Aor. Pass. s. *ἐβ-*: *βυνέω* att.: *βύω* 1.

βυστός Vb. *παρα-* Luc. Necyom. 17: *βυνέω* att., *βύω* 1.

βῶ Conj. Aor. 2 Eur. Alc. 863: *βαίνω*, gehen 2.

βωθῆσαι Inf. Aor. *προ-* Her. 8, 144: *βωθέω* ion. = *βωηθέω* 3.

βῶμεν 1 P. Plur. Conj. Aor. 2: *βαίνω*, gehen 2.

βωσ- Aor. s. *βῶσαι*, *βώσας*, *βωσάτω*, *βώσομαι*: *βοάω* 4.

βῶσαι Inf. Aor. Her. 1, 146: *βοάω* 4.

βώσας Part. Aor. *βώσαντι* Il. *μ*, 337; *-τες* Her. 5, 1; *ἀμβώσαντες* für *ἀνα-* Her. 3, 38: *βοάω* 4.

βώσασθαι Inf. Aor. Med. *ἐπι-* Her. 1, 87: *βοάω* 4.

βωσάτω Imper. Aor. Ar. Pax 1155: *βοάω* 4.

βῶσι 3 P. Plur. Conj. Aor. 2 *ἐμ-* Pl. Ion. 534, a; *ξυμ-* Leg. 766, b: *βαίνω* 2.

βώσομαι Fut. *ἐπι-* Od. *α*, 378; *β*, 143; *κατα-* Her. 6, 85: *βοάω* 4.

Γ.

γαθέω dor. für *γηθέω* Theocr. 1, 54: 5.

γάθησεν Aor. dor. für *γήθησεν* Pind. P. 4, 122: *γηθέω* 5.

γαίων def. Part. Il. *α*, 405; *ε*, 906; *θ*, 51: *γαίω* 5.

γᾶμαι dor. = *γῆμαι*.

γαμεῖ s. *γαμῶ* 6.

γαμεθεῖσα Part. Aor. Pass. Theocr. 8, 91: *γαμέω* 6.

γαμέσσεται Fut. Med. ep. Il. *ι*, 394 (wird mir *wählen, freien*): *γαμέω* 6.

γαμέω (< *γαμῶ*, *γαμήσω*) Fut. Il. *ι*, 388. 391; *-έων* Her. 5, 16 [*58*]: *γαμέω* 6.

γαμηθ- Aor. Pass. *γαμηθῇ* Conj. N. T. Marc. 10, 12 (> *γαμήσῃ*): *γαμέω* 6.

γαμησ- Aor. sp. Menand, Luc., N. T. *γαμήσῃ* Conj. Matth. 5, 32; *γαμῆσαι* Inf. 1 Cor. 7, 9; *-ήσας* Part. Matth. 19, 9; *γαμησάτωσαν* 3 Plur. Imper. 1 Cor. 7, 9: *γαμέω* 6.

γαμήσω (< *γαμῶ*, *γαμέω*) Fut. sp. Luc. Tim. 52; D. Mer. 7: *γαμέω* 6.

γαμητέον Vb. Plut. Demetr. 14: *γαμέω* 6.

γαμοῦμαι (< *γαμέσσεται*) Fut. Med. Eur. Phoen. 1673 (*157. 158*): *γαμέω* 6.

γαμῶ, *-εῖ* (< *γαμέω*, *γαμήσω*) Fut. att. Aesch. Prom. 764; Xen. Cyr. 5, 2, 12 (*157. 158*): *γαμέω* 6.

γανοῦν Inf. Plut. M. 683: *γανόω* 7.

γανοῦντες Part. Plut. M. 74: *γανόω* 7.

γανόωντα (vgl. *-όωντες*, *-όωσαι*) Part. Praes. Hom. Hym. 5, 10 [*200. 201*]: *γανάω*.

γανόωντες Part. Praes. Il. *ν*, 265 [*200. 201*]: *γανάω* 8.

γανόωσαι Part. Praes. Il. *τ*, 359; Od. *η*, 128 [*200. 201*]: *γανάω* 8.

γάνυσθαι Inf. Pl. Phaedr. 234, d. (> *γάννυσθαι*): *γάνυμαι* 9.

γανύσσεται Fut. sp. Il. *ξ*, 504: *γάνυμαι* 9.

γάνυται Praes. Il. *υ*, 405; Ap. Rh. 1, 778; *-μαι* Aesch. Eum. 970: *γάνυμαι* 9.

γανώσας Part. Aor. Anacreont. 51, 11 (erheitern): *γανόω* 7.

---

1 vollstopfen, anfüllen. 2 gehen, *ξυμ-*, zusammentreten, hingehen (*sich ereignen*). 3 helfen, beistehen. 4 schreien [*brausen, laut ertönen*]. 5 sich freuen. 6 heirathen. *Med a.* gewöhnlich vom Weibe, sich verheirathen. *b.* von Aeltern, Kinder verheirathen; *Pass.* verheirathet werden. 7 glänzend machen, glätten. *Pass.* ergötzt werden. 8 glänzen, schimmern; sich erfreuen. 9 sich ergötzen, sich freuen. 10 besingen, sagen, erzählen.

γαρυσ- Aor. dor. *γαρύσαιντο* Opt. Med. Theocr. 1, 136: *γηρύω* 10.

γᾱρύω (*ῡ* u. *ῠ*) dor. für *γηρύω* Pind. N. 6, 66: *γηρύω* 10.

γαυριόωντο Imperf. Med. Theocr. 25, 133: [*200. 201*]: *γαυριάω*, übermüthig, stolz sein.

γαυρωθ- Aor. Pass. *-θείς* in *ἐπι-* Xen. Cyr. 2, 4, 30: *γαυρόω*, übermüthig machen.

γεγάασθε in *ἐκ-* Hom. Epigr. 16, 3, wie von *γεγάομαι*: *γίγνομαι* 11.

γεγάᾱσιν (vgl. *γεγάᾶτε*) Perf. bei Hom. öfter, wie Il. *δ*, 325 [*61. 62*]: *γίγνομαι* 11.

γεγάᾶτε (vgl. *γεγάασιν*) Perf. Batr. 143 (> *γεγάασθε*): *γίγνομαι* 11.

γέγᾱθα (< *γέγηθα*) *-ε* Perf. dor. Pind. N. 3, 33: *γηθέω* 5.

γεγάκειν Inf. wie von *γέγαμα* Pind. O. 6, 49 (vgl. Thiersch §. 217, 55): *γίγνομαι* 11.

γεγάμεν Inf. Perf. Pind. O. 9, 110; *ἐκ-* Il. *ε*, 248; *ν*, 106. 209: *γεγνομαι* 11.

γεγάμηκα Perf. *-εν* Ar. Lys. 595; *-κότα* Pl. Leg. 877, e; *-ες* Xen. Symp. 9, 7: *γαμέω* 6.

γεγάμημαι Perf. Pass. Xen. An. 4, 5, 24: *γαμέω* 6.

γεγάνυμαι Perf. *-μένος* Part. Anacr. 38, 3: *γάνυμαι* 9.

γεγάνωμαι Perf. Pass. Anacr. 43, 12; *-μένος* Pl. Rep. 411, a: *γανόω* 7.

γεγάονται Fut. in *ἐκγεγάονται* Hom. Hym. 4, 197 [*58*]: *γίγνομαι* 11.

γεγάτην 3 P. Dual. Plsperf. in *ἐκγεγάτην* Od. *κ*, 138: *γίγνομαι* 11.

γεγαυῖα Fem. Part. Perf. ep. *ἐκ-* Il. *γ*, 199; Ap. Rh. 1, 233 [*62*]: *γίγνομαι* 11.

γεγαώς (< *γεγώς*) Ep. Part. Perf. *-ῶτα* Ap. Rh. 3, 421; *-ας* Il. *β*, 866 *ἐκγεγαῶτι* [*62*]: *γίγνομαι* 11.

γεγέλασται Perf. Pass. *κατα-* Luc. D. Mort. 1, 1; Icar. 19: *γελάω* 12.

γεγέμισμαι Perf. Pass. Dem. 34, 10: *γεμίζω* 13.

γεγένημαι (< *γέγονα*) Perf. *-ήμεθα* Eur. Cycl. 637 *-ησθε*, *-ηνται* Pl. Tim. 24, c; Rep. 411: *γίγνομαι* 11.

γεγενημένος Part. Perf. Pl. Sympos. 174, a: *γίγνομαι* 11.

γεγενῆσθαι Inf. Perf. Pl. Theaet. 210, b: *γίγνομαι* 11.

γέγευμαι Perf. Pass. med. *-μένος* Eur. Hip. 663; Pl. Leg. 762, e: *γεύω* 14.

γεγεῦσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Rep. 582, c: *γεύω* 14.

γέγηθα (< *γέγαθα*) Perf. Od. *ζ*, 106; als Praes. auch in Prosa Pl. Phaedr. 251, d; Leg. 671, b; 931, d: *γηθέω* 5.

γεγήθει (er freute sich) Plsprf. Il. *λ*, 683; *ν*, 494; Ap. Rh. 1, 858: *γηθέω* 5.

γεγηθώς Part. des Perf. *γέγηθα* Pl. Phaed. 84, e: *γηθέω* 5.

γεγήρᾶκα Perf. (ich bin alt) Soph. O. C. 727: *γηράσκω*, *γηράω* 15.

γεγλύκασμαι Perf. Pass. Athen. 9, 384: *γλυκαίνω* 16.

γέγλυμμαι Perf. Pass. *ἐκ-* Her. 2, 148: *γλύφω* 17.

γέγονα (< *γεγενῆμαι*) Perf. Il. *τ*, 122; *-ε(ν)* Pl. Phil. 26, b; *-ατον* Du. Euthyd. 272, b; *-ατε* Ep. 356, a; *-ασιν* Gorg. 526, a: *γίγνομαι* 11.

γεγονέναι Inf. Perf. Pl. Phaed. 64, c: *γίγνομαι* 11.

γεγονώς Part. Perf. Pl. Theaet. 208, e; *-νῖα* Rep. 548, c; *-ός*; Prot. 309, b; *-οτ-* Gorg. 470, d: *γίγνομαι* 11.

γεγραμμένος Part. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 276, a: *γράφω* 18.

γέγραπται Perf. Pass. Pl. Theaet. 143, a: *γράφω* 18.

γέγρᾰφα (< *γεγράφηκα*) Perf. Thuc. 5, 26; Pl. Theaet. 166, d: *γράφω* 18.

γεγράφηκα (< *γέγραφα*) Perf. (Vgl. Lobeck zu Phryn. p. 764): *γράφω* 18.

γεγράφθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Leg. 785, a; *-θω* Imper. Leg. 745, a: *γράφω* 18.

γεγράψομαι (< *γραφήσομαι*) Fut. 3 Pass. Soph. O. T. 411: *γράφω* 18.

γέγωνα Perf. *-ασι* Aristot. Probl.

---

11 geboren werden, werden, vgl. Pl. Parm. 156, a (*ἐκ-* gezeugt, geboren werden *aus*, abstammen ....). 12 lachen, *κατα-* verlachen. 13 anfüllen, befrachten; *Pass.* voll-, befrachtet sein. 14 kosten lassen; *Med.* kosten. 15 *a.* altern; *b.* alt werden lassen. 16 süss machen, versüssen. 17 aushöhlen, in Stein, Erz, Holz graben, schnitzen, 18 ritzen, eingraben, schreiben.

11, 25; vgl. *γέγωνε* als Praes.: *γέγωνα* 1.

1) *γέγωνε* Perf. als Praes. Od. ε, 400; ζ, 294; neben Aorist. Il. ω, 703; Od. ϑ, 305: *γέγωνα* 1.

2) *γέγωνε* Imper. des Perf. *γέγωνα* Aesch. Prom. 193. 784; Soph. Phil. 238; Eur. Or. 1220: *γέγωνα* 1.

γεγωνεῖν Inf. Il. μ, 337; Pind. Ol. 3, 9; Aesch. Prom. 657; Pl. Hipp. mai. 292, d: *γεγωνέω*; *γέγωνα* 1.

γεγωνείτω Imper. Xen. Cyn. 6, 24: *γεγωνέω*, *γέγωνα* 1.

γεγωνέμεν Inf. Perf. mit Präsensbedeut. Il. ϑ, 223; λ, 6: *γέγωνα* 1.

γεγώνευν (< *ἐγεγώνεον*, *ἐγεγώνει*) Imperf. Od. μ, 370 1 Sing.; ι, 47 3 Plur. [*178*]: *γεγωνέω*: *γέγωνα* 1.

γεγωνῆσαι Aor. Aesch. Prom. 990: *γεγωνέω*: *γέγωνα* 1.

γεγωνήσω Fut. Eur. Ion. 696: *γεγωνέω*: *γέγωνα* 1.

γεγωνητέον Vb. Pind. Ol. 2, 6: *γεγωνέω*: *γέγωνα* 1.

γεγώνω Conj. Perf. mit Präsensbedeut. Soph. O. C. 213: *γέγωνα* 1.

γεγωνώς Part. Perf. mit Präsensbedeut. Il. λ, 586; ϱ, 247: *γέγωνα* 1.

γεγώς, *-ῶσα* (< *γεγαώς*, *γεγανῖα*) Part. Perf. die Trag. wie Soph. Ai. 1013; El. 24. 775. Eur. Med. 216; auch Aristoph. Lys. 641; Philem. 83, 4; 125, 1: *γίγνομαι* 2.

(*οἱ*) *γεινάμενοι* (Subst.) Part. Aor. Her. 1, 122; *τοὺς -ους* 1, 120; *τῆς γειναμένης* 4, 10; *τὴν -ην* 6, 52; *ταῖς -αῖς* Xen. Mem. 1, 4, 7: *γείνομαι* 3.

γείνεαι 2 P. Conj. Aor. für *γείνηαι* Od. ν, 202: *γείνομαι* 3.

γεινόμεϑα Imperf. Hes. Sc. 88: *γείνομαι* 3.

γείνοντο (> *γίνοντο*) Imperf. Theocr. 25, 124: *γίγνομαι* 2.

γεισῶσαι (> *-σσῶσαι*) Inf. Aor. in *ἀπο-* Xen. Mem. 1, 4, 6: *ἀπογεισόω*, *-εισσόω*, mit vorspringendem Sims oder Wetterdach versehen.

γελᾶντι 3 Plur. Praes. dor. = *γελάοντι*: *γελάω* 4.

γελαξ- (<*γέλασα*) Aor. dor.: *γελάω* 4.

γελᾶσα Part. dor. = *γελάουσα* *γελάω* 4.

γέλᾶσα (< *ἐγέλασα*, *-σσα*) Aor. Il. ψ, 840; *γελάσειεν* Opt. Leg. 857, d; *γελάσας* Part. Prot. 310, d: *γελάω* 4.

γελασϑ- Aor. Pass. *γελασϑῆναι* Inf. Dem. 2, 19: *γελάω* 4.

γελασϑήσομαι Fut. Pass. *κατα-* Luc. Jup. Trag. 18: *γελάω* 4.

γελάσομαι Fut. Pl. Ion. 535, e (*375. 378*): *γελάω* 4.

γελαστός Vb. Od. ϑ, 307; *κατα-* Pl. Rep. 518, b: *γελάω* 4.

γέλασσ- (*ἐγέλασα*, *-σσα*, *γέλασα*) Aor. poet. *-σσαις* Pind. P. 9, 38: *γελάω* 4.

γελάσσω Fut. sp. Anth. 5, 179 (*375. 378*): *γελάω* 4.

γελοιήσασα Fem. Part. Aor. Hom. Hym. Ven. 49: *γελοιάω*: *γελάω* 4.

γελοίων Imperf. Od. ν, 347: *γελοιάω*, *γελάω*: 4.

γελοίωντες Part. Praes. Od. ν, 390: *γελοιάω*, *γελάω* 4.

γελόωντες (< *γελώοντες*, *γελῶν*, *-ῶντ-*) Part. Od. ν, 374: *γελόω*, *γελάω* 4.

γελῶν, *ῶντ-* (< *γελώοντες*) Part. Pl. Rep. 457, b; Phaed. 59, a: *γελάω* 4.

γελώοντες (<*γελόωντες*, *γελῶν*, *-ῶντ-* Part. Od. σ, 111: *γελόω*: *γελάω* 4.

γενέσκετο Iter. Imperf. Od. λ, 208: (*371. 139*] *γίγνομαι* 2.

γενήϑησομαι (< *γενήσομαι*) Fut. Pass. Parm. 141, e (*371*): *γίγνομαι* 2.

γενήσομαι (< *γενηϑήσομαι*, *γενησοῦμαι*) Fut. Thuc. 6, 6; Pl. Parm. 141, e (*371*): *γίγνομαι* 2.

γενησοῦμαι (<*γενήσομαι*) Fut. dor. Lysis Epist. ad Hipparch. 53 (*371. 161*): *γίγνομαι* 2.

γενοίατο 3 P. Plur. Opt. Aor. Il. β, 340 (*371. 106*]: *γίγνομαι* 2.

1) *γέντο* (< *ἔγεντο*) sync. Aor. 2 Med. für *ἐγένετο* Hes. Th. 199 u. sp. Ep.: *γίγνομαι* 2.

2) *γέντο* erfasste ep. Aor. Il. ϑ, 43; ν, 241; σ, 476 gebildet aus *ἕλετο*, *ἕλτο*, *γ* aus dem Digamma und *ν* aus *λ* entstanden (wie in *ἦνϑον* für *ἦλϑον*) (*434*): *αἱρέω*, nehmen.

---

1 laut rufen, verkündigen. 2 geboren werden, werden, vgl. Pl. Parm. 156, a (*ἐκ-* gezeugt, geboren werden *aus*, abstammen ....). 3 geboren, erzeugt werden, *im Aor.* gebären, erzeugen. 4 lachen, *κατα-* verlachen. 5 kosten lassen, *Med.* kosten. 6 sich freuen. 7 heirathen. *Med. a.* gewöhnlich vom

γεύμεθα (*ἐγ-*) Perf. ohne Augm. Theocr. 14, 51: *γεύω* 5.

γευσ- Aor. *γεύσας* Part. Her. 7, 46; *Med.*: *γεύσηται* Conj. Pl. Rep. 559, d; *γεύσαιο* Opt. Alc. I. 114, a; *γευσάμενος* Part. Phil. 15, d; *γεύσασθαι* Inf. Xen. An. 1, 9, 26; 7, 3, 22: *γεύω* 5.

γεύσομαι (< *γεύσω*) Fut. Il. *φ*, 61; Pl. Rep. 592, a: *γεύω* 5.

γεύσω (< *γεύσομαι*) Fut. Anthipp. Athen. 9, 404: *γεύω* 5.

γηθεῖ freut sich. Praes. Il. *ξ*, 140: *γηθέω* 6.

γήθεε Imperf. Ap. Rh. 1, 436: *γηθέω* 6.

γήθησα (< *ἐγήθησα*) *-εν* Il. *κ*, 190; Od. *ϑ*, 385; *-ησαν* Ap. Rh. 1, 449: *γηθέω* 6.

γηθήσω Fut. Il. *ν*, 416: *γηθέω* 6.

γήθω sp. Orph. 15, 10: *γηθέω* 6.

γημ- (< *ἔγημα*) Aor. *γῆμαι* Inf. Pl. Leg. 925, c; *γήμας*, *-αντ-*; *-αοι* 774, c: *γαμέω* 7.

γήμασθαι Inf. Med. Pl. Leg. 926, c: *γαμέω* 7.

γηρᾶναι (> *γηράναι* Dind.) Inf. alt att. Soph. O. C. 870: *γηράσκω* 8.

1) *γηράς* Def. Part. Aor. 2 Il. *ρ*, 197; Hes. Op. 186: *γηράω*, *γηράσκω* 8.

2) *γηρασ-* (< *ἐγήρασα*) Aor. 1 *γηρᾶσαι* Xen. Mem. 3, 12, 8 (*γηρᾶναι* Dind.); *γηράσας*, *-αντ-* Part. Her. 7, 114; Pl. Leg. 958, d: *γηράσκω* 8.

γηράσειν (< *γηράσομαι*) Fut. Pl. Rep. 393, e: *γηράσκω* 8.

γηράσομαι Fut. Critias. Athen. 13, 600: *γηράω*, *γηράσκω* 8.

γηράσω s. *γηρᾶσειν*.

γηρύετο Imperf. Hes. Op. 260; Hom. Hym. 3, 426: *γηρύω* 9.

γηρυθ- Aor. Pass. *γηρυθεῖς* Part. Aesch. Suppl. 460: *γηρύω* 9.

γηρυσ- Aor. *-ας*, *-αντος* Ar. Pax. 805; *-σαιντο* Opt. Med. Theocr. 1, 136: *γηρύω* 9.

γηρύσομαι Fut. Med. *-ει* Eur. Hipp. 213: *γηρύω* 9.

γλαφ- Aor. *διαγλάψασ'* Od. *δ*, 438: *γλάφω* 10.

γλιξ- Aor. s. *ἐγλιξάμην*: *γλίχομαι* 11.

γλίχεαι 2 Pers. Sing. Praes. Her. 7, 161 [89]: *γλίχομαι* 11.

γλυπτός Vb. Anth. 6, 24: *γλύφω* 10.

γλύφ- (*ηγ*) Aor. Pass. s. *ἐγλύφην* 10.

γλυψ- Aor. *ἐγγλύψαι* Inf. Her. 2, 4; *Med.*: *γλύψατ'* Theocr. Epigr. 7, 4; *γλύφω* 10.

γναμψ- Aor. *γνάμψεν* Il. *ψ*, 731; *γνάμψαι* Inf. Ap. Rh. 3, 1249; *γναμψας*, *-αντες* Ap. Rh. 2, 350: *γνάμπτω* 12.

γνοῖεν (< *γνοίησαν*) 3 P. Plur. Opt. st. *-ησαν* Aor. 2 Il. *σ*, 125; Dem. 41, 14: *γιγνώσκω* 13.

γνοίη Opt. Aor. 2 Xen. An. 1, 9, 20; Pl. Symp. 181, c; *-ην* Ion. 540, d; *-ης* Gorg. 470, d; Soph. O. T. 1068: *γιγνώσκω* 13.

γνοίημεν (< *γνοῖμεν*) Opt. Aor. 2 Pl. Leg. 918, e; Alc. I, 132, c: *γιγνώσκω* 13.

γνοίησαν (*γνοῖεν*) 3 Plur. Opt. Aor. Dem. 897 (288): *γιγνώσκω* 13.

γνοίητε (< *γνοῖτε*) Opt. Aor. 2 *γιγνώσκω* 13.

γνοιήτην (< *γνοῖτην*) 3 P. Dual. Opt. Aor. 2: *γιγνώσκω* 13.

γνοίητον (< *γνοῖτον*) 2 Dual. Opt. Aor. 2: *γιγνώσκω* 13.

γνοῖμεν (< *γνοίημεν*) Opt. Aor. 2 Pl. Alc. I., 128, e: *γιγνώσκω* 13.

γνοῖτε (< *γνοίητε*) Opt. Aor. 2 *γιγνώσκω* 13.

γνοῖτο Opt. Aor. 2 Med. in *συγγνοῖτο* Aesch. Suppl. 216: *γιγνώσκω* 13.

γνοῖτον (< *γνοίητον*) 2 P. Dual. Opt. Aor. 2: *γιγνώσκω* 13.

γνοντ- Objectsf. d. Part. Aor. 2 *γνούς*: *-α* Pl. Symp. 222, b; *-ι* Leg. 669, a; *-ες* Rep. 555, b; *-ας* Leg. 801, a: *γιγνώσκω* 13.

γνούς (vgl. *γνοντ-*) Part. Aor. 2 Pl. Prot. 310, b: *γιγνώσκω* 13.

Weibe, sich verheirathen; *b.* von Aeltern, Kinder verheirathen; *Pass.* verheirathet werden. 8 *a.* altern; *b.* alt werden lassen. 9 besingen, sagen, erzählen. 10 aushöhlen, in Stein, Erz, Holz graben, schnitzen. 11 verlangen, streben *nach* .... 12 krümmen, biegen. 13 *a.* kennen lernen, erkennen, wahrnehmen; *b.* wissen, einsehen; *c.* glauben, meinen, urtheilen.

γνοῦσα (vgl. *γνούς, γνοῦτ-*) Fem. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 875, a: *γιγνώσκω* 1.
γνῶ (< *ἔγνων*) 3 P. Sing. Aor. 2 Hes. Th. 551: *γιγνώσκω* 1.
γνῷ (< *γνώῃ*) 3 P. Sing. Conj. Aor. 2 Il. *α*, 411; *π*, 273; Pl. Symp. 211, c: *γιγνώσκω* 1.
γνώῃ (< *γνῶ*) 3 P. Sing. Conj. Aor. 2 Il. *ω*, 688; Od. *ω*, 217: *γιγνώσκω* 1.
γνῶθι Imper. Aor. 2 Pl. Prot. 343, b: *γιγνώσκω* 1.
γνῶμεν (< *γνώομεν*) 1 P. Plur. Conj. Aor. 2 Il. *χ*, 382; Pl. Rep. 402, b: *γιγνώσκω* 1.
γνώμεναι (< *γνῶναι*) Inf. Aor. 2 ep. Il. *β*, 349 (bei Hom. öfter als *γνῶναι*): *γιγνώσκω* 1.
γνώομεν (< *γνῶμεν*) 1 P. Plur. Conj. Aor. 2 Od. *π*, 304: *γιγνώσκω* 1.
γνῷς 2 P. Sing. Conj. Aor. 2 Od. *χ*, 373: *γιγνώσκω* 1.
γνώσεαι 2 P. Sing. Fut. Il. *β*, 367: *γιγνώσκω* 1.
γνωσθ-(ην) Aor. Pass. *γνωσθῇ* Conj. Pl. Leg. 874, b; *-είη* Opt. Rep. 477, a; *-εῖεν* Prot. 342, b; *γνωσθείς* Part. Leg. 730, c; s. *γνωσθῆναι*: *γιγνώσκω* 1.
γνωσθῆναι Inf. Aor. Pass. Pl. Ep. 320, d: *γιγνώσκω* 1.
γνωσθήσομαι Fut. Pass. Thuc. 1, 124; Pl. Crat. 440, b: *γιγνώσκω* 1.
γνῶσιν (< *γνώωσιεν*) 3 P. Plur. Conj. Aor. 2 Il. *ζ*, 231; Xen. Cyr. 7, 2, 17: *γιγνώσκω* 1.
γνώσομαι Fut. Thuc. 3, 37; Pl. Apol. 19, d (*381*): *γιγνώσκω* 1.
γνῶτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. *τ*, 84: *γιγνώσκω* 1.
γνώτην 3 P. Dual. Indic. Aor. 2 Od. *φ*, 36: *γιγνώσκω* 1.
γνῶτον 2 P. Dual. Conj. Aor. 2 Il. *φ*, 218: *γιγνώσκω* 1.
γνώω (< *γνῶ*) 1 Sing. Conj. Aor. 2 ep. Od. *ξ*, 118; *ϱ*, 549; Theocr. 25, 177: *γιγνώσκω* 1.
γνώωσιν (< *γνῶσιν*) 3 P. Plur. Conj. Aor. 2 Il. *α*, 302; *ψ*, 610. 661; *ω*, 688; Ap. Rh. 1, 661: *γιγνώσκω* 1.
γοάασκον, εν (< *γόασκεν*) Iter. Imperf. Od. *θ*, 92; Ap. Rh. 1, 293 [*142*]: *γοάω* 2.
γοάοιεν 3 P. Plur. Opt. Aor. Od. *ω*, 190: *γοάω* 2.
γοάοιμεν 1 P. Plur. Opt. Il. *ω*, 664: *γοάω* 2.
γόασκεν (< *γοάασκον*) Iter. Imperf. Hom. H. 4, 216: *γοάω* 2.
γοᾶτο Imperf. Med. Soph. O. T. 1249: *γοάω* 2.
γοηθεῖς Part. Aor. 1 Anth. 7, 371: *γοάω* 2.
γοήμεναι Inf. Il. *ξ*, 502 [*84*]: *γοάω* 2.
γοήσεται Fut. Il. *φ*, 124: *γοάω* 2.
γοήσω Fut. sp. Anth. 7, 631: *γοάω* 2.
γόον Aor. 2 ep. Il. *ζ*, 500: *γοάω* 2.
γοόωντα, -τας, -τες Part. Od. *τ*, 119; *κ*, 209; *μ*, 234: *γοάω* 2.
γοόωσα Part. Il. *π*, 875: *γοάω* 2.
γοόωσαν Part. Od. *τ*, 210: *γοάω* 2.
γόων Imperf. Od. *κ*, 567: *γοάω* 2.
γραπτός Vb. Eur. Fr. Hypsip. 11; *-έος* Xen. Equ. 2, 1: *γράφω* 3.
-γραφ-(ην) Aor. 2 Pass. *γραφῇ* Conj. Pl. Phaedr. 275, e; *-είς-, έν* Part. Leg. 854, d; *-ῆναι* Inf. Phaedr. 277, e: *γράφω* 3.
γραφήσομαι Fut. Pass. Hippocr. 2, 278 (Littré): *γράφω* 3.
γραψ- Aor. *γράψε* Il. *ϱ*, 599; *-η* Conj. Pl. Phil. 39, a; *-αι* Inf. Phaedr. 243, d; *ας-, -αντ-* Part. Il. *ζ*, 169; Pl. Leg. 948, d; *Med. γράψηται* Conj. Thuc. 8, 67; *-άμενος* Part. Pl. Critia. 113, a; Xen. Oec. 9, 10; *-ασθαι* Leg. 943, b: *γράφω* 3.
γράψομαι Fut. Med. Ar. Pax 167: *γράφω* 3.
γράψω, Fut. Xen. Hipp. 5. 4; *-ει* Pl. Phaedr. 276, c: *γράφω* 3.
γρυκτός Vb. Ar. Lys. 656: *γρύζω* 4.
γρυξ- (< *ἔγρυξα*) Aor. *γρῦξαι* Inf. Isae. 8, 27; *-η* Conj. in *ἀνα-* Ar. Nub. 945: *γρύζω* 4.
γρύξομαι (< *γρύξω*) Fut. Alcae. C. Fr. 2, 831: *γρύζω* 4.
γρύξω (< *γρύξομαι*) Fut. *-ειε* Ar. Equ. 294: *γρύζω* 4.
γυιώσῃς Conj. Aor. in *ἀπο-* Il. *ζ*, 265: *ἀπογυιόω*, ganz lähmen, entkräften.

---

1 *a.* kennen lernen, erkennen, wahrnehmen; *b.* wissen, einsehen; *c.* glauben, meinen, urtheilen. 2 wehklagen, jammern; *be*klagen, *be*jammern. 3 ritzen, eingraben, schreiben. 4 grunzen, murmeln, muchsen.

γυμνασ- Aor. Med. -σαι 2 P. Imper. Pl. Parm. 135, d; -ωνται Conj. Rep. 526 b; -ασθι Gorg. 514, e; -άμενος Prt. Parm. 136, c; Xen. Symp. 1, 7: γυμνάζω 5.
γυμνασθ-(ην) Aor. Pass. γυμνασθῆναι Inf. Pl. Parm. 135, c; γυμνάζω 5.
γυμνάσομαι Fut. Med. Xen. Symp. 2, 18: γυμνάζω 5.
γυμνοῦσθαι sich entkleiden. Inf. Praes. Od. ζ, 222: γυμνόω 6.
γυμνωθ-(ην) Aor. Pass. -θῆ Conj. Pl. Gorg. 524, d; -θείς, -θέντα Il. μ, 389; Od. κ, 34, 1; Pl. Rep. 601, b; -θέν Her. 3, 64: γυμνόω 6.

Δ.

δάε (< ἔδαον, redupl. δέδαε) Aor. 2 Ap. Rh. 1, 724; 3, 529: ΔΑΩ 7.
δαεῖεν 3 Plur. Aor. Pass. Ap. Rh. 1, 663: ΔΑΩ 7.
δαείω Conj. Aor. Pass. Il. κ, 425; Od. ι, 280 [126]: ΔΑΩ 7.
δαέντες Part. Ap. Rh. 1, 916: ΔΑΩ 7.
δαήμεναι (häufiger als (< δαῆναι) Inf. Il. φ, 487 [86]: ΔΑΩ 7.
δαήσεαι 2 P. Fut. Med. wirst lernen, erfahren Od. γ, 187; τ, 325: ΔΑΩ 7.
δαήσομαι Fut. Med. s. δαήσεαι.
δάηται Conj. Aor. 2 M. Il. υ, 316; φ, 375: δαίω, anzünden.
δαῖε Imperf. Il. σ, 206: δαίω, anzünden.
1) δαίεται Praes. pass. Bed. Od. α, 48 (*das Herz* wird *mir* zerrissen); -όμενος ρ, 332: δαίομαι, theilen, ver⁓.
2) δαίεται Praes. Pass. ἐν- in tmes. Od. ζ, 132: δαίω, anzünden.
δαίετο (< ἐδαίετο) Imperf. Od. ο, 140; -οντο Pind. P. 3, 81: δαίομαι theilen, ver⁓.
δαϊκτός Vb. Orph. Arg 979 (> δαητόν): δαΐζω 8.
1) δαίνῡ 3 P. Sing. Imperf. = ἐδ- Il. ψ, 29; Od. γ, 309: δαίνυμι 9.
2) δαίνῡ 2 P. Sing. Imper. st. δαίνυθι Il. ι, 70: δαίνυμι 9.
δαίνῡ᾽ 2 P. Sing. Imperf. Med. = ἐδαίνυο, ἐδαίνυσο Il. ω, 63 [91]: δαίνυμι 9.
δαινύατο 3 P. Plur. Imperf. Med. = δαίνυντο Od. σ, 248 [105]: δαίνυμι 9.
δαίνυεν Imperf. Callim. Cer. 84 δαίνυμι 9.
δαινῦῃ Conj. Od. ϑ, 243; τ, 328: δαίνυμι 9.
δαίνυντο (< δαινύατο, ἐδαίνυντο) 3 Pl. Imperf. Med. -ϑ᾽ Il. ι, 535; -τ᾽ Od. γ, 66: δαίνυμι 9.
δαίνυο st. δαίνυσο 2 Sing. Imperf. vgl. δαίνῡ᾽ [105]: δαίνυμι 9.
δαίνυσθαι Inf. Her. 3, 18: δαίνυμι 9.
δαινῦτο 3 P. Praes. Opt. Med. Il. ω, 665: δαίνυμι 9.
δαΐξαι Inf. Aor. Il. β, 416; π, 841; -ας Aesch, Ch. 396: δαΐζω 8.
δαΐξω Fut. Aesch. Ag. 207: δαΐζω 8.
1) δαισ- (< ἔδαισα) Aor. -ας Part. -αντα Pind. N. 1, 72: δαίνυμι 9.
2) δαισ-(άμην) Aor. Med. -αντο Pind. P. 3, 93; δαισάμενος geschmaust habend Part. Od. σ, 408: δαίνυμι 9.
δαίσειν Inf. Fut. Il. τ, 299; vgl. δαίσω: δαΐζω 8.
δαϊσθείς Part. Aor. Pass. Eur. Heracl. 914, Ch.: δαΐζω 8.
δαίσομαι Fut. Lycophr. 668; in μετα- Il. ψ, 207; μεταδαίσεται Od. σ, 48; vgl. Arr. An. 5, 3, 2: δαίνυμι 9.
δαίσω Fut. (vgl. δαίσειν) -εις Aesch. Eum. 305; Eur. Iph. Aul. 720: δαίνυμι 9.
δαϊχθείς Part. Aor. Pass. Pind. P. 6, 33; Eur. Iph. T. 872: δαΐζω 8.
δαχ- (< ἔδαχον) Aor. 2 δάκε Il. ε, 493; Theog. 567; δακών P. Aesch. Pr. 1009 -οῦσα F. Xen. Mem. 2, 2, 7: δάκνω 10.

---

5 üben, tüchtig machen *zu* ....; *Med.* sich üben. 6 entblössen, *Med.* sich entkleiden. 7 lehren, lernen. *Med.* lernen. 8 zertheilen, zerschneiden, zerreissen. 9 zum Essen austheilen, geben, *wie einen Schmaus*, δαῖτα; ⁓ τινά einen bewirthen. 10 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (*verletzen*).

δακέειν (< δακεῖν) Inf. Aor. Il. ϱ, 572; σ, 585 [130]: δάκνω 1.
δακεῖν (< δακέειν) Inf. Aor. Xen. δάκνω, beissen 1.
δακρῦσ- (ἐδάκρυσα) Aor. δάκρυσα Od. λ, 55. -ῦσαι Inf. Pl. Rep. 606, a, -ύσας Phaed. 116, d: δακρύω 2.
δακρύσατο Aor. Med. sp. Tryph. 431: δακρύω 2.
δακρύσομαι (< δακρύσω) Fut. Med. Tryph. 404: δακρύω 2.
δακρύσω (< δακρῦσομαι) -ει Fut. Eur. El. 658: δακρύω 2.
δαμ-(ην) Aor. Pass. s. δαμείω, δαμείης, δαμήῃ, δαμήῃς, δαμείομεν, δαμείετε, δάμεν, δαμῆναι, δαμήμεναι: δαμάω 3.
δαμᾷ (< δαμάᾳ) Fut. Il. α, 61 [134]: δαμάω 3.
δαμάᾳ (< δαμᾷ) Fut. gelängt Il. χ, 271 [201. 134]: δαμάω 3.
δαμασ- Aor. δάμασ' Il. π, 543 vgl. -άμενος, -σσάσθαι, -σθη, -σεῖεν, -σεῖς: δαμάω 3.
δαμασ-[αμην] Aor. Med. δαμασαίμην Opt. Od. δ, 637: δαμάω 3.
δαμασάμενος (< δαμασσ-) Part. Aor. Med. κατα- Thuc. 7, 81: δαμάω 3.
δαμάσασθαι Inf. Aor. Med. Il. ψ, 655: δαμάω 3.
δαμασθ-(ην) s. -εῖεν, -είς, -η.
δαμασθεῖεν Opt. Aor. Pass. Xen. Mem. 4, 1, 3: δαμάω 3.
δαμασθείς Part. Aor. Pass. Il. π, 816; Pind. P. 1, 73; Eur. Suppl. 1011; Herc. F. 21: δαμάω 3.
δαμάσθη (ἐδαμάσθην) Aor. Pass. Il. τ, 9: δαμάω 3.
δαμασθῆναι Inf. Aor. Pass. κατα- Dio. Cass. 50, 10: καταδαμάζω 3.
δαμασσ- s. -α, -άμενος, -ατο, -ομαι, -ω: δαμάω 3.
δάμασσα Aor. -ε Il. ε, 106: δαμάω 3.
δαμασσάμενος (< δαμασάμ-) Part. Aor. Med. Od. ι, 454: δαμάω 3.
•δαμάσσατο (< ἐδάμασσατο) Aor. Med. Il. ε, 278: δαμάω 3.
δαμάσσομαι -εται Fut. Med. Il. λ, 478: δαμάω 3.
δαμάσσω Fut. Il. π, 438; -ομεν χ, 176: δαμάω 3.
δαμάσω Fut. s. δαμάσσω.
δαμάω Fut. in δαμόωσιν Il. ζ, 368; -άᾳ χ, 271; (-ᾷ, α, 61): δαμάω 3.
δαμεῖεν Opt. Aor. Il. γ, 301: δαμάω 3.
δαμείετε Conj. Aor. Pass. mit verkürztem Modusvokale Il. η, 72 [126]: δαμάω.
δαμείης (< δαμήῃς Bekker) Conj. Aor. Pass. Il. γ, 436 [126]: δαμάω 3.
δαμείομεν Conj. Aor. Pass. δαμάω 3.
δαμείω Conj. Aor. Pass. Od. σ, 54 [126]: δαμάω 3.
δάμεν 3 P. Plur. Aor. Pass. für ἐδάμησαν Il. ϑ, 344: δαμάω 3.
δαμήῃ 2 Sing. Conj. Aor. Pass. Il. χ, 246: δαμάω 3.
δαμήῃς (< δαμείης) Conj. Aor. Pass. Il. γ, 436 [126]: δαμάω 3.
δαμήμεναι (< δαμῆναι) Inf. Pass. Il. κ, 403 [86]: δαμάω 3.
δαμῆναι (< δαμήμεναι) Inf. Aor. 2 Pass. Il. ν, 98: δαμάω 3.
δαμνᾷ 2 P. Praes. Med. Il. ξ, 199: δαμάω 3.
δάμνασκε (< ἐδάμναον) Iter. Imperf. Hom. H. 4, 251: δαμνάω = δαμάω 3.
δάμνανται 3 Sing. Praes. Med. Od. ξ, 488; Pind. Frg. 11, 140: δαμάω 3.
δαμόωσιν (vgl. δαμάω) Il. ζ, 368 [200]: δαμάω 3.
δανεισ- Aor. -ῃς Conj. Xen. Cyr. 3, 1, 34, -ον Imper. 3, 1, 34; Med. δανείσασθαι Inf. Xen. Mem. 2, 7, 11; -άμενος Part. Symp. 4, 45; Pl. Leg. 742, c: δανείζω 4.
δανεισθ-(ην) Aor. Pass. -ῆναι Inf. Xen. Hell. 2, 4, 28; -είς P. Pl. Leg. 717, c: δανείζω 4.
δαρ-(ην) (< 1) δαρϑ-(ην), ἐδάρϑην) Aor. 2 Pass. -είς, -έντα in ἐκ- Her. 7, 26; ἀπο- Xen. An. 3, 5, 9: δέρω.
δαρήσομαι Fut. Pass. sp. N. T. Luc. 12, 47: δέρω 5.
δαρϑ- (< ἔδραθον) Aor. 2 κατα-δάρθοι Opt. Xen. Ag. 9, 3; vgl. -δαρθεῖν: δαρθάνω 6.
1) δαρϑ-(ην) s. ἐδάρϑην: δέρω 5.

---

1 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (*verletzen*). 2 weinen. 3 δαμάω, δαμνάω, δάμνημι, δαμνάζω; überwältigen, bändigen: a) *zähmen;* b) *verheirathen, pass. verheirathet sein;* c) *überwinden, unterjochen, pass. unterjocht sein, gehorchen;* d) *überwältigen, tödten.* 4 leihen, Med. ent-

2) δαρθ-(ην) (< κατεδράθην, -δραθῶ) Aor. καταδαρθέντα Ar. Pl. 300 (Bekker. MSS.); -δαρθόντα (Pors. Dind.) -θέντες Luc. Philop. 21; -θεῖσα Dio. Cass. 45,1[a]): δαρθάνω 6.

δαρθεῖν (< ἔδαρθε, δραθέειν) Inf. Aor. 2 in κατα- Pl. Symp. 223, b. d.: δαρθάνω 6.

δαρθήσομαι Fut. (?): δαρθάνω 6.

δαρτός (< δρατός) Vb. sp.: δέρω 5.

δασ- Aor. -ωνται C. Xen. Cyr. 4, 2, 40; δάσασθαι Inf. Il. ψ, 21; ἀνα- Thuc. 5, 4: δαίομαι 7.

δασαίμεθα Opt. Aor. Od. β, 335 δαίομαι 7.

δασάσκετο Iter. Aor. Il. ι, 333: δαίομαι 7.

δασθ-(ην); δασθῆναι Aor. κατ- Luc. Dem. 35: δαίομαι [δατέομαι] 7.

δάσομαι Fut. -ονται Il. χ, 354: δαίομαι 7.

δασσάμενος Part. Aor. -οι Od. γ, 66: δαίομαι 7.

δάσσαντο Aor. Il. ο, 189: δαίομαι 7.

δάσσομαι Fut. ἀπο- Il. ρ, 231: δαίομαι 7.

δατέασθαι Inf. Aor. Hes. Op. 767: δατέομαι 7.

δατέοντο Imperf. Il. ν, 394; θ, 550 [177]: δατέομαι 7.

δατεῦντο (< δατέοντο) Imperf. Il. ψ, 121; Od. α, 112 [177]: δατέομαι 7.

δατεώμεθα Conj. Praes. Il. ι, 280: δατέομαι 7.

δαῶμεν Conj. Aor. Il. β, 299: ΔΑΩ 8.

δέατ[ο] auch δάατ' geschrieben: schien Od. ζ, 242.

δέγμενος Part. Perf. Il. σ, 524; Pind. [50]: δέχομαι 9.

δεδάασθαι kennen lernen Inf. Perf. wie von δέδαα gebildet Od. π, 316 (δεδάομαι) ΔΑΩ 8.

δέδᾰεν (ἔδαον, δάε) lehrte Redupl. Aor. Od. ζ, 233; θ, 448; ψ, 160: ΔΑΩ 8.

δεδάηκα Perf. -κας Od. θ, 146; -κε, 134; Her. 2, 165; -κότες P. Od. β, 61: ΔΑΩ 8.

δεδαημένος Part. Perf. Pass. act. Hom. Hym. 3, 483; Theocr. 8, 4: ΔΑΩ 8.

δεδαῆσθαι wissen Apoll. Rh. 2, 1157: ΔΑΩ 8.

δεδαίαται (< δέδαστται) 3 P. Plur. Perf. passiv. Bed.: sie sind getheilt Od. α, 23: δαίομαι 7.

δεδαϊγμένος Part. Perf. Pass. Od. ν, 320 f.: δαΐζω 10.

δεδαιγμένος Part. Perf. Pass. Pind. P. 8, 87: δαΐζω 10.

δέδακε (< δακ-, ἔδακε) Redupl. Aor. Anth. 12, 15: δάκνω 1.

δεδάκρυμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Ax. 364, b: δακρύω 2.

δεδάκρῡκα Perf. sp. Alciphr. 2, 3: δακρύω 2.

δεδάκρυνται 3 Plur. Perf. Pass. Od. ν, 204. 353; Il. χ, 491: δακρύω 2.

δεδάκρῡσαι 2 Sing. Perf. Pass. Il. π, 7: δακρύω 2.

δεδάμασμαι Perf. Pass. sp. Nic. Al. 29: δαμάω 3.

δέδαον s. δέδαε.

δεδάρθηκα Perf. -κώς in κατα- Pl. Symp. 219, b: δαρθάνω 6.

[δέδαρκα Perf. Act. (?): δέρω 5.]

δέδαρμαι Perf. Pass. Ar. Lys. 158; ἐκ- Her. 7, 70: δέρω 5.

δέδασται ist vertheilt Perf. Pass. Il. α, 125; Her. 2, 84: δαίομαι 7.

δέδαυμαι Perf. Pass. Simonid. 28 (Bergk): δαίω, anzünden.

δεδαυμένος Part. Perf. Pass. Callim. Epigr. 50 (52) Conjectur.: δαίω, anzünden.

δεδαώς (< δεδάηκα, -κώς) Part. Perf. 2 Od. ρ, 519; Ap. Rh. 1, 445: ΔΑΩ 8.

δέδεγμαι Perf. auch mit Praesensbedeut.: empfange, erwarte Il. λ, 124; Aesch. Eum. 894; Pl. Tim. 27, a: δέχομαι 9.

δεδέηκα Perf. Pl. Pol. 277, d: δέω, fehlen 11.

δεδέημαι Perf. Pass. -ται X. An. 7, 7, 14: δέω, fehlen 11.

[a]) Dindorf beseitigt den Aor. 1 Pass., ausser bei sehr späten Schriftstellern, wie den Scholiasten.

---

lehnen, borgen. 5 abziehen, schinden. 6 κατα- schlafen. 7 theilen, vertheilen. *Med.* lernen. 8 lehren, lernen. 9 nehmen, annehmen. 10 zertheilen, zerschneiden, zerreissen. 11 fehlen, mangeln. Med. für sich nöthig haben, bedürfen, begehren; wünschen, bitten.

δέδειγμαι Perf. Pass. *δέδεικται* X. Cyr. 2, 3, 9; Pl. Phaed. 66, d; *δεδεῖχθαι* Inf. Pl. Leg. 896, a; *ἀπο-δεδειγμένος* Xen. An. 7, 1, 26: *δείκνυμι* 1.

δέδεικται s. *δέδειγμαι*.

δεδείπναμεν 1 Plur. Perf. sync. für *δεδειπνήκαμεν* C. Fr. 3, 248: *δείκνεμι* 1.

δεδειπνάναι Inf. Perf. sync. für *δεδειπνηκέναι* C. Fr. 2, 663; Ar. Fr. 78 (D.); *δειπνέω* 2.

δεδείπνηκα Perf. Ar. Eccl. 1133; *-κότι* X. Cyr. 8, 4, 21: *δειπνέω* 2.

δεδειπνήκειν Plsperf. : *δειπνέω* 2.

δέδειχα Perf. C. Fr. 3, 517: *δείκνυμι* 1.

δέδεῖχθαι s. *δέδειγμαι*.

δεδεκα (< *δέδηκα*) Perf. Dem. 24, 207: *δέω*, binden 3.

δέδεμαι Perf. Pass. (vgl. *δέδεται*) *-μένος* Thuc. 1, 93; *δια-* Pl. Phaed. 82, e: *δέω*, binden 3.

δέδεντο Plsprf. Passiv. Od. *κ*, 92: *δέω*, binden 3.

δέδεξο Imper. Perf. Il. *ε*, 228: *δέχομαι* 7.

δεδέξομαι Fut. 3 act. Il. *ε*, 238: *δέχομαι* 7.

δεδέσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaed. 83, a; Dem. 24, 105: *δέω*, binden 3.

δεδέσθω Imp. Perf. Pass. Pl. Leg. 880, b: *δέω*, binden 3.

δέδεται 3 Sing. Perf. (vgl. *δέδεμαι*) Pind. N. 11, 45; Pl. Gorg. 508, e: *δέω*, binden 3.

δέδετο Plsprf. Il. *ε*, 387 *δέω* 3.

δέδευμαι Perf. *-μένος* Pl. Leg. 782, c; X. Cyr. 6, 2, 28: *δεύω* 4.

δέδηα, *-εν* Perf. Il. *ϱ*, 253; *ν*, 18: *δαίω* anzünden.

δέδημαι Perf. Pass. Ar. Ach. 1; *-μένος* Pl. Symp. 218, a; X. Symp. 4, 28: *δάκνω* 8.

δεδήει (vgl. Perf. *δέδηα*) Plsprf. Il. *β*, 93: *δαίω*, anzünden.

δέδηκα (< *δέδεκα*) Perf. Aesch. 2, 46: *δέω*, binden 3.

δεδήλημαι Perf. pass. Eur. Hipp. 174; Her. 4, 198; 8, 100: *δηλέομαι* 5.

δεδήλωκα Perf. Thuc. 1, 9; Pl. Phaedr. 277, d; *-κέναι* Symp. 185, b: *δηλόω* 5.

δεδηλωκέναι s. *δεδήλωκα*.

δεδήλωμαι Perf. Pass. Pl. Soph. 221, c: *δηλόω* 6.

δεδηλῶσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 277, b: *δηλόω* 6.

δεδηλώσομαι (< *δηλώσομαι* M.) Fut. 3 Pass. Hippocr. 4, 190 (Littré): *δηλόω* 6.

δεδήσομαι Fut. 3 pass. Xen. Cyr. 4, 3, 18: *δέω*, binden 3.

δέδηχα Perf. *-ώς* Part. Babr. F. 77 (Lachm.): *δάκνω* 8.

δέδια (< *δείδια*, *δίδοικα*) Perf. als Praes. Aesch. Pr. 902; *-εν* Dem. 4, 8: *δείδω* 9.

δεδιακόνηκα (< *δεδιήκονηκα*) Perf.: *διακονέω* 10.

δεδίαμεν (< *δέδιμεν*) 1 Plur. Perf. Isae. 5, 22 (*δέδιμεν* Cobet; Scheibe): *δείδω* 9.

δεδίασιν 3 Pl. des Perf. *δέδια* Il. *ω*, 663; Pl. Ap. 29, a: *δείδω* 9.

δεδιδαγμαι Perf. Pass. *-μένος* X. Symp. 9, 6: *διδάσκω* 11.

δεδίδαχα Perf. Pl. Men. 85, d: *διδάσκω* 11.

δεδιδάχθαι Inf. Perf. Pass. Il. *λ*, 831; Pl. Phaedr. 269, c: *διδάσκω* 11.

δεδιδάχθω Imper. Perf. Xen. Equ, 6, 9: *διδάσκω* 11.

δεδίει s. *δεδιείη*.

δεδιείη Opt. des Perf. *δέδια* Pl. Phaedr. 251, a (> *δεδίει*, MS. Ast. *-οίην* Buttmann)]: *δείδω* 9.

δεδιέναι Inf. des Perf. *δέδια* Pl, Phaed. 68, d; Xen. Ath. 1. 11: *δείδω* 9.

δεδιέτω Imper. des Perf. *δέδια* Stob. 79, 52 (?): *δείδω* 9.

δεδιηκόνηκα (< *δεδιακόνηκα*) Perf. [nach Molus schlechter als *δεδιακόνηκα*] C. Fr. 4, 437 (Valkenaer's Emendat. f. *δεδιηκ-*): *διακονέω* 10.

---

1 *a.* zeigen, anzeigen, lehren. *b.* bewillkommnen, grüssen *besonders in den Formen d. Perf.* 2 frühstücken, und speisen überhaupt. 3 *a.* binden. *b.* festhalten, hindern. 4 benetzen, befeuchten. 5 zu Grunde richten, tödten. 6 offenbaren. 7 nehmen, annehmen. 8 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken, (verletzen). 9 *a.* sich fürchten. *b. mit Accus.* befürchten, scheuen. 10 dienen, bedienen, aufwarten. 11 lehren, unterrichten; auseinandersetzen, beweisen; *Med. mit Accus.* einen unterrichten lassen.

δεδιηκόνημαι Perf. Pass. Dem. 51, 7: διακονέω 10.

δεδιήτημαι Perf. Dem. 33, 31 (88): διαιτάω.

δεδιητημαι Perf. Pass. ἀπο- Dem. 21, 85. 96 (88): διαιτάω.

δέδιθι (< δείδιθι) Imper. des Perf. δέδια Ar. Equ. 230: δείδω 9.

δέδιμεν (< δεδιαμεν, δείδιμεν) 1 P. Plur. des Perf. δέδια Thuc. 3, 56: δείδω 9.

δεδίνηται Perf. Pass. ἀμφι- Il. ψ, 562: ἀμφιδινέω ringsumlegen.

δεδιξ- Aor. δεδιξάμενος Dem. 19, 291: δεδίσσομαι 13.

δεδίξομαι Fut. Luc. Philops. 31: δεδίσσομαι 13.

δεδιοίην s. δεδιείη.

δεδιότ-, -ος, -ι etc. s. δεδιώς.

δεδίσκεαι 2 Sing. Praes. Hom. Hym. 3, 163 (Emend. Piersoni; codd. τιτύσκεαι): δεδίσκομαι 13.

δεδισκόμενος Part. Praes. Od. o, 150: διδίσκομαι = δεδιδίσκομαι 12.

δέδιτε (< δείδιτε) 2 Plur. des Perf. δέδια Thuc. 4, 126: δείδω 9.

δεδιυῖα s. δεδιώς.

δεδίψηκα Perf. Hippocr. 1, 485: δίψαω, dürsten.

δεδίω, -ίη Conj. des Perf. δέδια Xen. Ath. 1, 11: δείδω 9.

δεδιώς (< δεδιϝώς) Part. des Perf. δέδια Pl. Prot. 320, a; -ότι Rep. 608, b; -ότα 331, b; Phaedr. -ότες 233, a; -ότων Phaed. 77, e; δεδιυῖαν Phaedr. 254, e: δείδω 9.

δέδμάνθ' 3 P. Plur. des Part. Pass. δέδμημαι Theocr. 15, 120: δέμω 14.

δεδμήατο 3 Plur. Plsperf. Pass. Il. γ, 183: δαμάω 15.

δέδμηκα Perf. (?): δαμάω 15.

1) δέδμημαι Perf. Pass. -μένος Il. ζ, 249; -ται Her. 7, 200: δέμω 14.

2) δέδμημαι Perf. Pass. -ήμεσθα Il. ε, 878: δαμάω 15.

δεδμήσομαι Fut. Pass. Hom. Hym. 2, 365: δαμάω 15.

δέδμητο Plsprf. Ap. Rh. 1, 610: δαμάω 15.

δέδογμαι (s. δέδακται), -μένος Pl. Apol. 34, e; X. Cyr. 6, 2, 9: δοκέω 16.

δέδοικα (< δέδια) Perf. mit Praesensbed. Aesch. Pers. 751; Pl. Phaedr. 231, e; -εν Euth. 12, c; X. Ath. 1, 11: δείδω 9.

δεδοίκαμες 1 Pl. des Perf. δέδοικα Theocr. 1, 16: δείδω 9.

δεδόκηκα Perf. -εν Aesch. Eum. 309: δοκέω 16.

δεδόκημαι, -ηται (< δέδογμαι) Perf. Pass.; -σται Eur. Med. 763; Ar. Vesp. 726; vgl. -ημένος, -ηται: δοκέω 16.

δεδοκημένος st. δεδογμένος Il. o, 730; Hes. Sc. 214: δοκέω 16.

δεδόκηται (vgl. -ημαι) Perf. Pass. impers. Pind. N. 5, 19; Her. einm. 7, 16, 3: δοκέω 16.

δέδοκται (vgl. δέδογμαι): Perf. Pass. Her. 3, 85; Pl. Phaed. 98, e; X. An.: δοκέω 16.

δέδοκτο. Plsprf. Her. 9, 74: δοκέω 16.

δέδομαι Perf. Pass. -ται Il. ε, 428; Pl. Symp. 183, b; X. Lac. 11, 6: δίδωμι 17.

δέδορκα Perf. mit Praesensbedeut. Il. χ, 95; Soph. Ai. 1. 360: δέρκομαι 18.

δεδόσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Leg. 672, d; ἀπο- X. An. 7, 7, 48: δίδωμι 17.

δεδόσθω Imper. Perf. Pass. Pl. Tim. 52, d: δίδωμι 17.

δέδοται s. δέδομαι.

δέδουπα Perf. -εν Archi. 26 (Anth. Plan. 94); δεδουπώς, -ότος Il. ψ, 679 (gefallen): δουπέω 19.

δεδουπότος s. δέδουπα 19.

δεδόχθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Leg. 808, a; Dem. 4, 19: δοκέω 16.

δεδόχθω Imper. Perf. Pass. Pl. Leg. 799, e: δοκέω 16.

δέδραγμαι Perf. Pass. -ξαι Eur. Tro. 750; -αγμένος Il. ν, 393. δράσσω, zusammenfassen, ergreifen:

---

12 δειδίσκομαι *a.* mit dargebotener Rechte grüssen; *b.* = δείκνυμι zeigen. 13 δεδίσσομαι (-σκομαι) erschrecken, in Schrecken, Furcht setzen. 14 bauen. 15 δαμάω, δαμνάω, δέμνημι, δαμνάζω; überwältigen, bändigen: *a. zähmen, b. verheirathen, pass. verheirathet sein; c. überwinden, untergehen, pass. unterjocht sein, gehorchen; d. überwältigen, tödten.* 16 scheinen, glauben, meinen. 17 geben *a.* = *dar*geben, *verleihen; b. zu*geben, *verstatten; c. über*geben = lehren; *d. über*geben = *preisgeben; e. los*geben = begnadigen. 18 sehen, blicken. 19 tosen.

1) δέδρᾱκα (< δέδρηκα) Perf. -ασι(ν) in ἀπο- X. An. 1, 4, 8; Cyr. 4, 1, 10; -κώς Pl. Theaet. 203, d: διδράσκω 1.
2) δέδρᾱκα Perf. Thuc. 8, 50: δράω 2.
δεδράκειν Plsperf. -ει in ἀπο- Xen. An. 4, 13. -εσαν in ἀπο- Hell. 1, 6, 38 [70]: διδράσκω 1.
δέδρᾱμαι (< δέδρασμαι) Perf. Pass. -ται Ar. Pax. 1039; -μένος Eur. El. 1106: δράω 2.
δεδράμηκα Perf. περιδεδράμηκεν [Pl.] Clit. 410, a; -κότα in ἀνα- Her. 8, 55; -κοτες in κατα- Xen. Hell. 4, 7, 6; 5, 1, 12: τρέχω 3.
δεδραμήκειν (> ἐδ-) Plsperf. -εσαν Xen. Cyr. 7, 2, 5 [70]: τρέχω 3.
δέδραξαι s. δέδραγμαι.
δέδρασμαι (< δέδραμαι) Perf. Pass. selt. -μένων Thuc. 3, 54: δράω 2.
δέδρηκα (< δέδρᾱκα) Perf. Hippocr. 2, 795: διδράσκω 1.
δεδρόμᾱκα Perf. ὑπο- Sappho. Fr. 2, 10: [δρομάω, lau[en].
δεδῡκα Perf. -ε Il. ε, 811; vgl. -έναι; causativ ἀποδέδῡκε Xen. An. 5, 8, 23: δύω.
δεδύκειν Inf. Perf. für δεδυκέναι Theocr. 1, 102: δύω 4.
δέδῡκεν Perf., ἀπο- Xen. An. 5, 8, 23; κατα- Pl. Soph. 239, c; -κός, Pl. Leg. 781, c (> δεδοικός); κατα- Rep. 579, b: δύω 4.
δέδυκεν Perf. Il. ι, 239; ε, 811: δύνω = δύομαι, δύω 4.
δεδυκέναι Inf. Perf. Pl. Phaed. 116, e: δύω 4.
δέδυμαι Perf. Pass. ἐκδεδύσθαι Dem. 54, 35: δύω 4.
δεδύνημαι Perf. -εσθα Dem. 4, 30: δύναμι 5.
δεδύσθαι s. δεδύμαι.
δέδωκα Perf. Pind. N. 2, 8. Aesch. Pr. 446; Pl. Leg. 665, a; X. Symp. 1, 5; -έναι Inf. Pl. Rep. 411, e; -κώς 654, a: δίδωμι 6.
δεδωκέναι, -κώς s. δέδωκα.
δεδώρημαι Perf. act. -ησαι Xen. Cyr. 5, 2, 8; -ηται Pl. Leg. 672, b; Tim. 46, e; pass. 47, e; Rep. 274, c: δωρέομαι, δωρέω 7.
δέει (vgl. < δέη) du bedarfst, bittest 2 P. Praes. Med. Pl. Lys. 210, d; Charm. 176, a; Parm. 126, a (216): δέω, fehlen, mangeln 8.
δέεις 2 Sing. Praes. uncontr. Isocr. 11, 4: δέω, fehlen, mangeln 8.
δέεσθαι Inf. M. offene Form für δεῖσθαι Xen. An. 7, 7, 32 (216): δέω, mangeln, fehlen 8.
δέεται Praes. M. offene Form für δεῖται Xen. An. 7, 4, 8; Mem. 3, 6, 14 (> δεῖται) (216): δέω, mangeln, fehlen 8.
δέῃ (vgl. δέει) 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Theag. 127, c; impers. Prot. 319, b; Phil. 23, d; X. Cyr. 1, 4, 12 (216): δέω, fehlen, mangeln 8.
δεηθ-(ην) Aor. Pass. -θῇ Pl. Gorg. 507, d; -θῶσι(ν) Xen. Lac. 6, 4 (zwm.); -θῆναι Pl. Leg. 628, c; X. Symp. 4, 41; -θείς, -έντ- Pl. Leg. 628, d: δέω fehlen, mangeln 8.
δεηθήσομαι Fut. Pass. Aesop. F. 123: δέω 8.
1) δεησ-|Aor. -εισε Opt. Pl. Leg. 814, a: δεῖ, es ist nöthig.
2) δεησ- (< ἐδέησα) Aor. -οιτο Pl. Tim. 76, e: δέομαι, δέω, fehlen, mangeln, 8.
δεήσει Fut. Eur. Hipp. 941; Pl. Rep. 373, c; -ειν ib.: δεῖ, es ist nöthig.
δεήσομαι Fut. Med. -εσθαι Her. 3, 133; -εται, -όμεθα etc. Pl. Rep. 567, d; Phil. 53, b; X. Hier. 10, 1: δέομαι, δέω, fehlen, mangeln 8.
δεήσω, Fut. -ομεν Pl. Rep. 395, e: δέω, fehlen, mangeln 8.
δεθ-(ην) Aor. Pass. -ῶσι Pl. Men. 98, a; -ῆναι Leg. 954, e; -είς 864, e; δέω, binden 9.
δεθήσομαι Fut. Pass. als unatt. bezeichnet; jedoch Dem. 24, 126. 131. 190: δέω, binden 9.
1) δεῖ, δεῖς 3.2 Sing. Praes. Pl. Crat. 403, c: δέω, binden 9.

---

1 *in den Compos. mit* ἀπο-, δια-, ἐκ-. 2 thun, *intr.* thätigs, bes. dienen; b. *trans.* ausführen. 3 laufen. 4 *a.* hineingehen, sich hineinbegeben; *b. von Kleidern*, anthun, anziehen. 5 können, vermögen. 6 geben, *a.* = *dar*geben, *verleihen*; *b. zu*geben, *verstatten*; *c. über*geben = lehren; *d. über*geben = *preisgeben*; *e. los*geben = begnadigen. 7 schenken, beschenken. 8 fehlen, mangeln, Med. für sich nöthig haben, bedürfen, begehren; wün-

2) δεῖ, δεῖς 3.2 Sing. Praes. Pl. Lys. 204, e: δέω, fehlen, mangeln 8.
3) δεῖ 3 Sing. Praes. impers. Pl. Prot. 334, d: δεῖ, es ist nöthig.
δείδεγμαι (< δεδ-) Perf. als Praes. vgl. Od. η, 72: δείκνυμι 10.
δείδεκτο Plsperf. mit Bedeut. des Imperf. Il. ι, 224: δείκνυμι 10.
δειδέχαται 3 Plur. Od. η, 72 [103]: δείκνυμι 10.
δειδέχατο 3 Plur. Plsperf. -τ' Il. δ, 4; ι, 671 [103]: δείκνυμι 10.
δείδια (< δέδια, δέδοικα, δείδοικα) Perf. Il. φ, 536; in περι- κ, 93; ρ, 240. 242: δείδω 11.
δείδιας 2 Sing. des Perf. δείδια Od. σ, 80: δείδω 11.
1) δείδιε 3 Sing. des Perf. δείδια oder vielleicht Imperf. (vgl. ἐδείδιε Quint. Smyrn. 10, 450) Il. σ, 34; ω, 358; Od. π, 306: δείδω 11.
2) δείδιε Imper. Qu. Sm. 7, 298; 305, wie von δειδίω: δείδω 11.
δείδιθι (< δέδιθι) Imper. des Perf. δείδια Il. ε, 827; δείδιθ' elidirt Od. σ, 63: δείδω 11.
δείδιμεν (δέδιμεν δεδίαμεν) 1 Plur. des Perf. δείδια Il. ι, 230: δείδω 11.
δείδιμεν Inf. Perf. Od. ι, 274; κ, 381: δείδω 11.
δειδίξασθαι Aor. Il. σ, 164: δειδίσσομαι = δεδίσσομαι 13.
δειδίξεσθαι Fut. Il. υ, 201. 432: δειδίσσομαι = δεδίσσομαι 13.
δειδιότ- s. δειδιώς.
δειδίσκετο Imperf. Od. σ, 121 (begrüssen); Ap. Rh. 1, 558 (zeigen): δειδίσκομαι ep. Nbf. von δείκνυμι 12.
δειδισκόμενος: δειδίσκομαι Ep. Nbf. von δείκνυμι 12.
δειδίσσεαι 2 Sing. Praes.; δειδίσσεο 2 Sing. Imper. [92]; δειδισσέσθω 3 Sing. Imper.; δειδίσσεσθαι Inf. (intrans. zagen) Il. β, 190: δειδίσσομαι = δεδίσσομαι 13.
δειδίσσετο Imperf. trans. fürchtete Orph. Arg. 56: δειδίσκομαι 13.
δείδιτε 2 Plur. Imper. des Perf. δείδια (< δέδια) Il. υ, 366: δείδω. 11.
δειδιώς (< δεδιώς) -ότα, Il. ζ, 137; -ότες μ, 39; -ότων, Od. ξ, 60; -ότας Il. υ, 45: Part. Prf. δείδια δείδω 11.
δείδοικα (< δέδοικα, δείδια, δέδια) -ας, -ε Perf. mit Praesensbed. Il. α, 555: δείδω 11.
δειδυῖα (< δεδυῖα) Fem. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 752: δείδω 11.
δεικανάασκεν Praes. Theocr. 24. 56 [16] Act. zu δεικανάομαι = δειδίσκομαι 12.
δεικανόωντο 3 Plur. Praes. Il. ο, 86; Od. σ, 111; ω, 410 [200. 201]: δεικανάομαι = δειδίσκομαι 12.
δεικτέον Vb. Xen. Mem. 3, 5, 8: δείκνυμι 10.
δειμ- (< ἔδειμα) Aor. -ας Her. 9, 10; vgl. δείμομεν, Med.: δείμαθ' Od. ξ, 8; -ασθαι [Pl.] Ax. 370, b; -άμενος 367, c: δέμω 14.
δείμομεν Conj. Aor. mit verkürztem Modusvokale Il. η, 337: δέμω 14.
δειξ- (< ἔδειξα) δεῖξε Od. γ, 174; δείξω, -ῃ Conj. Pl. Rep. 337, c; Leg. 893, a; X. Hell. 1, 6, 11; -αιμι, -ειας, -ειεν Opt. Pl. Gorg. 469, e; X. Oec. 2, 15; Pl. Crat. 391, a; Leg. 676, c; -ον Imper. Men. 84, a; Dem. 42, 22; -αι Inf. Crat. 430, e; X. Mem. 3, 5, 21; -ας Pl. Phaedr. 228, d; Med. ἐνδείξαιτο Opt. Eur. Alc.: δείκνυμι 10.
δεῖξαι Inf. s. δειξ-.
δεῖξε s. δειξ-.
δείξομαι Fut. Med. ἐν- Il. τ, 83; Eur. Bacch.: ἐνδείκνυμι 10.
δείξω Fut. Od. μ, 25; Soph Ant. 37; Pl. Leg. 819, e: δείκνυμι 10.
δειπνησ- Aor. δείπνησε Od. ξ, 111; -ωμεν Conj. X. An. 4, 6, 17; -ῆσαι Inf. 6, 5, 21; -ησας Thuc. 3, 112; Pl. Symp. 217, d: δειπνέω 15.
δειπνήσομαι (< δειπνήσω) Fut. sp. D. Sic. 11, 9: δειπνέω 15.
δειπνήσω (< δειπνήσομαι) Fut. X. Cyr. 5, 3, 27: δειπνέω 15.
δειρ- Aor. ἐκδεῖραι Xen. An. 1, 2, 8; ἐκδείραντες Pl. Rep. 616, a: δείρω 16.

---

schen, bitten. 9 *a.* binden, *b.* festhalten, hindern. 10 *a.* zeigen, anzeigen, lehren; *b.* bewillkommnen, grüssen, *besonders in den Formen des Perf.* 11 *a.* sich fürchten, *b. mit Accus.* befürchten, scheuen. 12 δειδίσκομαι *a.* mit dargebotener Rechte begrüssen; *b.* = δείκνυμι zeigen. 13 δεδίσσομαι (-σκομαι) schrecken, in Schrecken, Furcht setzen. 14 bauen. 15 frühstücken, und speisen überhaupt. 16 abziehen, schinden.

δεῖρε (> δαῖρε) Ar. Av. 365: δείρω ion. für δέρω 9.

δεισ- Aor. δεῖσε Il. Θ, 138; δεῖσαν η, 93; ὑποδείσατε Od. β, 66; δείσῃ Pl. Theaet. 266, b; δείσας Her. 3, 30; Pl. Prot. 322, b; περιδδείσασα Il. ο, 123; φ, 328; -αντες ψ, 822; ὑποδδείσας Il. χ, 282; π, 425; -αντες μ, 413; σ, 199; ω, 265; ὑποδείσαντες Soph. Ai. 169: δείδω 1.

δείσομαι (< δείσω) Fut. -εσ᾽ Il. ν, 130: δείδω 1.

δείσω (< δείσομαι) Fut. sp. Aristid. 2, 168: δείδω 1.

δειχθ-(ην) Aor. Pass. -ῆ Pl. 278, b; δειχθείς, -έντ- Pol. 286, a; -θεῖσα Eur. Sup. 1209: δείκνυμι 2.

δειχθήσομαι Fut. Pass. Polyb. 1, 15, 12: δείκνυμι 2.

δεκέατο in ὑποδεκέατο sie nahmen es auf sich: Her. 4, 167: ὑποδέχομαι für -δέχομαι 3.

δέκετο Imperf. Pind. I. 7, 68: δέχομαι für δέχομαι 3.

δέκτο (δέγμην) Plsprf. ohne Redupl. als Imperf. od. nach Buttm. sync. Aor. Il. β, 420; ο, 88; Od. ι, 352; δέχομαι 3.

δέμον Imperf. Od. ψ, 192 f.: δέμω 4.

δεξ-(αμην) Aor. -ωμαι, -ηται, -ώμεθα, -ησθε Conj. Pl. Leg. 723, a; 916, d; -αίμεν, -αιτο Opt Clit. 406; Leg. 832, d; δέξαι Imper. Il. ε, 227; -ασθαι Inf. Pl. Phaed. 95, b; -άμενος Part. 102, e: δέχομαι 3.

δεξ- Aor. (< δεικ-) ion. ἀποδέξας. Her. 5, 64: δείκνυμι 2.

δεξιόωντο (> ἐδ-) Imperf. Hom. Hym. 6, 16: δεξιάομαι = δεξιόομαι 5.

δεξιωσ- Aor. -άμενος Part. Xen. Cyr. 3, 2, 14: δεξιόομαι 5.

δεξιώσομαι Fut. Soph. El. 976 δεξιόομαι 5 *c*.

δέξο Imper. Perf. Il. τ, 10: δέχομαι 3.

δέξομαι Fut. Il. ε, 238; Pl. Rep. 429, d; X. Vect. 4, 25; ὑπο- Od. π, 70: δέχομαι 3.

δέξω (< δειξω) Fut. ion. ἀπο- Her. 3, 122: δείκνυμι 2.

δέοι Opt. Pl. Rep. 402, b; X. Cyr. 5, 5, 30: δεῖ es ist nöthig.

δέοιμι Opt. Od. Θ, 352 wie soll ich *dich* binden, beim Worte halten: δέω, binden 6.

δέοιο, -οιτο, -οίμεθα, -οιντο Opt. Pl. Symp. 218, c; Rep. 516, a; Lys. 220, c; X. Hell. 2, 4, 23: δέομαι 7.

1) δέον Imperf. Od. μ, 196: δέω, binden 6.

2) δέον (< δοῦν) Part. att. erst bei Spät. öfters, vgl. jed. Pl. Phaed. 99, c (Lobeck zu Phryn. 221): δέω, binden 6.

3) δέον Part. Thuc. 8, 6: δέω, fehlen, ermangeln 5.

δέοντο Imperf. Il. σ, 553: δέω, binden 6.

δεόντων (διδέντων Aristarch.) Imper. Od. μ, 54: δέω, binden 6.

1) δέουσι Praes. Her. 4, 74 att. erst bei Sp. oft, jedoch auch Dem. 51, 11: δέω, binden 6.

2) δέουσι(ν) Praes. Is. 4, 168: δέω, fehlen, ermangeln 7.

δερκέσκετο Iter. Imperf. Od. ε, 158: δέρκομαι 8.

δέρξ- s. ἐδερξάμην 8.

δέρξομαι Fut. Androm. in Gal. de Antid. 6, 37: δέρκομαι 8.

δερχθ-(ην) Aor. Pass. act. -ῆ Conj. Soph. Ai. 425; -ῆναι Inf. in κατα- Tr. 1000: δέρκομαι 8.

δεῷ Fut. Ar. Equ. 370: δέρω 9.

δεσπόσ- Aor. -εσεν Opt. Pl. Parm. 134, d: δεσπόζω 10.

δετός Vb. σύνδετα, -έτων, Pl. Pol. 279, e; -τέος Ar. Eccl. 785: συνδέω, zusammenbinden.

δεῦε Imperf. Il. ν, 655: δεύω, benetzen 11.

δεύεαι 2 P. Praes. Il. ψ, 434: δεύομαι = δέομαι, δέω 7.

δεύει 3 P. Praes. Il. β, 471: δεύω, benetzen 11.

δευεσ- Aor. δεύεσαν Qu. Sm. 4, 511: δεύω, benetzen 11.

---

1 *a*. sich fürchten, *b. mit Accus.* befürchten, scheuen. 2 *a*. zeigen, anzeigen, lehren; *b*. bewillkommnen, grüssen, *besonders in den Formen des Perf.* 3 nehmen, annehmen. 4 bauen. 5 *a*. die Rechte flehend zu den Göttern erheben; *b*. bei der Rechten fassen; *c*. mit gebotener Rechten begrüssen. 6 *a*. binden; *b*. festhalten, hindern. 7 fehlen, mangeln. Med. für sich nöthig haben, bedürfen; begehren, wünschen, bitten. 8 sehen,

δεύεσθαι Inf. Praes. Il. ν, 310: δεύομαι, δέομαι, δέω 7.
δεύέσθην Dual. Praes. Il. θ, 127: δεύομαι, δέομαι, δέω 7.
δεύεσκον Iter. Imperf. Od. η, 260: δεύω, benetzen 11.
1) δεύεται 3 Praes. Pass. Od. ε, 53: δεύω, benetzen 11.
2) δεύεται 3 Praes. Med. Od. η, 73: δεύομαι, δέομαι, δέω 7.
δεύετο Imperf.: δεύω, benetzen 8.
δευήσεαι 2 Sing. Fut. Od. ζ, 192: δεύομαι, δέομαι, δέω 7.
δευήσεσθαι Inf. Fut. Il. ν, 786; Od. ψ, 127: δεύομαι, δέομαι, δέω 7.
δεύοίατο 3 Plur. Opt. Il. β, 128: δεύσμαι, δεύω = δέω 7.
δεύοντο 3 Plur. Imperf. Il. ψ, 15: δεύω, benetzen 11.
δευσ- Aor. δεῦσαι (> γεῦσαι) Inf. Xen. Oec. 10, 11: δεύω 11.
δέχαται Perf. ohne Redupl. Il. μ, 147: δέχομαι 3.
δέχεσθαι Inf. Praes. Il. α, 20; Soph. O. C. 818: δέχομαι 3.
δεχθ-(ην) ὑποδεχθείς act. Eur. Heracl. 757; εἰσδεχθέντες pass. Dem. 40, 14: δέχομαι 3.
δέχθαι Inf. Perf. Il. α, 377; ὑποδέχθαι Il. η, 93: δέχομαι 3.
δέχθε (vgl. δέξο) Imper. Perf Ap. Rh. 4, 1552: δέχομαι 3.
δέων (< δῶν) Part. für das gewöhnl. δῶν erst bei Spät., doch auch Dem. 22, 68: δέω, binden 6.
δῇ (< δέῃ) Conj. Praes. st. des richtigeren δέῃ Dind. Ar. Vesp. 221 u. Athen. X. p. 416; ξυνδῇ (> ξυνδέῃ) Pl. Rep. 462, b (217): δέω, binden 6.
δήεις 2 Sing. Praes. Il. ν, 260 f.: δήω, finden werden.
δήετε 2 Pl. Praes. Il. ι, 418. 685: δήω, finden werden.
δηϊόῳεν Opt. Od. δ, 226: δηϊόω 12.
δηϊόων Part. Praes. Il. ψ, 176: δηϊόω 12.
δηϊόωντα Acc. Part. Il ε, 534; -τες Il. λ, 153: δηϊόω 12.
δηϊόωντο Imperf. Il. ν, 675: δηϊόω 12.
δηϊωθέντες (vgl. Thiersch 170, 5 > δηωθέντες) Part. Pass. Od. ι, 66: δηϊόω 12.
δηϊωσ- (vgl. Thiersch 170, 5 > δηωσ-) Aor. δηϊώσας Part.: δηϊόω. 12.
δηϊώσαντε (vgl. Thiersch. 170, 5; > δηώσαντε) Dual. Part. Aor. Il. χ, 218: δηϊόω 12.
δηϊώσειν (vgl. Thiersch. 170, 5 > δηώσειν) Inf. Fut.: δηϊόω 12.
δηλησ- Aor. s. die folg. Art.
δηλήσαιτο Opt. Aor. Od. ν, 124: δηλέομαι 13.
δηλησάμενος Part. Aor. Her. 4, 115: δηλέομαι 13.
δηλήσαντο (< ἐδ-)Aor. Il. δ, 236; -ατο Od. χ, 278: δηλέομαι 13.
1) δηλήσασθαι Inf. Aor. Il. δ, 67: δηλέομαι 13.
2) δηλήσασθαι Inf. Aor. Stob Flor. vol. 1, p. 39: δήλομαι, dor. (= βούλομαι), wollen, wünschen.
δηλήσεται Fut. Il. ξ, 102: δηλέομαι 13.
δηλήσηται Conj. Aor. Il. γ, 107; Od. θ, 444: δηλέομαι 13.
δηλήσομαι Fut. Hom. Hym. 3, 541: δηλέομαι 13.
δηλωθ-(ην) Aor. Pass. -είη Opt. Pl. Tim. 62, c; -θείς Part. Pol. 266, e: δηλόω 14.
δηλωθήσομαι Fut. Pass. Thuc. 1, 144: δηλόω 14.
δηλωσ- Aor. -ω, η Conj. Pl. Critia. 107, b; -εισ Opt. Soph. 237, b; -ον Imper.: δηλόω 14.
δηλώσομαι Fut. Med. pass. Soph. O. C. 581: δηλόω 14.
δηλώσω Fut. Soph. Ai. 462; Pl. Symp. 216, d; X. Symp. 3, 14: δηλόω 14.
δηλωτέον Vb. Pl. Tim. 48, e: δηλόω 14.
δημευθ-(ην) Aor. Pass. -ῆναι Inf. Xen. Hell. 1, 7, 20: δημεύω 15.
δημευθήσεσθαι Inf. Fut. Pass. Herodian. 2, 14: δημεύω 15.
δημιουργηθ-(ην) Aor. Pass. -είς, -έν Pl. Tim. 76, d. vgl. ἐδαμιουργήθη: δημιουργέω 16.

---

blicken. 9 abziehen, schinden. 10 unumschränkt gebieten, herrschen. 11 benetzen, befeuchten. 12 feindlich handeln, tödten; bes. Länder verwüsten. 13 zu Grunde richten, tödten. 14 offenbaren. 15 Privatvermögen einziehen und als Staatseigenthum erklären. 16 verfertigen, arbeiten.

δημιουργησ- Aor. *-ασαν* Part. Pl. Epin. 984, c: *δημιουργέω* 1.

δημώσομαι Fut. *δαμωσόμεθα* Pind. I. 7, 8: *δημόομαι* [*δημόω*] scherzen, spassen.

δηξ- s. *ἐδηξάμην*.

δήξομαι (< *δήξω*) Fut. Xen. Oec. 12, 16: *δάκνω* 2.

δήξω (< *δήξομαι*) Fut. sp. Schol. Lycophr. 1006: *δάκνω* 2.

δηριάασθαι [1]) Inf. Il. *ϱ*, 734; *π*, 96: *δηριάω* 3.

δηριάασθον [1]) Dual. Praes. Med. Il. *μ*, 421 (sich zanken): *δηριάω* 3.

δηριάασθων [1]) 3 Plur. Imper. Praes. M. Il. *φ*, 467 (sie sollen, mögen kämpfen): *δηριάω* 3.

δηριάασκεν [1]) Iter. Imperf. sp. Opp. Cyn. 230.: *δηριάω* 3.

δηρινθῆναι Inf. Aor. Pass. Ap. Rh. 2, 16: *δηρίομαι* [*δηρίω*] 3.

δηρινθήτην Dual. Aor. Pass. als Med. Il. *π*, 756 [> *δηριθήτην*]: *δηρίομαι* [*δηρίω*] 3.

δηριόωντο für *ἐδηριῶντο* Imperf. Od. *θ*, 78: *δηρίομαι* 3.

δηρῑσ- Aor. *-αν* Orph. Arg. 420; *-ω* 410; vgl. *ἐδήρῑσα*: *δηρίω* streiten.

δηρῑσαντο Aor. Od. *θ*, 76: *δηρίομαι* 3.

δηρίσομαι (< *δηρίσω*) Fut. Theocr. 22 (19), 70: *δηρίομαι* 3.

δηρῑ́σω (< *δηρῑσομαι*) Fut. Lycoph. 1306: *δηρίω* streiten, vgl. *δηρίομαι* 3.

δηριῶν Part. *-ώντων* Pind. N. 11, 26; *-όωντες* Ap. Rh. 1, 752: *δηριάω* 3.

1) *δησ-* (< *ἔδησα*) Aor. *δῆσα* Od. *ι*, 99; *δῆσεν* Il. *ψ*, 854; *δῆσαν* Od. *τ*, 457; *δήσῃ* Conj. Pl. Men. 98, *α*; *-αίμην* Il. *θ*, 26; *δήσας* Part. Tim. 74, d; s. *δῆσαι*, *-άμενος*, *-άσκετο*, *-ατ'*: *δέω* binden 4.

2) *δησ-* (< *ἐδέησα*) Aor. einmal Il. *σ*, 100: *δέω*, entbehren, ermangeln 5.

δῆσαι Inf. Aor. Aesch. Prom. 15; Pl. Euth. 6, a; Xen. Cyn. 9, 2: *δέω* binden 4.

1) S. Curt. Erl. §. 243 D. 3; Zerdehnung.

δησάμενος Part. Il. *ϱ*, 290; *-οι* Od. *β*, 430; *δέω*, binden 4.

δησάντων 3 Plur. Imper. Aor. Od. *μ*, 50: *δέω*, binden 4.

δησάσκετο Iter. Aor. Med. Il. *ω*, 15 band an [*139*]: *δέω*, binden 4.

δήσατ' 2 Pl. Imper. Aor. Od. *μ*, 161, *δέω*, binden 4.

δήσειν Inf. Fut. Il. *φ*, 454: *δέω* binden 4.

δήσεν s. *δῆς-* 1) u. 2).

δήσω Fut. *-ετε* Xen. An. 5, 8, 24; vgl. *-ειν*: *δέω*, binden 4.

δησ-ωμαι Conj. Aor. Med. *καταδήσωνται* Her. 3, 110; *καταδέω*, an-, festbinden 4.

δηχθ-(ην) Aor. Pass. *-ῆ* Aesch. Eum. 638; *-είη* Eur. Med. 817; *-είς* Pl. Symp. 218, a; Xen. Oec. 8, 1: *δάκνω* 6.

δηωθ- Aor. Pass. *δηωθέντες* Od. *ι*, 66; *δηωθέντων* Il. *δ*, 417 (> *δηϊωθ-*[1]): *δηϊόω*, *δηόω* 7.

δῃῶν (< *δηϊόων*) Part. Il. *ϱ*, 65; Thuc. 4, 87: *δηόω*, *δηϊόω* 7.

**δῃωσ* (< *δηϊώσ-*[1]) Aor. *-η* Conj. Thuc. 2, 13: *-ωσιν* 2, 13; *-ας* Part. Il. *θ*, 534; Xen. Hell. 2, 2, 9.: *δηόω*, *δηϊόω* 7.

**δῃώσαντε* (< *δηϊώ-*[1]) Dual. Part. Aor. Il. *χ*, 218: *δηόω*, *δηϊοω* 7.

δηώσειν (> *δηϊω-*[1]) Inf. Fut. Il. *ι*, 243: *δηόω*, *δηϊόω* 7.

διάει (> *διάη* Tiersch, Bekker) Imperf.[2]) Od. *ε*, 478; *τ*, 440: *διάημι* 8.

διαίτᾱσα (< *διήτησα*) Aor. Pind. P. 9, 68: *διαιτάω* 9.

διαιτᾶτο s. *διαιτώμην*.

διαιτήθην (< *διητήθην*) Aor. Pass. ion. als Med. Her. 2, 112. (*388. 88* [*37*]: *διαιτάω* 9.

διαιτήσομαι Fut. Med. Pl. Rep. 372, *α*: *διαιτάω* 9.

διαιτήσω Fut. Dem. 29, 58: *διαιτάω* 9.

διαιτώμην; *-τᾶτο* Imperf. Med. Her. 3, 65 [*37*]: *διαιτάω* 9.

1) s. Thiersch. §. 170, 5 u. Ahrens.
2) Wurde auch als Praes. v. *διάω* gefasst.

1 verfertigen, arbeiten. 2 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (*verletzen.*) 3 wetteifern. 4. *a* binden; *b.* festhalten, hindern. 5 fehlen, mangeln; Med. für sich nöthig haben, bedürfen, begehren; wünschen, bitten. 6 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken *(verletzen.)* 7 feindlich handeln, tödten; bes. Länder verwüsten. 8 durchwehen. 9 ernähren; Med. mit Aor. Pass. eine gewisse Lebensart führen; wohnen.

διακονηθ- s. *ἐδιακονήθην*.

διακονήσομαι Fut. Med. Char. 1: *διακονέω* 10.

διακονήσω (<*διηκονήσω*) Fut. Pl. Gorg. 521, a: *διακονέω* 10.

διακρινέει Fut. Il. *β*, 387 (trennet): *διακρίνω* 11.

διακρινέεσθαι Inf. Fut. Pass. Od. *σ*, 149; *υ*, 180: *διακρίνω* 11.

διαλεκτέος Vb. Pl. Lys. 211, c: *διαλέγω* 12.

διαλέξομαι Fut. Med. Pl. Rep. 328, a *A**; Isocr. 12, 253: *-εσθαι*, Pl. Symp. 217, b; *-όμενος* Charm. 155, c: *διαλέγω* 12.

διαλεχθ-(ηναι) Aor. Pass. *-ῆς* Pl. Prot. 310, e; *-είην* Apol. 39, e; *-θητι*, *-θητον* Imper. Prot. 333, c; Euthyd. 275, b; *-θῆναι* Theaet. 143, b; *-θείς* 142, e: *διαλέγω* 12.

διαλεχθήσομαι Fut. Pass. Dem. 18, 252: *διαλέγω* 12.

διδακτός Vb. Xen. Mem. 3, 9, 1; *-τέος* Pl. Rep. 451, e: *διδάσκω* 13.

διδαξ- Aor. *δίδαξε* (< *ἐδ-* *B**) Il. *ε*, 51; Pind. N. 3, 55; *-αμεν* Od. *χ*, 422; *-ω*, *-η* Conj. Pl. Euthyd. 293, b; *-αιμι* Opt. Hipp. maj. 287, b; *-ον* Imper. Aesch. Eum. 431; Pl. Euth. 6, e; *-αι* Inf. Pind. P. 3, 45; Pl. Phaedr. 276, c; *-ας* Part. Symp. 215, c; Xen. Cyr. 1, 6, 40; *Med.-αίμην* Opt. Ar. Nub. 783; *-άμενος* Part. Pl. Rep. 467, e; act. Menex. 238, e; *-ασθαι* Pind. O. 8, 59; Xen. Mem. 4, 4, 5: *διδάσκω* 13.

διδάξαι s. *διδάξ-*.

διδάξεαι Fut. Med. Theogn. bei Xen. Symp. 4, 4 u. bei Pl. Men. 95, d: *διδάσκω* 13.

διδάξομαι Fut. Med. Soph. Ant. 726; Ar. Nub. 127; Pl. Rep. 421, e; vgl. *-εαι*: *διδάσκω* 13.

διδάξω Fut. Soph. O. T. 839; Pl. Rep. 489, b: *διδάσκω* 13.

διδασκέμεναι Inf. Il. *ι*, 442 [*80. 81.*]: *διδάσκω* 13.

διδάσκησα (<*διδαξ-*) Aor. *-εν* in *ἐκ-* Pind. P. 4, 217; *διδασκήσαιμι* Opt. Hom. Hym. 5, 144: *διδάσκω* 13.

διδάχθ-(ηναι) Aor. Pass. *-ῆ* Conj. Aesch. Prom. 10; *-ήτω* Imper. 634; *-ῆναι* Pl. Eryx. 398, d; *-είς* Xen. Hell. 5, 4, 31: *διδάσκω* 13.

διδέᾶσι 3 Plur. Ind. Praes. (nach *τιθέᾶσι*) Xen. An. 5, 8, 24: *δίδημι* (wie *τίθημι*) Nbf. von *δέω* binden 4.

διδέντων 3 Plur. Imper. Praes. Od. *μ*, 54: *δίδημι* Nbf. von *δέω* binden 4.

δίδη 3 Sing. Imperf. Il. *λ*, 105 [*233*]: *δίδημι* Nbf. von *δέω* binden 4.

διδόαμεν 1 Plur. Praes. nach der Analogie von *διδόᾶσιν* für *δίδομεν* *ἀπο-* Niceph. Schol. in Synes. p. 420, A; *ἐκ-* Lex. Rhet. Bekk. p. 288; *ἀντι-* Theodoret. vol. 4, p. 509: *δίδωμι* 14.

διδόᾶσιν (< *διδοῦσι*) 3 Plur. Ind. Praes. Pl. Rep. 363, c; Xen. Cyr. 1, 3, 8; *ἐκ-* Her. 1, 93: *δίδωμι* 14.

διδόαται (<*δίδονται*) 3 Plur. Praes. Med. *ἐκ-* Her. 2, 47 (> *-ονται*) [*107*]: *δίδωμι* 14.

διδόατε 2 Plur. Praes. nach der Analogie von *διδόᾶσιν* für *δίδοτε* Geminus de Prasin. ad Caes. p. 429: *δίδωμι* 14.

[*δίδοθι* 2 P. Sing. Imper. Praes.: *δίδωμι* 14.]

δίδοι (<*δίδου*) Imper. Praes. dor. u. ion. Pind. Ol. 1, 85; 6, 104; 7, 89; 13, 115; N. 5, 50 [*258*]: *δίδωμι* 14.

διδοῖ (<*δίδωσι* Il. *ν*, 299; *ω*, 528; Od. *ρ*, 287. 474; Pind. N. 7, 59; Aesch. Eum. 7.) 3 P. Sing. Praes. Od. *δ*, 237; *ρ*, 350; Pind. P. 4, 265; I. 3, 51; Aesch. Suppl. 1010; Her. 1, 107 und bei weitem öfter als *δίδωσι*, das sich 2, 154 zweim. u. 8, 24 findet [*231*]: *δίδωμι* 14.

διδοῖεν 3 Plur. Opt. Praes. Aesch. Suppl. 703; Xen. Cyr. 3, 1, 4; Hell. 1, 6, 31: *δίδωμι* 14.

διδοίη 3 Sing. Opt. Praes. Xen. Vect. 2, 6; Cyr. 3, 2, 28: *δίδωμι* 14.

διδοίημεν (<*διδοῖμεν*) 1 Plur. Opt. Praes. *δίδωμι* 14.

διδοίην 1 Sing. Opt. Praes. Her. 9, 111; *ἐπι-* Pl. Leg. 913, b: *δίδωμι* 14.

---

10 dienen, bedienen, aufwarten. 11 absondern, trennen. 12 auseinanderlesen, auslesen; *Med.* erwägen; sich unterreden, unterhalten. 13 lehren, unterrichten; auseinandersetzen; beweisen; *Med. mit Accus.* einen unterrichten lassen. 14. geben. *a.* = *dar*geben, *verleihen*; *b.* *zu*geben, *verstatten*; *c.* *über*geben = lehren; *d.* *über*geben = *preis*geben; *e.* *los*geben = begnadigen.

διδοίης 2 Sing. Opt. Praes. Xen. Mem. 2, 3, 16 (> δοίης): δίδωμι 1.
διδοίησαν (< διδοῖεν) 3 Plur. Opt. Praes.: δίδωμι 1.
διδοίητε (< διδοῖτε) 2 Plur. Opt. Praes.: δίδωμι 1.
διδοιήτην (< διδοίτην) 3 Dual. Opt. Praes.: δίδωμι 1.
διδοίητον (< διδοῖτον) 2 Dual. Opt. Praes.: δίδωμι 1.
διδοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοίμεθον 1 Dual. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοῖμεν (< διδοίημεν) 1 Plur. Opt. Praes. ἀπο- Pl. Rep, 387, e: δίδωμι 1.
διδοίμην 1 Sing. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοῖντο 3 Plur. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοῖο 2 Sing. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοῖς (< διδοῖσθα, δίδως) 2 Sing. Praes. Ind. Act. Il. ι. 164; Her. 5, 18; 8, 137: δίδωμι 1.
διδοῖσθα (< διδοῖς, δίδως) 2 Sing. Indic. Praes. Il. τ, 270 (> δίδωσθα Bekker) [231]: δίδωμι 1.
διδοῖσθε 2 Plur. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοίσθην 3 Dual. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδοῖσθον 2 Dual. Opt. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
1) διδοῖτε (< διδοίητε) 2 Plur. Opt. Praes. Od. λ, 357: δίδωμι 1.
2) διδοῖτε Imper. Pind. P. 5, 119? vgl. δίδοι [258]: δίδωμι 1.
διδοίτην (< διδοιήτην) 3 Dual. Opt. Praes.: δίδωμι 1.
διδοῖτο u. att. auch δίδοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass. ἀποδιδοῖτο Xen. Oec. 1, 10 (301): δίδωμι 1.
διδοῖτον (< διδοίητον) 3 Dual. Opt. Praes.: δίδωμι 1.
δίδομαι 1 Sing. Ind. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδόμεθα 1 Plur. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδόμεθον 1 Dual. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
δίδομεν 1 Plur. Praes. Act. Il. β, 228; φ, 297; Od. ϑ, 545: δίδωμι 1.
διδόμεν Inf. Praes. Pind. I. 7, 60 [241]: δίδωμι 1.
διδόμενος Part. Praes. Pass. Her. 3, 148; Pl. Phil. 11, c: δίδωμι 1,
διδόν (< διδοῦν) Neutr. Part. Praes. Pl. Tim. 75, e: δίδωμι 2.
δίδον (< ἔδιδον Hom. Hym. 5, 437) 3 Plur. Imperf. Hom. Hym. 5, 327 [234]: δίδωμι 1.
διδόναι (< διδοῦναι) Inf. Praes. Pl. Gorg. 474, b 3m.; Xen. Oec. 4, 5: δίδωμι 1.
διδόντ- Stammform des Part. Praes.: -ος Od. α, 390; -ε Pind. P. 4, 21; -ες Od. λ, 117; Pl. Prot. 348, a A*; -ων Aesch. Pers. 294; Pind. O. 3, 39: δίδωμι 1.
δίδονται 3 Plur. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
1) διδόντι (< δίδουσι) 3 Plur. Ind. Praes. dor. Archyt. ap. Gal. 702 [256]: δίδωμι 1.
2) διδόντι s. unt. διδοντ-.
1) διδόντων s. unt. διδοντ-.
2) διδόντων [< διδότωσαν] 3 Plur. Imper. Praes. ἀπο- Pl. Leg. 829, d: δίδωμι 1.
δίδοσαι 2 Sing. Ind. Praes. Pass. (281): δίδωμι (1.)
δίδοσαν (< ἐδίδοσαν) 3 Pl. Imperf. Od. ξ, 286; ϱ, 367. 411 [234]: δίδωμι 1.
1) δίδοσθε 2 Plur. Ind. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
2) δίδοσθε 2 Plur. Imper. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
1) δίδοσθον 2. 3. Dual. Ind. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
2) δίδοσθον 2 Dual. Imper. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
1) διδόσθων 3 Dual. Imper. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
2) διδόσθων (< διδόσθωσαν) 3 Plur. Imper. Praes, Pass.: δίδωμι 1.
διδόσθωσαν (< διδόσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: δίδωμι 1
δίδοσο (< δίδου) 2 Imper. Praes. Pass.: (283): δίδωμι 1.
δίδοται 3 Sing. Praes. Pass. Pl. Rep. 566, c: δίδωμι 1.

---

1 geben. *a*; = *dar*geben; *verleihen. b. zu*geben, *verstatten c. über*geben=lehren, *d. über*geben;=*preis*geben; e. *los*geben=begnadigen. 2 laufen *in den Compos. mit* ἀπο-, δια-, ἐκ-. 3 auseinander lesen, auslesen; *Med.*

1) δίδοτε 2 Plur. Ind. Praes: δίδωμι 1.
2) δίδοτε 2 Plur. Imper. Praes. Pl. Critia. 108, a; Xen. Cyr. 4, 5, 47: δίδωμι 1.
1) δίδοτον 2. 3 Dual. Ind. Praes. μετα- Pl. Lys. 211, c,: δίδωμι 1.
2) δίδοτον 2 Dual. Imper. Praes: δίδωμι 1.
διδότω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 916, d: δίδωμι 1.
διδότων 3 Dual. Imper. Praes.: δίδωμι 1.
[διδότωσαν (< διδόντων) 3 Plur. Imper. Praes,: δίδωμι 1.]
1) δίδου (< δίδοι, δίδωθι) 2 Sing. Imper. Praes. Od. γ, 58; Aesch. Sept. 134; Her. 3, 140; Pl. Phaedr. 257, a: δίδωμι 1.
2) δίδου (ἐδίδου) Imperf. Il. ε, 165 Γ* (299): δίδωμι 1.
3) δίδου (< δίδοσο) 2 Sing. Imper. Praes. Pass.: δίδωμι 1.]
διδοῦν (διδόν) Neutr. Part. Praes. bei Spät.: δίδωμι 1.
διδοῦναι (< διδόναι) Inf. Praes. ep. nur Il. ω, 425 [340] δίδωμι 1.
διδούς Part. Praes. Pind. P. 1, 57; Pl. Phaedr. 240, d: δίδωμι 1.
διδοῦσα Fem. Part. Praes. Pl. Crat. 404, b: δίδωμι 1.
διδοῦσιν (< διδόᾱσιν) 3 Plur. Indic. Praes. stets bei Homer, wie Il, β, 255 B*; und meist bei Her., wie in ἀνα- 7, 26; ἀπο- 4, 119; bei Spät., wie Dio. Cass. 65, 13; Manetho 2, 143; 3, 305 (273); δίδωμι 1.
διδρήσχειν ion. für. διδράσκειν, -όντων in ἀπο- Her. 9, 59; -ει in ἐκ- 3, 4; 9, 88: διδράσκω 2.
διδῶ 1 Sing. Conj. Praes. ἐπι- Xen. Cyr, 1, 4, 12: δίδωμι 1.
1) διδῷ 3 Sing. Conj. Praes. Act. Pl. Rep. 425, e; Xen. Cyr. 3, 2, 29: δίδωμι 1.
2) διδῷ 2 Sing. Conj. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
1) δίδωμι 1 Sing. Ind. Praes. Il. ψ, 620 A*; Xen. Cyr. 8, 5, 19: δίδωμι 1.
2) δίδωμι (< διδῶ) 1 Sing. Conj. Praes, Od. ν, 342 (vgl. Thiersch. p. 327) [69]: δίδωμι 1,
δίδων oder διδῶν (< διδοῦναι, διδόναι) Inf. Praes. dor. vgl. Ahrens. Aeol. p. 93: δίδωμι 1.
διδῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
δίδως (< διδοῖς, διδοῖσθα) 2 Sing. Ind. Praes. Pl. Phaed. 100, b: δίδωμι 1.
διδῷς 2 Sing. Conj. Praes. Pl. Prot. 310, d; X. Cyr. 5, 5, 22: δίδωμι 1.
διδώσειν Inf. Fut. Od. ω, 314 [250]: δίδωμι 1.
δίδωσθα 2 Sing. Opt. Praes. bei Bekker für διδοῖσθα Il. τ, 270 [231]: δίδωμι 1.
διδῶσθε 2 Plur. Conj. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
διδῶσθον 2. 3 Dual. Conj. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
δίδωσι (s. unt. διδοῖ) 3 Sing. Ind. Praes. Xen. Hell. 3, 4, 26: δίδωμι 1.
διδῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes. Xen. An. 3, 1, 23; ἀπο- Pl. Leg. 809, d: δίδωμι 1.
διδώσομεν (< δώσομεν) Fut. Od. ν, 358 [250]: δίδωμι 1.
διδώσω s. διδώσειν u. διδώσομεν.
διδῶται (< δίδωται) 3 Sing. Conj. Praes. Pass.: δίδωμι 1.
δίδωται (< διδῶται) 3 Sing. Conj. Praes. Pass. att. (301): δίδωμι 1.
δίδωτι (< δίδωσι) 3 Sing. Praes. dor. vgl. Ahrens; [256]: δίδωμι 1.
δίε Imperf. in περι- Il. ε, 566; ι, 433; λ, 557: περιδίω, sehr fürchten.
διειλεγμαι Perf. Med. Pl. Soph. 218, a: διαλέγω 3.
διείλεξαι 2 Sing. Perf. Med. Pl. Prot. 313, b: διαλέγω 3.
διειλέχθαι Inf. Perf. Med. Pl. Soph. 242, c: διαλέγω 3.
διείλεχθον Dual. Perf. Med. Pl. Eryx. 399, d: διαλέγω 3.
διείς Part. Com. Fr. 3, 586; Hippocr. 4, 162: δίημι zusammengez. aus διίημι 4.
διελεξάμην, -ατο Aor. Med. ep. Il. λ, 407 u. in spät. Prosa, wie Dio. Cass. 38, 18; 56, 1: διαλέγω 3.
διελέχθην (vgl. διαλεχθ-) Aor. Pass. Pl. Theaet. 142, c: διαλέγω 3.
δίεμαι Praes. Aesch. Pers. 701 (> δείομαι): δίεμαι 5.

---

erwägen; sich unterreden, unterhalten. 4 durchschicken, durchlassen, entlassen. 5 gescheucht werden, sich scheuen.

διέμενος Part. Med. Ar. Plut. 720: δίημι zsamgzg. aus διίημι 1.

δίενται (sie laufen, eilen, stürmen) 3 Plur. Praes. Med. Il. ψ, 475: δίω, δίημι 2.

δίεσαν 3 Plur. Imperf. ἐν- Il. σ, 584, sie hetzten: δίω, δίημι 2.

1) δίεσθαι Inf. Med. act. Hippocr. 1, 478: δίημι zusammengezogen aus διίημι 1.

2) δίεσθαι (weggescheucht werden, enteilen, sich entfernen) Inf. Praes. Med. Il. μ, 304; vgl. ψ; 475: δίω [δίημι] 2.

3) δίεσθαι scheuchen Inf. Il. μ, 276; σ, 162; Od. ϱ, 398; ν, 343: δίομαι, δίω 2.

δίζε (δίζη suchte auf, sann) Imperf. Il. π, 713; Her. 1, 65 (Orac.): δίζω 3.

δίζεαι (< δίζηαι) 2 Sing. Theocr. 25, 37: δίζημαι 4.

δίζετο (< ἐδίζετο) Imperf. Med. Bion. 11, 2 (Meineke); Nonn. 12, 140: δίζω 3.

δίζηαι (< δίζεαι) 2 Sing. Od. λ, 100: δίζημαι 4.

διζήμενος zu erforschend strebend, suchend, forschend Il. ε, 168; διζημένη δ, 88: δίζημαι 4.

δίζησθαι (> δίζεσθαι) Inf. Hes. Op. 601; Her. 1, 94; 2, 147: δίζημαι 4.

ιζησόμεθ'[α] Fut. Od. π, 239: δίζημαι 4.

ιηκονήθην[1]) (< ἐδιακονήθην) Aor. Pass. N. T.: διακονέω 5.

διηκόνησα[1]) (< ἐδιακόνησα) N. T. Matth. 25, 44; 2 Tim. 1, 18: διακονέω 5.

διηκονήσω (< διακονήσω) Fut. ion. -ειν Her. 4, 154: διακονέω 5.

διηκόνουν[1]) Imperf. N. T. Matth. 4, 11; -ει 8, 15: διακονέω 5.

δίηται Conj. Il. ο, 681; π, 246; χ, 189: δίεσθαι (scheuchen, verfolgen): δίω 2.

διηρᾶτο (< διαιτώμην ion.) Aor. Med. Pl. Phaed. 61, e: διαιτάω 6.

διηρήθην (< διαιτήθην) ion. Aor. Pass. Thuc. 7, 87; Isocr. 6, 15 (388. 88): διαιτάω 6.

διήτησα (< ἐδιαίτησα, ἐδιήτησα, διαίτησα) Aor. 1 Plut. 1, 625: διαιτάω 6.

διητώμην s. διηρᾶτο.

δικ- (<ἔδικον) def. Aor. δίκετε Eur. Bach. 600; δικών Aesch. Ch. 99; Eur. Herc. F. 498; Or. 991; δίκω 7.

δικαιωθ-(ην) Aor. Pass. -θείς Aesch. Ag. 393: δικαιόω 8.

δικαιώσομαι Fut. Thuc. 3, 40: δικαιόω 8.

δικᾶν s. δικῶ 9.

δικασ- Aor. δίκασαν Od. λ, 547: δικάσσατε Il. ψ, 574; -ω, -η, -ης Pl. Demod. 383, b; -σον Leg. 696, b; -σαι Inf. 700, c; -ας Part. 958, b; Med. -ασασθαι Pl. Leg. 937, e; -άμενος Part. 767 e: δικάζω 9.

δικάσθ-(ην) Aor. Pass. -είη Pl. Rep. 614, d: δικάζω 10.

δικῶ (< δικάσω) Fut. ion. δικᾶν Inf. Her. 1, 97 (158. 159. 222): δικάζω 9.

δινεῖσθαι Inf. Aor. Pass. Pl. Euthyd. 294, e: δινέω 9.

δινείσθην 3 Dual. Imperf. Pass. Il. ϱ, 680: δινέω 10.

δινέμεν Inf. Praes. Hes. Op. 598: δίνω = δινέω 10.

δίνεον (< ἐδ-) Imperf. Od. ι, 384; -εόμεθα 388: δινέω 10.

δινεύεσκ' Iter. Imperf. Il. ω, 12: δινεύω = δινέω 10.

δινεύοι Opt. Praes. Il. δ, 541: δινεύω = δινέω 10.

δινηθ-(ην) Aor. Pass. -είς Od. χ, 85: δινέω 10.

δινησ- Aor. -ήσας Part. Il. ψ, 840: δινέω 10.

δίνωντι ἀπο- Heracl. inscrpt. 1, 54: δίνω = δινέω 10.

1) Vgl. Buttmann, Ausf. Gr. Gr. §. 86, Anm. 4.

---

1 durchschicken, durchlassen, entlassen. 2 *Act.:* sich jagen lassen, fliehen; *Med.* scheuchen, in die Flucht jagen, verfolgen. 3 δίζω, ungewiss sein, zweifeln. 4 aufsuchen, sich zu verschaffen suchen. 5 dienen, bedienen, aufwarten. 6 ernähren, eine gewisse Lebensart führen. 7 werfen. 8 für recht und billig erachten; fordern wollen; strafen, verurtheilen. 9 rechten, Recht sprechen; *Med.* sich Recht sprechen lassen *Kr. Gr.* §. 52, 11, processiren; *Pass.* verklagt werden. 10 im Kreise herum drehen;

δίξε Aor. 1 sonst Anthol. 15, 27; jetzt geändert in ἔκιξε: δίκω 7.

δίοιτο Opt. Od. ρ, 317: δίεσθαι (scheuchen): δίω 2.

δίον Imperf. *lief um* Il. χ, 251: δίω 2.

δισκηθήσομαι Fut. Pass. Eur. Ion. 1268: δισκέω 11.

δισκησ- Aor. -αις Pind. I. 2, 35: δισκέω 11.

διφῶν Part. Il. π, 747: διφάω, aufsuchen, aufspüren.

διφά(< διφῇ) [Pl.] Ax. 366, a; -ᾶς Anth. Pl. 4, 137 (die Zusammenziehung in nur bei Spät.): διφάω 12.

διφάων (< διφῶν) Part. Od. λ, 584: διφάω 12.

διφῇ Praes. Pind. N. 3, 6; Pl. Phil. 35, b: διφάω 12.

διψησ- Aor. -ήσασα R. Rep. 562, c: διψάω 12.

διψήσω Fut. Pl. Xen. Mem 2, 1, 17: διψάω 12.

διψῷ (< διψώῃ) 3 Sing. Opt. Pl. Eryx. 401, d: διψάω 12.

διψώῃ (< διψῷ) 2 Sing. Opt. Xen. An. 4, 5, 27: διψάω 12.

διψῶν (< διψάων) Part. Pl. Gorg. 565, a.: διψάω 12.

διψῶσι 3 Plur. Conj. Pl. Phil. 45, b: διψάω 12.

διωκάθειν Inf. Praes. nach And. διωκαθεῖν Aor. 2 Pl. Rep. 375, a; Euth. 15, d: διωκάθω=διώκω 13.

διωκάθοντας Part. Praes., nach And. Aor. 2 sp. Clem. Al.: διωκάθω, διώκω 13.

διωκάθω Conj. Aor. 2 Ar. Nub. 1482: διωκάθω = διώκω 13.

διωκέμεν Inf. Il. ε, 223: διώκω 13.

διώκετον 3 Dual. Imperf. für -έτην Il. κ, 364, wie auch λαφύσσετον σ, 583; ἐτεύχετον ν, 346 [75]: διώκω 13.

διωκτός Vb. Chrysipp. Athen. 1, 8; -ός Her. 9, 58: διωκω 13.

δίωμαι Conj. in ἀποδίωμαι Il. ε, 763: ἀποδίομαι, verfolgen.

δίωνται Conj. Il. ρ, 110: δίεσθαι, scheuchen: δίω (?) 2.

διωξ- s. ἐδίωξα.

διωξοίμην Opt. Fut. Med. Pl. Prot. 310, c: διώκω 13.

διώξομαι Fut. gew., wie Ar. Equ. 368; Pl. Clit. 407, a; Theaet. 168, a; Xen. Cyr. 4, 1, 19; 3, 18 (*379*): διώκω 13.

διώξω (nicht selten neben διώξομαι) Fut. Plnd. Ol. 3, 81; Xen. Cyr. 6, 3, 13; An. 1, 4, 8; Dem. 38, 16 u. Sp. (*379*): διώκω 13.

διωχθ-(ην) Aor. Pass. *-είς, -έντες, -εῖσα Thuc. 3, 4; 8, 20: διώκω 13.

δμαθ- (< δμηθ-, δαμ-, δαμασθ-) Aor. Pass. δμᾶθεν Pind. P. 8, 17; -θείς Part. -έντα Eur. I. T. 230; -έντες Aesch. Pers. 906, Ch.; Eur. Alc. 127, Ch.; Tro. 175, Ch.; -έντων Iph. T. 199, Ch.: δαμάω 14.

δμᾶθεν s. δμάθ-.

δμηθ- (< δμαθ-, δαμ-, δαμασθ-) δμηθήτω 3 Sing Imper. Il. ι, 158; -είς Part. -έντα Il. δ, 99; ε, 646: δαμάω 14.

δμηθήτω s. δμηθ-.

δνοπαλίξω Fut. -εις Od. ξ, 512: δνοπαλίζω, hin und her schwingen, schütteln.

δοάσσαι 3 Opt. Aor. (wenn sie wähnte) Ap. Rh. 3, 954: δοιάζω [δοάζω] 15.

1) δοάσσατο Aor. schien, ersehien, Il. ν, 458; ξ, 23; π, 652; Od. ε, 474 ζ, 145; κ, 153; ο, 204; σ, 93; χ, 338; ω, 239: δοάσσατο 16.

2) δοάσσατο Aor. Med. (war unschlüssig) Ap. Rh. 3, 769: δοιάζω, δοάζω 15.

δοάσσεται scheine Conj. Aor. st. δοάσσηται Il. ψ, 339 [*371. 372*]: δοάσσατο 16.

δόατ' s. δίατο.

Pass. sich herum drehen, herum schweifen. 11 mit der Wurfscheibe werfen. 12 dursten, heftig verlangen *nach . . . Gen.* 13 *a.* in schnelle Bewegung setzen; *b. Med.* vor sich herjagen, verfolgen, nachsetzen. 14 δαμάω, δαμνάω, δαμνάζω; überwältigen, bändigen: *a. zähmen; b. verheirathen, pass. verheirathet sein; c. überwinden, unterjochen; pass. unterjocht sein, gehorchen; d. überwältigen, tödten.* 15 verdoppeln, zweifelhaft, unschlüssig sein. 16 es schien, deuchte *Buttm. Lexil. II. p.100 ff.*

δ̓οθ-(ην) Aor. Pass, -ῶ, -ῆ Conj. [Dem.] 12, 14; -είη Od. β, 78; Pl. Sis. 390, c; -είς Soph. Phil. 1317; -έντων Pl. Phil. 19, e; Dem. 18, 114; -ῆναι Inf. Xen. An. 2, 3, 25 (**296**): δίδωμι 1.

δοθήσομαι Fut. Pass. Eur. Phoen. 1650; ἀπο- Pl. Tim. 42, e; παρα- Xen. An. 7, 2, 14: δίδωμι 1.

δοιάζεσκον Iter. Imperf. ep. Ap. Rh. 3, 818: δοιάζω 2.

δοιάζοντο Imperf. Med. Ap. Rh. 4, 574: δοιάζω 2.

δοῖεν (< δοίησαν) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. α, 18 Γ*; Aesch. Sept. 418 Λ*; Xen. An. 4, 8, 7: δίδωμι 1.

δοίη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ι, 379; Aesch. Ch. 889; Pl. Symp. 196, e: δίδωμι 1.

δοίημεν (< seltener als δοῖμεν) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Pl. Men. 96, e; [Dem.] 10, 71: (**288**); δίδωμι 1.

δοίην 1 Sing. Opt. Aor. 2. Od. ο, 449; Her. 9, 111; Lys. 24, 1: δίδωμι 1.

δοίης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Od. δ, 600; Aesch. Sept. 260; Xen. Cyr. 3, 1, 35 (> δφ̓ης): δίδωμι 1.

δοίησαν (< δοῖεν) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Xen. An. 2, 1, 10; vgl. Damox. bei Athen. 3 p. 103, b; Stob. 4, p. 419. 430: δίδωμι 1.

δοίητε (< δοῖτε) 2 Plur. Opt. Aor. 2 Phaedr. 279, b; Xen.Cyr. 4, 5, 47: δίδωμι 1.

δοιήτην (< δοίτην) 3 Dual. Opt. Aor. 2: δίδωμι 1.

δοίητον (< δοῖτον) 2 Dual.Aor. 2: δίδωμι 1.

δοίμεθα 1 Plur. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοίμεθον 1 Plur. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοῖμεν (< häufiger als δοίημεν) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. ν, 378; Od. β, 336; π, 386; Pl. Rep. 607, d; ἀπο- 353, d; μετα- Men. 89, e (**288**): δίδωμι 1.

δοίμην 1 Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοῖντο 3 Plur. Opt. Aor. 2: δίδωμι 1.

δοῖο 2 Sing. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1,

δοῖσθε 2 Plur. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοίσθην 3 Dual. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοῖσθον 2 Dual. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοῖτε (< δοίητε) 2 Plur. Opt. Aor. 2 ἀπο- Od. χ, 61; Pl. Tim. 20, b: δίδωμι 1.

δοῖτην (< δοιήτην) 3 Dual. Opt. Aor. 2: δίδωμι 1.

δοῖτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.

δοῖτον (< δοίητον) 2 Dual. Opt. Aor. 2: δίδωμι 1.

δοκάσω (< δοκήσω) Fut. dor. Theocr. 1, 148: δοκέω 3.

δοκηθ-(ην) Aor. Pass. -είς, -έντα Eur. Alc. 1061; Bacch. 1390 etc.: δοκέω 3.

δοκησ- (< δοξ-) Aor. δόκησε Od. ν, 93; δοκήσας Ar. Ran. 1485: δοκέω 3.

δοκήσω (< δοκάσω, δόξω) Fut. poet. Form. Aesch. Prom. 386; Ar. Nub. 562; Ran. 737; Her. nur einmal 4, 74: δοκέω 3.

δοκιμᾷ Fut. ἀπο- Her. 1, 199 [**135**]: δοκιμάζω 4.

δοκιμασ- Aor. -η Conj. Pl. Leg. 765, c; -αμεν Opt. X. Mem. 2, 6, 6; -αι Inf. Pl. Leg. 756, e; *Med.* δοκιμασώμεθα Xen. Oec. 8, 10: δοκιμάζω 4.

δοκιμασθ- Aor. Pass. -ῆ Conj. Pl. Crit. 51, d (> -σῃ); -ῶσι Leg. 754, d; -είην Opt. Dem. 27, 5; -είς Pl. Leg. 765, b: δοκιμάζω 4.

δοκοίησαν 3 Plur. Opt. Praes. Aesch. 2, 102 (**221**): δοκέω 3.

δολωθ-(ην) Aor. Pass. -ῆς Pind. P. 1, 92: δολόω 5.

δολωσ- Aor. -ας Eur. Alc. 12: δολόω 5.

1) δόμεν 1 Plur. Aor. 2 Il. ϱ, 443; Thuc. 5, 77: δίδωμι 1.

2) δόμεν (δόμεναι) Inf. Aor. 2 Od. ϱ, 40; Pind. O. 6, 33; 8, 85; P. 5, 124; N. 8, 20 Γ* [**24**]: δίδωμι 1.

δόμεναι (< δόμεν) Inf. Aor. 2 Il. α, 116 B* [**241**]: δίδωμι 1.

δόν (< δοῦν) Neutr. Part. Aor. 2 (**24**): δίδωμι 1.

δοναθεῖσα s. unt. δονηθ-.

δονεί̓μενος Part. dor. Bion. 4, 5: δονέω 6.

---

1 geben. *a* = *dar*geben, *verleihen*; b. *zu*geben, *verstatten*; c. *über*geben = *preisgeben*; c. *los*geben = begnadigen. 2 verdoppeln, zweifelhaft, unschlüssig sein. 3 scheinen, glauben, meinen. 4 prüfen, billigen,

δονηθ-(ηη) Aor. Pass. -είς, -εῖσα Pind. P. 6, 36 (> δοναθεῖσα): δονέω 6.
δονήσω Fut. Anth. 11, 352: δονέω 6.
δοντ- Stammform des Part δούς: -ος; -α Pl. Leg. 915, d; -ες Tim. 17, c; Il. α, 299: δίδωμι 1.
1) δόντων Gen. Plur. Part. Aor. 2 Xen. Cyr. 3, 2, 4: δίδωμι 1.
2) δόντων 3 Plur. Imper. Aor. 2 Pl. Leg. 753, a: δίδωμι 1.
δοξ-(< δοκησ-) Aor. δόξω Conj. Pl. Rep. 509, d; δόξαμι Opt. Pl. Apol. 34, c; -αις (136) Phaedr. 275, d; -ειε (136) Rep. 337, c; -άτω Imper. Rep. 493, a; -αι Inf. 502, b: δοκέω 3.
δόξω Fut. Pl. Rep. 414, c; -ειν Leg. 792, e: δοκέω 3.
δορπείτην Dual. Imperf. Od. ο, 302: δορπέω zu Abend essen.
δορπήσομεν Fut. Il. ψ, 11: δορπέω zu Abend essen.
δός Imperat. Aor. 2 Aesch. Ch. 140; Pl. Ax. 366, c; Dem. 19, 402 ἀπόδος Leg. 964, a (274): δίδωμι 1.
δόσαν (<ἔδοσαν) 3 Plur. Aor. 2 Od. η, 242 Γ* [234]: δίδωμι 1.
δόσθαι Inf. Aor. 2 Med. ἀπο- Pl. Rep. 333, b: δίδωμι 1.
δόσθον 2 Dual. Imper. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.
δόσθω 3 Sing. Imp. Aor. 2 M.: δίδωμι 1.
1) δόσθων 3 Dual. Imper. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.
2) δόσθων (<δόσθωσαν) 3 Plur. Imp. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.
δόσθωσαν (<δόσθων) 3 Plur. Imp. Aor. 2 Med.: δίδωμι 1.
δόσχεν 3 Sing. Aor. 2 iterat. Il. ξ, 382; σ, 546 [143]: δίδωμι 1.
δόσχον 1 Sing. Aor. 2 iter. Il. ι, 331 [143]: δίδωμι 1.
δότε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Od. β, 212; δ, 669 Β*; Aesch. Eum. 960; Pl. Leg. 709, e; Xen. Cyr. 4, 5, 47: δίδωμι 1.
δοτέος Vb. Her. 8, 111; ἀπο- Pl. Rep. 452, a: δίδωμι 1.
δότον 2 Dual. Imp. Aor. 2: δίδωμι 1.
δότω 3 Sing. Imp. Aor. 2 Pl. Leg. 929, b; Dem. 19, 77; παρα- 871, e; ἐν- Eur. I. A. 517: δίδωμι 1.
δότων 3 Dual. Imper. Aor. 2: δίδωμι 1.
δότωσαν (< δόντων) 3 Plur. Imper. Aor. 2 Xen. Hier. 8, 4: δίδωμι 1.
δοῦ 2 Sing. Aor. 2 Med. (282): δίδωμι 1.
δουλευσ- Aor. -ας Part. Pl. Leg. 762, e; δουλεῦσαι Inf. Leg. 698, c: δουλεύω 7.
δουλεύσω Fut. Pl. Leg. 635, d; -ειν Inf. c.: δουλεύω 7.
δοῦμαι 1 Sing. Praes. Pass. (217): δέω binden 8.
δούμεθα* 1 Plur. Praes. Pass. περι- Pl. Leg. 830, b (217): δέω binden 8.
δούμενος Part. Praes. Pass. ἀνα- Thuc. 7, 25; δια- Pl. Tim. 73, b; ξυν- 31, c; ὑπο- Theaet. 193, c (217): δέω binden 8.
1) δοῦν (<δέον) Neutr. Part., δοῦντος Gen. Part. Dat. u. s. w. -οῦν Pl. Crat. 419, a. -τι b. (217): δέω binden 8.
2) δοῦν (> δοῦν') verkürzte Infinitivform (nach Buttmann Ausf. Spr. 1, p. 127, Anm.) Theogn. 104: δίδωμι 1.
δοῦναι Inf. Aor. 2 Thuc. 1, 85; Pl. Gorg. 512, c; Xen An. 7, 3, 16 (290): δίδωμι 1.
δοῦνται 3 Plur. Praes. Pass. ἐν- Pl. Phaed. 81, e; ἀνα- Pl. Rep. 465, c. d; Pol. ξυν- 310, b; ὑπο- X. Mem. 1, 6, 6: δέω binden 8.
δούπεον Imperf. Ap. Rh. 2, 1058: δουπέω 9.
δουπήθησαν Aor. 1 Pass. Anth. 9, 283: δουπέω 9.
δούπησεν (vgl. ἐγδούπησα) Aor. δούπησεν Il. ε, 42; ρ, 50: δουπέω 9.
δουπήσω Fut. Anth. 9, 427: δουπέω 9.
δούς Masc. Part. Aor. 2 Pl. Rep. 571, e: δίδωμι 1.
δοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Od. ο, 369; Pl. Rep. 406, a; Eur. I. A. 679: δίδωμι 1.
δοχθ- Aor. Pass. δοχθείς Polyb. 21, 8; in καταδοχθείς Antiph. 2, β, 2, 3: (κατα) δοκέω 3.

---

annehmen. 5 überlisten, betrügen. 6 bewegen, schütteln, schwingen. 7 ein Knecht sein, unterworfen sein. 8 *a.* binden, *b.* festhalten, hindern. 9 tosen.

δοχμωθείς Aor. Pass. Hes. Sc. 388; Hom. Hym. 3, 146: δοχμόω 1.

δόχμωσε Aor. Nonn. D. 42, 182: δοχμόω 1.

δρᾶ Imper. Praes. Pl. Legg. 900, c: δράω 2.

1) δρᾷ (vgl. 1, δρῶ) 3 Sing des Aor. ἔδραν; ἀποδρᾷ Pl. Hipp. maj. 295, b; Xen. Cyr. 1, 4, 13; Mem. 2, 10, 1: ἀποδιδράσκω 3.

2) δρᾷ 3 Praes. *Ind.* Pl. Rep. 495, b: δράω 2.

3) δρᾷ Praes. *Conj.* Pl. Rep. 426, c: δράω 2.

δρᾶθι Imperat. Aor.: διδράσκω 3.

δραθέειν Inf. Aor. παρα- Il. ξ, 163: παραδαρθάνω 4.

δραίην Opt. des Aor. ἔδραν; ἀποδραίημεν Xen. An. 6, 3 (6, 1), 16: διδράσκω 3.

δραίνεις 2 Sing. Praes. Il. κ, 96: δραίνω = δράω 2.

δρακ-(-ον) Aor. 2 δρακεῖν Aesch. Eum. 34; προς- 266; δρακών Eur. Bacch. 1018.: δέρκομαι 5.

δρακ-(ην) Aor. 2 Pass. -είς, έντες Pind. N. 7, 6: δέρκομαι 5.

δραμ- Aor. s. δραμέτην; δράμοι Opt. Xen. 1, 5, 8; δραμεῖν Inf. Eur. I. A. 1456; δραμών, -όντ- Part. Pl. Rep. 327, b: τρέχω 6.

δραμέομαι (< δραμοῦμαι) Fut. Her. 8, 102: τρέχω 6.

δραμέτην 3 Dual. Aor. 2 Il. ψ, 393: τρέχω 6.

δραμητέον Vb. ἀνα- Procl. in Tim. 1, 32: τρέχω 6.

δράμομαι (< δραμῶ, θραμοῦμαι) Fut. ἀνα- Anth. 9, 575: τρέχω 6.

δραμοῦμαι (< θρέξω, θρέξομαι) Fut. gew. Eur. I. T. 1424; Xen. An. 7, 3, 45; -εῖται Equ. 8, 6: τρέχω 6.

δραμῶ (< δράμομαι, δραμοῦμαι) Fut. ὑπερ- Philetaer. C. Fr. 3, 292: τρέχω 6.

δρᾶν Neutr. des Part. δράς.

δρᾶν (< δρᾶην) Inf. Praes. Pl. Phaedr. 270, d; Xen. Cyr. 3, 3, 53: δράω 2.

δρᾶναι Inf. Aor. ἀποδρᾶναι (< δρᾶναι) Thuc. 4, 46; Pl. Prot. 317 a; Isocr. Paneg. 272, a: διδράσκω 3.

δράντ-: -ος. -ι u. s. w. Gen. Dat. u. s. w. des Part. δράς; διαδράντας Her. 8, 75: διδράσκω 3.

δραξ- Aor. δραξάμενος Part. Med. Plut. Alex. 74; -οι Pl. Lys. 209, e: δράσσω 7.

δραπ- Aor. 2 (< δρεψ-) δραπών Part. Aor. 2 Pind. P. 4, 130: δρέπω 8.

1) δράς, δραντ- Part. Aor. ἀποδράς Od. π, 65; ρ, 516; Pl. Symp. 198, c; Xen. Hell. 1, 3, 22; auch ion. (neb. Inf. δρῆναι) Her. 3, 148; vgl. διαδράντας unt. δραντ- und ἐκδράντες 4, 148: διδράσκω 3.

2) δρας- Aor. 1 ἀποδράσῃ frühere Lesart für ἀποδρᾷ Xen. Cyr. 1, 4, 13; vgl. Theophr. Char. 18: διδράσκω 3.

3) δρασ- Aor. -η Conj. Pl. Leg. 873, e; -ωμεν Aesch. Ag. 1654; -ειεν (*136*) Opt. Pl. Leg. 641, a; 709, d; δρᾶσαι Inf. Aesch. Suppl. 380; Pl. Rep. 377, e; -ας Theaet. 163, e; Aesch. Frgm. 268: δράω 2.

δρᾶσα Fem. des Part. δράς.

δρασθ- Aor. Pass. -είς, -έντων Thuc. 6, 53 (*209. 219*): δράω 2.

δράσομαι (< δρήσομαι) Fut. ἀποδράσεσθαι Pl. Rep. 457, e; Dem. 9, 74: διδράσκω 3.

δραστέος Vb. Soph. El. 1019; Pl. Rep. 268, d (*209. 212*): δράω 2.

δράσω Fut. Aesch. Prom. 744; Ar. Eccl. 704; Pl. Phil. 18, a; -ειν Pol. 494 e: δράω 2.

δρᾶται 3 Sing. Praes. Pass. Pl. Pol. 288, c: δράω 2.

δρᾶτε 2 Plur. Conj. des Aor. ἔδραν: διδράσκω 3.

1) δρᾶτον Dual. Conj. des Aor. ἔδραν: διδράσκω 3.

2) δρᾶτον Dual. Praes. Pl. Pol. 308, b: δράω 2.

δρατός (< δαρτός) Vb. -τά Il. ψ, 169: δέρω 9.

1) δράτω 3 Sing. Imper. des Aor. ἔδραν: διδράσκω 3.

2) δράτω 3 Sing. Imper. Praes. Aesch. Sept. 1066; Pl. Leg. 914, a: δράω 2.

δρέπτον Imperf. Mosch. 2, 69 von dem spätern δρέπτω st.: δρέπω 8.

---

1 seitwärts neigen, krümmen. 2 thun: *intr.* thätig sein, *bes.* dienen; *tr.* ausführen. 3 entlaufen *in den Compos. mit* ἀπο-, διᾰ-, ἐκ-. 4 schlafen *neben*, Jem. 5 sehen, blicken. 6 laufen. 7 zusammenfassen, ergreifen. 8 brechen,

δρεψ- (< δραπ-) -ωσι Conj. Her. 2, 92; -άντες Pl. Tim. 91, c; *Med* δρέψασθαι Aesch. Sept. 718; δρεψάμενος Od. μ, 357: δρέπω 8.

δρεψεῦμαι (< δρέψομαι) Fut. dor. Theocr. 18, 40: δρέπω 8.

δρέψομαι (< δρεψεῦμαι) Fut. ἀπο- Anth. 6, 303: δρέπω 8.

δρῆν (< δρᾶν) Inf. Praes. bei Xen. Hell. 1, 1, 23: δράω 2.

δρῆναι (< δρᾶναι) Inf. ion. ἀπο- Her. 3, 45: διδράσκω 3.

δρήσομαι (< δρᾶσομαι) Fut. ion. -εσθαι in ἀπο- Her. 7, 210; -εται u. -ονται in δια- 3, 135; 8, 60. 80: διδράσκω 3.

δρομάασκε Iter. Imperf. (er lief) Hes. Fr. 221, 2 (Goettl.): δρομάω.

δρυφθ- s. ἐδρύφθην.

δρύφυι Opt. in ἀποδρύφοι Il. ψ, 187; ω, 21: (ἀπο)- δρύφω für (ἀπο)- δρύπτω 10.

δρυψ- Aor. Il. π, 324; ἀποδρύψωσι Conj. Od. ρ, 480; *Med.* δρυψαμένω Part. Od. β, 153: δρύπτω 10.

1) δρῶ 1 Sing. Conj. des Aor. ἔδραν; ἀποδρῶ Xen. Cyr. 1, 4, 13: διδράσκω 3.

2) δρῶ 1 Sing. Praes. Aesch. Sept. 1057; Pl. Theaet. 151, d: δράω 2.

δρῷ (< δρώῃ) 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Epin. 989, d: δράω 2.

δρῴη (< δρῷ) 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 378, b: δράω 2.

δρῴημεν 1 Plur. Opt. Praes. Eur. Cycl. 132: δράω 2.

1) δρῶμεν 1 Plur. Conj. des Aor. ἔδραν: διδράσκω 3.

2) δρῶμεν 1 Plur. Praes. Thuc. 3, 43; Pl. Leg. 713, d: δράω 2.

δρῶν Part. Praes. Pl. Tim. 33, d *B** vgl. δρῶντ-: δράω 2.

δρῶντ- Stammform des Part. δρῶν, -τος Aesch. Ag. 1359; -τι Pl. Tim. 64, e; -τα Aesch. Eum. 799; -τες Pl. Phil. 19, d; δρώντων Tim. 65, b; δρῶσι ib.; δρῶντας Rep. 469, d: δράω 2.

δρῴοιμι (st. δρῴμι, δράοιμι) ich würde aufwarten Opt. Praes. Od. ο, 317: δράω 2.

1) δρῶσι 3 Plur. Conj. des Aor. ἔδραν: διδράσκω 3.

2) δρῶσι (< δρώωσι) 3 Plur. *Ind.* Praes. Aesch. Eum. 162; Pl. Rep. 358, c: δράω 2.

3) δρῶσι 3 Plur *Conj.* Praes. Pl. Rep. 470, c: δράω 2.

4) δρῶσι Dat. Plur. Part. Praes. s. unt. δρῶντ-.

δρώωσι (st. δρῶσι) 3 Plur. Praes. ep. παρα- Od. ο, 324; ὑπο - 333: (παρα-, ὑπο-) δράω 2.

δῦ (< ἔδυ) Aor. 2 Il. ϑ, 85; ρ, 210; σ, 416: δύω 11.

δύεν Imperf. Bion. 16, 6: δύω 11.

δυέσθην 3 Dual. Imperf. Od. χ, 114: δύω 11.

δύεται Praes. Med. er verhüllt, birgt sich Il. ε, 140; geht unter Her. 4, 181; ἀνδύεται entzieht sich Il. ν, 225: δύω 11.

δυέτω 3 Sing. Imper. ἐπι- N. T. Eph. 4, 26: δύω 11.

δύῃ (> δυίῃ Thiersch. §. 231, 101) 3 Opt. Aor. 2 Od. σ, 348; υ, 286: δύω 11.

δῦῃ 3 Sing. Conj. des Aor. 2 ἔδυν Il. λ, 194. 209; ρ, 455; Pl. Crat. 413, b; δύῃ Hes. Op. 728: δύω 11.

δῦημεν (< δῦμεν) 1 Plur. Opt. Aor. 2: δύω 11.

δῦην (< δῦίην) 1 Sing. Opt. Aor. 2 δύω 11.

δυῆναι Aor. 2. Pass. διεκ- Hippocr. 1, 601 (> διεκδῦναι): διεκδύω herausgehen durch ...., durchschlüpfen.

δῦῃς 2 Sing. Conj. des Aor. 2 ἔδυν Il. ι, 604: δύω 11.

δύῃς 2 Sing. Opt. Aor. 2 ἔδυν vgl. δῦῃ: δύω 11.

δύητε 2 Plur. Conj. des Aor. 2 ἔδυν vgl. δύῃ: δύω 11.

δύητε (< δῦτε) 2 Plur. Opt. Aor. 2: δύω 11.

δῦ ήτην (< δῦτην) 3 Dual. des Opt. Aor. 2 ἔδυν: δύω 11.

δύητον Dual. Conj. des Aor. 2 ἔδυν: δύω 11.

δῦητον (< δῦτον) Dual. Opt. des Aor. 2 ἔδυν: δύω 11.

δυϑ- Aor. Pass. ἐκδυθῆ Alex. Athen. 6, p. 227, e; ἐκδυθῆναι Inf. Antiph. 117, 3: δύω 11.

---

pflücken, geniessen. ernten. 9 abziehen, schinden. 10 kratzen, zerkratzen. 11 *a.* hineingehen, sich hineinbegeben; *b. von Kleidern*, anthun, anziehen.

δυθήσομαι Fut. Pass. ἀπο- Ar. Vesp. 1122: δύω 1.

δῦθι (vgl. δῦτε) 2 Sing. Imper. Aor. 2 Il. π, 64: δύω 1.

δυίη s. δῦη.

δῦμεν (< δύημεν) Opt. Aor. 2 in ἐκδῦμεν Il. π, 99 (> ἐκδυῖμεν vgl. Thiersch. 231, 101): δύω 1.

δύμεναι (< δῦναι) Inf. Aor. Il. ζ, 185. 411; ξ, 63; τ, 313: δύω 1.

δύν Neutr. Part. s. δύς.

δῦν' (< δῦνε(ν)) Imperf. Il. τ, 367: δύνω 1.

δύνᾳ (< δύνῃ, δύνασαι) 3 Sing. Imper. Praes. dorisch. Theocr. 10, 2 (Soph. Phil. 849 Ch.): δύναμαι 2.

δῦναι (< δύμεναι) Inf. Aor. 2 Il. γ, 322; η, 131; κ, 221; λ, 537; ν, 76; ἀποδῦναι Pl. Charm. 154, d; ἐνδῦναι Tim. 62, b; καταδῦναι Xen. Cyr. 5, 5, 9: δύω 1.

δυναίατο 3 Plur. Opt. Praes. Her. 7, 103; 8, 130 [112]: δύναμαι 2.

δυναίμην Opt. Praes. Pl. Symp. 199. 201, c; δύναιο Xen. Cyr. 3, 1, 29; δύναιτο Pl. Symp. 214, c; -τ' Aesch. Prom. 914; δυναίμεθα Xen. Hell. 4, 6, 2; δύναισθ' Pl. Rep. 327, c; δύναιντο Gorg. 467, a: δύναμαι 2.

δυνάμενος Part. Praes. Pl. Rep. 476, c: δύναμαι 2.

δυνάμεσθα (für δυνάμεθα . . .) 1 Plur. Praes. Il. β, 343: δύναμαι 2.

δυνάμην (< ἐδυνάμην, ἠδ-) Imperf. Il. τ, 136: δύναμαι 2.

δύνανται 3 Plur. Praes. Ind. Il. ν, 634; Od. γ, 237; Pl. Prot. 326, c: δύναμαι 2.

δύνασαι (< δύνῃ) 2 Sing. Ind. Praes. Il. α, 393; Pl. Sym. 201, c; Xen. Mem. 2, 8, 6 (281. 243]: δύναμαι 2.

δυνασεῖται (< δυνήσομαι) Fut. Hippod. Stob. 43, 93 [166]: δύναμαι 2.

δυνασθ-(ην) (< δυνηθ-) Aor. Pass. mehr ion. Il. ψ, 465; aber bei Xenophon neben δυνηθ-: δυνασθῶ Conj. Cyr. 4, 3, 16; -ῇς, Hell. 2, 3, 33; -ῶσιν 6, 5, 40; -είην Opt. 4, 5, 29; -είη (> -ηθείη.) An. 7, 6, 20; δυνασθείς Hell. 1, 4, 16 vgl. δυνασθῆναι (384): δύναμαι 2.

δύνασθαι Inf. Praes. Pl. Phaed. 101, e: δύναμαι 2.

δυνασθῆναι (< δυνηθ-) Inf. Aor. Pass. mehr ion. (vgl. δυνασθ-(ην)) Her. 2, 110; jedoch auch Xen. Cyr. 4, 2, 11: δύναμαι 2.

δυνάσθω 3 Sing. Imper. Pl. Rep. 345, a: δύναμαι 2.

δύνασο 2 Sing. Imper. Praes. Xen.: δύναμαι 2.

δύνασαι 3 Ind. Praes. Il. ι, 351; Pl. Phaedr. 263, b: δύναμαι 2.

δύνατο (< ἐδύνατο) 3 Sing. Imperf. Il. γ, 451: δύναμαι 2.

δῦνε(ν) (ἔδυνε) Il. ξ, 382*A** Imperf. Il. ο, 219 (tauchte hinab in ...); Od. η, 81*B** vgl. δῦν': δύνω 1.

δυνέασαι 3 Plur. Ind. Praes. Her. 2, 142; 4, 30 [107]: δύναμαι 2.

δυνεώμεθα (< δυνώμεθα) 1 Plur. Conj. Praes. ion. Her. 4, 97 (> δυνώμεθα) [245]: δύναμαι 2.

δυνέωνται (= δύνωνται) 3 Plur. Conj. Praes. Her. 7, 163 (> δύνωνται) [245]: δύναμαι 2.

1) δύνῃ (aus δύνεαι st. δύνασαι) 2 Sing. *Ind.* Praes. bei Dichtern, wie Soph. Phil. 798; Eur. And. 239; auch bei Her. 2, 53 und Spätern, wie Polyb. 7, 11; Gnom. Stob. 1, 10 (281. 243]: δύναμαι 2.

2) δύνῃ 2 Sing. *Conj.* Praes. Xen. Cyr. 1, 6, 10; Mem. 3, 6, 14; (vgl. Ind. δύνῃ und δύνασαι (281. 243]: δύναμαι 2.

δύνηαι 2 Sing. Conj. Praes. ep. Il. ζ, 229: δύναμαι 2.

δύνηθ-(ην) (< δυνασθ-) Aor. Pass. att. -ῶ, -ῶμεν Conj. Pl. Leg. 968, b; -ῆτε Xen. An. 5, 6, 9; -είην Opt. Mem. 3, 6, 14; -εῖεν 4, 4, 19; -είς, -έντα 1, 2, 23; -εῖσι Pl. Leg. 922, a (384): δύναμαι 2.

δυνηθῆναι (< δυνασθῆναι) Inf. Aor. Pass. Pl. Alc. II. 150, e: δύναμαι 2.

δυνήσατο (< ἐδ-) Aor. Il. ε, 621; ν, 510. 607: δύναμαι 2.

δυνήσεαι 2 Sing. Fut. Il. α, 241. 562 [89]: δύναμαι 2.

δύνησθον Dual. Conj. Praes. Pl. Leg. 768, a: δύναμαι 2.

---

1 *a.* hineingehen, sich hineinbegeben. *b.* **von Kleidern**, anthun, anziehen. 2 können, vermögen. 3 geben. *a.* = *dar*geben, *verleihen*; *b.* zu-

δυνήσομαι Fut. Il. α, 588; -εσαι τ, 163; Pl. Leg. 691, c; δυνησόμεθα Dem. 6, 5; δυνησόμεσθα Soph. Phil. 1394 -εσθαι Inf. Pl. Alc. I. 105, b: δύναμαι 2.

δύνηται 3 Sing. Conj. Praes. Xen. An. 1, 6, 3; Pl. Rep. 477, c: δύναμαι 2.

δύντε Part. Dual. Od. χ, 201; ὑποδύντε Il. θ, 332; ν, 421; ρ, 717: δύω 1.

δύντων (< δύτωσαν) 3 Plur. Imper. Aor. 2 vgl. σβέντων: δύω 1.

δύνωμαι Conj. Aor. Pl. Symp. 201, d: δύναμαι 2.

δυνώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 348, a: δύναμαι 2.

δύοντο (< ἐδύοντο) Imperf. mit act. Bed. Il. ε, 345 [345]: δύω 1.

δύου Imper. Praes. Med. ἀνα- Pl. Theaet. 145, c nimm nicht zurück: ἀναδύομαι hervortauchen, sich zurückziehen.

δυόωσι 3 Plur Praes. Od. ν, 195 [200. 201]: δυόω, unglücklich machen.

δύρομαι st. δδυρομαι die Trag. wie Aesch. Prom. 271; Pers. 582; Soph. O. T. 1218: ἐδύρομαι, wehklagen, jammern, trauern.

δυσ- Aor. καταδύσῃ Conj. Xen. An. 1, 3, 17; καταδύσας Part. Her. 6, 17; -άσης Her. 8, 90; Med. ἐδύσατο (Wolf.) Il. γ, 328; δύσαντο ψ, 739: δύω 1.

δύς Part. Aor. Pl. Phaed. 113, c; δῦσα Tim. 25, d; δύντος Her. 7, 149; καταδύντι Il. ε, 210; -τα α, 601; -τες κ, 545; ἐνδύς Od. ξ, 460; Ar. Pax. 336; ἐνδῦς Soph. Tr. 759; ἐνδῦσα Il. ε, 736: δύω (ἐνδ-, ἐνδ-) 1.

δῦσαι Inf. Aor. in ἀποδῦσαι Il. ε, 435; ν, 182: ἀποδύω ausziehen, entkleiden.

δύσε (< ἔδυσε) Aor. περίδυσε, Il. λ, 100: περιδύω, ringsum ausziehen 1.

δύσεαι Fut. Med. Il. ε, 231; in ἐσδύσεαι ψ, 622 Aristarch (< ἐνδύσεαι) wirst dich begeben, erheben, herzutreten zu ....): εἰσδύω 1.

δύσεο st. δῦσαι 2 Sing. Ind. u. Imper. Aor. Med. Il. π, 129; τ, 36; Od. ρ, 276 [56]: δύω 1.

δύσεσθαι Inf. Fut. Od. η, 18: δύω 1.

δύσετο st. δύσατο Aor. 1 Med. Il. η, 465 Γ* [56]: δύω 1.

δύσκεν Iterat. Imperf. Il. Θ, 271 [143]: δύω 1.

δύσομαι Fut. Od. μ, 383; -σαι Pl. Leg. 905, a; vgl. δύσεαι; -εσσαι Il. η, 298; ἐνδύσεσσαι Eur. Bacch. 853; καταδυσόμεθ' Od. κ, 174: δύω 1.

δυσόμενος Part. Aor. Med. mit Praesensbedeut. Od. α, 24: δύω 1.

δύσω Fut. (Conj. Aor. 1) ἀπο- Il. β, 261: δύω 1.

1) δῦτε (< δύητε) 2 Plur. Opt. Aor. 2: δύω 1.

2) δῦτε (vgl. δῦθι) 2 Plur. Imperat. Aor. 2 Il. σ, 140: δύω 1.

δυτέον Vb. Pl. Rep. 457, a: δύω 1.

δῦτην (< δῦήτην) 3 Dual. Opt. Aor. 2: δύω 1.

1) δῦτον (< δύητον) 2 Dual. Opt. Aor. 2: δύω 1.

2) δῦτον (< δύητον) 2 Dual. Imper. Aor. 2: δύω 1.

δύτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 ἐν- Il. ξ, 377: δύω 1.

δύτων Imper. Dual. Aor. 2: δύω 1.

δύτωσαν (< δύντων) 3 Plur. Imper. Aor 2: δύω 1.

δυψ- Aor. δύψας Part. Ap. Rh. 1326: δύπτω, untertauchen.

δύω Conj. des Aor. 2 δῦν Il. ρ, 186. 455; χ, 99: δύω 1.

δύωμεν 1 Plur. Conj. des Aor. 2 δῦν vgl. δύω: δύω 1.

δύωσι 3 Plur. Conj. des Aor. 2 δῦν vgl. δύω: δύω 1.

δῶ 1 Conj. Aor. 2 Od. ι, 356; ν, 296 [337]: δίδωμι 3.

1) δῷ (< δῷσι, δώῃ, δώῃσι) 3 Conj. Aor. 2 Act. Ar. Vesp. 583; Xen. Oec. 9, 16; Dem. 18, 58; ἐνδῶ Pl. Gorg. 499, b: δίδωμι 3.

2) δᾷ 2 Conj. Aor. 2 Pass.: δίδωμι 3.

δώῃ (< δώῃσι, δῷ, δῶσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ζ, 527 Γ* [337]: δίδωμι 3.

δώῃ, δώῃς Opt. Aor. 2 ist in guten Ausgaben in die gewöhnliche Optativform δοίην, -ης, -η oder in die

---

geben, *verstatten*; *c.* übergeben = lehren; *d.* übergeben = *preis*geben; *e.* losgeben = begnadigen.

Conjunctivform geändert; vgl. jedoch δώῃ Lys. 16, 19: δίδωμι 1.

δώησιν (δῷ, δώῃ, δῷσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. α, 324; μ, 275 (237): δίδωμι 1.

δῶκ᾽ (< δῶκε, ἔδωκε) 3 Sing. Aor 2 Od. η, 35: δίδωμι 1.

δῶκα (< ἔδωκα) 1 Sing. Aor. 1 Il. δ, 43; Od. δ, 649: δίδωμι 1.

δῶκαν (< ἔδωκαν) 3 Pl. Aor. 1 Od. ζ, 215: δίδωμι 1.

δῶκας (< ἔδωκας) 2 Sing. Aor. 1 Od. δ, 647: δίδωμι 1.

δῶκε[ν] (< ἔδωκε[ν]) 3 Sing. Aor. 1 Il. β, 102 Γ*: δίδωμι 1.

δῶμαι 1 Sing. Conj. Aor. Pass.: δίδωμι 1.

δώμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. in ἐπιδώμεθα Il. χ, 254: δίδωμι 1.

δώμεθον 1 Dual. Conj. Aor. 2 in περιδώμεθον Il. ψ, 485: δίδωμι 1.

δῶμεν (< δώομεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. ψ, 537; Od. θ, 389; Pl. Tim. 55, d; Leg. 702, d (237): δίδωμι 1.

δῶν (< δέων) Part. Praes. (217): δέω, binden 2.

δῶνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. ἀπο- Xen. Mem. 3, 6, 6: δίδωμι 1.

δώομεν (< δῶμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 mit verkürztem Bindevokale [372] Il. η, 299. 351: δίδωμι 1.

δωρέεται 3 Sing. Praes. Her. 1, 54 Γ*: δωρέω 3.

δωρέοιτο Opt. dep. Med. Her. 2, 126: δωρέω 3.

δωρηθ- Aor. Pass. -είς, -έντα Is. 4, 26: δωρέω 3.

δωρησ- Aor. Med. -η Xen. An. 7, 3, 20; -αιτο Opt. Pl. Rep. 394, a; -ασθαι Xen. Hell. 6, 3, 6: δωρέω 3.

δωρήσομαι (< δωρήσω) Fut. Eur. Heracl. 1028; Pl. Phaedr. 256, e: δωρέομαι, δωρέω 3.

δωρήσω (< δωρήσομαι) Fut. Hom. Fr. 7, 7: δωρέω 3.

δῶς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. η, 27; ἐκ- Aesch. Suppl.: 340 [237]: δίδωμι 1.

δώσει 3 Sing. Fut. Il. θ, 143; Pl. Rep. 461 e: δίδωμι 1.

δώσειν Inf. Fut. Il. ε, 654; Pl. Theaet. 166, b: δίδωμι 1.

δώσεις 2 Sing. Fut. Pl. Soph. 253, e: δίδωμι 1.

δωσέμεν (< δωσέμεναι) Inf. Fut. Il. κ, 323; χ, 117: δίδωμι 1.

δωσέμεναι (< δωσέμεν) Inf. Fut. Il. ν, 369; Od. δ, 7: δίδωμι 1.

δώσετε 2 Plur. Fut. Xen. An. 7, 3, 17: δίδωμι 1.

δῶσθε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. vgl. δῷ: δίδωμι 1.

δῶσι(ν) (< δώωσιν) 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. γ, 66 [237]: δίδωμι 1.

δῷσι (δῷ, δώῃσι, δώῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. α, 129; Od. α, 379; ῾β, 144 (137): δίδωμι 1.

δώσομαι Fut. Med. περι- Od. ψ, 78: δίδωμι 1.

δώσομεν 1 Plur. Fut. Pl. Rep. 535, a: δίδωμι 1.

δώσουσι 3 Plur. Fut. Il. α, 123 B*; Pl. Leg. 778, c: δίδωμι 1.

δώσω 1 Sing. Fut. Il. θ, 166 Γ*; Pl. Phaed. 236, b: δίδωμι 1.

δῶται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pass. Xen. Mem. 2, 2, 5: δίδωμι 1.

δῶτε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Xen. An. 7, 3, 17; παρα- Her. 9, 87: δίδωμι 1.

δῶτον 2. 3 Dual. Conj. Aor. 2 vgl. δῶτε: δίδωμι 1.

δῶχ᾽ (δῶκ᾽, δῶκε, ἔδωκε) 3 Sing. Aor. 1 Il. ε, 266: δίδωμι 1.

δώωσι (< δῶσι) 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. α, 137; δώωσ᾽ ι, 136. 278 [237]: δίδωμι 1.

E.

ἔ᾽ (ἑα) 1 Sing. Imperf. Od. ξ, 222. 352 (> ἐα): εἰμί 4.

1) ἔα (< ἦα, ἔον, ἔσκον) 1 Sing. Imperf. Il. δ, 321; ε, 887; Od. ξ, 352; Her. 2, 19: εἰμί 4.

1) ἔα (< εἴα) 3 Sing. Imperf. Il. ε, 517 (III. I.): ἐάω 5.

ἔα Imper. Il. β, 165; ι, 260; ϱ, 13 (IX. III.); Pl. Crit. 54, e: ἐάω 5.

---

1 geben *a.* = *dar*geben, *verleihen; b. zu*geben, *verstatten; c. über*geben = lehren; *d. über*geben = *preisgeben; e. los*geben = begnadigen. 2 *a.* binden, *b.* festhalten, hindern. 3 (be)schenken auch das *Med.*

ἐᾷ (< ἐάᾳ) 3 Sing. Praes. Il. ε, 256; Pl. Rep. 361, a: ἐάω 5.

ἐάᾳ[1]) (< ἔᾳ) 3 Sing. Praes. Il. ϑ, 414: ἐάω 5.

ἐάαν[1]) (< ἐᾶν) Inf. Od. ϑ, 509 (-ᾱ-, nicht -ᾷ- 222): ἐάω 5.

ἐάᾳς (< ἔᾳς) 2 Sing. Praes. Od. μ, 137: ἐάω 5.

ἔᾰγα Perf. 2 pass. in Compos. ἐπ- Hes. Op. 534 (daran zerbrochen sein); κατεαγέναι Pl. Gorg. 469, d (> -ῆναι); κατεαγώς ib. (ἑα- 48): (κατ- zer-) ἄγνυμι 6.

ἐαγείς (< ἀγείς) Part. Aor. Pass. und ἐαγῇ Conj. bei Späteren, wie Hippocr. T. III., 158. 165. 177. 182. 185. 186 (-εα- 48) (κατ- zer-) ἄγνυμι 6.

ἐαγεῖσα[1]) (vgl. ἐαγείς) Part. Aor. Pass. ἐξ- Ap. Rh. 4, 1684; Epict. 3, 25; Aelian. H. A. 10, 10; N. T. (ἑα- 48): (ἐξ- heraus-) ἄγνυμι 6.

ἐάγην[2]) ward zerbrochen Aor. 2 Pass. Il. γ, 367 (> ἄγη); λ, 559; ν, 162; ρ, 607; Od. κ, 560; λ, 65; κατ- (zer-) Andoc. 1, 61; Lys. 1, 3, 14 [ἐά- 48]: ἄγνυμι 6.

ἔαγμαι Perf. Pass. Luc. Tim. 10; Paus. 8, 46, 5 (ἑα- 48): ἄγνυμι 6.

ἔαδα (dor. ἔαδα) Perf. 2: ἐαδότα Acc. Part. Il. ι, 173; ἐα- Od. σ, 422; ἔαδε Her. 1, 151 und bei Andern (ἔα- 48): ἀνδάνω 7.

ἔᾰδον (< ἔᾰδον) Aor. 2 dor.: ἀνδάνω 7.

ἔαδον (< ἔαδον, ἄδον, εὔαδον) Aor. 2 Her. 4, 145; 153; 201; 6, 106 (ἔα- 48): ἀνδάνω 7.

ἐᾰδότα s. ἔᾰδα.

ἑᾰλην (< ἅλην Il. χ, 12) Aor. 2 sammelte sich, schmiegte sich) Il. ν, 408, duckte sich nieder; ν, 168. 278: εἴλω drängen, zusammendrängen.

ἐάλω (< ἤλω) 3 Sing. Aor. 2 Thuc. 2, 31; 3, 34 (ἑά- 48): ἁλίσκομαι 8.

ἑάλωκα (< ἥλωκα, dor. ἑᾶλωκα) Perf. Thuc. 3, 29; 8, 23; Pl. Ap. 38, d (ἑά- 48): ἁλίσκομαι 8.

ἑαλωκέναι (< ἡλωκέναι) Inf. Perf. Thuc. 5, 63; Pl. Ap. 38, d: ἁλίσκομαι 8.

ἑαλωκώς* (< ἡλωκώς) Part. Perf. Pl. Leg. 437, c: ἁλίσκομαι 8.

ἑάλωμεν (ἥλωμεν) 1 Plur. Aor. 2 Xen. Cyr. 3, 2, 15; Isae 6, 1 (ἑά- 48): ἁλίσκομαι 8.

ἐάλων (< ἥλων) 1 Sing. Aor. 2 Thuc. 2, 31; 3, 34 (ἑά- 48): ἁλίσκομαι 8.

ἑάλωσαν (< ἥλωσαν) 3 Plur. Aor. 2 Thuc. 1, 128; Dem. 7, 38 (ἑά- 48): ἁλίσκομαι 8.

ἐᾶν (< ἐάαν) Inf. Praes. Il. α, 124; Pl. Crat. 397, b (ᾱ, nicht ᾷ): ἐάω 5.

ἐάνασσε Aor. Etym. Gud. aus Alcae. vgl. Buttmann Ausf. Gr. Spr. §. 54, Anm. 10: ἀνάσσω, Gebieter sein.

ἐάνδανον (ἤνδανον, ἠήνδανον), -ε Imperf. Her. 9, 5. 19 (> ἤνδανε): ἀνδάνω 7.

ἔαξα (< ἔηξα) Aor. 1 -ξε Il. η, 270; Od. ε, 316; ἔαξαν γ, 298; ἐξ... ἔαξε Il. ρ, 63; κατέαξε Od. ι, 283; Thuc. 3, 89; Pl. Crat. 389, b; κατέαξ' Ar. Vesp. 1436; κατεάξαμεν Il. ν, 237; κατεάξαντες Lys. 3, 42; ξυνέαξε Il. ν, 166; ξυνέαξαν Od. ξ, 383; προ .... ἔαξεν Od. ε, 585 (ἑα- 48): (κατ- zer-; ξυν- zusammen-; zer-; προ- vor sich od. J.) -ἄγνυμι brechen 6.

ἐάξεις Fut. bei Spätern in κατεάξεις V. T. Ps. 47, 8: κατάγνυμι 6.

1) ἐασ- (< εἴασα) Aor. 1 ἔασεν Il. δ, 226; -ω Conj. φ, 556; -ῃς ε, 684; Xen. Cyr. 6, 1, 45; ἐάσωμεν Pl. Prot. 332, a A*; -ειε (136) Od. δ, 118; Xen. Cyr. 6, 4, 8; -αιμεν Il. ε, 32; Pl. Leg. 642, a; -ον Imper. Il. ϑ, 243 A*; Pl. Euth. 297, b; -ατε χ, 416; Pl. Charm. 166, a: ἐάω 5.

2) ἔας (< ἔησϑα, ἔησϑα, ἧς) 2 Sing. Imperf. ion. Her. 1, 187: εἰμί 4.

ἔᾶσα (< εἴασα) Aor. poet. -ας Il. ω, 557; -σεν λ, 437 (-ας- 24 [11. 12]: ἐάω 5.

ἐᾶσα (< vgl. ἐών, ὤν; οὖσα, ἐοῦσα, ἐοῦσα; εὖσα Fem. Part. dor. Tim. Locr. 96: εἰμί 4.

---

1) Durch α zerdehnte Form; vgl. jedoch Curtius Erl. zu §. 243, D. 3. p. 94.

2) Bei Homer mit kurzem ᾰ: ἐάγην; ausser einmal Il. λ, 559: ἐάγην, und wohl stets so im Att.

---

4 sein. 5 lassen; zulassen, sein lassen, unterlassen. 6 (zer-) brechen; κατ- zer ~. 7 gefallen. 8 gefangen, eingenommen, erobert werden.

ἐᾶσαι Inf. Aor. Pl. Leg. 746, c; Dem. 8, 18 (**24**): ἐάω 1.

ἐάσας Part. Aor. Pl. Gorg. 484, c; ἐάω 1.

ἐάσειν Inf. Fut. Pl. Theaet; 195, d (-ας- **24**): ἐάω 1.

ἐᾶσθαι Inf. Praes. Pass. Eur. I. A. 1344; Dem. 8, 59; (-ας- **24** [**11. 12**]: ἐάω 1.

ἐάσθω Imper. Praes. Pass. Soph, Tr. 329 (-ας- **24** [**11. 12**]: ἐάω 1.

ἔασιν (< εἴασιν) 3 Plur. Praes. Il. γ, 168; η, 73: εἰμί 2.

ἔασκον (< εἴασκον) Iterat. Imperf. -εν Il. β, 832; λ, 330; ω, 17; -ες τ, 295 (-ασ- **24** [**11. 12**]: ἐάω 1.

ἐάσοι* 3 Sing. Opt. Fut. Pl. Rep. 450, a; -οῖτε (> αἴτε) Xen. Hell. 6, 5, 46; (< ἐάσει) ἐάω 1.

ἐάσοιεν[1]* 3 Plur. Opt. Fut. Xen. 4, 8, 1: ἐάω 1.

ἐάσομαι* Fut. Med. pass. Eur. I. A. 331: ἐάω 1.

ἔασον (vgl. ἔα) Imper. Aor. Lass ab Il. φ, 221; Pl. Euthyd. 297, b; ἐάω 1.

ἔασσα, Fem. Part. Theocr. 2, 76; 5, 26 (> εὖσα) [**281**]: εἰμί 2.

1) ἐάσω (< ἀνεήσω) Fut. Il. ο, 73; Dem. 16, 18; -ει Soph. Ant. 538; -ομεν Il. τ, 8 *A**; Pl. Rep. 530, c; -ετε Il. ε, 465; -ουσι Od. φ, 233; -σων Eur. I. A. 1428: ἐάω 1.

2) ἐάσω* Conj. Aor. Il. ω, 569; -σωμεν Pl. Prot. 347, c: ἐάω 1.

ἔᾶται ion. (neben dem epischen εἵαται) 3 Plur. Perf. Il. γ, 134; ι, 628; κατ- Her. 2, 86: ἧμαι, ἧσθαι [ἕω, ἕσω] 3.

ἔατε 2 Plur. Imperf. ion. Her. 4, 119; 5, 92: εἰμί 2.

ἐατέον Vb. Pl. Theaet. 190, c: ἐάω 1.

ἕατο ion. (neben dem ep. εἵατο) Plsperf. Il. η, 414: ἧμαι, ἧσθαι [ἕω, ἕσω] 3.

ἐάφθη oder ἐάφθη (< ἤφθην) folgte nach ep. Aor. Pass. ἑπί.... Il. ν, 543; ἐπ- ξ, 419: ἅπτω heften, anknüpfen.

ἐάχθην Aor. Pass. κατ- V. T. Jer. 48, 25 und K S.: κατάγνυμι 4.

ἔβα (< ἔβη) 3 Sing. Aor. 2 dor. Pind. O. 2, 173; P. 6, 45; Soph. Ant. 120; Eur. I. T, 449: βαίνω 5.

ἐβάδιζον Imperf. Hom. Hym. 3, 210: βαδίζω 6.

ἐβάδισα Aor. Pl. Eryx. 192 (-σ- **11**): βαδίζω 6.

ἔβαζον Imperf. -ε, -ομεν -ετε Il. π, 207 *A**: βάζω 7.

ἐβάθην (< ἐβάσθην) Aor. 2 Pass. Thuc. 4, 30 (**209**): βαίνω 5.

ἔβαινον (< βαῖνον) Imperf. -ε Il. ε, 364; ἀνέβαιν' Od, σ, 302; ἐβέβαινε Her. 8, 62; κατέβαινε Her. 1, 90. 116. 118; κατέβαιν' Od. σ, 206; -ον Plur. Her. 9, 94; προέβαινε Her. 5, 51; προύβαινε Soph. Phil. 285; συνέβαιν' Ar. Ran. 807; -νε Her. 9, 601: βαίνω 5.

ἐβάλλησα Aor. 1 sp.: βάλλω 8.

ἐβαλόμην Imperf. Med. ἀνεβάλλετο Aeschin. 7, 63; ἀνεβάλλοντο Her. 5, 49; ἐξεβάλλοντο Her. 6, 101; ξυνεβάλλοντο Xen. An. 1, 1, 9; προεβάλλοντο Pl. Legg. VI, 756, a; προὐβαλλόμην Dem. 21, 1; προὐβάλλαντο Xen. An. 5, 9, 25: βάλλω 8.

ἔβαλλον Imperf. Il. γ, 80; ἀπέβαλλον Xen. Oec. 20, 28; ἐπέβαλλον Il. ψ, 35; κατέβαλλον Xen. Hell. 3, 2, 3; κατέβαλλε Her. 1, 7; -ες 9, 79; προσέβαλλεν Il. η, 421; Od. τ, 433; ὑπέβαλλεν Od. ν, 353: βάλλω 8.

ἐβαλόμην (< ἐβλήμην ep.; βαλ- Il. ο, 566) Aor. 2 Med. Od. α, 234; ἀνεβάλετο Dem. 27, 51; κατεβάλετο

1) Krüger Gr. Spr. §. 53, 7, A. 10.

---

1 lassen; zulassen, *sein* lassen. *unter*lassen. 2 sein. 3 sitzen, liegen, stehen. 4 (zer) brechen; κατ- zer-. 5 *a. intr.* gehen; wandeln, steigen, treten; b. *trans.* im Aor. gehen machen, hinführen, bringen *) 6 schreiten,

*) ἀνα- hinauf*g.*; Aor. 1 ep. ion. hinaufführen; ἀπο- weg*g*; Aor. 1 ans Land setzen; διᾰ- intr. ausschreiten; *tr.* über-. εἰσ- *intr.* hinein*g. st.*; trans. Aor. 1 *ein*führen, einweihen. ἐκ- intr. heraus*g. ausst.*; *tr. Aor.* 1. aussetzen; ἐμ- intr. = εἰς-; tr. Aor. 1 hineinbringen; ἐπι- *intr.* auftreten, hinan-, hinauf-, be-, *erst*; *tr.* hinaufführen, bringen; κατᾰ- *intr. u. tr.* hinab*st*; μετα- *intr.* über*g.*; übersiedeln; *tr.* versetzen wohin; παρα- daneben-, vorbei*g*; περι- herum*g.*; um-; προ- (vor)wärts*g*, (vor)wärts schreiten; συν- zusammen*g.* übereinkommen; ὑπο- unter*st.*, übertreten.

Str. 17, 837; περιεβάλετο Her. 8, 8; -οντο 1, 141; σὺν δ' ἐβάλοντο (in tmesi) Il. μ, 377; ὑπερεβάλοντο Her. 1, 61; 9, 71: (-λ- *21. -243. 244*): βάλλω 8.

ἔβαλον (< ἔβλην ep.) Aor. 2 Il. ε, 17 (-λ'); ν, 411 *B**; Pind. *A**; Pl. Rep. 479; ἀμφέβαλε Pind. P. 5 31; ἀπέβαλε Her. 1, 60; διέβαλον Her. 5, 34; 8, 90; εἰσέβαλεν Aesch. Prom. 1077; ἐσέβαλε Her. 1, 14; ἐπέβαλε Her. 7, 107; μετέβαλον Her. 1, 65; παρέβαλε 7, 179; Pl. Phaedr. 247, e; περιέβαλον Her. 6, 44; προσέβαλε Ar. Pax. 180; ὑπέβαλε Is. 12, 231; ὑπερέβαλον Her. 1, 59; ὑπειρέβαλον 3 Pl. Il. ψ, 637 (-λ- *243. 244*): βάλλω 8.

1) ἔβαν (< βᾶν > ἔβαν Pind. N. 6, 65) 1 Sing. Aor. 2 dor. für ἔβην Pind. O. 13, 97; Aesch. Ch. 22; Soph. Ai. 868: βαίνω 5.

2) ἔβαν (< βάν) 3 Plur. Aor. 2 für ἔβησαν, wie ἔσταν für ἔστησαν Pind. O. 2, 34 *B**; Il. α, 391 *Γ**: βαίνω 5.

ἐβαρήθην Aor. Pass. sp. -ημεν N. T. 2 Cor. 1, 8.: βαρέω 9.

ἐβάρῡνα Aor. [Anth. 9 270]: βαρύνω 10.

ἐβαρύνθην Aor. Pass. -ῆ, u. εἶσα Pl. Phaedr. 248, c; -είς Il. ν, 408; Aesch. Ag. 1463; -έν Il. ϑ, 308; βάρυνθεν(= ησαν) 3 Pl. Pind. N. 7, 43; Soph. Phil. 890 (βαρυνϑῶσιν): βαρύνω 10.

ἐβαρυνόμην Imp. Pass. -οντο Thuc. 2, 16 (wurden missmuthig): βαρύνω 10.

ἐβάρῡνον (< βάρῡνον) Imperf. -ε Il. λ, 584; Od. ε, 321: βαρύνω 10.

ἐβᾶσα (< ἔβησα) Aor. dor. Eur. I. T. 402; Med. 209; ἐπ- Pind. I. 1, 39: βαίνω 5.

ἔβάσθην (< ἐβάϑην) sp. Aor. Pass. παρ- Phil. adv. Flacc. 986 (-σϑ- *209*): βαίνω 5.

ἔβασκον Imperf. in Compos. παρ- Il. λ, 104 er stand neben *ihm* [-σκ- *139*]: βάσκω = βαίνω 5.

ἐβάσταξα (< ἐβάστασα) Aor. sp. Anth. App. Epigr. 324 [-ξ- *6. 7*] (*97*): βαστάζω 11.

ἐβάστασα* (< ἐβάσταξα) Aor. Od. φ, 405; Batr. 78; Aesch. Pr. 889: βαστάζω 11.

ἐβαστάχϑην Aor. Pass. sp. Diog. L. 4, 59; Athen. 2, 46; [-χ- *6. 7. 57*): βαστάζω 11.

ἐβάφην ⋀ (< ἐβάφϑην) Aor. 2 Pass. βαφῇ Pl. Rep. 429, e; -εῖσα Tim. 83, b; Rep. -έν 429, e (*11. 13. 14*): βάπτω 12.

ἐβάφϑην ⋁ (< ἐβάφην) Aor. 1 selten ἀπ- Ar. Frgm. 366 (-φϑ- *106*): βάπτω 12.

ἔβαψα Aor. 1 Aesch. Ch. 1011; Soph. Ai. 95; Eur. Or. 707; βάψαι Pl. Rep. 429, d: βάπτω 12.

ἐβαψάμην Aor. 1 Med. βαψάμενος Anthol. 9, 326; Aratus. 951: βάπτω 12.

ἔβδεσα Aor. 1 Anth. 11, 242: βδέω fiesten.

ἐβεβήκειν [1]) (< βεβήκει) [1]) Plsperf. -ει Il. λ, 296; ξυν- Thuc. 2, 15; 4, 132; 5, 37; δι- 8, 85 vgl. ἀναβεβήκεσαν 7, 4; -ει 44 (*70*): βαίνω 5.

ἐβεβλαστήκει Plsperf. Thuc. 3, 26 (ἐβε- *67*): βλαστάνω 13.

ἐβεβλήκειν (< βεβλήκειν) Plsperf. -ει in ἐσ- Thuc. 3, 96; -εσαν 4, 1. 24: βάλλω 8.

ἐβεβοητήκειν Plsperf. -εσαν Thuc. 3, 5; -ει in προσ- (herzu-) 2, 25: βοηϑέω 14.

ἐβεβραδύνει Plsperf. Luc. Symp. 20: βραδύνω 15.

ἐβεβρύχει Plsperf. Od. μ, 242: βρυχάομαι, brüllen.

ἐβέβρωτο Plsperf. Hipp. T. III. p. 520. 528: βιβρώσκω 16.

1) Bei Hom. *sehr* häufig, auch in den Compos. (wie διᾰ- (V); κατᾰ- (II); μετᾰ- Od. μ, 312; περι- ρ, 137), aber gewöhnlich in der Bedeut. eines Imperf. vgl. Buttm. Ausf. Gr. Gr. §. 114 p. 126.

---

gehen, wandern; 7 reden, sprechen, bes. schwatzen. 8 werfen, schleudern. 9 beschweren. 10 beschweren; gew. belästigen, plagen. 11 *a.* aufheben; preissen; *b.* in den Händen halten, *tragen*; im Sinne haben, *erwägen*; *c.* anfassen berühren. 12 eintauchen, färben, baden; füllen. 13 keimen, hervorsprossen. 14 helfen, beistehen, ἐπι- anrufen; προς- zu⌒ *Med.* zu sich herbei⌒. 15 *trans.* verzögern, aufhalten; *intrans.* zögern, sich aufhalten. 16 essen, verzehren.

ἐβέβυστο Plusperf. Her. 6, 125: (-στ- **211**): βυνέω 1.

ἔβη (< βῆ Il. α, 34 u. sehr oft ἔβα) 3 Sing. Aor. 2 Il. α, 424*A**; ἀπ- Pl. Phil. 39, a; συν- Phaed. 58, a: βαίνω 2.

ἔβημεν (< βῆμεν Od. γ, 131; κ, 67; ν, 317) 1 Plur. Aor. 2 Od. ξ, 241; Soph. O. T. 148; ἐπ- Od. ι, 83; ἐξ- Pl. Leg. 864, c; μετ- Crat. 438, a: βαίνω 2.

ἔβην (< βῆν Od. ι, 196; μ, 367) 1 Sing. Aor. 2 Il. ω, 766; Hym. 3, 380; ἀνα . . . Od. ι, 177; ἐπ- κ, 347; λ, 167. 482; κατ- ψ, 252; Pl. Rep. 1, 1: βαίνω 2.

ἔβης (< βῆς Hom.Hym. 2, 45) 2 Sing. Aor. 2 Hom. Hy. 2, 37: βαίνω 2.

*ἔβησα (< βῆσα, -ε Il. ε, 164; ἔβασα) Aor. 1 -ε in ἐπ- Il. ϑ, 129; ι, 546; ἀν- Her. 1, 80; ἀπ- 6, 107; 8, 95; ἐν- 1, 46; εἰσ- Eur. Bacch. 466: βαίνω 2.

ἐβησάμην s. ἐβήσατο.

1) ἔβησαν 3 Plur. Aor. 1 ἐπ- Od. ψ, 13; Hes. O. 657: βαίνω 2.

2) ἔβησαν (< ἔβαν) 3 Plur. Aor. 2 Il. λ, 460*B**; Xen. Hell. 7, 4, 61: βαίνω 2.

ἐβήσαο 2 Sing. Aor. Med. Hom. Hy. 1, 141: βαίνω 2.

ἐβήσατο (< ἐβήσετο) Aor. Med. Od. η, 135 (> ετο-) Hym. 1, 49: βαίνω 2.

ἔβησε s. ἔβησα.

ἐβήσετο (< ἐβήσατο) Aor. Med. Od. η, 135 (> -ατο); ἀπεβήσετο Il. α, 428; β, 35; ἐπ- ϑ, 44, κατ- ν, 17; Od. β, 335; προσ- Il. β, 4; 8 Od. φ, 5. 43. βαίνω 2.

ἐβήτην (< βάτην, βήτην) 3 Dual. Aor. 2 Il. ζ, 40; ἀπ- φ, 298: βαίνω 2.

ἐβιαζόμην Imperf. act. -ετο Xen. An. 1, 3, 1; Dem. 17, 3*; βιάζετο Pass. Il. ο, 727; π, 102: βιάζομαι, βιάζω 3.

ἐβίασα Aor. 1 -ε Alcae. Com. Fr. 2, 833 (Bekker Anecd. p. 86): βιάζω 3.

ἐβιασάμην Aor. 1 Med. -ατο Thuc. 3, 55: βιάζω 3.

ἐβιάσϑην stets pass. Bedeut. Soph. El. 575; Thuc. 4, 44; Dem. 6, 14: βιάζομαι, βιάζω 3.

ἐβίβασα Aor. δι- Thuc. 1, 105: διαβιβάζω, hinüberführen.

ἐβιβάσϑην Aor. Pass. Aristot. H. A. 6, 23: βιβάζω, gehen lassen, bespringen lassen.

ἐβίβασκε iter. Imperf. Hom. Hym. 1, 133: βιβάω, schreiten, Schritte machen.

ἐβιήϑην Aor. Pass. βιηϑείς Her. 7, 83: βιάομαι, βιάω 3.

ἐβιησάμην, -ατο Aor. pass. Il. λ, 558; π, 823; Her. 4, 43: βιάομαι βιάω 3.

1) ἐβίων Aor. 2 act. ἀν- Pl. Rep, 614, b: ἀναβιώσκομαι 4.

2) ἐβίων Aor. 2 -ω Pl. Ep. 327, b; -ωσαν Phaedr. 249, b; ἐπεβίων Thuc. 5, 26 (**277. 280**); [ἐπι-] βιόω 5.

ἐβίωσα Aor. 1 selten: -ε Her. 1, 163; Com. Fr. 4, 669; Xen. Oec. 4, 18; vgl. βωσ-; βιόω 5.

1) ἐβιωσάμην Aor. 1 ἀνα- Hipp. 1, 449 intrans.; vgl. ἀναβιώσασϑαι trans. Pl. Phaed. 89, b: ἀναβιώσκομαι 4.

2) ἐβιωσάμην Aor. 1 gelebt haben Anth. App. Epigr. 381; trans. ἐβιώσαο 2 Sing. Od. ϑ, 468, beleben, das Leben retten: βιόω 5.

ἐβιώσαο s. ἐβιωσάμην.

ἔβλαβεν für ἐβλάβησαν (βλάβεν) 2 Plur. Aor. Pass. Il. ψ, 461: βλάβομαι, βλάπτω 6.

ἐβλάβην (< ἐβλάφϑην) Aor. 2 Pass. (vgl. ἔβλαβεν) Pl. Ap. 38, b; -ητε Xen. Hell. 6, 5 48: βλάβομαι: βλάπτω 6:

ἐβλάστηκα Perf. Eur. I. A. 594; Com. Fr. 2, 561 (ἐ- **67**): βλαστάνω 7.

ἐβλάστησα Aor. 1 Aristot. Mir. C. 153; Ap. Rh. 1, 1131; ἐξ- Hippocr. 2, 17: βλαστάνω 7.

ἔβλαστον Aor. 2 Soph. Ant. 296; ἀν- Her. 7, 156: βλαστάνω 7.

ἔβλαφα (< βέβλαφα) Perf. C. Inscrpt. 1570 (Curt. Erl. p. 107): βλάπτω 6.

---

1 vollstopfen, anfüllen. 2 gehen: siehe Note 5 pag. 95. u. 96. 3 zwingen, überwältigen. 4 wieder aufleben. 5 leben. 6 untauglich machen, schwächen, hindern, *beschädigen*, verletzen. 7 keimen, hervorsprossen. 8 blicken. 9 werfen, schleudern. 10 Honig ausschneiden, zeideln, 11 schreien, brausen, laut ertönen, schreiend fordern, befehlen, ἀνα- aufschreien. 12 helfen, bei-

ἐβλάφθην Aor. 1 Pass. Il. ψ, 387 (vgl. -θείς ι, 512; -θέντες, 39; -εἶσαν in ἀπο- Soph. Ai. 941; -θῆναι Thuc. 4, 73. 87): βλάπτω 6.

ἔβλαψα (< βλ-) Aor 1 Lys. 4, 19; -ας Il. χ, 15; ε- ψ, 782 *A**; -αμεν Pl. Men. 84, b *A**; -αν Soph. O. T. 375; Thuc. 2, 42; 3, 40: βλάπτω 6.

ἔβλεπον Imperf. Pl. Prot. 328, d, -ε Tim. 29, a; Hom. Batr. 61: βλέπω 8.

ἐβλέφθην Aor. Pass. προσ- Plut. Symp. 5, 7, 1: βλέπω 8.

ἔβλεψα Aor. 1 Eur. Med. 293; Pl. Rep. 536, c: βλέπω 8.

ἐβλήθην Aor. Pass. Thuc. 8, 84; Ar. Nub. 997; ἐπ- Her. 6, 92: βάλλω 9.

ἔβλην (< ἔβαλον) Aor. 2 (βλήτην in ξυμ- Od. φ, 15; ξυμβλήμεναι Il. φ, 578) [*152*]: βάλλω 9.

ἔβλητο (< βλῆτο, βλῆντο) Aor. sync. Med. pass. Bedeut. Il. π, 753; -τ' λ, 675; μ, 306: βάλλω 9.

ἐβλιχησάμην Anth. 7, 657: βλιχάομαι s. p. 35, 4.

ἔβλισα Aor. βλίσειε (< βλύσειε) Pl. Rep. 564, e (-σ- *16. 97*): βλίττω 10.

ἔβλυσα Aor. -εν Ap. Rh. 1444; Qu. Sm. 1, 242 (-σ- *16. 97*: βλύζω, hervorquellen, überströmen, vollsein.

ἔβλωξα Aor. Lycophr. 1327: βλώσκω, gehen, kommen.

ἐβόα (vgl. ἐβόων) 3 Sing, Imperf. Lys. 1, 11: βοάω 11.

ἐβόασα (< ἐβόησα) Aor. 1 βόασε Pind. P. 6, 36; βοάσατε, τ' (< βοᾶτε Fix.) Eur. Tr. 335: βοάω 11

ἐβοήθεον (< ἐβοήθουν) Imperf. ion. Her. 6, 103: βοηθέω 12.

ἐβοήθησα Aor. Pl. Phaed. 88, e; Dem. 5, 5: βοηθέω 12.

ἐβοήθουν (< ἐβοήθεον) Imperf. Pl. Ap. 32; -ει Thuc. 1, 74: βοηθέω 12.

ἐβόησα (< ἔβωσα) Aor. 1 Od. κ, 311; -αν Il. ψ, 847 *B**; ἀν- Thuc. 1, 53: βοάω 11.

ἐβόλησα Aor. -ε in ἀντ- Il. λ, 809: ν, 210 *B**; -ας Od. λ, 416; -αν Il. π, 790; ε(ν) Pind. O. 13, 30: ἀντιβολέω, begegnen, erlangen *mit Gen.*

ἐβόλοντο Aor. 2 Med. Od. α, 234 beschlossen *es anders* (vgl. Buttmann. Lexil. I. p. 31. 32): βόλομαι, βούλομαι 14.

ἐβοσκήθην Aor. Pass. sp. Nic. Th. 34: βόσκω 13.

ἐβόσκησα Aor. 1 Geop. 18, 7: βόσκω 13.

ἐβοσκόμην Imperf. -ετο Eur. Bacch. 617: βόσκω 13.

ἐβουλέατο 3 Plur. Aor. 2 Her. 1, 4; 3, 144 (> ἐβούλοντο) [*108*]: βούλομαι 14.

ἐβούλετο (< βούλετο, ἠβούλετο (*59*) Imperf. Il. λ, 78 *B**; Xen. An. 2, 1, 5; 6, 21: βούλομαι 14.

ἐβούλευσα Aor. 1 Od. ε, 23; Aesch. Ag. 1627; Pl. Ap. 32, b: βουλεύω 15.

ἐβουλευσάμην Aor. Med. -σω Soph. O. T. 537; -ατο Pl. Rep. 390, b: βουλεύω 15.

ἐβουλήθην (< ἠβουλήθην (*59*) Aor. Pass. Thuc. 1, 34; 2, 42. 94; 3, 113; Pl. Tim. 35, e; X. Cyr. 4, 4, 8; Dem. 14, 15; 19, 29. 43: βούλομαι 14.

ἐβουλόμην (< ἠβουλόμην (*59*) Imperf. Lys. 12, 22: βούλομαι 14.

ἐβόων Imperf. Dem. 19, 23; κατ- Thuc. 1, 67: βοάω 11.

ἔβρᾱσα Aor. 1 Anthol. 6, 222 (-σ- *16. 97*): βράζω 16.

ἔβρᾰχε (< βράχε) Aor. 2 Il. δ, 420; ε, 338. 859; π, 468. 566; Od. φ, 49; Hym. 7, 45; Qu. Sm. 3, 178; 4, 512: βράχω 17.

ἐβράχην (< ἐβρέχθην) Aor. 2 Pass. Anacreont. 35, 26; Aristot. Probl. 12, 3; κατα- Theophr. C. Pl. 6, 17: βρέχω 18.

ἔβρεμον Imperf. Ap. Rh. 2, 765; Nonn. 1, 231: βρέμω rauschen.

ἔβρεξα Aor. Pl. Phaedr. 254, c; Com. Athen. 342, b: βρέχω 18.

ἐβρέχθην (< ἐβράχην) Aor. Pass. -η Xen. An. 1, 4, 17; -θεις Eur. El. 326; -θέντα Dem. 55, 25; -θῆναι 55, 24: βρέχω 18.

ἐβριμησάμην Aor. βριμήσαιο Opt. Ar. Equ. 855: βριμάομαι 19.

---

stehen, ἐπι- anrufen; προς- zu ⌒; *Med.* zu sich herbei ⌒ 13 ernähren. 14 wollen. 15 überlegen, berathen; *Med.* sich berathen. 16 sieden, aufbrausen (*Getreide worfeln*). 17 rasseln, krachen, dröhnen. 18 benetzen. 19 ergrimmen, brausen, rauschen.

ἐβριμήσατο Aor. ἐν- Luc. Necyom. 20: βριμάομαι 1.

ἔβριξα Aor. 1 -ξ' Eur. Rhes. 826; vgl. ἀποβρίξαντες Od. ι, 151 [6]: βρίζω, schlafen, schläferig, unthätig sein.

ἔβρῑσα Aor. 1 -αν Il. μ, 346; 359; ρ, 512 [be]drängen, drohen; ἔβρισ' Hom. Hy. 5, 473; -ε Pind. N. 8, 18; vgl. Anthol. 11, 91; trans. βρίσας Aesch. Pers. 346: βρίθω, schwer, belastet sein,

ἐβρόντησα (< βρόντησα Il. ν, 56 A*) Aor. 1 -ας Od. ν, 113; -ε ib. 103; βροντήσῃ Conj. Aristot. H. A. 5, 2: βροντάω, donnern.

ἔβροξα Aor. Anth. 9, 1; vgl. die Composita ἀναβρόξειε Od. μ, 240; καταβρόξειε Od. δ, 222 (vgl. Buttmann Lexil. II. p. 121); ἀναβρόξασα Ap. Rh. 4, 826: (βρόχω), schlürfen.

ἐβρύαξα Aor. ἀνεβρύαξαν Ar. Equ. 602: βρυάζω, strotzen, Ueberfluss haben.

ἔβρυξα Aor. Hippocr. 5, 252 (Littré); Anthol. 7, 624: βρύκω,[1] βρύχω[2] 2.

ἔβρυον Imperf Epigr. Athen. 2, 39: βρύω hervorsprossen.

ἔβρυχε Imperf. Anthol. 9, 252 *einer* biss *den andern* (> ἔβρῡκε Aor. 2 herzustellen ?): βρύκω[1] βρύχω[2] 2.

ἐβρυχήθην Aor. Pass. βρυχηθείς Soph. O. T. 1265; βρυχάομαι: βρυχάομαι 3.

ἐβρύχην (< ἐβρύχθην) Aor. Pass.: βρύκω[1]), βρύχω[2]) 2.

ἐβρυχησάμην Aor. βρυχήσατ' Ap. Rh. 4, 19; ἀναβρυχησάμενος Pl. Phaed. 117, d: βρυχάομαι 3.

ἐβρύχθην (< ἐβρύχην) Aor. Pass. βρυχθείς Part. Anth. 9, 267: βρύκω[1]), βρύχω[2]) 2.

ἐβρώθην Aor. Pass. Lycophr. 414; καταβρωθῇ Her. 3, 16: βιβρώσκω 4.

ἐβρωμησάμην Aor. βρωμησάμενος Ar. Vesp. 618: βρωμάομαι, *rugire*, wie ein Esel brüllen.

ἔβρων Aor. 2 ep. Callim. 1, 49; κατέβρως Hom. Hym. 1, 127: καταβιβρώσκω 4.

ἔβρωξα (< ἔβρωσα, ἔβρων) Aor. 1 sp. Anth. 11, 271: βιβρώσκω 4.

ἔβρως 2 Sing. Aor. 2 s. unt. ἔβρων: καταβιβρώσκω 4.

ἔβρωσα (< ἔβρωξα, ἔβρων) Aor. 1 ἀν- Nic. Ther. 134: βιβρώσκω 4.

ἐβύνουν Imperf. Ar. Pax. 645: βυνέω 5.

ἔβῡσα Aor. ἔβυσαν Luc. Char. 21; ἐπιβύσας Ar. Plut. 379: βυνέω 5.

ἐβῡσάμην Aor. Med. παρεβύσατο Luc. D. Meretr. 12, 1 extr. βυνέω 5.

ἐβύσθην Aor. Pass. παραβυσθέντα Luc. Deor. Conc. 10 (-σ- *211*): βυνέω 5.

ἔβωσα (< ἐβόησα) Aor. ἐβῶσε Hom. Batr. 76; βώσας Her. 8, 92; βώσαντι Il. μ, 337, βώσαντα Her. 6, 105; 8, 118; βώσαντες 5, 1; βῶσαι 1, 146; ἀνέβωσε 1, 10; 3, 155; 9, 28; -ας 3, 14; ἄμβωσας 1, 8; 7, 18 -αντες 3, 38 [-ω- *551. 553*] βοάω, ἀναβοάω 6.

ἐβωσάμην Aor. Med. ἐβώσατο Theocr. 17, 60; ἐπεβώσαντο Her. 9, 23; προσεβώσατο 6, 35; ἐπιβώσασθαι 1, 87 [-ω- *551. 553*]: βοάω, (ἐπι-, προς-) 6.

ἐβώσθην Aor. Pass. -σθη Her. 8, 124; -σθησαν 6, 131 [-ω- *551. 553*; -σθ- *209*): βοάω 6.

ἔγαμα (< γᾶμεν Pind. P. 3, 91; ἔγημα, ἐγάμησα) Aor. dor. -εν Pind. N. 4, 65; vgl. γᾶμαι Theocr. 3, 40: γαμέω 7.

ἐγάμεε Imperf. ion. Her. 3, 88: γαμέω 7.

[ἐγαμέθην] (< ἐγαμήθην) Aor. Pass. ward zur Frau genommen; γαμεθεῖσα Fem. Part. Theocr. 8, 91: γαμέω 7.

ἐγαμήθην (< ἐγαμέθην) Aor. Pass. γαμήθῃ Lesart neben γαμήσῃ N. T. Marc. 10, 12: γαμέω 7.

ἐγάμησα (ἔγημα) Aor. 1 bei Sp. von Menand an und zwar bei diesem in der Bedeut. *zum Weibe*

1) Soph. Tr. 987.
2) Anth. 15, 51; Hippocr. 2, 623.

---

1 ergrimmen, braussen, rauschen. 2 βρύκω mit den Zähnen knirschen. zerbeissen; βρύχω mit den Zähnen klappern. 3 brüllen. 4 essen, verzehren, 5 vollstopfen, anfüllen. 6 schreien, brausen, laut ertönen; schreiend fordern, befehlen; ἀνα- aufschreien. 7 heirathen; *Med. a.* gewöhnlich vom Weibe: sich verheirathen. *b.* von Aeltern: Kinder verheirathen. 8 glänzend machen, glätten. *Pass.* ergötzt werden. 9 verpfänden; verloben; Pass. *vom Manne*

geben: Men. Fr. 303; γαμήσας Luc. Luct. 13; N. T. Math. 22, 25 γαμέω 7.

ἐγάμουν Imperf. Ar. Nub.: γαμέω 7.

ἐγανώθην Aor. Pass. Ar. Ach. 7: γανόω 8.

ἐγγεγύηκα (ἠγγύηκα). Perf. -κέναι Dem. 59, 53 (> ἠγγυηκέναι Dind.) -κώς Isae. 3, 40 (> ἠγγυηκώς) (ἐγγεγ- 85): ἐγγυάω 9.

ἐγγεγύημαι (< ἠγγύημαι) Perf. Pass. -μένος Pl. Leg. 923, d: Is. 3, 73 (> ἠγγυημένος): ἐγγυάω 9.

ἐγγεγυήμην (< ἐνεγεγύητο) Plsperf. Pass. Dem. 23, 29 Bekker (ἐνεγεγυήμην, ἠγγυήμην): ἐγγυάω 9.

ἐγγλυψαι s. ἔγλυψα..

ἐγγυάασθαι (< ἐγγυᾶσθαι) Inf. Praes. Med. = ἐγγυᾶσθαι Od. ϑ, 351: ἐγγυάω 9.

*ἐγγυάλιξα Aor. Od. ϑ, 319; Il -εν λ, 753; ο, 644; ρ, 613, ψ, 278; -ξη ο, 491; Od. ψ, 140: ἐγγυαλίζω 10.

*ἐγγυαλίξαι Inf. Aor. Il. α, 353: ἐγγυαλίζω 10.

ἐγγυαλίξω Fut. Il. λ, 192; Od. π, 66: ἐγγυαλίζω 10.

ἐγγυᾶσθαι (< ἐγγυάασθαι) Inf. Praes. Med. Her. 6, 130; Pl. Ap. 38, b; Dem. 18, 191: ἐγγυάω 9.

ἐγγυᾶσομαι (< ἐγγυήσομαι) Fut. Med. dor. Pind. O. 10, 16 (ich will dafür gut sein): ἐγγυάω 9.

ἐγγύηκα (?) (< ἐγγεγύηκα, ἠγγύηκα) Perf. Dio. Cass. 38, 9: ἐγγυάω 9.

ἐγγυησ- (vgl. ἐγγύησα und ἐνεγύησα) Aor. -ασθε Imper. Pl. Phaed. 115, d; -ασθαι Inf. Alc. 134, e: ἐγγυάω 9.

ἐγγυήσομαι (< ἐγγυᾶσομαι) Fut. Med. Dem. 24, 46: ἐγγυάω 9.

ἐγγυῶ Praes. = ἐγγυάω Her. 6, 130: ἐγγυάω 9.

ἐγγυῶμαι Praes. Med. aus ἐγγυάομαι Pl. Prot. 336, d: ἐγγυάω 9.

ἐγγυῷτο Opt. Praes. Med. Xen. Hell. 7, 4, 38: ἐγγυάω 9.

ἐγδούπησα (< ἐδούπησα, δούπησα Il. ε, 42; π, 822; ρ, 50) ἐπι . . . Il. λ, 45 (lärmten, donnerten dabei): ἐπιδουπέω, ep. auch ἐπιγδουπέω dabei, dazu Geräusch machen.

ἐγεγαμήκει Plsperf. Thuc. 1, 126: γαμέω 7.

ἐγεγενήμην (< ἐγεγόνει, -ησαν) Plsperf. -ητο Thuc. 5, 5. 16. 43. 76; 7, 18. 42. 50; 8, 52; Pl. Tim. 36, d; Xen. An. 6, 4 (3), 25; -ηντο in προ- Thuc. 1, 66: γίγνομαι 11.

ἐγέγευντο Plsperf. Thuc. 2, 70: γεύω 12.

ἐγεγόνεε (< ἐγεγενήμην) Plsprf. ion. u. ep. Her. 1, 91. 186. 207; 3, 52 u. s. w.: γίγνομαι 11.

*ἐγεγόνει (< -εε, ἐγεγενήμην) Plsprf. Dem. 19, 97: γίγνομαι 11.

*ἐγεγόνεσαν 3 Plur. Plsperf. Her. 1, 67: γίγνομαι 11.

ἐγέγραπτο Plsperf. Pass. Xen. Mem. 1, 2, 64; ἀντ- Thuc. 1, 129: γράφω 13.

ἐγεγράφει Plsperf. Dem. 18, 79: γράφω 13.

ἐγεγώνει, -εον (< ἐγεγώνεον, ἐγέγωνον) Imperf. Od. φ, 368; Il. χ, 34; ψ, 425: γεγωνέω, γέγωνα 14.

ἐγεγώνευν (< γεγώνεον öfter vorkommend; ἐγεγώνει, -εον; ἐγέγωνον) Imperf. ep. Od. ρ, 161: γεγωνέω, γέγωνα 14.

ἐγεγώνησα Aor. Aesch. Prom. 990: γεγωνέω, γέγωνα 14.

ἐγέγωνον (< ἐγεγώνει, -εον, γεγώνευν, ἐγεγώνευν) Imperf. als Aor. Il. ξ, 469: γεγωνέω, γέγωνα 14.

ἐγειναμήν Aor. poet Eur. Iph. Aul. 399; -ατο (> γείνατο) Il. ο, 526; Od. α, 223; δ, 13; φ, 172; Hym. 16, 2; Soph. O. T.: γείνομαι 15.

ἐγείναο 2 Sing. Aor. poet. Il. ε, 880: γείνομαι 15.

ἐγεινόμην Imperf. (dafür Bekker γιγν.); γεινόμεϑ' Il. χ, 477; γείνομαι 15.

ἐγεῖραι Inf. Aor. Pind. P. 9, 104 (aufrichten); Pl. Crit. 44, a: ἐγείρω 16.

ἔγειρε (vgl. ἤγειρα) Imperf. od.

---

verlobt sein. 10 einhändigen. 11 geboren werden, werden vgl. Pl. Parm. 156, a (*ex-* gezeugt, geboren werden *aus* . . . .) 12 kosten lassen; *Med.* kosten. 13 ritzen, eingraben, schreiben. 14 laut rufen, verkündigen. 15 geboren, erzeugt werden; *im Aor.* gebären, erzeugen. 16 wecken; *Med.* aufwachen; Perf. ἐγρήγορα ich bin aufgewacht, bin wach.

Aor. 1 Il. *ε*, 496 sehr häufig: *ἐγείρω* 1.

ἐγείρειαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Il. *κ*, 166: *ἐγείρω* 1.

ἐγείρομεν 1 Plur. Conj. mit gekürztem *ω* Il. *β*, 440 [*-ο-* 372]: *ἐγείρω* 1.

ἐγειτάνουν Imperf. Pl. Polit. 271, a: *γειτονέω*, benachbart sein.

ἐγέλαξα (< *ἐγέλασα*, *-σσα*) Aor. dor. [Theocr.] 20, 15, (> *-ασσα*) [*-ξ- 9*]: *γελάω* 2.

ἐγέλᾰσα (< *γέλασα*) Il. *ψ*, 840, *ἐγέλασσα*, *ἐγέλαξα*) Aor. Pl. Phaedr. 267, b (*-ᾰ- 23. 24. 26*): *γελάω* 2.

ἐγελασάτην 3 Dual. Aor. Pl. Lys. 207, c: *γελάω* 2.

ἐγελάσθην Aor. Pass. Dem. 2, 19: *γελάω* 2.

ἐγέλασσα (< *γελασσ-* Il. *β*, 270; Pind. P. 9, 38, *-σα*, *-ᾱ*) Aor. poet. Il. *o*, 101 *A** [*-σσ- 489*]: *γελάω* 2.

ἐγέλων Imperf. Lys. 1, 12: *γελάω* 2.

ἔγεμε: *-ον* Imperf. Pl. Critia. 117, e: *γέμω* 3.

ἐγεμίσθην Aor. Pass. *-θείς* Eur. Cycl. 503: *γεμίζω* 4.

ἐγενέατο Aor. Her. 1, 214; 2, 166 (> *ἐγένοντο*) [*109*]: *γίγνομαι* 5.

ἐγένεσθε 2 Plur. Aor. 2 Il. *β*, 323: *γίγνομαι* 5.

ἐγενέσθην 3 Dual. Aor. 2 Xen. Hell. 4, 4, 8: *γίγνομαι* 5.

ἐγένετο (< *γένετο*, *ἔγεντο*, *γέντο*) 3 Sing. Aor. Her. 1, 92 und überall: *γίγνομαι* 5.

ἐγενήθην (< *ἐγενόμην* Aor. bei Dor. u. spät. Att. wie Epicharm. Archyt., Polyb.: *γίγνομαι* 5.

ἐγεννήθην Aor. Pass. Pl. Tim. 32, c: *γεννάω* 4a.

ἐγέννησα Aor. *γεννήσῃ* Conj. Soph. Ai. 1077: *γεννάω* 4a.

ἐγεννῶμην Imperf. *-ῶντο* Pl. Pd. 271, a: *γεννάω* 4a.

ἐγενόμαν (< *-όμην*) 1 Sing. Aor. 2 dor. Aesch. Pers. 934: *γίγνομαι* 5.

ἐγενόμεσθα 1 Plur. Aor. 2 Thuc. 2, 73: *γίγνομαι* 5.

ἐγενόμην (< *γενόμην* Hom. Hym. 3, 273) Aor. 2 Lys. 9, 13; Pl. Euthyd. 301, a: *γίγνομαι* 5.

ἐγένοντο (öfter als *γεν-* bei Hom.) 3 Plur. Aor. 2 Il. *γ*, 84 *B**: *γίγνομαι* 5.

ἔγεντο (< *ἐγένετο*, *γέντο*) Aor. 2 Med. sync. für. *ἐγένετο* Hes. Th. 199; Theogn. 246, 1; Pind. P. 3 87; 6, 28; Theocr. 11, 14: *γίγνομαι* 5.

ἐγερθ- Aor. Pass. *-είη* Opt. Xen. Vect. 4, 41; *-είς* Part. Pl. Tim. 52, c: *ἐγείρω* 1.

ἔγερθεν [*ἄγερθεν*] (< *ἠγέρθην*) Aor. Pass. Il. *ψ*, 287: *ἐγείρω* 1.

ἐγερθήσομαι Fut. Pass. Rabr. Fab. 49, 3: *ἐγείρω* 1.

ἐγερτέος Vb. Eur. Rhes. 690: *ἐγείρω* 1.

ἐγερῶ Fut. Pl. Eleg. 25 (Bergk): *ἐγείρω* 1.

ἔγευσα Aor. *-σε* Plut. Lyc. et Num. 1 (vgl. *γεύσας* Her. 7, 46): *γεύω* 6.

ἐγευσάμην, *-σατο* Aor. Med. Soph. Tr. 1101; Xen. An. 3, 1, 3; Pind. N. 6, 27; *-ντο* Pl. Rep. 586, a: *γεύω* 6.

ἐγεώργησα Aor.: *γεωργέω*, bebauen.

ἐγηγέρκειν Plsperf. Dio. Cass. 42, 48 (*ἐγηγ- 51. 53. 56*): *ἐγείρω* 1.

ἐγήγερμαι Perf. Pass. *-μένοι* Thuc. 7, 51 (*ἐγηγ- 51. 53. 56*): *ἐγείρω* 1.

ἐγήθεεν Imperf. ep. Il. *η*, 127; Qu. Sm. 3, 187; *ἐπεγήθει* (> *ἐπέγηθεν*) Aesch. Prom. 157: *γηθέω* 7.

ἐγήθεον Imp. ep. Il. *η*, 214; Qu. Sm. 2, 630: *γηθέω* 7.

ἐγήθησε (< *γηθ-* Il. *α*, 255): *γηθέω* 7.

ἔγημα (< *γῆμεν*, *ἔγαμα*, *ἐγάμησα*) Aor. 1 *-ε* Od. *o*, 241; *π*, 34; Eur. I. T. 338; Her. 3, 31; Thuc. 6, 55; Xen. Cyr. 5, 2, 8: *γαμέω* 8.

ἐγημάμην, *-ήματο* Od. *π*, 392; Eur. Med. 262; *-ασθαι* Pl. Leg. 926, c: *γαμέω* 8.

ἐγήρᾱ Imperf. nach Buttmann. Ind. Aor. Il. *η*, 148; *ρ*, 197; *κατεγήρᾱ* Her. 6, 72: *γηράσκω* 9.

---

1 wecken; *Med.* aufwachen; Perf. *ἐγρήγορα* ich bin aufgewacht, bin wach. 2 lachen, *κατα-* verlachen. 3 voll, angefüllt sein. 4 anfüllen, vollpacken, befrachten; *Pass.* voll, befrachtet sein. 4a. zeugen. 5 geboren werden, werden vgl. Pl. Parm. 156, a (*ex-* gezeugt, geboren werden *aus*'....) 6 kosten lassen; *Med.* kosten. 7 sich freuen, froh sein. 8 heirathen; *Med. a.* gewöhnlich vom Weibe: sich verheirathen. *b.* von Aeltern: Kinder ver-

ἐγήρασα Aor. liess alt werden Aesch. Suppl. 894; vgl. γηρᾶσαι Inf. Xen. Mem. 3, 12, 8; κατεγήρᾱσαν Pl. Theaet. 202, d: γηράσκω 9.

ἐγηρῠ́θην Aor. Pass. activ. Aesch. Suppl. 460: γηρύω 10.

ἐγήρῡσα Aor. Ar. Pax. 805: γηρύω 10.

ἐγηρῡσάμην Aor. Med. dep. Eur. El. 1327; γαρύσαιντο Theocr. 1, 136: γηρύω 10.

ἐγίγνωσκον Imperf. Xen. An. 3, 1, 45; 5, 8, 8: γιγνώσκω 11.

ἐγινέατο 3 Plur. Lesart für ἐγίνοντο Her. 1, 67 [108]: γίγνομαι 5.

ἐγκεκωμίακα Perf. Pl. Leg. 629, c; Isocr. 7, 71: ἐγκωμιάζω 12.

ἐγκεκωμίασμαι Perf. Pass. (-μένος Pl. Charm. 157, e: ἐγκωμιάζω 12.

ἐγκεχειρήκη Plsperf. Pl. Symp. 217, c: ἐγχειρέω Hand legen *an* . . ., zu Werke gehen.

ἐγκεχείρικα Perf. Dem. 19, 60: ἐγχειρίζω einhändigen, überliefern.

ἐγκωμιάσαι Inf. Aor. Pl. Prot. 246, b: ἐγκωμιάζω 12.

ἐγκωμιασθείς Part. Aor. Pass. Her. 5, 5: ἐγκωμιάζω 12.

ἐγκωμιάσομαι (< häufiger als ἐγκωμιάσω) Fut. Pl. Symp. 198, c; Isocr. 5, 17: ἐγκωμιάζω 12.

ἐγκωμιάσω (< seltener als ἐγκωμιάσομαι) Fut. Pl. Gorg. 518; Aeschin. 3, 241: ἐγκωμιάζω 12.

ἔγλαψα Aor. in Compos. διαγλάψας Od. δ, 438: γλάφω aushöhlen.

ἐγλαψάμην Aor. Med. Com. in Eusth.: γλάφω, aushöhlen.

ἐγλιξάμην Aor. Com. Fr. 2, 695: γλίχομαι 13.

ἐγλίχοντο Imperf. Thuc. 8, 15: γλίχομαι 13.

ἐγλῠκάνθην Aor. Pass. Mosch. 3, 111: γλυκαίνω 14.

ἔγλυμμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Symp. 216, d: γλύφω 15.

ἔγλυπται Perf. Pass. s. ἔγγλυμμαι.

ἐγλύφην Aor 2 Pass. Anth. App. Epigr. 66: γλύφω 15.

ἔγλυψα Aor. Strabo 9, 411; ἐν- in ἔγγλυψαι Her. 2, 4: γλύφω 15.

ἐγλυψάμην Aor. Med. Theocr. Epigr. 7: γλύφω 15.

ἐγνάμφθην Aor. Pass. ἀν- Il, γ, 348; η, 259; ρ, 44; Qu. Sm. 2, 529: γνάμπτω 16.

ἔγναμψα Aor. Il. ω, 274 (> Wolf (ἔκαμψαν)γνάμψεν, 731: γνάμπτω 16.

ἔγνον 3 Plur. Aor. 2 für ἔγνωσαν Pind. P. 4, 120; 9, 79; ἀν- I. 2, 23; Hym. Cer. 111: γιγνώσκω 11.

ἔγνω (< γνῶ Il. δ, 357 *A** vgl. Conj. γνῶ) 3 Sing. Aor. 2 Il. α, 199 *B*; Thuc. 2, 12; Pl. Rep 508, d; ἀνέγνω Il. ν, 734; Dem. 19, 35: γιγνώσκω 11.

ἔγνωκα Perf. Aesch. Prom. 51; Soph. O. C. 553; -εν Pind. P. 4, 287; Pl. Apol. 23, b; -αμεν Eur. Bacch. 1346; -ᾶσι Xen. An. 3, 1, 43; Dem. 4, 29; -κώς 9, 29: γιγνώσκω 11.

ἐγνώκειν Plsperf. Dem. 19, 154: γιγνώσκω 11.

ἐγνωκέναι Inf. Perf. Lys. 1, 19; Pl. Crat. 439, b; Dem. 15, 80: γιγνώσκω 11.

ἐγνωκότ-: -ος Gen. u. s. w. Part. Perf. Pl. Rep. 484, d: γιγνώσκω 11.

ἐγνωκώς Part. Perf. Pl. Rep. 336, c: γιγνώσκω 11.

ἔγνωμεν 1 Plur. Aor. 2 Xen. An. 2, 4; Pl. Rep. 428, a: γιγνώσκω 11.

1) ἔγνων (< γνῶν) 1 Sing. Aor. 2 Il. λ. 526; ν, 72; Od. ο. 532; τ, 475; Soph. Ai. 36; Thuc. 3, 37; Pl. Prot. 335, a: γιγνώσκω 11.

2) ἔγνων (für ἔγνωσαν) 3 Plur. Aor. 2 (Lesart für das hergestellte ἔγνον Pind. P. 9, 79; I. 2, 28): γιγνώσκω 11.

ἐγνώρικα Perf. -κώς Part. Pl. Phaedr. 262, b: γνωρίζω 17.

ἐγνώρισα Aor. Pl. Rep. 428, a: γνωρίζω 17.

ἐγνωρίσθην (< ἐγνώρισα) Aor. Pass. N. T. 1 Chorinth. 15, 1: γνωρίζω 17.

ἐγνώρισto Plsperf. Pass. Pl. Rep. 428, a: γνωρίζω 17.

---

heirathen. 9 *a.* altern, in derselben Bed. auch κατα-; *b.* alt werden lassen. 10 besingen, sagen, erzählen. 11 *a.* kennen lernen, erkennen, wahrnehmen, *b.* wissen, einsehen; *c.* glauben, meinen, urtheilen. 12 lobpreisen. 13 verlangen, streben nach . . . 14 süss machen, versüssen. 15 aushöhlen, bes. in Stein, Erz, Holz eingraben, schnitzen. 16 krümmen, biegen. 17 *a.* kenntlich, bekannt machen; Pass. bekannt werden; *b. gen.* erkennen, kennen lernen.

ἔγνως 2 Sing. Aor. Il. *ν*, 20; *χ*, 10; Od. *ν*, 299; *ρ*, 273; Xen. An. 1, 6, 7; Pl. Rep. 497, c: *γιγνώσκω* 1.

ἔγνωσα Aor. 1 in Composit.; *ἀνέγνωσαν* Her. 1, 68. 87 (*er überredete*); *ἀνέγνωσαν* Her. 1, 128 (*hatten überredet*) (vgl. *ἀνάγνωσας* Her. 5, 106; 8, 100): *γιγνώσκω* 1.

ἔγνωσαν 3 Plur. Aor. 2 Od. *κ*, 397; Thuc. 2, 4; Xen. An. 1, 9, 17; Pl. Apol. 33, d: *γιγνώσκω* 1.

ἐγνῶσθαι Inf. Perf. Pass. *κατ-* Xen. Hell. 7, 3, 8: *γιγνώσκω* 1.

ἐγνώσθην Aor. Pass. Thuc. 2, 65; Xen. Hell. 6, 5, 17; *μεταν-* Soph. Ai. 716 (vgl. *ἀναγνωσθείς* Her. 4, 154): (*ἀνα*)-*γιγνώσκω* 1.

ἔγνωσμαι Perf. Pass. *-ται* Thuc. 3, 38; Xen. Cyr. 8, 8, 3; *-μένα* Lys. 1, 2; *ἀνεγνωσμέναι* Her. 8, 110: *γιγνώσκω* 1.

ἔγνωτε 2 P. Plur. Aor. 2 Lys. 4, 4; *δι-* 3, 43: *γιγνώσκω* 1.

ἐγνώτην (< *γνώτην* Od. *φ*, 36) 3 Dual. Aor. 2: *γιγνώσκω* 1.

ἔγνωτον 2 Dual. Aor. 2: *γιγνώσκω* 1.

ἐγόησα Aor. 1 Anthol. 7, 611: *γοάω* 2.

ἐγοητεύθην Aor. Pass. *-θείς* Part. Dem. 19, 102: *γοητεύω* 3.

ἐγοήτευσα Aor.: *γοητεύω* 3.

ἐγραφέατο 3 P. Plur. Imperf. (Lesart für *ἐγράφοντο*) *ωντο* Her. 5, 29 [*108*]: *γράφω* 4.

ἐγράφην Aor. 2 Pass. Pl. Tim. 24; Dem. 7, 19: *γράφω* 4.

ἐγράφθην Aor. 1 Pass. sp. Archim.: *γράφω* 4.

ἔγραψα (*γράψε* Il. *ρ*, 599) Aor. 1 Pind. O. 3, 30: *γράφω* 4.

ἐγραψάμην Aor. Med. Thuc. 8, 67: *γράφω* 4.

ἔγρεο Imperf. Aor. 2 Med. ep. Il. *κ*, 159; Od. *ο*, 46; *ψ*, 5: *ἐγείρω* 5.

ἔγρεσθαι Inf. Aor. 2 Med. Od. *ν*, 124 (*ἐγρέσθαι* Bekker 1858): *ἐγείρω* 5.

1) ἔγρετο (< *ἤγρ-*) 3 Aor. 2 Med. Il. *β*, 41 *A**: *ἐγείρω* 5.

2) ἔγρετο Imperf. von *ἔγρω* einer Nebenform. von *ἐγείρω* Opp. Cyn. 3, 421: *ἔγρω*, *ἐγείρω* 5.

ἐγρέτω Imper. von *ἔγρω* einer Nebenform von *ἐγείρω* Sopat. Athen. 4, 77: *ἔγρω*; *ἐγείρω* 5.

ἔγρῃ 2 Conj. Aor. 2 Med. Ar. Vesp. 774: *ἐγείρω* 5.

ἐγρήγορα Perf. 2 bin aufgewacht, bin wach. Ar. Lys. 306; Xen. An. 4, 6, 22; 5, 7, 10; Pl. Theaet. 158, b: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγορέναι Inf. Perf. Pl. Phaed. 71, c: *ἐγείρω* 5.

ἐγρήγορθαι[1]) jetzt *ἐγρηγόρθαι* ep. Inf. Perf. von *ἐγρήγορα* Il. *κ*, 67: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγόρθᾱσι[1]) 3 Plur. Perf. 2 ep. *ἐγρηγόρᾱσι* Il. *κ*, 419: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγορθε[1]) aus *ἐγρηγόρεσθε* seid wach ep. Imperf. Aor. 2 st. *ἐγρηγόρατε* Il. *η*, 371; *σ*, 299: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγορός Neutr. des Part. Perf. *ἐγρηγορώς* Aesch. Eum. 685; Ag. 346: *ἐγρήγορα*; *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγόροσιν Dat. Plur. des Part. Perf. *ἐγρηγορώς* Pl. Soph. 246, c.: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγορότ-: *-ος* Gen. u. s. w. des Part. Perf. *ἐγρηγορώς* Pl. Leg. 808, c: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγορόων wachend von *ἐγρήγορα* gebildet. Od. *ν*, 6: *ἐγρηγορόων*: [*ἐγείρω*] 5.

ἐγρηγορυῖα Fem. Part. Perf. *ἐγρηγορώς* Pl. Leg. 809, d: *ἐγείρω* 5.

ἐγρηγορώς, *-ότος* Part. Perf. Pl. Phil. 20, b: *ἐγείρω* 5.

ἐγρήσσεις 2 Praes. Od. *ν*, 33: *ἐγρήσσω* 6.

ἐγρήσσοντες wachend Part. Il. *λ*, 551: *ἐγρήσσω* 6.

ἐγροίμην s. *ἔγροιτο*.

ἔγροιτο 3 Opt. Aor. 2 Med. Od. *ζ*, 113: *ἐγείρω* 5.

ἐγρόμενος Part. Aor. 2 Med. Od. *κ*, 50; Pl. Lys. 204, d: *ἐγείρω* 5.

ἐγρόμην s. *ἔγρετο*.

---

1 *a.* kennen lernen, erkennen, wahrnehmen, *b.* wissen, einsehen; *c.* glauben, meinen, urtheilen. 2 wehklagen, jammern; beklagen, bejammern. 3 bezaubern, betrügen. 4 ritzen, eingraben, schreiben. 5 wecken; *Med.* aufwachen; Perf. *ἐγρήγορα* ich bin aufgewacht, bin wach. 6 wach, munter sein. 7 grunzen, murmeln, muchsen. 8 üben, tüchtig machen zu ....; *Med.* sich üben. 9 entblössen; *Med.* sich entkleiden. 10 lehren, lernen; *Med.* lernen. 11 zertheilen, zerschneiden, zerreissen. 12 zum Essen aus-

ἔγρονται 3 Plur. Praes. von ἔγρω einer Nebenform von ἐγείρω Eur. Fr. Phaeth. 29 und sp. Ep. Opp. Hall. 5, 243: ἔγρω. ἐγείρω 5.

ἔγρυξα Aor. Is. 8, 27 (-ξ- 17. 97): γρύζω 7.

ἐγύμνασα Aor. γυμνάσαι Inf. Xen. An. 1, 2, 7: γύμνάζω 8.

ἐγυμνασάμην Aor. Med. γυμνάσασθαι Inf. Pl. Gorg. 514, e: γυμνάζω 8.

ἐγυμνώθην (< γυμν- Od. χ, 1) Aor. Pass. Il. μ, 399; Thuc. 1, 6: γυμνόω 9.

ἔδαεν (< δάε) Theocr. 24, 128 (> δέδαε): ΔΑΩ 10.

ἐδάην Aor. 2 Pass. (ward gelehrt, lernte) Il. γ, 208; Od. δ, 267; -η Aesch. Ag. 123; Soph. El. 169; Eur. Hec. 77: ΔΑΩ 10.

ἐδάϊζε Imperf. Il. φ, 147: δαΐζω 11.

ἐδαίετο Imperf. Soph. Tr. 765: δαίω anzünden.

ἐδαΐζετο (war getheilt) Imperf. Il. ι, 8: δαΐζω 11.

ἐδαίνυντο (< δαινύατο Od. σ, 248) 3 Plur. Imperf. Her. 1, 2, 11; vgl. δαίνυ: δαίνυμι 12.

ἐδαίνυτο 3 Sing. Imperf. Soph. Tr. 771: δαίνυμι 12.

ἐδάϊξα, -ξε Aor. δαΐξαι Il. β, 416; -ας Aesch. Ch. 396 [-ξ- 6] δαΐζω 11.

ἔδαισα Aor. Her. 1, 162; Eur. Or. 15: δαίνυμι 12.

ἐδαισάμην Aor. Med. Od. σ, 408. Soph. Fr. 153 (D); Pind. P. 3, 93: δαίνυμι 12.

ἐδαίτρευσα Aor. δαιτρεῦσαι Inf. Od. ο, 323: δαιτεύω, theilen.

ἔδακον, -ε (< δάκε Il. ε, 493) Aor. 2 Hom. Batr. 181; Ar. Pl. 822; Dem. 25, 96: δάκνω 13.

ἐδάκρῡσα (< δάκρῡσα Od. λ, 55) Aor. Her. 7, 47; [Lys] 2, 40; Dem. 18, 291: δακρύω 14.

ἐδάμασα (< δάμασα) Aor. Pind. O. 11, 30; Eur. H. F. 301: δαμάω, δάμνημι 15.

ἐδαμάσθην (< ἐδμήθην, δμᾶθην) Aor. Pass. Od. ϑ, 231; Eur. Herc. F. 21; Xen. Mem. 4, 1, 3: δαμάω, δαμνάω, δάμνημι 15.

ἐδάμασσα 2 (< δά-; -ασα) Aor. Il. ε, 191; -ε(ν) ζ, 159 Γ*; σ, 119: δαμάω, δαμνάω, δάμνημι 15.

ἐδαμασσάμην s. ἐδαμάσσατο.

ἐδαμάσσατο Aor. Med. Od. ε, 516; Pind. P. 3, 35 vgl. καταδαμασσάμενος Thuc. 7, 81: δαμάζω, δαμάω 15.

ἐδάμην (< δάμη Il. φ, 383 B*; δάμη Aesch. Sept. 608) Aor. 2 Pass. Il. υ, 94; -η β, 860; ε, 545; -ημεν ν, 812; -ησαν (< δάμεν Il. ϑ, 344 A* [114]); Qu. Sm. 1, 812; -η Soph. El. 845; -ην Ar. Pax. 584: δαμάω 15.

ἐδαμιουργήθη Aor. Pass. dor. Pl. Locr. 97, d: δημιουργέω, verfertigen, arbeiten.

ἐδάμνα (< δάμνα Il. π, 103) Imperf. Il. ε, 391; ξ, 439; φ. 52: δαμνάω 15.

1) ἐδάμνατο Imperf. *Med.* Qu. Sm. 1, 243: δάμνημι, δαμνάω 15.

2) ἐδάμνατο Imperf. *Pass.* δάμνατο Il. λ, 309: δάμνημι, δαμνάω 15.

ἐδάνεισα Aor. -ον Imper. Xen. Cyr. 3, 1, 39: δανείζω 16.

ἐδανεισάμην Aor. Med. ἐδανεισασθε Pl. Rep. 619, c: δανείζω 16.

ἐδανείσθην Aor. Pass. δανεισθείς Pl. Leg. 717, c: δανείζω 16.

ἐδαπανήθην Aor. Pass. δαπανηθέν Xen. Cyr. 2, 4, 12: δαπανάω 17.

ἐδαπάνησα Aor. προσδαπανῆσαι Inf. Xen. Vect. 3, 6: δαπανάω 17.

ἐδαπάνων Imperf. Xen. An. 1, 3, 3; -ᾶτε 7, 6, 31: δαπανάω 17.

ἐδάρην Aor. Pass. δαρείς Menand. Gn. 422; ἐκδάρεντο Her. 7, 26; ἀποδαρέντα Xen. An. 3, 5, 9: δέρω 18.

ἔδαρθεν s. ἐδάρθην unt. 2.

1) ἐδάρθην (< ἐδάρην) Aor. 1 Pass. Com. Fr. 2, 844: δέρω 18.

2) ἐδάρθην Aor. 2 Pass. κατέδαρθεν 3 Plur. [114.] Ap. Rh. 2, 1230; vgl. καταδαρθέντα Ar. Plut. 300 (MSS. Bekker. -δαρθόντα Pers. Dind.): δαρθάνω 19.

ἔδαρθον neben der poet. Form·

---

theilen, *wie einen Schmaus* δαῖτα; τινά, einen bewirthen. 13 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (verletzen). 14 weinen. 15 δαμάω, δαμνάω, δάμνημι, δαμνάζω, überwältigen, bändigen, *a.* zähmen; *b.* verheirathen; *Pass.* verheirathet werden; *c.* überwinden, unterjochen; *Pass.* unterjocht sein, gehorchen; *d.* überwältigen, tödten. 16 leihen, *Med.* entlehnen, borgen. 17 aufwenden, verschwenden. 18 abziehen, schinden. 19 κατα- schlafen.

ἔδραθον; κατ- Thuc. 6, 61; Pl. Ap. 40, d.: δαρθάνω 1.

ἐδασάμην (< ἐδασσ-, δασσ-) Aor. poet. ἐδάσαντο Od. ξ, 208; Hym. 22, 4; auch in Prosa, wie Xen. Cyr. 4, 2, 43; Oec. 7, 24. 25; vgl. ἀναδάσασθαι Thuc. 5, 4: δάζομαι, δαίομαι 2.

ἐδάσθην Aor. Pass. καταδασθῆναι Luc. Demon. 35: δαίομαι, δάζομαι 2.

ἐδάσσατ᾽[ο] (< ἐδασ-; δασσ-) Aor. poet. Od. ζ, 10: δαίομαι, δάζομαι 2.

ἔδαψα (< δάπτω Pind. N. 8, 23) Aor. κατ- Od. γ, 259; Qu. Sm. 1, 2. 400. 793: καταδάπτω, zerreissen.

ἔδδειμα (< ἔδειμα, δεῖσα) Aor. -ας Il. χ, 19; ω, 364; ψ, 425; -εν α, 33 *B**; -ατε ν, 624 [-δδ- **496**]: δείδω 3.

ἔδδεαι 2 Sing. Med. Il. ω, 129: ἔδομαι, ἔδω 4.

ἐδέγμην erwartete Plusperf. als Impf. Od. ι, 513; μ, 230 (Buttm. Ausf. Gr. Gr. §. 110, 9 §. 114 p. 148); δέχομαι 5.

ἐδεδέατο (< ἐδεδέμην, -εντο) Plsprf. Her. 1, 66; 5, 77 [**110**]: δέω, binden 6.

ἐδεδέγμην (< ἐδεδείγμην, -κτο) -κτο Plsprf. Pass. ion. ἀπεδέδεκτο Her. 2, 146 (< δέδεκται); 3, 88; 4, 132: δείκνυμι 7.

ἐδεδείγμην (< ἐδεδέγμην) -κτο Plsperf. ἀπεδέδειγτο Xen. Hell. 3, 2, 13: δείκνυμι 7.

ἐδεδέμην (< ἐδεδέατο) Plsperf. Pass. -ετο Lys. 10, 16; κατ- Her. 3, 86 -εντο 3 Plur. Xen. Cyr. 5, 1, 12; vgl. δέδεντο Od. κ, 92: δέω, binden 6.

ἐδέδετο s. ἐδεδέμην.

ἐδεδήειν (< δεδήειν Il. β, 93; μ, 35. 466) Plsprf.: δαίω 8.

ἐδεδίειν (< ἐδεδοίκειν) Plsprf. Dem. 34, 26: δείδω 3.

ἐδεδίεσαν[1]) (< ἐδέδισαν; ἐδεδοίκεσαν) 3 Plur. Plsprf. bei Spät., aber auch Lys. 13, 27; Thuc. 4, 55; 5, 14; Xen. An. 5, 6, 36; vgl. ἐδεδοίκειν: δείδω 3.

ἐδεδιητήκει Plsprf. κατ- Dem. 21, 85: καταδιαιτάω, als Schiedsrichter gegen Jem. erkennen.

ἐδεδιήτητο Plsprf. ἐξ- Thuc. 1, 132: ἐκδιαιτάω, von der bestehenden Sitte abweichen.

ἐδεδίκαστο Plsprf. Dem. 23, 27: δικάζω 9.

ἐδέδιξα (< δέδισσ-) Aor. 1 Polyaen. 1, 12: δεδίσκομαι, δίσκομαι, δεδίττομαι 10.

ἐδέδεσαν[1]) (< ἐδεδίεσαν, ἐδεδοίκεσαν 3 Plur. Plsprf. (als die alleinig richtige Form gebilligt von Phryn., obwohl die Handschriften daneben ἐδεδίεσαν haben) Pl. Leg. 685. c: δείδω 3.

ἐδεδίσκετο Imperf. Ar. Lys. 564: δεδίσκομαι, δίσκομαι, δεδίττομαι 10.

ἐδέδμητο (< δέδμητο Od. α, 426; ξ, 6) Plsprf. Pass. Il. ν, 683: δέμω, bauen.

ἐδεδοίκειν[2]) (< ἐδεδίειν) 3 Plur. Plsprf. 1 att. Pl. Rep. 472, a (> ἐδεδοίκη **128**); Charm. 175, a: δείδω 3.

ἐδεδοίκεισαν (< ἐδεδοίκεσαν) 3 Plur. Plsprf. (**128**): δείδω 3.

ἐδεδοίκεσαν[1]) (< ἐδέδισαν, ἐδεδίεσαν) 3 Plur. Plsprf. Thuc. 4, 27; Xen. An. 3, 5, 18 (< -εισαν (**128**): δείδω 3.

ἐδεδόκειν Plsprf. s. ἐδέδοκεσαν: δοκέω 11.

ἐδεδόκεσαν 3 Plur. Plsprf. Her. 3, 19: δοκέω 11.

ἐδέδοκτο Plsprf. Pass. Her. 9, 79 (> δέδοκτο); Pl. Men. 244, e; προ- Thuc. 7, 18: δοκέω 11.

ἐδεδόμην Plsprf. Pass. s. ἐδέδοτο.

ἐδέδοτο Plsprf. Pass. Thuc. 3, 109: δίδωμι 12.

ἐδεδούλωτο Plsprf. Her. 7, 108: δουλόω, unterjochen.

1) Lobeck zu Phryn. p. 180; Poppo zu Xen. An. 5, 6, 63.

2) Thuc. hat von Perf. 1 nur δέδοικα und ἐδεδοίκεσαν. Kr.

---

1 κατα- schlafen. 2 δαίομαι, δάζομαι theilen, vertheilen. 3 *a.* sich fürchten, *b. mit Acc.* befürchten, scheuen. 4 essen, fressen, aufzehren. 5 nehmen, annehmen. 6 *a.* binden, *b.* festhalten, hindern. 7 *a.* zeigen, anzeigen, lehren; *b.* bewillkommnen, grüssen, bes. in den *Formen des Perf.* 8 anzünden; Pass. brennen, mit δέδηα, ἐδεδήειν der Bed. nach. 9 richten, *Med.*

ἐδεδύκειν Plsprf. -εσαν in ἐν- Xen. An. 5, 4, 13: (ἐν)δύνω, anziehen.

ἐδεδώκειν Plsprf. Act. -ει Xen. Cyr. 1, 4, 26; Dem. 6, 20; vgl. -εσαν: δίδωμι 12.

ἐδεδώκεσαν 3 Plur. Plsprf. Act. Her. 6, 108; vgl. -εν: δίδωμι 12.

ἔδεε (< ἔδει) Imperf. ion. Her. 3, 45: δεῖ 13.

ἐδέετο Imperf. Med. ion. Her. 2, 30 (bat): δέομαι, bitten; δέω, fehlen, ermangeln 13.

ἐδεήθην Aor. 1 Pass. dep. Pl. Ap. 30, c; -η Aesch. 2, 43; -ησαν Thuc. 1, 27 (2 mal): δέομαι, δέω, fehlen, ermangeln 13.

ἐδέησα (< δέησα, ἐδέησα) Aor. 1 Lys. 30, 8; Dem. 19, 68; impers. Xen. Cyr. 3, 1, 27; Thuc. 6, 41; δέομαι, δέω, fehlen, ermangeln 13.

ἐδέθην Aor. Pass. Lys. 13, 34; Xen. Hell. 1,7,35: Dem. 18, 107: δέω 6.

1) ἔδει 3 Sing. Praes. Il. ο, 636: ἔδω 4.

2) ἔδει 3 Sing. Imperf. Pl. Crat. 403, c: δέω 6.

3) ἔδεε (< ἔδει) 3 Sing. Imperf. Pl. Prot. 313, a; Xen. Cyr. 7, 2, 1; Dem. 18, 189: δεῖ 13.

ἐδεῖ, ἐδεῖσθαι, ἐδεῖται in κατ- s. ἐδοῦμαι.

ἐδείδιμεν für ἐδεδίειμεν 1 Plur. Plsprf. Il. ζ, 99: δείδω 3.

ἐδείδισαν (< δειδισαν) Il. ο, 652) Plsprf. Il. ε, 790; η, 151: δείδω 3.

ἐδείκνυν (< ἐδείκνυε 3 Sing. Imperf. Xen. Cyr. 8, 4, 35; ἐπ- 8, 1, 23; Mem. 1, 1, 11; 5, 6; -ῡε 1 Sing.; -ύς 2 Sing.; -υσαν 3 Plur.; -υτε 2 Plur. -ύτην 3 Dual.; -ύτον 2 Dual. (vgl. Buttm. Ausf. Gr. §. 107, Anm. 13): δείκνυμι 7.

ἐδείκνυντο 3 Plur. Imperf. Pass. ἐναπ- Her. 9, 58 (-αι- 108): δείκνυμι 7.

ἐδείκνυε (ἐδείκνυ) 3 Sing. Imperf. Dem. 18, 233; 19, 114; ἀπ- Xen. Hell. 7, 1, 23; 5, 4, 13; ἐπ- An. 6, 6 (4), 4; Oec. 10, 1; vgl. Buttmann Ausf. Gr. Spr. §. 107 Anm. 13 (-ve 300): δείκνυμι 7.

ἐδεικνύμην 1 Sing. Imperf. Pass. vgl. -ντο, -ύτην, -ύατο: δείκνυμι 7.

ἐδείκνυον (< ἐδείκνυν) 1 Sing. Imperf. ἐπ- Xen. Oec. 9, 4 (-νε 300) δείκνυμι 7.

ἐδείκνυσαν 3 Plur. Imperf. Dem. 18, 213; ἐπ- Xen. An. 4, 5, 33; Cyr. 2, 3, 20: δείκνυμι 7.

ἐδεικνύτην 3 Dual. Imperf. Xen. Mem. 1, 2, 33: δείκνυμι 7.

ἐδείκνυτο 3 Sing. Imperf. Pass. -αν Xen. Hell. 3, 5, 16; ἐν- Pl. Charm. 162, d: δείκνυμι 7.

ἔδειμα Aor. 1 Il. φ, 446; -ε ι, 349; -αν ξ, 32; Her. 2, 124 (-ει- 225): δέμω, bauen.

ἐδειμάμην (vgl. δειμ-) Aor. 1 Med. -ατο Od. ζ, 9; Eur. Fr. Dan. 22 (-ει- 225): δέμω, bauen.

ἐδείμαινον Imperf. Eur. Rhes. 933: δειμαίνω sich fürchten, in Angst sein.

ἔδειξα (ἔδεξα, δείξε) Od. κ, 393; ξ, 323; τ, 293; ω, 147; Pind. P. 6, 46; N. 4, 83; Pl. Tim. 41, e; ἐπ- Xen. An. 1, 9, 7; δείκνυμι 7.

ἐδειξάμην (< ἐδεξάμην) Aor. 1 Med. -ατο in ἀπ- Xen. An. 5, 5, 3: δείκνυμι 7.

ἐδειξάτην 3 Dual. Aor. ἀπ- Xen. Hell. 4, 4, 8: δείκνυμι 7.

ἔδειρα Aor. 1 -αν Il. α, 459; β, 422; vgl. ἐκδεῖραι Xen. An. 1, 2, 8: δείρω abziehen, abhäuten.

ἔδεισα Aor. Her. 4, 97; -ας Pl. Euth. 15, d; -ε Phaedr. 254 (9): δείδω 3.

ἐδεῖτο 3 Sing. Imperf. Thuc. 7, 28; Xen. An. 4, 5, 16: δέομαι, δέω fehlen, ermangeln 13.

ἐδείχθην Aor. Pass. δειχθῇ Conj. Pl. Polit. 278, b; -θείς, -θέντος Part. 278, b (106): δείκνυμι 7.

ἔδεκτο (< δέκτο) Plsprf. (vgl. Buttm. Ausf. Gr. Spr. §. 110, 9 mit Anm. 6) als Imperf. Pind. Ol. 2, 49; P. 8, 19: δέχομαι 5.

ἔδεξα (< ἔδειξα) Aor. ion. ἀπ- Her. 5, 22: δέχομαι 5.

1) ἐδεξάμην Aor. Med. ion. ἀπο-

---

rechten. 10 erschrecken, *intr.* sich fürchten. 11 scheinen, glauben, meinen. 12 geben, dargeben, verleihen; *b.* zugeben. *gestatten*; *c.* übergeben, *lehren*; *d.* übergeben, *preissgeben*; *e.* losgeben, *begnadigen*. 13 fehlen, mangeln; *Med.* für sich nöthig haben, bedürfen, begehren, wünschen, bitten; *δεῖ impers.* es fehlt, es ist nöthig.

δέξασθαι Her. 1, 170; ἀποδείκνυμι 1.

2) ἐδεξάμην Aor. Med. Soph. Ai. 661; El. 668; O. C. 539; -ατο Il. σ, 238; ω, 305; -αντο Thuc. 1, 24; Dem. 19, 139 (391): δέχομαι 2.

ἐδέξαντο, ἐδέξατο s. ἐδεξάμην.

1) ἐδεόμην Imperf. Pl. Theag. 121, a; -μεθα; Symp. 173, e, ἐδέοντο Legg. 680, a; Xen. An. 6, 4, 10; vgl. ἐδέου a. ἐδεῖτο; δέομαι: δέω fehlen, ermangeln 3.

2) ἐδεόμην Imperf. Med. δέοντο als Act. Il. σ, 553: δέω, binden 4.

ἐδέου 2 S. Imperf. Pl. Gorg. 465, e: δέομαι, δέω, fehlen, ermangeln 3.

ἐδερκόμην Imperf. Soph. El. 899: δέρκομαι sehen.

ἐδερξάμην, -ατο Aor. sp. Anth. Pl. 166: δέρκομαι, schen.

ἔδερον Imp. (< δέρω Il. η, 316) Il. ψ, 167; ω, 622: δέρω, abziehen, abhäuten.

ἐδερχθην (< ἐδράκην) Aor. Pass. activ. Bedeut. -θης Aesch. Prom. 546; δέρχθη Soph. Ai. 425; δέρχθηθ' Aesch. Prom. 93; δέρχθητ' Prom. 141; προσδερχθῇ 53; καταδερχθῆναι Soph. Tr. 1000: δέρκομαι, sehen.

ἔδεσκε Imperf. iter. Il. χ, 501 [139. 147]: ἔδω 5.

ἔδεσθαι s. ἔδομαι.

ἐδεστέον Vb. Pl. Prot. 314, α; Crit. 47, b: ἔδω 5.

ἔδεται s. ἔδομαι.

ἔδευε (< δεῦε Il. ν, 655) Imperf. Od. ϑ, 522: δεύω benetzen.

ἐδεύεο 2 Sing. Imperf. Pass. Il. ρ, 142 [-εο- 92]: δεύομαι, δεύω, δέω fehlen, ermangeln 3.

ἐδεύετο Imperf. Pass. Il. α, 498 B*: δεύομαι, δεύω, δέω fehlen, ermangeln 3.

ἐδεύησεν (< δῆσεν [ἔδησεν Bekker] Il. σ, 100) ermangelte Od. ι, [483]; 540: δεύω, δέω fehlen, ermangeln 3.

ἔδευσα Aor. 1 Soph. Ai. 376; -ε Eur. Phoen. 674; Pl. Tim. 73, e; κατέδευσας Il. ι, 490: δεύω benetzen 6.

ἐδέχθην (< ἐδεξάμην) Aor. Pass. pass. Bedeut. (391), εἰσδεχθέντες Dem. 40, 14; activ. ὑποδεχθείς Eur. Heracl. 757: δέχομαι 2.

ἐδεχόμην Imperf. -ετο Pl. Rep. 615, e: δέχομαι 2.

ἐδήδεσμαι Perf. Pass. κατεδηδεσμένοι Pl. Phaed. 110, e: κατέδω, -εσθίω 5.

ἐδήδοκα Perf. ἐδηδοκώς (< ἐδηδώς) Ar. Equ. 362; ἐδηδοκότες Xen. An. 4, 8, 20; κατεδηδοκώς Ar. Pax. 388: ἔδω, ἐσθίω 5.

ἐδηδόκει Plsprf. Luc. V. Gall. 4: ἔδω, ἐσθίω,

ἐδηδοκέναι Inf. Perf. κατ- Aesch. 1, 94: κατέδω, -εσθίω 5.

ἐδήδοται 3 Sing. Perf. Pass. Od. χ, 56; κατ- Dio. Hall. Ant. 1, 55: ἔδω, ἐσθίω 5.

ἐδηδώς (< ἐδηδοκώς) gesättigt, syncop. Part. Perf. Il. ρ, 542: ἔδω, ἐσθίω 5.

ἐδηλησάμην Aor. -σαντω Il. α, 156; Od. κ, 459; λ, 401; δηλήσατο Od. χ, 278; δηλήσασθαι Il. δ, 67; Her. 7, 51: δηλέομαι 7.

ἐδήλουν Imprf. -ου Xen. An. 7, 7, 35: δηλόω 8.

ἐδηλώθην Aor. Pass. Pl. Tim. 62, c: δηλόω, 8.

ἐδήλωσα Aor. Soph. Ai. 221; Xen. An. 2, 2, 18: δηλόω 8.

ἐδηξάμην (< ἐδήχθην) Aor. Med. Hippocr. 2, 542: δάκνω 9.

ἐδῄουν (< δῄουν Il. ο, 708) Imprf. -ου 3 Sing. Thuc. 1, 65; -ουν Plur. Xen. Hell. 7, 2, 4: δῃόω, δῃϊόω 10.

ἐδῄρισα Aor. Theocr. 20 (25), 82; Orph. Arg. 410. 420: δηρίω, δηριάω 11.

ἔδησα Aor. -ε Il. ξ, 72 A*; Xen. An. 4, 6, 2; -αν Il. α, 406 (-ησ-[1]) 23. 24. 27): δέω, binden 4.

ἐδησάμην Aor. Med. -σατο Il. κ, 22 (-η[1]) vgl. ἐδέθην 23. 24. 27): binden 4.

1) Vgl. δέδεκα, δέδεμαι, ἐδέθην, δετός, welche im Gegensatz zu δησ- ε zum Charackter haben.

---

1 *a.* zeigen, anzeigen, lehren, *b.* bewillkommen, grüssen, bes. in den *formen des Perf.* 2 nehmen, annehmen. 3 fehlen, mangeln; *Med.* für sich nöthig haben, bedürfen, begehren, wünschen, bitten; δεῖ *impers.* es fehlt, es ist nöthig. 4 *a.* binden, *b.* festhalten, hindern. 5 essen, fressen, aufzehren. 6 benetzen, befeuchten, bestreichen. 7 verderben, zu Grunde richten, tödten, (be)schädigen; plündern, berauben. 8 offenbaren, zu erkennen geben, zeigen. 9 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (verletzen). 10 feindlich handeln, niederhauen, tödten; *bes. Länder* verwüsten, verheeren. 11 wetteifern, streiten, kämpfen. 12 dienen, bedienen,

ἐδήχθην Aor. Pass. -η Soph. Tr. 254; Ar. Ach. 18; Xen. Cyr. 1, 4, 13: vgl. δηχθῇ Aesch. Eum. 638: δάκνω 9.

ἐδήωσα Aor. Thuc. 1, 114: δηόω, δηϊόω 10.

ἐδιακονήθην Aor. Pass. Dem. 50, 2: διακονέω 12.

ἐδιακονησάμην Aor. Med. Luc. Icar. 20: διακονέω 12.

ἐδιακόνουν Imperf. (vgl. διηκόνουν vgl. N. T. Matth. 4, 11 u. Buttm. § 86, Anm. 4) Eur. Cycl. 406 (-ἐδια- 88) διακονέω 12.

ἐδίδαξα (< δίδαξα) Aor. II. λ, 832; ψ, 307; Soph. Ai. 244; Pl. Prot. 327, d: διδάσκω 13.

ἐδιδαξάμην Aor. Med. Soph. Ant. 355; Pl. Theag. 122, e; Men. 93, d: διδάσκω 13.

ἐδιδάχθην Aor. Pass. Xen. Hell. 5, 4, 44: διδάσκω 13.

ἐδιδόμεθα 1 Plur. Imperf. Pass. δίδωμι 14.

ἐδιδόμεθον 1 Dual. Imperf. Pass.: δίδωμι 14.

ἐδίδομεν 1 Plur. Imperf. Act. ἀπ- Pl. Rep. 374, b; παρ- 501, c: δίδωμι 14.

ἐδίδοντο 3 Plur. Imp. Pass: δίδωμι 14.

ἐδιδόμην 1 Sing. Imperf. Pass.: δίδωμι 14.

ἐδίδοσαν (<δίδοσαν, ἐδίδουν) 3 Plur. Imperf. Her. 1, 97; 5, 92; Pl. Critia. 119, d; Xen. An. 6, 1, 9: δίδωμι 14.

ἐδίδοσθε 2 Plur. Imperf. Pass.: δίδωμι 14.

ἐδιδόσθην 3 Dual. Imperf. Pass.: δίδωμι 14.

ἐδίδοσθον 2 Dual. Imperf. Pass.: δίδωμι 14.

ἐδίδοσο (< ἐδίδου, ἐδίδως) 2 Sing. Imperf. Pass.: δίδωμι 14.

ἐδίδοτε 2 Plur. Imperf. Act.: δίδωμι 14.

ἐδιδότην 3 Dual. Imperf. Act.: δίδωμι 14.

ἐδίδοτο 3 Sing. Imperf. Pass. Dem. 19, 167: δίδωμι 14.

ἐδίδοτον 2 Dual. Imprf. Act. δίδωμι 14.

1) ἐδίδου (< ἐδίδω) 3 Sing. Imprf. Act. Her. 5, 94; 9, 109; Xen. Cyr. 8, 3, 33; Dem. 19, 166; ἀν- Pl. Menex. 237, d; ἀπ- Pol. 273, e; Xen. Cyr. 8, 3, 38; (-ου, -ω **299**): δίδωμι 14.

2) ἐδίδου (ἐδίδοσο) 2 Sing. Imperf. Pass. (**299**): δίδωμι 14.

1) ἐδίδουν (< ἐδίδων) 1 Sing. Imprf. Act. Ar. Equ. 678; ἐπ- Pl. Theag. 130, d (-ουν, -ων **299**): δίδωμι 14.

2) ἐδίδουν (< ἐδίδοσαν) 3 Plur. Imprf. Act. nicht gut für ἐδίδοσαν Dion. Arch. 5, 6, 59; N. T. Jo. 19, 3 (< ἐδίδοσαν) (-ουν **299**): δίδωμι 14.

ἐδίδους (< ἐδίδως) 2 Sing. Imprf. Act. Xen. Cyr. 8, 3, 32 (-ως, -ους **299**): δίδωμι 14.

ἐδιδράσκον Imprf. Pl. Crit. 53, d: διδράσκω 15.

ἐδίδω (< ἐδίδου) 3 Sing. Imprf. Act. Od. λ, 289 (**299**): δίδωμι 14.

ἐδίδως (< ἐδίδους) 3 Sing. Od. τ, 367; Dion. Arch. 4, 31. 33; Xen. An. 5, 8, 4 (< ἐδίδους) (-ως, -ους **299**): δίδωμι 14.

ἐδίζετο; ἐδίζητο Dind. (< δίζετο) Imprf. Luc. Dea. Syr. 22: δίζω 16.

ἐδιζησάμην Aor. sp. Plut. M. 1118: δίζημαι 17.

ἐδίζητο Imperf. Her. 1, 214; 3, 41: δίζημαι 17.

ἐδιήτησα Aor. κατ- Dem. 27, 829, 51 (ἐδιή- 88): διαιτάω

ἔδικαξα (< -σα) dor. Aor. st. ἐδίκασα [7]: δικάζω 18.

ἐδίκασα (< -ξα) Aor. Pl. Theaet. 201, c: δικάζω 18.

ἔδικε def. Aor. 2 Pind. Ol. 11, 72; δίκετε Eur. Bacch. 600; δικών Aesch. Ch. 99; Eur. Or. 992: ΔΙΚΩ 19.

---

aufwarten. 13 lehren, unterrichten; auseinandersetzen; beweisen; *Med. mit Accus.* einen unterrichten lassen. 14 geben, dargeben, verleihen; *b. zu*geben, *gestatten*; *c. über*geben, *lehren*; *d. über*geben, *preissgeben*; *e. los*geben, *begnadigen*. 15 in den Compos ἀπο-, δια-, ἐκ- entlaufen, entweichen, entfliehen, davonlaufen. 16 ungewiss sein, zweifeln. 17 aufsuchen, sich zu verschaffen suchen. 18 richten, *Med.* rechten. 19 mit der Wurfscheibe werfen. 20 im Wirbel (Kreise) herumdrehen; *intr. oder Pass.* sich im Kreise herumdrehen, herumschweifen, laufen.

ἐδινάθην Aor. Pass. Pind. P. 11, 38: δινέω 1.
ἐδινεόμεσθα 1 Plur. Imperf. Pass. Od. ι, 153 (drehten uns, irrten): δινέω 1.
ἐδίνεον (< δίνεον, ἐδίνευον) Imperf. Il. σ, 494; Ap. Rh. 2, 697: δινέω
ἐδίνευον (< ἐδίνεον) Imperf. Il. σ, 606: δινεύω, δινέω 1.
ἐδίνησα Aor. Theocr. 26, 10 δινέω 1.
ἐδίφρευε Imperf. Eur. Suppl. 991: διφρεύω, befahren.
ἐδίψη Imperf. Hippocr. 3, 36. 42 (Littré): διψάω 2.
ἐδίψησα Aor. N. T. Matth. 25, 35; Part. διψήσασα Pl. Rep. 562, c: διψάω 2.
ἐδιώκαθον Imperf., n. And. Aor. 2 -ες Pl. Gorg. 483, a: διωκάθω, διώκω 3.
ἐδίωκον (< δίωκε Il. χ, 158) Imp. -ε, -εν Il. ψ, 424; Od. σ, 8; Xen. An. 7, 2, 20: διώκω 3.
ἐδίωξα Aor. -τε Xen. Hell. 2, 4, 13; ἐξ- Thuc. 1, 24: διώκω 3.
ἐδιώχθην Aor. Pass. διωχθεῖσα Part. κατα- Thuc. 8, 20; ἐπι- 3, 69: διώκω 3.
ἐδμάθην (< ἐδμήθην, ἐδαμάσθην, ἐδάμην) Aor. Pass. δμᾶθεν Pind. P. 8, 17; δμαθείς Part. -θέντα Eur. (Chor.) Iph. T. 230; -θέντας Aesch. (Chor.) Pers. 906; Eur. (Chor.) Tro. 175; -θέντων Iph. T. 199: δαμάω, δαμνάω, δάμνημι 4.
ἔδμεναι Inf. Praes. für ἐδέμεναι, ἔδειν Il. δ, 345; ε, 203; ν, 36; χ, 347; Od. κ, 243; υ, 214 (83): ἔδω 5.
ἐδμήθην (< ἐδμάθην, ἐδαμάσθην, ἐδάμην) Aor. Pass. δμηθείς Il. δ, 99; ε, 446; δμηθῆτω Il. ι, 158: δαμάω, δαμνάω, δάμνημι 4.
ἐδνοπάλιζεν Imperf. Il. δ, 472: δνοπαλίζω, hin und herschütteln, = schleudern.
ἔδνωσα (< ἐεδνώσαιτο) Aor. -ε Theocr. 22 (19), 147: ἐδνόω 6.
ἐδνώσαιτο (< ἐεδνώσαιτο Od. β, 53 *stattete aus* dynam. Med.) Aor. Med. sp. Leon. Tar. Anth. 7, 648 *heirathete* (= *liess sich ausstatten*): ἐδνόω 6.
ἐδόθην Aor. Pass. Thuc. 3, 60; Pl. Tim. 47, e; Xen. Hell. 3, 1, 6; Dem. 18, 241: δίδωμι 7.
ἔδοι Opt. Praes. Il. ν, 322: ἔδω, ἐσθίω 5.
ἐδόκεε (< ἐδόκει) 3 Sing. Imperf. Her. 5, 56; 7, 18: δοκέω 8.
ἐδόκει (< ἐδόκεε) 3 Sing. Imperf. Thuc. 4, 14; Pl. Prot. 307, d: δοκέω 8.
ἐδόκεις 2 Sing. Imperf. Pl. Crat. 434, d: δοκέω
ἐδόκεον (< ἐδόκουν) 3 Sing. Imperf. Her. 2, 5 [177. 183]: δοκέω 8.
ἐδοκήθην Aor. Pass. δοκηθείς Part. -θέντ' Eur. Alc. 1161; Med. 1417; Bacch. 3090: δοκέω 8.
ἐδόκησα (< δόκησα Od. ν, 93, ἔδοξα) Aor. προσ-Is. 6, 104: δοκέω 8.
ἐδόκουν (< ἐδόκεον) Imperf. 1 Sing. u. 3 Plur. Imp. Thuc. 1, 22; Pl. Theaet. 201, d; Prot. 307, d: δοκέω 8.
ἔδομαι (< ἐδοῦμαι) Fut. Od. ι, 369; ἔδονται Il. δ, 237; σ, 271; ἔδεται Pl. Rep. 373, c; ἔδεσθαι Prot. 334, c (162): ἔδω 5.
ἐδόμεθα 1 Plur. Aor. 2 Med.: δίδωμι 7.
ἔδομεν 1 Plur. Aor. 2 Act. Od. ω, 65; ἀπ- Pl. Rep. 478, c: δίδωμι 7.
ἐδόμην 1 Sing. Aor. 2 Med.: δίδωμι 7.
ἔδονται s. ἔδομαι
ἔδοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Her. 2, 39: δίδωμι 7.
ἔδοξα (< ἐδόκησα) Aor. Her. 3, 19; Thuc. 3, 82; Pl. Ap. 21, c; Xen. An. 4, 8, 14: δοκέω 8.
ἔδοσαν (< δόσαν Il. α, 162 I*) 3 Plur. Aor. 2 Il. τ, 291; Od. ν, 135; Her. 6, 108; Pl. Symp. 179, c: δίδωμι 7.
ἔδοσθε 2 Plur. Aor. 2 Med.: δίδωμι 7.
ἐδόσθην 3 Dual. Aor. 2 Med.: δίδωμι 7.
ἔδοσθον 2 Dual. Aor. 2 Med.: δίδωμι 7.
ἔδοτε 2 Plur. Aor. 2 Xen. Hell. 1,

---

1 im Wirbel (Kreise) herumdrehen, herumschweifen, laufen. 2 dursten; heftig verlangen *nach . . Gen.* 3 *a.* in schnelle Bewegung setzen. *b. Med vor sich* herjagen. *c.* verfolgen, nachsetzen. 4 *δαμάω, δαμνάω, δάμνημι, δαμνάζω* überwältigen, bändigen: *a.* zähmen; *b. verheirathen, pass. verheirathet sein; c. überwinden, unterjochen; pass. unterjocht sein, gehorchen; d. überwältigen, tödten.* 5 essen, fressen, aufzehren. 6 *ἐδνόω* u. ep. *ἐεδνόομαι*, Mitgift geben, ausstatten. 7 geben, dargeben, verleihen; *b.* zugeben, *gestatten*; *c. über*gehen, *lehren*; *d. über*geben, *preissgeben*; *e. los-*

7, 28; Lys. 13, 57, ἀνταπ- Thuc. 3, 63: δίδωμι 7.
ἐδότην 3 Dual. Aor. 2 Act.: δίδωμι 7.
ἔδοτο 3 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ- Xen. An. 7, 8, 6; Hell. 1, 6, 75; 4, 8, 27; Dem. 19, 229: δίδωμι 7.
ἔδοτον 2 Dual. Aor. 2 Act.: δίδωμι 7.
ἔδου 2 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ- Ar. Ach. 830: δίδωμι 7.
ἑδοῦμαι Fut. καθεδεῖ Ar. Ran. 200; -εῖται Pl. Theaet. 146, a; καθεδαῦμεθ' Ar. Av. 729; -οῦνται Eccl. 617; -εῖσθαι Ran. 792 (159): καθέζομαι, sich niedersetzen, dasitzen, abwarten, weilen.
ἔδρα 3 Sing. Aor. 2 ἀπ- Pl. Prot. 310, c; Xen. An. 7, 8, 12 (280): διδράσκω 9.
ἔδραθον Aor. 2 poet. für ἔδαρθον Od. ν, 143; κατ- Od. ν, 18; Theocr. 18, 9: δαρθάνω 10.
ἔδρᾰκα (< ἔδραμον) Aor. 1 sp. in Comp. εἰσ- Orph. Arg. 133: δέρκομαι 11.
ἐδράκην (< ἐδέρχθην) Aor. Pass. δρακείς Part. Pind. Fr. 9, 2, 2; δρακεῖσ- Pyth. 2, 20; -έντες 7, 3: δέρκομαι 11.
ἔδρακον (< ἔδρακα) Aor, 2 Od. κ, 197; Eur. Or. 1456; vgl. δρακεῖν Aesch. Eum. 34: δέρκομαι 11.
ἔδραμεν 1 Plur. Aor. 2 (280): διδράσκω 9.
ἔδραμον Aor. 2 Il. Her. 1, 66; Aesch. Ag. 1121; vgl. δραμέτην Il. ψ, 393; δραμόντα Part. Pl. Rep. 327, b: τρέχω 12.
1) ἔδρᾱν (att. nicht ἔδρασα) 1 Sing. Aor. 2 (280): διδράσκω 9.
2) ἔδρᾰν (< neben ἔδρασαν[1]) 3 Plur. Aor. 2, ἀπέδραν[1]) Soph. Ai. 167 (= meiden): διδράσκω 9.
ἐδραξάμην Callim. H. Dian. 76: δραξάμενοι Pl. Lys. 209 (11); δράσσω, -ττω, Gen. Med. -ομαι zusammenfassen, ergreifen.
ἔδραπον Aor. 2; δραπών Pind. P. 4, 130 (194); δρέπω, (ab)brechen, abpflücken.
ἔδρᾱς 2 Sing. Aor. 2 (188): διδράσκω 9.
1) ἔδρασα (< ἔδραν) Aor. 1 unattisch: διδράσκω 9.
2) ἔδρασα Aor. 1 Soph. Ant. 239: δράω 13.
ἐδράσαμεν 1 Plur. Aor. 1 Thuc. 3, 13: δράω 13.
1) ἔδρασαν[1] (< ἔδρᾶν) 3 Plur. Aor. 2; ἀπ- Xen. Hell. 1, 1, 11: διδράσκω 9.
2) ἔδρασαν 3 Plur. Aor. 1 Thuc. 2, 64: δράω 13.
ἔδρασας 2 Sing. Aor. 1 Aesch. Eum. 723: δράω 13.
ἔδρασε 3 Sing. Aor. 1 Aesch. Ch. 1010: δράω 13.
ἔδρᾶτε 2 Plur. Aor. 2 (188): διδράσκω 9.
ἐδρεψάμην (< δρεψ-) Aor. Med. -ατο Nonn. 1, 351: δρέπω (δρέπτω) abbrechen, pflücken; geniessen.
ἔδρην (< ἔδραν) Aor. 2 ion. ἀπέδρη Her. 4, 43; 6, 2: διδράσκω 9.
ἔδρυψα Aor. δρύψε Ap. Rh. 2, 109; 3, 672; -αμένω Od. β, 153: δρύπτω 14.
ἔδυ (< δῦ 3 Sing. Aor. 2 Il. ι, 553 (fuhr in . . .); λ, 63 (taucht(e) sich): τ, 16 (ergriff); Aesch. Ag. 217; Pl. Phaedr. 248, ω δύνω 15.
ἔδυε Imperf. ἐν- Xen. Cyr. 6, 4, 3: ἐνδύω 15.
ἐνδύθην Aor. Pass. ἐκ- Com. Fr. 3, 413; Antiph. 2, 5: δύω 15.
ἔδυμεν 1 Pl. Aor. 2: δῦω 15.
1) ἔδῡν (< ἔδῡσαν) 3 Pl. Aor. 2 Il. δ, 222; λ, 263: δύω 15.
2) ἔδῡν 1 Sing. Aor. 2: δύω 15.
ἔδύνα (Part. δυνάς) Aor. Polyb. 9, 15 u. sonst bei Späteren: δύνω 15.
ἐδυνάσθην (> ἐδυνήσθην) Aor. Pass. Soph. O. T. 1212; Eur. El. 866 (213): δύναμαι.

1) Thucyd u. Xen. haben nur ἔδρασαν vgl. Lobeck ad Phryn.

geben *begnadigen*. 8 scheinen, glauben, meinen. 9 in den Compos ἀπο-, δια-, ἐκ- entlaufen, entweichen, entfliehen, davonlaufen. 10 κατα- schlafen. 11 sehen, blicken. 12 laufen. 13 thun: *a. intrans.* thätig sein, dienen, aufwarten; *trans.* vollbringen, ausführen. 14 kratzen, zerkratzen, reissen. 15 δύω verhüllen, versenken; δύομαι *Med. nebst Aor.* 2, *Perf. u. Plsperf. u. der intr.* Nbfrm. δύνω eindringen, eingehen; untergehen (*v. d. Sonne* u. s. w.)

ἐδυνάμεθα (ἠδ- 59) 1 Plur. Imperf. Pl. Rep. 434, e: δύναμαι 1.

ἐδυνάμην (< ἠδ- 59) 1 Sing. Imperf. Thuc. 5, 68; Xen. An. 7, 2, 33; Pl. Prot. 315, e: δύναμαι 1.

ἐδύναντο (< ἠδ- 59) 3 Plur. Imperf. Il. σ, 163 Γ*; Thuc. 1, 103; Xen. Cyr. 3, 3, 66; An. 7, 8, 13; Hell. 4, 4, 9; 7, 2, 34 u. s. w.: δύναμαι 1.

ἐδύνασθε (< ἠδ- 59) 2 Plur. Imperf. Od. φ, 71; Dem. 19, 149: δύναμαι 1.

1) ἐδυνάσθην (< -άσθην, ἐδυνήθην, ἠδυνήθην) Aor. Pass. mehr ion. Il. ψ, 465; Od. ε, 319; Pind. O. 88; Her. 2, 19, 140; 7, 106, Eur. Ion. 867; att. Pros. Xen. -ην Hell. 7, 3; -η 7, 3, 9; -ητε Hell. 7, 3, 7; -ησαν 7, 5, 25; vgl. die Formen unt. δυνασθ- (59): δύναμαι 1.

2) ἐδυνάσθην 3 Dual. Imperf. Xen. Mem. 1, 2, 24: δύναμαι 1.

ἐδύνασο (< ἐδύνω) 2 Sing. Imperf. sp. Hippocr. Epist 3, 791 (-ασο 283): δύναμαι 1.

ἐδύνατο (< δύνατο, ἠδύνατο 59) 3 Sing. Imperf. Thuc. 2, 17; Xen. Cyr. 1, 5, 4; 7, 2, 1; Pl. Men. 94. d: δύναμαι 1.

ἔδῡνε (< δῦνε) Il. γ, 339; ἐς- Her. 6, 138: δύνω 2.

ἐδυνέατο (< ἠδυνέατο) 3 Plur. Imperf. Her. 4, 114; 7, 211; 9, 70. 103 [-έα- 108]: δύναμαι 1.

ἐδυνήθην (ἠδυνήθην, ἐδυνάσθην) [Lys.] 14, 46; Dem. 18, 237. (59): δύναμαι 1.

ἐδυνησάμην Aor. bei Hom. Il. ξ, 33. 423 und öfter b. sp. D., wie Arat. Phaen. 375; Ep. ad. c. 18 (Anth. 7, 148) und in ganz sp. Prosa: δύναμαι 1.

ἐδύνω (< ἠδ-, ἐδύνασο) 3 Sing. Imperf. Hom. Hym. 3, 405; Xen. An. 7, 5, 5; (-ω 283): δύναμαι 1.

ἔδυσα (< ἔδυν) Aor. 1 -ν Il. σ, 145; ἐν- Ar. Thesm 1044; ἀπ- Pl. Charm. 154, e: δύω 2.

ἐδυόμην Imperf. Med. -ετο Pl. Pol. 269, a; ἐδύοντο (< δύοντο) ἐξ- Il. γ, 114 (zogen aus); εἰς- Xen. An. 4, 5, 14: δύω 2.

ἐδύσαμην, -ατο Aor. Med. Il. γ, 328; Nonn. 4, 21; -αμεθα in ἀπο- Pl. Rep. 612, a vgl. ὑποδύσασθαι Ar. Vesp. 1159: δύω 2.

ἔδυσετο (< δύσετο) Aor. 1 ep. Il. ο, 120; Od. ε, 352 Β*: δύω 2.

ἐδυσώπεον Imperf. (Vgl. Thiersch. Gr. Spr. §. 92, 3, 2): δυσωπέω einen unangenehmen Eindruck auf das Auge machen; *Pass.* fürchten.

ἔδωκα (δῶκα Il. δ, 43; Od. δ, 649; -ας δ, 647; -ε Γ*; ἄνδωκ Pind. I. 5, 39; δῶκ' φ 296; δῶχ' ε, 266; δώκαν) Aor. 1 nur. Indic. Od. ο, 373; *Pl.* Rep. 612, c; -ας Il, φ, 473; *Phaedr.* 257, a; -ε Il. α, 96 Γ*; *Prot.* 321, b; -αν Il. χ, 379; Pind. N. 11, 39 (99): δίδωμι 3.

ἐδωρήθην Aor. Pass. Her. 8, 85: δωρέω 4.

ἐδώρησα Aor. Pind. Ol. 6, 131; -ησατο *Med.* Pl. Symp. 194; e; *X*; -σω (2 P.) Aesch. Prom. 251: δωρέω 4.

ἐεδνώσαιτο (< ἐδνώσαιτο Anth. 7, 648) Opt. Aor. Med. Od. β, 53 (der mag *sie* ausstatten): ἐεδνόομαι ep. für ἐδνόομαι: ἐδνόω 5.

ἐείδετο Aor. 2 Qu. Sm. 1, 153: εἴδομαι, εἴδω 6.

ἐειδόμενος (< εἰδόμενος) Part. Pind. N. 10, 15: εἴδομαι, εἴδω 6.

ἔείλεον (< εἴλεον) ep. Imperf. Il σ, 447: εἰλέω: εἴλω bedrängen.

ἔειπα (< εἶπα) Aor. 1 -π' Pind. N. 9, 33; -ας Ap. Rh. 3, 1106; Theocr. 19(22), 152 (< εἶπα) [58]: εἶπω 7.

ἔειπον* (< εἶπον) Aor. 2 Il. κ, 445; -ες α, 552 Δ*; -ε Γ* ν, 666; -εν κ, 318 Δ*; Pind. O. 4, 35(3) -ον τ, 85; Od. τ, 334: εἶπον 7.

---

1 δύναμαι *a.* können, vermögen; *b.* über sich gewinnen, fertig sein; *c.* gelten, bedeuten. 2 δύω verhüllen, versenken; δύομαι *Med. nebst Aor.* 2, *Perf. u. Plusperf. u. der intr.* Nbfrm. δύνω eindringen, eingehen; untergehen (*v. d. Sonne* u. s. w.). 3 geben, dargeben, verleihen; *b.* zugeben, *gestatten*; *c*, übergeben, *lehren*; *d.* übergeben, *preissgeben*; *e. los*geben, *begnadigen.* 4 (be)schenken, ehren; *Pass.* geschenkt werden; *Dep. Med.* (be)schenken, darbringen. 5 ἐδνόω u. ep. ἐεδνόομαι, Mitgift geben, ausstatten. 6 (ein)sehen, bemerken; *Pass.* gesehen werden, scheinen. . . 7 ich sagte, redete, nannte. 8 gehen, kommen, wandern, reisen. 9 ver

*ἐεισαμένη (< εἰσ-) Fem. Part. Aor. II. ζ, 24 (III): εἴδομαι, εἴδω 6.
*ἐεισάμενος (< εἰσ-) Part. Aor. II. λ, 241 (V) [568]: εἴδομαι: εἴδω 6.
ἐεισάμην s. ἐείσατο 1. u. 2.
ἐείσαο 2 Sing. Aor. II. ι, 645 [568]: εἴδομαι, εἴδω 6.
ἐεισάσθην 3 Dual. Aor. 1 Med. Il. ο, 544 [289]: εἶμι 8.
1) ἐείσατο 3 Sing. Aor. Od. β, 320 (VI: Od.): εἴδομαι: εἴδω 6.
2) ἐείσατο (< ἔϝσατο) Aor. 1 Med. Il. ο, 415; χ, 89 vgl. ἐεισάσθην [289]: εἶμι 8.
ἐέλδεαι (< ἔλδεαι) du sehnst dich 2 Sing. Praes. ep. Od. ε, 210 [568]: ἔλδομαι 9.
ἐελδέσθω* 3 Dual. Imper. Praes. pass. ep. Il. π, 494: ἔλδομαι 9.
ἐέλδεται (< ἔλδεται) 3 Sing. Praes. ep. Il. ν, 638 (IV): ἔλδομαι 9.
ἐέλδετο* Imperf. Od. δ, 162: ἔλδομαι 9.
ἐέλδομαι* Praes. ep. Il. ξ, 276; Od. ε, 219: ἔλδομαι 9.
ἐελδόμενος* Part. ep. Od. α, 409; ξ, 42; -μένῳ μ, 438; Qu. Sm. 2, 240; -μένοι 639; -οισι Il. η, 7; Od. ω, 400; -σιν Il. η, 4; Od. φ, 209; -μένη Qu. Sm. 609: ἔλδομαι 9.
ἐέλμεθα 1 Plur. Perf. Pass. Il. ω, 662 [568]: εἴλω 10.
ἐελμένος* Part. Perf. Pass. Il. ν, 524; Nonn. 2, 484 -οι Il. μ, 38; σ, 287; -ον Hym. 3, 106 [568]: εἴλω 10.
ἐέλπεται (< ἔλπ-) Praes. M. ep. Il. κ, 105; ν, 813 [568]: ἔλπω 11.
ἐέλπετο* (ἔλπ-) Imperf. M. Il. μ, 407; ν, 8. 609; Od. ψ, 345: ἔλπω 11.
ἐελποίμην* Opt. Praes. M. ep. Il. ϑ, 196; ρ, 488: ἔλπω 11.
ἐέλσαι (< ἔλσαι) Inf. Aor. 1 Il. φ, 295 (224. 568]: εἴλω 10.
1) ἔεργε Imper. Praes. Od. μ, 219 [568]: ἐέργω, ἔργω 12.
1) ἔεργε Imperf. ep. Il. π, 395; -εν Il. δ, 130; ϑ, 213; -ον Od. η, 88 [568]: ἐέργω, ἔργω 12.
ἐέργει* Praes. Il. β, 845 B*; Hym. 2, 254; Qu. Sm. 2, 488; -ουσιν Od. λ, 503: ἐέργω, ἔργω 12.
ἐεργμένος Part. Perf. Pass. -αι Il. ε, 89 (vgl. Matthiä. Ausf. Spr. p. 578); ἀπεεργμένη Hom. Hym. 4, 47 (> ἀποεργ-): ἔργω 12.
ἐέργνυ Imperf. Od. κ, 238 ἔργω 12.
ἐεργόμενος Part. -οι Il. ν, 525: ἔργω 12.
ἔεργον 3 Plur. Imperf. Od. η, 88: ἔργω 12.
ἐέργων Part. Il. μ, 201. 219: ἔργω 12.
ἐερμένος Part. Perf. Pass. -ον Od. σ, 296; Hym. 1, 104: εἴρω [ἐέργω] 13.
ἔερξε Aor. κατ- Hom. Hym. 3, 356: κατείργω, -έργω 12.
ἔερτο Plsperf. Od. ο, 460: εἴρω 13.
ἐέρχατο 3 Plur. Plsperf. Od. κ, 241: εἴργω 12.
1) ἐέσσατο Aor. Med. Il. κ, 23. 177; -τ' Od. ξ, 529: ἕννυμι 14.
2) ἐέσσατο Aor. Med. Od. ξ, 295: εἵσα 15.
ἔεστο (ἕστο) (Plsperf.) Il. μ, 464; Hym. 4, 86: ἕννυμι 14.
ἔζεε (< ζέε Il. φ, 365) Imperf. Hes. Th. 295. 847; Qu. Sm. 2, 256; 3, 140: ζέω 16.
ἔζεσα (< ζέσσα, ἔζεσσα) Aor. Anth. 7, 385; ζέσασα Pl. Tim. 85, e; vgl. ζεσ-: ζέω 16.
ἔζεσθε Imper. Her. 8, 22: ἕζομαι in Prosa selten.
ἐζέσθην Aor. Pass. sp. Dioscor. (210): ζέω 16.
ἔζεσμαι s. ζέζεσμαι.
ἔζευγμαι Perf. Pass. Il. σ, 276; -μένην Xen. An. 1, 2, 5; 2, 4, 13. 24: ζεύγνυμι 17.
ἐζεύγνυον (< ζεύγνυον) Imperf. ἐπ- Her. 7, 36; ἀν- Xen. Cyr. 8, 5, 1. 28: ζεύγνυμι 17.
ἔζευκται 3 Sing. Perf. Pass. Luc. Navig. 33: ζεύγνυμι 17.
ἔζευκτο Plsperf. Her. 4, 85: ζεύγνυμι 17.
ἔζευξα (< ζευξ- Hom. Γ*) Aor. 1

---

langen, wünschen, sich sehnen. 10 *a* (be)drängen; *Pass.* bedrängt werden, sich zusammendrängen; *b.* einschliessen. 11 hoffen lassen; *Med.* m. Perf. ἔολπα m. Praesensbed. hoffen, fürchten, meinen. 12 thun, machen, vollbringen, *bes.* darbringen, opfern. 13 verknüpfen, aneinanderreihen, einfassen. 14 bekleiden, anziehen; *Med.* sich etwas anlegen, anziehen. 15 ich setzte, legte, gründete *Med.* setzte *mich*, gründete *für mich*. 16 sieden, kochen, wallen, sprudeln *auch übertr.* 17 (an-, zusammen-) jochen; (ver)binden; fesseln; verheirathen.

-ν Od. γ, 478; Aesch. Pers. 722: ζεύγνυμι 1.

ἐζευξάμην Aor. Med. -ω Eur. Tr. 676; συνεζεύξατο Xen. Cyr. 6, 1, 51: (συν-) ζεύγνυμι 1.

*ἐζεῦχθαι Inf. Aor. Pass. Eur. Hel. 1654: ζεύγνυμι 1.

*ἐζεύχθην (vgl. ζευχθ-) Aor. Pass. Eur. Ion. 949; κατ- Soph. Ant. 946; selten in att. Prosa: ζευχθεῖσα Pl. Polit. 302, e: ζεύγνυμι 1.

ἔζη (vgl. ἔζων) 3 Sing. Imperf. Aesch. Ch. 361 (> ἔζης); Xen. Cyr. 4, 6, 6; Oec. 7, 5; Pl. Theaet. 164, e; Rep. 406, b: ζάω 2.

ἔζηκα Perf. Aristot. Vol. 2, 1048 (Bekker); Dion. Hal. Ant. 5, 68: ζάω 2.

ἐζήλουν Imperf. Xen. Hier. 1, 9: ζηλόω 3.

ἐζήλωκα Perf. -ε Pl. Theag. 121, d: ζηλόω 3.

ἐζηλωκέναι Inf. Perf. Xen. Cyr. 4, 3, 17: ζηλόω 3.

ἐζήλωσα Aor. Pl. Ion. 530, b: ζηλόω 3.

ἐζημιώθην Aor. Pass. Her. 9, 77 (> ζημιῶσαι?): ζημιόω 4.

ἐζημίωκα Perf. Dem. 21, 50: ζημιόω 4.

ἐζημίωσα Aor. Thuc. 2, 65: ζημιόω 4.

ἔζην (< ἔζων) 1 Sing. Imperf. Dem. 24, 7 vgl. Buttm. Ausf. Spr. §. 114. p. 191. 192; in ἔζων geändert ist ἔζην jetzt Eur. Alc. 295. 651: ζάω 2.

ἔζῃς 2 Sing. Imperf. Soph. Fr. 603: ζάω 2.

ἔζησα Aor. Anth. 7, 470: ζάω 2.

ἐζῆτε 2 Plur. Imperf. Xen. Cyr. 7, 2, 26: ζάω 2.

ἐζήτημαι Perf. Pass. -ται Xen. Cyn. 13, 3: ζητέω 5.

ἐζήτησα Aor. Pl. Men. 99, e A*: (-αμεν, -ατε): ζητέω 5.

ἐζήτουν (< ζήτει Hom.) Imperf. Pl.: -ει, -οῦμεν, -εῖτε, -ουν Prot. 322, b; Xen. Cyr. 8, 5, 13: ζητέω 5.

ἐζόμην Imperf. Il. α, 48: ἕζομαι, sitzen.

ἐζύγην (vgl. ζυγ-) Aor. 2 Pass. Pl Rep. 508, a: ζεύγνυμι 1.

ἐζωγρήθην Aor. 1 Pass. -η Her. 1, 128; Xen. Hell. 1, 5, 14: ζωγρέω 6.

ἐζώγρησα Aor. 1 Thuc. 2, 92; Xen. An. 1, 7, 22: ζωγρέω 6.

1) ἔζωκα[1]) Perf. Paus. 8, 40; Dion. Arch. 2, 5; ζώννυμι 7.

2) ἔζωκα Perf. C. Inscr. 3684: ζάω 2.

ἔζωμαι (< ἔζωσμαι) Perf. Pass. περι- Athen. 14, 622: ζώννυμι 7.

ἔζωμεν 1 Pl. Imperf. [Pl.] Epist. 347: ζάω 2.

ἔζων (< ἔζην) Imperf. Soph. El. 323; Pl. Leg. 679, e; [Pl.] Ep. 354, d: ζάω 2.

ἔζωον (< ζώεσκον) Imperf. Od. χ, 245; Hes. Op. 112; Her. 4, 112: ζάω 2.

1) ἔζωσα[1]) Aor. ἐπι- Her. 1, 120: ζάω 2.

2) ἔζωσα (< ζώσαντες Od. σ, 76); σύζωσον Ar. Thesm. 255: ζώννυμι 7.

ἐζωσάμην (< ζώσατο) Il. ξ, 181; Od. σ, 67; περιεζώσατο Ar. Pax. 687: ζώννυμι 7.

ἐζώσθην Aor. Pass. Nonn. Par. 5, 3; Herodi. 2, 14; δι- Theophr. Fr. 6, 1, 22: ζώννυμι 7.

ἔζωσμαι (< ἔζωμαι) Perf. Pass. -μένοι in ἐπ- Her. 2, 28; in δι- Thuc. 1, 6: ζώννυμι 7.

ἔζωστο Plut. Ant. 4: ζώννυμι 7.

ἔῃ (< ἔῃσιν, ἧσιν, εἴῃ, ᾖ) 3 Sing. Conj. Praes. offene Form st. ᾖ: Il. ι, 142; κ, 225; μ, 300; ξ, 484; Od. τ, 329. 332 [277]: εἰμί 8.

ἕῃ (< ἕῃσιν, ἀνῇη, ἐφείῃ, μεθῇη [ἀφῇη ?]) 3 Sing. Conj. Aor. 2 ἀφέῃ Il. π, 590 [270]: ἀφίημι 9.

ἔηγα (< ἔαγα, ἦγα) Perf. ion. κατεηγότα Her. 7, 224: (κατ-) ἀγνυμι 10.

ἐηγείς (< ἐαγείς, ἀγείς) Part. Aor. κατ- Hipp. 4, 324: (κατ-)ἀγνυμι 10.

ἔηκα (< ἧκα) Aor. 1 ἐφέηκα Il. υ, 346; καθέηκα ω, 642; μεθέηκα ρ, 539; προέηκα θ, 297; κ, 125; ἐπιπροέηκα ρ, 708: ἵημι 11.

1) Für Aor. 1 und Perf. gebrauchen die Att. gew. ἐβίων, βεβίωκα.

---

1 (an-, zusammen-) jochen; (ver)binden; fesseln; verheirathen. 2 leben, vorhanden sein; ein Leben führen, sich nähren; in Kraft sein, bestehen. 3 nacheifern; bewundern; beneiden. 4 Schaden zufügen; strafen. 5 suchen, streben, wünschen. 6 lebendig gefangen nehmen, dem Gefangenen das Leben schenken. 7 (um)gürten, anlegen; *Pass. u. Med.* sich umg., sich rüsten. 8 sein. 9 *a.* entsenden, entlassen, wegschicken. *b.* los-, freilassen. *c.* sein lassen, aufgeben, nicht achten. *Pass.* entlassen, frei ge-

ἧκε 3 Sing. Aor. 1 Il. α, 48; ferner in ἀφέηκε μ, 221; φ, 115; ψ, 841; ἐνέηκε κ, 89; Od. δ, 233; ἐφέηκεν ι, 38; ξ, 464; Qu. Sm. 2, 94; μεθέηκεν Il. ψ, 434; ω, 48; Od. σ, 402; ξυνέηκε Il. α, 8; β, 182; η, 210; κ, 512; ο, 442; Od. σ, 34; προέηκε(ν) Il. ε, 290 Γ*; ἀποπροέηκε Od. ξ, 26; χ, 327; ἐπιπροέηκε Il. ε, 520; Od. ο, 299: ἵημι 11.

ἔην (< ἦν, ἦεν, ἦην, ἔσκε) 3 Sing. Imperf. Il. γ, 180; β, 687. 642; δ, 399; ι, 546; λ, 762; μ, 337; σ, 39. 47. 521; ψ, 420; ω, 426; Od. β, 272; ο, 361; ω, 208; Hym. 5, 58; Her. 7, 143; ἐπέην 7, 170; [283]: εἰμί 8.

ἠήνδανε (ἐάνδανε, ἤνδανε B*) Imperf. Il. ω, 25: ἀνδάνω 12.

ἔησθα (< ἦσθα, ἔας) 2 Sing. Imperf. ep. Il. χ, 435; Od. π, 420; ψ, 175 [282]: εἰμί 8.

ἔῃσι(ν) (< ἦσιν, ἔῃ, ἦ, εἴῃ) 3 Sing. Conj. Praes. Il. β, 366; γ, 109; Od. ϑ, 147; λ, 434; ο, 422; ω, 202 [277]: εἰμί 8.

ἐϑάκει (vgl. ϑακ-) Imperf. Com. Fr. 2, 146: ϑακέω 13.

ἔϑαλλεν (< ϑήλεον) Imperf. Pind. Ol. 3, 23 liess wachsen, brachte hervor: ϑάλλω 14.

ἔϑαλπε Imperf. Soph. Ant. 417: ϑάλπω 15.

ἐϑάλπετο Imperf. Pass. Pind. N. 4, 14 wurde noch von der Sonne erwärmt, lebte noch: ϑάλπω 15.

ἐϑάλφϑην Aor. Pass. ϑαλφϑείς Hes. Th. 863; ϑαλφϑῇ Ar. Equ. 210 (105. 106): ϑάλπω 15.

ἔϑαλψα Aor. -ε Soph. Tr. 1082 (96. 97): ϑάλπω 15.

ἐϑάμβεον Imperf. -εεν Qu. Sm. 2, 146; -εον 3 Plur. Od. δ, 638; κ, 63; ϱ, 367; Pind. N. 3, 50 (> -εεν); Her. 1, 111: ϑαμβέω staunen.

ἔϑανον (< ϑάνον, -ε) Aor. 2 als Simpl. poet., ion. und in sp. Prosa: Od. ϑ, 226; ἔϑαν' Il. φ, 610; ἔϑανες (> ϑάνες) Aesch. Sept. 961. 962; Hippocr. oft; ἀπέϑανε(ν) in att. Prosa Xen. Hell. 2, 1, 4 Γ*; ἀπέϑανον Pl. Alc. I, 115, b: (ἀπο-) ϑνήσκω 16.

ἐϑάρσησα Aor. Her. 9, 25 (> ἐϑαρρησαν): ϑαρσέω.

ἐϑαύμασα Aor. Aesch. Sept. 771; Pl. Phaed. 89, a Γ*: ϑαυμάζω 17.

ἐϑαυμάσϑην Aor. Pass. Xen. Cyn. 1, 5; ϑαυμασϑῇ Thuc. 6, 12: ϑαυμάζω 17.

ἐϑάφϑην (< ἐτάφην) Aor. Pass. Simon. C. 170 (Bergk); ϑαφϑῆναι Her. 2, 81; ϑαφϑεῖσι 7, 228 (105. 106): ϑάπτω 18.

ἔϑαψα Aor. -ε Her. 1, 113; Eur. Suppl. 760; -αν Thuc. 5, 11 vgl. ἔταφον (96. 97): ϑάπτω 18.

ἐϑεάϑην Aor. Pass. pass. Bedeut. sp. N. T. Marc. 16, 11; ϑεαϑέν einmal Thuc. 3, 38 ist jetzt nach den besten MSS. in δρασϑέν geändert: ϑεάομαι 19.

ἐϑεασάμην (< ἐϑεησάμην) Aor Eur.; Pl. Symp. 221, a; -σάμεϑα Rep. 615, d; -σασϑε Lach. 179, e; Dem. 5, 7: ϑεάομαι 19.

ἐϑεᾶτο (< ἐϑηεῖτο) Imperf. Thuc. 5, 7; Xen. Cyr. 1, 4, 15: ϑεάομαι 19.

ἔϑεεν (< ϑέεν, ἔϑει) Imperf. Il. α, 483; Od. β, 429; ξ, 299: ϑέω 20.

ἐϑεησάμην[1] (< ἐϑηησάμην, ϑηησ-) Aor. -ατο Her. 3, 23. 24; 4, 87; 7, 128 (> ἐϑηήσατο[1]): ϑεάομαι 19.

ἔϑει (< ἔϑεεν, ϑέεν) Imperf. Pl. Charm. 153, b: ϑέω 20.

ἑϑείην, -ης, -η Opt. des Aor. Pass. εἵϑην (ἔϑην): ἵημι 11.

ἔϑεινα Aor. 1 -ε Il. φ, 491: ϑείνω 21.

ἔϑεινον Imperf. Aesch. Pers. 418: ϑείνω 21.

ἐϑείνοντο Imperf. Pass. Aesch. Sept. 959: ϑείνω 21.

ἑϑείς Part. Aor. Pass. ἀφεϑείς Xen. Mem. 4, 4, 4; Equ. 3, 5; Pl. Rep. 451, b; ἀφεϑέντα Tim. 80, a Δ*;

1) Bekker, Lhardy haben nach den meisten MSS. in Her. ϑεήσομαι, ἐϑεησάμην gegeben, wo Schweigh., Bäer. ϑηήσομαι, ἐϑηησάμην hatten.

sprochen werden, loskommen; *Med.* sich losmachen, ablassen. 10 (zer)brechen 11 *ἵημι gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren: verlangen. 12 gefallen. 13 sitzen. 14 blühen, grünen, gedeihen. 15 (er)wärmen. 16 sterben. 17 sich (ver)wundern. 18 bestatten, begraben. 19 (be)schauen, betrachten, wahrnehmen. 20 laufen, dahineilen. 21 schlagen, hauen, stechen; *Pass.* geschlagen, getödtet werden.

ἀνεθέντος Pl. Rep. 410, e; ἀν- Xen. Cyr. 3, 1, 26: (ἀφ)ίημι, (ἀν)ίημι 1.

ἔθελγε (< θέλγε) Imperf. Od. ϱ, 521: θέλγω 3.

ἐθέλει (< θέλει) Il. β, 357 B*; Xen. Cyr. 3, 1, 18: ἐθέλω 2.

ἐθέλειν (< θέλειν Pl. Rep. 391, a) Inf. Praes. Xen. Hipp. 9, 9; Pl. Rep. 437, b B*: ἐθέλω 2.

ἐθέλεις (< θέλεις) 2 Sing. Praes. Il. δ, 26 Γ*; Pl. Alc. I. 122, b. d; Xen. Cyr. 1, 4, 10: ἐθέλω 2.

ἐθέλεσκον Imperf. iter. -ε Il. ι, 353; -ες 486; -ον Plur. Il. ν, 106: ἐθέλω 2.

ἐθέλετε (< θέλετε Pl. Phaed. 77, c) 2 Plur. Ind. Praes. ἐθέλω, θέλω 2.

ἐθέλῃ. (< θέλῃ; ἐθέλῃσι) 3 Sing. Conj. Praes. Il. χ, 366; σ, 116 A*; Pind. P. 5, 65; Xen. Equ. 8, 4; Isae. 2, 13: ἐθέλω 2.

ἐθέλῃς (< ἐθέλῃσθα) 2 Sing. Conj. Praes. Il. α, 554; Od. λ, 105; ψ, 258: ἐθέλω 2.

ἐθέλησα (< ἠθέλησα) Aor. Il. σ, 396 (Wolf): ἐθέλω 2.

ἐθέλησαι (< -ειεν) 3 Sing. Opt. Aor. (-αι, -ειεν 136): ἐθέλω 2.

ἐθελῆσαι (< θελῆσαι) Inf. Aor. Thuc. 1, 39; Xen. Cyr. 4, 5, 10: ἐθέλω 2.

ἐθελήσαιεν (< ειαν) 3 Plur. Opt. Aor. (-αιεν, -ειαν 136): ἐθέλω 2.

ἐθελήσαιμεν 1 Plur. Opt. Aor. Xen. Mem. 1, 5, 2: ἐθέλω 2.

ἐθελήσαις (< -ειας) 2 Sing. Opt. Aor. Pind. P. 1, 40; Pl. Gorg. 449, b; Lys. 206, c (-αις, -ειας 136): ἐθέλω 2.

ἐθελήσειαν (< -αιεν) 3 Plur. Opt. Aor. Xen. An. 4, 1, 8 (-ειαν, -αιεν 136): ἐθέλω 2.

ἐθελήσειας (< -αις) 2 Sing. Opt. Aor. Pl. Pol. 272, b (-ειας, -αις 136): ἐθέλω 2.

ἐθελήσειεν (< -αι) 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Pol. 276, b (-ειεν, -αι 136): ἐθέλω 2.

ἐθελήσειν (< θελήσειν) Inf. Fut. Pl. Rep. 347, a: ἐθέλω 2.

ἐθελήσετον 3 Dual. Fut. Od. ϑ, 316: ἔθέλω 2.

ἐθελήσῃ Conj. 3 Sing. Aor. 1 Aesch. Prom. 178; Pl. Phaedr. 257, c; Leg. 863, b.: ἐθέλω 2.

ἐθελήσῃς 2 Sing. Aor. 1 Pl. Euthyd. 295, a: ἐθέλω 2.

ἐθελήσητε 2 Plur. Aor. 1 vgl. ἐθελήσῃς: ἐθέλω 2.

ἐθέλῃσθα (< ἐθέλῃς) 2 Sing. Conj. Praes. Il. α, 554; δ, 353; ϑ, 471; σ, 457; τ, 147; φ, 484; ω, 335; Od. γ, 92; δ, 322. 391; σ, 270; ω, 511; Hym. 3, 181: ἐθέλω 2.

ἐθέλῃσι (< ἐθέλῃ; θέλῃσι) 3 Sing Conj. Praes. Il. α, 580; ϑ, 142; ι, 146 Γ*; Theocr. 16, 28 (> ἐθέλῃτι, ἐθέλωντι): ἐθέλω 2.

*ἐθελήσοι 3 Sing. Opt. Fut. Pl. Prot. 335, a: ἐθέλω 2.

*ἐθελήσοις 2 Sing. Opt. Fut. Pl. Rep. 337, a: ἐθέλω 2.

ἐθέλησον Imper. Aor. Pl. Gorg. 449, b: ἐθέλω 2.

ἐθελήσω (< ϑελ-) Fut. Od. ϑ, 223; Batr. 187; Xen. Cyr. 2, 4, 17; -εις Od. σ, 362; -ει Il. ο, 215; vgl. -ετον -ουσι *Pl.* Rep. 471, b vgl. Opt. -οι, -οις: ἐθέλω 2.

ἐθελήσωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 1 vgl. ἐθελήσωσιν: ἐθέλω 2.

ἐθελήσωσιν 3 Plur. Conj. Aor. 1 Pl. Theaet. 177, b: ἐθέλω 2.

ἐθέλητε (< θέλητε Pl. Phaed. 115, a) 2 Plur. Conj. Praes.: ἐθέλω 2.

ἐθέλητον 2 Dual. Conj. Praes. Il. δ, 346; ε, 233: ἐθέλω 2.

ἔθελξα Aor. Od. κ, 318; vgl. θέλξειεν Soph. Tr. 355; θέλξας Aesch. Suppl. 571: θέλγω 3.

ἐθέλοι (< θέλοι) 3 Sing. Opt. Praes. Il. σ, 473 A*; Xen. Equ. 3, 12; Pl. Parm. 133, b: ἐθέλω 2.

ἐθέλοιεν 3 Plur. Opt. Praes. Od. γ, 228; Thuc. 7, 6: ἐθέλω 2.

ἐθέλοιμεν 1 Plur. Opt. Praes. Il. β, 123 A*; Xen. An. 7, 7, 6: ἐθέλω 2.

ἐθέλοιμι (< ϑελ-) 1 Sing. Opt. Praes. Il. δ, 318 Γ*; Xen. Cyr. 5, 2, 10: ἐθέλω 2.

ἐθέλοις (< θέλοις) 2 Sing. Opt. Praes. Il. ψ, 894; Pl. Prot. 334, b: ἐθέλω 2.

---

1 ἵημι *gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 2 wollen, entschlossen sein; be-

ἐθελοίσας Fem. Part. Praes. dor. für ἐθελούσας Pind. N. 3, 83 [*417*]: ἐθέλω 2.

ἐθέλοιτε (θέλοιτε) 2 Plur. Opt. Praes. Od. *o*, 435: ἐθέλω 2.

ἔθελον Imperf. Il. ζ, 336; Pind. P. 9, 111: ἐθέλω 2.

1) ἐθέλοντι (< ἐθέλουσι, θέλοντι) 3 Plur. Praes. dor. Pind. O. 13, 9; N. 7 10 [*161*]: ἐθέλω 2.

2) ἐθέλοντι Dat. Part. Praes. Pl. Leg. 907, c: ἐθέλω 2.

ἐθέλουσα (< θέλουσα Xen. Oec. 5, 12) Il. σ, 434 *A*; Xen. Cyr. 8, 1, 4: ἐθέλω 2.

ἐθέλουσι (< θελ-) 3 Plur. Ind. Praes. Il. β, 284 *B**; Pl. Symp. 179, b: ἐθέλω 2.

ἐθέλχθην Aor. Pass. -ης Od. *κ*, 326; ἔθελχθεν [3 Plur.] σ, 212; θελχθῆς Eur. I. A. 142: θέλγω 3.

1) ἐθέλω 1 Sing. *Indic.* Praes.: ἐθέλω 2.

2) ἐθέλω 1 Sing. *Conj.* Praes. vgl. ἐθέλωμι, ἐθέλῃς, -ησθα, -ῃ, -ωμεν, -ητε, -ωσιν: ἐθέλω 2.

ἐθέλωμεν 1 Plur. Conj. Praes. Xen. An. 3, 2, 19 (> βουλώμεθα): ἐθέλω 2.

ἐθέλωμι 1 Sing. Conj. Praes. Il. α, 549 (nach Herm.); ι, 397 (nach Aristarch); Od. φ, 348 [*69*]: ἐθέλω 2.

ἐθέλων (< θέλων) Part. Praes. Il. δ, 300; Pl. Symp. 220, a: ἐθέλω 2.

ἐθέλωσι(ν) (< θέλωσιν) 3 Plur. Conj. Praes. Il. η, 375; Od. ε, 169; σ, 277; Xen. Cyr. 4, 5, 31; Pl. Symp. 190, d (> θέλωσιν); Phaedr. 266, c; Isae. 2, 33: ἐθέλω 2.

ἐθέμεθα 1 Plur. Aor. 2 Med. Pl. Rep. 369, c; συν- Lys. 13, 88; ὑπ- Pl. Parm. 142, d: τίθημι 4.

ἐθέμεθον 1 Dual. Aor. 2 Med.: τίθημι 4.

ἔθεμεν (< θέμεν) 1 Plur. Aor. 2 Act. Pl. Soph. 248, c; Rep. 491, c; κατ- Xen. Oec. 9, 8; δι- Isocr. 4, 118: τίθημι 4.

ἐθέμην 1 Sing. Aor. 2 Med. Hom. Hym. 4, 255; Isae. 2, 36; Pl. Crat. 385, d; ξυν- Eur. Bacch. 175; συν- Xen. Oec. 7, 2; ὑπ- Pl. Theaet. 165, d: τίθημι 4.

ἐθέντα, ἐθέντος s. ἑθείς.

ἔθεντο (< θέντο) 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. β, 750; ι, 232; ρ, 158; Aesch. Ag. 816 *B**; Her. 9, 52; Xen. Mem. 4, 4, 19; Pl. Phaed. 91, a; κατ- Od. ν, 72; Pl. Leg. 858, d; συν- Xen. Ath. 2, 17; τίθημι 4.

*ἐθεραπεύθην (< ἐθεραπεύσθην) Aor. Pass. θεραπευθῆναι Pl. Charm. 157, b; -θέντες Lach. 179, b; -θεῖσιν Prot. 325, c: θεραπεύω 5.

ἐθεράπευον Imperf. Xen. Cyr. 7, 5, 51: θεραπεύω 5.

ἐθεράπευσα Aor. 1 Thuc. 1, 137; Pl. Clit. 407, b: θεραπεύω 5.

*ἐθεραπευσάμην Aor. Med. V. T. 2 Reg. 19, 24: θεραπεύω 5.

*ἐθεραπεύσθην (< ἐθεραπεύθην) Aor. Pass. Hippocr.: θεραπεύω 5.

ἔθεσαν (< θέσαν *A**) 3 Plur. Aor. 2 Il. α, 290; Od. μ, 448 [> πέλασαν Wolf]; Aesch. Pers. 283; Eur. Bacch. 755; Xen. Mem. 2, 4, 4; Pl. Tim. 21, b; παρ . . . Od. ζ, 248; θ, 420; ἀν- Pl. Prot. 343, b; προς- Her. 5, 30; Xen. Mem. 1, 4, 11: τίθημι 4.

ἔθεσθε (< θέσθε) 2 Plur. Aor. 2 Med. Il. θ, 449; Od. χ, 40 [> ἔσεσθαι Wolf]; -σθ' Aesch. Pers. 1005; Isae. 4, 17; ξυν- Eur. Bacch. 807: τίθημι 4.

ἐθέσθην (< θέσθην) 3 Dual. Aor. 2 Med. vgl. κατεθέσθην Od. χ, 141: τίθημι 4.

ἔθεσθον 2 Dual. Aor. 2 Med.: τίθημι 4.

ἔθετε 2 Plur. Aor. 2 Act.: τίθημι 4.

ἐθέτην 3 Dual. Aor. 2 Act.: τίθημι 4.

ἔθετο (< θέτο) 3 Sing. Aor. 2 Med. Eur. Hec. 711; Pl. Crat. 417, b *A**; ἐν . . . Od. θ, 274; ἐπ- Xen. An. 2, 4, 23: τίθημι 4.

ἔθετον 2 Dual. Aor. 2 Act.: τίθημι 4.

ἔθεν (< ἔθον) 2 Sing. Aor. 2 M. Her. 7, 209; συν- Pind. P. 11, 41 (> Böckh: συνετίθευ; Herm. γε συνέθευ) [*92*]: τίθημι 4.

---

fähigt sein, pflegen, sollen. 3 streichen, bezaubern, täuschen. 4 setzen, stellen, legen. 5 dienen, warten, pflegen.

ἐθεῶντο (< ἐθηεῦντο) Imperf. Xen. An. 3, 5, 13: θεάομαι 1.
ἐθηεῖτο (< ἐθεᾶτο) Imperf. Her. 1, 10; 4, 85: θηέομαι 1.
ἐθηεύμεθα (< ἐθεώμεθα) 1 Plur. Praes.: θηέομαι 1.
ἐθηεῦντο (< ἐθεῶντο) Imperf. Her. 7, 56: θηέομαι 1.
ἐθηησάμην (< ἐθεησάμην, θηησ-, θησ-) Aor. Her. 3, 23. 24 vgl. ἐθεησάμην mit Anm.: θηέομαι 1.
ἔθηκα (< θῆκα) 1 Sing. Aor. 1 Il. ι, 485; Aesch. Prom. 444: τίθημι 2.
ἔθηκαν (< θῆκαν) 3 Plur. Aor. 1 Il. ζ, 300 A: τίθημι 2.
ἐθήκαντο 3 Plur. Aor. 1 Med. ἐπ- Her. 6, 108; 7, 125: τίθημι 2.
ἔθηκας 2 Sing. Aor. 1 Il. ρ, 37; Aesch. Eum. 458; ἐπ- Pl. Ep. 315, b: τίθημι 2.
ἐθήκατο (< θήκατο) Aor. 1 Med. ἀπεθήκατο Pind. Ol. 8, 68; ἐπ- Her. 1, 26; 8, 27: τίθημι 2.
ἔθηκε(ν) (< θῆκε, ἐθῆκ', θῆκ') 3 Sing. Aor. 1 Il. α, 2 Δ*; Pind. Ol. 2, 99; Aesch. Suppl. 299; Xen. Lac. 1, 5; 8, 7; ἀν- Pl. Charm. 164, e; κατ- Prot. 328, c; συν- Phaedr. 228, a: τίθημι 2.
ἐθήλυνα Aor. Eur. Fr. Er. 17, 29 (D.): θηλύνω 3.
ἐθηλύνθην Aor. Pass. Soph. Ai. 651; Nonn. D. 12, 214: θηλύνω 3.
ἔθην (< εἴθην) Aor. Pass. ἀφέθη Hom. Batr. 87: ἀφίημι 4.
ἐθῆναι Inf. Aor. Pass. ἀφεθῆναι Thuc. 7, 86; Xen. Ag. 1, 10; Vect. 2, 4: ἀφίημι 4.
ἔθηξα s. θηξ-.
ἐθηξάμην s. θηξ-.
ἐθηρασάμην Aor. Med. ἐθηράσω Soph. Phil. 1007; -ασθε Eur. Hipp. 919: θηράω 5.
ἐθήρευσα Aor. Pl. Euthyd. 290, d: θηρεύω 6.
ἐθηρευσάμην Aor. Med. s. θηρευσ-.
ἐθήσομαι Fut. 1 Pass. ἀφεθήσει Pl. Rep. 472, a: ἀφίημι 4.
ἔθητι Imper. Aor. Pass.: ἵημι 7.
ἔθηχ' (< ἔθηκα, θῆκα, θῆχ') 3 Sing. Aor. 1: τίθημι 2.
ἐθιγόμην s. θίγοιτο.
ἔθιγον Aor. 2 -ες Eur. Alc. 108; vgl. θίγω, θίγοιμι, θιγεῖν, θιγών: θιγγάνω 8.
ἐθίχθην Aor. Pass. Sext. Emp. 435: θιγγάνω 8.
ἔθλασα (< θλάσσα) Aor. -ε(ν) Od. σ, 97; Hes. Sc. 140: θλάω 9.
ἐθλάσθην Aor. Pass. Aesop. 76; συν- Aristot. Probl. A. 38: θλάω 9.
ἐθλίβην (< ἐθλίφθην) Aor. 2 Pass. ἐκ- Hippocr. 2, 113 (> ἐκφλιβῆ Kühn.): θλίβω 10.
ἐθλίφθην (< ἐθλίβην) Aor. Pass. θλεφθέν Pl. Tim. 91, a: θλίβω 10.
ἔθλιψα Aor. Pl. Tim. 60, c: θλίβω 10.
ἐθόαζον Imperf. Eur. Herc. F. 383: θοάζω 11.
ἐθοίνατζε Imperf. Xen. Ages. 8, 7: θοινάζω.
ἐθοινήθην s. θοινηθῆναι.
ἐθοίνησα Aor. Her. 1, 129 (< ἐθοίνισα): θοινάω (> θοινίζω) 12.
ἐθοίνων Imperf. Hes. Sc. 212: θοινάω 12.
ἔθορον (< θόρον, -ε) Aor. 2 ἐξ- Il. φ, 539; ἐκ . . . Od. κ, 207: θρώσκω.
ἔθου 2 Sing. Aor. 2 M. Aesch. Sept. 107; Pl. Leg. 626, b; ἐπ- Aesch. Ag. 1409; συν- Pl. Crat. 435, a: τίθημι 2.
ἔθραξα Aor. Pl. Phaedr. 242, c; Parm. 130, d; vgl. θρᾶξαι Aesch. Prom. 628: θράσσω 13.
ἔθρανσα Aor. -ε Soph. El. 745; θρανσαντες Eur. Hel. 1544: θραύω 14.
ἐθραύσθην Aor. Pass. θρανσθέντα Soph. Ant. 476; -εντων Eur. Suppl. 691: θραύω 14.
ἐθράχθην Aor. Pass. Soph. Fr. 812 (D.): θράσσω 13.

---

1 (be)schauen, betrachten, wahrnehmen. 2 setzen, stellen, legen. 3 weibisch machen, verweichlichen, verzärteln. 4 *a.* entsenden, entlassen, wegschicken. *b.* los-, freilassen. *c.* sein lassen, aufgeben, nicht achten. *Pass.* entlassen, freigesprochen werden, loskommen; *Med.* sich losmachen, ablassen. 5 erjagen, fangen, treffen; *Med.* für sich erj. u. s. w. 6 jagen, auf die Jagd gehen. 7 ἵημι *gehen machen,* in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 8 berühren, anrühren, betasten. 9 (zer)quetschen, (zer)drücken, (zer)schlagen. 10 drücken, pressen. 11 beeilen, beschleunigen. 12 bewirthen, speisen,

ἔθρεξα Aor. selten -ε Eur. I. A. 1569; ἐπιθρέξαντος Il. ν, 409; περιθρέξαι Ar. Thesm. 657; θρέξασκον Iterat. Il. σ, 599; θρέξας Epigr. Plut. V. Aristid. 20*: θρέχω 15.

ἐθρέφθην (< ἐτράφην) Aor. Pass. Hes. Th. 192; Eur. Hec. 351; vgl. θρεφθῆναι 600: τρέφω 16.

ἔθρεψα (< θρεψα, -ε(ν) Γ*) Aor. -ε Il. λ, 223 B*); -α Aesch. Ch. 908; -ατ' Sept. 19; -ε Ch. 548 A; Pl. Tim. 23, d; -αν Leg. 694, d: τρέφω 16.

ἐθρεψάμην Aor. Med. (vgl. das reflex. Fut. θρέψομαι) Aesch. Ch. 928; Eur. Herc. F. 458; ἐθρέψω Pl. Leg. 695, e; -ατο Critia. 113, e; -αντο Pind. O. 6, 46 vgl. θρέψαντο, -αιο, -ωνται u. s. w.: τρέφω 16.

ἐθρύλιξα s. θρυλίξας.

ἐθρυλίχθην s. θρυλίχθη.

ἐθρύφθην Aor. Pass. Aristotel. De anim. 2, 8, 4; Probl. 11, 6: θρύπτω 17.

ἔθρυψα Aor. ἐν- Hipp. 2, 713: θρύπτω 17.

ἔθῦνα (< ἔθυσα) Aor. Anth. 6, 217: θύνω 18.

ἐθύνεον (< ἔθυνον, θῦνον) Imperf. Hes. Sc. 210: θύνω 18.

ἔθῦνον (< θῦνον, ἐθύνεον) Imperf. Simonid. 191 (Bergk.): θύνω, θύω 19.

ἐθυόμην Imperf. Med. Xen. An. 6, 1, 31; -ετο Xen. Γ: θύω 19.

ἔθῦον (ῠ) (< θῦον) Imperf. ἔθῦε Pind. Ol. 11, 57; Xen. 8, 7, 3: θύω 19.

1) ἔθῦσα (< ἔθυνα) Aor. selten Anth. Pal. 13, 18, Callim. Fr. 82: θύνω 18.

2) ἐθῦσα (< θῦσα, -ε) Aor. Od. ε, 231; Soph. El. 576; Her. 1, 50; Xen. Cyr. 8, 7, 1: θύω 19.

ἐθυσάμην Aor. Med. Xen. An. 3, 5, 18; Leg. 642, d: θύω 19.

ἐθῶ Conj. Aor. Pass.: ἔημι 7.

1) εἶ (< εἶς, ἐσσί[ν]) 2 Sing. Praes. Ind. att., auch bei Herod. 3, 140, 142 neben dem sonst gewöhnl. εἶς; Aesch. Prom. 696 Γ*; Xen. An. 7, 3, 19; Pl. Symp. 173, d 2 m.: εἰμί 20.

2) εἶ (< εἶς) 2 Sing. Praes. Ind. ἄπει Pl. Crit. 54, b: εἶμι 21.

3) εἶ (< ἴθι) Imper. nur in Compos., wohl als imperativ. Fut. zu fassen (321) ἕξει Ar. Nub. 633: εἶμι 21.

εἶα (ἔα) 3 Sing. Imperf. Od. η, 141; Pl. Parm. 135, e; Xen. Symp. 8, 29: ἐάω 22.

εἴακα Perf. Dem. 8, 37; 43, 78; Aristotel. Metaph. A. 9: ἐάω 22.

εἷαμαι Perf. Pass. Dem. 45, 22: ἐάω 22.

εἶαν st. εἴησαν 3 Plur. Opt. aeol. συνειαν Corp. inscr. Nr. 11 p. 29: εἰμί 20.

εἶας (< ἔας) 2 Sing. Imperf. Od. τ, 25; Pl. Alc. 1, 124, c; ἐάω 22.

εἴασα (< ἔασα) Aor. 1 -ε Il. Θ, 125 B*; Soph. Ant. 698*; Thuc. 6, 41; -αμεν Pl. Soph. 221, e; εἰασαν Thuc. 8, 84: Pl. Rep. 344, c; Xen. Hell. 6, 5: ἐάω 22.

εἴασκε (< ἐα-) Iter. Imperf. Il. ε, 802: ἐάω 22.

εἵατ' s. εἵατο und εἵατο.

εἵατο (< ἔατο Il. γ, 134; ε, 628 u. stets Her.) 3 Plur. Perf. (Praes.) für ἧνται Il. κ, 100. 161. 422; Od. ζ, 307 [300]: ἧμαι 23.

εἷατο (< ἔσαν, ἦσαν) 3 Plur. Imprf. Od. ν, 106 (> nach Buttm. εἵατο [282]: εἰμί 20.

1) εἵατο (< ἔατο Il. η, 414, u. stets Her. ἧντο γ, 153) 3 Plur. Plsperf. für ἧντο Il. γ, 149 Γ*; εἵατ' ω, 84. 99 [300]: ἧμαι 23.

2) εἷατο 3 Plur. Plsprf. Il. σ, 596 [100. 101]: ἕννυμι 24.

---

schmausen, verzehren. 13 in Unordnung bringen, beunruhigen. 14 (zer)brechen, (zer)malmen, zerstören. 15 laufen, rennen, eilen. 16 fest, dick, fett machen; *gew.* füttern, erziehen. 17 (zer)reiben, (zer)malmen, *Pass.* (zer)fallen. Uebertr. schwächen *Pass.* verweichlicht werden, schwelgen. 18 einherstürmen 19 opfern. 20 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben 21 gehen. 22 lassen; *zu*lassen, *sein*lassen, *unter*lassen. 23 ich bin gelegt, gesetzt, gestellt worden; ich liege, sitze, stehe. 24 bekleiden, anziehen; *Med.* sich etw. anlegen, anziehen, anthun; Pass. Perf. εἷμαί τι ich bin mit etw. angezogen, habe etw. an.

εἴβεται Praes. Pass. Ap. Rh. 2, 666: *εἴβω* 1.
εἴβετο Imperf. Hes. Th. 910: *εἴβω* 1.
εἰβόμενος Part. Med. Soph. Ant. 527: *εἴβω* 1.
εἶβον Imperf. Od. *δ*, 153: *εἴβω* 1.
εἶδα (vgl. *εἶδον*) Aor. 1 spätere Form. Orph. Arg. 119: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδεῖεν (< *εἰδείησαν*) 3 Plur. Opt. Praes. Her. 9, 42 (> † *εἰδοῖεν*); Xen. Cyr. 2, 2, 21; Pl. Leg. 719, *e*b; Dem. 14, 30: *ΕΙΔΩ* 2.
δείη 3 Sing. Opt. Praes. Il. *π*, 73; *μ*, 229; Xen. Cyr. 3, 2, 8; Pl. Tim. 68, b *A**: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείην 1 Sing. Opt. Aesch. Suppl. 289; Lys. 7, 16; Xen. Cyr. 4, 1, 21; Pl. Symp. 207, c *B**: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείης 2 Sing. Opt. Praes. Od. *ε*, 206: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείησαν (< *εἰδεῖεν*) 3 Plur. Opt. Praes. Her. 3, 61: *ΕΙΔΩ* 2.
ε ἰδείητε (<*εἰδεῖτε*) 2 Plur. Opt. Praes. Pl. Leg. 886, b: *ΕΙΔΩ* 2.
ἰδεῖμεν (< *εἰδείημεν*) 1 Plur. Opt. Pl. Rep. 582, a; Lach. 190, b: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδεν (< *ἴδεν*) 3 Sing. Aor. 2 Il. *δ*, 275 *Γ**; Pind. N. 4, 66; *εἶδε* Il. *ψ*, 874 *B**; Pind. N. 1, 56; *εἶδ'* Il. *τ*, 16 *A**; Pind. I. 2, 18; Xen. Cyr. 1, 4, 8; Pl. Phil. 65, *e*: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδέναι (< *ἰδέναι*) Inf. Perf. Aesch. Ch. 690; Pl. Phaed. 75, d *Γ**: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδες (< *ἴδες*) 2 Sing. Aor. 2 Od. *λ*, 162; Pl. Rep. 558, a: *ΕΙΔΩ* 2.
εἴδετ' 2 Plur. Ind. Aor. 2 Xen. Symp. 2, 15: *ΕΙΔΩ* 2.
εἴδεται 3 Sing. Praes. Med. Il. *α*, 228 *B**: *εἴδομαι*, *ΕΙΔΩ* 2.
1) *εἴδετε* 2 Plur. Ind. Aor. 2 Her. 8, 140. 144; 9, 58: *ΕΙΔΩ* 2.
2) *εἴδετε* (< *εἰδῆτε*) 2 Plur. Conj. Praes. Il. *θ*, 18; *σ*, 53; Od. *ι*, 17: *ΕΙΔΩ* 2.
εἴδετο Imperf. Pass. Ap. Rh. 2, 579, wurde gesehen, erschien: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδέω 1 Sing. Conj. Perf. Il. *ξ*, 235 (> *ἰδέω*); Od. *π*, 236: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδῇ 3 Sing. Conj. Prf. Il. *θ*, 406; Aesch. Prom. 824; Xen. Cyr. 4, 1, 12; Pl. Crat. 435, e *A**; *ΕΙΔΩ* 2.
εἴδηκα Perf. Aristot. Top. 1, 24, 484: *εἰδέω*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδῇς 2 Sing. Conj. Prf. Il. *α*, 185 *B*; Xen. Cyr. 8, 2, 23: *ΕΙΔΩ* 2.
εἴδησα (vgl. *εἶδον*) Aor. 1 selten Theophr. Char.; *εἰδῆσαι* Hippocr. 2, 436 (Littré): *εἰδέω*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδήσειν (< *εἰδήσειν*, *εἴσομαι*) Fut. Il. a, 546: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδήσεις (< *εἴσει*, *εἴσῃ*) 2 Sing. Fut. Od. *η*, 327: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδησέμεν (< *εἰδήσειν*, *εἴσομαι*) Inf. Fut. Od. *ζ*, 257: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδῆτε 2 Plur. Conj. Perf. Lys. 13, 4; Xen. An. 1, 3, 15; Hell. 2, 3, 30; Pl. Ap. 32, a: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδόθ' st. *εἰδότα* Acc. Sing. Il. *ι*, 440: *ΕΙΔΩ* 2.
1) *εἴδομεν* 1 Plur. *Indic.* Aor. 2 Her. 9, 46; Soph. El. 853; Xen. An. 3, 2, 23; Pl. Leg. 969, c: *ΕΙΔΩ* 2.
2) *εἴδομεν* (< *εἴδωμεν*) 1 Plur. Conj. Perf. Il. *α*, 363; *ν*, 327; *π*, 19; *χ*, 130. 244: *ΕΙΔΩ* 2
εἰδομένη Fem. Part. Praes. Il. *β*, 280; *εἰδομέναν* Aesch. Ag. 771; *εἰδόμεναι* Ap. Rh. 4, 976: *εἰδομαι*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδόμενος (< *ἐειδόμενος*) Part. Praes. Il. *ε*, 462; Her. 7, 56; vgl. *ἐειδομένους* Ap. Rh. 4, 221 und in Prosa *προειδόμενοι act.* Thuc. 4, 64: *εἴδομαι*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδόμην (< *ἰδ-*) Aor. 2. Med. act. Bed. (= *εἶδον*) Aesch. Pers. 179; Eur. Hel. 122; *κατειδόμην* Soph. El. 892; vgl. *εἰσίδοιτο* Soph. Tr. 150; *ὑπίδοισθε* Dem. 23, 3; vgl. auch *εἴδοντο* u. (*προ*)*ειδόμενος*: *ΕΙΔΩ* 2.
1) *εἶδον* (< *ἴδον*) 1 Sing. Aor. 2 Il. *τ*, 292; Od. *κ*, 194; *λ*, 281; *ω*, 445; Pind. P. 2, 54; Pl. Rep. 350, d: *ΕΙΔΩ* 2.
2) *εἶδον* (< *ἴδον*) 3 Plur. Aor. 2 Xen. Cyr. 1, 4, 18; Pl. Phaedr. 250, b: *ΕΙΔΩ* 2.
εἴδοντο (< *ἴδοντο*) Aor. 2. Med.

---

1 träufeln, vergiessen: *Pass.* niederrinnen. 2 *εἶδον*, sehen, betrachten, bemerken, wahrnehmen. zusehen, an-, einsehen. *Pass.* *εἴδομοι* gesehen werden, (er)scheinen, ähnlich sein: Perf. *οἶδα* mit *Conj.* *εἰδῶ* wissen,

act. Bed. (= *εἶδον* od. *ἴδον*) Il. *π*, 278 *B**; Ap. Rh. 2, 206; vgl. *εἰδόμην*): *εἴδομαι*, *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδόσι(ν) Dat. Plur. Part. Praes. Il. *κ*, 250; Xen. Cyn. 1, 7; An. 4, 1, 22; Pl. Symp. 199, a: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότα Acc. Sing. Part. Praes. Il. *ο*, 527; Od. *ι*, 215 *B**; Aesch. Suppl. 742; Pl. Rep. 450, e *A**: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότ' Acc. Part. Praes. st. *εἰδότα* Od. *δ*, 534: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότας Acc. Plur. Part. Praes. Aesch. Ag. 1368 (Ill.); Xen. Cyr. 1, 1, 3; Hell. 2, 3, 33: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότε Dual. Part. Praes. Il. *β*, 823; *ε*, 549. 608; *κ*, 360; *λ*, 710: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότες N. Plur. Part. Praes. Il. *β*, 720; Od. *γ*, 277 *B**: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότι Dat. Sing. Part. Praes. Pind. P. 4, 142; Aesch. Prom. 1040; Pl. Rep. 337, d *B**: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότος Gen. Sing. Part. Perf. Il. *ι*, 345; Pl. Pol. 357, c *B**: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδότων Gen. Plur. Part. Perf. Xen. Mem. 3, 6, 17; Pl. Rep. 300, c: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδυῖα Fem. Part. Praes. Il. *ρ*, 5 *B**; Pl. Lach. 198, e; Il. *-αν ψ*, 263; Pl. Phaedr. 259, e; *-ῖῃ* Il. *α*, 365; *-ῖαι* Aesch. Prom. 1076; *-ας* Il. *ι*, 128 *B**; *-ησι* Il. *α*, 608; *-ίαισιν* Aesch. Prom. 441: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδυίαισιν Dat. Fem. Plur. Part. s. u. *εἰδυῖα*.

εἰδῶ Conj. Praes. Her. 2, 114; Xen. Oec. 11, 1; Pl. Alc. I. 106, c: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Aesch. Ch. 890; Pl. Pol. 289, d *A**; Xen. Mem. 3, 6, 11: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδώς Part. Praes. Il. *α*, 385 *Γ**; Aesch. Sept. 68 *Γ**; Pl. Phil. 17, c *B**: *ΕΙΔΩ* 2.

εἰδῶσιν 3 Plur. Conj. Perf. Pl. Prot. 323, b: *ΕΙΔΩ* 2.

εἶεν (< *εἴησαν*) 3 Plur. Opt. Praes. Il. *β*, 372 *Γ**; Hym. 1, 152; Aesch. Suppl. 185; Xen. Cyr. 1, 2, 5; An. 4, 6, 2; Hell. 5, 1, 11; Pl. Rep. 515, b (*288*): *εἰμί* 3.

εἶεν 3 Plur. *Opt.* Aor. 2: *ἵημι* 4.

εἴη (< *ἔοι*) 3 Sing. Opt. Praes. Il. *γ*, 410 *Λ**; Pind. O. 1, 115; Aesch. Prom. 494; Xen. Cyr. 3, 2, 25 *B**; Pl. Phaedr. 231, d; *ἀπ'* . . . Il. *χ*, 454; Pl. Epin. 277, c; *ἐν-* Il *β*, 490; *ἐπ- β*, 259; *μετ- ε*, 85 *A**; *παρ-* Od. *σ*, 370; Pl. Rep. 362, d *B**; *ὑπ-* Xen. Cyr. 1, 4, 23 [*129*]: *εἰμί* 3.

εἴῃ (< *ἔῃ*, *ᾖς*, *ἔῃσιν*, *ᾖσιν*) 3 Sing. Conj. Il. *η*, 340. 439; *ι*, 245; Od. *ο*, 448*; *ρ*, 586 [*277*]: *εἰμί* 3.

εἴῃ 3 Sing. *Opt.* Aor. 2 *ἀφείη* Il. *γ*, 317; *ρ*, 631; Pl. Ep. 349, a; *ἐφείη* Od. *α*, 254; *μεθείη* Il. *ν*, 118; *ἐπείη* [*424*] Her. 3, 113; *συνείη* Pl. Ion. 503, c: *ἵημι* 4.

εἴῃ (< *ἧσιν*, *ἔῃ*, *ἀνήῃ*, *μεθήῃ*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 *ἐφείη* Od. *α*, 254 Herm. (> *ἐφείη*), *μεθείη* (> *μεθήῃ*) Od. *ε*, 471: *ἵημι* 4.

εἶμεν (< *εἰμεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Pl. Hipp. maj. 301, d; Dem. 16, 5: *εἰμί* 3.

εἶην (vgl. *εἶης*, *εἴη*, *ἕοις*, *ἕοι* [*278*];) 1 Sing. Opt. Il. *θ*, 539; Pind. O. 3, 45; 9, 80; Aesch. Sept. 188; Ag. 472; Lys. 8, 9; Pl. Prot. 317, c; *μετ-* Od. *κ*, 52; *ω*, 436 [*129*]: *εἰμί* 3.

εἵην 1 Sing. *Opt.* Aor. 2 *ἐξ* . . . *εἵην* Il. *ω*, 227; *ἐφείην σ*, 124; *μεθείην* Soph. Phil. 1302 [*124*]: *ἵημι* 4.

εἶης (< *ἕοις* [*278*]) 2 Sing. Opt. Praes. Il. *ι*, 57; Od. *ε*, 209; *ν*, 415; *σ*, 79; Aesch. Prom. 979; Xen. Cyr. 1, 6, 2; Pl. Symp. 210, a; [*129*]: *εἰμί* 3.

εἵης 2 Sing. *Opt.* Aor. 2 *ἀνείης* Aesch. Pers. 650; Xen. Cyr. 1, 6, 2: *ἵημι* 4.

εἵῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Od. *ν*, 376 Thiersch. (> *ἐφήσεις*): *ἐφίημι* 4.

εἴησαν (> *εἶεν*) 3 Plur. Opt. Praes. bei Her. gewöhnlicher als *εἶεν* [*278*] Her. 3, 119; 4, 46; auch öfters bei den alten Attikern, wie Thuc. 1, 9; 2, 72; 3, 22; 6, 96; Pl. Gorg. 292, b; Xen. Cyr. 1, 2, 13; Symp. 5, 5; Mem. 1, 4, 19 (> *εἶεν*); *παρ-* An. 2, 6, 13; Hell. 1, 4, 18 (*288. 278*): *εἰμί* 3.

εἵησαν (< *εἶεν*) 3 Plur. Opt. Aor. 2 *παρ-* Xen. Hell. 5, 2, 9: *ἵημι* 4.

---

inne haben, verstehen, kennen, erfahren. 3 sein, vorhanden sein, existiren, leben. 4 *ἵημι*, *gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Bewegung setzen, begehren, verlangen. 5 lassen; *zu*lassen, *sein*lassen, *unter*lassen.

εἴησθα 2 Sing. Opt. Praes. Theogn. 715: εἰμί 1.
εἴητε (< εἶτε) 2 Plur. Opt. Praes. Lys. 1, 1; Dem. 19, 71: εἰμί 1.
εἰήτην (< εἴτην) 3 Dual. Opt. Pr.: εἰμί 1.
[εἴητον (< εἶτον) 1 Dual. Opt. Praes.: εἰμί 1.
εἴθην Aor. 1 Pass. παρείθη Il. ψ, 868; ἀπείθη Her. 7, 122; ἀπείθησαν 6, 112; ἀφείθη Pl. Leg. 781, a; Lys.; Dem. μετείθη Her. 1, 114; παρείθησαν Euthyd. 303, b (> παρετάθησαν): ἵημι 2.
εἴθικα Perf. Pl. Men. 70, b: ἐθίζω 3.
εἴθισα Aor. 1 Dem. 20, 68: ἐθίζω 3.
εἰθίσθαι Inf. Perf. Pl. Leg. 653, b: ἐθίζω 3.
εἰθίσθην Aor. Pass. Pl. Leg. 681, b: ἐθίζω 3.
εἴθισμαι Perf. Eur. I. A. 726; Pl. Apol. 38, a; -σαι Alc. I., 106, b; -σται Euthyd. 275, c; -σμεθα Tim. 63, a; -σμένον Isocr. 6, 2: ἐθίζω 3.
εἶκα (< ἔοικα) Perf. vgl. εἴξασι, die 3 Pers. Plur. bei den Att.: εἴκω, gleichen 4.
εἶκα (< ἔωκα, ἀφέωκα) καθυφεῖκε Dem. 29, 35; καθείκασιν Plut. Symp. 1, 2, 3; Dem. ἀνεικέναι 56, 25; καθεικέναι Com. bei Athen. 3, p. 124, d; καθεικώς, Dion. Hal 6, 26; ἀφεικώς, -κότα Dem. 37, 1; συνεικέναι Pol. 5, 101, 2: ἵημι 2.
εἵκαζον (< ἥκ-) Imperf. Xen. An. 1, 6, 11: εἰκάζω 5.
εἰκάθειν Inf. Praes. ((nach And. εἰκαθεῖν Inf. Aor.) Soph. El. 396: εἰκάθω 6.
εἰκάθοιμι Opt. Praes. nach And. Aor. 2) Ap. Rh. 3, 849: εἰκάθω 6.
εἵκαθον Imperf. Ap. Rh. 1, 505: εἰκάθω 6.
εἰκάθω Conj. Praes. (nach And. Aor. 2) Soph. O. T. 650: εἰκάθω 6.
εἰκάθων Part. Praes. (nach And. εἰκαθών Aor.) Soph. Trach. 1177: εἰκάθω 6.
εἴκακα Perf. sp. Suid.: εἰκάζω 5.
εἰκασ- Aor. -άσαι Inf. Aesch. Ch. 518; Xen. Cyr. 7, 2, 25; -ας Oec. 10, 1: εἰκάζω 5.
εἴκασα (< ἧκασα) Aor. Xen. Apol. 15; Pl. Symp. 216, c: εἰκάζω 5.
εἰκάσθην Aor. Pass. Xen. Hell. 7, 5, 22; -θέντες Cyr. 2, 3, 19; -θέντι Pl. Parm. 132, d; -θῆναι ib.: εἰκάζω 5.
εἰκασθήσομαι Fut. Pass. Ar. Ach. 783: εἰκάζω 5.
(εἴκασιν (< ἐοίκασιν, εἴξασι) 3 Plur. Aor. Cratin. ?: εἴκω, gleichen 4.
εἴκασμαι (ἧκ-) Perf. Pass. -μένη Pl. Phaedr. 248, a; -μένα Xen. An. 5, 4, 12; vgl. -αστα: εἰκάζω 5.
εἰκάσομαι Fut. Med. in Comp. ἀντ-, ἀπ- Pl. Men. 80, c; Xen. Mem. 3, 11, 1; εἰκάζω 5.
εἴκασται (ἧκ-) 3 Sing. Perf. Pass. Xen. An. 5, 3, 12; Pl. Crat. 439, a: εἰκάζω 5.
εἰκαστός Vb. Soph. Tr. 699; -ός ἀπ- Pl. Phaedr. 270: εἰκάζω 5.
εἰκάσω Fut. Aesch. Eum. 49: εἰκάζω 5.
εἶκε Imperf. Il. σ, 520: εἴκω 4.
εἶκε Imper. Il. ε, 348; Od. σ, 10: εἴκω 7.
εἴκειν Plsperf. vgl. Perf.: ἵημι 2.
εἰκέναι (< ἐοικέναι) Inf. Perf. Eur. Fr. Antig. 10; Ar. Nub. 185; προσ- Eccl. 1161: εἴκω gleichen 4.
εἴκετε 2 Plur. Imper. Praes. Il. ε, 606: εἴκω 7.
εἰκός (< ἐοικός) Neutr. Part. Perf. Pl. Phil. 63, c Δ*: εἴκω, gleichen.
εἰκοτ- (< ἐοικοτ-) Stammform des Part. Perf. εἰκώς: -ος Pl. Phaed. 92, d B*; -ι Theaet. 162, e; Rep. 603, b; -α Theaet. 177, α B*: -ότων Phaed. 92, d; -ότας Tim. 29, c: εἴκω, gleichen 4.
εἴκουσι 3 Plur. Praes. Il. μ, 48; -σ' Aesch. Ag. 1071: εἴκω 4.
ἕἵκτην 3 Dual. Plsperf. ep. = ἐωκάτην Il. α, 104; φ, 285; ψ, 379; Od. δ, 662 P εἴκω, gleichen 4.
ἔἵκτο (< ἧϊκτο) Plsperf. Il. ψ, 107: εἴκω, gleichen 4.
ἔἵκτον 3 Dual. Perf. ep. = ἐοίκατον Od. δ, 27: εἴκω, gleichen 4.

---

1 sein, vorhanden sein, existiren, leben. 2 ἵημι *gehen machen,* in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzten, begehren, verlangen. 3 gewöhnen, sich gewöhnen, gewohnt werden, gewohnt sein. 4 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziemen, sich schicken, nur impers. 5 gleich, ähnlich machen; vergleichen; vermuthen, schliessen. 6 weichen, nachgeben. 7 weichen, zurücktreten; nachstehen, nachgeben, nachlassen, gestatten. 8 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern,

εἰκυῖα Fem. Part. Perf. Il. *γ*, 386 *Γ**; *-αν ι*, 399; *-ας* Gen. Pl. Leg. 944, c; *εἰκυῖ* 788, a: *εἴκω* gleichen 4.

εἰκώς (*ἐοικώς*) Part. Perf. Hom. nur einmal. Il. *φ*, 254; Pind. I. 3, 63; für Pl. s. *εἰκός*, *εἰκοτ-*: *εἴκω*, gleichen 4.

εἶλ' s. *εἷλον* 8.

εἴλαφα (< *εἴληφα*) Perf. dor. Inscr. Phoc. 73: *λαμβάνω* 13.

εἴλαχα (< *εἴληχα*) Perf. dor. *-ας* Theocr. 16, 84 (> jetzt geändert in *εἴληχα*: *λαγχάνω* 11.

εἶλε s. *εἷλον* 8.

-εἴλεγμαι (< *λέλεγμαι*) Perf. *ἐπ-* Is. 4, 146; *εἰλεγμένος προ-* Il. *ν*, 689; *συν-* Xen. Hell. 6, 1, 30: *λέγω* 9.

εἴλει 3 Sing. Imperf. Il. *θ*, 215; Od. *μ*, 210; *τ*, 200: *εἰλέω*, *εἰλέω* 10.

εἰλεῖται s. *εἰλοῦμαι*.

εἰλεῖτο Impf. Mosch. 4, 104: *εἰλέω* 10.

εἴλεον (< *ἐείλεον*) 3 Plur. Imperf. Od. *χ*, 460: *εἰλέω*, *εἴλω* 10.

εἰλέοντο (< *εἰλοῦντο*, *εἰλεῦντο*) Imperf. Pass. Her. 8, 12: *εἰλέω* 10.

εἷλεν (< *εἷλον*) 2 Sing. Aor. 2 Med. Il. *ρ*, 206: *αἱρέω* 8.

εἰλεῦμαι Pass. *εἰλευμένων* Part. Her. 2, 76: *εἰλέω* 10.

εἰλεῦντα Acc. Part. Praes. Od. *λ*, 573 [*180*]: *εἰλέω*, *εἴλω* 10.

εἰλεῦντο (< *εἰλοῦντο*, *εἰλέοντο*) Imperf. Pass. Il. *φ*, 8: *εἰλέω*, *εἴλω* 10.

-εἴλεχα (< *εἴλοχα*) Perf. sp. *ἐξ-* Aristid. 49, 381; Dio. Cass. 46, 26: *λέγω* 9.

εἰλέωσιν 3 Plur. Conj. Praes. Il. *β*, 294: *εἰλέω*, *εἴλω* 10.

εἴληγμαι Perf. Pass. *-μένας* Eur. Tro. 296; *-μένης* Dem. 30, 34: *λαγχάνω* 11.

εἰληθείς Part. Aor. Pass. sp. Arr. An. 6, 9: *εἰλέω* 10.

εἰλήλουθα (< att. *ἐλήλυθα*) 1 Sing. Perf. Il. *ε*, 204 *A**; Od. *ν*, 257 *A**; *-ας* Il. *α*, 202; *ψ*, 94; Od. *B**; *-εν* Il. *ο*, 131 *A**: *ἔρχομαι* 12.

εἰληλούθει (att. *ἐληλύθει*) 3 Sing. Plsperf. Il. *δ*, 520; *ε*, 44; *λ*, 230; *ν*, 364; *ρ*, 350; *ν*, 485: *ἔρχομαι* 12.

εἰλήλουθμεν (< *ἐληλύθαμεν*) 1 Plur. Perf. aus *εἰληλούθαμεν* Il. *ι*, 49; Od. *γ*, 81: *ἔρχομαι* 12.

εἰληλουθώς (< *ἐληλουθώς* Il. *ο*, 81; att. *ἐληλυθώς*) Part. Perf. Od. *τ*, 28; *ν*, 360: *ἔρχομαι* 12.

εἴλημαι Perf. Pass. Lycophr. 1202: *εἰλέω* 10.

εἴλημμαι (< *λέλημμαι*, *λάλημμαι*) Perf. Pass. Xen. Symp. 3, 13; vgl. *εἰλημμένος*: *λαμβάνω* 13.

εἰλημμένος, *-ον*, *-οι*, *-ους* Part. Perf. Pass. Pl. Euthyd. 302, b; Leg. 876, b; Xen. Cyr. 2, 3, 15; 3, 2, 13; *-ος* Dem. 18, 284: *λαμβάνω* 13.

εἷλησα Aor. sp. V. T. 2 Reg. 2, 8: *εἰλέω* 10.

εἰλήσω Fut. sp. Anth. 12, 208: *εἰλέω* 10.

εἴληφα (*εἴλᾱφα* dor., *λελάβηκα* ion. u. dor.) Perf. Eur. Bacch. 226; Pl. Tim. 19, d; *-ας* Men. 77, b; *-ε(ν)* Phaedr. 238, c *A**; *-αμεν* Soph. 221, b; *-ατε* Thuc. 1, 77; Lysias 30, 6; *-ασι(ν)* Thuc. 8, 27; Lys. 12, 83; Pl. Crat. 409, e; vgl. *εἰλήφω*, *-έναι*, *-ώς*, *-οτ-*: *λαμβάνω* 13.

εἰλήφειν Plsperf. *-ει* Thuc. 3, 32; *-εσαν* 2, 88; Dem. 18, 151: *λαμβάνω* 13.

εἰληφέναι Inf. Perf. Pl. Phaedr. 263, b; Dem. 5, 22: *λαμβάνω* 13.

εἰληφότ- Stammform des Part. Perf. *-τος* Plat. Soph 245, c; *-τες* 243, c; *-των* Pol. 295, b; *-τας* Phaed. 75, b; Xen. Cyr. 3, 3, 32: *λαμβάνω* 13.

εἰλήφω Conj. Perf. *-ωσιν* Pl. Pol. 269, c: *λαμβάνω* 13.

εἰληφώς Par. Perf. Pl. Men. 90, a; Isae. 5, 24: *λαμβάνω* 13.

εἴληχα (< *λέλογχα* poet. u. ion, *λελάχασι* Empedocl. 5) Perf. *ε(ν)* Aesch. Sept. 376. 422; Theaet. 149, b *B**; Isae. 7, 21. 23; *-ατον* Dual.

---

fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen, *b.* an sich nehmen, erlangen, *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 9 zusammenbringen, sammeln, legen. 10 *εἴλω* später auch *εἴλλω*, *εἴλλω*, häufiger *εἰλέω* od. *εἰλέω* drängen, bedrängen, zusammenziehen. 11. *a. trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; *b. intrans.* zu Theil werden, zufallen. 12 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 13 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen, begreifen. II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen.

Pl. Critia 109, b; *-ασι* Soph. 227, b; *εἴληχαςTheocr.* 16, 84 (> *εἴλαχα*): *λαγχάνω* 1.

εἰλήχειν Plsprf. *-ει* Pl. Phaed. 107, d; Xen. An. 4, 5, 24: *λαγχάνω* 1.

εἰληχότ- Stammform des Part. Perf. s. *εἰληχώς*: 1.

εἰληχώς Part. Perf. *-ότι* Pl. Critia. 114, b; *-ότα* Aesch. Sept. 451; *-ότων* Pl. Tim. 92; *-οτας* 38, d: *λαγχάνω* 1.

εἴλιγμαι Perf. Pass. Hes. Th. 791; Eur. Fr. Thes. 7, 7: *εἰλίσσω*, *ἑλίσσω* 2.

εἵλικτο Plsperf. Eur. Herc. F. 927: *ἑλίσσω* 3.

1) *εἷλιξα* Aor. *εἰλίξαι* Inf. Eur. Tro. 116; *εἰλίξασαι* Her. 4, 34; *εἰλίξαντες* ib.: *εἰλίσσω* 2.

2) *εἵλιξα* Aor. *-αν* Pl. Tim. 73, a: *ἑλίσσω* 3.

εἱλιξάμην Aor. Med. s. *ἑλιξάμενος*.

εἱλίξασαι Part. Aor. Her. 4, 34: *εἰλίσσω* 2.

εἱλίξω Fut. Eur. Or. 171: *εἰλίσσω* 2.

εἰλίσας (?) Part. Aor. *συνειλίσαντα* Hippocr. 3, 148 (> *συνειλίσσοντα*): *εἰλίσσω* 2.

εἰλίσθην (< *εἰλίχθην*) Aor. Pass. *συνειλισθέντα* (?) Hippocr. 2, 438: *εἰλίσσω* 2.

εἱλίχατο Plsperf. Pass. Her. 7, 90 [*107*]: *εἰλίσσω* 2.

εἱλίχθην (< *εἰλίσθην*) Aor. Pass. sp. *εἱλιχθείς* Ap. Rh. 3, 655: *εἰλίσσω* 2.

εἱλίχθητ Aor. Pass. Eur. I. T. 444: *ἑλίσσω* 3.

εἷλκον Imperf. *-ε* Xen. An. 4, 5, 32; *-έτην* Dual. Pl. Rep. 547, b; *-ον* Xen. An. 4, 2, 28: *ἕλκω* 4.

εἵλκῡκα Perf. Dem. 22, 59; *καθ-* Dem. 5, 12: *ἕλκω* 4.

εἵλκῡσα (< *εἵλξα*) Eur. Andr. 108; Phoen. 987; Pl. Phaedr. 270, a; Rep. 560, b: *ἕλκω* 4.

εἱλκυσάμην Aor. Med. Anth. 7, 287: *ἕλκω* 4.

εἱλκύσθην (< *εἵλχθην*) Aor. Pass. Hippocr. 5, 152. vgl. *ἑλκύσθ'(-ην)*: *ἕλκω* 4.

εἵλκυσμαι Perf. Pass. *εἵλκυσται* Eur. Rhes. 576; *ἀνειλκυσμένων* Thuc. 3, 89; *καθειλκυσμένον* 6, 50: *ἕλκω* 4.

εἵλξα (< *εἵλκυσα*) *-αν* Hom. Batr. 115; *περίειλξε* Philostr. Her. p. 735: *ἕλκω* 4.

εἵλομεν s. *εἷλον*.

εἱλόμενος Part. Praes. Pass. Il. *ε*, 203. 782; *θ*, 215: *εἵλω* 5.

εἱλόμην Aor. 2 Med. *εἵλετο* (< *ἕλετο*) Il. *ι*, 344 *Γ**; *εἱλόμεθ'* (< *ἑλόμεθα*) Od. *ι*, 157; *εἵλοντο* Il. *η*, 380; *-ετο* Pl. Rep. 620, e; *εἱλόμεθα* Pl. Leg. 784, a; *εἵλεσθε* Lys. 13, 10; Thuc. 3, 63; Pl. Ap. 28, e; *-οντο* Thuc. 7, 16; Menex. 234, b; Isae. 1, 22 vgl. *εἵλευ*: *αἱρέω* 6.

εἷλον Aor. 2 *εἶλε* (< *ἕλε*) Il. *ε*, 47 *Γ**; *εἶλ' τ*, 126; *εἵλομεν κ*, 561; *εἷλον* (< *ἕλον*) 3 Plur. Od. *τ*, 155; *εἶλε* Pl. Leg. 698, d; *-ον* Eur. Andr. 11; Thuc. 1, 89; 5, 35; Xen. Hell. 1, 5, 21: *αἱρέω* 6.

εἵλου (< *εἵλευ*) 2 Sing. Aor. 2 Med. L s. 1, 26: *αἱρέω* 6.

εἱλοῦμαι Praes. Pass. *εἱλεῖται* Theocr. 1, 39: *εἱλέω* 5.

-εἵλοχα (< *εἵλεχα*) Perf. *συν-* Dem. 21, 23: *λέγω* 7.

-εἵλοχε Perf. *κατείλοχε* Il. *ξ*, 221: *λέγω*, sagen. *εἰλεγμένος* Part. Perf. spät. Themist. Or. 1, 22: *λέγω* sagen.

εἱλύαται st. *εἵλυνται* 3 Plur. Perf. Pass. Il. *μ*, 286; Od. *υ*, 352: *εἱλύω* 8.

εἱλυμένος Part. Perf. Il. *ε*, 186; *-α* Od. *ξ*, 136; *-οι* 479; Il. *σ*, 522; *-ω ρ*, 492: *εἱλύω* 8.

εἱλύσω Fut. Il. *φ*, 319: *εἱλύω* 8.

εἵλυτο 3 Sing. Plsperf. Pass. Il. *π*, 640; Od. *ε*, 403: *εἱλύω* 8.

---

1 *a. trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; *b. intrans.* zu Theil werden, zufallen. 2 herumdrehen, herumlenken, schwingen; rollen, wirbeln; schlingen, umschlingen, *Med.* sich winden; hin und herdenken. 3 = 2. 4 ziehen, schleppen. 5 *εἴλω* später auch *εἴλλω*, häufiger *εἰλέω* od. *εἱλέω* drängen, bedrängen, zusammenziehen. 6 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen, *b.* an sich nehmen, erlangen, *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 7 zusammenbringen,

εἰλυφόων Part. Il. *λ*, 156: *εἰλυφάζω* 9.

εἴλχθην (< *εἱλκύσθην*) Aor. Pass. Galen. de Semin. 1, 6, 192: *ἕλκω* 4.

1) *εἶμαι* 1 Sing. Perf. Pass. vgl. die Formen der übrigen Personen: *ἵημι* 10.

2) *εἶμαι* Ind. Perf. bin angezogen (vgl. *ἕσσαι* 2 P. u. *εἶται* 3 P.) Od. *τ*, 72: *ἕννυμι* 11.

εἱμάρθαι (< *μέμορθαι*) Inf. Perf. *καθ*. Luc. Philop. 14: *μείρομαι* 12.

εἱμαρμένος (<*μεμορημένος*, *μεμορμένος*) Aesch. Ag. 913; Pl. Prot. 320, d; Tim. 89, b *Γ**: *μείρομαι* 12.

εἵμαρται (<*μεμόρηται*) Perf. impers. Pl. Phaedr. 255, b; Rep. 566, a: *μείρομαι* 12.

εἵμαρτο (< *μεμόρητο*) Plsperf. Il. *φ*, 281; Od. *ω*, 34; Dem. 18, 195: *μείρομαι* 12.

εἵμεθα (<*ἕμεθα*) 1 Plur. Ind. Aor. 2 Med. *προείμεθα* Dem. 5, 13; *καθυφείμεθα* 3, 8: *ἵημι* 10.

εἶμεθα 1 Plur. Perf. Pass. *ἀφ-* Pl. Leg. 635, a; 657, e: *ἵημι* 10.

εἰμέν (< *ἐσμέν*) 1 Plur. Praes. Il. *ε*, 873 *Γ**; Ap. Rh. 2, 1153; auch enclit. Il. *ν*, 382; so Her. 1, 97; 7, 172; 9, 26; u. Pind. P. 3, 60; *ἔνειμεν* Il. *ε*, 477 [*276*]: *εἰμί* 13.

1) *εἶμεν* (< *εἴημεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Eur. Alc. 921; Hipp. 349; Pl. Theaet. 147, a (< *ὦμεν*); Rep. 558, d; Men. 86, b: *εἰμί* 13.

2) *εἶμεν* (< *ἔμεναι*, *ἦμεν*, *ἤμεναι*) Inf. Praes. dor. Theogn. 960; bei Thuc. 5, 77 (2 mal) u. 79; Ar. Ach. 741. 771 (> > *ἦμεν*); Decret. der Byzantiner bei Dem. De. Cor.; Theocr. 2, 41 (> *ἦμεν*); 4, 9; 7, 86; Hippod. Stob. 43, 92: *εἰμί* 13.

1) *εἶμεν* (< *ἔμεν*) 1 Plur. *Ind.* Aor. 2 *ἀνεῖμεν* Ar. Vesp. 574; *καθεῖμεν* Eur. I. A. 423; *μεθ-* Eur. Or. 1133; Pl. Phil. 62, e; *παρεῖμεν* Rep. 503, e (>*παρῆμεν*): *ἵημι* 10.

2) *εἶμεν* 1 Plur. *Opt.* Aor. 2 *παρεῖμεν* Pl. Rep. 503, e: *ἵημι* 10.

εἶμεναι (< *ἦμεναι*, *εἶμεν*) Inf. Praes. dor. Ar. Ach. 775 [*84*]: *εἰμί* 13.

1) *εἰμένος* Part. Perf. Pass. *ἀνειμένον* Eur. Heracl. 3; *ἀνειμένην* Soph. El. 516; *ἀνειμένοι* Her. 7, 103; 2, 167; *-ος* Pl. Rep. 549, d; *ἀφειμένης* Dem. 24, 26; *καθειμένοις* Pl. Critia. 118, a; *μεθειμένον* Leg. 781, a; *παρειμένον* Aesch. Prom. 819; *-ων* Pl. Leg. 931, d; *ὑφειμένη* Soph. Ant. 531: *ἵημι* 10.

2) *εἰμένος* Part. Perf. Il. *ο*, 308; *ν*, 381; Soph. O. C. 1701; *εἰμένοι δ*, 432; Od. *ο*, 330; *ἐπιειμένε* Il. *α*, 149 (in Unverschämtheit Gehüllter); *ἐπιειμένος* Il. *ι*, 372; *κατειμένον* Od. *ν*, 351: *ἕννυμι* 11.

εἰμές (< *εἰμέν*, *ἐσμέν*) 1 Plur. Ind. Praes. dor. [*276*]: *εἰμί* 13.

1) *εἵμην* Plsperf. Pass.: *ἵημι* 10.

2) *εἵμην* (*308*) Ind. Aor. 2 Med.: *ἵημι* 10.

3) *εἵμην* Opt. Aor. 2 Med. *παρείμην* Soph. O. C. 1666: *ἵημι* 10.

εἰμί 1 Sing. Praes. Il. *β*, 26 *Λ**; Pind. P. 8, 29: *εἰμί* 14.

εἶμι 1 Sing. Indic. Praes. Il. *α*, 169 *Γ**; *εἶμ' λ*, 652; Aesch. Prom. 325; *εἶμ'* Ag. 957; Pl. Phaed. 100, b: *εἶμι* 15.

εἶναι (< *ἔμεν*, *ἔμεναι*, *ἔμμεν*, *ἔμμεναι*) Inf. Praes. Il. *α*, 91 *B**; Pind. I. 5, 20 (> *ἔμμεν*); Aesch. Sept.: *εἰμί* 14.

εἶναι Inf. Aor. 2 *ἀνεῖναι* Her. 2, 129; Xen. An. 7, 6, 30; Pl. Symp. 179, c; *ἀπεῖναι* Her. 9, 106; *ἀφεῖναι* Pl. Rep. 599, a; *ἐφεῖναι* Prot. 338, a; *μετεῖναι* Her. 1, 128; *μεθεῖναι* Soph. Ai. 250; *συνεῖναι* Pl. Crat. 414, d; *καθεῖναι* Thuc. 5, 52: *ἵημι* 10.

εἶνται 3 Plur. Perf. Pass. *ἀνεῖνται* Pl. Leg. 637, b; *μεθεῖνται* 636, d; Phil. 62, d: *ἵημι* 10.

εἶντο 3 Plur. Plsperf. Pass. Plut. 1, 58, 9: *παρίημι* 10.

---

sammeln, legen. 8 *a.* wälzen, winden, *Pass.* sich wälzen, sich fortwinden; *b.* umhüllen, bedecken; *Pass.* umhüllt, bedeckt werden. 9 daherwälzen, wirbeln. 10 *ἵημι gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 11 bekleiden, anziehen; *Med.* sich etw. anlegen, anziehen, anthun; Pass. Perf. *εἷμαί τι* ich bin mit etw. angezogen, habe etw. an. 12 *Perf. Pass.* *εἵμαρται* es ist durchs Loos zugetheilt, vom Verhängniss bestimmt. 13 sein. 14 sein, vorhanden sein, dasein, existiren, leben. 15 gehen.

1) εἶντο 3 Plur. Plsperf. Pass. ἀφ- Pl. Critia. 118, d: ἵημι 1.
2) εἶντο 3 Plur. Aor. 2 Med. προεῖντ᾽ Dem. 5, 15: (προ-) ἵημι 1.
εἴννυον Imperf. καταείννυον Il. ψ, 135 (> καταείνυσαν Bekker): καταέννυμι ep. st. καθέννυμι 2.
εἴνυσα Aor. καταείνυσαν Il. ψ, 135 Bekker (> καταείνυον): καταέννυμι ep. st. καθέννυμι 2.
εἴννυσθαι Inf. Praes. ἐπείνυσθαι Her. 4, 64 ion. für ἐφέννυσθαι ἐπείνυμι = ἐφέννυμι 2.
εἰξ- Aor. s. εἴκω, -ῃ, εἴξειε.
εἶξα (ἔξεξα Alcm. 40 Bergk) Aor. 1 s. εἶξε, εἴξαν, εἴξας: εἴκω 3.
εἶξαι Inf. Aor. II. ψ, 337; mit imperat. Bedeut. Xen. Cyr. 3, 3, 8: εἴκω gleichen 3.
εἶξαν 3 Plur. Ind. Aor. II. ω, 718; Od. β, 14: εἴκω, gleichen 3.
εἰξαντ- Stammform des Part. Aor. εἴξας. -ος II. ϑ, 164; εἴξαντε Dual. Pl. Phaedr. 254, b; -τας Thuc. 2, 61: εἴκω, weichen 4.
εἴξας Part. Aor. II. ω, 43 B*: εἴκω 4.
εἴξασα Fem. Part. Aor. Od. ε, 126: εἴκω 4.
εἴξασι (< ἐοίκασι, εἰκασι) 3 Plur. zum Aor. εἶκα Eur. Hel. 497; Ar. Nub. 341; Com. Fr. 2, 620; Pl. Soph. 230, a; Pol. 305, e: εἴκω, gleichen 3.
εἴξασκε Iter. Imperf. Od. ε, 332: εἴκω, weichen 4.
εἴξατε 2 Plur. Imper. Aor. II. ω, 716: εἴκω weichen 4.
εἶξε 3 Sing. Ind. Aor. II. ω, 100: εἴκω weichen 4.
εἴξεσαν 3 Plur. Opt. Aor. II. ν, 807: εἴκω weichen 4.
εἴξειε 3 Sing. Opt. Aor. II. ν, 321 I*: εἴκω weichen 4.
εἴξειν Inf. Fut. ὑπ- Xen. Hell. 5, 4, 45; vgl. εἴξω: εἴκω, weichen 4.
εἴξῃ 3 Sing. Conj. Aor. II. ϱ, 230: εἴκω weichen 4.
εἴξομαι (< εἴξω) Fut. ὑπείξομαι Il. α, 294; ὑποείξομαι Il. ψ, 602; ὑπείξεαι Od. μ, 117: ὑπείκω, weichen 4.
1) εἴξομεν 1 Plur. Fut. ὑπείξομεν Her. 7, 160; Aesch. Ag. 1362; Dem. 15, 24: εἴκω, weichen. 4.
2) εἴξομεν 1 Plur. Conj. Aor. st. -ωμεν [372] ὑπείξομεν Il. δ, 62: ὑπείκω, weichen 4.
εἶξον Imper. Pind. I. 1, 6: εἴκω gleichen 3.
1) εἴξω Fut. selten -εις Ar. Nub. 1001: εἴκω, gleichen 3.
2) εἶξω (εἴξομαι) Fut. s. unt. εἴξειν, εἴξομεν u. εἶξων: εἴκω, weichen 4.
*εἴξων Part. Fut. -οντες Thuc. 1, 141: εἴκω weichen 4.
εἴξωσι 3 Plur. Conj. Aor. II. μ, 224: εἴκω 4.
εἰοικυῖαι s. ἐοικυῖα.
εἶπα (< ἔειπα)[1] 1 Sing. Aor. 1 sehr selten Xen. Mem. 2, 2, 8; προσ- Eur. Cycl. 101; vgl. auch Alex. Athen. 6, p. 230, b; 11, p. 502, f: εἶπον 5.
εἶπαι Inf. Aor. 1 oft: Her. 1, 49, 57; 3, 116; 4, 187; 7, 60. 152: εἰπον 5.
εἴπαιμεν (< εἴποιμεν) 1 Plur. Opt. Aor. 1 Pl. Soph. 240, d (> εἴποιμεν): εἶπον 5.
(εἴπαιμι (< εἴποιμι) Opt. Aor. 1: εἶπον 5.
εἴπαις Part. Pind. Ol. 8, 46: εἶπω 5.
εἴπαμεν 1 Plur. Aor. 1 sehr selten Ar. Eccl. 75: εἶπον 5.
εἰπάμην Aor. 1 Med. ἀπείπατο Her. 1, 205; -αντο 6, 100; -άμεθα 9, 7, 1; -άμενος 5, 56; -μένων 4, 120; συνείπασθαι (sich verabreden) Dion. Hal. Ant. 5, 48. 51; διείπασθαι Aristot. Oec. 2, 29; Jambl. v. Pyth. p. 266: εἶπον 5.
εἶπαν (< εἶπον) 3 Plur. Aor. 1 Her. 1, 120 (3 mal); 4, 158; 5, 1. 39: εἶπον 5.
εἴπαντα Acc. des Part. εἴπας Her. 4, 15: εἶπον 5.
εἶπαντο s. εἰπάμην.

1) Die Imperativformen des Aor. 1 sind bei den Att. gebräuchlicher als die entsprechenden des Aor. 2.

---

1 ἵημι *gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 2 bekleiden, anziehen; *Med.* sich etw. anlegen, anziehen, anthun; Pass. Perf. εἷμαί τι ich bin mit etw. angezogen, habe etw. an. 3 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziemen,

εἰπάντων Gen. Plur. des Part. εἶπας Her. 3, 22 (2 mal): εἶπον 5.

1) εἶπας 2 Sing. Aor. 1 Il. α, 106. 108 (> εἶπες); bes. bei Trag. die gew. Form der 2 Pers. Aesch. Ag. 915 (VII); Soph. O. T. 1017; O. C. 1513; El. 1220; Ar. Eccl. 191. 514; Ach. 580; Xen. Mem. 3, 10, 3; Oec. 15, 6; 19, 14; An. 2, 5, 23; 5, 8, 10 (> εἶπες); Symp. 4, 56; προ- Cyr. 2, 2, 19; Pl. Soph. 250, b; Alc. I. 115, e: εἶπον 5.

2) εἶπας Part. Aor. ion. Her. 1, 31. 41. 86. 122 u. s. w. vgl. εἰπάντα Acc. u. εἰπάντων Gen. Plur.: εἶπον 5.

εἶπατε, -αθ', -τ' (<εἶπετε) 2 Plur. Imper. Od. γ, 427; εἶπαθ' φ, 198; -τε, -τ' Soph. O. T. 926; Ant. 1190; Eur. Cycl. 428; Ar. Ach. 540; Pl. Lach. 187, d; Xen. Cyr. 3, 2, 28; προς- Eur. Med. 895: εἶπον 5.

εἶπατο s. εἰπάμην.

εἶπατον 2 Dual. Aor. 1 Ar. Av. 107; Pl. Lach. 186, e; Prot. 353, a; Euthyd. 294, c: εἶπον 5.

εἰπάτω (< εἰπέτω) 3 Sing. Imper. Aor. 1 Ar. Pax. 660; Ran. 1243; Lys.; Pl. Phil. 60, d; Xen. Ath. 3, 6; κατ- Ar. Pax. 20; προσ- Xen. Hier. 8, 3: εἶπον 5.

εἰπέ Imper. Aor. 2 (vgl. Aor. 1 εἶπον, εἰπόν) Il. α, 85; εἰπ' γ, 192; εἴφ' Od. ι, 279 A*; Aesch. Ch. 918; εἰπέ Pind. P. 4, 100; Aesch. Ag. 617; Pl. Prot. 311, b: εἶπον 5.

εἰπεῖν (< εἰπέμεναι, εἰπέμεν) Inf. Aor. 2 Il. α, 543 Γ* Pind.; Ol. 1, 52 B*; Xen. Cyr. 1, 4, 27; Pl. Phaed. 66, a A*: εἶπον 5.

εἰπέμεν (< εἰπέμεναι, εἰπεῖν) Inf. Aor. 2 Il. η, 373; Od. γ, 89; τ, 222; ψ, 76. 265: εἶπον 5.

εἰπέμεναι (< εἰπέμεν, εἰπεῖν) Inf. Aor. 2 Il. η, 375; ξ, 501; Od. δ, 682: εἶπον 5.

εἶπε(ν) (ἔειπε(ν)) 3 Sing. Aor. 2 Il. δ, 22 Γ*; Pind. Ol. 1, 75 Γ*: εἶπον 5.

εἶπες (< ἔειπες) 2 Sing. Aor. 2 Il. ω, 744: εἶπον 5.

εἶπεσχεν Iter. Imperf. Il. β, 271 (XXVI): εἶπον 5.

εἶπετ' s. εἶπετο.

εἶπετο (< ἔπετο) 3 Sing. Imperf. Med. Il. β, 675 (V); Od. τ, 245; εἶπετ' Il. γ, 447; εἴπετο Pl. Leg. 853, a: ἕπομαι 6.

εἶπετον Dual. Imper. Aor. 2 (vgl. Aor. 1 εἰπάτω) Pl. Euthyd. 296, d: εἶπον 5.

εἰπέτω 3 Sing. Aor. 2 (vgl. Aor. 2 εἰπάτω) Pl. Phaedr. 273, a; Pl. Leg. 662, e; Lach. 194, e: εἶπον 5.

εἴπῃ (< εἴπῃσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. θ, 373; Pind. I. 3, 59; Eur. Hel. 1458; Pl. Soph. 225, a: εἶπον 5.

εἴπηθ' s. εἴπητε.

εἴπην (< εἰπεῖν.) Inf. Aor. 2 Alcae.: εἶπον 5.

εἴπῃς (< εἴπῃσθα) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. α, 90; Pind. Ol. 14, 22; Pl. Ion. 538, b: εἶπον 5.

εἴπῃσθα (< εἴπῃς) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ν, 250 [73]: εἶπον 5.

εἴπῃσι (< εἴπῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ζ, 479 B: εἶπον 5.

εἴπητε 2 Plur. Conj. εἴπηθ' Aesch. Prom. 1073: εἶπον 5.

εἴποι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ρ, 260 A*; Od. β, 31 B*; Aesch. Sept. 913; Xen. Cyr. 1, 4, 13 A*; Pl. Soph. 220, d A*: εἶπον 5.

εἴποιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Mem. 1, 2, 19; Pl. Leg. 709, d: εἶπον 5.

εἴποιμεν (<εἴπαιμεν) 1 Plur. Opt. Aor. 1 Pl. Rep. 398, a: εἶπον 5.

εἴποιμι Opt. Aor. 2 Od. ο, 158. 314; σ, 166; χ, 262; Pind. N. 6, 74; Pl. Rep. 400, a: εἶπον 5.

εἴποις 2 Sing. Opt. Aesch. Ch. 847. 1000; Pl. Phil. 23, e: εἶπον 5.

εἴπομεν (< εἴπαμεν) 1 Plur. Aor. 2 Xen. Oec. 9, 10: εἶπον 5.

εἰπόμην (< ἐπόμην) 1 Sing. Imperf. Med. Eur. Bacch. 1046; Pl. Phaedr. 234, d: ἕπω 6.

εἶπον,[1]) auch εἰπόν Imper. Aor. 2 seltener bei den Att. als εἰπέ Pind. Ol. 6, 92; Eur.; Ar. Eccl. 256; Euphron. Com. bei Athen.

1) εἶπον ist nach Boekh. Pind. Ol. 6, 92; Jacobs Anth. Pal. p. 79 εἰπόν zu schreiben.

sich schicken nur impers. 4 weichen, zurücktreten; nachstehen, nachgeben, nachlassen, gestatten. 5 reden, sagen, nennen. 6 *a.* mit etw. beschäftigt sein, etw. besorgen; *b. Dep. Med.* folgen α) mitgehen, begleiten; β) nachgehen, verfolgen; geistig folgen, verstehen, γ) gehorchen.

Athen. 11, p. 503, a; Pl. Men. 71, a; Xen. Mem. 3, 6, 3; Theocr. 14, 11: *εἶπον* 1.

1) *εἶπον* (< *ἔειπον*) Aor. 2: *εἶπον* 1.

2) *εἶπον* (< *ἔειπον*) 3 Plur. Aor. 2 Od. ζ, 223: *εἶπον* 1.

εἰπον τ- Stammform des Part. *εἰπών*: *-όντος* Il. ζ, 281; Pl. Phaedr. 243, d; *-τι* Il. *ν*, 821; *-τα ο*, 405; *-τ'* Pind. I. 1, 46; Pl. Pol. 287, d; *-τε* Dual. Il. *φ*, 298; *-τες* Pl. Parm. 147, e: *εἶπον* 1.

εἴποντο 3 Plur. Imperf. Med. Il. *ε*, 591; Pl. Charm. 164, c; Xen. An. 2, 3, 10: *ἔπω* 2.

εἶπον 2 Sing. Imperf. Med. Pl. Alc. I. 106, a: *ἔπω* 2.

εἰποῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. *γ*, 139; *-οῦσ' ε*, 792 *B**; Aesch. Ch. 858: *εἶπον* 1.

εἴπω (< *εἴπωμι*) Conj. Aor. 2 Il. *ε*, 421 *B**; Aesch. Ag. 1491. 1515; Ch. 88; Pl. Parm. 143, c *A**; Xen. Vect.; 4, 13: *εἶπον* 1.

εἴπωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 1 Pl. Phil. 58, d *A**: *εἶπον* 1.

εἴπωμι (<*εἴπω*) Conj. Aor. 2: *εἶπον* 1.

εἰπών Part. Aor. 2 Il. *ε*, 470 *B**; Pind.; Aesch. Ag. 919 *A**; Xen. Cyr. 6, 1, 46: *εἶπον* 1.

εἶρα Aor. in Compos. *ἐξείρας* Ar. Vesp. 423; *-αντες* Equ. 378; *-αντα* Her. 3, 87: *ἐξείρω* 3.

εἰργαζόμην (< *ἐργαζόμην*, *εἰργαζόμην*) Imperf. Od. *γ*, 435; *εἰργάζετο* Her. 1, 185 (> *ἐργ.*-?) [*40*]: *ἐργάζομαι* 4.

εἰργάθειν Inf. Praes.; nach Andern *εἴργαθεῖν* Inf. Aor. 2 Soph. El. 1271; Eur. Phoen. 1175: *εἰργάθω* 5.

εἰργάθου 2 Sing. Praes. Med., nach Andern *κατειργαθοῦ* Aor. 2 Aesch. Eum. 566: *εἰργάθω* 5.

**εἰργασάμαν* 1 Sing. Aor. 1 dor. Pind. I. 2, 67 (*42*): *εἰργάζομαι* 4.

εἰργασάμην Aor. Med. Pl. Hipp. maj. 282, e; *-σω* Hipp. min. 368, c; *-ατο* Rep. 377, e; Lysias 7, 10; *-ασθ'* Aesch. Sept. 845; *-σθε* Pl. Rep. 450, a; *-αντο* Lysias 2, 20; Pl. Phaedr. 244, b; vgl. *ἐξεργάσαντο* Her. 1, 93 [> *ἐξειργ-* *40*]: *εἰργάζομαι* (*42*): *ἐργάζομαι* 4.

εἰργάσθην Aor. Pass. stets Pass. Bed. *-εν* Xen. Mem. 1, 4, 5; *διειργάσθαι* Pl. Leg. 865, c; vgl. *ἐργασθ-* [*42*]: *ἐργάζομαι* 4.

εἰργάσθω 3 Sing. Perf. pass. Bed. er soll gemacht werden Xen. Cyr. 12, 3 vgl. *εἴργασμαι* [*42*]: *ἐργάζομαι* 4.

εἴργασμαι Perf. 1) *act.* Thuc. 1, 137; Pl. Hipp. maj. 282, d; *-ασται* Aesch. Fr. 321; Soph. Ai. 22; Pl. ebenso; *-άσμεθα* Eur. Rhes. 481; *-ασθ'* Ar. Plut. 1113; *-ασθε* Pl. Ap. 39, c; *-ασμένος* Arist. Plut. 355; Pl. *B**; 2) *pass.* *-ασται* Aesch. Ag. 354. 1346; Lys. 12, 89; *-ασμένος* Prom. 342; Fr. 271; *-ασται* Eur. Or. 284; Pl. ebns. *B**; vgl. *εἰργάσθω* [*42*]: *ἐργάζομαι* 4.

εἴργαστο Plsperf. Thuc. 6, 29; vgl. *κατέργ.*- Her. 1, 123 [> *κατειργ.*- *40*] (*42*): *ἐργάζομαι* 4.

εἴργμαι Perf. Pass. *ἀπειργμένοι* Eur. Heracl. 877: *εἴργω* 6.

εἴργμαι Perf. Pass. *-μένους* Ar. Av. 1085; *καθειργμένοι* Xen. Hell. 3, 2, 3; *συγκαθειργμένη* Aesch. 1, 182: *εἴργω* 7.

εἴργνυμι 1 Praes. *καθ-* Pl.: *εἴργνυμι* = *εἴργω* 7.

εἴργνυσι 3 Sing. Praes. Lesart für *ἔργ-* in *κατέργνυσι* Her. 4, 69: *εἴργω*, *ἔργω* 6.

εἰργνύω 1 Praes. Andoc. 4, 27: *εἰργνύω* = *εἴργω* 7.

εἴργουσα Lesart für *ἔργουσα ἀπ-* Her. 9, 68: *εἴργω*, *ἔργω* 6.

εἴργουσι 3 Plur. Praes. Lesart für *ἐίργουσι* Il. *ψ*, 72 (sie halten ab): *ἔργω*.

εἴρεαι (< *ἔρεαι*) 2 Sing. Praes. Il. *κ*, 416 *A** [*89*]: *εἴρομαι* fragen 8.

εἰρέαται 3 Plur. Perf. Pass. für *εἴρηνται* Her. 2, 24: *εἴρω**, *εἰπεῖν* 9.

εἰρέθην (< *ἐρρήθην*, *ἐῤῥέθην*) Aor. Pass. ion. Her. 4, 77. 156; 7, 184; 8, 119; bei Her. an einigen Stellen auch die Lesart *ἐῤῥήθη*; Bekker jedoch hat überall *εἰρέθη*: *εἴρω*, *εἰπεῖν* 9.

---

1 reden, sagen, nennen. 2 *a.* mit etw. beschäftigt sein, etw. besorgen; *b. Dep. Med.* folgen *α*) mitgehen, begleiten; *β*) nachgehen, verfolgen; geistig folgen, verstehen, *γ*) gehorchen. 3 verknüpfen, aneinanderreihen, einfassen. 4 *a.* arbeiten, *b.* bearbeiten, bebauen, betreiben; verrichten, *c.*

εἴρεο 2 Sing. Imper. *interroga*, frage, Od. α, 284: εἴρομαι 8.

εἴρεο 2 Sing. ion. Her. 1, 32: εἴρομαι, sich sagen lassen, fragen 8.

εἰρεόμενος Part. ἐπειρεόμενος Her. 3, 64 Schweigh. (▷ ἐπειρόμενος Bekker 1845): εἴρομαι 8.

εἴρεσθαι (< ἔρεσθαι) Inf. Od. δ, 423; ι, 13: εἴρομαι 8.

εἰρέσθω (< ἐρέσθω) 3 Sing. Imper. *interrogato* Od. ρ, 571: εἴρομαι 8.

εἴρεται 3 Sing. Praes. Pass. sp. Arat. 172. 261: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἴρετο (< ἤρετο) 3 Sing. Imperf. Od. ι, 251; ρ, 120; ν, 137; Her. 1, 30 [*40*], Pind. Ol. 6, 49; ἐπείρετο Her. 3, 130 [*40*]: εἴρομαι fragen 8.

εἰρεῦσαι (< εἰρέουσαι) Fem. Part. Praes. Hes. Th. 28: εἰρέω 10.

εἴρηαι 2 Sing. Conj. Praes. Od. α, 188: εἴρομαι 8.

εἴρηθ' s. εἴρητο.

εἴρηκα Perf. Pl. Prot. 328, c *A**; Xen. An. 1, 2, 5; -ας Pl. Phil. 14, d; Symp. 222, c; -ε(ν) Soph. Tr. 63; Thuc. 1, 9; Pl. Leg. 861, b; 879, a; -αμεν Rep. 352, d; 492, d; 608, b; -ασι(ν) Thuc. 1, 10; Lys. 25, 2: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἰρηκότ- s. εἰρηκώς.

εἰρηκώς Part. Perf. Pl. Symp. 222, c *A**, -κότος 198, a; -τες 194, e; -τος Xen. Hell. 6, 5, 37: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἴρημαι Perf. Pass. s. εἴρηται, εἴρηνται, εἰρέατο und εἰρημένος: *EIPΩ*, εἰπεῖν 9.

εἰρημένος Part. Perf. Pass. Od. μ, 453; Pl. Crat. 406, b *Γ**; Xen. Hell. 7, 1, 28: *EIPΩ*, εἰπεῖν 9.

εἴρηνται 3 Plur. Perf. Pass. Pl. Leg. 804, c: *EIPΩ*, εἰπεῖν 9.

1) εἰρήσεται (ἐρήσεται) 3 Sing. Fut. Od. τ, 46; vgl. -ήσομαι: εἴρομαι, fragen 8.

2) εἰρήσεται Fut. 3 Pass. dicetur, wird gesagt werden Il. ψ, 795; Her. 4, 16; Pind. I. 5, 59; Eur. Bacch. 776; Hec. 825; Pl. Theaet. 179 *B**; Xen. Cyr. 7, 1, 9 (*187 a. E.*): *EIPΩ*, εἰπεῖν 9.

εἰρῆσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Prot. 309, a *Γ**; Xen. Mem. 3, 14, 4: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἴρησθον 2 Dual. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 243, b: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἰρήσθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Lys. 24, 3; Isae. 5, 12; Pl. Soph. 223, c; 243, c: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

1) εἰρήσομαι (< ἐρήσομαι) Fut. Od. η, 237; τ, 104. 509; -ομεθα δ, 61; vgl. -εται; ἐπειρησομένους Her. 4, 161: εἴρομαι, sich sagen lassen, fragen 8.

2) εἰρήσομαι Fut. 3 s. εἰρήσεται; vgl. ῥηθήσομαι (*187 a. E.*): *EIPΩ*, εἰπεῖν 9.

1) εἴρηται (< ἔρεται) 3 Sing. Conj. Praes. Od. ι, 503; Her. 4, 76: εἴρομαι, fragen 8.

2) εἴρηται 3 Sing. Perf. Pass. Il. δ, 363; Her. 2, 24; Eur. Or. 1203; Thuc. 1, 22; Pl. Symp. 219, a *B**; Xen. Hell. 7, 4, 1 *B**: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἴρητο 3 Sing. Plsprf. *dictus erat* Il. κ, 540; Od. π, 11; εἴρηθ' 351; -το Thuc. 1, 126; 5, 25; Pl. Symp. 219, a; Xen. An. 3, 4, 3: *EIPΩ*: εἰπεῖν 9.

εἶρκα Perf. in Compos. διειρκότες Xen. Cyr. 8, 3, 10: διείρω, durchreihen, durchstecken.

εἶρκται s. εἴργμαι.

εἶρμαι (< ἔερμαι ep., ἔρμαι ion.) Perf. Pass. Callim. Fr. 140: εἴρω, aneinanderreihen.

εἶρξα Aor. -ας Eur. Bacch. 443; -αντε Dem. 12, 2; εἴρξῃ [Dem.] 59, 66; εἴρξας Ar. Ach. 330; -αντα [Dem.] ib.; αἶρξαι Plut. Fab. Max. 9: εἴργω 6.

εἶρξα Aor. Luc. D. Meretr. 10, 1; ἀπ- Thuc. 4, 37 (Bekker): εἴργω 7.

εἴρξομαι Fut. Med. als Pass. Xen. An. 6, 6, 16; Aesch. 3, 122 (*373. 374*): εἴργω 7.

εἴρξω Fut. εἴρξεις Soph. Phil. 1406; -ουσι Thuc. 1, 35; -ειν 8, 74 (▷ εἴρξ- Bekker): εἴργω 7.

εἴρξω Fut. -ει Aesch. Sept. 503; εἴρξειν Thuc. 8, 74 Bekker (▷ εἴρξειν): εἴργω 6.

---

bewirken, hervorbringen, *d.* erarbeiten, erwerben. 5 = 6. 6 einschliessen, einsperren. 7 ausschliessen, aussperren; trennen, abhalten, verhindern, *Med.* sich enthalten. 8 fragen, sagen. 9 sagen, reden, verkünden. 10 sagen.

εἴρομαι (< ἔρομαι) 1 Sing. Praes. Il. α, 553: εἴρομαι fragen 1.

εἰρόμενος (< ἐρόμενος) Part. Praes. Il. η, 127: εἴρομαι 1.

εἰρόμην (< ἠρόμην) Imperf. i n. -ετο Her. 1, 30; Pind. Ol. 6, 49; ἐπείρετο Her. 3, 130: εἴρομαι, fragen 1.

εἴροντο (< ἤροντο) 3 Sing. Imperf. Od. ι, 402 *A*: εἴρομαι 1.

εἴρπομες 1 Plur. Imperf. Act. [*160*] (*42*): ἕρπω 2.

εἶρπον Imperf. Od. μ, 395; O. C. 147; καθεῖρπεν Soph. Frgm. 110 (*42*): ἕρπω 2.

εἵρπυζον Imperf. Qu. Sm. 13, 93 (*42*): ἑρπύζω 3.

εἵρπῡσα Aor. Ar. Vesp. 272; καθ- Ar. Ran. 485; παρ- Eccl. 398; ἐξ- V. T. Ps. 44, 2 (*42*): ἑρπύζω 3.

1) εἰρύαται (< εἴρυνται) 3 Plur. *Perf.* Pass. pass. Bed. -τ' Il. δ, 248; -ται Od. ζ, 265; mit langem ῡ Il. ξ, 75 [*101. 102*]: εἰρύω 4.

2) εἰρῦαται 3 Plur. Perf. med. Bedeut. Il. α, 239 wahren, schirmen; εἰρῦαται Od. π, 463 auf-passen, auflauern: εἰρύω [εἴρυμι] 4.

1) εἰρῦατο (< εἴρυντο) 3 Plur. Plsperf. Pass. pass. Bed. Il. ξ, 30; ο, 654 waren heraufgezogen worden [*101. 102*]: εἰρύω 4.

2) εἰρῦατο 3 Plur. Plsperf. med. Bed., nach And. sync. Aor. Od. χ, 303, hatten geschirmt: εἰρύω [εἴρυμι] 4.

εἰρῦμεναι Inf. Hes. O. 818 ziehen.

εἰρῡμένος Part. Perf. Pass. pass. Bed. Il. ν, 682: εἰρύω 4.

1) εἴρυντο (< εἰρύατο) 3 Plur. Plsperf. Pass. Il. 6. 69 [*102*]: εἰρύω 4.

2) εἴρυντο Imperf.[1]) nach Andern sync. Aor.[1]) Med, Il. μ, 434 retteten [*102*]: εἰρύω [εἴρυμι] 4.

εἰρυόμεσθα 1 Plur. Praes. für Fut. Il. φ, 588: εἰρύω 4.

εἴρυσα (< εἴρυσσα, ἔρυσα *B** ἔρυσσα *B**) Aor. 1 ε Il. π, 863; Od. β, 389; -αν Il. θ, 226 *A**: εἰρύω 4.

εἰρύσαι Inf. ἀν- Her. 9, 96; ἐξ- 1, 141: εἰρύω 4.

εἰρυσάμην 1 Sing. Aor. Med. Od. κ, 165 zog *den Spiess wieder an mich:* εἰρύω 4.

εἰρυσάμενος (< ἐρυσάμενος Hom. Pind.) Her. 4, 8: εἰρύω 4.

εἰρύσαο 2 Sing. Aor. 1 Med. Il. φ, 230: εἰρύω 4.

εἰρύσας (< ἐρύσας Hom. u. Her.) Part. Aor. Her. 2, 38; 4, 10; 8, 92: εἰρύω 4.

εἰρύσατο (< εἰρύσσατο, ἐρύσσατο) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. δ, 186; ο, 274; υ, 93: εἰρύω 4.

εἰρύσῃ Conj. Aor. Hippocr. 2, 183; ἀν- Mosch. 4, 116: εἰρύω 4.

εἴρυσθαι (< ἔρυσθαι) Inf. Od. γ, 268 schirmen; φ, 82, 151 erspähen: εἰρύω 4.

εἰρύσθαι Inf. Perf. gezogen sein Od. ξ, 332; τ, 289: εἰρύω 4.

εἰρύσθην Aor. Pass. -θείς Hippocr. 2, 657; συνειρυσθῇ 204: εἰρύω 4.

εἴρυσμαι s. εἴρυσται.

εἴρυσσα (< εἰρῦσα *Γ**, ἔρῡσα *B**, ἔρυσσα *B**) Aor. Od. θ, 85: εἰρύω 4.

εἰρύσσαισθε 2 Plur. Aor. 1 Med. Il. ρ, 327: εἰρύω 4.

εἰρύσσαιτο (< ἐρύσαιατο) 3 Sing. Opt. Aor. 1 Il. θ, 143; Od. π, 459: εἰρύω 4.

εἰρύσσασθαι (< ἐρύσσασθαι, ἐρύσασθαι) Inf. Aor. 1 Med. Il. α, 216: εἰρύω 4.

εἰρύσσατο (< εἰρύσατο, ἐρύσσατο) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. χ, 306; Od. χ, 79: εἰρύω 4.

εἰρύσσομαι s. -ονται.

εἴρυσσον Imper. Aor. Soph. Tr. 1032: εἰρύω 4.

εἰρύσσονται Fut. Med. Il. σ, 276: εἰρύω 4.

εἰρύσσω Fut. δι- Ap. Rh. 1, 687: εἰρύω 4.

εἴρυσται (< εἰρύαται, εἴρυται) Perf. Pass. Od. θ, 151 pass. Bed.: εἰρύω 4.

εἴρῡτο (< ἔρυτο) Imprf. Med. contrah.

---

1 fragen, sagen. 2 kriechen, schleichen, wandeln, gehen; sich verbreiten, um sich greifen. 3 kriechen, schleichen. 4 ziehen, zerren, schleppen; herum-, abreissen; *Med. a.* nach sich hin, für sich ziehen; *b.* an sich ziehen: *a*) retten, erhalten; beschützen; bewachen. 5 ausschliessen, aussperren; trennen, abhalten, verhindern, *Med.* sich enthalten. 6 einschliessen, einsperren. 7 sagen, reden, verkünden. 8 εἰρωτάω ion. für

aus εἰρύετο mit zurückgezogenem Accent. Il. π, 542; ω, 499; Od. ψ, 229 schirmte; χ, 90 zog: εἰρύω 4.

εἴρχθην Aor. Pass. -ησαν Thuc. 5, 49 Poppo (> εἴρχθην Bekker); s. εἰρχθῆναι: εἴργω 5.

εἴρχθην Aor. Pass. εἰρχθῆναι Dem. 59, 66; εἰρχθήτω Aesch. 1, 16 νόμος: εἴργω 6.

εἰρχθῆναι s. εἴρχθην.

εἰρχθῆναι Inf. Aor. Pass. Thuc. 4, 63: εἴργω 5.

εἴρχθήτω s. εἴρχθην.

εἴρυσα Aor. sp.. Chrysost. Ep. p. 622; ἐξ- V. T. Ps. 104, 29: ἔρπω 2.

εἴρω 1 Sing. Praes. nur in der Od. wie β, 162; λ, 137; ν, 7: εἴρω, -εἰπεῖν 7.

εἴρωμαι (< ἐρωμαι) Conj. Praes. Od. ϑ, 549; -ώμεϑα (< ἐρώμεϑα) π, 402: εἴρομαι 1.

εἰρωτᾷ 3 Sing. Praes. Her. 3, 119: εἰρωτάω 8.

εἰρώτα (< ἠρ-) Imperf. Her. 3, 22: εἰρωτάω 8.

εἰρωτᾷς (< ἐρωτᾷς) 2 Sing. Praes. ep. Od. δ, 347: εἰρωτάω 8.

εἰρωτεόμενος (< ἐρωτώμενος) Part. Praes. Pass. ion. Her. 6, 3; 2, 32: εἰρωτέω [196. 197] 8.

εἰρώτεον (< öfter als -ευν, vgl. ἠρώτων) Imperf. Her. 4, 147 ion. [εἰ- 38. -εον 198]: εἰρωτέω [196. 197] 8.

εἰρωτέοντι (< ἐρωτῶντι) Part. Praes. ion. Her. 4, 147 ion. [εἰ- 38]: εἰρωτέω [196. 197] 8.

εἰρώτευν (< minder oft als εἰρώτεον, ἠρώτων) Imperf. Her. 1, 158; 3, 140; 9, 89. 93 [εἰ- 38; -ευν 198]: εἰρωτέω [196. 197] 8.

εἰρωτεύντας (< ἐρωτώντας) Part. Praes. Her. 3, 62 ion. [εἰ- 38]: ἐρωτέω [196. 197] 8.

εἰρωτέωντος (< ἐρωτῶντος) Part. Praes. ion. Her. 5, 13: εἰρωτέω [196. 197] 8.

εἰρωτῶσιν 3 Plur. Praes. Her. 1, 69: εἰρωτάω 8.

εἷς M. Part. Aor. 2 ἅπεις [424] Her. 1, 77 (> ἀφεὶς); ἀφεὶς Soph. O. C. 914; Symp. 219, b; καϑεῖσαι Thuc. 2, 91; ἕντεις Aesch. Pers. 361; παρεὶς Ch. 925; Xen. Cyr. 5, 4, 13; Pl. Symp. 180, c; ὑπεὶς Her. 1, 156; 3, 52: ἵημι 9.

εἷς oder ἑὶς (< ἑσσί[ν], εἰ) 2 Sing. Praes. Il. π, 515 [275]: εἰμί 10.

1) εἷσα F. Part. Aor. 2 ἐνεῖσα Od. ν, 387: ἐνίημι 9.

2) εἷσα Aor. 1 s. ἕσσε, εἷσαν.

εἰσαμένη (< ἐεισαμένη Δ*) Fem. Part. Aor. 1 Med. pass. Bed. Il. ρ, 555: ΕΙΔΩ 11.

εἰσάμενος (< ἐεισάμενος) Part. Aor. 1 Med. pass. Bed. Il. ν, 45 B*: ΕΙΔΩ 11.

εἰσάμενος Part. Aor. Med. Her. 1, 66; -μένων Thuc. 3, 58; (> ἐσσαμένων); Plut. Them.: εἶσα 12.

1) εἰσάμην (< ἐεισάμην) s. εἵσατο [289]: εἶμι 10.

2) εἰσάμην s. εἵσατο [289]: εἴδομαι, ΕΙΔΩ 11.

εἰσάμην (< ἐσσάμην, ἐεσσάμην) Aor. Callim. Jov. 67: εἶσα 12.

1) εἷσαν (< ἔσαν; ἄνεσαν Il. φ, 537; καϑεσαν Hym. 2, 325 (liessen herab); πρόεσαν Od. δ, 681 B*) 3 Plur. *Indic.* Aor. 2 παρα . . . Il. ω, 720 [269]; ἀνεῖσαν Thuc. 5, 32; Pl. Symp. 179, c; ἀφεῖσαν Thuc. 5, 81; 7, 53; Xen. Hell. 1, 5, 19; Dem. 217, 20; διεῖσαν Pl. Tim. 77, e; καϑεῖσαν Eur. I. T. 333. 1181; παρεῖσαν Eur. Troad. 693: ἵημι 9.

2) εἷσαν 3 Plur. Aor. 1 Il. δ, 392; ε, 693; Od. γ, 416: εἶσα 12.

εἵσαντο Aor. 1 Med. pass. Bed. Il. μ, 103 schien; Ap. Rh. 1024 meinte: εἰδομαι, ΕΙΔΩ 11.

εἷσας (< ἕσας) Part. Aor. ὑπ- Her. 3, 126[1]); ὑπείσαντες 6, 103[1]): εἶσα 12.

1) εἵσατο (< ἐεισατο) 3 Sing. Aor. 1

1) ὑπίσας, -αντες nach Cobet.

ἐρωτάω (be)fragen, forschen, sich erkundigen. 9 ἵημι *gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken, *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 10 sein, vorhanden, sein, da sein, existiren, leben. 11 (zu-, an-, ein-) sehen, bemerken, wahrnehmen, *Pass.* gesehen werden, (er) scheinen, ähnlich sein; οἶδα *Perf.* mit *Conj.* εἰδῶ u. s. w. *Fut.* εἴσομαι u. εἰδήσω: wissen, inne haben, verstehen, können, kennen; erfahren. 12 ich setzte, legte, gründete, *Med.* ich setzte mich, gründete für mich.

M. Il. *δ*, 138; *ε*, 538; *μ*, 118; *ν*, 191; *ϱ*, 518; Od. *ω*, 524 [*289*]: *εἰμι* 1.

2) *εἵσατο* (< *ἐείσατο*/) Aor. 1 Med. pass. Bed. Il. *β*, 215; Ap. Rh. 3, 502, *schien*; Ap. Rh. 4, 1476 *meinte*, in derselben Bed. *εἵσαντο* Ap. Rh. 1, 1024 *ἐείσατο* wurde gesehn, erschien 4, 853: *εἴδομαι*, *ΕΙΔΩ* 2.

εἵσατο (< *ἔσσατο*, *ἐέσσατο*) Aor. 1 *εἵσατ'* Eur. I. T. 946; *-το* Theocr. 17, 123; *ἐγκαθείσατο* Eur. Hipp. 31: *εἷσα* 3.

εἷσε(ν) 3 Sing. Aor. 1 Il. *α*, 311 *Δ**; Hym. 1, 9; Her. 3, 61: *εἷσα* 3.

εἵσεαι (< *εἵσῃ*, *εἵσει*, *εἰδήσεις*, *-ειν*, *-ἴμεν*) 2 Sing. Fut. Med. act. Bed. Il. *η*, 226; *κ*, 88; *φ*, 292; Od. *β*, 40; *π*, 246; *ω*, 506: *ΕΙΔΩ* 2.

εἵσει (< *εἵσεαι*, *εἵσῃ*) 2 Sing. Fut. Med. act. Bed. Xen. Cyr. 7, 4, 12; Pl. Theaet. 154, c (Il.); *-σῃ* Od. *π*, 313: *ΕΙΔΩ* 2.

εἵσεσθαι Inf. Fut. Med. act. Bed. Xen. Cyr. 3, 1, 29; Pl. Phaed. 64, d (IV.): *ΕΙΔΩ* 2.

εἵσεσθε 2 Plur. Fut. Med. act. Bed. Xen. An.: *ΕΙΔΩ* 2.

1) *εἵσεται* 3 Sing. Fut. Od. *ο*, 213 s. *εἴσομαι*: *εἰμι* 1.

2) *εἵσεται* (< *εἰδήσεις*, *-ειν*, *-ἴμεν*) 3 Sing. Fut. Med. act. Bed. Il. *α*, 548; *π*, 243 (?); Xen. An. 1, 4, 15; Pl. Crat. 435, d, (IV). *εἵσεται* Aesch. Ch. 305 passiv. Bed.: *ΕΙΔΩ* 2.

3) *εἵσεται* 3 Sing. Conj. Aor. Med. (?) Il. *π*, 243: *ΕΙΔΩ* 2.

εἵσῃ s. u. *εἵσει*.

εἶσθα (< *εἶς*) 2 Sing. Ind. Praes. Il. *κ*, 450; Od. *τ*, 69; *υ*, 179 [*286*] *εἰμι* 1.

εἶσθαι Inf. Perf. Pass. *ἀφ-* Pl. Leg. 756, d; 945, a: *ἵημι* 4.

εἶσθε 2 Plur. Aor. 2 Med. *προεῖσθε* Dem. 5, 10: (*προ*)*ἵημι* 4.

εἶσθον 1 Dual. Imper. Perf. Pass. *μεθείσθον* Ar. Ran. 1427*: *ἵημι* 4.

εἴσθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. *ἀφείσθω* Pl. Leg. 764, *α*; *μεθείσθω* Her. 4, 98; Pl. Soph. 267, b: *ἵημι* 4.

εἰσί[ν] (< *ἐντί* dor., *ἔασι* ion.) 3 Plur. Il. *α*, 566 *Γ**; Pind. [*ἐντί* *276*] Pl. Gorg. 451, d; *ἐξ-* Od. *ν*, 130; *πάρ-* Aesch. Suppl. 1039: *εἰμί* 5.

εἶσι(ν) 3 Sing. Indic. Praes. Il. *β*, 87; *εἶσ'* *σ*, 280; Aesch. Sept. 1065 *B*; Pl. Ep. 351, c; *ἄπεισι* Prot. 318, d *A**: *εἶμι* 1.

ἑἵσκομεν s. *ἵσκον*.

ἵσκον (< *ἴϑισκον*) Imperf. *ἐἵσκομεν* Od. *ι*, 321; *λ*, 363; *ἵσκον* Theocr. 25, 140: *ἐἵσκω*

1) *εἶσο* (< *ἕσο*) 2 Sing. Ind. Aor. 2 Med.: *ἵημι* 4.

2) *εἶσο* Imper. Aor. 2 Pass.: *ἵημι* 4.

1) *εἴσομαι* Fut. Il. *φ*, 335; *ω*, 462 vgl. *εἴσεται*: *εἰμι* 1.

2) *εἴσομαι* (< *εἰδήσειν*, *-εις*) Fut. Med. act. Bed. Il. *ϑ*, 532; *ξ*, 8; Od. *χ*, 7; *εἴσομ'* *τ*, 501; *εἴσομαι* Xen. Cyr. 1, 3, 14; Pl. Prot. 310, a (IV.): *ΕΙΔΩ* 2.

**εἰσόμεσθα* 1 Pl. Fut. Med. act. Bed. Pl. Phaed. 69, d (IV.): *ΕΙΔΩ* 2.

**εἰσόμεσθα* 1 Plur. Fut. Aesch. Ag. 489: *ΕΙΔΩ* 2.

εἷσον Imper. Aor. 1 lass sitzen Od. *η*, 163: *εἷσα* 3.

εἵσονται 3 Plur. Fut. Med. act. Bed. Pl. Phaedr. 233, d: *ΕΙΔΩ* 2.

εἱστήκειν (< *ἑστήκειν*, *ἑστάκει*) Plsperf. Hes. Sc. 264. 269; vorzugsweise *att.* Thuc. 1, 89; Pl. Symp. 220, c. d.; Lys. 206, e; Xen. Cyr. 1, 4, 8; *-εσαν* Cyr. 8, 3, 9 (*293*): *ἵστημι* 6.

εἱστία s. *εἱστίων*.

εἱστιᾶκα Perf. Dem. 21, 156; *-ασιν* Pl. Gorg. 518, e (*42*): *ἑστιάω* 7.

εἱστιαμαι (< *ἱστίαμαι* ion.) Perf. Pass. *εἱστιάσθω* Pl. Rep. 354, a (*42*): *ἑστιάω* 7.

εἱστιᾶσα Aor. Xen. Cyr. 1, 3, 10 (*42*): *ἑστιάω* 7.

εἱστιάσθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Pl. Rep. 354, a (*42*): *ἑστιάω* 7.

εἱστιώμην Imperf. Med.* *-ώμεϑ'* Ar. Nub. 1354; *-ῶντο* Pl. Symp. 203, b: *ἑστιάω* 7.

εἱστίων (< *ἱστ-* ion.) Imperf. *-ία*

---

1 gehen. 2 (zu-, an-, ein-) sehen, bemerken, wahrnehmen, *Pass.* gesehen werden, (er)scheinen, ähnlich sein; *οἶδα Perf.* mit *Conj. εἰδῶ* u. s. w. *Fut. εἴσομαι* u. *εἰδήσω*: wissen, inne haben, verstehen, können, kennen; erfahren. 3 ich setzte, legte, gründete, *Med.* ich setzte mich, gründete für mich. 4 *ἵημι gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 5 sein,

Lys. 19, 27; Pl. Phaedr. 227, b: *εἱστίας* Xen. Cyr. 1, 3, 10: *ἑστιάω* 7.

εἱστιῶντο s. *εἱστιάομην*.

εἵται 3 Sing. Perf. Pass. *ἀνεῖται* Her. 2, 65; Aesch. Sept. 413; Soph. Ai. 1214; *μεθεῖται* Pl. Leg. 781, a; *παρεῖται* Eur. Bacch. 635: *ἵημι* 4.

εἶτε (< *εἴητε*) 2 Plur. Opt. Praes. Od. *φ*, 195: *εἰμί* 5.

1) *εἶτε* (< *ἔτε*) 2 Plur. *Ind.* Aor. 2 *ἀνεῖτε* Soph. O. T. 1405; *μεθεῖτε* Eur. Andr. 1017: *ἵημι* 4.

2) *εἶτε* 2 Plur. *Opt.* Aor. 2 *μεθεῖτε* Ar. Ran. 1384. 1393: *μεθ-ἱημι* 4.

εἴτην (< *εἰήτην*) 3 Dual. Opt. Praes. Pl. Parm. 149, e; 155, a; Tim. 31, a (< < < *ἤτην*): *εἰμί* 5.

1) *εἶτο* (< *ἔτο*, *ἔυντο* Od. *δ*, 76) 3 Sing. Ind. Aor. 2 Med. *ἐφεῖτο* Aesch. Prom. 4; Soph. Phil. 619; Ar. Vesp. 242; Xen. An. 6, 6, 31; *ἐφεῖτ'* Soph. El. 1111; Tr. 286; *ἐφεῖτο* Eur. Suppl. 1200; *ἐφεῖτ'* Ar. Vesp. 242; *ὑφεῖτο* Eur. Phoen. 31; *προεῖτο* Dem. 18, 114: *ἵημι* 4.

2) *εἶτο* 3 Sing. Plusperf. Pass. *ἀφεῖτο* Her. 8, 49 (war aufgegeben); Pl. Critia 116, c; 117, c; *καθεῖτο* Thuc. 4, 103 (waren nicht aufgeführt): *ἵημι* 4.

εἰχόμην Imperf. Med. *εἴχετο* Pind. P. 4, 244; *ἠνειχόμην* (*86*); *ἠμπείχετο* (*86*); Pl. Phaed. 87, b (*42*): *ἔχω* 8.

εἶχον Imperf. *-ε(ν)* Pl. Prot. 321, d *B**; *-ον* Symp. 190, a (*42*); *προεῖχον* (*79*); *ἀνεῖχον* Xen. Hell. 1, 6, 20 (*86*): *ἔχω* 8.

εἴω (< *ἔω*) 1 Sing. Conj. *μετ-* Il. *ψ*, 47 [*277*]: *μέτειμι* 5.

εἰῶ Praes. st. *ἐάω* Il. *δ*, 55: *ἐάω* 9.

εἴω 1 Sing. Conj. Aor. 1 *ἐφείω* Il. *α*, 567; *μεθείω γ*, 414 [*270*]: *ἵημι* 4.

εἴωθα (< ion. *ἔωθα*) Perf. Il. *ε*, 766; Pl. Ap. 17, c *A**; *-ας* Soph. 217, c; *A**; *-ε* Phaed. 73, d *B**; *-αμεν* Rep. 596, a; *-ασι* Phil. 45, b (*-ω- 203*): *ἔθω* 10.

εἰώθειν (< ion. *ἐώθεα*) Plsperf. *-εις* (*128*) Symp. 213, c; *-ει* 175, c; 217, b; Rep. 516, d; Phaed. 59, e: *-ειμεν* 59, a (*-ω- 203*): *ἔθω* 10.

εἰωθός Neutr. des Part. Perf. *εἰωθώς* Pl. Phaed. 59, e (*-ω- 203*): *ἔθω* 10.

εἰωθοτ- Stammform des Part. Perf. *εἰωθώς*: *-τος, τα, -θότων* Pl. *A** (*-ω- 203*): *ἔθω* 10.

εἰωθυῖα Fem. Part. Perf. *εἰωθώς* Pl. Ap. 40, a (*-ω- 203*): *ἔθω* 10.

εἰωθώς Part. Perf. gewöhnt Pl. Symp. 217, a (*-ω- 203*): *ἔθω* 10.

εἰῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. für *ἐάωμεν* Od. *φ*, 260: *ἐάω* 9.

1) *εἶων* (< *ἔων*[1]) ion.) 1 Sing. Imperf. [Pl.] Ep. 319, c: *ἐάω* 9.

2) *εἶων* (< *ἔων*[1]) ion.) 3 Plur. Imprf. Il. *σ*, 448; Thuc. 1, 28; Pl. Phaed. 58, c *A**: *ἐάω* 9.

1) *εἰῶσι* (< *ἐῶσιν*) 3 Plur. *Indic.* Praes. für *ἐάουσι* Il. *β*, 132: *ἐάω*.

2) *εἰῶσι* 3 Plur. *Conj.* Praes. für *ἐάωσι* Il. *υ*, 139: *ἐάω* 9.

ἔκαε (< *ἔκαιε* gew.) Imperf. alt att. Xen. Hell. 6, 2, 29; 4, 1, 1; 5, 4, 41: *καίω* 11.

ἐκάδετο s. *ἐκαδόμην*.

ἐκάζοντο Imperf. Nicet. Annal. p. 120: *ΚΑΖΩ*, *καίνυμαι* 12.

ἐκάθην (< *ἐκαύθην*) Aor. 2 Pass. ep., ion. (bei Her. neb. *ἐκαύθην* und bei Spätern *-η*). Od. *μ*, 13; *κατα...* Il. *α*, 464; *β*, 427; *ι*, 212; Od. *γ*, 461; *μ*, 364; *κατεκάη* Her. 2, 180; 4, 79; vgl. *καῆναι*: *καίω* 11.

ἐκάθαρα (< *ἐκάθηρα*) s. *καθαρ-* u. *καθηρ-* (*230*): *καθαίρω* 13.

ἐκαθάρην (< *ἐκαθάρθην*) Aor. 2 Pass. s. *καθαρ-(ην)*: *καθαίρω* 13.

ἐκαθάρθην (< *ἐκαθάρην*) Aor. 1 Pass. Thuc. 3, 104; vgl. *καθαρθ-(ην)*; *καθαίρω* 13.

ἐκαθεζόμην (< poet., bei Hom. u. den Trag. *καθεζόμην*) Imperf. gew. als *Aor.* *-οντο* Thuc. 2, 18;

1) *ἔων* statt *εἴων* stets bei Her.

---

vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 6 stellen, setzen. 7 bewirthen, speisen, tractiren, ergötzen, erfreuen. 8 halten, haben. 9 lassen; *zu*lassen, *sein* lassen, *unter*lassen. 10 gewöhnt sein, *Praes.* nur im Part. *ἔθων*, nach Gewohnh.; gew. *εἰωθα*, ion. *ἐωθα* die Gewohnheit haben, pflegen. 11 (ver)brennen, anzünden. 12 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 13 reinigen; *Med.* sich ~.

-ομην Pl. Euthyd. 272, e; -ετο Prot. 310, c; -ώμεθα Rep. 328, c; mit *Imperfekt*-Bed.; -ετο Xen. An. 1, 5, 9; Cyr. 5, 3, 25: καθέζομαι, καθίζω 1.

ἐκαθέσθην Aor. Pass. sp. Long. Pastor. 2, 38 (Seiler); Anth. 11, 392; καθέσθητε Luc. Soloec. 11 (der es verwirft): καθέζομαι 1.

ἐκαθεύδησα s. unt. καθευδησ-.

ἐκάθευδον (< καθηῦδον Pl. u. Trag., καθεῦδον ep. [-ηῦδον] Imprf. gew. in Pros., att. Xen. Oec. 7, 11 (87): καθεύδω 2.

ἐκαθήμην (< καθήμην) Imperf. Ar. Eccl. 152; Aeschin. 2, 89 (339): κάθημαι 3.

ἐκάθηντο (< καθῆντο) 3 Plur. Imperf. Pl. Prot. 315, c; Xen. An. 4, 2, 6 (339): κάθημαι 3.

ἐκάθηρα (< ἐκάθᾱρα) Aor. Il. π, 228 (vgl. καθῆραι, κάθηραν, -ε, -ον); Thuc. 3, 104; vgl. καθαρ- u. καθηρ- (230): καθαίρω 4.

ἐκαθηράμην s. καθηρ-(άμην): καθαίρω 4.

ἐκάθησθε (< καθῆσθε) 2 Plur. Imperf. Ar. Ach. 638 (339): κάθημαι 3.

ἐκάθητο (< καθῆτο, -ῆστο) 3 Sing. Imperf. Xen. Cyr. 7, 3, 14 (339): κάθημαι 3.

ἐκαθιζόμην (< κἀδ δὲ. . . ἱζόμην) Imperf. Med. -ον Ar. Vesp. 824: καθίζω 1.

ἐκάθιζον (< κάθιζον Hom.) Imperf. Xen. Hell. 5, 4, 6; Cyr. 8, 4, 3: καθίζω 1.

ἐκάθισα (< att. καθῆσα, ion. κατῖσα [> κάτισα]) Aor. gew. Xen. An. 3, 5, 17; Cyr. 6, 1, 23: καθίζω 1.

ἐκαθισάμην (< -σσάμην) Aor. Med. -αντο in ἐπ- Thuc. 4, 130; -ατο in παρ- Dem. 33, 14; vgl. καθισ-(αμην): καθίζω 1.

ἔκαιε (< ἔκαε alt att.) Imperf. gew. Xen. Ag. 1, 33; Hell. 4, 6, 12: καίω 5.

ἐκαίετο (< ἐκάετο alt att.) Imperf. Pass. gew. Xen. An. 4, 5, 6: καίω 5.

ἐκαίνυτο Imperf. Od. γ, 282, er übertraf: καίνυμαι 6.

ἔκαιον (< ἔκαον alt att.) Imperf. gew. Od. ι, 553; Xen. An. 1, 6, 1; 4, 1, 11; 4, 12; Cyr. 6, 3(1), 19; Hell. 3, 2, 5; 6, 5: καίω 5.

ἐκαλέοντο (καλεῦντο) Imperf. ion. Her. 1, 173 [-εο-, -ευ- 177]: καλέω 7.

ἐκαλέσθην [1]) (< ἐκλήθην) Aor. Pass. προσ- Hipp. 3, 614: καλέω 7.

ἐκαλεσάμην (< ἐκαλεσσ-, καλεσσ-) Aor. Med (450) καλεσαμένῳ Pl. Leg. 937, a; προσκαλεσαίμην Dem. 34, 23 (23. 27): καλέω 7.

ἐκάλεσα (< ἐκάλεσσα, κάλεσσα ep.; ἔκλησα sp.) Aor. Eur. Hel. 348; Pl. Rep. 477, d *B**; Xen. Cyr. 2, 2, 30 [23. 27]: καλέω 7.

ἐκάλεσσα (< κάλεσσα, ἐκάλεσα gew., ἔκλησα sp.) Aor. Od. ρ, 379 (23. 27): καλέω 7.

ἐκαλεσσάμην (< ἐκαλεσ-, καλεσσ-) Aor. Med. (450) Il. γ, 161 (23. 27): καλέω 7.

ἐκαλινδοῦντο Imperf. Thuc. 2, 52 (-έετο Her.): καλινδέομαι 8.

ἐκαλύφθην Aor. Pass. καλυφθῆναι Eur. Suppl. 531: καλύπτω 9.

ἐκάλυψα (< καλ-) Aor. Il. α, 460; π, 735 umfasste; λ, 249 umhüllte, umdüsterte *Γ**; Aesch. Pers. 646; περι- Pl. Tim. 34, b; καλύπτω 9.

ἔκαμνον Imperf. Her. 1, 118; ἐξ- Thuc. 2, 51: κάμνω 10.

ἐκαμόμην (< καμ-) Aor. 2 Med. -οντο Od. ι, 130; Philet. 7; Ap. Rh. 2, 720 (243. 244): κάμνω 10.

ἔκαμον (< κάμον, -ε *Γ**) Aor. Il. δ, 244; Od. μ, 232; Ar. Ach.

1) Mit κεκάλεσμαι Suid. übereinstimmend.

---

1 καθέζομαι sich niedersetzen, sitzen; καθίζω *a. trans.* niedersetzen, sich setzen lassen; *b. intr.* u. *Med.* sich niedersetzen, sitzen. 2 (ein-) schlafen. 3 (da)sitzen, *stehen.* 4 reinigen; *Med.* sich ⌒. 5 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, (an)brennen; *Med. nur im Aor.* sich etw. anzünden. 6 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 7 (an)rufen, nennen; *Med.* zu sich rufen. 8 sich in etw. drehen und wenden, sich stets mit etw. beschäftigen. 9 bedecken, ver-, umhüllen; *Med.* sich ⌒. 10 *a.* sich müde arbeiten, ermüden; *gew.* leiden. *b. trans.* mit Mühe verfertigen. 11 beugen, krümmen; ein-, umlenken; *trop.* er-

860; Xen. Hell. 5, 3, 19; vgl. καμ-: κάμνω 10.

ἐκάμφθην Aor. Pass Pl. Men. 244, e; vgl. καμφθ-(ην): κάμπτω 11.

ἔκαμψα (< κάμψα) Aor. -ε Od. ε, 453; Pind. P. 2, 51; ἔκαμψ' Eur. Hec. 1150, vgl. καμψ-: κάμπτω 11.

ἔκανον Aor. 2 Soph. Ant. 1319; vgl. καν- (243. 244): καίνω 12.

ἐκαόμην Imperf. Pass. Thuc. 2, 49; Xen. Hell. 6, 4, 36; κάομαι Ar. Lys. [215. 9] κάω: alt att. = καίω 5.

ἔκαον (< ἔκαιον gew.) Imperf. alt att. Xen. Cyr. 4, 2, 33; Hell. 6, 5, 27; καίω 5.

ἐκάπυσσεν (< κάπυσσεν) Aor. Il. χ, 467: καπύω 13.

ἐκάρην (< ἐκέρθην) Aor. Pass. καρῇ -ῆναι Luc. Soel. 6; Her. 4, 127: κείρω 14.

ἐκαττύετο Imperf. παρ- Ar. Plut. 663: παρα- καττύω 15.

ἐκαύθην Aor. Pass. κατ- Thuc. 3, 74; 4, 133; 6, 88; 7, 43: καίω 5.

ἔκαυσα (< [ἔκεα] κέας att. Dichter, ἔκηα, -εια ep.) Aor. Ar. Pax. 1088; Is. 4, 19; κατ- Thuc. 4, 57; 7, 25; 8, 107 vgl. καυσ-: καίω 5.

ἐκαυσάμην Aor. Med. ἀνακαύσονται Her. 1, 202: καίω 5.

ἐκαυχησάμην Aor. sp. Athen. 14, 627; Aeschin. Epist. 4, 5: καυχάομαι 16.

ἐκδῦμεν s. δῦμεν.

ἐκέατο (< κέατο, ἐκείατο, κείατο = ἐκείντο) 3 Sing. Imperf. ion. Her. 1, 167 (296): κεῖμαι 17.

ἐκέδασθεν für ἐκεδάσθησαν [114] Aor. Pass. Il. ο, 657, vgl. κεδασθ-: κεδάννυμι, κεδάζω 18.

ἐκεδάσθην s. ἐκέδασθεν.

ἐκέδασσε[ν] (< ἐσκέδασα) Aor. Il. ε, 88 B*: κεδάννυμι, κεδάζω 18.

ἐκέετο (< ἔκειτο) 3 Sing. Imperf. Her. 1, 196 [296]: κεῖμαι 17.

ἐκείατο (< κείατο, ἐκέατο, κέατο = κείνται) 3 Sing. Imperf. ion. Ap. Rh. 4, 1295: κεῖμαι 17.

ἐκείμεθα (< κείμεθα Od. ι, 75) 1 Plur. Imperf. Od. ν, 281: κεῖμαι 17.

ἐκείμην (< κείμην Od. ε, 434) Imperf. Il. ν, 284; Pl. Euthyd. 303, a: κεῖμαι 17.

ἔκειντο (< ἐκείατο, κεῖντο, κείατο, ἐκέατο, κέατο) 3 Plur. Imperf. Thuc. 2, 52; Pl. Rep. 328, c; Xen. An. 1. 8, 27: κεῖμαι 17.

ἔκειρα (< ἔκερσα) Aor. κατ- Od. ψ, 356; vgl. κεῖραι Pind.: κείρω 14.

ἐκειράμην (< ἐκερσάμην) Aor. 1 Med. -ατο Aesch. Ch. 189: Aeschin. 3, 211: κείρω 14.

ἔκεισθε 2 Plur. Imperf. -σθ' Aesch. Choeph. 964 ihr liegt verachtet: κεῖμαι 17.

ἔκειτο (< κεῖτο Γ*; κέκειτο) 3 Sing. Imperf. Il. η, 156 B*; Hym. 4, 159; Her. 8, 93; Thuc. 7, 4; Pl. Rep. 425, a; Xen. An. 7, 1, 24: κεῖμαι 17.

ἐκέκαστο (< κέκαστο) Plsperf. Il. β, 530; π, 808; ψ, 289; ω, 535; Od. β, 158; ι, 509; τ, 395; Ap. Rh. 2, 869: ΚΑΖΩ, καίνυμαι 6.

ἐκεκεύθει Plspf. Od. ι, 348: κεύθω 19.

ἐκέκλειντο 3 Plur. Plsperf. κατ- Xen. An. 3, 3, 7: κλείω 20.

ἐκέκλετο (< κέκλετο B*) Aor. 2 redupl. ermuntere Il. ζ, 66; Hym. 5, 88; 7, 16; Hes. Sc. 341 [44. 46]: κέλομαι 21.

ἐκέκλητο Plsperf. Pass. Her. 1, 119: καλέω 7.

ἐκέκλιτο (< κέκλιτο Il. κ, 472) Plsperf. Il. ε, 356: κλίνω 22.

ἐκεκοινολόγηντο Plsperf. Thuc. 7, 86: κοινολογέομαι 23.

ἐκεκόλαπτο Plsperf. ἐν- Her. 1, 92: κολάπτω 24.

---

niedrigen; *intr.* umlenken, umkehren. 12 tödten, umbringen. 13 (aus-) hauchen. 14 (ab)scheeren; abschneiden; *abweiden.* 15 zusammenflicken, -schustern; andrehteln. 16 prahlen, sich (be)rühmen. 17 (da)liegen und zwar auch schlafend, müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 18 zerstreuen, zersprengen, zertrümmern. 19 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; *Pass. und bei Trag. Anth.* verborgen sein. 20 (ver-, zu-, ein-)schliessen; binden. 21 antreiben, heissen, befehlen; (zu- herbei-) rufen. 22 biegen, beugen, senken; anlehnen; *Pass.* gelehnt sein, liegen; sich neigen, wenden. 23 sich besprechen, berathen, verabreden. 24 (aus-) meisseln, eingraben; *picken.*

ἐκεκόλαστο Plsperf. Med. Plut. Lycurg. 11: *κολάζω* 1.
ἐκεκοσμέατο 3 Plur. Plsperf. Pass. Her. 1, 100 [***100. 110***]: *κοσμέω* 2.
ἐκεκόσμητο 3 Sing. Plsperf. Pass Her. 1, 178: *κοσμέω* 2.
ἐκεκράγεσν Plsperf. Xen. Cyr. 1, 3, 10: *κράζω* 3.
ἐκέκραξα (< *κέκραξα*) Aor. 1 selten u. spät. V. T. Ps. 21, 5: *κράζω* 3.
ἐκέκρατο Plsperf. Pass. Pl. Pol. 272, a: *κεράννυμι* 4.
ἐκεκτήμην Plsperf. *-ητο* Lys. 19, 27; Pl. Theaet. 198, d; Critia. 111, c; *-ήμεθα* Phaedr. 333, d; *-ηντο* Leg. 699, c; Thuc. 1, 14: *κτάομαι*, sich erwerben, verschaffen, erlangen.
ἐκελεύσθην (< *ἐκελεύσθην*) Aor. Pass. sp. Dio. Hal. Ant. 1, 84 (***213***): *κελεύω* 5.
ἐκέλευσα (< *κελ-*) Aor. Il. *ε*, 823 *B**; Pl. Rep. 327, b; Xen. An. 1, 5, 8: *κελεύω* 5.
ἐκελευσάμην Aor. Med. selten Hippocr. 1, 386, *διεκελεύσατο* Pl. Theaet. 168, d (***438***): *κελεύω* 5.
ἐκελεύσθην (< *ἐκελεύθην*) Aor. Pass. *κελευσθείς* Soph. O. C. 738; *-σθέντες* Xen. Cyr. 4, 5, 21 (***213***): *κελεύω* 5.
ἐκελησάμην (< *κεληs-* Pind. O. 13, 80; I. 5, 37 Aor. selten Epich. Fr. 48; bei Athen. 7, 282: *κέλομαι* 5.
ἔκελσα Aor. 1 bei Hom., den Trag. u. in späterer Prosa *-αμεν* Od. *ι*, 546; *λ*, 20; *μ*, 5; Soph Tr. 804; *-ας* Eur. Rhes. 898; *-αν* Ap. Rh. 1, 586; 2, vgl. *κελσ-* [***55***]: *κέλλω* 6.
ἐκεντήθην Aor. Pass. Theophr. 9, 15, 3: *κεντέω* 7.
ἐκέντησα Aor. Hippocr. 5, 234: *κεντέω* 7.
ἐκερατίζετο Imperf. Pass. Her. 8, 86: *κερατίζω* 8.
ἐκεραΐσα Aor. *κεραΐσας* Her. 2, 115: *κερατίζω* 8.
ἐκέρασα (< *κέρασσα*, *ἔκρησα*) Aor. 1 *ἐν-* Pl. Crat. 427, c; Pl. Soph. 262, c; *-σαντες* Phaedr. 265, b; Critia. 120, a; *-σας* Xen. An. 1, 2, 13: *κεράννυμι* 4.
ἐκερασάμην (< *κερασσ-* ep.) Aor. 1 Med. [Pl.] Locr. 95; *συν-* Her. 7, 151 (***450***): *κεράννυμι* 4.
ἐκεράσθην (< *ἐκράθην*) *ἐκρήθην*) Aor. Pass. *κερασθείς* Xen. An. 5, 4, 29; *-σθέν* Pl. Tim. 85, a; *-σθέντων* Phil. 47, c: *κεράννυμι* 4.
ἐκέρδᾶνα (< *ἐκέρδηνα*, *ἐκέρδησα*) Aor. Pind. I. 4, 27; *κερδᾶναι* Inf. Xen. Cyr. 5, 2, 12; Mem. 2, 1, 25; Ap. 9; *κερδάνῃς* Soph. Ai. 107; *-η* O. C. 72; *-αεμι* Tr. 191 (***225. 229***): *κερδαίνω* 9.
ἐκέρδηνα (< *ἐκέρδανα*, *ἐκέρδησα*) Aor. *κερδῆναι* Hom. Epigr. 14, 6: *κερδαίνω* 9.
ἐκέρδησα (< *ἐκέρδᾶνα*, *ἐκέρδηνα*) Aor. 1 ion. Her. 4, 152: *κερδαίνω* 9.
ἐκέρθην (< *ἐκάρην*) Aor. Pass. *κερθέντες* Pind. P. 4, 82: *κείρω* 9.
ἔκειρσα (< *ἔκειρα*) Aor. ep. Il. *ν*, 546; *κέρσε κ*, 456; *κέρσειεν* Opt. Aesch. Sup. 665 (Ch.) [***54. 55***]: *κείρω* 10.
ἐκειρσάμην (< *ἐκειράμην*) Aor. 1 Med. *κερσάμενος* Aesch. Pers. 952 [***54. 55***]: *κείρω* 9.
ἐκεύθανον (< *ἔκευθεν*, *κεῦθε*) Imperf. Il. *γ*, 453: *κεύθω* 11.
ἔκευθεν (< *κεῦθε(ν)* *A**) Imperf. Od. *ψ*, 30: *κεύθω* 10.
ἔκευσα Aor. *ἐπικεύσῃς* Od. *ο*, 263: *κεύθω* 10.
ἐκεχάρητο (< *κεχάρητο* Hes. Sc. 65) Plsperf.; *χαίρω* 12.
ἐκεχάριστο (< *κεχάριστο* Od. *η*, 23) Plsperf. Her. 8, 5 impers. und passiv: Her. 8, 5: *χαρίζομαι* 13.

---

1 stutzen, beschneiden, bändigen, mässigen; tadeln, züchtigen. 2 *a.* (an)ordnen; *Pass.* dazu gerechnet werden; *b.* zieren, schmücken. 3 krächzen, schreien, laut rufen. 4 (ver)mischen; ausgleichen, mässigen. 5 antreiben, heissen, befehlen; (zu-, herbei-) rufen. 6 treiben, bewegen; *mit u. ohne ναῦν*, anfahren, landen. 7 *κεντάω*, *κεντέω* stechen, stacheln, (an)spornen; durchstechen. 8 von Grund aus zerstören, verwüsten; umbringen, morden. 9 gewinnen; Vortheil haben. 10 (ab)scheeren; abschneiden; *abweiden.* 11 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; *Pass. und bei Trag. Anth.* verborgen sein. 12 sich freuen. 13 sich gefällig beweisen, zu Willen sein, willfahren; *Pass. bes. Perf.* angenehm, lieb, erwünscht sein. 14 zornig machen, aufbringen;

ἐκεχελώμην Plsperf. s. κεχελῶτο, κεχελώατο: χολόω 14.
ἐκεχήνειν (< [ἐ]κεχήνη dor.) Plsprf. Arist. Equ. 651: χάσκω 15.
ἐκεχήνη (< ἐκεχήνειν) Plsperf. dor. Ar. Ach. 10: χάσκω 15.
ἐκεχρήσμην Plsperf. Antisth. Fr. 2, 147. 151; 7, 220; 3, 64 (Bekk. Dind.); ἐκεχρήμ- (Schäf.): χράω 16.
ἐκέχριστο Plsperf. Xen. Cyr. 7, 1, 2 (< -ιτο): χρίω 17.
ἐκέχυτο Plsperf. Pass. s. κέχυτο: χέω 18.
ἔκη s. ἔκηε.
ἔκηδε (< κῆδε, κήδεσκον) Imperf.
ἐκηδεσάμην Imp. Aor. Med. κήδεσαι Aesch. Sept. 136: κήδω 19. Il. ε, 404: κήδω 18.
ἐκήδησα Aor. ἀποκηδήσαντε Dual. Part. Il. ψ, 413; vgl. ἀκήδεσεν Il. ξ, 427: κήδω 19.
ἐκηδόμην (< κήδετο Hom.) Her. 9, 45: κήδω 19.
ἔκηε (< ἔκαυσα) Aor. ep. Il. λ, 773 (> ἔκαιε Wolf.); ω, 34; Od. γ, 273; ἔκη τ, 366: κάω = καίω 20.
ἐκήκιε s. κήκιον, -εε.
ἐκήρυξα Aor. Thuc. 4, 37; Xen. Hell. 6, 4, 29; Cyr. 4, 2, 32; An. 3, 4, 36; 7, 1, 36; vgl. κηρυξ-: κηρύσσω 21.
ἐκηρύχθην Aor. Pass. Hell. 4, 5, 2; 7, 2, 21; κἀξεκηρύχθην Soph. O. C. 430; ἐξ- Lys. 3, 45; vgl. κηρυχθ-: κηρύσσω 21.
ἐκίδνατο Imperf. Il. ϑ, 1; ω, 695: κίδνημι 22.
ἐκικλήσκετο Imperf. Aesch. Pers. 655: κικλήσκω 23.
ἐκίνεε (< ἐκίνει) Imperf. ion. Her. 5, 96: κινέω 24.
ἔκιξα Aor. Anth. 15, 27; ἀπέκιξαν Aor. Ach. 869 sie schmissen weg: ἀποκίζω Dam. Lex. Hom., -κίχω gew., -κίκω Buttm. Schol. Hom. Od. λ, 579: κίκω 25.
ἔκιον (< vgl. κίε Γ*; κίεν Γ*; κίομεν; κίον B*; κί'; κίης, κίετε, κιών) -ον 3 Plur. Il. μ, 138 schritten zu . .; -ε Od. ο, 147 gingen ihnen nach; -ες Hym. 2, 61: κίω 26.
ἐκίρνα (< κίρνη) Imperf. Od. η, 182; κ, 356; ν, 53: κίρνημι, κεράννυμι 4.
ἐκίχανε(ν) (< vgl. -ημεν, ἐκίχεις, κιχάνετε) 3 Sing. Imp. Il. β, 18 (VI.): κιχάνω 27.
ἐκίχανον 3 Plur. Imperf. Il. κ, 150; Od. κ, 60: κιχάνω 27.
ἐκίχεις (vgl. ἐκίχανον, ἐκίχημεν, κιχήτην) 2 Sing. Imperf. = ἐτίθεις (vgl. 299) Od. ω, 284: κιχάνω 27.
ἐκίχημεν (vgl. ἐκίχεις, κιχήτην) 1 Plur. Imperf. Od. π, 379: κιχάνω 27.
ἐκίχησα Aor. 1 sp. Op. Hal. 5, 116; Nonn.: κιχάνω 27.
ἐκιχησάμην s. κιχήσατο.
ἔκιχον (< ep. auch κίχον) Aor. 2 -εν Od. γ, 169; Eur. Bacch. 903: κιχάνω 27.
ἔκλαγξα (vgl. ἔκλαγον Aor. 2) Aor. 1 Il. α, 46; Aesch. Ag. 201; Sept. 205; vgl. κλαγξ- (18): κλάζω 28.
ἔκλᾰγον (vgl. ἔκλαγξα) Aor. 1 Hom. Hym. 19, 14; Theocr. 17, 71; ἀν- Eur. I. A. 1062: κλάζω 28.
ἔκλᾰεν Aor. 2 Theocr. 14, 32: von Herm. die Richtigkeit der Stelle bezweifelt: Op. 5, p. 96 ff.; vgl. Hermes.* Athen. 597*: κλαίω 29.
ἐκλαξάμην (< ἐκλησάμην) Aor. Med. (450) κατεκλάξατο Theocr. 18, 5 (Ed. Junt. (> κάσιν ἄγετο Conj. Am. u. Ahr.) vgl. ἀποκλάξας 15, 77: κλήω 30.
ἐκλάπην Aor. Med. ἐξ- Xen. Hell. 5, 4, 12; vgl. κλαπ-(ην): κλέπτω 31.
ἔκλασα (< κλάσε Od. ζ, 128; κλασσα) Aor. 1 Pind. P. 5, 34; κατ- Pl.

Med. zornig werden, zürnen. 15 gähnen. 16 darreichen, einen Götterspruch ertheilen; ***Med.*** gebrauchen. 17 salben. 18 (er)giessen. 19 betrüben, *Med.* betrübt sein. 20 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, (an)brennen; ***Med.*** *nur im Aor.* sich etwas anzünden. 21 Herold sein, verkündigen; rühmen, preisen. 22 κίδνημι *poët.* = σκεδάννυμι zerstreuen, auseinandersprengen; κίδναμαι *Pass.* zerstreut werden, sich verbreiten. 23 κικλήσκω *poët.* = καλέω (an-, herbei-)rufen. 24 bewegen. 25 gehen machen. 26 (weg)gehen. 27 einholen, erlangen, erreichen; treffen; finden. 28 κλάζω sausen, rauschen; krächzen, schreien. 29 weinen, klagen, jammern. 30 ver-, zu-, ein-, umschliessen. 31 stehlen.

Phaed. 117, d; ἐπ- Plut. Pericl. 37 (29): κλάω 1.

ἐκλάσατο Aor. Med. (450) ἀπ- Anth. 7, 506: κλάω 1.

1) ἐκλάσθην Aor. Pass. Il. λ, 584; Batr. 241; κατ- Od. δ, 481. 538; κ, 198. 496. 566; ι, 256; μ, 277; Callim. Del. 107; Eur. Hipp. 766; ἐπικλασθῆτε Thuc. 3, 67; -θεῖεν 4, 37; -θῆναι 3, 59 (212): κλάω 1.

2) ἐκλάσθην (< ἐκλήσθην, ἐκλείσθην) Aor. Pass. dor. κατ- Theocr. 7, 84: κλήω 4.

ἔκλαυσα Aor. Eur. Tro. 482; vgl. κλαυσ- (29): κλαίω 3.

ἐκλαυσάμην Aor. Med. Soph. Tr. 152: (29): κλαίω 3.

ἐκλαύσθην Aor. Pass. sp. Lycophr. 831; Joseph. Ant. 8, 11, 457; Anth. App. Epigr. 341; vgl. κλαυσθε (29): κλαίω 3.

ἔκλεισα Aor. Xen. An. 7, 1, 36; vgl. κλεισ-: κλείω 4.

ἐκλεισάμην Aor. Med. s. κλεισαμ- (ην): κλείω 4.

ἐκλείσθην (< ἐκλήσθην) Aor. Pass. ἀπ- Lys. 1, 17 s. κλείσθ- (ην): κλείω 4.

ἔκλεο 2 Sing. Imperf. für ἐκλέου [93.] Il. ω, 202; Callim. in Del. 40: κλέω 5.

ἔκλεον (< κλεῖον) Imperf. Ap. Rh. 3, 246; κλέω 5.

ἐκλέφθην Aor. Pass. s. κλεφθ- (ην): κλέπτω 6.

ἔκλεψα Il. ε, 268; ξ, 217; Pl. Parm. 128, d: κλέπτω 6.

ἐκλήθην (< ἐκαλέσθην) Aor. Pass. Ar. Thesm. 862; -η Pl. Phaedr. 238, c (Ill.); Xen. Ap. 1; -ησαν Her. 1, 173; Thuc. 6, 2; Pl. Crat. 397, c: καλέω 7.

ἐκαλινδέετο Imperf. Her. 3, 52 vgl. -οῦντο: κᾰλινδέομαι 8.

ἐκλήϊσεν (< κλῄσεν -σαι) Aor. Od. ω, 166; Hym. 1, 6: κληΐω [-ΐζω] 9.

ἐκληΐσθην Aor. Pass. ἀπεκληΐσθησαν Her. 3, 58; ἀποκληϊσθῇ 1, 165; -σθέντες 3, 55 > > Bekk. Dind.; κατακληϊσθέντα 2, 128 Dind.; -θέντα Bekk. (209. 213): κληΐω [-ΐζω] 9.

ἐκλήιστται (< κλήιστται) Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 616: κληίζω 9.

ἐκλήιστο Plsperf. Ap. Rh. 4, 267: κληίζω 9.

ἔκλησα (< s. ἐκάλεσα) Aor. sp. Nicand. Fr. 22; Musae. 10; s. ἔκλησε: καλέω 7.

ἔκλῃσα (< κλῆξα Orph. Arg. 1007) Aor. κλῆσον Ar. Av. 950; vgl. κλησ-: κλήζω 10.

ἐκλῆσα Aor. Eur. Or. 1449; Thuc. 1, 109; 2, 24; vgl. κλῆσ-: κλήω 4.

ἐκλησάμην (< ἐκλεξάμην) Aor. Med. (450) s. κλήσασθαι: κλήω 4.

ἔκλησε Aor. Nicand. Athen. 35: κλέω 5.

ἐκλήσθην[1] (< ἐκλείσθην[1], ἐκλάσθην) Aor. Pass. κατ- Thuc. 1, 117 Popp.; κατεκλείσθ-[1]) Bekk.: κλήω, κλείω 4.

ἐκλησίαζον (< ἠκκλησίαζον): ἐξ- Xen. Hell. 5, 3, 16: ἐκκλησιάζω 11.

ἐκλησίασα Aor. ἐξ- Dem. 21, 193 (< ἠκκλ-): ἐκκλησιάζω 11.

ἐκλίθην[2]) (< ἐκλίνθην[2]), κλῖθην, ἐκλῖνην) Od. τ, 470; Qu. Sm. 3, 66; κλιθείς Pind. Ol. 1, 92; -εῖσ' Eur. Hipp. 211; κλιθῆναι Pl. Phaed. 109, a: κατεκλίθη Xen. Hell. 4, 1, 30; Symp. 1, 8 (233): κλίνω 12.

ἔκλῑνα (< κλῖνε) Aor. 1 Il. ϑ, 435 B*; Xen. Ap. 3, 5, 13; vgl. κλιν- (α) (225): κλίνω 12.

ἐκλινάμην Aor. Med. κλινάμενος Il. χ, 4; ρ, 340: κλίνω 12.

ἐκλίνην (< ἐκλίνθην, ἐκλίθην) κατ- Ar. Lys. 906; Xen. Cyr. 8, 7, 4;

1) „Die Lesarten schwanken vielfach zwischen κλει- u. κλη-." Kr.
2) ἐκλίνθην ist bei Homer viel häufiger als ἐκλίθην.

---

1 (ab-, zer-) brechen. 2 rühmen, preisen, besingen, verherrlichen. 3 weinen, klagen, jammern. 4 (ver-, zu-, ein) schliessen; binden. 5 κλέω, κλείω, κλέομαι besingen, preisen. *Pass.* bekannt, berühmt werden. 6 stehlen. 7 (an)rufen, nennen; *Med.* zu sich rufen. 8 sich in etw. drehen und wenden, sich stets mit etwas beschäftigen. 9 rühmen, preisen. 10 = 9. 11 in der Volksversammlung sein, sprechen, berathen. 12 biegen, beugen, senken, anlehnen; *Pass.* gelehnt sein, liegen; sich neigen, wenden. 13 hören, vernehmen; anhören; gehorchen, folgen. 14 (be-, an-)spülen. 15 spinnen. 16 nagen, schaben, kratzen. 17 = 16.

Pl. Symp. 213, c. e; κατακλινῆ 222, e; -ῶ Ar. Vesp. 1210; -είς Nub. 694; -έντος Pl. Symp. 176, a; -έντι Phaedr. 230, c; -έντες Rep. 372, b; -ῆναι Ar. Av. 122; Vesp. 1211: κλίνω 12.

ἐκλίνθην [1]) (< ἐκλίθην, ἐκλίνην, κλίθην) Aor. Pass. Il. γ, 360 Γ*; Hes. Th. 711; Archil. Fr. 33; Theocr. 3 44 vgl. ἀποκλινθείς 3, 38 (233): κλίνω 12.

ἔκλῑνον Imperf. steht auch für den Aor. Il. κ, 47; -ες ω, 335 Λ*; -ε(ν) α, 43; -ον 357: κλίνω 13.

ἔκλυσα Aor. κατ- Thuc. 3, 89: κλύζω 14.

ἐκλύσθην Aor. Pass. Il. ξ, 392; Od. ι, 484; vgl. κλυσθ-: κλύζω 14.

ἔκλωσα Aor. ἐπ- Od. γ, 208; Eur. Or. 12; vgl. κλωσ-: ἐπικλώθω 15.

ἐκλωσάμην, -αντο Aor. Med. ἐπ- Il. ω, 525: κλώθω 15.

ἐκλώσθην Aor. Pass. κλωσθέντων Pl. Leg. 960, c; ἐπικλωσθέντα (> -ωθέντα) Rep. 620, e: κλώθω 15.

ἔκναισε (< ἔκνησα) Aor. ἀπ- Pl. Rep. 406, b: κναίω 16.

ἐκναίσθην (< ἐκνήσθην,) Aor. Pass. δι- Hippocr. 2, 781: κναίω 16.

ἐκνησάμην Aor. Med. Luc. Bis Accus. 1: κνάω 17.

ἐκνήσθην (< ἐκναίσθην) Aor. Pass.: κατ- Ar. Equ. 771: κνάω 17.

ἔκνιξα (< ἔκνισα) Aor. dor. Pind. I. 5, 50 [-ξ- 5. 7.]: κνίζω 18.

ἔκνισα (< ἔκνιξα) Aor. Pind. P. 11, 23; I. 4, 58: κνίζω 18.

ἐκοιμάθην (< ἐκοιμήθην) Aor. Pass. Sophr. El. 509: κοιμάω 19.

ἐκοίμασα (< ἐκοίμησα) Aor. Eur. Hipp. 1387 (> jetzt ἐκοίμισα): κοιμάω 19.

ἐκοιμήθην (< ἐκοιμάθην) Aor. Pass. Od. δ, 430; Xen. An. 2, 1, 1: κοιμάω 19.

ἐκοίμησα (< ἐκοίμασα) Aor. Od. γ, 397; Aesch. Ag. 1247: κοιμάω 19.

ἐκοίνασα (< ἐκοίνωσα) Aor. dor. wie von κοινάω gebildet Pind. P. 4, 115: κοινόω 20.

ἐκοινᾶτο Imperf. Med. (wie von κοινάω gebildet; vgl. ἐκοίνασα) παρ- Pind. P. 4, 133: κοινόω 20.

ἐκοινολογήθην Aor. Pass. Polyb. 10, 42: κοινολογέομαι 21.

ἐκοινολογησάμην Aor. Med. Her. 6, 23: κοινολογέομαι 21.

ἐκοίνωσα (< ἐκοινᾶσα) Aor. Pl. Leg. 889, d: κοινόω 20.

ἐκόλασα Aor. Isocr. 1,50: κολάζω 22.

ἐκολασάμην Aor. Med. (450) vgl. s. κολασ- (αμην): κολάζω 22.

ἐκολάσθην Aor. Pass. Xen. Symp. 4, 48; vgl. s. κολασθ-: κολάζω 22.

ἐκολούθην [1]) (< ἐκολούσθην [1]) Aor. Pass. Plut. Cat. m. 26; Aesch. Pers. 1035; -ουθῶσι Thuc. 7, 66 (<-ουσθη†,-ουσθῶσα††); -ουθεῖσα, -θῆ s. u. ἐκολούσθην (-σθ- 213): κολούω 23.

ἐκόλουσα Aor. Callim. Jov. 90; Aristot. Polit. 2, 12: κολούω 23.

ἐκολούσθην [1]) (< ἐκολούθην [1]) Aor. Pass. Aesch. Pers. 1035 † (> -ούθη); Thuc. 7, 66†† (> -ουθῶσι); Dion. Cass. 37, 17; 46, 19; 50, 34 (-σθ- 213); κολουσθεῖσα, -σθῆ Theophr. C. Pl. 2, 20 (15) (> -ουθεῖσα, -θῆ) (-σθ- 213): κολούω 23.

ἐκόμιξα (< -ισα, -ισσα) Aor. dor. Pind. N. 2, 19; vgl. κομιξ- [7]: κομίζω 24.

ἐκόμισα (< -ισσα, -ιξα dor.) Aor. Her. 5, 98 B*; Pl. Phaedr. 242, d: κομίζω 24.

ἐκομισάμην (<ἐκομίσσατο, κομισσ-) Aor. Med. (454) Xen. Cyr. 4, 6, 5; -αντο Her. 6, 118; Thuc. 6, 103; vgl. κομισ-(αμην): κομίζω 24.

1) ἐκλίνθην ist bei Homer viel häufiger als ἐκλίθην.

1) Lob. Soph. Ai. p. 324.

18 ritzen, kratzen, schaben; reizen, erzürnen; necken, kränken, betrüben. 19 einschläfern, beruhigen; *Pass. mit Fut. Med.* sich schlafen legen, einschlafen. 20 mittheilen, *Med. mit Aor. Pass.* Theil nehmen. 21 sich besprechen, berathen, verabreden. 22 stutzen, beschneiden; bändigen, mässigen; tadeln, züchtigen. 23 verstümmeln, abschneiden; stutzen; verkleinern; unterdrücken. 24 besorgen, warten, pflegen; den Todten besorgen, aufheben und wegtragen; überhaupt, bes. aber als Beute wegtragen; tragen.

ἐκομίσθην Aor. Pass. Thuc. 2, 33; Xen. Hell. 5, 3, 19; vgl. κομισθ-(ην) Her. Pl. Dem. (432. 433); κομίζω 1.

ἐκόμισσα (< -ισα, -ιξα, κόμισσα) Aor. Il. β, 183 B*: κομίζω 1.

ἐκομισσάμην (< -σάμην) Aor. Med. (454); κομισσ- Il. ϑ, 284: κομίζω 1.

ἐκόνῑσα Aor. Il. φ, 407; κονίσας Aesch. Pers. 163: κονίω 2.

ἐκονισάμην Aor. Med. (448) κόνισαι Ar. Eccl. 1176; κονισάμενοι Luc. Anach. 31: κονίω 2.

ἐκόπην Aor. 2 Pass. κατ- Ar. Av. 1688; Thuc. 4, 12. 96; περι- 6, 27; vgl. κοπ- (ην) (11. 191): κόπτω 3.

ἐκόρεσα Aor. s. κορεσ-: κορέννυμι 4.

ἐκορέσθην (sättigte mich) Aor. Pass. (neben ἐκορέσσατο) Od. δ, 541; κ, 499; κορεσθείς Eur. Hipp. 112: κορέννυμι 4.

ἐκορέσσατο (< κορ-) Aor. Med. (vgl. ἐκορέσθην) Il. λ, 87. 562: κορέννυμι 4.

ἐκόρυξα, -άμην s. κορυξ-: κορύσσω 5.

ἐκόρυσε, -υσσε s. κόρυσσε.

ἐκοτεσ- s. κοτεσ-

ἔκοψα (< κοψε Il. ν, 203) Aesch. Ch. 423; Thuc. 2, 75; vgl. κοψ-: κόπτω 3.

ἐκοψάμην Aor. Med. s. κόψατο (448): κόπτω 3.

ἐκρᾱάνθην Aor. Pass. ἐκράανθεν Theocr. 20, 196: κραιαίνω 6.

ἐκραγ- (ην) Aor. Pass. -είη Her. 2, 173; -ῆναι 6, 129; -έντες Thuc. 8, 84: ἐκρήγνῡμι 7.

ἐκραγήσομαι Fut. -ονται Aesch. Prom. 367: ἐκρήγνυμι 7.

ἔκραγον (s. ἔκραξα) Aor. 2 ἐνέκραγες Ar. Plut. 428; ἀνέκραγον Od. ξ, 467; Pind. N. 7, 76; Xen. Cyr. 3, 3, 67; An. 5, 1, 14; 5, 8, 12 B*: κράζω 8.

ἐκράδανα Aor. κραδᾶναι Plut. Alc. 15; Anton. 37; κραδάνας Mor. 210, e: κραδαίνω, κραδάω 9.

ἐκραδάνθην Aor. Pass. κραδανθῆναι Pl. Alex. 74: κραδαίνω, κραδάω 9.

ἐκραίαινεν Imperf. Il. ε, 508: κραιαίνω 6.

ἔκρᾱνα (< ἔκρηνα ep.) -ε Aesch. Ag. 369; -ν' Suppl. 622; Eur. Andr. 1204 (228): κραίνω 6.

ἐκράνθην Aor. Pass. Pind. P. 4, 175; Eur. Suppl. 814; Hipp. 1345 B* (243): κραίνω 6.

ἔκραξα (vgl. ἔκραγον) Aor. 1 sp. Theophr. Sign. 4, 3 (κράξῃ); Anth. 11, 211 (Lucill. 115); N. T. Matth. 8, 29; 20, 30 B; Dio. Chrys. 27, p. 527; κέκραξον V. T. Ps. 21, 5: κράζω 8.

ἐκρεμάμην, -ατο Imperf. Med. Xen. An. 4, 1, 2; Luc. Char. 17; vgl. ἐκρέμω: κρέμαμαι, κρεμάννυμι 10.

ἐκρέμασα Aor. -ε Ar. Thesm. 1028; κρεμάσαντες Il. ϑ, 19; -ᾶσαι Xen. An. 1, 2, 8: κρεμάννυμι 10.

ἐκρεμασάμην Aor. Med. selten s. κρεμάσασθαι: κρεμάννυμι 10.

ἐκρεμάσθην Aor. Pass. s. κρεμασθ-(ην): κρεμάννυμι 10.

ἐκρέμω 2 Sing. Imperf. Il. ο, 18; vgl. ἐκρεμάμην (282): κρέμαμαι, κρεμάννυμι 10.

ἐκρήηνα (< κρήηνα) Aor. Hom. Hym. 4, 223: κραιαίνω 6.

ἐκρήμνατο (< κρημνάμεσθα; ἐκρημνῶντο) Imperf. Med. -ϑ' Eur. El. 1217; ἐκρημνῶντο, -αντο App. Civ. 1, 71: κρήμνημι 11.

ἐκρήμνην Imperf. sp. App. Mithr. 97: κρήμνημι 11.

ἐκρημνῶντο (< ἐκρήμναντο) Imprf. Med. κατ- Hom. Hym. 7, 39: κρημνάω, κρήμνυμι 11.

ἔκρηνα (< ἔκρανα) Aor. ep. κρῆναι Od. ε, 170: κραίνω 6.

ἐκρήξας Part. Aor. Arist. Meteorl. 2, 8: ἐκρήγνυμι 7.

ἐκρήξω Fut. -ει Soph. Ai. 775; Plut. Fab. Max. 12: ἐκρήγνῡπι 7.

ἐκρίθην (< ἐκρίνθην ep.) Aor.

---

1 besorgen, warten, pflegen; den Todten besorgen, aufheben und wegtragen; überhaupt, aber bes. als Beute wegtragen; tragen. 2 mit Staub erfüllen. 3 schlagen, hauen, klopfen, bedrängen, quälen. 4 sättigen, satt machen; *Med.* sich sättigen, satt werden. 5 mit dem Helm versehen; wappnen, rüsten; *Med.* sich. 6 vollenden, vollführen, erfüllen. 7 herausbrechen, -reisen; hervor-, losbrechen. 8 krächzen, schreien, laut rufen. 9 schütteln,

Pass. gew. Eur. Hec. 644; Lys 13, 50; Pl. Leg. 821, e *A**; vgl. *κρίθη*) (*233*): *κρίνω* 12.

ἔκρῑνα Aor. *-αν* Od. *σ*, 264; *-ατε* Aesch. Pers. 520; Her. 1, 120; 7, 19; Pl. Theaet. 201, b (*225*): *κρίνω* 12.

ἐκρῑνάμην Aor. Med. *-ατο* Il. *ε*, 150; Od. *δ*, 778; *ἀπεκρίνατο* Xen. Cyr. 1, 3, 13; An. 2, 1, 22 (*225*): *κρίνω* 12.

ἐκρῑνθην (< *ἐκρἰθην*) Aor. Pass. ep. in *κρινθέντες* Il. *ν*, 129; vgl. *κλινθέντες* u. *διέκριθεν* Il. *β*, 815 (*233*): *κρίνω* 12.

ἔκρουσα Aor. Xen. An. 4, 5, 18: *κρούω* 13.

ἐκρουσάμην Aor. Med. Thuc. 7, 40: *κρούω* 13.

ἐκρούσθην Aor. Pass. *ἀπ-* Thuc. 4, 107; *ἐξ-* 4, 102; als Simpl. sp. Eratosth. Catast. 32, 127 (*212*): *κρούω* 13.

ἐκρύβην (< bei Spät. üblicher als *ἐκρύφθην*; vgl. *ἐκρύφην*) Aor. Pass. Apollodor. 3, 2, 5; Aesop. 65; V. T. Gen. 3, 8; Tob. 1, 21; N. T. Ioan. 8, 59; *κρυβείς* Soph. Ai. 1145 jetzt ersetzt durch *κρυφείς*[1]) (*243*): *κρύπτω* 14.

ἐκρυβόμην (< *ἐκρυφάμην*) Aor. 2 Med. (*454*) Aesop. 65; *ἀπεκρύβετο* Apollod. 3, 2, 1, 3: *κρύπτω* 14.

ἔκρυβον Aor. 2 sp. *περι-* N. T. Luc. 1, 24 (*221*): *κρύπτω* 14.

ἐκρύφην[1]) (< *ἐκρύφθην*, *ἐκρύβην*) Aor. *κρυφείς* Soph. Ai. 1145 (< *κρυβείς*): *κρύπτω* 14.

ἔκρυφθεν 3 Plur. Aor. Pass. Eur. Hipp. 1247; eine vereinzelte Form bei *att.* Dichtern, wie auch *κατέναυσθεν* Ar. Nub. 662; *ἔταφεν* Aesch. Pers. 962 [*115*]: *κρύπτω* 14.

ἐκρύφθην (< *κρύφθη*, *ἐκρύβην*, *ἐκρύφην*) Aor. Pass. Aesch. Ag. 387; Thuc. 8, 50; vgl. *ἔκρυφθεν* und *κρυφθ-(ην)* (*106*): *κρύπτω* 14.

ἔκρυψα Aor. Aesch. Ag. 455; Soph. Ant. 25; Thuc. 1, 133: *κρύπτω* 14.

ἐκρυψάμην (< *ἐκρυβόμην*) Aor. Med. (*454*) s. *κρυψαμ-(ην)*: *κρύπτω* 14.

ἔκτα (< *ἔκτανον*) 3 Sing. Aor. 2 poet. Il. *ζ*, 205 *B*; Eur. Herc. Fur. 424; *κατ-* Aesch. Semel. 205 *A** (*152*): *κτείνω* 15.

ἔκταγκα[1]) (< *ἔκτακα*[1]), *ἐκτάγηκα*, *ἔκτονα*) Perf. 1 *ἀπ-* Aristot. V, 2, 1324; Menand. Misum. 8 (> *ἔκτακα*[1]): *κτείνω* 15.

ἔκταθεν s. u. *ἐκτάθην*.

ἐκτάθην (< *ἐκτάνθην*) Aor. Pass. ep. *ἔκταθεν* 3 Plur. [*114*] Od. *δ*, 537: *κτείνω* 15.

ἔκτακα[1]) (< *ἔκταγκα*[1]), *ἐκτάγηκα*, *ἔκτονα*) Perf. 1 *ἀπ-* Polyb. 3, 76 MSS. B. C. Vulg. (> *-αγκα* Bekker): *κτείνω* 15.

ἔκτἄμεν (< *κτἄμεν* Hom. [III], vgl. *ἔκτανον*) 1 Plur. Aor. 2 poet. Od. *μ*, 375 [*152*]: *κτείνω* 15.

1) *ἔκταν* (< *ἔκτανον*) 1 Sing. Aor. 2 poet. Il. *δ*, 319 [*152*]: *κτείνω* 15.

2) *ἔκτἄν* (< *ἔκτανον*) 3 Plur. Aor. 2 Il. *κ*, 526; Od. *τ*, 276 [*152*]: *κτείνω* 15.

ἐκτάνθαι Inf. Perf. Pass. sp. *ἀπ-* Polyb. 7, 7: *κτείνω* 15.

ἐκτάνθην (< *ἐκτάθην*) Aor. Pass. sp. Anth. 14, 32; V. T. Mac. 2, 9; Apoc. 2, 13; 9, 18; 11, 13; 19, 21; *ἀποκταν θεὶς* Marc. 9, 31; Luc. 9, 22; *ἀποκταν θῆναι* Matth. 16, 21; Marc. 8, 31; Apoc. 13, 10: *κτείνω* 15.

ἔκτανον (< *κτάνον*, *ἔκταν*) Aor. 2, poet. (*244*) Od. *ψ*, 363; *-ες* Il. *β*, 701; *-ε(ν)* *ω*, 151 *Γ**; Aesch. Sept. 970; *-ν* Suppl. 499; *-ον* Soph. O. T. 277; *ἀπεκτανε* nur Eur. Rhes. 978; aber oft *ἔκτανον* die ob. Stell. und *κατ-* wie Aesch. Sept. 980 *B**; *in Prosa* Luc. Pisc. 3; aber angezweifelt (*244*) und von Krüger und Dind. in *ἔκανον* geändert ist *ἔκτανον* in den Stellen Xen. An. 1, 10, 7; 4, 8,

1) Lob. zu Soph. Ai. 1145 und zu Phryn. 317.

1) Vgl. Buttm. Ausf. Spr. §. 114, p. 226 Anm.*)

schwenken. 10 aufhängen; *Med.* hangen, schweben. 11 hinabstürzen, werfen; hangen, schweben lassen; *Med.* herabhangen, schweben. 12 trennen, (ent-) scheiden, schlichten; (be)urtheilen; *Pass. und Med.* mit einander rechten. 13 (aus)schlagen, klopfen, stossen; drängen. 14 verbergen, verstecken, verhüllen; verheimlichen. 15 tödten, erschlagen, morden.

25; Ages. 2, 22; Hier. 7, 12: *κτείνω* 1.

ἕκτας (< *ἕκτανες*) 2 Sing. Aor. 2 poet. Eur. Med. 1398; *κατ-* Aesch. Palam. 167 [*152*]: *κτείνω* 1.

ἕκταντο 3 Sing. Aor. 2 Pass. poet. *ἀπ-* Il. *ο*, 437; *ϱ*, 472: *κτείνω* 1.

ἐκτέαται (für *ἔκτηνται*, *κέκτηνται*) 3 Plur. Perf. Her. 4, 23 [*-έαται* *100*]: *κτάομαι* 2.

ἔκτεινα (< *κτεῖνε*, *ἔκτανον* poet.) Aor. 1 Il. *τ*, 296; Od. *δ*, 188 *B**; *-αν* *μ*, 379; Aesch. Pers. 776; Thuc. 1, 20; Pl. Euth. 4, b: *κτείνω* 1.

ἔκτεινον (< *κτεῖνον*) Imperf. Od. *ξ*, 265 *A**; Xen. An. 2, 7, 32: *κτείνω* 1.

ἐκτενίζομεν Imperf. Eur. Hipp. 1174: *κτενίζω* 3.

ἐκτενισάμην Aor. Med. Ar. Fr. 501: *κτενίζω* 3.

ἐκτενίσθην Aor. Pass. Hippiatr. p. 226: *κτενίζω* 3.

ἐκτένεσμαι (< *κεκτενισμένος*) Perf. Pass. Archil. 156 (Bergk); Sim. Amorg. 65: *κτενίζω* 3.

ἔκτημαι[1] (< *κέκτημαι*[1]) Perf.[1]) mehr ion. *-ται* Her. 2, 95; *ἐκτημέναι* (< *κεκτημένη*, *-μένων*) Aesch. Prom. 795; *-μένος* (< *κεκτημένος* *Γ**) Pl. Leg. 954, d (*68*): *κτάομαι* 2.

ἐκτήθην Aor. Pass. stets pass. Thuc. 1, 123; 2, 36; *κτηθεῖσ'* Eur. Hec. 449; Dion. Hal. Ant. 10, 27; 11, 40; *τὰ κτηθέντα* Euseb. Philos. ap. Stob. Serm. p. 130 Gesn.; Memnon. ap. Phot. p. 231 Bekk. (*391*): *κτάομαι* 2.

ἐκτησάμην 1 Sing. Aor. Lys. 7, 5; Xen. Symp. 4, 43; *ἐκτήσω* Od. *ω*, 193; Aesch. Pers. 755; Pl.; *-σαο* [*89*] Her. 7, 29; *-σατο* Il. *ι*, 400; Od. *ν*, 265; Aesch. Pers. 770; Thuc. 1, 4; Pl. Xen. u. s. w.; *-σαμεθα* Thuc. 6, 18; Xen. An. 5, 5, 7; *-σαντο* Thuc. 2, 43; Pl. Gorg. 519, a: *κτάομαι* 2.

ἐκτήσαο (< *ἐκτήσω*) 2 Sing. Aor. s. unter *ἐκτησάμην*.

ἐκτῆσθαι (< *κεκτῆσθαι*) Inf. Perf. mehr ion. Il. *ι*, 402; Her. 1, 155. 170 (> > *κεκτῆσθαι*); 3, 100; 4, 191; 6, 20; Pl. Prot. 340, e codd. nonn. *κεκτῆσθαι*); Phil. 58, d (> *κεκτ.-*), sonst bei Pl. *κεκτ-* *B** (*68*): *κτάομαι* 2.

ἐκτήσθω (< *κεκτήσθω*) Imper. Perf. mehr ion. Pl. Leg. 914, a (*68*): *κτάομαι* 2.

ἐκτήσομαι (< *κτήσομαι*, *κεκτήσομαι*) Fut. 3 selten Pl. Lach. 192, b: *κτάομαι* 2.

ἐκτήσω (< *ἐκτήσαο*) 2 Sing. Aor. s. u. *ἐκτησάμην*.

ἔκτηται s. *ἔκτημαι*.

ἔκτιννυν (< *ἐκτίννυον*) Imperf. Lys. 20, 9 (*-νν*, *-νον* *300*): *κτίννυμι* 1.

ἐκτίννυον (< *ἔκτιννυν*) Imperf. *ἀπ'* Xen. Hell. 7, 3, 8 (*-νν*, *-νον* *300*): *κτίννυμι* 1.

ἔκτονα (< *ἐκτόνηκα*, *ἔκτακα*, *ἔκταγκα*) Perf. einmal in Trag. *κατ-* Aesch. Eum. 587 (?); *-έναι* in *ἀπ-* Lys. 10, 2; *-ασι* 7; Xen. *-ε* An. 2, 1, 11; Hell. 2, 4, 21; *-ότες* 7, 4, 24; *-έναι* Hier. 2, 16; *-ατε* Pl. Ap. 38, c u. zweim. 39, c; Isocr. Paneg. 246, b (*200*. *201*. *202*): *κτείνω* 1.

ἐκτόνηκα (< *ἔκτονα*, *ἔκτακα*, *ἔκταγκα*) Perf. *ἀπ-* Xen. Hier. 3, 8 (> *ἀπεκτονότας* Bekk., Dind.) Pl. Ap. 38, c (> *ἀπεκτόνατε* Bekk., Stallb., Herm.); Aristot. Soph. 1, 33: *κτείνω* 1.

1) Ueber die passive Bed. vgl. die Bemerk. zu *κέκτημαι*.

2) Lob. Phryn. p. 762.

---

1 tödten, erschlagen, morden. 2 sich erwerben, sich verschaffen; *Perf.* besitzen. 3 kämmen; *Med.* sich⌒. 4 *κίνυμαι* = *κινέομαι ep.* nur *Praes.* u. Imprf. sich bewegen. 5 krachen, prasseln, dröhnen, erschallen. 6 ehren, loben, rühmen, preisen; durch Ehrenbezeugungen erfreuen. 7 schwanger sein, trächtig sein; auch empfangen; *Pass.* im Mutterleibe getragen werden; *Med. poet.* gebären. 8 *wälzen,* rollen, wälzend oder rollend fortbewegen; *Pass.* sich wälzen, fortrollen; sich herumtreiben, herumlaufen. 9 küssen. 10 (an)treffen, begegnen; stossen auf...; erlangen, erreichen; *in*trans. zufallen, sich befinden, sein. 11 in sich fassen, enthalten, schwanger, trächtig sein, vgl. oben Note 7. 12 sich bücken, sich

ἐκτονήκει Plsprf. ἀπ- Plut. Timol. 16 Vulg. (> -ήκοι Sint.): κτείνω 1.
ἐκτύπησα Aor. Soph. O. C. 1606; Eur. Phoen. 1187: κτυπέω 5.
ἔκτυπον Aor. 2 Il. ϱ, 595; Soph. O. C. 1456: κτυπέω 5.
ἐκύδαινον (< κύδᾰνον) Imperf. Plut. Coriol. 1: κυδᾰ́νω, ep., κυδαίνω poet. u. in sp. Prosa: 6.
ἐκύδᾱνα (< κύδηνα) Aor. dor. Pind. P. 1, 31: κυδᾰ́νω, ep., κυδαίνω poet. u. in sp. Prosa: 6.
ἐκύεε Imperf. Il τ, 117; -εις Ar. Lys. 745: κυέω 7.
ἐκυήθην Aor. Pass. ἐπ- Aristot. Gen. An. 4, 5: κυέω 7.
ἐκύησα Aor. Ar. Thesm. 641; Pl. Symp. 203, c; κυῆσαι 209, a: κυέω 7.
ἐκυνησάμην Aor. Med. Himer. Or. 7, 4; Opp. Cyn. 3, 22: κυέω 7.
ἐκύλῐσα Aor. Theocr. 23, 52; ἐξ- Pind. Fr. 2; εἰσ- Ar. Thesm. 651: κυλίνδω 8.
ἐκυλίσθην Aor. Pass. s. κυλίσθη: κυλίνδω 8.
ἔκῠνησα[1]) (<ἔκυσα) Aor. 1 Athen. 9, 394: κυνέω 9.
ἐκύρησα (< ἔκυρσα) Aor. Her. 1, 31; Eur. Hec. 215; κυρήσας Aesch. Sept. 589 *A**; Soph. Ant. 870; κυρῆσαι O. T. 1514; Her. 1, 35. 59 *B**: κυρέω 10.
ἐκυρον (< κῦρον) Imperf. Soph. O. C. 1159: κύρω 10.
ἔκυρσα (< ἐκύρησα) Aor. 1 Il. ψ, 428; Aesch. Pers. 779; Prom. 739; Eur. Ion. 1105; ἐν- Her. 3, 77; 4, 125 u. in sp. Prosa; ἐν- Arr. An. 2, 11 [*224. 55*]: κύρω 10.
ἔκῠσα[1]) (< ἔκυσσα, κύσσε, κύσε, ἐκύνησα) Aor. 1 -σ᾽ Od. ψ, 208; Eur. Cycl. 553; Ar. Av. 141; προσ- Equ. 640 *B*: κυνέω 9.
ἔκῡσα Aor. befruchtete Aesch. Fr. 38: κύω 11.
ἐκυσάμην Aor. Med. κῡσαμένη empfangen habend (über die Schreibart -κυσσ- bei Hom. vgl. Buttm. Ausf. Spr. § 114; p. 230) Hes. Th. 125. 308. 405; Il. ϑ, 26; Od. λ, 254; -σάμεναι Il. ν, 225; in der Bed. brachte hervor Euphor. Fr. p. 150: κύω 11.
ἔκυσσε[1]) (< ἔκυσ᾽, κύσσε, κύσε, ἐκύνησα) Aor. 1 Il. ϑ, 371; Od. φ, 225: κυνέω 9.
ἔκυψα Aor. Her. 3, 14; ὑπ- 1, 130; δι- Ar. Thesm. 644 (> ἔκυψε); ἀν- Xen. Oec. 11, 5; vgl. κυψ-: κύπτω 12.
ἐκώκυον Imperf. Il. τ, 284; Od. δ, 259; τ, 541: κωκύω 13.
ἐκώκῡσα Aor. s. κωκυσ-: κωκύω 13.
ἐκωλύθη Aor. Pass. s. κωλυθ-: κωλύω 14.
ἐκώλυσα Pl. Menex. 244, c; [Pl.] Ep. 357, a: κωλύω 14.
ἐκώμαξα (< -σα) Aor. dor. s. κωμαξ-: κωμάζω 15.
ἐκώμασα (< -ξα) Aor. ῆς ἐκώμασεν Sprchw. Diog. 8, 60; vgl. κωμασ-: κωμάζω 15.
ἕλ᾽ (vgl. εἷλ᾽) st. ἕλε 3 Sing. Aor 2 Il. ε, 50: αἱρέω 16.
ἔλα Imper. Pind. I. 4, 39; Eur. Herc. Fur. 819; Fr. Phaeth. 5; ἀπέλα in att. Prosa nur Xen. Cyr. 8, 3, 32: ἐλάω, ἐλαύνω 17.
1) ἐλᾷ 3 Sing. *Praes.* selten u. poet. Pind. N. 3, 74: ἐλάω, ἐλαύνω 17.
2) ἐλᾷ 3 Sing. *Fut.* Soph. O. T. 418; Xen. Equ. 3, 9; Dem. 21, 131 (*159*): ἐλάω, ἐλαύνω 17.
ἐλάαν (< ἐλᾶν) Inf. Praes. für ἐλαύνειν Il. ε, 366 *Γ**; Pind.: ἐλάω, ἐλαύνω 17.

1) προσεκύνησα ist regelmässig Xen. Cyr. 2, 4, 19; 8, 3, 14; Ag. 1, 34; jedoch poet. auch προσέκυσα wie προσκύσαι Soph. Phil. 657; πρόσκυσανθ᾽ El. 1374; πρόσκυσον Ar. Equ. 156; προέκυσα 640.

---

ducken. 13 heulen, schreien, weinen, wehklagen. 14 hemmen, (ver)hindern, ab-, zurück-, in Schranken halten. 15 (einher)schwärmen. 16 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen, *b.* an sich nehmen, erlangen, *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 17 *a.* in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rudern, marschiren; *b.* wegtreiben, wegführen; *c.* schlagen, (ab)hauen; *d.* in Erz treiben; *e.* hervorbringen, erzeugen; *f.* es treiben, fortschreiten.

ἐλάασκεν (< ἔλαεν, vgl. ἔλων) Ap. Rh. 1, 733: ἐλάω, ἐλαύνω 1.
ἐλάβεσκον (< ἔλαβον) Aor. iter. Her. 4, 78. 130 (> λάβεσκον, -σκε Bekker) [139. 140]: λαμβάνω 2.
ἐλαβέτην (< λαβέτην Il. ζ, 233) 3 Dual. Aor. 2 Pl. Phaedr. 265, e: λαμβάνω 2.
ἐλαβόμην Aor. Med. -οντο Xen. An. 1, 6, 10 (> ἔλαβον); vgl. λαβ-(-ομην): λαμβάνω 2.
ἔλαβον (< ἔλλαβε, ἑλαβ', λάβε, λαβ') Aor. 2 -ε(ν) Il. ϱ, 620; ἔλαβ' ε, 328; Her. 6, 137; Pl.: -ες, -ε(ν), -ομεν, -ετε, -ον; s. auch ἐλαβέτην: λαμβάνω 2.
ἐλάγχανον (< λαχ-) Imperf. Od. ι, 160; ν, 282: λαγχάνω 3.
ἔλαεν (< ἐλάασκεν, vgl. ἔλων) 3 Sing. Imperf. Ap. Rh. 3, 871: ἐλάω, ἐλαύνω 1.
ἐλάζετο (< λάζετο, ἐλάζυντο) Imperf. Il. ε, 371; ἀν- Mosch. 2, 163: λάζομαι [1]) 4.
ἐλάζυτ' Imperf. Eur. Med. 1216 (< ἐλάζετ'): λάζυμαι [1]) 4.
ἐλάζυτο (< ἐλάζετο) Imperf. Hym. 3, 316: λάζυμαι [1]) 4.
ἐλαθ-(ην) Aor. Pass. ἐξελαθείς Bekker (< -σθείς) Her. 5, 42; -θέντες 4, 142 (zweim.); 5, 95; Xen. Cyr. 2, 1, 15; ἐξελαθῆναι 6, 1, 15; vgl. ἠλάθην: ἐλάω, ἐλαύνω 1.
ἐλαθόμην 1 Sing. Aor. 2 Med. s. ἐλάθοντο (193): λανθάνω 5.
ἔλἀθον, -ε(ν) (< λέλαθον, -ε(ν), ἔλαθ', λάθον, -ε, λάθ') Aor. 2 -εν Il. ξ, 1 *A*; -θ' Il. ϱ, 1. — Thuc. 3, 106; Pl. Soph. 253, c; Xen. An. 6, 3, 22. — *Pers.*: -ον, -ες, -ε(ν), -ομεν, -ον (193): λανθάνω 5.
ἐλἄθοντο (< λάθοντο, λελάθοντο) 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. ν, 835; Pind. P. 4, 41; vgl. λαθ-(ομην) (193): λανθάνω 5.
ἐλἄκησα Aor. λακήσῃς Ar. Pax, 382; διαλᾱκήσασα Nub. 410: λάσκω 6.
ἔλἀκον (< λἄκον ep.) Aor. 2. Aesch. Sept. 153; Eur. Tr. 269: λάσκω 6.
ἔλαμπον Imprf. -εν Pl. Phaedr. 250, d: λάμπω 7.
ἐλάμφθην (< ἐλήφθην att., ἐλάφθην dor.) Aor. Pass. Her. 9, 119, vgl. λαμφθ-, -είη, -εῖσαι, -ῆναι: λαμβάνω 2.
1) ἔλαμψα Aor. 1. ἐξ- Bias. in Diog. Laert. 1, 85: λαμβάνω 2.
2) ἔλαμψα Anacr. 44, 6; Ar. Vesp. 62: λάμπω 8.
1) ἐλᾶν Inf. Fut. Eur. Med. 70; Pl. Theag. 129, d (159): ἐλαύνω 1.
2) ἐλᾶν (< ἐλάαν) Inf. Praes. für ἐλαύνειν Xen. Hell. 2, 4, 32 (MSS. Dind.): ἐλάω, ἐλαύνω 1.
ἐλάνθανον (< λανθανόμην) Imperf. -ε Od. ϑ, 93. 532; -ον Il. ν, 721. — Her. 7, 218; 8, 25; Pl. Rep. 432, e: λανθάνω 5.
ἐλάουσα Fem. Part. Praes. Nonn. Dionys. 7, 139: ἐλάω, ἐλαύνω 1.
ἐλάπαξα Aor. Hippocr. 5, 176; Ael. H. A. 5, 39: λαπάζω, λαπάσσω 9.
ἐλαπάχθην Aor. Pass. Hippocr. 5, 176: λαπάζω, λαπάσσω 9.
ἐλάπην Aor. 2 Pass. ἐκλαπῆναι Ar. Fr. 211: λέπω 10.
ἐλᾷς 2 Sing. Fut. Eur. Bacch. 1334 (159): ἐλάω, ἐλαύνω 1.
1) ἔλασα (< ἔλασσεν, ἤλασα, ἤλασσα) Aor. Il. φ, 217 (-σσας); -σε Il. ψ,

1) λάζομαι erweist sich als die *epische* und λάζυμαι als die *attische* Form.

1 *a.* in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rudern, marschiren; *b.* wegtreiben, wegführen; *c.* schlagen, (ab)hauen; *d.* in Erz treiben; *e.* hervorbringen, erzeugen; *f.* es treiben, fortschreiten. 2 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen, begreifen; II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen. 3 *a. trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; *b. intrans.* zu Theil werden, zufallen. 4 λάζομαι, dor. λάσδομαι, λάζυμαι [1]) nehmen, fassen, ergreifen. 5 verborgen sein, *latere;* das *Part. Aor.* mit *Verb. finit. wird übersetzt:* unver(be)merkt; heimlich, geheim; versteckt, unversehends. 6 tönen, krachen, schreien; laut sprechen, verkünden, weissagen. 7 = 8. 8 leuchten, glänzen. 9 (aus)leeren; (aus)plündern; *bes.* den

1) Nach Elmsl. ist λάζυμαι mit Ausnahme des Imper. λάζου (Eur. Or. 452) die attische Form bei Dichtern.

615; -σ' ε, 80; -αν Od. γ, 493; ἐλάσῃ Od. γ, 422 A^*; Aesch. Choeph. 967; ἐλάσειε Od. λ, 290; ϱ, 237; -σας Od. ν, 164; -σαντες μ, 353; ἐλάσαιο, Opt. Aor. 1 Med. Od. υ, 51; ἐλάσαι Xen. Cyr. 8, 3, 1; -σας, -σαντας 6, 3, 13: ἐλάω, ἐλαύνω 1.

2) ἔλᾱσα (< ἤλησα) Aor. dor. ἐκ ... Alcae. 92 (Bergk); λανθάνω 5.

ἐλᾱσαίατο 3 Plur. Opt. Aor. 1 Med. st. ἐλάσαιντο Il. κ, 537: ἐλαύνω 1.

ἐλᾱσάμην (< ἐλησάμην) Aor. 1 Med. dor. Mosch. 3, 63; Qu. Sm. Nonn.; vgl. Lob. Phryn. 719: λανθάνω 5.

ἐλάσασκε Aor. iter. st. ἤλασε Il. β, 199 [140]: ἐλαύνω 1.

ἐλάσω (< ἐλάσσω, ἐλῶ) Fut. Xen. An. 7, 7, 55 und bei Sp. ἀπ- V. T. Ez. 34, 12 (159): ἔλάω, ἐλαύνω 1.

ἐλᾶτε 2 Plur. Fut. Ar. Equ. 243 (159): ἐλάω, ἐλαύνω 1.

ἐλατέος Vb. Xen. Hipp. 2, 7 (209. 210): ἐλάω, ἐλαύνω 1.

ἐλάφθην (< ἐλήφθην att.; ἐλάμφθην dor.) Aor. Pass. dor. Archim. Aren. p. 516 B^*: λαμβάνω 2.

ἐλάφυξα Aor. Orph. Lith. 120; Aelian. H. A. 4, 45: λαφύσσω 11.

ἐλαφυξάμην Aor. 1 Med. Lycophr. 321: λαφύσσω 11.

ἔλαχον (< ἔλλαχον) Aor. 2 Il. ι, 365; ο, 190; -ε 191; ἔλαχ' 192; Aesch. Eum. 931; ἔλαχον 1 Pers. Xen. Cyr. 7, 1, 16; -ε(ν) 6, 3, 36; Pl. A^*; -ομεν Theaet. 210, c; -ον Rep. 620, d; Her. 1, 167: λαγχάνω 3.

ἔλαψα Aor. 1 ἐξ- Ar. Ach. 1229: λάπτω 12.

ἐλαψάμην Aor. Med. Pherecr. 93: λάπτω 12.

ἐλάω (< ἐλάσω, [ἐλῶ) Fut. ep. Ap. Rh. 3, 411: ἐλάσω, ἐλαύνω 1.

ἐλάων (< ἐλῶν) Part. Praes. Ap. Rh. 2, 80; εἰσ- Od. κ, 83: ἐλάω, ἐλαύνω 1.

ἔλδεαι [1]) 2 Sing. Praes. Od. ψ, 6; Pind. Ol. 1, 4: ἔλδομαι 13.

ἔλδεται [1]) (> ἐέλδεται) 3 Sing. Praes. Il. ε, 480; ἐέλδομαι 13.

ἐλδόμενος [1]) (< ἐελδόμενος) Part. Praes. -αι Il. ψ, 122; ἐέλδομαι 13.

ἔλε(ν) (< εἷλε) 3 Sing. Aor. 2 Il. κ, 335 Γ^*: αἱρέω 14.

ἐλέᾶνα (< ἐλέγνα ion.; ἐλείνα ep.) Aor. att. Athen. 3, 79 (225. 230): λεαίνω 15.

ἐλεγέτην 3 Dual. Imprf. Pl. Phaedr. 265, a; Xen. Hell. 4, 4, 8: λέγω, sagen 16.

ἐλέγην (< ἐλέχθην [1]) Aor. 2 Pass. κατ- Lys. 30, 8; ξυνελέγημεν Pl. Phaed. 59, d (194. 195); λέγω, legen 17.

ἐλεγκτέος Vb. Pl. Leg. 905, d: ἐλέγχω 18.

ἐλέγμην Aor. 2 Med. sync. Od. ι, 335, rechnete mich, gesellte mich zu; vgl. ἔλεκτο: λέγω legen.

ἔλεγον, -ε (< λέγε, λέγ') Imprf. Od. ψ, 308; Pl. Rep. 524, e (V.); s. ἐλεγέτην: λέγω, sagen 16.

ἐλεγξ- Aor. -ῃς Il. ι, 522; -ωσι Pl. Rep. 539, b; -εισεν (288) Gorg. 470, c; -ον Euthyd. 286, e; -ας, -αντε, -άντων Leg. 917, d B^*; -αι Gorg. 470, c; Aesch. Ch. 851: ἐλέγχω 18.

1) ἐλέγξω Fut. Ar. Nub. 1043; Pl. Ap. 29, e; Is. 6, 71: ἐλέγχω 18.

2) ἐλέγξω Conj. Aor. s. unt. ἐλεγξ-: ἐλέγχω 18.

1) Die Formen von ἐλδ- sind bei weitem häufiger.

Magen leeren, abführen. 10 (ab)schälen. 11 verzehren, auffressen, verschlucken, verschlingen. 12 *lambere*, schlappen, lecken, saufen; gierig trinken. 13 verlangen, wünschen, sich sehnen. 14 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen; *b.* an sich nehmen, erlangen; *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass* gewählt werden. 15 glätten, ebenen; zerreiben, zermalmen; aufreiben, vernichten. 16 sagen, sprechen, reden. 17 *a.* legen, lagern; *Med.* sich↘ liegen; *b.* zusammenlegen, lesen, sammeln; *Med.* (für) sich↘; *c.* auslesen, auswählen; *Med.* (für) sich↘; *d.* dazurechnen, -zählen; *Med.* sich überzählen; *e.* erzählen, schildern; *Med.* sich worüber besprechen. 18 *a.* verschmähen, verachten; *b.* widerlegen, überführen und damit beschämen; *c.* darthun, zeigen; *d.* ausforschen, ausfragen, untersuchen.

ἐλεγχθ- Aor. Pass. -θῶ Pl. Hipp. maj. 287, e; -θῶσι Rep. 539, b; -θείης Hipp. maj. 288, a; -θέντα, -ι Xen. Cyr. 3, 1, 12; Ap. 24; -θέντων Pl. Leg. 905, d: ἐλέγχω 1.

ἐλεγχθήσομαι Fut. Pass. -εται Xen. Mem. 1, 7, 2; ἐξ- Pl. Euthyd. 275, e; -ονται Ap. 17, b: ἐλέγχω 1.

ἑλέειν (< ἑλεῖν) Inf. Aor. 2 Il. ο, 558; χ, 142: αἱρέω 2.

ἐλεηθ- s. u. ἠλεήθην.

ἐλέηνα (< ἐλέανα att., ἐλείηνα ep.) Aor. λεήνας Her. 8, 142; λεήναντες 1, 20 (225. 230): λεαίνω 3.

ἐλεησ-, -ήσειε, -ας, -ῆσαι s. u. ἠλέησα.

ἑλείβετο Imperf. Xen. Cyr. 6, 4, 3: λείβω 4.

ἐλείηνα (< ἐλέηνα ion.; ἐλέᾶνα att.) Aor. 1 ep. s. λείηνα (225. 230): λεαίνω 3.

ἕλεῖν (ἑλέειν) Inf. Aor. 2 Il. ο, 720; Pind.; Aesch. (Il.); Soph. O. T. 996; Pl. Soph. 241, c; Xen. Cyn. 7, 9: αἱρέω 2.

ἔλειξα Aor. Aesch. Ag. 828; Eum. 106; λείξας Ar. Equ. 103; λεῖξαι Achae. Ath. 10, p. 427: λείχω 5.

ἐλειπόμην Imprf. Pass. -οντο Her. 7, 196; 4, 84 Bekker, Dind. (> ἐλίποντο Vulg. MSS): λείπω 6.

ἔλειπον Imp. Il. τ, 288; -ε (< λεῖπε) χ, 226; -ες Od. ν, 403; -ομεν μ, 201: λείπω 6.

ἔλειπτο (< ἐλέλειπτο) Plsprf. Ap. Rh. 1, 45: λείπω 6.

ἐλείφθην (< ἐλίπην) Aor. Pass. -ῆ Eur. Hel. 411; -ημεν Thuc. 3, 11; -ῆς Pl. Ep. 316, d; vgl. λείφθ-(ην): λείπω 6.

1) ἔλειψα Aor. 1 s. λεῖψαι, λείψαντε: λείβω 4.

2) ἔλειψα Aor. 1 bei den Aelteren sehr unsicher und überhaupt sehr selten Ar. bei Antiatt. Bekker p. 106?; Pythag. Aur. Carm. 70; Opp. Cyn. 33; Maneth. 1, 153; Luc. Paras. 42; Julian. Epist. XL, 416, c; Procop. Arc. 29, 216: λείπω 6.

ἐλειψάμην Aor. Med. (450) Eur. Alc. 1015: λείβω 4.

ἔλεκτο (< λέκτο B*) Aor. 2 Med. sync. Od. τ, 50: λέγω, legen 7.

ἐλέλειπτο (< λέλειπτο B*, ἔλειπτο, λελείμμην) Plsprf. Pass. Il. β, 700: λείπω 6.

ἐλελήθειν Plsprf. Her. 9, 22 (-εε); Ar. Nub. 380; Hippocr. 5, 208: λανθάνω 8.

(ἐ)λελίητο s. λελίητο.

ἐλέλεκτο Sync. Aor. 2 ep. Il. λ, 39; ν, 558: ἐλελίζω 10 A.

1) ἐλέλεξα Aor. -ε Il. ϑ, 199; ϱ, 278; Batr. 286: ἐλελίζω 10 A.

2) ἐλέλιξα Aor. Callim. Del. 137: ἐλελίζω 10 B.

ἐλελεξάμην Aor. Med. -άμενος Il. β, 316: ἐλελίζω 10 A.

ἐλελίχθην Aor. Pass. -η Il. χ, 448; -ησαν e, 497 A*; -θέντες λ, 588: ἐλελίζω 10 A.

ἐλελόγχει Plsprf. Luc. Amor. 18: λαγχάνω 11.

ἐλελοίπει Plsprf. Xen. Cyr. 2, 1, 21: λείπω 6.

1) ἔλεξα Aor. Aesch. Eum. 114; Thuc. 1, 31; Xen. An. 3, 1, 27: λέγω, sagen 12.

2) ἔλεξα Aor. Il. ξ, 252 (brachte, wiegte in Schlummer); gew. in Comp. ἐξ- Thuc. 8, 44; Pl. Rep. 535, a; κατ- Xen. Hell. 3, 4, 15; συν- Cyr. 1, 5, 6; 8, 4, 32: λέγω, legen 7.

ἐλεξάμην, -ατο (< λέξατο) Aor.

---

1 *a.* verschmähen, verachten; *b.* widerlegen, überführen und damit beschämen; *c.* darthun, zeigen; *d.* ausforschen, ausfragen, untersuchen. 2 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen; *b.* an sich nehmen, erlangen; *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 3 glätten, ebenen; zerreiben, zermalmen; aufreiben, vernichten. 4 (aus-, ver-)giessen, träufeln lassen; *Pass.* vergossen werden, fliessen. 5 lecken. 6 *linquo,* (zurück-, übrig-, ver-)*lassen*; *intr.* ausgehn, schwinden; *Pass.* zurückgelassen werden; zurück-, übrigbleiben. 7 *a.* legen, lagern; *Med.* sich ~; liegen; *b.* zusammenlegen, lesen, sammeln; *Med.* (für) sich ~; *c.* auslesen, auswählen; *Med.* (für) sich ~; *d. dazu*rechnen, -zählen;

Med. -ατο Il. ι, 666 legte sich schlafen; gew. in Comp. ἐξελεξάμην Xen. Oec. 7, 11; -αντο Ath. 2, 8; -ατο Pl. Menex. 237, d: λέγω, legen 7.

ἐλεπτύνθην Aor. Pass. Hippocr. 4, 548; ἀπολεπτυνθέντος Pl. Tim. 83, b: λεπτύνω 13.

ἑλέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Il. κ, 501; ν, 268; Od. Γ*; Pind.; Aesch. (II); Soph. O. T. 585; Pl. Prot. 338, a: αἱρέω 2.

ἕλεσθε 2 Plur, Imper. Aor. 2 Med. Il. ε, 529; η, 370; σ, 298; Hym. 2, 311; Xen. Cyr. 5, 4, 22: αἱρέω 2.

ἑλέσθω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Il. ι, 391; Od. σ, 47: αἱρέω 2.

ἕλεσκε Aor. 2 iterat. Il. ω, 752; Od. ϑ, 88; μεϑ- 376; vgl. -σκον: αἱρέω 2.

ἕλεσκον 1 Sing. Aor. 2 iterat. Od. ξ, 220; vgl. -σκε: αἱρέω 2.

ἑλέτην 3 Dual. Aor. 2 Il. ε, 576; η, 8; λ, 328; Od. χ, 187: αἱρέω 2.

ἕλετο (< ἑέλετο) 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ε, 368 B*; ἕλετ' ρ, 593: αἱρέω 2.

ἑλέτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. ν, 52: αἱρέω 2.

ἑλεῦ (< ἕλου) 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Il. ν, 294: αἱρέω 2.

1) ἔλευσα Aor. sp. λεύσῃ Maneth. 4, 59: λεύσσω 14.

2) ἔλευσα Aor. κατὰ... Her. 9, 5; κατ- 5, 38; 9, 5; Lycurg. 71: λεύω 15.

ἐλεύσθη Aor. Pass. κατ- Xen. An. 5, 7, 1; vgl. λευσϑ-(ην): λεύω 15.

ἐλεύσομαι Fut. Il. μ, 369; ν, 753; -σται α, 425 Γ*; -όμεϑα μ, 225; -ονται ψ, 497; -εσϑαι ο, 180 A*; Od. α, 168 B*. — Ap. Rh. 3, 177; Her. 6, 9; Hippocr. 2, 626; vereinzelt bei att. Dichtern und selten in attischer Prosa: Aesch. Prom. 854; Suppl. 522; Soph. O. C. 1206; Tr. 595 u. „fast beispiellos in früherer att. Prosa“ [2]) (Krüger) Lys. 22, 11; in späterer Prosa Plut. Lucull. 16; ἐξ- Polyb. 4, 9; ἐπεξ- Luc. Iup. Tr. 17; μετ- Nav. 38: ἔρχομαι 16.

ἔλευσσον (< ἔλευσκον) Imprf. Aesch. Pers. 696: λεύσσω 14.

ἐλευστέος (< ἐλϑετέον) Vb. μετ- Luc. Fugit. 22: ἔρχομαι 16.

1) ἐλέχϑην Aor. Pass. Soph. O. T. 292; Thuc. 2. 48; 3, 53; 6, 32; Pl. Phil. 24, c A*; Xen. An. 1, 9, 18; διελέχϑην Pl. Theaet. 142, c; Theag. 130, b; Parm. 126, c: λέγω, sagen 12.

2) ἐλέχϑην [1]) (< ἐλέγην [1]) Aor. Pass. Il. γ, 188 wurde beigezählt; gew. in Compos. συν- Her. 7, 8. 173; 9, 50 [1]); vgl. λεχϑ-(ην): λέγω, legen 7.

ἔλεψα Aor. Il. α, 236; ἀπολέψαντα Ar. Av. 673: λέπω 17.

ἕλῃ (< ἕλῃσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. η, 77; ξ, 365; Od. φ, 294; Pind. P. 1, 100; 10, 24; Aesch. (II); Pl. Leg. 784, d A*; Xen. Cyn. 9, 20: αἱρέω 2.

ἕλῃαι (ἕλῃ) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. ion. st. ἕλῃ: αἱρέω 2.

ἑλῃζόμην (< ἑλῃΐζόμην) Imprf. Med. (450) Xen. Cyr. 3, 2, 25: λῃΐζομαι 18.

ἕληϑε s. unter ἔληϑον.

1) συνελέχϑην, λεχϑ- bei Her. häufiger als συνελέγην; letzteres nicht bei Homer.

2) Die Attiker gebrauchten dafür εἷμι (320. 324).

Med. sich überzählen; *e.* erzählen, schildern; *Med.* sich worüber besprechen. 8 verborgen sein, *latere;* das *Part. Aor.* mit *Verb. finit.: wird übersetzt:* unver(be)merkt; heimlich, geheim; versteckt, unversehends. 9 begehren, verlangen, wünschen, sich sehnen. 10 *A. a.* erschüttern, erzittern machen; *Pass.* erzittern, erbeben; *Med.* sich schlängeln, winden, Il. λ, 39; *b.* in die Flucht schlagen. *B.* das Schlachtgeschrei erheben. 11 *a. trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; *b. intrans.* zu Theil werden; zufallen. 12 sagen, sprechen, reden. 13 dünn, fein, mager *machen; Pass.* dünn, fein, mager *werden.* 14 sehen, erblicken, wahrnehmen. 15 steinigen. 16 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 17 (ab)schälen. 18 *a.* erbeuten, für sich als Beute wegführen; *b.* verheeren, verwüsten, ausplündern; verderben, schaden.

ἐλήθετο (< λήθετο *A**; λήθετ' *A**; λήθοντο) Imprf. Il. *e*, 319: λήθω ep. λανθάνω 1.

ἐλήθην (?) Aor. Pass. διελήθησαν Hippocr. 1, 417 (> διελελήθεσαν): λανθάνω 2.

ἐλήθομεν s. unter ἔληθον.

ἔληθον (< λῆθεν, λῆθ') Imperf. Od. *τ*, 151; -*ε*(*ν*) *β*, 106; *ω*, 141; ἐλήθομεν *μ*, 17: λήθω, λανθάνω 2.

ἐλήιζον Imprf. Thuc. 3, 85; 4, 41: ληίζω 3.

ἐληϊσάμην (< ἐλησάμην) Aor. Med. (*450*) Her. 3, 47; Andoc. 1, 101; ληισ-(αμην); vgl. ληίσασθε: ληΐζομαι 3.

ἐληίσθην Aor. Pass.; ληισθεῖσαν Ap. Rh. 4, 400: ληίζω 3.

ἐληλάδατο (< ἠλήλαντο) 3 Plur. Plsprf. Od. *η*, 86 (> ἐληλέδατο Bekker, ἐρηρέδατο Wolf.) [*100. 104*]: ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐλήλακα Perf. Plut. M. 1131; ἀπ-ελήλακέναι Xen. Cyr. 4, 2, 10; ἐξ-ελήλακάς Ar. Nub. 828 (*51*): ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐληλάκεσαν Plsprf. -εσαν in ἐξ- Her. 5, 90 (*51*): ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐληλακέναι s. ἐλήλακα.

ἐληλακώς s. ἐλήλακα.

ἐλήλαμαι (< ἐλήλασμαι (*210. 213*)) Perf. Pass. -ται Od. *η*, 113; Her. 1, 180; ἐληλαμένος, -ον 6, 137; 9, 9; -ας 1,191; -μένα Aesch. Pers. 871; ἐξελήλαμαι Eur. Hel. 90; ἀπελήλαται Pl. Menex. 238, d; s. ἐληλάσθαι (ἐλ- *51*; -αμαι *210. 213*): ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐληλάμην s. ἐλήλατο.

ἐληλάσθαι Perf. Pass. Pl. Rep. 616, e (*51*): ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐλήλασμαι (< ἐλήλαμαι) Perf. sp. Hippocr. 3, 15; Pausan. 4, 26, 8: ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐλήλατο (< ἠλήλατο Il. *e*, 400) Plsprf. Il. *δ*, 135; *κ*, 153; Ap. Rh. 1, 526; ἀπ- Her. 7, 205 (*51. 55. 56*): ἐλάω, ἐλαύνω 4.

ἐλήλεγκται 3 Sing. Perf. Pass. (*114*): ἐλέγχω 5.

ἐλήλεγκτο Plsprf. ἐξ- Dem. 32, 27: ἐλέγχω 5.

ἐλήλεγμαι (< ἤλεγμαι) Perf. Pass. -μέναι Pl. Leg. 805; -ων Luc. Nigr. 4; ἐξεληλεγμέναι Lys. 6, 44 Reis, Bait. Saup. ἠλ- MS. B. (ἐλη-, ἠλ-*56.57*; -γμ- st. -γχμ-, -γγμ- *114*): ἐλέγχω 5.

ἐλήλεγξαι 2 Sing. Perf. Pass. (*114*): ἐλέγχω 5.

ἐληλέγχθαι Inf. Perf. Pass. ἐξ- Pl. Gorg. 473, e: ἐλέγχω 5.

ἐλήλεγμαι (< besser ist εἴλεγμαι *37*) Perf. Pass. in sp. Prosa Paus. 10, 17: ἐλίσσω 6.

ἐληλουθώς (< εἰλήλουθα, -θώς, ἐλήλυθα) Part. Perf. ep. Il. *o*, 81: ἔρχομαι 7.

ἐλήλυθα (< ἐληλουθα, εἰλήλουθα) Perf. ep. Aesch. Prom. 943; Soph. O. C. 366; Phil. 141; Eur. Bacch. 1201; Phoen. 286; Ar. Nub. 238; Dem. 38, 3; Plat. -α, -ας, -ε, -ατον; -αμεν, -ασιν; s. -ατον; -θέναι, -θώς (*51. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐληλύθατον Dual. Perf. Pl. Gorg. 487, b; s. ἐλήλυθα (*51. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐληλύθεσαν Plsprf. Ar. Equ. 1306; παρ- Thuc. 7, 6 (*51. 55. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐληλυθέναι Inf. Perf. Pl. Crat. 433, a; ἐσ- Thuc. 2, 3 (*51. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐληλυθοίην Opt. Prf. selten προ- Xen. Cyr. 2, 4, 17 (*51. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐληλυθυία F. Part. Perf. Pl. Tim. 80, a (*51. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐληλυθώς Part. Perf. -θότες Pl. Rep. 361, d (*51. 56*): ἔρχομαι 7.

ἐλήλυμεν (vgl. εἰλήλουθμεν) 1 Plur. Perf. Cratin. 236: ἔρχομαι 7.

---

1 λήθω poet. Nbfrm. zu λανθάνω; nur selten in Prosa, verborgen sein, unbemerkt bleiben; *Med.* vergessen. 2 verborgen sein, *latere;* das *Part. Aor.* mit *Verb. finit. wird übersetzt:* unver(be)merkt; heimlich, geheim; versteckt, unversehends. 3 *a.* erbeuten, für sich als Beute wegführen; *b.* verheeren, verwüsten, ausplündern; verderben, schaden. 4 *a.* in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rudern, marschiren; *b.* wegtreiben, wegführen; *c.* schlagen, (ab)hauen; *d.* in Erz treiben; *e.* hervorbringen, erzeugen; *f.* es treiben, fortschreiten. 5 *a.* verschmähen, verachten; *b.* widerlegen, überführen und damit beschämen; *c.* darthun, zeigen; *d.* ausfor-

ἐληλύσθαι Inf. Perf. Pass. δι- Xen. Cyr. 1, 4, 28 ist jetzt in διηνύσθαι geändert: ἔρχομαι 7.

ἔλῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Phil. 17, e: αἱρέω 8.

ἕλησα (< ἔλασα) Aor. ἐπέλησεν Od. υ, 85; als Simpl. λήσειεν Nic. Alex. 280: λανθάνω 2.

ἐλησάμην (< ἐληϊσάμην) Aor. Med. (450) -ατο Eur. Tr. 866: ληΐζομαι 3.

ἐλήσθην Aor. Pass. s. λησθῆναι: λανθάνω 2.

ἕλῃσι (< ἕλῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ψ, 345; Od. μ, 96; τ, 515: αἱρέω 8.

ἕλῃται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Callim. in L. P. 101; ἀπό ... ἕλῃται Il. π, 650: αἱρέω 8.

ἕλητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Il. η, 71: αἱρέω 8.

ἐλήφθην (< ἐλάφθην dor., ἐλάμφθην ion.) Aor. Pass. -ης Soph. Tr. 808; Ar. Nub. 1076; Thuc. 4, 56; 7, 45; 8, 55; 4, 100; 7, 87; -ημεν Isocr. 19, 22; vgl. ληφθ-(ην) (106); λαμβάνω 9.

ἐλήχθην Aor. Pass. Lys. 17, 8; vgl. ληχθείς, -θῆναι: λαγχάνω 10.

ἐλθέ Imper. Aor. 2 Il. δ, 70 A: ἔρχομαι 7.

ἐλθεῖν Inf. Aor. Il. γ, 393 Γ*; Pl. Prot. 335, c: ἔρχομαι 7.

ἐλθέμεν (< ἐλθέμεναι, ἐλθεῖν) Inf. Aor. 2 Il. δ, 247 Γ* [81]: ἔρχομαι 7.

ἐλθέμεναι (< ἐλθέμεν, ἐλθεῖν) Inf. Aor. 2 Il. ρ, 67 Γ* [81]: ἔρχομαι 7.

ἔλθετε 2 Plur. Imper. Aor. 2 -τ' Od. ω, 214: ἔρχομαι 7.

ἐλθετέον (< ἐλευστέος) Vb. Strabo 13, p. 622: ἔρχομαι 7.

ἐλθέτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Aesch. Suppl. 805; Eur. Bacch. 1211; Pl. Charm. 155, b: ἔρχομαι 7.

ἔλθῃ (ἔλθῃσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ξ, 77 Γ*; Pl. Leg. 894, a: ἔρχομαι 7.

ἔλθῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. κ, 510; Pl. Rep. 344, a: ἔρχομαι 7.

ἔλθῃσιν (< ἔλθῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 [73] -σ' Il. ε, 132; -σιν Od. γ, 422; ξ, 398; -σί α, 77; λ, 192; Il. τ, 191: ἔρχομαι 7.

ἔλθητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Il. ο, 147: ἔρχομαι 7.

ἔλθητον 2 Dual. Conj. Aor. 2 Il. κ, 444: ἔρχομαι 7.

ἔλθοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ε, 301 Γ*; Pl. Rep. 393, e: ἔρχομαι 7.

ἔλθοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Thuc. 6, 52; Pl. Leg. 679, b: ἔρχομαι 7.

ἐλθοίμην Opt. Aor. Med. selten u. spät. Hom. Batr. 179 (MSS); (> ἐρχοίην Wolf., ἐλθοίην Franke): ἔρχομαι 7.

ἔλθοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. λ, 501; Pl. Leg. 683, c: ἔρχομαι 7.

ἔλθοις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ω, 556; Pl. Phaed. 101, d: ἔρχομαι 7.

ἐλθόντεσσιν (< ἐλθοῦσιν) Dat. Plur. Part. Aor. 2 Pind. P. 4, 30: ἔρχομαι 7.

ἐλθοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. γ, 162; Pl. Leg. 894, a: ἔρχομαι 7.

ἐλθοῦσιν (< ἐλθόντεσσιν) Dat. Plur. Part. Aor. Od. γ, 390: ἔρχομαι 7.

ἔλθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. χ, 113; Pl. Rep. 266, e: ἔρχομαι 7.

ἔλθωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. ζ, 296; χ, 77; Pl. Rep. 603, c: ἔρχομαι 7.

ἐλθών Part. Aor. 2 Il. α, 325 Γ*; -όντος; -όντι Il. ξ, 504; Pl. Theaet. 142, c; -όντα Od. τ, 394; Xen. Hell. 7, 2, 23; Pl. Symp. 174, c; -όντες Il. λ, 623; Pl. Phaedr. 250, d; -όντας Xen. An. 7, 7, 30; vgl. ἐλθόντε, ἐλθόντεσσιν, ἐλθοῦσιν, ἐλθοῦσα: ἔρχομαι 7.

ἔλθωντι 3 Plur. Conj. dor. st. ἔλθωσι [101]: ἔρχομαι 7.

---

schen, ausfragen, untersuchen. 6 (um-, hin- und her)drehen, wenden; winden, schlingen; *Pass. u. Med. a.* sich umdrehen; *b.* hin- und herlaufen. 7 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 8 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen; *b.* an sich nehmen, erlangen; *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 9 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen, begreifen; II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen. 10 *a. trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; *b. intrans.* zu Theil werden, zufallen.

ἔλθωσι(ν) 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. φ, 532; Thuc. 2, 80; Pl. Gorg. 484, d; Xen. Cyn. 7, 9: ἔρχομαι 1.

ἐλίασθεν für -ησαν [114] Ap. Rh. 4, 1303; vrgl. ἐλιάσθην: λιάζομαι 2.

ἐλιάσθην (< λιάσθη, ἐλίασθεν, λίασθεν, λιασθείς) Aor. Pass. Il. o, 543: λιάζω 2.

ἑλιγήσομαι Fut. 2 sp. V. T. Jes. 34, 4: ἑλίσσω 3.

ἑλικτός Vb. Soph. Tr. 12: ἑλίσσω 3.

ἐλιλαιόμην, -ετο (λιλαι-) Imperf. Hes. Th. 665; Orph. Arg. 413: λιλαίομαι, begehren.

ἑλῑνύεσκον (<-νον) Ap. Rh. 1, 589: ἑλινύω 4.

ἑλίνῡον (< -ῡεσκον) Imprf. Ap. Rh. 1, 862; Her. 8, 71: ἑλινύω 4.

ἑλίνῡσα Aor. Prom. 530; Theocr. 10, 51; Her. 7, 56: ἑλινύω 4.

ἑλινῦσω Fut. -οντα Pind. N. 5, 1; -ας l. 2, 46; -εις Luc. Lex. 4: ἑλινύω 4.

ἑλιξ- Aor. ἑλίξας Part. Il. ψ, 466: ἑλίσσω 3.

ἑλιξ-(άμην) Aor. Med. ἑλιξάμενος Il. μ, 408; ν, 204; ϱ, 283: ἑλίσσω 3.

ἑλιξάμενος Aor. Med. Il. μ, 467; act. ν, 204: ἑλίσσω 3.

ἑλίξομαι Fut. M. -εται Il. ϱ, 728: ἑλίσσω 3.

ἑλίξω Fut. Eur. Phoen. 711: ἑλίσσω 3.

ἐλιπᾶνα (< ἐλίπηνα) Aor. 1 Axion. Athen. 8, 342: λιπαίνω 5.

ἐλίπην (< ἐλείφθην) Aor. 2 Pass. sp. ἀπ- Dio. Cass. 37, 42: λείπω 6.

ἐλίπηνα (< ἐλίπᾶνα) Aor. 1 Op. Hall. 4, 357: λιπαίνω 5.

ἐλιπόμην Aor. 2 Med. Il. μ, 14; Od. δ, 495; ν, 67; -ετο Her. 1, 185. 186 hinterliess; -οντο Ap. Rh. 452; κατελίπετο Pl. Symp. 209, d; Rep. 599, c; Tim. 73, e: λείπω 6.

ἔλιπον (< λίπον, -ε) Aor. 2 Il. ε, 480; ἐλιπε ε, 496; ἐλιπ' α, 428; Aesch. Pers. 985; Pl. Tim. 23, a: λείπω 6.

ἑλισσέμεν Inf. ep. Il. ψ, 309 [80. 81]: ἑλίσσω 3.

ἑλίσσετο (< ἐλλίσσετο, λίσσετο) Imprf. Il. α, 15 A: λίσσομαι 7.

ἑλίσσετο (< εἱλ-) Imprf. Il. ν, 24. 28; Theocr. 24, 30: ἑλίσσω 3.

ἑλίσσομαι Praes. Med. -όμενος Il. χ, 95; -ον θ, 340; σ, 372; -οι φ, 11; -μένη θ, 340; -μέναν Pind. Ol. 11, 9: ἑλίσσω 3.

ἔλιφθεν, -ην 3 Plur. Aor. Pass. Callim. Cer. 93; Ap. Rh. 1325 u. Arist. H. A. 5, 22 war früher unrichtige Lesart für ἐλείφθην: λείπω 6.

ἑλιχθ(ην) (s. εἱλίχθην) Aor. Pass. -θέντων Il. μ, 74: ἑλίσσω 3.

ἑλιχμήσατο Aor. Med. Nic. Al. 582; Diog. Laert. 8, 91; λιχμάω 8.

ἐλιχμῶντο Imprf. Med. Ar. Vesp. 1033: λιχμάω 8.

ἔλκ' für ἔλκε Imperf. Il. π, 409: ἕλκω 9.

ἕλκε(ν) 3 Sing. Imprf. Il. δ, 213 Γ*: ἕλκω 9.

ἑλκέμεναι Inf. ep. für ἕλκειν Il. κ, 353: ἕλκω 9.

ἕλκεο 2 Sing. Imprf. Med. Il. κ, 15: ἕλκω 9.

ἕλκεον Imprf. Il. ϱ, 325: ἑλκέω 9.

ἕλκεσθαι Inf. Med. Il. ω, 15: ἕλκω 9.

ἕλκετο 3 Sing. Imperf. Med. Il. α, 194 A: ἕλκω 9.

ἑλκηθείς Aor. Pass. Il. χ, 62: ἑλκέω 9.

ἑλκήσω Fut. Il. χ, 336: ἑλκέω 9.

ἕλκητον 3 Dual. Conj. Od. ν, 32: ἕλκω 9.

1) ἕλκον (εἷλκον) Imprf. s. ἕλκον 2); ἕλκε, ἕλκ', ἕλχ', ἕλκητον: ἕλκω 9.

2) ἕλκον 3 Plur Imprf. Il. χ, 465; ω, 324: ἕλκω 9.

3) ἕλκον Neutr. Part. Il. θ, 486: ἕλκω 9.

ἑλκτέον (< ἑλκυστέος) Vb. Pl. Rep. 365, c: ἕλκω 9.

---

1 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 2 *a.* seitwärts ausbeugen, aus-, entweichen, sich entfernen; *b.* ausgleiten, fallen, sinken. 3 (um-, hin- und her)drehen, wenden; winden, schlingen; *Pass. u. Med. a.* sich umdrehen; *b.* hin- und herlaufen. 4 ruhen, rasten, feiern; zögern, zaudern. 5 *a.* fett machen, einsalben; *Med.* sich oder etwas von sich~; *b.* düngen. 6 *linquo,* (zurück-, übrig-, ver-)*lassen*; *intr.* ausgehn, schwinden; *Pass.* zurückgelassen werden; zurück-, übrigbleiben. 7 bitten, (an-, er)flehen. 8 *λιχμάω* lecken, *bes. von Schlangen,* züngeln; *Med.* sich be-

ἕλκυσ- Aor. -σῃ Her. 2, 65; Pl. Theaet. 175, b; -σον Parm. 135, d; ἑλκύσαι intr. Her. 7, 167; ἑλκύσαντες, -τα Xen. Hell. 7, 1, 19; Equ. 8, 11: ἕλκω 9.

ἑλκυσθ-(ην) Aor. Pass. -σθῆναι Her. 1, 140; ³ξελκυσθῇ Ar. Eccl. 688: ἕλκω 9.

ἑλκυσθήσομαι Fut. Pass. Lycophr. 358: ἕλκω 9.

ἑλκυστέος (< ἑλκτέον) Vb. συν- Xen. Ag. 9, 4: ἕλκω 9.

ἑλκύσω (< ἕλξω) Fut Hippocr. 3, 67; ἀν- Aesop. 4: ἕλκω 9.

ἐλλάβετο (< ἐλάβετο) Aor. Med. Od. ε, 325 (ἐλλ- 17. 18. 484): λαμβάνω 10.

ἔλλαβον (< ἔλαβον) Aor. 2 -ε(ν) Il. λ, 402 Γ* (ἐλλ- 17. 18. 484): λαμβάνω 10.

ἔλλαχον (< ἔλαχον) Hom. Hym. 5, 86 (ἐλλ- 17. 18. 484): λαγχάνω 11.

ἔλλιπον (< ἔλιπον) Imprf. Ap. Rh. 2, 1034 (ἐλλ- 17. 18. 484): λείπω 6.

ἐλλισάμην Aor. Med. Od. λ, 35; ν, 273 (17. 18. 484): λίσσομαι 7.

ἐλλίσσετο (< ἐλίσσετο) Il. ζ, 45; s. -οντο (17. 18. 484): λίσσομαι 7.

ἐλλίσσοντο (< λίσσοντο) 3 Plur. Imprf. Il. ε, 585 (17. 18. 484): λίσσομαι 7.

ἕλξαν (< εἵλκυσα) Anth. 9, 370; Orph. Arg 260: ἕλκω 9.

ἕλξω (< ἑλκύσω) Fut. Ar. Equ. 710. 711; Plut. 955: ἕλκω 9.

ἐλογισάμην Aor. Med. Eur. Or 555; vgl. λογισ- (-αμην): λογίζομαι 12.

ἐλογίσθην Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 1, 19: λογίζομαι 12.

ἑλόεσσά s. λοέσσας.

ἐλοεσσάμην (< λοεσσάμην) Aor. Med. Callim. Cer. 17; vgl. λοέσσατο: λοέω 13.

ἑλόευν Imperf. früher Od. δ, 252; Wolf: λόεον: λοέω 13.

ἕλοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. β, 12; π, 805; δ, 596; Pl. Soph. 261, b; Xen. Cyr. 7, 5, 7: αἱρέω 14.

ἕλοιατο (für ἕλοιντο) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Od. ν, 117 [-σιατο 100]: αἱρέω 14.

ἐλοιδορήθ-ην s. λοιδορηθ-(ην): λοιδορέω 15.

ἐλοιδόρησα Aor. Pl. Phaedr. 254, c: λοιδορέω 15.

ἐλοιδορησάμην Aor. Med. sp. Synes. Ep. 79: λοιδορέω 15.

ἕλοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. λ, 509; ο, 71; Pl. Critia 119, e: αἱρέω 14.

ἑλοίμεθα 1 Plur. Aor. 2 Med. Il. β, 127; Od. π, 297: αἱρέω 14.

ἕλοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. κ, 345: αἱρέω 14.

ἑλοίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Od. ω, 333; Xen. An. 1, 7, 3: αἱρέω 14.

ἕλοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2: αἱρέω 14.

ἕλοιντο (< ἑλοίατο 100) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Pl. Rep. 505, d; Xen. An. 6, 1, 18: αἱρέω 14.

ἕλοις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ι, 304; Od δ, 463: αἱρέω 14.

ἕλοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. γ, 66; Soph. O. T. 886; Pl. Menex. 235, e: αἱρέω 14.

ἑλόμενος Part. Aor. 2 Med. Aesch. Suppl. 396; Pl. Phaedr. 230, e B*: αἱρέω 14.

ἑλόμεσθα (< εἱλόμεθα) 1 Plur. Aor. 2 Med. Il. λ, 730: αἱρέω 14.

ἑλόμην (< εἱλόμην) 1 Sing. Aor. 2 Med. Il. ε, 210; τ, 60: αἱρέω 14.

1) ἕλον (εἷλον) 1 Sing. Aor. 2 Il. φ, 102: αἱρέω 14.

2) ἕλον (< εἷλον) 3 Plur. Aor. 2 Il. λ, 749; ρ, 321 B*: αἱρέω 14.

ἑλόντ- Stammform des Part. ἑλών: τ' st. -τα Il. ω, 227; -τα Pl. Leg. 728, d; -τι Symp. 182, e; -των Xen. Cyr. 7, 5, 73: αἱρέω 14.

---

lecken, sich den Mund lecken. 9 (fort)schleppen, fortziehen. 10 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen, begreifen; II. nehmen; ***Med.*** sich bemächtigen. 11 *a. trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; *b. intrans.* zu Theil werden, zufallen. 12 *a.* (be-, über)rechnen; *b.* erwägen, überlegen, bedenken. 13 λοέω, ältere Form von λούω baden, waschen; ***Med.*** sich ~. 14 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; ***Med.*** *a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen; *b.* an sich nehmen, erlangen; *c.* wählen, wünschen, wollen; ***Pass.*** gewählt werden. 15 schelten, schmähen, schimpfen.

ἑλόντες Plur. Part, Aor. 2 Il. γ, 316; Pl. Menex. 243, b: αἱρέω 1.

ἕλοντο (< ἕϊλοντο) 3 Plur. Aor. 2 Med. β, 399; η, 466. 482; ι, 713 B*: αἱρέω 1.

ἔλου 3 Sing. Imperf. Act. für ἔλουε ἀπ- Ar. Vesp. 618: λούω 2.

ἑλοῦ (< ἑλεῦ) Imper. Aor. 2 Med. Aesch. Prom. 782; Soph. El. 345; Ar. N. 1336; Pl. Ion. 542, a: αἱρέω 1.

ἐλούθην (< ἐλούσθην) Aor. Pass. Hippocr. 2, 633; ἀπο- Theophr. C. Pl. 6, 10, 5: λούω 2.

ἐλοῦμεν 1 Plur. Imperf. Act. für ἐλούομεν Ar. Plut. 657: λούω 2.

ἐλούμην 1 Sing. Imprf. Med. Menand. C. Fr. 4, 178: λούω 2.

ἐλοῦντο (< λῶντο, λώοντο) 3 Plur. Imprf. Xen. Cyr. 4, 5, 4: λούω 2.

ἕλουσα Aor. II. ω, 587; Soph. 901: λούω 2.

ἑλοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. ζ, 302: αἱρέω 1.

ἑλουσάμην Aor. Med. Il. κ, 576; Eur. Alc. 160; Pl. Phaed. 116, a: λούω 2.

ἐλούσθην (< ἐλούθην) Aor. Pass. Lycophr. 446: λούω 2.

ἑλοῦτο 3 Sing. Imprf. Med. Il. γ, 125: λούω 2.

ἐλόωσι für ἕλάουσι (< ἐλαύνουσι) 3 Plur. Praes. ep.; Od. η, 319; vgl. ἐλάω, ἐλάσω, ἐλῶ: ἐλάω, ἐλαύνω 3.

ἔλπεαι 2 Sing. Praes. Il. ι, 40; Od. φ, 314: ἔλπομαι 4.

ἔλπεο Imper. ion. für ἔλπεσο Il. υ, 201: ἔλπομαι 4.

ἔλπεσθ' Inf. Il. ο, 504: ἔλπομαι 4.

ἔλπεται (< ἐέλπεται) Praes. Pind. Ol. 1, 64; Her. 7, 237: ἔλπω 4.

ἔλπετο (< ἐέλπετο, ἤλπετ' Od. ι, 419) Imprf. Il. 539 Γ*; -τ' Od. φ, 157: ἔλπομαι 4.

ἔλπῃ Conj. Praes. Od. ζ, 297: ἔλπομαι 4.

ἔλποιο (< ἐελποίμην) 2 Sing. Opt. Od. η, 293: ἔλπομαι 4.

ἔλποιτο (< ἐελποίμην) 3 Sing. Opt. Od. γ, 319: ἔλπομαι 4.

ἔλπομ' aus ἔλπομαι Praes. Il. ο, 110: ἔλπομαι 4.

ἔλπομαι Praes. Il. ν, 309; Her. 1, 65 B*; Pind. Ol. 1, 109 Γ*: ἔλπομαι 4.

ἐλπόμενος Part. Praes. Il. σ, 260; Her. 9, 113; ἐπελπομένα Aesch. Ag. 1031: ἔλπω 4.

ἔλσα Aor. -αν Il. λ, 413: εἴλω 5.

ἔλσαι (< ἔελσαι) Inf. Aor. Il. α, 409; σ, 294; φ, 225: εἴλω 5.

ἕλσας Part. Aor. Od. ε, 132; η, 250; Pind. O. 11, 43: εἴλω 5.

ἕλσῃ Conj. des lacon. Aor. ἧλσον Ar. Lys. 105: ἔρχομαι 6.

ἑλσοίμι Opt. des lacon. Aor. ἧλσον Ar. Lys. 118: ἔρχομαι 6.

ἑλσών Part. des lacon. Aor. ἧλσον Ar. Lys. 1081: ἔρχομαι 6.

ἐλήθην Aor. Pass. Od. θ, 360; Eur. Hel. 860; Pl. Lach. 191, e: λύω 7.

ἐλυμάνθην Aor. Pass. λυμανθέν Aesch. Ch. 290; διελυμάνθη Eur. Hipp. 1319: λυμαίνω 8.

ἐλυπήθην Aor. Pass. Soph. O. C. 826; λυπηθῇ Pl. Phil. 52, b: λυπέω 9.

ἕλῦσα Aor. II σ, 244; Aesch. Ag. 876: λύω 7.

ἐλυσάμην Aor. Med. Il. ω, 685; Lys. 19, 59; Dem. 18, 268: λύω 7.

ἐλύσθη (< εἰλυσείς) Aor. Pass. Il. ψ, 393; ἐλυσθείς ω, 510; Od. ε, 433; Arch. Fr. 91 (Bergk): ἑλύω 10.

ἕλχ' für ἕλκε Imperf. Il. μ, 398; φ, 126 (35): ἕλκω 11.

ἑλῶ (< ἑλάσω, ἐλάω, ἐλάσουσι) 1 Sing. Fut. Xen. Cyr. 1, 4, 20 Dind. Poppo

---

1 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen; *b.* an sich nehmen, erlangen; *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 2 baden, waschen; *Med.* sich ~. 3 *a.* in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rudern, marschiren; *b.* wegtreiben, wegführen; *c.* schlagen, (ab)hauen; *d.* in Erz treiben; *e.* hervorbringen, erzeugen; *f.* es treiben, fortschreiten. 4 ἔλπω hoffen lassen; viel häufiger im *Med.* hoffen; vermuthen, erwarten, ahnden, meinen, glauben. 5 drängen, *a.* (be)drängen, in die Enge treiben; *b.* einschliessen, einsperren; *Pass.* ge-, be-, zusammengedrängt werden, eingeschlossen werden. 6 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 7 lösen, *a.* losmachen, -binden; *Med.* sich, von sich loslösen;

(> ἐλάσω) ἐξ- Eur. Hel. 1279; Ar. Equ. 365 (159): ἐλάω, ἐλαύνω 3.

ἐλωβήθην Aor. Pass. λωβηθείς Pl. Gorg. 473, c; λωβηθῆναι Men. 91, c; ἀπ- Soph. Aj. 217; ἐξ- Phil. 330: λωβάομαι 12.

ἐλωβησάμην Il. ν, 623; Lys. 26, 9: λωβάομαι 12.

ἕλωμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. χ, 119; Pl. Ap. 37, b: αἱρέω 1.

ἑλώμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Hipp. maj. 294, e: αἱρέω 1.

ἕλωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. β, 228: αἱρέω 1.

1) ἑλῶν (< ἐλάων) Part. Praes. ἐλῶντα Hym. Merc. 355: ἐλάω, ἐλαύνω 3.

2) ἑλῶν Part. Fut. Her. 2, 162; 7, 32; 9, 89; ἐλῶντες Xen. Cyr. 6, 2, 7; -των An. 1, 8, 10: ἐλαύνω 3.

ἔλων (< ἤλαινον) Imprf. Il. ω, 696; Od. δ, 2: ἐλάω, ἐλαύνω 3.

ἐλών Part. Aor. 2 Il. φ, 72 K*: Pind.; Aesch. Sept. 479; Pl. Leg. 874, b; Xen. Cyn. 1, 9: αἱρέω 1.

ἕλωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Leg. 916, b A: αἱρέω 1.

ἐλῶντες, -των s. u. ἐλῶν 2).

1) ἐλῶσι 3 Plur. Praes. Aesch. Eum. 75: ἐλάω, ἐλαύνω 3.

2) ἑλῶσι (< ἑλόωσι) 3 Plur. Fut. Il. ν, 315; Aesch. Eum. 75; Eur. Alc. 951; Her. 1, 207; Xen. Mem. Equ. 3, 9; ἐξ- Pl. Ap. 37, d (159): ἐλάω, ἐλαύνω 3.

ἕλωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. π, 128: αἱρέω 1.

ἐλώφησα Aor. Soph. Ai. 61: λωφέω, -άω 13.

ἐμάγην (< ἐμάχθην) Aor. 2 Pass. ἐκμαγῇ und ἐκμαγῆναι Pl. Theaet. 191, d (11): μίσγω 14.

ἐμᾶθέτην 3 Dual. Aor. 2 Pl. Euthyd. 285, b: μανθάνω 15.

ἔμᾰθον (< ἐμάθοην, μάθ-) Aor. 2 Pind. N. 7, 18; Her. 1, 160; Aesch. Prom. 1068; Pl. Rep. 510, b B*; Xen. Cyr. 2, 2, 6; vgl. -ετε: μανθάνω 15.

ἐμαίετο Imprf. τ' Soph. Ai. 287; ἐπ- Il. ε, 748; -το κ, 401 B*: μαίομαι 16.

ἐμαιόμην s. ἐμαίετο.

ἐμαλάκισα Aor. Act. sp. u. selten Greg. in Enc. Macc. (als Act. 383): μαλακίζω 17.

ἐμαλακισάμην (seltener als < ἐμαλακίσθην) Aor. Med. -ατο Xen. Ap. 33 (388): μαλακίζομαι 17.

ἐμαλακίσθην (öfter als < ἐμαλακισάμην) Aor. Pass. Thuc. 2, 42; μαλακισθέντες 3, 40; Pl. Soph. 267, a (388): μαλακίζομαι 17.

ἐμάνην Aor. Pass. Her. 3, 30. 38; Eur. Bacch. 1295; ἐπ- Ar. Vesp. 1469; vgl. μαν-(ην) Pl. B* (245): μαίνομαι 18.

ἔμαξα Aor. πρασ- Ar. Equ. 815; Simpl. μάξαντες Pl. Rep. 372, b (11): μάσσω 14.

ἐμαξάμην Aor. Med. -ατο Anth. 5, 296 (Agath. 9); ἐξ- Alciphr. 3, 64; μαξάμενος Her. 1, 200; κατεμαξάμενον Theocr. 3, 29 (> κατεμάξατο Ahrens) [11]: μάσσω 14.

ἔμαπον Aor. 2 s. μαπέειν, μεμάποσιν: μάρπτω 19.

ἐμάρᾱνα Aor. 1 Hom. Hym. 3, 140; Isocr. 1, 6; μαρᾶναι Soph. O. T. 1328 (225. 226. 226): μαραίνω 20.

ἐμαράνθην Aor. Pass. Il. ε, 212; ἐξ- Theocr. 3, 30: μαραίνω 20.

ἐμαρναμην Aor. Med. Epigr. Anth. 3, 967 (225; vgl. auch 226): μαραίνω 20.

---

b. vom Zugvieh: losspannen; *von Menschen:* befreien. 8 *a.* schimpfen, beschimpfen; *b.* schaden, beschädigen; verderben, verletzen. 9 kränken, betrüben, beleidigen; *Pass.* mit *Fut. Med.* gekränkt u. s. w. werden; sich betrüben, trauern. 10 wälzen, rollen; wickeln, einhüllen, bedecken. 11 (fort)schleppen, fortziehen. 12 beschimpfen, verhöhnen, misshandeln; schaden, verletzen. 13 sich erholen, ausruhen, rasten; nach-, ablassen, aufhören. 14 kneten. 15 lernen; kennen lernen, erfahren; erkennen, einsehen. 16 trachten, streben, suchen. 17 *Gen. im Med.* weich(lich), schlaff, unthätig werden; schwächlich, krank werden oder sein. 18 rasen, wüthen; toben, brausen. 19 ergreifen, erfassen, halten, packen. 20 *a.* auslöschen; *Pass.* allmälig verlöschen; *b.* allmälig vernichten, vertilgen, entkräften, verzehren.

ἐμαρνάμην (< μάρνατο, -αντο) Imperf. -ατο Il. μ, 40; -άμεσθα Eur. I. T. 1376; vgl. ἐμαρνάσθην: μάρναμαι 1.

ἐμαρνάσθην 3 Dual. Imprf. -η Il. η, 361; ρ, 382; vgl. ἐμαρνάμην: μάρναμαι 1.

ἐμαρτῡ́ρᾰμην Aor. Med. Pl. Phil. 47, d: μαρτυρέω 2.

ἐμαρτυρήθην Aor. Pass. s. μαρτυρηθ-(ην).

ἐμαρτῡ́ρησα Aor. s. μαρτυρησ-.

ἔμαψα Aor. Od. ω, 390; Pind. N. 6, 12; Soph. O. C. 1682; Eur. Bacch. 1173: μάπτω 3.

ἐμάσσατο Aor. ἐπ- Od. ν, 429; π, 172; vgl. μάσ-ασθαι, μασσάμενος: μαίομαι 4.

ἐμάστιζον Imprf. Plut. Alex. 42: μαστίζω 5.

ἐμᾰχανᾱ́σατο (< ἐμηχανήσατο) Aor. dor. (Pl.) Tim. Locr. 99, d: μηχανάω 6.

ἐμαχεσάμην (< -ησάμην, ἐμαχέσθην) Aor. -ατο Xen. An. 1, 7, 17; vgl. μαχέσ- (27): μάχομαι 7.

ἐμαχέσθην (< ἐμαχησάμην, -εσάμην) Aor. Paus. 5, 4; Joseph.; Apollod. vgl. Lob. zu Phryn. 732: μάχομαι 7.

ἐμαχησάμην (< -εσάμην, ἐμαχέσθην) Aor. ep. s. μαχησ-: μάχομαι 7.

ἐμάχθην (< ἐμάγην) Aor. 1 Pass. προσμαχθέν Soph. Tr. 1053 (11): μάσσω 8.

ἐμβάντες Part. Aor. 2 Il. κ, 573; vgl. βάντα: ἐμβαίνω 9.

ἐμβέβᾰκα s. βέβᾰκα.

ἐμβέβασαν 3 Plur. Plsprf. für ἐμβεβήκεσαν Il. β, 720 (294): ἐμβαίνω 9.

ἐμβεβαυῖα Fem. Part. Perf. für ἐμβεβηκυῖα Il. ω, 81; Hes. Th. 12 (294): ἐμβαίνω 9.

ἐμβεβαῶτα Part. Perf. für ἐμβεβηκότα Il. ε, 199; vgl. βεβαώς, βεβαῶτα, -τι (294): ἐμβαίνω 9.

ἐμβήη s. βήη.

ἐμβήσω Fut. Eur. Heracl. 168; vgl. βήσω: ἐμβαίνω 9.

ἔμβητον 2 Dual. Imper. Aor. 2 Il. ψ, 403, geht brav dran: ἐμβαίνω 9.

ἐμίσθυον (vgl. ἐμέθυσκον) Imprf. V. H. 1, 8 (-υ- 26): μεθύω 10.

1) ἐμέθῡσα (-υσσα) Aor. Alex. Com. Fr. 3, 481; Luc. D. Syr. 22 (-ῠ- 26. -σκω factit. Bed. 362): μεθύσκω 11.

2) ἐμέθυσα Aor. Nonn. 28, 211 (-υ- 26): μεθύω 10.

ἐμεθύσθην Aor. Pass. -ησαν Xen. Hel. 5, 4, 5; μεθυσθῇ Pl. Symp. 214, a; Rep. 562, d; -σθῶμεν Ar. Vesp. 1252; -σθείς Eur. Cycl. 538; Pl. Symp. 203, b (μεθύω 362): μεθύσκω 11.

ἐμεθύσκον (vgl. ἐμίσθυον) Imprf. Xen. Cyr. 5, 4, 8: μεθύσκω 11.

ἐμέθῡσσα (-υσα) Aor. Anth. Pal. 5, 261: μεθύσκω 11.

ἐμεῖ s. ἐμοῦμαι.

ἔμεινα Aor. -ν' Pind. P. 3, 28; Her. 3, 59; Thuc. 3, 75; περιεμείνατε Pl. Ap. 38, c (225); vgl. μειν-: μένω 12.

ἔμελε Imprf. Dem. 35, 31: μέλει 13.

ἐμελήθην Aor. Pass. μεληθείς act. Bedeut. Soph. Ai. 1184; passiv. μεληθέν Anth. 5, 201 (Ep. ad. 112); μετ- Pol. 8, 25; 11, 16; 31, 20 (382. 384): μέλω 14.

1) ἐμέλησα Aor. Luc. Salt. 27: μέλω 14.

2) ἐμέλησε Aor. impers. Lys. 14, 9; Pl. Gorg. 471, b: μέλει 13.

ἐμέλλησα (< ἠμέλλησα selten) Aor. Thuc. 1, 134; 3, 55; 8, 23; Xen. Hell. 5, 4, 65; Cyr. 1, 3, 15; 3, 1, 34 (59): μέλλω 15.

---

1 kämpfen, fechten, streiten; hadern, zanken. 2 Zeuge sein, zeugen. 3 ergreifen, erfassen, halten, packen. 4 trachten, streben, suchen. 5 peitschen, geisseln. 6 künstlich (listig) bereiten, ersinnen; *gew.* im *Med.* machen, bauen; heimlich ersinnen, vorhaben. 7 streiten, fechten, kämpfen. 8 kneten. 9 darauf schreiten, treten, gehen; *Aor. 1 Act. trans.* hineinbringen. 10 trunken sein, sich betrinken. 11 betrunken machen, berauschen; *Pass.* sich betrinken. 12 *intrans.* (ver)bleiben, (ver)weilen, warten; *trans.* etwas abwarten; Jemand erwarten. 13 *hoc mihi curae est*; es kümmert mich, mir liegt daran. 14 am Herzen liegen. 15 im Begriff

ἔμελλον (< ἤμελλον, μέλλον, μέλλεσκεν) Imprf. Il. χ, 356 (ich gedachte); Od. η, 270 (ich sollte); -ες ι, 475 A*; -ε(ν) Il. β, 39 Γ*; -εττε λ, 817. — Soph. Ai. 443; Thuc. 2, 71; Pl. Rep. 544, b; Xen. An. 4, 7, 16: μέλλω 15.

ἐμελόμην (< -ούμην) Imprf. Med. Med. μεταμέλοντο Thuc. 7, 50: μεταμέλομαι 16.

ἐμέλπετο (< μέλπεο, μέλποντο, ἐμελπόμαν) Imprf. Od. δ, 17: μέλπω 17.

ἐμελπόμαν (> ἐμελπόμην, -ετο) Imperf. Med. dor. Eur. Tro. 554: μέλπω 17.

ἔμελψα Aor. Aesch. Ag. 244; μέλψασα 1445; μέλψωμεν Ar. Thesm. 974: μέλπω 17.

ἐμεμαθήκεμεν Plsprf. -η 1 Pers. Pl. Euth. 14, c (> -εισ 128); -ει Men. 86, a; -εσαν Xen. Cyr. 3, 3, 57: μανθάνω 18.

ἐμέμαρπεν 3 Sing. Imprf. Hes. Sc. 245 nach Herm. Op. 6, 1. p. 200, nach Andern > μέμαρπον Aor. 2: μάρπτω 3.

ἐμεμελήκει Plsprf. impers. Xen. Hell. 3, 3, 9; Cyr. 8, 3, 25: μέλει 13.

ἐμέμηκον Od. ι, 439, sonst als ein von dem *Perf.* μέμηκα neu gebild. *Imperf.* erklärt (s. Buttm. Ausf. Spr. 2, p. 244 u. §. 111, mit Anm. 1, p. 34. 35); jetzt aber in μέμηκον geändert und als *Aor.* 2 [45] gefasst: μηκάομαι 19.

ἐμέμικτο Plsprf. Il. δ, 438: μίγνυμι 20.

ἐμέμναντο (< ἐμεμνήμην) Plsprf. dor. Pind. I. 8, 26: μιμνήσκω 21.

ἐμεμνέατο (< ἐμεμνήμην) Plsprf. ion. für ἐμέμνηντο Her. 2, 104 [-έατο 100 ff.]: μνάομαι, μιμνήσκω 21.

ἐμεμνήμην (< ἐμέμνεντο, ἐμεμνέατο ion.) Plsprf. Med. Pl. Theaet. 143, a A*; -ητο Her. 3, 51; Pl. Symp. 178, a A*; Xen. Cyr. 2, 1, 10; An. 7, 5, 8; -ηντο Thuc. 2, 21: μιμνήσκω 21.

ἐμεμύκει Plsprf. 2 Od. μ, 395: μυκάομαι 22.

ἐμέμυκτο Plsprf. ἀπ- Menand. C. Fr. 4, 215 Buttmanns Emend. für ἀμέμικτ': μύσσω 23.

ἐμέμφθην (< seltener als ἐμεμψάμην) Aor. Pass. *act.* Pind. I. 2, 20; Eur. Hipp. 1402; μεμφθῇ Thuc. 4, 85; μεμφθείς Her. 2, 13; 7, 146; -θεῖσα 4, 180; -θεῖσ' Eur. Hel. 31; *pass.* Stob. 9, 45 (*382. 386*): μέμφομαι 24.

ἐμεμψάμην (häufiger als ἐμέμφθην) Aor. Lys. 2, 1; Thuc. 1, 143; -ατο Pl. Phaed. 234, b; -ωντο Rep. 406, a; vgl. -αιτο Pl.; -ασθαι Her., Xen.; -άμενος Her. (*382. 386*): μέμφομαι 24.

1) ἔμεν (< ἔμεναι, ἤμεναι, εἶναι Hom.; ἔμμεναι, ἔμμεν Pind.; ἦμεν, ἦμες, εἶμεν, ἤμεναι, εἴμεναι) Inf. ep. st. εἶναι Il. δ, 299. 319; ε, 316; τ, 22; ε, 257; κ, 416; λ, 364; σ, 127; τ, 64 [*280*]: εἰμί 25.

2) ἐμέν 1 Plur. Praes. für ἔσμεν „sehr zweifelhaft" Soph. El. 21 [*276*]: εἰμί 25.

ἔμεν (< ἐξέμεναι, εἶναι) Inf. Aor. 2 ἐξέμεν Il. λ, 141; μεθέμεν α, 283; προέμεν Od. κ, 155; ἐπιπροέμεν Il. δ, 94; συνέμεν Pind. P. 3, 80 [*270*]: ἵημι 26.

ἔμεναι (< s. u. ἔμεν) Inf. st. εἶναι Il. γ, 40. 42; ε, 602; θ, 193; ι, 306. 642; ν, 819; π, 493; χ, 269; ψ, 479; Od. ξ, 489 (> ἴμεναι Wolf); π, 242; ϱ, 224; τ, 257 (< εἶναι); φ, 173; ω, 75; Hym. 22, 5 [*280*]: εἰμί 25.

ἔμεναι (< ἔμεν, εἶναι) Inf. Aor. 2 ἐξέμεναι Od. λ, 531 [*270*]: ἵημι 26.

ἐμέομαι (< ἐμοῦμαι, ἐμέσω, ἐμέω) Fut. M. Hippocr. 2, 547: ἐμέω 27.

---

sein; werden, wollen, mögen, sollen, müssen. 16 bereuen. 17 (be)singen; *Med.* besingen. 18 lernen; kennen lernen, erfahren; erkennen, einsehen. 19 bläken, blöken, quäken. 20 *miscere*, (ver)mischen, (ver)mengen. 21 erinnern, mahnen; *Med.* sich erinnern, eingedenk sein, gedenken. 22 muhen, brüllen. 23 schneuzen, *mungere, emungere.* 24 tadeln, schelten, schmähen. 25 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 26 ἵημι *gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken; *Med.* sich in Bew. setzen, begehren, verlangen. 27 (aus-, weg)brechen; herausprudeln; vgl. *eructare.*

ἐμέριξα (< -σ-) Aor. μερίξας (Pl.) Tim. Locr. 99, d: μερίζω 1.
ἐμέρισα (< -ξ-) Aor. Polyb. 10, 16: μερίζω 1.
ἐμεριεσάμην, -ατο Aor. Med. Is. 9, 24; μεριεσώμεθα Pl. Pol. 261, c; -άμενος Dem. 34, 18: μερίζω 1.
ἐμερίσθην Aor. Pass. s. μεριστ-(ην): μερίζω 1.
ἐμερμήριξα (< -ισα) Aor. s. μερμήριξα.
ἐμερμήρυσα (< -ιξα) Aor. s. μερμηριστ-: μερμηρίζω 2.
ἔμεστ- Aor. (vgl. ἤμεσα) ἐμέσσαι Inf. Her. 1, 133; ἐξεμέσεις Od. μ, 237; -εν 437 (-εστ- 26): ἐμέω 3.
ἔμεσσεν (< ἐμεστ-) Aor. ἀπ- Il. ξ, 437 (-εστ- 26): ἐμέω 3.
ἐμέσω (< ἐμῶ, ἐμέομαι, ἐμοῦμαι) Fut. ion. Hippocr. 1, 356 (-εσ- 26): ἐμέω 3.
ἐμήμεκα Perf. sp. Luc. Lexiph. 21 (Redupl. 56; -εκ- 26): ἐμέω 3.
ἐμημέκεις (< ἐμημέκει) Plsprf. Hippocr. 5, 232 (Red. 56. -εκ- 26): ἐμέω 3.
ἐμημέκει (< ἐμημέκειν) Plsprf. sp. Diog. Laert. 6, 4, 7 (Red. 56. -εκ- 26): ἐμέω 3.
ἐμήμεσμαι Perf. Pass. sp. Aelian. V. H. 13, 21 (Red. 56): ἐμέω 3.
ἔμηνα Aor. Eur. Ion. 520; Ar. Thesm. 561; Xen. Hell. 3, 4, 8; ἐξ- Eur. Bacch. 36; ἐκμῆναι Soph. Tr. 1142 (225): μαίνω 4.
ἐμηνάμην Aor. Med. selten ἐμήνατο Theocr. 20, 34; μηνάμενος Anth. 9, 35; ἐπεμήνατο Il. ζ, 160; Mus. 85; Luc. Syr. 21: μαίνω 4.
ἐμήνεσα s. μηνισ-.
ἐμηνύθην Aor. Pass. Pl. Critia 108, e; μηνυθέντος Rep. 452, d: μηνύω 5.
ἐμήνυσα Aor. Pl. Phil. 19, b; 61, b; vgl. μηνῦσ-, μανῦσ-: μηνύω 5.
ἐμηρῦσάμην (< μηρῦσαντο Hom.) Aor. Med. -αντο Soph. Frgm. 699 D., sie lichteten (*die Anker*); vgl. μηρῦσ(αμην): μηρύομαι 6.
ἐμησάμην (< μήσατο, μήσασθαι) Aor. Aesch. Prom. 477; ἐμήσατο Od. γ, 194 Γ*; Il. ξ, 157; Aesch. Ch. 991; Pind. Ol. 4, 31; -αντ' N. 10, 64: μήδομαι 7.
ἐμητίσαντο Aor. Med. Od. μ, 373; vgl. μητίσασθαι, -αίμην: μητίσμαι, μητιάω 8.
ἐμηχανησάμην (< ἐμαχανάσατο) Aor. Her. 1, 187; Antiph. 6, 25; Pl. Tim. 34, c; 40, c; 45, b: μηχανάω 9.
ἐμίανα (< ἐμίηνα) Aor. att. (Lob. Phryn. p. 24) Pind. 3, 16; Soph. Fr. 91; μιάνῃ Eur. I. A. 1595; μιάναιμ' Hel. 1000 (225. 226. 228. 230): μιαίνω 10.
ἐμιάνθην (< μιάνθην) s. μιάνθην.
ἐμίγην (< μίγην, μίγεν, ἐμίχθην *Kr.*) Aor. 2 Pass. Il. γ, 445; -ης ο, 33; -η Od. η, 61; Hym. 32, 14; Qu. Sm. 1, 253; vgl. μεγ-(γν) Hom. Aesch. Pind. Pl.: μίγνυμι 11.
ἐμίγνυν (< μίγνυον, ἔμισγον, μίσγον) Imprf. συνεμίγνυ Xen. Cyr. 7, 1, 26; -ῦσαν 8, 1, 46 (300): μίγνυμι 11.
ἐμίγνυντο Imprf. Med. -τ' Pind. P. 2, 45; ἐπεμίγνυντο Thuc. 1, 146 (300): μίγνυμι 11.
ἐμίηνα (< ἐμίανα) Aor. μιήνῃ Il: δ, 141 (225. 226. 228. 230) μιαίνω 10.
ἔμικτο (< μίκτο) Aor. 2 sync. [nach And. Plsprf.] Od. α, 433: μίγνυμι 11.
ἐμῑμεῖτο[1]) Imprf. Xen. Symp. 2, 22: μῑμέομαι 12.
ἐμῑμήθην[1]) Aor. Pass. stets pass. Bedeut. (391); s. μιμηθ-(ην): μιμέομαι 12.
ἐμῑμησάμην[1]) Aor. -σω Dem. 22, 7; vgl. μιμήσασθαι u. s. w.: μιμέομαι 12.
ἔμιμνον (< μίμνον, -ε) Imprf. Il. θ, 80; ι, 662: μίμνω 13.
ἐμίνυθεν (< μίνυθον, μινύθεσκον) Imprf. Hippocr. 3, 63. 219 (> > ἐμινύθη); 3, 330: μινύθω 14.

1) Das ι erst bei Greg. Naz. kurz. Pors. Eur. Phoen. 1396.

---

1 (ver-, ein)theilen; *Med.* sich (ver)theilen. 2 (be)sorgen, (er)sinnen, erwägen; unschlüssig sein, zögern. 3 (aus-, weg)brechen; heraussprudeln; vgl. *eructare*. 4 rasend machen; *Med.* rasen, wüthen; toben, brausen. 5 anzeigen, entdecken, verrathen; verkünden. 6 zusammenziehen, -wickeln. 7 im Sinne haben, ersinnen. 8 im Sinne haben, einen Beschluss fassen, berathschlagen. 9 künstlich (listig) bereiten, ersinnen; *gew.* im *Med.* machen, bauen; heimlich ersinnen, vorhaben. 10 μιαίνω, färben, verunreinigen, besudeln; *violare, vitiare*. 11 *miscere*, (ver)mischen, (ver)mengen. 12 nach-

ἐμῐνύθησα Aor. Hippocr. 3, 322: *μῐνύθω* 14.

ἔμῐξα Aor. Pind. l. 6, 25; Aesch. Ch. 546; Pl. Phaedr. 240, a: [Pl.] Tim. Locr. 99, e: *μίγνυμι* 11.

ἐμῐσγέσθην/ᾱ Dual. Imprf. Med. Il. ξ, 295: *μίσγω, μίγνυμι* 11.

ἐμῐσγέσκοντο Imprf. iter. Med. Od. ν, 7; vgl. *μισγέσκετο*: *μίσγω, μίγνυμι* 11.

ἐμῐσγόμην (< *ἐμίγνῡτο*) Imprf. Med. *-ετο* Od. ο, 430; Her. 1, 5; 2, 46; *-όμεθ'* Od. α, 209; δ, 178; vgl. *ἐμισγέσθην*: *μίσγω, μίγνυμι* 11.

ἔμῐσγον (< *μίσγον, ἐμίγνυν, μίγνυον*) Imprf. Od. α, 110; Pl. Tim. 41, d: *μίσγω, μίγνυμι* 11.

ἐμῐσήθην Aor. Pass. *μισηθείς* Her. 2, 119; *μισηθεῖσα* Aesch. Prom. 45: *μισέω* 15.

ἐμίσησα (< *μίσησεν*) Aor. s. *μισησ-*: *μισέω* 15.

ἐμίσουν Imprf. Xen. Cyr. 8, 8, 12: *μισέω* 15.

ἔμῐχθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. γ, 209; Pind. N. 2, 22 (*-εν* st. *-ησαν* [114]): *μίγνυμι* 11.

ἐμίχθην (< *ἔμιχθεν, μίχθη*, < *ἐμίγην Kr.*) Aor. 1 Pass. Il. ε, 134; θ, 99; ν, 642; ο, 457; Od. χ, 329; vgl. *μιχθ-(ην)* Hom. Pind. Aesch. Her. Pl. u. s. w.: *μίγνυμι* 11.

ἔμμᾰθον (*ἔμαθον, μάθ-*) Aor. 2 *-ες* Od. σ, 362; *-εν* ρ, 226 (*-μμ-* [18]): *μανθάνω* 16.

ἐμμεμαυῖα Fem. Part. Perf. Il. ε, 838; vgl. *-ώς* u. s. w.: *ἐμμάω* 17.

ἐμμεμαώς Part. Perf. für *ἐμμεμακώς* Il. ε, 142. 330 *B**; vgl. *-ῶτε, -ῶτες, -υῖα*: *ἐμμάω* 17.

ἐμμεμαῶτε Dual. Perf. Il. ε, 240; vgl. *-ώς* u. s. w.: *ἐμμάω* 17.

ἐμμεμαῶτες Plur. Part. Perf. Il. ν, 785; vgl. *-ώς* u. s. w.: *ἐμμάω* 17.

ἔμμεν (< s. u. *ἔμμεναι*) Inf. dor. für *εἶναι* Pind. l. 5, 20; O. 5, 16; 7, 56; 9, 64; P. 4, 98. 287; 9, 100. 118; N. 5, 49; 10, 51 vereinzelt Soph. Ant. 623 (280): *εἰμί* 18.

ἔμμεναι (< *ἔμενναι, ἔμεν, εἶναι* Hom. *ἔμμεναι, ἔμμεν* Pind.; *ἔμμεν, ἧμεν, ἧμες, ἧμεναι* [od. *εἶμεναι*]) Inf. st. *εἶναι* Il. α, 117; β, 216. 249; δ, 142; ζ, 444. 488; θ, 246; π, 144; φ, 131; τ, 391; φ, 186. 405. 463; ψ, 459. 470. 619; Od. α, 33. 172; δ, 181; σ, 419; Pind. Ol. 1, 32; P. 12, 18 [280]: *εἰμί* 18.

ἐμμί 1 Sing. Praes. dor. u. aeol. für *εἰμί* Theocr. 21, 32; Sapph. 2, 15: *εἰμί* 18.

1) ἔμμορε Perf. st. *μέμορα* Il. α, 278[1]); ο, 189; Od. ε, 335; λ, 338; Hes. Op. 349; Th. 414. 426: *μείρομαι* 19.

2) ἔμμορε 3 Sing. Aor. 2[1]) Dion. Per. 239: *μείρομαι* 19.

ἔμμορες 2 Sing. Aor. 2 Ap. Rh. 3, 4; 4, 42: *μείρομαι* 19.

1) ἔμμορον 1 Sing. Aor. 2 sp. ἐ- Nic. Ther. 791: *μείρομαι* 19.

2) ἔμμορον 3 Plur. Aor. 2 sp. in einem Citat des Et. M.: *μείρομαι* 19.

ἐμνάασθε Imperf. gelängte Form vgl. Curt. Erl. §. 243, b. 3, p. 94; *ὑπο-* Od. χ, 38: *μνάομαι, μιμνήσκω* 20.

ἔμνᾱσα (< *ἔμνησα*) Aor. dor. Pind. P. 11, 13: *μιμνήσκω* 20.

ἐμνάσθην Aor. Pass. dor. s. *μνασθ-(ην)*: *μιμνήσκω* 20.

ἐμνᾶτο (< *μνάσκετο*) Imprf. Her. 1, 205: *μνάομαι* 20.

ἐμνημονεύθην Aor. Pass. s. *μνημονευθῆναι*: *μνημονεύω* 21.

ἐμνημόνευκα Perf. Paus. 3, 20, b; *ἀπ-* Pl. Phaed. 103, a: *μνημονεύω* 21.

ἐμνημόνευσα Pl. Soph. 231, c: *μνημονεύω* 21.

ἔμνησα (< *ἔμνασα* dor.) Aor. Od. γ, 103; Eur. Alc. 878; *ἀν-* El. 804: *μιμνήσκω* 20.

1) Nach Buttm. ist *ἔμμορε* nach Il. α, 278 Aor., dagegen Perf. nach Pritzag, Lobeck; vgl. Buttm. Ausf. Spr. 2 p. 241.

---

ahmen. 13 poet. st. *μένω* bleiben. 14 *minuere*, vermindern, verringern; *intrans.* sich ∾, abnehmen. 15 hassen, verschmähen, verabscheuen. 16 lernen; kennen lernen, erfahren; erkennen, einsehen. 17 nur *ἐμμεμαώς*, anstrebend, andringend, heftig. 18 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 19 theilhaft sein; *Perf. A. u. Aor. Prf. Pass.* *εἵμαρμαι* es ist durchs Loos zugetheilt, vom Verhängniss bestimmt. 20 erinnern, mahnen; *Med.* sich erinnern, eingedenk sein, gedenken. 21 sich erinnern, gedenken, eingedenk sein; erwähnen.

ἐμνησάμην, -ατο (< μνήσατο, -αντο u. s. w.) Aor. poet. Med. -τ' O. T. 564; παρεμνῆσω Tr. 1124; vgl. μνησ-(αμην): μεμνήσκω 1.

ἐμνήσθησ (< ἐμνάσθην) Aor. Pass. Lys. 21, 24; Thuc. 1, 10; 6, 15; Pl. Phil. 59, e B^*; vgl. μνησθ-(ην): μεμνήσκω 1.

ἐμνώοντο (< μνώοντο A^*) Imperf. Med. für ἐμνῶντο, ἐμνάοντο Il. β, 686; Ap. Rh. 1, 518: μεμνήσκω 1.

ἐμόλησε Aor. 1 sp. μολήσας Tzetz. Anteh. 3, 66. — Nicet.: βλώσκω 2.

ἔμολον (< μόλον) Aor. 2 poet. Pind. O. 14, 18; I. 4, 21; -(ε)ν B^*; Aesch. Ch. 935 A^*; -ες Soph. El. 506; -εν Eur. H. F. 745; Ar. Lys. 984; bei den Trag. sehr häufig, bes. in den Form. unt. μολ-: μολεῖν, βλώσκω 2.

ἐμοῦμαι (< ἐμέομαι, ἐμέσω, ἐμῶ) Fut. Med. att. (157) -εῖ Aesch. Eum. 730 (> ἐμῇ): ἐμέω 3.

ἐμπάζεο 2 Sing. Imprf. Od. α, 271. 305: ἐμπάζομαι 4.

ἐμπαζόμην Imprf. Od. ι, 553; ρ, 488; -ομεθα β, 201; vgl. -εο: ἐμπάζομαι 4.

ἐμπεπόληκα (< ἠμπόληκα) Perf. sp. Luc. Catapl. 1: ἐμπολάω 5.

ἐμπεπολώντο Imprf. Od. ο, 456: ἐμπολάω 5.

ἐμπόλημαι (< ἠμπόλημαι) Perf. ἐξεμπολημένων Her. 1, 1: ἐμπολάω 5.

ἐμύζησα[1]) Aor. ἐκμυζήσας Il. δ, 218; ἐκμυζήσαντες Luc. Tim. 8: ἐκμυζέω (-μύζω[1]) 6.

ἐμύθησα u. ἐμυθησάμην s. u. μυθήσας u. μυθ-.

ἐμυκᾶσάμην (< ἐμυκησάμην) Aor. dor. μυκάσατο Theocr. 22, 75; 26, 20: μυκάομαι 7.

ἐμυκησάμην (< ἐμυκᾶσάμην) μυκησαμένης Aor. Ar. Nub. 292: μυκάομαι 7.

ἔμυκον s. μύκον.

ἔμυξα (< ἐμύσα) Aor. Il. θ, 457: μύζω 8.

ἐμυράμην Aor. Med. Mosch. 3, 91: μύρω 9.

1) ἔμυσα[1]) Aor. μύσαν Il. ω, 637; μύσαντες Soph. Ant. 421; -αντος Eur. Med. 1183: μύω 10.

2) ἔμυσα (< ἔμυξα) Aor. Hippocr. 3, 546: μύζω 8.

ἐμῶ (< ἐμέσω, ἐμέομαι, ἐμοῦμαι) Fut. att. (157) selten ἐνεξ- C. Fr. 2, 868: ἐμέω 3.

ἐμωμήθην Aor. Pass. sp. μωμηθῇ N. T. 2 Cor. 6, 3: μωμάομαι 11.

ἐμωμησάμην Aor. -σω Aesch. Ag. 277; μωμήσασθαι Luc. Histor. conscr. 33: μωμάομαι 11.

ἐμώσατο Aor. Med. Hes.: μάω 11a.

1) ἐν (< ἔνι) 3 Sing. Praes. für ἔνεστι Il. φ, 569: ἔνειμι 12.

2) ἐν (< ἔνι) 3 Plur. Praes. für ἔνεισι Od. ι, 132. 134: ἔνειμι 12.

ἐναγκυλῶντες Nom. Pl. Part. Praes. Xen. An. 4, 2, 29; ἐναγκυλάω, den Riemen des Wurfspiesses befestigen.

ἔναιον (< ναΐον, -εν, ναίεσκε) Imprf. Od. γ, 292 A^*; -εν Il. ε, 543 B^*. — Aesch. Prom. 452: ναίω 13.

ἐναιρέμεν Inf. Praes. Act. ep. ἐναίρειν Il. ζ, 229; = ἐναίρεσθαι ω, 244: ἐναίρω 14.

ἐναντιωθ(ην) (< ἠν-) Aor. Pass. -θεῖμεν Pl. Theaet. 200, d; -θῆναι Her. 7, 10, 4; Pl. Phaed. 93, a: ἐναντιόομαι 15.

ἐναντιωθήσομαι (< ἐναντιώσομαι) Fut. Pass. act. Bed. -σόμενος Luc. Nav. 32: ἐναντιόομαι 15.

ἐναντιώσομαι (-ωθήσομαι) Fut. Aesch. Prom. 786; -εται Eur. Alc. 152; Ar. Pax. 1049; Pl. Symp. 197, a; Xen. An. 7, 6, 5; -εσθε Thuc. 4, 85: ἐναντιόομαι 15.

ἐναντιωτέον Vb. Aristot. Top. 8, 9 ἐναντιόομαι 15.

1) Die Formen μυζέω, -άω sind erst aus dem Futur. μυζήσω entstanden. Vgl. Buttm. Ausf. Spr. 2 p. 245 u. μύζω, mit Anm.

1) Lang ist das υ des Aor. nur bei Sp. wie Anth. 7, 630; 9, 558.

1 erinnern, mahnen; *Med.* sich erinnern, eingedenk sein, gedenken. 2 gehen, kommen. 3 (aus-, weg)brechen; heraussprudeln; vgl. *eructare*. 4 sich bekümmern um ..., achten auf ... 5 handeln, (ein-, ver)kaufen. 6 aussaugen. 7 muhen, brüllen. 8 stöhnen, seufzen; saugen. 9 rauschen, brausen, murmeln; *trans.* beweinen. 10 sich (ver-, zu)schliessen; *trans.* (ver-, zu)schliessen. 11 tadeln. 11a streben, trachten, begehren. 12 darin, da sein. 13 wohnen, liegen, gelegen sein. 14 erlegen, tödten; *Med.* = Act. 15 sich entgegenstellen, sich widersetzen. 16 schwimmen. 17 fest-

ἐναξάμην, -ατο Aor. Med. Anth. 9, 36; ἀπ- Luc. Pisc. 50; Polyb. 16, 3; προσ- Call. Del. 47: νήχω = νέω schwimmen 16.

ἔναξε Aor. Od. φ, 122; κατανάξαντες Her. 7, 36; συννάξαντες 7, 60 (▷ † συνιάξαντες): νάσσω 17.

ἔναρον (≺ ἤναρον) Aor. 2 -εν Pind. N. 10, 15; -ον Eur. Suppl. 821 (im Hexam.): ἐναίρω 14.

ἐνάρῃρε Perf. Od. ε, 236; Arat. 453: ἐναίρω 18.

ἐνάρικα (≺ ἐνάριξα, ἠνάρισα) Aor. Il. ρ, 187; χ, 323; ἐξ- B^1; Ap. Rh. 1, 92. 1041. — Pind. N. 6, 59 (6. 11): ἐναρίζω 19.

ἐναρίξω Fut. ἐξενάριξεν Il. 20, 339; -ξων λ, 101 (6. 11): ἐναρίζω 19.

ἐνάσθην (≺ νάσθη Il. ξ, 114) Aor. Pass. ἀπ- Eur. Med. 166; I. T. 175; κατ- Phoen. 207; κατῳκίσθεν für -ηθεν (115) Ar. Vesp. 662: νάω 13.

ἔνασσα (≺ νᾶσσα) Hor. -αν Hom. Hym. 2, 120 bauten; -εν Pind. P. 5, 94? (▷ ἔναιε) liess wohnen, siedelte an: νάω 13.

ἐνάσσατο (≺ ναῖσατο sp.) Aor. Med. liess mich nieder ἀπ- Il. β, 629; Od. ο, 254; in act. Bed. liess wohnen, siedelte an: Ap. Rh. 4, 275; κατανασσαμένη Aesch. Eum. 429; ἀπενάσσατο Eur. I. T. 1260; als Simpl. νάσσατο Hes. Op. 639: ναίω 13.

ἐναυλεσθῆναι Inf. Aor. Pass. Xen. An. 7, 7, 8: ἐναυλίζομαι sich aufhalten.

ἔναυον Imprf. Her. 7, 231: ἐναύω 20.

ἔναυσα Aor. Athen. (Dephil.): ἐναύω 20.

ἐναυσάμενος Part. Aor. Med. Luc. Tim. 6; Ael. bei Suid.; vgl. ἐναύσασθαι: ἐναύω 20.

ἐναύσασθαι Inf. Aor. Med. Pl. Ax. 371, e; vgl. -άμενος: ἐναύω 20.

ἐναυστόλουν Imperf. Soph. Phil. 279; Eur. Fr. Aeol. 19 D: ναυστολέω 21.

ἔνεγκε (≺ νῆχον) Imprf. Theocr. προς- [Theocr.] 21, 18; νήχω 22.

ἔνδιον Neutr. Part. Praes. Xen. An. 5, 9, 31 (dass es bedürfe): ἐνδέω.

ἐνδιάασκον Imprf. iter. Theocr. 16, 38: ἐνδιάω 23.

ἐνδιάει Praes. Anth. 5, 270: ἐνδιάω 23.

ἐνδιάονται Praes. Med. Hom. Hym. 32, 6: ἐνδιάω 23.

ἐνδῆσαν Aor. 1 für ἐνεδῆσαν Il. σ, 584, sie hetzten: ἐνδίημι 24.

ἐνδοιάσας s. ἐνδοίασα.

ἐνδοιασθ-(ην) Aor. Pass. -θῆναι pass. Bed. Thuc. 1, 122; -θεῖν act. sp. Parthen. 9, 4: ἐνδοιάζω 25.

ἐνεανιευσάμην, -ατο Aor. Med. Dem. 21, 69: νεανιεύομαι 26.

ἐνεγεγύητο Pls. rf. Dem. 3, 55: ἐγγυάω 27.

ἐνέγκαι (≺ ἐνέγκοι, ἐνέκοι) 3 Sing. Opt. Aor. 1 Soph. Tr. 774 (▷ ἐνέγκοι Herm. nach MS.); Xen. Symp. 2, 3: φέρω 28.

ἐνέγκαιμι 1 Sing. Opt. Aor. 1 Eur. Hipp. 392; Pl. Crit. 43, c: φέρω 28.

ἐνεγκάμενος (≺ ἐνεικάμενος) Part. Aor. 1 Aesch. 1, 131: φέρω 28.

ἐνέγκας (≺ ἐνείκας, ἐνεγκών) Part. Aor. 1 Xen. Mem. 4, 8, 1 (▷ -όν) ἐνέγκαντες Dem. 49, 51 Bekker (▷ vulg. ἐνεγκόντες); als Simpl. sonst erst bei Spät., wie Plut. Mor. 233, e; V. T. Esdr. 4, 2; N. T. Luc. 12, 23; Act. Ap. 5, 2; 14, 13; in Compos. συνενέγκαντες Xen. An. 6, 5, 6 Poppo, Bornem. (▷ -όντες Krüg., Vulg.); ἐκενεγκᾶσα Mem. 2, 2, 5 (▷ οὖσα); ἐξενεγκάντες 1, 2, 53 (▷ όντες): φέρω 28.

ἐνέγκασθαι (≺ ἐνείκασθαι) Inf. Aor. Med. εἰσ- Isocr. 15, 188: φέρω 28.

ἐνέγκατε (≺ ἐνείκατε) 2 Plur. Imper. Aor. 1 Eur. Heracl. 751; ἐξ- Ar. Ran. 847: φέρω 28.

ἐνεγκάτω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Ar. Nub. 1490; Vesp. 529; Ran. 1304; Thesm. 238; Pl. Phaed. 116, d; προσ- Xen. Symp. 5, 2: φέρω 28.

---

drücken, feststampfen. 18 einfügen. 19 den getödteten Feind ausziehen, der Waffen berauben; *spoliare*. 20 anzünden. 21 ein Schiff od. zu Schiff schicken; (zu Schiff) reisen. 22 schwimmen. 23 unter freiem Himmel sein: an einem Orte wohnen; *trans.* unter freiem Himmel wohnen lassen. 24 (ver)jagen, verscheuchen. 25 in Zweifel sein, bezweifelt werden. 26 jugendlich, übermüthig, leichtsinnig handeln. 27 verloben; *Pass.* verlobt werden, zur Braut bekommen. 28 tragen.

ἐνεγκε (< ἔνεγκον) 2 Sing. Imper. Aor. 2 Eur. Heracl. 699 (ἔναγχ'); Ar. Equ. 110; Xen. Mem. 3, 6, 9: φέρω 1.

ἐνεγκεῖν Inf. Aor. 2 Tragg.; Xen. Cyr. 2, 2, 9; Pl. Ap. 37, c; Rep. 503, e; ἐπ- Thuc. 6, 82; προσ- Pind. P. 9, 62: φέρω 1.

ἐνέγκαιμι (< ἐνέγκαιμι, ἐνείκοι) Opt. Aor. 2 Soph. Fr. 105, 4 D; -οι Pl. Rep. 330, a; μετενέγκαις Xen. Cyr. 1, 6, 38; 5, 3, 26; ξυνενέγκοι Thuc. 6, 20; ἐπενέγκοιμεν Isocr. 12, 138: φέρω 1.

ἔνεγκαν (< ἔνεγκα) 2 Sing. Imper. Aor. 1 Anaxipp. Fr. Com. 4, 466 (bei Athen. 11, 486) Conjectur Porsons: φέρω 1.

ἐνέγκω (ἐνείκω, ἐνείκῃ) Conj. Aor. Eur. H. F. 939; -ῃ Soph. Tr. 573; -ωσι Pl. Rep. 946, a: φέρω 1.

ἐνεγκών (< ἐνέγκας) Part. Aor. 2 Pind. I. 7, 21; Soph.; Eur.; Xen. Cyr. 2, 2, 8; [Pl.] Ep. 353, e; κατενεγκόντες Thuc. 6, 66: φέρω 1.

ἐνεγύαον (> ἠγγύαον) Imperf. ἐνεγύα Isae. 3, 45 (> ἠγγύα [85]): ἐγγυάω 2.

ἐνεγυᾶτο Imperf. Med. Isae. 3, 70 (> ἠγγυᾶτο [85]): ἐγγυάω 2.

ἐνεγυήμην Plsperf. Dem. 33, 29 (> ἐγγεγυήμην Bekker; ἠγγυήμην), vgl. ἐνεγεγύητο [85]: ἐγγυάω 2.

ἐνεγύησα (< ἠγγύησα) Aor. Isae. 3, 79. 52 (> ἠγγύησα, vor Bekker ἐνεγγύησα [85]): ἐγγυάω 2.

ἐνεγύητο 3 Sing. Plsprf. Med. Isae. 3, 55 (> ἠγγύητο); vgl. ἐνεγεγυήμην [85]: ἐγγυάω 2.

ἐνεδεδύκεσαν 3 Plur. Plsprf. sie hatten angezogen Xen. An. 5, 4, 13: ἐνδύω anziehen.

ἐνέδει 3 Sing. Imprf. es fehlte Xen. An. 7, 1, 41: ἐνδεῖ, ἐνδέω, bedürfen.

ἐνεδοίασα Aor. ἐνδοιάσας Plut. Mor. 11, c; Luc. Hermot. 25; Gall. 11: ἐνδιαζέω 3a.

ἐνεεισάμην Aor. trans. -ασο Ap. Rh. 4, 188: ἐνίζομαι 4.

ἐνεείσατο s. ἐνεεισάμην.

ἐνέηκε 3 Sing. Aor. 1 ep. st. ἐνῆκε s. ἔηκε: ἐνίημι 5.

ἐνέην (< ἐνῆεν) 3 Sing. Imprf. ep. st. ἐνῆν Od. ι, 164; τ, 443: ἔνειμι 6.

ἐνεθυμήθην Aor. Pass. Ar. Ran. 40; Xen. Mem. 1, 1, 17; 4, 5, 9; Pl. Crat. 411, c (384): ἐνθυμέομαι 7.

ἐνείη 3 Sing. Opt. Aor. Il. β, 490: εἰμί 8.

ἔνεικα (< ἤνεικα, ἤνεγκα) 1 Sing. Aor. 1 ion. Orph. Arg. 312; ἀν- Od. λ, 625; ἐπ- Il. τ, 261: φέρω 3

ἐνείκαι (< ἐνείκοι, ἐνέγκαι, ἐνέγκοι) 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. φ, 196 Bekker (> ἐνείκοι); Theocr. 1, 134; 5, 125: φέρω 3.

ἐνείκαι (< ἐνεικέμεν, ἐνεγκεῖν) Inf. Aor. 1 Il. σ, 334; Od. σ, 286; Hes. Th. 784; Pind. P. 9, 53; Her. 1, 32; ἐξ- 1, 24; 7, 117: φέρω 3.

ἐνείκαιεν 3 Plur. Opt. Aor. 1 συν- Her. 7, 152 (-αιεν 136): φέρω 3.

ἐνείκαμεν (< ἠνείκαμεν, ἠνέγκαμεν) 1 Plur. Aor. 1 Od. ω, 43: φέρω 3.

ἐνεικάμενος (< ἐνεγκάμενος) Part. Aor. 1 Alc. Fr. 35 (29), 4 Bergk; ἀνενεικάμενος Her. 3, 148: φέρω 3.

ἐνεικάμην (< ἠνεικάμην) Aor. 1 Med. ἐνείκαντο Her. 1, 57; 2, 180; ἐσ- 5, 34; 7, 152 (> > > ἠνείκαντο); vgl. ἐνείκατο: φέρω 3.

ἔνεικαν (< ἤνεικαν, ἤνεγκαν) 3 Plur. Aor. 1 Il. ι, 306 A*; συνδιένεικαν Her. 5, 99 (> συνδιή- [41]): φέρω 3.

ἐνείκαντο s. u. ἐνεικάμην.

1) ἔνεικας (< ἤν-, ἤνεγκας) 2 Sing. Aor. 1 ἀπ- Il. ψ, 255: φέρω 3.

2) ἐνείκας (< ἐνέγκας) Part. Aor. 1 Il. ρ, 39; δι- Her. 1, 25; ἐξενείκαντας 5, 79; -ος 8, 132; ἐπ- 4, 166; -αντες 1, 68; 8, 10; -ασα 4, 154: φέρω 3.

ἐνείκασθαι (< ἐνέγκασθαι) Inf. Aor. Med. Suid. ἐξ- Her. 6, 103: φέρω 3.

ἐνείκατε (< ἐνέγκατε) 2 Plur. Imper. Aor. 1 Od. θ, 393: φέρω 3.

ἐνείκατο (< ἠν-) 3 Sing. Aor. Med. ἀν- Il. τ, 314; vgl. ἐνείκαντο u. -άμην: φέρω 3.

ἔνεικε (< ἤνεικε, ἤνεγκε) 3 Sing. Aor. Il. ο, 705; Pind. O. 3, 14; 9, 59; ἐξ- Her. 2, 151 (> ἐξήνεικε [41]); συν- 3, 129 Cod. F. (> συνή- [41]): φέρω 3.

---

1 tragen. 2 verloben; *Passiv.* verlobt werden, zur Braut bekommen. 3 tragen. 3a in Zweifel sein, bezweifelt werden. 4 darin oder darauf sitzen. 5 hinein senden. 6 darin, da sein. 7 bedenken, beherzigen. 8 sein.

ἐνείκεε (< νεικεέσκον) Imprf. Her. 8, 125: νεικέω, -εῖν 9.

ἐνεικέμεν (< ἐνεῖκαι) Inf. Aor. Il. τ, 194 für Imper.: φέρω 1.

ἐνείκεσα (< νείκεσε(ν); νείκεσ'; νείκεσσε(ν)) Aor. -ας Il. γ, 59: νεικέω, νεικείω 9.

ἐνείκεται, συν- Hes. Sc. 440 nach Buttm., Göttl. und Lob. eine Praesensform von ἐνείκω, welches das Etym. Mag. p. 691, 24 als böotisch bezeichnet; von Herm. in συνενήνεκτο 3 Sing. Plsprf. geändert Op. 6, 1, p. 218: φέρω 1.

ἐνείκῃ (< ἐνέγκῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Od. β, 329: φέρω 1.

ἐνείκοι (< ἐνείκαι, ἐνέγκοι, ἐνέγκαι) 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. σ, 147; Od. φ, 196 (> ἐνείκαι Bekker): φέρω 1.

ἔνεικον Imper. Aor. Anacr. Fr. 62 (61), 3 Bergk: φέρω 1.

ἐνείκω (< ἐνέγκω) 1 Sing. Conj. Aor. Il. ζ, 258 A*: φέρω 1.

ἐνείκωμαι Conj. Aor. 2 Med. -ωνται Her. 4, 67: φέρω 1.

ἐνείκωνται s. ἐνείκωμαι.

ἔνειμα Aor. 1 Her. 3, 39; Aesch. Eum. 401; Pl. Rep. 364, b; vgl. νειμ-, νεῖμαι (225): νέμω 10.

ἐνειμάμην (< ἐνεμησάμην) Aor. Med. -ασθε Pl. Leg. 741, b; -αντο 771, b (225): νέμω 10.

ἔνειμεν 1 Plur. Praes. ep. st. ἔνεσμεν Il. ε, 477: ἔνειμι 6.

ἐνείνεκτο 3 Sing. Plsprf. Hes. Sc. 440 nach Herm.; vrgl. ἐνείκεται: φέρω 1.

ἔνεισι 3 Plur. Praes. Xen. An. 2, 4, 21: ἔνειμι 6.

ἐνείχθην (< ἠνείχθην, ἐνέχθ-(ην), ἠνέχθην) Aor. Pass. προσενέχθησαν Her. 9, 71 (> προσην- 41); συνενείχθη 1, 19 (< συνην- 41); συνενειχθῆναι 2, 111; sehr häufig im Part., wie ἀνενειχθείς 1, 116; 214; ἀπενειχθέντα 1, 158; διενειχθέντων 1, 173; περιενειχθέντος 1, 84 u. s. w.: φέρω 1.

ἐνεκρίνη s. ἐκρίνη.

ἐνεκτέος (< οἰστός, οἰστέος, συμφερτός) Vb. συμπερι- Stob. Flor. 79, 42 (Socrat.); Schol. Thuc. 3, 2: φέρω 1.

ἐνεμέθην [1]) (< ἐνεμήθην) Aor. Pass. meist zweifelhaft [1]) vgl. ἐνεμήθην: νέμω 10.

ἐνεμέσησα (< νεμεσάσαι Pind. I. 1, 3) Aor. Luc. Am. 25: νεμεσάω 11.

ἐνεμήθην (< ἐνεμέθην [1]) Aor. Pass. νεμηθῆτω Pl. Leg. 737, e: -ηθῆσι Dem. 59, 104; -ηθείσης 36, 38 (> -εθείσης [1]). — *Act. Bed. nat-* Ath. 15, 677: νέμω 10.

ἐνεμησάμην (< ἐνεμάμην) Aor. Med. Ath. 12, 58; ὑπο- Hippocr. 1, 520: νέμω 10.

ἐνένῑπε (< ἠνίπαπον) redupl. Aor. nach Buttmann für ἐνένισπεν u. ἐνένιπτεν, welche zu vergl.: ἐνίπτω 12.

ἐνένιπτεν (< ἠνίπαπεν) Aor. Il. π, 626; Od. ε, 78. 321. 326; τ, 65. 90; φ, 84. 167. 287; χ, 212; ψ, 96 (> für alle Stellen jetzt ἐνένῑπε hergestellt): ἐνίπτω 12.

ἐνένισπεν (< ἠνίπαπον) redupl. Aor. als Var. von ἐνένιπτε u. ἐνένῑπε(ν) Il. ο, 546. 552; ψ, 473 (> für alle Stellen jetzt ἐνένῑπε [2]) hergestellt, sowie auch Qu. Sm. 2, 430; 4, 302; 5, 237 u. s. w.): ἐνίσπω, in der Bed. von ἐνίπτω 12.

ἐνενοήμην (< ἐνένωτο) Plsprf. δι- Pl. Euthyd. 295, d (> διενοήμην): διανοέω 13.

ἐνενόμισστο s. νενόμισστο.

ἐνένωτο (< ἐδενοήμην) Plsprf. Med. als Act. Her. 1, 77 (> ἐννένωτο Bekker) ἐνίνωντο 7, 206 (> ἐννένωντο Bekker); διενένωντο 7, 207; vgl. Anacr. Fr. 10 Bergk; Soph. Fr. 191, d [= 553]: νοέω 14.

ἔνεπεν (< ἔννεπεν, ἤνεπεν) Imperf. Pind. N. 1, 69; ἐξ- O. 8, 20; N. 4, 33 (> ἐξενίπειν): ἐνέπω 15.

ἐνέποιμι Opt. Praes. Od. ρ, 561; ἐνέποι Pind. Ol. 8, 82: ἐννέπω, ἐνέπω 15.

ἐνέποντα Acc. Part. Praes. Od. ρ, 549. 556: ἐνέπω 15.

1) S. Kr. Stud. 2 S. 37.
2) Vgl. Buttm. Lexil. 1, p. 282; Wern. Tryph. p. 358.

vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 9 zanken. 10 (aus-, ver)theilen; weiden. 11 zürnen, übelnehmen; *Med.* sich schämen. 12 anreden, verkünden. 13 nachdenken, überlegen, beabsichtigen. 14 *a.* wahrnehmen; *b.* erdenken; *c.* bedeuten. 15 *a.* (an)sagen, erzählen; *b.* heissen.

ἐνέποντε Dual. Part. Praes. Od. ψ, 301: ἐνέπω 1.

ἐνέποντες Plur. Part. Praes. Il. λ, 643: ἐνέπω 1.

ἐνέποισιν Dat. Plur. Part. dor. für -ουσιν Pind. N. 6, 67: ἐνέπω 1.

ἐνέπουσα Fem. Part. Praes. Od. ω, 414: ἐνέπω 1.

ἐνέπρησεν Aor. 1 Il. χ, 374: ἐμπρήθω 2.

ἐνέπω Conj. Praes. Axionic. 3, 7: ἐνέπω 1.

ἐνέπων (< ἐνέπω) Part. Praes. s. ἐνέποντα, -τε, -τες, -ουσα, -οισιν: ἐνέπω 1.

ἔνεσαν 3 Plur. Imprf. ep. st. ἐνῆσαν Od. φ, 60: ἔνειμι 3.

ἐνέστακται Perf. Pass. Od. β, 271: ἐνστάζω 4.

ἐνετειλάμην Aor. Med. -ατο Her. 1, 156; Luc. Philopatr. 13; ἐντειλάμενος Her. 1, 118. 123; ἐντείλασθαι Xen. An. 5, 1, 13: ἐντέλλω 5.

ἐνέτεινον Imprf. Xen. An.: ἐντείνω.

ἐνετέλλεο 2 Sing. Imprf. Her. 1, 118; ἐνετέλλετο 3 P. 1, 90; 3, 16. 25: ἐντέλλω 5.

1) ἔνευσα (< νεῦσε Il. ϑ, 246) Aor. Eur. Hec.; Pl. Phaed. 117, a: νεύω, nicken, winken.

2) ἔνευσα Aor. ἐξ- Thuc. 2, 90; ἐκνεῦσαι Eur. Hipp. 470: νέω 6.

ἐνεχϑ-(ην) (< ἐνείχϑην) Aor. Pass. -ϑείη Pl. Tim. 63, a; -ϑῆναι Parm. 138, d; -ϑέντα Timᵗ. 87, a; ἀπενεχϑῇ Leg. 910, c; εἰσ- Xen. Oec. 7, 21; ἀνενεχϑῆναι Xen. Symp. 8, 30; κατ- Thuc. 4, 120; ξυν- 1, 9; ὑπερ- Xen. Oec. 18, 7; διενεχϑέντες Pl. Euth. 7, c; παρενεχϑείς Phil. 38, d; vgl. ἠνέχϑην: φέρω 7.

ἐνεχϑήσομαι (< οἰσϑήσομαι) Fut. Pass. ἐπ- Thuc. 7, 56; κατ- Isocr. 13, 19: φέρω 7.

ἐνέωσα Aor. 1 -ε Ap. Rh. 4, 1241: ἐνωϑέω 8.

ἐνήεε (< νήεον) Imprf. ion. παρ- Qu. Sm. 9, 114: παρανηέω, daneben aufhäufen.

ἐνῆεν (< ἐνέην) 3 Sing. Imprf. ep. st. ἐνῆν Il. α, 593: ἔνειμι 3.

ἐνήησα (? ἔνησα) Aor. νήησαν Od. τ, 64; νηήσας Her. 1, 50 (> νήσας); περινηήσαντα 2, 107. (> περινήσαντα): νηέω 9.

1) ἐνήϑην (< ἐνήσϑην) Aor. Pass. sp. Herodi. 4, 2, 21: νέω 9.

2) ἐνήϑην Aor. Pass. νηϑέντα Pl. Pol. 282, e: νέω 10.

ἐνῆκας 2 Sing. Aor. 1 Il. ι, 700; -αμεν Od. μ, 401: ἐνίημι 11.

ἐνῆκε (< ἐνέηκε) Aor. 1 Il. ϱ, 570: ἐνίημι 11.

ἐνῆν (< ἐνέην) 3 Sing. Imprf. Xen. An. 1, 5, 1: ἔνειμι 3.

ἐνήνεγκται (< ἐνήνεκται) 3 Sing. Perf. ἀν- Corp. Inscrpt. 1, 76, 4 Böckh: φέρω 7.

ἐνήνεγμαι (< ἐνήνειγμαι) Perf. Pass. s. -μένος, -εκται: φέρω 7.

ἐνηνεγμένος Part. Perf. Pass. -μένον in μετ- Pl. Prot. 339, a; -μένων in δι- Symp. 187, c; -μένην in εἰσ- Dem. 27, 4: φέρω 7.

ἐνήνειγμαι (< ἐνήνεγμαι, οἴσομαι) Perf. Pass. ion. ἐξενηνειγμένα Her. 8, 37: φέρω 7.

ἐνήνεκται (< ἐνήνεγκται) 3 Sing. Perf. Pass. Rep. 584, d: εἰσ- Eur. Ion. 1340; vgl. -εκτο: φέρω 7.

ἐνήνεκτο Plsprf. Xen. Hell. 4, 3, 20; vgl. -εκται: φέρω 7.

ἐνήνεον (< νήεον [> νήνεον]) Imperf. ἐπ- Il. η, 428. 431; παρα- Od. α, 147; -εεν π, 51; -εον Ap. Rh. 1, 1123; Qu. Sm. 4, 135: (ἐπι-, παρα-)νηνέω 9.

ἐνήνοϑε att. redupl. Perf. mit Praesensbed. in den Compos.: ἐπενήνοϑε Il. β, 219; κ, 134; Od. ϑ, 365; κατενήνοϑε Hes. Sc. 269; Hom. Hym. 5, 279; παρενήνοϑε Ap. Rh. 1, 664; Orph. Lith. 628: nach Buttm. Lexil. 1, p. 266 f. von ΕΝΕΘΩ, ΕΝΘΩ: ἐνήνοϑε 12.

ἐνήνοχα Perf. -εν Dem. 22, 62; -ώς 21, 108. — Pl. Mor. 990, d; 1044, c; συνενηνοχέναι Xen. Mem. 3, 5, 22; μετενηνοχότας Pl. Critia. 113, a: φέρω 7.

ἐνηντίωμαι (< ἠναντίωμαι) Perf. nur Ar. Av. 385 durch das Metr. gewahrt (84): ἐναντιόομαι 13.

ἔνηρα Aor. 1 selten u. sp. κατ- Orph. Arg. 669: ἐναίρω 14.

---

1 *a.* (an)sagen, erzählen; *b.* heissen. 2 *a.* anzünden; *b.* hineinblasen. 3 darin, da sein. 4 einträufeln. 5 heissen, befehlen. 6 schwimmen. 7 tragen. 8 hineinstossen. 9 (auf)häufen. 10 spinnen. 11 hinein sen-

ἐνήρατο 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. ε, 43. 59; ξ, 515; Od. ω, 424; Hes. Th. 316; Ap. Rh. 1, 1040; ἐναίρω 14.

1) ἔνησα (< ἐνήησα ion.) Aor. συνένησα Her. 1, 34; νήσας Ar. Lys. 373; -σαντες 269; Eur. H. F. 243; Thuc. 2, 52; auch Her. συννήσας 1, 86: νέω 9.

2) ἔνησα Aor. Soph. Fr. 391; ἐπένησε Il. υ, 128; ω, 210; νῆσαι Eupol. Fr. Ine. 19 Meineke (> νῶσαι [1]): νέω, νήθω 10.

ἐνησάμην s. νήσαντο.

ἐνῆσαν 3 Plur. Imprf. Xen. An. 1, 5, 2: ἔνειμι 3.

ἐνήσει, -ειε s. ἐνήσω.

ἐνήσθην (< ἐνήθην) Aor. Pass. sp. Arr. An. 7, 3, 2; Euseb. Praep. 4, 155, c: νέω 9.

ἐνήσομεν s. ἐνήσω.

ἐνήσω Fut. -ει Od. ο, 198; -ειε Il. π, 449; -ομεν ξ, 131: ἐνίημι 11.

ἔνθ' st. ἔλθ' Theocr. [436]: ἔρχομαι 15.

ἐνθέμενοι Plur. Part. Aor. 2 Med. Xen. An. 1, 4, 7: ἐντίθημι, einschiffen.

ἔνθης 2 Sing. Conj. Aor. 2 für ἔλθης Theocrit. [436]: ἔρχομαι 15.

ἔνθορ' s. ἔνθορε.

ἔνθορε 3 Sing. Aor. 2 Il. ω, 79; ἔνθορ' ο, 623. — Ap. Rh.: ἐνθρώσκω 16.

ἐνθυμηθ(ην) Aor. Pass. -θῶμεν Pl. Crat. 421, d; ἐνθυμήθητε Prot. 327, a; -θείς Symp. 208, c; Xen. Hell. 4, 4, 19 (384): ἐνθυμέομαι 17.

ἐνθυμηθήσομαι (< ἐνθυμήσομαι) Fut. sp. Epict.; Arr.: ἐνθυμέομαι 17.

ἐνθυμήσομαι (< ἐνθυμηθήσομαι) Fut. Lys. 12, 45: ἐνθυμέομαι 17.

ἐνθυμοίμην 1 Sing. Opt. Xen. An. 3, 1, 20: ἐνθυμέομαι 17.

ἐνθυμοῦμαι 1 Sing. Praes. Xen. 2, 4, 5: ἐνθυμέομαι 17.

ἐνθυμούμενος Part. Praes. Pl. Gorg. 499, b u. s. w.; passiv. Bed. sp. Appian. Civ. 5, 133: ἐνθυμέομαι 17.

ἐνθών Part. Aor. 2 für ἐλθών in ἐπ- Theocr. [436]: ἔρχομαι 15.

1) Vgl. Buttm. Ausf. Spr. 2, p. 248.

1) ἐνι (< ἐν) 3 Plur. Praes. für ἔνεισι Il. υ, 248; Od. ε, 126: ἔνειμι 3.

2) ἔνι (< ἐν) 3 Sing. Praes. für ἔνεστι Od. φ, 288; Xen. An. 5, 3, 11; Pl. Parm. 158, c: ἔνειμι 3.

ἐνιπρῆσαι Inf. Aor. Il. ν, 319 Γ*: ἐμπρήθω 2.

1) ἐνιπρήσω Fut. Il. ϑ, 182 Β*: ἐμπρήθω 2.

2) ἐνιπρήσω Conj. Aor. 1 -ωσι Il. π, 82: ἐμπρήθω 2.

1) ἔνισπε(ν) 3 Sing. Aor. 2 Il. β, 80; ζ, 438: ἐνέπω 1.

2) ἔνισπε (< ἐνίσπες) 2 Sing. Imper. Aor. Od. δ, 642; Aesch. Suppl. 603; Theocr. 25, 34: ἐνέπω 1.

ἐνισπεῖν [1]) Inf. Aor. 2 Od. γ, 93; δ, 323; Hes. Th. 369; Ap. Rh.; [Eur. Suppl. 435]: ἐνίσπω, ἐνέπω 1.

1) ἔνισπες 2 Sing. Aor. 2 Il. ω, 388: ἐνέπω 1.

2) ἐνίσπες [2]) (< ἔνισπε) 2 Sing. Imper. Il. λ, 186; ξ, 470; Od. γ, 101; δ, 314. 331; λ, 492; μ, 112; ξ, 185; χ, 166; ψ, 35; Ap. Rh.: ἐνίσπω, ἐνέπω 1.

ἐνίσπῃ 3 Sing. Conj. Od. γ, 327; ϑ, 101. 251: ἐνέπω 1.

ἐνισπήσω Fut. Od. ε, 98: ἐνίσπω, ἐνέπω 1.

ἐνίσποι 3 Sing. Opt. Aor. Il. ξ, 107: ἐνέπω 1.

ἐνίσποις 2 Sing. Opt. Aor. Od. δ, 317: ἐνέπω 1.

1) ἐνίσπω Indic. Praes. sp. Nic. Ther. 522; Orph. Arg. 850; Lith. 4; Dion. Per. 391: ἐνίσπω, Nebenform von ἐνέπω 1.

2) ἐνίσπω Conj. Aor. 2 Il. λ, 838; Od. ε, 37; Ap. Rh.: ἐνίσπω, ἐνέπω 1.

ἐνισσάμην Aor. sp. νέσηται (< νίσηται) Maneth. 3, 412; κατ- Herm. Fr. 2, 65 (bei Athen. 13, 598, d [> κατενίσσατο Herm. Opusc. 249] vgl. Lob. zu Buttm.): νίσσομαι 18.

ἐνισχομένων Gen. Plur. Part. Praes. Xen. An. 7, 4, 17: ἐνίσχω = ἐνέχω darin fest gehalten werden.

1) Nicht ἐνίσπειν vgl. Buttm. Ausf. Spr. 2, p. 167; u. Göttl. Accentlehre, p. 57.

2) Vgl. Spitzner Il. 11, 186 u. Göttl. Accentlehre, p. 86.

den. 12 ἐπ- darauf liegen; κατ-, παρ- daran haften. 13 sich entgegenstellen, sich widersetzen. 14 erlegen, tödten; *Med.* = Act. 15 kommen, gehen. 16 hineinspringen. 17 bedenken, beherzigen. 18 (weg-, zurück)gehen.

ἐνίφθην Aor. Pass. κατανιφθεῖσαι Hippocr. 1, 218: κατανίζω 1.

1) ἔνιψα (< νίψε Od. τ, 505) Aor. Eur. Suppl. 765: νίζω 2.

2) ἔνιψα Aor. κατ- Ar. Ach. 138: νίφω 3.

ἐνίψαι Inf. Aor. 1 sp. Nonn.: ἐνίσπω, ἐνέπω 4.

ἐνιψάμην Aor. Med. Hes. Op. 739; νίψαντο Eur. Bacch. 767; -ασθαι Od. α, 138 *B**; -άμενος Il. ω, 305: νίζω 2.

1) ἐνίψω[1] (< ἐνισπήσω) Fut. Od. β, 137; -ει Il. η, 447; Od. λ, 148. — Ap. Rh.; Theocr.: ἐνίσπω[1]), ἐνέπω 4.

2) ἐνίψω Conj. Aor. Theocr. 27, 10: ἐνίσπω, ἐνέπω 4.

ἐννενώχασι 3 Plur. Perf. Her. 3, 6 ion. [-ω- *553*]: ἐννοέω 5.

ἐννένωντο s. ἐνένωτο.

ἐννένωτο s. ἐνένωτο.

ἔννεον Imprf. st. ἔνεον Il. φ, 11: νέω, schwimmen.

ἔννεπε Imper. ep. Od. α, 1; Il. β, 761: ἐννέπω, ἐνέπω 4.

ἐννέποισα (< ἐνέπουσα) Fem. Part. dor. Pind. I. 7, 46: ἐνέπω 4.

ἔννεπον, -εν (< ἔνεπεν, ἤννεπε) Imperf. Il. θ, 412; Pind. O. 1, 47. 86; 8, 41; 4, 242; 9, 96: ἐννέπω, ἐνέπω 4.

ἐννέπων (< ἐνέπων) Part. Praes. Pind. N. 7, 69: ἐννέπω, ἐνέπω 4.

ἐννοεῖτε 2 Plur. Xen. An. 5, 9, 29: ἐννοέω 5.

ἐννοούμενοι Part. Praes. Pass. Xen. An. 3, 1, 3: ἐννοέω 5.

ἐννοχλεῖς = ἐνοχλεῖς Theocr. 29, 39: ἐνοχλέω 10.

ἐννοῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Xen. An. 3, 1, 41: ἐννοέω 5.

ἔννυσθαι (< εἵνυσθαι) Inf. Praes. Od. ζ, 28; ξ, 514. 522: ἔννυμι 6.

ἔννυτο Imperf. Od. ε, 230; Od. κ, 543; ἔννυτ' ε, 229: ἔννυμι 6.

ἐννώσας, -σαντα s. u. ἔνωσα.

ἐνοεῖτο s. u. ἐνοούμην.

ἐνοήθην[2]) Aor. Pass. νοηθέντα Pl. Leg. 692, c; Luc. Alex. 4; in den Compos. ἀπο-, δια-, ἐν-, προ- gewöhnl. Dep. pass. (*382. 387*); διενοήθησαν Thuc. 4, 13; διενοήθην Pl. Phaed. 99, e *A**; -ης, -η *A**; -ημεν, -ησαν Pl.; ἐπενοήθη Her.[2]) 3, 122; ἐπινοηθῆναι 6, 115; ἐπενοήθησαν Luc. Am. 31; προνοηθῆναι Lys. 3, 37; Pl. Crat. 395, c; προνοηθείς Lys. 3, 29 (mit Vorbedacht); Isae. 2, 46 (*382*); pass. διανοηθέν Pl. Leg. 654, c: νοέω 7.

ἐνόησα (< νόησε, ἔνωσα) Aor. Il. κ, 550; Od. λ, 62; -ε(ν) Il. γ, 21 *Γ**; Pl. Rep. 508, d; Xen. An. 3, 4, 44: νοέω 7.

ἐνοησάμην (< νοήσατο, ἐνωσάμην) Aor. Med.; med. Dep. (*387*) in dem Compos. προυνοησάμην Eur. Hipp. 398. 685; προὐνοήσω Ar. Equ. 421. — Antiph. 5, 43 (προὐ- *79*); διενοήσατο Diod. Sic. 20, 30: (προ-, δια)νοέω 7.

ἐνοικοῦντας, -τες Part. Praes. Xen. An. ἐνοικέω, darin wohnen.

ἐνόμισα Aor. Her. 1, 131; Pl. Charm. 155, d; Prot. 322, a: νομίζω 8.

ἐνομίσθην Aor. Pass. Her. 1, 140: νομίζω 8.

ἐνόν Neutr. Part. Praes. Pl. Rep. 431, e: ἔνειμι 9.

ἐνόντων Gen. Plur. Part. Praes. Xen. An. 2, 4, 22: ἔνειμι 9.

ἐνοοῦ s. u. ἐνοούμην.

ἐνοούμην Imprf. Med. προ- Xen. An. 7, 7, 37; -οῦ 2 Pers. Pl. Tim. 26, d; -εῖτο Rep. 332, b; -ούμεθα Leg. 822, b; -οῦντο 967, a: (προ-, δια)νοέω 7.

ἐνοχλήσω Fut. Anth. 11, 126: ἐνοχλέω 10.

ἐντεθύμημαι Perf. -ται Thuc. 1, 120; -σαι Xen. Mem. 3, 3, 12; -ῆσθαι Pl. Phaed. 86, b: ἐνθυμέομαι 11.

ἐντειλάμενος, -ασθαι s. u. ἐντετειλάμην.

ἐντείλασθαι Inf. Aor. Xen. An. 5, 1, 13: ἐντέλλομαι, auftragen.

ἔντειλεν Aor. st. ἐνέτειλεν Pind. Ol. 7, 40: ἐντέλλω 12.

1) Vgl. Buttm. Lexil. 1 p. 279 ff.
2) Vgl. ἔνωσα, ἐνένωτο.

---

1 begiessen, besprengen. 2 netzen, waschen. 3 schneien. 4 *a.* (an)sagen, erzählen; *b.* heissen. 5 bedenken, erwägen; glauben; bedeuten. 6 bekleiden; anziehen; *Med.* sich anziehen, anlegen. 7 *a.* wahrnehmen; *b.* erdenken; *c.* bedeuten. 8 *a.* gewohnt sein, pflegen; *b.* dafür halten, glauben, meinen. 9 darin, da sein. 10 belästigen. 11 bedenken, be-

ἐντελοῦμαι Fut. sp. N. T. Schol. Il. ω, 117: ἐντέλλω 12.
ἐντεταγμένῳ Part. Perf. Pass. Xen. An. 3, 3, 18: ἐντάττω, einordnen.
ἐντέταλμαι Perf. Pass. gew. pass. Eur. Phoen. 1648; ἐντεταλμένα Her. 1, 60. 63; 6, 106; act. Polyb. 17, 2: ἐντέλλω 12.
ἐν-τέτατται s. τέτατται.
ἐν-τετοκώς s. τετοκώς.
ἐντί st. ἐστί u. εἰσί 3 Sing. u. Plur. Praes. Theocr.; Bion.; Mosch. [276]: εἰμί 13.
ἔντῡνα Aor. Il. ξ, 162; Eur. Hipp. 1183: ἐντύνω 14.
ἐντῡνάμην Aor. Med. Od. μ, 18; Hes. Op. 630: ἐντύνω 14.
ἐντύνεαι 2 Sing. Praes. Med. Od. ζ, 33: ἐντύνω 14.
ἐντύνεσκε (< ἔντυνον, ἔντυνον) Imperf. Ap. Rh. 3, 40: ἐντύνω 14.
1) ἐντύνομαι Praes. Med. -όμενοι Od. γ, 33: ἐντύνω 14.
2) ἐντύνομαι Praes. Pass. -ονται Ap. Rh. 2, 135: ἐντύνω 14.
ἔντῡνον (< ἔντυνον, ἐντύνεσκε) Imperf. Il. ι, 203; Od. μ, 183: ἐντύνω 14.
ἐντύνοντο Imprf. Med. Il. ω, 124 B*: ἐντύνω 14.
ἐντυνῶ Fut. Lycophr. 7134: ἐντύνω 14.
ἔντυον (ἔντῡνον, ἐντύνεσκε) Imprf. -ε(ν) Il. ε, 720; Pind. N. 9, 36; -ον 3 Plur. Il. ψ, 289; ἔντυ' Pind. Ol. 3, 28. — Ap. Rh.; Mosch.: ἐντύω 14.
ἐνύσταξα (< ἐνύστασα) Aor. Theophr. Char. 23; ἐξι- Plut. Brut. 36: νυστάζω 15.
ἐνύστασα (< ἐνύσταξα) Aor. Com. Fr. 3, 549; Anth. 12, 135: νυστάζω 15.
ἔνωσα (< ἐνόησα) Aor. ion. ἐννώσας Per. 1, 68; ἐννώσαντα 86 [-ω- 553]; vgl. ἐνοήθην: νοέω 7.
ἐνωσάμην, νώσατο, -άμενος (< ἐνοησάμην) Aor. Med. Teogn. 1298; Ap. Rh. 4, 1407; Theocr. 25, 265; Call. Jov. 87 [-ω- 553]: νοέω 7.
ἐνώχλουν (< ἠνώχλουν, ἠνόχλουν) Imprf. Var. für ἠνώχλουν: ἐνοχλέω 10.
ἐξαγαγεῖν Inf. Aor. 2 Xen. An. 6, 2, 19: ἐξάγω 16.
ἐξαγαγών Part. Aor. 2 Xen. An. 7, 5, 1: ἐξάγω 16.
ἐξαιρεθείη Opt. Aor. Pass. Xen. An. 2, 3, 16: ἐξαιρέω, ausnehmen.
ἐξαιτησαμένη Fem. Part. Med. Aor. 1 losbittend: ἐξαιτέω, ausbitten.
ἐξακέσαιο 2 Sing. Opt. Aor. Il. δ, 36; -αιτο 3 Sing. Od. γ, 145: ἐξακέομαι 17.
ἐξαλαπάξομεν Fut. Xen. An. 7, 1, 29: ἐξαλαπάζω ausplündern.
ἐξᾰλέαο θαι Inf. Aor. ep. st. ἐξαλέσασθαι Hes. Op. 105. 756. 800; Ap. Rh.: ἐξαλέομαι 18.
ἐξαμβρῶσαι Inf. Aor. 1 Aesch. Eum. 925 (> ἐξαμβρόξαι): ἐξαναβρύω, hervorquellen lassen.
ἐξαναστάς, -άντος, -τες Part. Aor. 2 Xen. An.: ἐξανίστημι 19.
ἐξανίσταντο Imprf. Med. Xen. An.: ἐξανίστημι 19.
ἐξανίστατο Imprf. Med. X. A. 5, 9, 10: ἐξανίστημι 19.
ἐξαπατηθέντες Part. Aor. Pass. X. A.: ἐξαπατάω 20.
ἐξαπατηθῆναι Inf. Aor. Pass. X. An. 3, 2, 22: ἐξαπατάω 20.
ἐξαπατῆσαι Inf. Aor. X. An.: ἐξαπατάω 20.
ἐξαπατήσεσθαι Inf. Fut. X. A.: ἐξαπατάω 20.
ἐξαρκῇ 3 Sing. Conj. X. A.: ἐξαρκέω 21.
ἐξέβαλεν 3 Sing. Aor. 2 X. An. 1, 1, 7: ἐκβάλλω, auswerfen, verbannen.
ἐξέβαν 3 Plur. Aor. 2 äol. u. ep. st. ἐξέβησαν vgl. ἔβαν: ἐκβαίνω 22.
ἔξει, -εις s. ἔξω.
ἐξείη Opt. Praes. X. A.: ἔξεστι, es ist erlaubt.
ἐξειλόμην s. εἱλόμην.
ἐξεῖλον Aor. 2 X. An. 5, 3, 4: ἐξαιρέω, ausheben.
ἔξειν Inf. Fut. Thuc. 3, 13; X. An. 2, 3, 18: ἔχω 23.

---

herzigen. 12 heissen, befehlen. 13 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 14 (an-, zu)rüsten, schmücken. 15 nicken, schlafen. 16 herausführen. 17 ausheilen, (aus)sühnen, besänftigen. 18 gänzlich vermeiden, ausweichen, entrinnen. 19 *Aor. 2 Act. u.* das *Med.* aufstehen. 20 betrügen, täuschen. 21 ausreichen, genügen. 22 herausgehen, (aus-, empor-) steigen. 23 haben, halten.

ἐξεῖναι Inf. Praes. X. A.: ἔξεστι.

ἔξεισθα 2 Sing. Praes. st. ἔξει Od. *v*, 179 [*73*]: ἔξειμι 1.

ἐξέκοψε Aor. 1 X. An. 1, 4, 10 liess umhauen: ἐκκόπτω.

ἐξεκυβίστα Imprf. X. An. 5, 9, 9: ἐκκυβιστάω, sich kopfüber hinausstürzen.

ἐξελεῖν s. ἑλεῖν: ἐξαιρέω 2.

ἐξελέσθαι s. ἑλέσθαι: ἐξαιρέω 2.

ἐξελεχθῶσι Conj. Aor. Pass. X. An.: ἐξελέγχω 3.

ἐξελοίμεθα 1 Plur. Opt. Aor. 2 Med. X. An. 2, 5, 20: ἐξαιρέω, auswählen.

ἐξέλοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Xen. An. 2, 5, 4: ἐξαιρέω, benehmen.

1) ἐξέμεν Inf. Aor. 2 st. ἐξεῖναι Il. λ, 141: ἔξημι 4.

2) ἐξέμεν (< ἔξειν) Inf. Fut. ep. Il. *e*, 473: ἔχω 5.

ἐξέμμορε 3 Sing. Perf. 2 Od. *e*, 335: ἐκμείρομαι 6.

ἐξενεγκεῖν Inf. Aor. Xen. An. 3, 2, 29: ἐκφέρειν πόλεμον, den Krieg offen anfangen.

ἔξεον Imprf. Od. *ψ*, 199: ξέω 7.

ἐξεπλάγη Aor. 2 Pass. Xen. An. 7, 6, 42: ἐκπλήττεσθαι, bestürzt werden.

ἐξέπλει Imprf. Xen. An. 2, 6, 2: ἐκπλέω, ausschiffen, fortschaffen.

ἐξέπτη 3 Sing. Aor. 2 Hes. Op. 98: ἐκπέτομαι 8.

ἔξεσα (< ξέσσε(ν)) Aor. Il. *e*, 81; περι- Theocr. 22, 50 (*23. 26*): ξέω 7.

ἔξεσμαι Perf. Pass. -μένος Ar. Fr. 684 (Dind.) (*23. 26. 210*): ξέω 7.

ἐξετάθη s. u. ἐτάθη.

ἐξετάξαντο 3 Plur. Aor. Med. Xen. An. 5, 4, 12: ἐκτάσσομαι, sich aufstellen.

ἐξεταση- (< ἐξήταξα dor.) Aor. Thesm. 438; ἐξετάσαιμεν, -ωμεν, -αι Pl.: ἐξετάζω 9.

ἐξεταση-(ην) s. ἐξητάσθην.

ἐξεταστέον Vb. Pl. Rep. 599, a: ἐξετάζω 9.

ἐξετάσω (< ἐξετῶ) Fut. Pl. Apol. 29, e; Xen. Oec. 8, 10: ἐξετάζω 9.

ἔξετε s. ἔξω.

ἐξετράφην Aor. Pass. Xen. An. 7, 2, 32: ἐκτρέφω, erziehen.

ἐξετῶ (< ἐξετάσω) Fut. Isocr. 9, 34 (*159*): ἐξετάζω 9.

ἐξέφηναν 3 Plur. Aor. Xen. An. 3, 1, 16: ἐκφαίνω, offenen Krieg erklären.

ἐξέφυγε Aor. Xen. An. 1, 3, 2; -ον 7, 4, 6: ἐκφεύγω, entfliehen.

ἐξήγγειλε Aor. 1 X. An. 1, 6, 5: ἐξαγγέλλω, melden.

ἐξήγγελλον Imprf. X. An. 2, 4, 24: ἐξαγγέλλω, melden.

ἐξηγέρθη Aor. Pass. Xen. Cyr. 8, 7, 1: ἐξεγείρω 10.

ἐξηγήσομαι Fut. Xen. An. 6, 4, 34: ἐξηγέομαι 11.

ἐξῆγον Inf. Xen. An. 1, 6, 10: ἐξάγω 12.

ἐξῆεσαν Imprf. Xen. An.: ἔξειμι, fortgehen.

ἔξηκα Perf. sp. Cram. An. vol. 4, 196: ξέω 7.

ἐξήκει Imprf. Xen. An.: ἐξήκειν, verflossen sein.

ἐξήλατο Aor. Xen. An. 7, 3, 33: ἐξάλλομαι, herausspringen.

ἐξῆν Imprf. Xen. An. 6, 4, 2: ἔξειμι 13.

ἐξήνεγκε Aor. Xen. An. 1, 6, 29: ἐκφέρω, verbreiten.

ἐξηπατήθην Aor. Pass. Xen. An.: ἐξαπατάω 14.

ἐξήραμαι [2]) (< -αμμαι, -ασμαι) Perf. Pass. scheint fehlerhaft [2]) προαπεξ- Hippocr. 2, 188: ξηραίνω 15.

ἐξήραμμαι [2]) (< ἐξήρασμαι [-αμαι] [2]) Perf. Pass. Theophr. C. Pl. 5, 14, 6; ἀπ- Alex. Com. Fr. 3, 410; vgl. Apd. 1, 9, 1; Schol. Ar. Plut. 1082 (*237*): ξηραίνω 15.

ἐξήρᾶνα (< ἐξήρηνα) Aor. ξηράνας Thuc. 1, 109; ἀποξηρᾶναι 7, 12 (*225. 226. 228*): ξηραίνω 15.

1) Vgl. Bekker An. p. 251, 32.

2) Schaef. Schol. Ap. Rh. 3, 276; Lob. Phryn. p. 34, 35 u. Paralipp. p. 421.

---

1 aus-, herausgehen. 2 (aus-), benehmen. 3 ans Licht bringen. 4 herausschicken, entlassen. 5 haben, halten. 6 vorzugsweise theilhaft werden. 7 schaben, kratzen. 8 heraus-, aus-, fortfliegen. 9 aus-, erforschen, untersuchen. 10 aufwecken. 11 anführen. 12 herausführen. 13 erlaubt, vergönnt sein. 14 betrügen, täuschen. 15 trocknen. 16 anfangen, vorangehen. 17 hinaustragen, erzählen, verbreiten. 18 zusammen-

ἐξηράνθαι Inf. Perf. Hippocr. 2, 640: ξηραίνω 15.
ἐξηράνθην Aor. Pass. ξηρανθέν Pl. Phil. 31, e. — Aristot. περὶ ζῴων ἱ. 10, 3, 6: ξηραίνω 15.
ἐξήρασμαι [1]) (< ἐξήραμμαι [1]) [ἐξήραμαι]) Perf. Pass. Hippocr. 1, 706; ἀπεξηρασμένου Her. 1, 186; -ον 7, 109; vgl. Antiphanes 217, 13 (237): ξηραίνω 15.
ἐξηρημένα Part. Perf. Pass. Xen. An. 2, 1, 9: ἐξαιρέω, ausweiden.
ἐξήρηνα (< ἐξήρᾱνα) Aor. ion. Hippocr. 2, 568; ἀνεξήρηνε Her. 7, 109: ξηραίνω 15.
ἐξῆρχε Imprf. Xen. An.: ἐξάρχω 16.
ἐξήτακα Perf. Xen. Mem. 3, 6, 10. 11; -κότες Pl. Theaet. 154, d. — Philem. bei Athen. 7, 290, b: ἐξετάζω 9.
ἐξήταξα (< ἐξέτᾰσ-) Aor. Theocr. 14, 28: ἐξετάζω 9.
ἐξητάσθην Aor. Pass. Dem. 21, 202; 22, 66; ἐξετασθείσης Pl. Crat. 436, d: ἐξετάζω 9.
ἐξήτασμαι Perf. Pass. -σαι Dem. 18, 197; -σται in προ- 21, 227; -σμένη 14, 7: ἐξετάζω 9.
ἐξήτει Imprf. Xen. An. 6, 4, 11: ἐξαιτέω, herausverlangen.
ἐξήχθη Aor. Pass. Xen. An. 1, 8, 21 wurde verleitet zu . . . : ἐξάγω 12.
ἐξιέναι (< ἐξίμεναι) Inf. Praes. Od. σ, 448; Xen. An.: ἔξειμι, ausgehen, fortgehen.
ἐξίμεναι (< ἐξιέναι, ἐξίναι) Inf. Praes. Od. λ, 531 [286]: ἔξειμι, ausgehen.
ἐξίναι Inf. Praes. verkürzt aus ἐξίμεναι Macho b. Athen. 13, p. 580, C: ἔξειμι, ausgehen.
ἐξίοι 3 Sing. Opt. Praes. Xen. An. 6, 4, 2: ἔξειμι, ausgehen.
ἔξιτε 2 Plur. Imper. Od. β, 139: ἔξειμι, ausgehen.
ἑξοίσω Fut. s. οἴσω: ἐνφέρω 17.
ἑξολεσ- s. ὀλεσ-.
ἕξομαι [2]) (< σχήσομαι [2]) Fut. Med. Eur. Hec. 398; -όμεθα Pl. Rep. 621, c. — ἀμφέξομαι Com. Fr. 3, 300: ἔχω 5.
ἐξορμῆσαι Inf. Aor. Xen. An.: ἐξορμάω, antreiben.
ἐξυνῆκα (ἐσυνῆκα) Aor. mit dopp. Augm. st. ξυνῆκα, συνῆκα Anacr. Alcae bei Et. M. p. 385, 9: ξυνίημι 18.
ἐξυόμην Imprf. Med. Luc. Lex. 5: ξύω 19.
ἔξῡρα (< ἐξύρησα) Aor. 1 spät. ξύρας Tzetz. Hist. 9, 231: ξύρω sp. u. selten = ξυρέω 20.
ἐξῡράμην (< ἐξυρησάμην) Aor. Med. Plut. M. 336: ξύρω sp. u. selten = ξυρέω 20.
ἐξύρημαι Perf. -μένος Her. 2, 36; Ar. Thesm. 191; Pol. 30, 16, 3; Luc. Merc. Cond. 1: ξυρέω 20.
ἐξύρησα (< ἔξῡρα sp.) Aor. ξυρήσαντα Her. 5, 35: ξυρέω 20.
ἐξῡρησάμην (< ἐξυράμην) Aor. Med. sp. ξυρήσωνται sp. N. T. Act. 21, 24: ξυρέω 20.
ἔξῡσα [1]) Aor. -σ' Il. ξ, 179; ἐγξύσῃ [1]) Eur. Fr. Beller. 11 (> ἐγξέσῃ); διέξῡσεν [1]) Nonn. Dion. 39, 321 (> διέξεσεν Gräfe): ξύω 19.
ἐξυσάμην Aor. Med. ξύσασθαι Xen. Cyr. 6, 2, 32: ξύω 19.
ἐξύσθην Aor. Pass. Theophr. C. Pl. 5, 6, 13; ἐπιξυσθέντα Pl. Rep. 405, e (211): ξύω 19.
ἔξυσμαι Perf. Pass. περι- Hippocr. 2, 856; med. ἀπέξυσται Alciphr. 3, 40: ξύω 19.
ἔξω*) (< σχήσω*) Fut. Od. τ, 494; -ει Il. ψ, 833; Pl. Phil. 59, b; -ομεν Il. σ, 274; Thuc. 7, 13; -ετε 1, 39; 3, 13; -ουσιν Il. υ, 27; Thuc. 8, 80: ἔχω 5.
ἐξῶρτο 3 Sing. Aor. sync. Pass. Ap. Rh. 1, 306 (> ἐξ ὤρτο): ἐξόρνυμι 21.
ἔοι (< εἴης) 3 Sing. Opt. Il. ι, 142; λ, 838; ξ, 333; Od. ρ, 421; τ, 77; Her. nur 7, 6 [278]: εἰμί 22.
ἔοιγμεν 1 Plur. Perf. contr. aus ἐοίκαμεν Soph. Ai. 1239; Eur. Heracl. 427. 681; Cycl. 99: ἔοικα, εἴκω 23.

1) Lobeck zu Phryn. p. 34.
2) ἕξω gew. in der Bed. haben, halten; σχήσω in der Bed. zurückhalten.

1) Ueber ῡ u. ὔ vgl. Wern. Tryph. 516.
*) Vgl. Sp. 237, 2).

schicken, -bringen, feindselig aneinanderbringen; wahrnehmen, bemerken. 19 schaben, kratzen, glätten, poliren. 20 scheeren. 21 aufregen aus . . . 22 sein. 23 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziemen, sich schicken nur impers.

ἔοικα (< εἴικα) Perf. Od. η, 209; χ, 348; -ας Il. ο, 90; Od. *B**; -εν Il. γ, 158 *Δ**; Ap. Rh. 3, 476. 570; -α Eur. Hec. 813; Pl. Ap. 21, d *Γ**; -ας Phaedr. 230, c; -εν *Δ**; Xen. u. s. w.; vgl. -αμεν, -ατε, -ασι: εἴκω 1.

ἐοίκαμεν 1 Plur. des Perf. ἔοικα Pl. Crat. 401, c *Δ**: εἴκω 1.

ἐοίκασι (< εἴξασι, εἴκασι) 3 Plur. Perf. Pl. Phil. 55, a; Xen. Cyr. 8, 8, 14: εἴκω 1.

ἐοίκατε 2 Plur. des Perf. ἔοικα Pl. Theaet. 183, a; Xen. Hell. 6, 3, 8: εἴκω 1.

ἐοικέναι (< εἰκέναι) Inf. Perf. Ar. Vesp. 1142; Xen. Cyr. 5, 1, 21; Pl. Parm. 132, d *B**: εἴκω 1.

ἐοίκεσαν (< ἐώκεσαν) 3 Plur. Plsprf. nur Il. ν, 102 (> ἐώκεσαν jetzt Bekker): ἔοικα, εἴκω 1.

ἐοίκῃς s. ἐοίκω.

ἐοίκοι s. ἐοίκοιμι.

ἐοίκοιμι Opt. Perf. -οι Pl. Phaedr. 270, d: εἴκω 1.

ἐοικός (< εἰκός *Δ**; ?) Neutr. des Part. Perf. Xen. Cyn. 9, 10; Pl. Tim. 30, c: εἴκω 1.

ἐοικότ- (< εἰκότ-, οἰκότ-) Stammform des Part. Perf. ἐοικώς; -ότα Od. δ, 141; Ap. Rh. 3, 594; Pl. Phil. 53, d; -ότε Od. α, 46; -ότε Dual. Il. μ, 146; -ότες Il. β, 337 *Δ**; -ότας Od. κ, 390; Xen. Cyr. 2, 4, 23: εἴκω 1.

ἐοικότε s. u. ἐοικότ-.

ἐοικυῖα (< εἰκυῖα) Fem. des Part. Perf. ἐοικώς; dafür εἰοικυῖαι Il. σ, 418: εἴκω 1.

ἐοίκω Conj. -ῃς Xen. Symp. 6, 9: εἴκω 1.

ἐοικώς (< εἰκώς, οἰκώς) Part. Perf. Il. β, 20 *Γ**; Thuc. 7, 71; Xen. Cyr. 2, 3, 7; Pl. Rep. 549, b: εἴκω 1.

ἔοις (< εἴῃ) 2 Sing. Opt. Il. ε, 284 [278]: εἰμί 2.

ἐοῦσα (< ἐϝσα, ἔασσα, ἐοϝσα) Fem. Part. Praes. dor. Pind. P. 4, 265; Sappho 118; Theocr. 2, 64 [281]: εἰμί 2.

ἐόλει Imprf. Act. für εἷλει Pind. P. 4, 233 nach Buttmann (> αἰόλει nach den meisten MSS. u. Böckh); vgl. ἐόλητο u. ἐόληται: εἴλω od. ἐολέω dor. Nbf. st. αἰολέω 3.

ἐόληται Perf. bei Hesych. sicherer als ἐόλει u. ἐόλητο: εἴλω 4.

ἐόλητο Plsprf. Pass. nach Buttmann Nbf. von ἕελτο Ap. Rh. 3, 471 (> jedoch ἀιόλητο nach allen MSS.); vgl. ἐόλει u. ἐόληται: εἴλω od. αἰολέω 3.

ἔολπα Perf. 2 in der Bed. des Praes. Il. υ, 186; χ, 216; Od. β, 275; γ, 375; ε, 379; θ, 315; -ας Od. φ, 583; -εν φ, 317; -α Ap. Rh. 3, 506: ἔλπω 5.

1) ἔον (< ἦα, ἔα, ἔσκον) 1 Sing. Imprf. Il. λ, 762; ψ, 643 [282]: εἰμί 2.

2) ἐόν (< ὄν) Neutr. Part. Praes. [281]: εἰμί 2.

ἐόντα (< ὄντα) Acc. des Part. Praes. ἐών Il. β, 790 *Γ**; Hym. 1, 19 [281]: εἰμί 2.

ἐόντας (< ὄντας) Acc. Plur. des Part. Praes. Il. δ, 151 *Δ** [281]: εἰμί 2.

ἐόντε (< ὄντε) Dual. Part. Praes. Il. ε, 609 [281]: εἰμί 2.

ἐόντες (< ὄντες) N. Plur. des Part. Praes. ἐών Il. α, 290 *B** [281]: εἰμί 2.

ἐόντει (< ὄντι) Dat. des Part. Praes. ἐών Il. ε, 634; υ, 356 [281]: εἰμί 2.

ἐόντος (< ὄντος) Gen. des Part. Praes. ἐών Il. χ, 384 *B** [281]: εἰμί 2.

ἐόντω (vgl. ἐόντων) Imper. dor. Inscrpt.: εἰμί 2.

1) ἐόντων (< ὄντων) Imper. dor. Inscrpt.; vgl. ἐόντω: εἰμί 2.

2) ἐόντων (< ὄντων) Gen. Plur. des Part. Praes. Od. γ, 147; Pind. N. 1, 32; l. 3, 45 [281]: εἰμί 2.

ἑόρακα [1]) (< ἑώρακα) Perf. Ar. Thesm. 32. 33; Plut. 1046; Macho bei Ath. 6, 244; Eupol. Com. Fragm.

1) Vgl. Buttm. Ausf. Sprl. 1, p. 325, Anm.; Pors. Eur. Phoen. 1367; Reisig. Ar. p. 73; Fritzsche Ar. Thesm. 33, p. 14.

---

1 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziemen, sich schicken nur impers. 2 sein. 3 drängen, pressen. 4 εἴλω, später auch εἴλλω, εἴλλω, häufiger εἰλέω oder εἰλέω, drängen, bedrängen, zusammenziehen. 5 ἔλπω hoffen lassen; viel häufiger im *Med.* hoffen; vermuthen, erwarten, ahnden,

2, 500; vgl. Plut. 98; Av. 1573: ὁράω 6.

ἔοργα Perf. 2 -ας Il. φ, 399; χ, 347; -ε(ν) β, 272 *B**; ἐοργώς Od. χ, 318; -ός Il. ι, 320. — Ap: Rh. — ἔοργαν für ἐόργασιν Hom. Batr. 179: ἔρδω, ῥέζω 7.

ἐοργαν s. ἔοργα.

ἐόργεε (< ἐόργει) 3 Sing. Plsprf. Her. 1, 127: ἔρδω, ῥέζω 7.

ἐοργός s. ἔοργα.

ἐοργώς s. ἔοργα.

ἑορτάσαι Inf. Aor. Ar. Ach. 1070; Pl. Rep. 458, a: ἑορτάζω 8.

ἑορτάσω Fut. Her. V. Hom. 29: ἑορτάζω 8.

ἐούρεον (< οὔρεον) Imprf. Luc. Symp. 35; προσ- Dem. 54, 4: οὐρέω 9.

ἐούρηκα (< οὔρηκα ion.) Perf. ἐν- Ar. Lys. 402: οὐρέω 9.

ἐούρησα Aor. οὐρήσω Conj. Ar. Vesp. 398; ἐνευούρησε Eupol. Com. Fr. 2, 444: οὐρέω 9.

ἐοῦσα (< οὖσα) Fem. Part. Praes. Il. γ, 159 *A** [*281*]: εἰμί 2.

ἐοῦσαν (< οὖσαν) Acc. Fem. Part. Praes. Il. α, 587 [*281*]: εἰμί 2.

ἐούσῃ (< οὔσῃ) Dat. Fem. Part. Praes. Il. α, 546 [*281*]: εἰμί 2.

ἐούσης (< οὔσης) Gen. Fem. Part. Praes. Il. γ, 201; φ, 154 [*281*]: εἰμί 2.

ἐοῦσι (< οὖσι) Dat. Plur. des Part. Praes. [*281*]: εἰμί 2.

1) ἐπάγῃ Conj. Praes. Pl. Leg. 881, e: ἐπάγω 10.

2) ἐπάγην (< πάγη, πάγεν) Aor. 2 Pass. Il. κ, 374; χ, 276; Pl. Tim. 59, b; παγέν Aesch. Ag. 1198: πήγνυμι 11.

ἔπᾰθον (< πάθον) Aor. 2 Il. ι, 321 *A**; -ες, ψ, 607; -ον ξ, 67; Aesch. Eum. 143. 146; -ετε Thuc. 3, 55. — Pl. -ες, -ε(ν), -ομεν, -ον; Xen. u. s. w.: πάσχω 12.

ἐπαιδεύθην Aor. Pass. Xen. Cyr. 1, 2, 2; Pl. Crit. 50, d. e; Menex. 236, a: παιδεύω 13.

ἐπαίδευσα Aor. 1 Soph. O. C. 919; Pl. Tim. 23, d: παιδεύω 13.

ἐπαιδευσάμην Aor. Med. -ατο Pl. Menex. 93, d; -ανθε Rep. 546, b: παιδεύω 13.

ἐπαίνεαι 2 Sing. Praes. Pass. (*laudaris*) syncop. aus ἐπαινέεαι Her. 3, 34 (> -έαι) [*93*]: ἐπαινέω 14.

ἐπαινεθ(ην) Aor. Pass. -θέντας Isocr. 12, 146: ἐπαινέω 14.

ἐπαινεθήσομαι Fut. Pass. Pl. Rep. 474, d; [Dem.] 60, 15: ἐπαινέω 14.

ἐπαινέοντι 3 Plur. Praes. dor. Pind. P. 5, 107 [*161*]: ἐπαινέω 14.

ἐπαινεσ- s. u. ἐπήνεσα.

ἐπαινέσομαι [1]) (< att. öfter als ἐπαινέσω, vgl. ἐπαινήσω) Fut. gew. -εται Pl. Menex. 236, c; -όμεθα Rep. 379, e; Leg. 688, d; -εσθαι Symp. 199, a; Leg. 639, c; Isocr. 12, 109; Dem. 21, 73: ἐπαινέω 14.

1) ἐπαινέσω (< att. seltener als ἐπαινέσομαι; vgl. ἐπαινήσω) Fut. Eur. Andr. 465; Heracl. 300; -εις Tro. 418; Aesch. Eum. 836; -ει Pl. Symp. 214, e; -ετε Xen. An. 1, 4, 16; -έουντας 5, 5, 8: ἐπαινέω 14.

2) ἐπαινέσω Conj. Aor. Pl. Symp. 214, d: ἐπαινέω 14.

ἐπαινήσω (< ἐπαινέσω, -ομαι) Fut. -ομεν Pind. P. 10, 69: ἐπαινέω 14.

ἐπαινίω Praes. Iacon. = ἐπαινέω Ar. Lys. 198: ἐπαινέω 14.

ἐπαίνυμι äol. st. ἐπαινέω Sim. bei Pl. Prot. 346, d: ἐπαινέω 14.

ἔπαιξα (< ἔπαισα) Aor. 1 dor. Luc. Dial. Deor. 6, 4; vgl. Pl. u. 2) ἔπαισα: παίζω 15.

1) ἔπαισα (< ἔπαιξα) Aor. Aesch. Ag. 1379 *B**; Soph. O. T. 1270 *B**; Xen. An. 2, 3, 11 *B**: παίω 16.

2) ἔπαισα (< ἔπαιξα) Aor. 1 παίσασε Od. θ, 251; παίσωμεν Ar. Thesm. 947; Av. 660; παῖσαι Plut. 1055; Pl. Euthyd. 278, c Vulg. Bait. Orell. (> παῖξαι MSS. Winckl.): παίζω 15.

1) Vgl. Schäf. app. Dem. 1, p. 273.

meinen, glauben. 6 sehen. 7 machen, thun. 8 feiern. 9 harnen. 10 hinzuführen. 11 fest machen, befestigen; bauen, gerinnen, gefrieren machen; *Med.* sich bauen; gefrieren. 12 (er)leiden; erfahren. 13 erziehen, unterrichten, bilden. 14 *a.* gutheissen, billigen, beipflichten, genehmigen; *b.* zureden. 15 scherzen, spielen, tändeln. 16 schlagen.

ἐπαισάμην Aor. Med. -σατο Xen. Cyr. 7, 3, 6: παίω 1.
ἐπαίσθην [1]) Aor. Pass. Aesch. Ch. 184 (**211**): παίω 1.
ἐπάλαισα (< πάλαισεν) Aor. 1 -εν Od. δ, 343; ρ, 134; παλαίσαντες Xen. Oec. 17, 2: παλαίω 2.
ἐπαλαίσθην Aor. Pass. -θείς Eur. El. 686 (**211**): παλαίω 2.
ἐπαλαλκεῖν Inf. Aor. 2; vgl. ἀλαλκεῖν: ἀλέξω 3.
ἐπαληθείς Part. Aor. Pass. Od. δ, 83; ο, 176: ἐπαλάομαι 4.
ἐπαληθῇ Conj. Aor. Od. ο, 401: ἐπαλάομαι 4.
ἐπάλην s. παλείς.
ἐπάλμενος (< ἐπιάλμενος Od. ω, 320) Part. Aor. sync. für ἐφαλόμενος Il. η, 260 ff. [**569**]: ἐφάλλομαι 5.
1) ἔπαλτο Aor. 2 sync. s. πάλτο: πάλλω 6.
2) ἐπᾶλτο Aor. 2 sync. Il. ν, 643; φ, 140; Pind. O. 13, 72; N. 6, 52 (> > ἔπαλτο): ἐφάλλομαι 5.
ἔπαξα (< ἔπηξα) Aor. 1 dor. Pind. N. 7, 26: πήγνυμι 7.
ἔπαρδον Aor. 2 κατ- Ar. Pax. 547: πέρδω, gew. πέρδομαι 8.
ἐπάρην Aor. 2 ἀναπαρῆναι Mach. bei Athen. 8, p. 349, c; ἀναπαρείς Her. 4, 94 (**245**): ἀναπείρω 9.
ἐπαρήρει Plsprf. Pass. Il. μ, 456: ἐπάρω 10.
ἐπαρηρώς Part. Perf. Part. Arat. 83: ἐπάρω 10.
ἐπάρμενος (vgl. ἄρμενος) Part. sync. Aor. 2 Med. Hes. Op. 601. 625: ἐπάρω 10.
ἐπαρρησιασάμην Aor. -ασθε Aesch. 1, 80: παρρησιάζομαι 11.
ἐπαρωνήθην Aor. Pass. Dem. 22, 63 (**86**): παροινέω 12.
ἐπαρώνησα (< παρώνησα) Aor. Dem. 22, 62; Luc. Conv. 2; Themist. (**86**): παροινέω 12.
ἐπαρώνουν Imprf. Dem. 54, 4; 23, 114 (> ἐπαροίνουν) (**86**): παροινέω 12.
ἔπασα Aor. καταπάσας Ar. Nub. 177; ὑποπάσας Her. 1, 132 (> † ὑποσπάσας); διαπάσας 6, 125; ἐμπάσαι Pl. Lys. 210, a: πάσσω 13.
1) ἐπᾰσάμην (< πασσάμεθ-, πασάμην, πάσασθαι, πάσασθαι, πασσάμενος, -μένῳ) Aor. -αντο Il. α, 464; β, 427; Od. γ, 9. 461; μ, 364; Ar. Pax. 1092; Her. 1, 73; πασαμένα Aesch. Ag. 1408 [πάομαι]: Praes. πατέομαι 14.
2) ἐπᾰσάμην Aor. Aesch. Fr. 199 (D); Theogn. 146: πάομαι 15.
ἐπάσθην Aor. Pass. ἐπιπασθείς Pl. Rep. 405, e (**16**): ἐπιπάσσω 16.
ἔπασχον Imprf. Il. ε, 886; Pl. Symp. 215, e: πάσχω 17.
ἐπάταξα Aor. Lys. 4, 15; Ar. Ran. 38. 54; Xen. Hell. 6, 2, 19; Ath. 1, 10; πατάξῃ Pl. Leg. 879, e; πάταξον Soph. Phil. 748; πατάξαι Pl. Rep. 333, e: πατάσσω 18.
ἐπαύθην [1]) Aor. Pass. als Med. ion. u. altatt. Hes. Th. 533; Her. 5, 94; 6, 66; παυθῆναι Thuc. 2, 77; παυθείς 6, 59; -θέντος in κατα- Her 6, 71; κατεπαύσθη Her. 1, 130: παύω 19.
ἐπαύρασθαι (< ἐπαυρέσθαι) Inf. Aor. 1 Hippocr. 1, 78: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαυρεῖν (< ἐπαυρέμεν) Inf. Aor. 2 Il. λ, 573; ψ, 340: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαυρέμεν (< ἐπαυρεῖν) Inf. Aor. 2 ep. Il. σ, 302; Od. ρ, 81: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαύρεο 2 Sing. Aor. 2 Med. Pind. N. 5, 49: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαυρέσθαι [2]) (< ἐπαύρασθαι) Inf. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 1, 677; Eur. I. T. 529: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαύρῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. λ, 391; ν, 649; Od. σ, 107; Ap. Rh. 2, 174: ἐπαυρίσκω 20.

1) Gebräuchlicher war dafür ἐπλήγην.

1) ἐπαύσθην öfters als Var.

2) Vrgl. Buttm. Lexil. 1, p. 80; Lob. Buttm. Ausf. Sprl. 2, p. 122.

1 schlagen, hauen, stossen; *intrans.* anschlagen. 2 παλαίω ringen. 3 beistehen. 4 hinzuirren, hinausschweifen. 5 anspringen, darauf springen. 6 schwingen, schwenken. 7 fest machen, befestigen; bauen, gerinnen, gefrieren machen; *Med.* sich bauen; gefrieren. 8 *perdere.* 9 anspiessen. 10 daran passen. 11 freimüthig, offen reden, urtheilen. 12 beim Wein sich schlecht betragen; *intr.* einen in der Trunkenheit schmählich behandeln. 13 streuen. 14 kosten, essen. 15 erwerben. 16 dazu, darauf

ἐπαύρηαι 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. *o*, 17: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαυρήσεσθαι Inf. Fut. Med. Il. ζ, 353: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαύροιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Her. 7, 180: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαυρόμενος Part. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 4, 962: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαῦρον Aor. 2 dor. Pind. P. 3, 36: ἐπαυρίσκω 20.
ἐπαύρωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. α, 410: ἐπαυρίσκω 20.
ἔπαυσα (< παῦσε(ν), παῦσαν, παυσάμεθα) Aor. Il. λ, 442 *B**; Aesch. Prom. 248; Thuc. 4, 37; Pl. Xen. u. s. w.: παύω 19.
ἐπαυσάμην (< παυσάμεθα, -ασθε, -αντο, -ασθαι) Aor. Med. -ατο Il. ξ, 260 *B**; -άμεθα φ, 432; Isocr. 4, 112; -αντο Thuc. 2, 65; 8, 75; ἐπαύσω Pl. Rep. 354, a *B**: παύω 19.
ἐπαῦσας Aor. Aesch. Ch. 828: ἐπαΰω 21.
ἐπαύσθην s. ἐπαύθην
ἐπάϋσον Imper. Aor. Theocr. 23, 44 (> ἐπάπυσον [1]): ἐπαΰω 21.
ἐπάχθην (< ἐπήχθην) Aor. Pass. παχθῆ Theocr. 23, 31: πήγνυμι 7.
ἔπε (εἶπον, ἔπεσκον) Imprf. δίεπε Il. β, 207: διέπω 22.
ἐπέβησε Aor. 1 Il. ϑ, 129: ἐπιβαίνω 23.
ἐπεβήσετο 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. ϑ, 44: ἐπιβαίνω 23.
ἐπέγρετο Aor. 2 Il. κ, 124: ἐπεγείρω 24.
ἐπεγρόμενος Part. Aor. 2 Il. ξ, 256: ἐπεγείρω 24.
ἐπέδραμεν 1 Plur. Inf. Aor. 2 Xen. An.: ἐπιτρέχω 25.
ἐπέδραμον s. ἔδραμον.
ἐπέην 3 Sing. Imprf. Il. υ, 276: ἔπειμι 26.
ἔπεϑ' 3 Sing. Imprf. Med. aus ἔπετο Il. π, 154: ἕπω 27.
ἐπέθεντο s. ἔθεντο.
ἐπέθεσαν s. ἔθεσαν.
ἐπέθετο s. ἔθετο.
ἔπει 2 Sing. Praes. Med. Pl. Phaed. 105, b: ἕπω 27.
ἐπείγετε Imper. Od. *o*, 445: ἐπείγω 28.
ἐπείγετον Dual. Praes. Il. κ, 361: ἐπείγω 28.
ἐπειγόμην (< ἠπειγόμην) Imprf. Med. Il. ε, 622: ἐπείγω 28.
ἔπειγον (< ἤπειγον) Imprf. -ε(ν) Od. λ, 54; μ, 167; -ον 205: ἐπείγω 28.
ἐπείγου 2 Sing. Praes. Med. Pl. Phaed. 116, e: ἐπείγω 28.
ἐπείη 3 Opt. Praes. Il. β, 259: ἔπειμι 26.
ἐπειπτέον Vb. Pl. Leg. 687, e: ἐπείγω 28.
ἐπείνησα (< -ασα) Aor. s. πεινησ-, πεινασ-.
ἐπείνων Imprf. Xen. Hell. 6, 2, 15: πεινάω 29.
ἐπείξει s. ἐπείξομαι.
ἐπείξομαι Fut. Med. -ει Aesch. Prom. 52: ἐπείγω 28.
ἔπειρα (< πεῖρα) Aor. -αν Il. α, 465: πειράω 30.
ἐπειράϑην [1]) (< ἐπειρήϑην [1]) Aor. Pass. gew. act. Bedeut. Pl. Phaed. 118; Phil. 60, c; vgl. πειράϑητι, -αϑείην, -αϑῶ, -αϑῆναι, -αϑείς: πειράω 30.
ἐπείραινον Imprf. -ε Pind. I. 7 (8), 24: πειραίνω 31.
ἐπείρᾱσα (< ἐπείρησα) Aor. πειράσατε Imper. Soph. O. C. 1276; ἀπεπείρασε Thuc. 4, 135; ἐπ- Xen. Cyr. 5, 2, 28; ἀποπειράσω Thuc. 7, 17; πειρᾶσαι Inf. Thuc. 4, 70. 128; ἀπο- 4, 121; 7, 36. 43; πειράσας 6, 54; -αντες 63; -άντων Ar. Equ. 517: πειράω 30.
ἐπειρασάμην [1]) (< ἐπειρησάμην [1]) Aor. Med. s. πείρασαι Imper.; πειράσασθαι, πειρασάμενος: πειράω 30.
ἐπειρήϑην [1]) (< ἐπειράϑην [1]) Aor.

1) Vgl. auch Herm. Zeitschr. f. Alt. 4, p. 231. Ahrens: ἐπαίασον.

1) Vgl. Sp. 247, 1).

streuen, sprengen, giessen. 17 (er)leiden, erfahren. 18 klopfen, schlagen. 19 ablassen machen, beruhigen; *Med.* u. *Pass.* aufhören, ablassen. 20 erreichen, erlangen; *Med.* zu geniessen haben. 21 ἐπαΰω zuschreien. 22 ein Geschäft besorgen. 23 (auf-, be)treten. 24 wieder aufwecken. 25 herzulaufen. 26 darauf -, dabei sein. 27 beschäftigt sein um . . . ; *Med.* folgen. 28 drücken, (fort-, vorwärts)treiben. 29 hungern. 30 versuchen, unternehmen, streben, trachten. 31 anbinden, anknüpfen.

Pass. ion. act. Bed. Her. 7, 135; Theogn. 126, vgl. *πειρήθην*: *πειράω* 1.

ἐπείρηνα s. *πειρήναντε*.

ἐπείρησα (< *ἐπείρασα*) Aor. ep. *πείρησαν* Ap. Rh. 3, 1248: *πειράω* 1.

ἐπειρησάμην [1]) (< *ἐπειρασάμην* [1]) Aor. M. d. ion. *-αντο* Od. *ϑ*, 120; *-ανϑ'* Il. *ζ*, 435; *-αντ'* Od. *ϑ*, 23; vgl. *πειρησ-*: *πειράω* 1.

ἐπειρώατο Imprf. für *ἐπειρῶντο* Her. 1, 76 (> *-ῶντο*) [*108*]: *πειράω* 1.

ἐπειρώμην Imprf. Pl. Ap. 21, c; *-ᾶτο* Her. 6, 5. 50; *-ῶντο* 7, 139; vgl. *ἐπειρώατο*: *πειράω* 1.

ἔπειρων Imprf. Thuc. 4, 25: *πειράω* 1.

ἔπεισα Aor. Aesch. Eum. 84. 724; Thuc. 2, 29; Xen. Hell. 1, 7, 8; Pl. Leg. 738, c: *πείϑω* 2.

ἐπείσϑην Aor. Pass. Aesch. Eum. 593; Thuc. 3, 32; Xen. Cyr. 5, 5, 16 *A**; Pl. Symp. 217, d: *πείϑω* 2.

ἐπείχϑ(ην) -ϑέντες Pl. Leg. 887, c; vgl. *ἠπείχϑην* Aor. Pass.: *ἐπείγω* 3.

ἐπεκεῖντο Imprf. Xen. An. 6, 5, 29: *ἐπίκειμαι* 4.

ἐπέλασα (<*ἐπέλασσα, πέλασα*) Aor. Eur. Hel. 682: *πελάζω* 5.

ἐπελασάμην s. *πελασαίατο*.

ἐπελάσϑην (<*πελάσϑην*) Aor. Pass. *πελασϑῆναι* Soph. O. T. 213; *-ϑείς* Phil. 1327: *πελάζω* 5.

ἐπέλασσα (< *ἐπέλασε, πέλασε, πέλασσε*) Aor. *-ε*, Il. *φ*, 93: *πελάζω* 5.

ἐπελήλᾶτο 3 Sing. Plsprf. Pass. Il. *ν*, 804; *ρ*, 493: *ἐπελαύνω* 6.

ἐπελήλϑα Perf. 2 Od. *δ*, 268: *ἐπέρχομαι* 7.

ἐπέλησε 3 Sing. Aor. 1 Act. Od. *υ*, 85: *ἐπιλανϑάνω* 8.

1) Homer gebraucht neben *ἐπειρησάμην*, obwohl viel seltner, auch *ἐπειρήϑην* in gleicher Bed., während bei den Att. nur selten *ἐπειρασάμην*, dagegen häufiger *ἐπειρήϑην* und zwar selten in pass. Bed. vorkommt.

ἐπέλϑ- Aor. 2; *-οι, -ών, -οῦσα* Pl. u. sonst: *ἐπέρχομαι* 7.

ἐπελϑεῖν Inf. Aor. 2: *ἐπέρχομαι* 7.

ἐπέλλαβε 3 Sing. Aor. Od. *δ*, 793 (< *ἐπήλυϑε*): *ἐπιλαμβάνω* 9.

ἐπελόμην (< *ἔπλεο, ἔπλετο, πελόμην, πελέσκεο, πελέσκετο*) Imperf. Med. Simonid. Fr. 47: *πέλω* 10.

ἔπελον (*ἔπλε, πέλον*) Imprf. Pind. Ol. 1, 46: *πέλω* 10.

ἐπεμελεῖτο (*ἐπεμέλετο*) Imprf. Pl. Ep. 361, a: *ἐπιμελέομαι* 11.

ἐπεμέλετο (*ἐπεμελεῖτο*) Imprf. Pl. Gorg. 516, b; Xen. Mem. 2, 9, 4: *ἐπιμέλομαι* 11.

ἐπεμελήϑην Aor. Pass. Isocr. 4, 38; Xen. Hell. 6, 5, 37; Xen. Cyr. 1, 6, 12; vgl. *ἐπιμεληϑ-(ην)*: *ἐπιμελέομαι* 11.

ἐπέμφϑην Aor. Pass. Soph. O. C. 430; Eur. Hec. 772; vgl. *πεμφϑ-(ην)* Pl.: *πέμπω* 12.

ἔπεμψα (<*πεμψ-*) Aor. Od. *λ*, 623. 626; *ρ*, 149; Pind. O. 4, 2; Xen. Hell. 6, 4, 19: *πέμπω* 12.

ἐπεμψάμην Aor. Med. *ἐπέμψω* Eur. Hec. 977; vgl. *πεμψαίαϑ'*, *-ασϑαι*: *πέμπω* 12.

ἐπενεῖκαι Inf. Aor. 1 ion. st. *ἐπενέγκαι* Il. *τ*, 261: *ἐπιφέρω* 13.

ἐπένειμε 3 Sing. Aor. 1 Il. *ι*, 216: *ἐπινέμω* 14.

ἐπενήνεον Imprf. Il. *η*, 428. 431: *ἐπινηνέω* 15.

ἐπενόεις Imprf. Xen. An.: *ἐπινοέω* 16.

ἐπένοντο (< *πένοντο*) Imprf. Il. *ω*, 124: *πένομαι* 17.

ἔπεο (< *ἔπευ, ἕπου*) 2 Sing. Imper. Med. Il. *σ*, 387; Od. *ε*, 91: *ἕπω* 18.

ἔπεξα Aor. Anth. 6, 279: *πείκω* 19.

ἐπεξάμην Aor. Med. *-ατο* Simonid. Fr. 19 p. 31 Schneidew.; *πέξαιντ'* Theocr. 29 (28), 13; *πεξαμένη* Il. *ξ*, 176: *πείκω* 19.

ἐπεπαιώνιστο Plsprf. Thuc. 1, 50: *παιωνίζω* 20.

---

1 versuchen, unternehmen, streben, trachten. 2 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 3 drücken, (fort-, vorwärts)treiben. 4 daran, darauf, darüber liegen. 5 nahen, sich nähern. 6 herantreiben. 7 heran-, herzu-, beikommen. 8 vergessen über . . . 9 dazu nehmen. 10 in Bewegung sein, sich regen, sein. 11 sorgen für . . . 12 schicken, senden. 13 herbeiführen. 14 (zu-, ver)theilen; (ab)weiden. 15 daraufhäufen, -legen. 16 im Sinne haben, gedenken. 17 Knechtesdienste thun, sich anstrengen. 18 beschäftigt sein um . . .; *Med.* folgen. 19 kämmen, kratzen. 20 lobsingen, frohlocken. 21 erwerben. 22 streuen. 23 ablassen machen, beruhigen; *Med.* u. *Pass.* aufhören, ablassen. 24 (darauf-,

ἐπεπάμην Plsprf. Apth. 7, 67; -ατο Xen. An. 1, 9, 19 (> πέπατο): πάομαι 21.

ἐπέπαστο (< πέπασσο) Plsprf. Ap. Rh. 1, 729; κατ- Luc. Asin. 7: πάσσω, πάττω 22.

ἐπέπαυντο s. ἐπέπαντο.

ἐπέπαντο Plsprf. in Bed. des Imperf. od. Perf. Her. 7, 9; -αῦντο 1, 83; 9, 52: παύω 23.

ἐπεπειρέατο Plsprf. Pass. für ἐπεπείρηντο Her. 7, 125 (πεπ- Bekker) [100. 110. 111]: πειράω 1.

ἐπέπεσα Aor. Xen. An.: ἐπιπίπτω 24.

ἐπεπηδήκεσαν Plsprf. ἐξ- Dem. 54, 20: πηδάω 25.

ἐπεπήδητο Plsprf. Pass. Hippocr. 1, 386 act.: πηδάω 25.

ἐπέπιθμεν 1 Plur. Plsprf. sync. aus ἐπεπίθειμεν Il. β, 341; δ, 159; ξ, 55: πείθω 2.

ἐπεπλεύκεσαν Plsprf. -εσαν in περι- Thuc. 6, 99: περιπλέω 26.

ἐπέπληγον (< πέπληγον) Aor. 2 Il. ε, 504: πλήσσω 27.

ἐπεπλήθεσαν Plsprf. Ap. Rh. 3, 271: πλήθω 28.

ἐπέπλητο Plsprf. ἐν- Lys. 28, 6: ἐμπίμπλημι 29.

ἐπέπλως 2 Sing. Aor. 2 sync. ep. Od. γ, 15: ἐπιπλώω 30.

ἐπεποιήκεσαν Plsprf. Thuc. 3, 23; Xen. Hell. 2, 4, 23: ποιέω 31.

ἐπεποίηντο Plsprf. Thuc. 1, 62; Isocr. 9, 54; vgl. -ητο Xen. Cyr. 1, 4, 80: ποιέω 31.

ἐπεποίθεσαν (< πεποίθεα) Plsprf. Il. π, 171; -εσαν Her. 9, 88 [122]: πείθω 2.

ἐπεπολέμωτο Plsprf. Thuc. 1, 57: πολεμόω 32.

ἐπεπόμφεσαν Plsprf. Xen. Cyr. 6, 2, 9: πέμπω 33.

ἐπεπονήκεσαν Plsprf. Thuc. 7, 38: πονέω 34.

ἐπεπόνθεσαν (< πεπόνθεσαν) Plsprf. 2 Od. ν, 92; Ar. Eccl. 659; ἐπεπόνθη Pl. Symp. 198, c (> ἐπεπονθει, -εσαν; ἐπεπόνθεσαν Ap. 33, d: πάσχω 35.

ἐπέπρακτο Plsprf. Pass. Thuc. 6, 56: πράσσω 36.

ἐπεπράχεσαν Plsprf. Xen. Hell. 5, 2, 32: πράσσω 36.

ἐπέπταρε 3 Sing. Aor. 2 Od. ρ, 545: ἐπιπταίρω 37.

ἐπέπτατο 3 Sing. Aor. Il. ν, 821; Od. ο, 160. 525; Ar. Av. 48: ἐπιπέτομαι 38.

ἐπεπτόμην Aor. Ar.: ἐπιπέσομαι 38.

ἐπέπυστο (< πέπυσστο) Plsprf. Il. ν, 674; Hym. 1, 97: πυνθάνομαι 39.

ἐπεραιώθην Aor. Pass. Her. 1, 209; vgl. περαιωθ-(ην): περαιόω 40.

ἐπεραίωσα Aor. Thuc. 4, 121: περαιόω 40.

ἐπέρᾱνα Aor. Pl. Gorg. 522, e: περαίνω 41.

ἐπεράνθην Aor. Pass. s. περάνθ-(ην) Pl. Xen. u. s. w.: περαίνω 41.

1) ἐπέρᾱσα (< ἐπέρησα) Aor. περάσης Aesch. Prom. 718; 790; Soph. O. T. 674; -η O. T. 1530; περάσαι Opt. Pind. N. 11, 10; περάσαις Part. für -ας P. 3, 76; -ας Aesch. Pers. 509: περάω 42.

2) ἐπέρᾱσα (< -ασσα) Aor. 1 πέρᾱσαν Od. ο, 428: περάω 44.

ἐπέρασσα (< ἐπέρασα) Aor. 1 Il. φ, 78. 102: περάω 44.

ἐπερδόμην s. πέρδετο.

ἐπερήρεισμαι Perf. Pass.: ἐπερείδω 43.

ἐπέρησα (< ἐπέρασα, πέρησα) Aor. Il. ε, 291 B*; s. περήσης, περήσαμεν, περήσαι: περάω 42.

ἐπερνάμην Impf. -ἀντο Pind. I. 2, 7: πέρνημι 44.

ἐπερρώσαντο 3 Plur. Aor. 1 Il. α, 529: ἐπιρρώομαι 45.

ἐπερρώσθη s. ἐρρώσθη.

über-, an)fallen. 25 springen, hüpfen. 26 herum-, umherschiffen, kreuzen. 27 schlagen, stossen, stampfen. 28 voll sein oder werden, sich füllen. 29 hinein-, an-, vollfüllen. 30 befahren, entgegenschiffen. 31 machen, thun. 32 verfeinden; *Pass.* feind werden. 33 schicken, senden. 34 arbeiten, sich anstrengen; *trans.* bewerkstelligen, verfertigen. 35 (er)leiden, erfahren. 36 durchdringen; aus-, vollführen, erlangen. 37 dazu niesen. 38 fliegen. 39 erfragen; vernehmen; erfahren. 40 übersetzen, -führen, über das Meer, den Fluss setzen. 41 vollenden, ausrichten. 42 durchbohren; durchgehen, -reisen. 43 anlehnen; *Med.* sich woran an-. 44 verkaufen. 45 sich schnell bewegen bei, auf, an . . .

ἔπερσα (< *πέρσα*, *ἔπραθον*) Aor. Od. *α*, 2; Soph. Tr. 365: *πέρθω* 1.

ἔπεσα [1]) Aor. 1 in klass. Auth. *höchst zweifelhaft* [1]) *ἔπεσαν* Orph. Arg. 523 † (> *ἔπεσον*); † *προσέπεσα* (> *-ον*); aber oft in Schrift. der alexandr. u. byzant. Zeit, so V. T. Sam. 7, 10; N. T. *ἀν-* Ioa. 6, 10; *ἐξ-* Gal. 5, 4; Test. Achil. Tat. Mal.: *πίπτω* 2.

ἔπεσαν 3 Plur. Imprf. ep. st. *ἐπῆσαν* Od. *β*, 344: *ἐπειμι*, dabei sein.

ἔπεσθαι Inf. Praes. Il. *δ*, 530; Xen. An. 3, 5, 18: *ἕπω* 3.

ἕπεσθε 2 Plur. Praes. Med. Xen. An. 7, 3, 43: *ἕπω* 3.

ἑπέσθην 3 Dual. Imprf. Med. Il. *ε*, 551; Ap. Rh. 2, 275: *ἕπω* 3.

ἑπέσθω poet. — *ἐπεσθίω* bei Athen. 3, 85 d; Pherecr. ib. 14, p. 645 a: *ἐπεσθίω* 4.

ἑπέσθω 3 Sing. Imper. Med. Od. *ο*, 397; Aesch. Suppl. 197; Xen. Cyr. 6, 3, 34: *ἕπω* 3.

ἑπέσθων 3 Plur. Imper. Med. Il. *ι*, 170; Xen. Cyr. 5, 3, 40: *ἕπω* 3.

ἕπεσκον (< *εἶπον*, *ἔπον*) Imprf. *ἐφ-* Od. *μ*, 230; *ἀμφι-* Ap. Rh. 1, 571: *ἕπω* 3.

ἔπεσον (< *πέσον Γ**, *ἔπετον*, *πέτον*, *κάπετον*) Aor. 2 Il. *π*, 600; Pind. Ol. 12, 10; P. 8, 21; Eur. Hipp. 241; Pl. Leg. 840, d; Xen. An. 6, 4, 9: *πίπτω* 2.

ἐπέσπον Aor. 2 Il. *τ*, 294: *ἐφέπω* 5.

ἐπέσσεται st. *ἐπέσεται*, *ἐπέσται* 3 Sing. Fut. Od. *δ*, 756; Hym. 5, 263: *ἔπειμι*, dabei sein.

ἐπέσσετο Imperf. Her. 1, 160: *πέσσω* 6.

ἐπέσσευεν 3 Sing. Imprf. Act. Od. *σ*, 256 *B**: *ἐπισεύω* 7.

ἐπεσσεύοντο 3 Plur. Imprf. Il. *β*, 86: *ἐπισεύω* 7.

ἐπέσσυται 3 Sing. Perf. Pass. Il. *ζ*, 361: *ἐπισεύω* 7.

ἐπέσσυτο 3 Sing. Aor. 2 sync. Il. *ε*, 459 *B**: *ἐπισεύομαι*, *ἐπισεύω* 7.

ἐπέσταλμαι s. *ἔσταλμαι*.

ἑπεστεώς Part. Perf. ion. *-εῶτα* Her. 7, 117; *-εώτας* 4, 84; *-εῶτες* 2, 148: *ἐπίστημι* 8.

ἐπέστη 3 Sing. Aor. 2 Il. *κ*, 124: *ἐφίστημι* 8.

ἔπετ' 3 Sing. Praes. Med. st. *ἕπεται* Il. *θ*, 140 *A**: *ἕπω* 3.

ἕπεται 3 Sing. Praes. Od. *ζ*, 276; Xen.: *ἕπω* 3.

ἐπέτασα (< *πέτασ'*, *πέτασσα*) Aor. s. *πετασ-*: *πετάννυμι* 9.

1) *ἐπετάσθην* Aor. Pass. s. *πετάσθ(ην)*: *πετάννυμι* 9.

2) *ἐπετάσθην* Aor. Pass. Pseud. Anacr. 36, 6; *ἐκ-* Aristot. H. A. 9, 40: *πέταμαι* (> *πετάννυμι* 9) 10.

ἐπετέταχτο Plsprf. Xen. An.: *ἐπιτάττω* 11.

ἐπετίθετο s. *ἐτίθετο*.

ἔπετο (< *εἵπετο*) 3 Sing. Imperf. Med. Il. *ν*, 644 *B**: *ἕπω* 3.

ἔπετον s. u. *πέτον*.

ἔπεν (< *ἔπεο*, *ἔπον*) 3 Sing. Imper. Med. ion. Il. *κ*, 146 *B**: *ἕπω* 3.

ἐπεύαδε Aor. 2 ep. Musae. 180: *ἐφανδάνω* 12.

ἐπεύξατο Aor. Xen. Cyr.: *ἐπεύχομαι* 13.

ἔπεττε Imperf. Ar. Ran. 505: *πέττω* 14.

ἐπέφαντο 3 Plur. Plsprf. Pass. Hes. Sc. 166: *φαίνω* 15.

ἐπέφθην Aor. Pass. Hippocr. 2, 523; *καταπεφθῶσι* Hipp. 2, 89; *περφθέντα* 1, 46; *περιπεφθεῖς* Ar. Vesp. 668: *πέττω*, *πέσσω* 6.

ἔπεφνον (< *πέφνον*) Aor. 2 Il. *κ*, 498; Ap. Rh. 1, 1045; Soph. O. R. 1497; Eur. Andr. 655: *ΠΕΦΝΩ* 16.

ἐπέφραδον, *-ε* (< *πέφραδον*) Aor. 2 Il. *κ*, 127; *λ*, 197; *π*, 37. 51; *σ*, 9; *υ*, 540; Od. *θ*, 68; *κ*, 111. 549; Ap. Rh. 1, 654: *φράζω* 17.

ἐπέφρακτο Plsprf. Her. 7, 142: *φράσσω* 18.

1) Vgl. Lob. zu Buttm. Ausf. Sprachl. 2, p. 278. 279.

---

1 verwüsten, zerstören. 2 fallen. 3 beschäftigt sein um . . .; *Med.* folgen. 4 dabei, dazu essen. 5 verfolgen; auch trop. ein Geschäft; nach-, zusetzen; *Med.* begleiten, verfolgen. 6 weich, reif machen, zeitigen, backen. 7 antreiben; *Pass.* herbeieilen; losrennen auf . . . 8 daraufstellen, -setzen. 9 ausbreiten. 10 fliegen. 11 dazu-, ver-, anordnen, auftragen. 12 gefallen, belieben. 13 beten zu . . ., sich rühmen. 14 = 6. 15 (an)zeigen; leuchten, erscheinen. 16 tödten. 17 anzeigen, verkünden, befehlen; *Med.* mit *Aor. Pass.* wahrnehmen. 18 umgeben,

ἐπεφύκει Plsprf. Pl. Crat. 389, b; Rep. 374, b (> > πεφύκει); ἐξεπέφυκει Hom. Hym. 5, 12: φύω 19.
ἐπέχθην Aor. Pass. Ar. Nub. 1356: πείκω 20.
ἔπεψα Aor. πέψαντες Pl. Rep. 372, b. — Aristot. Eth. 4, 11; καταπέψῃ Il. α, 81: πέττω, πέσσω 6.
ἐπεψάμην Aor. Med. Hegem. Thas. Athen. 15, 55 (> ἐπέμφ-): πέττω, πέσσω 6.
ἐπηγέρθη Aor. Pass. Her. 7, 137: ἐπεγείρω 21.
ἐπήγνυντο (< πήγνυτ') Imprf. Xen. An. 7, 4, 3: πήγνυμι 22.
ἐπήδα Imperf. Il. φ, 269. 302: πηδάω 23.
ἐπήδησα Aor. ἀν- Xen. Hell. 2, 3, 52; vgl. πηδησ-: πηδάω 23.
ἐπήειν Imprf.: ἔπειμι, herangehen.
ἐπῆεν 3 Sing. Imperf. ep. st. ἐπῆν Il. ε, 127: ἔπειμι, daran sein.
ἐπήϊεν 3 Sing. Imprf. ep. Il. ρ, 741: ἔπειμι, hinzukommen, -gehen.
ἐπήϊσαν 3 Plur. Imprf. Od. λ, 233: ἔπειμι, hinzukommen.
ἐπήκαν 3 Plur. Aor. 1 Act. Her. 7, 176: ἐφίημι 24.
ἔπηκτο Aor. 2 sync. Med. κατ- Il. λ, 378: πήγνυμι 22.
ἔπηλα Aor. -αν Soph. El. 710; vgl. πῆλε, πῆλ', πῆλαι: πάλλω 25.
ἐπηλάμην Aor. Med. Call. Iov. 64: πάλλω 25.
ἐπήλθομεν 1 Plur. Aor. 2 Xen. An.: ἐπέρχομαι 26.
ἐπῆλθον (< ἐπήλυθον) Aor. 2 Od. β, 107; Thuc. 1, 97 u. s. w.: ἐπέρχομαι 26.
ἐπημάνθην Aor. Pass. s. πημάνθη, πημανθῆναι u. s. w.: πημαίνω 27.
ἐπήμηνα Aor. s. πημην(α): πημαίνω 27.
ἔπηξα (< πῆξε, ἔπαξα) Aor. Il. β, 664; ν, 570; Andoc. 4, 30: πήγνυμι 22.
ἐπηξάμην s. πῆξαι, πηξάμενος, πήξασθαι: πήγνυμι 22.
ἐπήρετο Imprf. Xen. An.: ἐπέρομαι 28.
ἐπῆρσε 3 Sing. Aor. 1 ep. Il. ξ, 167. 339: ἐπάρω 29.
ἔπησα Aor. 1 πήσας Aesch. Ag. 1624 † (> παίσας, πταίσας): πάσχω, leiden.
ἐπῆσαν 3 Plur. Imprf. ep. Od. τ, 445: ἔπειμι, hinzugehen, -kommen.
ἔπησθε 2 Plur. Conj. Praes. Od. κ, 425 A*: ἔπω 3.
ἐπησθεῖεν 3 Plur. Opt. Aor. 1 ion. st. ἐφησθείησαν Hes. Suid.: ἐφήδομαι 30.
ἔπησσον Imperf. Athen. 12, 534: πήσσω, πήττω, πήγνυμι 22.
ἔπηται 3 Sing. Conj. Praes. Pind. P. 3, 106; Pl. Gorg. 470, a A*: ἕπω 3.
ἐπηύξατο Aor. Xen. Cyr.: ἐπεύχομαι 13.
ἐπηυράμην Aor. 1 Aristot. Eth. N. 8, 15: ἐπαυρίσκω 31.
ἐπηυρόμην Aor. 2 Eur. Hel. 468: ἐπαυρίσκω 31.
ἐπήχθην (< πήχθην, πῆχθεν, ἐπάγην) Aor. Pass. -θέντας Eur. Cycl. 302: πήγνυμι 22.
ἔπι 3 Sing. Praes. st. ἔπεστι Il. α, 515; Od. θ, 563; μ, 209: ἔπειμι, daran-, darauf-, dabeisein.
ἐπιάλμενος s. u. ἐπάλμενος.
ἐπίαξα (< ἐπίασα) Aor. dor. πιάξας Theocr. 4, 35; ἀμφεπίαξε Epigr. 6, 4: πιάζω 32.
ἐπίασα (< ἐπίαξα) Aor. V. T. Cant. 11, 15; N. T. Ioa. 21, 3; Act. 3, 7: πιάζω 32.
1) ἐπιάσθην Aor. Pass. συν- Hippocr. 5, 430: πιαίνω 33.
2) ἐπιάσθην Aor. Pass. N. T. Apoc. 19, 20: πιάζω 32.
ἐπίασιν 3 Plur. Praes. Xen. An.: ἔπειμι, hinzugehen.
ἐπίβᾶ Imper. Aor. 2 st. ἐπίβηθι Theogn. 847: ἐπιβαίνω 34.
ἐπιβαῖεν 3 Plur. Opt. Aor. 1 st. ἐπιβαίησαν Il. θ, 512: ἐπιβαίνω 34.

---

einschliessen, versperren, verwahren. 19 (er)zeugen; *Pass.* wachsen; entstehen. 20 kämmen, kratzen. 21 wieder aufwecken. 22 fest machen, befestigen; bauen, gerinnen, gefrieren machen; *Med.* sich bauen, gefrieren. 23 springen, hüpfen. 24 zusenden; *Med.* befehlen. 25 schwingen, schwenken. 26 herankommen; anfallen; betreten. 27 schaden, verletzen; *Med.* sich schaden. 28 wieder (be)fragen. 29 daran fügen. 30 sich freuen über . . . 31 erreichen; *Med.* geniessen. 32 zusammendrücken. 33 mästen, erfreuen; *Med.* sich freuen. 34 (auf-, be)treten.

ἐπιβαίην 1 Sing. Opt. Aor. II. *ε*, 192: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιβαίης 2 Sing. Opt. Aor. II. *ξ*, 299: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιβάντ' Part. Aor. 2 II. *δ*, 99: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιβεβλῆσθαι Inf. Perf. Med. Xen. An.: ἐπιβάλλω 2.
ἐπιβείομεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. *ζ*, 262: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιβήμεναι Inf. Aor. 2 st. ἐπιβῆναι Od. *μ*, 282: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιβήσεαι 2 Sing. Fut. Med. Il. *θ*, 165: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιβήσεο 2 Sing. Imper. Aor. 1 Med. Il. *θ*, 193: ἐπιβαίνω 1.
ἐπίβησον Imper. Aor. II. *θ*, 285: ἐπιβαίνω 1.
ἐπιγνοίη 3 Opt. Aor. 2 Od. *ω*, 217 (< -ώῃ): ἐπιγιγνώσκω 3.
ἐπιδέδρομε 3 Sing. Perf. 2 Od. *ζ*, 45: ἐπιτρέχω 4.
ἐπίδυον Imprf. Plut. Aemil. R. 14: πιδύω 5.
ἐπιειμένος Part. Perf. Pass. st. ἐφειμένος Il. *α*, 149 *B**: ἐπιέννυμι ἐφέννυμι 6.
ἐπιεισάμενος Part. Aor. 1 Med. ion. Il. *φ*, 424: ἐπιέναι, hinzugehen.
ἐπιείσομαι Fut. ion. Il. *λ*, 367; *τ*, 454; Od. *ο*, 504: ἐπιέναι, hinzugehen.
ἐπίεξα (< ἐπίεσα) Aor. Hippocr. 3, 73: πιέζω 7.
ἐπίεσα (< ἐπίεξα) Aor. Her. 9, 63; Thuc. 2, 52; πιέσαντες Xen. Hell. 2, 3, 41. — Hippocr. 3, 75. 76; 2, 241. 551. 603. 708: πιέζω 7.
ἐπιέσασθαι Inf. Aor. Med. Xen. Cyr.: ἐπιέννυμι 6.
ἐπιέσθην (< ἐπιέχθην) Aor. Pass. πιεσθείς Od. *θ*, 336; Xen. Hell. 2, 4, 34; -θέντα Luc. Tox. 58; -θέντας Her. 4, 11: πιέζω 7.
ἐπιέσσαμεν 1 Plur. Aor. 1 ion. Od. *ν*, 143: ἐπιέννυμι = ἐφέννυμι 6.
ἐπιέχθην (< ἐπιέσθην) Aor. Pass. Hippocr. 3, 73; πιεχθήτω 61; πιεχθῶσιν 2, 113; πιεχθείς 3, 185. 189. 198: πιέζω 7.
ἐπιθεῖναι s. θεῖναι.
ἐπιθείς s. θείς.
ἐπιθεῖτο s. θεῖτο.
ἐπίθεσθε s. θέσθε.
ἐπιθῇς s. θῇς.
ἐπιθήσεται s. θήσομαι.
ἐπιθοῖντο s. θοῖντο.
ἐπιθόμην (< πιθόμην, πεπιθάμην ep.) Aor. 2 Med. poet. ἐπίθοντο Il. *γ*, 260 *B**; vgl. πιθ-(ομην): πείθω 8.
ἐπιθορεῖν Inf. Aor. 1: ἐπιθρώσκω 9.
ἐπιθώμεθα s. θώμεθα.
ἐπικείσομαι Fut. -μένους Xen. An.: ἐπίκειμαι 10.
ἐπιλήσομαι Fut. Il. *η*, 452: ἐπιλανθάνω 11.
ἐπιμελείσθω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 812, e: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελείσθων (< ἐπιμελείσθωσαν) 3 Plur. Imper. Praes. Pl. Leg. 909, d: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελείσθωσαν (< ἐπιμελείσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pl. Leg. 932, b: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελέσθων 3 Plur. Imper. Praes. Xen. Cyr. 5, 3, 40: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμεληθ-(ην) Aor. Pass. -θείη Pl. Ap. 36, c; -θείημεν (*137*) Alc. 1, 128, d; -θεῖμεν (*137*) 132, b: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμεληθήσομαι Fut. Pass. selten -όμεναι Xen. Mem. 2, 7, 8 (> ἐπιμεληοόμεναι); -μενους Aech. 3, 27: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμεμέλημαι Thuc. 6, 41: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελήσεσθαι Inf. Fut. Her. 5, 29; Pl. Phaed. 62, d *A**: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελήσομαι Fut. -ει Pl. Gorg. 515, b; -εται 589, b; Xen. Mem. 5, 4, 22; -όμεθα Pl. Crit. 54, a: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελητέον Vb. Pl. Rep. 618, b; Xen. Cyr. 7, 5, 70: ἐπιμέλομαι 12.
ἐπιμελόμενος (< ἐπιμελούμενος) Part. Pl. Phaedr. 246, e *Γ**: ἐπιμέλομαι 12.

---

1 (auf-, be)treten. 2 darauf werfen. 3 (wieder)erkennen. 4 herzulaufen. 5 hervorquellen. 6 *Med.* sich bekleiden, anziehen. 7 (zusammen)drücken, hart zusetzen. 8 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 9 darauf-, darüber hinspringen. 10 liegen über, an, bei . . . 11 vergessen lassen; *Med.* vergessen. 12 sorgen für . . . 13 über-, ausdenken; vorhaben. 14 (an)füllen; *Pass.* sich füllen. 15 anzünden;

ἐπιμέλονται (ἐπιμελοῦνται) 3 Plur. Praes. Xen. Cyr. 1, 2, 3; Pl. Leg. 905, d: ἐπιμέλομαι 12.

ἐπιμελούμεθα 1 Plur. Praes. Eur. Phoen. 556; vgl. ἐπιμελοῦνται: ἐπιμελέομαι 12.

ἐπιμελούμενος (< ἐπιμελόμενος) Part. Praes. Pl. Phaedr. 246, e Γ*: ἐπιμελέομαι 12.

ἐπιμελοῦνται (< ἐπιμέλονται) 3 Plur. Praes. Pl. Prot. 325, c; vgl. -οῦμεθα: ἐπιμελέομαι 12.

ἐπίμπλην Imprf., wie von ἴστημι; -ασαν Xen. An. 1, 5, 10: πίμπλημι 14.

ἐπίμπρην (< ἐπίμπρων) Imprf. -ασαν Xen. Hell. 6, 5, 32 (300): ἐμπίπρημι 15.

ἐπίμπρων (ἐπίμπρην, -ασαν) Imprf. Xen. Hell. 6, 5, 22 (300): ἐμπίπρημι 15.

ἐπινένασμαι Perf. Pass. -μέναι Ar. Eccl. 838: ἐπινέω 16.

ἐπινοούμεν 1 Plur. Praes. Xen. An.: ἐπινοέω 13.

ἐπινύσθην Aor. Pass. Pythag. Procl. in Tim. 5, 291: πινύσκω 17.

ἔπινυσσον, -ε Imperf. Il. ξ, 249: πινύσκω 17.

ἔπιον (< πίον, -ε) Aor. 2 Od. ο, 373; -ε(ν) σ, 151; -ον Il. ι, 177; Od. Β*; -ετε Soph. O. T. 1401; vgl. πιεῖν, πίεμεν, πιέειν, πιέναι, πιοῦσα, πιόυσα, πίε, πῖθι: πίνω 18.

ἐπιορκησ- Aor. Xen. An. -ήσαιμι Pl. Alc. I. 109, d; -ῆσαι Xen. An. 2, 4, 7: ἐπιορκέω 19.

ἐπιορκήσομαι (<-ήσω) Fut. κατεπι- Dem. 54, 40: ἐπιορκέω 19.

ἐπιορκήσω (< -ήσομαι) Fut. Il. τ, 199; Aeschin. 1, 67: ἐπιορκέω 19.

ἔπιπλον Imprf. Hes. Sc. 291 (> ἔπιτνον): πίπλω, πίμπλημι (> πίτνω) 14.

ἐπιπροέηκα Aor. 1 Il. ρ, 708 Α*: ἐπιπροΐημι 20.

ἐπιπροέμεν Inf. Aor. 2 st. ἐπιπροεῖναι Il. δ, 94: ἐπιπροΐημι 20.

ἐπιπτάμενος Part. Aor. 1 Xen. Cyr. 2, 4, 19 (> -όμενος): ἐπιπέτομαι 21.

ἐπιπτάς Part. des Aor. ἐπέπτην Anth. 11, 407: ἐπιπέτομαι 21.

ἐπιπτέσθαι Inf. Aor. Il. δ, 126: ἐπιπέτομαι 21.

ἐπιπτήσομαι Fut. Luc.: ἐπιπέτομαι 21.

ἐπιπτόμενος Part. Pl. Rep. 365, a: ἐπιπέτομαι 21.

ἔπισα Aor. 1 Hippocr. 1, 472; 2, 441. 445. 463 u. s. w.; ἐν- Pind. Fr. 77; πίσαιο Nic. Ther. 573: πιπίσκω 22.

ἐπισπεῖν Inf. Aor. 2: ἑφέπω 23.

ἐπισπέσθαι Inf. Aor. 2 Med.: ἑφέπω 23.

ἐπίστα (< -ασαι, -ῃ, -έαι) 2 Sing. Praes. Pind. P. 3, 80; Aesch. Eum. 86: ἐπίσταμαι 24.

ἐπισταίμεθα 1 Plur. Praes. Pl. Rep. 505, a: ἐπίσταμαι 24.

ἐπισταίμην 1 Sing. Opt. Praes. Xen. Hell. 3, 4, 9: ἐπίσταμαι 24.

ἐπίσταιντο 3 Plur. Opt. Praes. Xen. Cyr. 3, 2, 12 (> ἐπίστανται): ἐπίσταμαι 24.

ἐπίσταιο 2 Sing. Opt. Praes. Pl. Euthyd. 296, c: ἐπίσταμαι 24.

ἐπισταίσθην 3 Dual. Praes. Pl. Euthyd. 294, d: ἐπίσταμαι 24.

ἐπίσταιτο 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Crat. 390, b; Xen. Oec. 1, 14: ἐπίσταμαι 24.

ἐπισταλ- s. σταλ-.

ἐπίσταμαι 1 Sing. Praes. Aesch. Pers. 525; Pl. Phaedr. 268, a Α*: ἐπίσταμαι 24.

ἐπιστάμεθα 1 Plur. Praes. Pl. Phaed. 74, a; Rep. 420, e; Xen. An. 1, 3, 12: ἐπίσταμαι 24.

1) ἐπιστάμενος Part. Praes. Il. ε, 222 Β*; Her. 1, 156; 2, 16; Pl. Prot. 318, b Γ*; Xen. Mem. 2, 3, 7: ἐπίσταμαι 24.

2) ἐπιστάμενος Part. Praes. ion. Her. 4, 2: ἐπίστημι ion. = ἐφίστημι 25.

ἐπίστανται 3 Plur. Praes. Xen. Mem. 4, 2, 26; Symp. 3, 6: ἐπίσταμαι 24.

Pass. in Zorn gerathen. 16 zuspinnen. 17 witzigen; *Pass.* belehrt werden. 18 trinken. 19 falsch schwören. 20 entsenden, zusteuern auf... 21 herbei-, herzufliegen. 22 tränken. 23 verfolgen; auch trop. ein Geschäft; nach-, zusetzen; *Med.* begleiten, verfolgen. 24 verstehen, wissen; glauben. 25 darauf, daran, darüber stellen, setzen, errichten.

ἐπίσταο (< ἐπίστασο, ἐπίστω) Imper. Her. 7, 209 Schweigh. (> ἐπίστασο Bekker): ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστασαι (< ἐπίστᾳ, ἐπίστῃ, ἐπίστεαι) 2 Sing. Praes. Aesch. Prom. 374; Pl. Phaedr. 230, e *B**; Xen. Mem. 2, 3, 10: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστασθαι Inf. Praes. Her. 3, 130; Pl. Prot. 339, a *B**; Xen. Cyr. 3, 3, 57: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστασθε 2 Plur. Praes. Xen. An. 5, 7, 7; Cyr. 1, 5, 14: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστασθον Dual. Praes. Pl. Lach. 186, e: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστασο (< ἐπίσταο, ἐπίστω) Imper. Her. 7, 29: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστανται 3 Sing. Praes. Aesch. Pers. 599; Pl. Xen. u. s. w.: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστεαι (< -ασαι, -ᾳ, -ῃ) 2 Sing. Praes. ἐξ- Her. 7, 135: ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστέαται 3 Plur. Praes. für ἐπίστανται Her. 3, 103; 4, 174: ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστέατο 3 Plur. Imprf. für ἐπίσταντο Her. 8, 88: ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστέωνται 3 Plur. Conj. Praes. für ἐπίστωνται Her. 3, 134: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστῃ (< -ασαι, -ᾳ, -εαι) 2 Sing. Praes. Theogn. 1081: ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστηθ-(ην) Aor. Pass. ἐπιστηθῆ Conj. Pl. Phaedr. 277, b; -θείς Symp. 186, d: ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστήθην Aor. Pass. -η Her. 3, 15 MS. S. Bekker (> ἠπιστ- MSS. Gaisf.): ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστησάμην (< ἠπιστάμην) Imprf. ep. Il. ε, 60: ἐπίσταμαι 1.
ἐπιστήσομαι Fut. Il. φ, 320; Pl. Men. 85, c; Euthyd. 290, d: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστηται 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Rep. 579, e; Xen. Oec. 1, 12: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστω (< ἐπίστασο, ἐπίστεο) Imper. gew. Soph. Phil. 419; Xen. Cyr. 3, 2, 16; 3, 3, 32: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστωμαι 1 Sing. Conj. Praes. Pl. Euthyd. 296, a: ἐπίσταμαι 1.
ἐπίστωνται 3 Plur. Conj. Praes. Pl. Leg. 689, d; Xen. Cyr. 2, 3, 10: ἐπίσταμαι 1.
ἐπισφάξαι Inf. Aor. Xen. An. 1, 8, 29: ἐπισφάττειν 2.
ἐπισχέθοι Opt. Aor. 2 poet. st. ἐπισχοιη Aesch. Sept. 453: ἐπέχω 3.
ἐπισχεῖν Inf. Aor. 2; s. σχεῖν: ἐπέχω 3.
ἔπιτνον Imprf. -ε als Aor. Soph. O. C. 1732: πίτνω 4.
ἐπιτρεψ- u. s. w. s. τρεψ- u. s. w.
ἐπιχεῦαι s. χεῦαι.
ἐπιώρκηκα Perf. Lycurg. 76; Xen. An. 3, 1, 21; 3, 2, 10; Her. 4, 68 (> ἐπιόρκηκα): ἐπιορκέω 5.
ἐπιώρκησα Aor. Dem. 49, 67; Ar. Ran. 102: ἐπιορκέω 5.
1) ἐπλάγην [1]) (< ἐπλήγην, ἐπλήχθην) Aor. 2 Pass. dor. s. πλαγ(ην): πλήσσω 6.
2) ἐπλάγην [1]) (< ἐπλήγην, ἐπλήχθην) Aor. Pass. in den Compos. [1]) ἐξ- Thuc. 5, 66; u. κατ-; vgl. πλαγ(ην): πλήσσω 6.
ἐπλάγχθην (< πλάγχθην) Aor. Pass. Aesch. Sept. 784; ἀπεπλάγχθης, -η Od. θ, 573 *A**; ἀπέπλαγχθεν Qu. Sm. 2, 289 (*18*): πλάζω 7.
ἔπλαγξα s. πλάγξα.
ἐπλάθην Aor. Pass. als Med. Aesch. Prom. 896; Eur. Rhes. 920: πελάζω 8.
ἔπλακην s. πλακ(ην).
ἐπλανήθην Aor. Pass. Isocr. 4, 28 (abschweifen): πλανάω 9.
ἐπλανώμην Imprf. -μεθα Pl. Lys. 213, e; -ῶντο Xen. Cyr. 4, 5, 13: πλανάω 9.
ἔπλασα Aor. πλάσας, -αντες Pl. Tim. 50, a *A**; Xen. Mem. 2, 6, 37; πλάσαι Hipp. 6, 1; κατέπλασε Ar. Plut. 721 (*16*): πλάσσω 10.
ἐπλασάμην Aor. Med. s. πλάσασθαι, -άμενος (*16*): πλάσσω 10.
1) ἐπλάσθην Aor. Pass. Eur. Fr. 104 (D.); πλασθείς, -θέντα, -θέντι,

1) Die Compos. ἐξ- u. κατ- (in der Bed. *erschrecken*) haben ἐπλάγην mit kurzem *a*, bei Hom. auch κατεπλήγη für κατεπλάγην.

---

1 verstehen, wissen; glauben. 2 darauf, noch dazu schlachten, niederstossen, durchbohren. 3 darauf-, an-, zurückhalten. 4 πίτνω = πετάννυμι, ausbreiten. 5 falsch schwören. 6 schlagen, stossen, stampfen. 7 umher irren machen, verschlagen; *Pass.* umherirren, -schweifen. 8 *intr.* nahen, sich nähern; *trans.* nähern. 9 irre, in die Irre führen; *Pass.* umherirren. 10 *a.* bilden, gestalten; *b.* (er)dichten, erlügen; *Med.* für sich

-θέντας Pl. Tim. 26, e (III.) (*216*): πλάσσω 10.

2) ἐπλάσθην (< ἐπλάθθην) Aor.Pass. bezweifelt Eur. Hec. 880; vgl. Buttm. Ausf. Sprl. 2, p. 209: πελάζω 8.

ἔπλεε Imprf. Xen. Hell. 5, 1, 6 (*216*): πλέω 13.

ἐπλέκην Aor. 2 Pass. Var. v. ἐπλάκην; vgl. πλάκην (*195*): πλέκω 11.

ἔπλεν (< ἔπελον, πέλον) Imprf. Il. μ, 11: πέλω 12.

ἔπλεξα Aor. 1 Il. ξ, 176; s. πλέξ-: πλέκω 11.

ἐπλεξάμην Aor. Med. s. πλεξάμ(ην): πλέκω 11.

ἔπλεο Imprf. Med. ep. für ἔπλεσο Il. χ, 281: πέλω 12.

ἔπλεον Imprf. Thuc. 2, 93 (*216*): πλέω 13.

ἔπλετο 3 Sing. Imprf. sync. Med. Il. α, 506 *A**; Hym. 3, 117: πέλω 12.

ἔπλευ (< ἔπλεο) 2 Sing. Imprf. sync. Med. Il. ι, 54; π, 29; ψ, 69. 891: πέλω 12.

ἐπλευσα Aor. Aesch. Ag. 691; Thuc. 2, 31; Pl. Xen. Isocr. (-ευ- *28*): πλέω 13.

ἐπλεύσθην Aor. Pass. Arr. An. 6, 28, 6; Babr. Fab. 71, 3 (-σθ- *211*; -ευ- *28*): πλέω 13.

ἐπλέχθην (< ἐπλάκην) Aor. Pass. s. πλεχθ(ην): πλέκω 11.

ἐπλήγην (< ἐπλάγην, ἐπλήχθην) Aor. 2 Pass. Her. 5, 120; κατ- Il. γ, 31 s. πλην(ην): πλήσσω 6.

ἐπλήθυον Imprf. Aesch. Pers. 421: πληθύω 14.

ἐπλήμην (< πλῆτο, πλῆντο) Aor. 2 Med. -ητο Hes. Th. 193; -ηντο Il. δ, 449; θ, 63: πελάω 15.

ἔπληντο s. ἐπλήμην.

ἔπληξα (< πλῆξα) Aor. ἐξ- Thuc. 4, 36; Pl. Gorg. 494, d: πλήσσω 6.

ἐπληξάμην Aor. Med. Her. 3, 14; πληξ(άμην): πλήσσω 6.

ἔπλησα (< πλῆσε) Aor. Eur. Med. 905; ἐν- Thuc. 7, 82; Pl. Phaedr. 255, d: πίμπλημι 16.

ἐπλησάμην Aor. Med. *trans.* -σω Soph. O. C. 528; vgl. πλησ(αμην); *intr.* Nic. Ther. 177: πίμπλημι 16.

ἐπλήσθην (< πλῆσθεν) Aor. Pass. Il. ν, 156; Hym. 5, 280; Qu. Sm. 2, 196; Eur. Hec. 646; -εν Pl. Leg. 641, c; vgl. πλησθ(ην) Soph. Thuc. Pl.: πίμπλημι 16.

ἐπλήχθην (< ἐπλάγην, ἐπλήγην) Aor. Pass. selten Plut. M. 901; ἐκπληχθεῖσα Eur. Tr. 183: πλήσσω 6.

ἐπλύθην Aor. Pass. (*233*) s. πλυθ(ην).

ἐπλύνθην (< ἐπλύθην) Aor. Pass. sp. Dioscor. 2, 94 (*233*): πλύνω 17.

ἔπλων, -ως, -ω Aor. 2 Anth. Pal. 9, 219; 11, 42; ἐπέπλων Hes. Op. 648; -ως Od. γ, 15; ἐπέπλωμεν Ap. Rh. 2, 152; ἐξ- 647: πλώω 18.

ἔπλωσα Aor. Her. 4, 148: πλώω 18.

ἐπνεύθην (< ἐπνεύσθην) Aor. Pass. Philo (-ευ- *28*): πνέω 19.

ἔπνευσα Aor. Hes. Op. 506; Eur. Andr. 327; ἐν- Il. ρ, 456; ω, 442; Od. ι, 381; ἐμπνεῦσαι Pl. Symp. 179, b (-ευ- *28*): πνέω 19.

ἐπνεύσθην (< ἐπνεύθην) Aor. Pass. sp. Eustath.; Galen (-ευ *28*): πνέω 19.

ἐπνίγην Aor. 2 Pass. Hom. Batr. 148; πνιγείς Sotades in Stob. Fl. 98, 9, 14; ἀπο- Phereer. Com. Fr. 2, 341; ἀπεπνίγη Pl. Gorg. 512, a: πνίγω 20.

ἔπνιξα Aor. s. πνιξ-: πνίγω 20.

ἐπόθεσα (< ἐπόθησα) Aor. πόθεσαν, ποθέσαι Il. ο, 219; Od. β, 375; Theocr. 10, 8, selten in Prosa, wie Her. 9, 22; Isocr. 4, 122; 19, 7 (-ε-, -η- *23. 27*): ποθέω 21.

ἐπόθην Aor. Pass. Hippocr. 1, 50. 195; ἐκποθέν θ' Aesch. Ch. 64; καταποθέν Pl. Tim. Critia 111, d: πίνω 22.

ἐπόθησα (< ἐπόθεσα) Aor. gew. in Prosa Her. 3, 36; Pl. Men. 84, c; Xen. Hell. 1, 1, 30; 5, 3, 20; Ages. 11, 15; auch Coluth. 67 (-η-, -ε- *23. 27*): ποθέω 21.

ἐποιέετο (< ἐποιεῖτο) 3 Sing. Imperf. Med. Her. 7, 17: ποιέω 23.

= *b*; sich verstellen. 11 flechten, drehen, knüpfen, schlingen. 12 *a*. sich regen, bewegen; *b*. sein = *versari*. 13 *a*. schiffen; *b*. schwimmen. 14 voll sein, sich füllen. 15 = 8. 16 (er-, an)füllen. 17 (aus)waschen; (aus-, ab)spülen. 18 = 13. 19 *a*. wehen; *b*. duften; *c*. schnauben, athmen. 20 (er)sticken, erwürgen. 21 wünschen, verlangen, ersehnen. 22 trinken. 23 machen, thun.

ἐποιεῖτο (< -έετο) 3 Sing. Imprf. Med. Xen. Ages. 1, 22: ποιέω 1.
ἐποιεύμην (< ἐποιούμην) Imprf. Med. Her. 1, 118; -εῦντο 7, 138 [547]; vgl. ἐποιέετο: ποιέω 1.
ἐποίησα (< ποίησα) Aor. Il. η, 222 B*; Her. 1, 115; Pl. Xen. u. s. w.: ποιέω 1.
ἐποιησάμην (< ποιήσατο) Aor. Med. Her. 6, 105; 9, 106; Xen. Cyr. 6, 1, 23: ποιέω 1.
ἐποιούμην (< -εύμην) Imprf. Med. Xen. Cyr. 2, 1, 9; -ούμεθα Pl. Symp. 173, c: ποιέω 1.
ἐποίπνυον (< ποίπνῦον, περιποίπνῦον) Imprf. Il. σ, 421; Od. γ, 430; Nonn. Dion. 5, 57: ποιπνύω 2.
ἐποίπνυσα s. ποιπνύσαντι, -ύσασαι.
ἐπολεμήθην Aor. Pass. Thuc. 5, 26; Xen. An. 4, 1, 1: πολεμέω 3.
ἐπολέμησα Aor. Thuc. 1, 1: πολεμέω 3.
ἐπολιορκήθην Aor. Pass. Isocr. 6, 57: πολιορκέω 4.
ἐπολιτεύθην Aor. Pass. *pass.* -θείη Xen. Mem. 4, 4, 16; -θῆναι Pl. Leg. 693, e; *act.* -εύθην Thuc. 6, 92; -θῆναι Lys. 26, 5; Aristot. Pol. 2, 12 (388): πολιτεύω 5.
ἐπολιτευσάμην (< ἐπολιτεύθην) Aor. Med. κατ- Dem. 19, 315 (388): πολιτεύω 5.
ἐπονάθην (< -ήθην) Aor. Pass. dor. pass. Bed. (388); πονασθῇ Pind. Ol. 6, 11: πονέω 6.
ἐπόνεσα (< ἐπόνησα) Aor. Hippocr. 2, 105. 192; u. sp. Themist. Or. 1, 14; 11, 150; V. T. 1 Par. 10, 3; Jer. 5, 3; 51, 29 (-ε- 27): πονέω 6.
ἐπονήθην (< ἐπονησάμην, ἐπονάθην) Aor. Pass. act. Bed. (388) Eur. Hel. 1509: πονέω 6.
ἐπόνησα (< ἐπόνεσα) Aor. Eur. Hipp. 1369; Xen. An. 7, 6, 41; Hippocr. 2, 182 (-η- 27): πονέω 6.
ἐπονησάμην s. πονήσατο, -άμενος.
ἐπόνουν Imprf. Xen. Ap. 17: πονέω 6.
ἐπορεύθην Aor. Pass. Isocr. 1, 5; vgl. πορευθ(ην) (388): πορεύω 7.
ἐπόρευσα s. πορευσ-.
ἐπορευσάμην Aor. Med. -σάμενος Polyb. 2, 27 (> -όμενος): πορεύω 7.
ἐπορισάμην Aor. Med. Pl. Crat. 421, c; Tim. 47, a: πορίζω 8.
ἐπορίσθην Aor. Pass. Isocr. 4, 28; -ισθῆναι Pl. Rep. 437, c: πορίζω 8.
ἐπορον (< πόρον) Aor. 2 Il. ρ, 196; ἔπορ' τ, 277; -εν Pind. Ol. 13, 77 A*; -ον N. 6, 53: πόρω 9.
ἐποτάθην s. ποταθείη.
ἐποτήθην s. ποταθείη.
ἐπόψομαι s. u. ὄψομαι.
ἐπραγματεύθην (< seltener [386] als ἐπραγματευσάμην) Aor. Pass. act. Dio. Hal. A. R. 6, 91: πραγματεύομαι 10.
ἐπραγματευσάμην (< häufiger [386] als ἐπραγματεύθην) Aor. -ατο Xen. Oec. 10, 9; -μένῳ, -άμενον Pl. Eryx. 398, e. a [Pl.] Ep. 315, e: πραγματεύομαι 10.
ἐπράθην (< ἐπρήθην) Aor. Pass. Aesch. Ch. 915; vgl. πραθῆναι, -θέντα, -θέντων: πιπράσκω 11.
ἔπρᾰθον Aor. 2 Il. σ, 454; Pind. P. 9, 81: πέρθω 12.
ἔπραξα (< ἔπρηξα) Aor. Pind. P. 2, 40 B*; Aesch. Γ* -άτην Ag. 1418; Pl. Phaedr. 232, d; 233, a; Xen. Cyr. 5, 4, 23 B*: πράσσω 13.
ἐπραξάμην Aor. Med. Aesch. Ag. 812; Pl. Ap. 31, c; -ατο Gorg. 511, d: πράσσω 13.
ἐπράχθην (< ἐπρήχθην ion.) Aor. Pass. Aesch. Prom. 49; Thuc. 1, 23; Pl. Tim. 23, e; Xen. Hell. 3, 2, 19: πράσσω 13.
ἐπραξάτην s. u. ἔπραξα.
ἐπράϋνα (ἐπρήϋνα) Aor. Aesch. Pers. 190: πραΰνω 14.
ἔπρεπε (< πρέπε) Imprf. Il. μ, 104; Xen. An. 1, 9, 6: πρέπω 15.
ἔπρεσε Aor. verkürzt aus ἔπρησα Hes. Th. 856: πρήθω, πίμπρημι 16.
ἔπρεψα Aor. Pl. Charm. 158, c: πρέπω 15.
ἐπρηγματεύθην (< ἐπραγμ-) Aor.

---

1 machen, thun. 2 hasten, eilen; emsig, geschäftig sein. 3 *a.* Krieg führen; *b.* bekriegen. 4 belagern, bedrängen. 5 den Staat verwalten; *Med.* als Bürger leben, Staatsgeschäfte treiben. 6 arbeiten, sich mühen; *trans.* verfertigen. 7 (über)fahren, übersetzen; *Med.* gehen, reisen, wandern. 8 verschaffen, bereiten. 9 geben, gewähren, verschaffen. 10 *a.* ein Geschäft (be)treiben; *b.* sich beschäftigen mit . . . , bemühen um . . . 11 verkaufen. 12 verwüsten, zerstören. 13 (durch-, hindurch)dringen;

Pass. med. Her. 2, 87: πραγματεύομαι 10.

ἐρρήθην (< ἐρράθην) Aor. Pass. ion. Her. 2, 56: πιπρήσκω 17.

ἔρρηθον (< ἐπίμπρων, ἐπίμπρην) Imprf. ἐν- Il. ι, 589: πρήθω, πίμπρημι 16.

ἔρρηξα (< ἔρραξα) Aor. Her. 3, 58; 5, 114: ῥήσσω ion.= ῥάσσω 13.

ἐρρηξάμην (< ἐρραξάμην) Aor. Med. -αντο in συν- Her. 5, 94: συμπρήσσω 18.

ἔρρησα (< πρῆσε) Aor. Il. θ, 217; Od. β, 427; Thuc. ἐν- 1, 30. 108; vgl. πρῆσαι u. s. w.: πρήθω 19.

ἐρρήϋνα (< ἐρράϊνα) Aor. Hom. Hym. 3, 417: πρηΰνω 14.

ἐρρήχθην (< ἐρράχθην) Aor. Pass. Her. 5, 106: ῥήσσω ion. = ῥάσσω 13.

ἐρριάμην [1]) (< πριάμην) Aor. 2 Archipp. Com. Fr. 2, 723; Andoc. 3, 5; [Pl.] Ep. 13, 361: πρίαμαι 20.

ἔρριον Imprf. Luc. Hist. 51; ἐξ- Thuc. 7, 25 (-ῐ- 31): πρίω 21.

ἔρρῑσα Aor. πρῖσαι Hippocr. p. 412 F.; πρίσαντες Thuc. 4, 100 (-ῐ- 31): πρίω 21.

ἐρρῐ́σθην Aor. Pass. πρισθείς Soph. Ai. 1030; ἐπρίσθησαν N. T. Hebr. 11, 35 (-ῐ- 31): πρίω 21.

ἐπροθυμεῖτο Imprf. frühere Lesart für προεθ- Xen. Ages. 2, 1: προθυμέομαι 22.

ἔπταικα Perf. Aristot. Vol. 2, p. 1425 Bekker; Menandr. bei Stob. 113, 13; προσ- Isocr. 6, 82: πταίω 23.

ἔπταισα Aor. [Pl.] Ep. 371, c; vgl. πταισ-: πταίω 23.

ἐπταίσθην Aor. Pass. πταισθέντα Luc. Demon. 7: πταίω 23.

ἔπταξα (< ἔπτηξα) Aor. dor. Pind. 4, 57: πτήσσω 24.

ἔπταρα (< gew. ἔπταρον) Aor. 1 πτάραντες Aristotel. Probl. 33, 16: πτάρνυμι, πταίρω 25.

ἐπτᾰ́ρην Aor. Pass. πταρείς Hippocr. 5, 214; Aristot. Probl. 7, 8; Anth. 11, 268; Phot. 242, 59; Aglaoph. p. 605: πταίρω 25.

ἔπτᾰρον (< ἔπταρα) Aor. 2 gew. -εν Od. ρ, 541; -ον Ar. Ran. 647; πταρεῖν Her. 6, 107; πτάρε Pl. Symp. 185, e; ἐπέπταρε Od. ρ, 545; Hym. 3, 297; Theocr. 18, 16; -ον 7, 96 (244): (ἐπι)πταίρω 25.

ἔπτηκα (< ἔπτηχα) Perf. sp. Themist. 24, p. 309: πτήσσω 24.

ἔπτηξα (< ἔπταξα) Aor. Soph. O. C. 1466; vgl. πτηξ-, πτῆξαι: πτήσσω 24.

ἔπτηχα (< ἔπτηκα) Perf. Isocr. 5, 58; κατ- Lycurg. 40: πτήσσω 24.

ἔπτισα s. πτίσαντες.

ἐπτίσθην Aor. Pass. περιπτισθείς Theophr. H. P. 4, 4, 10: πτίσσω 26.

ἔπτισμαι Perf. Pass. -μένος Hippocr. 2, 670; περι- Ar. Ach. 507: πτίσσω 26.

ἐπτόμαν Aor. 2 ἀν- Soph. Ai. 693: ἀναπέτομαι 27.

ἐπτύγην (< ἐπτύχθην) Aor. 2 Pass. ἀνα- Hippocr. 2, 513: πτύσσω 28.

ἔπτυγμαι Perf. Pass. App. Civ. 4, 72; ἀν- Xen. Hier. 2, 4; δι- Theophr.: πτύσσω 28.

ἐπτύην (< ἐπτύσθην) Aor. 2 Pass. Hippocr. 5, 106: πτύω 29.

ἐπτύκα Perf. Sext. Emp. p. 505: πτύω 29.

ἔπτυξα s. πτυξ-, πτύξας, -ασα.

ἐπτύρην Aor. Pass. wurde scheu πτυρείης Pl. Axioch. 370, a: πτύρω, scheu machen.

ἔπτυσα Aor. Anthol. 7, 283; πτύσας Soph. Ant. 653; ἐξέπτυσεν Od. ε, 322; ἀπέπτυσ' Eur. Hec. 1276: πτύω 29.

ἐπτύσθην (< ἐπτύην) Aor. 1 Pass. Hippocr. 2, 183: πτύω 29.

ἐπτύχθαι Aor. Pass. ἀν- Eur. El. 357: πτύσσω 28.

ἐπτύχθην (< ἐπτύγην) Aor. 1 Pass. s. πτυχθ(ην): πτύσσω 28.

1) Aor. zu ὠνέομαι.

ausführen, erreichen. 14 besänftigen, mildern. 15 *a.* hervortreten; *b.* ähneln; *c.* ziemen. 16 anfachen, -schwellen, -zünden; *Pass.* brennen. 17 = 11. 18 zusammen bewerkstelligen. 19 = 16. 20 kaufen. 21 (zer)sägen. 22 geneigt sein. 23 (an-, um)stossen; *Pass.* angestossen, verfehlt werden. 24 in Furcht setzen; *Pass.* sich fürchten. 25 niesen. 26 Gerste u. s. w. enthülsen; (zer)stampfen. 27 auffliegen. 28 (zusammen)falten. 29 speien.

ἐπυθόμην (< πυθόμην, πεπυθόμην) Aor. 2 -οντο Il. ο, 224. 379; σ, 530; -ετο Her. 1, 154; -οντο Thuc. 1, 28; -ον Pl. Theaet. 209, e; -όμεθα Phaed. 59, e; Xen. Cyr. 1, 1, 6: πυνθάνομαι 1.

ἐπυκάσθην s. πυκασθείς.

ἐπύρεξα Aor. Hippocr. 1, 105; 3, 494: πυρέσσω 2.

ἐπύρεσε Aor. Hippocr. 3, 516 † (> ἐπηρέτηνεν, ἐπύρεσσε); 553; 563 † (> ἐπύρεσσε): πυρέσσω 2.

ἐπύρεσσε (< ἐπύρεσε) Imprf. Hippocr. 5, 216. 230; vgl. u. ἐπύρεσε: πυρέσσω 2.

1) ἔπῡσα (< ἔπῦσα) Aor. Hom. Hym. 2, 196; κατ- 193: πύθω 3.

2) ἔπῠσα (< ἔπῡσα) Aor. Callim. Fr. 313: πύω 4.

ἐπωτήθην Aor. Pass. ἐξ- Babr. Fab. 12, 1: πωτάομαι 5.

ἐράασθε 2 Plur. Imprf. für ἠρᾶσθε Il. π, 208: ἐράω, ἔραμαι 6.

ἐραθείς (< ἐρασθείς) Aor. Pass. ἐξ- Hippocr. 2, 782: ἐξεράω 7.

ἐραίμαν Opt. Praes. Pind. P. 11, 50: ἔραμαι 6.

ἔραμαι Praes. Il. γ, 446; Pind. N. 1, 31; Eur. Alc. 866; Ar. Vesp. 751: ἔραμαι 6.

ἐρᾶσαι 2 Sing. Praes. Theocr. 1, 78 (> ἔρασσαι): ἐράω, ἔραμαι 6.

ἐρᾶσατε Aor. 1 ἐξ- Ar. Ach. 341; συνερᾶσαι Isocr. 5, 128: ἐράω 7.

ἐρασθ(ην) Aor. Pass. -θείς Pl. Crat. 404, c; -θέντος, -τα, -τες Pl. Xen.: ἐράω 7.

ἐράσθην (< ἠράσθην) Aor. Pass. Her. 2, 131: ἔραμαι 6.

ἐρασθήσομαι Fut. Pass. Aesch. Eum. 852; Luc. Merc. Cond. 7: ἐράω, ἔραμαι 6.

ἐράσσατο (< ἠράσσατο, -άσατο) Aor. Pind. Ol. 1, 25; P. 2, 27: ἔραμαι 6.

ἐραστός Vb. Pl. Symp. 204, c; Phaedr. 250, d: ἐράω 6.

ἐράσω Fut. ἐξ- Ar. Vesp. 993: ἐράω 7.

ἔρανται 3 Sing. Praes. Il. ι, 64; Pind. P. 1, 57; N. 10, 29: ἔραμαι 6.

ἐρᾶται 3 Sing. Praes. Sappho Fr. 16; Theocr. 2, 149: ἐράω, ἔραμαι 6.

ἔρᾶται Conj. Praes. dor. für ἔρηται Pind. P. 4, 92: ἔραμαι 6.

ἐργαζόμην (< εἰργαζόμην, ἠργ-) Imprf. -οντο Od. ω, 210: ἐργάζαμαι 8.

ἔργαθον Aor. 2 Il. λ, 437: ἔργω, ἔρδω 9.

ἐργάθου Aor. Med. trans. κατ- Aesch. Eum. 56: ἔργω 9.

ἐργασ(αμην) Aor. -νται Xen. Pl. Symp. 213, d; -αιτο Leg. 664, a; -ασθαι Xen. Pl.; -άμενος Her. Pl. Xen.: ἐργάζομαι 8.

ἐργασθ(ην) Aor. Pass. -θείη Pl.; -θέν, -θέντι, -θεῖσιν Pol. 279, e: ἐργάζομαι 8.

ἐργασθήσομαι Fut. Pass. pass. Soph. Tr. 1218: ἐργάζομαι 8.

ἐργασμαι (< εἴργασμαι) Perf. ion. *act.* Her. 9, 45; -σται 3, 155; *pass.* -σμένα 7, 53: ἐργάζομαι 8.

ἐργάσομαι (< ἐργαξοῦμαι, ἐργάξομαι) Fut. Her. 8, 79; Eur. Med. 108; Xen. Symp. 6, 10; Pl. Crit. 53, a *B**: ἐργάζομαι 8.

ἐργαστέος Vb. Eur. Med. 791: ἐργάζομαι 8.

1) ἔργμαι Perf. Pass. -μένον Hom. Hym. 3, 123: ἔργω 10.

2) ἔργμαι Perf. Pass. ἄπεργμαι Her. 2, 99: ἔργω 11.

ἔρδεσκον (< ἔρδεσκον) Imprf. Il. ι, 540; Hym. 2, 125: ἔρδω 12.

ἔρδεσκον (< ἔρδεσκον) Imprf. Her. 7, 33: ἔρδω 12.

ἔρδειν (< ἔρδειν) Inf. Il. ο, 148: ἔρδω, ῥέζω 9.

ἔρδειν Inf. Her. 8, 143: ἔρδειν 13.

ἔρδῃ Conj. Praes. Her. 1, 119: ἔρδω 12.

ἔρδοι Opt. Praes. Il. ξ, 261: ἔρδειν 13.

ἔρδομαι Praes. Pass. Her. 4, 60: ῥέζω, ἔρδω 9.

1) ἔρδον Imprf. Il. λ, 707: ἔρδω 9.

2) ἔρδον Imprf. Her. 9, 103; ἔρδω 12.

ἐρέει Praes. ep. sp. Nic. Ther. 484: ἐρέω 14.

---

1 erfragen; vernehmen, erfahren. 2 fiebern. 3 verfaulen machen; *Pass.* verfaulen. 4 = 3. 5 fliegen. 6 lieben. 7 ausgiessen. 8 ein Geschäft betreiben; *trans.* bearbeiten, ausüben. 9 ἔργω, ἔρδω, thun. 10 einschliessen. 11 εἴργνυμι ausschliessen. 12 thun, machen, betreiben. 13 = 12. 14 sagen. 15 fragen, suchen. 16 (er)fragen; *Med.* = *Act.*

ἐρέειν Inf. ἐξ- Anth. 11, 368: ἐρέω 14.
ἐρεεινόμην Imprf. Med. als Act. Od. ρ, 305: ἐρεείνω 16.
ἐρέεινον Imprf. Od. δ, 137: ἐρεείνω 16.
ἐρέεσθαι Inf. Praes. Med. Od. ζ, 298; Hippocr. 1, 230: ἐρέω 15.
ἔρεζον (< ῥέζεσκον) Imprf. Il. β, 400: ῥέζω 9.
ἐρέηαι ν Tzetz. P. H. 750: ἐρέω 15.
ἐρέθεσκον (< ἤρεθον) Ap. Rh. 3, 618: ἐρέθω 17.
ἔρεισδον (< ἤρεισδον) Imprf. Il. ν, 131: ἐρείδω 18.
ἐρεισ- s. ἤρεικα.
ἔρεο Imper. = ἐρέεο, ἐροῦ Il. λ, 611: ἐρέω 15.
ἐρείομεν Conj. Praes. = -έωμεν Il. α, 62: ἐρέω 15.
ἔρειπον (< ἤρειπον) Imprf. Il. μ, 258: ἐρείπω 19.
ἔρεισα (< ἤρεισα) Aor. Hom. Hym. 1, 117; Ap. Rh. 1, 1198; ἐπ- Il. η, 269: ἐρείδω 18.
ἐρεισάμην (< ἠρεισάμην) Aor. Med. intrans. Il. ε, 309; trans. Anth. 6, 83: ἐρείδω 18.
ἐρείσθην Aor. Pass. Il. η, 145; -θείς, συν- Eur. I. T. 457: ἐρείδω 18.
ἐρείσω Fut. Callim. H. Del. 234; Lycophr. 616: ἐρείδω 18.
ἐρεφθ(ην) Aor. Pass. -θείς Soph. Ai. 309: ἐρείπω 19.
ἐρεῖψαι Inf. Aor. Her. 1, 164: ἐρείπω 19.
ἐρείψω Fut. Soph. O. C. 1372; Xen. Cyr. 7, 4, 1: ἐρείπω 19.
ἔρεξα Aor. Il. ε, 373; Hym. 15, 6; Batr. 181; Qu. Sm. 3, 98; Soph. O. C. 537; Eur. Andr. 838: ῥέζω (ἔρδω, ἔργω) 9.
ἐρέοιμι Opt. Praes. Od. λ, 229: ἐρέω 14.
ἐρέοντο Imprf. Il. α, 332: ἐρέω 15.
ἐρεπτόμενος Part. Il. β, 776: ἐρέπτομαι 20.
ἐρέριπτο (< ἐρήριπτο) Plsprf. gekürzt Il. ξ, 15: ἐρείπω 19.
ἐρευγμαι Perf. ἐπανερευγμένος † Hippocr. 2, 64 (> ἐπανερευγόμενος): ἐρεύγομαι 21.
ἐρευθείην Opt. Praes. ξυνεξ- Hippocr. 2, 176: ἐρεύθω 22.
ἐρευξ(αμην) s. ἠρευξάμην.
ἐρεύξομαι Fut. Hippocr. 2, 669: ἐρεύγομαι 21.
ἔρευσα Aor. ἐρεῦσαι Il. σ, 329: ἐρεύθω 22.
ἐρεύσω Fut. Il. σ, 329: ἐρεύθω 22.
ἐρέχθων Part. Praes. Od. ε, 85: ἐρέχθω 23.
ἐρεχθομένη Fem. Part. Praes. Hym. Apol. 180; Il. ψ, 317: ἐρέχθω 23.
ἐρεψ(αμην) s. ἠρεψάμην.
ἔρεψα (< ἤρεψα) Aor. Il. α, 39; ω, 450; Od. ψ, 193; Pl. O. 13, 22: ἐρέφω 24.
ἐρέψομαι Fut. Med. -ομεσθα Eur. Bacch. 323: ἐρέφω 24.
ἐρέψω Fut. Ar. Av. 1110: ἐρέφω 24.
ἐρέωμι Conj. Praes. Od. ρ, 509: ἐρέω 15.
ἐρέων Part. Praes. Il. η, 128: ἐρέω 15.
ἔρῃ 2 Sing. Conj. Phaedr. 275, d: ἔρομαι 25.
ἐρηρέδαται (< ἐρήρεισμαι, ἠρήρεισται, ἐρήρεινται, ἤρεισμαι) 3 Plur. Perf. Il. ψ, 284 [111]: ἐρείδω 18.
ἐρηρέδατο (< ἠρήρειστο, ἠρήρειντο) Plsprf. -τ' Od. η, 95 [111]: ἐρείδω 18.
ἐρήρεικα Perf. προσ- Pl. Aem. Paul. 19: ἐρείδω 18.
ἐρήρεινται (< ἐρήρεισμαι, ἠρήρεισται, ἐρηρέδαται, ἤρεισμαι) 3 Plur. Perf. Ap. Rh. 2, 320: ἐρείδω 18.
ἐρήρεισμαι (< ἠρήρεισται, ἐρήρεινται, ἐρηρέδαται, ἤρεισμαι) Perf. Pass. Her. 4, 152; Hippocr. 3, 176. 211. 263; [Pl.] Tim. Locr. 97: ἐρείδω 18.
ἐρήριγμαι (< ἐρήρισμαι) Perf. Pass. Aristotel. H. A. 8, 7; Hippocr. 1, 480; 2, 597: ἐρείκω 26.
ἐρήριπα Perf. 2 Il. ξ, 55: ἐρείπω 19.
ἐρήριπτο (< ἐρέριπτο) Plsprf. Arr.: ἐρείπω 19.
ἐρήρισμαι (< ἐρήριγμαι) Perf. Pass. Hippocr. 2, 597: ἐρείκω 26.

---

17 (an)reizen, antreiben. 18 anstellen, anlehnen. 19 *trans.* umwerfen, einreissen; *Pass. u. intrans. Aor. 2* einfallen. 20 schrappen, (ver)zehren. 21 ausbrechen, *eructare.* 22 röthen; *Pass.* sich ∿. 23 zerreissen. 24 überdachen; umkränzen; *Med.* sich umkränzen. 25 (er)fragen, erforschen. 26 zerbrechen, zerreissen; *intr. im Aor. 2* brechen, reissen.

ἐρήρισται Perf. Pass. als Act. Hes. Fr. 219: **ἐρίζω** 1.
ἐρήσεσθαι Inf. Fut. Xen. Oec. 11, 22: **ἔρομαι** 2.
ἐρήσομαι Fut. Eur. Or. 507; Pl. Ap. 29, e; Phaed. 60, d; Xen. Oec. 15, 1; vgl. **-εσθαι**: **ἔρομαι** 2.
ἔρηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Prot. 355, c; Xen. Mem. 4, 4, 7: **ἔρομαι** 2.
ἐρητύεσκον Imprf. Rh.: **ἐρητύω** 3.
ἐρήτῡθεν 3 Plur. Aor. Pass. für **-ύθησαν** [**114**] Il. **β**, 211: **ἐρητύω** 3.
ἐρήτυον Imprf. **-ε** Od. **π**, 43; **-ετ'(ε)** Il. **ι**, 462 ***A****; **-ον** **σ**, 503: **ἐρητύω** 3.
ἐρητύοντο Imprf. Med. Il. **ϑ**, 345 ***A****; act. **ο**, 723: **ἐρητύω** 3.
ἐρήτῡσα (< **ἐρητύσασκε**) Aor. Il. **-ειε** Il. **α**, 192; Pangas. in Stob. Fl. 18, 22, 11: **ἐρητύω** 3.
ἐρητύσασκε (< **ἐρήτῡσα**) Aor. iterat. Il. **λ**, 567 [**139**. **140**]: **ἐρητύω** 3.
ἐρητῡ́σω Fut. Ap. Rh. 1, 296; **κατ-** Soph. Ph. 1416: **ἐρητύω** 3.
ἐριδήνα Aor. Ap. Rh. 1, 89; 2, 988: **ἐριδαίνω** 4.
ἐρῑδήσασθαι Inf. Aor. Med. als Act. Il. **ψ**, 792 (> † **ἐριδδήσ-**): **ἐριδαίνω** 4.
ἐρίζεσκον Imprf. Od. **ϑ**, 225: **ἐρίζω** 1.
ἐρίξω Fut. Nonn. Dion. 1, 502 (> **ἐρίζω** Graefe); Eusth. Opusc. 56, 94: **ἐρίζω** 1.
ἔριπε (< **ἤριπε**) Aor. 2 Il. **ε**, 68; **υ**, 417: **ἐρείπω** 5.
ἐριπέντι Part. Aor. 2 Pass. Pind. O. 2, 43 (> **ἐριπόντι**): **ἐρείπω** 5.
ἐρίπησε Conj. Aor. 2 Il. **ρ**, 522 [**21**]: **ἐρείπω** 5.
ἐριπωῦσα Fem. Part. Il. **ε**, 357 ***A****: **ἐρείπω** 5.
ἐριπών Part. Aor. 2 Il. **ϑ**, 329: **ἐρείπω** 5.
ἔρισα (< **ἤρισα**) Aor. **-αν** Pind. I. 7, 27; **-σωσιν** Od. **σ**, 277; **ἐρίσαι** Her. 4, 152; **-άντων** Xen. Ages. 1, 5; vgl. **ἐρίσσειε**: **ἐρίζω** 1.
ἐρίσδω Praes. dor. für **ἐρίζω** Theocr. 1, 24: **ἐρίζω** 1.
ἐρίσσειε Opt. Aor. Od. **τ**, 286: **ἐρίζω** 1.
ἐρίσσεται Fut. od. Conj. Aor. Med. Od. **δ**, 80: **ἐρίζω** 1.
ἐριστός Vb. Soph. El. 220: **ἐρίζω** 1.
ἐρίσω Fut. Matth. 12, 19: **ἐρίζω** 1.
ἔριψα (< **ἔρριψα**) Aor. Orph. Arg. 495; Mosch. 3, 32; **ἀπ-** Pind. P. 6, 37 (**19**): **ῥίπτω** 6.
ἐρκτός Vb. Arr. Ind. 20: **ῥέζω** 7.
ἔρξα Aor. **-ε** Od. **κ**, 435; **-αν** **ϑ**, 490; **-άτην** Aesch. Sept. 9242 [**40**]: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἔρξα Aor. **ἀπ-** Her. 2, 124 [**40**]: **ἔργω** 8.
ἔρξα Aor. **ἔρξα** Od. **ξ**, 411; **ἔρξε** Her. 3, 136 [**40**]: **ἔργω** = **εἴργω** 9.
ἔρξαι Inf. Aor. Od. **ε**, 342; Pind. P. 8, 6; Aesch. Suppl. 406; Theogn. 178: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἔρξαιμι 1 Sing. Opt. Aor. Od. **ν**, 147; Aesch. Eum. 467: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἔρξαις (< **ἔρξας**) Part. Aor. dor. Pind. O. 11, 91: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἔρξας (< **ἔρξαις**) Aesch. Pers. 236 Part. Aor. **-αντα** Il. **ε**, 650; Aesch. ***A****; Pl. Euth. 12, a (poet.); **-αντες** Pers. 786: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἐρξέμεν Inf. Fut. Od. **η**, 294: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἔρξῃς 2 Sing. Conj. Aor. Il. **β**, 364; Od. **α**, 293: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἔρξομαι Fut. Med. Soph. O. T. 890: **ἔργω** 8.
ἔρξον Imper. Aor. Od. **π**, 67: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἕρξω Fut. **ἐφ-** Fab. Heracl. 1, 83: **ἕργω** = **εἴργω** 9.
ἔρξω Fut. Il. **ε**, 360; **λ**, 80; Aesch. Pers. 1059: **ἔρδω**, **ῥέζω** 7.
ἐροίμεθα 1 Plur. Opt. Aor. 2 Pl. Prot. 354, a: **ἔρομαι** 2.
ἐροίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Symp. 199, e: **ἔρομαι** 2.
ἔροιντο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Pl. Crit. 50, a: **ἔρομαι** 2.
ἔροιο 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Rep. 341, e: **ἔρομαι** 2.
ἔροιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Prot. 312, d; Xen. Oec. 7, 5: **ἔρομαι** 2.

---

1 (sich) streiten, hadern; wetteifern; ***Med.*** = ***Act.*** wetteifern. 2 (er)fragen, erforschen. 3 ***auch Med.***: anhalten, hemmen. 4 = 1. 5 ***trans.*** umwerfen, einreissen; ***Pass. u. intr. Aor. 2*** einfallen. 6 werfen, schleudern; ***intr.*** sich werfen, sich stürzen. 7 thun, machen, betreiben. 8 **εἴργνυμι** ausschliessen. 9 einschliessen. 10 schleichen, kriechen. 11 = 10.

ἐρόμενος Part. Aor. 2 Pl. Crat. 407, e; Xen. Hell. 3, 3, 9: ἔρομαι 2.
ἐροῦ Imper. Aor. 2 Eur. Or. 763; Pl. Gorg. 447, c: ἔρομαι 2.
ἑρπετόν Vb. Od. δ, 418; Ar. Av. 1069; Theocr. 24, 56: ἕρπω 10.
ἑρπυσ- Aor. ἐφερπύσαι Ar. Pl. 675; ἐφερπύσας Theocr. 19, 15 † (> ἐφερπαίσας); sehr selten in Prosa. Diog. Laert. 6, 4; vgl. εἵρπυσα: ἑρπύζω 11.
ἔρ ρ' s. u. ἔρρω.
ἐρράγην (< ἐρρήχθην) Aor. 2 Pass. Ar. Nub. 583; ἐξ- Her. 8, 74; κατ- Thuc. 4, 115: ῥήγνυμι 12.
ἐρράδαται (< ἔρραντται) 3 Plur. Perf. Pass. ep. Od. υ, 354 [204]: ῥαίνω 13.
ἐρράδατο 3 Plur. Plsprf. Il. μ, 431 [204]: ῥαίνω 13.
ἔρραισα s. ῥαίσω.
ἐρραίσθην Aor. Pass. Il. π, 339; Pind. Fr. 77; ῥαισθῇ Aesch. Pers. 189; -σθεῖσα Ap. Rh. 2, 1113: ῥαίω 14.
ἔρραμαι (< ἔρασμαι, ἔρραντται) Perf. Pass. -μένα Persae. Athen. 4, 140: ῥαίνω 13.
ἔρραμμαι Perf. Pass. -αμμένος Ar. Eccl. 24; Alex. Com. Fr. 3, 423: ῥάπτω 15.
ἔρρᾶνα (< ἔρρηνα, ἐρρᾶσα) Aor. Com. bei Athen. 7, 292, e; Eur. Rhes. 73; Anth. 7, 55; 12, 132; ἐξ- Cyel. 402 (225. 228): ῥαίνω 13.
ἐρράνθην Aor. Pass. ῥανθεῖσαν Pind. P. 5, 100: ῥαίνω 13.
ἔρραντται (ἔρρασμαι, ἔρραμαι) Perf. Pass. Aesch. Pers. 572 nach Herm. Op. 2, p. 81: ῥαίνω 13.
ἔρραξα Aor. ῥάξαντες Dem. 54, 8; ἐπιρράξασα Soph. O. C. 1503; συνέρραξαν Xen. Hell. 7, 5, 16: ῥάσσω 16.
ἐρράπισας Aor. Dem. 25, 57: ῥαπίζω 17.
ἐρραπίσθην Aor. Pass. Timocl. Com. Fr. 3, 607; Sext. Emp. adv. Math. 11, 94: ῥαπίζω 17.
ἔρρασα s. ῥάσσατε.
ἔρρασμαι (< ἔρραμαι, ἔρραντται) Perf. Pass. Schol. Il. ἐρράδατ' μ, 431: ῥαίνω 13.
ἐρράφην Aor. 2 Pass. Dem. ῥαφῆναι 54, 41; ἐνερράφην Eur. Bacch. 286 (14): ῥάπτω 15.
ἐρράφθαι Inf. Perf. Pass. Eur. Bacch. 243; Dem. 54, 35: ῥάπτω 15.
ἐρράφον Aor. 2 sp. Nonn. Dion. 7, 152: ῥάπτω 15.
ἐρράχθην Aor. Pass. κατ- Thuc. 7, 6: κα(ρ)ράσσω 16.
ἔρραψα (< ῥάψα) Aor. Eur. Andr. 911; Her. 6, 1; 9, 17: ῥάπτω 15.
ἐρραψάμην Aor. Med. ῥαψάμενος, -μένη Ar. Equ. 783; Nub. 538; Nonn. 1, 567: ῥάπτω 15.
ἔρραψεν Aor. 1 Hom. Hym. 3, 79 (Conjectur Matth., von Herm. gebilligt, für > ἔρριψεν): ῥάπτω 15.
ἔρρε 2 Sing. Imper. pack' dich fort Il. θ, 164 B*; ἔρρ' χ, 498; Soph. O. C. 1383; Ar. Plut. 404: ἔρρω 18.
ἔρρεε (< ἔρρει, ῥέε) Imprf. Il. ρ, 438 B*: ῥέω 19.
ἐρρέθην (< ἐρρήθην, εἰρέθην) Aor. Pass. Hippocr. 5, 196 (> εἰρήθην): ῥέω, εἶπον 20.
1) ἔρρει (< ἔρρεε, ῥέε) Imprf. Il. ρ, 86: ῥέω 19.
2) ἔρρει 3 Sing. Praes. oft mit Perfectbed. wie οἴχομαι, ist dahin. Aesch. Soph. Eur., auch in Prosa Xen. Cyr. 6, 1, 3: ἔρρω 18.
ἔρρειν Inf. Praes. Pl. Leg. 677, d; vgl. ἔρρει: ἔρρω 18.
ἔρρεις 2 Sing. Praes. Eur. I. T. 379; vgl. u. ἔρρει: ἔρρω 18.
ἐρρεῖτο Imprf. Pass. Eur. Hel. 1602: ῥέω 19.
ἔρρεξα (< ἔρεξα, ῥέξε) Aor. selten Il. ι, 536; κ, 49; Pl. Leg. 642, c: ῥέζω 7.
ἔρρεπον (< ἔρεπον) Imprf. Luc. Di. Mort. 11, 1: ῥέπω 21.
ἔρρετε 2 Plur. Imper. weichet von mir, geht hinweg Il. ω, 239; Ap. Rh. 3, 785; ἔρρω 18.
ἐρρέτω 3 Sing. Imper. geh' er Il. ι, 349; Od. ε, 139; Archil. Fr. 3, 4

---

12 brechen, reissen, sprengen; *Med.* = *Act. Pass.* brechen, reissen, springen. 13 (be)sprengen, (be)streuen. 14 sprengen, zerschmettern, zertrümmern. 15 *a.* nähen; *Med.* α) sich ~; β) = *Act.*; *b.* anstiften. 16 schlagen, stossen. 17 schlagen, peitschen. 18 langsam, mühselig einhergehen; in Elend gerathen, untergehen. 19 fliessen. 20 sprechen, sagen, reden, nennen. 21 das Uebergewicht haben.

Gaisf. Ap. Rh. 3, 785; Soph. Phil. 1200: ἔρρω 1.

ἔρρευσα Aor. Pseudophoc. 180; Mosch. 3, 33; Anthol. 5, 33; Hippocr. 1, 436; 2, 125. 127; 3, 162. 183; selten im Att. ῥεύσας Ar. Equ. 526; περιῤῥεῦσαι Lycurg. 96. — ῥεύσαντα † Pl. Rep. 544 e (> hergestellt ῥέψαντα); ῥεύσῃ † Aristot. Meleor. 2, 2. p. 356, a, 17 † (> hergestellt ῥέψῃ) (28): ῥέω 2.

ἐῤῥεύσατο Aor. Med. sp. Ann. Comn. 15, p. 475 (28): καταῥέω 2.

ἔῤῥεψα Aor. [Pl.] Ep. 328, b; ῥέψῃ Phil. 46, e; -αντα Pol. 544, e: ῥέπω 3.

ἔῤῥηγα (< ἔῤῥωγα) Perf. Tab. Heracl. B.; ἀν- Philostrat. Imag. 2, 26, 853; δι- V. T. 2 Regg. 14, 30; 15, 22: ῥήγνυμι 4.

ἔῤῥηγμαι Perf. Pass. selten ἀπ- Socrat. Ep. 7, 14; συνέῤῥηκται Od. ϑ, 137; κατεῤῥηγμένην Her. 2, 12: ῥήγνυμι 4.

ἐῤῥήϑην (< ἐῤῥέϑην, εἰῤῥέϑην) Aor. Pass. Eur. I. T. 91; Xen. Cyr. 6, 1, 19; 7, 5, 26: ῥέω, εἶπον 5.

ἔῤῥηκται s. ἔῤῥηγμαι.

ἔῤῥηκτο Plsprf. παρ- Arr. An. 4, 26: ῥήγνυμι 4.

ἔῤῥηνα (< -ᾶνα, ἔῤῥασα) Perf. Hippocr. 3, 99: ῥαίνω 6.

ἔῤῥηξα Aor. Il. γ, 348; η, 259; ϱ, 44; Hom. Batr. 254; Eur. Herc. F. 994; ῥῆξαι Dem. 9, 61; ῥήξας Aesch. Pers. 468: ῥήγνυμι 4.

ἐῤῥηξάμην (< ῥηξάμην) Ar. Med. Il. μ, 291; Eur. Heracl. 835; κατ- Xen. Cyr. 3, 1, 13: ῥήγνυμι 4.

ἐῤῥήσω Fut. -εις Hom. Hym. 3, 259; Ar. Vesp. 147; ἐῤῥήσεϑ' 1329; -ετε Pax. 500; -ετ' Lys. 1240: ἔῤῥω 1.

ἐῤῥήχϑην (< ἐῤῥάγην) Aor. Pass. selten ῥηχϑεῖσα Tryphiodor. 11; διαῤῥηχϑῇ Hippocr. 2, 483: ῥήγνυμι 4.

ἔῤῥῑγα (< ἐῤῥίγησα, ῥίγησα) Perf. Il. γ, 353; η, 114; ϱ, 175; Od. ψ, 216: ῥιγέω 7.

ἐῤῥίγειν Plsprf. Od. ψ, 216: ῥιγέω 7.

ἐῤῥίγησα (< ῥίγησα, ἔῤῥῑγα) Perf. Il. π, 119; Soph. O. C. 1607: ῥιγέω 7.

ἐῤῥίγῃσι 3 Sing. Conj. Praes. Il. γ, 353 [73]: ῥιγέω 7.

ἐῤῥίγοντι Part. Perf. ep. Hes. Sc. 228: ῥιγέω 7.

ἐῤῥίγωσα Aor. Hippocr. 1, 43; 3, 50; Plut. M. 132; ἐν- Ar. Plut. 846: ῥιγόω 8.

ἔῤῥιμμαι Perf. Pass. -πται Eur. Med. 1404; -μένος Ar. Eccl. 850; -α Xen. Mem. 3, 1, 7; ἀπερῤῥίψαι 2, 1, 31: ῥίπτω 9.

ἔῤῥιπται s. u. ἔῤῥιμμαι.

ἐῤῥίπτεον Imprf. Her. 8, 53; -ουν Xen. Cyr. 4, 2, 33: ῥίπτω 9.

ἔῤῥιφα Perf. Lys. 10, 9. 21: ῥίπτω 9.

ἐῤῥῖφην (< ῥίφη) Aor. 2 Pass. Eur. Fr. Melanip. 2 (Diod.); Pl. Phil. 16, b (14): ῥίπτω 9.

ἐῤῥίφϑην Aor. Pass. s. ῥιφϑ(ην): ῥίπτω 9.

ἔῤῥιψα (< ἔριψα, ῥίψε, ῥίψ') Aor. Il. τ, 130 A*; Batr. 97; Qu. Sm. 3, 86; Aesch. Prom. 748; Ch. 913; [Pl.] Ax. 368, c: ῥίπτω 9.

ἔῤῥιψαι s. u. ἔῤῥιμμαι.

ἐῤῥίψομαι Fut. 3 Luc. Merc. Cond. 17 (187): ῥίπτω 9.

ἐῤῥοίζησα (< ῥοίζησα) Aor. Op. Hal. 1, 563; ἀπ- Soph. Tr. 568: ῥοιζέω 10.

ἐῤῥοίζητο Plsprf. Anth. 16, 106: ῥοιζέω 10.

ἔῤῥοις Opt. Praes. Eur. Alc. 734: ἔῤῥω 1.

ἐῤῥόφησα Aor. Ar. Equ. 51; ἐκ- 701; ἀπ- Xen. Cyr. 1, 3, 10: ῥοφέω 11.

ἐῤῥύηκα Perf. Pl. Rep. 485, d; Isocr. 159, d; παῤ Soph. Phil. 653; συν- Xen. An. 5, 2, 3: ῥέω 2.

ἐῤῥύην (< ῥύη) Aor. Pass. Aesch. Fr. bei Schol. Ar. Lys. 1259; Her. 8, 138; Thuc. 2, 5; 3, 116; Xen. Cyr. 8, 3, 30; Dem. 19, 287; ῥυῇ Eur. Cycl. 147; ῥυείς Isocr. 10, 59;

---

1 langsam, mühselig einhergehen; in Elend gerathen, untergehen. 2 fliessen. 3 das Uebergewicht haben. 4 brechen, reissen, sprengen; *Med.* = *Act. Pass.* brechen, reissen, springen. 5 sprechen, sagen, reden, nennen. 6 (be)sprengen, (be)streuen. 7 schaudern, sich entsetzen; *trans.* schaudern vor . . . 8 frieren. 9 werfen, schleudern; *intr.* sich werfen, sich stürzen. 10 rauschen, sausen, schwirren. 11 schlürfen, (ver)schlucken. 12 beschmutzen, beflecken; *Pass.* schmutzig werden. 13 schmutzig sein.

ῥυείσης Pl. Tim. 84, c; -έντες Rep. 495, b; περιερρύη Thuc. 4, 12; ἐξερρύη Pl. Rep. 452, d: ῥέω 2.

ἐρρυπάνθην Aor. Pass. Plut. M. 434: ῥυπαίνω 12.

ἐρρυπωμένος (< ἐρερυπωμένος) Part. Perf. Schol. Ar. Ach. 425: ῥυπάω 13.

ἐρρύπων Imprf. Ar. Av. 1282: ῥυπάω 13.

ἐρρῦσάμην (ἐρῡσάμην, ῥῡσάμην, ῥὔσάμην) Aor. Med. Il. υ, 194; Eur. Ion. 1298; Ar. Lys. 342; Her. 3, 132: ῥύομαι 14.

ἔρρωγα (< ἔρρηγα) Perf. Aesch. Pers. 433; Eur. Hipp. 1338; Ar. Plut. 546; Hippocr. 1, 535; δι- Pl. Phaed. 86, a (203): ῥήγνυμι 4.

ἔρρωμαι Perf. Pass. Eur. Heracl. 636; Pl. Symp. 176, b Γ*; -σαι Dem. 22, 26: ῥώννυμι 15.

ἐρρώοντο (< ῥώοντο) Imprf. Il. ψ, 367; Hes. Sc. 230: ῥώννυμι 15.

ἔρρωσα Aor. Plut. Pericl. 19; ἐπ- Her. 8, 14; Thuc. 4, 36: ῥώννυμι 15.

ἐρρωσάμην Aor. Il. ω, 616; Hes. Th. 8: ῥώννυμι 15.

ἐρρῶσθαι Inf. Perf. Pl. Symp. 176, b; Phaed. 61, b: ῥώννυμι 15.

ἔρρωσθε 2 Plur. Imper. Perf. Pass. [Hippocr.] Ep. 3, 781: ῥώννυμι 15.

ἐρρώσθην Aor. Pass. Thuc. 4, 72: ῥώννυμι 15.

ἔρρωσο 2 Sing. Imper. Perf. Pass. Xen. Cyr. 4, 5, 33; [Pl.] Ep. 310, a: ῥώννυμι 15.

ἔρσε [1]) 3 Sing. Aor. 1 ἀπο- Il. ζ, 348; ἀποέρσῃ 3 Sing. Conj. Il. φ, 283; ἀποέρσειε 3 Opt. Il. φ, 329: ἀπόερσε [1]), er riss fort, raffte hinweg.

1) ἐρυγγάνεται Praes. *Med. act.* Hippocr. 1, 724: ἐρυγγάνω = ἐρεύγομαι 16.

2) ἐρυγγάνεται Praes. *Pass.* Hippocr. 1, 725: ἐρυγγάνω = ἐρεύγομαι 16.

ἐρῦγεῖν s. ἤρῡγον.

ἐρυθαίνετο (< ἠρ-) Impērf. Il. κ, 48; φ, 21; Anth. 12, 8: ἐρυθαίνω 17.

ἐρύθηνα Aor. Ap. Rh. 1, 791; 4, 474; Orph. Arg. 230: ἐρυθαίνω 17.

ἐρυκακέειν Inf. Aor. 2 Il. ε, 262 B* [47]: ἐρύκω 18.

ἐρύκακεν (< ἠρύ-) Aor. 2 Il. λ, 352 Γ* [47]: ἐρύκω 18.

ἐρυκάκοι Opt. Aor. 2 Il. η, 342 [47]: ἐρύκω 18.

ἐρύκανε Imprf. Od. κ, 429 (> ἐρύκακε); κατ- Il. ω, 218; Orph. Arg. 650 (> > κατερύκακε): ἐρυκάνω 19.

ἐρυκανόωσι 3 Plur. Praes. Od. α, 199; Qu. Sm. 12, 205: ἐρυκανάω 19.

ἐρύκεαι 2 Sing. Praes. Med. Od. δ, 373: ἐρύκομαι, ἐρύκω 18.

ἐρυκέμεν Inf. ep. Il. ϑ, 216 B*; Qu. Sm. 2, 159: ἐρύκω 18.

ἐρύκεσθον s. ἐρύκομαι.

ἐρύκετον Dual. Imper. Pind. Ol. 11, 5: ἐρύκω 18.

ἐρύκομαι Praes. Med. Od. δ, 466; -εται Il. μ, 285; -εσθον ψ, 443: ἐρύκω 18.

ἔρῡκον (< ἤρυκον) Imprf. Il. π, 369 B*; Hym. 1, 99: ἐρύκω 18.

ἔρυντο Imperf. Theocr. 25, 76: ἐρύω 20.

ἔρυξα (< ἤρυξα) Aor. Od. ρ, 515; -ας Il. ζ, 217; Od. π, 82; -ε Il. κ, 527; -αν γ, 113; vgl. -ον: ἐρύκω 18.

ἔρυξον Imper. Aor. Od. τ, 16: ἐρύκω 18.

ἐρύξω Fut. Od. ο, 68; -ει Il. ϑ, 178 B*; ο, 297: ἐρύκω 18.

ἔρῦον Imprf. Il. μ, 258: ἐρύω 20.

ἐρύουσι s. ἐρύω 2).

ἔρῦσα (< ἔρυσσα, εἴρυσα, εἴρυσσα) Aor. Il. ε, 573; π, 781; Pind. N. 7, 67: ἐρύω 20.

ἐρύσαι (< -σσαι) Inf. Aor. Il. ρ, 419: ἐρύω 20.

ἐρυσαίατο s. ἐρυσαίμην.

ἐρυσαίμην (< εἰρύσσαιτο, εἰρύσσαισθε) Opt. Aor. Med. -αιο Il. ε,

1) Einige leiten diese Form von ἔρρω, Andere von ἔργω ab; Buttm. Lexil. 2, p. 169 führt sie auf ἔρδω, ion. Nbform von ἄρδω, zurück, während Ahrens ἀποΡέρσαι (vom St. Fρε = Fρα) als Grundform annimmt.

14 (er)retten; schirmen, beschützen. 15 stärken; *Pass.* stark werden. 16 ausbrechen, *eructare*. 17 röthen; *Pass.* sich ~. 18 zurück-, auf-, abhalten, abwehren; *Pass.* zurückbleiben, zögern. 19 nicht fortlassen, ab-, fern-, auseinander-, auf-, anhalten; *Pass.* zurückbleiben. 20 ziehen, zerren, schleppen; herum-, abreissen; *Med. a.* nach sich hinziehen, für sich ziehen; *b.* an sich ziehen. — retten, erhalten, beschützen.

456; ω, 584; **-αίμεθα** ξ, 79 *B**; **ἐρῦσαίατο** 3 Plur. Il. ε, 298 [*106*]: **ἐρύω** 1.

ἐρύσαιμι Opt. Aor. II. ϑ, 24; **-αντ'** 21: **ἐρύω** 1.

ἐρῦσαιο 2 Sing. Opt. Aor. Med. Il. ε, 456: **ἐρύω** 1.

ἐρῦσάμην (s. u. **ἐρρῦσάμην**) Aor. Med. Aesch. Prom. 235: **ῥύομαι** 2.

ἐρύσας (-σσας, **εἰρύσας**) Part. Aor. Il. ψ, 21 *B**; **-ασα** ε, 836; **-αντας** Od. ϑ, 508: **ἐρύω** 1.

ἐρῦσασθαι (< **ἐρύσασθαι, εἰρύσασθαι**) Inf. Aor. Med. Il. χ, 351; Qu. Sm. 1, 808: **ἐρύω** 1.

ἐρύσασκε Imprf. iter. **ἐξ-** Il. ϰ, 490: **ἐρύω** 1.

ἐρύσατο (< **-σσατο, εἰρύσατο, -σσατο**) Aor. Med. **-ατο** Od. ξ, 279; **-ασθε** Hym. 2, 310; **ἐρῦσαντο** Od. ϑ, 504: **ἐρύω** 1.

ἐρύσῃ (< **-ύσσῃς**) Conj. Aor. Il. ξ, 230: **ἐρύω** 1.

ἐρύσηται Conj. Aor. Med. Ap. Rh. 1 1204: **ἐρύω** 1.

ἔρυσϑαι (< **εἴρυσϑαι**) Inf. bewahren Il. ε, 484; ι, 194; ϰ, 444; ξ, 260; ρ, 429: **ἐρύω** 1.

ἔρῦσο 2 Sing. Plsprf. schirmtest Il. χ, 507: **ἐρύω** 1.

ἐρυσόμεσθαι (< **εἰρύσονται**) Fut. Med. Il. φ, 588; vgl. **ἐρύσεσθαι**: **ἐρύω** 1.

ἔρυσσα (< **-νσα, εἴρυσα, -υσσα**) Aor. **-αμεν** Od. δ, 577. 780; ϰ, 403; **-αν** ϑ, 51; λ, 2; **ἐρύω** 1.

ἐρύσσαι (< **ἐρύσαι**) Inf. Aor. Il. ϑ, 23: **ἐρύω** 1.

ἐρυσσάμενος Part. Aor. Med. Il. γ, 361 *Γ**: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσας (< **ἐρύσας, εἰρ-**) Part. Aor. Od. ι, 99; Ap. Rh. 3, 915: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσασθαι (< **ἐρύσασθαι, εἰρύσσ-**) Inf. Aor. Med. Il. σ, 174: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσατο (< **-ύσατο, εἰρύσσατο, -σσατο**) Aor. Med. Il. λ, 363 *Γ**: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσεσθαι Inf. Fut. Med. Od. χ, 176: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσεται Conj. Aor. Med. Il. ϰ, 44: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσῃς (< **ἐρύσῃ**) Conj. Aor. Il. ε, 110: **ἐρύω** 1.

ἐρύσσομεν Conj. Aor. Il. α, 141; Od. ϑ, 34; π, 348 [**-ο- 372**]: **ἐρύω** 1.

1) **ἐρύσσω** (< **εἰρύσῃ**) Conj. Aor. 2 **-ωσι** Od. ρ, 479: **ἐρύω** 1.

2) **ἐρύσσω** Fut. Orph. Lith. 35: **ἐρύω**.

ἔρῦσο (< **εἴρῦτο**) Plsprf. od. sync. Aor. schirmte, wehrte ab Il. δ, 138; ε, 23. 538; ν, 555; ρ, 518; ψ, 819; Od. ω, 524; Hes. Sc. 415; Ap. Rh. 3, 1305: **ἐρύω** 1.

ἐρυστός Vb. Soph. Ai. 731: **ἐρύω** 1.

ἔρῦτο Plsprf. passivisch Hes. Th. 304: **ἐρύω** 1.

1) **ἐρύω** Praes. **ἐρύων** Il. χ, 493: **ἐρύω** 1.

2) **ἐρῦω** Fut. od. Praes. als Fut. [*58*] **-ουσι** Il. λ, 454; ο, 351; χ, 67: **ἐρύω** 1.

ἔρχαται 3 Plur. Perf. Il. π, 481; Od. ϰ, 283: **ἔργω** = **εἴργω** 3.

ἔρχατο (< **ἐέρχατο**) 3 Plur. Plsprf. Il. ρ, 354: **ἔργω** = **εἴργω** 3.

ἔρχεαι (< **ἔρχει**) 2 Sing. Praes. Il. ϰ, 208: **ἔρχομαι** 4.

ἔρχει (< **ἔρχεαι**) 2 Sing. Praes. Pl. Prot. Rep. 596, e; Prot. 321, c: **ἔρχομαι** 4.

ἔρχεο (< **ἔρχεν**) 2 Sing. Impr. Il. ζ, 270 *Δ**: **ἔρχομαι** 4.

ἔρχεσθαι [1]) Inf. Il. ϑ, 400; Aesch. Ag. 917; **ἀπ-** Hippocr. 2, 629; Lys. 17, 19; **συν-** Pl. Dem. 381; **ὑπ-** Andoc. 4, 21; Dem. 23, 8: **ἔρχομαι** 4.

1) **ἔρχεσθε** 2 Plur. Praes. Xen. An. 1, 7, 2: **ἔρχομαι** 4.

2) **ἔρχεσθε** 2 Plur. Imper. Praes. Il. ι, 649 *B**: **ἔρχομαι** 4.

ἔρχεσθον Dual. Praes. Pl. Critia. 110, a: **ἔρχομαι** 4.

ἔρχεται 3 Sing. Praes. Il. α, 120;

1) Das Praes. bei Att. nur im Ind. häufig, wird durch die entsprechenden Formen von **εἶμι** ergänzt.

---

1 ziehen, zerren, schleppen; herum-, abreissen; ***Med.*** *a.* nach sich hinziehen, für sich ziehen; *b.* an sich ziehen. — retten, erhalten, beschützen. 2 (er)retten; schirmen, beschützen. 3 einschliessen. 4 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 5 kriechen, schleichen, gehen; sich verbreiten. 6 (er)fragen, erforschen. 7 **ἴημι** *gehen machen*, in Bewegung setzen, senden, schicken; *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen.

Aesch. Sept. 158; Pl. Xen.: ἔρχομαι 4.

ἔρχεν (< ἔρχεο) 2 Sing. Imper. Il. ι, 43 Γ*; Theogn. 220: ἔρχομαι 4.

ἔρχησθον [1]) Dual. Conj. Praes. Od. π, 170; Callim. Fr. 67; Manetn. 6, 269; Hippocr. 2, 625: ἔρχομαι 4.

ἔρχηται [1]) 3 Sing. Conj. Praes. selten Il. κ, 185: ἔρχομαι 4.

ἐρχθείς Part. Aor. Pass. Il. φ, 282: ἔργω = εἴργω 3.

ἔρχοιτο [1]) Opt. selten ἐξ- Xen. Cyr. 4, 1, 1: ἔρχομαι 4.

ἐρχόμεσθα 1 Plur. Praes. Od. β, 207: Pl. Leg. 707, d: ἔρχομαι 4.

ἐρχόμενος [1]) Il. β, 475; δ, 276 Γ*; Pind. P. 5, 14; Soph. Tr. 850; Thuc. 6, 3; Pl. Symp. 174, d; ἐπ- Il. α, 535 B*; Aesch. Prom. 98; Ar. Nub. 311; ὑπ- Pl. Crit. 53, e; Xen. Ath. 2, 14: ἔρχομαι 4.

ἔρχονται 3 Plur. Praes. Il. β, 801. 705; Gorg. 488, c: ἔρχομαι 4.

ἔρχου (< ἔρχει, ἔρχεο) 2 Sing. Imper. seltener att. für ἴθι N. T. Matth. 8, 9; Luc. 7, 8; Apoc. 6, 5: ἔρχομαι 4.

ἐρῳοῦμες s. u. ἐρφῶ.

1) ἔρῳω (< ἐρῳῶ) Fut. ἐφ- Aesch. 500: ἔρπω 5.

2) ἐρῳῶ (< ἔρῳω) Fut. dor. Theocr. 5, 45; ἐρῳοῦμες 8, 40 [160]: ἔρπω 5.

ἔρωμαι 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Gorg. 447, c: ἔρομαι 6.

ἐρώμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Riv. 135, a: ἔρομαι 6.

ἕς Imper. Aor. 2 ἕφες Il. ε, 174; πρόες α, 127; π, 38. 241; ξύνες β, 26. 63; ω, 133: ἵημι 7.

1) ἕσσεμεν Opt. Aor. 1 Il. ξ, 209 [272]: ἀνίημι 8.

2) ἕσαιμι Opt. Aor. 1 ἀμφι- Od. σ, 361: ἔννυμι 9.

ἐσάλπιγξα (< -ισα, σάλπιγξα) Aor. Xen. An. 1, 2, 17: σαλπίζω 10.

ἐσάλπισα (< -ιξα, σάλπιγξα) Aor. sp. V. T. 6, 5. 16 B*; N. T. Matth. 6, 2; Apoc. 8, 6 B*; Luc. Ocyp. 114: σαλπίζω 10.

1) ἔσαν (< ἦσαν) 3 Plur. Il. α, 267 Γ*; Her. 1, 70 Γ*; ἦσαν hat Her. „wohl stets in Compos." Kr. [283]: εἰμί 11.

2) ἔσαν 3 Plur. Aor. 1 Act. für ἀνῆκαν Il. φ, 537 [272]: ἀνίημι 8.

ἔσανα Aor. Apollod. Com. (226): σαίνω, wedeln.

ἔσαξα (< ἔσασα) Aor. s. σαξ-, -αντες, -ον: σάττω 12.

ἐσάπην (< ἐσήφθην) Aor. 2 Pass. Her. 3, 66; σαπέντες 6, 136; σαπῇ Pl. Phaed. 80, d; -εν 87, e; -είσης Hes. Sc. 152; -εῖσ' Ar. Equ. 1308; vgl. σάπῃ, -είη: σήπω 13.

ἕσας Part. des Aor. εἶσα Od. ; ξ, 280; vgl. ἕσασα: εἶσα 14.

1) ἔσασα (< ἔσαξα) Aor. ἐσ- Hippocr. 2, 330. 345: σάττω 12.

2) ἕσασα Part. des Aor. εἶσα Od. κ, 364: εἶσα 14.

3) ἕσασα Part. Aor. 1 ἀμφι- Od. ε, 264; ο, 369: ἔννυμι 9.

ἕσασθαι Inf. Aor. Med. Il. ω, 646; Od. η, 338; ἐπιέσασθαι Xen. Cyr. 6, 4, 6: (ἐπι)ἔννυμι 9.

ἕσασθε 2 Plur. Imper. ἀμφι- Od. ψ, 131: ἔννυμι 9.

ἕσατο (< ἔσσατο, ἐέσατο, ἵσατο) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. ξ, 178: ἔννυμι 9.

ἐσάω (< σάω) 3 Sing. Impf. Il. φ, 238 (> σάω): σαόω = σώζω 15.

ἐσάωθεν (< σαώθη Pind.) Aor. Pass. Od. γ, 185; vgl. -θῆτε, -θῆναι [114]: σαόω = σώζω 15.

ἐσάωσα (< σάωσε, -αν) Aor. Od. ε, 130; -ας Il. χ, 18; -ε(ν) Γ*; Pind. Fr. 155; -αν σ, 405: σώζω 15.

ἔσβᾶν (< ἔσβην) Aor. 2 intrans. -ας Theocr. 4, 39 (> ἠσ-): σβέννυμι 16.

ἐσβέννυτο Impf. Pl. Phaed. 106, a: σβέννυμι 16.

ἔσβεσα Aor. κατα... Il. π, 293; κατ- φ, 381; Od. ψ, 250. — ἔσβεσε(ν) Soph. Ai. 1057; Anth. 5, 62; vgl. σβεσ-, σβέσσαι: σβέννυμι 16.

1) Vgl. Sp. 280, 1).

---

8 auf-, emporsenden; los-, freilassen; *intr.* nachlassen. 9 bekleiden; anziehen; *Med.* sich anziehen, anlegen. 10 trompeten. 11 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 12 panzen, packen; anrusten; beladen; vollstopfen. 13 faul, verfaulen machen; *gen. Pass. m. Perf. 2* faul sein, (ver)faulen. 14 ich setzte, legte, gründete; *Aor. Med.* baute, gründete für mich. 15 (er)retten, erhalten, bewahren. 16 (aus)löschen; dämpfen, stillen.

ἐσβέσθην Aor. Pass. Simonid. 190 (Bergk); Anth. 12, 39; Hippocr. 2, 446; κατ- Xen. Symp. 6, 10; -θείη Hell. 5, 3, 8; ἀποσβεσθείσης Pl. Tim. 58, c; Critia. 112, c: σβέννυμι 1.

ἔσβεσμαι Perf. ἀπ- Hippocr. 2, 505: σβέννυμι 1.

ἔσβηκα Perf. *intr.* κατ- Aesch. Ag. 888; ἀπ- Pl. Polit. 269, b; Xen. Cyr. 8, 8, 13; vgl. -ήκει: σβέννυμι 1.

ἐσβήκει Plsprf. ἀπο- Pl. Symp. 218, b: σβέννυμι 1.

ἔσβην (< ἔσβαν) Aor. Il. ι, 471; Od. γ, 182; ἀπ- Eur. Frgm. 84 (Dind.) Theocr. 4, 39 (*280*): σβέννυμι 1.

ἔσεαι (< ἔσσεαι) 2 Sing. Fut. Il. α, 563: εἰμί 2.

ἐσεβόμην Imperf. Pl. Phaedr. 234, b; Ep. 344, d; Xen. Cyr. 8, 8, 1; 11, 1: σέβω 3.

ἔσει 3 Sing. Fut. ἀνέσει Od. σ, 265 [*272*]: ἀνίημι 4.

ἔσεισα Aor. Soph. El. 713; Thuc. 4, 52; δι- [Dem.] 11, 7; σείσαι Pind. 4, 272: σείω 5.

ἐσεισάμην (< σεισ-) Aor. Pass. Callim. Apol. 1: σείω 5.

ἐσείσθην s. σεισθ-(ην).

ἐσένεον Imprf. Thuc. 4, 26: ἐξηνέω.

ἐσεσάχατο 3 Plur. Plsprf. Her. 7, 62. 70. 73. 86 [*111*]: σάττω 6.

ἔσεσθαι (< ἔσσεσθαι) Inf. Fut. Il. ξ, 56 *B**; Lys. 12, 99; 19, 63: εἰμί 2.

ἔσεσθε 2 Plur. Fut. Il.: εἰμί 2.

ἔσεσθον Dual. Fut. Od. π, 267; φ, 216: εἰμί 2.

ἔσεται (< ἔσσεται, ἔσται, ἐσσεῖται) 3 Sing. Fut. Il. ξ, 480; Pind. P. 5, 54: εἰμί 2.

ἐσέφθην Aor. Pass. Soph. Fr. 175 (Dind.) (bei Hesych.); σεφθεῖσα Pl. Phaedr. 254, b: σέβω 3.

ἔσῃ (< ἔσεαι, ἔσσεαι) 2 Sing. Fut. Od. τ, 254: εἰμί 2.

ἐσημάνθην Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 2, 34; Dem. 47, 16: σημαίνω 7.

ἐσήμηνα Aor. Aesch. Ch. 667; Her. 3, 106; 8, 11; Pl. Rep. 523, d; Xen. An. 3, 4, 4 *A**: σημαίνω 7.

ἐσημηνάμην Aor. Med. -αντο Il. η, 175: ἐσημήνα(αμην): σημαίνω 7.

ἔσηρα s. σηρ-, σήραντες.

ἔσησα s. u. σησ-.

ἐσήφθην (< ἐσάπην) Aor. 1 Pass. Apollinar. Ps. 37, 10: σήπω 8.

ἔσηψα Aor. κατ- Ael. H. A. 9, 62: σήπω 8.

ἐσθ' 3 Sing. Praes. aus ἐστί Il. ν, 107 *B**: εἰμί 2.

1) ἔσθαι Inf. Aor. 2 Med. εἰσ- Xen. Hell. 1, 3, 19; ἀφ- Isocr. 6, 83: εἰσίημι 9.

2) ἔσθει Praes. Aesch. Ag. 1597: ἐσθίω, ἔδω 10.

ἔσθειν (< ἐσθέμεναι) Inf. Od. ε, 197: ἐσθίω, ἔδω 10.

ἐσθέμεναι (< ἔσθειν, ἐσθίεμεν) Inf. Il. ω, 213 (V.): ἔσθω, ἔδω 10.

ἐσθημένος (< ἠσθημένος) Perf. Pass. Her. 3, 129; 6, 112: (ἐσθέω) 11.

ἔσθην 3 Dual. Plsprf. Pass. Il. σ, 517: ἕννυμι 12.

ἔσθιε Imper. Od. ξ, 443: ἐσθίω, ἔδω 10.

ἐσθίει (< ἔσθουσι, ἔσθει) 3 Sing. Praes. Il. ψ, 182; -ίετε Od. κ, 460: ἐσθίω, ἔδω 10.

ἐσθίεμεν (< ἐσθέμεναι, ἔσθειν) Inf. Od. β, 305 *B**: ἐσθίω, ἔδω 10.

ἐσθίεται Praes. Pass. wird verzehrt Od. δ, 318: ἐσθίω, ἔδω 10.

ἔσθουσι (< ἔδουσι) Praes. Il. ω, 415: ἔσθω, ἔδω 10.

ἔσθων Part. Il. ω, 476 *A**; -οντες θ, 231: ἔσθω, ἔδω 10.

ἐσιγάθην (< ἐσιγήθην) Aor. Pass. dor. Eur. Phoen. 349: σιγάω 13.

ἐσιγήθην (< ἐσιγάθην) Aor. Pass. Eur. Suppl. 298; Aesch. 2, 86: σιγάω 13.

ἐσίγησα Aor. ε- Pl. Euthyd. 286, b *A**; -άτην Riv. 133, a; -αν Xen. Cyr. 4, 5: σιγάω 13.

ἐσιγησάτην s. u. ἐσίγησα.

ἐσινάμην Aor. -αντο Her. 8, 31: σίνομαι 14.

---

1 (aus)löschen; dämpfen, stillen. 2 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 3 scheuen, (ver)ehren. 4 auf-, emporsenden; los-, freilassen; *intr.* nachlassen. 5 schwingen; schütteln; sieben; erschüttern; (an die Thür) pochen; bewegen. 6 panzen, packen; ausrüsten; beladen; vollstopfen. 7 (be)zeichnen; beschreiben, beweisen. 8 faul, verfaulen machen; *gew. Pass. m. Perf. 2* faul sein, (ver)faulen. 9 hineinwerfen, -thun, -lassen; *Med.* zu sich hereinlassen. 10 essen, auf-, verzehren.

ἐσινέατο (< -έοντο, -ονται) Imprf. Her. 7, 147: σίνομαι[1]) 14.

ἐσινέετο 3 Sing. Imprf. Her. 9, 13 (> -νετο): σίνομαι 14.

ἐσινέοντο (< -έατο, -ονται) Imprf. Her. 5, 81 (> σίνοντο): σίνομαι[1]) 14.

ἐσίνετο s. u. ἐσινέετο.

ἐσινόμην, -οντο (< ἐσινέοντο, ἐσινέατο) Imprf. Her. 5, 74; Xen. An. 3, 4, 16; vgl. ἐσίνετο, -έετο: σίνομαι[1]) 14.

ἐσιώπων Imprf. Lys. 1, 14: σιωπάω 15.

ἔσκαμμαι Perf. Pass. Pl. Crat. 413, a; Luc. Gall. 6: σκάπτω 16.

ἔσκαφα Perf. Isocr. κατ- Isocr. 14, 7 (14): σκάπτω 16.

ἐσκάφην (< ἐσκάφθην) Aor. Pass. Eur. κατ- Hec. 22; Thuc. 4, 109; Lys. 13, 34; κατασκαφείη Lys. 13, 8; -έναι Isocr. 15, 319 (14): κατασκάπτω 17.

ἐσκάφθην (< ἐσκάφην) Aor. Pass. κατ- Polyb. 3, 107, 4 (14): κατασκάπτω 17.

ἔσκαψα Aor. κατ- Her. 7, 156; Thuc. 4, 109: κατασκάπτω 17.

ἔσκε (< ἔην, ἦν, ἦεν, ἦεν) 3 Sing. Imprf. iterat. Il. γ, 180 Δ* [282]; Her. 1, 196 B*; Aesch. Pers. 656: εἰμί 2.

ἐσκεδάννυον Imperf. Dem. 54, 4: σκεδάννυμι 18.

ἐσκέδασα Aor. Il. η, 330; ρ, 649; Hes. Op. 95; Soph. Tr. 989; δι- Thuc. 1, 54: σκεδάννυμι 18.

ἐσκεδάσθην Aor. Pass. Her. 5, 102; δι- Thuc. 3, 98; vgl. σκεδασθ-(ην): σκεδάννυμι 18.

ἐσκέδασμαι Perf. Pass. -μένον Thuc. 4, 56; -μένων Pl. Symp. 221, a: Xen. An. 3, 5, 2; -ους Hell. 2, 1, 17; -μένη Cyn. 5, 26: σκεδάννυμι 18.

ἐσκέλλοντο Imprf. κατ- Aesch. Prom. 481: (κατα)σκέλλω 19.

ἔσκεμμαι Perf. Pass. in act. u. pass. Bedeut. (392) Pl. Prot. 317, b; 339, b; ἔσκεψαι Xen. Mem. 3, 6, 5. 13; -πται Pl. Gorg. 501, a; -έμμεθα Rep. 371, e; ἐσκέφθω Imper. Hippocr. 1, 72; ἔσκεφθαι Pl. Ap. 20, b; Crat. 428, b; Dem. 15, 25; 21, 191; ἐσκεμμένος Eur. Heracl. 147; Thuc. 6, 62; Pl. Menex. 236, b; Xen. Hell. 3, 3, 8; Dem. 21, 192: σκέπτομαι 20.

ἐσκέπην (< ἐσκέφθην) Aor. 2 Pass. V. T. Num. 1, 18. 19: σκέπτομαι 20.

ἔσκεπται s. u. ἔσκεμμαι.

ἐσκέφθαι u. ἐσκέφθω s. u. ἔσκεμμαι.

ἐσκέφθην Aor. Pass. selten σκεφθῆναι Hippocr. 1, 18: σκέπτομαι 20.

ἔσκεψαι s. u. ἔσκεμμαι.

ἐσκεψάμην (< σκέψατο Hom. Hym. 5, 245) Aor. ἐσκέψω Pl. Soph. 251, e; -ατο Hom. Hym. 3, 360. 415; Eur. Or. 494; (-τ') Lys. 15, 10; Pl. Theaet. 196, a; -άμεθα Rep. 558, c; Thuc. 6, 82; -αντο 8, 63. — Xen. u. s. w.: σκέπτομαι 20.

ἐσκέψομαι Fut. Pass. 3 Pl. Rep. 392, c (187): σκέπτομαι 20.

ἐσκηπτόμην Imprf. Med. -ετο Lys. 4, 14: σκήπτω 21.

ἔσκηφα Perf. Diog. Laert. 1, 118; σκήπτω 21.

ἐσκήφθην s. u. σκηφθ(ην).

ἔσκηψα Aor. Eur. Med. 1333: σκήπτω 21.

ἐσκηψάμην Aor. Med. s. σκεψ(αμην): σκέπτομαι 20.

ἐσκίασα Aor. Hes. Th. 716; σκιάσῃ Il. φ, 232: σκιάζω 22.

ἐσκιδνάμην Imprf. -αντο Il. α, 487; τ, 277; ψ, 3; ω, 2: σκίδνημι 18.

ἔσκληκα Perf. ἐξ- Epicharm. 106 (Ahrens); ἐν- Hippocr. 2, 206; Luc. Somn. 29; -κως Alciphr. 3, 3; simpl. sp. Nic. Ther. 718. 789: σκέλλω 19.

ἐσκλήκει Plsprf. Ap. Rh. 2, 201: σκέλλω 19.

ἐσκληῶτες Part. Perf. sync. Ap. Rh. 2, 53: σκέλλω 19.

---

11 bekleiden. 12 bekleiden; anziehen; *Med.* sich anziehen, anlegen. 13 schweigen, still schweigen, still sein. 14 wegraffen, weg-, berauben, ausplündern; (be)schädigen; verwunden. 15 = 13. 16 graben; (be-, auf-, um-, ein)hacken. 17 (ver-, unter)graben; niederreissen. 18 zerstreuen, zersprengen, auseinander treiben; Nebenf. σκίδνημι, verbreiten; *Pass.* sich ∿. 19 austrocknen, auszehren. 20 (umher)schauen, spähen. 21 stützen. 22 beschatten.

1) ἔσκον (< ἔα, ἔον) 1 Sing. Imprf. Il. η, 153 [282]: εἰμί 1.
2) ἔσκον (< ἦσαν, ἔσαν) 3 Plur. Imprf. Her. 1, 196; 4, 129; 9, 40: εἰμί 1.
ἐσκοπούμην, -εῖτο Imperf. Med. Xen. An. 5, 2, 8: σκοπέω 2.
ἐσκόπουν Imperf. Isae. 2, 18; Pl. Gorg. 514, d; Rep. 354, b A^*; Xen. Cyr. 7, 5, 59 A^*: σκοπέω 2.
ἔσκωμμαι Perf. Pass. ἀπεσκώφθω Luc. Bacch. 8: σκώπτω 3.
ἐσκώφθην Aor. Pass. Xen. Cyr. 5, 2, 18: σκώπτω 3.
ἔσκωψα Aor. Ar. Nub. 540; Xen. Symp. 4, 28; Pl. Men. 77, a: σκώπτω 3.
ἐσμασάμην (< ἐσμησάμην) Aor. Med. Call. Lav. Pall. 32 (219): σμάω 4.
ἐσμέν (< εἰμέν) 1 Plur. Praes. Thuc. 3, 14; Pl. Rep. 378, e; Pol. 274, b: εἰμί 1.
ἔσμηξα (< ἔσμησα) Aor. ἀπ- Hippocr. 2, 224; Nonn. 4, 209 (219): σμήχω, σμάω 4.
ἔσμησα (< ἔσμηξα) Aor. Alex. Com. Fr. 3, 471 (219): σμάω 4.
ἐσμησάμην (< -ασάμην) Aor. Med. s. σμησάμενοι.
ἐσμήχθην Aor. Pass. διασμηχθείς Ar. Nub. 1237 (219): σμήχω, σμάω 4.
ἔσμηχον (< ἔσμων) Imprf. Od. ζ, 226 (219): σμάω 4.
ἐσμύγην (< ἐσμύχθην) Aor. Pass. ἀποσμυγέντες Luc. Dial. Mort. 6, 3: ἀποσμύχω 5.
ἐσμυγμένος Perf. Pass. κατ- Heliod. 7, 21: κατασμύχω 6.
ἐσμύχθην (< ἐσμύγην) Aor. Pass. κατ- Theocr. 8, 90: κατασμύγω 6.
ἔσμων (< ἔσμηχον) Imprf. ἐξ- Her. 3, 148: ἐκσμάω 7.
ἐσοίμην 1 Sing. Opt. Fut. Xen. Cyr. 7, 5, 49; Pl. Ep. 328, c; vgl. ἔσοιτο: εἰμί 1.
ἔσοιτο 3 Sing. Opt. Fut. Thuc. 8, 50; ἐξ- Xen. Cyr. 7, 5, 49; vgl. ἐσοίμην: εἰμί 1.
ἔσομαι (< ἔσσομαι, ἐσοῦμαι, ἐσσοῦμαι) Fut. Il. ζ, 409; Od. α, 397; φ, 131: εἰμί 1.
ἐσόμεθα 1 Plur. Fut. Od. β, 61: εἰμί 1.
ἐσόμενος Part. Fut. Lys. 19, 13; Pl. Phaedr. 248, d: εἰμί 1.
ἔσοντ' 3 Plur. Fut. für ἔσονται Il. Il. α, 546: εἰμί 1.
ἔσονται (< ἔσσονται) 3 Plur. Fut. Od. δ, 214; ω, 84: εἰμί 1.
ἐσοῦμαι Fut. dor. s. ἐσσεῖται, ἐσσῇ, ἐσσῦνται: εἰμί 1.
ἐσοῦνται 3 Plur. Fut. dor. Thuc. 5, 77: εἰμί 1.
ἔσπακα Perf. Aristot. Probl. 12, 2; Sext. Emp. adv. Math. 1, 46; 9, 25; ἀν- Dem. 19, 314; Antiph. Athen. 3, 103; 5, 224; Ar. Ach. 1069: σπάω 8.
ἐσπάρην Aor. 2 Pass. Soph. O. T. 1498; Thuc. 2, 27; vgl. σπαρ-(ην) (245): σπείρω 9.
ἔσπαρκα Perf. sp. Iesai. 37, 30: σπείρω 9.
ἔσπαρμαι Perf. Pass. -ται Eur. H. F. 1098; Ar. Ran. 1206; -μένος Pl. Leg. 693, a; Xen. Hell. 3, 4, 22; 4, 1, 9; 4, 5, 15; 6, 2, 17; Ages. 1, 30; διέσπαρται Lys. 11, 8: σπείρω 9.
ἔσπαρται s. u. ἔσπαρμαι.
ἔσπασα Aor. Ap. Rh. 1, 1239; Aesch. Ag. 333; Ar. Thesm. 928; σπάσας Pl. Phaedr. 264, e: σπάω 8.
ἐσπασάμην, -ατο, σπάσατο, σπάσασθαι, -άμενος Aor. Med. Il. τ, 387; Lycurg. 87: σπάω 8.
ἐσπάσθαι Inf. Perf. Pass. δι- Xen. An. 1, 5, 9: διασπάω 8.
ἐσπάσθην Aor. Pass. Eur. Cycl. 640; κατ- Thuc. 1, 63; Xen. An. 1, 9, 6 (210): (κατα)σπάω 8.
ἔσπασμαι Perf. Pass. Plut. Cleom. 8; med. -σμένοι Xen. -σμένον Cyr. 7, 5, 29; An. 7, 4, 16; pass. διεσπασμένον Thuc. 6, 98; -ας 8, 104; -μένην Xen. An. 4, 8, 10; vgl. -άσθαι: (δια)σπάω 8.
ἐσπᾶτο Imprf. Med. Ar. Ran. 564: σπάω 8.
ἔσπε Aor. 2 περι- Her. 1, 73; 114;

---

1 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 2 schauen, spähen, prüfen, erwägen. 3 nachäffen; (ver)spotten; (ver)höhnen. 4 beschmieren, bestreichen; abwaschen, reinigen. 5 (durch schmauchendes Feuer) verzehren. 6 verbrennen, verzehren. 7 aus-, abwischen. 8 (heraus-, hervor)ziehen. 9 (be)säen. 10 mit Sorgfalt um etwas herum sein; besorgen.

6, 44; περιοπεῖν 1, 115. 264: περι-έπω 10.

ἔσπεικα Perf. sp. Plut. Sert. 14: σπένδω 11.

ἔσπειρα Aor. Eur. Phoen. 22; Xen. Oec. 20, 3; Pl. Tim. 42, d *A**: σπείρω 9.

ἔσπεισα (< σπεῖσα) Aor. Od. ν, 55; ϑ, 89; vgl. σπεισ-: σπένδω 11.

ἐσπεισάμην Aor. Med. Ar. Ach. 292. 727; -ατο Thuc. 3, 34; 8, 20; -αντο 3, 114; 5, 17; Eur. Med. 1140; Xen. An. 4, 1, 1; 4, 4, 6: σπένδω 11.

ἐσπείσϑην Aor. Pass. κατ- Anth. 7, 27: σπένδω 11.

ἔσπεισμαι Perf. Pass. -εῖσϑαι Thuc. 3, 111; 4, 4, 16; *Med.* Eur. Med. 1140 (*116*): σπένδω 11.

ἔσπεο 2 Sing. Aor. 2 Med. Il. κ, 285: ἕπω 12.

ἑσπέσϑαι (< σπέσϑαι) Inf. Aor. 2 Med. Il. ε, 423 *A**: ἕπω 12.

ἕσπεσϑε 2 Plur. Praes. Med. Hom. Hym. 29, 12: ἕσπομαι, ἕπω 12.

ἑσπέσϑην 3 Dual. Aor. 2 Med. Il. γ, 239: ἕπω 12.

ἑσπέσϑω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Il. μ, 350: ἕπω 12.

ἕσπεται 3 Sing. Praes. Med. Ap. Rh. 4, 1605: ἕσπομαι, ἕπω 12.

ἔσπετε Imper. ep. st. εἴπατε, nur in der Fügung: ἔσπετε νῦν μοι Il. β, 484; λ, 218; ξ, 508; π, 112: εἶπον, sagen.

ἕσπετο 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. δ, 476 *A**; -τ' Od. δ, 276; Pind. Ol. 6, 72; Pl. Lys. 207, b: ἕπω 12.

ἔσπευκα Perf. Plut. Gen. Socr. 13: σπεύδω 11a.

ἔσπευμαι [1]) (< ἔσπευσμαι) Perf. Pass. Galen.: σπεύδω 11a.

ἔσπευσα Aor. Her. 1, 38. 74; 8, 41; Eur. Suppl. 161; I. T. 1133; Pl. Crit. 45, c: σπεύδω 11a.

ἔσπευσμαι (< ἔσπευμαι) Perf. Pass. Luc. Amor. 33: σπεύδω 11a.

ἕσπηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 -τ' Pind. O. 8, 11: ἕπω 12.

ἑσποίμην (< σποίμην) 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Od. τ, 579: ἕπω 12.

ἕσποιτο 3 Sing. Opt. Pind. Ol. 9, 83: ἕπω 12.

ἕσπομαι 1 Sing. Praes. Med. Nonn. 4, 160: ἕσπομαι, ἕπω 12.

ἑσπόμενος (< σπόμενος) Part. Aor. 2 Med. Il. μ, 395; -μένοιο Gen. κ, 246; -μενοι Pind. I. 4, 36: ἕπω 12.

ἑσπόμην 1 Sing. Aor. 2 Med. Soph. Tr. 563; s. ἕσπεο, ἕσπου, ἕσπετο, ἕσποντο, ἑσπέσϑην; ἕσπηται, ἕσπωνται; ἑσποίμην, ἕσποιτο; ἑσπέσϑαι, ἑσπόμενος; vgl. auch ἔσπε: ἕπω 12.

ἕσποντο 3 Plur. Aor. 2 ξυν- Thuc. 1, 60; 7, 57: ἕπομαι, ἕπω 12.

ἕσπου (< ἕσπεο) 2 Sing. Aor. 2 Med. Pl. Pol. 280, b: ἕπω 12.

ἐσπούδακα Perf. Ar. Vesp. 694; Pl. Phaedr. 236, b *A**; -κέναι Phaed. 64, d; -ότε, -ότα, -ότε Riv. 132, b; -ότων, -όσιν, -όσας Pl. *Γ**; Xen. *A**: σπουδάζω 13.

ἐσπούδασα Aor. Eur. H. F. 507; Pl. Phaed. 114, e; -άτην Euthyd. 283, c: σπουδάζω 13.

ἐσπουδάσϑην Aor. Pass. sp. Plut. Per. 24: σπουδάζω 13.

ἐσπούδασμαι Perf. Pass. Pl. -μένη Pl. Lys. 219, e; -μέναι Leg. 659, e *B**; -μένοις Xen. Cyr. 4, 2, 38: σπουδάζω 13.

ἕσπωνται 3 Plur. Aor. 2 Med. Od. μ, 349: ἕπω 12.

1) ἔσσ' 2 Sing. Praes. für ἐσσι Od. ρ, 273; Epicharm. 125: εἰμί 1.

2) ἔσσ- (< ἴσϑι) 2 Sing. Imper. Med. für ἔσσο Od. α, 302: εἰμί 1.

1) ἕσσαι Imper. Aor. M. ἕφεσσαι Od. ο, 277: εἶσα 14.

2) ἔσσαι Inf. Aor. ἐφέσσαι Od. ν, 274: εἶσα 14.

3) ἕσσαι 2 Sing. Perf. Pass. Od. ω, 250: ἕννυμι 15.

4) ἔσσαι Inf. Aor. 1 A. (Impr. A. M.) Od. ξ, 154: ἕννυμι 15.

ἑσσάμενος (< εἱσάμενος) Part. Aor. Med. ἐφ- Od. π, 443: εἶσα 14.

1) ἔσσαντο 3 Plur. Aor. 1 Il. ξ, 350. 383; Pind. P. 4, 204: ἕννυμι 15.

2) ἔσσαντο 3 Plur. Aor. Pind. P. 4, 204: εἶσα 14.

1) Vgl. Lob. zu Soph. Ai. p. 323.

warten, pflegen. 11 spenden; einen Vertrag abschliessen. 11a beeilen, beschleunigen. 12 beschäftigt sein um ...; *Med.* folgen. 13 sich eilen. 14 ich setzte, legte, gründete; *Aor. Med.* baute, gründete für mich. 15 bekleiden; anziehen; *Med.* sich anziehen, anlegen.

ἔσσας (< ἕσας) Part. Aor. 1 Od. ξ, 396: ἔννυμι 1.

1) ἔσσατο (ἐέσσατο, εἵσατο) Aor. Med. Anacr. 111: εἷσα 3.

2) ἔσσατο (< ἕσατο, ἑέσατο, εἵσατο) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. η, 207; κ, 334: ἔννυμι 1.

ἔσσε(ν) (< εἷσεν) Aor. Il. ε, 905; π, 680; Od. η, 265; π, 457: ἔννυμι 1.

ἔσσεαι (< ἔσεαι) 2 Sing. Fut. Il. σ, 95 *B**; Hym. 3, 37: εἰμί 2.

ἔσσει 3 Sing. Fut. Il. ε, 405; Od. ο, 338; π, 79; ρ, 557: ἔννυμι 1.

ἐσσεῖται (ἔσεται, ἔσσεται, ἔσται) 3 Sing. Fut. Il. β, 393; ν, 317; Od. τ, 302; sonst dorisch wie Theocr. 7, 67: εἰμί 2.

ἔσσεσθ' Inf. Fut. st. ἔσσεσθαι Il. μ, 324: εἰμί 2.

1) ἔσσεσθαι (< ἔσεσθαι) Inf. Fut. Il. λ, 444 *Γ**: εἰμί 2.

2) ἕσσεσθαι Fut. Med. Il. ι, 455: εἷσα 3.

ἔσσετ' 3 Sing. Fut. st. ἔσσεται Il. δ, 271: εἰμί 2.

ἔσσεται (< ἔσεται, ἔσται, ἐσσεῖται) 3 Sing. Fut. Il. ψ, 412 *Δ**; Hym. 1, 87: εἰμί 2.

ἔσσευα (< ἔσσευσα, σεῦα) Aor. Il. ε, 208; λ, 147; ξ, 413: σεύω 4.

ἔσσευσα (< ἔσσευα, -σεῦα) Aor. ἐπι- Anth. 7, 439: ἐπισεύω 4.

ἐσσῇ 2 Sing. Fut. dor. Theocr. 10, 5: εἰμί 2.

ἐσσί (< ἐσσ', ἐῖ, εἶς) 2 Sing. Praes. Il. γ, 164 *Γ**; Pind. O. 6, 90; P. 1, 89; N. 10, 80; I. 2, 12; Epicharm. 130; Theocr. 1, 123: ἔννυμι 1.

1) ἔσσο (< ἕσο, εἷσο) 2 Sing. Imper. Med. Il. γ, 57: εἰμί 2.

2) ἔσσο (< εἷσο) 2 Sing. Plsprf. Pass.; Od. π, 199: ἔννυμι 1.

ἔσσομαι Fut. Med. ἐφ- Ap. Rh. 1, 691; ἐπ- Pind. N. 11, 16: ἔννυμι 1.

ἐσσόμενος Part. Fut. -μένοισι(ν) Il. β, 119 *Δ**; -μένῃσι Od. λ, 433; -όμενον Pind. N. 1, 27; -μένας Ol. 12, 8; -όμεναι Il. ϰ, 70; Pind. Ol. 13, 103: εἰμί 2.

ἔσσομεθ' 1 Plur. Fut. für ἐσσόμεθα Il.: εἰμί 2.

ἔσσον Imper. Aor. 1 Il. π, 670: ἔννυμι 1.

ἔσσονται (< ἔσονται) 3 Plur. Fut. Il. ζ, 353 *B**: εἰμί 2.

ἐσσούα (< ἐσύθην, συ-) Aor. Pass. 2 st. ἐσσούη lacon. ἀπ- Xen. Hell. 1, 1, 23 (> ἀπέσσουα Ahrens): ἀποσεύω 4.

ἐσσούμενος Part. Praes. Pass. Her. 5, 66: ἐσσόομαι 5.

ἐσσοῦνται 3 Plur. Praes. Pass. Her. 3, 106: ἐσσόομαι 5.

ἐσσοῦντο Imprf. Pass. Her. 1, 67: ἐσσόομαι 5.

ἐσσοῦσθαι Inf. Praes. Pass. Her 2, 122: ἐσσόομαι 5.

ἔσσῦμαι Praes. Med. Il. ν, 74; -ται Od. ϰ, 484; Pind. I. 7, 61; Qu. Sm. 1, 679: σεύω 4.

ἐσσύμενος [1]) Part. Perf. Pass. Il. λ, 553 *B**; -ον, -οι, -μένους, -μένην Il. Od.: σεύω 4.

ἔσσῦο Plsprf. Pass. od. Aor. 2 st. ἔσσυσο Il. π, 585; Od. ι, 447 (*91*): σείω 4.

ἔσσῦτο (< σύτο, ἔσῦτο) 3 Sing. Plsprf. Pass. od. Aor. 2 -τ' Il. ξ, 519; Od. ξ, 34; τ, 448; Hym. 5, 287; Qu. Sm. 1, 682; 2, 111; 3, 54. 155: σεύω 4.

ἕσσω (< ἀμφιέσω) 1 Sing. Fut. Od. π, 79; φ, 339; ρ, 550. 557: ἔννυμι 1.

ἐσσωθέωμεν Conj. Aor. Pass. Her. 4, 97: ἐσσόομαι 5.

ἐσσώθην Aor. Pass. Her. 2, 109; 3, 45; 85; -θῆναι, -θέντες Her. 5, 46; 6, 9. 108; 9, 122: ἐσσόομαι 5.

ἔσσωμαι Perf. Pass. -ται Her. 7, 10: ἐσσόομαι 5.

ἐσσωμένος Part. Perf. Pass. Her. 7, 9; 8, 130: ἐσσόομαι 5.

ἔστ' 3 Sing. Praes. für ἐστί Eur. El. 557 (*317*): εἰμί 2.

ἔστἄθ' Imper. Perf. Od. χ, 489 (*294*): ἵστημι 6.

---

1) Wegen der Praesens-Bedeutung stets proparox.

---

1 bekleiden; anziehen; *Med.* sich anziehen, anlegen. 2 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 3 ich setzte, legte, gründete; *Aor. Med.* baute, gründete für mich. 4 scheuchen; *Pass.* u. *Med.* eilen. 5 überwinden, besiegen. 6 (auf-, hin)stellen, setzen, errichten; *intrans.*

1) *ἐστάθην* (< *-άθην*) Aor. Pass. Od. *ρ*, 463; Pind. P. 4, 84; Aesch. Pers. 206; *μετ-* Eur. El. 1201; *ἐξαν-* Hel. 1652: *ἵστημι* 6.

2) *ἑστᾰθ-ην* (> *-ᾰθην*) Aor. Pass. Call. Min. 83: *ἵστημι* 6.

ἕσται (< *ἔσεται, ἔσσεται, ἔσσετ', ἐσσεῖται*) 3 Sing. Fut. Il. *β*, 252 *Γ**; Aesch. Prom. 189 *Γ**; Eur. Hipp. 1429; Pl. Symp. 204, d; Xen. An. 1, 7, 8: *εἰμί* 2.

ἑσταίη Opt. Perf. *ἀφ-* Od. *ψ*, 101. 169 (*294*): *ἵστημι* 6.

1) *ἕστᾰκα* (< *ἕστηκα*) 1 Sing. Perf. dor. Eur. Suppl. 1013; *-ε(ν)* Aesch. Sept. 956; Soph. Ai. 200; *παρ-* Pind. P. 8, 71: *ἵστημι* 6.

2) *ἕστᾰκα* Aor. trans. Inscrpt. Long. de Subl. 16, 2; *περι-* (Pl.) Axioch. 370; vgl. Matthiae. A. Gr. Gr. §. 210, 4: *ἵστημι* 6.

ἐσταλάδατο s. u. *ἐστάλατο*.

ἐστάλατο (< *ἐστάλκεσαν*) 3 Plur. Plsprf. ion. Hes. Sc. 228; Her. 7, 89 Bekker (> *ἐσταλάδατο* Vulg.): *στέλλω* 7.

ἐστάλην (< *ἐστάλθην*) Aor. 2 Pass. gew. als Med. Soph. El. 404; *ἐφ' ἁστάλη* = *ἐφ' ἃ ἐστάλη* O. C. 550; *-ην* Eur. Andr. 251; H. F. 109; *-ης* Hel. 1525; Med. 665; *-η* Her. 5, 126 (*245*): *στέλλω* 7.

ἐστάλθην (< *ἐστάλην*) Aor. 1 Pass. Boeckh's Corp. Inscrpt. 3053: *στέλλω* 7.

ἕσταλκα Perf. *ἐπ-* Eur. Phoen. 870; Xen. Hell. 1, 5, 3; *ἀπ-* Isocr. 1, 2 (*233*): *στέλλω* 7.

ἐστάλκεσαν 3 Plur. Plsprf. *ἐπ-* Thuc. 5, 37 (*233*): *στέλλω* 7.

ἔσταλμαι Perf. Pass. pass. u. med. *-μένον* Aesch. Ch. 766; *-μένοι* Her. 7, 93; *-μένος* Xen. An. 3, 2, 7; Pl. Leg. 833 (*233*): *στέλλω* 7.

ἕστᾰμαι Perf. Pass. *διεστάμενοι* Pl. Tim. 81, d: *ἵστημι* 6.

ἕστᾰμεν 1 Plur. Perf. Od. *λ*, 466; Qu. Sm. 2, 450; Soph. O. C. 1017; Eur. Bacch. 159; Heracl. 145; I. A. 861; Pl. Gorg. 468, b; *καθ-* Thuc. 6, 18; *προς-* Ar. Ach. 683 (*294*): *ἵστημι* 6.

ἑστάμεν (< *ἑστάμεναι, ἑστάναι, ἑστηκέναι*) Inf. Perf. Il. *δ*, 342; Od. *φ*, 261 (*294*): *ἵστημι* 6.

ἑστάμεναι (< *ἑστάμεν, ἑστάναι, ἑστηκέναι*) Inf. Perf. Il. *κ*, 480; *ν*, 56 (*294*): *ἵστημι* 6.

ἔσταν (< *στάν, ἔστησαν* u. 1) 3 Plur. Aor. 2 ep. Il. *β*, 467 *B**: *ἵστημι* 6.

ἑστάμεναι (< *ἑστάμεναι, ἑστάμεν, ἑστηκέναι*) Inf. Perf. Soph. Ant. 640; Eur. El. 344; Pl. Rep. 436, c *A**; Xen. An. 4, 7, 9 (*294*): *ἵστημι* 6.

ἔσταξα (< *στάξε, -ον*) Aor. *-ε* Hom. Batr. 229; *-α* Eur. H. F. 1355: *στάζω* 8.

ἑσταότ- Stammform des Part. Perf. *ἑστηώς*, das Hom. u. Pind. nicht im N. haben; *ἑστᾰότος* Il. *σ*, 79; *-ότα ν*, 438; *-ότ' β*, 170 *Γ**; Pind. N. 5, 2; *-ότε υ*, 245; *-ότες* Il. *β*, 320 *Γ**; *-ότων σ*, 246; Od. *ι*, 442 [*252*]: *ἵστημι* 6.

1) *ἔστᾰσαν* (< *ἔσταν, ἔστησαν*) 3 Plur. Aor. 1 ep. für *ἔστησαν* u. 2) Il. *μ*, 56; Od. *γ*, 182: *ἵστημι* 6.

2) *ἔστᾰσαν* (< *ἐστήκεσαν*) 3 Plur. Plsprf. sync. Il. *μ*, 56; Her. 4, 79; 9, 18; Soph. El. 713; Thuc. 4, 56; *ἀφ-* 7, 58; *καθ-* 7, 28: *ἵστημι* 6.

ἔστᾰσας (< *ἔστησας*) 2 Sing. Aor. sp. Anth. 9, 714: *ἵστημι* 6.

ἔστᾰσε (< *ἔστησε*) 3 Sing. Aor. sp. Anth. 9, 708: *ἵστημι* 6.

ἑστᾶσι (< *ἑστέασι, ἑστήκασιν*) 3 Plur. Perf. Il. *μ*, 64; Her. 1, 14. 51; Eur. Phoen. 1079; Pl. Rep. 436, d; Pl. Phil. 61, c (*294*): *ἵστημι* 6.

1) *ἕστᾰτε* 2 Plur. Perf. Ar. Pax 383; Her. 5, 49 Bekker (< *ἑστέατε* Vulg.); *ἀφ-* Il. *δ*, 340 (*294*): *ἵστημι* 6.

2) *ἕστατε* 2 Plur. Imper. Perf. Il. *ν*, 354 (*294*): *ἵστημι* 6.

ἑστάτην 3 Dual. Plsprf. [Pl.] Ep. 7, 349, a (*294*): *ἵστημι* 6.

1) *ἕστᾰτον* Dual. Perf. Il. *ψ*, 284; *ἐφ-* Eur. I. A. 862; Pl. Parm. 161, d (*294*): *ἵστημι* 6.

2) *ἕστᾰτον* Dual. Imper. Il. *ψ*, 443 (*294*): *ἵστημι* 6.

---

und zwar in den Formen des *Act. Aor. 2, Perf., Plsprf., Fut.* sich stellen, treten, hintreten, dastehen. 7 (auf-, in Ordnung) stellen; *Med.* mit *Aor. Med. u. Pass.* sich fertig machen zum Gehen, Reisen u. s. w., sich rüsten; gehen, reisen. 8 tröpfeln, (ein)träufeln, einflössen.

ἑστάτω Imper. Soph. El. 50 (**294. 168**): ἵστημι 1.

1) ἑστέ 2 Plur. Ind. Praes. Il. β, 301; Aesch. Eum. 408 (lV.); Pl. Tim. 22, b; Xen. An. 4, 6, 14: εἰμί 2.

2) ἔστε 2 Plur. Imper. Praes. Il. ζ, 112 *B**: εἰμί 2.

ἑστέασι (< ἑστᾶσι, ἑστήκασιν) 3 Plur. Perf. ἀν- Her. 3, 62; κατ- 1, 200; 2, 84: ἵστημι 1.

ἑστέαται 3 Plur. Perf. Pass. κατ- Her. 1, 196 Schweig. Gaisf. (> κατεστέασι Perf. Act. Bekker Dind. MSS. F.): ἵστημι 1.

ἔστεγον Imprf. Thuc. 4, 34: στέγω 3.

ἔστειλα Aor. Soph. Ant. 165; Thuc. 7, 20; ἐπ- Isocr. 5, 81: στέλλω 4.

ἐστειλάμην Aor. Med. Soph. O. T. 434: στέλλω 4.

ἐστεινόμην (< στεινόμην) Imprf. Med. -ετο Qu. Sm. 7, 100: στείνω 5.

ἔστειψα Aor. κατ- Soph. O. C. 467: καταστείβω 6.

ἐστέλλετο Imprf. Her. 3, 53. 124: στέλλω 4.

ἔστεμμαι Perf. Pass. -μένος Ap. Rh. 4, 1158; -μένον Aesch. Eum. 44; -ην Suppl. 344; Xen. Cyr. 8, 3, 12; ἀνέστεμμαι Eur. Hipp. 806: στέφω 7.

ἐστέναγμαι Perf. sp. -μένος Lycophron. 412: στενάζω 8.

ἐστέναξα Aor. Eur. I. T. 550; στενάξειαν Dem. 23, 210; στενάξαι 27, 69: στενάζω 8.

ἔστενε(ν) Imprf. Il. κ, 16; Od. φ, 247; ψ, 230; Qu. Sm. 2, 556; Aesch. Ag. 408: στένω 5.

ἔστεξα Aor. Polyb. 8, 14, 5: στέγω 3.

ἐστεξάμην Aor. Med. -ατο Anth. 13, 27: στέγω 3.

ἑστέον Vb. συν- Pl. Prot. 313, b: εἰμί 2.

ἑστεός Neutr. Part. Perf. Hippocr. 4, 298: ἵστημι 1.

ἔστεργμαι Perf. Pass. Anth. 6, 120: στέργω 9.

ἑστέρεσα s. στερέσαι.

ἑστερήθην (< ἑστέρχθην, ἐστέρην) Aor. 1 Pass. Soph. Ant. 13; Xen. An. *A**; Pl. Phaed. 99, c *A**: στερέω 10.

ἑστέρηκα Perf. Polyb. 31, 19; ἀπ- Pl. Leg. 668, d; -κώς Phaedr. 241, b; -κέναι Thuc. 7, 6: στερέω 10.

ἑστέρημαι Perf. Pass. -ηνται Xen. Cyr. 5, 5, 23; -μένον Aesch. Ag. 755; -μένος, -φ, -οι Pl. Phaed. 117, d *B**: στερέω 10.

ἑστέρην s. στερείς.

ἑστέρησα (< -εσα) Aor. Eur. Andr. 1213; Xen. Hell. 1, 4, 15: στερέω 10.

ἔστερξα Aor. Soph. O. R. 1023; στέρξαι Pl. Rep. 486, c: στέργω 9.

ἑστέρχθην Aor. Pass. Lycophr. 1190: στέργω 9.

ἐστέφθην Aor. Pass. Anth. P. 3, p. 53; -θαι Luc. Merc. Cond. 13; vgl. στεφθ(ην): στέφω 7.

ἐστεψάμην Aor. Med. -αντο Nic. Fr. 30 Schn.; Nonn. Dion. 2, 705; στέψασθαι Orig. Arg. 727; ἐπ- Il. α, 470 *B**: (ἐπι) στέφω 7.

ἑστεώς (< ἑστηώς, ἑστηκώς) Part. Perf. ion. Her. 2, 38 [**252**]: ἵστημι 1.

ἑστεῶσα Fem. Part. Perf. ion. Her. 5, 92 [**252**]: ἵστημι 1.

ἑστέωσι s. u. στέωσι.

ἔστη (< στῆ, στάσκε) 3 Sing. Aor. 2 Il. ζ, 375 *Δ**; Pl. Pol. 270, d; ἀπ- Thuc. 1, 62: ἵστημι 1.

ἕστηκα (< ἑστᾶκα) 1 Sing. Perf. Aesch. Ag. 1379; Pl. Menex. 235, a: ἵστημι 1.

ἕστηκας 2 Sing. Perf. Il. ε, 485: ἵστημι 1.

ἑστήκασιν (< ἑστᾶσι, ἑστάσι) 3 Plur. Perf. Il. δ, 434; Isocr. 4, 180; καθ- Thuc. 7, 67: ἵστημι 1.

ἕστηκε(ν) (< ἕστηχ') 3 Sing. Perf. Il. γ, 231 *B**; Aesch. Ag. 1057; Eur. Andr. 996; Heracl. 74; Pl. Phaedr. 275, d; ἐφ- Isocr. 3, 48; καθ- 3, 15: ἵστημι 1.

1) ἑστήκειν (< εἱστήκειν) Plsprf. Il. δ, 329 *Γ**; Ar. Plut. 738; ἀφ- Thuc. 8, 35; καθ- Thuc. 7, 29; -εσαν in ἀφ- Thuc. 6, 88; in προ- Thuc. 8, 75: ἵστημι 1.

---

1 (auf-, hin)stellen, setzen, errichten; *intr.* und zwar in den Formen des *Act. Aor. 2, Perf., Plsprf., Fut.* sich stellen, treten, hintreten, dastehen. 2 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 3 *a.* decken, schützen, vertheidigen; bergen, einschliessen; *b.* aus-, abhalten, ertragen. 4 (auf-, in Ordnung) stellen; *Med.* mit *Aor. Med. u. Pass.* sich fertig machen zum Gehen, Reisen u. s. w., sich rüsten; gehen, reisen. 5 l. eng machen,

2) **ἑστήκειν** 3 Sing. Plsprf. Il. ψ, 691: ἵστημι 1.
ἑστηκέναι (< ἑστάναι, ἑστάμεναι, ἑστάμεν) Inf. Perf. als Simpl. sp. Paus. 1, 7, 2; ἀφ- Dem. 19, 143; 51, 7 (**294**): ἵστημι 1.
ἑστήκη 1 Plur. Plsprf. ἀν- Pl. Prot. 335, d (**128**): ἵστημι 1.
ἑστήκῃ 3 Sing. Conj. Perf. ἐφ- Pl. Symp. 174, b; ξυν- Leg. 817, b; vgl. -ωμεν: ἵστημι 1.
ἑστήκοι 3 Sing. Opt. Perf. καθ- Pl. Leg. 759, b: ἵστημι 1.
ἑστηκός (< ἑστός) Neutr. Part. Perf. Pl. Soph. 249, c (**294**): ἵστημι 1.
ἑστηκυῖα (< ἑστᾶσα) Fem. Part. Perf. Thuc. 4, 79; Pl. Leg. 802, c (**294**): ἵστημι 1.
ἑστήκωμεν 1 Plur. Plsprf. Xen. An. 6, 5, 10; vgl. ἑστήκῃ: ἵστημι 1.
ἑστηκώς (< vgl. ἑστώς) Part. Perf. Eur. Hel. 438; Thuc. 6, 104; Pl. Men. 93, d; -κότα Lys. 1, 24 (**294**): ἵστημι 1.
ἔστημεν (< στῆμεν) 1 Plur. Aor. 2 κατ- Lys.30, 3; Isae. 2, 5: ἵστημι 1.
ἔστην (< στῆν) 1 Sing. Aor. 2 Od. κ, 310; Eur. Suppl. 652; I T. 962: ἵστημι 1.
ἑστήξομαι (< ἑστήξω, στήσω) Fut. Xen. Cyr. 6, 2, 17: ἵστημι 1.
ἑστήξοι Opt. Fut. Pl. Symp. 220, d: ἵστημι 1.
ἑστήξω (< στήσω, ἑστήξομαι) Fut. intr. Hom. Epigr. 15, 14; Ar. Lys. 234; vgl. ἑστήξοι: ἵστημι 1.
ἑστήριγμαι Perf. Pass. -κται Hes. Th. 779; Ap. Rh. 4, 816; Call. Ap. 23; Nic. Th. 20: στηρίζω 11.
ἑστήρικται s. u. ἑστήριγμαι.
ἑστήρικτο Plsprf. Il. π, 111; Hym. 3, 11; Hes. Sc. 218: στηρίζω 11.
ἑστήριξα (< -ισα, στήριξε) Aor. Il. δ, 443; Eur. Bacch. 1083 (**17**): στηρίζω 11.
ἑστηριξάμην (< -σάμην) Aor. Med. -ατο Eur. Bacch. 1073; στηρίξασθαι Il. φ, 242: στηρίζω 11.
ἑστήρισα (< ἑστήριξα) Aor. sp. V. T. Jud. 19, 5; App. Bell. civ. 1, 98; Anth. 14, 72: στηρίζω 11.
ἑστηρισάμην (< ἑστηριξάμην) Aor. Med. Jesai. 59, 16: στηρίζω 11.
ἑστηρίχθην Aor. Pass. Aretae. 1, 30; στηριχθείς Tyrtae. 7 (6), 32 Bergk: στηρίζω 11.
ἔστης 2 Sing. Aor. 2 Il. υ, 179: ἵστημι 1.
ἔστησα (< ἔστᾰσας, sp. ἔστασε ep.) Aor. 1 Isocr. 6, 111; -ας Eur. Heracl. 656; -ε Thuc. 5, 20; vgl. ἔστησαν: ἵστημι 1.
ἑστησάμην (< στησάμην) Aor. Med. -αντο Ap. Rh. 2, 703; Pl. Rep. 554, e; Xen. Hell. 4, 3, 9; κατεστησάμην Isocr. 4, 66: ἵστημι 1.
1) ἔστησαν (< ἔσταν, στάν) 3 Plur. Aor. 2 Il. ν, 487; Pl. Phaedr. 247, b: ἵστημι 1.
2) ἔστησαν (< στῆσαν) 3 Plur. Aor. 1 Il. α, 448 Γ*: ἵστημι 1.
1) ἔστητε 2 Plur. Praes. Aor. 2 Il. δ, 243. 246 (> ἔστητε Perf. sync. vgl. Thiersch. §. 223, 88, d. p. 315) [**252**]: ἵστημι 1.
2) ἕστητε s. u. ἔστητε.
ἑστηυῖα (< ἑστηκυῖα) Fem. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 877; 4, 163 [**294**]: ἵστημι 1.
ἑστηώς (< ἑστεώς, ἑστηκώς) Part. Perf. Hes. Th. 519; Ap. Rh. 2, 49. 193: ἵστημι 1.
ἐστί (< ἐντί) 3 Sing. Praes. Il. β, 811 u. überall [**276**; über die Betonung ἐστί u. ἔστι **317**): εἰμί 2.
ἑστιάσομαι Fut. Pl. Theaet. 178: ἑστιάω 12.
ἑστιᾶσω Fut. Com. Fr. 3, 36: ἑστιάω 12.
ἐστίβηται Conj. Perf. Pass. Soph. Ai. 874: στῑβέω, στείβω 13.
ἔστιγμαι Perf. Pass. Ar. Av. 760; Her. 5, 35; Xen. An. 5, 4, 32: στίζω 14.
ἔστιξα Aor. Her. 5, 35: στίζω 14.
ἐστίχθαι Inf. Perf. Pass. Her. 8, 6: στίζω 14.
ἔστιχον Aor. 2 Il. π, 258; Callim. Del. 153; Ap. Rh. 3, 1211; Theocr. 25, 154. 223: στείχω 15.

---

gew. Pass. *a.* sich verengen, (zu) eng werden, sein; *b.* sich füllen; *c.* beschwert werden. II. stöhnen, seufzen. 6 (nieder-, zer-, be)treten. 7 *a.* dicht, rings umgeben, umringen; *b.* bekränzen. 8 stöhnen, seufzen. 9 lieben. 10 (be)rauben. 11 (fest-, auf)stellen; *Pass. u. Med.* sich stemmen, stützen. 12 bewirthen, speisen. 13 (fest-, zer)treten, stampfen. 14 stechen. 15 steigen, schreiten, gehen, kommen.

ἐστιχόωντο 3 Plur. Imprf. Med. für ἐστίχωντο Il. β, 92. 516 (X.); 20 (25), 126: στιχάομαι 1.

ἔστο (< ἔεστο, εἶτο) 3 Sing. Plsprf. Pass. Il. ψ, 67; Od. ϱ, 203; 338; τ, 218. 237; ω, 227: ἵννυμι 2.

ἔστον 2 Dual. Imper. Praes.: εἰμί 3.

1) ἐστόν 2 Dual. Ind. Praes. Il. a, 259; ι, 198; λ, 138; ϱ, 444; Eur. I. T. 497: εἰμί 3.

2) ἐστόν 3 Dual. Indic. Praes. Aesch. Ch. 207; Pl. Parm. 149, e *B**: εἰμί 3.

ἐστονάχησα Aor. στοναχῆσαι Il. σ, 124; ἐπεστονάχησε ω, 79: στοναχέω 4.

ἐστοναχίζετο (< στοναχίζετο) Imprf. μετ- Hes. Sc. 92: στοναχίζω 4.

ἔστυργα Perf. -γώς Part. Her. 7, 69: στέργω 5.

ἐστόρεσα (< στόρεσα) Her. 8, 99: στορέω 6.

ἐστορέσθην (< ἐστορήθην) Aor. Pass. Plut. Mor. 787: στορέω 6.

ἐστόρεσμαι (< -ημαι) Perf. Pass. sp. Themist. Or. 15, p. 194: στορέννυμι 6.

ἐστορέσμην Plsprf. Dio Cass. 74, 13: στορέω 6.

ἐστορήθην (< ἐστορέσθην) Aor. Pass. Hesych.: στορέννυμι 6.

ἐστόρημαι (< ἐστόρεσμαι) Perf. Pass. dor. p. 623. 664 (> ἐστόρομαι Ahrens de Aeol. p. 148) nach Jo. Gramm.: στορέννυμι 6.

ἐστόρνυτο Imprf. Theocr. 19 (22), 33: στορέννυμι 6.

ἑστός (< ἑστηκός) Neutr. Part. Perf. Pl. Parm. 156, c (> ἑστώς Vulg.) 146, a; Theaet. 183, e; Soph. 249, a (**294**): ἵστημι 7.

ἔστραμμαι Perf. Pass. -μέναι Hom. Hym. 3, 411; -α Xen. 4, 7, 16; ἀνέστραπται Eur. Hipp. 982; κατ- Isocr. 5, 21; κατεστραμμένος 5, 140. 142 (**180**): στρέφω 8.

ἔστραπται s. u. ἔστραμμαι.

ἐστράφην (< ἐστράφθην, ἐστρέφθην) Aor. 2 Pass. Solon. 36, 6; Her. 3, 129; Soph. Ant. 315; Xen. An. 3, 5, 1; ἀπ- Eur. Suppl. 159; ἐπ- Hel. 83; Ion. 353: στρέφω 8.

ἐστράφθην (< ἐστρέφθη, ἐστράφην) Aor. Pass. Sophr. 78 Ahrens; Theocr. 7, 132; κατα- Her. 1, 130: στρέφω 8.

ἐστρέφθην (< ἐστράφθην, ἐστράφην) Aor. 1 Med. Il. π, 598; Ar. Thesm. 1128; Pl. Polit. 273: στρέφω 8.

ἔστρεψα Aor. s. u. τρεψ-.

ἐστρεψάμην Aor. Med. Soph. O. C. 1416; κατ- Isocr. 5, 65: στρέφω 8.

ἐστροβημένος Part. Perf. Pass. Lycophr. 172: στροβέω 9.

ἐστρόβησα Aor. sp. Plut. Num. 13: στροβέω 9.

ἐστροβούμην Imprf. Pass. Polyb. 24, 8, 13: στροβέω 9.

ἔστροφα Perf. ἀν- Theogn. C. Fr. 4, 549; Stob. 7, 53; ἐπ- Polyb. 5, 110 (**169**): στρέφω 8.

ἐστρώθην Aor. Pass. Diod. Sic. 14, 144: στρώννυμι 6.

ἐστρώκει Plsprf. κατ- Babr. Fab. 34: στρώννυμι 6.

ἔστρωμαι (< ἐστόρεσμαι) Perf. Pass. Hom. 1, 158; Eur. Med. 380; Thuc. 2, 34: στρώννυμι 6.

ἐστρώμην (< ἐστορέσμην) Plsprf. Il. κ, 155; Her. 7, 193; κατ- 8, 53: στρώννυμι 6.

ἔστρωσα (< ἐστόρεσα) s. στρωσ-.

ἔστω 3 Sing. Imper. Praes. Il. α, 144 *B**; Aesch. Ag. 378 *B**; Eur. Hec. 532; Thuc. 1, 34; Pl. Rep. 361, c; Xen. 2, 10 *A**: εἰμί 3.

ἑστῶμεν 1 Plur. Conj. Perf. Pl. Gorg. 468, b (**294**): ἵστημι 7.

1) ἔστων 3 Dual. Imper. Praes. Il. α, 338: εἰμί 3.

2) ἔστων (< weniger häufig als ἔστωσαν; vgl. auch ὄντων) 3 Plur. Imper. Praes. Od. α, 273; Pl. Rep. 502, a; Leg. 759, e; Xen. Cyr. 4, 6, 10; 8, 6, 11 (**314**): εἰμί 3.

ἑστώς (< ἑστηώς, ἑστεώς, ἑστηκώς) Part. Perf. Soph. Ai. 87; Eur. Suppl.

---

1 in Reihen und Gliedern einherschreiten, -gehen. 2 bekleiden, anziehen. 3 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 4 stöhnen, seufzen. 5 lieben. 6 (aus-, auseinander-, hin)breiten. 7 (auf-, hin-)stellen, setzen, errichten; *intr.* und zwar in den Formen des *Act. Aor. 2, Perf., Plsprf., Fut.* sich stellen, treten, hintreten, dastehen. 8 wenden, drehen, kehren. 9 schnell herumdrehen. 10 ziehen, (fort)schleppen,

856; Xen. An. 1, 3, 2 (*294*): ἵστημι 7.

ἑστῶσα (< ἑστεῶσα [*252*]) Fem. Part. Perf. Ar. Eccl. 64; παρεστώσῃ Pl. Crit. 43, b (*294*): ἵστημι 7.

ἔστωσαν (< häufiger als ἔστων; vgl. auch ὄντων) 3 Plur. Imper. Praes. Thuc. 8, 18 (2 mal); Pl. Leg. 737, e Γ* (*314*): εἰμί 3.

1) ἑστῶσι 3 Plur. Conj. Perf. ἐφ- Eur. Bacch. 319 (*294*): ἐφίστημι 7.

2) ἑστῶσι Dat. Plur. Part. Perf. Pl. Crat. 412, d; ἀφ- Thuc. 5, 38; προ- 8, 17 (*294*): ἵστημι 7.

ἑστωτ- Stammform des Part. Perf. ἑστώς; ἑστῶτος Pl. Parm. 156, d; -τα Rep. 545, a A*; παρεστῶτι Rep. 452, b; ἑστῶτες Theaet. 191, e; -τας Eur. I. T. 1349; -ώτων Thuc. 5, 46; vgl. -ῶσι (*294*): ἵστημι 7.

ἐσύθη (< σύθην, ἐσσούα) Aor. Pass. ἐξ- Il. ε, 293; simpl. Eur. Hel. 1302 (*15*): σεύω 18.

ἔσῠτο (< ἔσσῠτο, σῠ́το) Plsprf. Pass. od. Aor. 2 Med. Eur. Hel. 1162; H. F. 919; Phoen. 1065; Ar. Fr. 676: σεύω 18.

ἔσῡρα Aor. Anth. 7, 216; παρ- Aesch. Prom. 1065; κατ- Her. 6, 33; κατὰ μὲν ἔσυραν 5, 81; δια- Dem. 19, 313: σύρω 10.

ἐσύρην Aor. 2 Pass. ἐξ- Anth. 9, 56; ἀποσυρέντας Luc. Navig. 9: σύρω 10.

ἐσύριγξα (< -ιξα, -ισα) Aor. σύριγξε Orph. Arg. 993 (> σύριξε Herm.): συρίζω 11.

ἐσύριξα (< ἐσύρισα, ἐσύριγξα) Aor. Ar. Plut. 689: συρίζω 11.

ἐσύρισα (< ἐσύριξα, ἐσύριγξα) Aor. Babr. Fab. 114, 4; Luc. Harmon. 2: συρίζω 11.

ἐσφάγην (< ἐσφάχθην) Aor. 2 Pass. σφαγείς Aesch. Eum. 305; -έντα Eur. Phoen. 933; -ῆναι I. T. 598; κατεσφάγην Hel. 936; Xen. An. 4, 1, 23: σφάγω 12.

ἐσφαγιάζετο Imprf. -ετο Her. 6, 76; -οντο 9, 71; Xen. An. 4, 3, 18: σφαγιάζομαι 13.

ἔσφαγμαι Perf. Pass. -μένα Od. κ, 532; λ, 45; Artemidor. in Athen. 14, 84: σφάζω 12.

ἔσφᾱλα (< ἔσφηλα) Aor. Pind. Ol. 2, 81; P. 8, 15; I. 3, 53: σφάλλω 14.

ἔσφαλε Aor. 2 nur sp. ἀν- Annam. Comn. 6, 163; Galen., Julian.: σφάλλω 14.

ἐσφάλην Aor. 2 Pass. -η Soph. Ai. 1136; -ην Eur. Med. 1010; ’σφάλην Suppl. 156; -ης Ion. 533; vgl. σφαλ-(ην): σφάλλω 14.

ἔσφαλκα Perf. Pol. 8, 11: σφάλλω 14.

ἔσφαλμαι Perf. Pass. -μεθ’ Eur. Andr. 897; -μένοι Her. F. 75; Hipp. 1414; -μαι Pl. Hipp. min. 372, b; -λται Crit. 436, c: σφάλλω 14.

ἔσφαξα (< σφάξ’, σφάξεν) Aor. -αν Il. α, 459; β, 422; ω, 622; Od. γ, 454; μ, 359; Aesch. Ag. 1433; σφάξαντε Xen. Cyr. 8, 3, 24; An. 2, 2, 9; -ας Pl. Euthyd. 301, d: σφάζω 12.

ἐσφάχθην (< ἐσφάγην) Aor. 1 Pass. selten σφαχθεῖσα Pind. P. 11, 23; Her. 5, 5; -εῖσ’ Eur. I. T. 177: σφάζω 12.

ἐσφετερισάμην (< ἐσφετερισσάμην) Aor. Med. -ιξάμενος Aesch. Suppl. 39, Chor.: σφετερίζω 15.

ἐσφετέρισα Aor. Pl. Leg. 715; ἐσφετερισσάμην Aor. Med. Dem. 32, 2; (Pl.) Epist. 333, c; Polyb. 4, 50: σφετερίζω 15.

ἔσφηλα (< σφῆλεν, σφῆλαι, ἔσφᾱλα) Aor. -ε Phoen. 1419; Thuc. 2, 87; -ησαν 2, 65: σφάλλω 14.

ἔσφιγμαι Perf. Pass. Luc. Muse. Enc. 3: σφίγγω 16.

ἔσφιγξα Aor. Anth. 5, 294; Luc. Asin. 24: σφίγγω 16.

ἐσφίγξατο Aor. Med. Hermesian. El. 81: σφίγγω 16.

ἐσφίχθην Aor. Pass. Anth. 6, 331: σφίγγω 16.

ἐσχ’ Eur. Suppl. 874 s. ἔσχον.

ἐσχάζοσαν 3 Plur. Imprf. st. ἔσχαζον Lycophr. 21: σχάζω 17.

ἔσχᾰσα Aor. Pind. Eur. Tro. 811; vgl. σχασ-: σχάζω 17.

---

fortschleifen. 11 pfeifen; zische(l)n, flüstern; ausziszchen. 12 opfern, schlachten. 13 schlachten, opfern lassen (vgl. 12). 14 fallend, wankend machen, fällen, stürzen. 15 sich etwas widerrechtlich an-, zueignen; anmassen, sich bemächtigen. 16 schnüren, drücken, zwängen, einengen. 17 *a.* klaffen machen, schlitzen, spalten; *b.* verrücken, verrenken; *c.* loslassen; *d.* hemmen, *inhibere*. 18 scheuchen; *Pass.* u. *Med.* eilen.

ἐσχασάμην Ar. Nub. 107; Pl. Com. Fr. 2, 626: σχάζω 1.
ἐσχάσθην Aor. Pass. Athen. 4, 5: σχάζω 1.
ἔσχαστο Plsprf. sp. Heliod. 4, 3: σχάζω 1.
ἐσχέθην Aor. Pass. ἐπ- Callisth. in Stob. 7, 65; κατ- (Eur. ?) Dan. 27 (Fr. 317, Wagner): ἔχω 2.
ἔσχεθον (< σχέθον) Imprf. Il. τ, 418 Γ*; -ες Hym. 7, 54; -ες Eur. Hipp. 1289: ἔχω 2.
ἔσχηκα (< ὄχωκα, ὄκωχα) Pl. Ap. 20, d; -ατε Dem. 18, 99: ἔχω 2.
ἔσχημαι Perf. Pass. παρέσχηται Dem. 40, 65; -ήμεθα Isocr. 4, 31; -ημένος in ἀπ- Xen. An. 7, 6, 11: (ἀπ-, παρ)έχω 2.
ἔσχησα Aor. 1 selten Inscrpt.: ἔχω 2.
ἐσχόμην Aor. Med. (zuweilen Pass.) -ετο Il. μ, 294; ρ, 696; Od. δ, 705; Ap. Rh. 1, 320; -οντο Il. γ, 84; Od. λ, 334; ν, 2: ἔχω 2.
ἔσχον Aor. 2 Il. ρ, 7; Thuc. 1, 12. 112; Pl. Γ*; Isocr. 4, 29; 5, 81: ἔχω 2.
ἔσχου 2 Sing. Aor. 2 Med. ἀν- Eur. Hipp. 687: ἔχω 2.
ἔσχων Imprf. Ar. Nub. 409: σχάζω 1.
ἕσω (< ἔσσω) Fut. ἀμφι- Od. ε, 167: ἀμφιέννυμι, anziehen, anthun, anlegen.
ἐσώθην (< ἐσώσθην) Aor. Pass. Soph. O. T. 1457; Eur. Heracl. 15; Isae. 1, 7; Pl. Xen.: σώζω 3.
ἔσωξα (vgl. ἔσωσα, ἔσῳσα) Aor. κατ- Tab. Heracl. 2, 30: σώζω (σωνύω) 3.
1) ἔσῳσα (< ἔσωσα, ἔσωξα) Aor. Tab. Heracl. B. 47, 1, 3: σώζω (σωνύω) 3.
2) ἔσωσα (vgl. ἔσωξα) Aesch. Eum. 661; Pl. Prot. 356, e: σώζω 3.
ἐσώσθην (< ἐσώθην) Aor. Pass. Hesych.: σώζω 3.
ἐτάγην (< ἐτάχθην) Aor. 2 Pass. selten Eur. Fr. incert. 95; Stob. 79, 50 (*13*): τάσσω 4.
ἐτάθην Aor. Pass. Soph. Ant. 124; ἐξ- Xen. Hel. 7, 5, 22; παρετάθησαν Pl. Euthyd. 303, d: τείνω 5.
ἐτάκην (< ἐτήχθην) Aor. 2 Pass. Pl. Phaedr. 251, b; vgl. τακ(ην): τήκω 6.
ἐτακόμην Imprf. -ετο s. u. τηκ-.
ἐτάλασσα Aor. Il. ρ, 166: ταλάω 7.
ἐταμνόμην Imprf. Od. ε, 243; Her. 1, 186: τέμνω 8.
ἐταμόμην (< ἐτεμόμην) Aor. 2 Med. ἐτάμεθ' Eur. Hec. 634; vgl. ταμέσθαι (*194*): τέμνω 8.
ἔταμον (< τάμον stets Hom. u. Pind., ἔτεμον) Aor. 2 auch im Altatt. Eur. Hel. 1224; τάμωμεν Thuc. 1, 81; ἀπέταμες Aesch. Ag. 1410 (*194*): τέμνω 8.
ἐτανύσθην s. τάνυσθεν.
ἐτανυσσάμην s. τανυσσάμενος.
ἐτάνυσσε (< τάνυσσε) Aor. 1 Od. φ, 128: τανύω 9.
ἔταξα Aor. Eur. Hel. 1390; Thuc. 4, 9; Pl. Leg. 772, c; 905, a; Xen. Symp. 43: τάσσω 4.
ἐταξάμην Aor. Med. Eur. Andr. 1099; Her. 3, 97; 4, 165; Thuc. 1, 48; 3, 77; Pl. Rep. 653, d; vgl. ταξ(αμην): τάσσω 4.
ἐτάραξα Aor. -ε Od. ε, 291; Batr. 145; vgl. ταραξ-: ταράσσω 10.
ἐταράχθην Aor. Pass. Eur. Fr.; Xen. An 2, 4, 18: ταράσσω 10.
ἐτάρπην (< τάρπην) Aor. 2 Pass. ep. ἐταρπήτην Od. ψ, 300: τέρπω 11.
ἐταρπήτην s. u. ἐτάρπην.
ἐτάρφθην (< ἐτέρφθην, ἐτάρπην) Aor. 1 Pass. ep. s. u. τάρφθην: τέρπω 11.
ἐτάττετο Imprf. Med. συν- Xen. An. 1, 8, 14: τάσσω 4.
ἐτάφην Aor. 2 Pass. Thuc. 5, 74: θάπτω, begraben.
ἔτἄφον (< τάφον) Aor. 2 Call. Dian. 103: θάπω, τάφω, erstaunen.

---

1 *a* klaffen machen, schlitzen, spalten; *b.* verrücken, verrenken; *c.* loslassen; *d.* hemmen, *inhibere*. 2 darhalten, -bieten; geben, gewähren. 3 (er)retten, erhalten, bewahren. 4 *a.* stellen, setzen, legen; *b.* aufstellen, ordnen, beordern. 5 *a.* (hin)strecken, sich erstrecken lassen; *Pass.* aus-, hingestreckt werden, eine Richtung nehmen; *b.* ausdehnen, hinziehen; *c.* spannen. 6 schmelzen, entkräften; *Pass.* schmelzen (intr.), zerfliessen; sich abhärmen, schwinden. 7 (er)tragen, (er)dulden; *mit Inf.* über sich nehmen, sich entschliessen, sich erkühnen. 8 (zer)schneiden, (zer)hauen. 9 spannen, (aus-, hin)strecken; *Med.* sich ausstrecken. 10 rütteln; verwirren, beunruhigen, erschrecken; *Pass.* in Unordnung,

ἐτάχθην (< ἐτάγην) Aor. Pass. -ημεν Her. 5, 109; -ησαν 3, 97; Pl. Phaed. 114, b; Isocr. 6, 100; προς- Eur. Hec. 100 (13): τάσσω 4.
ἔτεγξα Aor. Aesch. Prom. 401: τέγγω 12.
ἐτέγχθη Aor. Pass. Soph. Phil. 1456; τεγχθέντων Pl. Leg. 880, e: τέγγω 12.
ἐτεθελήκεσαν 3 Plur. Plsprf. Dio Cass. 24, 26: wollen.
ἐτέθη 3 Sing. Aor. 2 Pass. Thuc. 6, 38; Pl. Symp. 182, c B*: τίθημι 13.
ἐτέθημεν 1 Plur. Aor. Pass. δι- Lys. 32, 18: τίθημι 13.
ἐτέθην 1 Sing. Aor. Pass. Pl. Symp. 215, e; Euthyd. 303, b: τίθημι 13.
ἐτεθήπεα 1 Sing. Plusprf. Od. ζ, 166; vgl. τεθηπώς: θάπω, τάφω, erstaunen.
ἐτέθησαν 3 Plur. Aor. Pass. Pl. Leg. 943, d: τίθημι 13.
ἐτέθητε 2 Plur. Aor. Pass. δι- Lys. 25, 27: τίθημι 13.
ἐτεθνᾶσαν 3 Plur. Plsprf. Xen. Hell. 6, 4, 16: θνήσκω, sterben.
ἐτέθραυστο 3 Sing. Plsprf. Pass. Plut. V. Caes. 19: θραύω, zerbrechen, schwächen.
ἐτέθυντο 3 Plur. Plsprf. Pass. Xen. Hell. 3, 1, 23: θύω, opfern.
ἔτειλα Aor. 1 Pind. Ol. 2, 70; ἀν- Il. ε, 777; Pind. I. 5, 75; vgl. ἀνετειλ-: (ἀνα)τέλλω 14.
ἐτειλάμην Aor. ἐπετείλατο Od. α, 327; ἐντειλάμενος Her. 1, 90; ἐντείλασθαι Xen. An. 5, 1, 13: (ἐπι-, ἐν)τέλλω 15.
ἔτεινα Aor. Il. δ, 124; -άτην Aesch. Ch.: τείνω 5.
ἐτεινάτην s. ἔτεινα.
ἔτειρα (< τείρε) Aor. Il. ε, 796 Γ*: τείρω 16.
ἐτείρετο (< τείρετο) Imprf. Med. Il. χ, 242: τείρω 16.
ἐτείχιζον Imprf. -ες Xen. Cyr. 3, 1, 10: τειχίζω 17.
ἐτειχίσαντο Aor. 1 Med. Il. η, 449; Thuc. 1, 11: τειχίζω 17.
ἐτέλεσα (< ἐτέλεσσα) Aor. Aesch. Sept. 782; Soph. Tr. 917; Thuc. 4, 78; δι- Isocr. 4, 52: τελέω 18.
ἐτελεσάμην Aor. Med. ἐπ- Xen. Ap. 33; vgl. τελεσ-(αμην): τελέω 18.
ἐτελέσθην Aor. Pass. Aesch. Ch. 1067; Eur. Andr. 1286; τελεσθῆναι Dem. 13, 19: τελέω 18.
ἐτέλεσσα, -ας, -εν (< ἐτέλεσα) Aor. Il. α, 108 Γ*; Ap. Rh. 1, 152: τελέω 18.
ἐτελεύτησα (< τελεύτησα) Aor. Pl. Leg. 877, b: τελευτάω 19.
ἐτεμόμην (< ἐταμόμην) Aor. 2 Med. Luc. Pro Imag. τεμόμενος Pl. Leg. 695, c; vgl. τεμ(ομην): τέμνω 8.
ἔτεμον, -ε (< ἔταμον) Aor. 2 gewöhnl. Eur. Hel. 231; τεμών Aesch. Eum. 592; ἔτεμον Thuc. 2, 55. 56 öfters; -ε 100; Pl. Tim. 70. 77; διατέμῃ Pl. Phaed. 86, a; ἀποτεμόντες Xen. An. 5, 4, 17 (194): τέμνω 8.
ἔτεος Vb. ἀφ- Pl. Phaedr. 260, a A*: ἵημι, senden.
ἐτέρσετο Imprf. Il. λ, 848: τέρσω 20.
ἐτέρφθην (< ἐτάρφθην) Aor. 1 Pass. Od. θ, 131; ρ, 174; Hom. Hym. 1, 146 (nach Thuc. 3, 104); ἔτερφθεν [114] Hym. 19, 45; vgl. τερφθ(ην) (388): τέρπω 11.
ἔτεξα s. u. τεξ-
ἐτεξάμην s. u. τέξασθαι.
ἔτερψα Aor. Hom. Hym. 19, 47; Eur. Heracl. 433; vgl. τερψ-: τέρπω 11.
ἐτερψάμην s. u. τερψάμενος.
ἐτέταλτο Plsprf. ἐπι... Il. β, 643; Od. λ, 524: ἐπιτέλλω 21.
ἐτεταράγμην Plsprf. Pass. Pl. Phaed. 59, b; vgl. ἐτετάραχτο: ταράσσω 10.
ἐτετάραχτο 3 Sing. Plsprf. Thuc. 7, 44; vgl. ἐτεταράγμην: ταράσσω 10.
ἐτετάχατο 3 Plur. Plsprf. Thuc. 7, 4; δι- 4, 31: τάσσω 4.

Verwirrung gerathen; erschrecken (intr.). 11 laben, letzen, erquicken, erfreuen. 12 (be)netzen, anfeuchten. 13 setzen, legen, stellen. 14 aufgehen, entstehen lassen; *intr.* hervor-, aufgehen. 15 *a.* aufgehen; *b.* vollenden, vollbringen; ἐπι- auf-, übertragen, anvertrauen; ἐν- auftragen, heissen. 16 aufreiben, erschöpfen, belästigen; *Pass.* erschöpft, bedrängt werden. 17 (be)mauern, befestigen; *Pass.* befestigt, mit Mauern umgeben werden. 18 vollenden, ausführen; *Pass.* vollbracht werden, geschehen. 19 (be)endigen; *intr.* enden, zu Ende gehen. 20 τέρσομαι, act. *durch* τερσαίνω *ersetzt:* trocknen. 21 auf-, übertragen, anvertrauen.

ἐτετελέκειν Plsprf. προ- Thuc. 6, 31: προτελέω 1.
ἐτετέλεστο Plsprf. ἐπ- Thuc. 7, 2: τελέω 1.
ἐτετεύχᾰτο (< τετεύχατο, ἐτέτυκτο) Plsprf. Pass. Il. λ, 808: τεύχω 2.
ἐτετεύχεε Plsprf. ion. intrans. Her. 3, 14: τυγχάνω, treffen, erlangen.
ἐτετήκειν (< τετήκειν) Plsprf. Xen. An. 4, 5, 15: τήκω 3.
ἐτέτλᾰμεν 1 Plur. Plsprf. Ap. Rh. 1, 807: ταλάω 4.
ἔτετμον (< τέτμον) Aor. 2 ep. Il. δ, 293; Od. α, 218: τέτμω 5.
ἐτέτραπτο (< τέτραπτο) Plsprf. Pl. Critia. 118, b: τρέπω 6.
ἐτετρήνατο Aor. 1 Med. δι- Ar. Thesm. 18: διατετραίνω 7.
ἐτέτρητο Plsprf. ξυν- Pl. Critia. 115, e: συντιτρώω 8.
ἐτέτυκτο (< τέτυκτο, ἐτετεύχατο) 3 Sing. Plsprf. Pass. Il. ε, 402 *B**; Ap. Rh. 1, 234. 732; 4, 213; Qu. Sm. 1, 773; vgl. ἐτέτυξο: τεύχω 2.
ἐτέτυξο 2 Sing. Plsprf. Il. μ, 164; Qu. Sm. 5, 558: τεύχω 2.
ἔτευξα (< τεῦξα) Aor. Il. ξ, 166. 338; Qu. Sm. 1, 666; Aesch. Suppl. 306: τεύχω 2.
ἐτευξάμην s. u. τεύξασθαι.
ἐτεύχθην (< ἐτύχθην) Aor. 2 Pass. Hippocr. 1, 76; Anth. 6, 207: τεύχω 2.
ἐτέχθην Aor. Pass. selten (Eur.) Fr. Dan. 44 (Wagn.); Anacreont. 41, 1; 39, 8 Bergk; Hippocr. 1, 467; Luc. D. Mort. 13; Muson. in Stob. 40, 9; ἀπ- Ecphant. Stob. 48, 65: τίκτω 9.
ἐτεχνησάμην Aor. Med. Soph. Tr. 534: τεχνάομαι 10.
ἔτην Dual. Aor. 2 ἀφέτην Il. λ, 641: ἀφίημι, wegsenden.
ἔτηξα Aor. κατ- Od. τ, 206; vgl. τηξ-: τήκω 3.
ἐτηρήθην Aor. Pass. Lys. 12, 71: τηρέω 11.
ἐτήχθην (< ἐτάκην) Aor. 1 Pass. s. u. τηχθ(ην): τήκω 3.
ἐτίθεα (< τίθεσκον) 1 Sing. Imprf. ion. für ἐτίθην od. ἐτίθεον Her. 3, 155: τίθημι 12.
ἐτίθει (< τίθει, ἐτίθη) 3 Sing. Imprf. Il. σ, 541. 550. 551. 607; Od. ζ, 76 *B**; Pl. Leg. 631, a (> ἐτίθη); 630, e; προς- Ar. Nub. 63; ἀντεπ- Thuc. 1, 129; περι- Her. 6, 69 (***299***): τίθημι 12.
ἐτίθεις (< ἐτίθης) 2 Sing. Imprf. Pl. Rep. 497, d (> ἐτίθης) (***299***): τίθημι 12.
ἐτιθέμεθα 1 Plur. Imprf. Pass. Pl. Rep. 454, c: τίθημι 12.
ἐτίθεμεν 1 Plur. Imprf. Pl. Phil. 25, c: τίθημι 12.
ἐτίθεντο 3 Plur. Imprf. Pass. Xen. An. 7, 3, 22: τίθημι 12.
ἐτίθεσαν (< τίθεσαν) 3 Plur. Imperf. Xen. Mem. 3, 14, 1; ἀν- Pl. Critia 120, c: τίθημι 12.
ἐτίθεσο 2 Sing. Imprf. Pass. Pl. Phil. 31, c; Rep. 352, d (***282***): τίθημι 12.
ἐτίθετο 3 Sing. Imprf. Pass. Pl. Phil. 66, d: τίθημι 12.
ἐτίθη (< ἐτίθει) 3 Sing. Imprf. Pl. Leg. 631, a (***299***): τίθημι 12.
ἐτίθην (< ἐτίθουν) 1 Sing. Imprf. Lys. 30, 17; Pl. Gorg. 500, b (> ἐτίθουν) (***299***): τίθημι 12.
ἐτίθης (< ἐτίθεις) 2 Sing. Imprf. Pl. Rep. 528, d; Par. A. (< ἐτίθεις al. Vulg.) (***299***): τίθημι 12.
ἐτίθουν (< ἐτίθην) 1 Sing. Imprf. Pl. Gorg. 500, b (> ἐτίθην) (***299***): τίθημι 12.
ἐτίλλοντο (< τίλλοντο) Imprf. Luc. Fugit 28: τίλλω 13.
ἐτιμήθην Aor. Pass. Her. 7, 213; 8, 105; τιμηθέντες Pl. Menex. 242, c: τιμάω 14.
ἐτιμησάμην Aor. Med. -ασθ' Od. ν, 129; -ασθε Thuc. 1, 33; 4, 40; -ατο Lys. 19, 48: τιμάω 14.
ἔτῐσα Aor. Od. ω, 352; Soph. O. T. 810; Eur. El. 1189; vgl. τισ-, τῖσαι u. s. w.: τίνω 15.
ἐτισάμην Aor. Med. -ατο Il. β, 743

---

1 vollenden, ausführen; *Pass.* vollbracht werden, geschehen. 2 (er)zeugen, hervorbringen, verfertigen; *Pass.* hervorgebracht, erbaut, verfertigt werden. 3 schmelzen, entkräften; *Pass.* schmelzen (intr.), zerfliessen; sich abhärmen, schwinden. 4 (er)tragen, (er)dulden; *mit Inf.* über sich nehmen, sich entschliessen, sich erkühnen. 5 (an)treffen. 6 *a.* drehen, wenden, kehren; *Pass.* sich ↷; *b.* lenken, richten. 7 durchbohren. 8 durchbohren, aushöhlen. 9 (er)zeugen, gebären, hervorbringen. 10 verfertigen.

*B**; Soph. Ai. 181; Her. 1, 190: *τίνω* 15.

ἐτίσθην Aor. Pass. *ἐξ-* Dem. 28, 2: *τίνω* 15.

ἐτιταίνετο Imprf. Med. trans. Il. *ε*, 97: *τιταίνω* 16.

ἔτλα 3 Sing. Aor. 2 Aesch. Ag. 224: *τλάω, ταλάω* 4.

1) *ἔτλαν* 1 Sing. Aor. 2 Pind. I. 6, 37: *τλάω, ταλάω* 4.

2) *ἔτλαν* 3 Plur. Aor. 2 für *ἔτλησαν* Il. *φ*, 608: *τλάω, ταλάω* 4.

ἔτλᾶσαν 3 Plur. Aor. 2 Soph. Phil. 1201: *τλάω, ταλάω* 4.

ἔτλην Aor. 2 Il. *σ*, 433 *B**; Aesch.; Eur. H. F. 1279; Hel. 785; *-ης* Il. *ρ*, 153 *B**; Aesch.; *-η* Il. *ε*, 23 *Γ**; Ap. Rh. 1, 204; Eur. Ion. 278; *-ητε* Il. *ω*, 35; Aesch.; selten in Prosa Xen. Cyr. 3, 1, 2; Luc. Philops. 21; vgl. *ἔτλαν* und *ἔτλασαν*: *τλάω, ταλάω* 4.

ἐτμάγην (< *ἐτμήγην*) Aor. 2 Pass. Il. *π*, 374; *δι-* *η*, 302: (*δια*)*τμήγω* 17 u. 18.

ἔτμαγον Aor. 2 *δι-* Il. *η*, 302; *μ*, 461; *π*, 354; Od. *η*, 276; Ap. Rh. 2, 298; 3, 343: *διατμήγω* 18.

ἔτμαξα (< *ἔτμηξα*) Aor. *δι-* Theocr. 8, 24: *τμήγω* 17.

ἐτμήγην (< *ἐτμάγην*) Aor. 2 Pass. spät Anth. 9, 661; Callim. Fragm. 300: *τμήγω* 17.

ἐτμήθην Aor. Pass. Eur. Tro. 480; Pl. Symp. 191, a; *τμηθείσης* Rep. 266, e; *-εἶσιν* 510, b; *-έντος* Soph. 264, e; *-ῆναι* Xen. Ath. 2, 14: *τέμνω* 19.

ἔτμηξα (< *ἔτμαξα*) Aor. Ap. Rh. 2, 483; vgl. *τμηξ-*: *τμήγω* 17.

ἐτμηξάμην Aor. Med. trans. Anth. 7, 480; Nic. Alex. 68; *ὑπ-* Ap. Rh. 4, 328: *τμήγω* 17.

ἔτο 3 Sing. Aor. 2 Med. *ξύνετο* Od. *δ*, 76 vernahm: *ξυνίημι*, zusammenschicken, wahrnehmen.

ἐτόρησα Aor. 1 Opp. Cyn. 3, 321; *τορήσας* Hom. Hym. Merc. 119; *ἀντετόρεσεν* Il. *ε*, 337: *τορέω* 23.

ἔτορον Aor. 2 Il. *λ*, 236: *τορέω* 23.

ἑτός Vb. *ἀφ-* Thuc.: *ἵημι*, senden.

ἔτοσσε Aor. 1 *ἐπ-* Pind. P. 4, 25; vgl. *τόσσαις*: *ἐπέτοσσε*, traf, stiess darauf.

ἐτράπεον Imprf. Hes. Sc. 301: *τραπέω* 20.

1) *ἐτράπην* Aor. 2 Pass. *ἐτράπημεν* Pl. Lys. 213, e; vgl. *τραπ(ην)*: *τρέπω* 6.

2) *ἐτράπην* Aor. 2 Pass. Soph. Ai. 7, 43: *τρέπω* 6.

ἐτραπόμην Aor. 2 Med. *-ετο* Il. *κ*, 45; *-οντο* Her. 5, 11; Thuc. 1, 50: *τρέπω* 6.

ἔτραπον, *-ε* (< *τράπε*) Aor. 2 Il. *ε*, 187; Pind. P. 3, 55; intrans. Il. *π*, 657; Hes. Th. 58: *τρέπω* 6.

ἔτραφ', *ἔτραφε* Il. *φ*, 279; *ψ*, 90 nach Buttm. Aor. 2 mit intr. Bed., nach Thiersch, Boeckh ep. Kürzung für *ἐτράφ(η)*: *τρέφω* 21.

ἐτραφέτην Dual. Il. *ε*, 555 nach Buttm. Aor. 2, nach Thiersch, Boeckh ep. Kürzung aus *ἐτραφήτην*: *τρέφω* 21.

ἐτράφην (< *ἐθρέφθην*) Aor. 2 Pass. *-ημεν* Il. *ψ*, 84; *ἔτραφεν* st. *-ησαν* Od. *κ*, 417; *-η* Aesch. Sept. 754; *-ητε* Xen. Cyr. 2, 1, 15: *τρέφω* 21.

ἐτράφθην (< *ἐτρέφθην*) Aor. Pass. s. u. *τραφθῆναι*: *τρέπω* 6.

ἔτραχον Imprf. dor. Theocr. 2, 146: *τρέχω* 24.

ἐτραχύνθην s. u. *τραχυνθ(ην)*.

ἔτραψα (< *ἔτρεψα*) Aor. 1 ion. Her. 4, 202: *τρέπω* 6.

ἔτρεμον Aor. 2 Il. *κ*, 390: *τρέμω* 22.

ἐτρέφθην (< *ἐτράφθην*, *ἐτράπην*) Aor. Pass. Xen. Hell. 3, 4, 14; 5, 20; An. 5, 4, 23; Eur. El. 1046: *τρέπω* 6.

ἔτρεψα (< *τρέψε*, *ἔτραψα*) Aor. Il. *δ*, 354 *B**; Eur. Suppl. 718; Thuc. 1142; Xen. An. 1, 8, 24: *τρέπω* 6.

ἐτρεψάμην Aor. 1 Med. *-άμεθ'* Eur. Heracl. 842; *-ατο* Her. 7, 105;

---

11 *a.* beobachten; *b.* (be)wahren, behüten. 12 setzen, legen, stellen. 13 zupfen, (ab)rupfen, zerzausen. 14 abschätzen; schätzen, würdigen, ehren; als Strafe zuerkennen. 15 büssen, zahlen, entrichten; *Med.* büssen lassen; strafen, züchtigen. 16 anziehen, (aus)spannen, ausbreiten, ausstrecken. 17 Nebenform von *τέμνω*, schneiden, hauen. 18 zerschneiden, zerhauen, zerbrechen. 19 (zer)schneiden, (zer)hauen. 20 Weintrauben treten, keltern. 21 fett machen, füttern, ernähren, aufziehen. 22 (er)zittern, beben. 23 durchbohren. 24 laufen.

-αντο Lys. 2, 46; vgl. *τρεψ(αμην)*: *τρέπω* 1.

ἔτρησα Aor. *ξυν-* Pl. Tim. 91, a; Critia 115, d: *συντιτράω* 2.

ἐτρίβην Aor. 2 Anth. 6, 24; Luc. Paras. 52; *συν-* Ar. Pax. 71; Andoc. 1, 61; *διατριβῆναι* Thuc. 1, 125; *κατατριβῆναι* Xen. Oec. 15, 10; *κατατριβέντα* Pl. Leg. 678, d: *τρίβω* 3.

ἔτριζον Imprf. *κατ-* Hom. Batr. 85: *τρίζω* 4.

ἐτρίφθην (< *ἐτρίβην*) s. u. *τριφθ-(ην)*.

ἔτρεψα Aor. Pl. Phaed. 60, b; *δι-* Isocr. 4, 83: *τρίβω* 3.

ἐτριψάμην Aor. Med. Callim. Pal. lav. 25.: *τρίβω* 3.

ἐτρύφην Aor. 2 Pass. s. u. *τρυφ(ην)*.

ἐτρυχόμην Pass. Ar. Ach. 68: *τρύχω* 5.

ἐτρώθην Aor. Pass. Xen. Cyr. 4, 1, 4; Xen. An. 4, 3, 33; vgl. *τρωθ-(ην)*: *τιτρώσκω* 6.

ἔτρωξα Aor. *κατ-* (Hom.) Batr. 126. 182: *τρώγω* 7.

ἔτρωσα Aor. Eur. Hipp. 392; Thuc. 4, 14; Lys. 3, 41; Xen. An. 4, 3, 33: *τιτρώσκω* 6.

ἐτύγχανον Imprf. nur Od. ξ, 231: *τυγχάνω* 8.

ἐτύθην Aor. 1 Pass. Aesch. Ch. 242; Her. 1, 216: *θύω*, opfern.

ἐτύπην s. u. *τυπ(ην)*.

ἔτυπον Aor. 2 selten Eur. Ion. 767: *τύπτω* 9.

ἐτυπτήθην (< *ἐτύπην*) Aor. 1 Pass. sp. Philo. Leg. Spec. 2, 799: *τύπτω* 9.

ἐτύπτησα (< *ἔτυψα*, *τύψε*) Aor. Aristot. Polit. 2, 12; Aesop. 21: *τύπτω* 9.

ἐτύφην Aor. 2 Pass. *ἐπιτυφῇ* Ar. Lys. 221. 222: *τύφω* 10.

ἔτῡφον (<*τῦφον*) Aor. 2 Soph. Ant. 1009: *τύπτω* 9.

1) *ἐτύχησα* Aor. 1 *traf* Il. *δ*, 106; *ε*, 579; *μ*, 394; *ο*, 581; *ψ*, 466: *τυγχάνω* 8.

2) *ἐτύχησα* Aor 1 *traf an* Od. *φ*, 13: *τυγχάνω* 8.

3) *ἐτύχησα* Aor. 1 *traf sich zufällig* Od. ξ, 334; *τ*, 291: *τυγχάνω* 8.

ἐτύχθην (< *ἐτεύχθην*) Aor. Pass. „nur im Indic., nie ohne Augm.“ Il. *β*, 155 *B**; Ap. Rh. 4, 192; Aesch. Eum. 353; Suppl. 86: *τεύχω*, bereiten.

1) *ἔτυχον* Aor. 2 Il. *ε*, 287. 587; Aesch. Ch. 14; Eur. Tr. 499; Xen. Cyr. 8, 4, 3; Pl. Phaedr. 252; Isocr. 12, 265: *τυγχάνω* 8.

2) *ἔτυχον* Aor. 2 traf sich, war gerade, eben Il. *λ*, 116; Pind. N. 1, 49; Soph. Ai. 742; Pl. Euthyd. 272; Xen. Mem 3, 9, 13: *τυγχάνω* 8.

ἔτυψα (< *τύψε*, *ἐτύπτησα*) Aor. 1 Her. 3, 64: *τύπτω* 9.

ἔτω 3 Sing. Imper. *προέτω* Il. *δ*, 94: *προίημι*, ent-, aussenden.

ἐτώθασα Aor. *τωθάσω* Ar. Vesp. 1362; *ἐπετώθασε* (Hippocr.) Epist. 3, 799; Appian. Civ. 2, 153: *τωθάζω* 11.

εὔαδε(ν) (< *ἔαδε*, *ἄδε*) Aor. Il. ξ, 340; *ϱ*, 647; Od. *π*, 28: *ἀνδάνω* 12.

εὔδεσκε (< *εὗδον*, *ηὗδον*) Imprf. Il. *χ*, 503: *εὕδω* 13.

εὐδῆσαι Inf. Aor. *καθ-* Hippocr. 2, 451: *εὕδω* 13.

εὐδήσω Fut. Aesch. Ag. 337; *κατευδήσουσι* Lys. 1, 10: *εὕδω*, *καθεύδω* 13.

εὕδητέον Vb. *καθ-* Pl. Phaedr. 259, d: *καθεύδω* 13.

εὗδον (< *ηὗδον*, *εὕδεσκε*) Imprf. Il. *β*, 2 *Γ**; Eur. Bacch. 683: *εὕδω* 13.

εὐεργέτεον (> *εὐηργ-*) Imprf. Xen. Ap. 26: *εὐεργετέω* 14.

εὐεργετηθείς Part. Aor. Pass. Pl. Gorg. 520, c: *εὐεργετέω* 14.

εὐεργέτημαι (< *εὐηργέτημαι*) Perf. Pass. Xen. Mem. 2, 2, 3; Pl. Crit. 43, a: *εὐεργετέω* 14.

εὐεργέτησα (< *εὐηργέτησα*) Aor, Isocr. 4, 56: *εὐεργετέω* 14.

εὐεργετήσω Fut. Eur. Hel. 1298; Xen. Cyr. 3, 1, 34: *εὐεργετέω* 14.

εὐηργέτεον (< *εὐεργέτεον*) Imprf. Xen. Ag. 4, 4: *εὐεργετέω* 14.

---

1 *a.* drehen, wenden, kehren; *Pass.* sich ∿; *b.* lenken, richten. 2 durchbohren, aushöhlen. 3 reiben, abnutzen. 4 schwirren, zischen, zirpen, zwitschern. 5 aufreiben, erschöpfen, ermüden, bedrängen, quälen. 6 verwunden, verletzen, beschädigen. 7 nagen, schroten, zerbeissen, essen, fressen. 8 *a.* (an)treffen, begegnen; *b.* sich treffen, ereignen; *τυγχάνειν* mit Part. = gerade, zufällig, eben, wie *τυγχάνω ὤν*, *ich bin gerade, eben.* 9 schlagen; *Pass.* Schläge, Wunden bekommen. 10 räuchern, anzünden;

εὐηργέτηκα (< *εὐεργέτηκα*) Perf. Lycurg 140: *εὐεργετέω* 14.
εὐηργέτημαι (< *εὐεργέτημαι*) Perf. Pass. Luc. Abdic. 14: *εὐεργετέω* 14.
εὐηργέτησα (< *ἐυηργέτησα*) Aor. Ar. Plut. 835; Lys. 9, 14: *εὐεργετέω* 14.
εὐθεῖς Part. Aor. Pass. *ἀφ-* Suid.: *εὔω* 15.
εὐκτέος Vb. sp. Epint. Esch. 77: *εὔχομαι* 16.
εὔκτο Aor. 2 = *εὔκετο* Hom. Fr. 2, 15: *εὔχομαι* 16.
εὐκτός Vb. Eur. Ion. 642: *εὔχομαι* 16.
εὐλόγει Imprf. Ar. Eccl. 454: *εὐλογέω* 17.
εὐλόγηκα Perf V. T. Gen. 17, 20: *εὐλογέω* 17.
εὐλόγησα (< *ηὐλόγησα*) Aor. V. T. Gen. 1 Reg. 21, 15; *εὐλογῆσαι* Ar. Equ. 565: *εὐλογέω* 17.
εὐλογήσομαι Fut. Med. pass Isocr. 9, 5: *εὐλογέω* 17.
εὐλογήσω Fut Eur. Hec. 465: *εὐλογέω* 17.
εὐνέθην (< *εὐνήθην*) Aor. Pass. *συν-* Hippocr. 2, 833: *εὐνάω* 18.
εὐνήθην (< *εὐνέθην*) Aor. Pass. Anth. 7, 78; *εὐνηθέντε* Il. *γ*, 441; *εὐνηθεῖσα* Ap Rh. 1, 135; *συν-* Her. 6, 69: *εὐνάω* 18.
εὔνημαι Perf. Pass. Anth. 7, 397: *εὐνάω* 18.
εὔνησα Aor. Od. *δ*, 440: *εὐνάω* 18.
εὐξάμην (< *ηὐξάμην*) Aor. Xen. Hell. 4, 4, 12; *-αίμην* Lys. 21, 21; *-αιο* Isocr. 5, 68; *-αιτο* Eur. Andr. 1113; *-ασθαι* Hipp. 46; *εὔχομαι* 16.
εὔξομαι Fut. (Lys.) 6, 4; Pl. Phaedr. 233; *προσ-* Eur. El. 415: *εὔχομαι* 16.
εὑράμην Aor. Med. Hes. Fr 77; *ἀν-* Com. Fr. 3, 592 (MSS.), *-όμην* (Dind.): *εὑρίσκω* 19.
εὑρέ Imper. Aor. 2 att. (*254*): *εὑρίσκω* 19.
εὗρε(ν) 3 Sing. Aor. 2 *-εν* Il. *α*, 498 *A**: *εὑρίσκω* 19.
εὑρέθην Aor. Pass. Eur. El. 382; Thuc. 6, 31. 58; *-θείη* Pl. Alc. 129, b; *-θῆναι* Isocr. 5, 10; *-θείς* Pl. Phaedr. 278, a: *εὑρίσκω* 19.
εὑρεθήσομαι (< *εὑρήσομαι*) Fut. Pass. Eur. I. A. 1105; Lys. 29, 2; Isocr. 9, 41: *εὑρίσκω* 19.
εὑρεῖν (< *εὑρέμεναι*) Inf Aor. Isocr. 4, 45: *εὑρίσκω* 19.
εὑρέμεναι (< *εὑρεῖν*) Inf. Aor. 2 ep. Il. *β*, 343 *B**: *εὑρίσκω* 19.
εὗρεο 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Od. *τ*, 403: *εὑρίσκω* 19.
εὕρετε 2 Plur. Aor. 2 Pl. Euthyd. 291, a: *εὑρίσκω* 19.
εὑρέτην Dual. Aor. 2 Pl. Euthyd. 273, e: *εὑρίσκω* 19.
εὕρετο s. u. *εὑρόμην*.
εὗρῃ (< *εὕρησι*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. *χ*, 192 *A**: *εὑρίσκω* 19.
εὕρηκα Perf. Ar. Nub. 764; *-αμεν* Isocr. 2, 12; *-κέναι* Lys. 12, 68; Isocr. 5, 14: *εὑρίσκω* 19.
1) *εὕρημαι* Perf. Pass. Eur. Bacch. 203; Xen. Cyr. 4, 2, 21: *εὑρίσκω* 19.
2) *εὔρημαι* Perf. Med. Dem. 19, 17: *εὑρίσκω* 19.
εὕρῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Hipp. maj. 300, d: *εὑρίσκω* 19.
εὕρησα Aor. Maneth. 5, 137: *εὑρίσκω* 19.
εὕρησι (< *εὕρῃ*) 3 Sing. Conj. Aor. Il. *μ*, 102: *εὑρίσκω* 19.
εὑρήσοιμι 1 Sing. Opt. Fut. Pl. Ap. 22, d: *εὑρίσκω* 19.
εὑρήσομαι (< *εὑρηθήσομαι*) Fut. Med Her. 9, 6; Aeschin. 3, 134: *εὑρίσκω* 19.
εὑρήσω (< *εὑρησῶ* Epicharm.) Fut. Hym. 302; Pind. O. 13, 113; Ar. Nub. 1311; Isocr. 2, 45; 3, 2. 9; Thuc. 8, 76: *εὑρίσκω* 19.
εὕροι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. *ι*, 535; Pl. Prot. 321, d: *εὑρίσκω* 19.
εὕροιμεν 1 Plur. Opt. Pl. Leg. 638, b: *εὑρίσκω* 19.
εὑροίμην 1 Sing. Opt. Aor. 1 Med. Od. *ι*, 422: *εὑρίσκω* 19.
εὕροιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. *ν*, 43; Pl. Euthyd. 5, b: *εὑρίσκω* 19.
εὕροις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Rep. 343, d: *εὑρίσκω* 19.

---

intrans. u. im Pass. rauchen, glimmen. 11 ver-, auslachen, verhöhnen. 12 gefallen, behagen. 13 schlafen, ruhen, saumselig sein. 14 Wohlthaten erweisen; *Pass.* Wohlthaten empfangen. 15 sengen, braten, dörren. 16 geloben; sich rühmen, beten; wünschen. 17 gut sprechen von . . . , loben. 18 zu Bette bringen, einschläfern; besänftigen; *Pass.* sich lagern, schlafen. 19 finden; antreffen; entdecken; begreifen; verschaffen.

εὕρομεν 1 Plur. Aor. 2 Il. λ, 771 *B**; Pl. Rep. 612, b: *εὑρίσκω* 1.
εὑρόμην (< *εὑράμην*) Aor. 2 Med. *-ετο* Il. π, 472 *B**; Aesch. Prom. 267: *εὑρίσκω* 1.
εὗρον 3 Plur. Aor. 2 Il. α, 329: *εὑρίσκω* 1.
εὕρωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. ι, 49; Od. μ, 300; Pl. Rep. 392, c: *εὑρίσκω* 1.
εὑρών Part. Aor. 2 Il. γ, 24; Pl. Rep. 522, d: *εὑρίσκω* 1.
εὕρωσιν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. η, 31: *εὑρίσκω* 1.
εὖσα Aor. Od. ξ, 75: *εὔω* 2.
εὐτύχεσα (< *-ησα, ηὐτύχησα*) Aor. sp. Anth. Ap. Epgr. p. 327 (9, 40): *εὐτυχέω* 3.
εὐτυχήθην Aor. Pass. Herod. 2, 14: *εὐτυχέω* 3.
εὐτίχηκα Perf. Isocr. 12, 7; Pl.: *εὐτυχέω* 3.
εὐτύχημαι Perf. Pass. Thuc. 7, 77: *εὐτυχέω* 3.
εὐτύχησα (< *-εσα, ηὐτύχησα*) Aor. Xen. Hell. 3, 5, 12: *εὐτυχέω* 3.
εὐτυχήσω Fut. Eur. Or. 1212: *εὐτυχέω* 3.
εὐτύχουν Imprf. Soph. Fr. 94; Xen. Cyn. 12, 6: *εὐτυχέω* 3.
εὐφρανέαι 2 Sing. Fut. Med. Her. 4, 9: *εὐφραίνω* 4.
εὐφρανέω (< *εὐφρανῶ*) Fut. Il. η, 297: *εὐφραίνω* 4.
εὐφράνθην Aor. Pass. Pind. O. 9, 62; Xen. Cyr. 1, 5, 9: *εὐφραίνω* 4.
εὐφρανοῦμαι Fut. Med. Her. 4, 2; Xen. Cymp. 7, 5: *εὐφραίνω* 4.
εὐφρᾰνῶ (< *εὐφρᾰνέω*) Fut. Aesch. Ch. 742: *εὐφραίνω* 4.
εὔφρηνα (*ηὔφρᾰνε*) Aor. ion. Il. ω, 104: *εὐφραίνω* 4.
εὐχθεῖσα Aor. Pass. sp. Dio Cass. 48, 32: *εὔχομαι* 5.
ἔφα (< *ἔφη*) Aor. 2 dor. Aesch. Ag. 369: *φήμι* 6.
ἐφάανθεν s. u. *ἐφαάνθη*.
ἐφαάνθη (< ep. für *ἐφάνθη*) Aor. 1 Pass. Ap. Rh. 2, 451; *ἐξ-* Il. δ, 468; ν, 278; Qu. Sm. 1, 761; vgl. *ἐξεφάανθεν* Il. τ, 17: *φαίνω* 7.
ἐφάθην Aor. 1 Pass. s. u. *φαθῆναι*.
ἔφαμεν (< *φάμεν*) 1 Plur. Imperf. Il. ψ, 440; Pl. Rep. 459, d: *φήμι* 6.
ἐφάμην 1 Sing. Imprf. Med. Il. γ, 366 *Γ**; Qu. Sm. 2, 311; *ἐφάμαν* Theocr. 7, 127: *φήμι* 6.
ἔφαν (< *φάν*) 3 Plur. Imprf. für *ἔφασαν* Il. γ, 161 *Γ**; Ap. Rh. 2, 1200: *φήμι* 6.
ἐφάνην (< *φάνη, ἐφάνθην*) Aor. 2 Pass. *ἔφανεν* 3 Plur. [***114***] Il. θ, 557; Pind. I. 1, 29; *-ημεν* Aesch. Eum. 320; *-η* Thuc. 8, 10; Pl. *B**; Xen. An. 3, 2, 9: *φαίνω* 7.
ἐφάνθην (< *φάνθη, ἐφάνην*) Aor. 1 Pass. u. bei Homer und zuw. bei den Trag. Med. Aesch. Pers. 265; Soph. O. T. 525. 1485; Ant. 104; *φανθέν* Tr. 743; *φάνθη* Herc. F. 804; *φανθείη* Xen. 6, 4, 11; *-θέντων* Dem. 58, 13; *ἀποφανθῆναι* Dem. 19, 44; *-θέντα* 5, 9; Isae. 3, 73. 80: *φαίνω* 7.
ἔφαντο (< *φάντο*) 3 Plur. Imprf. Med. Il. μ, 106 *Γ**; selten bei Attikern Lys. Fr. 3: *φήμι* 6.
ἔφασα (< *ἔφησα*) Aor. 1 dor. *φᾶσε* Pind. N. 1, 66: *φήμι* 6.
ἔφασαν (< *φάσαν, ἔφαν, φάν*) 3 Pl. Imprf. Il. δ, 374 *B**; Xen. Hell. 3, 2, 7 *B**; Isae. 2, 31: *φήμι* 6.
ἐφάσκετε 2 Plur. Imprf. Od. χ, 35 [***292. 145. 146***]: *φάσκω* 8.
ἐφάσκετο 3 Sing. Imprf. Med. Soph. Phil. 114: *φάσκω* 8.
ἔφασκον Imprf. iter. Il. ν, 100; Od. ε, 135; *-ες* Il. τ, 297; *-ε Γ**; *-ετε* Od. χ, 35. — *-ε* Aesch. Ch. 276; Eur. Suppl. 725; *-σκ'* Hel. 538; *-ον* Bacch. 27; *-εν* Pl. Leg. 901, a [***292. 145. 146***]: *φάσκω* 8.
ἔφατ' s. u. *ἔφατο*.
ἔφατε 2 Plur. Imprf.: *φήμι* 6.
ἐφάτην 3 Dual. Imprf. Eur. Hec. 128; Pl. Euthyd. 278, d; 294, e: *φήμι* 6.
ἐφάτισα Aor. Her. 5, 58; vgl. *φατισ-*: *φατίζω* 9.
ἐφατίσθην s. u. *φατισθ(ην)*.
ἔφατο (< *φάτο, φάτ'*) 3 Sing. Imprf. *-τ'* Il. α, 33 *Γ**: *φήμι* 6.
ἔφατον 2 Dual. Imprf.: *φήμι* 6.

---

1 finden; antreffen; entdecken; begreifen; verschaffen. 2 sengen, braten, dörren. 3 Glück haben, gelingen, glücken. 4 erfreuen; *Pass. mit Fut. Med.* froh sein. 5 geloben; sich rühmen; beten, wünschen. 6 sagen, sprechen, reden, erzählen. 7 erscheinen lassen, (an)zeigen, verkündigen; *Pass.* leuchten, erscheinen, sich zeigen. 8 bejahen, versprechen; meinen.

ἐφέβοντο (< φέβοντο) Imprf. Il. ϑ, 342; λ, 178: φέβομαι, fliehen.
ἐφέηκα (< ἐφηκα) Aor. 1 Il. σ, 108: ἐφίημι 10.
ἐφείην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Il. σ, 124; -η Od. α, 254: ἐφίημι 10.
ἐφείω Conj. Aor. 2 Act. ep. st. ἐφέω, ἐφῶ Il. α, 567 [270]: ἐφίημι 10.
ἐφέμεν Inf. Aor. 2 st. ἐφεῖναι: ἐφίημι 10.
ἐφερβόμην Imprf. Med. Soph. Phil. 957: φέρβω 11.
ἔφερβον Imprf. Eur. Or. 869; Pl. Critia 115, a: φέρβω 11.
ἔφερον (< φέρον) Imprf. Il. λ, 533; Pl. Critia 120, e: φέρω 12.
ἔφες 2 Sing. Imper. Aor. 2 Il. ε, 174: ἐφίημι 10.
ἔφη (< φῆ) 3 Sing. Imprf. Il. α, 219 A*; Pl. Xen. u. s. w.: φήμι 6.
1) ἐφέσσαι Inf. Aor. st. ἐφέσαι Od. ν, 274: ἐφεῖσα 13.
2) ἔφεσσαι Imper. Aor. 1 Med. Od. ο, 277: ἐφεῖσα 13.
ἐφεσσάμενος Part. Aor. 1 Med. Od. π, 443: ἐφεῖσα 13.
ἐφέσσεσθαι Inf. Fut. Med.: ἐφεῖσα.
ἐφήμιξα (< ἐφήμισα) Aor. 1 dor. Hes. Op. 764; Qu. Sm. 13, 558: φημίζω 14.
ἐφήμισα (< -ιξα) Aor. Aesch. Ch. 558; Eur. I. A. 1356: φημίζω 14.
ἐφημισάμην (< ἐφημιξάμην) Aor. 1 Med. Aesch. Ag. 629. 1162. 1173: φημίζω 14.
ἐφημιξάμην (< -ισάμην) Aor. 1 Med. δι- Arat. 442: φημίζω 14.
ἔφην (< φῆν) 1 Sing. Imprf. Soph. O. T. 349; Xen. Oec. 2, 9; Pl. Prot. 317, d: φήμι 6.
ἔφηνα Aor. Il. 318. 324; Xen. Hell. 3, 2, 25; 3, 5, 10 (225): φαίνω 7.
ἔφης (< ἔφησθα, φῆς) 2 Sing. Imperf. Il. χ, 280. 331; selten bei Att. Aesch. Ag. 1613 (> φῄς); Xen. Cyr. 4, 1, 23; Pl. Gorg. 466, e; Euthyd. 393, c: φήμι 6.
ἔφησα (< ἔφασα, φᾶσε) Aor. 1 Xen. An. 5, 8, 5; Pl. Pol. 297, e: φήμι 6.
ἔφησθα (< ἔφης, φῆς) 2 Sing. Imperf. Il. α, 397; π, 830; Od. γ, 357; ψ, 71; Qu. Sm. 1, 646; Xen. An. 1, 6, 7; Cyr. 1, 6, 3; Pl.; Dem. 18, 70 [292. 71]: φήμι 6.
ἐφήσει s. u. ἐφήσω.
ἐφήσομαι Fut. Med. Il. ψ, 82: ἐφίημι 10.
ἐφήσω Fut. Il. ω, 117; -εις Od. ν, 376; -ει υ, 386: ἐφίημι 10.
ἔφθακα Perf. Dem. 18, 39: φθάνω 15.
ἐφθάκει Plsprf. Luc. Philops. 6: φθάνω 15.
ἔφθαξα (< ἔφθᾶσα) Aor. 1 dor. Theocr. 3, 15 (9): φθάνω 15.
ἐφθάραται 3 Plur. Perf. Thuc. 3, 13: φθείρω 16.
ἐφθάρατο 3 Plur. Plsprf. Her. [111]: φθείρω 16.
ἐφθάρην Aor. Pass. Fr. Com. 2, 167; Thuc. 1, 24. 110; δι- Eur. Suppl. 563; Thuc. 1, 100; Isocr. 3, 32 (245): φθείρω 16.
ἐφθάρθαι Inf. Perf. δι- Thuc. 8, 1; Lys. 22, 14: φθείρω 16.
ἔφθαρκα Perf. Dinarch. 1, 64; δι- Eur. Med. 226; Lys. 1, 60; Pl. Ap. 33, c; Theaet. 144, d B*: φθείρω 16.
ἐφθάρκει Plsprf. Dem. 45, 27: (δια)-φθείρω 16.
ἔφθαρμαι Perf. Pass. -ται Soph. El. 765; Thuc. 7, 12; -μένος Soph. Ai. 25; Eur. H. F. 932; Pl. Leg. 676, b; διέφθαρσαι Eur. Hel. 1192; vgl. διεφθάρθαι: φθείρω 16.
ἔφθαρται s. u. ἔφθαρμαι.
ἔφθᾶσα (< ἔφθαξα) Aor. Thuc. 3, 49; Isocr. 4, 86; 5, 53: φθάνω 15.
ἐφθάσθην Aor 1 Pass. sp. Dio. Hal. 6, 25: φθάνω 15.
ἔφθεγμαι Perf. -έγμεθαι Pl. Ep. 342, b; vgl. ἔφθεγξαι (114): φθέγγομαι 17.
ἔφθεγξαι 2 Sing. Perf. Pl. Leg. 830, c: φθέγγομαι 17.
ἐφθεγξάμην (< φθέγξατο Hom. B*; Pind.) Aor. -έγξατο Hom. Batr. 12. 92; Eur. Andr. 1147; Ion. 729; I. T. 1385; Pl. A*; -ξω Phil. 24, c; -άμεθα Crat. 399, b: φθέγγομαι 17.
ἔφθειρα (< ἔφθερσα) Aor. 1 Thuc. 1, 69; 2, 101; 3, 116: φθείρω 16.

---

9 sprechen, reden, sagen; verloben. 10 zusenden, (zu)schicken. 11 weiden, füttern, nähren; *Pass.* sich weiden, sich nähren. 12 tragen. 13 ich setzte, stellte, legte darauf. 14 aussprechen, benennen. 15 eher kommen, überholen, zuvorthun. 16 verderben, verschlimmern. 17 schreien; tönen, klingen, schallen u. s. w.

ἔφθεος Vb. Nic. Al. 392: ἕψω 1.

ἔφθη (< φθῆ) Aor. 2 Act. wie ἔστην Il. π, 314. 322; Od. λ, 58; Ap. Rh. 2, 586; Eur. Heracl. 120; Pl. Rep. 466, d *A** (*280*): φθάνω 2.

ἐφθίατο 3 Plur. Plsprf. ion. Il. α, 25 [*101*]: φθίω 3.

ἔφθιεν Imprf. Il. σ, 446: φθίω 3.

ἔφθισθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. für ἐφθίθησαν [*114*) ἀπο..., ἀπ-, jetzt ε, 110. 133; η, 251 (< ἀπέφθ, -θον): φθίω 3.

ἔφθῐκα Perf. intr. sp. Dioscor. Mat. Praef. p. 6: φθίω 3.

ἐφθίμην Plsprf. ἔφθισο Aesch. Sept. 970; κατ- Eur. Hipp. 839; ἔφθιτο Eur. Alc. 414; vgl. ἐφθίατο [*149. 150*]: φθίω 3.

ἐφθιγκότες Part. Perf. κατ- Vit. Civ. 14: καταφθίω 3.

ἔφθινον Imprf. Pl. Tim. 77, a: φθίνω 3.

ἔφθισα (< φθῖσαν) Aor. s. u. φθισ- (ἀπέφθῐσεν Ap. Rh.) φθίω 3.

ἔφθισο s. u. ἐφθίμην.

ἔφθιτο s. u. ἐφθίμην.

ἐφθόνεσα (< -ησα) Anth. 5, 304: φθονέω 4.

ἐφθονήθην s. u. φθονηθ-.

ἐφθόνησα (< -εσα) Aor. Pl. Ap. 33, a; Menex. 238, a: φθονέω 4.

ἔφθορα (< ἔφθαρκα) Perf. 2 *act.* Bedeut. nur bei den älteren att. Dichtern Soph. δι- El. 306; Eur. Med. 349; Ar. Fr. 418; δι- Eur. Hipp. 1014; *pass.* Bed. Il. ο, 128; Hippocr. 2, 769; Luc. Soloec. 3: φθείρω 5.

ἐφθός Vb. Pl. Pol. 404, c: ἕψω 1.

ἐφίητι 3 Sing. Praes. dor. für ἐφίησι Pind. I. 2, 9: ἐφίημι 6.

ἐφιλάμην Aor. Med. -ατο Il. ε, 61: φίλλω, φιλέω 7.

ἐφίλασα (< -ησα) Aor. Pind. 2, 16; 9, 34 (> > -ησε) [*13. 368*]: φιλέω 7.

ἐφίλησθεν Aor. Pass. Il. β, 668 [*114*]: φιλέω 7.

ἐφίλησα (< -ασα) Aor. Il. ε, 423; Xen. Cyr. 7, 3, 9: φιλέω 7.

ἐφιλοφρονησάμην Aor. Med. Xen. Cyr. 3, 1, 8; An. 4, 5, 34: φιλοφρονέω 8.

ἐφίτυσα Aor. Pl. Critia 116, c: φιτύω = φυτεύω, erzeugen.

ἔφλα Imprf. Ar. Nub. 1376: φλάω 9.

ἔφλᾰδον Aor. 2 Aesch. Ch. 28: φλάζω 10.

ἐφλάσθην Aor. Pass. Hippocr. 3, 309; φλασθῇ 2, 123. 187; φλασθῆναι 3, 208. 358; φλασθείς 3, 297. 359. 661: φλάω 9.

ἐφλέγην (< ἐφλέχθην) Aor. 2 Pass. ἀν- Luc. D. Deor. 9, 2; ἐξ- Anth. 12, 178; Ach. Tat. 6, 18. 20: φλέγω 11.

ἔφλεγον Imprf. Ap. Rh. 2, 518: φλέγω 11.

ἔφλεξα Aor. ἀντ- Pind. O. 3, 20; ἐξ- Ar. Pax. 608; φλέξον Aesch. Prom. 582: φλέγω 11.

ἐφλέχθην (< ἐφλέγην) Aor. 1 Pass. φλεχθείη Hom. Epigr. 14, 23: φλέγω 11.

ἔφλιψα Aor. ἐξ- Hippocr. 2, 113: φλίβω 12.

ἔφλυε Imprf. ἀνά.. Il. φ, 361: φλύω 13.

ἔφλυξα (< ἔφλῡσα) Aor. 1 dor. ἐξ- Ap. Rh. 1, 275: φλύω 13.

ἔφλῡσα (< ἔφλυξα) Aor. 1 Anth. 7, 351; ἀπ- Archil. Fr. 34 (Schneidew.); vgl. φλῦσαν: φλύω 13.

ἐφοβήθην Aor. Pass. ἐφόβηθεν 3 Plur. Il. μ, 470; Eur. Rhes. 47; Pl. Polit. 268, b; φοβέω 14.

ἐφόβησα Aor. Il. λ, 173 *B** ; φοβήσαντες Pl. Rep. 551, b: φοβέω 14.

ἐφοίτη 3 Sing. Imprf. dor. st. ἐφοίτα: φοιτάω 15.

ἐφόρεον 3 Plur. Imprf. Od. χ, 456 [*179*]: φορέω 16.

ἐφόρεσα (< -ησα) Isae. 4, 72; V. T. Syr. 11, 5; N. T. 1 Cor. 15, 49: φορέω 16.

---

1 kochen, sieden. 2 eher kommen, überholen, zuvorthun. 3 umkommen, abnehmen, vergehen, sterben. 4 missgönnen, dagegen sein. 5 verderben, verschlimmern. 6 zusenden, (zu)schicken. 7 bewirthen, pflegen; lieben. 8 freundlich, liebevoll gesinnt sein. 9 zerstossen, zerreiben, zermalmen. 10 zerbrechen, zerreissen. 11 (an-, ver)brennen, erhitzen. 12 drücken, reiben; beengen; belästigen. 13 überfliessen, (über-, auf-) wallen. 14 schrecken, scheuchen. 15 umherschweifen, -irren; hin- und her-, aus- und eingehen. 16 hin- und her-, oft tragen, bringen. 17 u. 18 vermischen, anmachen, färben, beflecken. 19 ῥράσσω, Nebenf. ῥράγνυμι,

ἐφόρησα (< φόρησα) Aor. s. u. φορησ-.
ἐφορύνετο (< φορύνετο) Imprf. Med. Qu. Sm. 2, 356: φορύνω 17.
ἐφόρυξα Aor. 1 φορύξας Od. σ, 336; Hippocr. 1, 576: φορύσσω 18.
ἐφορυξάμην Aor. 1 Med. Nic. Ther. -ατο Nic. Ther. 204: φορύσσω 18.
ἐφράγην (< ἐφράχθην) Aor. 1 Pass. Aret. Sign. 1, 7, 13; ἀπ- Luc. D. Mort. 28, 2: φράσσω 19.
ἐφράγνυσαν Imprf. ἀπ- Thuc. 7, 44: ἀποφράγνυμι 20.
ἔφρακτο Plsprf. ἐπ- Hippocr. 2, 667: ἐπιφράζω 21.
ἔφρᾰσα (< φρᾰσεν) Aor. Hom. nur Od. λ, 22; Hym. 4, 128; 3, 142; Her. 7, 213; 9, 10; bei Att. -α Ar. Equ. 647; -ας Soph. El. 1265; -ε Thuc. 1, 143; Isae. 3, 32; Xen.: φράζω 22.
ἐφρασάμην (< ἐφρασσάμην, φρασσάμην) Aor. Med. Od. ρ, 161; ἐφράσαθ' Il. ξ, 236; ψ, 450; -ατο Od. γ, 289; ἐπεφράσατ' Il. ε, 665; ἐπεφράσω φ, 410. — Archil. Fr. 88: φράζω 22.
ἐφράσθην Aor. Pass. als Med. Od. τ, 485; ψ, 260; Pind. N. 5, 34; Eur. Hec. 546; Her. 1, 84; φρασθείς 7, 46; 9, 107; -σθέντα 5, 92, 3; -σθέντες 9, 19: φράζω 22.
ἐφρασσάμην (< ἐφρασάμην, φρασσάμην) Aor. Med. -αντο Il. ι, 426; -ατο Od. δ, 529; Ap. Rh. 1, 15: φράζω 22.
ἐφράχθην (< ἐφράγην) Aor. Pass. s. u. φραχθ(ην).
ἔφρικα Aor. Il. ν, 339; Pind. Ol. 7, 38; Aesch. Sept. 490; Suppl. 608; Fr. 398; Pl. Phaedr. 251, a: φρίσσω 23.
ἐφρόντισα Aor. Eur. Tr. 1046; Pl. Ap. 25, c: φροντίζω 24.
ἐφρούμην Imprf. εἰσ- Eur. Tr. 647: εἰσφρέω 25.
ἐφρύγην (< ἐφρύχθην) Aor. 2 Pass. Anth. 7, 293 (Isid. 4); Geop. 7, 12, 9; 14, 18, 4: φρύγω 26.
ἔφῡγον Imperf. Ar. Ran. 511: φρύγω 26.
ἔφρυξα Aor. Cratin. Com. Fr. 2, 95; Hippocr. 3, 316: φρύγω 26.
ἐφρύχθην (< ἐφρύγην) Aor. Pass. -σθῆναι Hom. Epigr. 14, 4: φρύγω 26.
ἔφυ 3 Sing. Aor. 2 Od. ψ, 190; Eur. El. 1176; Suppl. 881; Pl. *A*^{x} (*280*): φύω 27.
ἐφύγγανον Imprf. δι- Thuc. 7, 44: διαφυγγάνω 28.
ἔφυγον (< φύγον, -ε(ν)) Aor. 2 Her. 5, 30; Xen. Hell. 3, 1, 6; Pl. Ap. 26, a: φεύγω 29.
ἐφύην Aor. 2 Pass. ἀν- Theophr. H. P. 4, 16, 2 (*280*): φύω 27.
ἐφύλαξα Aor. Callim. Del. 204; Soph. Ai. 535: φυλάσσω 30.
ἐφυλαξάμην Aor. Med. Her. 7, 130; vgl. φυλάξασθαι: φυλάσσω 30.
ἐφυλάχθην Aor. Pass. Luc. Pisc. 15: φυλάσσω 30.
ἔφυμεν 1 Plur. Aor. 2 Isocr. 4, 24 (*280*): φύω 27.
1) ἔφῡν 1 Sing. Aor. 2 Eur. El. 362; Bacch. 656 (*280*): φύω 27.
2) ἔφυν 3 Plur. Aor. 2 Od. ε, 481; Pind. P. 1, 42 (*280*): φύω 27.
ἐφυράθην (< -ήθην) Aor. Pass. φυραθεῖσα Pl. Theaet. 147, c: φυράω 31.
ἐφυρᾱσάμην (< -ησάμην) Aor. Med. φυράσασθαι Ar. Nub. 879: φυράω 31.
ἐφυρήθην (< -άθην) Aor. Pass. Anth. 7, 478: φυράω 31.
ἐφύρην (< ἐφύρθην) Aor. Pass. sp. συναναφυρέντες Luc. Ep. Sat. 28: φύρω 32.
ἐφυρησάμην (< -ασάμην) Aor. φυρήσασθαι Nic. Ther. 932: φυράω 30.
ἐφύρθην (< ἐφύρην) Aor. Pass. Aesch. Ag. 732: φύρω 32.
ἔφῡρον Imprf. Il. ω, 162; Aesch. Prom. 450: φύρω 32.
ἔφυσα Aor. Od. κ, 393; Eur. Suppl. 574. 842; Ion. 546; Pl. Tim. 44, e; 74, e; 76, e; Euthyd. 299, a: φύω 27.

---

umgeben, ein-, verschliessen. 20 verzäunen, versperren, verstopfen. 21 noch dazu sagen. 22 anzeigen; angeben. 23 rauh, uneben sein, emporstarren. 24 nachdenken, besorgt sein. 25 aus-, ein-, durchlassen. 26 dörren, rösten, braten. 27 *a. trans.* schaffen, *entstehen lassen; b. intrans.* ἔφυν, πέφυκα und das *Pass. entstehen.* 28 losgesprochen werden. 29 (ent)fliehen; Jem. oder etwas fliehen. 30 *intr.* wachen, Wache thun; *trans.* bewachen, beschützen. 31 (ver)mischen. 32 (ver)mischen, beschmieren; *Pass.* durch Schimpfreden beschmutzt werden.

ἐφυτεύθην s. u. φυτευθ(ην).
ἐφύτευσα Aor. Pl. Crit. 50, d; Xen. Oec. 20, 3: φυτεύω 1.
ἐφυτευσάμην Aor. Med. φυτευσαμένῳ Xen. Mem. 1, 1, 8: φυτεύω 1.
ἔχ' 3 Sing. Imprf. für ἔχε Il. σ, 538: ἔχω 2.
ἔχαδον (< χάδε) Aor. 2 Il. δ, 24; ϑ, 461: χανδάνω 7.
ἐχάζετο Imprf. Il. γ, 32; ἀν- Xen. An. 4, 7, 10; Cyr. 7, 1, 34: χάζω 3.
ἐχαίρησα Aor. 1 sp. Plut. Lucul. 25: χαίρω 4.
ἐχάλαξα (< ἐχάλασα, -ασσα) Aor. χαλάξαις Pind. P. 1, 6: χαλάω 5.
ἐχάλασα (< ἐχάλασσα, -αξα) Aor. Pl. Soph. 242, c: χαλάω 5.
ἐχάλασσα (< ἐχάλασα, -αξα) Aor. Hom. Hym. 9, 6: χαλάω 5.
ἐχαλεπάνϑη Aor. Pass. Xen. An. 4, 6, 2: χαλεπαίνω 6.
ἐχάνδανον Imprf. Od. ρ, 344; Theocr. 13, 57: χανδάνω 7.
ἐχάρην Aor. 2 Pass. als Act. Il. η, 54; Od. κ, 419; vgl. χαρείη: χαίρω 4.
ἐχαρισάμην Aor. -ατο Her. 1, 91; -σω Ar. Equ. 1368; χαρισ(αμην): χαρίζομαι 8.
ἔχασσαν Aor. 1 ἀν- trans. Pind. N. 10, 69: χάζω 3.
ἐχάσσατο (< χάσσατο) Aor. 1 Med. Qu. Sm. 3, 338: χάζω 3.
ἔχε (< εἶχε) 3 Sing. Imprf Il. κ, 4: ἔχω 2.
ἔχεα (< ἔχευα, ἔχευσα) Aor. Il. σ, 347; ω, 799; Od. ϑ, 436 (*101*): χέω 9.
ἐχεάμην (< ἐχευάμην) Aor. 1 Med. -έαντο Her. 7, 43; vgl. χε(αμη): χέω 9.
ἐχειρώϑην Aor. Pass. Her. 4, 96; 5, 16; vgl. χειρωϑ(ην): χειρόω 10.
ἐχειρωσάμην s. u. χειρωσάμην.
ἔχειϑα 2 Sing. Ind. Praes. Sappho 22 [*71*]: ἔχω 2.
ἐχέμεν (< ἔχειν) Inf. Praes. Od. δ, 302: ἔχω 2.
ἐχερνιψάμην (< χερνιψάμην) Aor. Med. Lys. 6, 52: χερνίπτομαι 11.
ἔχες 2 Sing. Imprf. Il. φ, 441: ἔχω 2.
ἔχεσα Aor. 1 s. u. χεσ-.
ἐχεσάμην s. u. χέσαιτο.
ἔχεσκον iter. Imprf. Od. δ, 627; -ες, -ε [*140*]: ἔχω 2.
ἔχεσον Aor. 2 κατ- Com. Fr. 2, 826; vgl. χεσεῖν: χέω 9.
ἔχετε 2 Plur. Imper. Il. φ, 531: ἔχω 2.
ἐχέτην 3 Dual. Imprf. Il. ε, 569 *A*: ἔχω 2.
ἐχέτω 3 Sing. Imper. Il. γ, 282: ἔχω 2.
ἔχευα (< ἔχεα, ἔχευσα) Aor. Il. γ, 270; δ, 269; Ap. Rh. 2, 853; δι- 3, 320; ἐπ- Qu. Sm. 1, 796: χέω 9.
ἐχευάμην (< ἐχεάμην) Aor. -ατο Il. ε, 314; η, 63; ἐπ- Ap. Rh. 2, 268; κατ- 4, 25: χέω 9.
ἔχευσα (< ἔχεα, ἔχευα) Aor. Anth. 14, 124: χέω 9.
ἔχῃς (< ἔχησϑα) 2 Sing. Praes. Il. α, 133: ἔχω 2.
ἔχῃσι 3 Sing. Praes. st. ἔχῃ Od. α, 95: ἔχω 2.
ἔχῃσϑα (< ἔχῃς) 2 Sing. Praes. Il. τ, 280: ἔχω 2.
ἔχητον 3 Dual. Conj. Praes. Il. ζ, 183: ἔχω 2.
ἐχϑαροῦμαι Fut. Med. Soph. Ant. 93: ἐχϑαίρω 12.
ἐχϑαρτέος Vb. Soph. Ai. 679 (> ἐχϑραντέος): ἐχϑαίρω 12.
ἔχϑει Imprf. Theogn. 1032 (> ἔχϑεο): ἐχϑέω, ἔχϑω 13.
ἔχϑεο s. u. ἔχϑει.
ἐχϑηράμην Aor. Med. als Act. Nicand. Al. 539: ἐχϑαίρω 12.
ἐχϑραντέος Vb. sp. vgl. ἐχϑαρτέος: ἐχϑραίνω 17.
ἔχοι 3 Sing. Praes. Od. α, 117: ἔχω 2.
ἔχοιμι 1 Sing. Opt. Praes. Il. ω, 22: ἔχω 2.

---

1 (an)pflanzen, (er)zeugen. 2 halten, haben. 3 (gew. χάζομαι) zurückdrängen; *Med.* nach-, ablassen; sich scheuen zu . . 4 sich freuen. 5 *trans.* erschlaffen lassen; *intr.* erschlaffen. 6 schwierig sein, von Stürmen schwer hereinbrechen; zornig, unzufrieden sein; *Pass.* angefeindet, erzürnt werden. 7 in sich fassen, enthalten. 8 *a.* sich gütig erweisen; willfahren; *Pass. bes. im Perf.* angenehm, erwünscht sein; *b.* schenken. 9 (aus-, er)giessen; sich ausbreiten. 10 handhaben, behandeln; *Med.* bezwingen, besiegen. 11 sich die Hände waschen. 12 hassen. 13 hassen; *Pass.*

ἔχοις 2 Sing. Praes. Od. α, 402: ἔχω 2.

ἐχολώθην Aor. Pass. Il. ν, 206; vgl. χολωθ(ην): χολόω 14.

ἐχόλωσα Aor. Il. σ, 111; Od. ϑ, 205; Soph. Tr. 1035: χολόω 14.

ἐχολωσάμην (< χολ-) Aor. Med. Il. ο, 155: χολόω 14.

ἔχομεν 1 Plur. Praes. Od. δ, 459: ἔχω 2.

ἐχόμην Imprf. Med. Od. ι, 435: ἔχω 2.

ἔχον (< εἶχον) Imprf. Il. α, 463 Δ*: ἔχω 2.

ἔχουν (< ἐχώννυε) Imprf. Thuc. 2, 75: χόω 15.

ἔχρα ε Imprf. Od. ε, 396; Ap. Rh. 3, 431; Anth. 5, 297; vgl. ἐχράετε [192 a]: χράω, bedrängen.

ἐχράετε 2 Plur. Imprf. Od. ψ, 69; vgl. ἔχρα ε (192 a): χράω, bedrängen.

ἔχραισμον (< χραῖσμον) Imprf. Il. ξ, 66: χραίσμω 16.

ἔχραον Imprf. Il. π, 352. 356; Od. β, 50 [192 a]: χράω, bedrängen.

ἐχρᾶτο (< ἐχρῆτο) Imprf. Anthip. in Athen. 403; Her. 1, 178: χράομαι 18.

ἐχρέετο 3 Sing. Imprf. ἀπ- Her. 8, 14: χράομαι 18.

ἐχρέοντο (< ἐχρέωντο, ἐχρῶντο) 3 Plur. Imprf. Her. 2, 108; 5, 82; 6, 46; Hippocr. 2, 469: χράομαι 18.

ἐχρέωντο (< ἐχρέοντο, ἐχρῶντο) Imprf. Her. 4, 157; 5, 52 (> > ἐχρέοντο): χράομαι 18.

ἔχρη Imprf. Tyrt. 3, 3 (219): χράω 19.

ἔχρηζον Imprf. Soph. O. T. 1439: χρῄζω 20.

ἐχρῆν (< weniger häufig als χρῆν (60)) Imprf. Soph. Fr. 94 (Dind.); Eur. Andr. 113; Lys. 7, 19; 7, 37; Pl. Xen.: χρῆ 21.

1) ἔχρησα Aor. Lys. 19, 24; vgl. χρησ-: κίχρημι (270): 22.

2) ἔχρησα Aor. Aesch. Eum. 203; Eur. Phoen. 409; Her. 4, 156: χράω 19.

1) ἐχρησάμην Eur. Elec. 190; Pl. Dem. 384; Luc. Necym. 16: κίχρημι 22.

2) ἐχρησάμην Aor. Soph. O. T. 117; Her. 1, 94; Thuc. 1, 6; 8, 70; -σω Pl. Critia 106, b: χράομαι 18.

ἔχρησε Aor. ἀπ- Her. 7, 196; Isocr. 4, 97: ἀποχράω, hinreichen, genügen.

ἐχρήσθην Aor. Pass. Her. 7, 144; 9, 120; Eur. Ion. 792 (391): χράομαι 18.

ἐχρῆτο (< ἐχρᾶτο) Imprf. ἐχρῆτο Her. 3, 41. 129 (> ἐχρᾶτο) Pl. Prot. 315, d: χράομαι 18.

ἐχρῖον (< χρῖον) Imprf. Il. σ, 186: χρίω 23.

ἔχρισα Aor. Od. γ, 466; κ, 364; Soph Tr. 689: χρίω 23.

ἐχρισάμην s. u. χρισ(αμην).

ἐχρίσθην Aor. Pass. χρισθεῖσι Aesch. Prom. 675: χρίω 23.

ἐχρώμην Imprf. Isocr. 5, 27; vgl. ἐχρῆτο, -ῶντο, -έοντο, -έωντο: χράομαι 18.

ἐχρῶντο (< ἐχρέωντο, ἐχρέοντο) Pl. Rep. 406, a: χράομαι 18.

ἔχρωσα Aor. Anth. Pl. 138; Luc. Imag. 7: χρώζω 24.

ἐχύθην (< vgl. ἔχυτο) Aor. Pass. Ap. Rh. 3, 108; Qu. Sm. 2, 410; Ar. Vesp. 1469; Pl. Soph. 264, c; vgl. χυ(ϑην): χέω 9.

ἔχυντο (< χύντο) 3 Plur. Aor. 2 Od. κ, 415: χέω 9.

ἔχῠτο (< χῦτο) 2 Sing. Aor. 2 Med. sync. ἐξ- Od. τ, 470: χέω 9.

ἔχωμεν 1 Plur. Conj. Praes. Od. ο, 281: ἔχω 2.

ἐχώννυε (< ἔχουν) Imprf. Ctes. Epist. P. 5: χόω 15.

ἐχώννυσαν 3 Plur. Imprf. Plut. Phoc.: χόω 15.

---

verhasst sein. 14 die Galle reizen, aufbringen, erzürnen; *Pass.* u. *Med.* zürnen. 15 (auf)schütten, zuschütten; *Pass.* verschüttet werden. 16 abwehren; schützen, helfen, nützen. 17 Feind sein, hassen. 18 gebrauchen, sich bedienen; haben. 19 *a.* ritzen, an-, befallen; *b.* Bescheid geben, rathen (von Orakeln). 20 bedürfen; verlangen, fordern. 21 es ist nöthig, man braucht, muss, soll. 22 κιχράω, leihen; *Med.* entlehnen. 23 *a.* ritzen, verwunden; *b.* salben; *Med.* sich ∾; *c.* gewöhnlich anstreichen. 24 be-, anrühren; abfärben.

ἐχώρησα Aor. Il. ο, 655; π, 592; Thuc. 1, 17; Pl.: χωρέω 1.
ἔχωσα Aor. Dem. 25, 84: χόω 2.
ἐχωσάμην (< χωσάμην) Aor. Med. Il. α, 64; Qu. Sm. 1, 611; Ap. Rh. 3, 367: χώομαι 3.
ἐχώσθην Aor. Pass. Her. 2, 137; Xen. Cyr. 7, 3, 17 (*211*): χόω 2.
ἔψα s. u. ἔψη.
ἐψάλᾶται 3 Plur. Perf. Pass. ion. ψάλλω
ἔψαυσα Aor. Aesch. Pers. 202: ψαύω 4.
ἐψαύσθην Aor. Pass. sp. Dioscor. Mat. 2, 16: ψαύω 4.
ἔψαυσμαι Perf. Pass. παρ- Hippocr. 2, 335: ψαύω 4.
1) ἔψεε Imper. Hippocr. 2, 218 (> ἑψέ): ἕψω 5.
2) ἔψεε (< ἕψεον) Imprf. Her. 1, 48 (> ἕψε, ἕψει): ἕψω 5.
ἑψεῖν Inf. Praes. Pl. Euthyd. 301, (> ἕψειν): ἕψω 5.
ἑψεῖσθαι Inf. Pass. καθ- Luc. Asin. 25 (> καθέψεσθαι): ἕψω 5.
ἑψέτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Euthyd. 285, c: ἕψω 5.
ἔψευσα Aor. Aesch. Pers. 472: ψεύδω 6.
ἐψευσάμην Aor. Med. Aesch. Ag. 1208; Pl.; -ατο Eur. Bacch. 31; Ion. 825; Pl.; -αθ' ib.; -αντο Her. 6, 32; Pl. (*388*): ψεύδω 6.
ἐψεύσεται (< ψεύσεται) Fut. jetzt Eur. Andr. 346 (> ψεύσεται) (*187*): ψεύδω 6.
ἐψεῦσθαι s. u. ἔψευσμαι.
ἐψεύσθην Aor. Pass. Pl. Ap. 22, d; vgl. ψευσθ(ηναι): ψεύδω 6.
ἔψευσμαι Perf. Pass. -σται Her. 2, 22; Lys. 3, 22; -σμένος Her. 8, 40; Lys. 2, 27; διεψεῦσθαι Isocr. 5, 21: ψεύδω 6.
ἔψευσται s. u. ἔψευσμαι.
ἔψευστο Plsprf. Thuc. 5, 83: ψεύδω 6.
ἔψη (< ἔψα) Imprf. ἀπ- Eur. I. T. 311 (> ἀπέψα): ψάω 7.
ἑψῇ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Hipp. maj. 290 (> ἕψῃ): ἕψω 5.
ἔψηγμαι (< ἔψησμαι od. -ημαι) Perf. Pass. κατ- Soph. Tr. 695: καταψάω 7.
ἑψηθῇ Conj. Aor. Her. 4, 61: ἕψω 5.
ἐψήθην s. u. ἐψήσθην.
ἔψηκα Perf. Philo: ἕψω 5.
ἐψημένος Part. Perf. Pass. ἀπ- Her. 1, 188: ἕψω 5.
ἔψησα Aor. -ε Ap. Rh. 3, 830; περι- Ar. Plut. 730; καταψήσας Pl. Phaed. 89, b: ψάω 7.
ἐψησάμην Aor. Med. ἀπ- Ar. Ran. 490: ἀποψάω 7.
ἐψήσθην od. -ήθην (< ἐψήχθην) Aor. Pass. sp. V. T. Jer.: ψάω 7.
ἔψησμαι od. -ημαι (< ἔψηγμαι) Perf. Pass. sp. Polux. 4, 152: ψάω 7.
ἑψήσομαι Fut. Pl. Rep. 372, c: ἕψω 5.
ἐψήφισα Aor. Soph. Ai. 449: ψηφίζω 8.
ἐψηφισάμην Aor. Med. Pl. Ap. 32, b; -ατο Isae. 6, 50; -ασθε Pl. Dem. 382, c; -αντο Isocr. 5, 28; Dem.: ψηφίζω 8.
ἐψηφίσθην Aor. Pass. Lys. 13, 23; Thuc. 6, 8; Isocr. 8, 52: ψηφίζω 8.
ἐψήφισμαι Perf. Pass. act. Ar. Vesp. 591; Thuc. 1, 120; Dem. 2, 11; pass. Eur. Heracl. 141; Ar. Ecl. 706; Thuc. 6, 15: ψηφίζω 8.
ἐψήφιστο Plsprf. Dem. 19, 157: ψηφίζω 8.
ἐψήχθην (< ἐψήσθην, -ήθην) Aor. Pass. sp. καταψηχθέντα Nicand. Al. 265; -εῖσα Ther. 53: καταψάω 7.
1) ἕψομαι Fut. Med. Il. κ, 108; Eur. Hec. 346: ἕπω 9.
2) ἕψομαι Praes. -όμεσθα Ar. Ach. 1232: ἕψω 5.
ἑψοῦσι 3 Plur. Praes. Arist. Mirab. c. 22 (> ἕψουσι): ἕψω 5.
ἔψῡγην (< ἐψύχην, ἐψύχθην) Aor. 1 Pass. s. u. ψυγ(ην).
ἔψυγμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Critia 120: ψύχω 10.
ἔψυξεν Aor. Ai. Soph. 1031; vgl. ψυξ-: ψύχω 10.
ἐψῡ́χην (< ἐψύγην, ἐψύχθην) Aor. 2 Pass. ἀποψυχῇ Pl. Phaedr. 242, a: ψύχω 10.

---

1 *a.* weichen; *b.* fortgehen; vorrücken; *c.* in sich fassen, enthalten. 2 (auf)schütten, zuschütten; *Pass.* verschüttet werden. 3 zürnen, unwillig sein, sich betrüben. 4 be-, anrühren, streifen, betasten. 5 kochen, sieden. 6 belügen, täuschen; *Pass.* belogen, getäuscht werden; sich täuschen, irren. 7 glatt machen, ebenen; streicheln; zermalmen; *intrans.* zerfallen. 8 abstimmen. 9 um etwas beschäftigt sein; *Med.* folgen. 10 hauchen,

ἐψύχθην (< ἐψύχην, ἐψύγην) Aor. 1 Pass. Theocr. 2, 106; vgl. ψυχθ-(ην): ψύχω 10.

ἑψῶ Praes. Ephipp. Com. Fr. 3, 338 (> ἕψω): ἕψέω, ἕψω 5.

1) ἕψω Fut. ἐφ- Il. φ, 888; περι- Xen. Cyr. 4, 4, 6: ἕπω 9.

2) ἕψω Praes. -οντες Xen. An. 5, 9, 29: ἕψω 5.

ἔω (< μετείω) 1 Sing. Conj. Praes. Od. ι, 18; Her. 4, 98 (277): εἰμί 11.

ἐῷ Opt. Praes. st. ἐάοι att. u. Od. ν, 20 [205]: ἐάω 12.

ἔωγα (< ἔωχα) Perf. 2 Hippocr. 2, 337: ἀνοίγνυμι 13.

ἔωγμαι (< ἀνῷγμαι) Perf. Pass. ἀν- Lys. 1, 24; 12, 16: ἀνοίγνυμι 13.

ἔωγον (< ἤνοιγον, ἀνῷγον) Imprf. ἀν- Il. π, 221; ω, 228; Od. κ, 389; Xen. An. 5, 5, 20: ἀνοίγνυμι 13.

ἐώεν 3 Plur. Opt. Praes. Pl. Symp. 190, c: ἐάω 12.

ἐῴη 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Leg. 811, b; Xen. Hell. 3, 20: ἐάω 12.

ἐῴην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Gorg. 458, a: ἐάω 12.

ἔωθα (< εἴωθα) Perf. 2 ion. ich bin gewohnt Il. ϑ, 408. 422; -ε Her. 2, 91; -αμεν 4, 134; 3, 15: ἔϑω 14.

ἐώθεα Plsprf. ion. Her. 4, 127: ἔϑω 14.

ἐώθεε Plsprf. Her. 3, 33; 4, 134; vgl. ἐώθεα: ἔϑω 14.

ἐώθει (< ὤθει) Imprf. Hym. Merc. 305: ὠθέω 15.

ἐώθεσαν (< εἰώθεσαν) 3 Plur. Plsprf. Her. 1, 74: ἔϑω 14.

ἐωθώς Part. Perf. Her. 1, 111: ἔϑω 14.

ἔωκα Perf. sp. ἐξ- Plut. Mor. p. 48: ὠϑέω 15.

ἐώκειν (< ἐοίκειν nur Il. ν, 102) Plsprf. Il. ξ, 474; Hom. Hym. 5, 241; Ap. Rh. 3, 189; Qu. Sm. 1, 662: εἴκω 16.

ἐώλπειν Plsprf. Il. τ, 328; Od. ν, 328; ω, 313; Ap. Rh. 3, 370: ἔλπω 17.

ἐῶμεν 1 Plur. Praes. *Ind.* u. *Conj.*; Conj. Pl. Parm. 159, b *B**; Xen. Cyr. 7, 5, 9: ἐάω 12.

ἑῶμεν theils gefasst als Conj. 2 von ἵημι, theils als Conj. von ἄω st. ὦμεν, theils von der Stammform ἑάω, sich sättigen, abgeleitet: ἵημι od. ἄω od. ἑάω, sich sättigen.

ἑῷμι 1 Sing. Opt. Praes. att. st. ἑάοιμι; auch Od. π, 85 [205]: ἐάω 12.

ἐών Part. Praes. Il. γ, 46 Γ* [281]: εἰμί 11.

ἐῶν Part. Praes. ἐῶντα Pl. Leg. 804, d; ἐῶντες Pl. *B**; Isocr. 4, 105: ἐάω 12.

ἐωνήϑην Aor. Pass. Xen. Mem. 3, 7, 11; vgl. ὠνηϑ(ην): ὠνέομαι 18.

ἐώνημαι Perf. Pass. Ar. Plut. 7; Lys. 32, 21; Pl. Rep. 563, b (392): ὠνέομαι 18.

ἐωνησάμην (< ὠνησάμην) Aor. Med. Eupol. Com. Fr. 1, 533: ὠνέομαι 18.

ἐώνητο Plsprf. Dem. 36, 5. 9: ὠνέομαι 18.

ἐωνούμην Imprf. Xen. Equ. 8, 2; Dem. 38, 8: ὠνέομαι 18.

ἐῳνοχόεις 3 Sing. Imprf. mit doppeltem Augm. Il. δ, 3; Od. ν, 255 [28]: οἰνοχοέω 19.

ἔωνται 3 Plur. Perf. Pass. ἀφ- N. T. Matth. 9, 2. 5; Luc. 2, 5. 9 *B**; vgl. Buttm. Lex. 1, p. 296 u. 2, p. 273: ἀφίημι 20.

ἔῳξα (< ἀνῳξα, ἄνοιξα) Thuc. 2, 2: ἀνοίγνυμι 13.

ἐῳξομαι Fut. 3 ἀν- Xen. Hell. 5, 1, 14: ἀνοίγνυμι 13.

ἑώρα Imprf. Lys. 12, 66; Thuc. 5, 80: ὁράω 21.

ἑώρακα (< ἑόρακα) Perf. Lys. 11, 7; -ασιν Isocr. 2, 40; -εσαν Thuc. 2, 20; -κώς Lys. 10, 22; -κυῖα Lys. 1, 12: ὁράω 21.

ἑώρᾱμαι (< ὦμμαι) Perf. Pass. Dem. 45, 66: ὁράω 21.

ἑώργει 3 Sing. Plsprf. 2 st. ἐόργει Od. δ, 693; ξ, 289: ἔργω, ἔρδω 22.

ἐωρτάζον (< ὥρταζον) Imprf. Isocr. 19, 40: ἑορτάζω 23.

ἐώρτασα s. ἑορτάσαι.

ἑώρων (< ὥρεον ion., ὤρων) Imprf.

---

athmen; kühlen, kalt machen; trocknen. 11 sein. 12 lassen. 13 öffnen. 14 gewohnt sein, pflegen. 15 (an-, ab)stossen, drängen, stürzen; *Pass.* gestürzt werden; sich drängen; *Med.* von sich stossen, zurückdrängen. 16 weichen, nachgeben. 17 hoffen lassen; *Med. m. Perf.* ἔολπα hoffen; glauben; fürchten. 18 kaufen; feilschen. 19 Wein einschenken. 20 zusenden, (zu)schicken. 21 sehen, schauen, blicken. 22 thun. 23 feiern.

Thuc. 1, 51; 2, 62; 3, 108; Isocr. 3, 43; 5, 14: ὁράω 1.

ἔωσα (< ὤσα) Pl. Tim. 60, c. 92; ἐξ- Thuc. 2, 90; 5, 72; 8, 105; Soph. O. C. 1297. 1330; ep. selten Il. π, 410; ἀπ- Od. ι, 81 (48): ὠθέω 2.

ἐῶσα Fem. Part. Praes. Pl. Phaed. 65, c (48): ἐάω 3.

ἐωσάμην (< ὠσάμην) Aor. Med. -αντο Thuc. 4, 43; ἀπ- Thuc. 1, 32; 3, 67 (48): ὠθέω 2.

ἐώσθην Aor. Pass. s. u. ὠσθ(ην).

1) ἐῶσι(ν) 3 Plur. Ind. Praes. Thuc. 1, 52: ἐάω 3.

2) ἐῶσι(ν) 3 Plur. Ind. Praes. Xen. Luc. 11, 10; Ath. 2, 18: ἐάω 3.

3) ἔωσιν (< ὦσι) 3 Plur. Conj. Praes. Il. μ, 300; Od. δ, 165; ψ, 119; Her. 2, 39 (277): εἰμί 4.

ἔωσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 7, 1, 36; ἀπ- Thuc. 2, 39; περι- 3, 57; ξυν- Pl. Tim. 59: ὠθέω 2.

ἔῳχα (< ἔῳγα) Perf. Dem. 42, 30: ἀνοίγνυμι 5.

Z.

ζατοῖσα Fem. Part. dor. Theocr. 1, 85 [164]: ζᾱτέω, dor. st. ζητέω, suchen.

ζέζεσμαι Perf. sp. Geop.; ἔζεσμαι ἀπ- Hipp. 5, 224: ζέω 6.

ζεννύμενον Part. Pass. Alex. Aphr. Probl. 1, 104: ζέννυμι, alt für ζέω 6.

ζέσσα (< ἔζεσσα) Aor. Il. σ, 349; Anth. 7, 308: ζέω 6.

ζεστός Vb. sp.: ζέω 6.

ζέσω Fut. ἐξανα- Aesch. Prom. 370: ἐξαναζέω 6.

ζευγνῦμεν Inf. ep. Il. π, 145: ζεύγνυμι 7.

ζεύγνυον (< ἔζεύγνυον, ἐζεύγνυσαν) Imprf. Il. τ, 393: ζεύγνυμι 7.

ζεύγνῦσαν (< ἔζεύγνυον, ζεύγνυον) Imprf. Il. ω, 783: ζεύγνυμι 7.

ζευξ- Aor. -ῆς Ap. Rh. 3, 1051; -ας Pl. Tim. 22, c: ζεύγνυμι 7.

ζεύξομαι Fut. Med. Eur. Hec. 469: ζεύγνυμι 7.

ζεύξω Fut. Aesch. Ag. 1640; Pind. I. 1, 6: ζεύγνυμι 7.

ζευχθ(ην) (< ζυγ(ην)) Aor. Pass. -θείς Aesch. Ag. 842; -θῆναι Her. 7, 6; -θεῖσα Pl. Rep. 302, e: ζεύγνυμι 7.

ζῆ (< ζῆθι) Imper. Soph. Ant. 1169; Eur. I. T. 699: ζάω 8.

ζῇ 3 Sing. Praes. Pl. Rep. 330, e: ζάω 8.

ζῆθι (< ζῆ) Imper. Anth. 10, 43; Menand. Lent. 191: ζάω 8.

ζημιωθήσομαι (< ζημιώσομαι) Fut. Pass. Xen. Mem. 3, 9, 12; Lys. 8, 18; Isae. 1, 23: ζημιόω 9.

ζημιώσομαι (< ζημιωθήσομαι) Fut. öfter Med. als Pass. Thuc. 3, 40; Her. 7, 39; Dem. 1, 27: ζημιόω 9.

ζῆν Inf. Thuc. 2, 43; Xen. Hell. 2, 3, 22: ζάω 8.

ζήσομαι Fut. Med. Dem. 25, 82: ζάω 8.

ζήσω Fut. Ar. Plut. 263; Fr.; Pl. Rep. 465, d; 591, c; Leg. 792, e: ζάω 8.

ζῆτε 2 Plur. Conj. Praes. Pl. Symp. 192, e: ζάω 8.

ζῆτε 2 Plur. Ind. Praes. Pl. Leg. 771, a: ζάω 8.

ζήτω Imper. Pl. Leg 952, c: ζάω 8.

ζόειν Her. 7, 46 Gaisf.: ζόω = ζάω 8.

ζύγ(ην) (< ζευχθ(ην)) Aor. Pass. ζυγείς Soph. Phil. 1025; Eur. Suppl. 220; -ῆναι O. T. 826: ζεύγνυμι 7.

ζῶ 1 Sing. Ind. u. Conj. Praes. Xen. Cyr. 8, 5, 26: ζάω 8.

ζῷεν 3 Plur. Opt. Praes. Pl. Menex. 248, d: ζάω 8.

ζώεσκον (< ἔζωον) Imprf. iter. Hes. Op. 90: ζώω = ζάω 8.

ζώῃ 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phaedr. 258, e A*: ζάω 8.

---

1 sehen, schauen, blicken. 2 (an-, ab)stossen, drängen, stürzen; *Pass.* gestürzt werden; sich drängen; *Med.* von sich stossen, zurückdrängen. 3 lassen. 4 sein. 5 öffnen. 6 sieden, kochen, wallen, sprudeln; ἐξανα- aufbrausen lassen. 7 (an-, zusammen)jochen; verbinden, vereinigen. 8 leben, sich nähren, bestehen. 9 Schaden zufügen; (be)strafen. 10 (um)

1) ζῶμεν 1 Plur. Ind. Praes. Pl. Atc. l. 125, c: ζάω 8.
2) ζῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Epin. 973, c: ζάω 8.
ζῶν Part. Praes. Pl. Rep. 354, a; ζῶντος u. s. w. Pl.: ζάω 8.
ζώννυθ' Imprf. für ἐζώννυτο Il. κ, 78: ζώννυμι 10.
ζωννύσκετο Imprf. Il. ε, 857: ζώννυμι 10.
ζωσ- Aor. ζώσαντες Od. σ, 76: ζώννυμι 10.
ζῶσα Fem. Part. Xen. Cyr. 7, 3, 11: ζάω 8.
ζῶσαι Imper. Aor. 1 Med. Od. σ, 30: ζώννυμι 10.
ζωσάμενος Part. Aor. 1 Med. -μενα Il. ψ, 685: ζώννυμι 10.
ζώσατο Aor. 1 Med. Il. σ, 67: ζώννυμι 10.
ζώσῃ Fem. Part. Praes. Pl. Leg. 874, d: ζάω 8.
1) ζῶσι 3 Plur. Praes. Xen. Mem. 2, 1, 10; Pl. Rep. 465, d: ζάω 8.
2) ζῶσι Dat. Part. Praes. Pl. Leg. 958, e: ζάω 8.
1) ζώσω Fut. N. T. Joan. 21, 18: ζώννυμι 10.
2) ζώσω Fut. in Comp. sp. ἐπανα- Dial. Herm. de Astrol. 1, 10, 42: ζώω 8.

H.

ἦ (< ἦν) 1 Sing. Imprf. wohl altatt. Soph. O. T. 1123; Pl. Phaed. 61, b (*315*): εἰμί 11.
ἦ (< ἔφη) 3 Sing. Imprf. Pl. Rep. 327 u. s. w. (*333*): ἠμί = φημί 12.
ἦ (< ἔῃσιν, ἦσιν, ἔῃ, εἴῃ) 3 Sing. Conj. Aesch. Pers. 791; Ch. 177; Pl. Crit. 50, b: εἰμί 11.
ἦα (< ἔα, ἔ, ἔον, ἔσκον, ἦ) 1 Sing. Imprf. Il. ε, 808; Od. β, 313; σ, 229; τ, 19; κ, 156 (XII) [*282*]: εἰμί 11.
ἦα (< ἤειν) 1 Sing. Imprf. Pl. Ap. 21, d *A**: εἶμι, gehen.
ἠβάσκω (< ἠβάω) Praes. Eur. Alc. 1085; Xen. An. 4, 6, 1: ἠβάω 13.
ἠβᾱσω (< ἠβήσω) Fut. dor. Anth. 7, 482: ἠβάω 13.
ἠβάω (< ἠβάσκω) Praes. Il. ω, 565; Thuc. 3, 36: ἠβάω 13.
ἤβηκα Perf. παρ- Thuc. 2, 44: ἠβάω 13.
ἤβησα Aor. Hes. Op. 132; Eur. Suppl. 1214; Xen. Cyr. 8, 7, 6: ἠβάω 13.
ἠβήσω (< ἠβάσω) Fut. ἐφ- Cyr. 6, 1, 12: ἠβάω 13.
ἠβουλήθην (< ἐβουλήθην) Aor. Pass. Xen. Hell. 4, 4, 8; Isocr. 3, 39; 5, 12 (*59*): βούλομαι 14.
ἠβουλόμην (< ἐβουλόμην) Imprf. Lys. 25, 14; Eur. Hel. 752; Suppl. 1214; Dem. 19, 23 (*59*): βούλομαι 14.
ἡβώοιμι Opt. Praes. st. ἡβάοιμι, ἡβῷμι: ἠβάω 13.
ἦγα (< ἔαγα) Perf. κάτηγα selten Hippocr. 3, 75: κατάγνυμι 15.
ἠγάασθε (< ἀγάασθε) 2 Plur. Imperf. ep. Od. ε, 122: ἄγαμαι 16.
ἠγαγόμην (< ἀξάμην) Aor. 2 Med. gew. Od. ξ, 211; Lys. 1, 6: ἄγω 17.
ἤγαγον (< ἄγαγεν, ἦχα, ἠγήοχα) Aor. 2 bes. att. Il. δ, 179 *Γ**; Hes. Th. 410; Aesch. Prom. 465; Ar. Ach. 155; Pl., Xen. u. s. w.: ἄγω 17.
ἠγάζετο Imprf. Med. Orph. Arg. 64: ἀγάζω 18.
ἠγαλλόμην Imprf. Med. Thuc. 2, 44: ἀγάλλω 19.
ἠγάμην Imprf. Pl. Rep. 367, e; Xen. Symp. 88: ἄγαμαι 16.
ἠγασάμην (< -ασσ-, ἀγασάμην, ἀγασσάμην, ἠγάσθην) Aor. Med. selten im Att. s. unter ἀγασάμην: ἄγαμαι 16.
ἠγάσθην (< ἠγασάμην, -ασσ-) Aor. gew. Ar. Nub. 1076; Pl. Phaed. 88, e *B**; ἀγασθῶ Xen. Cyr. 2, 4, 9; -θείη Lac. 1, 7; -θῆναι 9, 1; vgl. ἀγασθ-(είς) (*387*): ἄγαμαι 16.

---

gürten; sich umgürten, sich rüsten. 11 sein, da sein; existiren, leben. 12 sprechen, reden. 13 mannbar sein; blühen; froh, in Leidenschaft sein. 14 wollen. 15 zerbrechen, schwächen, entkräften. 16 *a.* staunen, bewundern, verehren; zürnen; *b.* beneiden. 17 führen. 18 gewöhnl. *Med.* verehren (zürnen). 19 schmücken, ehren, verherrlichen; *Pass.* prangen, Lust haben an . . .

ἠγασσάμην (< ἀγάσσατο Il. ρ, 71; -άμεθ᾽ γ, 224; -άσσαντο Od. ψ, 211) Aor. Med. -άσσατο Il. γ, 181: ἄγαμαι 1.

ἤγγειλα (< ἄγγειλα, ἄγγηλα, ἤγγελον) Aor. 1 Act. Od. ψ, 22; Aesch. Ch. 741; Eur. Heracl. 54; Pl. Phaed. 58, a: ἀγγέλλω 2.

ἠγγέλην (< ἠγγέλθην) Aor. 2 Pass. Eur. I. T. 932 (> ἠγγέλθης): ἀγγέλλω 2.

ἠγγέλθαι Inf. Perf. Pass. παρ- Pl. Symp. 180, c; Xen. Cyr. 6, 2, 11: ἀγγέλλω 2.

ἠγγέλθην (< ἠγγέλην) Aor. Pass. Eur. I. T. 932 (> ἠγγέλλης); Thuc. 8, 1; ἀγγελθεῖσα Eur. Hec. 591; -θείς in εἰσ- Isae. 3, 62: ἀγγέλλω 2.

ἤγγελκα Perf. Polyb. 35, 4; κατ- 25, 30; εἰσ- Lyc. Leocr. 1, 2; -κότα in ἀπ- Dem. 19, 8: ἀγγέλλω 2.

ἤγγελμαι Perf. Pass. -ται Pl. Charm. 153, b; -μένος Thuc. 8, 97; -οι Xen. Hell. 6, 4, 16: ἀγγέλλω 2.

ἤγγελον (< ἤγγειλα) Aor. 2 ἀπ- Her. 4, 153; 7, 142 (> ἀπήγγελλον); εἰσ- † Isae. 3, 45 (> εἰσήγγελλες); ἀπ- † Thuc. 8, 86 (> -ελλον); ἤγγελε † Pl. Phaed. 58, a (> -ειλε); sicherer später, wie Herodian. 5, 104: ἀγγέλλω 2.

ἠγγύα (< ἐνεγύα) Impf. Isae. 3, 45; κατηγγύας Dem. 32, 29: ἐγγυάω 3.

ἠγγυήθην Aor. Pass. κατ- Dem. 59, 49: ἐγγυάω 3.

ἠγγύηκα (< ἐγγεγύηκα) Perf. -κέναι Dem. 59, 53; -κώς Isae. 3, 40: ἐγγυάω 3.

ἠγγυήκει Plsprf. Isae. 3, 58: ἐγγυάω 3.

ἠγγύημαι (< ἐγγεγύημαι) Perf. Pass. διηγγυημένος Thuc. 3, 70; ἐξηγγυημένοι Dem. 19, 169: (δι-, ἐξ)εγγυάω 3.

ἠγγύησα (< ἐνεγύησα) Aor. Eur. I. A. 703: ἐγγυάω 3.

ἠγγυησάμην Aor. Med. Isae. 5, 2; Andoc. 1, 72: ἐγγυάω 3.

ἤγε(ν) s. u. ἦγον.

ἤγειρα (< ἄγειρα) Aor. Il. ν, 778; ρ, 222; Od. β, 41; Pl. Leg. 685, c: ἀγείρω 5.

ἤγειρα (< ἔγειρα) Aor. Il. ε, 208; ρ, 222. 261; Pl. Leg. 685, c: ἐγείρω 6.

ἠγειράμην (< ἀγείρατο) Aor. Med. ἀγειράμενος Ap. Rh. 4, 1334: ἀγείρω 5.

ἠγείσθω Imper. Isocr. 3, 51: ἡγέομαι 4.

ἤγερθεν (< ἄγερθεν) 3 Plur. Aor. 1 Pass. [114] Il. α, 57: ἀγείρω 5.

ἠγέρθην (< ἀγέρθην) Aor. Pass. s. u. ἤγερθεν: ἀγείρω 5.

ἠγέρθην (< ἐγέρθην) Aor. Pass. ἐγερθέντες Pl. Tim. 52, c: ἐπηγέρθη Her. 7, 137: (ἐπ)εγείρω 7.

ἠγέτην 3 Dual. Imprf. Pl. Rep. 547, b: ἄγω 8.

ἠγήθην Aor. Pass. sp. u. selten pass. Polyaen. 2, 31: ἡγέομαι 4.

ἤγημαι (< ἄγημαι dor.) Perf. gew. act. Pl. Leg. 837, c; pass. Dem. 43, 66; δι- Antiph. 1, 31: ἡγέομαι 4.

ἠγησάμην Aor. Il. μ, 257; Thuc. 9, 39; Xen. Oec. 2, 15; Isocr. 2, 15; 3, 38: ἡγέομαι 4.

ἡγήσομαι Fut. Il. ξ, 374; Eur. Bacch. 194; Pl. Rep. 520: ἡγέομαι 4.

ἠγίνεον (< ἀγίνεον, ἀγίνεσκον) Imperf. Il. σ, 483: ἀγινέω 9.

ἦγμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Alc. 124, a; -οι Dem. 13, 15; παρηγμένους Soph. Ant. 294; vgl. ἦκται: ἄγω 8.

ἠγνοήθην Aor. Pass. Dem.: ἀγνοέω 10.

ἠγνόηκα Perf. -ήκατε Aesch. 3, 84; -ήκαμεν Pl. Soph. 221, d; -ηκέναι 892, a; -ηκώς Phaedr. 241, b: ἀγνοέω 10.

ἠγνόημαι Perf. Pass. -ῆσθαι Pl. Leg. 797, a: ἀγνοέω 10.

ἠγνόησα (< ἀγνώσασκε) Aor. Thuc. 4, 96; Pl. Alc. II. 144, b; ἀγνοήσαις, -ειεν, -ῆσαι, -ήσαντα Pl.: ἀγνοέω 10.

ἦγον (< ἄγον, ἄγεν, ἄγεσκον) Imprf. Il. υ, 194; -ε(ν) τ, 273; Xen. An. 4, 6, 2; vgl. ἠγέτην: ἄγω 8.

---

1 *a.* staunen, bewundern, verehren; zürnen; *b.* beneiden. 2 verkündigen, benachrichtigen, melden, berichten, erzählen. 3 verloben; *Pass.* verlobt werden, sein; *Med.* sich verbürgen. 4 *a.* vorangehen, führen; *b.* leiten, befehligen; *c.* glauben, meinen. 5 (ver-, ein)sammeln; (er)werben. 6 u. 7 (er)wecken; *Pass.* nebst *sync. Aor.* ἠρόμην u. *Perf.* ἐγρήγορα erweckt werden, wachen; anhäufen. 8 u. 9 führen. 10 nicht (er)kennen, verkennen. 11 versammelt sein, rathschlagen; (in der Volksversammlung)

ἠγοράασθε (< ἀγοράασθε) Il. ϑ, 230: ἀγοράομαι 11.
ἠγοραόμην Imprf. ἠγορῶ 2 Pers. Soph. Tr. 601: ἀγοράομαι 11.
ἠγοράοντο 3 Plur. Imprf. für ἠγοράοντο Il. δ, 1; Ap. Rh. 3, 168; Her. 6, 11: ἀγοράομαι 11.
ἠγούμην (< ἀγούμην dor. Pind. P. 10, 45) Imprf. Isae. 2, 1; Thuc. 1, 19; pass. Her. 3, 19: ἡγέομαι 4.
ἠγρόμην (< ἐγρόμην) ἐξ- Ar. Ran. 52 (370): ἐξεγείρω 12.
ἠγωνισάμην Aor. Med. Eur. Suppl. 637; ἀγωνισάμενον Lys. 13, 60: ἀγωνίζομαι 13.
ἠγωνίσϑην Aor. Pass. pass. Lys. 2, 34: ἀγωνίζομαι 13.
ἠγώνισμαι Perf. Pass. Eur. Ion. act. 939; pass. Suppl. 465; Dem. 24, 145; ἀγωνίζομαι 13.
ἤδε Imprf. Anacr. Fr. 141 (Bergk): ἥδω 14.
ἤδε' (< ἤδει, ἤδη) 3 Sing. Plsprf. Od. ν, 340 [305]: εἶδον, οἶδα 15.
ἤδεα (< ἤδη, ἤδειν) 1 Sing. Imprf. Theogn. 853; Her. 2, 150 [305]: εἶδον, οἶδα 15.
ἠδέατε 2 Plur. Plsprf. Her. 9, 58 (> ἠδέετε): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδεε(ν) (< ἤδει, ἤδη) 3 Sing. Plsprf. Il. ρ, 402 A*; Her. 2, 100; 7, 164; 8, 113; 9, 94 [305]: εἶδον, οἶδα 15.
ἠδέετε 2 Plur. Plsprf. Her. 9, 58 (> ἠδέατε): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδει (< ἤδη, ἤδειν) 3 Sing. Plsprf. Pl. Symp. 217, a: εἶδον, οἶδα 15.
ἤδειμεν (< ἤδεμεν, ἦσμεν) 1 Plur. Plsprf. (345): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδειν (< ἠείδειν, ἤδεσαν, ἦσαν) 3 Plur. Plsprf. Ap Rh. 2, 65: εἶδον, οἶδα 15.
1) ἤδειν (< ἤδη, ἤδεα) 1 Sing. Plsprf. Ar. Pax. 1182; Thuc. 7, 44; Pl. Phaed. 60, d: εἶδον, οἶδα 15.
2) ἤδειν (> ἤδει, ἤδη) 3 Sing. Plsprf. att.: εἶδον, οἶδα 15.
ἤδεις (< ἤδησϑα, ἤδεισϑα, ἤδησϑα) 2 Sing. Praes. Ar. Nub. 329: εἶδον, οἶδα 15.
ἤδεισαν (< ἤδεσαν, ἦσαν) Plsprf. Xen. An. 6, 5, 31 (> ἤδεσαν): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδεισϑα (< ἤδεις, ἤδης, ἤδησϑα) 2 Sing. Plsprf. Ar. Nub. 551; Pl. Euthyd. 277, e (> ἤδησϑα): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδειτε (< ἦστε) 2 Plur. Plsprf. (345): εἶδον, οἶδα 15.
ἠδείτην (< ἤστην) 3 Sing. Dual. (345): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδειτον (< ἦστον) Dual. Plsprf. (345): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδεμεν (< ἦσμεν) 1 Plur. Plsprf. O. T. 1232 (345): εἶδον, οἶδα 15.
ἠδεσάμην Aor. ἠδέσατ' Od. φ, 28; ἠδέσω 2 Pers. Aesch. Ch. 108 (210. 387): αἰδέομαι 16.
ἤδεσαν (< ἦσαν, ἤδεισαν) 3 Plur. Plsprf. Isae. 3, 63; Xen. An. 6, 5, 31; Pl. Tim. 72, e: εἶδον, οἶδα 15.
ἠδέσϑην Aor. Pass. Aristot. Probl. 14 (13), 6; κατ- Com. Fragm. 2, 627: (κατ)έδω 17.
ἠδέσϑην Aor. Pass. [Pl.] Ep. 350, d; κατ- Eur. Heracl. 1027; αἰδεσϑείη Pl. Rep. 566, c; -ϑέντας 393, e; vgl. αἴδεσϑεν (210. 383. 387): αἰδέομαι 16.
ἤδεσμαι Perf. Pass. pass. -μένος Dem. 23, 77: αἰδέομαι 16.
1) ἤδη (< ἤδειν, ἤδεα) 1 Sing. Plsprf. Soph. O. T. 448; Pl. Symp. 199, a (> ἤδειν): εἶδον, οἶδα 15.
2) ἤδη (< ἤδεε, ἤδειν, ἤδει) 3 Sing. Plsprf. att. Il. α, 70 Γ*: εἶδον, οἶδα 15.
ἤδης (< ἤδεις, ἤδησϑα, ἤδεισϑα) 2 Sing. Plsprf. Il. χ, 280 (> ἠείδης): εἶδον, οἶδα 15.
ἤδησϑα (< ἤδεις, ἤδης, ἤδεισϑα) 2 Sing. Plsprf. Od. τ, 93; Soph. Ant. 447; Pl. Ap. 22, d B* [305]: εἶδον, οἶδα 15.
ἠδίκηκα Perf. Eur. Alc. 689; -εν Lys. 30, 35; -ασι 12, 82: ἀδικέω 18.
ἠδίκημαι Perf. Pass. -ήμεϑα Thuc. 1, 39: ἀδικέω 18.

---

reden. 12 (auf-, er)wecken, erregen. 13 (wett)kämpfen, wetteifern. 14 erfreuen, vergnügen. 15 sehen, wahrnehmen, zu-, an-, einsehen; *Pass.* gesehen werden, erscheinen; *Perf.* οἶδα; *Plsprf.* ἤδειν, wissen, verstehen, kennen, können, erfahren. 16 sich scheuen, schämen; *Aor.* ἠδεσάμην, verzeihen, begnadigen. 17 essen, fressen; aufzehren; aufessen, auffressen, verzehren. 18 ungerecht, schuldig sein; *trans.* einem Unrecht thun, schaden.

ἠδίκησα Aor. Xen. An. 5, 4, 6: ἀδικέω 1.
ἦδον Imprf. Thuc. 2, 21: ᾄδω 2.
ἠδῠνάμην (< ἐδῠνάμην) Imprf. Isocr. 3, 33; 5, 129; ἠδύνατο Thuc. 1, 3. 4; ἠδύνω Com. Fr. 4, 472; -άμεθα Lys. 7, 6; -ασθε 12, 99 (-η- 59): δύναμαι 3.
ἠδυνήθην (< ἐδυνήθην) Aor. Pass. Xen. Cyr. 3, 1, 30; Isocr. 4, 103; 5, 108 (-η- 59): δύναμαι 3.
ἦε(ν) (< ἦιε(ν), ἦει, ἴε(ν)) 3 Sing. Imperf. Il. μ, 371; Od. σ, 257; ν, 89 [288]: εἶμι 4.
ἦει (< ἤιεν, ἦε(ν), ἴε(ν)) 3 Sing. Plsprf. Il. κ, 284; ν, 247; Od. ϑ, 290; Pl. Phaedr. 228, b A* [288]: εἶμι 4.
1) ἤειδε 3 Sing. Imprf. Od. α, 154: ἀείδω, singen.
2) ἤειδε 3 Sing. Imprf. Her. 1, 47 (> ᾔδεε Bekker) [305]: εἶδον, οἶδα 5.
ἠείδειν (< ᾔδειν, ᾔδεσαν, ἦσαν) 3 Plur. Plsprf. Ap. Rh. 4, 1698: εἶδον, οἶδα 5.
ἠείδη (< ᾔδη, ᾔδει) 3 Sing. Plsprf. Od. ι, 206; Ap. Rh. 9, 984, 2, 824 (> > früher ᾔδεε); Her. 1, 45 (> ᾔδεε Bekker) [305]: εἶδον, οἶδα 5.
ἠείδης (< ᾔδησθα) 2 Sing. Plsprf. Il. χ, 280 [305]: εἶδον, οἶδα 5.
ἤειμεν (< seltener als ᾖμεν) 1 Plur. Imprf. (322): εἶμι 4.
1) ἤειν (< ἤει) 3 Sing. Imprf. Pl. Crit. 117; Tim. 38, c; 72 (322): εἶμι 4.
2) ἤειν (< ἦα) 1 Sing. Imprf. [325]: εἶμι 4.
ἤειρα (< ἄειρα, -εν Il. ψ, 730; Od. φ, 18) Aor. -αν Il. ω, 590; Ap. Rh. 2, 1231: ἀείρω 6.
ἤειρε Imprf. (Aor.) Il. κ, 499: εἴρω, zuammenfügen.
ἤεις (< ᾔεισθα) 2 Sing. Imprf. (322): εἶμι 4.
ηεισθα (< ἤεις) 2 Sing. Imprf. δι-Pl. Tim. 26, c; ἐπεξ- Eutyphr. 4, b (322): εἶμι 4.
ἤειτε (< seltener als ἦτε) 2 Plur. Imprf. (322): εἶμι 4.
ἦεν (< ἤην, ἦν, ἔην, ἔσκε) 3 Sing. Imprf. Il. γ, 41; μ, 9; ξ, 499 [282]: εἰμί 7.
ἦεν s. u. ἦε(ν).
ἠέξησα Aor. 1 Nonn. 8, 104: ἀέξω 8.
ἠέξητο Plsprf. Pass. Nonn. 4, 427: ἀέξω 8.
ἠέξοντο (< ἀέξετο) Imprf. Ap. Rh. 4, 1426: ἀέξω 8.
ἠερέθονται 3 Plur. Praes. Il. φ, 12: ἠερέθομαι 9.
ἠερέθοντο Plsprf. Ap. Rh. 3, 368: ἠερέθομαι 9.
ἠέρθην (< ἀέρθην) Aor. Pass. παρ- Il. π, 341: ἀείρω 6.
ἤερμαι Perf. Pass. -μένον Ap. Rh. 2, 171: ἀείρω 6.
ἠέρταζον Imprf. Anth. 9, 12; Leon. Al. 34; Ap. Rh. 1, 738: ἀερτάζω 10.
ἠέρτημαι Perf. Pass. Opp. Cyn. 2, 99; Anth. Pal. 5, 230: ἀερτάω, ἀερτάζω 10.
ἠέρτησεν Aor. ἀν- Anth. 6, 223 (Ant. Sid 14): ἀερτάω = ἀερτάζω 10.
ἦεσαν 3 Plur. Imprf. Pl. Rep. 600, e: εἶμι 4.
ἠήδεει s. u. ἠείδει.
ἤην (< ἔην, ἦεν, ἦν, ἔσκε) 3 Sing. Imprf. Il. λ, 808; Od. τ, 283; ψ, 316; ω, 342 [282]: εἰμί 7.
ἠθέλησα Perf. Aschin. 2, 139; Xen. Cyr. 5, 2, 9; Dem. 47, 5: ἐθέλω 11.
ἠθελήκεει Plsprf. Xen. Cyr. 5, 2, 9; Hell. 6, 5, 21: ἐθέλω 11.
ἠθέλησα (< ἐθέλησα) Aor. Thuc. 3, 55; Lys. 4, 10; Isae. 6, 16: ἐθέλω 11.
ἤθελον (< ἔθελον) Imprf. Il. π, 255; Her. 1, 16; Soph. Ai. 80; Eur. Bacch. 1342; Thuc. 5, 15: ἐθέλω 11.
ἤθροικα Perf. Xen. Hell. 7, 3, 9 u. Sp.: ἀθροίζω, sammeln.
ἤθροισμαι Perf. Pass. -ται Isocr. 4, 135: ἀθροίζω, sammeln.

---

1 ungerecht, schuldig sein; *trans.* einem Unrecht thun, schaden. 2 ἀείδω, *att.* ᾄδω, (be)singen; preisen. 3 können; gelten, bedeuten, bezwecken. 4 gehen. 5 sehen, wahrnehmen, zu-, an-, einsehen; *Pass.* gesehen werden, erscheinen; *Perf.* οἶδα, Plsprf. ᾔδειν, wissen, verstehen, kennen, können, erfahren. 6 aufheben, erheben; *Pass.* auch steigen, sich heben. 7 sein, dasein, existiren, leben. 8 ἀέξω poet. = αὔξω mehren; stärken, heben, erhöhen; *Med.* sich mehren, wachsen, gedeihen. 9 ἠερέθομαι *ep.* = ἀείρομαι, schweben, flattern. 10 (er)heben. 11 wollen; pflegen, sollen. 12 εἴκω, ἔοικα, *a.* ähnlich sein, gleichen; *b.* (er)scheinen;

ἧϊα (< ἀνήιον, ἦα) 1 Sing. Imprf. Od. δ, 427. 433. 572; κ, 309; Her. 3, 42; 4, 82; Xen. Cyr. 5, 4, 11 Poppo (> Born. Dind.) [288]: εἶμι 4.

ἤϊε(ν) (< ἴε(ν), ἤει, ἴε(ν)) 3 Sing. Imprf. Il. α, 47 Γ* [288]: εἶμι 4.

ἤϊες (< ἴες) 2 Sing. Imprf.: εἶμι 4.

ἵϊκται 3 Sing. Perf. Pass. Nic. Ther. 658; ἧϊξαι: εἴκω 12.

ἤϊκτο (< ἴκτο) 3 Sing. Plsprf. Pass. Od. δ, 796; ν, 288; π, 157; υ, 31: εἴκω 12.

ἧϊξα (< ἀΐξασκε) Aor. -ε(ν) Il. δ, 78 Γ*; -αν Od. β, 154: ἀΐσσω 13.

ἧϊξαι 2 Sing. Perf. Pass. Eur. Alc. 1073; vgl. ἧϊκται: εἴκω 12.

1) ἧϊον (> ἧια) 1 Sing. Imprf. ἀνήιον Od. κ, 146. 274; ἐξήιον Ap. Rh. 1, 446 [288]: εἶμι 4.

2) ἧϊον (< ἄϊον) Imprf. sp. Maneth. 6, 113: ἀΐω 14.

3) ἦιον (< ἦισαν, ἦσαν) 3 Plur. Imprf. ἐξήιον Od. ψ, 370; ἀνήιον κ, 446 [288]: εἶμι 4.

ἧϊσα Aor. ἐπ- Her. 9, 93: ἀΐω 14.

ἦισαν (< ἦσαν, ἴσαν, ἤιον) 3 Plur. Plsprf. Il. κ, 197; ν, 305; ϱ, 495; Od. τ, 436; υ, 7; ω, 9. 13 [288]; Her. 1, 105 (> ἦσαν); 3, 76; Soph. Fr. 514: εἶμι 4.

ἧϊσσον Imprf. Il. σ, 506: ἀΐσσω 13.

ἠΐχθην (< ἀϊχθήτην) Aor. Pass. -ησαν Il. π, 404: ἀΐσσω 13.

1) ἦκα (< ἔηκα) Aor. 2 Il. ν, 204; ἀφῆκα Pl. Symp. 217, d; selten 1 u. 2 Plur. ἀφήκαμεν Isae. 5, 1; ἐνήκαμεν Od. μ, 401; συνήκατε Ar. Ach. 101; ἀφήκατε Dinarch. 1, 37; Dem. 29, 37. — ἐφῆκα (< ἐφέηκα) Il. ε, 188; ἐνῆκας 1, 146; ἀνῆκεν, ἀφῆκεν, ἀφῆκε, ἀφῆκ', ἐνῆκε, ἐφῆκε, μεθῆκεν, ὑφῆκε bei Hom.; vgl. die Compos. von ἔηκα: ἵημι, senden.

2) ἦκα Perf. sp. V. T. Gen. 47, 4: ἥκω 15.

ἡκάμην Aor. 1 Med. nur in Compos., selten προσ- Eur. El. 622; Luc. Bis. Acc. 20; προ- Dem. 19, 84; 20, 15: ἵημι, senden.

ἤκαζον (< εἴκαζον) Imp. Thuc. 2, 56: ἤκαζω 16.

ἤκασα (< εἴκασα) Aor. Aesch. Suppl. 288 (46): εἰκάζω 16.

ἤκασμαι (< εἴκασμαι) Perf. Pass. Ar. Av. 807 (46): εἰκάζω 16.

ἠκάχον Imprf. Il. π, 822; Od. π, 427; ἠκαχ' ο, 357: ἀκαχίζω 17.

ἦκε Imprf. Ar. Av. 1298 Dind. (> εἶκε): εἴκω 12.

ἧκε Imper. selten Soph. Ai. 1116; Xen. Cyr. 4, 5, 25: ἥκω 15.

ἠκεσάμην Aor. Med. ἠκέσατ' Il. ε, 402. 901 (26): ἀκέομαι 18.

ἠκέσθην Aor. Pass. pass. sp. Paus. 2, 27, 3 (210): ἀκέομαι 18.

ἡκέτω Imper. selten Eur. Rhes. 337: ἥκω 15.

ἠκηκόειν (< ἀκηκόειν Lycurg. Leocr. 15; Pl. παρ- Euthyd. 300, d; ἀκηκόη Crat. 384, ; Her. 2, 52) Plsprf. Ar. Pax. 616; Vesp. 800; Xen. Hell. 5, 1, 26; Cyr. 3, 2, 2; Oec. 15, 7 (55): ἀκούω 19.

ἠκισάμην Aor. Med. Xen. An. 3, 4, 5: αἰκίζω 20.

ἠκίσθην Aor. Pass. pass. Lys. 6, 27; αἰκισθείς Xen. An. 2, 6, 29; Isocr. 4, 154 (391): αἰκίζω 20.

ἤκισμαι Perf. Pass. -μένην Eur. Med. 1130: αἰκίζω 20.

ἤκιστται Perf. Pass. κατ- Od. π, 290; τ, 9: ἀεικίζω 20.

ἠκκλησίαζον (< ἐκκλησίαζον) Imperf. Dem. 18, 265; 19, 60: ἐκκλησιάζω 21.

ἧκον Imprf. Thuc. 1, 91: ἥκω 15.

ἠκουσα Aor. Xen. An. 1, 8, 16: ἀκούω 19.

ἠκουσάμην Aor. Med. selten u. sp. Mosch.: ἀκούω 19.

ἠκούσθην Aor. ἀκουσθέν Thuc. 3, 38: ἀκούω 19.

ἤκουσμαι Perf. Pass. Luc. Philop. 4: ἀκούω 19.

ἠκροάζετο Imprf. Menand. Com. Fr. 4, 113: ἀκροάομαι 14.

---

c. impers. geziemen. 13 sich leicht, schnell bewegen; *trans.* schwingen, schütteln. 14 hören; wahrnehmen, verstehen, wissen. 15 angekommen sein, da sein. 16 *a.* gleich (ähnlich) machen; *b.* vergleichen, vermuthen, schliessen. 17 kränken, betrüben, sich ∿; betrübt sein. 18 heilen, stillen, ausbessern, aussühnen. 19 hören. 20 αἰκίζω, -ομαι, misshandeln, quälen, beschimpfen; αἰκίζομαι m. ἠκίσθην auch *pass.* 21 Volksversammlung halten.

ἠκροᾱσάμην Aor. ἀκροασώμεθα Ar. Ran. 315; ἀκροάσασθαι Pl. Ion. 530, d: ἀκροάομαι 1.

ἠκροᾶτο 3 Sing. Imprf. Pl. Lys. 207, b: ἀκροάομαι 1.

ἠκροώμην 1 Sing. Imprf. Pl. Menex. 236, a; ἠκροώμεθα Sis. 387, b: ἀκροάομαι 1.

ἠκροῶντο 3 Plur. Imprf. Xen. Hell. 7, 3, 3: ἀκροάομαι 1.

ἧκται 3 Sing. Perf. Pass. Her. 2, 158; Pl. Leg. 781, b; παρῆκται Pl. Crat. 416, b; προσῆκται als Med. Isocr. Phil. 5, 20: ἄγω 2.

ἠλάθην (< ἠλάσθην) Aor. Pass. Eur. Heracl. 430; ἀπ- Heracl. F. 63; ἐξ- Her. 4, 145 Γ*; Lys. 13, 14. 47: ἐλαύνω 3.

1) ἠλαίνοντι Imprf. Theocr. 7, 23: ἀλαίνω 4.

2) ἠλαίνοντι Part. Praes. Theocr. 7, 23 (> ἠλαίνονται): ἠλαίνω 3.

ἠλαλάζετο Imprf. Med. Arr. An. 5, 10, 3: ἀλαλάζω 5.

ἠλάλαξα (< ἀλάλαξα V. T. Jer. 47, 3) Aor. Eur. H. F. 981: ἀλαλάζω 5.

ἠλάμην (< ἀλάμην) Aor. ἥλατο Eur. Ion. 1402; ἐσ- Il. π, 558; ἀφήλατο Ar. Nub. 147: ἅλλομαι 6.

ἤλᾶσα (< ἤλασσα, ἔλᾶσα, ἔλασσα) Aor. Il. α, 154 Γ*; Hes. Th. 291; Ap. Rh. 1, 4; Xen. Cyr. 4, 1, 7; ἀπ- Eur. Heracl. 188; ἐξ- Lys. 3, 7; 14, 34: (ἀπ-, ἐξ)ελαύνω 3.

ἠλάσκαζες Imprf. Hom. Hym. 1, 142: ἠλασκάζω 7.

ἤλασσα (< ἤλασα, ἔλᾶσα, ἔλασσα) Aor. ἐξ- Il. λ, 562: ἐξελαύνω 8.

ἠλᾶτο (< ἀλᾶτο) Imprf. Od. γ, 302: ἀλάομαι 4.

ἠλαυνόμην Imprf. Med. Eur. Hel. 790: ἐλαύνω 3.

ἤλαυνον (< ἔλαυνον) Imprf. Soph. O. T. 1139; Thuc. 3, 49: ἐλαύνω 3.

ἤλγυνα Aor. Aesch. Ch. 746; ἀλγύνειεν Soph. Tr. 458: ἀλγύνω 9.

ἠλγύνθην Aor. Pass. Aesch. Prom. 245: ἀλγύνω 9.

ἤλδανον Imperf. Od. σ, 70: ἀλδαίνω 10.

ἤλδησα Aor. ἐν- Nic. Al. 409 (> ἤλδηνα): ἀλδαίνω 10.

ἤλεγμαι Perf. Pass. ἐξ- Lys. 6, 44: ἐξελέγχω 11.

ἤλεγξα Aor. Pind. P. 11, 49; Eur. Heracl. 404; Pl. Soph. 259, c; ἐξ- Isae. 3, 4: ἐλέγχω 12.

ἠλέγχθην Aor. Pass. Eur. Hel. 855; Pl. Gorg. 458; ἐξ- Thuc. 3, 64: ἐλέγχω 12.

ἠλεήθην Aor. Pass. Lys. 10, 22; ἐλεηθείη Lys. 2, 2; Pl. Apol. 34, c: ἐλεέω, bemitleiden.

ἠλέησα Aor. 1 Ar. Ach. 706; Lys. 2, 40; ἐλεήσειεν Rep. 518, b; ἐλεήσας Pl. Symp. 191, b: ἐλεέω, bemitleiden.

ἤλειμμαι Perf. Pass. sp. (57): ἀλείφω 13.

ἤλειφα Perf. ἀπ- Dem. 52, 29 (> ἀπαλήλειφα, ἀπαλήλιφα): ἀλείφω 13.

ἠλείφθην (< ἠλίφην) Aor. 1 Pass. ἀλειφθέντι Pl. Lys. 217, c; -θέν d: ἀλείφω 13.

ἠλειφόμην Imprf. Med. -οντο Pl. Theaet. 144, c: ἀλείφω 13.

ἤλειψα Aor. Il. σ, 350; Od. τ, 505: ἀλείφω 13.

ἠλειψάμην (< ἀλειψάμην) Aor. Med. -ατο Ar. Nub. 836; -ατε Pax. 502; -αντο Thuc. 1, 6: ἀλείφω 13.

ἠλέξησα Aor. Apollod. 3, 12, 5; vgl. ἀλεξήσειε: ἀλέξω 14.

ἤλεσα (< ἄλεσσα) Aor. Com. Fr. 2, 345; ἀλέσαι Hippocr. 2, 598; 3, 28: ἀλέω 15.

ἤλεσμαι Perf. Pass. Dioscor.: ἀλέω 15.

ἤλεψα Aor. 1 ἀπαλέξαι Aesch. Suppl. 1052; ἀπο... ἀλέξαι Qu. Sm. 6, 307: ἀλέκω = ἀλέξω 14.

ἠλήλατο (< ἐλήλατο) Plsprf. Il. ε', 400: ἐλαύνω 3.

---

1 hören; wahrnehmen, verstehen, wissen. 2 führen. 3 treiben, wegtreiben; bedrängen, misshandeln; hauen, verwunden. 4 umherschweifen. 5 Kriegsgeschrei erheben; *tr.* jubelnd verkündigen. 6 springen, hüpfen. 7 irren, umherstreifen; *tr.* meiden. 8 heraus-, weg-, vertreiben. 9 weh thun, kränken; *Pass.* leiden, sich betrüben. 10 nähren, vermehren, fördern. 11 überweisen, -führen; widerlegen; erkunden; erproben, erweisen. 12 *a.* beschimpfen, beschämen; *b.* überführen, widerlegen, tadeln; *c.* nach-, er-, beweisen; *d.* erkunden, prüfen. 13 be-, anstreichen; salben. 14 abwehren; *Med.* sich vertheidigen. 15 mahlen. 16 gehen, kommen, vorschreiten; weggehen, aufbrechen. 17 heilen; *Pass.* geh. werden; heilen.

ἠλησάμην (< ἡλσάμην) Aor. Med Pl. Gorg. 484, b; vgl. ἐλασαίατο: ἐλαύνω 3.
ἠλήσθην Aor. Pass. Geop.: ἀλέω 15.
ἤλθετον Dual. Aor. sync. Isae. 4, 7: ἔρχομαι 16.
ἤλθησα Aor. Nic. Ther. 496: ἄλθω, ἀλθαίνω, ἀλθήσκω 17.
ἠλθησάμην Aor. Med. sp.: ἄλθω, ἀλθαίνω, ἀλθήσκω 17.
ἦλθον (< ἤλυθον, ἤνθον) Aor. sync. Il. α, 207; Pind. Soph. Eur. Ar. Her.; Lys. 4, 7; Thuc. Pl. u. s. w.: ἔρχομαι 16.
ἤλιγκα Perf. ἐξ- Ar. Nub. 33: ἐξαλινδέω 18.
ἠλινδημένος Perf. Pass. Dinarch. bei Suid.: ἀλινδέω 19.
ἤλῑσα Aor. ἐξαλίσας Ar. Nub. 32: ἐξαλινδέω 18.
ἤλισαν Aor. συν- Her. 1, 176; ἁλίσας Eur. H. F. 412: ἁλίζω 20.
ἡλίσθην Aor. Pass. συν- Xen. An. 7, 3, 48: ἁλίζω 20.
ἠλισκόμην Imprf. Xen. Cyr. 5, 5, 1; Hell. 5, 1, 24: ἁλίσκομαι 21.
ἤλιτον Imprf. Il. ι, 375; Hes. Sc. 80; Callim. H. Dian. 255; Theogn. Aesch. Eum. 269: ἁλιταίνω 22.
ἠλίφην (< ἠλείφθην) Aor. 2 Pass. Joseph. p. 1060; ἐξαλιφῇ Pl. Phaedr. 258, b (> ἐξαλειφθῇ): ἀλείφω 13.
ἠλλάγην (< ἠλλάχθην) Aor. Pass. ἀλλαγῆναι Isae. 4, 13; ἀπηλλάγην Aesch. Prom. 750; -η Lys. 1, 17; διαλλάγην 7, 40; -ημεν 27, 15; ἀπαλλαγῶ Aesch. Prom. 471; -γέντες Ag. 336; -ος Soph. Ant. 422; -εῖσα Eur. Phoen. 592 *B**; Ar. Thuc. Xen. Pl. (198): ἀλλάσσω 23.
ἤλλαγμαι Perf. Pass. Callim. Epigr. 7; ἐνήλλακται Soph. Ai. 207; διηλλάγμεθα Pl. Menex. 244, a: διαλλάσσω 24.
ἤλλαξα Aor. -άτην Eur. Alc. 661; ἀπ- Isocr. 5, 34; ἐπ- 4, 39; μετ- 6, 17: ἀλλάσσω 23.
ἠλλαξάμην Aor. Med. Pl. Menex. 237, a; vgl. ἀλλάξασθαι: ἀλλάσσω 23.
ἠλλαξάτην s. u. ἤλλαξα.
ἤλλαχα Perf. ἀπ- Xen. Mem. 3, 13, 6; Dem. 18, 65: ἀπαλλάσσω 25.
ἠλλάχθην (< ἠλλάγην) Aor. 1 Pass. ἀλλάχθη Eur. I. A. 798; ἀπηλλάχθη Hel. 102; διήλλαχθε Aesch. Sept. 885; ἀπαλλάχθηθ' Eur. Cycl. 600; Med. 896; διαλλαχθῶμεν Pl. 430, a; ἀπαλλαχθῇ Soph. O. C. 786; -θῆτε Ar. Lys. 900; ἀπαλλάχθητον Plut. 66; ἀπαλλαχθείς Soph. Ant. 244; -θέντα Ar. Vesp. 504 (198): ἀλλάσσω 23.
ἠλόημαι Perf. Pass. ἠλοημένος Theophr. C. Pl. 4, 12, 9; ἀπ- Dem. 42, 6; κατ- Athen. 14, 622: ἀλοάω 26.
ἠλόησα (< ἠλοίησα) Aor. Ar. Ran. 149; κατ- Aesch. 2, 140: ἀλοάω 26.
ἠλοίησα (< ἠλόησα) Aor. ἀπ- Il. δ, 522: συν- Theocr. 19 (22), 127: ἀλοάω 26.
ἤλοιστα Perf. Pass. κατ- Com. Fr. 3, 211: ἀλοίω 27.
ἠλόμην Aor. 2 ἐνήλου † Aesch. Pers. 516 (> ἐνήλλου); ἐξήλου † Soph. O. T. 131 (> ἐξήλλου): ἄλλομαι 6.
ἠλσάμην (< ἠλησάμην) Aor. sync. Med. Ibyc. 48 Bergk: ἐλαύνω 3.
ἤλυθον (< ἦνθον, ἦλθον sync.) Il. α, 152; Pind. Soph. Eur.: ἔρχομαι 16.
ἤλυξα (< ἄλυξα) Aor. Od. γ, 297: ἀλύσκω 28.
ἤλυον Imperf. Ap. Rh. 4, 1289: ἀλύω 29.
ἦλφον Aor. 2 Il. φ, 79; vgl. ἄλφοι: ἀλφάνω 30.
ἥλω (< ἑάλω) 3 Sing. Aor. 2 Od. χ, 230; Xen. An. 4, 5, 27 (48): ἁλίσκομαι 21.
ἥλωκα (< ἑάλωκα, ἁλωκώς) Perf. ἡλώκοι Her. 1, 83; ἡλωκότα Xen. An. 4, 2, 13; -κέναι Dem. 21, 105 (48): ἁλίσκομαι 21.

---

18 sich austummeln, auswälzen lassen. 19 wälzen lassen; sich wälzen, sich umhertreiben. 20 sammeln. 21 gefangen, eingenommen, erobert, bedrängt werden. 22 fehlen, sündigen. 23 ändern, vertauschen; *Med.* kaufen, verkaufen. 24 ver-, um-, eintauschen; versöhnen; *Pass.* sich versöhnen; *intrans.* verschieden sein, sich auszeichnen. 25 *a.* entfernen; *b.* befreien; *c. intrans.* sich entfernen; *Med. m. Aor. Pass.* sich entfernen. 26 dreschen, prügeln. 27 ἀλοίω = ἀλοιάω, ἀλοάω, dreschen, prügeln. 28 aus-, entweichen; vermeiden; entgehen. 29 ausser sich sein. 30 (Gewinn) einbringen; übertr. zuziehen.

ἠλώμην (< ἀλᾶτο) Impf. Od. δ, 91; ν, 321; vgl. ἀλᾶτο: ἀλάομαι 1.

ἤλωσαν (< ἐάλωσαν) 3 Plur. Aor. 2 Her. 7, 175; Xen. Hell. 5, 1, 24; An. 4, 4, 21: ἀναλίσκω 2.

ἧμαι 1 Sing. Praes. Il. σ, 104; ω, 542; Od. θ, 157; ξ, 413; vgl. κάθημαι: ἧμαι 3.

ἡμαρτήθην Aor. Pass. Thuc. 2, 65; ἁμαρτηθείη Xen. Vect. 4, 37: ἁμαρτάνω 4.

ἡμάρτηκα Perf. Eur. Alc. 616; Ar. Plut. 961; Thuc. 1, 38; Pl. Pol. 275, a; -κώς, -κότ- Phaedr. 243, c; Xen. Cyr. 8, 8, 6; -κέναι 3, 1, 15; Pl.: ἁμαρτάνω 4.

ἡμάρτημαι [1]) Perf. Pass. Thuc. 3, 56; Eur. Tro. 1028; Pl. Rep. 449, a: ἁμαρτάνω 4.

ἡμάρτησα [1]) Aor. sp. Aristid. 45, 56 (Lob. zu Phryn. p. 732): ἁμαρτάνω 4.

ἥμαρτον (< ἄμαρτον, ἤμβροτον) Aor. 2 Eur. Hel. 80; Pl. Pol. 274, e; Xen. Cyr. 4, 6, 3. 4: ἁμαρτάνω 4.

ἤμβλακον (< ἤμπλακον) Archil. Fr. 68 (41): ἀμπλακίσκω 5.

ἤμβλυμαι, -νται (241) Perf. Pass. ἀπ- Anth. 13, 61: ἀμβλύνω 6.

ἤμβλῡνα Aor. Anthol. 6, 67: ἀμβλύνω 6.

ἠμβλύνθην Aor. Pass. Anth. 6, 65: ἀμβλύνω 6.

ἤμβλω Aor. 2 ἐξ- bei Suid.: ἐξαμβλίσκω 7.

ἠμβλώθην Aor. Pass. Aristot. Pol. 773: ἀμβλίσκω 7.

ἤμβλωκα Perf. ἐξ- Ar. Nub. 137: ἐξαμβλίσκω 7.

ἤμβλωμαι Perf. Pass. ἐξ- Ar. Nub. 139: ἀμβλίσκω 7.

ἤμβλωσα Aor. ἐξ- Pl. Theaet. 150, e: ἐξαμβλίσκω 7.

ἤμβλωτο Plsprf. Pass. Ael. bei Suid. (vgl. Buttm. Ausf. Sprl. 2. p. 111): ἀμβλίσκω 7.

1) S. Krüger Stud. 2. S. 34. 35.

ἤμβροτον (< ἥμαρτον, ἄμαρτον) Aor. 2 ep. Od. χ, 154 A*; -ες Il. χ, 279 A*; -ε(ν) Od. η, 292; φ, 421; -ον Il. π, 336: ἁμαρτάνω 4.

1) ἥμεθα 1 Plur. Imprf. Od. γ, 263 B*; ἧμεθ' ψ, 42: ἧμαι 3.

2) ἧμεθα 1 Plur. Praes. Il. ο, 740: ἧμαι 3.

3) ἤμεθα 1 Plur. Imprf. Matth. 23, 30 2 mal; Actor. 27, 37 (> ἦμεν), vielleicht Galat. 4, 3; Ephes. 2, 3; vgl. ἦμην: εἰμί 8.

ἠμείβετο Imprf. Med. Il. α, 121 A*; Ap. Rh. 1, 486: ἀμείβω 9.

ἠμειψάμην (< ἀμειψάμην, -ατο Her. 1, 37) Aor. Med. -ατ' Il. ψ, 542; -ατο Soph. Phil. 378; ἀμείψωμαι Her. 4, 97; -άμενος 8, 58: ἀμείβω 9.

ἠμείφθη (< ἀμείφθην, ἠμειψάμην) Aor. Pass. = ἠμειψάμην ἀπ- Xen. An. 2, 5, 15: ἀμείβω 9.

1) ἦμεν 1 Plur. Imprf. Il. λ, 689 B*; Ar. Ach. 136; Pl. Rep. 343, a: εἰμί 8.

2) ἦμεν (< ἦμες, ἤμεναι, εἶμεναι, ἔμεν, ἔμμεν, ἔμναι, ἐμμεναι) Inf. Ar. Ach. 741. 771; Thuc. 5, 77, 79 (> > εἶμεν Bekker); byz. Deret. bei Dem. 18, 91; Theocr. 14, 25 [280]: εἰμί 8.

ἦμεν (< ἤειμεν, ἤομεν) 1 Plur. Imperf. Pl. Rep. 328, b. d (280): εἶμι 10.

ἤμεναι od. εἶμεναι (< s. u. ἤμεν) Inf. Praes. dor. Ar. Ach. 775 [280]: εἰμί 8.

ἥμενος Part. Praes. Il. φ, 389 Γ*; Aesch. Prom. 366; Eur. Suppl. 357; vgl. καθήμενος: ἧμαι 3.

ἤμερσα (< ἄμερσα) Aor. Hom. Hym. 5, 312: ἀμείρω 11.

1) ἦμες (< ἦμεν) 1 Plur. Imprf. Theocr. 14, 29 [283]: εἰμί 8.

2) ἦμες (s. u. 2) ἦμεν) Inf. dor. Theocr. 4, 41 [280]: εἰμί 8.

ἤμεσα (< ἔμεσσα, ἤμησα) Aor. Luc. Herm. 11; ἐμέσαι Her. 1, 133; ἐξήμεσαν Ar. Ach. 2 (26): ἐμέω 12.

---

1 umherschweifen. 2 aufwenden, verbrauchen, verschwenden. 3 ich sitze, liege, stehe. 4 *a.* verfehlen, nicht erreichen; *b.* fehlen, sündigen. 5 fehlen, irren. 6 abstumpfen, schwächen; *Pass.* geschwächt werden. 7 missgebären. 8 sein, da sein, existiren, bestehen; leben. 9 wechseln, austauschen; *Med.* verlassen; häufiger *Med.* auch *mit Aor. Pass.* antworten. 10 gehen. 11 untheilhaft machen, entziehen. 12 aus-, wegbrechen; sich

1) **ἧμην** Imprf. Med. sehr selten Eur. Suppl. 200; Hel. 931; Lys. 7, 34; Xen. Cyr. 6, 1, 9; Frag. bei Chrys. 64, 4, n; Fr. Com. 4, 654; N. T. Matth. 25, 35. 43; Marc. 14, 49; Ioan. 11, 15; 16, 4 *Γ** (*315*): *εἰμί* 8.

2) *ἧμην* Imprf. Il. ζ, 336; Od. *κ*, 374; *λ*, 49; Soph. Tr. 24: *ἧμαι* 3.

ἧμησα (< *ἥμεσα*, *ἔμεσσα*) Aor. Hes. Th. 181; *ἐξ-* 497 (> *ἥμεσσα*): *ἐμέω* 12.

ἡμιλλήθην Aor. Pass. act. *ἀμιλλαθῶ* Eur. Hel. 165; pass. *ἀμιλληθέν* Thuc. 6, 31 (*387*): *ἀμιλλάομαι* 13.

ἡμίλλημαι Eur. Hel. 546; Polyb. 12, 11; pass. Luc. Paras. 58: *ἀμιλλάομαι* 13.

ἡμιλλησάμην Aor. Med. Plut. Arat. 3; *ἐξαμιλλησάμενος* Eur. Hel. 1471: *ἀμιλλάομαι* 13.

ἧμμαι (< *ἅμμαι* Her. 1, 86) Perf. *ἡμμένος* Pl. Rep. 527, c; Leg. 819, a: *ἅπτω* 14.

ἡμπειχόμην Imprf. *-ετο* Pl. Phaed. 87, b (*86*): *ἀμπέχω* 15.

ἡμπεσχόμην (< *ἡμπισχόμην*) Aor. 2 Med. *-ετο* Eur. Med. 1159 (> *ἡμπίσχετο*) (*86*): *ἀμπέχω* 15.

ἡμπισχόμην (< *ἡμπεσχόμην*) Aor. 2 Med. Ar. Eccl. 540 (*86*): *ἀμπέχω* 15.

ἔμπισχον Aor. 2 Pl. Prot. 320, e (*86*): *ἀμπέχω* 15.

ἡμπλάκεται Perf. Pass. Aesch. Suppl. 916: *ἀμπλακίσκω* 5.

ἔμπλακον (< *ἔμβλακον*) Aor. 2 Aesch. Ag. 1212: *ἀμπλακίσκω* 5.

ἠμῦνα Aor. Il. *ε*, 662; *ν*, 783; Eur. I. A.; Heracl. 30; Thuc. 6, 80: *ἀμύνω* 16.

ἠμυνάμην (> *ἀμύνατο* Her.) Aor. Med. Eur. Andr. 910; *-ασθε* Suppl. 529; *-άμεθα* Thuc. 2, 36; *-ατο* Isocr. 6, 42: *ἀμύνω* 16.

ἤμυσα Aor. Il. *ϑ*, 308, sinken, sich neigen.

ἡμφεγνόησα Aor. Pl. Soph. 228, e; 291, b (*87*): *ἀμφιγνοέω* 17.

ἡμφεγνόουν (< *ἠμφιγνόουν*) Imprf. Pl. Soph. 236, c; Riv. 135, d (>> *ἠμφιγνόουν*) (*87*): *ἀμφιγνοέω* 17.

ἠμφεσβήτησα (< *ἠμφισβήτησα*) Aor. Pl. Gorg. 479, d (< *ἠμφισβητήσαμεν*) (*87*): *ἀμφισβητέω* 18.

ἠμφεσβήτουν (< *ἠμφισβήτουν*) Imperf. Pl. Menex. 242, d (> *ἠμφεσβήτει*) (*87*): *ἀμφισβητέω* 18.

ἠμφίακα Perf. *συν-* Athen. 6, 70: *ἀμφιάζω* 19.

ἠμφίασα Aor. sp. Anth. 7, 368: *ἀμφιάζω* 19.

ἠμφιγνόουν (< *ἠμφεγνόουν*) Imprf. Xen. An. 2, 5, 33 (> *ἀμφεγνόουν*) (*87*): *ἀμφιγνοέω* 17.

ἠμφίεσα Aor. Xen. Cyr. 1, 3, 17: *ἀμφιέννυμι* 20.

ἠμφιεσάμην Aor. Med. *ἀμφιέσαντο* Od. *ψ*, 142; *ἀμφὶ ... ἕσαντο* Il. *ν*, 150; *ἀμφὶ ... ἕσσατο* Od. ζ, 228. — Anth. 12, 93: *ἀμφιέννυμι* 20.

ἠμφιέσθαι Inf. Perf. Pl. Charm. 174, c; vgl. *ἠμφίεσμαι*: *ἀμφιέννυμι* 20.

ἠμφίεσμαι Perf. Pass. *-εσαι* Xen. Mem. 1, 6, 2; *-μένη* Oec. 10, 12; Lys. 13, 40; *-μένοι* Pl. Gorg. 523, c *B**; *-ων* Pl. Symp. 220, b; vgl. *ἠμφιέσθαι*: *ἀμφιέννυμι* 20.

ἠμφισβήτησα (< *ἠμφεσβήτησα*) Aor. Isae. 3, 55; 11, 9: *ἀμφισβητέω* 18.

ἠμφισβήτουν (< *ἠμφεσβήτουν*) Imprf. Lys. Fr. 5; Isae. 4, 30: *ἀμφισβητέω* 18.

1) **ἦν** (< *ἦ, ἔα, ἔ', ἦα, ἔον, ἔσκον*) 1 Sing. Imprf. Theaet. 197, a (Vat. *ἦ*); Rep. 328, c (Ven. C. *ἦ*): *εἰμί* 8.

2) *ἦν* (< *ἔην, ἤην, ἦεν, ἔσκε*) 3 Sing. Imprf. Il. *ε*, 9 *Γ**; Aesch. Pers. 371 *Γ**; Xen. Pl. u. s. w. [*282*, *283*]: *εἰμί* 8.

3) *ἦν* früher als 3 Plur. für *ἦσαν* genommen, wie Hes. Th. 321; siehe hierüber Buttm. Ausf. Sprl. p. 531 Anm. 17: *εἰμί* 8.

4) *ἦν* 1 Sing. Imprf. Pl. Rep. 327, c: *ἠμί* = *φημί* 21.

5) *ἦν* Aor. 2 im Sing. Indic. nicht im Gebrauch (*292*): *ἵημι* 22.

---

erbrechen. 13 wettkämpfen; wetteifern; sich eifrig bemühen. 14 heften; binden, anknüpfen; anzünden. 15 umhüllen; *Med.* umhaben. 16 abwehren; *Med.* sich vertheidigen; sich rächen an . . . 17 schwanken, zweifeln. 18 streiten, rechten, zweifeln an . . . 19 umthun, bekleiden. 20 anziehen, anlegen; *Med.* sich anziehen, anlegen (ein Kleid). 21 reden, sprechen. 22 senden, schicken.

ἠναινόμην (< ἀναινόμην) Imperf. ἠνείνετο Il. σ, 450; Aesch. Ag. 300: ἀναίνομαι 1.

ἠνάλωμαι Perf. Pass. κατ- Isocr. 3, 31: ἀναλίσκω 2.

ἠνάλωσα (> ἀνήλωσα) Aor. selten κατ- Isocr. 9, 60: καταναλίσκω 3.

ἠναντιώθην Aor. Pass. Xen. Mem. 4, 8, 5 (84): ἐναντίομαι 4.

ἠναντίωμαι (< ἐνηντίωμαι) Perf. Thuc. 2, 40 (84): ἐναντίομαι 4.

ἠνάριξα (< ἠνάρισα, ἐνάρισα) Aor. Lycophr. 486: ἐναρίζω 5.

ἠνάρισα (< ἠνάριξα, ἐνάρισα) Aor. Anacr. Epigr. (15) 101 (Bergk): ἐναρίζω 5.

ἠναρίσθην Aor. Pass. κατ- Aesch. Ch. 347: ἐναρίζω 5.

ἠνάρισμαι Perf. Pass. κατηναρισμένος Soph. Ai. 26: ἐναρίζω 5.

1) ἤναρον Imprf. Aesch. Sept. 811: ἐναίρω 6.

2) ἤναρον (< ἔναρον) Aor. 2 Eur. Andr. 1182: ἐναίρω 6.

ἤνδανον (< ἐάνδανον, ἰήνδανον) Imprf. Il. α, 24 I^*; Her. 7, 152; 8, 29: ἀνδάνω 7.

ἠνδραπόδισα Aor. Her. 1, 151; Thuc. 1, 98: ἀνδραποδίζω 8.

ἠνδραποδίσαντο Aor. Med. Her. 4, 203; Thuc. 4, 48: ἀνδραποδίζω 8.

ἠνδραποδίσθαι Inf. Perf. Pass. Her. 8, 29; ἠνδραπόδισται: ἀνδραποδίζω 8.

ἠνδραποδίσθην Aor. Pass. ἀνδραποδισθῆναι Xen. Hell. 1, 6, 14: ἀνδραποδίζω 8.

ἠνδραπόδισμαι Perf. Pass. -ται Her. 6, 106: ἀνδραποδίζω 8.

ἤνεγκα (< ἤνεικα, ἔνεικα) Aor. Soph. El. 13; Eur. I. A. 800; Xen. Hell. 4, 1, 27: φέρω 9.

ἠνεγκάμην (< ἠνεικάμην) Soph. Tr. 462; -ω Eur. Suppl. 583; vgl. ἐνεγκ(αμην): φέρω 9.

ἤνεγκον (> ἤνεικον ion.) Aor. 2 Act. Soph. O. C. 521: φέρω 9.

ἠνέθην Aor. Pass. αἰνεθείς Her. 5, 102; ἐπηνέθη Thuc. 2, 25 (210): (ἐπ)αινέω 10.

ἤνεικα (< ἔνεικα, ἤνεγκα) Aor. ὑπ- Il. ε, 885: φέρω 9.

ἠνεικάμην s. ἐνεικάμην.

ἠνείχθην (< ἠνέχθην) Aor. 1 Pass. s. ἐνεί χθ(ην): φέρω 9.

ἠνείχόμην Imprf. -οντο Thuc. 1, 77; Xen. An. 5, 6, 34; Hell. 6, 5, 49 (86): ἀνέχω 11.

ἤνεικα Perf. ἐπ- Isocr. 12, 107; Pl. Rep. 307, a: ἐπαινέω 10.

ἤνεσα (< αἴνεσα Her. 5, 113) Aor. Soph. Phil. 1384; ἐπ- Eur. I. A. 655; Pl. Theaet. 194, e B^*: ἐπαινέω 10.

ἠνεσχόμην (< häufiger als ἀνεσχόμην Ar. Pax. 347; ἀνέσχου Eur. Hipp. 687; Her. 5, 89; 6, 112; 7, 139) Aor. 2 Med. Ar. Nub. 1363; Equ. 412; Lys. 3, 3; ἠνέσχετο Her. 5, 48 A^*; Eur. El. 264; Ar. Equ. 537; Pl. Charm 162, d; Xen.; -οντο Eur. H. F. 1319; Thuc. 3 28 (86): ἀνέχω 11.

ἠνέχθην (< ἠνείχθην) Aor. Pass. Xen. An. 4, 7, 12; Pl. Phaedr. 254, b; Rep. 586, a; δι- Thuc. 8, 90; ξυν- 8, 84; 4, 65: φέρω 9.

ἠνεῴχθην (< ἠνοίχθη, ἀνεῳχθην, ἠνοίγην) Aor. Pass. dreifach augmentirt N. T. Ioan. 9, 10; Act. 16, 26 und nach Tischendorf Matth. 9, 30: ἀνοίγνυμι 12.

ἤνημαι Perf. Pass. ἐπ- Isocr. 12, 233: ἐπαινέω 10.

ἠνηνάμην (< ἀνηνάμην) Aor. Med. ἀπηνήναντο Il. η, 185: ἀναίνομαι 1.

ἤνησα (< ἤνεσα) Il. ω, 30; Pind. P. 3, 13: αἰνέω 13.

ἤνθ' 3 Sing. Aor. dor. st. ἦλθ' Theocr. 1, 77: ἔρχομαι, gehen.

ἤνθηκα Perf. ἐξηνθηκώς, -κός Thuc. 2, 49: ἐξανθέω, hervorblühen.

ἤνθον, -ε Aor. dor. st. ἦλθον, -ε Theocr. 1, 88 (95): ἔρχομαι, gehen.

---

1 *a.* abschlagen, verweigern, leugnen; *b.* bereuen, sich schämen. 2 aufwenden, verbrauchen, verschwenden. 3 auf-, verwenden; verbrauchen. 4 entgegen sein, sich widersetzen, widersprechen. 5 den gefallenen Feind plündern; tödten. 6 erlegen, tödten, verderben. 7 gefallen, behagen. 8 zum Sklaven machen, als Sklaven verkaufen. 9 tragen. 10 *a.* loben, billigen; *b.* ermahnen; *c.* sich bedanken. 11 *a.* emporhalten; *b.* zurück-, aufhalten; *Med.* sich aufrecht erhalten; zusammenhängen. 12 eröffnen; *Pass. mit Perf. 2* offen stehen. 13 *a.* loben, zufrieden sein mit . . .; *b.* gelöben, versprechen, sagen. 14 *a.* plagen; *b.* kränken, be-

ἠνιάθην (< ἠνιήθην) Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 4, 20; **ἀνιαθείς** Cyr. 2, 2, 3; 4, 6, 4 (**24. 388. 433**): **ἀνιάω** 14.

ἠνίασα (< ἠνίησα) Aor. Xen. 5, 4, 33; **ἀνιάσασα** Soph. Ai. 994 (**24**): **ἀνιάω** 14.

ἠνιήθην (< ἠνιάθην) Aor. Pass. **ἀνιηθείς** Od. α, 133; γ, 117; **-θέντα** Il. β, 291 (**24**): **ἀνιάω** 14.

ἠνίησα (< ἠνίασα) Aor. **ἀνίησας** Orph. Lith. 645 (**24**): **ἀνιάω** 14.

ἠνιξάμην Aor. Med. **ἠνίξω** Eur. H. F. 1120; **-ατο** Ar. Equ. 1085; Av. 970; Theaet. 152, c; Rep. 332, d: **αἰνίσσομαι** 15.

ἠνίπαπον (< **ἐνένιπον, ἐνένισπον, ἐνένιπτον**) Aor. 2 Il. β, 245; Od. ν, 303 [**47**]: **ἐνίπτω** 16.

ἠνίχθην Aor. Pass. pass. **αἰνιχθέντα** Pl. Gorg. 495, a: **αἰνίσσομαι** 15.

ἠνοίγην (< **ἀνεῴχθην, ἠνοίχθην**) Aor. 2 Pass. N. T. Act. 12, 10 (> **ἠνοίχθην**); Apocal. 11, 19; 15, 5: **ἀνοίγνυμι** 12.

ἤνοιγον, ἀνῴγον, ἀναοίγεσκον Imprf. Xen. Hell. 1, 1, 2; 1, 6, 21: **ἀνοίγνυμι** 12.

ἠνοίχθην (< **ἀνεῴχθην, ἠνοίγην**) Aor. Pass. N. T. Apocal. 20, 12 (2 mal): **ἀνοίγνυμι** 12.

ἠνόμην Imprf. **ἤνετο** Her. 1, 189; 8, 71: **ἄνω** 17.

ἦνον Imprf. Od. γ, 496; **ἦνε** Eur. Andr. 1132: **ἄνω** 17.

ἤνσει 3 Sing. Imperf. lacon. st. **ἤνθει** Ar. Lys. 1258: **ἀνθέω**, blühen.

ἧνται (< **εἵαται, ἕαται**) 3 Plur. Praes. Ap. Rh. 2, 1088; Call. Fr. 122; Eur. Bacch. 38; vgl. **κάθηνται**: **ἧμαι** 19.

ἠντεδίκει Imprf. Dem. 40, 18 (**87**): **ἀντιδικέω** 20.

ἠντεδίκησα Aor. Dem. 47, 28 (**87**): **ἀντιδικέω** 20.

ἤντεον (< **ἤντων**) Imprf. für **ἤνταον** Il. η, 423: **ἀντάω** 21.

ἤντησα (< **ἀντᾶσα**) Aor. Il. **δ**, 375 B^x; Her. 1, 114; 2, 119; **ἀπ-** Thuc. 2, 20: **ἀντάω** 21.

ἠντησάμην Aor. Med. **συναντήσωνται** Il. ρ, 134: **συναντάω** 22.

ἤντηται Perf. Pass. **ἀπ-** Dio. Hal. Antiqu. 8, 33: **ἀντάω** 21.

ἠντίαζον Imprf. Her. 1, 166 (> **ἀντίαζον**); **ὑπ-** 4, 121: **ἀντιάζω** 23.

ἠντίασα Aor. Her. 4, 80; 9, 6 [**41**]: **ἀντιάζω** 23.

ἠντιβόλεον Imprf. Ar. Ach. 147 (**84**): **ἀντιβολέω** 24.

ἠντιβόλησα Aor. Ar. Fr. 101 (Dind.) (**84**): **ἀντιβολέω** 24.

ἠντιοῦτο Imprf. Her. 1, 76; 7, 139; **-οῦντο** 4, 3: **ἀντιόομαι** 25.

ἠντιώθην Aor. Pass. Her. 7, 9 (> **ἀντιώθη**); 8, 100: **ἀντιόομαι** 25.

ἧντο (< **εἵατο, ἕατο**) 3 Plur. Imprf. **ἧντ'** Il. γ, 153; vgl. **ἐκάθηντο, καθῆντο** [**300**]: **ἧμαι** 19.

ἤντων (< **ἤντεον**) Imprf. **ἀπ-** Isocr. 4, 90 (**83**): **ἀπαντάω** 26.

ἤνυκα Perf. **-κέναι** Pl. Polit. 264, b: **ἀνύω** 18.

ἤνυσα Aor. Od. δ, 357; Xen. Cyr. 4, 2, 15: **(δι)ανύω** 27.

ἠνυσάμην Aor. Med. **-σασθ'** Aesch. Prom. 700; **ἀνυσάμαν** Theocr. 5, 144: **ἀνύω** 18.

ἠνύσθην Aor. Pass. **ἐπ-** Hes. Sc. 311: **ἀνύω** 18.

ἤνυσμαι Perf. Pass. **διηνύσθαι** Xen. Cyr. 1, 4, 28: **ἀνύω** 18.

ἤνυστο Plsprf. Luc. Herm. 3: **ἀνύω**.

ἤνυτο Imprf. Med. Il. ε, 243: **ἀνύω**.

ἤνυτον Imprf. **ἐξ-** Eur. Hipp. 399: **ἀνύω** 18.

ἤνυτος (< **ἀνυστός** Xen. An. 1, 8, 11) Vb. **ἀνήνυτος** Soph. El. 162: **ἀνύω** 18.

ἤνωγε 3 Sing. Imprf. Hom. Hym. 4, 298; Her. 3, 81; vgl. **ἤνωγον**: **ἄνωγα** Praes. zu **ἄνωγα** 28.

ἠνώγεα Plsprf. Od. ι, 44; κ, 263; ρ, 55 [**122**]: **ἄνωγα** 28.

---

trüben; belästigt werden, sich betrüben. 15 **αἰνίσσομαι** in Räthseln sprechen; anspielen, sticheln. 16 *a.* hart anreden, schelten; *b* = **ἐνίπω**, verkündigen. 17 weit vorschreiten. 18 *a.* vollbringen, verschaffen; ausrichten; *b.* endigen, zerstören. 19 ich sitze, liege, stehe. 20 *a.* rechten; sich vertheidigen; *b.* widersprechen. 21 begegnen, entgegen kommen; theilhaftig werden. 22 zusammentreffen, kommen; begegnen. 23 (freundlich u. feindlich) begegnen; angehen, anflehen. 24 begegnen; erlangen, theilhaftig werden. 25 **ἀντιόομαι** *mit Aor. Pass.* begegnen. 26 entgegen gehen, begegnen; sich treffen; sich stellen, erscheinen. 27 ganz vollenden. 28 ermuntern, ermahnen; heissen, befehlen.

ἠνώγει (< ἀνώγω) 3 Sing. Plsprf. Od. μ, 160: ἄνωγα 1.
ἠνώγειν 3 Sing. Plsprf. als Imprf. Il. ξ, 179; ν, 394; Od. ε, 112; μ, 160; Soph. O. C. 1598: ἄνωγα 1.
ἤνωγον (< ἄνωγον) Imprf. Il. ι, 578; Od. ζ, 216; ξ, 237; vgl. ἤνωγε: ἀνώγω Praes. zu ἄνωγα 1.
ἤνωξα Aor. Hes. Sc. 479; ἀνῶξαι Od. κ, 531: ἀνώγω Praes. zu ἄνωγα 1.
ἠνώρθωμαι Perf. Pass. ἐπ- Dem. 18, 311 (86): ἀνορθόω 2.
ἠνώρθωσα (< ἀνώρθωσα Isocr. 5, 64) Aor. ἐπ- Dinarch. 1, 96 (86): (ἐπ)ανορθόω 2. 3.
ἠνωρθωσάμην Aor. Med. ἐπ- Isocr. 4, 165 (86): ἐπανορθόω 3.
ἠνωρθούμην Imprf. Med. ἐπ- Pl. Theaet. 143, a (86): ἐπανορθόω 3.
ἠνώρθουν Imprf. ἐπ- Isocr. 12, 200 (86): ἐπανορθόω 3.
ἠνωχλήθην Perf. Pass. Hippocr. 5, 702 (86): ἐνοχλέω 4.
ἠνώχληκα Perf. Dem. 21, 4 (86): ἐνωχλέω 4.
ἠνώχλημαι Perf. Pass. παρ- Dem. 18, 50 (86): ἐνωχλέω 4.
ἠνώχλησα Aor. Dem. 19, 206 (86): ἐνοχλέω 4.
ἠνώχλουν Imprf. Xen. Cyr. 5, 3, 36 (86): ἐνοχλέω 4.
1) ἦξα Aor. 1 ἄξαις Hes. Op. 434; ἄξας Hom. Batr. 119. — Bei den alten Att. selten Antiph. 5, 46; ἀπῆξας Ar. Ran. 468; Thuc. 2, 97; προσῆξαν 8, 25: ἄγω, führen.
2) ἦξα (< ἔαξα) Aor. sp. Il. ψ, 392; Od. τ, 539; κατῆξα ion. Hippocr. 5, 224: ἄγνυμι, brechen.
3) ἦξα (< ἀΐσσειν Pl. Leg. 709, a; ἐπαΐξασα Theaet. 190, a) Aor. Eur. El. 844: ἄσσω 5.
ἀξάμην s. ἄξαντο, ἄξασθαι.
ἦομεν (> ἦειμεν, ἦμεν) 1 Plur. Imprf. Od. κ, 251. 570; λ, 22 [288]: εἶμι 6.
ἤπαφον Aor. 2 Ap. Rh. 3, 130; Anth. 9, 739; παρ... Od. ρ, 488: ἀπαυρίσκω 7.
ἤπειγμαι Perf. Pass. Suid.: ἐπείγω 8.
ἠπειγόμην (< ἐπειγόμην) Imprf. Med. Thuc. 4, 4: ἐπείγω 8.
ἤπειγον (< ἔπειγον) Imprf. Soph. Phil. 499: ἐπείγω 8.
ἠπείλουν Imprf. Lys. 3, 28: ἀπειλέω, drohen.
ἤπειξα Aor. Hippocr. 3, 814: ἐπείγω 8.
ἠπείχθην Aor. Pass. als Med. Isocr. 4, 87 (388): ἐπείγω 8.
ἠπημένος Part. Perf. pass. sp. Aristid. τ, 2, 307: ἠπάομαι 9.
ἠπήσασθαι Inf. Aor. Ar. Fr. Dind. 28: ἠπάομαι 9.
ἠπιστάμην (< ἐπιστάμην) Imprf. Ar. Equ. 462; Isocr. 2, 40; ἐπίστω (281. 283) Eur. H. F. 344; Pl. Ion. 531; -ατο Her. 8, 136; Eur. Hel. 14; Thuc. 6, 60; Isocr. 5, 107; -ασθε Lys. 3, 44; -αντο 12, 76; selten ep. wie Hom. Fr. 1; Callim. C. 112: ἐπίσταμαι 10.
ἠπιστάσθην (< ἠπιστήθην) Aor. Pass. συν- Xen. Hell. 5, 4, 19: ἐπίσταμαι 10.
ἠπίστεον (< ἀπίστεον Od. ν, 339) Imprf. -οῦμεν Pl. Theaet. 144, e: ἀπιστέω 11.
ἠπιστήθην (< ἐπιστάσθην) Aor. Pass. Pl. Crat. 393, e; Leg. 686, c; 687, a; Her. 3, 15 (> ἐπιστήθην): ἐπίσταμαι 10.
ἠπίστηκα Perf. Pl. Soph. 258, c: ἀπιστέω 11.
ἠπίστω (281. 283) s. u. ἠπιστάμην.
ἠπορήθην Aor. Pass. Dem. 27, 53 (388): ἀπορέω 12.

---

1 ermuntern, ermahnen; heissen, befehlen. 2 aufrichten, verbessern, herstellen. 3 wiederherstellen. 4 belästigen, beunruhigen. 5 ἄττω, ἄσσω, ἀΐσσω, sp. auch ἄττω, eilen, losfahren. 6 gehen. 7 ἐπαυρίσκω *Act. nur bei Theogn.*; ἐπαυρέω, Hes.; *gew.* ἐπαυρίσκομαι *a.* berühren; *b.* geniessen, Vortheil (Schaden) haben. 8 *a.* (be)drängen, drücken; *b.* (fort-, be)treiben; beeilen; *Med.* für sich betreiben; *c. Pass.* (sich be)eilen; sich sehnen, streben nach ... 9 bessern, flicken. 10 *a.* verstehen, wissen; *b.* glauben, meinen. 11 nicht glauben, bezweifeln; nicht gehorchen. 12 Mangel leiden; nicht wissen. 13 heften, anknüpfen; *Med.* anfassen, berühren; antasten; er-, (feindlich) angreifen. 14 (laut, an-, zu-, aus-) rufen. 15 lieben, innig begehren; erstreben. 16 erheben; übernehmen; rühmen; *öfter Med.* erheben; erwerben; auf sich nehmen. 17 verfluchen;

ἠπόρηκα Perf. Pl. Soph. 244, c; -κώς Leg. 810, c: ἀπορέω 12.
ἠπόρημαι Perf. Pass. Eur. I. A. 537, d; pass. Pl. Soph. 250, e: ἀπορέω 12.
ἠπόρησα Aor. Thuc. 1, 63: ἀπορέω 12.
ἠπόρουν Imprf. Pl. Symp. 219, e; -ει Prot. 321, c: ἀπορέω 12.
ἧπται 3 Sing. Perf. Pass. Eur. Hel. 107: ἅπτω 13.
ἤπῡσα Aor. Eur. Rhes. 776: ἀπύω 14.
1) ἤρᾱ 3 Sing. Imprf. Pl. Lys. 222, a: ἐράω 15.
2) ἦρα 2 Sing. Aor. 1 Med. *boeot.* = ἦρω Ar. Ach. 913: αἴρω 16.
3) ἦρα Aor. 1 Thuc. 6, 18; Pl. Phaedr. 248, a: αἴρω 16.
ἠρᾶθ' Imprf. Il. ψ, 149: ἀράομαι 17.
ἤρᾱμαι Perf. Pass. ἐπ- Dem. 18, 142: ἀράομαι 17.
1) ἠράμην Imprf. Eur. Heracl. 991; -ατο Theocr. 13, 6; -αντο (Lys.) 2, 14: ἔραμαι 15.
2) ἠράμην Aor. Med. Il. ξ, 510; Pl. Rep. 374, e: αἴρω 16.
ἤραξα Aor. Lycophr. 15; ἀπ- Il. ζ, 497; ἐξ- Ar. Equ. 641: ἀράσσω 18.
ἤραον Imprf. Her. 9, 108; Pl. Lys. 222: ἔραμαι 15.
ἤρᾰρον Aor. 2 Il. ψ, 712; Od. δ, 777; ε, 95 [45]: ἀραρίσκω 19.
ἤρᾱσα Aor. ἐξ- Ar. Ach. 341; συνερᾶσαι Isocr. 5, 138: (ἐξ-, συν)εράω 15. 20.
1) ἠρᾱσάμην (< ἠρήσαμην) Aor. Med. Soph. O. T. 1291: ἀράομαι 17.
2) ἠρᾱσάμην (< -ησ-, -σσάμην, ἐρᾶσσάμην) Aor. -άσατο Med. Il. π, 182: ἐράω 15.
ἠράσθην Aor. Pass. Eur. Hec. 775; Hipp. 337, 453; Pl. Symp. 213, c: ἔραμαι 15.
ἤρασμαι Perf. Parthen. 2, 3: ἔραμαι 15.
ἠρασσάμην (< -ασάμην, -ησ-, ἐρασσάμην) Aor. Med. Il. υ, 223: ἔραμαι 15.
ἤρατο s. ἤραμην 1 u. 2.
ἠρᾶτο Imprf. Il. κ, 277: ἀράομαι 17.
ἠράχθην Aor. Pass. ἀραχθέν Soph. Ant. 973; σὺν ... ἀράχθη Od. ε, 426; συναραχθέντων Her. 7, 170: ἀράσσω 18.
ἤργμαι Perf. Pass. act. Pl. Leg. 722, c: ἄρχω 21.
ἠρέθην Aor. Pass. Aesch. Sept. 505; Eur. Suppl. 635; Hipp. 657; Thuc. 7, 31: αἱρέω 22.
ἤρεθον (< ἠρέθεσκον) Imprf. Mosch. 3, 85: ἐρέθω 23.
ἤρεικα (< ἐρήρεικα) Perf. προσ- Polyb. 5, 60 (54): ἐρείδω 24.
ἤρεικον Imprf. Hes. Sc. 287: ἐρείκω 25.
ἤρειμμαι Perf. Pass. Plut. Brut. 42: ἐρείπω 26.
ἤρειξα (< ἤρεικα) Aor. Ar. Fr. Amphiar. 2; κατερεῖξαι Vesp. 649: (κατ)ερείκω 27.
ἤρειπον (< ἔρεισπον) Imprf. 9, 70: ἐρείπω 26.
ἤρεισα (< ἔρεισα) Aor. Soph. Ant. 1236: ἐρείδω 24.
ἤρεισμαι (s. u. ἠρήρεισται) Perf. Pass. Pl. Tim. Locr. 98; ἀπ- Polyb. 3, 66: ἀπερείδω 28.
ἠρείφθην Aor. Pass. Arr. Exp. 1, 27, 7; ἐρειφθείς Soph. Ai. 309: ἐρείπω 26.
1) ἤρεσα Aor. Ap. Rh. 1, 1110; ὀι- Od. μ, 446: ἐρέσσω 29.
2) ἤρεσα Aor. Il. τ, 138; Pl. Prot. 335, a; Xen. Hell. 1, 1, 29: ἀρέσκω 30.
ἠρέσθην Aor. Pass. Soph. Ant. 500: ἀρέσκω 30.
ἤρεσκον Imprf. -ε Thuc. 5, 37: ἀρέσκω 30.
ἤρευν Imprf. ion. st. ἤρων Hes. Sc. 302: αἱρέω 22.

---

beten, flehen, (an)wünschen. 18 schmettern, schlagen, **stossen**, treffen, rütteln. 19 (zusammen)fügen, zusammendrängen; verfertigen, **bauen**; versehen, ausrüsten. 20 ausspeien; ausschütten; zusammengiessen, beitragen. 21 *a.* vorangehen, herrschen, gebieten; *b.* anfangen. 22 **nehmen**, fassen, fangen, erobern; *Med.* für sich nehmen; erlangen. 23 reizen, **beunruhigen**. 24 anstämmen, anlehnen; *Med.* sich stämmen, **lehnen auf** ... 25 zerbrechen, zerspalten, theilen, trennen. 26 umstürzen, **einreissen**, zerstören; ***Pass. mit Aor. 2 Act.*** nieder-, hin-, einstürzen. 27 **zerbrechen**, zerschroten; ***Med.*** sich (Schleier, Kleider u. dgl.) zerreissen. 28 **ἀπερείδομαι**, sich **ganz** stützen **auf** ... 29 rudern; forttreiben, heftig **stossen**. 30 gefallen; ***Med.*** versöhnen.

ἠρευξάμην Aor. Med. ἐξ- N. T. Sept. Ps. 44: ἐρεύγομαι 1.

ἤρεφον (< ἔρεφον) Imprf. Ar. Fr. 54 (Diod.): ἐρέφω 2.

ἤρεψα (< ἔρεψα) Aor. Dem. 19, 265; Soph. O. C. 474: ἐρέφω 2.

ἠρεψάμην Aor. Med. ἐρεψάμενοι Ap. Rh. 2, 159. — Anth. 9, 363; κατηρέψασθε Ar. Vesp. 1294: ἐρέφω 2.

ἤρηκα (< ἀραίρηκα ion. Her. 4, 66) Perf. Thuc. 1, 103; Pl. Ap. 28, a; -κώς, -κότας Thuc. 1, 61: αἴρω 3.

ἤρημαι Perf. Pass. od. Med. -ται Thuc. 8, 82; ἧρῆσθαι 2, 94; Pl. Rep. 620, d (med.); ἠρημένος Leg. 807, d: αἴρω 3.

ἤρηντο Plsprf. Xen. An. 3, 2, 1; med. Thuc. 1, 62: αἴρω 3.

ἠρήρειν (< ἀρήρειν) Plsprf. -ει Il. μ, 56: ἀραρίσκω 4.

ἠρήρειντο (< ἐρηρέδατο, ἠρήρειστο) Plsprf. Ap. Rh. 3, 1398 (56): ἐρείδω 5.

ἠρήρεισται (< ἐρηρέδαται, ἐρήρεινται, ἤρεισμαι) Perf. Pass. Orph. Arg. 1142 (56): ἐρείδω 5.

ἠρήρειστο Plsprf. Il. γ, 358; η, 252; λ, 436; Ap. Rh. 2, 1175: ἐρείδω 5.

1) ἠρησάμην (s. u. ἠρασάμην) Aor. Med. Luc. Dea Syr. 17: ἔραμαι 6.

2) ἠρησάμην (< ἠρᾱσάμην) Aor. Med. -ατο Il. ψ, 144; δ, 143: ἀράομαι 7.

3) ἠρησάμην (< ἐρεισάμην) Aor. Med. intr. -ατο Hes. Sc. 362; trans. Simonid. 173 (Bergk): ἐρείδω 5.

ἤρησάμην Aor. Med. -ατο in ἐξ- Ar. Thesm. 761: αἴρω 3.

ἤρήσομαι (< αἴρεθήσομαι) Fut. 3 selten Pl. Prot. 338, : αἴρω 3.

ἤρθην Aor. Pass. Thuc. 4, 41. 62; 8, 95: ἄειρω 8.

ἠριθμησάμην Aor. Med. Phaedr. 270: ἀριθμέω 9.

ἠρίθμουν Imprf. Thuc. 3, 20: ἀριθμέω 9.

ἤρικα Perf. Polyb. 3, 91: ἐρίζω 10.

ἤρικον Imprf. trans. u. intrans. Il. ρ, 295; Hes. Sc. 287: ἐρείκω 11.

ἤρικα (< ἤρισα) Aor. Tab. Heracl. 2, 26: ἐρίζω 10.

ἤριπε s. u. ἤριπον.

ἠρίπην Aor. 2 Pass. ἐριπέντι Pind. O. 2, 43: ἐρείπω 12.

ἠριπόμην Aor. 2 Med. pass. Anth. 9, 152: ἐρείπω 12.

ἤριπον, -ε Aor. 2 trans. Simonid. 44, 3 (Bergk); Paus. 10, 32, 4; Qu. Sm. 13, 452; intr. Il. ε, 47. 294; θ, 122. 260. 314 Γ*: ἐρείπω 12.

ἤρισα (< ἤρικα) Aor. Hes. Th. 928; Xen. Ages. 1, 5: ἐρίζω 10.

ἠρίσταμεν 1 Plur. Perf. sync. st. ἠριστήκαμεν Com. Fr. 2, 799: ἀριστάω 13.

ἠριστάναι Inf. Perf. sync. st. ἠριστηκέναι Com. Fr. 2, 406: ἀριστάω 13.

ἠρίστηκα Perf. Xen. Cyr. 4, 2, 39; vgl. ἤρίσταμεν, ἠριστάναι: ἀριστάω 13.

ἠρίστησα Aor. Ar. Av. 788: ἀριστάω 13.

ἠριστοπεποίηντο Xen. Hell. 4, 5, 8 (> ἠριστοποίηντο Dind.): ἀριστοποιέω 14.

ἠριστοποιούμην Imprf. Xen. An. 3, 3, 1: ἀριστοποιέομαι 14.

ἤρκα Perf. Dem. 25, 52; ἀπ- 10, 23; Thuc. 8, 99: (ἀπ)αίρω 15.

ἤρκεσα Aor. Il. ζ, 16 B*; Eur. Alc. 32 (26): ἀρκέω 16.

ἠρκέσθην Aor. Pass. Polyb. 13, 2 (26): ἀρκέω 16.

ἤρκεσται Perf. Pass. Stob. 48, 63 (26): ἀρκέω 16.

ἤρκουν Imprf. Thuc. 2, 47: ἀρκέω 16.

1) ἤρμαι Perf. Pass. Eur. Fr. 181: αἴρω 8.

2) ἧρμαι Perf. Med. ἧρμένοι Soph. El. 54: ἄειρω 8.

---

1 ausbrechen, ausspeien, sich ergiessen; *Aor. 2* ἤρυγον, brüllen. 2 *a.* bedecken, erbauen; *b.* bekränzen, schmücken. 3 nehmen, fassen, fangen, erobern; *Med.* für sich nehmen; erlangen. 4 (zusammen)fügen, zusammendrängen; verfertigen, bauen; versehen, ausrüst n. 5 anstämmen, anlehnen; *Med.* sich stämmen, lehnen auf . . . 6 lieben, innig begehren; erstreben. 7 verfluchen; beten, flehen, (an)wünschen. 8 erheben; übernehmen; rühmen; *öfter Med.* erheben; erwerben; auf sich nehmen. 9 zählen, zahlen; *Pass.* sich zählen lassen. 10 streiten, zanken; *Med.* wetikämpfen. 11 zerbrechen, zerspalten, theilen, trennen. 12 umstürzen,

ἥρμοσα (< ἄρμοσα) Aor. Il. γ, 333; ρ, 110; Od. ε, 247: ἁρμόζω, ἁρμόττω 17.

ἡρμοσάμην (< ἁρμοξάμην Alcm. 58) Aor. Med. Her. 5, 32: ἁρμόζω, -ττω 17.

ἡρμόσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaed. 93, c: ἁρμόζω, -ττω 17.

ἡρμόσθην (< ἁρμόχθην unatt. Diog. Laert. 8, 85) Aor. Pass. ἁρμοσθῇ Pl. Phaed. 93, a: ἁρμόζω, -ττω 17.

ἥρμοσμαι (< ἁρμοκται Ecphant. Stob. Flor. 48, 64) -σται Phaed. 93, e; -σμεθα Loch. 193, d; -μένος, -η Phaed. 93, d: ἁρμόζω, -ττω 17.

ἠρνήθην Aor. Pass. Lycurg. 30: ἀρνέομαι 18.

ἤρνημαι Perf. Dem. 28, 24: ἀρνέομαι 18.

ἠρνησάμην Aor. Med. Il. ξ, 191; Aeschin. 3, 224: ἀρνέομαι 18.

ἦρξα Aor. Od. ξ, 230; Pl. Leg. 701, a: ἄρχω 19.

ἠρξάμην Aor. Med. Isocr. 3, 4; ἤρξω Eur. Suppl. 403; ἠρξάτην Pl. Euthyd. 272, b; -ατο Thuc. 2, 47. 68; -άμεσθα Ar. Nub. 1353; -αντο Thuc. 1, 2. 3. — Pl.: ἄρχω 19.

ἠρόθην Aor. Pass. Soph. O. T. 1485 (26): ἀρόω 20.

ἠρόμην Aor. 2 Eur. H. F. 177; ἤρου Eur. El. 275; ἤρετο Thuc. 3, 113; ἀνηρόμην Eur. Hel. 772: ἔρομαι 21.

ἤροσα Aor. Soph. O. T. 1497 (26): ἀρόω 20.

ἡρπάγην (< ἡρπάσθην, ἡρπάχθην) Aor. 2 Pass. sp. Lycophr. 505; διPolyb. 4, 79: ἁρπάζω 22.

ἥρπαξα (< ἥρπασα) Aor. dor. Pind. N. 10, 67: ἁρπάζω, -ττω 22.

ἥρπασα (< ἥρπαξα) Aor. Eur. Or. 1634: ἁρπάσαντες Thuc. 6, 101: ἁρπάζω, -ττω 22.

ἡρπάσθην (< ἡρπάχθην, ἡρπάγην) Aor. Pass. ἁρπασθείς Thuc. 6, 104; Her. 1, 1; ἀνηρπάσθη Eur. Hel. 751: ἁρπάζω 22.

ἥρπασμαι (< ἥρπαγμαι) Perf. Pass. Xen. An. 1, 2, 27: ἁρπάζω 22.

ἡρπάχθην (< ἡρπάσθην, ἡρπάγην) Aor. Pass. Her. 8, 115: ἁρπάζω 22.

ἤρρηκα Perf. εἰσ- Ar. Thesm. 1075: ἔρρω 23.

ἤρρησα Aor. Ar. Ran. 1192; εἰσ- Hipp. 4; ἀν- Eupolis Com. Fr. 2, 517: ἔρρω 23.

1) ἦρσα Aor. Her. 2, 14: ἄρδω.

2) ἦρσα (< ἄρσε) Aor. Il. α, 136; ἐπ- ξ, 167: ἀραρίσκω 4.

ἦρται 3 Sing. Perf. Pass. (Med.) ἐπῆρται Thuc. 2, 11: αἴρω 8.

ἤρτυμαι Perf. Pass. Eupol..... Com. F. 2, 564: ἀρτύω 24.

ἤρτῡνα Aor. Od. ξ, 469: ἀρτύνω 24.

ἠρτῡνάμην Aor. Med. Od. θ, 53: ἀρτύνω 24.

ἤρτυον Imprf. Il. σ, 379: ἀρτύω 24.

ἤρτυσα Aor. Cratin. bei Athen. 2, 68; Lycophr. 163; Her. 1, 12: ἀρτύω 24.

ἤρὔγον Aor. 2 Aristot. Probl. 1, 44; Nic. Al. 111: ἐρεύγω 25.

ἠρύθην (< ἠρύσθην) Aor. Pass. Ap. Alex. in Athen. 2, 36: ἀρύω 26.

ἠρῦκακον (< ἐρῦκακον) Aor. 2 Il. ε, 321 [47]: ἐρύκω 27.

ἤρυκον (< ἔρυκον) Imprf. Soph. Phil. 423: ἐρύκω 27.

ἤρυξα (< ἔρυξα) Aor. Aesch. Sept. 1075; ἀπ- Xen. 5, 8, 25: ἐρύκω 27.

ἤρυον Imprf. Hes. Sc. 301: ἀρύω 26.

ἤρυσα Aor. Com. Fr. 2, 328; Xen. Cyr. 1, 3, 9 (26): ἀρύω 26.

ἠρυσάμην Aor. Med. ἀρυσάμενος Hes. Op. 550; ἀρυσαίμην Eur. Hipp. 209: ἀρύω 26.

ἠρύσθην (< ἠρύθην) Aor. Pass. Hippocr. 1, 411: ἀρύω 26.

ἦρχα Perf. Plut. X. Orat. vit. 851: ἄρχω 19.

ἦρχε Imprf. Il. α, 495 Λ*: ἄρχω 19.

---

einreissen, zerstören; *Pass. mit Aor. 2 Act.* nieder-, hin-, einstürzen. 13 frühstücken. 14 ein Frühstück zubereiten; *Med.* frühstücken. 15 *a.* wegnehmen, -bringen; *b.* aufbrechen, absegeln, abreisen. 16 *a.* dauern; *b.* genügen; *Pass.* zufrieden sein mit . . ., helfen, nützen. 17 *a. intrans.* angemessen sein, *b.* zusammenfügen. 18 verneinen, leugnen. 19 *a.* vorangehen, herrschen, gebieten; *b.* anfangen. 20 ackern, besäen. 21 (be)fragen. 22 (weg)raffen, entführen. 23 schweifen, elend herumgehen. 24 zusammenfügen, verwalten. 25 ausbrechen, von sich geben. 26 schöpfen; *Med.* für sich ∼; erwerben. 27 zurück-, abhalten.

ἤρχθην Aor. Pass. ἀρχθῶσι Thuc. 2, 8: ἄρχω 1.

ἠρῶ 2 Sing. Imprf. Od. σ, 176: ἀράομαι 2.

ἤρων Imprf. Pl. Phaed. 68, a: ἐράω 3.

ἠρώησα Aor. Il. ψ, 433; ἐρωήσαιτε 13, 57; ἠρώησε Theocr. 13, 74: ἐρωέω 4.

1) ἦς (> ἦσθα) 2 Sing. Imprf. unatt. (Pl.) Axioch. 365 (*315*); N. T. Marc. 14, 67 (> ἦσθα); vgl. Buttmanns Ausf. Sprl. 2, p. 528: εἰμί 5.

2) ἦς 3 Sing. Praes. dor. für ἦν Theocr. 2, 90. 93; 5, 10; vgl. Buttm. Ausf. Sprl. 2, §. 108, Anm. 16, p. 531 [*283*]: εἰμί 5.

ἦς 2 Sing. Conj. Praes. μεθ- Ar. Equ. 841: εἰμί 5.

1) ἧσ' 2 Sing. Praes. für ἧσαι Il. ο, 245: ἧμαι 6.

2) ἧσ' 2 Sing. Imper. für ἧσο Od. π, 44: ἧμαι 6.

ἧσα Aor. Pl. Ion. 535, a; Tim. 21, b: ᾄδω 7.

ἧσαι 2 Sing. Praes. Il. β, 255; Aesch. Eum. 440 s. ἧσ' u. vgl. κάθησαι: ἧμαι 6.

ἡσάμην s. ἥσατο.

1) ἦσαν (< ἦαν, ἔσαν) 3 Plur. Imprf. Il. γ, 15 Γ*; Hes. Th. 142; Xen. Hell. 4, 5, 5; Pl. Symp. 173, e: εἰμί 5.

2) ἦσαν (< ἧεσαν, ἧισαν, ἵσαν, ἧιον) 3 Plur. Imprf. Od. τ, 445; μετ- Ar. Equ. 605; Fr. 216; Her. 2, 163 (> ἦισαν Bekker) [*288*. *323*): εἶμι 8.

3) ἦσαν (< ᾖδεσαν) 3 Plur. Imprf. Aesch. Prom. 449; Eur. Cycl. 231; Rhes. 855 (*345*): οἶδα 9.

ἥσατο 3 Sing. Aor. ep. Od. ι, 353: ἥδομαι.

ἥσει 3 Sing. Fut. ἀνήσει Il. β, 276; Pl. Parm. 162, a; ἐν- Od. ο, 198; μεθ- α, 77; Pl. Phil. 23, b; ὑπερ- Od. δ, 198: ἵημι 10.

ἥσειν (< ἡσέμεναι, ἡσέμεν) Inf. Fut. Od. θ, 203; μεθήσειν Pl. Leg. 951, d (*272*): ἵημι 10.

ἥσεις 2 Sing. Fut. ἀφήσεις Ar. Vesp. 448; ἐφ- Il. α, 518: ἵημι 10.

ἡσέμεν (< ἡσέμεναι, ἔσειν) Inf. Fut. μεθησέμεν Il. υ, 361 [*272*]: μεθίημι 11.

ἡσέμεναι (< ἡσέμεν, ἔσειν) Inf. Fut. μεθησέμεναι Od. π, 377 [*272*]: μεθίημι 11.

ἥσετε 2 Plur. Fut. μεθήσετε Il. ν, 92: ἵημι 10.

ἡσήθην Aor. Pass. Theogn. 989; ἀσηθείη Her. 3, 41: ἀσάω 12.

ἦσθα (< ἔησθα) 2 Sing. Imprf. Il. ε, 898; ν, 228; χ, 233; ψ, 604; ω, 749; Od. δ, 31; ψ, 14; χ, 435; ω, 92; Aesch. Ag. 801; Eur. I. A. 344; Bacch. 922; Lys. 12, 31; Isae. 3, 40 (*282*): εἰμί 5.

ἧσθαι Inf. Praes. Il. α, 134; Aesch. Ag. 862; vgl. καθῆσθαι: ἧμαι 6.

ἡσθάνθην Aor. Pass. sp. Schol. Ar. Ran. 656: αἰσθάνομαι 13.

ἧσθε 2 Plur. Praes. ἧσθ' Il. β, 240; ἧσθε Cratin. 4 (Fragm. Com. 2, 95): ἧμαι 6.

ἦσθε (< ἦτε) 2 Plur. Imprf. Ar. Pax. 821 (Dind. Bekker); Eccl. 1086 (Bekker); ἦτε Dind.: εἰμί 5.

ἧσθημαι Perf. Pl. Phaed. 61, c; -σαι Parm. 128, b Γ*; -ται Thuc. 7, 66; -ήμεθα Pl. Soph. 223, d; -ηνται Ar. Vesp. 673; Xen. Mem. 1, 4, 13; vgl. -ῆσθαι, -ημένος: αἰσθάνομαι 13.

ἡσθημένος (< ἐσθημένος) Part. Perf. Eur. Hel. 1539: ἐσθέω 14.

ἠσθημένος Part. Perf. Pl. Pol. 264, c; Xen. Cyr. 5, 3, 20: αἰσθάνομαι 13.

ἥσθην Aor. Pass. ᾐσθέντα Pl. Lys. 205, e: ᾄδω 7.

1) ἥσθην 3 Dual. Imprf. Il. θ, 445. 458: ἧμαι 6.

2) ἥσθην Aor. 1 Pass. Eur. Hipp. 1258; Ar. Ach. 2, 4; Equ. 696; [Lys.] 2, 26: ἥδομαι 15.

ἡσθῆσθαι Inf. Perf. Pass. Aelian. A. H. 16, 34: ἐσθέω 14.

ἠσθῆσθαι Inf. Perf. Pl. Symp. 189, c: αἰσθάνομαι 13.

ἥσθητο Plsprf. Aelian. V. H. 12, 32: ἐσθέω 14.

---

1 *a.* vorangehen, herrschen, gebieten; *b.* anfangen. 2 verfluchen; beten, flehen, (an)wünschen. 3 lieben, innig begehren; erstreben. 4 strömen; springen; laufen; zurückgehen. 5 sein, dasein, existiren, bestehen; leben. 6 ich sitze, liege, stehe. 7 singen; krähen, rufen, zwitschern. 8 gehen. 9 wissen. 10 senden, schicken. 11 los-, ent-, freilassen

ἤσθιον (< ἤσθον, ἔδον, ἔδεσκον) Imprf. Od. ν, 19: ἔσθω, ἐσθίω, ἔδω 16.

ἠσθόμην Aor. 2 Eur. Andr. 72. 1048; Ar. Vesp. 176; ἤσθου Pl. Phaedr. 241, e; -στο Lys. 3, 20; Thuc. 4, 80; 5, 73: αἰσθάνομαι 13.

ἤσθον (< ἤσθιον, ἔδον, ἔδεσκον) Imprf. Od. ζ, 249: ἔσθω, ἐσθίω, ἔδω 16.

ἥσθω 3 Sing. Imper. Praes. s. u. καθήσθω.

ἧσι s. u. ἧσιν.

1) **ἧσιν** (> ἔησιν, ἔῃς, εἴῃ, ᾖ) 3 Sing. Conj. Il. τ, 202; ἧσι Od. ϑ, 580; Hes. Op. 292 (277): εἰμί 5.

2) **ἧσιν** (< ἔῃ, ἀνήῃ, ἐφείῃ, μεθήῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Act. Il. ο, 359 [270]: ἵημι 10.

ἔσχεεν 3 Sing. Imprf. st. ἤσχεεν Il. γ, 388: ἀσκέω, üben.

ἧσμαι Perf. Pass. Fr. Com. 2, 638: ᾕδω 7.

ἧσμεν (> ἤδειμεν) 1 Plur. Imprf. Aesch. Ag. 1099; Fr. Geryt. 198; Eur. Heracl. 658; Hec. 1112; vgl. Piers. Moer. p. 174 (345): οἶδα 9.

1) **ἧσο** 2 Sing. Imprf. Eur. Rhes. 846: ἧμαι 6.

2) **ἧσο** 2 Sing. Imper. Il. γ, 406: δ, 412; Od. σ, 105; vgl. ἧσ': ἧμαι 6.

ἥσομαι Fut. Med. ἀφήσομαι Eur. Hel. 1250; I. A. 310; μεθ- Heracl. 266; προησόμεθα Isocr. 6, 10: ἵημι 10.

ἥσομεν 1 Plur. Fut. ἐνήσομεν Il. ξ, 131; μεθ- ο, 553; ἀφ- Pl. Prot. 337, d: ἵημι 10.

ἡσσήϑην (< ἡττήϑην) Aor. Pass. Eur. Andr. 917: ἡσσάομαι 17.

ἥσσημαι (< ἥττημαι) Perf. Pass. Soph. Ai. 1242: ἡσσάομαι 17.

ἡσσητέον (< ἡττητέον) Vb. Soph. Ant. 678: ἡσσάω 17.

ἧσται 3 Sing. Praes. Il. τ, 349 B*; Aesch. Sept. 513; falsch [299] Her. 9, 57; vgl. κάϑησται: ἧμαι 6.

ἧστε (< ἤδειτε) 2 Plur. Imprf. Soph. Fr. 317 (345): οἶδα 9.

1) **ἤστην** (< ἦτην) 3 Dual. Imprf. Il. ε, 10; Eur. Hipp. 386; Isae. 6, 6; Pl. Phaedr. 273, b; Euthyd. 271, a; 272, a (315): εἰμί 8.

2) **ἧστην** (> ἠδείτην) 3 Dual. Imprf. Ar. Av. 19 (345): οἶδα 9.

ἧστο 3 Sing. Imprf. Il. α, 512 F*; Eur. Suppl. 664; vgl. καϑῆστο, καϑῆτο: ἧμαι 6.

ἧστον (< ἦτον) 3 Dual. Imprf. Pl. Euthyd. 294, e (> ἤστην, ἦτον 315): εἰμί 5.

ἡσύχασα Aor. Thuc. 8, 24: ἡσυχάζω 18.

ἡσυχάσω Fut. Thuc. 1, 142: ἡσυχάζω 18.

ἤσχυγκα (< ἴσχῡνα) Perf. sp. Dio. Cass. 58, 16: αἰσχύνω 19.

ἤσχυμμαι Perf. Pass. -μένος Il. σ, 180 (186): αἰσχύνω 19.

ἴσχῡνα (< ἤσχυγκα) Aor. Il. σ, 27; Lys. 1, 4: αἰσχύνω 19.

ἠσχύνϑην Aor. Pass. αἰσχυνϑεῖσα Her. 1, 4; -ϑῆναι Isae. 9, 13; κατησχύνϑη Isocr. 5, 62: (κακ)αἰσχύνω 19.

ἠσχυνόμην Imprf. Med. Isae. 2, 18: αἰσχύνομαι 19.

ἤσω 1 Sing. Fut. Il. ρ, 515; Eur. Hec. 164; ἀφήσω Il. β, 263; Pl. Symp. 189, c; ἐφ- ω, 117; μεϑ- λ, 848; παρ- Ar. Equ. 340: ἵημι 10.

ἧταχα Perf. ἐξ- Xen. Mem. 3, 6, 10; Pl. Theaet. 154, d (83): ἐξετάζω 20.

ἠτάξα (< ἤτασα) Aor. dor. Theocr. 14, 28 (83): ἐξετάζω 20.

ἤτασα (< ἤταξα) Aor. ἐξ- Ar. Thesm. 436; Theogn. 1016: ἐξετάζω 20.

ἤτασε Aor. Anth. 12, 135; ἐτάσῃς 7, 17; V. T. Genes. 12, 17 (83): ἐτάζω 21.

ἠτάσϑην Aor. Pass. ἐξ- Dem. 22, 66 (83): ἐξετάζω 20.

ἤτασμαι Perf. Pass. ἐξ- Dem. 37, 46 (83): ἐξετάζω 20.

1) **ἧτε** (< ἦειτε) 2 Pl. Imprf. Xen. An. 7, 7, 6: εἰμί 8.

2) **ἦτε** (> ἦσϑε) 2 Pl. Imprf. Il. π, 557; Aesch. Ag. 542; Pl. Euthyd. 276, a (315): εἰμί 5.

3) **ἦτε** 2 Plur. Praes.: εἰμί 5.

ἤτεε(ν) Imprf. Il. ε, 358: αἰτέω 22.

ἤτεον (< αἴτεον Pind. 9, 107) Imperf. Od. ω, 337; ἠτέομεν Od. γ, 173: αἰτέω 22.

---

12 betrüben; sich betrüben. 13 empfinden, wahrnehmen, verstehen. 14 bekleiden; gekleidet, angethan sein. 15 sich freuen. 16 essen. 17 geringer machen, bezwingen. 18 ruhen, schweigen. 19 eingiessen. 20 prüfen, untersuchen, ausforschen. 21 prüfen. 22 fordern, verlangen.

ἦτην (> ἦστην) 3 Dual. Imprf. Pl. Soph. 243, e; Phil. 41, d: εἰμί 1.
2) ἤτην 3 Dual. Imprf. Pl. Euthyd. 294, d: εἰμί 2.
ἤτησα Aor. Eur. Andr. 53; Isae. 6, 14; Thuc. 1, 27: αἰτέω 3.
ἠτησάμην Aor. Med. -ατο Eur. Hec. 390; Lys. 12, 59; Thuc. 3, 53: αἰτέω 3.
ἠτιάθην Aor. Pass. pass. Xen. Hell. 2, 1, 32: αἰτιάομαι 4.
ἠτίᾱμαι Perf. act. Dem. 19, 215; pass. Thuc. 3, 61 (**392**): αἰτιάομαι 4.
ἠτιασάμην Aor. Med. Pl. Men. 93, d; αἰτιάσαιτο Rep. 435, e; -αίμεθα Thuc. 1, 120: αἰτιάομαι 4.
ἠτιᾶτο Imprf. Pl. Demod. 385, d: αἰτιάομαι 4.
ἠτίμᾱσα (< ἠτίμησα) Aor. dor. ἀτιμᾱ́σαντα Pind. P. 9, 80: ἀτιμάω 5.
ἠτιμηκότι Part. Perf. Plut. Cat. 15: ἀτιμάω 5.
ἠτίμησα (< ἠτίμᾱσα dor.) Il. α, 11; ι, 111: ἀτιμάω 5.
ἧτο (< ἧστο) Imprf. s. u. κάθητο: ἧμαι 6.
ἦτον (> ἦστον) Pl. Parm. 143, d: εἰμί 1.
2) ἦτον 2. 3 Dual. Conj. Praes.: εἰμί 1.
3) ἦτον (< ἤειτον) 2 Dual. Imprf.: εἰμί 1.
ἠττήθην (< ἡσσήθην) Aor. Pass. Dem. 20, 146: ἡττάομαι 7.
ἧττημαι (< ἥσσημαι) Perf. Pass. Pl. Euthyd. 300: ἡττάομαι 7.
ἥττησα Aor. Polyb. 1, 75: ἡττάω 7.
ἡττήσομαι (< ἡττηθήσομαι) Fut. Eur. Hipp. 727; Lys. 20, 32: ἡττάομαι 7.
ἡττητέον (< ἡσσητέον) Vb. Ar. Lys. 450: ἡττάω 7.
ἤτω (< ἔστω) 3 Sing. Imper. Praes. sonst Pl. Rep. 361, c. u. Hippocr. 2, 834, bei Plat. von Schneider in ἔστω geändert; sonst nur bei Hellenisten, wie V. T. Ps. 103, 32; N. T. 1 Cor. 16, 22; Jac. 5, 12: εἰμί 1.
ηὐαινόμην Imprf. Pass. Ar. Fr. 47, 514 (Dind.) (**44**): αὐαίνω 8.
ηὔγμην (< εὔκτο) Plsprf. act. Soph. Tr. 610: εὔχομαι 9.
ηὔδα (< αὔδα) 3 Sing. Imprf. Il. α, 92 Γ*; Her. 2, 57 (> αὔδα); Eur. Andr. 1091: αὐδάω 10.
ηὔδαξα Aor. Anth. 6, 218: αὐδάζω 10.
ηὐδαξάμην Aor. Med. -άξατο Her. 5, 51; αὐδάξασθαι 2, 55, 57. — Opp. Hel. 1, 127: αὐδάζομαι 10.
ηὐδήθην Aor. Pass. αὐδηθείς Soph. Tr. 1106: αὐδάω 10.
ηὔδηκα Perf. ἀπ- Hippocr. 1, 500: ἀπαυδάω 10.
ηὔδησα (< αὐδήσασκε, αὔδασον Eur. Phoen. 124, αὐδάσαντος Pind. 4, 232) Aor. Pind. P. 4, 232: αὐδάω 10.
ηὗδον (< εἶδον, εὗδεσκε) Imprf. poet. Pl. Symp. 203, b; Her. 3, 69 [**38**]; καθηῦδον 219, d B*: εὕδω 11.
ηὔηνα Aor. αὐήνωσι Her. 1, 200; ἐξηύηνα 4, 173 (**39**): (ἐξ)αναίνω 8.
ηὕκται Perf. pass. Pl. Phaed. 279, c; act. sp. Septuag. Num. 6, 19: εὔχομαι 9.
ηὐλαβούμην (> εὐλαβούμην) Imprf. Eur. Or. 748. 1059 (> εὐλ-): εὐλαβέομαι 12.
ηὐλισάμην Aor. Med. -αντο Thuc. 4, 45; 6, 65; ἐπ- 3, 5; ἐναυλισάμενος Her. 9, 15: (ἐν-, ἐπ)αυλίζομαι 13.
ηὐλίσθην Aor. Pass. Xen. An. 4, 1, 16; 3, 1; 5, 21; αὐλισθέντες Her. 8, 9: αὐλίζομαι 13.
ηὐξάμην (< εὐξάμην) Aor. Med. -ατο Hes. Th. 493; ηὔξω Aesch. Ag. 933; -ατο Ar. Av. 73 (> εὔξατο): εὔχομαι 9.
ηὐξήθην Aor. Pass. Thuc. 6, 33; Pl. Prot. 327, c; Critia 121, a: αὐξάνω 14.
ηὔξηκα Perf. -κότι Pl. Tim. 90, b; -κεναι Xen. Hier. 6, 15: αὐξάνω 14.
ηὐξημαι Perf. Pass. -ηται Xen. Cyr. 8, 8, 18; -ημένος 5, 2, 34; -η Eur. I. A. 1248; -ην Isocr. 3, 63: αὐξάνω 14.
ηὔξησα Aor. Xen. Cyr. 8, 5, 23; Isocr. 5, 120: αὐξάνω 14.
ηὕραο Aor. Med. Anth. 9, 29: εὑρίσκω 15.

---

1 sein, dasein, existiren, bestehen; leben. 2 gehen. 3 fordern, verlangen. 4 beschuldigen, anklagen. 5 verachten, beschimpfen. 6 ich sitze, liege, stehe. 7 geringer machen, bezwingen. 8 austrocknen. 9 geloben, versichern. 10 sagen, gebieten; nennen. 11 schlafen, ruhen.

ηὕρηκα [1]) (< *εὕρηκα*) Perf. Eur. Heracl. 534 (Elmsl.): Athen. 7, 35: *εὑρίσκω* 15.

ηὗρισκον [1]) Imprf. Polyb. 10, 7: *εὑρίσκω* 15.

ηὗρον [1]) (< *εὗρον*) Aor. Eur. Med. 553 (Dind.); Thuc. 1, 58 (Bekker) (*360*): *εὑρίσκω* 15.

ἤϋσα (< *ἄϋσα*) Aor. Il. *ϑ*, 227 *Γ**; *ἐκ...* Soph. Tr. 565: *ἀΰω* 16.

ἠΰτησα Aor. *ἀν-* Nonn. Dionys. 12, 21: *ἀϋτέω* 16.

ηὐτύχεον (< *εὐτύχεον*) Imprf. Xen. Hell. 7, 1, 11; Eur. Hec. 18, 301 (> *εὐτύχει, -ουν*): *εὐτυχέω* 17.

ηὐτύχησα Aor. Eur. Or. 542: *εὐτυχέω* 17.

ηὔφρανε Aor. Simonid. 158, 12 (Bergk); Eur. Or. 217. 287 (> *εὔφρανε*): *εὐφραίνω* 18.

ηὐχόμην (< *εὐχόμην*) Imprf. *-ετο* Pl. Alc. II, 141, a: *εὔχομαι* 9.

ἠφευμένος Perf. Pass. Ar. Av. 73 (Dind.); Aesch. Fr. 309: *εὔω* 19.

ἤφησα Aor. *ἐπ-* Hecatae. Fr. 360: *ἀφάω* 20.

1) **ἤφθην** (< *ἐάφθην*) Aor. Pass. *ἀφθέντα* Thuc. 4, 133; *ἄφθη* Her. 1, 19: *ἅπτω* 21.

2) **ἤφθην** Aor. Pass. sp. *ἐφθέντες* Dioscor. Parab. 1, 148: *ἕψω* 22.

ἠφίει (< *ἠφίην, ἀφίην*) 3 Sing. Imperf. Thuc. 2, 49; Pl. Lys. 222, b; vgl. *ἠφίουν*: *ἀφιέω, ἀφίημι* 23.

ἠφίειν (< *ἠφίουν, ἠφίην*) Imprf. Pl. Euthyd. 293, a (> *ἠφίην*): *ἀφίημι* 23.

ἠφίετο 3 Sing. Imprf. Med. Dem. 25, 47: *ἀφίημι* 23.

ἠφίην (< *ἠφίουν, ἠφίειν*) Xen. Hell. 4, 6, 11; Pl. Euthyd. 293, a (> *ἠφίειν*): *ἀφίημι* 23.

ἠφίουν (< *ἠφίειν, ἠφίην*) Imprf. selten: *ἀφίημι* 23.

ἤφυσα (< *ἄφυσσα*) Aor. Od. *ι*, 165: *ἀφύω* 24.

ἠφυσάμην (< *ἀφυσσάμην, -ατο*) Aor. Med. Od. *η*, 287; *ἀφυσσαμέναν* Eur. Med. 836: *ἀφύω* 24.

ἠφύσσετο Imprf. Pass. Od. *ψ*, 305: *ἀφύσσω* 25.

ἧφθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 260, e: *ἅπτω* 21.

ἦχα (< *εἰςαγήοχα* Dem. 18, 39) Perf. Polyb. 4, 64; *συν-* Xen. Mem. 4, 2, 8: *(συν)άγω* 26.

ἤχθεε Imprf. Hermesian. 2, 39 (> *ἤχθεν*): *ἔχθω* 27.

ἠχθέσθην Aor. Pass. Aeschin. 1, 65; *συν-* Isocr. 6, 103; *ἀχθεσθῆ* Aesch. Prom. 390: *ἄχθομαι* 28.

ἤχθη Aor. Pass. Her. 3, 145; *ἀνήχθη* Her. 6, 30; *ἀχθείσας* Xen. Mem. 4, 1, 3; *ἐξήχθημεν* Pl. Rep. 572, b; *παραχθείς* Eur. Suppl. 432: *ἄγω* 26.

ἤχθημαι Perf. Pass. Lycophr. 827: *ἄχθομαι* 28.

ἠχθημένος Perf. sp. Lycophr. 827: *ἔχθομαι* 27.

ἠχθόμην Imprf. *-ετο* Od. *ξ*, 366; *τ*, 338; Eur. Hipp. 1402: *ἔχθομαι* 27.

ἠχλύνθην Aor. Pass. Qu. Sm. 2, 550; 8, 446: *ἀχλύω* 29.

ἠχλῦσα Aor. Od. *μ*, 406; *ξ*, 304; *trans. verdunkelte* Qu. Sm. 1, 598: *ἀχλύω* 29.

ἦχον (> *εἶχον, ἔχον*) Imprf. dor.: *ἔχω* 30.

ἧψα Aor. Thuc. 2, 77; 4, 100: *ἅπτω* 21.

ἡψάμην Aor. Med. Aesch. Ag. 1608; *ἥψω* Eur. Suppl. 317; Hec. 245. 273; *-ατο* Il. *ε*, 799; Thuc. 2, 48; Lys. 13, 71; *-ασθε* Ap. Rh. 3, 377: *ἅπτω* 21.

ἡψήθην Aor. Pass. *ἑψηθῇ* Her. 4, 61: *ἕψω* 22.

ἧψημαι Perf. Pass. Hippocr. 2, 246; Ar. Probl. 5, 36; *ἀπεψημένος* Her. 1, 188: *ἕψω* 22.

ἥψησα (< *ἧψα*) Aor. 1 Med. Strattis, (Fr. Com. 2, 775); Her. 1, 119; *ἑψήσαντες* 216: *ἕψω* 22.

ἡψησάμην Aor. Med. *ἥψησ-* Pollux. 2, 85: *ἕψω* 22.

ἧψον Imprf. Ar. Vesp. 239; Antiph. 27 (Com. Fr. 3, 144): *ἕψω* 22.

1) *ηὗρον* haben zuweilen Elmsley und Dind.; vgl. Lobeck zu Phryn. p. 140.

---

12 vorsichtig, bedächtig sein bei ... 13 im Hofe einhergehen. 14 mehren, preisen; *Pass.* zunehmen. 15 finden, antreffen. 16 rufen, schreien. 17 gut treffen; glücklich sein. 18 erfreuen; *Pass. mit Fut. Med.* froh sein. 19 sengen, rösten. 20 betasten. 21 anheften. 22 kochen. 23 entsenden. 24 bleich werden. 25 schöpfen. 26 führen. 27 hassen. 28 lästig finden, ungern thun. 29 dunkel werden. 30 haben.

Θ.

θαασσέμεν Inf. Praes. Od. γ, 336; Hym. 3, 172: θαάσω, att. θάσσω 1.
θάασσεν Imprf. Il. ι, 194; ο, 124: θαάσσω, att. θάσσω 1.
θαεῖτο Imprf. Theocr. 19 (22), 199: θαέομαι dor. für θηέομαι, θεάομαι 2.
θᾶεο Imper. sl. θαέου Anth. 6, 354; Anth. Pl. 4, 306: θάομαι = θεάομαι 2.
θαητός (< θεατός, θηητός) Vb. Pind. I. 3 (4), 40; -ον B*: θαέομαι dor. = θεάομαι 2.
θάλε Aor. 2 Hom. Hym. 19, 33 (> κέλε, λάθε): θάλλω 3.
θαλέεσκε 3 Sing. Imprf. iter. Mosch. 2, 67: θᾰλέω = θάλλω 3.
θαλέθει (< θαλέθεσκες) Imprf. Ap. Rh. 2, 843 (> θαλέει): θαλέθω 4.
θαλέθεσκες (< θαλέθει) Imprf. Anth. 11, 374: θαλέθω 4.
θάλησα (< (ἐ)θήλησα) Aor. Pind. N. 10, 88: θαλέω dor. = θηλέω 5.
θαλήσομαι Fut. ἀνα- Anth. 7, 281: θαλέω, θάλλω 3.
θαλλήσω (< θηλήσω) Fut. θαλλήσει gew. L. Alex. Act. b. Parthen. 14, 9 (> θηλήσει Passow): θάλλω = θηλέω 5.
θᾰμεθα Conj. Praes. Sophr. bei Apollon. Pron. p. 359 A: θάομαι = θεάομαι 2.
1) θάνε 3 Sing. Aor. 2 s. u. θάνον.
2) θάνε Imper. Aor. 2 Il. φ, 106: θνήσκω 5.
θανέαι 2 Sing. Fut. ἀπο- Her. 4, 163 [132]: ἀποθνήσκω 5.
θανέειν (< θανεῖν, θανέμεν) Inf. Aor. 2 ep. Il. ο, 289; χ, 426; Ap. Rh. 1, 443: θνήσκω 5.
θανέεσθαι (< θανεῖσθαι) Inf. Fut. Il. δ, 12; ο, 728, Od. υ, 21; ἀπο- Her. 3, 143; Theocr. 22, 18: ἀποθνήσκω 5.
θανέεται (< θανεῖται) 3 Sing. Fut. ἀπο- Her. 4, 190: ἀποθνήσκω 5.
θανεῖν (< θανέειν, θανέμεν) Inf. Aor. 2 Hom. nur einmal Il. η, 52; Pind. Ol. 1, 82; Aesch. Ag. 550 B*: θνήσκω 5.
θανεῖσθαι (< θανέεσθαι) Inf. Fut. ἀπο- Xen. Hell. 5, 2, 6; Pl. Ap. 39, c; Phaed. 88, b; vgl. θανοῦμαι: ἀποθνήσκω 5.
θανεῖται s. u. θανοῦμαι.
θανέμεν (< θανέειν, θανεῖν) Inf. Aor. 2 Pind. P. 4, 72: θνήσκω 5.
θανέονται (< θανοῦνται) 3 Plur. Fut. ἀπο- Her. 4, 95; ἀποθνήσκω 5.
θανεύμενος (< θανούμενος) Part. Fut. ἀπο- Her. 7, 134: ἀποθνήσκω 5.
θάνῃ (< θάνῃσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch. Ag. 1318; ἀπο- Pl. Gorg. 524, c: θνήσκω 5.
θάνῃσι(ν) (< θάνῃ) 3 Sing. Aor. 2 Il. τ, 228: θνήσκω 5.
θάνητε 2 Plur. Aor. 2 ἀπο- Pl. Symp. 192, e: ἀποθνήσκω 5.
θάνοι Opt. Aor. 2 Od. ο, 359; -οιεν χ, 472; ἀποθάνοι Xen. Mem. 4, 8, 3; Pl. Symp. 191, b; -οιεν Men. 91: θνήσκω 5.
θάνοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 ἀπο- Xen. Hell. 7, 3, 9: ἀποθνήσκω 5.
θανοῖντο* Opt. ἀπο- Xen. Cyr. 7 5, 34: ἀποθνήσκω 5.
θάνον (< ἔθανον) Aor. 2 θάνες Il. χ, 486; -ε(ν) β, 642; Ap. Rh. 2, 916; -ον Od. ι, 66: θνήσκω 5.
θανόντ- s. u. θανών.
θανοῦμαι (< θανέεσθαι, θνήξομαι, τεθνήξω, τεθνήξομαι) Fut. Soph. Ant. 462; Eur. Andr. 254; -εῖται Tr. 1056; -ουμένην l. A. 892; ἀποθανοῦμαι Xen. Mem. 4, 8, 9; -εῖται 7, 1, 19; Pl. Gorg. 481, a; -ούμενος Theag. 129, a; vgl. θανεῖσθαι: (ἀπο)θνήσκω 5.
θανούμενος s. u. θανοῦμαι.
θανοῦνται s. u. θανοῦμαι.
θάνωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. μ, 156: θνήσκω 5.
θανών Part. Aor. 2 Il. ϱ, 564; ψ, 223; θανόντος Od. ϱ, 115; -όντι α, 236: θνήσκω 5.
θάνωσι 3 Plur. Conj. Aor. Od. λ, 218; Eur. Alc. 720: θνήσκω 5.
θᾶσαι Imper. Aor. Epich. 78; Sophr. 44 (bei Athen. 3, p. 86, A; 106, E; Theocr. 1, 136 (149); 3, 15 (12); 10, 41: θάομαι = θεάομαι 2.

---

1 sitzen, ruhen. 2 (be)schauen, betrachten. 3 blühen, grünen.

θασάμενοι Part. Aor. 1 Tab. Heracl. 1, 70: *θάομαι* = *θεάομαι* 2.
θάσασθαι Inf. Aor. 1 Theocr. 2, 72: *θάομαι* = *θεάομαι* 2.
θᾶσθε 2 Plur. Imper. ein Megarer Ar. Ach. 770: *θάομαι* = *θεάομαι* 2.
θάσομαι (< *θασοῦμαι*) Fut. *θασόμεναι* Theocr. 15, 23: *θάομαι* = *θεάομαι* 2.
θασοῦμαι (< *θάσομαι*) Fut. Call. Dian. 3: *θάομαι* = *θεάομαι* 2.
θαύμαινον Imprf. Pind. Ol. 3, 32: *θαυμαίνω* 6.
θαυμαίνονται Praes. Pass. Callicrat. Stob. Flor. 3, 182: *θαυμαίνω* 6.
θαυμανέοντι Part. Fut. Od. *θ*, 108: *θαυμαίνω* 6.
θαυμασ- Aor. Pl. *Γ**; *-ης* Aesch. Ag. 879; *-αις* Pl. Hipp. maj. 282, d (**136**); *-ιεν* Xen. Oec. 8, 6 (**136**); *-ον* Pind. P. 9, 31; *-αι* 10, 48; Pl.; *-ας* Pl.: *θαυμάζω* 6.
θαυμασθ(ην) Aor. Pass. s. *ἐθαυμάσθην*: *θαυμάζω* 6.
θαυμασθήσομαι Fut. Pass. Thuc. 2, 41: *θαυμάζω* 6.
1) *θαυμάσομαι* (< *θαυμάσσομαι*, *θαυμάσω*) Fut. Aesch. Prom. 476; Pl. Parm. 129, c; Euthyd. 15, b: *θαυμάζω* 6.
2) *θαυμάσσομαι* (< *θαυμάσομαι*, *θαυμάσω*) Fut. Il. *σ*, 467: *θαυμάζω* 6.
θαυμαστέος Vb. Eur. Hel. 84. 506; Athen. 11, 508: *θαυμάζω* 6.
θαυμαστός (< *θαυματός*) Vb. Hom. Hym. 5, 10: *θαυμάζω* 6.
θαυμάσω (< *θαυμάσομαι*) Fut. zw. Xen. Hell. 5, 1, 14; Cyr. 5, 2, 12; sicherer Hippocr. 1, 416; u. sp. Luc. Dem. Enc. 43: *θαυμάζω* 6.
θαυματός (< *θαυμαστός*) Vb. Hom. 3, 80; Hes. Sc. 165; Pind. P. 10, 30: *θαυμάζω* 6.
θαφθ(ην) Aor. Pass. *-ῆναι* Her. 2, 81; *-εῖσι* 7, 228 [**14**]: *θάπτω* 7.
θαψ- Aor. *θάψαι* Her. 6, 30; Eur. Alc. 729; Pl. Hipp. maj. 293, a; *-αντι* b: *θάπτω* 7.
θάψειν Inf. Fut. Isae. 2, 25: *θάπτω* 7.
θάψοι Opt. Fut. Isae. 2, 10: *θάπτω* 7.
θάψω Fut. Aesch. Sept. 1052; Soph. Ant. 72; Eur. Alc. 730; Eur. El. 1208; vgl. *θάψοι*; *θάψειν*: *θάπτω* 7.
θεᾷ 2 Sing. Conj. Praes. Pl. Rep. 598, a: *θεάομαι* 2.
θεαθέν Neutr. Part. Pass. sonst Thuc. 3, 38 (>jetzt *δρασθέν*): *θεάομαι* 2.
θέασαι (< *θᾶσαι*) Imper. Aor. Pl. Phaed. 91, b: *θεάομαι* 2.
θεασαίμην 1 Sing. Opt. Aor. *-αιτο* Xen. Oec. 8, 6: *θεάομαι* 2.
θεασάμενος Part. Aor. Pl. Prot. 352, a: *θεάομαι* 2.
θεάσασθαι Inf. Aor. Xen. An. 6, 5, 16: *θεάομαι* 2.
θεασάσθων 3 Plur. Imper. Pl. Rep. 415, d: *θεάομαι* 2.
θεᾶσθαι Inf. Praes. Pl. Symp. 211, d: *θεάομαι* 2.
θεᾶσθε 2 Plur. Praes. Soph. Tr. 79: *θεάομαι* 2.
θεάσομαι (< *θεήσομαι*, *θάσομαι*, *θασοῦμαι*) Fut. Eur. Hipp. 661; Xen.; Pl. Rep. 467, e *B**: *θεάομαι* 2.
θεάσωμαι Conj. Aor. 2 *-ηται* Pl. Gorg. 495, e; *-ώμεθα* Leg. 720, e: *θεάομαι* 2.
θεᾶται 3 Sing. Praes. Pl. Gorg. 524, e: *θεάομαι* 2.
θεατέον Vb. Pl. Rep. 390, d: *θεάομαι* 2.
θεατός (< *θηητός*, *θαητός*) Vb. Soph. Ai. 915; Pl. Symp. 197, d: *θεάομαι* 2.
θέεσκον Imprf. iter. Il. *ν*, 229: *θέω* 8.
θεήσομαι (< *θεάσομαι*, *θάσομαι*, *θασοῦμαι*, *θηήσομαι*) Fut. ion. Her. 1, 8; 9, 25: *θεάομαι* 2.
θεῖεν [< *θείησαν*] 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. *δ*, 363: *τίθημι* 9.
θείη (< *θῇ*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. *κ*, 301; *ο*, 51 [**236**]: *τίθημι* 9.
θείη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. *μ*, 26; Pl. Rep. 578, e: *τίθημι* 9.
θείημεν (< *θεῖμεν*) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Prot. 343, e: *τίθημι* 9.
θείην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Il. *ε*, 215; Pl. Leg. 689, c: *τίθημι* 9.
1) *θείης* 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. *ω*, 661; Pl. Rep. 352, e; 457, b; Xen. Oec. 19, 9: *τίθημι* 9.

---

4 blühen, *trans.* hervorbringen. 5 sterben. 6 sich wundern, bewundern. 7 bestatten. 8 laufen. 9 setzen, legen, stellen.

2) θείης (< θῇς, θήῃς) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Od. κ, 341; τ, 403 [236]: τίθημι 1.
θεῖμεν (< θείημεν) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Od. μ, 347: τίθημι 1.
θείμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. παρα- Od. τ, 150; ο, 506; Soph. Ant. 188: παρατίθημι 2.
θεῖναι (< θέμεν, θέμεναι) Inf. Aor. 2 Il. δ, 26; ζ, 92; Aesch. Suppl. 33; Eum. 724; Pl. Rep. 618, a B*: τίθημι 1.
θείνας Part. Aor. Il. ν, 481: θείνω 3.
1) θεῖνε Imper. Praes. Aesch. Prom. 56: θείνω 3.
2) θεῖνε(ν) (< ἔθεινον) Imprf. Il. π, 339: θείνω 3.
θεινέμεναι Inf. Od. χ, 443: θείνω 3.
θεινόμενος Part. Praes. Pass. -όμεναι Il. ζ, 135; -μένην α, 588; -ων κ, 484; φ, 21; -ον Od. ι, 459: θείνω 3.
θείνων Part. Il. ρ, 430: θείνω 3.
θείομαι (< θῶμαι) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. ἀπο- Il. 409 [372]: τίθημι 1.
θείομεν (< θέωμεν, θῶμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. α, 143 [372]: τίθημι 1.
θείς Part. Aor. 2 καταθείς Od. ν, 259; Pl. Rep. 458, b; Xen. Lac. 2, 10: τίθημι 1.
θεῖσα Fem. Part. Aor. 2 -αι Aesch. Sept. Aesch. Ag. 192: τίθημι 1.
θεῖτ' s. u. θεῖτο.
θεῖτε (< θείητε) 2 Plur. Opt. Aor. 2 ἐπι- Il. ω, 264; Od. χ, 62: ἐπιτίθημι 4.
θεῖτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Od. ρ, 225; παρα- β, 105; θεῖτ' Aesch. Prom. 527: τίθημι 1.
1) θείω Praes. st. θέω Il. κ, 437: θέω 5.
2) θείω (< θέω, θῶ) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. π, 83. 437; Od. α, 89; ο, 75 [236]: τίθημι 1.
θέλγε (< ἔθελγε, θέλγεσκε) Imprf. Il. μ, 355: θέλγω 6.
θέλγεσκε (< ἔθελγε, θέλγε) Imprf. iter. Od. γ, 264: θέλγω 6.
θέλει (< ἐθέλει) 3 Sing. Praes. Aesch. Eum. 260 Γ*; Pl. Phaedr. 230, d (> ἐθέλει); Soph. 252, e: (ἐ)θέλω 7.
θέλειν (< ἐθέλειν Pl. Γ*) Inf. Praes. Pl. Rep. 391, a: (ἐ)θέλω 7.
θέλεις (< ἐθέλεις) 2 Sing. Praes. Aesch. Prom. 321 Γ*; Xen. Hell. 3, 4, 5; Pl. Rep. 596, d: (ἐ)θέλω 7.
θελέτω 3 Sing. Imper. Eur. El. 1354: (ἐ)θέλω 7.
θέλῃ (< ἐθέλῃ) 3 Sing. Conj. Aesch. Sept. 1027 A*: (ἐ)θέλω 7.
θελησ- Aor. θελήσῃ (< ἐθ-) Aesch. Prom. 1028: (ἐ)θέλω 7.
θέλησον (< ἐθέλησον) Imper. Aor. Aesch. Prom. 783: (ἐ)θέλω 7.
θελήσω (< ἐθελήσω) Fut. -ουσι Xen. Cyr. 2, 1, 19: (ἐ)θέλω 7.
θέλητε 2 Plur. Conj. Praes. Pl. Phaed. 115, a: (ἐ)θέλω 7.
θέλξα Aor. θέλξαν Pind. N. 4, 5; -αι Od. κ, 291; Ap. Rh. 1, 27; -ας Il. ν, 435; vgl. d. F. u. ἐθελξα: θέλγω 6.
θέλξω Fut. -ει Od. π, 298; Aesch. Prom. 174. 865; -ειν 900: θέλγω 6.
θέλοι (< ἐθέλοι) 3 Sing. Opt. Pind. 8, 85 (> ἐθέλοι); Aesch. Prom. 667; Xen. An. 4, 4, 5: (ἐ)θέλω 7.
θέλοιμι (< ἐθέλοιμι) 1 Sing. Opt. Aesch. -οιμ' Prom. 346 A*; -μι Suppl. 787: (ἐ)θέλω 7.
θέλοις (< ἐθέλοις) 2 Sing. Opt. Pl. Rep. 581, c: (ἐ)θέλω 7.
θελοντ- (< ἐθελοντ- Pl. Γ*) Stammform von θέλων: θέλοντας Pl. Rep. 426, d; Xen. Oec. 5, 15; -όντων Cyr. 6, 4, 14: (ἐ)θέλω 7.
θέλοντι (< ἐθέλοντι, ἐθέλουσι) Pind. P. 1, 62 (> θέλοντι): (ἐ)θέλω 7.
θέλουσα (< ἐθέλουσα) Fem. Part. Praes. Aesch. Pers. 204: (ἐ)θέλω 7.
θέλουσι (< ἐθέλουσι) 3 Plur. Praes. Xen. An. 3, 2, 16: (ἐ)θέλω 7.
θέλχθ(ην) s. u. ἐθέλχθην.
θελχθήσομαι Fut. Pass. Luc. Salt. 85: θέλγω 6.
1) θέλω (< ἐθέλω) 1 Sing. *Ind.* Praes. Aesch. Prom. 308; Pl. Symp. 192 einige MSS. (< ἐθέλω): (ἐ)θέλω 7.
2) θέλω (< ἐθέλω) 1 Sing. *Conj.* Praes. vgl. θέλῃς, θέλῃ, θέλητε, θέλωσι: (ἐ)θέλω 7.
θέλων (< ἐθέλων Pl. B*) Part. Praes. Pind. O. 2, 97; Aesch. Prom. 118; Xen. Mem. 2, 6, 4: (ἐ)θέλω 7.

---

1 setzen, legen, stellen. 2 daneben stellen. 3 schlagen, hauen. 4 (dar)aufsetzen. 5 laufen. 6 streicheln. 7 wollen. 8 nieder-, hinlegen,

θέλωσι (< ἐθέλωσι) 3 Plur. Conj. Praes. Xen. Oec. 5, 16 †; Pl. Symp. 196, d (> > ἐθ-): (ἐ)θέλω 7.

θέμεθα (< ἔθέμεθα) 1 Plur. Aor. 2 Med. καθέμεθα Od. σ, 45: κατατίθημι 8.

1) θέμεν (< ἔθεμεν) 1 Plur. Aor. 2 Od. ω, 44; ι, 72: κατατίθημι 8.

2) θέμεν (< θεῖναι, θέμεναι) Inf. Aor. 2 Od. φ, 3. 81; ω, 168; Pind. O. 6, 4 A*; Theocr. 5, 21: τίθημι 1.

θέμεναι (< θέμεν, θεῖναι) Inf. Aor. 2 Il. β, 285; δ, 57; ω, 644; Aesch.; Pl. Theaet. 179, c: τίθημι 1.

θέμενος Part. Aor. 2 Med. Od. ι, 171; κ, 188; μ, 319; Xen. An. 7, 3, 23: -μένη ν, 387: τίθημι 1.

θέτε Imper. Aor. 2 [1]) Ar. Av. 54: θείνω 3.

θενεῖν Inf. Aor. 2 [1]) Eur. Heracl. 271: θείνω 3.

θεντ- Stammform des Part. Aor. 2 θείς:

θέντα Aesch. Ag. 177; -τες 819; Sept. 47; Il. σ, 352; ψ, 254; Pl. Rep. 361, b; -τος Pol. 257, b; -τας Leg. 820, e: τίθημι 1.

1) θέντων 3 Plur. Imper. Aor. Il. τ, 599; Aesch. Dan. 35; Pl. Leg. 917, e: τίθημι 1.

2) θέντων Gen. Plur. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 634, e: τίθημι 1.

θενῶ Fut. Ar. Ach. 564: θείνω 3.

θένω Conj. Aor. 2 [1]) Ar. Lys. 821: θείνω 3.

1) θενών Part. Aor. 2 [1]) Eur. Cycl. 7; Ar. Equ. 640; Av. 1613; Ran. 855: θείνω 3.

2) θένων Part. Praes. Theocr. 22 (20), 66: θείνω 3.

θέο (< θεῦ, θοῦ) 2 Sing. Aor. 2 Med. Od. κ, 333: τίθημι 1.

θεράπευον (< ἐθ-) Imprf. Od. ν, 265: θεραπεύω 9.

θεραπεύσομαι Fut. Hom. Hym. 2, 212; pass. Alc. I, 135: θεραπεύω 9.

θεραπεύσω Fut. Ar. Equ. 799; Thuc. 2, 51: θεραπεύω 9.

θεραπευτός Vb. Pl. Prot. 325, c: θεραπεύω 9.

θεραπευτέον Vb. Xen. M. 2, 1, 28: θεραπεύω 9.

θερέω Conj. Aor. 2 Pass. Od. ρ, 23: θέρω 10.

θερμετ' Conj. Pass. Opp. Hal. 3, 522: θέρμω 11.

θέρμετε Imper. Od. η, 826; Ar. Ran. 1339: θέρμω 11.

θέρμετο Imprf. Il. σ, 348; Od. η, 437: θέρμω 11.

θέρον Imprf. Ap. Rh. 4, 1312: θέρω 10.

θέρσομαι Fut. Od. τ, 507: θέρω 10.

θέρων Part. Nicand. Therm. 687: θέρω 10.

θές 2 Sing. Imper. Il. ζ, 273; Aesch. Ch. 790; Suppl. 483; Pl. Prot. 322, d: τίθημι 11.

θέσαν (< ἔθεσαν) 3 Plur. Aor. 2 Il. α, 433; Ap. Rh. 1, 1150; 2, 515: τίθημι 1.

θέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Pl. Leg. 858, e: τίθημι 1.

1) θέσθε (< ἔθεσθε) 2 Plur. *Ind.* Aor. 2 Med. Od. δ, 729: τίθημι 1.

2) θέσθε 2 Plur. *Imper.* Aor. 2 Med. Il. ν, 121; θέσθ' ο, 561. 661; θέσθε Lys. 24, 26: τίθημι 1.

θέσθην 3 Dual. Aor. 2 Med. κατθέσθην Od. χ, 141: κατατίθημι 8.

θέσθω 3 Sing. Imper. Il. β, 382: τίθημι 1.

θέσσαντο 3 Plur. Med. Pind. N. 5, 10: θέσσασθαι 12.

θέτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 κατθέτε Od. 317: κατατίθημι 8.

θετέος Vb. Pl. Rep. 413, d A*: τίθημι 1.

θέτον (< ἔθετο) 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ι, 629; Od. ο, 241; Pind. N. 10, 89: τίθημι 1.

θεῦ (< θέο, θοῦ) 2 Sing. Aor. 2 Med. ὑπόθεν Od. ο, 310: τίθημι 1.

θεύσομαι (< θεύσω) Fut. Il. ψ, 623; Ar. Av. 205; ἀντι- Her. 5, 22; μετα- Xen. Ven. 6, 22: θέω 5.

θεύσω (< θεύσομαι) Fut. Lycophr. 1119 (28): θέω 5.

θεῶ Imper. Praes. Pl. Rep. 298, e: θεάομαι 13.

θέω (< θείω, θῶ) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Her. 1, 108 [236]: τίθημι 1.

1) θεώμεθα 1 Plur. *Ind.* Praes. Pl. Rep. 611, c: θεάομαι 13.

1) Vom Aor. 2 ist wohl nur Conj. θένω, Imper. θένε, Inf. θενεῖν und Part. θενῶν gebräuchlich.

-setzen, -stellen. 9 dienen. 10 wärmen. 11 warm machen; *Pass.* warm werden. 12 bitten, flehen, wünschen. 13 (be)schauen, betrachten.

2) θεώμεθα 1 Plur. *Conj.* Praes. Pl. Rep. 611, d: θεάομαι 1.
θέωμεν (< θείομεν, θῶμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. ω, 485; Her. 3, 81 [*236*]: τίθημι 2.
θεώμην Opt. Praes. Xen. Symp. 2, 14; vgl. θεῷο, θεῶτο: θεάομαι 1.
θεῷο 2 Sing. Opt. Praes. Xen. Hier. 11, 12: θεάομαι 1.
θεῶτο 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phaed. 110, b: θεάομαι 1.
1) θῇ (< θείης) *3 Sing.* Conj. Aor. 2 *Act.* Pl. Crat. 385, a: τίθημι 2.
2) θῇ *2 Sing.* Conj. Aor. 2 *Med.*: τίθημι 2.
θηεῖτο Imprf. Od. ζ, 230: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηεύμενος Part. Praes. Her. 7, 146: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηεῦντο 3 Plur. Imprf. Od. β, 13: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηησάμενος Part. Aor. Her. 1, 11. 30; 4, 87; vgl. Anm. zu p. 134: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηήσαντο (< ἐθηήσαντο) 3 Plur. Aor. 1 Od. θ, 17; κ, 180: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηήσατο 3 Sing. Aor. Il. ε, 76; η, 134: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηήσομαι (< θεήσομαι, θεάσομαι) Fut. Hes. Op. 482: θηέομαι = θεάομαι 1.
θηητός s. u. θεατος.
θῆκ' (< θῆκε, ἔθηκε) 3 Sing. Aor. 1 Il. π, 223: τίθημι 2.
θηκάμενος Part. Aor. 1 Med. Pind. P. 4, 29; -οι 201; καταθηκαμένα Ol. 6, 39; κατθηκάμεναι P. 9, 62: τίθημι 2.
θῆκαν (< ἔθηκαν) 3 Plur. Aor. 1 Il. ω, 795; Od. α, 223: τίθημι 2.
θήκατο (< ἐθήκατο) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. κ, 31: τίθημι 2.
θῆκε (< θῆκ', ἔθηκε) 3 Sing. Aor. 1 Il. β, 482 Γ*; Hes. Th. 447. 450: τίθημι 2.
θηκτός Vb. Aesch. Sept. 944: θήγω 3.
θήξαις (< θήξας) Part. Aor. dor. Pind. Ol. 10, 20: θήγω 3.
θήξας (< θήξαις) Part. Aor. Eur. Or. 51: θήγω 3.
θηξάσθω 3 Sing. Imper. Aor. Med. Il. β, 382: θήγω 3.
θήξω Fut. Eur. Cycl. 244: θήγω 3.
θηοῖο 2 Sing. Opt. Praes. Il. ω, 418: θηέομαι 1.
θηραθ(ην) Aor. Pass. -θεῖσαι Aesch. Prom. 1072: θηράω 4.
θηρασ- Aor. θηρᾶσαι Aesch. Pers. 229: θηράω 4.
θηρᾶσομαι (< θηράσω) Fut. Eur. Bacch. 228; I. T. 1324 (*380*): θηράω 4.
θηρᾶσω (< θηράσομαι) Fut. von den Atticisten verworfen, aber bei Soph. Phil. 958; Eur. I. T. 1426; Xen. Cyr. 1, 4, 16; An. 4, 5, 24; Mem. 3, 11, 7: θηράω 4.
θηρατέος (<-τός) Vb. Soph. Phil. 116: θηράω 4.
θηρατός (< -τέος) Vb. Polyb. 10, 47: θηράω 4.
θηρευθ(ην) (< θηραθ(ην)) Aor. Pass. -θέντος Pl. Soph. 211, a; -θεῖσι 222, e: θηρεύω 4.
θηρευσ- (< θηρασ-) Aor. -σῦσα Phil. 65, a; -σύσας Theaet. 197, c: θηρεύω 4.
θηρευσ(αμην) (< ἐθηρασάμην) Aor. Med. -σωνται Pl. Euthyd. 290, c; -σαμένη d: θηρεύω 4.
θηρεύσω (< θηράσω) Fut. Aesch. Prom. 858 (> θηρεύσοντες); Pl. Theaet. 166, c: θηρεύω 4.
θησαίατο 3 Sing. Opt. Aor. Od. σ, 191: θηέομαι = θεάομαι 1.
θήσεαι 2 Sing. Fut. Med. ὑπο- Od. δ, 163: ὑποτίθημι 5.
θήσει 3 Sing. Fut. Od. ν, 182; Pl. Leg. 733, e: τίθημι 2.
θήσειν (< θήσεμεν, θησέμεναι) Inf. Fut. Il. τ, 298: τίθημι 2.
θήσεις 2 Sing. Fut. Il. π, 90; Pl. Theaet. 165, b: τίθημι 2.
θήσεμεν (< θησέμεναι, θήσειν) Inf. Fut. Pind. P. 10, 58: τίθημι 2.
θησέμεναι (< θησέμεν, θήσειν) Inf. Fut. Il. μ, 35 *B**: τίθημι 2.
θήσεσθαι Inf. Fut. Med. Pl. Theaet. 208, c: Crat. 390, d: τίθημι 2.
θήσεται 3 Sing. Fut. Med. ὑπο- Od. γ, 27: ὑποτίθημι 5.
θήσετε 2 Plur. Fut. Il. ω, 57; Thuc. 1, 40: τίθημι 2.
θήσομαι 1 Sing. Fut. Med. Pind. I. 1, 3; Eur. Alc. 1113; Andr. 380.

---

1 (be)schauen, betrachten. 2 setzen, legen, stellen. 3 schärfen. 4 (er)jagen. 5 untersetzen, -legen, -stellen. 6 be-, anrühren. 7 (zer)quetschen. 8 drücken, pressen. 9 sterben. 10 beeilen, beschleunigen.

827; ὑπο- Od. β, 194; ε, 143: (ὑπο)τίθημι 2. 5.

θησόμεθα 1 Plur. Fut. Med. ὑπο- Il. θ, 36. 467; φ, 293: ὑποτίθημι 5.

θήσομεν 1 Plur. Fut. Ap. Rh. 2, 693; Xen. Mem. 4, 2, 17; Pl.: τίθημι 2.

θήσονται 3 Plur. Fut. Med. Il. ω, 402; Pind. P. 9, 63; vgl. -ομαι, -εσθαι: τίθημι 2.

θήσουσι 3 Plur. Fut. -ουσ' Il. π, 673; Pl. Leg. 471, c; 495, e: τίθημι 2.

θήσω 1 Sing. Fut. Od. φ, 74; Eur. Bacch. 863; Lys. 32, 28: τίθημι 2.

θήσων Part. Fut. Aesch. Ag. 66: τίθημι 2.

θῆται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Her. 1, 29; Pl. Theaet. 172, a; Crat. 384, d: τίθημι 2.

θιγεῖν Inf. Aor. Soph. O. C. 1133; Eur. Bacch. 304: θιγγάνω 6.

θίγῃς s. u. θίγω.

θίγοιμι Opt. Aor. 2 -μ' Eur. Alc. 345: θιγγάνω 6.

θίγον (< ἔθιγον) Aor. 2 Pind. I. 1, 18; -εν Theocr. 1, 59: θιγγάνω 6.

θιγοντ- s. u. θιγών.

θίγω Conj. Aor. 2 θίγῃς Eur. Hel. 567: θιγγάνω 6.

θιγών Part. Aor. 2 Soph. O. C. 470: Xen. Cyr. 6, 4, 9; -όντα Soph. Phil. 408: θιγγάνω 6.

θίξομαι (< θίξω) Fut. Med. -εται Eur. Hipp. 1086; προσθίξεις Herael. 652 Matthiae, Witzschel (-ει Elmsley) (381): θιγγάνω 6.

θίξω (< θίξομαι) (381) Fut. Herodian.: θιγγάνω 6.

θλάσσα (< ἔθλασα) (26) Aor. ep. -ε Il. ε, 307: θλάω 7.

θλαστός Vb. Ar. Fr. 345: θλάω 7.

θλάσω Fut. ἐν- Hipp. 2, 507 (26): θλάω 7.

θλίφθ(ην) s. u. ἐθλίφθην.

θλίψεται Fut. Med. Od. ρ, 221: θλίβω 8.

θλίψω Fut. ἀπο- Eur. Cycl. 237 (> ἀπολέψω): θλίβω 8.

θνήξομαι (< τεθνήξω, τεθνήξομαι, θανοῦμαι (381), θανέομαι) Fut. nur Anth. 9, 354: θνήσκω 9.

θνήξω Conj. Aor. 1 Aesop. 134: θνήσκω 9.

θοάσσω Fut. Empedocl. 346: θοάζω 10.

θοινᾶσομαι (> θοινήσεται) Fut. Med. Eur. Cycl. 550; -όμσθα El. 836: θοινάω 11.

θοινήσατο Aor. Med. Anth. 9, 244: θοινάω [13] 11.

θοινήσεται (< θοινάσομαι) Fut. Med. ἐκ- Aesch. Pr. 1025; sp. Stob. Ecl. Ph. 1, 52. 968: θοινάω 11.

θοῖτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. συν- st. συνθεῖτο Xen. An. 1, 9, 7; προσ- Dem. 16, 9: τίθημι 2.

θορέομαι (< θοροῦμαι) Fut. Il. η, 179: θορέομαι 12.

θόρνυμαι Praes. sp. Nic. Ther. 130: θρώσκω 12.

θορνύωνται Conj. Her. 3, 109: θορνύομαι, θρώσκω 12.

θοροῦμαι (< θορέομαι) Fut. ὑπερ- Aesch. Sup. 874: θρώσκω 12.

θρᾶξαι Inf. Aor. Aesch. Prom. 628: θράσσω 13.

θράξῃς Conj. Aor. Anth. Plan. 255: θράσσω 13.

θραξοῦμαι Fut. Med. Hesych.: θράσσω 13.

θραύεσκον Imprf. iter. Orph. Lith. 140: θραύω 14.

θραυσθ(ην) Aor. Pass. -θῆς Ar. Nub. 997; -θέντα Soph. Ant. 476: θραύω 14.

θραυστός Vb. ἡμι- Eur. Herc. F. 1096: θραύω 14.

θραύσω Fut. Ar. Av. 466: θραύω 14.

θρεκτέον (< ἀντιδραμητέον Procl. in Tim. 1, 32) Vb. περι- Pl. Theaet. 160, e: τρέχω 15.

θρεξ-, θρέξας † s. u. ἔθρεξα.

θρέξασκον Imprf. iter. Il. σ, 599: τρέχω 15.

θρέξω (< θρέξομαι) Fut. Simpl. sp. Lycophr. 108; ἀπο- Plato in Com. (Fr. Com. 2, 695): τρέχω 15.

θρέομαι Praes. Aesch. Sept. 78: θρέομαι 16.

θρεόμενος Part. Praes. Aesch. Ch. 970; -μένη Eur. Med. 51: θρέομαι 16.

θρεπτέος Vb. Pl. Tim. 19, a; Rep. 403, c: τρέφω 17.

---

11 bewirthen; schmausen. 12 springen, hüpfen. 13 beunruhigen, zerbrechen. 14 zerbrechen, zerschmettern, zermalmen. 15 laufen, rennen, eilen. 16 (ein Klagegeschrei) ertönen lassen. 17 fest, dick, fett machen, (er)nähren, erziehen.

θρέφθην Aor. Pass. Hes. Th. 192; vgl. ἐθρέφθην: τρέφω 1.
θρέψα (< ἔθρεψα) Aor. Il. ω, 60; -ε(ν) Od. λ, 309; Hes. Th. 319; Ap. Rh. 1, 762; θρέψ' Il. β, 766; -αν Od. ξ, 175; Eur. I. A. 710; -ασα Phoen. 280: τρέφω 1.
θρέψαιο 3 Sing. Opt. Aor. 1 Med. Od. τ, 368: τρέφω 1.
θρεψάμην (< ἐθρεψάμην) Aor. 1 Med. Pind. P. 9, 91; -αίμην Soph. O. T. 1143; vgl. θρέψαιο: τρέφω 1.
θρέψομαι Fut. Med. Hippocr. 1, 406; Xen. Cyr. 3, 3, 16; Pl. Rep. 568, d; 352, b; Crit. 54, a: τρέφω 1.
θρέψω Fut. Soph. Ant. 660; Eur. Andr. 724; Ar. Equ. 799; Vesp. 736: τρέφω 1.
θρήξομαι (< θρήξω, δραμοῦμαι) Fut. ἀπο- Ar. Nub. 1005; μετα- Pax. 261; περι- Ran. 193: τρέχω 2.
θρῡλίξας Part. Aor. Lycophr. 487: θρυλίζω (-λλίζω) 3.
θρυλίχθη Aor. Pass. Il. ψ, 396: θρυλλίζω 3.
θρυπτός Vb. ἐν- Dem. 18, 260: θρύπτω 4.
θρυφθήσομαι (< θρύψομαι) Fut. Arr. An. 4, 19, 2: θρύπτω 4.
θρύψομαι (< θρυφθήσομαι) Fut. Ar. Equ. 1163; Luc. Lapith. 4: θρύπτω 4.
θρύψω Fut. Greg. Nac. P. 134: θρύπτω 4.
θῦεν (< θῦνον) Imprf. Od. λ, 420 B*: θύω, θύνω 5.
θῦεσκε Imperf. iter. Hippon. Fr. 28 Bergk: θύω 6.
θῦνε s. u. θῦνον.
θῦνον (< θῦον, ἔθυνον, ἐθύνεον) Imprf. Il. β, 446; θῦνε λ, 342: θύνω 5.
θυσ- Aor. θῦσαι Il. ι, 219; Pl. Euthyd. 302, a; θύσας Thuc. 2, 71; -αντες Xen. Cyr. 8, 3, 33: θύω 6.
θυσαμ(ην) Aor. Med. -μένους Pl. Rep. 278, a: θύω 6.
θύσομαι Fut. Med. Eur. Heracl. 340; Her. 7, 197: θύω 6.
θυσῶ (< θύσω) Fut. Theocr. 2, 28 (33): θύω 6.
θῦσω (< θυσῶ) Fut. -εις Eur. El. 1141; -ειν I. A. 883: θύω 6.
θυτέον Vb. Pl. Rep. 305, e: θύω 6.
θύψαι Aor. Hesych.: τύφω 7.
θῶ (< θέω, θείω) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Andr. 737; κατα- Ar. Pax. 1214; Pl. Prot. 322, c: τίθημι 8.
θωθῆναι Inf. Aor. Pass. Hesych. θῶσθαι 9.
θῶμεν (< θέωμεν, θείομεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Phaed. 79, a; Rep. 525, d: τίθημι 8.
1) θῶνται Hesych.: θῶσθαι 9.
2) θῶνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Rep. 339, c: τίθημι 8.
θωραχθείς (< θωρηχθῆναι) Part. Aor. Pass. Pind. Fr.: θωρήσσω 10.
θώρηξα Aor. Il. π, 155: θωρήσσω.
θωρήξομαι (< θωρήσσομαι) Fut. Ar. Ach. 1135: θωρήσσω 10.
θωρήσσομαι (< θωρήξομαι) Fut. Hes. Theog. 431: θωρήσσω 10.
θωρηχθῆναι (< θωραχθ-) Inf. Aor. Pass. Il. α, 226; -θέντες σ, 277: θωρήσσω 10.
θώσασθαι Inf. Aor. Med. Hesych.: θῶσθαι 9.
θῶσιν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 762, c: τίθημι 8.
θωσούμεθα Fut. Epicharm. 167: θῶσθαι 9.
θῶται Hesych.: θῶσθαι 9.
θωυμασ- Aor. θωυμάσας Her. 9, 16: θωυμάζω 11.

I.

ἰάθην Aor. Pass. pass. -θῇ Pl. Leg. 758, d; -θέντων Symp. 189, d. — Andoc. 2, 9; Anth. 6, 330; N. T. Luc. 6, 17: ἰάομαι 12.
ἰαθήσομαι Fut. Luc. Asin. 14; N. T. Matth. 8, 8: ἰάομαι 12.
ἰάκχησα (< ἰάχησα) Aor. Eur. Heracl. 752: ἰαχέω 13.

---

1 fest, dick, fett machen, (er)nähren, erziehen. 2 laufen, rennen, eilen. 3 einen Misston auf der Zither erzeugen. 4 zerreiben, zermalmen. 5 einherstürmen, eilen. 6 opfern. 7 räuchern, rauchen. 8 setzen, legen, stellen. 9 speisen, schmausen. 10 bepanzern, rüsten; *Med.* sich ∼.

ἰαλῶ Fut. **ἐπι-** Ar. Nub. 1299: **ἐπιάλλω** 14.

ἰανθείς Part. Aor. Pass. Pind. O. 2, 13: **ἰαίνω** 15.

ἰάνθη Aor. Pass. Il. **ο**, 103 *B**; **-ης** Od. **ψ**, 47; **ω**, 382; **ἰανθῆς** Il. **τ**, 174; vgl. **ἰανθείς**: **ἰαίνω** 15.

ἰάνθης u. **-ῆς** s. u. **ἰάνθη**.

ἰασάμενος Part. Aor. Pl. Symp. 193, d: **ἰάομαι** 12.

ἰασάμην (< **ἰησ-**)Aor. **-ατο** Pl. Phaed. 89, a; **-ηται** Leg. 933, e; **-αιο** Hipp. min. 373, a; **-αιτο** Xen. Cyr. 8, 2, 2; **-ασθαι**, **-άμενος**: **ἰάομαι** 12.

ἰάσασθαι Inf. Aor. Isocr. 4, 114; **-άμενος** Pl. Symp. 191, d: **ἰάομαι** 12.

ἴᾶσι (< **ἰεῖσι**) 3 Plur. Praes. Xen. Cyn. 13, 16; **ἀφιᾶσι** 5, 14; Hell. 5, 1, 33; **μεθιᾶσι** Mem. 2, 1, 33; auch Her. (neben **ἰεῖσι** [**267**]) **ἀπιᾶσι** 2, 41; 1, 194 (> **ἀπιεῖσι**) (**273**): (**ἀφ**)**ίημι** 16.

ἴασι 3 Plur. Praes. Il. **π**, 160: Xen. Cyr. 8, 6, 2; Pl. Symp. 174, b: **εἶμι** 17.

ἰᾶσομαι (< **ἰήσομαι**) Fut. Pl. Gorg. 447, b; **-εται** Eur. H. F. 1107; **-ομένων** Isocr. 6, 101: **ἰάομαι** 12.

ἴᾶται 3 Sing. Perf. Pass. N. T. Marc. 5, 29: **ἰάομαι** 12.

ἰᾶτο Imprf. **ἰᾶτ'** Il. **μ**, 2: **ἰάομαι** 12.

ἰάχεσκον (< **ἴαχον**) Imprf. Hes. Sc. 232: **ἰάχω** 13.

ἰάχησα (< **ἰάκχησα**) Aor. Eur. Or. 812 (> **ἰάκχησα**): **ἰαχέω** 13.

ἰαχήσω Fut. Eur. Phoen. 1523 (> **ἀχήσω**): **ἰαχέω** 13.

ἴαχον (< **ἰάχεσκον**) Imprf. Il. **σ**, 29: **ἰάχω** 13.

ἰαχυῖα Part. Perf. **ἀμφ-** Il. **β**, 316: **ἀμφιάχω** 18.

ἴγμαι Perf. Soph. Tr. 229: **ἱκνέομαι** 20.

ἴδε(**ν**) Aor. 2 Il. **β**, 82 *Δ**: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἰδέ (< **ἴδε**) 2 Sing. Imper. Aor. 2 Pl. Theaet. 192, e: **οἶδα**, **εἶδω** 19.

ἰδέειν (< **ἰδεῖν**, **ἰδέμεν**) Inf. Aor. 2 Il. **γ**, 236 *Δ**: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἰδεῖν (< **ἰδέειν**, **ἰδέμεν**) Inf. Aor. 2 Il. **ω**, 246; Pl. Phaedr. 250, b: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἰδέμεν (< **ἰδεῖν**, **ἰδέειν**) Inf. Aor. 2; Pind. N. 7, 25: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

1) **ἴδῃ** 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. **ω**, 337: **οἶδα**, **εἶδω** 19.

2) **ἴδῃ** 2 Sing. Aor. 2 Med. Il. **γ**, 163 (Wolf): **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. **ν**, 449; Pl.: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδητε 2 Plur. Aor. 2 Il. **δ**, 249: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδητον 2 Dual. Pl. Critia 110, a: **εἶδον**, **εἶδω** 19.

ἴδμεν Inf. Aor. 2 Il. **λ**, 719; **μέναι ν**, 273: **ἴδον** **εἶδω** 19.

ἴδοι 3 Sing. Opt. Aor. Il. **β**, 198: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἰδοίατο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Od. **α**, 163: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. **μ**, 268; Xen. Cyr. 1, 1, 3: **εἶδον**, **εἶδω** 19.

ἴδοιμι Opt. Aor. 2 Od. **κ**, 147; **ἴδοις** Il. **δ**, 223; Pl. Symp. 177, c.; **ἴδοι** Rep. 375, d; **ἴδοιμεν** 476, e; **ἴδοισδε** Aesch. Prom. 895; **ἴδοιεν** Pl. Rep. 611, d: **οἶδα**, **εἶδω** 19.

ἴδοις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. **δ**, 223: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδομεν 1 Plur. Aor. 2 Od. **μ**, 244: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδον 1 Sing. Aor. 2 Il. **κ**, 436: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἴδον 3 Pl. Aor. 2 Od. **μ**, 258: **ἴδον**, **εἶδω** 19.

ἰδοντ- Stammform des Part Aor. 2 **ἰδών**: Pl. Parm. 132, b; **-τα** Pl. Symp. 213, b; **-τες** Rep. 496, c: **οἶδα**, **εἶδω** 19.

ἰδρύατο 3 Sing. Plsprf. **ἐν-** Her. 2, 156 [**110**]. **ἱδρύω** 21.

ἰδρύθην (< **ἰδρύνθην**) Aor. Pass. Her. 1, 172; Thuc. 3, 72; Xen. Cyr. 8, 4, 10: **ἱδρύω** 21.

ἴδρῡκα Perf. selten **καθ-** Arist. de part. An. 3, 4: **καθιδρύω** 22.

1) **ἴδρῡμαι** Perf. Theocr. 17, 21; Aesch. Sup. 413: **ἱδρύω** 21.

2) **ἴδρυμαι** Perf. Med. Her. 2, 42; Pl. Symp. 195, e: **ἱδρύω** 21.

ἰδρύνθην (< **ἰδρύθην**) Aor. Pass. meist ep. Il. **η**, 56; **ἀφ-** Anth. Pl. 260; **ἐν-** Anth. 10, 9: **ἱδρύω** 21.

---

11 sich wundern, bewundern. 12 heilen. 13 schreien, laut rufen. 14 zusenden, antreiben. 15 erwärmen; erweichen, erfreuen. 16 senden; **ἀφ-** entsenden. 17 gehen. 18 umrauschen. 19 **εἶδον**, ep. auch **ἴδον** sehen, betrachten, zu-, an-, einsehen; *Pass.* gesehen werden, scheinen. 20 kommen, gelangen; befallen. 21 niedersetzen, errichten. 22 niedersetzen; *Pass.* sich setzen, sich niederlassen; *Med.* errichten.

ἵδρῡσα Aor. Od. γ, 37: ἱδρύω 1.
ἱδρυσάμην Aor. Med. Pl. Tim. 38, d; Eur. Hcrc. Fur. 49: ἱδρύω 1.
ἵδρῦσε Aor. Anth. 7, 109; Nonn. D. 422: ἱδρύω 1.
ἱδρῦσθαι Inf. Perf. Pass. Soph. Tr. 68; Thuc. 8, 40: ἱδρύω 1.
ἱδρύσομαι Fut. Med. Eur. Heracl. 397: ἱδρύω 1.
ἱδρῦσω Fut. καθ- Eur. Bacch. 1339: ἱδρύω 1.
ἱδρυτέον Vb. Ar. Fr. 923: ἱδρύω 1.
ἱδρῶσα Part. Praes. Il. λ, 598: ἱδρόω 2.
2) ἵδρωσα Aor. Il. δ, 27; Xen. Cyr. 8, 1, 38: ἱδρόω 2.
ἱδρώσω Fut. Il. β, 388: ἱδρόω 2.
ἴδω (< ἴδωμι) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ω, 555: ἴδον, εἶδω 3.
ἴδωμαι Conj. Aor. 2 M. Il. χ, 450; -ηαι τ, 144; -ηται Od. δ, 412; -ώμεθα κ, 44; -ησθε θ, 307; -ωνται: ἴδον, εἶδω 3.
ἴδωμεν 1 Plur. Aor. 2 Od. φ, 112; Pl. Phaedr. 268, a: ἴδον, εἶδω 3.
ἴδωμι (< ἴδω) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. σ, 63: ἴδον, εἶδω 3.
ἰδών Part. Aor. 2 Il. α, 148 Δ*: ἴδον, εἶδω 3.
ἴδωσι 3 Plur. Aor. 2 Il. τ, 174: ἴδον, εἶδω 3.
ἴε (< ἴεν, ἧϊεν, ἧϊε, ἧεν, ἧε, att. ἧει, ἧειν) 3 Sing. Impf. Od. η, 82: εἶμι 4.
ἴε Imper. ξύνιε Theogn. 1240 Bekker [267]: ξυνίημι 5.
ἴεε (< ἴει, ἴη) Impf. ἀν- Her. 4, 125 (> -ιει) [267]: ἀνίημι 7.
1) ἴεε (< ἴεσ, ἴη) 3 Sing. Impf. Il. α, 479 B*; παρ- Xen. Cyr. 1, 4, 6; ἀν- Her. 4, 28; ἐξ- 7, 124: ἵημι 5.
2) ἴει 2 Sing. Imper. Il. φ, 338; ξυνίει Od. α, 271; προ- ω, 519; ἀν- Ar. Ran. 1462: (ξυν)ίημι 5a.
ἴει oder ἰεῖ (< ἴησι) 3 Sing. Praes. μεθίει oder μεθιεῖ Il. κ, 121; προΐει β, 752 [266]: μεθίημι 6.
ἰεῖεν (< ἰοῖεν) 3 Plur. Opt. Praes. ἀφιεῖεν: ἀφίημι 9.
ἰείης 2 Sing. Opt. Praes. ἀν- Od. β, 185: ἀνίημι 7.
ἴειν Imper. προ- Od. ι, 88; κ, 100 [267] μ, 9: προΐημι 8.
1) ἴεις (< ἰεῖς, ἴῃς) 2 Sing. Praes. μεθίεις Od. δ, 372 (> μεθίης Bekker) [266]: μεθίημι 6.
2) ἴεις 2 Sing. Imprf. προΐεις Od. ω, 333 [267]: προΐημι 8.
ἰείς Part. Praes. ἐφιείς Il. α, 51; ἀποπροϊείς Od. χ, 82: ἐφ-, ἀποπροΐημι 8.
ἰεῖς (< ἴεις, ἴῃς) 2 Sing. Praes. μεθιεῖς Il. ζ, 523 (> μεθίης Bekker) [266]: μεθίημι 6.
ἰεῖσι(ν) (< ἰᾶσι(ν)) 3 Pl. Praes. Il. γ, 152; προϊεῖσι λ, 270; Her.: (προ)ίημι 8.
ἴεμεν 1 Plur. Praes. μεθίεμεν Il. ξ, 364; ἀφίεμεν Pl. Rep. 451, b: μεθ-, ἀφίημι [466] 6. 9.
ἰέμεν (< ἰέμεναι, ἰέναι) Inf. Praes. Hes. bei Athen 10, 782, a: ἴημι 7a.
ἰέμεναι (< ἴμεν, ἴμεναι, ἰέναι) Inf. Praes. ἐσ- Od. χ, 470: εἶμι 5.
ἰέμεναι (< ἰέμεν, ἰέναι) Inf. Praes. μεθ- Il. ν, 114 [266]: ἴημι 5.
ἰέμενος (> ἰέμενος Wolf) Part. Med. (327) Od. ρ, 5; -ον τ, 187; ἰεμένοιο Il. ν, 291; -μένω ν, 707; -μένων Od. υ, 356: εἶμι 4.
ἰέμενος Part. Aor. 2 Med. Pl. Crat. 419, c: ἴημι 9a.
ἰέμεσθα 1 Pl. Praes. Med. Soph. Ant. 432: ἴημι 9a.
ἰέμην Imprf. Ar. Equ. 625: ἵεμαι 10.
ἴεν (< ἴε, ἧϊεν, ἧϊεν, ἧεν, ἧε, att. ἧει, ἧειν) 3 Sing. Imprf. Od. ρ, 30 B*: εἶμι 4.
ἴεν 3 Plur. Impf. ξυν- nach Aristarch Il. α, 273 (> ξύνιον): ξυνίημι 9b.
ἴεν (< ἴεσαν) 3 Pl. Imprf. Il. μ, 33; Pind. I. 1, 25; μέθιεν Od. φ, 377 [267]: (μεθ)ίημι 6.
ἰέναι (< ἰέμεναι, ἰέμεν) Inf. Praes. ἀφ- Pl. Leg. 962, d: ἀφίημι 9.
ἰέναι (< ἴμεν, ἴμεναι, ἰέμεναι) Inf. Praes. Il. α, 227; Xen. Pl. u. s. w.: εἶμι 4.
ἰεντ- Stammform des Part. ἰείς: ἰέντα Pl. Theaet. 194, a: ἵημι 5.
ἴενται 3 Plur. Praes. Med. Od. χ,

---

1 niedersetzen, errichten. 2 schwitzen. 3 εἶδον, cp. auch ἴδον sehen, betrachten, zu-, an-, einsehen; *Pass.* gesehen werden, scheinen. 4 gehen. 5 senden. 5a zusammenbringen; hören, vernehmen. 6 nachlassen. 7 hinauf-, emporsenden, -schicken. 8 vor(aus)schicken, entsenden. 9 entsenden. 9a senden, schicken. 9b stellen, setzen, legen. 10 eilig gehen, eilen.

304 (> ἵενται von ἵημι Wolf.): εἰμί 4.

ἵενται 3 Pl. Praes. Med. Xen. An. 5, 7, 24: ἵημι 9a.

ἵεντο 3 Pl. Imprf. Il. ν, 501. Xen. An. 4, 2, 7; 5, 2, 8: ἵημι 9a.

ἵες (< ἧϊες) 2 Sing. Imprf.: εἰμί 4.

ἵεσαν Imprf. Her. stets, und ἀπίησον [267] ἀφ- Thuc. 4, 48; ἠφ- 21, 79: ἀφίημι 9.

ἵεσθαι Inf. Praes. M. Her. 6, 134; Xen. An. 3, 4, 41; 5, 7, 25: ἵημι 9a.

ἵεσθε 2 Plur. Imper. Praes. Med. Il. μ, 274: εἰμί 4.

ἵεσκε Imprf. iter Theogn. 157; μεθίεσκε Ap. Rh. 3, 274: μεθίημι 6.

ἵεσο Imper. ἀφ- Pl. Theaet. 146, b: ἀφίημι 9.

1) **ἵετε** 2 Plur. Imper. Praes. μεθίετε Il. δ, 234; ἀφίετε Od. χ, 251: (μεθ-, ἀφ)ίημι 6. 9.

2) **ἵετε** 2 Plur. Praes. καθίετε Il. φ, 132; μεθίετε μ, 409; ν, 116; ἀφίετε Lys. 7, 8: καθ-, μεθ-, ἀφίημι 5. 9.

ἵετο 3 Sing. Plsprf. Her. 9, 78: ἵημι 9a.

ἴζανον Imprf. Il. ψ, 258; Od. ω, 209: ἰζάνω 11.

ἵζε Imper.: ἵζω 12.

ἵζε (< ἵζεσκον) Imprf. Eur. Alc. 946: ἵζω 12.

ἵζέσκον (< ἵζε) Imprf. iter. Od. γ, 409: ἵζω 12.

ἱζηκώς Part. Perf. συν- Galen. de Us. part. 19, 11: ἵζω 12.

ἵζησα Aor. Dio Cass. 50, 2; Philostrat. V., Apoll. 2, 11, 59; συν- Plut. M. 665: ἵζω 12.

ἱζόμην Imprf. Il. σ, 522; Her. 4, 146: ἵζω 12.

1) **ἵῃ** (< ἵῃσι) 3 Sing. Conj. Praes. Od. σ, 194; Pl. Tim. 84, c A*: εἰμί 4.

2) **ἵῃ** (< ἵῃσι) 3 Sing. Conj. Praes. ἀφίῃ Pl. Parm. 156, a: ἀφίημι 9.

ἵηλα Aor. Il. ο, 19: ἰάλλω 13.

ἵηνα Aor. -ατε Od. θ, 426; ἰήνῃ Conj. Il. ω, 119: ἰαίνω 14.

ἰήνῃ s. u. ἵηνα.

ἵῃς (< ἵῃσθα) 2 Sing. Conj. Praes. Il. ω, 295; Eur. Ion. 1603: εἰμί 4.

ἵῃσθα (< ἵῃς) 2 Sing. Conj. Praes. Il. κ, 67: εἰμί 4.

ἵῃσι(ν) (< ἵῃ) 3 Sing. Conj. Praes. Il. ι, 701: εἰμί 4.

ἵησι(ν) (< ἵητι, ἵει, ἰεῖ) 3 Sing. Praes. Il. φ, 158; Od. η, 130; λ, 239; Xen. Cyr. 8, 3, 28; ἀνίησι Od. δ, 568; Pl. Crat. 403, e; ἐνίησι Od. μ, 65 [267]: (ἀν-, ἐν)ίημι 5.

ἵῃσι(ν) (< ἵῃ) 3 Sing. Conj. Praes. μεθίῃσι Il. ν, 234 [266]: μεθίημι 6.

ἰήσομαι (< ἰάσομαι) Fut. ion. -ετα Od. ι, 520. 525 [11]: ἰάομαι 15.

ἵητι (< ἵησι) 3 Sing. Praes. dor. ἐφ- Pind. I. 2, 9, ὑφ- Theocr. 414; προϊημι 11, 47 [256]: ἐφίημι 16.

ἵθ' (< ἴθι) 2 Sing. Imper. Il. γ, 390; Eur. Phoen. 921: εἰμί 4.

ἴθι (< ἴθ') 2 Sing. Imper. Praes. Il. α, 32 Γ*; Aesch. Pers. 657; Eur. El. 1340; Ar. Vesp. 1153; Nub. 497; Pl. Γ*; εἰμί 4.

ἰθῡνα Aor. Od. ψ, 197: ἰθύνω 17.

ἰθύνετο Imprf. Od. χ, 8: ἰθύνω 17.

ἰθύνθην Aor. Pass. Il. π, 475: ἰθύνω 17.

ἴθῡσα Aor. Il. ο, 693; Her. 4, 122: ἰθύω 18.

ἴκανον Imprf. Il. δ, 210: ἱκάνω 19.

ἵκατο (< ἱκέατο) 3 Plur. Aor. 2 Od. Plsprf. Her. [109]: ἵκνεομαι 20.

ἱκέατο (< ἵκατο) 3 Plur. Aor. 2 Od. Plsprf. Her. [100]: ἵκνεομαι 20.

ἵκηται Conj. Aor. 2 Pl. Phaedr. 276, d: ἱκνέομαι 20.

ἱκνεύμεσθα 1 Plur. Praes. Od. ω, 339: ἱκνέομαι 20.

ἱκόμην Aor. 2 Il. ξ, 260; Eur. Med. 484; -οίμην Ion. 11, 14; selten in Prosa Thuc. 5, 40: ἱκνέομαι 20.

ἷκον Imprf. Il. α, 317: ἵκω 22.

ἷκτο Plsprf. oder Aor. 2 sync. Hes. Th. 481 [149. 150]: ἱκνέομαι 20.

ἵλαθι (< ἵληθι) Imper. Theocr. 15, 142: ἵλημι 21.

ἱλαξάμην (< ἱλασάμην, ἱλασσάμην): Aor. Med. Ap. Rh. 1, 1093; ἱλάσκομαι 21.

ἱλασάμην (< ἱλασσάμην) Aor. Med. Luc. de Sacr. 12; ἐξ- Xen. Cyr. 7, 2, 19: ἱλάσκομαι 21.

---

11 sich setzen, sitzen. 12 sich setzen, lagern, sitzen. 13 werfen, senden, schiessen. 14 erwärmen; erweichen, erfreuen. 15 heilen. 16 zusenden. 17 gerade machen; lenken, leiten; recht machen. 18 gerade an-, vordringen; anstürmen. 19 gelangen, erreichen, kommen. 20 kommen, gelangen; befallen. 21 = ἱλάομαι versöhnen. 22 wohin kommen, gelangen, erreichen.

ἐλάσθην Aor. Pass. pass. N. T. Luc. 18, 13: ἐλάσκομαι 4.

ἐλάσομαι (< ἐλάσσομαι, ἐλάξομαι) Fut. Pl. Phaed. 95, a: ἐλάσκομαι 4.

ἐλασσάμην (< ἐλασάμην, ἐλαξάμην) Aor. Med. Il. α, 100: ἐλάσκομαι 4.

ἐλάσσεαι Fut. Il. α, 147; vgl. ἐλάσσομαι: ἐλάσκομαι 4.

ἐλάσσομαι (< ἐλάσομαι, ἐλάξομαι) Fut. Od. γ, 419: ἐλάσκομαι 4.

ἔλᾶτε 2 Plur. Imper. Ap. Rh. 4, 984; Maneth. 6, 754: ἔλημι 4.

ἔλῃθι (ἔλαθι) Imper. Od. 1, 380: ἔλημι 4.

ἐλήκοι Opt. Perf. Hym. 1, 165: ἔλημι 4.

ἐλήκω Conj. Perf. Od. φ, 365: ἔλημι 4.

ἔμασα (< ἴμασσα) Aor. Il. λ, 280: ἰμάσσω 5.

ἴμασσα (< ἔμασα) Aor. Il. ο, 17: ἰμάσσω 5.

ἰμασσόμενος Fut. Pass. Anth. 7, 696: ἰμάσσω 5.

ἰμείραιτο Opt. Aor. Med. Il. ξ, 163: ἰμείρω 6.

ἴμειρον Imprf. Aesch. Pers. 233; Il. κ, 431: ἰμείρω 6.

ἰμείροντο Imprf. Med. Her. 6, 120: ἰμείρω 6.

1) ἴμεν 1 Plur. Praes. Il. ρ, 155; Od. β, 127; σ, 288; κ, 431; ἔξιμεν Eur. Phoen. 615; ἀπ- Xen. An. 2, 2, 10 *B**: εἶμι 1.

2) ἴμεν (< ἴμεναι, ἰέμεναι, ἰέναι) Inf. Praes. Il. α, 170 *Γ**; Pind. O. 6, 63: εἶμι 1.

ἴμεναι (< ἴμεν, ἰέμεναι, ἰέναι) Inf. Praes. Il. ν, 365; Od. ϑ, 287 [*285*]: εἶμι 1.

ἰμέρϑην Aor. Pass. als Act. Her. 7, 44: ἰμείρω 6.

ἱμερτός Vb. Il. β, 751; Pind. P. 9, 75: ἰμείρω 6.

ἐνδαλϑείς Part. Aor. Pass. Lycophr. 961: ἐνδάλλομαι 7.

ἐνδάλλετο Imprf. Il. ρ, 213: ἐνδάλλομαι 7.

ἴον 3 Plur. Imprf. ἤφ- Isae. 6, 40: ἀφίημι 2.

ἔξα Aor. 1 sp. Qu. Sm. 12, 460; Anth. 8, 170: ἵκω 8.

ἵξομαι (< ἑξοῦμαι) Fut. Od. τ, 20; Soph. Ai. 1365: ἱκνέομαι 3.

ἔξον Aor. 2 Il. ε, 773; -ες Hom., Hym. 1, 45 (< ἵξας): ἵκω 8.

ἑξοῦμαι (> ἵξομαι) Fut. Anth. 9, 341: ἱκνέομαι 3.

ἰξῶ Fut. megar. Ar. Ach. 742: ἵκω 8.

ἴοι (< ἰείη [εἴη Il. ω, 139; Od. ξ, 496?]) 3 Sing. Opt. Il. ξ, 21 [*287*]; Pl. Tim. 17, d: εἶμι 9.

ἴοιεν 3 Plur. Opt. Pl. Rep. 360, c; Xen. An. 1, 10, 5: εἶμι 9.

ἴοιεν (< ἰείεν) 3 Plur. Opt. Praes. ἀφίοιεν Xen. Hell. 6, 4, 3 (*311*): ἀφίημι 10.

ἰοίην (< ἴοιμι) 1 Sing. Opt. Praes. Xen. Symp. 4, 16: εἶμι 9.

ἴοιμεν 1 Plur. Opt. Praes. διεξ- Pl. Leg. 635, e; εἰς- Prot. 314, c: (διεξ-, εἰς)ειμι 9.

ἴοιτε (< ἰείητε, ἰείτε) 2 Plur. Opt. ἀφίοιτε Pl. Ap. 29, d (*311*): ἀφίημι 10.

ἴοιτε 2 Plur. Opt. Praes.: εἶμι 9.

ἴομεν (< ἴωμεν) 1 Plur. Conj. Praes. mit verkürztem ω [*285*] Il. β, 440 *Γ**: εἶμι 9.

ἰόν Neutr. Part. Praes. Xen. Oec. 20, 23; Pl. Parm. 138, e: εἶμι 9.

ἰόνϑ' Acc. Part. Praes. st. ἰόντα Il. α, 567: εἶμι 9.

ἰοντ- Stammform des Part. Praes. ἰών: ἰόντος Il. ν, 19 *B**; Pl. Phaedr. 240, e; -τι Il. π, 338 *B**; -τα Il. δ, 480 *Γ**; Pl. Symp. 210, a; ἰόντε Il. λ, 324; φ, 285; -τες ι, 87 *B**; Xen. Mem. 4, 3, 13; -των Il. κ, 389; Aesch. Pers. 245; Pl. Rep. 489, d; -τας Il. σ, 286; Xen. Cyr. 3, 2, 31; vgl. ἰοῦσα, ἰοῦσιν: εἶμι 9.

1) ἰόντων Gen. Plur. Part. Praes. s. u. ἰοντ-: εἶμι 9.

2) ἰόντων (< ἴτωσαν, ἴτων) 3 Plur. Imper. Praes. Thuc. 4, 118; Pl. Leg. 956, c (*321*): εἶμι 9.

ἰοῦσα Fem. Part. Il. γ, 406 *Γ**; -ης α, 482; -αν γ, 154; -αι ν, 254; -ας ι, 508. — Pl. Leg. 466, c: εἶμι 9.

ἰοῦσιν Dat. Plur. Part. Xen. An. 2, 3, 6: εἶμι 9.

ἵπταμαι Praes. Med. wie ἵσταμαι Luc. Soloec. 7; ἐφ- Mosch. 1, 16: ἵπτημι 11.

---

1 gehen. 2 entsenden. 3 kommen, gelangen; befallen. 4 versöhnen. 5 peitschen, geisseln. 6 sich sehnen, verlangen nach ... 7 mit-, zusammenspringen. 8 wohin kommen, gelangen, erreichen. 9 gehen. 10 ent-

ἱπτάμην Aor. Med. Il. *ν*, 592; Eur. Hel. 18; *δι-* Pl. Leg. 686, a: *ἵπτημι* 11.
1) **ἴσαις** 2 Sing. Praes. dor. Theocr. 14, 34 (> *ἴσας, ἴσης*): *ἴσαμι* 12.
2) **ἴσαις** Part. Praes. Iesb. Anth. Pal. 7, 718: *ἴσαμι* 12.
ἴσαμεν 1 Plur. Praes. Pind. N. 7, 14: *ἴσαμι* 12.
ἴσαμι 1 Sing. Praes. dor. Pind. P. 4, 248: *ἴσαμι* 12.
ἴσαν (< *ἴϊον, ἴϊσαν, ἦεσαν*) 3 Plur. Imprf. Il. *α*, 494 *Γ**; Eur. Baech. 421 (> *ἴσα*): *εἰμι* 9.
ἴσαν (< *ἴσαον*) 3 Plur. Imprf. Il. *σ*, 405; Od. *δ*, 772; *ν*, 170; *ψ*, 152: *ἴσαμι, οἶδα* 12. 13.
1) **ἴσαντι** 3 Plur. Praes. Epich. 26; Theocr. 15, 64: *ἴσαμι* 12.
2) **ἴσαντι** Dat. Part. Pind. P. 3, 29: *ἴσαμι* 12.
ἰσᾶντι 3 Plur. Conj. Praes. Inscrpt. Cret. 3053: *ἴσαμι* 12.
ἴσᾶσι(ν) (< *ἴσαν, οἴδασιν*) 3 Plur. Praes. *οἶδα, εἴδω* 13.
ἰσάσκετο 3 Sing. Aor., Med. Il. *ω*, 607: *ἰσάζω*, gleichen, gleich machen.
ἴσᾶτε 2 Plur. Praes. Periand. Epist. Diog. Laert. 1, 99: *ἴσαμι* 12.
ἴσᾶτι 3 Sing. Praes. Theocr. 15, 146: *ἴσαμι* 12.
ἴσδω Praes. dor. für *ἵζω ἐφ-* Theocr. 5, 97: *ἵζω* 14.
ἴσθι Imper Aor. Od. *λ*, 224; Eur. H. F. 1125: *οἶδα, εἴδω* 13.
ἴσκε Imprf. Od. *τ*, 203; *χ*, 31; Ap. Rh. Theocr. Lycophr.: *ἴσκω* 15.
ἰσμεν (< *οἴδαμεν*) 1 Plur. Praes. Pl. Tim. 23, a: *οἶδα, εἴδω* 13.
1) **ἵστα** Imprf. Her. 2, 106; *κατ-* 6, 43: *(καθ)ιστάω, ἵστημι* 16.
2) **ἵστα** Imper. *καθ-* Il. *ι*, 202; *πρόσ-* Mach. Athen. 6, 243, f; Xenarch. Athen. 10, 426, b: *(καθ-, πρός) ἵστημι* 16.
ἱστᾶ (< *ἵστησι*) 3 Sing. Praes. ion. Her. 4, 103: *ἱστάω, ἵστημι* 16.
ἱσταῖεν 3 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίη 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Tim. 63, b: *ἵστημι* 16.
ἱσταίημεν (< *ἱσταῖμεν*) 1 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίην 1 Sg. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίης 2 Sg. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίητε (< *ἱσταῖτε*) 2 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταιήτην (< *ἱσταίτην*) 3 Dual. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίητον (< *ἱσταῖτον*) 2 Dual. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίμεθα 1 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίμεθον 1 Dual. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖμεν (< *ἱσταίημεν*) 1 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίμην 1 Sing. Opt. Praes. Pass.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖντο 3 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖο 1 Sing. Opt. Praes. Pass.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖσθε 2 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίσθην 3 Dual. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖσθον 2 Dual. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖτε (< *ἱσταίητε*) 2 Plur. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταίτην (< *ἱσταιήτην*) 3 Dual. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass. *ἐξ-* Pl. Rep. 380, d; *μεθ-* Parm. 162, c: *ἵστημι* 16.
ἱσταῖτον (< *ἱσταίητον*) 2 Dual. Opt. Praes.: *ἵστημι* 16.
ἵσταμαι 1 Sing. Praes. Pass. Il. *ν*, 271; Pind. N. 8, 19; *ἀφ-* Pl. Theaet. 169, b: *ἵστημι* 16.
1) **ἱστάμεθα** 1 Plur. Praes. Pass.: *ἵστημι* 16.
2) **ἱστάμεθα** 1 Plur. Imprf. Pass.: *ἵστημι* 16.
ἱστάμεθον 1 Dual. Praes. Pass.: *ἵστημι* 16.
ἱστάμεθον 1 Dual. Imprf. Pass.: *ἵστημι* 16.
ἵστᾰμεν 1 Plur. Praes. Ind.: *ἵστημι* 16.
ἱστάμενος Part. Praes. Pass. Il. *δ*, 203; *-ένοιο* Od. *ξ*, 162; *-ῳ η*, 83; *-άμενοι* Il. *μ*, 341; *-μένη β*, 271; *-αι σ*, 496. — Pl. Leg. 661, a: *ἵστημι* 16.

---

senden. 11 *ἵπτημι, ἵπταμαι* = *πέτομαι*, fliegen. 12 wissen, kennen. 13 wissen. 14 sich setzen, sitzen. 15 gleich, ähnlich machen, nachahmen. 16 setzen, legen, stellen.

ἱστάμην 1 Sing. Imprf. Pass. ἀν- Pl. Prot. 335, c: ἵστημι 1.
ἱστάν Neutr. Part. Praes.: ἵστημι 1.
ἱστᾶν Inf. Praes. Pl. Crat. 437, b: ἱστάω, ἵστημι 1.
ἱστάναι Inf. Praes. Her. 2, 110: ἵστημι 1.
ἱστάνειν Inf. Praes. καθ- Isae. 2, 29: καθιστάνω 3.
ἵστανον Imprf. συν- Polyb. 4, 82: συνιστάνω 4.
ἱσταντ- Stammform des Part. Praes. Pl. Soph. 252, a: ἵστημι 1.
ἵστανται 3 Plur. Praes. Pass. Il. μ, 44; Xen. An. 1, 10: ἵστημι 1.
ἱστᾶντι (< ἱστᾶσι, ἱστεῖσι) 3 Plur. Präes. dor. Tim. Locr. 100, b: ἵστημι 1.
ἵσταντο 3 Plur. Imprf. Pass. Il. β, 473 B*; δι- Xen. An. 1, 8, 20: ἵστημι 1.
1) ἱστάντων 3 Plur. Imper. Praes.: ἵστημι 1.
2) ἱστάντων Gen. Part. Praes. Pl. Soph. 252, a: ἵστημι 1.
ἵστᾱς Part. Praes.: ἵστημι 1.
ἵστασ' 3 Sing. Imper. Praes. Pass. Il. ν, 448: ἵστημι 1.
ἱστᾷς 2 Sing. Praes. Ar. Fr. 445: ἱστάω 1.
ἱστᾶσα Fem. Part. Praes.: ἵστημι 1.
ἵστασαι 2 Sing. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἵστασαν 3 Plur. Imprf. Ind. Her. 3, 48: ἵστημι 1.
ἵστασθαι Inf. Praes. Pass. Od. τ, 201; Xen. Cyr. 8, 6: ἵστημι 1.
1) ἵστασθε 2 Plur. Ind. Praes. Pass. καθ- Xen. Cyr. 8, 3: ἵστημι 1.
2) ἵστασθε 2 Plur. Imper. Praes. Pass. Il. λ, 591: ἵστημι 1.
3) ἵστασθε 2 Plur. Imperf. Pass.: ἵστημι. 1
ἱστάσθην 3 Dual. Imprf. Pass.: ἵστημι 1.
1) ἵστασθον 2 Dual. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
2) ἵστασθον 3 Dual. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
3) ἵστασθον 2 Dual. Imper. Praes.: ἵστημι 1.
4) ἵστασθον 2 Dual. Imprf. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστάσθω 3 Sing. Imper. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
1) ἱστάσθων 3 Dual. Imper. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
2) ἱστάσθων (< ἱστάσθωσαν) 3 Pl. Imper. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστάσθωσαν (< ἱστάσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστᾶσιν 3 Plur. Praes. Il. ν, 336; Pl. Phaedr. 232, d: ἵστημι 1.
ἵστασκον Imperf. iter. Od. τ, 574 [143]: ἵστημι 1.
ἵστασο 3 Sing. Imper. Praes. Pass. Il. λ, 314; Od. ρ, 31 A*: ἵστημι 1.
ἵστᾶσο 2 Sing. Imprf. Pass. Eur. Alc. 1122; Phoen. 40; Pr. Vesp. 285: ἵστημι 1.
ἵσταοι (< ἵστη) 3 Sing. Imprf. Od. τ, 574: ἵστημι 1.
ἵστατ' 3 Sing. Imprf. Il. ν, 702: ἵστημι 1.
ἵστανται 3 Sing. Praes. Pass. Il. κ, 173; Pind. O. 8, 78: ἵστημι 1.
1) ἵστατε 2 Plur. Praes. Ind.: ἵστημι 1.
2) ἵστατε 2 Plur. Imper. Praes.: ἵστημι 1.
3) ἵστατε 2 Plur. Imperf.: ἵστημι 1.
1) ἱστάτην 3 Dual. Imper. Praes.: ἵστημι 1.
2) ἱστάτην 3 Dual. Imprf.: ἵστημι 1.
ἵστατο 3 Sing. Imprf. Pass. Il. ν, 333 B*: ἵστημι 1.
1) ἵστατον 2 Dual. Praes. Ind.: ἵστημι 1.
2) ἵστατον 3 Dual. Praes. Ind.: ἵστημι 1.
3) ἵστατον 3 Dual. Imprf.: ἵστημι.
4) ἵστατον 2 Dual. Imper. Praes.: ἵστημι 1.
ἱστάτω 3 Sing. Imper. Praes. καθ- Pl. Leg. 928, d: ἵστημι 1.
ἱστάτων 3 Dual. Imper. Praes.: ἵστημι 1.
1) ἵστε (< οἴδατε) 1 Pl. Praes. Od. η, 211; Xen. Hell. 6, 5, 44; Pl. Rep. 328, a: οἶδα, εἴδω 2.
2) ἵστε 2 Plur. Imper. Pl. Phaed. 63, b: οἶδα, εἴδω 2.
ἱστέασι (< ἱστᾶσι) 3 Pl. Praes. κ, Her. 5, 71 (< ἱστᾶσι) 1, 200; ἀν- 3, 62: ἵστημι 1.
ἱστέαται 3 Plur. Praes. Her. 2, 50 [107]: ἵστημι 1.
ἵστη Imper. st. ἵστηθι Il. φ, 313: ἵστημι 1.

---

1 setzen, legen, stellen. 2 wissen. 3 niedersetzen, hinstellen. 4 zu-

ἵστη Imperf. Ar. Vesp. 40; ἀν- Her. 1, 196: ἵστημι 1.
ἱστῇ 2 Sing. Praes. Pl. Theaet. 157, b: ἵστημι 1.
ἱστῇ 3 Sing. Conj. Praes.: ἵστημι 1.
ἱστῇ 2 Sing. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἵστημεν 1 Plur. Imprf Ind.: ἵστημι 1.
ἵστην 1 Sing. Imprf.: ἵστημι 1.
ἵστης 2 Sing. Praes. Ind.: Aesch. Ch. 885: ἵστημι 1.
ἵστης 2 Sing. Imprf. ἵστημι 1.
ἱστῇς 2 Sing. Conj. Praes. Pl. Prot. 356, b: ἵστημι 1.
ἵστῆσθε 2 Plur. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστῆσθον 3 Dual. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστῆσθον 2 Dual. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἵστησιν 3 Sing Praes. Pl. Crat. 437, a: ἵστημι 1.
ἱστῆται 3 Sing. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστῆται od. ἵστηται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Pl. Parm. 156, c: ἵστημι 1.
ἱστῆτε 2 Plur. Conj. Praes.: ἵστημι 1.
ἱστῆτον 2 Dual. Conj. Praes.: ἵστημι 1.
ἱστῆτον 3 Dual. Conj. Praes.: ἵστημι 1.
ἵστω 3 Sing. Impr. Praes. Il. ο, 36; τ, 258: οἶδα, εἶδω 2.
ἱστῶ 1 Sing. Conj. Praes.: ἵστημι 1.
ἱστῶμαι 1 Sing. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pass. ἀφ- Pl. Leg. 960, e; Phil. 41, b: ἵστημι 1.
ἱστώμεθον 1 Dual. Conj. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἱστῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 361, b; καθ- Rep. 421, b: ἵστημι 1.
ἱστῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Pass. ἀφ- Pl. Leg. 932, c: ἵστημι 1.
ἱστῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes.: ἵστημι 1.
ἰσχανάασκον Imprf. iter. Il. ο, 723: ἰσχάνω 6.
ἰσχἄνέτην Dual. Imprf. Il. ϱ, 747: ἰσχάνω 6.
ἰσχανόωντο Imprf. Il. μ, 38; Ap. Rh. 2, 864: ἰσχάνω 6.
ἴσχνᾶνα (< ἴσχνηνα) Aor. Ar. Ran. 941: ἰσχναίνω 7.
ἰσχνάνθην Aor. Pass. Hippocr. 5, 676: ἰσχναίνω 7.
ἰσχνανοῦμαι Fut. Med. κατ- Aesch. Prom. 269: ἰσχναίνω 7.
ἴσχνηνα (< ἴσχνανα) Aor. Her. 3, 24: ἰσχναίνω 7.
ἰσχόμην Imprf. Med. Il. φ, 366; Xen. An. 6, 3, 9: ἴσχω 6.
ἴσχον Imprf. Il. ο, 618: ἴσχω 6.
ἴσχῡκα Perf. Aesch. 1, 165: ἰσχύω 8.
ἰσχυρισάμην Aor. Med. Pl. Gorg. 489: ἰσχυρίζομαι 9.
ἰσχυρίσοῦμαι Fut. att. Lys. 6, 35: ἰσχυρίζομαι 9.
ἰσχυριστέον Vb. Pl. Rep. 533: ἰσχυρίζομαι 9.
ἴσχῡσα Aor. Soph. Ai. 502: ἰσχύω 8.
ἰσχύσω Fut. Hom. Batr. 279: ἰσχύω 8.
ἴτε 2 Plur. Imper. Praes. Il. α, 335; Pind. P. 11, 3; Aesch. Sept. 110; Pl. Leg. 797, d: εἶμι 10.
ἴτην (ᾔτην) 3 Dual. Imprf. Il. α, 347: εἶμι 10.
ἴτον 2. 3 Dual. Ind. Praes.: εἶμι 10.
ἴτω 3 Sing. Imper. Praes. Il. η, 372 B*; Aesch ; Eur. Bacch. 365; I. A. 1470; Hel. 1431; Pl. Ap. 19, a; Leg. B*: εἶμι 10.
1) ἴτων (< ἴτωσαν, ἰόντων) 3 Plur. Imper. Aesch. Eum. 32 (321): εἶμι 10.
2) ἴτων 3 Dual. Imper. Praes.: εἶμι 10.
ἴτωσαν (< ἰόντων, ἴτων) 3 Plur. Imper. Praes. Eur. I. T. 1480; Pl. Leg. 765, a; 925, c; ἐπεξ- 873, e; προ- Xen. Ven. 4, 3 (321): εἶμι 10.
ἴω 1 Sing. Conj. Praes. Il. π, 245 B*; εἰσίω Pl. Gorg. 521, c: εἶμι 10.
ἴωμεν (< ἴομεν) 1 Plur. Conj. Pl. Parm. 163, b: εἶμι 10.
ἰών Part. Praes. Il. α, 138 Λ*; Pind O. 3, 36; Xen. Cyr. 4, 5, 26: εἶμι 10
ἴωσι 3 Plur. Conj. Praes. Il. μ, 239; Pl. Rep. 568, c; Leg. 796, c: εἶμι 10.

---

sammenstellen. 5 senden, schicken. 6 (an-, zurück)halten. 7 mager, trocken machen, dörren; demüthigen. 8 stark sein; können, vermögen. 9 sich stark machen; versichern; fest vertrauen. 10 gehen.

K.

καέντα Part. Aor. 2 κατα- Her. 1, 51: καίω 1.

καζόμενος Part. Nicet. Annal. p. 148: κάζω 2.

καήμεναι (< καῆναι) Inf. Aor. 2 ep. Il. ψ, 210: καίω 1.

καῆναι (< καήμεναι) Inf. Aor. 2 κατα- Her. 2, 107: καίω 1.

καήσομαι (< κανθήσομαι) Fut. Pass. sp. Apocr. Syr. 28, 24; κατα- N. T. 1 Cor. 3, 15: καίω 1.

καθᾶρ- Aor. -ης Xen. Oec. 18, 8; Pl. Leg. 735, b (> καθαίρῃ): καθαίρω 3.

καθαρ(ην) (< καθαρθ(ην)) Aor. Pass. ἀποκαθαρῇ Arr. Ven. 27, 1: καθαίρω 3.

καθαρθ(ην) (< καθαρ(ην)) Aor. Pass. -θῇ, -θείς, -θέντα Pl. -θήτω Leg. 865, d: καθαίρω 3.

καθαροῦμαι Fut. Med. Pl. Crat. 396, e: καθαίρω 3.

καθαρτέον Vb. Hippocr. 2, 129: καθαίρω 3.

καθαρῶ Fut. Xen. Oec. 18, 6: καθαίρω 3.

καθεδήσομαι (< καθεσθήσομαι, καθεδοῦμαι) Fut. Diog. Laert. 2, 72: καθέζομαι 4.

καθεδοῦμαι (< καθεδήσομαι, καθεσθήσομαι) Fut. Med. -εῖ Ar. Ran. 200; -ούμεθ' Av. 727; -οῦνται Ar. Eccl. 617: καθέζομαι 4.

καθεζόμην (< ἐκαθεζόμην) Imprf. -έζετο Il. α, 360 *B**; Aesch. Eum. 6; -όμεσθαι Eur. Heracl. 33; -τ' Phoen. 75: καθέζομαι 4.

καθείατο (< καθῆντο) 3 Plur. Imprf. Il. λ, 76: κάθημαι 5.

καθεσθήσομαι (< καθεδήσομαι, καθεδοῦμαι) Fut. Med. προ- Aesch. 3, 167: καθέζομαι 4.

καθευδηκέναι Inf. Perf. Epiphan.: καθεύδω 6.

καθευδήσῃ Conj. Aor. Luc. Asin. 6: καθεύδω 6.

καθευδήσω Fut. Lys 1, 10; Xen. Cyr. 6, 2, 30: καθεύδω 6.

καθευδητέον Vb. Pl. Phaedr. 259, d: καθεύδω 6.

καθεῦδον (< καθηῦδον, ἐκάθευδον) Imprf. -ε Od. δ, 304; -δ' Il. α, 611; Ar. Av. 495: καθεύδω 6.

κάθημαι 1 Sing. Praes. Pl. Phaed. 98, c: κάθημαι 5.

καθήμεθα 1 Plur. Praes. Pl. Dem. 11, 17: κάθημαι 5.

καθήμεθα 1 Plur. Imprf. Soph. Ant. 411: κάθημαι 5.

καθήμενος Part. Praes. Ar. Pax. 666: κάθημαι 5.

κάθηνται (< κατέανται) 3 Plur. Praes. Pl. Rep. 555, d: κάθημαι 5.

καθῆντο (< καθείατο) 3 Plur. Imprf. Ar. Eccl. 302; Dem. 18, 30: κάθημαι 5.

καθῆρ-, κάθηρα (< ἐκάθηρα) Aor. -εν Il. ξ, 171; -αν Od. ζ, 93; καθῆραι ζ, 87; Xen. An. 5, 7, 35 (> -ᾶραι); -ήραντες Od. ω, 44. — καθήρῃ Pl. Rep. 573, b; -ειεν, -άτω Leg.: καθαίρω 3.

καθήρ(αμην) Aor. Med. -ηται Pl. Leg. 881, e; -άσθω 868. a; -ασθαι, -άμενος Pl.: καθαίρω 3.

κάθησαι (< κάτησαι) 2 Sing. Praes. Xen. Cyr. 3, 1, 6: κάθημαι 5.

καθῆσθαι Eur. Heracl. 55: κάθημαι 5.

κάθησθε 2 Plur. Praes. Dem. 2, 24: κάθημαι 5.

καθῆσθε 2 Plur Imprf. Dem. 25, 21: κάθημαι 5.

καθῆστο (< καθῆτο, ἐκάθητο) Imprf. Il. α, 569; Pl. Rep. 328: κάθημαι 5.

κάθησο 2 Sing. Imper. Praes. Il. β, 191; Eur. I. A. 127: κάθημαι 12.

καθήσομαι Fut. Eur. Fr. 77: κάθημαι 5.

κάθηται 3 Sing. Praes. Pl. Ap. 35, c: κάθημαι 5.

κάθηται 3 Sing. Conj. Praes. Ar. Equ. 754: κάθημαι 5.

καθῆτο (< ἐκάθητο, καθῆστο) Imperf. Dem. 18, 619: κάθημαι 5.

καθηῦδον (< ἐκάθευδον, καθεῦδον)

---

1 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, anbrennen; *Med.* nur *Aor.* sich etwas anzünden. 2 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 3 reinigen; *Med.* sich ∼. 4 καθέζομαι sich niedersetzen, sitzen; καθίζω *a. trans.* niedersetzen. sich setzen lassen; *b. intrans. u. Med.*

Imprf. Pl. Symp. 217, d; 219, d; 220, d: *καθεύδω* 6.

καθιζήσομαι (< *καθίσομαι, καθιοῦμαι*) Fut. Med. Pl. Phaedr. 229, a: *καθίζω* 4.

κάθιζον (< *ἐκάθιζον*) Imprf. Il. *γ*, 426; *θ*, 436: *καθίζω* 4.

καθίξας (< *καθίσσας*) Part. Aor. dor. Theocr. 1, 12: *καθίζω* 4.

καθιξῶ (< *καθίσω, κατίσω, καθιῶ*) Fut. Bion. 4, 16: *καθίζω* 4.

καθιοῦμαι (< *καθιζήσομαι, καθίσομαι*) Fut. Med. V. T. Ps. 131, 13: *καθίζω* 4.

καθῖσα (< *ἐκάθισα, κατῖσα, κάτισα*) Aor. att. Eur. Phoen. 1188; Ar. Ran. 911; Thuc. 7, 82: *καθίζω* 4.

καθισ(αμην) Aor. Med. *-μενος* in *συμπαρα-* Dem. 28, 15; *παρα-* Xen. Cyr. 5, 5, 7: *καθίζω* 4.

καθίσομαι (< *καθιζήσομαι, καθιοῦμαι*) Fut. Med. sp. N. T. Luc. 22, 30: *καθίζω* 4.

καθίσσας (< *καθίξας*) Part. Aor. Il. *ι*, 488: *καθίζω* 4.

καθίσω (< *κατίσω, καθιῶ, καθιξῶ*) Fut. Apoll. Com. Fr. 4, 451: *καθίζω* 4.

καθιῶ (< *καθίσω, κατίσω, καθιξῶ*) Fut. Xen. An. 2, 1, 4: *καθίζω* 4.

καθοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Ar. Lys. 149 (> *καθήμεθα*): *κάθημαι* 5.

καθοίμην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Theag. 130, e: *κάθημαι* 5.

καθοῖτο 3 Sing. Opt. Praes. Ar. Ran. 919: *κάθημαι* 5.

καθῶμαι 1 Sing. Conj. Praes. Eur. Hel. 1084: *κάθημαι* 5.

καθώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Dem. 4, 44: *κάθημαι* 5.

καθῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Dem. 59, 67: *κάθημαι* 5.

καῖεν Imprf. für *ἔκαιεν* Od. *τ*, 397: *καίω* 1.

καλέεσκον (< *κάλεσκον*) Imprf. iter. Il. *ι*, 562 [*141*]: *καλέω* 7.

καλέσαντο (< *ἐκαλεσάμην, ἐκαλεσσ-, καλεσσ-*) Il. *α*, 270: *καλέω* 7.

καλέσκετο Imprf. iter. Pass. Il. *ο*, 338 [*141*]: *καλέω* 7.

κάλεσκον (< *καλέεσκον*) Imprf. iter. Ap. Rh. 4, 1514: *καλέω* 7.

καλέσομαι (< *καλοῦμαι*) Fut. Med. *ἀνα-* Eur. Phoen. 1501; *ἐπι-* Lyc. c. Leocr. 17: *καλέω* 7.

κάλεσσα (< *ἐκάλεσσα, ἐκάλεσα, ἔκλησα*) Aor. Il. *π*, 693: *καλέω* 7.

καλέσσατο (< *ἐκαλεσ-, ἐκαλεσσ-, καλεσ-*) Aor. Med. Il. *α*, 54; *ο*, 143: *καλέω* 7.

καλέσω (< *καλέω, καλῶ*) (*159. 162*) Xen. Symp. 1, 15; Fut. Aesch. 1, 67; *συν-* Her. 3, 74; *παρα-* Dem. 8, 14: *καλέω* 7.

καλοῦμαι (< *καλέσομαι*) Fut. Med. intr. Ar. Eccl. 864; pass. Soph. El. 971; Eur. Or. 1140 (*159. 162*): *καλέω* 7.

καλυφθ-(ην) Aor. Pass. *-είς* Od. *δ*, 402: *καλύπτω* 8.

καλυφθήσομαι Fut. Pass. V. T. Eccl. 6, 4: *καλύπτω* 8.

καλυψ- Aor. *-αι* Soph. Ant. 28: *καλύπτω* 8.

κάλυψα (< *ἐκάλυψα*) Aor. Il. *δ*, 461 *B**: *καλύπτω* 8.

καλύψατο Aor. Med. Il. *ξ*, 184; *-αμένη γ*, 141: *καλύπτω* 8.

καλύψω Fut. Il. *φ*, 321: *καλύπτω* 8.

καλῶ s. u. *καλίσω*.

κάμε Aor. 2 Il. *β*, 101; *κάμον δ*, 187: *κάμνω* 9.

καμεῖ 3 Sing. Fut. Act. n. And. Med. Soph. Tr. 1215: *κάμνω* 9.

καμεῖται Fut. Med. Pl. Leg. 921, e: *κάμνω* 9.

καμέτην 3 Dual. Aor. 2 Il. *δ*, 27; *ζ*, 262: *κάμνω* 9.

κάμετον 2 Dual. Aor. 2 Il. *θ*, 448: *κάμνω* 9.

κάμῃσι 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. *ξ*, 65: *κάμνω* 9.

κάμοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Od. *δ*, 126: *κάμνω* 9.

κάμοιτε 2 Plur. Aor. 2 Il. *θ*, 22: *κάμνω* 9.

καμοῦμαι Fut. Aesch. Eum. 881, s. *καμεῖ* u. *καμεῖται*: *κάμνω* 9.

καμπτός Vb. Pl. Tim. 44, e: *κάμπτω* 10.

καμφθ(ην) Aor. Pass. *-ῆναι* Thuc. 3, 58: *κάμπτω* 10.

καμψ- Aor. *-η* Il. *δ*, 486; *-αιμι* Eur. Hipp. 87: *κάμπτω* 10.

---

sich niedersetzen, sitzen. 5 (da)sitzen, stehen. 6 (ein)schlafen. 7 (an-)rufen, nennen; *Med.* zu sich rufen. 8 bedecken, um-, verhüllen; *Med.* sich ~. 9 *a.* sich müde arbeiten, ermüden; gew. leiden; *b. trans.* mit Mühe verfertigen. 10 beugen, krümmen; ein-, umlenken; *trop.* erniedrigen; *intr.* umlenken, umkehren. 11 zerbrechen.

κάμψω Fut. Il. *τ*, 72; Soph. O. C. 91: *κάμπτω* 1.

καν- Aor. 2 *-οι* Aesch. Sept. 630 (*244*): *καίνω* 5.

κανῆν Inf. Aor. 2 Theocr. 24, 91 (> *κανεῖν*): *καίνω* 5.

κάρη, *-ῆναι* (*245*) s. u. *ἐκάρην*.

καρτός Vb. sp. Geop. 2, 6, 32: *κείρω* 6.

καταγείς (< *κατεαγείς*, *κατεηγείς*) Part. Aor. 2 Lys. 3, 40; Anth. Plan. 187: *κατάγνυμι* 7.

καταγῆ (< *κατεαγῆ*) Conj. Aor. 2 Pass. Pl. Crat. 389, a; Hipp. 4, 158: *κατάγνυμι* 7.

καταναλίσκον Imprf. Isocr. 1, 18: *καταναλίσκω* 8.

κατᾶξαι Inf. Aor. Eur. Suppl. 508; Phryn. Com. Fr. 2, 603: *κατάγνυμι* 7.

κατάξῃ Conj. Aor. Ar. Ach. 932; Pl. Phaed. 86, a: *κατάγνυμι* 7.

κάταξον Imper. Aor. Ar. Fr. 488: *κατάγνυμι* 7.

κατάξω Fut. Eupol. Com. Fr. 2, 559: *κατάγνυμι* 7.

καταπεφρόνηκα Perf. Andoc. 4, 16: *καταφρονέω* 9.

καταφρονηθήσομαι (< *καταφρονήσομαι*) Fut. Pass. socr. 6, 95: *καταφρονέω* 9.

καταφρονήσομαι (< *καταφρονηθήσομαι*) Fut. Med. als Pass. Pl. Hipp. maj. 281: *καταφρονέω* 9.

καταφρονήσω Fut. Isocr. 11, 27: *καταφρονέω* 9.

κατέᾱγα (< *κάτηγα*, *κατέηγα*) Perf. 2 Ar. Ach. 1180; Pl. Gorg. 469, d; Crat. 389, c: *κατάγνυμι* 7.

κατεαγείς (< *καταγείς*, *κατηγείς*) Part. Aor. 2 Pass. Hipp. 4, 346: *κατάγνυμι* 7.

κατεαγῆ (< *καταγῆ*) Conj. Aor. 2 Pass. Hipp. 4, 220: *κατάγνυμι* 7.

κατεάγην (< *κατεάχθην*) Aor. 2 Pass. Andoc. 1, 61: *κατάγνυμι* 7.

κατέαγμαι Perf. Pass. Luc. Tim. 10: *κατάγνυμι* 7.

κατέαξα (< *κατῆξα*) Aor. Il. *ν*, 257; Ar. Vesp. 1436; Xen. An. 4, 2, 20: *κατάγνυμι* 7.

κατεάξας Part. Aor. Lys. 3, 42 (< *κατάξας*): *κατάγνυμι* 7.

κατέατο Plsprf.; Her. 9, 90 (*37*): *κάτημαι*, sitzen.

κατεάχθην (< *κατεάγην*) Aor. Pass. sp. V. T. Jer. 48, 25: *κατάγνυμι* 7.

κατέηγα (< *κάτηγα*, *κατέαγα*) Perf. *-ότα* Her. 7, 224: *κατάγνυμι* 7.

κατεηγείς (< *καταγείς*, *κατεαγείς*) Part. Aor. 2 Pass. Hippocr. 4, 324: *κατάγνυμι* 7.

κατεφρονήθην Aor. Pass. Pl. Euthyd. 273, c.: *καταφρονέω* 9.

κατεφρόνησα Aor. Pl. Lach. 200, a: *καταφρονέω* 9.

κάτηγα (< *κατέᾱγα*, *κατέηγα*) Perf. selten Hippocr. 3, 75: *κατάγνυμι* 7.

κατηναλώθην Aor. Pass. Hippocr. 1, 511: *καταναλίσκω* 8.

κατηνάλωμαι Perf. Pass. Isocr. 3, 31: *καταναλίσκω* 8.

κατηνάλωσα Aor. Isocr. 9, 60: *καταναλίσκω* 8.

κάτησαι (< *κάθησαι*) 2 Sing. Praes. Her. 3, 134: *κάθημαι* 2.

κατιᾶσι 3 Pl. Praes. ion. st. *καθίημι*, hinabsenden.

κατίᾶσι 3 Pl. Praes.: *κάτειμι* hinabgehen.

κατῖσα (< *καθῖσα*) Aor. ion. Her. 1, 88; 4, 79 (> *κάτισα*): *καθίζω* 3.

κατίσω (< *καθίσω*, *καθιῶ*, *καθιῶ*) Fut. Her. 4, 190: *καθίζω* 3.

καυάξαις 2 Sing. Opt. Aor. Hes. Op. 668. 695: *κατάγνυμι* 7.

καυθ(ην) Aor. Pass. *-έντων* Her. 6, 101; Pl. Leg. 800, b; *-θεῖσι* Tim. 68, c; *-θῆναι* 1, 86 (*29*): *καίω* 4.

καυθήσομαι (< *καήσομαι*) Fut. Pass. Luc. Sacrif. 8; de M. Peregr. 8; *ἐκ-* Pl. Rep. 613, e (*29*): *καίω* 4.

καυσ- Aor. *-αντες* Xen. Cyr. 3, 3, 33; *-ωσιν*, *κατα-* Thuc. 2, 4 (*29*): *καίω* 4.

καύσομαι (< *καύσω*) Fut. Ar. Pl. 1054 (*29*): *καίω* 4.

καυστός (< *περι-καυτος*) Vb. Eur. Cycl. 633 (*29*): *καίω* 4.

---

1 beugen, krümmen; ein-, umlenken; *trop.* erniedrigen; *intr.* umlenken, umkehren. 2 (da)sitzen, stehen. 3 *καθίζομαι* sich niedersetzen, sitzen; *καθίζω* *a. trans.* niedersetzen, sich setzen lassen; *b. intrans. u. Med.* sich niedersetzen, sitzen. 4 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, anbrennen; *Med.* nur *Aor.* sich etwas anzünden. 5 tödten, umbringen. 6 (ab)scheeren; abschneiden, abweiden. 7 zerbrechen. 8 verwenden, verbrauchen, aufwenden. 9 verachten. 10 rühmen, prahlen. 11 (da)liegen

καύσω (< *καύσομαι*) Fut. Xen. Cyr. 5, 4, 21; Anth. 9, 15; Luc. de M. Peregr. 20 (*29*): *καίω* 4.

καύσωντας s. u. *ἐκανσάμην*.

καυτός (< *καυστός*) Vb. *περίκαυτα* Pl. Tim. 85, c (*29*): *καίω* 4.

καυχησ(αμην) Aor. Med. *-ασθαι* Eupol. Fr Com. 2, 473 (> *καυχήσεται* Cod Jung.): *καυχάομαι* 10.

καυχήσομαι Fut. Med. Her. 7, 39; Epicrat. Fr. Com. 3, 369: *καυχάομαι* 10.

καχαξῶ Fut. dor. Theocr. 5, 142: *καχάζω*, *καγχάζω* laut lachen.

κᾶω Praes altatt. für *καίω* Thuc. 2, 49; Ar. Lys. 8: *καίω* 4.

κίας Part. *-αντες* Aesch. Ag. 849; Soph. El. 757: *καίω* 4.

κίαται (< *κεῖνται*, *κίονται*, *κεῖνται*) 3 Plur. Praes. Il. λ, 659 *B**; nur so Her. wie *ἀνα-* 1, 14; *ἀπα-* 105; *προσ-* 133: *κεῖμαι* 11.

κίατο (< *κεῖτο*, *κεῖντο*, *ἔκειντο*) 3 Plur. Imprf. Il *ν*, 763; *ω*, 168; *κίατ'* 610: *κεῖμαι* 11.

κεδασθ(ην) Aor. 1 Pass. *-θέντες* Il. *ν*, 739; *-θείσης* *ο*, 328: *κεδάννυμι* 12.

κεδόωνται 3 Plur. Praes. Pass. Ap. Rh. 4, 500: *κεδάννυμι* 12.

κέεσθαι (< *κεῖσθαι*) Inf. Praes. Her. 4, 11; 9, 105 [*295*]; *κεῖμαι* 11.

κέεται (< *κεῖται*) 3 Sing. Praes. ion. Her. 1, 178; 4, 62: *κεῖμαι* 11.

κέηται (< *κῆται*) 3 Sing. Conj. Xen. Oec. 8, 19; Plat. Soph. 257, c.: *κεῖμαι* 11.

κεῖαι 2 Sing. Praes. *κατάκεισαι* Hom. Hym. 3, 254; *κεῖμαι* 11.

κείαται (< *κέαται*, *κέονται*, *κεῖνται*) 3 Plur. Praes. Ap. Rh. 4, 481: *κεῖμαι* 11.

κείατο (*κέατο*, *κεῖντο*, *ἔκειντο* 2 Pl. Imprf. Od. φ, 418 [*296*]: *κεῖμαι* 11.

κεείμεν Inf. Praes. Il. ξ, 397 [*297*]: *κείω* 13.

1) **κεῖμαι** 1 Sing. Praes. Ind. Od. τ, 516; Eur. Hec. 28: *κεῖμαι* 11.

2) **κεῖμαι** (< *κέωμαι*) 1 Sing. Praes. *Conj.* (?) *διάκειμαι* Pl. Phaed. 84, e [*335*]: *διάκειμαι* 11.

1) **κείμεθα** 1 Plur. Praes. *συγ-* Pl. Theaet. 201, e: *συγκεῖμαι* 11.

2) **κείμεθα** (< *ἐκείμεθα*) 1 Pl. Imprf. Od. ι, 57 [*296*]: *κεῖμαι* 11.

κείμενος Part. Od. ρ, 291 *Γ**; Soph. Ai. 323: *κεῖμαι* 11.

κείμην (< *ἐκείμην*) 1 Sing. Imprf. Od. ξ, 354: *κεῖμαι* 11.

κεῖνται (< *κεῖαται*, *κέαται*, *κέονται*) 3 Plur. Praes. Pl. Menex. 442, d; Leg. 960, b: *κεῖμαι* 11.

κεῖντο; (< *ἔκειντο*; *κεῖατο*, *κέατο*) 3 Pl. Imprf. Il. φ, 426: *κεῖμαι* 11.

κείοντες Part. Praes. Il. ξ, 340[*297*]: *κείω* 13.

κεῖσαι 2 Sing. Praes. Il. τ, 319: *κεῖμαι* 11.

κεισεῦμαι (< *κείσομαι*) Fut. dor. Theocr. 3, 52: *κεῖμαι* 11.

κεῖσθαι Inf.Pl.Parm.148, e: *κεῖμαι* 11.

κεῖσθε 2 Pl. Praes.: *κεῖμαι* 11.

κεῖσθον 2 u. 3 Dual: *κεῖμαι* 11.

κεῖσθω 3 Sing. Impr. Od. ο, 128; Pl. Rep. 350, d: *κεῖμαι* 11.

κεῖσο Imper. Il. φ, 122: *κεῖμαι* 11.

κείσομαι (< *κεισεῦμαι*) Fut. Od. φ, 319; Eur. Phoen.1282; Hec.210; Hel. 985; Pl. Phaed. 69, c: *κεῖμαι* 11.

κεῖται (< *κέεται*) 3 Sing. Praes. Thuc. 1, 36; Xen. Apol.25: *κεῖμαι* 11.

κεῖτο (< *κείατο*, *κέατο* *ἔκειτο*) 3 Pl. Sing. Imprf. Il. β, 688 *B**: *κεῖμαι* 11.

κεκαδήσομαι redupl. Fut. Il. ϑ, 353: *κήδω* 14.

κεκαδήσω Fut. redupl. Od. φ, 153. 170: *χάζω* 14a.

κεκαδμένος (< *κεκασμένος*) Part. Perf. Pass. dor. Pind. O. 1, 27: *κάζω*, *καίνυμι* 15.

κεκάδοντο 3 Pl. Aor. Med. Il. δ, 497; ο, 574 [*45*]: *χάζω* 14a.

κεκαδών Part. Aor. sync. Il. λ, 334 [*45*]: *χάζω* 14a.

κεκάθαρκα Perf. Schol. Ar. Pax. 753: *καθαίρω* 16.

κεκάθαρμαι Perf. Pass. *-μένην* Pl. Phaed. 67, c; *-μένος* in *ἐκ-* Xen. An. 1, 2, 16: *καθαίρω* 16.

κεκάθικα Perf. Epict. Diss. 2, 6, 23: *καθίζω* 3.

κεκάλυμμαι Perf. Pass. Il. π, 360.

---

und zwar auch müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 12 zerstreuen, auseinander werfen, zersprengen. 13 ich will mich niederlegen, schlafen, ruhen. 14 betrüben; *Med.* betrübt sein. 14a verdrängen, berauben; *Med.* weichen. 15 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 16 reinigen; *Med.* sich ~.

790; Od. α, 443; Hes. Th. 9; Pind. 5, 16; Xen. Cyr. 5, 1, 4: *καλύπτω* 5.

κεκαλύφθαι Inf. Perf. Il. ν, 192: *καλύπτω* 5.

κεκαμμένος Part. Perf. Pass. *συν-* Xen. Equ. 7, 2; *ἐπι-* Hippocr. 1, 91 (*114*): *κάμπτω* 6.

κεκάμφθαι Inf. Perf. Pass. Hippocr. 4, 280: *κάμπτω* 6.

κεκάμω 1 Sing. Praes. Conj. Perf. Il. α, 168: *κάμνω* 7.

κεκανότες Perf. *κατα-* Xen. An. 7, 9 36 (> *κατακάνοντες*): *καίνω* 8.

κέκαρκα Perf. *περι-* Luc. Symp. 32: *κείρω* 9.

κέκαρμαι Perf. Pass. Theocr. 14, 46; Eur. Or. 458; Ar. Ach. 849; Xen. Hell. 1, 7, 8 (-*ρσαι* 238): *κείρω* 9.

κεκάσμεθα 1 Plur. Perf. Pass. Od. ω, 509; -*άσθαι* Ap. Rh. 2, 1006: *κάζω καινυμι* 4.

κεκασμένος (< *κεκαδμένος*) Part. Perf. Pass. Od. δ, 725. 815; -*ε* Il. δ, 339.; Nonn 4, 241. — Aesch. Eum. 7, 66: *κάζω, καίνυμι* 4.

κέκασσαι 2 Sing. Perf. Pass. Od. τ, 82: *κάζω, καίνυμι* 4.

κέκασται Perf. Pass. Eur. El. 616: *κάζω, καίνυμι* 4.

κέκαστο (< *ἐκέκαστο B**) Plsprf. Il. ξ, 124; Od. η, 157: *κάζω, καίνυμι* 4.

κεκάττυμαι Perf. Pass. sp.: *καττύω* 10.

κέκαυκα Perf. *κατα-* Xen. Hell. 6, 5, 37; *προς-* Alex. Com. Fragm. 3, 439 (*167*): *καίω* 1.

κέκαυμαι Perf. Pass. Eur. Cycl. 457; Andoc. 1, 108; Xen. Cyr. 7, 5, 23; Pl. Fr. Com. 2, 679: *καίω* 1.

κέκαυσται Perf. Pass. Hippocr. 2, 482: *καίω* 1.

κεκαύχημαι Perf. sp. N. T. 2 Cor. 7, 14: *καυχάομαι* 2.

κεκάφηώς Part. Perf. Il. ε, 698: *καφέω* 11.

κεκέδαστο Plsprf. Pass. Ap. Rh. 2, 1114: *κεδάννυμι* 3.

κεκέλευκα Perf. Lys. 1, 40; Luc. Demon. 44 (*167*): *κελεύω* 13.

κεκέλευσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 8, 3, 14 (*211*): *κελεύω* 13.

κεκέντημαι Perf. Pass. Hippocr. 3, 380: *κεντέω* 12.

κεκέρακα Perf. sp. V. T. Prov. 9, 5: *κεράννυμι* 16.

κεκέρασμαι (< *κέκρασμαι*) Perf. Pass. Anacreont. 16, 13; Luc. D. Meretr. 4, 4: *κεράννυμι* 16.

κεκέρδαγκα (< *κεκέρδηκα, κεκέρδακα*) Phot. Cod. 224. 388: *κερδαίνω* 14.

κεκέρδακα (<*κεκέρδηκα, κεκέρδαγκα*) Perf. Achill. 5, 25: *κερδαίνω* 14.

κεκέρδηκα (< *κεκέρδακα, κεκέρδαγκα* Dio Cass. 43, 18; 53, 5) Perf. *προς-* Dem. 56, 30: *κερδαίνω* 14.

κέκευθα Perf. Od. γ, 18; Eur. Ion. 1389; I. A. 112: *κεύθω* 15.

κέκευθμαι Perf. Pass. Antem. Fr. 3: *κεύθω* 15.

κέκηδα Perf. 2 intr. Tyrt. 9, 28: *κήδω* 17.

κεκήρυγμαι Perf. Pass. Eur. Fr. 2; *ἐπι-* Dem. 19, 127; *ἀπεκηρῦχθαι* Soph. Ant. 27: *κηρύσσω* 18.

κεκήρῡχα Perf. *ἐπι-* Dem. 19, 35. 74: *κηρύσσω* 18.

κέκλαγγα Perf. als Praes. Xen. Ar. Vesp. 929; Cyn. 3, 9; 6, 23: *κλάζω* 19.

κεκλάγγω Conj. Perf. Ar. Vesp. 929: *κλάζω* 19.

κεκλάγξομαι Fut. Ar. Vesp. 930: *κλάζω* 19.

κέκλᾶμαι (< *κέκλημαι*) Perf. Pass. dor.: *κλήω* 20.

κέκλασμαι Perf. Pass. Hippocr. 3, 67; Theopomp. Fr. Com. 2, 812; *προς-* Xen. Equ. 7, 6; *ἐπι-* Luc. Demon. 12 [*212*]: *κλάω* 30.

---

1 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, anbrennen; *Med.* nur *Aor.* sich etwas anzünden. 2 rühmen, prahlen. 3 zerstreuen, auseinander werfen, zersprengen. 4 überwältigen, überwinden; übertreffen sich auszeichnen. 5 bedecken, um-, verhüllen; *Med.* sich ~. 6 beugen, krümmen; ein-, umlenken; *trop.* erniedrigen; *intrans.* umlenken, umkehren. 7 *a.* sich müde arbeiten, ermüden; gew. leiden; *b. trans.* mit Mühe verfertigen. 8 tödten, umbringen. 9 (ab)scheeren; abschneiden, abweiden. 10 zusammenflicken, -schustern. 11 nur *κεκαφηώς* nach Luft schnappen. 12 stechen, stacheln, (an)spornen. 13 antreiben, heissen, befehlen; (zu-, herbei)rufen. 14 gewinnen. 15 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; *Pass. u. bei Trag. Anth.* verborgen sein. 16 (ver-, ein)mischen. 17 betrüben, schaden; *Med. u. Perf. 2 κέκηδα*, und *Fut.*

κέκλαυμαι (< *κέκλαυσμαι*) Perf. Pass. Aesch. Ch. 687 (*312*): *κλαίω* 29.
κεκλαυμένος Perf. Pass. Aesch. Ch. 457; Soph. O. T. 1490: *κλαίω* 29.
κέκλαυσμαι (< *κέκλαυμαι*) Perf. Pass. sp. Lycophr. 273; Plut. M. 115; *ἐπι-* Luc. Demon. 37, *-σθαι* Dial. Mort. 19, 2 (*312*): *κλαίω* 29.
κεκλαύσομαι Fut. 3 impers. Ar. Nub. 1436: *κλαίω* 29.
κεκλέασται (< *κεκλῆται*) 3 Plur. Perf. Pass. Her. 2, 164: *καλέω* 21.
κέκλεικα Perf. Theophr. Ch. 20; *δια-* Polyb. 3, 60: *κλείω* 20.
κέκλεισμαι (< *κέκλεισομαι*) Perf. Pass. Dem. 25, 28; *κατα-* Isocr. 4, 34 (*212*): *κλείω* 20.
κέκλεισομαι (< *κέκλεισμαι*) Perf. Pass. Ar. Vesp. 198; Xen. Cyr. 7, 5, 27 (*212*): *κλείω* 20.
κεκλείσομαι (< *κλεισθήσομαι*) Fut. 3 Ar. Lys. 1072: *κλείω* 20.
κέκλεμμαι Perf. Pass. Ar. Vesp. 57: *κλέπτω* 22.
κέκλετο (< *ἐκέκλετο*) Imprf. oder Aor. 2 Il. *π*, 657: *κέλομαι* 23.
κεκλήασται (< *κεκλέασται*) 3 Plur. Perf. Pass. Ap. Rh. 1, 1128: *καλέω* 21.
κεκλήατο 3 Plur. Plsprf. Pass. Il. *κ*, 195: *καλέω* 21.
κέκληγα Perf. Orph. Lith. 45: *κλάζω* 19.
κεκλήγει Plsprf. Alcm. 47: *κλάζω* 19.
κεκληγόντες Plur. des Part. Perf. *κεκληγώς* Il. *μ*, 125; *ϱ*, 756; Hes. Sc. 379: *κλάζω* 19.
κεκληγώς Part. Perf. Il. *β*, 222; *λ*, 168; Od. *ω*, 408; Hes. Sc. 99; Op. 449; Ap. Rh. 2, 1105: *κλάζω* 19.
κεκλήσαμαι (< *ἐκλήσαμαι*) Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 618: *κλήζω* 20a.
κέκληκα Perf. Ar. Plut. 260; Isae. 3, 22; Pl. Rep. 580 (*369*): *καλέω* 21.
κέκληκα Perf. *ἀπ-* Ar. Av. 1162; *κλῄω* 20.
κέκλημαι Perf. Pass. Il. *κ*, 259; Her. 1, 98; Aesch. Eum. 417; Eur. Andr. 75; Pl. Phaedr. 258, e *B** (*369*): *καλέω* 21.
κέκλημαι (< *κέκλαμαι*) Perf. Pass. Aesch. Suppl. 956; Eur. Hel. 977; Andr. 482: *κλῄω* 20.
κεκλήμεθα 1 Plur. Opt. Perf. Ar. Lys. 253: *καλέω* 21.
κεκλῆο Opt. Perf. Soph. Phil. 119: *καλέω* 21.
κεκλῆσθαι Inf. Perf. Pl. Symp. 175, b; Eur. Ion. 1594: *καλέω* 21.
κέκλησμαι Perf. Pass. Eur. Ion. 283 (> *κέκλημαι*): *κλήζω* 20a.
κεκλήσομαι (< *κληθήσομαι*) Fut. Il. *γ*, 138; Trag. u. Com. Pl. [*48*]: *καλέω* 21.
κεκλίαται (< *κέκλιμαι*) 3 Plur. Perf. Pass. Il. *π*, 68: *κλίνω* 28.
κέκλικα Perf. Polyb. 30, 10: *κλίνω* 28.
κέκλιμαι (< *-αται*) Perf. Pass. Il. *ε*, 709; Xen. Equ. 5, 5; Theocr. 7, 65: *-νται* (*242*): *κλίνω* 28.
κεκλόμενος Part. Aor. 2 Soph. O. T. 159; Ap. Rh. 1, 311; pass. Maneth. 2, 251: *κέλομαι* 23.
κέκλοφα Perf. Ar. Equ. 1149; Pl. 372; Dem. 22, 49; 24, 162 (*169*): *κλέπτω* 22.
κέκλῦθι (< *κλῦθι*) Imper. Perf. Il. *κ*, 284; Ap. Rh. 2, 11 [*45. 263*]: *κλύω* 24.
κέκλυκα Perf. dor. *κλύω*.
κεκλώσμαι Perf. Pass. *ἐπι-* Pl. Leg. 957, e: *κλώθω* 25.
κέκμηκα (< *-ακα* Theocr. 1, 16) Perf. intr. Il. *ζ*, 262; Aesch. Sup. 158; Eur. Hipp. 756; Pl. Leg. 927, b; Luc. Pisc. 1, 571; Navig. 35: *κάμνω* 26.
κεκμηότα (< *κεκμηῶτα*) Part. Perf. Ap. Rh. 2, 324: *κάμνω* 26.
κεκμηότας (< *κεκμηῶτας*) Acc. Part. Perf. Il. *λ*, 802: *κάμνω* 26.
κεκμηώς Part. Perf. Il. *ψ*, 232: *κάμνω* 26.
κεκμηῶτα (< *-ηότα*) Acc. Part. Perf. Od. *ν*, 282: *κάμνω* 26.
κεκμηώτας (< *κεκμηότας*) Acc. Pl. Part. Perf. Thuc. 3, 59 (> *-ηῶτας*): *κάμνω* 26.
κεκμηῶτες Plur. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 1340: *κάμνω* 26.
κεκμηῶτι Dat. Part. Perf. Il. *ζ*, 261: *κάμνω* 26.
κέκναικα Perf. *δια-* Phercer. O. Fr. 2, 327: *κναίω* 27.

κεκαδήσομαι, betrübt sein. 18 Herold sein, ausrufen, verkündigen. 19 rauschen, tosen. 20 (zu-, ver)schliessen. 20a rühmen, preisen. 21 (an)rufen, nennen; *Med.* zu sich rufen. 22 stehlen. 23 antreiben, heissen. 24 erfahren, vernehmen. 25 spinnen. 26 mühsam verfertigen, arbeiten. 27 nagen, schaben. 28 beugen, biegen. 29 weinen, klagen, heulen 30 brechen.

κέκναισμαι Perf. Pass. *δια-* Ar. Nub. 120: *κναίω* 1.
κέκνησμαι (< *κέκνισμαι*) Perf. Pass. *κατ-* Ar. Plut. 973: *κνάω* 1.
κέκνισμαι Perf. Pass. Luc. D. Mer. 10, 4: *κνίζω* 2.
κεκοίμημαι Perf. Pass. Luc. Tim. 6: *κοιμάω* 3.
κεκόλασθαι Inf. Perf. Aristotel.: *κολάζω* 4.
κεκόλασμαι Perf. Pass. Dem. 20, 139: *κολάζω* 4.
κεκόλουμαι (< *κεκόλουσμαι*) Perf. Pass. Anth. 7, 234: *κολούω* 5.
κεκόλουσμαι (< *κεκόλουμαι*) Perf. Pass. Eustath.: *κολούω* 5.
κεκόμικα Perf. Isae. 5, 44; Pl. Crit. 45, b: *κομίζω* 6.
κεκόμισμαι Perf. Pass med. Dem. 18, 231: *κομίζω* 6.
κέκομμαι Perf. Pass. Aesch. Pers. 683; Ar. Ach. 512; Strattis, Fr. Com 2, 768; Thuc. 4, 26; *παρα-* Ar. Ach. 517: *κόπτω* 7.
κέκονα Perf. Soph. E. M. p. 500, 54: *καίνω* 8.
κεκόνισμαι (< *κεκόνισμαι*) Perf. Pass. Il. *φ*, 541; Ar. Eccl. 291: *κονίω* 9.
κεκόνισμαι (< *κεκόνημαι*) Perf. Pass.: *κονίω* 9.
κεκόνιστο (< *κεκόνιτο*) Plsprf. Pass. Anth. 9, 128: *κονίω* 9.
κεκόνιτο (< *κεκόνιστο*) Plsprf. Pass. Il. *χ*, 405: *κονίω* 9.
κέκοπα (< *κέκοφα*) Perf. 2 als Praes. Il. *ν*, 60: *κόπτω* 7.
κεκόρεσμαι (< *κεκόρημαι*) Perf. Pass. Xen. Mem. 3, 11, 14; Luc. Nigr. 38: *κορέννυμι* 12.
κεκόρημαι (< *κεκόρεσμαι*) Perf. Pass. Il. *σ*, 287; Her. 3, 80; Ar. Pax. 1685: *κορέννυμι* 12.
κεκορήσομαι Fut. 3 sp. Maxim.: *κορέννυμι* 12.
κεκορηώς Perf. 2 als Pass. *-ότε* Od. *σ*, 72: *κορέννυμι* 12.
κεκορυθμένος Part. Perf. Pass. Il. *ρ*, 3; Eur. Andr. 279; I. A. 1073: *κορύσσω* 10.
κεκοτηώς Part. Perf. 2 als Praes. *-ότι* Il. *φ*, 456 [*61*]: *κοτέω*, *-αίνω* 11.
κέκοφα (< *κέκοπα*) Perf. *περι-* Lys. 14, 42; *ἐκ-* Xen. Hell. 6, 5, 37: *κόπτω* 7.
κεκόψομαι (< *κοπήσομαι*, *κόψομαι*) Fut. 3 Pass. *ἐκ-* Ar. Ran. 1223; *κατα-* Xen. An. 1, 5, 16: *κόπτω* 7.
κεκράανται 3 Plur. Perf. Od. *ο*, 116: *κραιαίνω* 13.
κεκράαντο 3 Plur. Plsprf. Od. *δ*, 132: *κραιαίνω* 13.
κέκραγα Perf. Aesch. Ch. 535; Ar. Ach. 711. 804; Eup. Fr. Com. 2, 474; Xen. An. 7, 8, 15 [*201*]: *κράζω* 14.
κεκραγέναι Inf. Perf. Phoenicides, Fr. Com. 4, 509: *κράζω* 14.
κεκράγετε (< *κέκραχθε*) 2 Plur. Perf. Ar. Vesp. 450: *κράζω* 14.
κεκραγώς Part. Perf. Luc. Pisc. 35, 604: *κράζω* 14.
κέκρᾶμαι (< *κεκέρασμαι*) Perf. Pass. Pind. P. 10, 41; Aesch. Prom. 106; Pl. Rep. 397; Dem. 24, 214: *κεράννυμι* 15.
κέκραντται 3 Plur. Perf. Pass. Eur. Hipp. 1255: *κραίνω* 13.
κεκράξεσθαι Fut. Med. Ar. Ran. 258; *-εται* Eupol. Fr. Com. 2, 428; *-ονται* Ar. Fr. Com. 2, 974: *κράζω* 14.
κέκρανται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Suppl. 943; Ch. 871: *κραίνω* 13.
κέκραχθε (< *κεκράγετε*) 2 Plur. Perf. Ar. Ach. 335: *κράζω* 14.
κέκραχθι Imper. Ar. Vesp. 198; Luc. Demon. 53: *κράζω* 14.
κεκρεμάσθω Imper. Perf. Pass. Archimed. Tetrag. 131: *κρεμάννυμι* 35.
κεκρέμαστο Plsprf. *κατα-* Diod. Sic. 18, 26: *κρεμάννυμι* 35.
κεκριγότες Part. Perf. 2 Ar. Av. 1521: *κρίζω* 16.
κέκρικα Perf. Pl. Leg. 734; Dem. 19, 233 (*167*): *κρίνω* 17.
κέκριμαι Perf. Pass. Il. *κ*, 417; Pind. O. 2, 30; Lycurg. 52 *-νται* Dem. 22, 66 (*242*): *κρίνω* 17.
κέκρουκα Perf. *προς-* Dem. 21, 206 (< *167*): *κρούω* 18.
κέκρουμαι (< *κέκρουσμαι*) Perf.

---

1 nagen, schaben. 2 kneipen, schaben. 3 einschläfern, beruhigen. 4 stutzen, beschneiden. 5 verstümmeln, verkürzen. 6 besorgen, versorgen, fortschaffen, wegtragen; (herbei)bringen; *Med.* bei sich pflegen, bewirthen; *Pass. u. Med.* gebracht, getragen werden. 7 stossen, schlagen, hauen. 8 umbringen. 9 bestäuben. 10 waffnen, (aus)rüsten. 11 grollen, zürnen. 12 sättigen. 13 vollenden, bewirken. 14 krächzen. 15 (ver-, ein)mischen. 16 knarren. 17 sichten, (unter)scheiden. 18 schlagen, klopfen. 19 ver-

Pass. act. Dem. 6, 23; *ἀπο-* pass. Xen. Hel. 7, 4, 26 (> *κέκρουσμαι*); Ar. Ach. 459: *κρούω* 18.

κέκρουσμαι (< *κέκρευμαι*) Perf. Pass. *ἀπο-* pass. Ar. Ach. 435: *κρούω* 18.

κέκρυμμαι Perf. Pass. Od. *ψ*, 110; Hes. Op. 384; Eur. Hel. 62; Isocr. 3, 52: *κρύπτω* 19.

κέκρῦφα Perf. Hippocr. 1, 471: *κρούω* 18.

κεκρύφθαι Inf. Perf. Pind. O. 7, 57: *κρύπτω* 19.

κεκρύψομαι Fut. 3 Hippocr. 2, 668: *κρύπτω* 19.

κεκτένισμαι (< *ἐκτένισμαι*) Perf. Pass. Xen. Laced. 13, 8: *κτενίζω* 24.

κέκτημαι (< *ἔκτημαι*) Perf. Pass. als Praes. Hes. Op. 437; Aesch. Suppl. 336; Eur. Hel. 372; Pl. Rep. 330, b; Leg. 666, e (*68*): *κτάομαι* 20.

κεκτήμεθα 1 Plur. *Ind.* Thuc. 1, 33: *κτάομαι* 20.

κεκτήμεθα 1 Plur. *Conj.* Perf. Pl. Rep. 505: *κτάομαι* 20.

κεκτημένος Part. Perf. Her. 2, 173. 174; 7; 27; Thuc. 1, 6: *κτάομαι* 20.

κεκτήμην Plsprf. Eur. I. A. 404 (*71*): *κτάομαι* 20.

κεκτῆσθαι Inf. Perf. als Praes. Eur. Hec. 489; Thuc. 1, 35: *κτάομαι* 20.

κεκτῆσθε 2 Plur. Conj. Perf. Isocr. 3, 49: *κτάομαι* 20.

κέκτησο 2 Sing. Plsprf. Her. 7, 29: *κτάομαι* 20.

κεκτήσομαι (< *ἐκτήσομαι*) Fut. Aesch. Sept. 1017; Bacch. 514; Pl. Gorg. 467, a; Rep. 417, a: *κτάομαι* 20.

κέκτωμαι Conj. Perf. Xen. Symp. 1, 8: *κτάομαι* 20.

κεκτῷμην, -ῷο, ῶτο Opt. Xen. Ages. 9, 7: *κτάομαι* 20.

κεκύνηκα Perf. Philem. Com. Fr. 4, 41; Dio Cass. 45, 1: *κύω* 21.

κεκνύθω Conj. Aor. 2 Od. *ζ*, 303 [*45*]: *κεύθω* 22.

κεκνύθωσι (< *κύθε*) Aor. 2 redupl. Od. *ζ*, 303: *κεύθω* 22.

κεκύλισμαι Perf. Pass. Athen. 480: *κατα-* Xen. Cyr. 5, 3, 1: *κυλίνδω* 23.

κέκῡφα Perf. Her. 4, 183; Pl. Rep. 586, a; *ἀνα-* Eur. Cycl. 2, 2; *συγ-* Luc. Bis. Accus. 4: *κύπτω* 26.

κεκώλῡκα Perf. Dinarch. 1, 101 (*167*): *κωλύω* 27.

κεκώλῡμαι Perf. Pass. Thuc. 2, 37: *κωλύω* 27.

κεκώμακα Perf. Anth. 5, 112; *ἐπεισ-* Pl. Rep. 500, b: *κωμάζω* 28.

κελάδησα Aor. II. *η*, 542: *κελαδέω* 29.

κελαδήσομαι (< *κελαδήσω*) Fut. Med. Pind. O. 11, 79: *κελαδέω* 29.

κελαδήσω (< *κελαδήσομαι*) Fut. Pind. O. 2, 3: *κελαδέω* 29.

κελευσ- s. *κέλευσα*.

κελευσθ(ην) Aor. Pass. *-θείς, -θέντες* [*211*] s. u. *ἐκελεύσθην*.

κελευστέον (< *κελευστός*) Vb. *δια-* Pl. Leg. 631, d: *κελεύω* 30.

κελευστός (< *κελευστέον*) Vb. *παρα-* Thuc. 6, 13 [*211*]: *κελεύω* 30.

κελεύσω Fut. II. *δ*, 322; Pl. Theact. 143: *κελεύω* 30.

κεληςάμην (< *ἐκεληςάμην*) Aor. Pind. O. 13, 80; *κέλομαι* 31.

κελήσομαι Fut. Od. *κ*, 296: *κέλομαι* 31.

κελόμην (< *κέντο*) Aor. 2 od. Imprf. Anth. 14, 34: *κέλομαι* 31.

κελσ- Aor. *-ας* Eur. El. 139; *-ασα* I. A. 167; *κέλσαι* Hipp. 140 [*55. 224*]: *κέλλω* 32.

κέλσω Fut. Aesch. Suppl. 330; Eur. Hec. 1057 [*224*]: *κέλλω* 32.

κένσαι Inf. ep. Il. *ψ*, 337 [*55*]: *κεντέω* 33.

κεντήσω Fut. Soph. Ai. 1245: *κεντέω* 33.

κέντο (< *κελόμην*) 3 Plur. Aor. 2 od. Imprf. dor. Alcm. Fr. 117: *κέλομαι* 31.

κεοίμην Opt. *-οιτο* Pl. Rep. 477, a: *κεῖμαι* 34.

---

bergen, verstecken, verheimlichen. 20 erwerben; *Perf. κέκτημαι*, besitzen. 21 in sich fassen, schwanger sein. 22 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; *Pass. u. bei Trag. Anth.* verborgen sein. 23 wälzen; fortbewegen; *Pass.* sich wälzen, fortrollen; sich herumtreiben, herumlaufen. 24 kämmen, striegeln, glätten. 25 erwerben; *Perf. κέκτημαι*, besitzen. 26 ducken, bücken, sich neigen. 27 hemmen, (ver)hindern, ab-, in Schranken halten. 28 einherschwärmen. 29 rauschen. 30 bewegen, (an)treiben, heissen, befehlen; (zu-, herbei)rufen. 31 antreiben, heissen. 32 treiben; *intr.* sich bewegen, laufen, von Schiffen: anfahren. 33 stechen, stacheln. 34 (da)liegen und zwar auch müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 35 aufhängen, *Med.* hangen.

κέοιντο 3 Pl. Opt. Praes.: κεῖμαι 1.
κέοιτο 3 Sing. Opt. Her. 1, 67; Pl. Rep. 277, a: κεῖμαι 1.
κέομαι Praes. ion. für κεῖμαι 1.
κέονται (< κέαται, κείται) 3 Plur. ion, Il. χ, 510; Od. λ, 314; π, 232; Hippocr. 1, 526. 532 [296] κεῖμαι 1.
κέρᾰ Imper. Athen. 2, 29: κεράω 2.
κεράασθε 2 Plur. Praes. Od. γ, 332: κεράω 2.
κέρᾱιε Imprf. Il. ι, 203: κεράω 2.
κεράϊξα (< ἐκεραΐσα) Aor. Nonn. 23, 21: κεραΐζω 3.
κεραϊξόμενος Part. Eur. Alc. 886: κεραΐζω 3.
κερασ- Aor. -ση Antiphanes Fr. Com. 3, 26; -ας Xen. An. 1, 2, 13; κεράσασα Od. κ, 362: κεράννυμι 2.
κερασθ(ην) s. u. ἐκεράσθην.
κέρασσα (< ἐκέρασα, ἔκρησα) Aor. Od. ε, 93: κεράννυμι 2.
κερασσάμην Aor. Med. Od. σ, 423: κεράννυμι 2.
κερδανέω (< κερδανῶ, κερδήσομαι, κερδήσω) Fut. Her. 8, 60 (229): κερδαίνω 4.
κερδανῶ (< κερδανέω) Fut. att. Aesch. Ag. 1304; Eur. Hel. 1051 (229): κερδαίνω 4.
κερδήσομαι (< κερδήσω, κερδανῶ, κερδανέω) Fut. Her. 3, 72: κερδαίνω 4.
κερδήσω (< κερδαίνω) Fut. sp. Anth. 9, 390: κερδαίνω 4.
κερέω (< κερῶ, κέρσω) Fut. ep. Il. ψ, 146: κείρω 5.
κερθέντες s. u. ἐκέρθην.
κεροῦμαι Fut. Eur. Tr. 1183; ἀποκερεῖ Pl. Phaed. 89, b: κείρω 5.
κερόωντο (< κερῶντο) 3 Plur. Imperf. Od. ο, 500: κεράω 2.
κερσάμενος s. u. ἐκερσάμην.
κέρσε Aor. Hes. Sc. 419; κέρσῃ Qu. Sin. 11, 214; -ειεν Aesch. Sept. 665 [55]: κείρω 5.
κέρσοι 3 Sing. Opt. Fut. Mosch. 2, 32 [55]: κείρω 5.
κερῶ (< κερέω, κέρσω) Fut. Pl. Rep. 471, b: κείρω 5.
κερῶν Part. Praes. Od. ω, 364: κεράω 2.
κέρων Imprf. Ap. Rh. 1, 1185: κεράω 2.
κέρωνται 3 Plur. Conj. Praes. Il. δ, 260: κεράω 2.
κερῶντο (< κερόωντο) 3 Plur. Imperf. Od. θ, 470: κεράω 2.
κέσκετο Imprf. iter. nur Od. φ, 41 [296]: κεῖμαι 1.
κεστός Vb. Il. ξ, 214: κεντέω 9.
κεύσω Fut, Od. γ, 187: κεύθω 28.
κέχαγκα Perf. Bekk. An. 611 p. 1285: χαίνω, χάσκω 6.
κεχάλακα Perf. Hippocr. 3, 654; 5, 394: χαλάω 7.
κεχάλασμαι Perf. Pass. Anth. 9, 297; Arat. 351; Herodt. 1, 14; Ar. Tact. p. 79: χαλάω 7.
κέχᾶνα (< κέχηνα) Perf. dor. Sophr. F. 51 Ahrens: χαίνω, χάσκω 6.
κέχανδα Perf. als Praes. Il. ψ, 268; Od. δ, 96: χανδάνω 8.
κεχάνδει Plsprf. Il. ω, 192: χανδάνω 8.
κεχάρηκα Perf. Ar. Vesp. 746; -ηκώς Her. 3, 42: χαίρω 10.
κεχάρημαι (< κέχαρμαι) Perf. Pass. act. Hom. Hym. 7, 10; Eur. I. A. 200; Ar. Vesp. 389; Theocr. 26, 70: χαίρω 10.
κεχαρηότα Part. Perf. ep. Il. η, 312; Hes. Fr. 223: χαίρω 10.
κεχαρήσομαι (< κεχαρήσω, χαιρήσω, χαρήσομαι) Fut. Od. ψ, 266; Theocr. 16, 73 [48]: χαίρω 10.
κεχαρήσω (< χαιρήσω, χαρήσομαι, κεχαρήσομαι) Fut. ep. Il. ο, 98 [48]: χαίρω 10.
κεχάρητο Plsprf. Hes. Sc. 65: χαίρω 10.
κεχαρίσθω Imper. pass. Pl. Phaedr. 250, c: χαρίζομαι 11.
κεχάρισμαι Perf. Ar. Equ. 54; Xen. Hel. 4, 8, 9; Isocr. 19, 38 [392]: χαρίζομαι 11.
κεχαρισμένος Part. Perf. Il. ε, 243; Eur. Herc. F. 889; Isocr. 3, 48: χαρίζομαι 11.
κεχάριστο (< ἐκεχάριστο) Plsprf. Od. ξ, 23: χαρίζομαι 11.
κέχαρμαι (< κεχάρημαι) Perf. Pass. Eur. Cycl. 368; El. 1077; Or. 1122; Orph. Hym. 51, 5: χαίρω 10.
κεχαροίατο 3 Plur. Opt. Aor. 2 redupl. ep. Il. α, 256; -οιτο Ap. Rh. 1, 920: χαίρω 10.

---

1 (da)liegen und zwar auch müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 2 (ver-, ein)mischen. 3 verwüsten, plündern. 4 gewinnen. 5 scheeren, abschneiden. 6 gähnen. 7 nach-, loslassen, abspannen. 8 (in sich) fassen, in sich

κεχάροντο Aor. 2 red. ep. Il. π, 600; Ap. Rh. 2, 1160[45]: χαίρω 10.
κεχείρωμαι Perf. Pass. Aesch. Sept. 326; Thuc. 5, 96: χειρόω 12.
κέχεσμαι Perf. Pass. Ar. Ach. 1170: χέζω 13.
κέχηνα (< κέχανα) Perf. Il. π, 409; Ar. Lys. 426; Pl. Rep. 529, b: χαίνω, χάσκω 6.
κεχήνετε 2 Plur. Imper. Ar. Ach. 133 Dind. [168]: χαίνω, χάσκω 6.
κεχήνῃ Conj. Perf. Ar. Equ. 804: χαίνω, χάσκω 6.
κεχλάδειν Inf. Perf. für κεχλαδέναι Pind. Fr. 6 (49): χλάδω 14.
κεχλάδοντας Part. Perf. Pind. P. 4, 179: χλάδω 14.
κεχλᾰδώς Part. Perf. Pass. Pind. O. 9, 2: χλάδω 14.
κέχοχα Perf. ἐγ- Ar. Ran. 479: χέζω 13.
κεχολήσομαι Fut. [48]: χολάω 27.
κεχολώατο (< κεχολώμην) 3 Plur. Plsprf. Od. ξ, 282 [15]: χολόω 15.
κεχόλωμαι Perf. Pass. als Med. Od. α, 69; Plut. Fab. Max. 22: χολόω 15.
κεχόλωσο 2 Sing. Plsprf. Il. π, 585: χολόω 15.
κεχολώσομαι (< χολώσομαι) Fut. als Med. Il. α, 139; Od. ο, 214 [48]: χολόω 15.
κεχόρευκα Perf. Pl. Leg. 654, b: χορεύω 16.
κεχόρευται Perf. Pass. impers. Ar. Nub. 1510: χορεύω 16.
κέχρηκα Perf. Menand. Fr. Com. 4, 247: χράω 17.
κεχρημένος Part. Perf. Il. τ, 262; Soph. Phil. 1264; Eur. Suppl. 457 [212]: χράομαι 18.
κεχρημένος Part. Perf. ἐγ- Her. 7, 145: χράω 17.
κεχρῆσθαι Inf. Perf. Lys. 25, 15: χράομαι 18.
1) **κέχρησμαι** Perf. Pass. Od. γ, 266; Lys. 25, 15: χράομαι 18.
2) **κέχρησμαι** Perf. Pass. Her. 4, 164; 7, 141 (< κέχρημαι): χράω 17.
κεχρήσομαι Fut. [211]: χράομαι 18.
κέχρῖμαι (< κέχρισμαι) Perf. Pass. Her. 4, 195; Com. Fr. Magnes 2, 10; Eubul. 3, 250; Ar. 2, 1147. 1148; vgl. Lobeck zu Soph. Ai. p. 325 [212]; Xen. Cyr. 7, 15, 22: χρίω 19.
κέχρισμαι (< κέχριμαι) Perf. Pass. Ar. Com. Fr. 2, 1176; [212]: χρίω 19.
κέχρισται 3 Sing. Perf. Pass. Luc. Tragoed. 296: χρίω 19.
κέχρωκα Perf. ἐπι- Plut. Orac. Pyth. 3: χρώζω 20.
κέχρωσμαι Perf. Pass. Eur. Med. 497; Eur. Hec. 912; Hippocr. 5, 390; Luc. Lexiph. 22 [309. 212]: χρώζω 20.
κέχυκα Perf. συν- Menand. Fr. Com. 4, 294; Polyb. 5, 84: χέω 21.
κέχυμαι Perf. Pass. Il. ε, 141; Eur. Bacch. 456; Heracl. F. 1063; Suppl. 827; Luc. D. Sacrif. 5, 530; περι- Deor. D. 20, 8; ἐκ- Plat. Crit. 49 [210]: χέω 21.
κέχωκα Perf. ἀνν- Dem. 55, 28; Diod. 3, 3, 15: χόω 22.
κεχώρηκα Perf. Her. 1, 120. 122; Thuc. 1, 122: χωρέω 23.
κέχωσμαι Perf. Pass. Plat. Com. Fr. 2, 679; Xen. Cyr. 7, 3, 16 [211]: χόω 22.
κέων Prt. Fut. Od. η, 342 [297]: κείω 24.
κέωνται 3 Pl. Conj. Praes.: κεῖμαι 1.
κήαντο Aor. Il. ι, 88 (> κήδοντο): καίω 25.
κηδέεται 3 Plur. Praes. Her. 1, 209 (?) [107]: κήδω 26.
κήδεσαι Imper. Aor. Aesch. Sept. 136: κήδω 26.
κήδεσκον Imprf. iter. Od. ψ, 9: κήδω 26.
κηδήσω Fut. Il. ω, 240: κήδω 26.

---

enthalten. 9 stechen, stacheln. 10 sich freuen. 11 sich gefällig und gütig erweisen, willfahren. 12 handhaben, behandeln. 13 scheissen. 14 strotzen, wogen. 15 erzürnen; *Pass. u. Med.* zürnen. 16 im Reigen, im Chor tanzen. 17 anpacken, an-, befallen. 18 gebrauchen, sich bedienen. 19 ritzen, verwunden, stechen. 20 be-, anrühren. 21 giessen. 22 (auf)schütten, dämmen. 23 weichen, (fort)gehen. 24 sich niederlegen, schlafen wollen. 25 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, anbrennen; *Med.* nur *Aor.* sich etwas anzünden. 26 betrüben, schaden; *Med. u. Perf. 2* κέκηδα, und *Fut.* κεκαδήσομαι, betrübt sein. 27 toll sein. 28 (ver)bergen.

κήκιον (< ἐκήκιε) Imprf. Od. ε, 455; -ῑε Soph. Phil. 704: κηκίω 3.
κήομεν 1 Plur. Conj. Praes. Il. η, 377 (< κείομεν): καίω 2.
κηρυξ- Aor. κηρῦξαι Eur. Hec. 530: κηρύσσω 1.
κηρύξομαι Fut. Med. pass. Eur. Phoen. 1631: κηρύσσω 1.
κηρύξω Fut. Ar. Eccl. 684: κηρύσσω 4.
κηρυχθήσομαι Fut. Pass. Xen. Cyr. 8, 4, 4: κηρύσσω 1.
κῆται (< κίησαι) 3 Sing. Conj. Praes. Il. τ, 32; ω, 554 [296]: κεῖμαι 4.
κίε Imper. Od. η, 50; Aesch. Suppl. 852; Pers. 1068: κίω 5.
κίεν Inf. Praes. Pl. Crat. 426, c: κίω 5.
κίῃς Conj. Praes. Od. α, 311: κίω 5.
κικλήσκεται Praes. Pass. Od. ο, 403; Eur. Rhes. 279. 652; Strattis Fr. Com. 2, 773: κικλήσκω 6.
κικλήσκετο Imprf. Med. Il. κ, 30: κικλήσκω 6.
κίκλησκον Imprf. Il. β, 404; Ap. Rh. 1, 230: κικλήσκω 6.
κινηθήσομαι (< κινήσομαι) Fut. Pass. Aeschin. 3, 160: κινέω 7.
κινήσομαι (< κινηθήσομαι) Fut. Med. pass. Xen. Cyr. 1, 4, 19: κινέω 7.
κινύμην Imprf. Il. δ, 281: κίνυμαι 8.
κίοι 3 Sing. Opt. Aesch. Suppl. 504: κίω 5.
κίοιτε 2 Plur. Opt. Od. γ, 347: κίω 5.
κιοίτην 3 Dual. Opt. Il. ω, 285; Od. ο, 149: κίω 5.
κίομεν 1 Plur. Imprf. Il. φ, 456: κίω 5.
κίον (< ἔκιον) Imprf. Il. ζ, 399: κίω 5.
κιοντ- Stammform des Part. κιών: -όντι Od. ρ, 53: κίω 5.
κιοῦσαι Fem. Part. Il. ι, 504: κίω 5.
κιρνᾶ 3 Sing. Praes. Her. 4, 66: κιρνάω, κίρνημι 9.
κίρναις (< κιρνάς) Part. Alcae. 27: κιρνάω, κίρνημι 9.
1) κίρναμαι Praes. Med. Pind. Fr. 11, 71: κιρνάω, κίρνημι 9.
2) κίρναμαι Praes. Pass. ἐπι- Her. 1, 51: κιρνάω, κίρνημι 9.
κίρνᾰμεν 1 Plur. Praes. Pind. I, 5, 3: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιρνάμεν (< κιρνάναι) Inf. Praes. Pind. I. 4, 25: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιρνάμενα Part. Pind. N. 3, 78: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιρνάναι (< κιρνᾰμεν) Inf. Praes. Hippocr. 2, 768: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιρνάς (< κίρναις) Part. Praes. Od. π, 14; Ar. Fr. 555: κιρνάω, κίρνημι 9.
κίρνασθαι Inf. Praes. Med. ἀνα- Eur. Hipp. 254: ἀνακιρνάω, ἀνακίρνημι 9.
κιρνᾶσθαι Inf. Praes. Pass. Athen. 10, 426: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιρνᾶσι Praes. ἐγ- Ar. Eccl. 841: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιρνᾰτω Imper. Praes. ἐγ- Pind. N. 9, 50: κιρνάω, κίρνημι 9.
κίρνη (< ἐκίρνων) Imprf. Od. ξ, 78: κιρνάω, κίρνημι 9.
κιχείην Opt. Praes. Il. β, 188: κιχάνω 10.
κιχείς Part. Praes. Il. π, 342: κιχάνω 10.
κιχείω (< κίχω) Conj. Praes. Il. α, 26: κιχάνω 10.
κιχήμεναι (< κιχῆναι) Inf. Praes. (Aor. 2) Od. ο, 274: κιχάνω 10.
κιχήμενος Part. Praes. Il. ε, 187: κιχάνω 10.
κιχῆναι (< κιχήμεναι) Inf. Praes. Od. π, 357: κιχάνω 10.
κιχήσατο Aor. M. Il. κ, 494; Archil. Fr. 68 Bergk -αο: κιχάνω 10.
κιχήσομαι (< κιχήσω) Fut. Il. φ, 605; Soph. O. C. 1487: κιχάνω 10.
κιχήσω (< κιχήσομαι) Fut. Ap. Rh. 4, 1482, Hom. Hym. 2, 62: κιχάνω 10.
κιχήτην 3 Dual. Imprf. Il. κ, 376; π, 379; Od. ω, 284: κιχάνω 10.
κιχητός, ἀκίχητος Vb. Il. ρ, 75; Aesch. Prom. 184: κιχάνω 10.
κίχον (< ἔκιχον) Imprf. Pind. P. 9, 26: κιχάνω 10.
κίχω (< κιχείω) Conj. Praes. Eur. Suppl. 1069: κιχάνω 10.
κιών Part. Praes. Il. π, 263: κίω 5.
κλάγξω Fut. Aesch. Pers. 947: κλάζω 11.
κλᾱήσω (< κλαιήσω, κλαύσομαι,

---

1 Herold sein, ausrufen, verkündigen. 2 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, anbrennen; *Med.* nur *Aor.* sich etwas anzünden. 3 hervorquellen, -sprudeln. 4 (da)liegen und zwar auch müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 5 (weg)gehen. 6 (herbei-, an)rufen. 7 bewegen.

κλαυσοῦμαι) Fut. Dem. 19, 310: κλαίω 12.
κλαῖε(ν) 3 Sing. Imprf. Od. α, 363; Γ*: κλαίω 12.
κλαίεσκον Imprf. iter. Il. ϑ, 364; Aesch. Fr. 285: κλαίω 12.
κλαιήσω (< κλαύσομαι, κλαυσοῦμαι) Fut. selten Dem. 21, 99; 37, 48; 54, 42: κλαίω 12.
κλαίοισθα 2 Sing. Opt. Il. ω, 619: κλαίω 12.
κλαῖον Imprf. Od. δ, 539: κλαίω 12.
κλαξῶ (< κλήσω) Fut. Theocr. 6, 32: κλήω 14.
κλάς Part. ἀπο- Anacr. Fr. 16: κλάω 13.
κλάσε 3 Sing. Aor. Od. ζ, 128 [26]: κλάω 13.
κλασϑ(ην) An. Pass. -ϑῆτε in ἐπι- Thuc. 3, 67; -ϑῆναι Luc. Meretr. D. 12, 2 [212]: κλάω 13.
κλασϑήσομαι Fut. Pass. Arist. Met. E. 3: κλάω 13.
κλάσσα (< ἔκλασα, κλάσε) Aor. Theocr. 20 (25), 147: κλάω 13.
κλάσσα (< ἔκλασα, κλάσε) Aor. Od. ζ, 128: κλάω 13.
κλάσω Fut. συγ- Apocr. Syr. 28, 18. 26: κλάω 13.
κλαῦσε (< ἔκλαυσα) Aor. Od. γ, 261; κλαύσας Il. ω, 48 [29]: κλαίω 12.
κλαυσ- Aor. -ειεν Soph. Phil. 693; κλαῦσαι Eur. Andr. 1160 [29]: κλαίω 12.
κλαύσομαι (< κλαυσοῦμαι) Ar. Fr. 1081 Fut. Il. σ, 340; Eupol. Fr. Com. 2, 513; Ar. Nub. 58; -οιτο [Dem.] 59, 38 (161): κλαίω 12.
κλαυστός (< κλαυτός) Vb. Soph. O. C. 1360 (> κλαυτά) [212]: κλαίω 12.
κλαυτός (< κλαυστός) Aesch. Sept. 330 [212]: κλαίω 12.
κλείξω Fut. dor. Pind. O. 1, 110: κλείζω 15.
κλεῖον Imprf. Orph. Lith. 193: κλέω 15.
κλείσω Fut. -ετε in ἀποκλείσετε Luc. Hermot. 13, 752: κλείω 16.
κλεισ(αμην) Aor. Med. κλεισάμενος Xen. Cyr. 7, 2, 5: κλείω 16.
κλεισϑ(ην) Aor. Pass. -ϑέντες in κατα- Dem. 22, 13 [212]: κλείω 16.
κλεισϑήσομαι (< κεκλείσομαι) συγ- οιτο Dem. 59, 38 Xen. Hell. 5, 2, 19 (212): κλείω 16.
κλειστός Vb. Eur. Fr. Pel. 3: κλείω 16.
κλείσω (< κλιῶ) Fut. ἀπο- Xen. An. 6, 6, 13: κλείω 16.
κλεπτέον Vb. Soph. Phil. 57: κλέπτω 17.
κλεφϑ(ην) Aor. Pass. -ϑείς Eur. Or. 1580: κλέπτω 17.
κλέψομαι (< κλέψω) Fut. Xen. Cyr. 7, 4, 13: κλέπτω 17.
κλέψω Fut. Ar. Eccl. 667; Xen. M. Equ. 4, 17: κλέπτω 17.
κλέωσα Part. Praes. dor. -κλέουσα Ar. Lys. 1299: κλέω 15.
κληϑ(ην) Aor. Pass. -είη Pl. Leg. 665, a; -ῆναι, -είς, -εῖσα, -έν, -έντες, -είσας: καλέω 18.
κλησϑήσομαι (< κεκλήσομαι) Fut Plat. Leg. 681, d; Luc. Enc. 3 καλέω 18.
κλῄστός Vb. Od. β, 344: κληΐζω 15.
κλῆξα (< ἔκλησα) Aor. Orph. Arg. 1007: κληΐζω 15.
κλησάμην Aor Med ἀποκλήσασϑαι. Thuc. 6, 101: κλήω 16.
κλήσω Fut. Hom. Hym. 31, 18: κλῄζω 15.
κλήσω (< κλασῶ dor.) Fut. Thuc. 4, 8: κλήω 16.
κλητέος Vb. Pl. Crat. 393, c: καλέω 18.
κλητός Vb. Od. ϱ, 386: καλέω 18.
κλιϑ(ην) Aor. Pass. -ϑῆναι Pl. Phaed. 109, a; -ϑείης Luc. Rhet. Praes. 9; -ϑεὶς Luc. Amor. 54; -ϑεῖσαν Soph. Tr. 1226: κλίνω 20.
κλιϑήσομαι (< κλινήσομαι) Fut. Pass. κατα- Eur. Alc. 1090: κατα- κλίνω 19.
κλιν- Aor. -αντες Pl. Tim. 77, e: κλίνω 20.
κλινήσομαι (< κλιϑήσομαι) Fut. Pass. Ar. Equ. 98; Plat. Symp. 222, : κλίνω 20.
κλιν ϑ(ην) (< κλιϑ(ην) Aor. Pass. Theocr. 29 (22), 120: κλίνω 20.
κλίνϑην Aor. Pass. Il. ψ, 232: κλίνω 20.
κλινοῦμαι Fut. Med. κατα- Ar. Lys. 910: κλίνω 20.

---

8 sich bewegen, gehen. 9 κεράννυμι (ver)mischen. 10 einholen, erlangen. 11 rauschen, tosen. 12 weinen, klagen. 13 (ab-, zer)brechen. 14 (ver-zu)schliessen. 15 berühmt machen, preisen. 16 (ver-, zu-, ein)schliessen. 17 stehlen. 18 (an)rufen, nennen; *Med.* zu sich rufen. 19 niederbiegen, neigen. 20 beugen, biegen.

κλεῖ (< κλείσω) Fut. κατα- Eupol. C. Fr. 2, 544: κλείω 1.
κλῦε Imper. Praes. Aesch. Ch. 156: κλύω 2.
κλῦετε 2 Plur. Imper. Ar. Plut. 601: κλύω 2.
κλῦθι Imper. Il. α, 37; Aesch. Ch. 332; Soph. Fr. 1115; Eur. El. 1238; Eur. Hipp. 872 [263]: κλύω 2.
κλῦμενος Part. Aor. 2 Med. Theocr. 14, 26: κλύω 2.
κλύοιμι Opt. Praes. Aesch. Prom. 313: κλύω 2.
κλῦτε 2 Plur. Imper. Aesch. Ch. 399: κλύω 2.
κλυτός Vb. Il. β, 742: κλύω 2.
κλύω Conj. Praes. -η Aesch. Pers. 665: κλύω 2.
κλώσονται Fut. ἐπι- Od. υ, 196 (> ἐπικλώσωνται): ἐπικλώθω 26.
κμητέον Vb. ἀπο- Pl. Rep. 445, b: κάμνω 3.
κναισ- Aor. διακναίσας Ar. Eccl. 956: διακναίω 4.
κναισθήσομαι Fut. Pass. δια- Ar. Pax. 251: κναίω 4.
κναισῶ (< κναίσω) Fut. ἐκκναισεῦντι 3 Plur. Theocr. 15, 88: κναίω 4.
κναίσω (< κναισῶ) Fut. δια- Eur. Cycl. 486: κναίω 4.
κνῆ Imprf. oder Aor. 2 ep. für ἔκναε (219) ἐπι- Il. λ, 639: κνάω = κναίω 4.
κνῆσθαι Inf. Praes. Med. Pl. Gorg. 494, c: κνάω; κναίω 4.
κνισθ(ην) Aor. Pass. -ῆς Eur. Andr. 209; ἐκνίσθην Theocr. 4, 59: κνίζω 5.
κνίσω Fut. Ar. Ran. 1198: κνίζω 5.
κοιμηθ(ην) Aor. Pass. κοιμήθημεν, -θέντες, -θέντι, -θῆναι Hom.; -θῆναι, -θέντες Pl.; -θεῖς Xen. Cyr. 8, 7, 2 [388]: κοιμάω 6.
κοίμησα (< ἐκοίμασα) Aor. -ε Od. μ, 169 B*; -σον Il. π, 524: κοιμάω 6.
κοιμήσομαι (< κοιμηθήσομαι) Fut. Med. Luc. D. Deor. 414: κοιμάω 6.
κοινώσω Fut. Aesch. Ch. 673: κοινόω 7.
κολᾶ Fut. Ar. Equ. 456: κολάζω 8.
κολασαμ(ην) Aor. Med. κολασάμενος Pl. Menex. 240, d: κολάζω 8.
κολασθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Pl. Leg. 879, d; -θέντα, -θεῖσι Pl.: κολάζω 8.
κολάσομαι (< κολάσω) Fut. Com. Fr. 801; Xen. Hell. 1, 7, 20; Pl. Rep. 578, d: κολάζω 8.
κολαστέος Vb. Pl. Gorg. 527, b: κολάζω 9.
κολάσω (< κολάσομαι) Fut. Lys. 31, 29; Lycurg. 1, 10; Pl. Rep. 389, d; Xen. Cyr. 7, 5, 83; Athen. 1, 9: κολάζω 8.
κολουθ(ην) s. u. ἐκολούθην.
κολουσθ(ην) Aor. Pass. s. u. ἐκολούσθην.
κολούσω Fut. Plut. Alc. 34: κολούω 9.
κομέεσκον Imprf. iter. Od. ω, 212. 390: κομέω, besorgen.
κομείτην 3 Dual. Il. θ, 113 [175]: κομέω, besorgen.
κομίξαι Inf. Aor. Pind. P. 4, 159: κομίζω 10.
κομιοῦμαι Fut. Med. Ar. Vesp. 690; Eccl. 671; Thuc. 1, 113; Isocr. 8, 22: κομίζω 10.
κόμισα (< κόμισσα) Aor. -ν Il. γ, 378; ψ, 699: κομίζω 10.
κομισαμ(ην) Aor. Med. -ωμαι Ar. Thesm. 1166; Xen. An. 5, 15, 21 -ανετο; Il. α, 594 (388): κομίζω 10.
κομισθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Her. 4, 71; -θείς, -θέντος, -θέντα Pl. Rep. 614, b B* [388]: κομίζω 10.
κόμισσα Aor. Il. λ, 738; -ε Od. σ, 322; κόμισσον π, 82; κομίσσῃ κ, 298: κομίζω 10.
κομίσσατο Aor. Med. Od. ζ, 278: κομίζω 10.
κομίσω (< κομιῶ) Fut. Ar. Pl. 768; Pl. Rep. 370, e [137]: κομίζω 10.
κομιῶ (< κομίσω) Fut. Od. ο, 546; Ar. Eccl. 800; Lys. 29, 14: κομίζω 10.
κονάβησε Aor. Il. ο, 648: κοναβίζω 11.
κονίσας s. u. ἐκόνισα.
κονίσω Fut. Il. ξ, 145: κονίω 12.
κοπ(ην) Aor. Pass. κοπείσης Aesch. Ag. 1278; κατακοπῆναι Xen. An. 1, 2, 25: κόπτω 13.
κοπήσομαι (< κόψομαι) Fut. Med.

---

1 (ver-, zu-, ein) schliessen. 2 erfahren, vernehmen. 3 mühsam verfertigen, arbeiten. 4 nagen, schaben. 5 kneipen, schaben. 6 einschläfern, beruhigen. 7 mittheilen. 8 stutzen, beschneiden. 9 verstümmeln, verkürzen. 10 fortschaffen, wegtragen; (herbei)bringen; *Med.* bei sich pflegen, bewirthen; *Pass.* u. *Med.* gebracht, getragen werden. 11 tönen, rasseln.

V. T. Jer. 16, 3; συν- Lys. 3, 34: κόπτω 13.

κοπτός Vb. Com. Fr. 3, 73: κόπτω 13.

κορεσαίατο Opt. Aor. Od. ξ, 28: κορέννυμι 14.

κορεσθ(ην) s. u. ἐκορέσθην.

κορέσσατο (< ἐκορέσσατο) Aor. Med. Od. υ, 59; -άμεθα Il. χ, 427; κορέσασθαι Hes. Op. 366; Theocr. 8, 70 -άμενος Il. ν, 46; Hes. Op. 33: κορέννυμι 14.

κορέσω (< κορέω) Fut. Her. 1, 212: κορέω 16.

κορέσωνται Conj. Aor. Il. χ, 509; Od. κ, 411: κορέννυμι 14.

κορέω (< κορέσω) Fut. -έει Il. θ, 379; ρ, 241: κορέω 16.

κορήσω Fut. Pl. Com. Athen. 15, p. 665, b: κορέω 16.

κορθύνεται (< κορθύνεται) Praes. Pass. Ap. Rh. 2, 322: κορθύνω 17.

κορυξ- Aor. κορύξῃ Theocr. 3, 5 † (<κορύψῃ):κορύσσω(>κορύπτω)15.

κόρυσσε Imprf. Il. φ, 306: κορύσσω 15.

κορυσσέσθην 3 Dual. Imprf. Pass. -εις Il. δ, 274; θ, 379; έει- ν, 431; ρ 241; κορύσσω 15.

κορύσσεται Praes. Pass. Il. δ, 424; Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 94: κορύσσω 15.

κορύσσετο Imprf. Pass. Il. τ, 364: κορύσσω 15.

κοτεσ- Aor. κοτέσσας Hom. Hym. Cer. 254: κοτέω, κοταίνω 18.

κοτέσσατο Aor. Il. ψ, 383; -άμενος π, 386: κοτέω, κοταίνω 18.

κοτέσσομαι Fut. Med. Il. ε 747; θ, 391: κοτέω, κοταίνω 18.

κοχύδεσκον Imprf. iter. Theocr. 2, 107 (> κοχύεσκον): κοχυδέω 19.

κοχυδοῦντες Part. Praes. Pherecr. Com. Fr. 2, 316: κοχυδέω 19.

κόψα (< ἔκοψα) Aor. -ε Il. μ, 204: κόπτω 13.

κοψάμην Aor. Med. -ατο Il. χ, 33: κόπτω 13.

κόψομαι (< κοπήσομαι) Fut. V. T. Jer. 22, 18: κόπτω 13.

κόψω Fut. Ar. Ach. 403; Ran. 460; Menander. Fr. Com. 4, 280: κόπτω 13.

κραγ- Aor. 2 ἀνακραγών Xen. Cyr. 2, 2, 3; -όντες An. 4, 4, 20: ἀνακράζω 23.

κραδαίνοι Opt. Aesch. Prom. 1049: κραδάω, κραδαίνω 20.

κραδανθῆναι Inf. Aor. Pass. Plut. V. Alex. 74: κραδαίνω 20.

κραδάων Part. Praes. ep. Il. ψ, 213 B*: κραδάω, κραδαίνω 20.

κραθ(ην) (< κρηθ(ην)) Aor. Pass. ἐκράθη Thuc. 6, 5: κεράννυμι 21.

κρᾰνέεσθαι Inf. Fut. Med. pass. Il. ι, 629: κραίνω 22.

κρανθ(ην) Aor. Pass. -θέν Eur. Hipp. 868; -θέντων Eur. I. A. 1022: κραίνω 22.

κρανθήσομαι Fut. Pass. Aesch. Prom. 911: κραίνω 22.

κρᾰνῶ Fut. Aesch. Ch. 1075; Eur. Suppl. 377: κραίνω 22.

κραξ- Aor. κράξῃ Theophr.; Anth. 11, 211: κράζω 23.

κράξω (< κεκράξομαι) Fut. sp. Anth. 11, 141: κράζω 23.

κρεμαίμην (< κρέμοισθε) Opt. Ar. Ach. 944; Nub. 870: κρέμαμαι 24.

κρεμασ- Aor. -άσαντες Il. θ, 19; -άσαι Xen. An. 1, 2, 8; Luc. Icar. 34: κρεμάννυμι 25.

κρεμάσασθαι Inf. Aor. Hes. Op. 627: κρεμάννυμι 25.

κρεμασθ(ην) Aor. Pass. -θήτω Hippocr. 3, 140; -θῇ 3, 251; -θέντες ἀπο- Luc. Deor. D. 1, 267: κρεμάννυμι 25.

κρεμάσω (< κρεμῶ, κρεμόω) Fut. Com. Fr. 2, 827; V. T. Gen. 40, 19: κρεμάννυμι 25.

κρέμαται 3 Sing. Praes. Pind. O. 6, 125: κρέμαμαι 24.

κρεμήσομαι Fut. Med. Ar. Vesp. 808; Ach. 278; Luc. Fugit. 31: κρέμαμαι 24.

κρέμοισθε (< κρεμαίμην) Opt. Ar. Vesp. 397 (> κρέμασθε): κρέμαμαι 24.

κρεμόω (< κρεμάσω, κρεμῶ) Fut. Il. η, 93: κρεμάννυμι 25.

κρεμῶ (< κρεμάσω, κρεμόω) Fut.-ῶμεν Ar. Plut. 312 (159): κρεμάννυμι 25.

---

12 bestäuben. 13 stossen, schlagen, hauen. 14 sättigen. 15 waffnen. (aus)rüsten. 16 putzen, reinigen. 17 erheben, erhöhen. 18 grollen, zürnen. 19 in Menge fliessen. 20 schwingen, schütteln; *Pass.* wanken, zittern. 21 (ver-, ein)mischen. 22 vollenden, bewirken. 23 krächzen, kreischen, schreien. 24 hangen, schweben. 25 aufhängen, schweben lassen; *Med.* hangen. 26 zuspinnen, zutheilen.

κρέμωμαι Conj. Arist. Rhet. 3, 14: κρέμαμαι 2.
κρήηνα (< ἐκρήηνα) Aor. Od. γ, 418: κραιαίνω 1.
κρημνάμενος Part. Ar. Nub. 377: κρήμνημι 3.
κρημνάμεσθα Imprf. Med. ἐκ- Ion. 1613: κρήμνημι 3.
κρήμνασθε Imper. Pass. ἐκ- Eur. H. F. 521: κρήμνημι 3.
κρήμνη Imper. Etym. M. p. 637, 34; Eustath. zu Il. ε, p. 1001, 10: κρήμνημι 3.
κρῆναι s. u. ἔκρηνα.
κρῖθεν 3 Plur. Aor. Pass. Pind. P. 4, 168: κρίνω 4.
κριθ(η)ν Aor. Pass. θῶσι Rep. 569, -θέντα 829, e; -εῖσα Phaedr. 249, a: κρίνω 4.
κριθήσομαι Fut. Pass. Aesch. Eum. 679. 744; Eur. Suppl. 603; Pl. Crat. 438, c; Dem. 61, 53: κρίνω 4.
κρῖκε Aor. 2 Il. π, 470: κρίζω 19.
κρινα(μην) s. u. ἐκρινάμην.
κρινάσθων Imper. Aor. Od. θ, 36: κρίνω 4.
κρινέεσθαι Fut. Med. δια- Od. ψ, 149: διακρίνω 4.
κρινθ(ην) s. u. ἐκρίνθην.
κρινοῦμαι Fut. Med. Eur. Med. 609; ἀπο- Luc Dial. Mort. 19, 2: κρίνω 4.
κρινῶ Fut. Aesch. Sept. 414; Pl. Phaedr. 237 e [223]: κρίνω 4.
κριτέον (< κριτός) Vb. Pl. Gorg. 523, a: κρίνω 4.
κρίτός (< κριτέον) Vb. Il. η, 434: κρίνω 4.
κρουσ(αμην) Aor. Med. -ασθαι in παρα- [Dem.] 25, 38; vgl. ἐκρουσάμην: κρούω 5.
κρουσθ(ην) Aor. Pass. -θέντας v. παρα- Dem. 23, 1; vgl. ἐκρούσθην: κρούω 5.
κρουστέον Vb. Ar. Eccl. 988: κρούω 5.
κρυβ(ην), κρυβείς s. u. ἐκρύβην.
κρυβήσομαι Fut. Pass. Eur. Suppl. 543: κρύπτω 6.
κρύπτασκε Imprf. iter. Il. θ, 272: κρύπτω 6.
κρυπτέον (< κρυπτός) Vb. Soph. Ant. 273: κρύπτω 6.
κρυπτός (< κρυπτέον) Vb. Il. ξ, 168: κρύπτω 6.
κρυφ(ην), κρυφείς s. u. ἐκρύφην.
κρυφθ(ην) (< ἐκρύφθην) Aor. Pass. Il. ν, 405; -θῆτον Eur. Her. 897; -θῆναι Soph. O. C. 1546; -θείς Eur. Hel. 519: κρύπτω 6.
κρυψ(αμην) Aor. Med. -αιμην in ἀπο- Luc. Anach. 17; -ασθαι Dem. 27, 8: κρύπτω 6.
κρύψε Aor. Od. λ, 244; Pind. O. 6, 31; Bion. Reliqu. 1, 79; κρύψαντες Il. ξ, 377; Hes. Op. 42; -εισας Eur. I. T. 1020 -εἰεν Dem. 22, 52; -ασα Hes. Th. 174; -ασι Aesch. Eum. 461 -ειαν Pl. Rep. 548, a: κρύπτω 6.
κρύψομαι Fut. Med. Soph. Tr. 474: κρύπτω 6.
κρύψω Fut. Od. δ, 350: κρύπτω 6.
κτάμεν (< κτάμεναι) Inf. Aor. 2 κατα- Il. ο, 557: κτείνω 10.
κτάμεναι (< κτάμεν) Inf. Aor. 2 Il. ρ, 8: κτείνω 10.
κτάμενος Part. Aor. 2 Pass. Il. φ, 75; Aesch. Pers. 923; Cratin. C. Fr. 2, 72: κτείνω 10.
κτάνε (< ἔκτανε) Aor. 2 Il. φ, 236. 344: κτείνω 10.
κτανεῖν Inf. Praes. Strabo 8, 352; Arrian. Tact. 94; κατα Plut. M. 189 (244): κτείνω 10.
κτανέομαι Fut. Med. pass. Il. ξ, 481: κτάομαι 7.
κτάνον (< ἔκτανον) Aor. 2 Il. η, 155; λ, 672: κτείνω 10.
κτάς Part. κατα- Il. φ, 323; Aesch. Sept. 965; Eur. Alc. 3, 696; I. T. 715: κτείνω 10.
κτάσθαι Inf. Aor. 2 Pass. Il. ο, 558: κτείνω 10.
κτενάω (< κτενέω, κτενῶ) Fut. Il. σ, 309: κτείνω 10.
κτενέω (< κτενάω, κτενῶ) Fut. Il. φ, 121; ἀπο- Her. 3, 30: κτείνω 10.
κτενῶ (< κτενέω, κτανέω) Fut. Il. ο, 68; Thuc. 3, 58; Xen. An. 1, 1, 3: κτείνω 10.
κτέωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. φ, 216: κτείνω 10.
κτήσατο (< ἐκτήσατο) Aor. Med. Od. ξ, 450: κτάομαι 7.

---

1 vollenden, bewirken. 2 hangen, schweben. 3 aufhängen, schweben lassen. 4 sichten, (unter)scheiden. 5 schlagen, klopfen. 6 verbergen, verstecken, verheimlichen. 7 erwerben; *Perf.* κέκτημαι, besitzen. 8 = κυδαίνω, ehren; *intr.* sich rühmen, stolz sein. 9 empfangen, schwanger werden.

κτήσομαι Fut. Aesch. Eum. 289: κτάομαι 7.
κτητέον (< κτητός) Vb. Pl. Rep. 373, b: κτάομαι 7.
κτητός (< κτητέον) Vb. Il. ε, 407: κτάομαι 7.
κύδανον Imprf. intr. Il. υ, 42: κυδάνω 8.
κύδηνα Aor. Il. ψ, 793: κυδάνω 8.
κυδῆναι Inf. Aor. Od. π, 212: κυδάνω 8.
κυησ- s. u. ἐκύησα.
κυήσομαι (< κυήσω) Fut. Hippocr. 2, 717: κυέω 9.
κυήσω (< κυήσομαι) Fut. Hippocr. 2, 640: κυέω 9.
κυλινδήσω Fut. s. κυλίνδω 11.
κυλισθήσομαι Fut. Pass. ἐκ- Aesch. Prom. 87: κυλίνδω 11.
κύνεον Imprf. Od. φ, 224: κυνέω 12.
κῦρον (< ἔκυρον) Imprf. Il. ψ, 821: κύρω 13.
κύρσω Fut. Soph. O. C. 225; Democr. in Stob. Flor. 29, 88: κύρω 13.
κυσαμ(ην) Aor. κυσαμένη Hes. Th. 125. 405; ὑπο- 308; Il. ζ, 26: κύω 19.
κύψομαι Fut. ἀνα- Ar. Av. 146: κύπτω 14.
κύψω Fut. ἀνακύψαι Pl. Euthyd. 302, e: κύπτω 14.
κωκυσ- Aor. κωκῦσαι Soph. Ant. 29: κωκύω 15.
κωκύσομαι Fut. Ar. Lys. 1222: κωκύω 15.
κωκύσω Fut. Aesch. Ag. 1313: κωκύω 15.
κωλύσομαι Fut. Med. Thuc. 1, 142: κωλύω 16.
κωλύσω Fut. Thuc. 2, 62; Soph. Ant. 261: κωλύω 16.
κωλυτέον Vb. Xen. Hier. 8, 9: κωλύω 16.
κωμάξομαι (< κωμάσομαι) Fut. Pind. 1, 3, 90: κωμάζω 17.
κωμάσομαι (< κωμάξομαι) Fut. Med. Pind. P. 9, 89; Anth. 5, 64; Luc. Sect. 13: κωμάζω 17.
κωμάσω Fut. Pind. N. 9, 1: κωμάζω 17.

Λ.

λαβ' (< λάβε) 3 Sing. Aor. 2 Il. ο, 229: λαμβάνω 18.
λάβε (< ἔλλαβε, ἔλαβε) 3 Sing. Aor. 2 Il. α, 557 B*: λαμβάνω 18.
λαβέ Imper. Aor. 2 Il. α, 407; Pl. Theaet. 143, c: λαμβάνω 18.
λαβεῖν Inf. Aor. 2 Xen. An. 2, 1: λαμβάνω 18.
λαβέτην 3 Dual. Aor. 2 Il. ζ, 233; ψ, 711: λαμβάνω 18.
1) λάβετον 2 Dual. Aor. 2 Il. κ, 545: λαμβάνω 18.
2) λάβετον 2 Dual. Imper. Aor. 2 Pl. Euth. 275, b: λαμβάνω 18.
λαβέτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. φ, 152; Pl. Rep. 497, e: λαμβάνω 18.
λάβῃ (< λάβῃσι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ω, 480; Xen. 5, 4, 1; Pl. Symp. 151, a: λαμβάνω 18.
λάβῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Xen. Cyr. 1, 4, 13: λαμβάνω 18.
λάβῃσι (< λάβῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. θ, 191; ω, 43: λαμβάνω 18.
λάβητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Od. ζ, 147: λαμβάνω 18.
λάβοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. ι, 418; Xen. Symp. 2, 5: λαμβάνω 18.
λάβοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. ε, 273; Pl. Phil. 34, c: λαμβάνω 18.
λαβοίμην Opt. Aor. 2 Med. Eur. Cycl. 470; -οιτο Pl. L. 637, b: λαμβάνω 18.
λάβοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ο, 22; Xen. Cyr. 5, 3, 12: λαμβάνω 18.

---

10 tödten, erschlagen. 11 wälzen; fortbewegen; *Pass.* sich wälzen, fortrollen; sich herumtreiben, herumlaufen. 12 küssen. 13 betreffen, sich beziehen. 14 ducken, sich neigen. 15 in tiefen oder krankhaften Schlaf verfallen. 16 verkürzen, mindern, schwächen; hindern. 17 im feierlichen Zug einherziehen, jubeln. 18 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen; begreifen, verstehen. II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich-, übernehmen. 19 in sich fassen, schwanger, trächtig sein.

λάβον (< ἔλλαβον, ἔλαβον) 3 Plur. Aor. 2 Od. ε, 387: λαμβάνω 1.
λαβοντ- Stammform des Part. Aor. 2 λαβών; -ντι Od. ζ, 147; -α Pl. Theaet. 198, a B*; -ας 201, b; -ας Rep. 474, a: λαμβάνω 1.
λαβέντε Dual. Part. Aor. 2 Pl. Phil. 24, d: λαμβάνω 1.
λαβοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. ε, 853; Xen. Cyr. 7, 3, 11: λαμβάνω 1.
λάβωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Phaedr. 246, d; Parm. 143, a: λαμβάνω 1.
λαβών Il. δ, 122; Pl. Phaed. 73, c; Xen. An. 1, 1, 9 vgl. λαβοντ-: λαμβάνω 1.
λάε Imprf. st. ἔλαε Od. τ, 230 [292a]: λάω, anblicken.
λαθ' (< λάθεν, ἔλαθεν) Aor. 2 Il. ψ, 388: λανθάνω 2.
λαθεῖν Inf. Aor. Isocr. 3, 22: λανθάνω 2.
λαθέμεν (< λαθεῖν) Inf. Aor. 2 Pind. O. 1, 64: λανθάνω 2.
λάθεν (< ἔλαθεν) Aor. 2 Il. γ, 420: λανθάνω 2.
λαθέσθαι (< λελαθέσθαι) Inf. Aor. 2 Med. Il. μ, 235; Ap. Rh. 1, 280: λανθάνω 2.
λάθετ' (< ἐλάθετο) Aor. 2 Med. Il. ε, 537: λανθάνω 2.
λάθεται (< λήθεται) 3 Sing. Praes. Pind. O. 8, 72; Soph. El. 167: λανθάνω 2.
λαθέτην 3 Dual. Aor. 2 Od. χ, 179: λανθάνω 2.
λαθέτω 3 Sing. Imper. Med. Pind. P. 5, 23: λανθάνω 2.
λάθῃ (< λάθῃσι) 3 Sing. Conj. Aor. Pl. Theaet. 160, e: λανθάνω 2.
λάθῃσι (< λάθῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. χ, 191: λανθάνω 2.
λάθοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. κ, 468: λανθάνω 2.
λαθοίατο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Od. κ, 236: λανθάνω 2.
λαθοίμην Opt. Aor. 2 Med. Il. κ, 243; -οίμαν Soph. El. 1287: λανθάνω 2.
λάθοιμι Opt. Aor. Eur. I. A. 516: λανθάνω 2.
λάθομαι dor. poet. Form für λανθάνομαι Pind. Ol. 8, 72; Soph. El. 163: λανθάνω 2.
λάθον 1 Sing. Aor. 2 Od. ν, 270: λανθάνω 2.
λάθοντο (< λελάθοντο) Aor. 2 Med. Il. υ, 322 A*: λανθάνω 2.
λαθών 1 Sing. Conj. Aor. 2 Dem. 45, 85: λανθάνω 2.
λάθωμαι Conj. Aor. 2 Med. Il. ζ, 265: λανθάνω 2.
λαθών Part. Aor. 2 Il. ι, 477; Eur. Bacch. 840: λανθάνω 2.
λάθωνται Conj. Aor. 2 Med. Il. χ, 282: λανθάνω 2.
λαικάσω Fut. Ar. Equ. 167: λαικάζω 3.
λαχήσασα Part. Aor. δια- Ar. Nub. 410: διαλάσκω 4.
λᾱχήσομαι Fut. Ar. Pax. 381. 384: λάσκω 4.
λάχον Aor. 2 Il. υ, 277: λάσκω 4.
λάμπετο (< ἐλ-) Imprf. Il. ζ, 319: λάμπω 6.
λαμπετόων Part. nur Il. α, 104: λαμπετάω 5.
λαμπτέος Vb. κατα- Her. 3, 127: λαμβάνω 1.
λαμφθ(ην) Aor. Pass. λαμφθείη Her. 7, 239; λαμφθῆναι 2, 89; λαμφθεῖσαι 6, 92: λαμβάνω 1.
λάμψεαι 2 Sing. Fut. ion. Her. 1, 199; 7, 39: λαμβάνω 1.
1) λάμψεσθαι Inf. Fut. ion. Her. 9, 188: λαμβάνω 1.
2) λάμψεσθαι Inf. Fut. ἐλλάμψεσθαι Her. 1, 80; 8, 74: λάμπω 6.
λάμψεται 3 Sing. Fut. ion. Her. 8, 10: λαμβάνω.
λάμψομαι (< λαμψοῦμαι, λήψομαι) Fut. ion. s. -εαι, -εσθαι, -εται, -ονται: λαμβάνω 1.
λάμψονται 3 Plur. Fut. ion. Her. 3, 36: λαμβάνω 1.
λάμψω Fut. Soph. El. 66: λάμπω 6.
λανθανόμην Imprf. Od. μ, 227: λανθάνω 2.
λάξας Part. Lycophr. 137: λάζω 9.

---

1 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen; begreifen, verstehen. II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich -, übernehmen. 2 verborgen sein (*latere*); das *Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt:* unbemerkt, heimlich, geheim, versteckt, unversehens, einem etwas vergessen machen; *Med.* vergessen, versäumen, unterlassen. 3 zu unedlem Gebrauch verwenden. 4 διαλακέω, zerplatzen.

λάξομαι (< *λήξομαι*) Fut. ion. **-εσθαι** Her. 7, 144: *λαγχάνω* 10.
λαπάξω Fut. **-εειν** Aesch. Sept. 47. 531: *λαπάζω* 14.
λαπῆναι Aor. 2 **ἐκ-** Ar. Fr. 211: *λέπω* 11.
λασεῦμαι (< *λήσομαι*) Fut. Theocr. 4, 39: *λανθάνω* 2.
λασθῆμεν Inf. Aor. Pass. Theocr. 2, 46: *λανθάνω* 2.
λάχε(ν) (< *ἔλαχε*) 3 Sing. Aor. 2 Il. *ψ*, 862: *λαγχάνω* 10.
λαχεῖν Inf. Aor. 2 Il. *η*, 179; Aesch. Prom. 48; Soph. Ai. 825: *λαγχάνω* 10.
λάχῃ (< *λάχῃσιν*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. *ω*, 76; Pl. Leg. 765, b: *λαγχάνω* 10.
λάχῃσιν (< *λάχῃ*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. *η*, 171: *λαγχάνω* 10.
λαχοῖσαν Fem. Part. Aor. 2 Pind. O. 14, 2: *λαγχάνω* 10.
λαχών Part. Aor. 2 Aesch Sept 55; Dem. 58, 29; *λαγχάνω* 10.
λάχωσιν 3 Plur. Aor. 2 Pl. Leg. 760, c: *λαγχάνω* 10.
λαψάμενος Part. Aor. Med. Phercer. in Com. Fr. 2, 294: *λάπτω* 12.
λάψομαι Fut. Med. **ἐκ-** Ar. Pax. 885: *λάπτω* 12.
λαῳοῦμαι (< *λήψομαι, λάμψομαι*) Fut. dor. *λαψῆ* Theocr. 1, 4. 10; Epicharm. Fr. 18: *λαμβάνω* 1.
λάψω Fut. Il. *π*, 161: *λάπτω* 12.
λάων Od. *τ*, 229, 230[*192*]: *λάω* 13.
λεγείς Part. Aor. 2 Pass. **-έντα** in *κατα-* Pl. Leg. 943, a; *συν-* Xen. Hell. 2, 1, 6: *λέγω* 7.
λεγῶσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. *κατα-* Pl. Leg. 762, e: *λέγω* 7.
λειανέω Fut. ep. für *λεᾶνω* Il. *o*, 261: *λεαίνω* 8.
λεῖξαι Inf. Aor. Achaeus Athen. 10, 427: *λείχω*, lecken.
λείξας Part. Aor. Ar. Equ. 103: *λείχω*, lecken.
λειφ θ(η) Aor. Pass. **λείφθη** Pind. O. 2, 43; **-θῆ** Pl. Leg. 920, b; **-θῆτε** Xen. An. 7, 3, 43; **-θείη** Symp. 191, b; **-θῆναι** Aesch. Pers. 344; **-θείς** Pind. I. 2, 11; **-θέντος** Pl. Critea. 111, b: *λείπω*, zurücklassen.
1) **λεκτέος** Vb. Xen. An. 5, 6, 6: *λέγω* 7b.
2) **λεκτέος** Vb. **ἐκ-** Pl. Rep. 456, b: *λέγω* 7.
λέκτο 3 Sing. Aor. 2 sync. Med. Od. *δ*, 451: *λέγω* 7.
1) **λεκτός** Vb. Soph. O. T. 19: *λέγω* 7.
2) **λεκτός** Vb. Soph. Phil. 633: *λέγω* 7b.
λελαβέσθαι Inf. Aor. sync. Od. *δ*, 388: *λαμβάνω* 1.
λελάβηκα (< **εἴληφα** att.) Perf. ion. u. dor. Her. 4, 79; 8, 122; Archim. Aren. 127, 15: *λαμβάνω* 1.
λελαβήκεε Plsprf. *κατα-* Her. 3, 42: *λαμβάνω* 1.
λέλᾱθα (< *λέληθα*) Perf. **ἐπι-** Pind. O. 11, 3: *λανθάνω* 2.
λελαθέσθαι (< *λαθέσθαι*) Inf. Aor. 2 Il. *τ*, 136: *λανθάνω* 2.
λελαθέσθω: Imper. Aor. 2 redupl. Med. Il. *π*, 200: *λανθάνω* 2.
λελάθῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. *o*, 60: *λανθάνω* 2.
λελάθοιμι Opt. Aor. Ap. Rh. 3, 778: *λανθάνω* 2.
λελάθοιτο Opt. Aor. 2 Med. act. Bed. Hes. Theogn. 471: *λανθάνω* 2.
λελαθόμην Aor. 2 Med. s. **-οντο, -οίτο, ἐσθαι, -έσθω**: *λανθάνω* 2.
λέλαθον Red. Aor. **ἐκ-** Il. *β*, 600: *λανθάνω* 2.
λελάθοντο (< *λάθοντο*) Aor. 2 Med. Il. *δ*, 127 [*45*]: *λανθάνω* 2.
λελαθοῦσα Part. Aor. redupl. Orph. Arg. 879: *λανθάνω* 2.
λέλᾱκα (< *λέληκα*) Perf. 2 bei den Trag. Aesch. Prom. 406; Eur. Hec. 678. 1110; Hipp. 55; auch Arist. Ach. 410 (Parodie d. trag. Sprache): *λακεῖν, λάσκω* 5.
λελᾱκόμην Aor. 2 Med. mit ep. Red. Hom. Hym. 3, 145: *λάσκω* 5.
λελᾱκυῖα Fem. Part. Od. *μ*, 85; vgl. *λελήκως*: *λάσκω* 5.
λέλαμμαι Perf. Pass. ion. u. dor. *ἀπο-* Her. 9, 51; *διε-* 3, 117: *λαμβάνω* 1.
λέλαμπα Perf. 2 Eur. Andr. 1026; Tro. 1295: *λάμπω* 6.

---

5 krachen; sprechen. 6 leuchten, glänzen. 7 legen, sammeln. 7b sagen, sprechen, reden. 8 glätten, ebenen. 9 *λάζω* = *λαγχάζω*, umstossen. 10 *a. trans.* bekommen, erhalten; erlangen, empfangen; *b. intr.* zu Theil werden, zufallen. 11 (ab)schälen. 12 saufen. 13 sehen, erblicken. 14 ausleeren.

λελαμπρύνται 3 Plur. Perf. Ar. Plut.: λαμπρύνω, glänzend machen.
λελάμφθαι Inf. Perf. Pass. Hippocr. 3, 46: λαμβάνω 1.
λέλασμαι Perf. Pass. -ται Il. ε, 834; -μεθα λ, 313; -μένος π, 538 B*; -ται Theocr. 2, 157: λανθάνω 3.
λέλαφα Perf. Ar. Fr. 492: λάπτω 10.
λελάχᾱσι 3 Plur. Perf. Empedocl. 5: λαγχάνω 17.
λελαχήσωμεν Conj. Aor. Hesych.: λελάχω, theilhaftig machen.
λελάχητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 redupl. Il. ψ, 76; Nonn. 2, 16: λαγχάνω 17.
λελάχωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. η, 80; ο, 350; χ, 343 [45]: λαγχάνω 17.
1) λέλεγμαι (<ἔλεγμαι) Perf. Pass. in Comp. ξυλλελεγμένος Ar. Eccl. 58; Her. 7, 26; ἀπο- 40; vgl. λελέχθαι: λέγω 9.
2) λέλεγμαι Perf. Pass. Eur. Med. 356; Pl. Leg. 732, e; vgl. λελέχθω, λελέχθαι: λέγω 15.
λέλειμμαι Perf. Pass. Eur. Herc. F. 1156; vgl. λέλειψαι, -πται, -μένος: λείπω 11.
λελειμμένος Part. Perf. Pass. Soph. Ai. 543. 1245: λείπω 11.
λελείμμην (<ἐλελείμμην) Plsprf. Il. χ, 334: λείπω 11.
λέλειπται 3 Sing. Perf. Pass. Il. κ, 253; ν, 256; Theocr. 4, 15: λείπω 11.
λέλειπτο Plsprf. Il. κ, 256; ν, 168: λείπω 11.
λελεῖφθαι Inf. Perf. Pass. Isocr. 4, 5: λείπω 11.
λελειχμώς Part. Perf. 2 Hes. Theogn. 826: λείχω, λιχμάω 12.
λέλειψαι 2 Sing. Perf. Soph. O. T. 1504; Eur. Or. 1085: λείπω 11.
λελείψομαι Fut. 3 Il. ω, 742; Thuc. 5, 105; Eur. Or. 1041; Hipp. 324 [48]: λείπω 11.
λέλεκται 3 Sing. Perf. Pass. s. λέλεγμαι.
λέλεμμαι Perf. Pass. ἀπο- Epich. 109: ἀπολέπω 13.
λελέξεται s. u. λελέξομαι.
λελέξομαι Fut. -εται Thuc. 3, 53; Pl. Rep. 457, b; Crat. 433, a: λέγω 15.
λελεπτύνθαι Inf. Perf. Pass. Athen. 12, 552: λεπτύνω 14.
λελέπτυσμαι Perf. Pass. Hippocr. 2, 190; προ- Pl. Tim. 66, a: λεπτύνω 14.
λέλεχα Perf. sp. Galen. 8, 545 st. des class. εἴρηκα: λέγω 15.
λελέχθαι Inf. Perf. Pass. ἐκ- Xen. Hell. 1, 6, 16; vgl. λέλεγμαι: λέγω 9.
λελέχθω Imper. Perf. Pass. Pl. Tim. 89, d; vgl. λελέγμαι: λέγω 15.
λέληθα (<λέλᾱθα) Perf. -εν Soph. O. T. 247; Isocr. 3, 2; -ασιν Pl. Phaed. 64, b; -αμεν Leg. 888, d: λανθάνω 3.
1) λεληθέναι Inf. Perf. Xen. Oec. 15, 10; Pl. Phaed. 64, a: λανθάνω 3.
2) λεληθέναι Inf. Perf. med. Bed. ἐπι- Her. 3, 46 für λελῆσθαι: λανθάνω 3.
λεληθώς Part. Perf. -θότα Leg. 856, a; -θόσας Philem. Fr. Com. 4, 67: λανθάνω 3.
λέληκα Perf. Hes. Op. 207; vgl. λελήκως: λάσκω 2.
λελήκως Part. Perf. Il. χ, 141; vgl. λέληκα: λάσκω 2.
λέλημμαι Perf. Pass. Aesch. Ag. 876; Eur. Ion. 1113 B*; δια- Ar. Eccl. 1090; Hippocr. 2, 140; ἐπι- Ar. Nub. 631: λαμβάνω 1.
λελῆσθαι Inf. Perf. Pass. Soph. El. 342: λανθάνω 3.
1) λέλησμαι (<λέλασμαι) Perf. Pass. Soph. El. 342; Pl. Phaedr. 252, a: λανθάνω 3.
2) λέλησμαι Perf. Pass. zusammengez. aus λελήσμαι Eur. Hel. 475; -μένος Fr. 373: λητίζομαι 4.
λελήσμην Plsprf. ἐπι- [Luc.] As. 11: λανθάνω 3.
λελήσομαι Fut. Eur. Alc. 894: λανθάνω 3.
λελίασται Plsprf. Incert. Id. 8 [Mosch. 4], 118: λιάζομαι 5.

---

1 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen; begreifen, verstehen. II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich-, übernehmen. 2 krachen, sprechen. 3 verborgen sein (*latere*); das *Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt:* unbemerkt, heimlich, geheim, versteckt, unversehens, einem etwas vergessen machen; *Med.* vergessen, versäumen, unterlassen. 4 erbeuten, verwüsten, verderben.

λελίημαι, -ησαι Perf. Theocr. 20, 196: λιλαίομαι 6.

λελειημένος Part. Perf. Il. μ, 106: λιλαίομαι 6.

λελίητο Plsprf. Orph. Arg. 1267; Incert. ld. [Mosch. 4], 110: λιλαίομαι 6.

λελιμμένος Part. Perf. Pass. als Act.: Aesch. Sept. 380. λίπτω 7.

λελίπασμαι Perf. Schol. Od. τ, 72: λιπαίνω 8.

λέλογας Perf. 2 angeführt von Hesychius u. Photius: λέγω 9.

λελόγισμαι Perf. Pass. act. Bed. Lys. 32, 24; pass. Pl. Phaedr. 246, c: λογίζομαι 16.

λέλογχα (< λέλαχα) Perf. Od. λ, 304; Pind. O. 9, 15 A^*; Eur. Tro. 243. 282; Her. 7, 53; D. Hal. Ant. 4, 83: λαγχάνω 17.

λελόγχασιν 3 Plur. Perf. Od. λ, 304: λαγχάνω 17.

λελόγχει Plsprf. Theocr. 4, 20: λαγχάνω 17.

λελοιδόρηκα Perf. Pl. Phaedr. 241, e: λοιδορέω 18.

λελοιδόρημαι Perf. Pass. -μένος Xen. Hell. 5, 4, 29: λοιδορέω 18.

λέλοιπα Perf. Il. α, 235; Pl. Pol. 280, e; -ότος Rep. 449, d: λείπω, zurücklassen.

λέλουμαι (< λέλουσμαι) Perf. Pass. Il. ε, 6; Pl. Rep. 495, e; Symp. 174, a: λούω 19.

λέλουσμαι (< λέλουμαι) Perf. Pass. sp. Cyrill. Hieros. Cat. 3, 2, 55: λούω 19.

λελοχυῖα Fem. Part. Perf. angeführt von Hesychius: λέχω, λέγω 9.

λέλῦκα Perf. Isocr. 12, 96; Thuc. 1, 67: λύω 20.

1) λέλῦμαι Perf. Pass. Il. β, 135; ω, 599; Aesch. Pers. 592; Xen. Cyr. 4, 2, 40; Pl. Crat. 415, d: λύω 20.

2) λέλῡμαι Perf. Med. Dem. 36, 45: λύω 20.

λελύμανται s. u. λελύμασμαι.

λελύμασμαι Perf. Pass. Dem. 21, 173; -ασμένος Xen. Hell. 7, 5, 18 (235): λυμαίνομαι 21.

λέλυνται 3 Pl. Perf. Il. β, 135: λύω 20.

λελῦντο Opt. Aor. für λελύοιντο Od. σ, 238 Bekker (> λέλῡτο, λελῦτο) [118. 150]: λύω 20.

λελύπηκα Perf. Dem. 24, 175: λυπέω 22.

λελύπημαι Perf. Pass. Eur. Ion. 1311: λυπέω 22.

λελύσομαι Fut. 3 Dem. 14, 2: λύω 20.

λέλυται 3 Sing. Perf. Il. ω, 599: λύω 20.

λέλυτο 3 Sing. Opt. Aor. Od. σ, 238 Buttm. (> λελῦντο, λελῦτο) [118]: λύω 20.

λελῦτο 3 Sing. Opt. Aor. Od. σ, 238 Wolf (> λέλυτο, λελῦντο) [118]: λύω 20.

λελώβημαι Perf. Pass. Her. 3, 155; Pl. Rep. 495, d: λωβάομαι 23.

λελώφηκα Perf. Thuc. 6, 12; Pl. Rep. 620, d: λωφάω 24.

λέξαι Inf. Aor. Pl. Gorg. 522, e: λέγω 15.

λεξαίμην 1 Sing. Opt. Aor. Med. Od. γ, 365; τ, 598: λέγω 9.

λέξαις Part. Aor. dor. Pind. P. 8, 53: λέγω 15.

λέξαιτο 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. ω, 108: λέγω 9.

λέξασθαι Inf. Aor. Med. Il. β, 125; θ, 519; ἐκ- Pl. Rep. 557, d: λέγω 9.

λεξάσθην 3 Dual. Aor. 1 Med. Il. ξ, 350: λέγω 9.

---

5 entweichen, entrinnen. 6 begehren, verlangen, streben. 7 begehren, verlangen, wünschen. 8 fett machen, salben, einschmieren. 9 legen, sammeln. 10 saufen, schlappen. 11 ver-, zurück-, hinter-, übrig lassen. 12 (auf-, be)lecken, züngeln. 13 abschälen. 14 fein, dünn, mager machen. 15 sagen, sprechen, reden. 16 (be)rechnen; überlegen, erwägen; schliessen. 17 *a. trans* bekommen, erhalten; erlangen, empfangen; *b. intr.* zu Theil werden, zufallen. 18 schelten, schimpfen, schmähen. 19 waschen, baden; sich ~. 20 lösen. 21 misshandeln, beschimpfen, schaden, verletzen. 22 beschweren, kränken, betrüben; *Pass. mit Fut. Med.* 23 freveln, verspotten, beschimpfen, höhnen. 24 rasten, sich erholen; aufhören; *trans.* befreien.

λεξάσθων 3 Plur. Imper. Aor. 1 Med. Il. ι, 67: λέγω 2.
λέξατο 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. φ, 27; Pind. P. 4, 336: λέγω 2.
λεξάτω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Med. Xen. Cyr. 6, 4, 19: λέγω 1.
λέξαι 2 Sing. Fut. Od. η, 319: λέγω 2.
λέξεο (< λέξεο) Imper. Aor. Il. ι, 617: λέγω 2.
λέξῃς 2 Sing. Conj. Aor. Soph. Phil. 1275: λέγω 1.
λέξο (< λέξεο) Imper. Aor. Od. κ, 320: λέγω 2.
1) λέξομαι Fut. pass. Bed. Soph. O. C. 1186; Eur. Hec. 906: λέγω 1.
2) λέξομαι Fut. werde mich legen Od. δ, 413; συν- β, 292: λέγω 2.
λέξον Imper. Aor. Xen. Hell. 4, 1, 3; Mem. 3, 3, 3: λέγω 1.
λέξω Fut. Aesch. Ag. 859; Pl. Soph. 258, a: λέγω 1.
λεύσεσκον Imperf. iter. Empedocl.: λεύσσω 3.
λεύσῃ Conj. Aor. sp. Maneth. 4, 59: λεύσσω 3.
λευσθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Soph. O. C. 435; Eur. I. A. 1350: λεύω 4.
λευσθήσεται Fut. Pass. κατα- Aeschin. 1, 163: λεύω 4.
1) λεύσω Fut. sp. Maneth. 6, 93: λεύσσω 3.
2) λεύσω Fut. κατα- Ar. Ach. 285: λεύω 4.
λεχθ(ην) Aor. Pass. -θῆ Pl. Crat. 421, e; -θείη Leg. 668, d; -θῆναι Phil. 53, e; -θείς, -θέντα, -θέν, -θέντων, -θέντε Leg. 723, b; -θείσης Pl. — Xen. An. 3, 3, 1: λέγω 1.
λεχθήσομαι Fut. Thuc. 5, 86; Pl. Tim. 67, c; Soph. 251, d: λέγω 1.
λῇ 3 Sing. Indic. Praes. Epich. 94; Ar. Lys. 1160: λάω, λῶ dor. st. θέλω 5.
λῇ 3 Sing. Conj. Praes. Epich. 19: λάω, λῶ dor. st. θέλω 5.
λήθει Praes. zuweilen für λήθεται Simonid. Anth. 7, 25: λανθάνω 6.
λήθεσκον Imprf. iter. Il. ω, 13: λανθάνω 6.
λήθομαι poet. Form für λανθάνομαι Il. λ, 790: λανθάνω 6.
λήθω meist poet. Form für λανθάνω Il. ω, 563; Xen. Ag. 6, 5: λανθάνω 6.
ληίσομαι Fut. Od. ψ, 357: ληίζομαι 7.
ληϊστός Vb. Il. ι, 406: ληίζομαι 7.
ληκέω (< λακέω) ion. für λάσκω ἐπι- Od. θ, 379: λάσκω 9.
ληκῆσαι Inf. Aor. Pherecr. Com. Fragm. 3, 352: ληκάω, ληκέω 10.
ληκτέον Vb. Isae. 7, 23: λαγχάνω 8.
ληκώμεθα Conj. Praes. Ar. Thesm. 493: ληκάω, ληκέω 10.
λῆν Inf. Thuc. 5, 77: λάω, λῶ dor. st. θέλω: 5.
ληξ- Aor. λῆξαι Soph. Phil. 768; -αιμι Eur. I. T. 1142: λήγω legen, besänftigen.
λήξομαι (< λάξομαι) Fut. selten Pl. Rep. 617, : λαγχάνω 8.
ληπτός Vb. Pl. Rep. 529, d; -έον Phil. 34, d: λαμβάνω 11.
1) λῇς 2 Sing. Ind. Praes. Epich. 44. 94; Ar. Lys. 95: λάω, λῶ dor. st. θέλω 5.
2) λῇς 2 Sing. Conj. Praes. Theocr. 5, 21: λάω, λῶ dor. st. θέλω 5.
λήσομαι Fut. Od. α, 308: λανθάνω 6.
λήσω Fut. Il. ψ, 416; Pl. Phaedr. 262, a; -ειν Rep. 449, c: λανθάνω 6.
ληφθ(ην) Aor. Pass. -θείη Pl. Parm. 152, c; -θῇ Gorg. 473, b; -θῶσιν Leg. 946, b; -θείς Gorg. 521, e; -θέν, -θέντα, -θέντες Pl.: λαμβάνω 11.
ληφθήσομαι Fut. Eur. Med. 381: λαμβάνω 11.
ληχθ(ην) Aor. Pass. ληχθῆναι Isae. 9, 24; Dem. 54, 28; -θείς 38, 20: λαγχάνω 8.
λήψεσθαι Inf. Fut. Xen. Hell. 7, 5, 6; Pl. Theaet. 178, c: λαμβάνω 1.
λήψοιντο 3 Plur. Opt. Fut. Xen. Hell, 5, 4, 7: λαμβάνω 11.
λήψομαι (< λάμψομαι) Fut. Eur. Bacch. 239; Ion. 1410; Cycl. 342 Pl. Phaed. 78, Isocr. 6, 80; Xen. An. 4, 7, 3: λαμβάνω 11.
λίαζον Imprf. Lycophr. 21: λιάζω 12.

---

1 sagen, sprechen, reden. 2 legen, sammeln. 3 sehen, erblicken, wahrnehmen. 4 steinigen. 5 wollen. 6 verborgen sein (*latere*); das *Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt:* unbemerkt, heimlich, geheim, versteckt, unversehens; einem etwas vergessen machen; *Med.* vergessen, versäumen unterlassen. 7 erbeuten, verwüsten, verderben. 8 *a. trans.* bekommen, erhalten; erlangen, empfangen; *b. intr.* zu Theil werden, zu-

λιασθείς Aor. Pass. Eur. Hec. 95: λιάζομαι 12.
λίασθεν (< λίασσε) 3 Sing. Aor. Pass. Il. ψ, 879: λιάζομαι 12.
λιάσθην (< ἐλιάσθην) Aor. Pass. Il. ο, 520; λιασθείς ν, 418: λιάζομαι 12.
λίασσεν Aor. 1 Il. ψ, 879 (> λίασθεν): λιάζομαι 12.
λίγξε Aor. Il. δ, 125: λίγγω 13.
λιλαίεαι 2 Sing. Praes. Od. ι, 451 B*: λιλαίομαι 14.
λιλαίεο Imper. Od. χ, 349: λιλαίομαι 14.
λιλαίετο Imprf. Il. υ, 76: λιλαίομαι 14.
λίπ' Imper. Aor. 2 Od. κ, 266; ο, 199: λείπω 15.
λίπε(ν) (< ἔλιπε) 3 Sing. Aor. 2 Il. δ, 292 Γ*: λείπω 15.
λιπέειν Inf. Aor. 2 καλλιπέειν Od. π, 296: καταλείπω 15.
λιπεῖν Inf. Aor. 2 Il. μ, 111; Pl. Leg. 872, e: λείπω 15.
λίπες 2 Sing. Aor. 2 Il. κ, 406: λείπω 15.
λιπέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Il. ε, 154; Her. 2, 136: λείπω 15.
λίπετ' 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. π, 294: λείπω 15.
λίπετε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. κ, 443: λείπω 15.
λιπέτην 3 Dual. Aor. 2 Il. ξ, 284; Od. γ, 485: λείπω 15.
λίπετο 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. δ, 536: λείπω 15.
λιπέτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. γ, 424: λείπω 15.
λίπῃ 3 Sing. Conj. Aor. Il. π, 453; Pl. Rep. 567, b: λείπω 15.
λίπῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Phoen. 385: λείπω 15.
λίπησθε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. ψ, 248: λείπω 15.
λίπησθον 3 Dual. Conj. Aor 2 Med. Il. ψ, 407: λείπω 15.
λίπηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. τ, 235: λείπω 15.
λίπητε 2 Pl. Conj. Xen. Hell. 4, 1, 36: λείπω 15.
λιποίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Il. ι, 437: λείπω 15.
λίποιμι Opt. Aor. 2 Pl. Ap. 29, a; -οις Xen. Cyr. 1, 6; -οι Aesch. Sept. 219: λείπω 15.
λίποιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. γ, 160: λείπω 15.
λιπόμην 1 Sing. Aor. 2 Med. Od. ι, 316; ν, 286; ο, 481: λείπω 15.
λίπον (< ἔλιπον) 1 Sing. Imprf. Il. ε, 204: λείπω 15.
λίπον (< ἔλιπον) 3 Plur. Aor. 2 Il. ι, 447: λείπω 15.
λίποντ- Stammform des Part. Aor. 2 -όντα Od. η, 65; Pl. Leg. 759, e -οντε Phaedr. 254, c. λείπω 15.
λιποῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. π, 857; Aesch. Prom. 734: λείπω 15.
λιπών Part. Aor. 2 H. e, 20; Eur. Cycl. 621: λείπω 15.
λίπωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Od. γ, 354: λείπω 15.
λίσῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: λίτομαι 16.
λίσσεαι 2 Sing. Praes Od. δ, 347: λίσσομαι 16.
λίσσεθ' (< ἐλίσσετο) 3 Sing. Imprf. Med. Il. ο, 660: λίσσομαι 16.
λίσσεσθαι Inf. Praes. Pass. Od. γ, 19: λίσσομαι 16.
λισσέσκετο 3 Sing. Imprf. iter. Il. ι, 451: λίσσομαι 16.
λίσσετ' (< ἐλίσσετο) 3 Sing. Imprf. Il. ι, 591: λίσσομαι 16.
λίσσετο (< ἐλίσσετο) 3 Sing. Imprf. Od. θ, 344: λίσσομαι 16.
λίσσηαι 2 Sing. Conj. Praes. Od. μ, 53: λίσσομαι 16.
λίσσοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass. Od. ξ, 142: λίσσομαι 16.
λισσόμενος Part. Praes. Pass. Il. κ, 118: λίσσομαι 16.
λίσσοντο (< ἐλλίσσοντο) 3 Plur. Imprf. Il. σ, 448; Pind. P. 4, 207: λίσσομαι 16.
λίσσωμ(αι) 1 Sing. Conj. Praes. Il. χ, 418; Soph. O. C. 1560: λίσσομαι 16.
λίσσωμαι 1 Sing. Conj. Praes. Od. μ, 163: λίσσομαι 16.

---

fallen. 9 krachen, knacken. 10 Unzucht treiben. 11 I. *a.* fassen, ergreifen; *b.* fassen, wahrnehmen; begreifen; verstehen. II. nehmen; *Med.* sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich-, übernehmen. 12 entweichen, entrinnen. 13 laut tönen, schwirren. 14 verlangen, begehren, streben, sich sehnen. 15 ver-, zurück-, hinter-, übrig lassen, 16 flehen, bitten; an-, erflehen.

λιτέσθαι Inf. Praes. Il. π, 47: λίτομαι 1.
λιτοίμην 1 Sing. Opt. Praes. Od. ξ, 406: λίτομαι 1.
λιχμήσομαι Fut. ἀπο-, Il. φ, 123: λιχμάω 2.
λό' 3 Sing. Imper. Praes. Od. κ, 361 aus λόε: λόω 3.
λογιοῦμαι Fut. att. Ar. Ran. 1263: λογίζομαι 4.
λόε s. u. λό'.
λόει 2 Sing. Praes. Med. κατα- Ar. Nub. 838: λούω 3.
λόεον (< ἐλόεον) Imprf. Od. δ, 252: λοέω 3.
λόεσθαι (< λοῦσθαι) Inf. Hes. Op. 749: λόω 3.
λοεσσάμενος Part. Aor. 1 Med. Il. φ, 560 A*: λοέω 3.
λοέσσας Part. Aor. 1 Med. Il. ψ, 282: λοέω 3.
λοέσσατο Aor. 1 Med. Od. ζ, 227: λοέω 3.
λοέσσομαι Fut. Od. ζ, 221: λοέω 3.
λοιδορήθην Aor. Pass. -θέντος Dem. 54, 5: λοιδορέω 5.
λοιδορήσομαι Fut. Ar. Equ. 1400; Xen. Cyr. 1, 4, 9: λοιδορέω 5.
λοιδορητέον Vb. sp. Max. Tyr. 3, 3: λοιδορέω 5.
λόον Imprf. Hom. Hym. 1, 120: λόω 3.
λούεσθαι (< λοῦσθαι) Inf. Il. ζ, 508: λούω 3.
λοῦμαι Perf. att. für λούομαι; λοῦται Xen. Cyr. 1, 3, 11: λούω 3.
λούμενος Part. Praes. Pass. Ar. Av. 1625; Plut. 658, 11: λόω 3.
λοῦν Inf. Hippocr. in Galen.: λόω 3.
λουσ(άμην) Aor. Med. λούσασθαι Xen. Cyr. 8, 7, 4; -άμενος Symp. 1, 7: λούω 3.
λούσαιτο Opt. Aor. 1 Od. ω, 254: λούω 3.
λοῦσαν 3 Plur. Aor. 1 Od. θ, 364: λούω 3.
λούσαντο (< ἐλούσαντο) 3 Plur. Aor. 1 Od. δ, 48: λούω 3.
λούσασα Fem. Part. Aor. 1 Od. ε, 264: λούω 3.
λούσασθαι Inf. Aor. Med. Xen. Cyr. 8, 7, 4: λούω 3.
λούσασθε 2 Plur. Imper. Aor. 1 Od. ψ, 131: λούω 3.
λούσατε 2 Plur. Imper. Il. π, 669: λούω 3.
λοῦσεν Aor. Il. ε, 905 Γ*: λούω 3.
1) λοῦσθαι Inf. Her. 3, 124: λόω 3.
2) λοῦσθαι Inf. für λούεσθαι Pl. Leg. 942, b: λούω 3.
λούσομαι Fut. Pl. Phaedr. 116, a: λούω 3.
λοῦσον Imper. Aor. 1 Il. π, 669: λούω 3.
λούσω Fut. Callim. Del. 95: λούω 3.
λουσῶ Fut. dor. Theocr. 5, 146: λούω 3.
λύ' Imper. Praes. st. λύε Il. κ, 480: λύω 6.
λύε 3 Sing. Imprf. Il. λ, 620: λύω 6.
λύε s. u. λύ'.
λυθ(ην) Aor. Pass. -θῶσιν Pl. Tim. 38, d; -θείησαν Xen. An. 3, 4, 35; -θῶσι, -θῆναι, -θεῖσα, -θέν, -θέντων, -θέντα Pl.: λύω 6.
λυθήσομαι Fut. Pass. Pl. Tim. 41, b: λύω 6.
λυμανοῦμαι Fut. Xen. Cyr. 6, 3, 24; Dem. 24, 1; Luc. Im. 3: λυμαίνω 7.
λύμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 ep. Il. φ, 80: λύω 6.
λυμήναντα Part. Aor. sp. Liban. 4, 350: λυμαίνω 7.
λύντο 3 Plur. Aor. 2 Il. η, 16; ὑπ- π, 341: λύω 6.
λύον Imprf. st. ἔλυον Il. ψ, 27: λύω 6.
λυπηθ(ην) Aor. Pass. Soph. Pl. Phil. 52, b [388]: λυπέω 8.
λυπηθήσομαι Fut. Pass. Luc. D. Meretr. 8, 2; συν- Herod. 6, 39: λυπέω 8.
λυπήσομαι Fut. Med. Eur. Med. 474: λυπέω 8.
λυπήσω Fut. Eur. Or. 545: λυπέω 8.
λυπητέον Vb. Xen. Ap. 27: λυπέω 8.
λῦσαι Inf. Aor. Od. μ, 53: λύω 6.
λῦσαν 3 Plur. Aor. 1 Il. θ, 433: λύω 6.
λύσασθαι Inf. Aor. 1 Med. Il. ω, 118: λύω 6.
λῦσε 3 Sing. Aor. 1 Il. θ, 440: λύω 6.
λύσομαι Fut. Il. κ, 378; -όμενος Il. α, 13: λύω 6.

---

1 flehen, bitten; an-, erflehen. 2 (auf-, be)lecken, züngeln. 3 waschen, baden. 4 (be)rechnen; überlegen, erwägen; schliessen. 5 schelten, schimpfen, schmähen. 6 lösen. 7 misshandeln, beschimpfen, schaden, verletzen. 8 beschweren, kränken, betrüben; *Pass.* mit *Fut. Med.* 9 freveln,

λύσω Fut. Il. ξ, 205. 304: λύω 6.
λύτο Aor. 2 Med. als Pass. Il. φ, 114: λύω 6.
λῦτο Aor. 2 Med. als Pass. Il. ω, 1 (> λῦτο): λύω 6.
λύωμεν 1 Plur. Conj. Praes. Il. π, 100: λύω 6.
λωβηθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Pl. Men. 91, c; -θείς Gorg. 473, c: λωβάομαι 9.
λωβήσομαι Fut. Pl. Crit. 47, d: λωβάομαι 9.
λωβητός Vb. Il. ω, 531; Soph. Phil. 607: λωβάομαι 9.
λώῃ Opt. Epich. 137: λάω 11.
λῶμες 1 Plur. Praes. Ar. Lys. 1162: λάω 11.
λῶντο Imprf. dor. Callim. Min. 72: λόω 3.

M.

μάθ' Imper. Aor. 2 Aesch. Eum. 657: μανθάνω 10.
1) μάθε *Indic.* Aor. 2 vgl. μαθεν: μανθάνω 10.
2) μάθε *Imper.* Aor. 2 Eur. Bacch. 657; Xen. An. 4, 8, 4; Pl. Theaet. 166, e: μανθάνω 10.
μαθέειν (< μαθεῖν) Inf. Aor. 2 Her. 1, 10: μανθάνω 10.
μαθεῖν [1]) (< μαθέειν) Inf. Aor. 2 Pind. O. 9, 75; Xen. Cyr. 2, 4, 31: μανθάνω 10.
μάθετε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Pl. Tim. 41, b: μανθάνω 10.
μᾰθεῦμαι (< μαθήσομαι) Fut. dor. Theocr. 11, 60 (> μασεῦμαι) [166]: μανθάνω 10.
μάθῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch. Prom. 697: μανθάνω 10.
μάθῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Crat. 427, e: μανθάνω 10.
μαθήσεσθαι Inf. Fut. Pl. Gorg. 459, e; Xen. Cyn. 13, 2: μανθάνω 10.
μαθήσομαι Fut. Ar. Nub. 111; -εται Aesch. Prom. 926; -ονται Xen. Cyr. 4, 1, 18; -όμεθα Pl. Phil. 53, e; -εται Pl.; -εσθε Lys. 13, 4; Pl.; vgl. -εσθαι, -όμενος (381): μανθάνω 10.
μαθησόμενος Part. Fut. Pl. Symp. 206, b; Xen. Oec. 8, 21: μανθάνω 10.
μάθητε 2 Plur. Aor. 2 Aesch. Prom. 273: μανθάνω 10.
μαθητέον Vb. Her. 7, 66; Pl. Crat. 439, b; -τέα Leg. 822, c: μανθάνω 10.
μάθοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Xen. Equ. 8, 13; Pl. Phil. 18, c: μανθάνω 10.
μάθοιμι 1 Sing. Opt. Aesch. Eum. 420: μανθάνω 10.
μάθοις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Rep. 353, a: μανθάνω 10.
μαθοῖσα Fem. Part. Aor. Theocr. 2, 161 [164]: μανθάνω 10.
μάθοιτε 2 Plur. Opt. Aor. 2 Dem. 20, 61: μανθάνω 10.
μάθον (< ἔμαθον) Aor. 2 μάθεν Pind. P. 8, 12: μανθάνω 10.
μαθόντ- Stammform des Part. Aor. 2 -τες Her. 5, 91; -τος Pl. Leg. 795, b: μανθάνω 10.
μαθοῦσα Fem. Part. Her. 1, 10: μανθάνω 10.
μαθοῦσι(ν) Dat. Plur. Part. Aesch. Ag. 39; Xen. Mem. 1, 1, 9: μανθάνω 10.
μάθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch. Ch. 21; Pl. Hipp. maj. 369, d; Theaet. 192, c: μανθάνω 10.
μάθωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Xen. An. 3, 2, 25; Eur. Ion. 720: μανθάνω 10.
μαθών Part. Aor. 2 Pind. N. 7, 68; Pl. Xen.: μανθάνω 10.
μαίμησε Aor. Il. ε, 670: μαιμάω 12.
μαιμώοντα Part. Praes. Orac. bei Her. 8, 77: μαιμάω 12.
μαιμώοντο Imprf. Dion. Per. 1156: μαιμάω 12.
μαιμῶσαν (< μαιμήσασα) Fem. Part. Soph. Ai. 50: μαιμάω 12.
μαιμῶσι (< μαιμήσασι) 3 Plur. Praes. Il. ν, 78: μαιμάω 12.

1) Zuerst bei Theogn.

beschimpfen, verspotten, höhnen. 10 *a.* lernen, *Aor.* gelernt haben, verstehen; *b.* kennen lernen, wahrnehmen; verstehen, begreifen, einsehen; *c.* anlernen, sich gewöhnen, pflegen. 11 wollen. 12 heftig verlangen, wüthen, stürmen, toben.

μαιμώων Part. Praes. Il. *o*, 742: *μαιμάω* 1.
μαιμώωντα Qu. Sm. 6, 217: *μαιμάω* 1.
μαιμώωσα Fem. Part. Praes. Il. *o*, 542: *μαιμάω* 1.
μαιμώωσι (<*μαιμῶσι*) 3 Plur. Praes. Il. *ν*, 75: *μαιμάω* 1.
μαινοίμην Opt. Eur. I. A. 1256: *μαίνομαι* 5.
μαινόμενος Part. Praes. Aesch. Sept. 343: *μαίνομαι* 5.
μαιωθεῖσα Part. Aor. Pass. Apollod. 1, 4, 1, 2: *μαιόομαι* 2.
μαιώσατο Aor. Coluth. 180; Anth. 9, 80: *μαιόομαι* 2.
μακών Part. Aor. 2 Il. *π*, 469; Od. *σ*, 98: *μηκάομαι* 3.
μαλακύνηται 3 Sing. Conj. Praes. Xen. Cyr. 3, 2, 5: *μαλακύνομαι*.
μαλαξ- Aor. *-ῆς* Ar. Equ. 389: *μαλάσσω* 4.
μαλάξω Fut. Eur. Alc. 381: *μαλάσσω* 4.
μαλαχθῆς Aor. Pass. Soph. Phil. 1334: *μαλάσσω* 4.
μαν(ην) Aor. Pass. *-εἰς* Theocr. 5, 16; *μανέντες* Xen. An. 2, 5, 10 (Ddd): *μαίνομαι* 5.
μανεῖται s. u. *μανοῦμαι*.
μανέντες s. u. *μαν(ην)*.
μανήσομαι [1]) Fut. 2 sp. Anth. 11, 216: *μαίνομαι* 5.
μανοῦμαι Fut. *-εῖται* Her. 1, 109: *μαίνομαι* 5.
μαντεύσει Fut. Aor. Aesch. Eum. 406: *μαντεύομαι* 6.
μαντεύσομαι Fut. *-εται* Aesch. Sept. 716 (<*-η*); *-όμεσθα* Ag. 1367: *μαντεύομαι* 6.
μανύω dor. für *μηνύω* Pind. N. 9, 4: *μηνύω* 7.
μαξαμ(ην) Aor. Med. *ἀπομαξαμένη* Ar. Ran. 1040: *ἀπομάσσω* 14a.
μάξαντες Part. Aor. Pl. Rep. 372, b: *μάσσω* 14b.
μάξομαι Fut. *ἐν-* Call. Dian. 124: *μάσσω* 14b.
μάξω Fut. Ar. Lys. 601: *μάσσω* 14b.
μαπέειν Inf. Aor. 2 Hes. Sc. 231. 304: vgl. *μεμάποιε*, *μάρπτω*, fassen
μαρανθήσομαι Fut. N. T. Jac. 1, 11: *μαραίνω* 7a.
μαρνάμεθα 1 Plur. Praes. Od. *γ*, 108; Hes. Th. 647: *μάρναμαι* 8.
μαρναμένοιιν Dat. Dual. Il. *α*, 257: *μάρναμαι* 8.
μαρνάμενος Part. Il. *ε*, 327; *-μένοιο* *o*, 609; *-ον* *γ*, 307; *-οι* *ζ*, 256; Hes. Th. 663; *-ων* Il. *μ*, 429: *μάρναμαι* 8.
μάρναντο 3 Plur. Imprf. Il. *ν*, 720; Hes. Sc. 1001: *μάρναμαι* 8.
μάρναο 2 Sing. Imper. Pind. *o*, 475; *π*, 497: *μάρναμαι* 8.
μάρνασαι 2 Sing. Praes. Pind. N. 10, 86: *μάρναμαι* 8.
μάρνασθαι Inf. Il. *ε*, 33; Qu. Sm. 8, 376: *μάρναμαι* 8.
μαρνάσθω 3 Sing. Imper. Pind. I. 5 (4), 54: *μάρναμαι* 8.
μάρνανται 3 Sing. Praes. Il. *δ*, 513; Pind. O. 5, 15: *μάρναμαι* 8.
μάρναντο 3 Sing. Imprf. Il. *ν*, 369: *μάρναμαι* 8.
μαρνοίμεθα 1 Plur. Opt. Aor. Od. *λ*, 513: *μάρναμαι* 8.
μαρνώμεσθα 1 Pl. Conj. Hes. Sc. 110: *μαρνάμαι* 8.
μάρσεται Hes. st. *μεμάρσεται* Lobeck bei Buttm.: *μείρομαι* 9.
μαρτυρησάμενος Aor. Med. *ἐν-* Isae. 3, 25: *μαρτυρέω* 10.
μαρτυρήσω Fut. Pind. O. 6, 21; Soph. Ant. 515; Tr. 422; Pl. Ap. 21, a: *μαρτυρέω* 10.
μαρψ- Aor. *-η* Il. *φ*, 564; Ar. Equ. 197; *μάρψαι* Il. *χ*, 201; *μάρψας* Od. *κ*, 116: *μάρπτω* 11.
μαρψαις Part. Aor. Pind. N. 1, 54: *μάρπτω* 11.
μάρψω Fut. Il. *o*, 137; Eur. Fr. Inc. 2 Dind.: *μάρπτω* 11.
μάσασθαι Inf. Aor. *ἐπι-* Od. *λ*, 591: *ἐπιμαίομαι* 12.
μασεῦμαι Fut. dor. Theocr. 11, 57 [*166*]: *μαίομαι* 13.

1) Verworfen Moerus p. 264; Thom. Mag. p. 597.

1 heftig verlangen, wüthen, stürmen, toben. 2 entbinden. 3 mäkern, blöken. 4 weichen, verweichlichen. 5 rasen, wüthen, toben. 6 wahrsagen. 7 anzeigen, verrathen, angeben. 7a auslöschen, ersticken; zerstören, aufreiben. 8 streiten, fechten, kämpfen. 9 erlangen. 10 Zeuge sein, bekennen; *Pass. mit Fut. Med.* bezeugt werden. 11 *a.* fassen, packen; *b.* erreichen, einholen. 12 betasten, befühlen; zufassen, ergreifen. 13 *a.* suchen, verlan-

μασσάμενος Part. Aor. ἐπι- Od. ι, 446: ἐπιμαίομαι 12.
μάσσομαι Fut. Il. ι, 394; ἐπι- δ, 190: μαίομαι 13.
μαστεύεσκον Imprf. iter. Ap. Rh. 4, 1392: μαστεύω, suchen.
μαστιγώσομαι Fut. Med. pass. Pl. Rep. 361, e: μαστιγόω 14.
μαστιγώσω Fut. Xen. Cyr. 1, 4, 13: μαστιγόω 14.
μαστιγωτέος Vb. Ar. Ran. 633: μαστιγόω 14.
μάστιε Imper. Il. ϱ, 622: μαστίω, μαστίζω 15.
μαστίεται 3 Sing. Praes. Med. Il. υ, 171: μαστίω, μαστίζω 15.
μάστιξεν (< ἐμάστιξεν) Aor. Il. ε, 768 Γ*: μαστίζω 15.
μαστιόων Part. ep. Hes. Sc. 431: μαστιάω 15.
μαστίσδω Praes. dor. Theocr. 7, 108: μαστίζω 15.
μαστός Vb. ἐπι- Od. υ, 377: μαίομαι 13.
μάτησεν (< ἐμάτησεν) Aor. Il. ψ, 510: ματάω 16.
ματήσετον 3 Dual. Fut. Il. ε, 233: ματάω 16.
μάχεαι 2 Sing. Praes. Il. ϱ, 471: μάχομαι 17.
μαχειόμενος (< μαχεούμενος) Part. Praes. Od. ϱ, 471: μάχομαι 17.
μαχεῖται Fut. Il. υ, 26; μαχεῖσθε Xen. Cyr. 6, 4, 17; vergl. μαχούμεθα (159): μάχομαι 17.
μαχέοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Il. α, 272: μάχομαι 17.
μαχεούμενος (< μαχειόμενος) Part. Od. ω, 113: μαχέομαι = μάχομαι 17.
μαχέσαιντο 3 Plur. Opt. Aor. Xen. Oec. 8, 5: μάχομαι 17.
μαχέσαιο 2 Sing Opt. Aor. 1 Il. ζ, 329: μάχομαι 17.
μαχέσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. 1 Il. ω, 439: μάχομαι 17.
μαχεσάμενος (< μαχησάμενος) Part. Aor. [Dem.] 59, 96; μάχομαι 17.
μαχέσασθαι (< μαχήσασθαι) Inf. Aor. Il. γ, 20. 433; ε, 496 B*; Her. 7, 103: μάχομαι 17.
μαχεσθ(ην) Aor. Pass. bei Späteren: μάχομαι 17.
μάχεσθε 2 Plur. Praes. Il. δ, 246: μάχομαι 17.
μάχεσθον 2 Dual. Imper. Praes. Il. η, 279: μάχομαι 17.
μαχέσθω 3 Sing. Imper. Il. π, 209: μάχομαι 17.
μαχέσομαι (< μαχήσομαι) Fut. Her. 7, 102. 209; 8, 26: μάχομαι 17.
μαχετέον (< μαχητέον) Vb. Pl. Soph. 249, c: μάχομαι 17.
μαχησάμενος (< μαχεσάμενος) Part. Aor. Il. γ, 393: μαχέομαι = μάχομαι 17.
μαχήσασθαι (< μαχέσασθαι) Inf. Aor. Il. ε, 483 B*: μάχομαι 17.
μαχήσατο Aor. Il. ζ, 184; μαχησάμεθ' β, 377: μαχέομαι = μάχομαι 17.
μαχήσεαι 2 Sing. Fut. Il. ψ, 621: μάχομαι 17.
μαχήσομαι (< μαχέσομαι) Fut. Il. γ, 290: μαχέομαι = μάχομαι 17.
μάχηται 3 Sing. Conj. Praes. Il. θ, 406: μάχομαι 17.
μαχητέον (< μαχετέον) Vb. δια- Pl. Soph. 241, d: μάχομαι 17.
μαχοίατο 3 Plur. Opt. Praes. Il. δ, 348; φ, 429: μάχομαι 17.
μαχοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Xen. An. 3, 2, 27: μάχομαι 17.
μαχοίμην 1 Sing. Opt. Praes. Il. μ, 324: μάχομαι 17.
μάχοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Il. π, 576; Xen. Cyr. 5, 3, 5: μάχομαι 17.
μαχόμεσθα 1 Plur. Praes. Il. ε, 875: μάχομαι 17.
μαχοῦμαι Fut. Eur. Heracl. 689 s. μαχεῖται, -εῖσθε unt. εἶται u. μαχούμεθα.
μαχούμεθα 1 Plur. Fut. Xen. An. 2, 1, 12 (159): μάχομαι 17.
μάχωμαι 1 Sing. Conj. Praes. Il. ε, 227; Xen. An. 6, 3, 13: μάχομαι 17.
μαχώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Il. χ, 243: μάχομαι 17.
μάχωνται 3 Plur. Conj. Praes. Il. π, 429: μάχομαι 17.
μέγηρε Aor. Il. ψ, 865; μεγήρας ο, 473: μεγαίρω, beneiden.
μέδεις 2 Sing. Praes. Soph. Ant. 1119; Fr. 341: μέδω 18.
μέδεις (< μεδέων) Part. aeol. Alcae. Fr. 40: μέδω 18.
μεδέουσα Fem. Part. Hom. Hym. 10, 4: μεδέω, μέδω 18.

---

gen, streben, trachten; *b.* im Sinne haben, ersinnen. 14 peitschen, prügeln, züchtigen, strafen. 14a abwischen, abstreichen. 14b kneten. 15 geisseln, peitschen. 16 schlaff, unthätig sein, zaudern. 17 streiten, kämpfen, kriegen. 18 schalten, herrschen.

μεδέουσι 3 Plur. Praes. Qu. Sm. 5, 525: μεδέω, μέδω 2.
μεδέων (< μέδεις) Part. Il. π, 234; Pind. O. 7, 88: μεδέω, μέδω 2.
μέδηαι 2 Sing. Conj. Praes. Od. λ, 110; μ, 137: μέδομαι 1.
μεδήσομαι Fut. Il. ι, 650: μέδομαι 1.
μεδοίατο Opt. Il. ι, 622: μέδομαι 1.
μεδούσης Fem. Part. Lycophr. 1178: μέδω 2.
μέδων Part. Praes. Od. α, 72: μέδω 2.
μεθέηκε(ν) (< μεθῆκε(ν)) 3 Sing. Aor. Il. ψ, 434: μεθίημι 3.
μεθείη Conj. Aor. 2 Od. ε, 471 [236]: μεθίημι 3.
μεθεῖμαι (< μεμέτειμαι) Perf. Pass. -εῖται Aesch. Sept. 79 (> καθ-); Pl. Phil. 62, d: μεθίημι 3.
μεθείς Part. Aor. 2 -έντα Aesch. Prom. 1038: μεθίημι 3.
μεθέλεσκε Imprf. iter. Od. θ, 376: μεθαιρέω, verstehen.
μεθέντα, -τος u. s. w. s. μεθείς.
μεθετέον Vb. Pl. Tim. 55, d: μεθίημι 3.
μεθῆκε (< μεθέηκε) 3 Sing. Aor. Aesch. Ag. 1385: μεθίημι 3.
μεθῆκεν (< μεθέηκεν) 3 Sing. Aor. Od. ε, 460: μεθίημι 3.
μεθῆσα Aor. sp. μεθήσας Part. Coluth. 127: μεθίημι 3.
μεθησέμεν Inf. Fut. ep. st. μεθήσειν Il. υ, 361: μεθίημι 3.
μεθησέμεναι (< μεθησέμεν) Inf. Fut. Od. π, 377 [371]: μεθίημι 3.
μεθήσω Fut. Il. λ, 841; Aesch Ch. 822 (< μεθησέμεναι): μεθίημι 3.
μεθίεις 2 Sing. Praes. Od. δ, 372: μεθίημι 3.
μεθίεμεν 1 Plur. Praes. Il. ξ, 364: μεθίημι 3.
μεθιέμεν (< μεθιέμεναι) Inf. Praes. für μεθιέναι Il. δ, 351: μεθίημι 3.
μεθιέμεναι (< μεθιέμεν) Inf. Praes. für μεθιέναι Il. ν, 114: μεθίημι 3.
μεθίεν 3 Plur. Imprf. Od. φ, 377: μεθίημι 3.
μεθιέναι Inf. Praes. Pl. Phil. 686, e: μεθίημι 3.
μεθίετε 2 Plur. Praes. Il. ν, 116: μεθίημι 3.
μεθίησι 3 Sing. Conj. Il. ν, 234: μεθίημι 3.
μεθίστατο Imprf. Med. Il. ε, 514: μεθίστημι 21.
μεθύσθην Inf. aeol. für μεθυσθῆναι.
μεθυσθήσομαι Fut. Pass. Luc. Luct. 13; V. T. Ps. 35, 9: μεθύσκω 4.
μεθύσω Fut. V. T. Jer. 31, 14 (26): μεθύσκω 4.
μεθῶμεν 1 Plur. Conj. Aor. Il. κ, 449; Aesch. Prom. 262: μεθίημι 3.
μειδήσεν Aor. Il. ε, 426; ζ, 404; ξ, 222 B*: μειδάω, lächeln.
μειδιάει 3 Sing. Praes. Hom. Hym. 9, 3 [192c]: μειδιάω 19.
μειδιάων (< μειδιόων) Part. Hom. Hym. 6, 14 [192c]: μειδιάω 19.
μειδιόων (< μειδιάων) Part. Il. ψ, 486: μειδιάω 19.
μειδιόωσα Part. Il. φ, 491: μειδιάω 19.
μείρεο Imper. Il. ι, 616: μείρομαι 5.
1) μείρεται 3 Sing. Praes. ἀπο- Hes. Op. 576: μείρομαι 5.
2) μείρεται 3 Sing. Praes. ἀπο- Theogn. 801 er wird getrennt: μείρομαι.
μελανθείς Part. Pass. Hippocr. 1, 98; 3, 661: μελαίνω 6.
μελανθῆναι Aor. Pass. Hippocr. 3, 86: μελαίνω 6.
μέλε Imper. Praes. Od. ε, 6: μέλω 7.
μελεδανθ(ην) Aor. Pass. μελεδανθεῖσα Hippocr. 2, 660; 3, 2—6: μελεδαίνω, sorgen.
μέλει Praes. impers. Il. ω, 683: μέλω 7.
μέλειν (< μελέμεν) Inf. Praes. Soph. El. 342: μέλω 7.
μελέμεν (< μέλειν) Inf. Od. σ, 421: μέλω 7.
μέλεσθε 2 Plur. Imper. Praes. Med. Aesch. Sept. 178: μέλομαι, μέλω 7.
μελέσθω 3 Sing. Imper. Praes. Med. Aesch. Suppl. 367: μέλομαι, μέλω 7.
1) μελέτω Imper. Praes. Il. ω, 152 A*: μέλω 7.
2) μελέτω 3 Sing. Imper. impers Pl. Lys. 211, c: μέλω 7.
μέλῃ 3 Sing. Conj. Praes. impers. Aesch. Ch. 780: μέλω 7.
μεληθείς Part. Aor. Pass. act. Soph. Ai. 1184; pass. Anth. 5, 201: μέλω 7.

---

1 sorgen für..., denken an... 2 schalten, herrschen. 3 nach-, los-, ent-, freilassen. 4 sich berauschen, berauscht, trunken sein. 5 *Praes.* zum Antheil empfangen; *Perf. Act.* einer Sache theilhaftig sein. 6 schwarz

μελησάτω Imper. Aor. Med. Aesch. Prom. 332: *μέλω* 7.
μελήσει 3 Sing. Fut. Il. *ε*, 430: *μέλω* 7.
μελήσει 3 Sing. Fut. impers. Pl. Leg. 923, e: *μέλω* 7.
μελησέμεν Inf. Fut. Il. *κ*, 51: *μέλω* 7.
μελήσεται Fut. Med. Il. *α*, 523: *μέλω* 7.
μελήσουσι 3 Plur. Fut. Il. *ε*, 228: *μέλω* 7.
μελήσω s. *μελήσει* 1.
μελητέον Vb. Pl. Rep. 365, d: *μέλω* 7.
μέλλεσκον (< *μέλλον*) Imprf. iter. Theocr. 20 (25), 240: *μέλλω* 8.
μελλήσομαι Fut. Pass. sp. Procop. Goth. 2, p. 464: *μέλλω* 8.
μέλλον (< *μέλλεσκον*) Imprf. Il. *ρ*, 278: *μέλλω* 8.
μέλοι Opt. Praes. Aesch. Suppl. 939: *μέλω* 7.
μέλον Imper. Praes. imprs. Pl. Ap. 24, a: *μέλω* 7.
μελόντων Plur. Imper. Praes. Il. *σ*, 463; Od *ρ*, 594; *σ*, 266: *μέλω* 7.
μέλουσα Fem. Part. Praes. Soph. O. C. 1433; Eur. Tr. 842: *μέλω* 7.
μέλποντο (< *ἐμέλπετο*) Imprf. Eur. Andr. 1039: *μέλπω* 9.
μέλψομαι Fut. pass. Anth. Pal. 9, 521: *μέλπω* 9.
μέλψω Fut. Eur. Alc. 446: *μέλπω* 9.
μελῶν Part. Praes. Pind. Fr. 24: *μέλω* 7.
μεμάᾶσι 3 Plur. Perf. 2 Il. *κ*, 208: *μάω* 10.
μέμαγμαι Perf. Pass. Ar. Equ. 57; Thuc. 4, 16; Eubul. Fr. Com. 3, 242; *ἐκ-* Cratin. Fr. Com. 2, 165: *μάσσω*, *μάττω* 11.
μεμαγμένος Part. Perf. Pass. Ar. Plut. 57; Arch. bei Athen. 1, 30: *μάσσω*, *μάττω* 11.
μεμάθηκα Perf. Ar. Nub. 1143; Pl. Leg. 664, e: *μανθάνω* 13.
μεμαχκοᾶκώς Part. Perf. *-ότα* Ar. Equ. 62: *μακκοάω* 14.
μεμακυῖα Fem. Part. Aor. 2 Il. *δ*, 435: *μηκάω*, *μηκάομαι* 15.
μεμᾱλώς (< *μεμηλώς*, *-ότας*) Part. Perf. Pind. O. 1, 89 (> *μεμαότας*): *μέλω* 7.
μέμᾰμεν 1 Plur. Perf. 2 Il. *ι*, 641; *ο*, 105: *μάω* 10.
μεμάνηκα (< *μέμηνα*) Perf. sp. *ἐπι-* Cyrill. Alex. 1, 181: *μαίνω* 12.
μεμᾰ́νημαι Perf. Pass. selten Theocr. 10, 31: *μαίνω* 12.
μεμᾱ́ότε (< *μεμαῶτε*) Dual. Part. Perf. Il. *ν*, 197: *μάω* 10.
μεμᾱ́ότες Part. Perf. Il. *β*, 818: *μάω* 10.
μεμάποιεν 3 Sing. Opt. Aor. 2 mit Redupl. Hes. Scut. Herc. 252; vgl. *μέμαρπον*, *μαπέειν*: *μάρπτω*, fassen, ergreifen.
μεμάραμμαι (< *μεμάρασμαι*) Perf. Pass. Plut. Pomp. 31; Clem. Al. Prot. p. 43, 25: *μαραίνω* 17.
μεμάρασμαι (< *μεμάραμμαι*) Perf. Pass. Luc. Anach. 35: *μαραίνω* 17.
μεμάργωμαι Perf. Aesch. Suppl. 739: *μαργόομαι* = *μαργάω* 20.
μεμαργωμένοι Part. Perf. Aesch. Suppl. 757: *μαργόομαι* = *μαργάω*, toll sein.
μέμαρπα Perf. 2 ep. *-ώς* Hes. Op. 254; Ap. Rh. 1, 756; 4, 432: *μάρπτω* 18.
μέμαρπεν 3 Sing. Aor. 2 Hes. Sc. 245 (> *ἐμέμαρπεν*): *μάρπτω* 18.
μεμαρτύρηκα Perf. Lys. 7, 38; Dem. 46, 9: *μαρτυρέω*, Zeuge sein, zeugen.
μέμᾰσαν 3 Plur. Plsprf. Il. *η*, 3; *Θ*, 56 *B**: *μάω* 10.
μέματε 2 Plur. Perf. 2 sync. Il. *η*, 160: *μάω* 10.
μέμᾰτον Dual. Perf. 2 sync. Il. *Θ*, 413; *κ*, 433: *μάω* 10.
μεμάτω Imper. Perf. Il. *δ*, 304; *υ*, 355: *μάω* 10.
μεμαυῖα Fem. Part. Perf. Il. *η*, 24; *-αν δ*, 73; *-αι λ*, 615: *μάω* 10.
μέμαχα Perf. Ar. Equ. 55: *μάσσω*, *μάττω* 11.

---

machen. 7 am Herzen liegen. 8 gedenken, vorhaben, wollen; sollen, müssen. 9 (be)singen; sich vergnügen, spielen. 10 streben. 11 kneten, einmengen. 12 rasend machen; *Med. μαίνομαι* rasen, wüthen. 13 *a.* lernen, *Aor.* gelernt haben, verstehen; *b.* kennen lernen, wahrnehmen; verstehen, begreifen, einsehen; *c.* anlernen, sich gewöhnen, pflegen. 14 einfältig, unverständig sein. 15 mäkern, blöken. 16 rasen, wüthen, toben. 17 auslöschen, ersticken; zerstören, aufreiben. 18 *a.* fassen, packen; *b.* erreichen, einholen. 19 lächeln. 20 toll sein. 21 umstellen.

μεμάχεσμαι (< *μεμάχημαι*) Perf. *συν-* Xen. Cyr. 7, 1, 14: *μάχομαι* 1.

μεμάχημαι (< *μεμάχεσμαι*) Perf. *-μένος* Thuc. 7, 43; Lys. 7, 41; Isocr. 6, 54: *μάχομαι* 1.

μεμαχώς Part. Perf. Ar. Equ. 55: *μάσσω, μάττω* 3.

μεμαώς Part. Perf. Il. *λ*, 239 *Γ**: *μάω* 2.

μεμαῶσιν Dat. Plur. Perf. Il. *μ*, 200. 218: *μάω* 2.

μεμαῶτα Acc. Part. Perf. Il. *υ*, 256 *Γ**: *μάω* 2.

μεμαῶτας Acc. Plur. Part. Perf. Il. Il. *ι*, 361; *ο*, 276: *μάω* 2.

μεμαῶτε (< *μεμᾱότε*) Dual. Part. Perf. Il. *ε*, 569; *ζ*, 120; *ν*, 159; *ψ*, 814: *μάω* 2.

μεμαῶτες (< *μεμᾱότες*) Plur. Part. Perf. Il. *β*, 543 *Γ**; Qu. Sm. 8, 376; Pind. N. 1, 43: *μάω* 2.

μεμαῶτι Dat. Part. Perf. Il. *ν*, 80. 317; *χ*, 284: *μάω* 2.

μεμαῶτος Gen. Part. Perf. Il. *ϑ*, 118; Qu. Sm. 9, 243: *μάω* 2.

μέμβλεσθε 2 Plur. Perf. Pass. Ap. Rh. 2, 217: *μέλω* 4.

μέμβλεται (< *μεμέληται*) Perf. Pass. Il. *τ*, 343: *μέλω* 4.

μέμβλετο (< *μεμέλητο*) 3 Sing. Plsprf. Pass. Il. *φ*, 516; Od. *χ*, 12: *μέλω* 4.

μέμβλωκε Perf. Od. *ρ*, 190; *-κότων* Eur.Rhes. 629; vgl. *μολεῖν*: *βλώσκω* 22.

μεμέθυσμαι Perf. Pass. Hedyl. Athen. 4, 78; Luc. D. Mer. 3, 1: *μεθύω* 6.

μεμέληκε Perf. Pl. Crat. 428, b: *μέλω* 4.

μεμεληκέναι Inf. Perf. Pl. Lach. 187, c: *μέλω* 4.

μεμεληκός Part. Perf. Pl. Prot. 339, b: *μέλω* 4.

μεμελήμεθα 1 Plur. Perf. Anth. 10, 17: *μέλω* 4.

μεμέλησο s. u. *μεμέλητο*.

μεμέληται (< *μέμβλεται*) 3 Sing. Perf. Pass. sp. Opp. Cyn. 1, 435: *μέλω* 4.

μεμέλητο (< *μέμβλετο*) Plsprf. Theocr. 17, 44; *-ησο* Anth. 5, 220: *μέλω* 4.

μεμελλημένος Perf. sp. Galen. 8, 269: *μέλλω* 7.

μεμένηκα (< *μέμονα*) Perf. Dem. 18, 321; Luc. Pisc. 44; *ἐμ-* Thuc. 1, 5: *μένω* 8.

μεμέρισμαι Perf. Pass. Pl. Parm. 144, b. d; Tim Locr. 96, d: *μερίζω* 9.

μεμετιμένος Part. Perf. ion. st. *μεθειμένος* Her. 5, 108; 6, 1; 7, 229: *μεθίημι* 5.

μεμηκώς Part. Perf. Il. *κ*, 362: *μηκάω* 10.

μέμηλας Perf. in Perfectbed. Hom. Hym. 3, 437: *μέλω* 4.

μεμήλει Plsprf. Il. *β*, 614; Od. *α*, 151: *μέλω* 4.

μέμηλεν 3 Sing. Perf. als Praes. Il. *ε*, 876; *ι*, 228 *B**: *μέλω* 4.

μεμήλῃ 3 Sing. Conj. Il. *δ*, 353: *μέλω* 4.

μεμηλώς (< *μεμᾱλώς*) Part. Perf. Il. *ι*, 359: *μέλω* 4.

μέμηνα (< *μεμάνηκα*) Perf. 2 Soph. Ant. 790; vgl. *μεμηνότ'*: *μαίνω* 11.

μεμηνότ- Part. Perf. Aesch. Prom. 977; Soph. Ai. 81; vgl. *μέμηνα*: *μαίνω* 11.

μεμήνῡκα Perf. Andoc. 1, 22; Pl. Soph. 226, a; Tim. 48, b: *μηνύω* 12.

μεμήνῡμαι Perf. Pass. Andoc. 1, 10; Thuc. 6, 57: *μηνύω* 12.

μεμηνῦσθαι Inf. Perf. Thuc. 1, 20; 6, 57: *μηνύω* 12.

μεμηχάνημαι Perf. Med. u. Pass. Soph. Tr. 586; Pl. Leg. 739, c; 904, b *B**; Isocr. 3, 6; Xen. Hier. 11, 4 (*392*): *μηχανάω* 14.

μεμηχανῆσθαι Inf. Perf. Med. Pl. Phil. 30, 6: *μηχανάω* 14.

μεμηχάνητο Plsprf. *μηχανάω* 14.

μεμίαγκα (< *μεμίασμαι, μεμίγμαι*) Perf. Pass. Plut. Gracch. 21 (*234*): *μιαίνω* 15.

μεμίανται 3 Plur. Perf. *μιαίνω* 15.

μεμιᾶσθαι Inf. Perf. Pass. Horapoll. Hierogl. 1, 44: *μιαίνω* 15.

μεμίασμαι (< *μεμίαγκα, μεμίαμμαι*) Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 716; Thuc. 2, 102; Pl. Phaed. 81, b (*235*): *μιαίνω* 15.

---

1 streiten, kämpfen, kriegen. 2 streben. 3 kneten, einmengen. 4 am Herzen liegen. 5 nach-, los-, ent-, freilassen. 6 sich berauschen, berauscht, trunken sein. 7 gedenken, vorhaben, wollen; sollen, müssen. 8 (ver)bleiben. 9 (ver-, zu)theilen. 10 *μηκάζω, μηκάομαι* meckern, blöken. 11 rasend machen; Med. *μαίνομαι* rasen, wüthen. 12 anzeigen, ver-

μέμιγμαι Perf. Pass. *-μένον* Od. *ϑ*, 196; *λ*, 123; *ψ*, 270; Pl. *B**; *-κται* Pind. O 1, 91; Pl. Prot. 346, d: *μίγνυμι* 16.

μεμίμημαι Perf. auch pass. (*392*) Pl. Crat. 414, b; Pol. 293, e; Leg. 812, c: *μιμέομαι* 17.

μεμιμημένος Part. Perf. auch pass. Her. 2, 78. 86; Ar. Lys. 159; Pl. Crat. 425, d; Arist. Rhet. 1, 11, 3: *μιμέομαι* 17.

μεμινύθηκα Perf. Hippocr. 3, 276; 4, 348: *μινύθω* 18.

μεμίξομαι (< *μίξομαι, μιγήσομαι*) Fut. Hes. Op. 177; Aesch. Pers. 1052: *μίγνυμι* 16.

μεμίσηκα Perf. Pl. Phil. 44, c: *μισέω* 19.

μέμιχα Perf. *συμ-* Polyb. 38, 5; Dion. C. 67, 11; Phalar. Epist. 77: *μίγνυμι* 16.

μεμίχθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phil. 64, e; *ἀνα-* Luc. De Merced. 25: *μίγνυμι* 16.

μεμναίατο 3 Plur. Opt. Praes. Pind. Fr. 297: *μιμνήσκω* 20.

μέμναμαι (< *μέμνημαι*) Perf. Theocr. 5, 40; *-σαι* 116. 118; *μέμνανται* Pind. O. 6, 11: *μιμνήσκω* 20.

μεμναμένος (< *μεμνημένος*) Part. Perf. Pind. N. 7, 80: *μιμνήσκω* 20.

μεμνᾶσθαι Inf. Perf. Pind. O. 6, 92: *μιμνήσκω* 20.

μεμνάσθω 3 Sing. Imper. Pind. Nem. 11, 15: *μιμνήσκω* 20.

μέμνεο Imper. ion. für *μέμνησο* Her. 5, 105; Orph. Lith. 605; Anth. App. 855: *μιμνήσκω* 20.

μεμνεώμεθα (< *μεμνώμεθα*) 1 Plur. Conj. Her. 7, 47: *μιμνήσκω* 20.

μεμνέωτο (< *μεμνῶτο*) 3 Sing. Opt. Perf Il. *ψ*, 361 [*204*]: *μιμνήσκω* 20.

μέμνηαι (< *μέμνησαι, μέμνῃ*) 2 Sing. Perf. Il. *φ*, 442: *μιμνήσκω* 20.

μέμνημαι Perf. Il. *ι*, 527; Od. *ω*, 122 (*68*): *μιμνήσκω* 20.

μεμνημένος Part. Perf. Od. *δ*, 151 *B**: *μνάομαι, μιμνήσκω* 20.

μέμνηνται 3 Plur. Perf. Thuc. 2, 8; vgl. *μέμνημαι*: *μιμνήσκω* 20.

μέμνηντο 3 Plur. Plsprf. Il. *ϱ*, 364: *μιμνήσκω* 20.

μέμνησαι (< *μέμνηαι, μέμνῃ*) 2 Sing. Perf. Il. *ψ*, 648; Aesch. Prom. 822; Pl. Prot. 323, c: *μιμνήσκω* 20.

μεμνήσεσθαι Inf. Fut. Od. *τ*, 581; *φ*, 79: *μνάομαι, μιμνήσκω* 20.

μεμνῆσθαι Inf. Perf. Il. *δ*, 357: Aesch. Pers. 287; Lys. 2, 3; 21, 19: *μιμνήσκω* 20.

μέμνησθε 2 Plur. Perf. Aesch. Prom. 522; Lys. 30, 14; Pl. Tim. 23, b: *μιμνήσκω* 20.

μέμνησο (< *μέμνεο*) 2 Sing. Plsprf.. Aesch. Ch. 491; Ar. Lys. 931; Pl. Phaedr. 234, b; Luc. Dial. Mort. 23, 3: *μιμνήσκω* 20.

μεμνήσομαι Fut. Il. *χ*, 390: *μιμνήσκω* 20.

μέμνησται (< *μέμνηται*) (*212*): *μιμνήσκω* 20.

μέμνητ' s. u. *μέμνητο*.

μέμνηται (< *μέμνηται*) 3 Sing. Perf. Il. *ϑ*, 362; Hes. Th. 103: *μιμνήσκω* 20.

μέμνητο Plsprf. Od. *ω*, 195: *μιμνήσκω* 20.

μεμνῆτο Opt. Perf. Ar. Pl. 991; Pl. Rep. 517: *μιμνήσκω* 20.

μέμνοιο 2 Sing. Opt. zw. Xen. An. 1, 7, 5; vgl. Buttm. Ausf. Sprachl. §. 98 Anm. 15, 17: *μιμνήσκω* 20.

μεμνῶμαι Conj. [Perf.] Dem. Prooem. 20: *μιμνήσκω* 20.

μεμνώμεθα 1 Plur. Conj. Perf. Od. *ξ*, 168; Soph. O. T. 49: *μιμνήσκω* 20.

μεμνώμην Opt. Perf. Soph. O. T. 49 Herm.: *μιμνήσκω* 20.

μεμνῷο 2 Sing. Opt. Xen. An. 1, 7; 5 (> *μέμνοιο*): *μιμνήσκω* 20.

μεμνῶτο (< *μεμνέωτο*) Opt. Xen. Cyr. 1, 6, 3 (> *-ῇτο*): *μιμνήσκω* 20.

1) *μέμονα* Perf. Il. *ε*, 482; *-ας η*, 36; *ι*, 247; *ν*, 307; *ξ*, 88; *-ε(ν) μ*, 304: *μέμονα*.

2) *μέμονα* (< *μεμένηκα*) Eur. I. A. 1495; Ap. Rh. 3, 434: *μένω* 24.

---

rathen; verkündigen, kundgeben. 13 *a.* fassen, packen; *b.* erreichen, einholen. 14 künstlich ersinnen, bereiten vgl. p. 215 Anm. 9. 15 beflecken, färben; verunreinigen. 16 (ver)mischen vgl. p. 216 Anm. 11. 17 nachahmen, nachmachen. 18 (ver)mindern, schwächen; *intr.* abnehmen. 19 hassen, verachten, verschmähen. 20 erinnern, mahnen. 21 bleiben, vgl. p. 211 Anm. 12. 22 gehen, kommen. 23 trachten. 24 bleiben.

μεμόνει Plsprf. Theocr. 20 (25), 64: *μέμονα* 1.

μεμονέναι Inf. Perf. Her. 6, 84: *μέμονα* 1.

μεμόρακται Perf. Pl. Tim. Locr. 95, a: *μείρομαι, μείρω* 2.

μεμορημένος (< *μεμορμένος*) Part. Perf. Pass. Nic. Al. 229; Anth. 7, 466: *μείρω* 2.

μεμόρηται (< *εἵμαρται*) Perf. Pass. Ap. Rh. 1, 646: *μείρω* 2.

μεμόρητο (< *εἵμαρτο*) Plsprf. Ap. Rh. 1, 973: *μείρω* 2.

μέμορθαι Inf. Perf. Schol. Il. *κ*, 67: *μείρω* 2.

μεμορμένος (< *μεμορημένος*) Part. Perf. Pass. Ap. Rh. 3, 1130: *μείρω* 2.

μέμυκε Perf. Aesch. Suppl. 351: *μυκάομαι*, brüllen.

μεμφθ(ην) Aor. Pass.[1]) *-εἰσ'* Eur. Hel. 31: *μέμφομαι* 3.

μεμψ(αμην) Aor. *-ασθαι* Lys. 8, 1; Xen. Cyr. 7, 5, 42; üblicher als der passive Aor. *μεμφθ(ην)* (*386*): *μέμφομαι* 3.

μεμψαίμην 1 Sing. Opt. Aor. Isae. 1, 9: *μέμφομαι* 3.

μέμψομαι Fut. Hes. Op. 186: *μέμφομαι* 3.

μενέμεν Inf. Praes. Od. *ι*, 97; *ν*, 330: *μένω* 4.

μενετέος (< *μενετός*) Vb. Pl. Rep. 328, b: *μένω* 4.

μενετός (< *μενετέος*) Vb. Thuc. 1, 142: *μένω* 4.

μενέτω Imper. Il. *ο*, 195: *μένω* 4.

μενέω (< *μενῶ*) Fut. Il. *τ*, 308; *ψ*, 279; Her. 8, 62: *μένω* 4.

μενητέον (< *μενετέος*) Vb. Dion. Hall. Ant. 7, 27: *μένω* 4.

μένοιεν Opt. Praes. Il. *ν*, 37; Od. *θ*, 275: *μένω* 4.

μένον Imprf. Od. *ζ*, 98; *ι*, 544: *μένω* 4.

μενῶ (< *μενέω*) Fut. *-εῖ* Rep. Pl. 466, c; 546, a; *-οῦμεν* Thuc. 1, 71; Pl. Leg. 833, c: *μένω* 4.

[1]) Im Sinne de D. M. bei den Ioniern und Tragikern.

μερισ(αμην) Aor. Med. *-ώμεθα* Pl. Pol. 261, c: *μερίζω* 5.

μερισθ(ην) Aor. Pass. *-θέν* Pl. Tim. 56, d: *μερίζω* 5.

μεριῶ Fut. att. *-εῖς* Pl. Parm. 131, c: *μερίζω* 5.

μερμήριξα (< *ἐμερμήρισα*) Aor. Il. *ε*, 671: *μερμηρίζω* 6.

μερμηρίξω Fut. Od. *π*, 261: *μερμηρίζω* 6.

μεταλμενος Part. Il. *ε*, 336; *λ*, 538; *μ*, 305; *ξ*, 443: *μεθάλλομαι* 7.

μεταμεληθήσομαι Fut. sp. Schol. Eur. Phoen. 899; V. T. Ezech. 14, 22: *μεταμέλει* 8.

μεταμελήσει Fut. Pl. Dem. 382, d: *μεταμέλει* 8.

μεταμελησόμενον Part. Fut. Xen. Mem. 2, 6, 23: *μεταμέλει* 8.

μεταμεμέλημαι Perf. Med. V. T. Macc. 11, 10: *μεταμέλει* 8.

μετεκίαθον Imprf. Il. *σ*, 581; Callim. Dian. 46; Ap. Rh. 1, 90: *μετακιάθω* 18.

μετεμελήθην Aor. Pass. sp. Polyb. 8, 25: *μεταμέλει* 8.

μετήσομαι Fut. Med. als Pass. Her. 5, 35: *μεθίημι* 9.

μῆναι Inf. Aor. *ἐκ-* Soph. Tr. 1142: *ἐκμαίνω*, rasend machen.

μήνιε(ν) Imprf. Il. *β*, 769 *B**: *μηνίω* 10.

μηνιεῖ Fut. V. T. Ps. 102, 9: *μηνίω* 10.

μηνίεται Praes. Med. Aesch. Eum. 101: *μηνίω* 10.

μηνῖσαι Inf. Aor. Her. 7, 229: *μηνίω* 10.

μηνίσας Part. Aor. Il. *ε*, 178; *μ*, 178; Soph. Ant. 1177: *μηνίω* 10.

μηνυθ(ην) Aor. Pass. *-θέντος* Pl. Rep. 452, d: *μηνύω* 11.

μηνύσω Fut. Eur. Ion. 750; Her. 2, 121; Luc. Toxar. 50: *μηνύω* 11.

μηρυσάμην Aor. Med. *-αντο* Od. *μ*, 170: *μηρύομαι* 12.

μησ(αμην) (< *ἐμησάμην*) *μήσατο* Aor. Il. *ζ*, 157; Hes. Th. 166; Eur. Phoen. 799; *μήσωμαι* Aesch. Sept. 1057: *μήδομαι* 13.

μήσομαι Fut. Soph. Tr. 973; Eur. Hipp. 592: *μήδομαι* 13.

---

1) trachten, streben, wollen. 2 zum Antheil empfangen. 3 tadeln, schelten. 4 bleiben vergl. pag. 211 Anmerkung 12. 5 (ver)theilen. 6 *intr.* sorgen, bekümmert sein; *trans.* aussinnen. 7 hinüberspringen, angreifen; nachspringen, einholen. 8 es kümmert mich, liegt mir am Herzen; *μετα-* es grämt mich. 9 nach-, los-, ent-, freilassen. 10 grollen, zürnen.

μῆστο Plsprf. ion. st. ἐμέμηστο von Hesych. ἐβουλεύσατο erklärt: μήδομαι 13.
μητιάασθαι Inf. Od. ι, 262 (< μητίσασθαι Wolf. Harlei.) Ap. Rh. Qu. Sm.: μητιάω 14.
μητιάασθε 2 Plur. Imper. Praes. Il. χ, 174; μητιάω 14.
μητιάασκον Imprf. iterat. Ap. Rh. μητιάω 14.
μητιόωντες Part. Praes. Od. α, 234 A*; -τι Il. σ, 312: μητιάω 14.
μητιόωντι Dat. Part. Praes. Il. σ, 312: μητιάω 14.
μητιόωντο Imprf. Il. μ, 17: μητιάω 14.
μητιόωσα Fem. Part. Praes. Od. ζ, 14; θ, 9: μητιάω 14.
1) μητιόωσιν 3 Plur. Indic. Praes. Il. κ, 208. 409: μητιάω 14.
2) μητιόωσιν 3 Dat. Plur. Part. Il. η, 45: μητιάω 14.
μητίσομαι Fut. Med. Il. γ, 416: μητιάω 14.
μητιώοντο Imprf. Il. μ, 17: μητιάω 14.
μηχανάασθαι (< μηχανᾶσθαι) Inf. Praes. Od. γ, 213; π, 196: μηχανάω 15.
μηχανάασθε Imper. Praes. Od. ν, 370. 394: μηχανάω 15.
μήχανησ(αμην) Aor. Med. -αίμεθα Pl. Leg. 966, a; -ήσασθαι, -ησάμενος: μηχανάω 15.
μηχανήσομαι Fut. Aesch. Sept. 1038; Pl. Leg. 965, e: μηχανάω 15.
μηχανόωνται Praes. Od. γ, 207; φ, 375 B*: μηχανάω 15.
μηχανόωντας Part. Od. σ, 143: μηχανάω 15.
μηχανόωντο Imperf. Il. θ, 177: μηχανάω 15.
μηχανόῳτο Opt. Praes. Od. π, 196: μηχανάω 15.
μηχανώμεθα 1 Plur. Praes. Eur. Hipp. 331: μηχανάω 15.
μιάνῃ (< μιήνῃ) 3 Sing. Conj. Eur. I. A. 1595: μιαίνω 16.
μιανθ(ην) Aor. 1 Pass. μιανθέντος Pl. Leg. 872, e; -θεῖσα Aesch. Ch. 846; -θῆναι Eur. Ion. 1118: μιαίνω 16.
μιάνθην 3 Plur. Aor. 1 Pass. ep. nach den alten Grammatikern st. μίανθεν für ἐμιάνθησαν; nach den neuen 3 Dual. für μιανθήτην Il. δ, 146: μιαίνω 16.
μιάνθησαν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. π, 795; ψ, 732: μιαίνω 16.
μιανθήσομαι Fut. Pass. Pl. Rep. 621, c: μιαίνω 16.
μίγεν 3 Plur. Aor. 2 Pass. Od. ι, 91; Pind. P. 9, 68 [114]: μίγνυμι 17.
μιγέντε Part. Dual. Od. κ, 334: μίγνυμι 17.
μιγέωσιν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. β, 475: μίγνυμι 17.
μίγη (< μίχθη) Aor. Pass. Il. ε, 143; -ησαν θ, 268; μιγείην Od. ο, 315; -ῃς ε, 378 (> εἰης Wolf); -είη δ, 222; μιγείς Pl. Rep. 490, b; -έντος 547, a; -εῖσα Od. α, 73; τ, 266; Hes. Th. 533; -εισῶν in ξυμ- Thuc. 8, 42; vergl. μιγέντε: μίγνυμι 17.
μιγήμεναι (< μιγῆναι, μιχθήμεναι) Inf. Aor. 2 Pass. Il. ο, 409; ψ, 469; Hes. Th. 301 [86]: μίγνυμι 17.
μιγῆναι (< μιγήμεναι) Inf. Aor. 2 Pass.: μίγνυμι 17.
μιγήσομαι Fut. selten -εσθαι Il. κ, 365; Nonn. 8, 147: μίγνυμι 17.
μιγνύηται 3 Sing. Praes. Pass. Xen. Cyr. 1, 2, 3 (300): μίγνυμι 17.
μίγνυμαι Praes. Med. -ται Pl. Soph. 260, b: μίγνυμι 17.
μιγνύμενος Part. Praes. Med. Pl. Pol. 307, c: μίγνυμι 17.
μιγνύναι Inf. Pl. Phil. 59, c: μίγνυμι 17.
μιγνύς Part. Praes. Pl. Tim. 351, b.; -ύντες Rep. 488, a: μίγνυμι 17.
μίγνυσθαι Inf. Praes. Med. Pl. Rep. 458, d: μίγνυμι 17.
μίγνυσι 3 Sing. Praes. Pl. Leg. 691, e: μίγνυμι 17.
μιήνῃ (< μιάνῃ dor.) Conj. Aor. Il. δ, 141: μιαίνω 16.
μικτέον Vb. Pl. Tim. 48, a: μίγνυμι 17.
μῖκτο (< ἔμικτο) Sync. Plsprf. od. Aor. Il. λ, 354; π, 813 [150]: μίγνυμι 17.

---

11 anzeigen, verrathen; verkündigen, kundgeben. 12 ziehen, bes. Wolle zupfen, auflockern. 13 im Sinne haben, einen **Entschluss** fassen, ersinnen, erdenken und ausführen. 14 im Sinne haben, berathschlagen, beschliessen. 15 künstlich ersinnen, bereiten vgl. p. 215 Anm. 9. 16 beflecken, färben; verunreinigen. 17 (ver)mischen vgl. p. 216 Anm. 11. 18 nachgehen, verfolgen.

μικτός Vb. Pl. Tim. 76, b: *μίγνυμι* 1.
μιμηθ(ην) Aor. Pass. *-θέν* Pl. Leg. 668, b (*391*): *μιμέομαι* 2.
μιμηθήσομαι (< *μιμήσομαι*) Fut. Pass. pass. Pl. Rep. 599, a: *μιμέομαι* 2.
μιμησ(αμην) Aor. Med.; *-αιτο* Pind. P. 12, 21; *-ασθαι* Xen. Oec. 4, 4; Nonn. 1, 47: *μιμέομαι* 2.
μιμήσομαι (< *μιμηθήσομαι*) Fut. Ar. Plut. 306; Pl. Rep. 547, d *B**: Luc. Pro Imag. 16; Nonn. 4, 99: *μιμέομαι* 2.
μιμητέον Vb. Pl. Rep. 396, b: *μιμέομαι* 2.
μίμν' Imprf. Il. *χ*, 92: *μίμνω* 3.
μίμνε Imprf. Il. *ν*, 713: *μίμνω* 3.
μίμνετε 2 Plur. Imper. Od. *ι*, 172: *μίμνω* 3.
μιμνέτω 3 Sing. Imper. Il. *τ*, 189; Od. *ζ*, 69: *μίμνω* 3.
μίμνῃ 3 Sing. Conj. Il. *ω*, 382; Od. *ο*, 545: *μίμνω* 3.
μιμνήσκεο 2 Sing. Imprf. Il. *χ*, 268: *μιμνήσκω* 4.
μιμνήσκεσθαι Inf. Praes. Od. *γ*, 142: *μιμνήσκω* 4.
μιμνήσκεται 3 Sing. Praes. Od. *ο*, 54: *μιμνήσκομαι* 4.
μιμνήσκοντο 3 Plur. Imprf. Il. *ν*, 722: *μιμνήσκω* 4.
μίμνον Imprf. Il. *θ*, 565; *-ε(ν)* Il. *ο*, 689: *μίμνω* 3.
μινύθεσκον Imprf. iter. Il. *ο*, 492; Od. *ξ*, 17: *μινύθω* 5.
μινυθέωσι 3 Plur. Conj. Aor. Act. (Pass.) Hippocr. 3, 642: *μινύθω* 5.
μινυθῆσαι Inf. Aor. Hippocr. 3, 60: *μινύθω* 5.
μινυθήσω Fut. Hippocr. 4, 388: *μινύθω* 5.
μίνυθον Imprf. Qu. Sm. 3, 406: *μινύθω* 5.
μιξ- Aor. *μῖξαν* Pind. P. 4, 213; *μῖξαι* 223; *μίξας* Pl. Prot. 406, a; *-αντες* 320, d; *ξυμ-* Thuc. 149: *μίγνυμι* 1.
μῖξαι Inf. Aor. Il. *ο*, 510:, *μίσγω*, *μίγνυμι* 6.
μίξομαι (< *μεμίξομαι*) Fut. Med. *μίξεσθαι* Od. *ζ*, 136; *ω*, 314; *-ομαι* Nonn. 2, 131; Pl.: *μίγνυμι* 1.
μίξω Fut. *-ομεν* Pl. Phil. 64, b: *μίγνυμι* 1.
μίσγεαι 2 Sing. Praes. Il. *β*, 232: *μίσγω* = *μίγνυμι* 6.
μισγέμεναι Inf. Od. *ν*, 203: *μίσγω*, *μίγνυμι* 6.
μίσγεσθαι Inf. Praes. Il. *ψ*, 73; *-σθ'ω*, 91: *μίγνυμι* 6.
μισγέσκετο Imprf. iter. Od. *σ*, 325: *μίγνυμι* 1.
μίσγετο Imprf. Med. Od. *ζ*, 136: *μίσγω*, *μίγνυμι* 6.
μίσγον (< *ἔμισγον*) Imprf. Il. *γ*, 270: *μίγνυμι* 6.
μισηθ(ην) Aor. Pass. Aesch. Prom. 45: *μισέω* 7.
μισήσομαι Fut. Med. Pl. Theaet. 168, a: *μισέω* 7.
μισήσω Fut. Dem. 10, 19: *μισέω* 7.
μισητός Vb. Pl. Phil. 49, a: *μισέω* 7.
μίχθη (< *ἐμίχθη*) Aor. Pass. Il. *υ*, 374; *-θεὶς* Od. *γ*, 48; Pind. N. 1, 56; *-θέντες* P. 4, 257; Pl. Leg. 837, d *B**; *-θῆναι* Her. 2, 199: *μίγνυμι* 1.
μιχθῆναι Inf. Il. *δ*, 438 [*86*]: *μίγνυμι* 1.
μιχθῶσι 3 Plur. Conj. Aor. Pass. *ξυμ-* Pl. Leg. 969, b (> *ἐκλιχθῶσι*): *μίγνυμι* 1.
μνᾶᾳ 2 Sing. Praes. für *μνᾷ* Od. *π*, 431 [*201*]: *μνάομαι* 8.
μνάασθαι (< *μνᾶσθαι*) Inf. Praes. Il. *α*, 39: *μνάομαι* 8.
μνασθ(ην) Aor. Pass. Pind. N. 9, 10; *-θέντι* O. 7, 61: *μιμνήσκω* 4.
μνᾶσθαι (< *μνάασθαι*) Inf. Praes. Od. *ξ*, 91: *μνάομαι* 8.
μνάσθω 3 Sing. Imper. Od. *π*, 391; *φ*, 261: *μνάομαι* 8.
μνάσκετο Imperf. iter. Od. *ν*, 290: *μνάομαι* 8.
μνᾶται 3 Sing. Praes. Od. *π*, 77: *μνάομαι* 8.
μνέεται Praes. Her. 1, 173 (blosse Conj. v. H. Steph.): *μνάομαι* 8.
μνεώμενος Part. Praes. Her. 1, 96: (> *μνεόμενος*): *μνάομαι* 8.
μνηθήσεσθαι Inf. Fut. Pass. Pl. Rep. 449, d: *ἀνα-* Lys. 26, 1: *μιμνήσκω* 4.
μνημονευθήσομαι (< *μνημονεύ-*

---

1 (ver)mischen vgl. p. 216 Anm. 11. 2 nachahmen, nachmachen. 3 *μίμνω* Nebenform von *μένω* bleiben. 4 erinnern, mahnen. 5 (ver)mindern, schwächen; *intr.* abnehmen. 6 *μίγνυμι* vermischen vgl. p. 216 Anm. 11. 7 hassen, verachten, verabscheuen. 8 (sich be)werben, freien; trachten.

σομαι) Fut. Pass. Dem. 18, 231: *μνημονεύω* 9.

μνημονεύσομαι (< *μνημονευθήσομαι*) Fut. Med. pass. Eur. Heracl. 334: *μνημονεύω* 9.

μνημονεύσω Fut. Ar. Eccl. 264: *μνημονεύω* 9.

μνημονευτέον Vb. Pl. Rep. 441, d: *μνημονεύω* 9.

μνημονευτός Vb. Ar. Rhet. 1, 11: *μνημονεύω* 9.

μνησ- Aor. *μνήσῃ* Od. ξ, 170; *-ασα* Il. α, 407: *μιμνήσκω* 4.

μνῆσαι Imper. Aor. Med. Il. κ, 509; ο, 375: *μιμνήσκω* 4.

μνησαίατο 3 Plur. Opt. Aor. Med. für *μνήσαιντο* Od. η, 138: *μιμνήσκω* 4.

μνήσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. Med. Od. δ, 527: *μιμνήσκω* 4.

μνησάμενος Part. Aor. Med. Il. τ, 314 *B**: *μιμνήσκω* 4.

μνήσαντο 3 Plur. Aor. Med. Il. δ, 222; ϑ, 252; ξ, 441; ο, 380: *μιμνήσκω* 4.

μνήσασϑαι Inf. Aor. M. Od. η, 217: *μνάομαι*, *μιμνήσκω* 4.

μνήσασϑε 2 Plur. Imper. Aor. M. Il. ζ, 112: *μιμνήσκω* 4.

μνησάσϑω 3 Sing. Imper. Aor. M. Il. ϱ, 671: *μιμνήσκω* 4.

μνησάσκετο Aor. iter. Il. λ, 566: *μιμνήσκω* 4.

μνήσατο Aor. Med. Od. α, 29: *μιμνήσκω* 4.

μνήσεσϑαι Inf. Fut. M. Il. β, 724: *μιμνήσκω* 4.

1) *μνήσῃ* 3 Sing. Conj. Aor. *Act.* Od. ξ, 170: *μιμνήσκω* 4.

2) *μνήσῃ* 2 Sing. Conj. Aor. *Med.* Od. ϑ, 462: *μιμνήσκω* 4.

μνησϑ(ην) Aor. Pass. *μνησϑῶ* Lys. 21, 9; Soph. Phil. 310; Pl. Lach. 300, d; Critia 108, e; *-ϑείην* Isocr. 12, 92; *-ϑείητε* Xen. Hell. 6, 5, 48; *μνησϑῆναι* Od. δ, 118; Lys. 10, 5; 12, 14; *-ϑέντας* Thuc. 1, 37: *μιμνήσκω* 4.

μνησϑήσομαι (< *μνήσομαι*) Fut. Pass. Eur. Med. 933; Lys. 3, 45; Thuc. 3, 90: *μιμνήσκω* 4.

μνήσϑητε Imper. Aor. Pass. Xen. Cyr. 1, 6, 16: Philippides Fr. Com. 4, 472: *μιμνήσκω* 4.

μνήσομαι (< *μνησϑήσομαι*) Fut. Med. Il. Od. ι, 647; ϙ, 192 vergl. *μνήσεσϑαι*: *μιμνήσκω* 4.

μνησόμεϑα 1 Plur. Conj. Aor. für *μνησώμεϑα* Od. κ, 177: *μιμνήσκω* 4.

μνηστέον Vb. Hipp. 2, 157; *ἐπι-* Pl. Tim. 90, b: *μιμνήσκω* 4.

μνήσω Fut. Il. ο, 31; *-ει* Od. μ, 38; *ἀνα-* Dem. 45, 34: *μιμνήσκω* 4.

μνώεο Imper. Ap. Rh. 1, 896: *μιμνήσκω* 4.

μνώμεϑ' (α) 1 Plur. Imperf. Od. ω, 125: *μνάομαι* 8.

μνώμενοι Part. Praes. Od. λ, 117; ν, 578: *μνάομαι* 8.

μνῶνται 3 Plur. Praes. Od. ζ, 284; τ, 133; φ, 326: *μνάομαι* 8.

μνωόμενος (< *μνεωόμενος*) Part. Od. δ, 106: *μιμνήσκω* 4.

1) *μνώοντο* (< *ἐμνώοντο*) Imprf. Od. λ, 288: *μνάομαι* 8.

2) *μνώοντο* (< *ἐμνώοντο*) 3 Plur. Imprf. Il. λ, 71; π, 77. 697: *μιμνήσκω* 4.

μολεῖν Inf. Aor. Aesch. Prom. 231 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μόλῃ 3 Sing. Conj. Aesch. Pers. 529: *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μόλῃς Conj. Aor. 2 Aesch. Prom. 719 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μολήσας Aor. sp. Tzetz. Anth. 3, 65 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μόλοι Opt. Aor. 2 Aesch. Ag. 1450 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μολόν Neutr. Part. Aesch. Ag. 293 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μολοῦμαι Fut. Soph. O. C. 743 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μολοῦσαι Fem. Part. Aesch. Ag. 192 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μολυνϑῇ 3 Sing. Conj. Pass. Hippocr. 3, 2: *μολύνω*, beflecken.

μόλω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Suppl. 621: *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μόλωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Aesch. Pers. 226 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μολών Part. Aor. 2 Aesch. Sept. 284 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μόλωσι 3 Plur. Conj. Xen. An. 7, 1, 33 (*244*): *μολέω*, *βλώσκω* 10.

μόρξαντο Aor. sp. Qu. Sm. 4, 270. 374: *μόργνυμι* 11.

μουνωϑείς Aor. Pass. *-ϑέντα* Od. ο, 386: *μονόω* 12.

---

9 eingedenk, sich erinnern, gedenken. 10 gehen, kommen. 11 *μόργνυμι* und *ὀμόργνυμι* wischen, abtrocknen. 12 einzeln oder allein machen.

μούνωσε Aor. st. *ἐμόνωσε* Od. *π*, 117: *μονόω* 1.
μύθεαι (< *μυθεῖαι*) 2 Sing. Praes. Od. *β*, 202: *μυθέω* 2.
μυθεῖαι (< *μύθεαι*) 2 Sing. Praes. Od. *θ*, 180: *μυθέω* 2.
μυθείσθην 3 Dual. Imprf. Od. *γ*, 140: *μυθέω* 2.
μυθέσκοντο Imprf. iter. Il. *σ*, 289: *μυθέω* 2.
μυθήσας Aor. Phot.: *μυθέω* 2.
μυθησαίμην Opt. Aor. 2 Med. Od. *φ*, 193: *μυθέω* 2.
μυθήσαιτο Opt. Aor. 1 Od. *ν*, 191; Pind. P. 4, 533: *μυθέω* 2.
μυθησάμην Aor. Med. Il. *ρ*, 200. 442: *μυθέω* 2.
μυθήσασθαι Inf. Aor. Med. Il. *α*, 74: *μυθέω* 2.
μυθήσεαι 2 Sing. Fut. Od. *τ*, 500: *μυθέω* 2.
μυθήσομαι Fut. Od. *δ*, 240: *μυθέω* 2.
μυκᾶται 3 Sing. Praes. Eur. H. F. 870: *μυκάομαι* 3.
μυκήσαιτο Opt. Aor. Pl. Rep. 616, a: *μυκάομαι* 3.
μυκήσομαι Fut. Anth. 9, 730: *μυκάομαι* 3.
μύκον Aor. 2 ep. Il. *ν*, 260: *μυκάομαι* 3.
μυξάμενος Part. Aor. *ἀπο-* Ar. Equ. 910: *μύσσω* 4.
μυρ(αμην) Aor. Med. Incert. Id. 1 (Mosch. 3), 72: *μύρομαι* 5.
μῦρόμην Imprf. Hes. Op. 206: *μύρω* 5.
μῦρον Imprf. Hes. Sc. 132: *μύρω* 5.
μύσ- Aor. *καταμύσῃ* Luc. De Meretr. Dial. 7, 2: *μύω* 6.
μύσαν Aor. Il. *ω*, 637: *μύω* 6.
μῦσω Fut. sp. Lycophr. 988: *μύω* 6.
μῶ[1]) (< vgl. *μώμενος*) Praes. Act. Epicharm. Etym. M. p. 589, 43: *μάω* 7.
μώεο Imper. Epicharm. bei Xen. Mem. 2, 1, 20: *μάω* 7.
μωμένα[1]) Part. Aesch. Ch. 45. 441: *μάω* 7.
μωμένη Fem. Part. Soph. Tr. 1136: *μάω* 7.
μώμενος[1]) Part. Soph. O. C. 836: *μάω* 7.
μωμενύμενος Part. ep.: *μωμάομαι* 8.
μωμεῦνται 3 Plur. ep.: *μωμάομαι* 8.
μωμήσαντο 3 Plur. Aor. Med. Qu. Sm. 12, 563: *μωμάομαι* 8.
μωμήσονται Fut. Il. *γ*, 412: *μωμάομαι* 8.
μωμητός Vb. Aesch. Sept. 508: *μωμάομαι* 8.
μῶτο Imprf. Diotogen. Pyth. Stob. Flor. 5, 69: *μάω* 7.

[1]) *μάω* findet sich im Praes. nur im dorischen Dial.

N

νᾶε 3 Sing. Imprf. s. *νᾶον*.
νάει Praes. Od. *ζ*, 292: *νάω* 10.
ναίατο 3 Sing. Aor. Med. *ἀπο-* Soph. El. 211: *ναίω* 9.
ναίειν (< *ναιέμεν*, *ναιέμεναι*) Inf. Eur. I. T. 1088; Cycl. 430: *ναίω* 9.
ναιέμεν (*ναιέμεναι*, *ναίειν* Od. *δ*, 98) Inf. Praes. Od. *λ*, 265: *ναίω* 9.
ναιέμεναι (< *ναιέμεν*, *ναίειν*) Inf. Praes. Od. *ο*, 240; Ap. Rh. 4, 1036: *ναίω* 9.
ναίεσκε Imprf. iter. 3, 299; *-ον* 6, 124; 12, 451: *ναίω* 9.
ναιετάασκεν Imprf. iter. Il. *λ*, 673; *ρ*, 308; Ap. Rh. 1, 68; Qu. Sm. 8, 304; 10, 126; 11, 92: *ναιετάω* 11.
ναιετάοντα Acc. Part. Od. *δ*, 96 [*192c*]: *ναιετάω* 11.
ναιετάοντας Acc. Plur. Part. Od. *ρ*, 28. 85. 275; *φ*, 242; *ω*, 362 [*192c*]: *ναιετάω* 11.
ναιετάοντες Nom. Plur. Part. Praes. Pind. O. 6, 78; P. 4, 186; Hes. Th. 621 [*192c*]: *ναιετάω* 11.
ναιεταόντων Gen. Plur. Part. Praes. Od. *τ*, 30; *φ*, 387; *περι-* Pind. N. 8, 15: *ναιετάω* 11.

1 einzeln oder allein machen. 2 *μυθέω*, gew. *μυθέομαι* *a. intr.* reden, sprechen, sagen; *b. tr.* sagen, erzählen. 3 muhen, brüllen. 4 schneuzen. 5 rauschen, schluchzen, beweinen. 6 sich schliessen. 7 begehren, suchen. 8 tadeln, verhöhnen. 9 *a.* wohnen; *b.* liegen, gelegen sein; *c.* voll sein.

ναιετάουσι Praes. Il. δ, 45; Hes. Th. 592 [*192c*]: ναιετάω 11.

ναιετάων Part. Praes. Od. ζ, 245; Pind. N. 4, 85 [*192c*]: ναιετάω 11.

ναιετάωσα Fem. Part. Il. ζ, 415 *B** (> ναιετάουσα Bekker): ναιετάω 11.

ναιήσαντο Aor. Med. Dion. P. 349: ναίω 9.

ναίομεν 1 Plur. Praes. Soph. Tr. 40: ναίω 9.

ναίουσι(ν) 3 Plur. Praes. Hes. Op. 389; Eur. Med. 396; Theocr. 16, 5: ναίω 9.

ναχτός (< νασ-τός) Vb. Pl. Gracch. 7 (?): νάσσω 12.

νάξαντες Part. Aor. κατα- Her. 7, 36: νάσσω 12.

νᾶον Imprf. Ap. Rh. 1, 1146; Callim. Dian. 224; Od. ι, 222 (> ναῖον Wolf nach Aristarch.): νάω 10.

νάσσατο Aor. Med. Hes. Op. 641; Ap. Rh. 1, 93; 4, 565. 986. 1138: ναίω 9.

νάσσεσθαι s. u. νάσσομαι.

νάσσομαι Fut. werde bewohnen, -εσθαι Ap. Rh. 2, 749: ναίω 9.

ναυπηγεύμενος, -α Her. 2, 96; 6, 46: ναυπηγέομαι, Schiffe bauen.

ναυστοληθείς Part. Aor. Pass. Diod. Sic. 4, 13: ναυστολέω 13.

ναυστολήσομαι Fut. Med. pass. Eur. Fr. 1048: ναυστολέω 13.

ναυστολήσω Fut. Eur. Suppl. 474: ναυστολέω 13.

ναυστολούμενα Praes. Pass. Eur. Fr. Melan. 29: ναυστολέω 13.

νεανιευθείς Part. Aor. Pass. Plut. Mar. 29: νεανιεύομαι 14.

νέειν Inf. Praes. περι- Her. 6, 80: περινέω umherhäufen.

νέεσθαι (< νεῖσθαι) Inf. Praes. Il. β, 84 *A**; Ap. Rh. 1, 306. 525; 4, 825; Theocr. 16, 28: νέομαι 15.

νεέσθω 3 Sing. Imper. Praes. Il. ψ, 662: νέομαι 15.

νεέσθων 3 Plur. Imper. Praes. Il. γ, 74; Theocr. 19 (29), 95 (93): νέομαι 15.

νέηαι 2 Sing. Conj. Praes. Il. α, 32: νέομαι 15.

νέηται 3 Sing. Conj. Praes. Od. α, 205: νέομαι 15.

νεῖ 3 Sing. Praes. Pl. Rep. 453, d: νέω schwimmen.

νεῖαι 2 Sing. Praes. Od. λ, 114; μ, 141 [*185. 194*] aus νειάαι: νέομαι 15.

νείκεε Imprf. Il. β, 224: νεικέω 16.

νεικείεσκον Imprf. iter. Il. τ, 86; -ε β, 221; δ, 241: νεικείω 16.

νεικείῃ (< νεικείῃσι) 2 Sing. Conj. Od. ϱ, 189: νεικείω 16.

νεικείῃσι (< νεικείῃ) 3 Sing. Conj. Il. α, 579: νεικείω 16.

νείκεον (< ἐνείκεον) Imprf. Il. μ, 268: νεικέω 16.

νείκεσεν (< νείκεσσεν) Aor. Il. ε, 471 *B**, -εσ' Od. ϱ, 239: νεικέω 16.

νείκεσσεν (< νείκεσεν) Aor. Il. γ, 38; ζ, 325 *B**; Qu. Sm. 6, 40; -εσσ' Il. η, 161: νεικέω 16.

νεικέσω Fut. Il. κ, 115: νεικέω 16.

νεικεῦσ(ι) 3 Plur. Praes. Il. ν, 254 [*182*]: νεικέω 16.

νεικέων Part. Praes. Her. 9, 55: νεικέω 16.

νειμ- Aor. -ατε Xen. Cyr. 4, 5, 53; -ας Pl. Leg. 741, a. -αντα 816, c; -ες Her. 6, 33; Thuc. 3, 114; vgl. νεῖμαι (*225*): νέμω 17.

νεῖμαι Inf. Aor. Xen. An. 6, 6, 17; Dem. 14, 21: νέμω 17.

νειμαμ(ην) Aor. Med. νείμασθαι Isae. 1, 16; Pl. Leg. 745, d; προς- Ar. Av. 563: νέμω 17.

νεῖμαν (< ἔνειμαν) 3 Plur. Aor. Il. γ, 274: νέμω 17.

νεμεῖ s. u. νεμῶ.

νεῖμεν (< ἔνειμε) Aor. Il. ι, 217 *B**: νέμω 17.

νεῖμον Imper. Aor. Od. η, 179; ν, 50: νέμω 17.

νεῖο Imper. sp. Leon. Tar. 70: νέομαι 15.

νεῖσθαι (< νέεσθαι) Inf. Praes. Od. ο, 88; Ap. Rh. 2, 1140; Pind. P. 4,

---

Pass. bewohnt werden, liegen. 10 fliessen, schwimmen. 11 wohnen, sich aufhalten; *trans.* bewohnen. 12 festdrücken, feststampfen, zusammenstampfen, dicht anfüllen. 13 ein Schiff schicken; schiffen, lenken, regieren. 14 muthwillig, leichtsinnig, übermüthig sein. 15 gehen, kommen, fort-, zurückgehen. 16 reizen, necken, kränken, höhnen, schelten, schimpfen. 17 aus-, zu-, vertheilen.

247; N. 2, 12; Soph. Ant. 33: νέομαι 1.

νείσομαι Fut. Ap. Rh. -εται 3, 1242; ἐπι- 4, 815; μετα- 4, 626: νίσσομαι = νέομαι 1.

νεῖτ' (< νεῖται) 3 Sing. Praes. Od. δ, 633: νέομαι 1.

νεῖται 3 Sing. Praes. Od. μ, 188: νέομαι 1.

νειφέμεν s. u. νιφέμεν.

νέμε Imprf. Od. κ, 375; ο, 140: νέμω 2.

νέμεαι 2 Sing. Praes. Med. Od. ι, 449; Pind. P. 4, 150: νέμω 2.

νεμέθοντο Imprf. Il. λ, 635: νεμέθομαι 3.

νεμεῖσθαι Inf. Fut. Med. Dem. Mid. 21, 203: νέμω 2.

νεμέομαι (< νεμοῦμαι, νεμήσομαι) Fut. Med. ion. Her. 1, 173: νέμω 2.

νεμέσα (< νεμέσσα) Imper. Praes. Il. κ, 145: νεμεσάω 4.

νεμεσᾶν Inf. Il. δ, 430: νεμεσάω 4.

νεμεσάσαι Opt. Aor. 1 Act. Pind. I. 1, 3: νεμεσάω 4.

νεμεσᾶτον Dual. Conj. Praes. st. νεμεσάητον [contrahirt nach 193] Il. ψ, 494: νεμεσάω 4.

νεμέσησε Aor. Il. δ, 507; -αν Od. ρ, 481; -ήσῃ β, 101: νεμεσάω 4.

νεμεσήσεαι 2 Sing. Fut. Med. Il. κ, 115; vgl. νεμεσήσομαι: νεμεσάω 4.

νεμεσήσετ' 2 Plur. Conj. Aor. st. -ήσητε Od. ο, 115: νεμεσάω 4.

νεμεσήσομαι Fut. Med. Il. ρ, 93; τ, 121; vgl. -εαι: νεμεσάω 4.

νέμεσθαι Inf. Praes. Med. Il. ε, 777: νέμω 2.

νεμέσσα (< ἐνεμέσσα) Imprf. Od. φ, 147: νεμεσάω 4.

νεμεσσᾶται 3 Sing. Praes. Med. Od. δ, 158: νεμεσάω 4.

νεμεσσηθείομεν Il. ω, 53 (Bekker nach Herm.) sonst νεμεσσηθῶμεν [126]: νεμεσάω 4.

νεμεσσηθείς Part. Aor. Pass. Il. ο, 227; -θεῖσα 103: νεμεσάω 4.

νεμέσσηθεν 3 Plur. Aor. Pass. Il. β, 223: νεμεσάω 4.

νεμεσσήθη Aor. Pass. Od. α, 119: νεμεσάω 4.

νεμεσσήθητε Imper. Aor. 1 Pass. Il. π, 544: νεμεσάω 4.

νεμεσσηθῶμεν 1 Plur. Conj. Aor. Pass. Il. ω, 53 (> νεμεσσηθείομεν Bekker nach Herm.): νεμεσάω 4.

νεμεσσήσαιτο Opt. Aor. Med. Od. α, 228: νεμεσσάω 4.

νεμεσσῶμαι 1 Sing. Praes. Med. Il. ν, 119 A*: νεμεσάω 4.

νεμεσῶ 1 Sing. Praes. Il. δ, 413; Od. ξ, 206: νεμεσάω 4.

νεμεσῶσι 3 Plur. Praes. Hes. Op. 739: νεμεσάω 4.

νέμηαι 2 Sing. Conj. Praes. Med. Il. υ, 185: νέμω 2.

νεμηθ(ην) Aor. Pass. -θήτω Pl. Leg. 737, e; -θέντων 849, c; -θείσης Dem. 36, 38: νέμω 2.

νεμησαμένη Aor. Med. Hippocr. 1, 520: νέμω 2.

νεμήσομαι (< νεμοῦμαι) Fut. Med. sp. Dio. Hal. Ant. 8, 71; pass. Plut. Crass. 14: νέμω 2.

νεμήσω (< νέμω) Fut. sp. Long. Past. 2, 23; vgl. Lob. zu Soph. Ai. 369: νέμω 2.

νέμοιμι Opt. Praes. Soph. Ai. 1016; -οιτο Aesch. Suppl. 670: νέμω 2.

νέμοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Med. Il. β, 780: νέμω 2.

νέμομαι Praes. Med. -εται Pl. Crit. 115, a; νεμόμεσθ' Soph. Phil. 707; -ονται Aesch. Prom. 422; Theocr. 8, 69 (66); -όμενος Pind. P. 11, 55: νέμω 2.

νεμόμεθ' 1 Plur. Praes. Med. Od. β, 167: νέμω 2.

νέμονται 3 Plur. Praes. Med. Od. ν, 407: νέμω 2.

νεμοῦμαι (< νεμήσομαι) Fut. Thuc. 4, 64: νέμομαι 5.

νεμῶ (< νεμήσω) Fut. Soph. Ai. 513; Eur. Cycl. 49: νέμω 2.

νέμωμαι Conj. Praes. Qu. Sm. 4, 209: νέμω 2.

νέναγμαι (< νένασμαι) Perf. Pass. Ar. An. 6, 24, 4; Hippocr. 1, 407 (> νένασμαι): νάσσω 6.

1) νένασμαι (< νέναγμαι) Perf. Pass. -μέναι Ar. Eccl. 840; -ται Theocr. 8, 9. Alciphr. 3, 47; über νέναστται Theocr. 9, 9 s. Buttm. Ausf. Gr. G. 2, p. 192, 1: νάσσω, νάττω 6.

2) νένασμαι Perf. sp. -ται Anth. App. 51, 8: ναίω 8.

---

1 gehen, kommen, fort-, zurückgehen. 2 aus-, zu-, vertheilen. 3 weiden, fressen. 4 unwillig, unzufrieden werden, zürnen. 5 weiden. 6 fest-

νεναυάγηκα Perf. Athen. 3, 108, D.: **ναυαγέω**, Schiffbruch leiden.
νεναυμάχηκα Perf. Ar. Ran. 191: **ναυμαχέω**, zu Schiffe oder zur See fechten, zur See kämpfen.
νεναυστόληκα Perf. Soph. Phil. 550: **ναυστολέω** 7.
νενεανιευμένος Perf. pass. Dem. 21, 18: **νεανιεύομαι** 9.
νενέατται (< **νέομαι**) Perf. ion. **συν-** Her. 2, 135; 4, 62; 6, 80: **νέω, νάω** 10.
νενέμηκα Perf. **δια-** Xen. Cyr. 4, 5, 45: **νέμω** 2.
νενέμημαι Perf. Pass. **-ται** Pl. Parm. 144, d A^*; Pl. Leg. 760, b; **-ηνται** Prot. 322, c; **-ήσθω** Soph. 267, b; **-μένη** Parm. 144, d: **νέμω** 2.
1) **νένευκα** Perf. Eur. I. A. 1581; Polyb. 9, 5; Theoer. 22, 90. 203; Luc. D. Dial. 17, 2; Menipp. 12; de Merc. 22; [Luc.] Philopatr. 1: **νεύω** 11.
2) **νένευκα** Perf. **δια-** Pl. Rep. 441: **διανέω** hinüber schwimmen, sich mit Mühe retten.
νένημαι (< **νέηπσμαι**) Perf. Pass. Xen. An. 5, 4, 27; **συν-** Alex. Athen. 13, 562, B; **νέω, νάω**, häufen 10.
1) **νένησμαι** (<**νένημαι**) Perf. Pass. Ar. Nub. 1203; Luc. Peregr. 35; **νέω, νάω** häufen 10.
2) **νένησμαι** Perf. Pass. **ἐπι-** Luc. Philop. 14: **νέω, νάω** spinnen 12.
νενίκηκα Perf. Lys. 21, 5; **-ε** Pl. Rep. 36, d; Dem. 18, 247; **-ατε** Thuc. 2, 89; Dem. 15, 23; **-ασι** Lys. 26, 39: **νικάω** 13.
νενικηκέναι Inf. Perf. Pl. Theaet. 164, c; **προ-** Thuc. 2, 89: **νικάω** 13.
νενικηκώς Part. Perf. Pl. Rep. 583, b A^*; **-κότος** Pl. Leg. 964, c; **-κότι** Lys. 205, e: **νικάω** 13.
νενίκημαι Perf. Pass. **ἦσθαι** in **προ-** Thuc. 2, 89: **νικάω** 13.
νένιμμαι Perf. Pass. Theocr. 15, 32; **περι-** Il. ω, 419; **ἐκ-** Eubul. Fr. Com. 3, 231; **κατα-** Pherecrat. Fr. Com. 2, 299. 300; **ἀπο-** Ar. Vesp. 1217; Eccl. 419: **νίζω** 14.
νενόηκα Perf. Pl. Phaedr. 229, c; **-κέναι** Leg. 737, e; **-κώς** 952, b: **νοέω** 15.
νενόημαι Pl. Ep. 343, a; **ἀπο-** [**398**]: (**ἀπο**)**νοέω** 15.
νενόμικα Perf. Her. 3, 38; 7, 153; Lycurg. 75; Pl. Soph. 265, d: **νομίζω** 16.
νενομίσθαι Inf. Perf. Pl. Crat. 401, e: **νομίζω** 16.
νενόμισμαι Pf. Pass. **-σται** Eur. Med. 170; Dem. 43, 22; **-μεθα** Ar. Lys. 11; **-ίσθαι** Pl. Rep. 347, c: **νομίζω** 16.
νενομίσμην Plusperf. **-όμιστο** Ar. Nub. 762: **νομίζω** 16.
νενομίχθαι Inf. Perf. Pass. dor. Stob. 48, 63: **νομίζω** 16.
νένοπται Perf. Phot. u. Hesych.: **νέφω**.
νενόσηκα Perf. **-εν** Dem. 9, 39; **-κότα** Pl. Rep. 407, d: **νοσέω**, kranken, siechen.
νένοφε Theognost. in Bekker. Anecdot. Ind. p. 1402; **ξυννενοφυῖα** Ar. Fr. 2, 1110 (nach Suid.): **νέφω**.
νένωκα (< **νενόηκα**) Perf. ion. **ἐν-** Her. 3, 6: **νοέω** 15.
νένωμαι (< **νενόημαι**) Perf. Pass. Her. 9, 53: **νοέω** 15.
νεοίατο 3 Plur. Praes. Il. σ, 377 [**106**]: **νέομαι** 1.
νεοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Med. Il. γ, 170: **νέομαι** 1.
νεοίμην Opt. Praes. Il. ξ, 335: **νέομαι** 1.
νέομαι 1 Sing. Praes. Il. σ, 101; **-έονται** Pind. N. 7, 20: **νέομαι** 1.
νεόμην 1 Sing. Imprf. Med. Od. δ, 585; ρ, 148: **νέομαι** 1.
νέοντο 3 Plur. Imprf. Il. ε, 907: **νέομαι** 1.
νέουσι 3 Plur. Praes. **ἐπι-** Her. 4, 62: **ἐπινέω** aufhäufen 10.
νεῦμαι (< **νέομαι**) Praes. für **νέομαι** Il. σ, 136 [**181**]: **νέομαι** 1.
νεύοιεν Opt. Od. σ, 257: **νεύω** 11.
νεῦον Imprf. Her. 2, 48: **νεύω** 11.
νευσ- Aor. **νεῦσ'** Il. ε, **223**; Od. ρ,

---

drücken, feststampfen, zusammenstampfen, dicht anfüllen. 7 ein Schiff schicken, lenken, regieren. 8 *a.* wohnen; *b.* liegen, gelegen sein; *c.* voll sein. *Pass.* bewohnt werden, liegen. 9 muthwillig, leichtsinnig, übermüthig sein. 10 (auf)häufen, aufschichten. 11 (zu)nicken, (zu)winken. 12 spinnen. 13 (ob)siegen. 14 netzen, waschen, reinigen. 15 bemerken, wahrnehmen, erkennen, (be)denken, erwägen, meinen, glauben. 16 gewohnt sein, pflegen, wofür halten, glauben, meinen.

330; Hym. 5, 445; Ap. Rh. 2, 951; νεῦσαι Pind. O. 7, 67; Soph. Ant. 270; νεῦσον Pind. P. 1, 71; ἐπινεύσῃ Luc. Saturn. 3: νεύω 1.

νεύσας Part. Aor. καννεύσας st. κατανεύσας Od. ο, 464: κατανεύω 1.

1) νεύσομαι (< νεύσω) Fut. Med. κατα- Il. α, 524; Pl. Rep. 350, e (379): κατανεύω 1.

2) νεύσομαι (< νευσοῦμαι) Fut. Hesych. (161): νέω, schwimmen 2.

νευσοῦμαι Fut. Med. Xen. An. 4, 3, 12 (> νεύσομαι 161. 381): νέω, schwimmen 2.

νευστέον Vb. Pl. Rep. 453, d (212): νέω, schwimmen 2.

1) νεύσω (<νεύσομαι 379) Fut. Od. π, 283; Theocr. 7, 109 (> νεύσαις); Polyb. 5, 46; ἀνα- Luc. Saturn. 1: νεύω winken 1.

2) νεύσω Conj. Aor. Alexis Fr. Com. 3, 420: νεύω 1.

νεφεῖ Praes. nur in Comp. συν- Ar. Av. 1502; Eur. El. 1078: συννεφέω 3.

νεώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. kehren wir zurück Il. β, 236 B*: νέομαι 4.

νέων Part. Praes. Il. ε, 344. 442; Pl. Rep. 529, c: νέω, schwimmen.

νήει Imprf. st. ἐνήει Il. ψ, 169: νηέω, aufhäufen 5.

νήεον Imprf. st. ἐνήεον Il. ψ, 139: νηέω, aufhäufen 5.

νηῆσαι Inf. Aor. Od. ο, 322; Her. 1, 50; 2, 107: νηέω 5.

νήησαν 3 Plur. Aor. Od. τ, 64: νηέω 5.

νηήσαντο (< νήσαντο) Aor. Med. Qu. Sm. 5, 619; περι- 3, 678: νηέω 5.

νηήσας Part. Aor. Il. ε, 358; -αντες Qu. Sm. 7, 163: νηέω 5.

νηήσασθαι Inf. Aor. Il. ε, 279: νηέω 5.

νηησάσθω 3 Sing. Imper. Il, ε, 137: νηέω, aufhäufen 5.

νηήσεται Fut. gelängt Op. Hal. 2, 216: νέομαι 4.

νήξομαι (< νηχήσομαι) Fut. Od. ε, 364: νήχω, schwimmen 2.

νησ- Aor. νήσας Ar. Lys. 373; νήσαντας Thuc. 2, 52; Luc. Char. 22; συννήσας Her. 1, 86: νέω, νάω, häufen 5.

νῆσαι (< νήησαι) Inf. Aor. Thuc. 2, 52; Ar. Lys. 269. 373: νέω, häufen 5.

νήσαντο 3 Plur. Aor. Od. η, 198: νέω 12a.

νήσω Fut. Ar. Lys. 519; -εις Menander Fr. Com. 4, 298: νήθω, νέω 12a.

νητός Vb. Od. β, 338 (262): νέω, νάω häufen 5.

νηχέμεναι Inf. ep. Od. ε, 375: νήχω 6.

νηχήσομαι (< νήξομαι) Fut. sp. Orac. Sib. 2, 209: νήχω 6.

νηχόμενος Part. Praes. Od. ξ, 352; -μένοισι ψ, 233: νήχομαι, νήχω 6.

νῆχον Imprf. Hes. Sc. 317: νήχω 6.

νίζ' Imper. Il. λ, 830. 846: νίζω 7.

νίζετο Imprf. Med. Od. η, 224: νίζω 7.

νίζον Imprf. Od. α, 112: νίζω 7.

1) νικᾷ 3 Sing. Ind. Praes. Pl. Leg. 801, a: νικάω 8.

2) νικᾷ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Rep. 397, d: νικάω 8.

νικᾶν Inf. Praes. Pl.: νικάω 8.

νικαξοῦμαι Fut. dor. Theocr. 21, 32 [9]: νικάω, siegen.

νικᾷς 2 Sing. Praes. Il. β, 370: νικάω 8.

νικάσαις Part. Aor. dor. für νήσας Pind. N. 10, 24: νικάω 8.

νικάσας Part. dor. für νικήσας Pind. O. 5, 8: νικάω 8.

νικασῶ Fut. dor. -εῖς Theocr. 8, 10; -εῖν Theocr. 8, 7: νικάω 8.

νικάτω 3 Sing. Imper. Praes. Aesch. Ag. 159; Eum. 88: νικάω 8.

νίκη Imprf. Pind. N. 5, 5: νίκημι, νικάω 8.

νικηθ(ην) Aor. Pass. -θεὶς Thuc. 1, 73; 4, 101; -θέντα Pl. Leg. 914, d: νικάω 8.

νίκημι Praes. Theocr. 7, 40 [264]: νίκημι, νικάω 8.

νικησ- Aor. -η Pl. Leg. 839, a; -ωμεν Isocr. 6, 69; -ωσιν Pl. Rep. 469, c; -άτω Soph. Ai. 1334; -αντος Her. 1, 61; -αντ' Aesch. 1423; -ῆσαι Pl. Leg. 699, b: νικάω 8.

---

1 (zu)nicken, (zu)winken. 2 schwimmen. 3 umwölken. 4 gehen, kommen, fort-, zurückgehen. 5 (auf)häufen, (auf)schichten. 6 νήχω, νήχομαι schwimmen. 7 netzen, waschen, reinigen. 8 (ob)siegen. 9 νίσσομαι = νέομαι, weg-, zurückgehen. 10 (be)schneien; *Pass.* beschneit werden.

νίκησα Aor. Od. λ, 545: νικάω 8.
νικησάμεν Inf. Fut. Il. β, 597; η, 192: νικάω 8.
1) νικήσω Fut. Pl. Theag. 128, e: νικάω 8.
2) νικήσω Conj. Aor. Pl. Phaed. 89, c: νικάω 8.
νικῷεν 3 Plur. Opt. Pl. Symp. 179, a; Xen. Hell. 4, 3, 1: νικάω 8.
1) νικῶμεν 1 Plur. *Ind.* Praes. Xen. An. 1, 8, 13: νικάω 8.
2) νικῶμεν 1 Plur. *Conj.* Praes. Pl. Men. 247, a: νικάω 8.
νικῶν Part. -ῶντος Pl. Phil. 67, a; -ῶντες Il. π, 79: νικάω 8.
νικώντεσσιν Dat. Plur. Pind. Ol. 7, 10: νικάω 8.
νικῶσα Fem. Part. Pl. Leg. 856, c; 904, b: νικάω 8.
νιπτός Vb. ἄνιπτος Il. ζ, 266: νίζω 7.
νίσομαι Fut. Od. ψ, 76; Anth. 6, 265; vgl. Eust. Il. ψ, 70; Heyne Il. ι, 381: νίσσομαι = νέομαι 9.
νίσσεσθαι Inf. Praes. Qu. Sm. 7, 89: νίσσομαι 9.
νίσσομαι Praes. Man. Ap. 6(3), 5; -εται Qu. Sm. 7, 80; -όμεθ' 7, 53; -εσθε Eur. Phoen. 1334; -ονται Hel. 1482; -όμεναι Qu. Sm. 5, 86: νίσσομαι 9.
νισσόμεθα 1 Plur. Praes. Od. κ, 42; -όμενον Il. ν, 186; ο, 577: νίσσομαι 9.
νίσσοντ' 3 Plur. Praes. Pind. Ol. 3, 10: νίσσομαι 9.
νίσσοντο Imprf. Il. μ, 119: νίσσομαι 9.
νίφεται 3 Sing. Praes. Pass. Her. 4, 31: νίφω, νείφω 10.
νιφέμεν Inf. Praes. Il. μ, 280 (> νειφέμεν Bekker): νίφω, νείφω 10.
νίφῃ Conj. Aor. 2 Xen. Cyn. 8, 1: νίφω, νείφω 10.
νιφθ(ην) Aor. Pass. κατανιφθεῖσαι Hippocr. 1, 218: νίζω 7.
νιψ(αμην) Aor. Med. -ατο Il. π, 230; -αντο Eur. Bacch. -άμενος Od. β, 263; ἀπο- Hes. Op. 737; Luc. Amor. 44; νίψασθαι Od. α, 138 *B**; ἀπο- Alexis Fr. Com. 3, 498; Antiphanes Fr. Com. 3, 74: νίζω 7.
νίψειεν 3 Sing. Opt. Aor. Ap. Rh. 4, 586: νίζω 7.
νίψεν Aor. Il ε, 575: νίζω 7.
νίψῃ s. u. νίψομαι.
νίψομαι Fut. Med. Ap. Rh. 4 541; ἐκνίψῃ Dem. 18, 140: νίζω 7.
νίψον Imper. Aor. Od. τ, 358: νίζω 7.
1) νίψω Fut. sp. Plut. M. 949: νίφω 10.
2) νίψω Fut. Od. τ, 376; -ει τ, 356; ἐκνίψω Eur. I. T. 1224; κατανίψων Luc. Lexiph. 15: νίζω 7.
νοέεται (< νοεῖται) 3 Sing. Med. Pl. Locr. 102, b: νοέω 11.
1) νοεῖ 3 Sing. *Ind.* Praes. Pl. Parm. 132, c: νοέω 11.
2) νόει 3 Sing. *Imper.* Praes. Pl. Rep. 508, d: νοέω 11.
νοεῖν Inf. Praes. Pl. Prot. 347, e: νοέω 11.
νοεῖσθαι Inf. Med. Pl. Rep. 507, b: νοέω 11.
νοεῦντες Part. Praes. Hes. Op. 259; Her. 8, 22: νοέω 11.
νοη θ(ην) Aor. Pass. -θέντα Pl. Leg. 692, a: νοέω 11.
νοηθήσομαι (< νοήσομαι) Fut. Pass. (δια- 383): διανοέω 11.
νοησ- Aor. -αις Pl. Phil. 24, a; -αιε, -ωμεν, -ωσιν, -ον, -σαι Pl. Prot. 328, c: Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 276; -σαντα Pl. Phaedr. 271, d; -τες Phaedr. 276, d: νοέω 11.
νοῆσαι Inf. Aor. Pl. Prot. 328, c: νοέω 11.
νόησε Aor. Il. ε, 669: νοέω 11.
νοήσει s. u. νοήσω.
νοήσομαι (< νοηθήσομαι) Fut. δια- (383): διανοέομαι 12.
νοήσω Fut. Il. ψ, 415; -ει Il. ε, 104. 105; Pl. Rep. 524, b: νοέω 11.
νοητέον Vb. Pl. Epin. 991, d: νοέω 11.
νομιεῖν Inf. Fut. Pl. Rep. 530, a (166): νομίζω 13.
νομισθῆναι (< νομισθήσομαι) Fut. Med. als Pass. Hippocr. 1, 587 (166): νομίζω 13.
νομισ- Aor. -ῆς Pl. Leg. 714, b; -ητε Ar. Av. 725; -αιμι Pl. Riv. 133, b; -ειεν Thuc. 5, 11; Isocr. 11, 45; -ον Pl. Alc. 114, b; -ας Pl. Tim. 33, b: -αντες Pol. 285, a; -σαι Rep. 518, b: νομίζω 13.
νομισθ(ην) Aor. Pass. -θέν Pl. Leg. 841, b: νομίζω 13.

---

11 bemerken, wahrnehmen, erkennen, (be)denken, erwägen, meinen, glauben. 12 überlegen. 12a spinnen. 13 gewohnt sein, pflegen, wofür halten, glauben, meinen.

νομισθήσομαι (< νομισθῆναι) Fut. Pass. Pl. Soph. 240, e: νομίζω 1.
νομιῶ Fut. att. -οῦμεν Xen. Cyr. 1, 6, 11; Pl. Rep. 469, b: -εῖτε Isocr. 15, 305; -οῦσι Tim. 18, c; Xen. Cyr. 3, 1, 9; Ar. Av. 571: νομίζω 1.
νοοῖ 3 Sing. Opt. Pl. Euthyd. 287, d: νοέω 2.
νοοίμην 3 Sing. Opt. Med. δια- Xen. An. 5, 5, 29: νοέω 2.
νοούμαι Praes. Med. νοούμενος: νοέω 2.
νοούμενος Part. Med. -ν Pl. Parm. 132, c; -ου, -ων, α-: νοέω 2.
νοουντ- Stammform des Part. νοῶν; -τι Pl. Parm. 165, c; -τα Pl. Euthyd. 287, d: νοέω 2.
νοοῦσα Fem. Part. Xen. Mem. 2, 2, 9; -ης Crat. 407, b: νοέω 2.
νοσεῖ 3 Sing. Praes. Soph. O. T. 61; -οῦμεν Ar. Av. 31; -οῦντι Soph. Tr. 1012; -οῦντα Eur. Suppl. 225: νοσέω 3.
νοσησ- Aor. -η Pl. Tim. 84, a; -ας Phaed. 83, b; -αντες Her. 3, 73; -ῆσαι Pl. Leg. 853, d: νοσέω 3.
νοστησ- Aor. -αιμεν Il. κ, 247; -η Od. ξ, 163; -σιεν Il. κ, 232; -ῆσαι Od. ξ, 424; -ας Od. α, 268; -αντι μ, 43; -αντα Il. γ, 35: νοστέω 4.
νοστησέμεν Inf. Fut. Il. ο, 374: νοστέω 4.
νοστήσω Fut. Il. ε, 212; -ομεν β, 253: νοστέω 4.
νοῶν Part. Praes. Pl. Leg. 742, d: νοέω 2.
νυστάξω (< νυστάσω) Fut. Plut. Brut. 36: νυστάζω 5.
νυστάσω (< νυστάξω) Fut. V. T. Esai. 5, 27: νυστάζω 5.
νώμα Imprf. Il. ο, 677: νωμάω 6.
νωμάσοισιν 3 Plur. Fut. für -ήσουσιν Pind. P. 4, 18: νωμάω 6.
νώμησα Aor. -εν Od. η, 183; -ησαν Il. α, 471; -ῆσαι Il. η, 238: νωμάω 6.
νωμήσασθαι Inf. Aor. Med. Qu Sm. 11, 65: νωμάω 6.
νωσάμενος Aor. Med. Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 263: νοέω 2.
νώσας Part. Aor. Her. 1, 68. 86.: νοέω 2.
νώσατο Aor. Med. Ap. Rh. 4, 1407: νοέω 2.

Ξ.

ξείνισα (< ξείνισσε) Aor. Od. τ, 217; -σαντες Her. 1, 106: ξεινίζω 7.
ξείνισσε (< ξείνισα) Aor. Il. ζ, 174; ξείνισσας Od. ο, 288: ξεινίζω 7.
ξενίσθην Aor. Pass. -σθέντες Pl. Tim. 17, b: ξενίζω 7.
ξέσσα (< ἔξεσα) Aor. ep. Od. ε, 245; ρ, 341; φ, 44 (26): ξέω 8.
ξεστός Vb. Od. σ, 33 (26): ξέω 8.
ξῆναι Aor. δια- Ar. Lys. 578: ξαίνω 9.
ξηρᾶναι Inf. Aor. Thuc. 1, 109; 7, 12: ξηραίνω 10.
ξηράνῃ Conj. Aor. ἀγξηράνῃ Il. φ, 347 (228): ξηραίνω 10.
ξηρανθ(ην) Aor. Pass. -θέν Pl. Phil. 31, e; Aristotel. περιζώων ι, 10, 3, 6 (228): ξηραίνω 10.
ξηρανοῦμαι Fut. Med. als Pass. Aristot. Meteor. B, 3: ξηραίνω 10.
ξηραντέον Vb. Aristot. Prob. λζ, 3; Geop. 3, 8: ξηραίνω 10.
ξηρανῶ Fut. Eur. Cycl. 575: ξηραίνω 10.
ξυν- s. u. συν-.
ξύνϊε Imperat. Theogn. 1240 Bekker: ξυνίημι 11.
ξύνιον Imprf. Il. α, 273 (nach Aristarch ξυνίειν) (267): ξυνίημι 11.
ξύνισαν 3 Plur. Imprf. Il. ξ, 393: ξύνειμι, zusammengehen 12.

---

1 gewohnt sein, pflegen, wofür halten, glauben, meinen. 2 bemerken, wahrnehmen, erkennen, (be)denken, erwägen; meinen, glauben. 3 kranken, siechen. 4 zurückkehren vgl. νέομαι. 5 nicken, schlafen. 6 aus-, ver-, zutheilen. 7 *a.* einen Fremden, Gastfreund aufnehmen; *b.* ein Fremder sein. 8 schaben, kratzen. 9 kratzen, kämmen, krempeln; spinnen, weben. 10 (aus)trocknen, dörren. 11 zusammenschicken; hören; wahrnehmen. 12 zusammengehen, zusammentreffen, auch feindlich. 13 ξυράω, ξυρέω, ξύρω scheeren. 14 schreien, brüllen. 15 vergrössern, erhöhen, erwei-

ξῦον Imprf. Od. χ, 456: ξύω 8.
ξύρας (< ἐξύρησα) Part. Aor. sp. Tzetz. Hist. 9, 231: ξύρω 13.
ξυρέονται (< ξυρεῶνται) 3 Plur. Praes. Her. 2, 66: ξυρέω 13.
ξυρεῦνται 3 Plur. Praes. Her. 2, 36: ξυρέω 13.
ξυρηθήσομαι (< ξυρήσομαι) Fut. Pass. sp. V. T. Levit. 13, 33: ξυραίνω 13.
ξυρήσας Part. Aor. -ήσαντα Her. 5, 35: ξυρέω 13.
ξυρήσασθαι Inf. Aor. Med. Luc. Herm. 86, 831: ξυραίνω 13.
ξυρήσομαι (< ξυρηθήσομαι) Fut. Med. sp. V. T. Levit. 14, 8: ξυραίνω 13.
ξυσ- Aor. ἀποξύσας Il. ι, 446; Luc. Navig. 45; ξῦσαι Hym. Ven. 225; ἐγξύσαι Eur. Beller. 11: ξύω 8.
ξῦσαι Inf. Aor. Hom. Hym. Ven. 225: ξύω 8.
ξυσθ(ην) Aor. Pass. -θέντος Arist. H. An. 6, 16 (24): ξύω 8.
ξυστός Vb. Her. 2, 71 (24): ξύω 8.

O.

ὀγκησ(αμην) Aor. Med. -ήσαντο Luc. Quom. hist. scr. 17: ὀγκάσμαι 14.
ὀγκωθ(ην) Aor. -θείς Soph. Frgm. 679; -θῆναι Eur. Ion. 388; ὀγκόω 15.
ὀγκῶσαι Inf. Aor. Ar. Vesp. 1024: ὀγκόω 15.
ὀγκώσομαι Fut. Med. Ar. Ran. 703; ἐξ- Eur. Hipp. 938: ὀγκόω 15.
ὀγκώσω Fut. Alex. Aetol. in Parthen. Erot. 14, 33: ὀγκόω 15.
ὀδαξήσομαι Fut. Med. als Pass. Hipp. 2, 827: ὀδάξω, ὀδαξάω, ὀδάζω 16.
ὀδηγήσω Eur. H. F. 1402; -ουσι Aesch. Prom. 728: ὁδηγέω 17.
ὀδηθ(ην) Aor. 1 Pass. -είης Eur. Cycl. 12: ὀδάω ausführen und verkaufen.
ὁδοιπεπόρηκα Perf. Philippides 13 (92): ὁδοιπορέω 18.
ὁδοιπόρεον Imprf. Her. 4, 110. 116 (> ὡδοιπόρεον) [40]: ὁδοιπορέω 18.
ὀδυνᾶσθαι Inf. Praes. Pl. Rep. 515, a; Menander. Fr. Com. 4, 120: ὀδυνάω 19.
ὀδυνᾶται 3 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 251, d; Philem. Fr. Com. 4, 42: ὀδυνάω 19.
ὀδυνηθήσομαι Fut. Pass. sp. V. T. Zach. 9, 5: ὀδυνάω 19.
ὀδυνήσω Fut. Ar. Eccl. 928; ὀδυνάω 19.
ὀδῦραμ(ην) Part. Aor. -άμενος Il. ω, 48; Isocr. 15, 65; -ασθαι Dem. 21, 95: ὀδύρομαι 20.
ὀδύρεαι 2 Sing. Praes. Od. θ, 577: ὀδύρομαι 20.
ὀδυρέσκετο Imprf. Her. 1, 3, 19: ὀδύρομαι 20.
ὀδύρομαι Praes. Od. φ, 250; Il. β, 290; Eur. Phoen. 1762: ὀδύρομαι 20.
ὀδυροῦμαι Fut. Dem. 21, 186; -εῖται Dem. 36, 36; -εῖσθαι 37, 48; Luc. D. Mort. 23, 2: ὀδύρομαι 20.
ὀδυρτός Vb. Ar. Ach. 1126: ὀδύρομαι 20.
ὀδύσαντο 3 Plur. Aor. Od. τ, 275; Il. ξ, 138: ὀδύσσομαι 21.
ὀδυσάμενος Part. Aor. Od. τ, 407; -μένοιο Il. θ, 37. 468: ὀδύσσομαι 21.
ὀδώδει (< ὠδώδειν) Plsprf. Od. ε, 60; ι, 210: δζω 22.
ὀδώδυσται 3 Sing. Perf. Od. ε, 423 [51]: ὀδύσσομαι 21.
ὀζέσω (< seltener als ὀζήσω) Fut. ion. Hippocr. 3, 13; Kust. Od. p. 1523, 38; Cram. An. 3 p. 396: ὄζω 22.
ὀζήσω (< häufiger als ὀζέω) Fut. Ar. Vesp. 1059: ὄζω 22.
οἶγε Imp. Hes. Op. 821: οἴγνυμι 23.
οἴγνυμαι Praes. Med. ἀν- Eur. Ion. 927: οἴγνυμι 23.
οἴγνυμι Praes. -υσι in ἀν- Dem.

---

tern, aufblähen. 16 beissen, stechen, jucken, kratzen. 17 den Weg zeigen. 18 reisen, wandern, gehen. 19 betrüben, kränken. 20 wehklagen, weinen, sich betrüben. 21 zürnen, grollen, hassen. 22 riechen, duften. 23 öffnen, aufschliessen.

24, 209; **οἴγνυτε, δι-** Ar. Eccl. 852: (**ἀν-, δι-**) **οἰγνυμι** 1.

οἶδ' Perf. H. **κ**, 322; Od. **ϑ**, 28: **εἴδω** 2.

οἶδα (< **οἴδηκα**) Perf. Il. **δ**, 163 **Δ***: **εἴδω** 2.

ὄϊδα (< **οἶδα**) Perf. ion. Alcae. bei Herod. **π. μον. λ.**, p. 81 Lehrs: **εἴδω** 2.

οἰδαίνεσκον Imprf. iter. **Ap. Rh.** 3, 383: **οἰδαίνω** 3.

οἴδαμεν (< **ἴδμεν, ἴσμεν**) 1 Plur. Perf. selten Her. 4, 46; Xen. An. 2, 4, 6 [**343**]: **εἴδω** 2.

οἶδας (< **οἶσϑα**) 2 Sing. Perf. Hom. nur einmal Od. **α**, 337; Hom. Hym. Merc. 456. 467; Her. 3, 72; 4, 157 (Orac.); Theogn. 957; selten bei Att. Eur. Alc. 780; Xen. Mem. 4, 6, 6 (**343**): **εἴδω** 2.

οἴδασι (< **ἴασι** bei Hom., seltener mit kurzem **ι**) 3 Plur. Perf. Her. 2, 43 [**304**]; Xen. Oec. 20, 14 (**343**) **εἶδον, εἴδω** 2.

οἴδατε (< **ἴστε**) 2 Plur. Perf. selten **κατ-** Eur. Suppl. 1044 (**343**): **εἴδω** 2.

οἶδε(ν) 3 Sing. Perf. Il. **η**, 236; **εἴδω** 2.

οἰδεόντων v. **οἰδέων.**

οἰδέων Part. Praes. **-ούντων** Her. 3, 76. 127 (Bredow, Dial. Her. p. 381): **οἰδάω** 3.

οἰδήσω Fut. **-σοντος** Hippocr. 3, 431 (> jetzt **-σαντος** Aor.): **οἰδέω** 3.

οἰδῶσα Fem. Part. Praes. Plut. Mor. 734, e: **οἰδάω** 3.

οἴεαι 2 Sing. Praes. Il. **α**, 561: **οἴομαι** 4.

οἴει (< **οἰῇ**) 2 Sing. Praes. Pl. Theaet. 147, a; Rep. 486, c; 290, c: **οἴομαι** 4.

οἴεσϑε 2 Plur. Praes. Xen. Hell. 2, 4, 44: **οἴομαι** 4.

οἰέσϑω 3 Sing. Imper. Praes. Thuc. 6, 91; Isocr. 4, 73: **οἴομαι** 4.

ὀΐεται (< **οἴεται**) 3 Sing. Praes. Od. **τ**, 360: **οἴομαι** 4.

οἴετο Imprf. Hom. Hym. 1, 164: **οἴομαι** 4.

ὀϊζῦσα Aor. Od. **ψ**, 307: **ὀϊζύω** 5.

οἰῇ (< **οἴει**) 2 Sing. Praes. dor. Sophr. Fragm. 23: **οἴομαι** 4.

οἰηϑ- (**ην**) Aor. Pass. **-ϑῇ** Pl. Theaet. 178, c; **-ϑῶμεν** Isocr. 15, 311; **-ϑῆτε** Pl. Ap. 18, e; **-ϑείην** Isocr. 12, 23; **-ϑεῖμεν** Pl. Leg. 712, c (> **οἰηϑείημεν**); **-ϑῆναι** Thuc. 2, 81; **-ϑείς** Pl. Pol. 262, b; **-ϑεῖσα** Theaet. 174, a; **-ϑέντα** Dem. 29, 57; **ϑέντων** 18, 254 (**384**): **οἴομαι** 4.

οἰήϑητι Imper. Aor. Pass. Menander Fr. Com. 4, 100. 101: **οἴομαι** 4.

οἰήσομαι Fut. **-ει** Pl. Leg. 891, d; **-εται** Isocr. 12, 141; Dem. 22, 4; Xen. Cyr. 7, 5, 84: **οἴομαι** 4.

οἰητέον Vb. man muss glauben. Arist. Pol. 1, 8, 11; Eth. Nic. 9, 2; Apoll. Dysc. De constr. p. 166, 15: **οἴομαι** 4.

οἰκέαται (< **ᾠκημαι**) 3 Plur. Perf. Pass. als Praes. Act. Her. 1, 142 [**107**]: **οἰκέω** 6.

οἴκεε Imprf. Her. 1, 56: **οἰκέω** 6.

οἰκέει 3 Sing. Praes. Her. 2, 166: **οἰκέω** 6.

οἰκειεῦνται 3 Plur. Praes. Her. 1, 4 (> **οἰκηϊοῦνται**): **οἰκειόω**, zum Freunde machen.

οἰκειοῦσϑαι Inf. Pass. Pl. Rep. 466, c; Prot. 326, b: **οἰκειόω** 7.

οἰκείω Praes. st. **οἰκέω** Hes. Th. 330: **οἰκέω** 6.

οἰκεσωτέον Vb. Clem. Al. Paed. 3, p. 298: **οἰκειόω**, zum Freunde machen.

οἰκέοιτο 3 Sing. Opt. Il. **δ**, 18: **οἰκέω** 6.

οἴκεον (< **ᾤκεον**) Imprf. Her. 1, 57 [38]: **οἰκέω** 6.

οἰκέοντες Part. Praes. Her. [**183**]: **οἰκέω** 6.

οἰκεῦντας (< **οἰκέοντας**) Part. Her. 4, 157; Theocr. 16, 77 [**183**]: **οἰκέω** 6.

οἰκηϊεύμενος Part. Her. 4, 148 [**183**]: **οἰκηϊόω** ion. = **οἰκειόω** 7.

οἰκηϊεῦνται 3 Plur. Praes. Her. 1, 4; 1, 94 (> **οἰκηϊοῦνται**); 3, 2: **οἰκηΐόω** ion. = **οἰκειόω** 7.

οἰκηϊοῦνται s. u. **οἰκηϊεῦνται.**

οἰκησ- Aor. **-ειε** Pl. Rep. 473, a; **-ῆσαι** 472, e: **οἰκέω** 6.

οἰκήσομαι Fut. vorherrschend pass. Pl. Rep. 520, c; Lach. 185, a; Leg. 853, b (**374**): **οἰκέω** 6.

οἰκήσω Fut. Pl. Phaed. 69, c; Eur. Ion. 791; I. A. 1508; Isocr. 4, 173; Pl. Rep. 547, c: **οἰκέω** 6.

οἰκιούμεθα Fut. Med. Eur. Heracl. 46: **οἰκίζω** 8.

---

1 öffnen, aufschliessen. 2 im *Perf.* wissen, inne haben, erkennen, einsehen. 3 (auf-, an) schwellen (machen), sich blähen. 4 meinen, glauben, dafür halten.

οἶκισα (< ᾤκισα) Aor. Her. 1, 57; 5, 42 [38]: **οἰκίζω** 8.
οἰκίσθην (< ᾠκίσθην) Aor. Pass **ἐν-** Her. 1, 68 [38]: **ἐνοικίζω** 8.
οἴκισμαι (< ᾤκισμαι) Perf. Pass. Her. 4, 12 [38]: **οἰκίζω** 8.
οἰκτέον Vb. **ἀν-** Eur. Ion. 1387: **ἀνοίγνυμι** 9.
οἰκτερῶ Fut. Aesch. Fr. 182, 6 D.: **οἰκτείρω**, bemitleiden, bedauern.
οἶμαι (< **οἴομαι**) 1 Sing. Praes. Pl. Prot. 312, c: **οἴομαι** 4.
οἴμησεν Aor. Il. **χ**, 308. 311. Od. **ω**, 538: **οἰμάω** 10.
οἰμήσω Fut. **-ουσι** Her. 1, 62: **οἰμάω** 10.
οἴμωγμαι Perf. Pass. **-μένος** Eur. Bacch. 1286 (> **ᾤμωγμαι**): **οἰμώζω** 11.
οἰμωκτός Vb. Ar. Ach. 1157 Mss. Bekker; verworfen von Pors. Dind. u. A.: **οἰμώζω** 11.
οἰμωξ- Aor. s. u. **-ξεια**, **-ξειαν**, **-ῶξαι** u. **-ώξας** 11.
οἰμῶξαι Inf. Aor. **ἀπ-** Soph. Phil. 278; El. 788; **κατ-** Eur. Andr. 1159: **οἰμώζω** 11.
οἰμώξας Part. Il. **π**, 490 *B**; Soph. Ant. 1226: **οἰμώζω** 11.
οἰμώξειαν 3 Plur. Opt. Aor. **ἀπ-** Soph. Ai. 963: **οἰμώζω** 11.
οἰμώξειε 3 Sing. Opt. Aor. Il. **η**, 125: **οἰμώζω** 11.
οἰμώξῃς 2 Sing. Conj. Aor. Eur. Hipp. 1314: **οἰμώζω** 11.
οἰμώξοιτο Opt. Fut. Xen. Hell. 2, 3, 56: **οἰμώζω** 11.
οἰμώξομαι (< **οἰμώξω**) Fut. att. Ar. **-ει** Av. 1207; Plut. 111; **-εται** Ran. 178. 706; Fr. Com. 4, 674; Luc. Dial. M. 24, 3; Tim. 55, 172; **-εσθ'** Ar. Nub. 217; **-ομένων** Luc. Tim. 57, 175 (*374*): **οἰμώζω** 11.
οἰμώξω (< **οἰμώξομαι**) Fut. Plut. Mor. 182, d; Long. Past. 3, 19; Anth. 5, 302; Or. Lib. 5, 295; Jac. anim. in Athen. 170; Xen. Cyr. 1, 4, 16 Poppo: **οἰμώζω** 11.
οἰμωχθείς Part. Aor. Pass. Theogn. 1204: **οἰμώζω** 11.
οἰνεσάμενοι Part. Aor. sp. Luc. V. Hist. 1, 9: **οἰνίζομαι** 12.
οἰνοχό εον (< **ἐωνοχόεον**) Impf. Il. **α**, 598; Od. **ο**, 141: **οἰνοχοέω** 13.
οἰνοχοῆσαι Inf. Aor. Od. **δ**, 233; **ο**, 323; Sapph. Fr. 32 (> **-ησαι**): **οἰνοχοέω** 13.
οἰνοχοήσω Fut. Xen. Cyr. 1, 3, 9: **οἰνοχοέω** 13.
οἰνώθ(ην) Aor. Pass. Non. Par. 2, 44: **οἰνόω** 14.
οἰνωθείς Part. Aor. Pass. Od. **τ**, 11; Soph. Fr. 668; Anth. Pal. 7, 444: **οἰνόω** 14.
οἰνωθήσομαι Fut. Pass. sp. Dio. L. 7, 118: **οἰνόω** 14.
οἰνῶσαι Inf. Aor. Act. Crit. Fr. 228 Bergk: **οἰνόω** 14.
οἶξα (< **ὤξα**, **ὄιξα**, **ᾤοιξα**) Aor. Her. 1, 68; 4, 143; 9, 118; **-ης**, **δι-** Eur. Suppl. 1205; **-ας** in **ἀν-** Med. 1313; I. A. 326; Dem. 37, 42; **-άντων** 59, 99; **-αντες** Xen. Hell. 1, 3, 20: **ἀνοίγνυμι** 9.
οἴξασα Fem. Part. Aor. Il. **ξ**, 89: **οἴγνυμι** 9.
οἴξω Fut. Eur. Cycl. 502; **ἀν-** Ar. Pax. 179: **οἴγνυμι** 9.
οἰοίμην 1 Sing. Opt. Xen. Cyr. 1, 6, 26: **οἴομαι** 4.
οἴοιτο 3 Sing. Opt. Od. **ρ**, 580; Xen. Cyr. 2, 2, 21: **οἴομαι** 4.
οἴομαι (< **οἶμαι**, **ἐγῷμαι** Pl. Phaedr. 264, e **οἴομαι**) 1 Sing. Praes. Gorg. 451, d: **οἴομαι** 4.
ὀΐομαι (< **οἴομαι**, **οἶμαι**) 1 Sing. Praes. Il. **ε**, 644 *Γ**: **οἴομαι** 4.
ὀϊόμεθα 1 Plur. Praes. Od. **φ**, 322: **οἴομαι** 4.
οἰόμεθα 1 Plur. Praes. Xen. Cyr. 3, 3, 46: **οἴομαι** 4.
ὀϊόμενος Part. Od. **ξ**, 298; **-ν υ**, 21; **-μένῳ** Il. **τ**, 283; **-μενε** Od. **β**, 351; **-οισι** Od. **ω**, 401; **-οις** Theocr. 20 (22), 18: **οἴομαι** 4.
οἰάμενος Part. Pl. Rep. 209, c: **οἴομαι** 4.
οἶον Imper. Pl. Rep. 336, e: **οἴομαι** 4.
ὀϊσάμενος Part. Aor. Med. Od. **ο**, 443 Polyb. 3, 94: **οἴομαι** 4.

---

5 jammern, wehklagen. 6 wohnen, hausen. 7 an-, zueignen. 8 erbauen, gründen. 9 eröffnen. 10 mit Heftigkeit ausgehen, hervorgehen, darauflosgehen. 11 wehklagen, jammern. 12 sich Wein kaufen, sich Wein schöpfen. 13 Wein einschenken. 14 trunken machen, *Pass.* trunken werden.

οἴσατο 3 Sing. Aor Med. Od. ε, 213; τ, 390; Ap. Rh. 3, 14; Qu. Sm. 1, 132: **οἶομαι** 1.

οἶσε Imper. mit Praesens u. Aoristbedeut. Od. χ, 106. 481; Ar. Ach. 1099. 1101. 1122; Ran. 482; Menander; Alexis 118; Anaxippus 6: **φέρω** 2.

1) **οἶσειν** (< **οἰσέμεν**) Inf. Fut. Pl. Crit. 120, d: **φέρω** 2.

2) **οἴσειν** (< **οἰσέμεν, οἰσέμεναι**) Inf. in Praes.- u. Aoristbed. Pind. P. 4, 180 (von Böckh als Inf. Praes. angenommen): **φέρω** 2.

1) **οἰσέμεν** (< **οἴσειν, οἰσέμεναι**) Inf. Fut. Il. σ, 191; Qu. Sm. 3, 676: **φέρω** 2.

2) **οἰσέμεν** (< **οἴσειν, οἰσέμεναι**) Inf. in Praes.- u. Aoristbed. Od. γ, 429: **φέρω** 2.

οἰσέμεναι (< **οἴσειν, οἰσέμεν**) Inf. in Praes.-u. Aoristbed. Il. γ, 120; ψ, 564; Od. ϑ, 399; σ, 291; μ, 10: **φέρω** 2.

1) **οἴσετε** s. u. **οἴσω**.

2) **οἴσετε** 2 Plur. Imper. mit Praes.- u. Aoristbed. Il. γ, 103; 15, 718; Od. ν, 154; Theocr. 24, 48: **φέρω** 2.

οἴσετον Dual. Fut. Il. ε, 232; Aesch. Prom. Sept. 510; Pl. Pol. 257, c: **φέρω** 2.

οἰσέτω 3 Sing. Imper. mit Praes.- u. Aoristbed. Il. τ, 173; Od. ϑ, 255: **φέρω** 2.

οἰσεῖμες Fut. dor. Theocr. 15, 132 (133): **φέρω** 2.

οἶσϑ' 2 Sing. Perf. Il. α, 204: **εἴδω** 3.

οἶσϑα (< gewöhnlich neben dem seltneren **οἶδας**) 2 Sing. Perf. Od. δ, 465; ο, 20 *B**; Il. ω, 662; Eur. Fr. 293; Pl. Prot. 312, a: **εἴδω** 3.

οἶσϑας (< **οἶσϑα**) Perf. als Praes. Cratin. Com. Fr. 2, 80; Eur. Ion. 999; Philemo.: **εἶδον, εἴδω** 3.

ὀϊσϑείς Part. Pass. nur Il. ι, 453: **οἶομαι** 1.

οἰσϑήσομαι Fut. Pass. Dem. 44, 45; **ἐξ-** Eur. Suppl. 561; **περι-** Diphilus Fr. Com. 4, 383: **φέρω** 2.

οἴσοιμι Opt. Fut. **εἰσ-** Dem. 53, 8: **φέρω** 2.

οἴσομαι Fut. Med. Od. σ, 504; Il. σ, 168. 248. 257; χ, 217; ψ, 441. 663. 667. 858; Theogn. 518; Her. 6, 101; Soph. El. 969; Pl. Rep. 537; *pass. Bed.* Eur. Or. 440; Xen. Oec. 18, 6; **ἐξ-** Her. 8, 49. 76: **φέρω** 2.

οἰσόντων 3 Plur. Imper. mit Praes.- u. Aoristbed. Antim. Fr. 10: **φέρω** 2.

οἴσουσι Perf. **προ-** Luc. Paras. 2 (> **προῶσουσι**): **φέρω** 2.

οἰστέον Vb. Soph. Ant. 310; Pl. Soph. 237, c: Eur. Alc. 739; **ἐξ-** Phoen. 712; **δι-** 265: **φέρω** 2.

οἰστός Vb. Thuc. 7, 75: **φέρω** 2.

οἰστρέω Praes. sp. Achil. Tat. 2, 37: **οἰστράω** 5.

οἰστρηϑείς Part. Aor. Pass. Soph. Tr. 653: **οἰστράω** 5.

οἰστρημένος Partic. Perf. Pass. Lycophr. 818: **οἰστράω** 5.

οἴστρησα Aor. Eur. Bacch. 32: **οἰστράω** 5.

οἰστρήσω Fut. Theod. Athen. 7, 302: **οἰστράω** 5.

οἴσω Fut. Il. η, 82; Eur. Alc. 336; Pl. Rep. 477, e; **συν-** 370; **ξυν-** Soph. El. 946; **δι-** O. T. 221; **οἴσεις** Hes. Op. 40; Eur. I. T. 1000; **-ετε** Isocr. 15, 54; Thuc. 4, 121; vgl. **οἴσετον, οἴσειν**: **φέρω** 2.

οἰσῶ Fut. Theocr. 3, 14; 2, 163 (164): **φέρω** 2.

οἴχεαι 2 Sing. Praes. Her. 2, 115: **οἴχομαι** 6.

οἴχεται 3 Sing. Praes. Il. ε, 472, *B**; Aesch. Pers. 178; Soph. O. C. 894: **οἴχομαι** 6.

οἰχήσομαι Fut. Lys. 10, 20; Pl. Phaed. 115, d; **-ει** Crit. 45, d: **οἴχομαι** 6.

1) **οἴχηται** Conj. Praes. Pl. Phaed. 70, a: **οἴχομαι** 6.

2) **οἴχηται, -ηνται** (< **ὤχημαι**) Perf. Pass. Anth. 7, 273; **δι-** Her. 4, 136: **οἴχομαι** 6.

οἰχϑ(ην) Aor. Pass. **ἀνοιχϑείη** Pl. Phaed. 59, d; **ἀνοιχϑῆναι** Xen. Ath. 2, 15; Dem. 48, 51; **διαν-** Luc. 21, 517; **ἀνοιχϑεῖσαν** Thuc. 4, 130; **-ϑεισῶν** 67. 68; **οἰχϑεισᾶν** Pind. N. 1, 41: **(ἀν)οίγνυμι** 7.

οἰχϑεισᾶν Gen. Plur. Part. Aor. Pass. Pind. N. 1, 41: **οἴγνυμι** 4.

οἴχνεσκε, -ον Imprf. Il. ε, 790; ο, 640; Pind. P. 5, 87: **οἰχνέω** 6.

οἰχνεῦσαν Part. Od. ζ, 157: **οἰχνέω**, gehen, kommen.

---

1 meinen, glauben, dafür halten. 2 (fort)tragen, bringen. 3 im *Perf.* wissen, inne haben, erkennen, einsehen. 4 öffnen, aufschliessen. 5 stacheln;

οἰχοίατο 3 Plur. Opt. Eur. I. T. 1341: οἴχομαι 6.

οἴχωκα (< ᾤχωκα) Perf. Soph. Ai. 896; Her. 9, 98; 4, 127. 165; 8, 72. 108: οἴχομαι 6.

οἰχώκεσ Plsprf. Her. 4, 127: οἴχομαι 6.

οἴω (< ὀΐω) Praes. Il. κ, 105 *B**: οἴω = οἴομαι 1.

ὀΐω (< οἴω) Praes. Il. α, 59: οἴω = οἴομαι 1.

οἰῶ Praes. Iacon. st. οἴω, οἴομαι Ar. Lys. 81. 155. 1254; Lobeck techn. p. 144: οἴομαι 1.

οἰώθη Aor. Pass. Il. ζ, 1; λ, 401: οἰόω 8.

οἰωνιζόμην Imprf. Xen. Hell. 1, 4, 12: οἰωνίζομαι 9.

οἰωνισαίμην Opt. Aor. [Dem.] 25, 80: οἰωνίζομαι 9.

ὀκνησ- Aor. -αμι [Dem.] 60, 19: ὀκνέω 10.

ὀκνήσω Fut. Pl. [Ep.] 310, d; Dem. 20, 56: ὀκνέω 10.

ὀκνητέον Vb. Pl. Leg. 891, d: ὀκνέω 10.

ὀλέει (< ὀλέσω, ὀλῶ) 3 Sing. Fut. ἀπ- Her. 1, 34; ἀπολέεις 8, 60: ἀπόλλυμι 11.

ὀλέεσθε 2 Plur. Fut. Il. φ, 133; ἀπ- Her. 8, 69 ὄλλυμι 11.

ὀλέεσκον Imprf. iter. ion. Il. τ, 135 (>ὄλέκεσκον Bekker) [143]: ὀλλυμι 11.

ὄλεθ' (< ὤλετ') 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. ξ, 68: ὄλλυμι 11.

ὀλεῖ 3 Sing. Fut. Dem. 19, 317: ὄλλυμι 11.

ὀλεῖν Inf. Fut. ἀπ- Dem. 19, 112; vgl. ὀλῶ: ἀπόλλυμι 11.

ὀλεῖς 2 S. Fut. Soph. O. T. 448; Eur. Hipp. 440; vgl. ὀλῶ: ὄλλυμι 11.

ὀλεῖσθαι Inf. Fut. Med. προαπ- Lys. 2, 24; ἀπ- Pl. Phaed. 103, d: (προ)-ἀπόλλυμι 11.

ὀλεῖται 3 Sing Fut. Med. ἀπ- Il. β, 325; Eur. Med. 788; I. A. 941; δι- Pl. Rep. 497, d; vgl. ὀλεῖσθαι; ὀλοῦνται: ἀπόλλυμι 11.

ὀλεῖτον Dual. Fut. Pl. Fr. Com. 2, 615: ὄλλυμι 11.

ὀλέκεσκον s. u. ὀλέεσκον.

ὄλεκον Imprf. -εν Il. φ, 521; -ον λ, 150 *A**: ὀλέκω 12.

ὀλέκοντα Part. Il. θ, 279; ο, 249; τ, 152: ὀλέκω 12.

ὀλέκονται 3 Plur. Praes. Med. Il. π, 17: ολέκω 12.

ὀλέκοντας Part. Il. ε, 712; η, 18: ὀλέκω 12.

ὀλέκω Praes. -ουσιν Il. λ, 530 *A**: -ει Aesch. Prom. 563; -εις Soph. Ant. 1285: ὀλέκω 12.

ὀλέομαι Fut. Med. ἀπολεομένης Her. 8, 69: ἀπόλλυμι 11.

ὀλέοντες (< ὀλεῦντες) Part. Fut. Her. 6, 91: ἀπόλλυμι 11.

ὀλέσαι (< ὀλέσσαι) Inf. Aor. Il. ω, 242; Od. μ, 349; τ, 482; ἀπ- Xen. Hell. 6, 1, 6: ὄλλυμι 11.

ὀλέσαιμι 1 Sing. Opt. Aor. Eur. I. A. 978: ὄλλυμι 11.

ὀλέσαις (< ὀλέσσας, ὀλέσσαις) Part. Aor. dor. Pind. O. 1, 79: ὄλλυμι 11.

ὀλέσαιτ' Opt. Aor. ἀπ- Eur. Cycl. 221: ἀπόλλυμι 11.

ὀλέσαιτε 2 Plur. Opt. Aor. ἀπ- Dem. 33, 31: ἀπόλλυμι 11.

ὄλεσαν (< ὤλεσαν, ὄλεσσαν) 3 Plur. Aor. Od. ψ, 319; ω, 528: ὄλλυμι 11.

ὀλεσαντ- Stammform des Part. Aor. ὀλέσας: ὀλέσαντ' aus -τα Il. ο, 66; -τες ν, 763; Aesch. Ag. 54; Xen. Hell. 1, 5, 14: ὄλλυμι 11.

ὀλέσας (< ὀλέσσας, ὀλέσαις) Part. Aor. Il. θ, 498; Qu. Sm. 7, 46; Aesch. Pers. 539: ὄλλυμι 11.

ὀλέσασα Fem. Part. Aor. Od. τ, 265; Aesch. Ag. 1457; Eur. H. F. 136; Med. 436: ὄλλυμι 11.

ὄλεσε (< ὄλεσσε, ὤλεσα, -ε *E**) Aor. ep. u. lyr. Od. λ, 318; ν, 431: ὄλλυμι 11.

ὀλέσειαν 3 Plur. Opt. Aor. Aesch. Sept. 567: ὄλλυμι 11.

ὀλέσειεν 3 Sing. Opt Aor. Il. θ, 358; Od. δ, 668; Eur. Med. 1389; ἀπ- Xen. Mem. 1, 7, 3; δι- Pl. Pol. 302, a: ὄλλυμι 11.

ὀλέσῃ (< ὀλέσσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. β, 4; Xen. Oec. 8, 16: ὄλλυμι 11.

ὀλέσῃς (< ὀλέσσῃς) 2 Sing Conj. Aor. Il. α, 559: ὄλλυμι 11.

ὀλέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Il. ω, 764;

---

intr. unruhig, wild sein; rasen. 6 gehen, kommen. 7 eröffnen. 8 verlassen; daher οἰώθη wurde verlassen. 9 die Vögel beobachten, ahnen. 10 anstehen, zaudern. 11 *a.* verderben, zerstören; *b.* verlieren, wie θυμόν, ψυχήν- sterben; *Med.* untergehen, umkommen. 12 verderben, vernichten; *Med.* umkommen, sterben.

Od. γ, 428 Γ*; Ap. Rh. 1, 60; 4, 1253; Aesch. Ag. 1602; Eur. Andr. 315. 1193; Tro. 402: ὄλλυμι 1.

ὀλεσθῆναι Aor. Pass. Cosm. Indicopl. p. 140; Moschop. ad Hes. Op. v. 676: ὄλλυμι 1.

ὀλέσκετο It. Od. ὄλλυμι 1.

ὀλέσσαι (< ὀλέσαι) Inf. Aor. Il. ν, 349; Od. α, 377; β, 142 (>> >ὀλέσθαι Wolf.) Hes. Op. 666; Qu. Sm. 1, 110: ὄλλυμι 1.

ὄλεσσαν (< ὄλεσαν, ὤλεσαν) 3 Plur. Aor. Qu. Sm. 1, 528: ὄλλυμι 1.

ὄλέσσας (< ὀλέσας) Part. Aor. Il. ι, 188: ὄλλυμι 1.

ὄλεσσε (< ὄλεσε, ὤλεσα, -ε) Aor. Od. δ, 446; Qu. Sm. 3, 26: ὄλλυμι 1.

ὀλέσσει s. u. ὀλέσσω.

ὀλέσσῃ (< ὀλέσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. α, 205; Qu. Sm. 5, 356: ὄλλυμι 1.

ὀλέσσῃς (< ὀλέσῃς) 2 Sing. Conj. Aor. Il. ε, 250: ὄλλυμι 1.

ὄλεσσον (< ὄλεσον) Imper. Aor. 2 Il. ρ, 647: ὄλλυμι 1.

ὀλέσσω (<ὀλέσω, ὀλέω, ὀλῶ) Fut. Il. μ, 250; Od. β, 49: ὄλλυμι 1.

ὀλέσω (< ὀλέσσω, ὀλέω, ὀλῶ) Fut. Od. ν, 399; Hes. Op. 180; Ar. Av. 1506 (> ὀλεῖς); ἀπολέσω Pl. Com. in Com. Fr. 2, 621. 633 (> ἀπολῶ); ἀπ- Luc. Asin. 33; προσαπ- Her. 2, 121: ὄλλυμι 1.

ὀλέσωμεν 1 Plur. Conj. Aor. δι- Pl. Crit. 47, d: διόλλυμι 1.

ὀλέσωσιν 3 Plur. Conj. Aor. Il. χ, 360; Qu. Sm. 5, 512; ἀπ- Xen. Hell. 2, 1, 2: ὄλλυμι 1.

ὄλετ' (< ὤλεθ') 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. ο, 247: ὄλλυμι 1.

ὀλεῦμαι s. ὀλούμενος.

ὀλούμενοι (< ὀλεόμενοι) Part. Fut. Med. ἀπ- Her. 7, 146. 209: ἀπόλλυμι 1.

ὄληαι 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. γ, 417: ὄλλυμι 1.

ὄλητο 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. υ, 303; Od. β, 98; ξ, 130; τ, 143; ω, 133; ἀπ- Pl. Lys. 220, e: (ἀπ)όλλυμι 1.

ὀλισθάνω Praes. die bei den besseren att. Schriftstellern allein vorkommende Form Eur. Phoen. 1383; ὑπολισθάνειν Dem. Enc. 12; wie auch jetzt ἐξολισθάνειν Ar. Equ. 491; ὀλισθάνω 2.

ὄλισθε (< ὤλισθε) Aor. 2 Il. ν, 479; ψ, 774; auch ion. u. sp. Prosa Hippocr. 4, 302. 306; Alciphr. 3, 11: ὀλισθαίνω 2.

ὀλισθεῖν Inf. Aor. 2 Anth. 11, 316 (Lucill. 20): ὀλισθαίνω 2.

ὀλισθοῦσι Dat. Plur. Part. Aor. 2 Ar. Ran. 690: ὀλισθαίνω 2.

ὀλισθών Part. Aor. 2 Anth. 9, 667; Incert. Id. 8 (Mosch. 4), 111: ὀλισθαίνω 2.

ὀλλύασι (< ὀλλῦσι) 3 Plur. Praes. ἀπ- Pl. Rep. 421, a: ἀπόλλυμι 1.

ὀλλύεις 2 Sing. Fr. Com. Anonym. Fr. Com. 4, 687 (300): ἀπόλλυμι 1.

ὄλλυμαι Praes. Pass. ἀπ- Soph. Phil. 311; Pl. Ep. 310, a poet.; -σαι Eur. Hipp. 594; -ται Aesch. Ag. 487; Eur. Med. 1067; -νται Gorg. 519, b: ὄλλυμι 1.

ὀλλύμενος Part. Pass. ἀπ- Pl. Leg. 728, c: ἀπόλλυμι 1.

ὄλλυμι Praes. ἀπ- in -υσιν Pl. Prot. 334, b: ἀπόλλυμι 1.

ὀλλύναι Inf. Praes. ἀπ- Pl. Rep. 567: ἀπόλλυμι 1.

ὀλλυοίμην Opt. Praes. Pass. -οιτο Pl. Parm. 163, c: ἀπόλλυμι 1.

ὄλλυον Part. ἀπ- Pl. Rep. 608, e: ἀπόλλυμι 1.

ὀλλύουσι (< ὀλλῦσι) 3 Plur. Praes. Her. 6, 138 [232]: ὄλλυμι 1.

ὀλλύς Part. Praes. Pl. Theaet. 155, d; -υντι Leg. 857, a; -ύντες Critia 155, d: ἀπόλλυμι 1.

ὀλλῦσαι Fem. Part. Il. θ, 449: ὄλλυμι 1.

ὄλλυσθαι Inf. Praes. ἀπ- Isocr. 4, 168: ὄλλυμι 1.

ὀλλύσθω Imper. Praes. Pass. Bion. 1, 71: ὄλλυμι 1.

ὄλλῦσι 3 Sing. Praes. ἐξ- Eur. Hipp. 725: ὄλλυμι 1.

ὀλλῦσι (< ὀλλύασι) 3 Plur. Praes. ἀπ- Her. 4, 69; Pl. Leg. 706, c [232]: ἀπόλλυμι 1.

ὀλλύτω, ἀπ- Imper. Praes. Pl. Euthyd. 285, e: ἀπόλλυμι 1.

ὀλοίατο (< ὄλοιντο) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Aesch. Sept. 552: ὄλλυμι 1.

ὀλοίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Aesch. Ch. 438. 1006; Eur. Hipp. 1028; ἀπ- Ar. Ran. 579; Pl. Ap. 32, a; -μεθα Isocr. 11, 20; ὀλοί-

---

1 *a.* verderben, zerstören; *b.* verlieren, wie θυμόν, ψυχήν = sterben;

μαν Aesch. Suppl. 782; Eur. Alc. 864; Med. 97: (ἀπ)όλλυμι 1.

ὄλοιντο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. ἀπ- Pl. Rep. 578, c; Aesch. Suppl. 37; ὄλοιωθ', ἀπ- Eur. 269; Pl. Pol. 299, e: ἀπόλλυμι 1.

ὄλοισθε 2 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Od. α, 380; β, 145: ὄλλυμι 1.

ὄλοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Eur. Rhes. 720; Hel. 1215; ἀπ- Hes. Op. 320; Pl. Prot. 322, e: ἀπόλλυμι 1.

ὀλόλυζε Imprf. Od. χ, 411: ὀλολύζω 3.

ὀλόλυξα (< ὠλόλυξα) Aor. Od. γ, 450; Nonn. 5, 310; Aesch. Ag. 487; Eum. 1043. 1047; Ar. Equ. 1327; Theocr. 17, 64; -άκω in κατ- Aesch. Ag. 1118: ὀλολύζω 3.

ὀλολύξομαι Fut. Eur. El. 691 (378): ὀλολύζω 3.

ὀλόμενος Part. Aor. 2 Med. Eur. Hipp. 878; Phoen. 1028; -έναν Med. 1253: ὄλλυμι 1.

ὀλόμην (< ὠλόμην) 1 Sing. Aor. 2 Med. Il. λ, 197; ὀλόμαν Eur. I. T. 152: ὄλλυμι 1.

ὄλοντο (< ὤλοντο Od. ι, 61) 3 Plur. Aor. 2 Med. Od. α, 7 Γ*: ὄλλυμι 1.

ὀλοῦμεν 1 Plur. Fut. ἐξ- Ar. Vesp. 422; δι- Pl. Pol. 284, a: ἐξόλλυμι 1.

ὀλοῦνται 3 Plur. Fut. Med. δι- Pl. Pol. 302, a: διόλλυμι 1.

ὀλοῦσα Fem. Part. Fut. δι- Soph. Tr. 1030: διόλλυμι 1.

ὀλοφυρθ(ην) Aor. Pass. -θείς Thuc. 6, 78; Pl. Rep. 329, a: ὀλοφύρομαι, wehklagen.

ὀλοφυροῦμαι Fut. Lys. p. 181, 35: ὀλοφύρομαι, wehklagen.

ὀλῶ (< ὀλέσω, ὀλέσσω) Fut. ἀπ- Ar. Nub. 891; Xen. Cyr. 7, 4, 5; vgl. ὀλεῖς, ὀλοῦμεν; ὀλεῖν, ὀλοῦσα (244): ἀπόλλυμι 1.

ὄλωλα Perf. Soph. El. 674; Tr. 1144; Eur. Hipp. 1408; -ε; Il. π, 520; Aesch. Pers. 679; -αμεν Soph. Ai. 791; Eur. Andr. 903: ὄλλυμι 1.

ὄλωλε(ν) 3 Sing. Perf. 2 mit att. Red. Il. ω, 384 B*; Aesch. Sept. 586; Eur. Alc. 140; -έναι Aesch. Pers. 446; Eur. Hel. 308; ἀπ- Lys. 28, 17; Dem. 4, 4: ἀπόλλυμι 1.

ὀλώλειν (< ἀπωλώλειν) Plsprf. Il. κ, 187; ἀπ- Isae. 6, 37: ὄλλυμι 1.

ὀλώλεκα Perf. ἀπ- Thuc. 2, 65; Lys. 19, 8; Xen. Hell. 1, 5, 10; An. 2, 5, 39; Dem. 42, 20; 19, 30; -εν Xen. An. 3, 1, 39; -ατε 2, 5, 39; -ασι(ν) Isocr. 5, 54; -κέναι Dem. 19, 149; -κώς 23, 104; -κότες Isocr. 14, 54; -ας 18, 62; -όσι Dem. 25, 66 (56): ἀπόλλυμι 1.

ὀλώλη (< ὀλώλειν) 1 Sing. Plsprf. ἀπ- Pl. Ap. 31, d (128): ἀπόλλυμι 1.

ὀλωλοτ- Stammform des Part. Perf. 2 s. u. ὀλωλώς.

ὀλωλώς Part. Perf. mit att. Redupl. -οτα Soph. El. 80; Eur. Cycl. 444; -ότοιν Soph. Phil. 427; -ότες O. T. 126; -ότας Eur. Suppl. 16; ἀπ- Xen. Hell. 2, 2, 3; ὀλωλότων Aesch. Ag. 346; Soph. Ant. 174; ἀπ- Xen. Cyr. 3, 1, 13; Dem. 6, 34; -όσι Dem. 19, 100: ὄλλυμι 1.

ὄλωμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Od. ο, 90; ἀπ- Dem. 19, 221: ὄλλυμι 1.

ὄλωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. θ, 34. 37. 354. 465: ὄλλυμι 1.

ὁμαλιοῦμαι Fut. Med. als Pass. -εῖται Xen. Oec. 18, 5 (374): ὁμαλίζω 4.

ὁμαρτεῖτον 2 Dual. ἐφ- Il. θ, 191; ψ, 414; vgl. ὁμαρτήτην (175a): ὁμαρτέω 5.

ὁμαρτήσω Fut. Eur. Phoen. 1616: ὁμαρτέω 5.

ὁμαρτήτην 3 Dual. Imprf. Il. ν, 584 für ὁμαρτείτην (> ὁμαρτήθην Aristarch. Bekker) vgl. ὁμαρτεῖτον [175a]: ὁμαρτέω 5.

ὄμαρτον Aor. 2 Orph. Arg. 513: ὁμαρτέω 5.

ὁμεῖ 2 Sing. Fut. Ar. Nub. 247; vgl. ὁμοῦμαι: ὄμνυμι 6.

ὁμεῖσθαι Inf. Fut. Xen. Hell. 7, 3, 11; vgl. ὁμοῦμαι: ὄμνυμι 6.

ὁμεῖται 3 Sing. Fut. Xen. Hell. 1, 3, 11; vgl. ὁμοῦμαι: ὄμνυμι 6.

ὁμιώμεθα (< ὁμιοῦμαι) Fut. Ar. Lys. 183: ὄμνυμι 6.

ὄμνῦ (< ὄμνυθι) Imper. Praes. Eur. Med. 746: ὄμνυμι 6.

ὀμνύειν (< ὀμνύναι) Inf. Praes. Dem. 383, b: ὄμνυμι 6.

Med. untergehen, umkommen. 2 schlüpfen, ausgleiten, fallen. 3 die Stimme laut erheben; laut aufschreien. 4 glätten, besänftigen, beruhigen. 5 zusammentreffen, zusammengehen; folgen, begleiten. 6 schwören, beschwören.

ὀμνυέτω 3 Sing. Imper. Praes. Il. τ, 175: ὄμνυμι 1.
ὄμνυθι Imper. Praes. Il. ψ, 585 [240]: Pl. ὄμνυμι 1.
ὄμνυμι (< ὀμνύω) 1 Sing. Praes. Eur. Hipp. 1026; Pl. Phaed. 236, d: ὄμνυμι 1.
ὀμνύναι (< ὀμνύειν) Inf. Praes. Xen. Hell. 1, 3, 11; Dem. 54, 39: ὄμνυμι 1.
ὀμνύς Part. Pl. Leg. 755, d; -ύντι Symp. 183, b; -ύντα Leg. 917, c; -τες 183, a; -ύντων Thuc. 5, 47: ὄμνυμι 1.
1) ὀμνύω (< ὄμνυμι) 1 Sing. Praes. Xen. An. 5, 9, 31; Symp. 4, 10; -ομεν Luc. Toxar. 38 (300): ὄμνυμι 1.
2) ὀμνύω Conj. Praes. -ωμεν Luc. Toxar. 38: ὄμνυμι 1.
ὁμοιώσομαι Fut. Med. als Pass. Her. 7, 158: ὁμοιόω 2.
ὁμόκλα Imprf. Il. σ, 156; ω, 248: ὁμοκλάω, -έω 3.
ὁμόκλεον Imprf. Od. φ, 367; Il. ο, 685: ὁμοκλέω 3.
ὁμόκλησαν Aor. Il. ψ, 363; -ήσειεν π, 714; -ήσας ω, 252 B*; -ήσαντες Il. ο, 354: ὁμοκλέω 3.
ὁμοκλήσασκε Imprf. iter. Il. β, 190: ὁμοκλέω 3.
ὁμολογηθ(ην) Aor. Pass. -θείη Pl. Phaed. 106, d; -θῇ Crat. 431, e; -θείς Leg. 644, a; -θέν Soph. 246, d; -θέντα, -θέντων, -θεῖσι, -θέντα Pl.: ὁμολογέω 4.
ὁμολογησ- Aor. -ήσῃ Pl. Symp. 196, c; -ήσειαν Isocr. 9, 40; -ῆσαι Isocr. 2, 9; -ῆσαν Pl. Tim. 32, c; -ήσαντε Phaedr. 254, b: ὁμολογέω 4.
ὁμολογησ(αμην) Aor. Med. -ώμεθα Pl. Rep. 436, c; -σαιτο Dem. 30, 12; -ήσασθαι Pl. Crat. 439, a; -άμενοι Rep. 544, a: ὁμολογέω 4.
ὁμολογήσομαι Fut. auch pass. Pl. Tim. 57, d: ὁμολογέω 4.
ὁμολογήσω Fut. Pl. Symp. 174, d; Α* -ειν Rep. 475, e: ὁμολογέω 4.
ὁμολογητέον Vb. Pl. Phil. 37, e: ὁμολογέω 4.
ὀμόργνυ Imprf. sp. ἀπ'. . . Il. ε, 416. 798; σ, 414: ἀπομόργνυμι 5.
ὁμορξ- Aor. ἐκ δ' ὄμορξον Eur. Or. 219: ὁμόργνυμι 5.
ὁμορξαμ(ην) Aor. Med. -άμενος Od. θ, 88; -ον λ, 530; -μένην Il. σ, 124; ἐξομόρξωμαι Eur. H. F. 1399; -ασθαι El. 502: (ἐξ)ομόργνυμι 5.
ὁμόρξομαι Fut. Med. ἐξ- Eur. Hipp. 653; Ar. Ach. 543: ὁμόργνυμι 5.
ὁμόρξω Fut. sp. Nic. Ther. 558; ἐξ- Eur. Fr. Phaeth. 15 (Wagner): ὁμόργνυμι 5.
ἐμορχθείς Part. Aor. Pass. ἀπ- trans. Ar. Vesp. 560: ἀπομόργνυμι 5.
ὁμοσ- Aor. ξυνομόσωσι Thuc. 1, 71; ὁμόσαιμι Il. ο, 40; Luc. Herm. 67, 809; -σαι Il. τ, 147; Xen. Hell. 6, 5, 2; Dem. 54, 41; -σας Od. ξ, 392; Xen. Cyr. 8, 3, 47; -σαντες Isae. 5, 32; Xen. Cyr. 4, 4, 71; -τας Pl. Leg. 767, c; -άντων Xen. Hell. 7, 4, 36: ὄμνυμι 1.
ὁμοσ(αμην) Aor. Med. ἐπομοσάμενος Luc. Quom. h. scrib. s. 25: ὄμνυμι 1.
ὄμοσα (< ὤμοσσα, ὄμοσσα) Aor. -ε Il. ξ, 280; Od. β, 378; κ, 346; -αν μ, 304: ὄμνυμι 1.
ὁμοσθήσομαι Fut. Pass. Andoc. 3, 34: ὄμνυμι 1.
ὀμόσομαι Fut. Med. Plut. Philop. 11: ὄμνυμι 1.
ὄμοσον (< ὄμοσσον) Imper. Eur. Or. 1516: ὄμνυμι 1.
ὤμοσσα (< ὤμοσσα) Aor. Il. κ, 328; ὁμόσσῃ 264; -σσον 381; Hes. Th. 232; -σσας, Il. τ, 265 (> -σσαις): ὄμνυμι 1.
ὀμόσσαις Part. Aor. dor. Pind. O. 6, 20: ὄμνυμι 1.
ὄμοσσον (< ὄμοσσον) Imper. Praes. Il. κ, 321; ξ, 271; τ, 108: ὄμνυμι 1.
ὀμόσω (< ὁμοῦμαι) Fut. sp. Anth. 12, 201; Plut. Cic. 23; Diog. L. 1, 90; Epict. Diss. 1, 14. 15. 16: ὄμνυμι 1.
ὁμοῦμαι (< ὁμόσω, ὁμόσομαι, ὁμώμεθα) Fut. Il. α, 233; Luc. Toxar. 37; vgl. ὁμεῖ, ὁμεῖται, ὁμεῖσθαι, ὁμούμενος: ὄμνυμι 1.
ὁμούμενος Part. Fut. Xen. Hell. 7, 1, 39; vgl. ὁμοῦμαι: ὄμνυμι 1.
ὁμοῦντες Part. Praes. Her. 1, 153 (> ὁμνύντες Bekker): ὄμνυμι 1.

---

1 schwören, beschwören. 2 gleich oder ähnlich machen, ähnlich darstellen. 3 zusammenschreien, lärmen; zurufen. 4 bei- übereinstimmen.

ὀμώμοκα Perf. Eur. Hipp. 612; Lys. 10, 32; Xen. Hell. 2, 4, 12; 6, 3, 19; Dem. 9, 34; 24, 188; vgl. -κέναι u. -κώς: ὄμνυμι 1.

ὀμωμόκειν Plsprf. -σαν Xen. Hell. 5, 1, 35: ὄμνυμι 1.

ὀμωμοκέναι Inf. Perf. Xen. Hell. 1, 4, 7; Dem. 18, 7; vgl. ὀμώμοκα: ὄμνυμι 1.

ὀμωμόκεσαν s. u. ὀμωμόκειν.

ὀμωμοκώς Part. Perf. Dem. 19, 1; Xen. Hell. 6, 3, 19; -κότες Dem. 24, 2; -κότων 24, 78: ὄμνυμι 1.

ὀμώμομαι s. ὀμώμοται, ὀμώμονται.

ὀμώμονται (< ὀμώμοσται) 3 Plur. Perf. Pass. Andoc. 1, 98; vgl. ὀμώμοται: ὄμνυμι 1.

ὀμώμοσαι s. ὀμώμοσται.

ὀμωμοσμένος (< ὀμώμοσται) Part. Perf. Pass. Dem. 22, 4; 24, 175; Ar. Rhet. 1, 15; Dion. Hal. Ant. 10, 22; vgl. ὀμώμοσται: ὄμνυμι 1.

ὀμώμοσται (< ὀμώμοται) 3 Sing. Perf. Eur. Rhes. 816; Aristotel. Rhet. 1, 15, p. 1377, a, 11 Bekk.; vgl. ὀμωμοσμένος: ὄμνυμι 1.

ὀμώμοται (< ὀμώμοσται) 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Ag. 1290; Dem. 20, 159; ξυν- Ar. Lys. 1007; vgl. ὀμώμονται: ὄμνυμι 1.

ὄν Neutr. Sing. des Part. ὤν Pl. Rep. 537, d: εἰμί 7.

ὀναίμην Opt. Aor. 2 Med. Soph. O. T. 644; Eur. Suppl. 250; Hec. 997: ὀνίνημι 8.

ὄναιντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Simon. in Anth. 7, 516; Pl. Theaet. 151, b: ὀνίνημι 8.

ὄναιο 2 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Soph. O. C. 1042; Eur. I. A. 1008; Ar. Pl. 1062 (302): ὀνίνημι 8.

ὄναισθε 2 Plur. Aor. 2 Med. Eur. I. T. 1078: ὀνίνημι 8.

ὄναιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Ar. Nub. 1237 (302): ὀνίνημι 8.

ὄνασθαι Inf. Aor. 2 Med. Eur. Hipp. 517. 718; Med. 1025; Pl. Rep. 528, a: ὀνίνημι 8.

ὀνασῶ (< ὀνήσω) Fut. dor. Theocr. 7, 36: ὀνίνημι 8.

ὀνειδιεῖ s. u. ὀνειδιῶ.

ὀνειδιεῖσθε s. u. ὀνειδοῦμαι.

ὀνειδιοῦμαι Fut. Med. als Pass. -εῖσθε Soph. O. T. 1500 (160. 374): ὀνειδίζω 9.

ὀνειδισ- Aor. -σῃ Pl. Theaet. 169, d; Euthyd. 272, e; -σε Her. 1, 90; -αντες Pl. Leg. 879, e: ὀνειδίζω 9.

ὀνειδιστέον Vb. Pl. Leg. 689, c: ὀνειδίζω 9.

ὀνειδιῶ Fut. Eur. Tr. 430; Pl. Ap. 29, e; -εῖ Hipp. mai. 293, c; -ῶν Soph. O. T. 1423 (160): ὀνειδίζω 9.

ὀνεῖται Praes. Stob. 68, 36: ὀνίνημι 8.

ὀνηθ(ην) Aor. Pass. mit pass. Bed. (391) -θῆναι Xen. An. 5, 5, 2: ὀνίνημι 8.

ὀνηθῆναι s. u. ὀνηθ(ην).

ὀνήμενος Part. Aor. 2 Med. Od. β, 33: ὀνίνημι 8.

ὀνῆναι Inf. Aor. Pl. Rep. 600, d (> ὀνίναι, ὀνῆσαι): ὀνίνημι 8.

ὀνησ- Aor. ὀνήσειεν Pl. Gorg. 512, a; Euthyd. 288, e; ὀνῆσαις Xen. An. 7, 1, 21; ὀνῆσαι Pl. Rep. 496, e; Theaet. 169, c; Pl. Euthyd. 288, e; Isocr. 2, 8; Xen. An. 3, 1, 38; 5, 6, 20: ὀνίνημι 8.

ὄνησα (< ὤνησα) Aor. Il. α, 503: ὀνίνημι 8.

ὀνήσει s. u. ὀνήσω.

ὀνῆσθαι (< ὄνασθαι) Inf. Aor. 2 Med. (Hippocr.) Epist. 3, 822: ὀνίνημι 8.

ὄνησο 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Od. ε, 68; vgl. ὠνάμην (150): ὀνίνημι 8.

ὀνήσομαι Fut. Med. Il. η, 173; Od. ξ, 415; Eur. Hel. 935; Med. 1348; I. A. 1360; Pl. Ap. 30, c; Lys. 210, b; ὀνήσεσθαι Charm. 164, b: ὀνίνημι 8.

ὀνήσω Fut. Eur. Heracl. 1044; -εις Il. θ, 36. 467; Od. φ, 24; Eur. Andr. 1004; Pl. Charm. 175, e; Rep. 541, a: ὀνίνημι 8.

ὄνητο (< ὀνάομαι) 3 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ- Od. λ, 324; φ, 293; Ap. Rh. 1, 88 (150): ὀνίνημι 8.

ὄνητος Vb. ἀν- Soph. Ai. 758: ὀνίνημι 8.

ὀνίναιτο 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phaedr. 264, e (> ὄναιτο): ὀνίνημι 8.

---

5 dazwischen. 6 vereinigen. 7 sein. 8 nützen, helfen, frommen, fördern. 9 tadeln, schelten, vorwerfen.

ὀνινάναι Inf. Praes. Pl. Rep. 600, d. nach Matth. u. Buttm. (ὀνῆναι †): ὀνίνημι 1.
ὀνίναντας 3 Plur. Praes. Pl. Gorg. 525, c: ὀνίνημι 1.
ὀνινᾶσα Fem. Part. Praes. Pl. Phil. 58, c (> ὀνίνασα): ὀνίνημι 1.
ὀνίνασθαι Inf. Praes. Med. Pl. Gorg. 515, b: ὀνίνημι 1.
ὀνίναται 3 Sing. Praes. Pl. Leg. 789, d: ὀνίνημι 1.
ὀνίνῃς 2 Sing. Praes. Hipp. mai. 301, c: ὀνίνημι 1.
ὀνίνησι 3 Sing. Praes. wie ἵστησι Il. ω, 45; Hes. Th. 429; Hom. Hym. 3, 577; Isocr. 15, 264: ὀνίνημι 1.
ὄνοιτο 3 Sing. Opt. Il. ν, 287; Od. ϑ, 239: ὄνομαι 2.
ὀνομασ- Aor. -σαι Eur. Or. 409; Phoen. 407; Pl. Theaet. 201, e; -ας Leg. 792, d; ὀνομάζω 3.
ὀνομασϑ(ην) Aor. Pass. -ϑέντα Thuc. 6, 55; Pl. Critia. 111, d: ὀνομάζω 3.
ὀνομαστέον Vb. Pl. Crat. 387, d: ὀνομάζω 3.
ὀνομαστόν Vb. Isocr. 5, 97: ὀνομάζω 3.
ὀνομάσω (< ὀνυμάξομαι) Fut. -ουσι Pl. Rep. 471, a; -σον Crat. 423, d: ὀνομάζω 3.
ὀνόμην Imprf. Hes. Op. 80: ὄνομαι 2.
ὀνόμηνα (< ὠνόμηνα) -ε, -ας Aor. Il. π, 491 B*; Hes. Op. 80; ἐξ- Man. Ap. 6(3), 223: ὀνομαίνω 4.
ὀνομήνω Conj. Aor. Il. β, 488: ὀνομαίνω 4.
ὄνονται 3 Plur. Pass. Od. φ, 427; Her. 2, 167: ὄνομαι 2.
ὄνοντο 3 Plur. Imprf. κατ- Her. 2, 172: κατόνομαι 2.
ὄνοσαι 2 Sing. Praes. Od. ρ, 378: ὄνομαι 2.
ὀνόσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. Il. ν, 127; ρ, 399: ὄνομαι 2.
ὀνόσασθαι Inf. Aor. Med. Ap. Rh. 1, 205; Qu. Sm. 6, 92; vgl. ὠνοσάμην: ὄνομαι 2.
ὄνοσο Imper.: ὄνομαι 2.
ὀνοσσάμενος Part. Aor. Il. ω, 439: ὄνομαι 2.
ὀνόσσεσθαι Inf. Fut. Od. ι, 379: ὄνομαι 2.
ὀνόσσεται Fut. Il. ι, 55; vgl. -εσσϑαι: ὄνομαι 2.
1) ὄντα (< ἐόντα) Acc. Sing. des Part. ὤν Pl. Rep. 505, d: εἰμί 6.
2) ὄντα (< ἐόντα) Plur. Neutr. des Part. ὤν Pl. Phaedr. 249, d: εἰμί 6.
ὄντας (< ἐόντας) Acc. Plur. des Part. ὤν Xen. Cyr. 3, 1, 20: εἰμί 6.
ὄντες (< ἐόντες) Nom. Plur. des Part. ὤν Pl. Men. 92, a: εἰμί 6.
ὄντι (< ἐόντι) Dat. Sing. des Part. ὤν Pl. Gorg. 471, a: εἰμί 6.
ὄντος (< ἐόντος) Gen. Sing. des Part. ὤν Pl. Phaed. 65, c: εἰμί 6.
1) ὄντων (< ἐόντων) Gen. Plur. des Part. ὤν Eur. Med. 1311; Xen. Hell. 1, 7, 24: εἰμί 6.
2) ὄντων (< ἔστων, ἔστωσαν) Imper. Pl. Leg. 879,b (314): εἰμί 6.
ὀνυμαίνεται 3 Sing. Praes. aeol. u. dor. Tim. Locr. p. 100: ὀνομαίνω 4.
ὀνύμαξε (< ὠνόμασα) Aor. aeol. Pind. P. 2, 44; 11, 6: ὀνομάζω 3.
ὀνυμάξομαι (< ὀνομάσω) Fut. Pind. P. 7, 6: ὀνομάζω 3.
ὀξῦναι Inf. Aor. Soph. Tr. 176; παρ- Xen. Hell. 6, 4, 8; Dem. 21, 37: ὀξύνω 7.
ὀξυνϑ(ην) Aor. Pass. -ϑῆναι in παρ- Isocr. 6, 110; Dem. 1, 6; -ϑείς Her. 8, 138; ὀξυνϑέντες Isocr. 15, 265: ὀξύνω 7.
ὀπάσαιμι Opt. Aor. Il. ψ, -εσαν Od. ν, 45; ζ, 181: ὀπάζω 8.
ὀπασσάμενος Part. Aor. Med. Od. κ, 59: ὀπάζω 8.
ὄπασσεν (< ὤπασα) Aor. Od. κ, 204: ὀπάζω 8.
ὄπασσον Imper. Aor. Il. π, 38: ὀπάζω 8.
ὀπάσσω Fut. Od. ϑ, 430; φ, 214; -ομεν ω, 153: ὀπάζω 8.
ὄπλεσϑαι Inf. Praes. Il. τ, 172; ψ, 159: ὄπλίω = ὁπλίζω 10.
ὁπλεσυῦμαι Fut. Med. sp. Schol. Il. ν, 20: ὁπλίζω 10.
ὁπλισ- Aor. -αις Pl. Euthyd. 299, c; -σαι Il. ω, 190; -αντες Pl. Rep. 415, d: ὁπλίζω 10.

---

1 nützen, helfen, frommen, fördern. 2 tadeln, schmähen, verschmähen. 3 (be)nennen, aussprechen. 4 (be)nennen, (auf)rufen. 5 schwören, beschwören. 6 sein. 7 schärfen. 8 folgen lassen, gehen; (ver)folgen, drängen. 9 sehen. 10 zurüsten, ausrüsten. 11 eine Frau haben oder nehmen.

ὁπλισ(άμην) Aor. Med. gleicher Bed. mit ὁπλίσθην (388) -άμεσθα Od. δ, 429. 574; ὁπλισάμενος Xen. Cyr. 6, 2 16; -αίμην Luc. Amor. 46: ὁπλίζω 10.

ὁπλίσ(θην) s. ὥπλισθεν.

ὥπλισθεν 3 Plur. Aor. Pass. für ὡπλίσθησαν gleicher Bed. mit ὁπλισ(αμην) (388) Od. ψ, 143: ὁπλίζω 10.

ὁπλισόμεσθα Fut. Med. Od. μ, 292: ὁπλίζω 10.

ὥπλισσον Imper. Aor. Od. β, 289; ὁπλίζω 10.

ὁπλιστέον Vb. Xen. Hipp.: ὁπλίζω 10.

ὀπτέον (ὁρατός) Vb. περι- Her. 5, 39; Thuc. 8, 48; ὁράω 9.

ὀπυιέμεν (< -έμεναι) Inf. ep. Il. ν, 379: ὀπυίω 11.

ὀπυιέμεναι (< ὀπυιέμεν) Inf. Il. ξ, 268: ὀπυίω 11.

ὀπυίων (< ὀπυίειον, ὄπυιον) 3 Imprf. -ε Il. π, 187; Od. δ, 798: ὀπυίω 11.

ὀπύσω Fut. Ar. Ach. 255: ὀπυίω 11.

ὄπωπα Perf. gew. poet. und ion. Il. ζ, 124; ω, 392; Od. φ, 94; -ας γ, 93; Hom. Hym. 3, 310. 338; 5, 71. 480; Her. 3, 63; Soph. Phil. 676; Ai. 1150; ὁράω 9.

ὀπώπεε (< ὀπώπει, ὀπώπη) Plsprf. Her. 1, 66; 5, 92: ὁράω 9.

ὀπώπεεν Imprf. Orph. Arg. 184. 1025; ὀπωπέω vom Perf. ὄπωπα: ὁράω 9.

ὀπώπεις (< ὀπώπεε, ὀπώπη) 3 Sing. Plsprf. Od. φ, 123: ὁράω 9.

ὀπώπεσαν Plsprf. Her. 7, 125: ὁράω 12.

ὀπώπη (< ὀπώπει, ὀπώπεε) Plsprf. Theocr. 4, 7: ὁράω 9.

ὀπωπήσασθαι Inf. Aor. Med. Euph. in Schol. Eur. Phoen. 682: ὀπωπέω 13.

ὄρα 3 Sing. Imprf. Il. ο, 616: ὁράω 9.

ὁρᾷ 3 Sing. Praes. Il. σ, 61. 442: ὁράω 9.

ὁράᾳς (< ὁρᾷς) 2 Sing. Praes. Il. η, 448; ο, 555 [201]: ὁράω 9.

ὁράασθαι (< ὁρᾶσθαι) Inf. Praes. Od. π, 107; ν, 317; Mosch. Reliqu. 1, 150; εἰσ- Qu. Sm. 7, 65: ὁράω 9.

ὁράθην (< ὤφθην) Aor. Pass. (Pl.) Def. 411; Polyb. 3, 58; Anth. 12, 197: ὁράω 9.

ὁραθῆναι Inf. Aor. Pass. Polyb. u. sonst.: ὁράω 9.

ὁραθήσομαι Fut. Pass. Aquilas Jes. 33, 7: ὁράω 9.

ὁρᾶν Inf. Praes. Pl. Phaedr. 266, b: ὁράω 9.

ὁρᾶς (< ὁράας) 2 Sing. Praes. Il. λ, 202: ὁράω 9.

ὁρᾶσθαι (< ὁράασθαι) Inf. Od. λ, 156: Her. 1, 99: ὁράω 9.

ὁρᾶτε 2 Plur. Praes. Xen. An. 1, 6, 16: ὁράω 9.

ὁρᾶτο 3 Sing. Imprf. Il. ὰ, 198; φ, 390: ὁράω 9.

ὀργάνειας Opt. Praes. Soph. O. T. 335: ὀργαίνω 14.

ὀργιοῦμαι (< ὀργισθήσομαι) Fut. Med. Xen. An. 6, 1, 30; -εῖσθε Dem. 9, 46; -εῖσθαι 19, 45: ὀργίζω 15.

ὀργίσῃ Conj. Aor. Ar. Vesp. 223. 404: ὀργίζω 15.

ὀργισθ(ην) Aor. Pass. -θᾶσι Pl. Prot. 346, b; -σθῆναι Charm. 146, d; Thuc. 1, 74; Isae. 1, 23; -θείς Pl. Ap. 34, c; Isae. 1, 14 (388): ὀργίζω 15.

ὀργισθήσομαι (< ὀργιοῦμαι) Fut. Pass. Dem. 59, 111; [Dem.] 49, 27: ὀργίζομαι 15.

ὀργιστέον Vb. Aristot. Eth. 2, 9: ὀργίζω 15.

ὀρέγεσθαι Inf. Praes. Thuc. 6, 10; Pl. Rep, 485, d: ὀρέγω 16.

ὀρέγεται 3 Sing. Praes. Pl. Phaed. 75, a: ὀρέγω 16.

ὀρέγνυμαι Praes. Med. Anth. 7, 506: ὀρέγνυμι: ὀρέγω 16.

ὀρεγνύς Part. Praes. Il. ω, 351; Mosch. Reliqu. 1, 111: ὀρέγνυμι: ὀρέγω 16.

ὀρέγοιτο Opt. Praes. Pl. Leg. 661, a: ὀρέγω 16.

ὀρεγόμενος Part. Praes. Pass. Thuc. 6, 16: ὀρέγω 16.

ὀρέγοντο Imprf. προς- Her. [40]: ὀρέγω 16.

ὀρεῖς Part. Epist. Pittac. Diog. L. 1, 81: ὄρνυμι aeol. st. ὁράω 9.

ὀρεῖται 3 Sing. Fut. Il. ν, 140; Hes. Op. 192: ὀρέω = ὁράω 9.

ὀρέξαι Inf. Aor. II λ, 79; μ, 174; ο, 596. 602; δ, 275; Hes. Th. 433; Qu. Sm. 3, 93. 135; Pind. P. 3, 110: ὀρέγω 16.

---

12 gleich oder ähnlich machen, ähnlich darstellen. 13 sehen. 14 (er)zürnen. 15 erzürnen; *Pass. nebst Fut. Med.* zornig werden, zürnen. 16 (aus)strecken; hin-, darreichen, verleihen; *Med.* mit ὠρέχθην sich (aus)strecken.

ὀρεξάμενος Part. Aor. Med. Il. π, 322; ψ, 805; -αμένη Od. φ, 53; Ap. Rh. 4, 850: ὀρέγω 1.
ὀρεξάμην Aor. Med. ὀρέξατο Il. ζ, 466; Ap. Rh. 2, 830. 880: ὀρέγω 1.
ὀρέξας Part. Aor. Il. ω, 743: ὀρέγω 1.
ὀρέξασθαι Inf. Aor. Med. Il. ε, 851; Od. λ, 392; Xen. Mem. 1, 2, 15: ὀρέγω 1.
ὀρεξάσθω Imper. Aor. Med. Il. υ, 307: ὀρέγω 1.
ὀρέξατε 2 Plur. Aor. Soph. Phil. 1202: ὀρέγω 1.
ὀρέξειαν Opt. Aor. Od. ρ, 407; Luc. Tim. 54, 170: ὀρέγω 1.
ὀρέξῃ Conj. Aor. Il. ε, 33; -ῃς χ, 57: ὀρέγω 1.
ὀρέξῃς Conj. Aor. Il. χ, 57: ὀρέγω 1.
ὀρέξομαι Fut. Med. Eur. Hel. 353; ἐπ- Pl. Rep. 486, a: ὀρέγω 1.
ὀρέξω Fut. Il. ρ, 453; -ει Qu. Sm. 4, 87; -ομεν Il. μ, 328; Qu. Sm. 3, 197; Eur. Med. 902: ὀρέγω 1.
ὀρέομεν (< ὤρεομεν) 1 Plur. Imprf. Her. 1, 131: ὁράω 2.
ὄρεον (< ὤρεον) 1 Sing. Imprf. Her. 2, 106: ὁράω 2.
ὀρέοντ- Part. -ες Her. 1, 82. 99: ὀρέω = ὁράω 2.
ὀρέοντο Imprf. Il. β, 398; ψ, 212: ὄρημι = ὁράω 2.
ὀρεῦντι dor. Theocr. 9, 35 [198]: ὀρέω = ὁράω 2.
ὀρεῦσα Fem. Part. Praes. Theocr. [198]: ὁράω 2.
ὀρεχθεῖν Inf. Ar. Nub. 1368; Theocr. 11, 41 (43): ὀρεχθέω 3.
ὀρέχθεον (< ὠρέχθεον) Imprf. Il. ψ, 30; -εῖ Ap. Rh. 1, 275 [150]: ὀρεχθέω 3.
ὀρεχθῆναι Inf. Aor. Pass. Eur. Ion. 842: ὀρέγω 1.
ὀρέων Part. Praes. Her. 1, 68: ὀρέω = ὁράω 2.
ὀρέωντες (< ὀρέοντες, ὀρῶντες) Part. Praes. ion. Her. [199]: ὀρέω = ὁράω 2.
ὀρέωσι Dat. Plur. Part. Her. 3, 157: ὀρέω = ὁράω 2.
ὄρθαι Inf. Aor. 2 Med. Il. ϑ, 474 Wolf (> ὤρθαι): ὄρνυμι 4.
ὀρεῖται 3 Sing. Fut. Med. Pl. Theaet. 190, e; 208, c: ὁρίζω 5.
ὀρεῦμαι Fut. Med. ion. Hippocr. 3, 7: ὁρίζω 5.
ὄρινα (< ὤρινα) Aor. -ε(ν) Od. ξ, 361 Γ*; -η Il. ε, 703: ὀρίνω 6.
ὀρίνθην (< ὠρίνθην) Aor. Pass. Il. ε, 29; π, 280; -ϑείη ω, 585; -ϑέντες Od. χ, 23: ὀρίνω 6.
ὀρίσσῦμαι Fut. Med. -εῖται Pl. Theaet. 190, d. 208, b; Parm. 135, a. b; -σύμεθα Leg. 737, d: ὁρίζω 5.
ὁρίσ- Aor. ὅρισαι Pl. Charm. 163, e; ὁρίσαι Isocr. 2, 2: ὁρίζω 5.
ὁρισαμ(ην) Aor. Med. -ώμεθα Pl. Phaed. 104, e; -άμενος Xen. An. 7, 5, 13; ὁρίσασθαι Isocr. 15, 117: ὁρίζω 5.
ὁρισθ(ην) Aor. Pass. -είς Pl. Tim. 51, d: ὁρίζω 5.
ὁρισθήσομαι Fut. Pass. -εται Pl. Theaet. 158, d: ὁρίζω 5.
ὁριστέον Vb. Pl. Leg. 632, a: ὁρίζω 5.
ὁρμαίνεσκον Imprf. iter. Qu. Sm. 7, 23: ὁρμαίνω 8.
ὁρμέατο 3 Sing. ion. für ὡρμήντο Her. 1, 158; 8, 35 [41]: ὁρμέω = ὁρμάω 9.
ὅρμενος Part. Aor. 2 Med. Il. ρ, 738: ὄρνυμι 4.
ὁρμέοντο 3 Plur. Imprf. Her. 7, 188: ὁρμέω 10.
ὁρμεώμενος Part. Praes. Her. 8, 133: ὁρμάω 9.
ὁρμηθ(ην) Aor. Pass. -ϑῆναι Ap. Rh. 4, 1251; Hes. Sc. 73. 524; -ϑείς Thuc. 8, 3; Pl. Pol. 373, a; -ϑεῖσα Pl. Leg. 765, e; -ϑεῖσαν, -ϑέντα (388): ὁρμάω 9
ὁρμηθέωσι Conj. Aor. Pass. Her. 1, 47; vgl. συλλεχθέωσι 2, 62, εὑρεθέωσι 2, 67 [125]: ὁρμέω, ὁρμάω 9.
ὁρμησ- Aor. -σῃ Pl. Tim. 79, e; -ωμεν Rep. 436, b; -ήσαιμι Luc. Herm. 28, 767; -ειε Pl. Symp. 190,

---

1(aus)strecken. hin-, darreichen, verleihen; *Med.* mit ὠρέχθην sich (aus)strecken. 2 sehen. 3 sich strecken, ausstrecken. 4 erregen, bewegen, *Med.* sich rühren, losstürmen auf ...; sich erheben. 5 ein-, abgränzen, sondern, trennen. 6 erregen, erwecken, reizen, bewegen; *Pass.* in Verwirrung gerathen. 7 (be)nennen, aussprechen. 8 heftig anregen, antreiben. 9 aufbrechen, sich erheben; *Med. mit Aor. Pass.* rasch eilen, sich aufmachen. 10 vor Anker liegen; still, ruhig, sicher liegen. 11 (ein)lootsen.

a; **-ῆσαι** Her. 1, 76: Pl. Rep. 354, b; **-ας** Rep. 572, c: **ὁρμάω** 9.

ὁρμησα(μην) Aor. Med. **-ωνται** Il. ϑ, 511: **ὁρμάω** 9.

ὁρμήσομαι Fut. Xen. Cyr.: **ὁρμάω** 9.

ὁρμήσω Fut. Herc. Fur. 1586; Xen. Hell. 3, 4, 13: **ὁρμάω** 9.

ὁρμίσσω Fut. **-ομεν** Il. ξ, 77: **ὁρμίζω** 11.

ὁρμώμενος Part. Praes. Thuc. 5, 6; Xen. An. 1, 1, 9: **ὁρμάω** 9.

ὁρμῶτο Opt. Xen. Cyr. 2, 4, 15: **ὁρμάω** 9.

ὄρνυϑι Imper. Praes. Il. ζ, 363; **ο**, 475; **τ**, 139; Od. **ρ**, 46 [**240**]: **ὄρνυμι** 4.

ὀρνύμεν (< **ὀρνύμεναι**) Inf. Praes. Od. **κ**, 22 [**241**]: **ὄρνυμι** 4.

ὀρνύμεναι (< **ὀρνύμεν**) Inf. Praes. Il. **ρ**, 546; **ἀπ-** Hes. Th. 9: **ὄρνυμι** 4.

ὀρνύμενος Part. Praes. **ἀπ-** Ap. Rh. 4, 629; Pind. P. 4, 91: **ὄρνυμι** 4.

ὀρνύντες Part. Praes. Soph. Phil. 357: **ὄρνυμι** 4.

ὄρνυτ' 2 Plur. Imper. Il. **ο**, 718: **ὄρνυμι** 4.

ὄρνυται 3 Sing. Praes. Pass. Il. **δ**, 423; **ε**, 532; **ο**, 564; **λ**, 827; Aesch. Sept. 419; Soph. O. C. 1320: **ὄρνυμι** 4.

ὄρνυτε 2 Plur. Imper. Od. **κ**, 457: **ὄρνυμι** 4.

ὀρόϑυνε(ν) Imprf. Od. **ε**, 292: **ὀροϑύνω** 12.

ὀρόϑυνον Imper. Aor. 2 Il. **φ**, 312: **ὀροϑύνω** 12.

ὀρόμενος Part. Praes. Med. Aesch. Sept. 87. 110; Eur. I. A. 186: **ὄρνυμι** 4.

ὄρονται 3 Plur. Praes. Od. **ξ**, 104: **ὄρομαι ὄρνυμι** 4.

ὄροντο (< **ὠρόμην**) 3 Plur. Aor. 2 Od. **γ**, 471; **ξ**, 522: **ὄρομαι, ὄρνυμι** 4.

ὀρουσαισ'(α) Part. Aor. dor. Pind. N. 1, 50: **ὀρούω** 13.

ὄρουσεν Aor. II **β**, 310; Hes. Sc. 412; **ὀρούσας** Il. **λ**, 359: **ὀρούω** 13.

ὀρούσω Fut. Hom. Hymn. 2, 239: **ὀρούω** 13.

ὁρῶ 1 Sing. Praes. für **ὁράω** Il. **λ**, 650 *B** [**211**]: **ὁράω** 2.

ὁρόων Part. Praes. für **ὁράων** Il. **α**, 350; **-όωντες ρ**, 637 *B**: **ὁράω** 2.

ὁρόωντο Imprf. Ap. Rh. 3, 503: **ὁράω** 2.

ὁρόωσα Fem. Part. Hom. Hymn. 4, 72; Ap. Rh. 4, 1722: **ὁράω** 2.

ὁρόῳτε 2 Plur. Opt. Praes. für **ὁράοιτε**, zusammengez. **ὁρῶτε** Il. **δ**, 347 [**201**]: **ὁράω** 2.

ὄρσ' (< **ὄρσο, ὄρσεο, ὄρσου, ὄρσευ**) Imper. Aor. II. **ε**, 109: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσαι Inf. Aor. Pind. O. 4, 20 *A**; — Pind. O. 4, 11: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσας Part. Aor. II. **χ**, 190: **ὄρνυμι** 4.

ὀρσασκέν Aor. iter. II. **ρ**, 423 [**55. 150**]: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσεο[1] (< **ὄρσευ, ὄρσεν, ὄρσο**) Imper. Aor. 2 Il. **π**, 126; Hym. 4, 176 [**55. 150**]: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσευ[1] (< **ὄρσεο, ὄρσο**) Imper. Aor. 2 Il. **δ**, 264 [**55. 150**]: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσῃ 3 Sing. Conj. Aor. II. **ε**, 703: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσητε 2 Plur. Conj. Aor. 1 Il. **ψ**, 210: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσο[1] (< **ὄρσ'**, **ὄρσεο, ὄρσευ**) Imper. Aor. Od. **η**, 342; Pind. Ol. 6, (107); Qu. Sm. 2, 268 [**55. 150**]: **ὄρνυμι** 4

1) **ὄρσομεν** (< **ὄρσωμεν**) 1 Plur. Conj. Aor. 1 für **ὄρσωμεν** Il. **δ**, 16; Pind. 9, 8: **ὄρνυμι** 4.

2) **ὄρσομεν** 1 Plur. Fut. Soph. Ant. 1060: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσουσα Fem. Part. Fut. Il. **φ**, 335: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσω Fut. Soph. Ant. 1060 [**55**]: **ὄρνυμι** 4.

ὄρσωμεν (< **ὄρσομεν**) 1 Plur. Conj. Aor. II. **η**, 38: **ὄρνυμι** 4.

ὀρτός Vb. Aesch. Prom. 765: **ὄρνυμι** 4.

ὀρυγῆναι Inf. Aor. 1 Xen. An. 5, 8, 11: **ὀρύσσω** 14.

ὀρυγησόμεϑα Fut. Med. **κατ-** Ar. Av. 394: **ὀρύσσω** 14.

ὀρυκτός Vb. Xen. An. 1, 7, 14: **ὀρύσσω** 14.

ὄρυξα Aor. Od. **λ**, 25; **-ν** Il. **η**, 440; **-ασι** in **δι-** Luc. Ver Hist. 2, 1; **ὀρύξαι κατ-** Ar. Av. 475; **-ας, -αντες** Thuc. 2, 76; **δι-** Isocr. 4, 90: **ὀρύσσω** 14.

---

[1]) Buttmann Ausf. Gr. §. 96 Anm. 10 u. §. 110, 9.

---

12 anregen, antreiben. 13 mit Ungestüm sich erheben und sich stürzen auf... 14 (aus)graben.

ὀρυξ(αμην) Aor. Med. -ασθαι Ap. Rh. 3, 1031: ὀρύσσω 1.
ὀρύξομαι Fut. κατ- Xen. An. 5, 8, 9: ὀρύσσω 1.
ὀρύξω Fut. -ομεν Il. η, 341: ὀρύσσω 1.
ὀρυχήσομαι (< ὀρυχθήσομαι) Fut. κατ- Ar. Av. 394 Elms. Bekker. Dind.: ὀρύσσω 1.
ὀρυχθ(ην) Aor. Pass. -θεῖσα Pl. Critia. 158, c; κατορυχθῆναι: ὀρύσσω 1.
ὀρυχθήσομαι (< ὀρυχήσομαι) Fut. Pass. κατ- Ar. Av. μ, 394; δια- Luc. Tim. 53: ὀρύσσω 1.
ὀρχήσασθαι Inf. Aor. Od. θ, 371; ξ, 465: ὀρχέομαι 2.
ὀρῷεν 3 Plur. Opt. Praes. Theocr. 13, 12; προ- Xen. Lac. 12, 2: ὁράω 3.
ὀρῴην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Theag. 130, e; Xen. An. 3, 3, 2; -η An. 4, 6, 12: ὁράω 3.
ὁρῶμαι 1 Sing. Praes. Med. Il. ν, 99 B*: ὁράω 3.
1) ὁρῶμεν 1 Plur. Ind. Praes. Pl. Rep. 507, c: ὁράω 3.
2) ὁρῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Phaedr. 276, a: ὁράω 3.
3) ὁρῶμεν 1 Plur. Imprf. Od. κ, 99: ὁράω 3.
ὁρῶν (< ὁράω) Part. Soph. Ant. 184: ὁράω 3.
ὁρῶντο 3 Plur. Imprf. Il. χ, 166: ὁράω 3.
ὀρώρει Plsprf. Il. β, 810 Γ*; Hes. Th. 70. 703; Sc. 401; Ap. Rh. 7, 475; Qu. Sm. 1, 313. 2, 469: ὄρνυμι 4.
ὀρώρεται 3 Sing. Perf. Med. Od. τ, 377: ὄρνυμι 4.
ὀρωρέχαται 3 Plur. Perf. ep. Il. π, 834 [103]: ὀρέγω 5.
ὀρωρέχατο 3 Plur. Plsprf. Il. λ, 26: ὀρέγω 5.
ὀρώρῃ 3 Sing. Conj. Perf. 2 Il. ι, 610 B*: ὄρνυμι 4.
ὀρώρηται Conj. Perf. Il. ν, 271: ὄρνυμι 4.
ὀρώρυγμαι (< ὤρυγμαι) Perf. Pass. -μένον Her. 4, 195; vgl. ὀρώρυκται (56. 57): ὀρύσσω 1.
ὀρώρυκται 3 Sing. Perf. Pass. Her. 3, 60; vgl. ὀρώρυγμαι: ὀρύσσω 1.
ὀρώρυκτο (< ὠρωρύγμην) Plsprf. Her. 1, 185 Bekker (> ὤρυκτο); 1, 186; Pl. Critia. 118, c: ὀρύσσω 1.
ὀρώρυχα Perf. redupl. κατ- Pherecr. Com. Fr. 2, 327: ὀρύσσω 1.
ὄσσετο Imprf. Od. σ, 154: -οντο β, 152: ὄσσομαι 6.
ὀσσόμενος Part. Praes. Il. α, 105: ὄσσομαι 6.
ὀσφραν θ(ην) Aor. Pass. -θῶσι Philem. Fr. Com. 4, 26. 27; Mach. Ath. 13, 57: ὀσφραίνομαι 7.
ὄσφραντο (< ὀσφρήσθαι) Aor. 1 Her. 1, 80: ὀσφραίνομαι 7.
ὀσφραντός Vb. Aristot. öfter u. Plut. Symp. 6, 8, 5: ὀσφραίνομαι 7.
ὀσφράομαι Praes. Antiphon. Athen. 7, 299, e; Reviv. 48, 616: ὀσφραίνομαι 7.
ὀσφρᾶται 3 Sing. Praes. Luc. Jup. Trag. 6, 221: ὀσφραίνομαι 7.
ὀσφρήσθαι (< ὄσφραντο) Aor. 2 Eupol. Fr. Com. 2, 233: ὀσφραίνομαι 7.
ὀσφρήσομαι Fut. Ar. Pax. 152: ὀσφραίνομαι 7.
ὀσφρητός Vb. Sext. Emp. p. 296: ὀσφραίνομαι 7.
ὀτοτύξομαι Fut. Med. Ar. Lys. 529: ὀτοτύζω 8.
ὀτρῦναι Inf. Aor. 1 Od. ε, 37: ὀτρύνω 9.
ὀτρύναντος Gen. Part. Aor. 1 Il. κ, 356: ὀτρύνω 9.
ὀτρυνέει 3 Sing. Fut. Od. β, 253: ὀτρύνω 9.
ὀτρύνειαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Od. θ, 90: ὀτρύνω 9.
ὀτρύνειε 3 Sing. Opt. Aor. 1 Od. ο, 306: ὀτρύνω 9.
ὀτρυνέουσα Fem. Part. Od. ὁ, 3: ὀτρυνέω 9.
ὀτρύνεσκον (< ὄτρυνον) Imprf. iter. Il. ω, 24; Ap. Rh. 3, 653; ἐπ- Qu. Sm. 1, 171; 7, 166; Qu. Sm. 4, 195; 9, 231: ὀτρύνω 9.
ὀτρυνέω Fut. ep. Il. κ, 55; -έων ν, 209: ὀτρύνω 9.
ὀτρύνῃσιν 3 Sing. Conj. Od. ξ, 374: ὀτρύνω 9.
ὄτρυνον (< ὀτρύνεσκον) Imprf. Il. π, 495: ὀτρύνω 9.
οὐλόμεν'(ε) Voc. Part. Aor. 2 Med. du Schadender Il. ξ, 84: ὄλλυμι 10.
οὐλομένη Fem. Part. Aor. 2 Med. -ης Il. ρ, 474; -η Od. λ, 410; -ην

---

1 (aus)graben. 2 springen, tanzen. 3 sehen. 4 erregen, bewegen, *Med.* sich rühren; losstürmen auf . . .; sich erheben. 5 (aus)strecken; hindarreichen, verleihen; *Med.* mit ὠρέχθην sich (aus)strecken. 6 sehen,

Od. ρ, 287; -αν Pind. P. 4, 293; -ης Hes. Th. 593; -αι Ap. Rh. 4, 1483: ὄλλυμι 10.

οὐλόμενος Part. Aor. 2 Med. Il. ξ, 84; -ον Pind. P. 10, 41; Hes. Th. 225: ὄλλυμι 10.

οὔτεσθε 2 Plur. Praes. ep. Il. ω, 241 ▷ **ἐνόσασθε** Bekker, gebilligt von Lob. Techn. p. 162): **ὄνομαι** 11.

οὐνομανέω Fut. ion. Her. 4, 47: **ὀνομαίνω** 12.

οὐνόμασα Aor. Her. 4, 6: **οὐνομάζω** 13.

οὔρεον (< **ἐούρεον**) Imprf. ion. Hippocr. 2, 692: **οὐρέω** 14.

οὐρήθην Aor. Pass. Hippocr. 1, 142: **οὐρέω** 14.

οὐρήκει (< **ἐούρηκα**) Plsprf. Hippocr. 5, 354: **οὐρέω** 14.

οὔρησα (< **ἐούρησα**) Aor. ion. Hippocr. 2, 696: **οὐρέω** 14.

οὐρήσομαι Fut. Med. att. Ar. Pax. 1266: **οὐρέω** 14.

1) **οὐρήσω** Fut. Hippocr. 2, 228. 611: **οὐρέω** 14.

2) **οὐρήσω** Conj. Aor. Ar. Vesp. 398: **οὐρέω** 14.

οὖσα Fem. Part. Soph. Tr. 1062; Isocr. 15, 171; Xen. Cyr. 3, 1, 32; -ης Thuc. 7, 53: **εἰμί** 15.

οὐτά 3 Sing. sync. Aor. Il. ε, 376 [*150*]: **οὐτάω** 16.

οὔτασε Imprf. Od. χ, 356 [*192a*]: **οὐτάω** 16.

οὐτάμεν (< **οὐτάμεναι**) Inf. sync. Aor. Il. ε, 132. 821; Hes. Sc. 337 [*150*]: **οὐτάω** 16.

οὐτάμεναι (< **οὐτάμην**) Inf. ep. Od. τ, 449; φ, 68. 397; ω, 301 [*150*]: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὐταμένην Part. Il. ρ, 518 [*150*]: **οὐτάω** 16.

οὐτάμενος Part. Il. ξ, 128. 379: **οὐτάω** 16.

οὐτάμενος Part. **-ένοιο** Qu. Sm. 1, 241; **-ένου** Hes. Sc. 363: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὔτασα Aor. Il. ο, 528; Eur. H. F. 199; Qu. Sm. 1, 239: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὔτασκε Imprf. iterat. ion. Il. ο, 745: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὐτασμένος Part. Perf. Pass. Od. λ, 536; Aesch. Ag. 1344: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὔτασται Perf. Pass. Il. λ, 661: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὐτήσω Fut. Eur. Rhes. 255: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὐτηθείς Aor. Pass. Il. θ, 537: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὐτήσασκε Aor. iter. Il. χ, 375: **οὐτάω, -άζω** 16.

οὔτησε Aor. Il. δ, 469: **οὐτάω, -άζω** 16.

ὀφειλήσω Fut. Xen. Cyr. 7, 2, 28: **ὀφείλω** 17.

ὄφειλον (< **ὤφειλον**) Imprf. Il. λ, 688; **-ετ'** λ, 698: **ὀφείλω** 17.

ὀφείλων Part. Pl. Rep. 529, b: **ὀφείλω** 17.

ὄφελες (< **ὤφελες**) 2 Sing. Aor. 2 Il. γ, 40: **ὀφελλω** 17.

ὄφελλε (< **ὤφελλε**) Imprf Il. β, 420: **ὀφελλω** 18.

ὀφέλλειεν 3 Sing. Opt. Praes. Il. π, 651; Od. γ, 334: **ὀφελλω** 18.

ὀφέλλετο Imprf. Med. Il. ψ, 524: **ὀφέλλω** 18.

ὄφελλον (< **ὄφελον, ὤφελλον, ὤφελον**) Od. θ, 312: **ὀφελλω** 17.

ὀφέλλωσιν 3 Plur. Praes. Il. α, 510: **ὀφέλλω** 18.

ὄφελον, -ε (< **ὤφελον, ὤφελλον, ὄφελλον**) Aor. 2 Il. τ, 367: **ὀφελλω** 17.

ὄφθ(ηγ) Aor. Pass. **-θῇ** Pl. Symp. 178, c; Man. Ap. 4, 16; **-θῶσιν** (< **-θώσιν**) Thuc. 3, 81; Isocr. 15, 49; Xen. Cyr. 4, 1, 17; **-θείην** Eur. Hipp. 321; **-θείη** Thuc. 6, 34; Xen. Hell. 2, 1, 4; 4, 3, 33; **-θῆναι** Her. 1, 10; Xen. Oec. 21, 7; Eur. I. A. 678; Isocr. 6, 94; **-θείς, θέντος** Pl. Ax. 364, c; **-τα παρ-** Dem. 10, 8; **-θεῖσα** Pl. Rep. 517, b; **-αν** Her. 1, 9; **-αι** Tim. 47, a; vgl. **ὄψεσθε**: **ὁράω** 3.

ὀφθείσι (< **ὀφθῶσι**) 3 Plur. Conj. Pass. Her. 7, 127: **ὁράω** 3.

ὄφθητι Imper. Aor. Pass. Eur. Baech. 914: **ὁράω** 3.

ὀφθήσομαι Fut. Pass. Eur. Tro.

---

schauen, ahnen. 7 riechen, wittern, spüren. 8 jammern; *Pass.* bejammert werden. 9 antreiben, anregen. 10 *a.* verderben, zerstören; *b.* verlieren, wie *θυμόν, ψυχήν* = sterben; *Med.* untergehen, umkommen. 11 tadeln, schmähen, verschmähen. 12 (be)nennen, (auf)rufen. 13 (be)nennen, aussprechen. 14 harnen. 15 sein. 16 schlagen, verwunden, treffen. 17 schuldig sein, zu bezahlen haben. 18. (ver)mehren, vergrössern.

487; -ει Soph. Tr. 452; Isocr. 1, 17; -εται Pl. Phaedr. 239, c; -εσθε Lys. 12, 90; 3, 34; -όμενος Luc. de Merced. 25, 682: ὁράω 6.

ὀφλεῖν [1]) Inf. Aor. Pl. Rep. 451, a (244): ὀφλισκάω 2.

ὄφλῃ [1]) Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 843, b; Dem. 24, 103: ὀφλισκάνω 2.

ὀφλήσω Fut. Eur. Hec. 327; Hell. 965; Ar. Pax. 173; Pl. Rep. 506, d; Phaed. 117, a; Luc. Deor. D. 22, 2: ὀφλισκαίνω 2.

ὄφλοι [1]) 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Leg. 778, e A*: ὀφλισκάνω 2.

ὀφλόν [1]) Neutr. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 873, e: ὀφλισκάνω 2.

ὀφλοντ- [1]) Stammform des Part. Aor. 2 ὀφλών -όντος Dem. 30, 8; -τι Pl. Leg 866, b; -τα 877, e: ὀφλισκάνω 2.

ὄφλωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Pl. Crat. 433, a: ὀφλισκάνω 2.

ὀφλών [1 u. 2]) Part. Aor. 2 Pl. Leg. 745, a; Dem. 24, 55: ὀφλισκάνω 2.

ὄφλωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 856, d: ὀφλισκάνω 2.

ὀχέεσθαι Inf. Praes. Med. Il. κ, 403; ϱ, 77: ὀχέω 3.

ὀχέεσκον Imprf. iter. Od. λ, 619: ὀχέω 3.

ὀχέετο Imprf. Her. 1, 31 [40]: ὀχέω 3.

ὀχεῖσθαι (< ὠχεῖσθαι) Inf. Praes. Pl. Lys. 208, a: ὀχέω 3.

ὀχεῖτο (< ὠχεῖτο) Imprf. Hom. Hym. 217: ὀχέω 3.

ὀχέοντας Acc. Plur. Part. Od. η, 211: ὀχέω 3.

ὀχέων Part. Praes. Od. φ, 302: ὀχέω 3.

ὀχήσομαι Fut. Med. Il. ω, 731: ὀχέω 3.

ὀχηθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Hippocr. 4, 250; ὀχηθείς Luc. Lex. 2: ὀχέω 3.

ὀχήσω Fut. Aesch. Prom. 143; Eur. Or. 802: ὀχέω 3.

ὀχθήσας Part. Aor. Il. α, 517; π, 48; Hes. Th. 558: ὀχθέω 4.

ὀχθήσω Fut. sp. Qu. Sm. 3, 451: ὀχθέω 4.

ὀχλεῦνται 3 Plur. Praes. für ὀχλοῦνται Il. φ, 261: ὀχλέω 5.

ὄψεαι (< ὄψει) 2 Sing. Fut. Il. δ, 353 B*; Luc. Vitar. Auct. 6, 545: ὁράω 6.

ὄψει (< ὄψεαι) 2 Sing. Fut. Il. ψ, 620; Od. μ, 101; Eur. Cycl. 463; Phoen. 616: ὁράω 6.

ὄψεσθ' Inf. Fut. aus ὄψεσθαι Od. ν, 357: ὄπτω, ὁράω 6.

ὄψεσθαι Inf. Fut. Il. ξ, 343 B*; Soph. Ant. 1280; Eur. Alc. 1134; Xen. An. 1, 9, 28; Cyr. 1, 4, 10; ὁράω 6.

ὄψεται s. u. ὄψομαι.

ὄψομαι Fut. Eur. El. 1331; I. A. 1224; Ion. 563; Ar. Equ. 73; s. -ψει u. -ψεαι; -εται Soph. El. 1310; Eur. Alc. 506; H. F. 1412; Ar. Lys. 1094; Isocr. 7, 24; -μεθα Thuc. 1, 86; Pl. Pol. 307, c; -εσθα Eur. I. A. 1026; -εσθε Aesch. Suppl. 906; Eur. Hipp. 1101; Isocr. 3, 63; -ονται Xen. Cyr. 4, 2, 21; vgl. -εσθαι, -όμενος (364): ὁράω 6.

ὀψόμενος Part. Fut. Od. ψ, 360; -μένη Il. ξ, 20; -οι Pl. Parm. 163, b: ὁράω 6.

[1]) Ueber die Betonung s. Lobeck zu Soph. Ai. p. 151, Ann. 10.
[2]) Ueber die Betonung s. Lob. zu Buttm. Ausf. Sprachl. 2, p. 262; dagegen Lehrs Aristarch p. 268.

II.

παγ (ην) Aor. 2 Pass. παγῇ in περι- Ar. Fr. Com. 2, 1072; παγῆναι Pl. Rep. 530, d; παγέν Phaedr. 246, c; παγέντες Aesch. Eum. 190; παγέντων Pl. Tim. 87, a: πήγνυμι 7.

πάγεν 3 Plur. Aor. 2 Pass. ep. Il. λ, 572: πήγνυμι 7.

πάγη (< ἐπάγη) Aor. 2 Pass. Il. δ, 185. 528; ν, 283. 486; ψ, 877; vgl. πάγεν: πήγνυμι 7.

1 schuldig sein, zu bezahlen haben. 2 schuldig sein, bes. eine Strafe zu zahlen haben. 3 tragen, bringen, führen. 4 schweres Herzens sein. 5 beunruhigen, belästigen. 6 sehen. 7 fest machen, befestigen, hineinschlagen, stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren.

παγήσομαι Fut. 2 Pass. Thuc. 4, 92; Ar. Vesp. 437; *-ησόμενον* in *κατα-* Luc. Prom. siv. Cauc. 1, 186: *πήγνυμι* 7.

πάδη Imper. Ar. Lys. 1317: *παδάω, πηδάω* 8.

παδῇ 3 Sing. Praes. Sophron. Fr. 46: *παδάω, πηδάω* 8.

παδοᾶν Gen. Plur. Part. Greg. Cor. p. 185 Koen. Dindorf. (> *παιδδοᾶν* od. *παιδδωᾶν*): *παδάω, πηδάω* 8.

παθέειν (< *παθεῖν*) Inf. Aor. 2 Il. *ρ*, 32; *υ*, 198: *πάσχω* 9.

πάθεν (< *ἔπαθεν*) 3 Sing. Aor. 2 Il. *ω*, 7: *πάσχω* 9.

πάθετ' (< *ἐπάθετε*) 2 Plur. Aor. Od. *κ*, 272: *πάσχω* 9.

πάθῃ (< *πάθῃσιν*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. *η*, 567; Pl. Crat. 432, a: *πάσχω* 9.

πάθῃς (< *πάθῃσθα*) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Od. *ρ*, 596: *πάσχω* 9.

πάθῃσθα (< *πάθῃς*) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. *ω*, 551: *πάσχω* 9.

πάθῃσι(ν) (< *πάθῃ*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. *λ*, 570 *B**: *πάσχω* 9.

πάθοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. *ν*, 670; Pl. Crat 432, d: *πάσχω* 9.

πάθοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. *κ*, 26; Xen. Cyr. 2, 3, 19: *πάσχω* 9.

πάθοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Il. *τ*, 321; *φ*, 274: *πάσχω* 9.

πάθομεν (< *ἐπάθομεν*) 1 Plur. Aor. 2 Il. *φ*, 442; Od. *γ*, 113: *πάσχω* 9.

πάθον (< *ἔπαθον*) 1 Sing. Aor. 2 Il. *ι*, 321: *πάσχω* 9.

παθοντ- Stammform des Part. Aor. 2 Od. *β*, 174 *B**; *-τε* Il. *λ*, 313; *-τες* Od. *μ*, 27: *πάσχω* 9.

παθοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. *χ*, 431: *πάσχω* 9.

πάθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Od. *ζ*, 173; Pl. Ap. 36, b: *πάσχω* 9.

πάθωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. *ν*, 52; Od. *μ*, 321; Xen. Cyr. 4, 1, 15: *πάσχω* 9.

παθών Part. Aor. 2 Od. *ε*, 377; *θ*, 184; *π*, 205; Pl. Rep. 362, a: *πάσχω* 9.

πάθωσιν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. *κ*, 538; Pl. Phaedr. 233, a: *πάσχω* 9.

παιδευ(θην) Aor. 1 Pass. *-θῆ* Xen. Equ. 10, 6; *-θῆς* Pl. Rep. 526, b; *-θείμεν* Isocr. 8, 63; *-θῆναι* Xen. Mem. 4, 2, 23; *-θεὶς* Pl. Leg. 695, d; *-θέντε* Rep. 442, a; *-τες* Leg. 641, b; *-των*, *-θεῖσι*, *-θέντας* Pl.: *παιδεύω* 10.

παιδευθήσομαι (< *παιδεύσομαι*) Fut. Pass. Pl. Leg. 319, c; 376, c: *παιδεύω* 10.

παιδευσ- Aor. *-ειαν* Xen. Equ. 13, 15: *παιδεύω* 10.

παιδευσ(αμην) Aor. Med. *-άμενοι* Pl. Menex. 238, b: *παιδεύω* 10.

παιδεύσομαι (< *παιδευθήσομαι*) Fut. Med. pass. Pl. Crit. 54,: *παιδεύω* 10.

παιδεύσω Fut. Pl. Crit. 34, a; Euthyd. 272, d: *παιδεύω* 10.

παιδευτέον Vb. Pl. Rep. 402, c: *παιδεύω* 10.

παιήσω (< *παίσω*) Fut. poet. Ar. Nub. 1125; Lys. 459: *παίω* 11.

παίξομαι (< *παιξοῦμαι*, *παίξω*) Fut. Luc. D. Deor. 4, 3; Anth. 12, 46: *παίζω* 12.

παιξοῦμαι (< *παίξομαι*, *παίξω*) Fut. *-οῦνται* Xen. Symp. 9, 2 von Cobet als Dorismus des Syrakusaners betrachtet (*161*): *παίζω* 12.

παίξω (< *παίξομαι*, *παιξοῦμαι*) Fut. sp. Anacreont. 41, 8; Anth. 12, 211: *παίζω* 12.

1) *παισ-* Aor. *παίσειεν* Xen. An. 5, 8, 12; *παῖσαι* 13: *παίω* 11.

2) *παισ-* Aor. s. *ἔπαισα*: *παίζω* 12.

παίσατε Imper. Aor. Od. *θ*, 251: *παίζω* 12.

παῖσον Imper. Aor. Soph. El. 1415: *παίω* 11.

παιστέον Vb. Com. Fr. 2, 630: *παίζω* 12.

παίσω (< *παιήσω*) Fut. Eur. El. 688; Xen. An. 3, 2, 19; Cyr. 4, 1, 3: *παίω* 11.

πάλαιμι Praes. aeol. Herod. *μον.* λ. p. 23, 26: *παλαίω* 13.

παλαισ(θην) Aor. 1 Pass. (*211*): *παλαίω* 13.

πάλαισε(ν) (< *ἐπάλαισεν*) Aor. Pind. N. 8, 27; *-εσεν* Her. 8, 21: *παλαίω* 13.

παλαίσειεν Opt. Aor. Her. 8, 21 (> *παλήσειεν*): *παλαίω* 13.

---

8 springen, hüpfen. 9 eine Einwirkung erfahren, (er)leiden, erdulden. 10 erziehen, aufziehen, unterrichten, bilden. 11 schlagen, hauen, stossen, verwunden. 12 *kindern*; scherzen, spielen. 13 ringen.

παλαιστός Vb. ἐυς- Aesch. Suppl. 468 (211): παλαίω 1.
παλαίσω Fut. Il. ψ, 621; προσ- Pind. I. 3, 71: παλαίω 1.
παλαξέμεν Inf. Fut. Od. ν, 395: παλάσσω 2.
παλάσσετο Imprf. Il. ρ, 387: παλάσσω 2.
πάλῃσι Praes. böot. Her. μυν. λ. p. 43, 28: παλαίω 1.
παλύνας Part. Aor. Od. ξ, 429: παλύνω 3.
πάλυνον Imprf. Il. σ, 560: παλύνω 3.
πάλτο (< ἐπᾶλτο) Aor. 2 sync. Il. ο, 645; ἐπ- υ, 493 (150): πάλλω 4.
παξ- Aor. πᾶξαι Theocr. 10, 63 (66): πήγνυμι 5.
πάξω (< πήξω) Fut. Pind. O. 6, 3: πήγνυμι 5.
παρ(ην) Aor. 2 Pass. Her. 4, 94 (245): πείρω 6.
παραίνεε (< παρήνεε) Imprf. Her. 8, 19. 9, 17. 122: παραινέω 7.
παραίνεε Imprf. Her 8, 19. 66: παραινέω 7.
παραινεσ- Aor. -αιμι Eur. H. F. 1313; -εσας Luc. Tim. 48, 161: παραινέω 7.
παραινέσω Fut. Soph. O. C. 1181; Ar. Ran. 1420; Dem. 37, 11: Luc. Char. 20: παραινέω 7.
παραινησ- Aor. -αιμι Dem. 29, 151: παραινέω 7.
παρᾶν- Aor. s. ἐπάρᾶνα.
παρανενόμηκα (< παρηνόμηκα) Perf. Xen. Hell. 2, 3, 36; Luc. Gall. 4 [83]: παρανομέω 8.
παρανενομῆσθαι Inf. Perf. Pass. Dem. 44, 31; 54, 2: παρανομέω 8.
παρέασι 3 Plur. Praes. ep. Il. ε, 192; ξ, 299; Od. ν, 247: πάρειμι, dasein 9.
παρείη 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phil. 60, c B*: πάρειμι 9.
παρείθη (< παρέθη) Aor. Pass. Il. ψ, 868 [268]: παρίημι 10.
παρείθησαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Pass. Pl. Euthyd. 303, b (> παρετάθησαν): παρίημι 10.
παρεῖμεν 1 Plur. Opt. Praes. Pl. Parm. 127, a; Rep. 568, e (> παρῆμεν): παρίημι 10.
παρειμένος Part. Perf. Pass. -μένων Pl. Leg. 931, d: παρίημι 10.
παρείμην 1 Sing. Soph. O. C. 1666: παρίημι 10.
παρεῖναι Inf. Praes. Pl. Prot. 335, b: πάρειμι 9.
1) παρεὶς Part. Aor. 2 ἀπα- Her. 4, 94: ἀναπείρω 6.
2) παρεὶς Part. Aor. 2 Pl. Leg. 691, c: παρίημι 10.
παρελέω Praes. ion. st. παραλέω Theocr. 5, 89; 8, 79: παραλαίνω, daneben, vorheitreiben.
παρενόμησα (< παρηνόμησα) Aor. Thuc. 3, 67 (> παρηνόμησα); Luc. Amor. 20: παρανομέω 8.
παρενόμουν (< παρηνόμουν) Imprf. Aesch. 3, 37; Dem. 17, 22: παρανομέω 8.
παρέντ- Part. Aor. 2 -έντα Pl. Phaedr. 235, e; -έντες Soph. 267, a; -τας Leg. 776, a: παρίημι 10.
παρέξομαι Fut. Med. Lys. 12, 42; Dem. 30, 32: παρέχω 11.
πάρες Imper. Aor. 2 Pl. Symp. 199, b: παρίημι 10.
πάρεσαν (< παρῆσαν) 3 Plur. ep. Il. λ, 75; πάρειμι dasein.
παρεσκευάδεται Plsprf. Her. 9, 100: παρασκευάζω 12.
παρέσται 3 Sing. Fut. Pl. Parm. 944, d: πάρειμι 9.
παρετέον Vb. Pl. Leg. 796, e: πάρειμι 9.
παρέω (< παρῶ) Conj. ep. und ion.: πάρειμι, dasein.
παρεών (< παρών) Part. ep. u. ion. Od. θ, 491: πάρειμι, dasein.
παρῇ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Symp. 200, e: παρίημι 10.
παρηγορέεσκε Imprf. iter. Ap. Rh. 4, 1740; Mus. 39: παρηγορέω 13.
παρηγόρησα Aor. Eur. Hec. 288; Pl. Ax. 364: παρηγορέω 13.

---

1 ringen. 2 besprengen, beflecken, beschmutzen. 3 (auf-, be)streuen. 4 schwingen, schleudern, werfen; *Med.* sich schwingen, sich rasch, lebhaft bewegen. 5 fest machen, befestigen; hineinschlagen, -stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 6 durchbohren, durchstechen, spiessen. 7 zureden, (auf-, er)muntern, warnen, rathen. 8 gesetzwidrig handeln. 9 dasein. 10 nach-, los-, fahren lassen. 11 darreichen, geben, schenken. 12 zurüsten, bereiten. 13 zureden, ermuntern, ermahnen. 14 verleiten,

παρηγορήσομαι Fut. Med. als Pass. Hippocr. 1, 121; Aretae p. 139, 29: *παρηγορέω* 13.

παρῆεν 3 Sing. Imprf. ep. Il. *θ*, 417 † *πάρειμι* 9.

παρῆμεν 1 Plur. Imprf. Pl. Symp. 194, c: *πάρειμι* 9.

παρῆν 1 Sing. Imprf. Pl. Leg. 679, b; Critia 115, a (*319*): *πάρειμι* 9.

παρηνέθην Aor. Pass. Hippocr. 3, 79: *παραινέω* 7.

παρῆνει (< *παραίνει*) Imprf. Thuc. 1, 139; Xen. Mem. 1, 3, 8; An. 1, 7, 2: *παραινέω* 7.

παρηνίκα Perf. Isocr. 2, 54; Epist. 2, 1: *παραινέω* 7.

παρήνεσα Aor. Soph. Phil. 1434; Xen. Hell. 1, 1, 27: *παραινέω* 7.

παρήνημαι Perf. Pass. Thuc. 7, 69: *παραινέω* 7.

παρηνόμηκα (< *παρανενόμηκα*) Perf. Dio. Cass. 59, 5?; Diod. Sic. 16, 61: *παρανομέω* 8.

παρηνέμηθα (< *παρενέμησα*) Aor. Thuc. 3, 67 (> *παρένεμησα*): *παρανομέω* 8.

παρηνόμουν (< *παρενόμουν*) Imprf. Lys. 3, 17; Dio. Cass. 63, 13 (*83*): *παρανομέω* 8.

παρήπαφε Aor. 2 Od. *ξ*, 488 in Tm.: *παραπαφίσκω* 14.

παρήπαφεν Aor. 2 Il. *ξ*, 360: *παραπαφίσκω* 14.

παρήσω Fut. Pl. Rep. 377, b: *παρίημι* 10.

παρῆτε 2 Plur. Imprf. Pl. Symp. 176, c: *πάρειμι* 9.

παριᾶσιν 3 Plur. Praes. Pl. Rep. 560, d: (*273*): *παρίημι* 10.

παριεῖς Part. Praes. Pl. Rep. 374, c: *παρίημι* 10.

παρόν Neutr. Part. Praes. Pl. Leg. 857, e: *πάρειμι* 9.

παροντ- Stammform des Part. *παρών*, *-όντος* Pl. Symp. 200, e: *πάρειμι* 9.

παροῦσα Fem. Part. Pl. Leg. 683, c (*319*): *πάρειμι* 9.

παρρησιάζεσθαι Inf. Praes. Dem. 18, 177: *παρρησιάζομαι* 15.

παρρησιάσομαι Fut. Pl. Charm. 156, a; Lach. 179, c: *παρρησιάζομαι* 15.

1) *παρῶμεν* 1 Plur. Conj. Praes. Xen. Cyr. 8, 1, 5: *πάρειμι* 9.

2) *παρῶμεν* 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 754, a: *παρίημι* 10.

παρών Part. Praes. Pl. Leg. 917, a (*319*): *πάρειμι* 10.

παρώνησα (< *ἐπαρώνησα*) Aor. Dio Cass. 45, 26: *παρωνέω* 20.

πάσαι Inf. Aor. *δια-* Hippocr. 1, 43; *ἐμ-* Pl. Lys. 210, a: *πάσσω* 3.

πάσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. Ap. Rh. 3, 806: *πάομαι* 17.

1) *πασάμενος* Part. Aor. Med. V.T. Macc. 3, 1, 18: *πάσσω* 3.

2) *πᾱσάμενος* Part. Aor. *-μένα* Aesch. Ag. 1382: *πατέομαι* 16.

πασάμην (< *ἐπασάμην*) Aor. Il. *φ*, 76: *πάομαι* 17.

πάσαντο 3 Plur. Aor. Ap. Rh. 2, 1180; Qu. Sm. 9, 534: *πάομαι* 17.

πάσασθαι (< *πᾱσασθαι*) Inf. Aor. Il. *ε*, 487; *τ*, 160; Od. Sm. 7, 50; Soph. Ant. 202: *πάομαι* 17.

πασθ(ην) Aor. Pass. Antiphanes Fr. Com. 3, 125, 126; *ἐπι-* Pl. Rep. 405, e: *πάσσω* 3.

1) *πάσομαι* Fut. *-σται* Aesch. Eum. 177: *πάομαι* 17.

2) *πάσομαι* Fut. Aesch. Sept. 1036: *πάομαι, πατέομαι* 16.

πασσάμεθ' Aor. Od. *ι*, 87; *κ*, 58: *πάομαι* 17.

πασσάμενος Part. Aor. Od. *α*, 124; *-μένω δ*, 61; *πάομαι* 17.

πάσσασθαι (< *πᾱσασθαι*) Inf. Aor. Od. *κ*, 384; Ap. Rh. 1, 1072: *πάομαι* 17.

πασσέδην Vb. Ar. Pax. 1074: *πάσσω* 3.

πάσω Fut. *κατα-* Ar. Eq. 99: *πάσσω* 3.

πατάξ- Aor. *πατάξη* Pl. Leg. 879, e; *πατάξειν* Soph. Phil. 748; *-άτω κατα-* Antiphanes Fr. Com. 3, 119, 120; *πατάξω* Soph. Ant. 1097; Ar. Av. 759; Lys. 687; Pl. Gorg. 527, d (> *πατάξωμι*); Xen. Cyr. 12, 6; *-ας* Eur. H. F. 1097; Lys. 1, 25; Dem. 21, 38: *πατάσσω* 18.

πατάξω Fut. Ar. Lys. 657; Theocr. 1, 49: *πατάσσω* 18.

πατήσομαι Fut. Med. (*378*): *πατέω* 19.

πατήσω Fut. *περι-* Luc. Pisc. 52, 619; Navig. 22: *πατέω* 19.

---

verlocken. 15 freimüthig, offen reden, handeln. 16 kosten von . . , zehren. 17 erwerben; *Perf.* besitzen. 18 laut klopfen, schlagen; Klappe(r)n. 19 gehen, wandeln; *tr.* (zer)treten. 20 sich beim Wein schlecht betragen; *tr.* misshandeln.

παῦε Imper. Od. ω, 543: παύω 1.
παυέμεναι Inf. Od. κ, 22: παύω 1.
παύεο Imper. Il. ρ, 260: παύω 1.
παυέσθων 3 Plur. Imper. Od. β, 169: παύω 1.
παύεσκον Imprf. iter. Od. φ, 315; Soph. Ant. 963: παύω 1.
παύετο (< παυέσκετο) Imprf. Il. ω, 17: παύω 1.
παυθ(ήν) Aor. Pass. -ῆναι Thuc. 2, 77: παύω 1.
παυθήσομαι (< παυσομαι) Fut. Pass. Thuc. 1, 81: παύω 1.
1) παῦσαι Inf. Aor. Il. η, 331; Soph. Ant. 280; Xen. An. 2, 5, 2: παύω 1.
2) παῦσαι Imper. Aor. Med. Pl. Phaedr. 262, e; Gorg. 481, c: παύω 1.
παυσαίμαν Opt. Aor. Med. Eur. Ion. 152. 153: παύω 1.
παυσαίμην 1 Sing. Pl. Alc. I. 104, e; -μεθ' Ar. Ran. 1532; Isocr. 8, 62; -μεθα 12, 14: παύω 1.
παύσαιντο 3 Plur. Opt. Aor. Med. Pl. Symp. 190, e: παύω 1.
παύσαισθε 2 Plur. Opt. Aor. Med. Thuc. 1, 84: παύω 1.
παυσάμεθα 1 Plur. Aor. Med. Il. ω, 42: παύω 1.
παύσαμεν 1 Plur. Aor. Od. χ, 274: παύω 1.
παυσάμενος Part. Aor. -ος Il. β, 100; -ον ε, 58; ω, 384; -ος Her. 4, 134; Dem. 23, 122; -ων Thuc. 1, 21: παύω 1.
παῦσαν 3 Plur. Aor. Od. δ, 659: παύω 1.
παύσας Part. Aor. -ασαι Il. ε, 909; Xen. Hell. 6, 2, 13: παύω 1.
παύσασθαι Inf. Aor. Med. Qu. Sm. 3, 188; Lys. 32, 28; Xen. Cyr. 7, 2, 7; Theocr. 4, 26: παύω 1.
παύσασθε 2 Plur. Imper. Aor. Od. ν, 189; Eur. Or. 1240: παύω 1.
παύσατο (< ἐπαύσατο) 3 Sing. Aor. Med. Il. λ, 267: παύω 1.
παύσαντον Dual. Aor. dor. Soph. O. C. 1113: παύω 1.
παῦσε(ν) (< ἔπαυσα) 3 Sing. Aor. Il. μ, 389; Ap. Rh. 4, 777: παύω 1.
παύσειεν Opt. Aor. Il. α, 192; Ap. Rh. 4, 712: παύω 1.
παύσεσθαι Inf. Fut. Med. Od. β, 198; Isocr. 6, 48; 20, 16; vgl. -ομαι: παύω 1.
παύσῃ (< παυσησαι) 3 Sing. Conj. Aor. Od. δ, 35; Isocr. 5, 88; παύω 1.
παύσητε 2 Plur. Conj. Dem. 8, 77: παύω 1.
παύσῃσι (< παύσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. δ, 191: παύω 1.
παύσησι 3 Sing. Conj. Aor. Pl. Rep. 426, a; Luc. Bis. Accus. 24: παύω 1.
παύσομαι (< παυθήσομαι) Fut. Med. Od. ζ, 174; Eur. Bacch. 1360; Cycl. 341; Or. 1161; -ει Med. 1052; -εται 93; Thuc. 3, 32; Dem. 9, 1, 21, 160; -όμεθα Isocr. 4, 134; -εσθε Isocr. 15, 304; -ονται Hes. Op. 175; Isocr. 14, 18; Pl. Rep. 487, e: παύω 1.
παύσουσα Fem. Part. Il. α, 207: παύω 1.
παυστέον Vb. Pl. Rep. 391, Isocr. 15, 173: παύω 1.
παύσω Fut. Il. ο, 72; Pl. Gorg. 481, e; Xen. Cyr. 8, 6, 3; Isocr. 5, 121: παύω 1.
παύσωμαι 1 Sing. Conj. Aor. Med. Xen. Cyr. 5, 1, 17; Dem. 20, 163: παύω 1.
παυσώμεσθα 1 Plur. Conj. Aor. Ar. Equ. 579; Isocr. 8, 13; 64; Isocr. 15, 66: παύω 1.
παυσώμεσθα 1 Plur. Conj. Aor. Med. Qu. Sm. 8, 456: παύω 1.
παχῦναι Inf. Aor. Aesch. Suppl. 618: παχύνω 4.
παχύνεται Praes. Med. Luc. Vet. Hist. 1, 22; -ηται Anach. 20: παχύνω 4.
παχυνθ(ῆναι) Part. Aor. Pass. -θῆ Ar. Ach. 791; παχυνθείς Aesch. Sept. 770: παχύνω 4.
πεδᾷς 3 Sing. Praes. ep. st. πεδά Od. δ, 380. 469: πεδάω 3.
πειθέμεν Inf. Pind. N. 7, 95: πείθω 5.
πείθεο (< πείθου) 2 Sing. Imper. Il. α, 214; β, 360: πείθω 5.
πείθεσθαι Inf. Pass. Eur. I. A. 726: πείθω 5.

---

1 aufhören machen, abbringen; *Pass.* aufhören. 2 zureden, ermuntern, ermahnen. 3 fesseln, (fest)binden. 4 dick, feist, fett, stark machen. 5 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 6 trinken. 7 hungern,

πειθέσθην 3 Dual. Imprf. Med. Il. β, 834: πείθω 5.
πείθῃ 3 Sing. Conj. Od. ε, 541: πείθω 5.
πείθῃς 2 Sing. Praes. Pl. Prot. 310, d: πείθω 5.
πείθησθε 2 Plur. Conj. Praes. M. Lys. 34, 5; Xen. Cyr. 5, 1, 4: πείθω 5.
πειθήσομαι Fut. Pass. Xen. Cyr. 5, 1, 4: πείθω 5.
πείθηται 3 Sing. Conj. Praes. Med. Il. α, 150: πείθω 5.
πειθοίατο 3 Plur. Opt. Praes. Med. Il. μ, 229: πείθω 5.
πείθοισθε 2 Plur. Opt. Praes. M. Thuc. 6, 34; Dem. 8, 71: πείθω 5.
πείθου (< πείθεο) 2 Sing. Imper. Praes. Eur. Hel. 1392; Isocr. 1, 16: πείθω 5.
πειθώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Med. Il. β, 139 Γ: πείθω 5.
πείθωνται 3 Plur. Conj. Praes. M. Il. β, 364: πείθω 5.
πεῖν od. πῖν (< πιεῖν, πιέμεναι, πιέναι) Inf. Aor. (Praes.) st. πιεῖν, πίνειν Anth. 11, 140: πίνω 6.
πεινᾷ (< πεινῇ) 3 Sing. Praes. Aristot. H. A. 9, 32 (> πεινῇ): πεινάω 7.
πεινᾶν (< πεινῆν) Inf. Praes. sp. Plut. Aristid. 25 (219): πεινάω 7.
πεινάοντα Part. Praes. Il. π, 758 [191]: πεινάω 7.
πεινάσαιμι Opt. Aor. Anth. 11, 402; Luc. Epigr. 50, 5: πεινάω 7.
πεινάσω (< πεινήσω) Fut. dor. sp. Anth. 11, 402: πεινάω 7.
πεινάων Part. Praes. Il. γ, 25 [121]: πεινάω 7.
πεινῇ (< πεινᾷ) 3 Sing. Praes. Ar. Equ. 1270; Pl. Rep. 439, d: πεινάω 7.
πεινήμεναι (< πεινῆν) Od. υ, 137: πεινάω 7.
πεινῆν (< πεινήμεναι) Inf. Praes. Aristophon. Fr. Com. 3, 360. 361 Pl. Gorg. 496; Luc. Dial. Mort. 17, 1 (219): πεινάω 7.
πεινήσω (< -άσω) Fut. Xen. Mem. 2, 1, 17: πεινάω 7.
πεινῇ 3 Sing. Conj. Pl. Eryx. 401, d: πεινάω 7.
πεινῶν Part. Praes. Pl. Leg. 936, b; -ῶντε Xen. Hell. 1, 1, 28; -ῶντα Pl. Gorg. 494, b; -τες Rep. 521, a: πεινάω 7.
πεῖρα (< ἔπειρα) Aor. πεῖραν Il. ω, 623; Od. τ, 422; ἀνα- Her. 4, 103: πείρω 8.
πειραθ(ην) Aor. Pass. gleicher Bedeutung mit -σ(αμην) (388) -θῶ Pl. Phaed. 63, b; -θῆς Isocr. 5, 120; -θῶμεν Rep. 189, e; Isocr. 6, 91; -θητι Pl. Soph. 239, b; -θῆναι Xen. Cyr. 6, 3, 6; Isocr. 18, 39: πειράω 9.
πειράθητι s. u. πειραθ(ην).
πεῖρας Part. Aor. ἀνα- Her. 4, 103: πείρω 8.
πειρασ- Aor. -αι Thuc. 4, 70; -ωσι in ἐπι- 7, 17: πειράω 9.
πειρασ(αμην) gleicher Bedeut. mit -θην (388) Aor. Med. -σαι Imper. Pl. Gorg. 474, a: πειράω 9.
πειράσας Part. Aor. Thuc. 4, 70. 121. 128; 7, 36. 42: πειράω 9.
πειράσατε 2 Plur. Imper. Aor. Soph. O. C. 1276: πειράω 9.
πειράσειν Inf. Fut. Thuc. 4, 43; 7, 32. 37; 6, 90: πειράω 9.
πειρᾶσθαι Inf. Praes. Pass. Thuc. 4, 92: πειράω 9.
πειρᾶσθε 2 Plur. Imper. Pl. Menex. 247, a: πειράω 9.
πειράσομαι (< πειρήσομαι) Fut. Pass. als Act. Aesch. Prom. 325; Soph. O. C. 959; Eur. Or. 704; Med. 724; Lys. 7, 4; -μεθα Thuc. 3, 54; -εται Pl. Leg. 715; -μεσθα Aesch. Ag. 851; -ομένοις Thuc. 2, 85: πειράω 9.
πειρασοῦμαι (< πειράσομαι, πειρήσομαι) Fut. Pass. als Act. Ar. Ach. 743: πειράω 9.
πειρᾶσω Fut. Thuc. 4, 43: πειράω 9.
πειραπίον Vb. Pl. Phaedr. 246, b: πειράω 9.
πειρηθείης 2 Sing. Opt. Aor. Pass. Il. λ, 386: πειράω 9.
πειρηθεῖμεν 1 Plur. Opt. Aor. Pass. Od. π, 305: πειράω 9.
πειρηθήμεναι (< πειρηθῆναι) Inf. Aor. Pass. Od. θ, 213: πειράω 9.
πειρήθην (< ἐπειρήθην) Aor. Pass. Il. τ, 384: πειράω 9.

---

hungrig sein, wornach dursten. 8 durchbohren, durchstechen, spiessen. 9 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen.

πειρηθῆναι (< πειραθῆναι) Inf. Aor. Pass. Il. υ, 349; Hes. Sc. 359; Her. 4, 80: πειράω 1.

πειρηθήτον 2 Dual. Aor. Pass. Il. κ, 444: πειράω 1.

πειρηθήτω 3 Sing. Imper. Aor. Pass. Il. ψ, 553: πειράω 1.

πειρηθῶμεν 1 Plur. Aor. Pass. Il. χ, 381: πειράω 1.

πειρησαίμην 1 Sing. Opt. Aor. Od. ψ, 113: πειράω 1.

πειρησάμενος Part. Aor. Med. Her. 1, 84; 7, 35: πειράω 1.

πειρήσαντο 3 Plur. Aor. Od. ϑ, 377: πειράω 1.

πειρήσασθε 2 Plur. Aor. Med. Od. φ, 135: πειράω 1.

πειρήσατο Opt. Aor. Med. Od. δ, 119; φ, 410; ω, 238: πειράω 1.

πειρήσεσθε 2 Plur. Fut. Pass. Il. ψ, 707: πειράω 1.

πειρήσεται 3 Sing. Fut. Pass. Od. φ, 109: πειράω 1.

πειρήσομαι (< πειράσομαι, πειρασεῦμαι) Fut. Med. Il. β, 73 B*; ε, 279; Her. 2, 163: πειράω 1.

πειρήσω (< πειράσω) Fut. ion. Il. ψ, 39 [711]: πειράω 1.

πειρῶ Imper. Med. Pl. Phaedr. 272, e: πειράω 1.

πειρῶτο 3 Sing. Opt. Praes. Her. 1, 68; 4, 139; 6, 139 [112. 275]: πειράω 1.

πειρῶμαι 1 Sing. Conj. Praes. Med. Pl. Symp. 212, b; Pl. Phaed. 95, b: πειράω 1.

πειρώμην 1 Sing. Opt. Praes. Xen. Cyr. 2, 4, 12: πειράω 1.

πειρῶντο 3 Plur. Opt. Praes. Thuc. 1, 23: πειράω 1.

πειρῶτο 3 Sing. Opt. Pl. Rep. 599, b; Isocr. 5, 77: πειράω 1.

πεισ- Stammform des Aor. -σαμεν Eur. Alc. 48; Med. 941; Xen. Symp. 4, 18; -η Eur. Hel. 1396; -ῶμεν Pl. Rep. 327, c; -ητε Dem. 9, 74; -ωσιν Xen. Mem. 2, 1, 13 s. παισαις; -ειε Ar. Ran. 68; -ειαν Thuc. 7, 58; -αμεν in κατα- Eur. Hel. 825; πείσας Soph. Phil. 624; -ασα Eur. Med. 9; -αντες Pl. Phaedr. 232, d: πείθω 3.

πεισ(αμην) Aor. Med. -άτω Dem. 38, 43: πείθω 3.

πεισαις Part. Aor. dor. Pind. N. 5, 37: πείθω 3.

πείσαις 2 Sing. Opt. Aor. 1 Eur. Med. 325: πείθω 3.

πείσαισ' Fem. Part. Aor. Pind. N. 5, 28: πείθω 3.

πείσεαι 2 Sing. Fut. Med. Il. ι, 74: πείθω 3.

πείσεις Fut. Il. ι, 386; -ες Il. α, 132: πείθω 3.

πείσειε Opt. Aor. Od. ξ, 123: πείθω 3.

πείσειν (< πεισέμεν) Inf. Fut. Il. χ, 357: πείθω 3.

πεσεύμεν (< πείσωμεν) Inf. Fut. ep. Il. ι, 315; ψ, 37: πείθω 3.

1) πείσεσθαι Inf. Fut. Od. α, 132; Pl. Crat. 436, b: πάσχω 4.

2) πείσασθαι Inf. Fut. Med. Her. 6, 11; Pl. Theaet. 183, d; Dem. 9, 48: πείθω 3.

πεισθ(ην) Aor. Pass. -θῆ Isae. 2, 8; -θῆτε Lys. 28, 16; Thuc. 1, 35; -θῶσιν Dem. 22, 63; πεισθητε Soph. El. 986; Phil. 485; -είη Lys. 1, 20; -ητε Dem. 22, 17; -εἰν Pl. Rep. 415, c; Eur. Baech. 325; -είσαν Xen. Hipp. 1, 22; Thuc. 3, 42; -θέντα Soph. O. C. 1414; Isocr. 8, 66; -θείς Eur. Bacch. 325; -θεῖσα Soph. El. 400; -ών Isocr. 14, 8; -θέντες Thuc. 6, 75: πείθω 3.

πεισθήσομαι Fut. Pass. Soph. Phil. 624; Xen. Cyr. 5, 1, 6; -όμεσθα Pl. Soph. 248, e: πείθω 3.

πείσοιτο Opt. Fut. Xen. Cyr. 7, 3, 10: πάσχω 4.

1) πείσομαι Fut. Aesch. Ch. 781; Soph. Ant. 67. 69. 1067; Eur. Suppl. 1068. 1227; -εται Her. 2, 146; -όμεθα Eur. I. A. 829; Pl. Rep. 408, c; -εσθε Ap. 38, a; vgl. πείσονται u. 1): πείθω 3.

2) πείσομαι Fut. Od. β, 134; Aesch. Sept. 263; -εται Pl. Prot. 319, d; Parm. 138, b; Dem. 21, 211; -όμεθα Pl. Gorg. 513, a: πάσχω 4.

1) πείσονται 3 Plur. Fut. Il. ϑ, 154; ψ, 157; Od. π, 260; Pl. Crit. 44, c: πείθω 3.

2) πείσονται 3 Plur. Fut. Her. 6, 9; Xen. Cyr. 5, 9, 24: πάσχω 4.

---

1 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen. 2 kosten von . . ., zehren. 3 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 4 eine

πειστέον (< πιστός) Vb. Soph. Phil. 994; Ar. Ran. 498; Pl. Rep. 421, c: πείθω 3.
πείσω s. πεῖσαι.
πελάᾳς 3 Sing. Praes. Arat. 74: πελάω 5.
πελασ- Aor. -ητ' Epr. Med. 161; -σε Med. 760; -σν Pind. O. 1, 78: πελάζω 6.
πέλασσα, -ᾱς, -αν (< ἔπλασα) Aor. 1 Il. α, 434; Od. η, 254; Soph. Ai. 709: πελάζω 6.
πελασσάτην 3 Plur. Aor. Med. Il. ρ, 341: πελάζω 6.
πελάσσαις (< πελάσας) Part. Aor. dor. Pind. N. 10: πελάζω 6.
πελάσας (< πελάσασ) Part. Hes. Th. 429; Her. 2, 19: πελάζω 6.
πελάσῃ (< πελάσσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Od. μ, 41: πελάζω 6.
πελάσῃς 2 Sing. Conj. Aor. Od. λ, 106: πελάζω 6.
πελάσθη Aor. Pass. Il. ε, 282; πελασθήτην Soph. O. T. 213; -θείς Phil. 1327: πελάζω 6.
πέλασον Imper. Aor. Pind. O. 1, 78; πέλασσον Soph. Phil. 1162: πελάζω 6.
πέλασσεν (< ἔπλασεν) Aor. Il. ε, 111. 134: πελάζω 6.
πελάσσετον 2 Dual. Imper. Aor. Act. Il. κ, 442 [56]: πελάζω 6.
πελάσσῃ (< πελάσῃ) 3 Sing. Aor. Il. κ, 180; ω, 154: πελάζω 6.
πέλασσον s. u. πέρασον.
πελάσω (< πελάσσω, πελῶ) Fut. Eur. El. 1332; Hel. 356; I. T. 886: πελάζω 6.
πέλειν (< πελέναι) Inf. Praes. Aesch. Suppl. 620. 801: πέλω 7.
πελέμιξε Aor. Il. φ, 176 [6]: πελεμίζω 8.
πελεμίχθην Aor. Pass. Il. δ, 535: πελεμίζω 8.
πέλεν (< ἔπελεν, ἔπλεν) Aor. 2 Il. δ, 461; ε, 571. 729; Od. δ, 45; Bion. 17(6), 11: πέλω, πέλομαι 7.
πελέναι (< πέλειν) Inf. Parm. bei Pl. Soph. 244, e: πέλω 7.
πέλεο Imper. Praes. Il. ω, 219: πέλομαι 7.
πέλεσθε 2 Plur. Praes. Ap. Rh. 2, 119, b: πέλομαι 7.
πελέσθω 3 Sing. Impers. Ap. Rh. 2, 875: πέλομαι 7.
πελέσκετο Imprf. iter. Il. χ, 433: πέλω 7.
πέλεται 3 Sing. Praes. Med. Il. α, 284 Γ*; Hes. Op. 30: πέλομαι 7.
πέλοι 3 Sing. Opt. Pind. P. 1, 56: πέλω 7.
πέλοιτο Opt. Praes. Il. χ, 443; Aesch. Ag. 255; -οιτ' Suppl. 81: πέλομαι 7.
πελόμεσθα 1 Plur. Praes. Theocr. 13, 4: πέλομαι 7.
πέλονται 3 Plur. Praes. Il. κ, 351 Γ*; Soph. Ai. 159: πέλομαι 7.
πέλοντι 3. Plur. Praes. dor. Pind. O. 6, 100: πέλω 7.
πέλοντο Imprf. Il. ε, 526; Qu. Sm. 2, 541 B*: πέλομαι 7.
πελῶ (< πελάσω, πελάσσω) Fut. Eur. Fr. Phaeth. 2, 42: πελάζω 6.
πελώμεθ' 1 Plur. Conj. Praes. Med. Il. ζ, 366; Theocr. 23 (29), 34: πέλω 7.
πέλων Part. Praes. Aesch. Prom. 895: πέλω 7.
πέλωνται 3 Plur. Conj. Praes. Med. Il. π, 128: πέλω 7.
πέμπεσκε Imprf. iter. Her. 7, 106: πέμπω 1.
πεμπτέον (< -τός) Vb. Xen. Cyr. 8, 1, 11: πέμπω 9.
πεμπτός (< -τέον) Vb. Thuc. 8, 86: πέμπω 9.
πεμφθ(ην) Aor. Pass. -θεσ(ν) Thuc. 4, 46; -θείην Dem. 18, 45; -θείησαν Xen. Hell. 6, 1, 39; -θῆναι Isocr. 5, 23; -θείσαν Pind. O. 7, 67; -θεῖσιν Lys. 12, 31; Isocr. 4, 85; -θέν Pind. O. 8, 44; -θέντα Her. 7, 193; -θέντες Thuc. 8, 89; Isocr. 4, 177: πέμπω 9.
πεμψ- Aor. -ᾱς Eur. Tro. 171; -ωσιν Dem. 3, 31; -αι Pl. Prot. 329, c: πέμπω 9.
πεμψ(αμην) Aor. Med. -ασθαι Soph. O. T. 556; -άμενος, προσπεμ- Thuc. 2, 10: πέμπω 9.
πέμψα (< ἔπεμψα) Aor. πέμψαν Od. ψ, 340: πέμπω 9.

Einwirkung erfahren, (er)leiden, erdulden. 5 πελάω poet. Nbf. von πελάζω sich nähern. 6 sich nähern, herzu treten, 7 sich regen und bewegen, *versari*, sein, sich befinden. 8 schwingen, schwenken; *Med. a. Pass.* sich heftig bewegen, zittern. 9 schicken, senden.

πέμψαι Inf. Aor. Od. ι, 524; ξ, 336: πέμπω 1.
πεμψαίατ' 3 Sing. Opt. Aor. Med. Soph. O. C. 602: πέμπω 1.
πέμψαιμι 1 Sing. Opt. Aor. Od. φ, 374; Ar. Thesm. 57, 69; Pl. Ep. 314, e: πέμπω 1.
πεμψαντ- Stammform des Part. Aor. πέμψας: -άντος Pl. Leg. 698, c; -τες Rep. 422, d; Od. α, 38: πέμπω 1.
πέμψας Part. Aor. Il. δ, 27; -ασ' Eur. Med. 774; Pl. Symp. 198, c; -αντὸς Leg. 698, c; -ες Rep. 422, d: πέμπω 1.
πέμψασθαι Inf. Aor. Med. Soph. O. T. 556: πέμπω 1.
πέμψε Aor. Hom. Hym. 5, 335: πέμπω 1.
πέμψει 3 Sing. Fut. Od. ο, 34: πέμπω 1.
πέμψειας 2 Sing. Opt. Aor. Od. ι, 350: πέμπω 1.
πέμψειεν 3 Sing. Opt. Aor. Od. λ, 635; Pl. Prot. 329, c: πέμπω 1.
πέμψειν Inf. Fut. Il. φ, 48; Soph. El. 380: πέμπω 1.
πεμψέμεναι (< πέμψεναι) Inf. Fut. Od. π, 434: πέμπω 1.
πέμψομαι Fut. Med. Eur. H. F. 1421: πέμπω 1.
πέμψον Imper. Il. ο, 310; Soph. Ai. 826: πέμπω 1.
πεμψῶ Fut. dor. Theocr. 5, 141: πέμπω 1.
1) πέμψω Fut Od. α, 93; ε, 167; Eur. Med. 947; Suppl. 357; Xen. Hell. 6, 1, 14; Pl. Ep. 313, d; vgl. πέμψειεν, πέμψει: πέμπω 1.
2) πέμψω Conj. Aor. Od. ζ, 255; -ῃτε Eur. Tro. 171; -ωσιν Dem. 3, 31: πέμπω 1.
πέμψωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Il. ν, 383: πέμπω 1.
πενθήμεναι Inf. Praes. Od. σ, 120: πένθέω 2.
πενθήσω Fut. Aesch. Fr. 176 (D.): πενθέω 2.
πέπᾶγα (< πέπηγα) Perf. Alcae. 34, 2 Bergk: πήγνυμι 3.
πεπᾶγοίην Opt. Perf. 2 Eupol. in Schol. Il. ξ, 241: πήγνυμι 3.
πεπᾰθυῖα Part. Perf. Od. ρ, 555: πάσχω 4.
πέπαιγμαι Perf. Pass. πεπαίκτας Fr. Com. anonym. 4, 634 s. Lob. zu Phryn. p. 249, 8: παίζω 5.
πεπαίδευκα Perf. Pl. Rep. 606; Xen. Cyr. 1, 6, 1: παιδεύω 6.
πεπαίθεσθαι, -ται Perf. Pass. Xen. Cyr. 2, 3, 13; -εῦσθαι Isocr. 5, 82; -ένος Pl. Rep. 942, e A*; Isocr. 15, 306: παιδεύω 6.
1) πέπαικα (< πεπαιγα) Perf. Menand. Com. Fr. 4, 237: παίζω 5.
2) πέπαικα Perf. simpl. sp. V. T. Num. 22, 28; ὑπερ- Ar. Eccl. 1128; Dem. 50, 34; Luc. Imag. 9; Catapl. 27; εἰς- Xenarch. Fr. Com. 3, 614: παίω 7.
πεπαῖσθαι Inf. Perf. Pass. Phaedr. 265, c: παίζω 5.
πεπαίσθω Imper. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 278, b; 265, c: παίζω 5.
1) πέπαισμαι (< πέπαιγμαι) Perf. Pass. s. u. πέπαισται: παίζω 5.
2) πέπαισμαι Perf. Pass. ἐμ- Athen. 12, 543 (211): παίω 7.
πέπαιστται 3 Sing. Perf. Pass. Her. 4, 77; Ar. Thesm. 1227: παίζω 5.
πεπᾶχα (< πέπηγα) Perf. sp. Pl. Dem. 9 Lob. zu Phryn. p. 260, 8: παίζω 5.
πεπεσταγμένος Part. Perf. Il. ξ, 268 B*; Ap. Rh. 3, 1045; Hes. Op. 731; Qu. Sm. 8, 365: παλάσσω 8.
πεπάλαικα Perf. Anth. 12, 90: παλαίω 9.
πεπάλασμαι Perf. Pass. Anth. 9, 411; Luc. Asin. 10 (211): παλαίω 9.
πεπάλακτο 3 Sing. Plaprf. Il. λ, 98; μ, 186; ν, 400: παλάσσω 8.
πέπαλμαι Perf. Pass. -ται Aesch. Ch. 410; -μένη 524: πάλλω 10.
πεπαλών Part. Perf. ἐμ- Il. γ, 355 [45]: πάλλω 10.
πέπαμαι, -ται Perf. Pind. P. 8, 73. 90; Aesch. Ag. 835; Ch. 191; Hypocr. 2 (72), 2; Archyt. Pyth. Stob. Flor. 73, 18; Xen. An. 3, 3, 18; Luc. Ion. 675: πάομαι 11.
πεπᾰνσαι Inf. Aor. Ar. Vesp. 646: πεπαίνω 12.

---

1 schicken, senden. 2 klagen, trauern, traurig sein. 3 fest machen, befestigen; hineinschlagen, -stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 4 eine Einwirkung erfahren, (er)leiden, erdulden. 5 *kindern*; scherzen, spielen. 6 erziehen, aufziehen unterrichten, bilden. 7 schlagen, hauen, stossen, verwunden. 8 besprengen, beflecken, beschmutzen. 9 ringen. 10 schwingen, schleudern, werfen; *Med.* sich schwingen, sich

πεπανθῆς Conj. Aor. Pass. Heracl. 159: *πεπαίνω* 12.

πεπανθήσομαι Fut. Pass. Xen. Cyr. 4, 5, 41: *πεπαίνω* 2.

πέπαρμαι Perf. Pass. Il. *α*, 246; *ε*, 399; *λ*, 633; Qu. Sm. 3, 144; 5, 390; Hes. Op. 203; Archil. Fr. 77; Luc. Tragod. 298; *προσ-* Aesch. Prom. 113; *ἀμ-* Ar. Ach. 796: *πείρω* 13.

πεπαρρησίασμαι Perf. act. u. pass. Bed. Dem. 4, 51; *-μεν* Isocr. 15, 10: *παρρησιάζομαι* 14.

πεπαρώνηκα [1]) Perf. Aesch. 2, 154; Heniochus Fr. Com. 3, 563: *παροινέω* 15.

πεπαρώνημαι [2]) Perf. Pass. Luc. Jup. Tr. 14: *παροινέω* 15.

πεπᾶσθαι Inf. Perf. Eur. Andr. 641; H. F. 1426; Solon. St. Fl. 9, 25: *πάομαι* 11.

πέπασμαι Perf. Pass. Diod. Sic. 1, 72; Plut. M. 505; Sulla 2; Aristot. *περὶ ζώων ἱ*, 4, 3, 2: *πάσσω* 16.

πεπάσμην Plsprf. Il. *ω*, 642: *πάομαι, πατέομαι* 17.

πεπάσομαι (< *πάσομαι*) Fut. Pempel. in Stob. Fl. 79, 52: *πάομαι* 11.

πέπαστο (< *ἐπέπαστο*) Plsprf. Long. Past. 1, 12: *πάσσω* 16.

πεπάταγμαι Perf. Pass. *ἐκ-* Od. *σ*, 327: *πατάσσω* 18.

πεπάτηκα Perf. Ar. Av. 471; *-ημένον* Dem. 7, 45: *πατέω* 19.

πέπαυκα Perf. Dem. 20, 70: *παύω* 20.

πέπαυμαι (< *πέπαυσμαι*) Perf. Pass. Aesch. Prom. 615; Soph. Phil. 1280; Ar. Thesm. 709; Lys. 24, 6; Her. 2, 135; *-ται* Aesch. Sept. 837; *-νται* Lys. 16, 20: *παύω* 20.

πεπαυμένος Perf. Pass. Soph. Ai. 279; Pl. Prot. 328, e; *-μένοι* Lys. 19, 6: *παύω* 20.

πεπαῦσθαι Inf. Perf. Pass. Thuc. 5, 16; Dem. 18, 266; Luc. Scyth. 2, 862: *παύω* 20.

πέπαυσμαι (< *πέπαυμαι*) Perf. Pass. Her. 1, 84; Soph. Ant. 91; Tr. 587; Pl. Prot. 528; Euth. 278; Luc. Rhetor. Praes 26: *παύω* 20.

πέπαυσο 2 Sing. Imper. Perf. Dem. 24, 64: *παύω* 20.

πέπεικα Perf. Lys. 26, 7; Pl. Euthyd. 272, c *B**; Xen. An. 6, 4, 10; Isocr. 14, 15: *πείθω* 21.

πεπειχέναι Inf. Perf. Dem. 20, 14: *πείθω* 21.

πεπεικώς Part. Perf. Dem. 19, 20. 74; *-κότες* 144: *πείθω* 21.

πεπείνηκα Perf. Pl. Rep. 606, a: *πεινάω* 22.

1) *πεπείρᾱμαι* Perf. Pass. Ar. Vesp. 1129; Fr. Com. 30: *πειράω* 23.

2) *πεπείρᾱμαι* Perf. Pass. als Act. Soph. Fr. 516; 3, 5; Dem. 18, 89: *πειράω* 23.

πεπείραντται Perf. Pass. Od. *μ*, 37; Soph. Tr. 581 [*102*]: *πειράω* 23.

πεπειρᾶσθαι Inf. Perf. Pass. Fr. Com. 2, 50: *πειράω* 23.

πεπειράσθω Imper. Perf. Pass. Ar. Vesp. 1129: *πειράω* 23.

πεπειρέατο 3 Sing. Plsprf. Her. 7, 125: *πειράω* 23.

πεπείρημαι (< *πεπείραμαι*) Perf. Pass. Od. *γ*, 23; Her. 9, 46; *-ημένοι* 4, 159 [*11*]: *πειράω* 23.

πεπεῖσθαι Inf. Perf. Thuc. 5, 40; Pl. Rep. 368, a; Xen. Oec. 6, 11: *πείθω* 21.

πέπεισθι Imper. selten Aesch. Eum. 599: *πείθω* 21.

πέπεισμαι Perf. Pass. Pind. O. 1, 165; Aesch. Pers. 697; Eur. El. 578; Xen. Cyr. 6, 1, 2; Isocr. 8, 33; *-ται* Dem. 20, 49: *πείθω* 21.

1) *πέπεμμαι* Perf. Pass. *-μένον* Ar. Plut. 1126; vergl. *πέπεπται*: *πέπτω* 24.

2) *πέπεμμαι* Perf. Pass. *πεπεμμένος* Dem. 23, 159; Dio. Cass. 50, 13; 56, 22: *πέμπω* 1.

---

[1]) Eust. Et. M. Moeris p. 332.
[2]) Vgl. Lob. Phryn. 154.

---

rasch, lebhaft bewegen. 11 erwerben, *Perf.* besitzen. 12 weich, gar, reif machen, mildern. 13 durchbohren. 14 freimüthig, offen reden, handeln. 15 beim Wein schlecht, übermüthig handeln. 16 (auf-, be)streuen. 17 kosten von ... zehren. 18 laut klopfen, schlagen; klappe(r)n. 19 zer-, (be)treten; gehen, wandeln. 20 aufhören machen, abbringen; *Pass.* aufhören. 21 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 22 hungern, hungrig sein, wornach dursten. 23 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen. 24 *πέπτω* spätere Form für *πέσσω* erweichen, weich machen.

πέπεμπται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Sept. 473; προ- Thuc. 7, 77: πέμπω 1.

πεπέν̓θηκα Perf. Luc. Demon. 25; συν- (Dem.) 60, 33: πενθέω 2.

πεπένθηκε Perf. συμ- Dem. 33: πενθέω 2.

πέπεπται 3 Sing. Perf. Pass. Ar. Pax. 869: πέπτω 3.

πεπέρακα Perf. Aesch. Pers. 65; Xen. Laced. 4, 7: περάω 4.

πεπεράν̓θαι Inf. Perf. Pass. Pl. Men. 75, c; Gorg. 472, b: περαίνω 5.

πεπεράν̓θω 1 Sing. Conj. Perf. Pass. Pl. Leg. 736, b: περαίνω 5.

πεπέρανται Perf. Pass. Pl. Rep. 502, e: περαίνω 5.

πεπέρασμαι Perf. Pass. Pl. Parm. 145. 158; Aristot. öfter; Pol. 4, 40 (235): περαίνω 5.

πεπερημένος Part. Perf. Pass. Il. φ, 58: περάω 4.

πεπέτακα Prf. sp. δια- Diod. Sic. 17, 115: πετάννυμι 6.

πεπέτασμαι (< πεπέταμαι) Perf. Pass. Anth. 9, 656; ἐκ- Her. 1, 62 (Orac.); παρα- Polyb. 33, 3: πετάννυμι 6.

πέπηγα (< πέπαγα) Perf. -ε(ν) Il. γ, 135; Aesch. Ch. 67; Soph. Ai. 819; Eur. H. F. 1395; Pl. Rep. 530, d A*: -ασι in παρα- Isocr. 1, 46: πήγνυμι 7.

πεπηγέναι Inf. Perf. Dem. 4, 8; παρα- Luc. Amor. 1: πήγνυμι 7.

πέπηγμαι Perf. Pass. συν- Ar. An. 2, 21; 5, 12; Dion. Arch. 5, 56: πήγνυμι 7.

πεπηγώς Part. Perf. συμ- Luc. Ver. Hist. 2, 3; -γός Pl. Tim. 58, e; -γότος Nonn. 3, 9. 139; -γότα Nonn. 1, 59: πήγνυμι 7.

πεπήδηκα Perf. Aesop. Fab. 14 (Heusing.); ἐκ- Xen. Hell. 7, 4, 37; εἰσ- Polyb. 12, 9: πηδάω 8.

πεπηδηκόσιν Perf. εἰσ- Dem. 57, 49 (1314): πηδάω 8.

πέπηκτο Plsprf. Nonn. 1, 270: πήγνυμι 7.

πεπηλάκισμαι Perf. Pass. in προ--σται Dem. 21, 7; -μένους Dem. 21, 195: (προ)πηλακίζω 9.

πεπήλοτε Part. Perf. sp. u. selten Nonn. Dion. 14, 152: πάλλω 10.

πέπηχα Perf. selten Dio. Cass. 40, 40: πήγνυμι 7.

1) πεπίασμαι Perf. Pass. Aelian. N. A. 13, 25; κατα- Pl. Leg. 807; (235): πιαίνω 11.

2) πεπίασμαι Perf. Pass. Hippiatr. p. 121, 33: πιάζω 12.

πεπίεγμαι (< πεπίεσμαι) Perf. Pass. Hippocr. 3, 73: πιέζω 13.

πεπίεσμαι (< πεπίεγμαι) Perf. Pass. Hippocr. 5, 196; ἐκ- 2, 270: πιέζω 13.

πεπιθεῖν Inf. Aor. 2 Il. ι, 184; Hom. Hym. 4, 7, 33; Ap. Rh. 3, 536 [45]: πείθω 14.

πεπιθέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Qu. Sm. 8, 459 [45]: πείθω 14.

πεπιθήσω (< πιθήσω) Fut. Il. χ, 323 [48]: πιθέω, πείθω 14.

πεπίθοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. α, 100; Ap. Rh. 3, 470 [45]: πείθω 14.

πεπίθοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Ap. Rh. 4, 417 [45]: πείθω 14.

πεπίθοιτο Opt. Aor. 2 Med. -θοιθ' Il. κ, 204; -θοιτο Qu. Sm. 1, 607 [45]: πείθω 14.

πεπίθομεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. ι, 112: πείθω 14.

πέπιθον Aor. 2 Ap. Rh. 1, 964 [45]: πείθω 14.

πεπιθόν (< πιθών) intr. Part. Aor. 2 Pind. I. 3, 90: πείθω 14.

πεπίθοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 1, 163; Qu. Sm. 1, 117; 12, 84: πείθω 14.

πεπιθοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. ο, 26: πείθω 14.

πεπίθωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Qu. Sm. 12, 40: πείθω 14.

---

1 schicken, senden. 2 klagen, trauern, traurig sein. 3 πέπτω spätere Form für πέσσω erweichen, weich machen. 4 durchdringen, durchstechen, durchbohren; durchfahren, -schiffen, -reisen. 5 beendigen, vollenden; *Pass.* sich endigen; in Erfüllung gehen, geschehen. 6 ausbreiten, entfalten; *Pass.* sich verbreiten. 7 fest machen, befestigen, hineinschlagen, -stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; *bes.* gerinnen, gefrieren. 8 springen, hüpfen. 9 mit Koth bewerfen, misshandeln, beschimpfen. 10 schwingen, schleudern, werfen; *Med.* sich schwingen, sich rasch, lebhaft bewegen. 11 fett, feist machen, mästen. 12 zusammendrücken, fassen, fest nehmen. 13 (zusammen)drücken, drängen. 14 bewegen, gewinnen, über-

πεπίστευκα Perf. Antiphanes Fr. Com. 3, 91; Dem. 21, 221; 23, 147; *-κέναι* Pl. Gorg. 454, d; *-κώς* Dem. 21, 117; *-κότες* 6, 6; *-ων* 19, 12: *πιστεύω* 15.

πεπίστευμαι Perf. Pass. *-ται* Dem. 23, 68: *πιστεύω* 15.

πεπλαγίασμαι Perf. Pass. Soph. O. T. 137: *πλαγιάζω* 16.

πέπλαγμαι (< *πέπλεγμαι*) Perf. Pass. Aesch. Sept. 896: *πλήσσω* 17.

πέπλακα Perf. sp. Dio. Cass. 67, 7; Diod. Sic. 15, 11: *πλάσσω* 18.

πεπλάνηκα Perf. Pl. Leg. 655, c: *πλανάω* 18a.

πεπλάνημαι Perf. Pass. Pl. Pol. 263, a; Isocr. 15, 265; *-ῆσθαι* Her. 7, 6: *πλανάω* 18a.

πέπλασθαι, *πεπλάσθω* s. u. *πέπλασμαι*.

πέπλασμαι Perf. Pass. *-ται* Dem. 52, 12; *-μένος*, *-ν* Aesch. Prom. 1030; Eur. Ion. 830; Dem. 45, 68; Theocr. 7, 44; *πεπλάσθω* Pl. Rep. 588, d; *πεπλᾶσθαι* in *ἀνα-* Luc. Prom. s. Cauc. 17: *πλάσσω* 18.

πέπλεγμαι Perf. Pass. *-μεθα* Eur. Bacch. 800; *-μένη* Andr. 995; *-μένα* Hec. 7, 72; *-ησι* 7, 85; *-νται* Pl. Theaet. 202, b; *-χθαι* Soph. 240, b: *πλέκω* 19.

πέπλευκα Perf. Eur. Hel. 407; *-ας* Soph. Phil. 71; *-αμεν* Eur. I. T. 1040; *-ατε* Soph. Phil. 404; *-κέναι* Dem. 56, 49; *-κώς*, *-κότων* Dem. 50, 22; *-κυῖας* Thuc. 8, 108: *πλέω* 20.

πέπλευσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 6, 1, 16; Dem. 58, 12 (*211*): *πλέω* 20.

πέπλεχα Perf. *ἐμ-* Hippocr. 1, 519: *πλέκω* 19.

πέπληγα (< *πέπληχα*) Perf 2 Il. *ε*, 763; Ar. Av. 1350; Xen. An. 6, 1, 5: *πλήσσω* 17.

πέπληγμαι Perf. Pass. Aesch. Ag. 1343. 1164; Eur. Hipp. 341 *B**; *-νται* Aesch. Suppl. 283; *-μεθ'* Aesch. Pers. 1007; *-μεθα* Eur. Rhes. 867; vgl. *-μένος*, *πεπλήχθαι*: *πλήσσω* 17.

πεπληγμένος Part. Perf. Pass. Aesch. Ag. 1345; Eur. Alc. 856; Ar. Ach. 1218; Thuc. 2, 60; 8, 38; *-μένους* in *ἐκ-* Xen An. 5, 9, 12: *πλήσσω* 17.

πεπληγόμην Aor. 2 ep. Il. *μ*, 162 [*45*]: *πλήσσω* 17.

πέπληγον (< *ἐπέπληγον*) Aor. 2 Il. *ψ*, 363 [*45*]: *πλήσσω* 17.

πεπληγοτ- Stammform des Part. Perf. *-ότες* Qu. Sm. 5, 91: *πλήσσω* 17.

πεπληγυῖα Fem. Part. Perf. Il. *ε*, 763; Od. *κ*, 238. 319; Qu. Sm. 3, 548: *πλήσσω* 17.

πεπληγώς Part. Aor. 2 Il. *β*, 264; *χ*, 497; Qu. Sm. 4, 559: *πλήσσω* 17.

πέπληθα Perf. s. *-θώς*, *-θυῖας*, *-θέναι*: *πλήθω* 25.

πεπληθέναι Inf. Perf. Pherecrates, Fr. Com. 2, 265: *πλήθω* 25.

πεπληθυῖα Part. Fem. Perf. Qu. Sm. 9, 393; 11, 160; *-αν* Theocr. 20 (22), 38: *πλήθω* 25.

πεπληθώς Part. Perf. Man. Ap. 4, 81: *πλήθω* 25.

πέπληκα Perf. *ἐμ-* Pl. Ap. 23, e; *-ασι* Luc. Deor. Cons. 14; *-κώς* Dion. 3: *πίμπλημι* 21.

πεπλήξομαι (< *πληγήσομαι*) Fut. 3 Eur. Hipp. 894; Ar. Equ. 371; Pl. Theaet. 180, a: *πλήσσω* 17.

πεπλησίακα Perf. Pl. Theaet. 144, a; Isocr. 12, 203. 229: *πλησιάζω* 22.

πέπλησμαι Perf. Pass. *δια-* Andoc. 1, 125; *ἀνα-* Luc. Jup. Trag. 33; *κατα-* Anthiphanes Fr. Com. 3, 101; vgl. *πεπλῆσθαι* Luc. Alex. 25: *πίμπλημι* 21.

πέπληχα (< *πέπληγα*) Perf. Xen. An. 6, 1, 5: *πλήσσω* 17.

πεπλῆχθαι Inf. Perf. Pass. *ἐκ-* Xen. An. 2, 4, 26; Hell. 4, 8, 5; Cyr. 7, 5, 21; *κατα-* Dem. 37, 43: *πλήσσω* 17.

πεπλωκότα Part. Perf. Eur. Hel. 561: *πλώω* 23.

πέπνευκα Perf. *ἐπι-* Pl. Phaedr. 262, d; *ἀντι-* Iamblich. Stob. Fl. 5, 67; *-κότες* Eur. Phoen. 1151: *πνέω* 24.

πέπνευμαι (< *πέπνευσμαι*, *πέπνυμαι*) Perf. Pass. *ἐν-* Schol. Ap. Rh. 4, 1381: *πνέω* 24.

---

reden, überzeugen. 15 glauben, (ver)trauen, sich verlassen. 16 in die Quere stellen, auf die Seite wenden. 17 schlagen, stossen, verwunden. 18 bilden, formen, gestalten. 18a in die Irre führen, verführen. 19 flechten, knüpfen, schlingen. 20 schiffen. 21 voll machen, (er-, an)füllen. 22 sich nähern, nahe kommen, nahe sein. 23 schiffen, schwimmen. 24 wehen, blasen, hauchen. 25 voll sein; *tr.* anfüllen.

πέπνευσμαι (< πέπνευμαι, πέπνυμαι) Perf. Pass. sp.: πνέω 1.
πέπνιγμαι Perf. Pass. -μένον Ar. Vesp. 511; -μένα Metagen. Fr. Com. 2, 753: πνίγω 2.
πεπνυμένος Part. Perf. Pass. Il. γ, 203 Γ*; Hes. Op. 729; Qu. Sm. 13, 391; Ar. Vesp. 511; Polyb. 6, 47. 53: πνέω 1.
πέπνυσαι 2 Sing. Perf. Il. ω, 377: πνέω 1.
πεπνῦσθαι Inf. Perf. Il. ψ, 440: πνέω 1.
1) πέπνυσο 2 Sing. Plsprf. Od ψ, 210: πνέω 1.
2) πέπνυσο Imper. Theogn. 29: πνέω 1.
πεπόθηκα Perf. Anth. Pal. 11, 417: ποθέω 3.
πεποίηκα Perf. Isae. 1, 21; Pl. Phaed. 60, d; -κώς Isocr. 18, 19: ποιέω 4.
πεποίηκοι 3 Sing. Opt. Perf. Thuc. 8, 108: ποιέω 4.
πεποίημαι Perf. Pass. Andoc. 4, 22; -μένον Pl. Rep. 601, d: ποιέω 4.
πεποιῆσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Hipp. 363, b: ποιέω 4.
πεποιήσομαι Fut. 3 pass. Hippocr. 2, 632: ποιέω 4.
πέποιθα 1 Sing. Perf. 2 Il. ν, 96; Od. π, 71; φ, 132; Qu. Sm. 2, 79; Pind. O. 1, 103; Eur. Alc. 1215; Rhes. 991: πείθω 5.
πεποίθασιν 3 Plur. Perf. Il. δ, 325: πείθω 5.
πέποιθε 3 Sing. Perf. 2 Od. π, 98. 116; Hes. Op. 373: πείθω 5.
πεποίθεα 1 Sing. Plsprf. Od. δ, 334; ϑ, 181: πείθω 5.
πεποίθει Plsprf. Qu. Sm. 5, 137: πείθω 5.
πεποιθέναι Inf. Perf. Aesch. Prom. 225; Ch. 297; Thuc. 2, 42: πείθω 5.
πεποίθῃς 2 Sing. Conj. Perf. 2 Il. α, 524; Od. ν, 344: πείθω 5.
πεποιθοίη 3 Sing. Opt. Perf. Ar. Ach. 940: πείθω 5.
πεποίθομεν 1 Plur. Conj. Perf. st. πεποίθωμεν Od. κ, 335: πείθω 5.
πεποιθοτ- Stammform des Part. Perf. -ϑώς, -ϑότα Ap. Rh. 4, 274; -ϑότε 1463; -ϑότες Il. μ, 135. 153; Qu. Sm. 2, 204; -ϑότας Il. ρ, 234: πείθω 5.
πεποίθω 1 Sing. Conj. Perf. 2 Od. ω, 329: πείθω 5.
πεποιθώς Part. Perf. Il. ε, 299; ν, 471; Qu. Sm. 4, 184; 5, 210; Aesch. Pers. 79; Sept. 530. 672; Eur. Hel. 154: πείθω 5.
πεπολέμηκα Perf. Isocr. 4, 156; Dem. 15, 17: πολεμέω 6.
πεπολεμήσομαι Fut. δια- Thuc. 7, 14: πολεμέω 6.
1) πεπολίτευμαι Perf. Med. Pl. Leg. 676, b; Dem. 18, 10: πολιτεύω 7.
2) πεπολίτευμαι Perf. Pass. Isocr. 6, 45: πολιτεύω 7.
πέπομαι Perf. Pass. Theogn. 477; ἐκ- Od. χ, 56; προ- Dem. 3, 22: πίνω 8.
πέπομπα (< πέπομφα) Perf. ungebräuchl. Eust. p. 790, 11; Lob. Par. 13: πέμπω 9.
πέπομφα Perf. Thuc. 7, 12; vergl. -έναι; -ώς Luc. Meretr. D. 8, 2: πέμπω 9.
πεπομφέναι Inf. Perf. Xen. Cyr. 6, 2, 11: Dem. 7, 9; Luc. Symp. 27: πέμπω 9.
πεπόναμαι Perf. Pass. Pind. P. 9, 93; Theocr. 13, 14: πονέω 10.
πεπονήατο 3 Sing. Plsprf. Ap. Rh. 1, 752: πονέω 10.
πεπόνηκα Perf. Ar. Pax. 820; προ- Luc. Quom. h. scr. s. 16: πονέω 10.
1) πεπόνημαι Perf. Med. Her. 2, 63; Pl. Phil. 58, e: πονέω 10.
2) πεπόνημαι Perf. Pass. Soph. Tr. 955; Pl. Phaedr. 232: πονέω 10.
πεπόνητο Plsprf. Il. ο, 447: πονέω 10.
πέπονθα Perf. Od. ν, ο; Soph. O. C. 595; Isocr. 19, 2; -εν 18, 4; -αμεν Ar. Lys. 714; Thuc. 6, 11; Isae. 5, 25; -ατε Isocr. 8, 114; -ασιν Xen. Cyr. 5, 2, 25; Dem. 1, 7: πάσχω 11.
πεπόνθει (< ἐπεπόνθει) Plsprf. Theocr. 10, 1: πάσχω 11.
πεπονθέναι Inf. Perf. Eur. Suppl. 790; Ar. Vesp. 946; Thuc. 3, 68: πάσχω 11.

---

1 wehen, blasen, hauchen. 2 (er)sticken, erwürgen, erdrosseln; dämpfen, schmoren. 3 wünschen, verlangen, begehren. 4 machen, thun. 5 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 6 kriegführen, kriegen. 7 den Staat verwalten, einrichten. 8 trinken. 9 schicken, senden.

πεπόνθῃ 3 Sing. Conj. Perf. Pl. Rep. 576, a: πάσχω 11.
πεπόνθῃς 2 Sing. Perf. Theocr. 7, 83; 10, 1 [159]: πάσχω 11.
πεπόνθοι Opt. Perf. Pl. Parm. 140, a; -οιμεν Hipp. mai. 301, a: πάσχω 11.
πεπόνθοιμεν 1 Plur. Opt. Perf. Pl. Hipp. mai. 301, a: πάσχω 11.
πεπονθοτ- Stammform des Part. Perf. -θότος Soph. Ai. 523; -θότες Isocr. 14, 9; -θός Pl. Phaedr. 264, d; -θόσιν Lys. 12, 57; 19, 4: πάσχω 11.
πεπονθυῖα Fem. Part. Perf. Pl. Hipp. mai. 300, b: πάσχω 11.
πεπονθώς Part. Perf. Soph. O. C. 873; Pl. Lys. 25, 15; Isocr. 18, 9: πάσχω 11.
πέπορδα Perf. Ar. Nub. 392: πέρδω 12.
πεπόρδειν Plsprf. Ar. Vesp. 1305: πέρδω 12.
πεπόρευμαι Perf. Med. Pl. Rep. 266, c Dem. 53, 6: πορεύω 13.
πεπόρικεν Perf. [Dem.] 26, 17: πορίζω 14.
πεπόρισμαι Perf. Pass. -σται Lys. 29, 7; -σθαι Dem. 44, 3; -μένας Isocr. 15, 278: πορίζω 14.
πέποσθε 2 Plur. Perf. st. πεπόνθατε Il. γ, 199: πάσχω 11.
πέποσχα Perf. st. πέπονθα Stesich. bei Phot. p. 412, 21; Epicharm. im Et. M. p. 662, 11: πάσχω 11.
πεπόταμαι [1]) (< πεπότημαι) Perf. Pass. -αται Aesch. Eum. 378; Pers. 669; Eur. El. 177. 564; ἐκ- Theocr. 11, 69 (72) vgl. πεπότηται, πεπότητο: πέτομαι 15.
πεποτήαται (< πεπόταται) 3 Plur. Perf. Il. β, 90 [101]: ποτάομαι poet. = πέτομαι 15.
πεπότημαι (< πεπόταμαι) Perf. Pass. Il. β, 90; Ap. Rh. 1, 1097; Qu. Sm. 7, 43; Ar. Nub. 319: πέτομαι 15.
πεπότητο Plsprf. Hes. Sc. 148; Nonn. 2, 219: πέτομαι 15.

[1]) Dorisch in Chören der Tragiker.

πέπρᾱγα Perf. 2 *intr.* Pind. P. 2, 73; Eur. Alc. 246; H. F. 1375; Ar. Plut. 629; Pl. Rep. 603, c; *trans.* -ας Ar. Equ. 683; -ότες Menand. Fr. 75 (-ᾰ- 201): πράσσω 16.
πέπραγμαι Perf. Pass. s. πεπραγμένος und πέπραχται: πράσσω 16.
πεπραγμάτευμαι Perf. act. Isocr. 11, 1; Pl. Phaed. 100, b; pass. Parm. 129, e; Ap. 22, b: πραγματεύω 17.
πεπραγμένος Part. Perf. Pass. -μένον Thuc. 5, 46; Pl. Pol. 267, c; -μέναι Isocr. 17, 3; -μένων Pind. O. 2, 15: πράσσω 16.
πεπραγοτ- Stammform des Part. Perf. -ότος Eur. Rhes. 804; -ότα Suppl. 329; H. F. 707; Ar. Nub. 1269; -ότες Heracl. 499; -ότας Or. 87; -όσιν Alexis Fr. Com. 3, 428: πράσσω 16.
πέπρακα Perf. Pseud. Anacr. 14, 11; Isae. 7, 31; Dinarch. 1, 71; Dem. 37, 19; vgl. πεπρακέναι, -κώς, -κότ-: πιπράσκω 18.
πεπρακέναι Inf. Perf. Xen. An. 7, 8, 6: πιπράσκω 18.
πέπρακται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Ag. 551; Eur. Hipp. 680; Pl. Leg. 866, d: πράσσω 16.
πεπρακώς Part. Perf. Dem. 19, 102: πιπράσκω 18.
πέπρᾱμαι Perf. Pass. Soph. Phil. 978; Andoc. 1, 79; ἐκ- Dem. 9, 39; πεπραμένοι Aesch. Ch. 132; -μένος Dem. 46, 6; vgl. πεπρᾶσθαι: πιπράσκω 18.
πεπράξομαι (< πράξομαι) Fut. 3 Soph. O. C. 861; Eur. Heracl. 980; Ar. Av. 847; Plut. 1027. 1200: πράσσω 16.
πεπρᾶσθαι Inf. Perf. Pass. Lys. 30, 27; Dem. 39, 17: πιπράσκω 18.
πεπράσομαι Fut. 3 Ar. Vesp. 179; Theopomp. Fr. Com. 2, 822. 823; Xen. An. 7, 1, 36: πιπράσκω 18.
πεπραϋσμένος Part. Perf. Pass. Aelian. N. A. 4, 16: πραΰνω 19.

10 arbeiten, sich anstrengen; bewerkstelligen, verfertigen. 11 eine Einwirkung erfahren, (er)leiden, erdulden. 12 *perdere*. 13 bringen wohin, fahren, überfahren, über Wasser und Land senden. 14 führen wohin, herbeischaffen, ausmitteln, verschaffen, bereiten. 15 fliegen. 16 durchdringen, ausrichten, erlangen, erreichen. 17 eine Sache, ein Geschäft betreiben, sich womit abgeben, beschäftigen. 18 verkaufen. 19 besänftigen, mildern, lindern, beschwichtigen.

πέπρᾱχα Perf. Plat. in Com. Fr. 669; Menand. Com. Fr. 4, 254; Xen. Cyr. 3, 1, 15; 5, 5, 14; 7, 5, 42; An. 5, 7, 29; 5, 2, 32; Dem. 19, 17; Aristot. Nic. Eth. P. 1110: πράσσω 1.

πεπρᾱχθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Eutyphr. 8, e; Isae. 5, 7; Isocr. 12, 127; Dem. 16, 19: πράσσω 1.

πεπρέσβευκα Perf. -ας Ar. Ach. 610; -κέναι in συμ- Dem. 19, 188; πεπρεσβευκώς Dem. 9, 188: πρεσβεύω 6.

πεπρέσβευμαι Perf. Pass. -εῦσθαι Dem. 19, 240; -ευμένων 19, 241. 242: πρεσβέυω 6.

πέπρηγα (< πέπρηχα) Perf. Her. 2, 172: πρήσσω ion. u. ep. gleich πράσσω 1.

πέπρηγμαι Perf. Pass. Her. 9, 1: πράσσω 1.

πέπρηκα Perf. sp. ἐμ- Alciphr. 1, 32; ὑπο- (Hippocr.) Epist. 3, 308: πίμπρημι 2.

πεπρημένος Perf. Il. φ, 58: πιπράσκω 3.

πέπρησμαι (< πέπρημαι) Perf. Pass. Pherecr. Com. Fr. 2, 287; ἐμ- Ar. Vesp. 36; Lys. 322; Her. 8, 144: πίμπρημι 2.

πέπρησο Imper. Perf. Pherecr. Ath. 3, 75, b: πίμπρημι 2.

πεπρήσομαι Fut. -εται in ἐν- Her. 6, 9: πίμπρημι 2.

πέπρηχα (< πέπρηγα) Inf. Perf. ion. -έναι Her. 5, 106: πρήσσω 1.

πέπρισμαι Perf. Pass. ἐκ- Ar. Pax. 1135; δια- Pl. Symp. 193 (211): πρίω 4.

πεπρωμένος Part. Perf. Eur. I. A. 882; -ν Pind. P. 4, 60; Aesch. Ag. 68; Eur. Rhes. 634; Tro. 340; Xen. Hell. 6, 3, 6; Mem. 2, 1, 33; -μένου Eur. Hell. 1660; -μένῳ Alexis Fr. Com. 3, 394. 395; -μένοισιν Eur. Hel. 1646; -μένῃ Soph. Ant. 1337; Eur. Alc. 147; -αν Pind. N. 4, 43: πόρω 5.

πέπρωται Perf. Pass. Il. σ, 329; Ap. Rh. 1, 904; 4, 799; Pyth. Aur. Carm. 9; Aesch. Prom. 519. 815; Eur. Alc. 21: πόρω 5.

πέπρωτο Plsprf. Hes. Th. 664. 475; Qu. Sm. 9, 327; πέπρωθ' Antiph. Fr. Com. 3, 133: πόρω 5.

πέπταμαι (< πέπτασμαι) Perf. Pass. s. πέπτανται, πέπταται: πετάννυμι 7.

πεπτάμενος Part. Perf. -μένας Il. φ, 531; -μένον Ap. Rh. 2, 407. 1148. 1273; -μένα in ἀνα- Pind. N. 9, 2; -μένοις Ap. Rh. 4, 1621; -οισιν 4, 1227; -μένοις in ἀνα- Xen. Hell. 4, 1, 15: πετάννυμι 7.

πέπτανται 3 Plur. Perf. Il. ε, 195; Ap. Rh. 4, 634 (371): πετάννυμι 7.

πέπταται (< πεπτέαται) 3 Sing. Perf. Od. ξ, 45; Ap. Rh. 1, 1056; περι- Qu. Sm. 3, 650; 7, 333; προ- Ar. Fr. Com. 2, 989: πετάννυμι 7.

πέπτατο 3 Sing. Plsprf. Pass. Il. ϱ, 371; Ar. Av. 48: πετάννυμι 7.

πεπτέαται (< πέπταται) 3 Sing. Perf. einzeln Her. 9, 9: πετάννυμι 7.

πεπτεῶτ' Part. Perf. Il. φ, 503: πίπτω 8.

πεπτεῶτας Part. Perf. Od. χ, 384: πίπτω 8.

πέπτηκα (< πέπτωκα) Perf. Anth. 7, 427: πίπτω 8.

πεπτηοτ- Stammform des Part. Perf. πεπτηώς: -ότες Ap. Rh. 1, 1296; -ότας 4, 1662; Hippocr. 2, 701: πτήσσω 9.

πεπτηυῖα Fem. Part. Perf. Od. ν, 98; -ν Ap. Rh. 4, 93; -ιης Qu. Sm. 1, 659: πτήσσω 9.

πεπτηώς Part. Perf. Od. ξ, 354; χ, 362 (61): πτήσσω 9.

πεπτηῶσα Fem. Part. Perf. Ap. Rh. 2, 834: πτήσσω 9.

πεπτηῶτ- Part. Perf. -ηῶτα Ap. Rh. 1, 1056; Qu. Sm. 8, 231; -ηῶτες Od. ξ, 474; Il. β, 312; Ap. Rh. 1, 1296; -ηῶτας 3, 321; ὑπο- Man. Ap. 3 (2), 377: πτήσσω 9.

πεπτός Vb. Eur. Fr. Cress. 13, 5: πέσσω 10.

---

1 durchdringen, ausrichten, erlangen, erreichen. 2 aufblasen, anfachen, anzünden. 3 verkaufen. 4 (zer)sägen. knirschen, beissen, packen. 5 geben, schenken; verschaffen, zu Wege bringen. 6 älter, der Aelteste sein. 7 ausbreiten, entfalten; *Pass.* sich verbreiten. 8 fallen, nieder, ein-, zusammen fallen, unterliegen; irren; gerathen wohin. 9 in Furcht, Schrecken, Bestürzung setzen; *intrans.* ↘gerathen. 10 weich,

πέπτυκται Perf. Pass. Aristot. H. A. 4, 9: *πτύσσω* 11.

πέπτωκα (< *πέπτηκα*) Perf. Aesch. Eum. 147; Eur. Ion. 1438; *-ας* Bacch. 813; I. A. 1280; Isocr. 15, 159; *-αμεν* in *ἐμ-* Isocr. 7, 76; *-ασιν* in *ἐμ-* Isocr. 16, 65 *Γ**: *πίπτω* 8.

πεπτώκασιν 3 Plur. Perf. *ἐμ-* Isocr. 6, 64: *πίπτω* 8.

πεπτωκέναι Inf. Perf. Aesch. Sept. 462; Pl. Phil. 22, e; *παρα-* Xen. Vect. 5, 8; Isocr. 17, 8: *πίπτω* 8.

πεπτωκοτ- Stammform des Part. Perf. Xen. An. 1, 8, 28; *-κότι* in *ἐκ-* Thuc. 1, 28; *-κότα* Eur. H. F. 597; Pl. Rep. 604; *-κότες* Eur. Rhes. 769; Phoen. 881; Xen. An. 5, 2, 1: *πίπτω* 8.

πεπτωκυῖας Fem. Part. Perf. Xen. Hell. 3, 4, 2; *συμ-* Thuc. 8, 41: *πίπτω* 8.

πεπτωκώς Part. Perf. Xen. Cyr. 7, 1, 37; vgl. *πεπτωκοτ-*: *πίπτω* 8.

πεπτῶτα Part. Perf. Soph. Ai. 828; *πεπτῶτ'* 923; Ant. 697; vgl. *πεπτῶτος*: *πίπτω* 8.

πεπτῶτος (< *πεπτεωτ-*) Gen. Part. Perf. Soph. Ant. 1018: *πίπτω* 8.

πεπύθοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ζ, 50; *κ*, 381; *λ*, 135: *πυνθάνομαι* 12.

πεπυκασμένος (< *πεπυκασμένος*) Part. Perf. Pass. Sapph. Fr. 17: *πυκάζω* 13.

πεπύκασμαι Perf. Pass. *-σται* Mosch. Reliqu. 2, 15: *πυκάζω* 13.

πεπυκασμένος (< *πεπυκαδμένος*) Part. Perf. Il. ξ, 289; Hes. Op. 791; *-μένῳ* Th. 484; *-μένος* Incert. Id. 1 (Mosch. 3), 112; *-ον* Qu. Sm. 2, 590: *πυκάζω* 13.

πεπύρεχα Perf. *-εχότες* Arist. Probl. 11, 12: *πυρέσσω* 14.

πέπυσαι 2 Sing. Perf. Pl. Prot. 310, b: *πυνθάνομαι* 12.

πέπυσθε 2 Plur. Perf. Aesch. Ch. 526: *πυνθάνομαι* 12.

πέπυσμαι 1 Sing. Perf. Od. *λ*, 505; Eur. Hel. 1172; Dem. 19, 201; *-μεθ'* Eur. I. A. 1141; *-μεθα* Pl. Charm. 153, c: *πυνθάνομαι* 12.

πεπυσμένος Part. Perf. Lys. 1, 18; Eur. Rhes. 806; *-ον* 628; *-μένοι* Andr. 1101; Aesch. Ag. 1098; Suppl. 185; *-μένη* Soph. Tr. 292; Eur. Hel. 1076: *πυνθάνομαι* 12.

πεπύσμην Plsprf. Ar. Pax. 615; Thesm. 59, b: *πυνθάνομαι* 12.

πέπυσσαι 2 Sing. Perf. poet. Od. *λ*, 494: *πυνθάνομαι* 12.

πέπυσται 3 Sing. Perf. Od. *β*, 411; *ρ*, 510; Eur. Andr. 70; I. A. 425: *πυνθάνομαι* 12.

πέπυστο 3 Sing. Plsprf. Il. *ν*, 521; *χ*, 437: *πυνθάνομαι* 12.

πέπωκα Perf. *ἐκ-* Ar. Ach. 1202; *πέπωκας* Menand. Fr. Com. 4, 152; Theocr. 2, 56; *-εν* in *κατα-* Archipp. Fr. Com. 2, 721; Ar. Vesp. 1147; *-αμεν* in *ὑπο-* Ar. Fr. Com. 2, 1154; *-ασ'* in *κατα-* Alex.: *πίνω* 15.

πεπωκέναι Inf. Perf. Philem. Fr. Com. 4, 49; Tereus Fr. Com. 3, 298: *πίνω* 15.

πεπωκοτ- Stammform des Part. Perf. *πεπωκώς*; *-κότα* Eur. Cycl. 588; *-κότες* in *περι-* Thuc. 2, 59; *-κότας* Eubul. Fr. Com. 3, 248. 249; *-κότων* Dem. 19, 197; *πίνω* 15.

πεπωκώς Part. Perf. Aesch. Ag. 1188; Ar. Eccl. 948: *πίνω* 15.

περάαν Inf. ep. Il. *β*, 613; *φ*, 454: *περάω* 16.

περάασκε Imprf. iter. Od. *ε*, 480 [*143*]: *περάω* 16.

περαιοῦμαι (< *περαιώσομαι*) Fut. Thuc. 1, 5: *περαιόω* 17.

περαιω(θην) Aor. Pass. *-θέντες* Od. *ω*, 437: *περαιόω* 17.

περαιώσομαι (< *περαιοῦμαι*) Fut. Thuc. 1, 10: *περαιόω* 17.

περᾶναι Inf. Aor. Pl. Theaet. 187, e: *περαίνω*. 18.

περάνας Part. Aor. *περάναντα* Pl. Theaet. 207, c: *περαίνω* 18.

---

gar, reif machen, mildern. 11 (zusammen)falten; übereinander legen, schichten; sich krümmen, biegen. 12 erfragen, erforschen, sich erkundigen; vernehmen, erfahren, merken. 13 dicht, fest machen, befestigen; dicht bedecken, umhüllen; anlegen, verwahren, verschliessen. 14 Fieberhitze haben, Fieber bekommen. 15 trinken. 16 durchdringen, durchstechen, durchbohren; durchfahren, -schiffen, -reisen. 17 übersetzen, bringen, fahren über ...; *Pass.* mit *fut. med.* übersetzen, hinüber gehen. 18 beendigen, vollenden; *Pass.* sich endigen; in Erfüllung gehen, geschehen.

περανθ(ην) Aor. Pass. -θῆ Pl. Gorg. 501, c; -θῶσιν 297, d; -θῆναι Phil. 11, c; -θέντων Theaet. 183, c: περαίνω 1.

περαντέον Vb. δια- Pl. Leg. 715, e: περαίνω 1.

περανῶ Fut. Ar. Plut. 563; -εἰς Pl. Theaet. 180, a: -ῶν Symp. 217, c: περαίνω 1.

περασ- Aor. -άσης Soph. O. T. 674; -άσαι Pind. N. 11, 10; -ασαις Pind. P. 3, 76; -αντες Aesch. Pers. 509: περάω 2.

περασθήσομαι Fut. Pass. dor. Stob. 3, 74: περαίνω 1.

περάσομαι Fut. Med. -μεθα Xen. Oec. 6, 1: περάω 2.

περάσω Fut. Eur. Bacch. 191; Xen. Equ. 2, 1: περάω 2.

περήσειν (< περησέμεναι) Inf. Fut. Il. ε, 646: περάω 2.

περησέμεναι (< περήσειν) Inf. Fut. Il. μ, 200: περάω 2.

περθόμενος Part. als Aor. Il. β, 374: πέρθω 3.

περνάμενος Part. Praes. Pass. Il. σ, 292: πέρνημι 4.

πέρνας Part. Praes. Il. χ, 45; Eur. Cycl. 271: πέρνημι 4.

περόωσι 3 Plur. Praes. Callim. Fr. 131: περάω 2.

περσ- Aor. -ωμεν Qu. Sm. 9, 280; -σιεν Soph. Tr. 233; -σιαν Il. ψ, 517; πέρσαι Aesch. Pers. 178; -ας Il. β, 660; π, 57; Soph. Tr. 750; Eur. Hel. 691; H. F. 700. 1080; -αντι Rhes. 448; -αντες Od. ε, 107: πέρθω 3.

πέρσα (< ἔπερσα) Il. υ, 192: πέρθω 3.

περσέμεν (< πέρσειν) Inf. Fut. Qu. Sm. 12, 20: πέρθω 3.

πέρσουσιν 3 Plur. Fut. Soph. Phil. 612: πέρθω 3.

πέρσομαι (< πέρσω) Fut. -εται pass. Il. ω, 729: πέρθω 3.

πέρσω Fut. Il. φ, 584; Eur. Bacch. 1335; Eur. Suppl. 499; Phoen. 153: πέρθω 3.

πέσε(ν) 3 Sing. Aor. Il. δ, 484 Λ*; Ap. Rh. 1, 566: πίπτω 6.

πεσέειν (< πεσεῖν) Inf. Fut. Ap. Her. Rh. 4, 388; Qu. Sm. 1, 187: πίπτω 6.

πεσέεσθαι (< πεσεῖσθαι) Inf. Fut. Her. [138]: πίπτω 6.

πεσέεται (< πεσεῖται) Fut. Her. 7, 163: πίπτω 6.

πεσεῖν (< πεσέειν) Inf. Aor. Aesch. Prom. 909; Eur. Heracl. 231; Xen. An. 3, 1, 11: πίπτω 6.

πεσεῖσθαι Inf. Fut. Med. Aesch. Ch. 884; ξυμ- Thuc. 2, 84: πίπτω 6.

πεσεῖται (< πεσέεται) 3 Sing. Fut. Med. Eur. Med. 986; Antiphanes Fr. Com. 3, 29, 30: πίπτω 6.

πεσέονται 3 Plur. Fut. Il. λ, 824 [138]: πίπτω 6.

πέσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Soph. O. C. 395; Eur. I. T. 730; ἐμ- Ar. Lys. 858; μετα- Pl. Leg. 895, b; πέσῃς Eur. Andr. 1076; προ- Soph. O. C. 156: πίπτω 6.

πέσῃσιν (< πέσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Od. θ, 524; χ, 254; Qu. Sm. 11, 124: πίπτω 6.

πέσοι 3 Sing. Opt. Aor. ἐμ . . . Il. ν, 289; πέσοι Eur. Alc. 1104; Hec. πίπτω 6.

πέσοιεν 3 Plur. Opt. Aor. Eur. I. T. 1194; ἐπεσο- Xen. Hell. 2, 4, 27: πίπτω 6.

πέσοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. ἐμ- Luc. Herm. 28, 769: ἐμπίπτω 6.

πέσοιμι 1 Sing. Opt. Aor. Soph. Ant. 240: πίπτω 6.

πέσον 3 Plur. Aor. Il. ε, 583 B*; Hes. Sc. 379; Qu. Sm. 2, 556: πίπτω 6.

πεσόν Imper. Aor. Aesch. Pers. 761; Pl. Leg. 862, b: πίπτω 6.

πεσοντ- Stammform des Part. Aor. πεσών: -όντος Il. γ, 289 B*; Ap. Rh. 3, 1358; Pl. Rep. 399, b; -όντα Il. δ, 463; Qu. Sm. 3, 397; Her. 7, 18; -όντες Soph. O. T. 50; ὑπερ- Thuc. 2, 54; -εις Xen. Cyr. 7, 1, 36: πίπτω 6.

πεσοῦμαι Fut. Med. εἰσ- Eur. Ion. 591; ἐμ- Luc. Tim. 30; vgl. πεσεῖται (381): πίπτω 6.

---

1 beendigen, vollenden; *Pass.* sich endigen, in Erfüllung gehen, geschehen. 2 durchdringen, durchstechen, durchbohren; durchfahren, -schiffen, -reisen. 3 verwüsten, verheeren, vertilgen, zerstören. 4 ausführen, verkaufen, veräussern. 5 übersetzen, bringen, fahren über ∾, *Pass.* mit *fut. med.* übersetzen, hinüber gehen. 6 fallen, nieder-, ein- zusammen-

πεσούμενος Part. Fut. Med. προσ- Eur. H. F. 79 (*381*): πίπτω 6.
πεσοῦνται 3 Plur. Fut. Aesch. Ch. 971; Soph. Ai. 632: πίπτω 6.
πεσοῦσα Fem. Part. Aor. II. ν, 530; Ap. Rh. 1, 1028; -ουσ' Eur. Hipp. 470; -αν Tro. 1161; Hec. 1260; -αι Soph. O. C. 1008. -ης in μετα- Isocr. 5, 44: πίπτω 6.
πέσω 1 Sing. Conj. Aor. προς- Eur. Andr. 860; ἐμ- Dem. 18, 59; ἐπεισ- Luc. Anach. 33: πίπτω 6.
πέσωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Pind. I. 7, 15: πίπτω 6.
πεσών Part. Aor. Od. κ, 51; Pind. P. 2, 41; Soph. Ai. 325; Phryn. Fr. Com. 2, 602: πίπτω 6.
πέσωσιν 3 Plur. Conj. Aor. ἐκ- Isocr. 9, 27; συμ- Xen. Equ. 8, 11; προς- Luc. Column. etc. 22: πίπτω 6.
πετάννυται 3 Sing. Praes. Med. ἀνα- Xen. Mem. 1, 4, 6: ἀναπετάννυμι 7.
πεταννύτωσαν Imper. ἀνα- Luc. Jup. Trag. 33: πετάννυμι 7.
πετασ- Aor. -ης ἀνα Luc. Quom. h. scr. s.; -ας Theocr. 16, 6; ἀμ- Eur. Alc. 597; κατα- Pl. Parm. 131, b; ἀνα- Xen. Ag. 2, 17: πετάννυμι 7.
πέτασ' (< πέτασαν, πέτασσα, ἐπέτασα) Aor. Od. ε, 269: πετάννυμι 7.
πετασθ(ην) Aor. Pass. ἐκ- Eur. Cycl. 497; Luc. Prom. siv. Cauc. 1; πετασθέντα, ὑπερ- Rhet. Praec. 6; -θεῖσαι Il. φ, 538: πετάννυμι 7.
πέτασον Imper. Aor. ἀμ- Eur. Phoen. 297: πετάννυμι 7.
πέτασσα (< ἐπέτασα) Aor. Il. ξ, 495: πετάννυμι 7.
πετάσσας Part. Aor. Il. ξ, 495; φ, 115: πετάννυμι 7.
πεταστός Vb. (*209. 212*): πετάννυμι 7.
πετάσω (< πετῶ) Fut. ἐκ- Eur. I. T. 1135: πετάννυμι 7.
πέτεσθαι Inf. Praes. Pl. Euth. 4, c: πέτομαι 8.
πετέσθην Aor. Pass. Il. ε, 366 Γ*; Hym. 5, 379: πέτομαι 8.
πέτεται 3 Sing. Praes. Il. ν, 140; Eur. Ion. 90; Ar. Av. 573: πέτομαι 8.
πετησ- Aor. ἀμπετήσαις Aesch. Suppl. 781: πέτομαι 8.
πετήσομαι Fut. Ar. Pax. 77; ἀπο- 1126; ἐκ- Luc. Epist. Saturn. 35: πέτομαι 8.
πέτοιτο 3 Sing. Opt. Ar. Eccl. 899: πέτομαι 8.
πετόμενος Part. Praes. Pl. Theaet. 197, d; Ar. Av. 169; -ους 167: πέτομαι 8.
πέτοντο 3 Plur. Imprf. Il. ν, 24; Hes. Sc. 308: πέτομαι 8.
πέτου Imper. Ar. Lys. 321: πέτομαι 8.
πετῶ (< πετάσω) Fut. ἀνα- Menand. Fr. 190: πετάννυμι 7.
πέτωμαι 1 Sing. Conj. Ar. Av. 1456: πέτομαι 8.
πεύθετο Imprf. Il. λ, 21; Hes. Th. 463: πυνθάνομαι 9.
πευθοίατ' 3 Sing. Opt. Aor. Od. α, 157; δ, 70; ρ, 592: πυνθάνομαι 9.
πεύθομαι 1 Sing. Praes. Aesch. Ag. 987 Nebenform: πεύθομαι 10.
πευθόμενοι Part. Praes. Ap. Rh. 4, 1498 Nebenform: πυνθάνομαι 9.
πεύθονται 3 Plur. Praes. Nebenf. Theocr. 12, 37 Nebenform: πυνθάνομαι 9.
πεύθου 2 Sing. Imprf. Soph. O. T. 604: πυνθάνομαι 9.
πεύσεαι (< πεύσει) 2 Sing. Fut. Il. σ, 19: πυνθάνομαι 9.
πεύσει (< πεύσεαι) 2 Sing. Fut. Il. β, 315; Aesch. Eum. 415; Pl. Phaedr. 227, b; Cratin. Fr. Com. 2, 100; ἐκ- Soph. Ai. 215: πυνθάνομαι 9.
πεύσεσθαι Inf. Fut. Her. 9, 93; Aesch. Prom. 988; Thuc. 3, 26; Pl. Euthyd. 286, c: πυνθάνομαι 9.
πεύσομαι Fut. Od. ψ, 262; Aesch. Ag. 591; -εται Her. 9, 58; Aesch. Ch. 765; -όμεθα Ar. Av. 1120; Pl. Rep. 538, e; -όμεθα Eur. Or. 1368; -εσθε Pl. Critia. 113, a: πυνθάνομαι 9.
πευστέον Vb. Pl. Soph. 244, b: πυνθάνομαι 9.
πέφαγκα Perf. ἀπο- Dinarch. 1, 15 (Bekker. An. p. 1285 a, 8.): φαίνω 11.

---

fallen, unterliegen; irren; gerathen wohin. 7 ausbreiten, entfalten; *Pass.* sich verbreiten. 8 fliegen. 9 Nebenform πεύθομαι erfragen, erforschen, sich erkundigen; vernehmen, erfahren, merken. 10 sich erkundigen und erfahren. 11 zeigen, entdecken; *Pass.* leuchten, glänzen; erscheinen; sichtbar werden oder sein, sich zeigen, an den Tag kommen.

πεφάνθαι Inf. Perf. Pass. Soph. Ant. 562; Pl. Soph. 231, b; Euthyd. 294, a; Theopomp. Fr. Com. 2, 800: *φαίνω* 1.

1) *πέφανται* (<*πέφαται*) 3 Sing. Perf. Il. *β*, 122; *π*, 207; Aesch. Ag. 374; Soph. Ant. 621; Eur. Med. 769; Plat. Soph. 231, c. 233, c: *φαίνω* 1.

2) *πέφανται* 3 Plur. Perf. Pass. Il. *ε*, 531; *ο*, 563: *φάω*, *φένω* 2.

πεφάσθαι Inf. Perf. Pass. Il. *ν*, 447; *ξ*, 471; *ω*, 254: (*φάω*) *φένω* 2.

πεφάσθω 3 Sing. Imper. Perf. es sei gesagt. Pl. Tim. 72, b (*329*): *φήμι* 3.

πέφασμαι Perf. Pass. Soph. O. T. 1184; O. C. 1543 (*235*): *φαίνω* 4.

1) *πεφασμένος* Part. Perf. Pass. Aesch. Prom. 845; Soph. O. C. 1122; Xen. Hell. 5, 1, 24: *φαίνω* 4.

2) *πεφασμένος* Part. Perf. Pass. Lycophr. 269: *φάω*, *φένω* 5.

1) *πέφαται* 3 Sing. Perf. Pass. Il. *ρ*, 164; *τ*, 27; Od. *χ*, 54; Ap. Rh. 1, 988; 2, 502; 4, 553. 556: *φένω*, *φάω* 5.

2) *πέφᾶται* (<*πέφανται*) 3 Sing. Perf. Perict. Stob. 85, 19: *φάω* 2.

πεφάτισμαι Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 658; Parmenid. 94: *φατίζω* 6.

πεφεῖσθαι Inf. Perf. Luc. de Saltat. 76: *φείδομαι* 7.

πεφεισμένος Part. Perf. Pass. Luc. Quom. Hist. scr. s. 59 vgl. *πεφεῖσθαι*: *φείδομαι* 7.

πεφενάκικα Perf. Dem. 2, 20; 19, 72. 220: *φεναικίζω* 8.

πέφευγα Perf. 2 Her. 7, 154; Aesch. Ag. 268; Soph. O. T. 356; Ai. 102; Pl. Alc. I., 103; Prot. 318, e; Dem. 21, 126; vgl. *πεφεύγειν*: *φεύγω* 9.

πεφεύγειν Plsprf. *-εσαν* in *κατα-* Xen. Hell. 4, 8, 28: *φεύγω* 9.

πεφευγέναι Inf. Perf. Soph. Phil. 1044: *φεύγω* 9.

πεφευγώς Part. Perf. Xen. An. 2, 1, 2; *-ότες* Her. 1, 65; Aesch. Ag. 667; Soph. Ant. 412: *φεύγω* 9.

πέφηνα (< *πέφᾶνα*) Perf. Her. 9, 120; Soph. O. C. 329; El. 646; Eur. I. A. 973; Bacch. 182; Ion. 816; Hipp. 594; Phoen. 916; Dem. 19, 294: *φαίνω* 1.

πεφηνέναι Inf. Perf. Dem. 7, 10: *φαίνω* 1.

πεφηνοτ- Stammform des Part. Perf. *-ότι* Eur. Ion. 1188; *-ότα* 978; *φαίνω* 1.

1) *πεφήσομαι* Fut. Pass. *-εαι* Il. *ν*, 829; Od. *χ*, 217; *-εται* Il. *ο*, 140 [*48*]: *φάω*, *φένω* 5.

2) *πεφήσομαι* Fut. Pass. *-εται* Il. *ρ*, 155 [*48*]: *φάω* 2.

πεφθ- (*ην*) Aor. Pass. *περιπεφθείς* Ar. Vesp. 668: *πέσσω* 10.

πεφθήσομαι Fut. Pass. Aristot. Probl.: *πέσσω* 10.

πεφιδέσθαι Inf. Aor. 2 Il. *φ*, 101 [*45*]: *φείδομαι* 7.

πεφιδημένος (< *πεφεισμένος*) Part. Perf. Pass. Nonn. 11, 417; Lehrs. Qu. epp. p. 330: *φείδομαι* 7.

πεφιδήσομαι (< *φείσομαι* att.) Fut. Il. *ο*, 215; *ω*, 158. 187: *φείδομαι* 7.

πεφιδοίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. *ι*, 277 [*45*]: *φείδομαι* 7.

πεφίδοιτο 3 Sing. Opt. Aor. Il. *ν*, 464 [*45*]: *φείδομαι* 7.

πεφίληκα Perf. Pind. P. 1, 13: *φιλέω* 11.

πεφίλημαι Perf. Pass. *-μένε* Theocr. 3, 3: *φιλέω* 11.

πεφιλήσομαι (< *φιλήσομαι*) Fut. 3 Callim. Del. 270: *φιλέω* 11.

πέφιλμαι Perf. Pass. sp. Ephraim. in Caesar. V. 35. 1235; Maj. nov. Collect. T. 3; Tzetz. Exeg. Il. p. 21: *φιλέω* 11.

πέφλεγμαι Perf. Pass. Lycophr. 806: *φλέγω* 12.

πέφνε (< *ἔπεφνε*) 3 Sing. Aor. Il. *ν*, 363 *Γ**; Pind. I. 5, 31; P. 11, 37: *πέφνω* 13.

πεφνέμεν (< *πεφνεῖν*) Inf. Aor. 2 Il. *ζ*, 180: *πέφνω* 13.

πέφνῃ 3 Sing. Conj. Aor. Il. *ν*, 172; Od. *λ*, 135; *-ῃς* Od. *χ*, 346: *πέφνω* 13.

πέφνον (< *ἔπεφνον*) Aor. Od. *λ*, 500; *-ον* Pind. I. 4, 39: *πέφνω* 13.

---

1 zeigen, entdecken; *Pass.* leuchten, glänzen; erscheinen; sichtbar werden oder sein, sich zeigen, an den Tag kommen. 2 leuchten, glänzen. 3 sich erkundigen und erfahren. 4 ausführen, verkaufen, veräussern. 5 tödten. 6 sprechen, reden; sagen, angeben. 7 (ver)schonen, sparen, sich enthalten. 8 betrügen, täuschen, hintergehen, belegen. 9 entfliehen, die Flucht ergreifen. 10 weich machen, den Teig durchkneten; kochen, sieden, backen.

πεφοβήατο 3 Plsprf. Il. φ, 206: φοβέω 14.
πεφόβημαι Perf. Pass. Il. κ, 510; Her. 9, 70: φοβέω 14.
πεφόβηνται 3 Plur. Perf. Pl. Crat. 403, e: φοβέω 14.
πεφόρημαι Perf. Pass. Pl. Tim. 52, a: φορέω 15.
πεφορημένος Part. Perf. Nonn. 1, 146: φορέω 15.
πεφόρητο 3 Sing. Plsprf. Orph. 819: φορέω 15.
πέφραγα Perf. περι- Schol. Hes. Sc. 298: φράσσω 21.
πέφραγμαι Perf. Pass. -μένοι Her. 5, 34; Eur. I. A. 1387; Or. 1313; -ους I. A. 826; Xen. Cyr. 2, 4, 25: φράσσω 21.
πέφραδ' 3 Sing Aor. 2 Il. ψ, 138; Od. α, 444: φράζω 16.
πέφραδε Imper. Aor. 2 Od. α, 273: φράζω 16.
πέφραδε(ν) 3 Sing. Aor. 2 redupl. Il. ξ, 500; Od. ξ, 3; τ, 250; Ap. Rh. 1, 267; 2, 770; 3, 550; 4,1124. 1448 [45]: φράζω 16.
πεφραδέειν (< πεφραδέμεν) Inf. Aor. 2 Il. τ, 477 [45]: φράζω 16.
πεφραδέμεν (< πεφραδεῖν) Inf. Aor. Il. η, 49; Hes. Op 764 [45]: φράζω 16.
πεφραδέτην Dual. Aor. 2 Hes. Th. 475: φράζω 16.
πεφραδμένα Perf. Pass. Hes. Op. 653 (>πεφρασμένα Herm.) [48, 98]: φράζω 16.
πεφράδοι Opt. Aor. 2 Il. ξ, 335: φράζω 16.
πέφρακα Perf. Isocr. 5, 93: φράζω 16.
πέφρακται 3 Sing. Perf. Eur. Phoen. 733; Luc. Anach. 23: φράσσω 21.
πέφρασμαι Perf. Pass. Aesch. Suppl. 438; Isocr. 15, 195: φράζω 16.
πεφριγμένος Part. Perf. Pass. Pherecrat. Fr. Com. 2, 321: φρίσσω 17.
πέφρικα Perf. als Praes. Il. ω, 775; Qu. Sm. 9, 38; Aesch. Ag. 1243; Sept. 720; Suppl. 345; Ar. Nub. 1133; Dem. 18, 323: φρίσσω 17.
πεφρίκοντας Perf. Pind. P. 4, 183: φρίσσω 17.
πεφρικοτ- Stammform des Part. Perf πεφρικώς; Eur. Phoen. 1105: φρίσσω 17.
πεφρικυῖα Fem. Part. Perf. Pind. I. 5 (6), 40: φρίσσω 17.
πεφρικώς Part. Perf. Dem. 18, 323; Luc. Tim. 23, 136; -κός Eur. Phoen. 1121; vgl. -κοτ-: φρίσσω 17.
πεφρόντικα Perf. Eur. Alc. 773; Ar. Eccl. 263; Eupol. Fr. Com. 2, 553; Xen. Mem. 3, 3, 8; Luc. Toxar. 35; -κώς Somn. 13, 18: φροντίζω 18.
πεφροντισμένος Part. Perf. Pass. Ael. H. A. 7, 19: φροντίζω 18.
πέφρυγμαι Perf. Pass. Thuc. 6, 22; Pherecr. Com. Fr. 2, 341: φρύγω 19.
πεφύᾶσι (< πεφύκασι) 3 Plur. Perf. Il. δ, 434; Od. η, 128; Hes. Th. 728; Incert. Id. 9 (Theocr. 25) 20; Ap. Rh. 2, 535: φύω 20.
πεφυγμένος Part. Perf. Od. α, 18; ι, 455: φεύγω 9.
πέφῡκα Perf. Eur. Hec. 473; Hel. 998; Isocr. 5, 82; -ας El. 1103; -ατον Soph. O. C. 1369; Pl. Pol. 282, b; Leg. 961, d; -η Rep. 829, d; -αμεν Isae. 1, 13; -κέναι Prot. 330, c; -κώς Symp. 597, e: φύω 20.
πεφύκασι (< πεφύασι) 3 Plur. Perf. Pl. Leg. 819, b: φύω 20.
πεφύκει Plsprf. Pl. Crat. 289, b; -εσαν Theocr. 20 (22), 40: φύω 20.
πεφυκέναι Inf. Perf. Soph. Tr. 721: φύω 20.
πεφύκη 3 Sing. Perf. Theocr. 11, 1 [159]: φύω 20.
πεφυκοτ- Stammform des Part. Perf. Pl. Rep. 442, e; -κότε, -κότα,- κότων, -κότας, -κότα Pl.; -ότων Isocr. 15, 191; -οσιν Soph. El. 959; Isocr. 5, 127: φύω 20.
πεφυκυῖας (< πεφυκυίη) Fem. Part. Perf. Isocr. 15, 210: φύω 20.
πεφυκυίη Fem. Part. Perf. Her. 2, 56: φύω 20.

---

11 lieben; gut heissen, gern thun. 12 brennen, leuchten; *Pass.* brennen. 13 tödten, morden. 14 scheuchen; *Pass. mit Fut. Med.* fliehen, sich fürchten. 15 fortwährend, gewöhnlich tragen, bringen. 16 anzeigen, angeben; zu erkennen geben; ankündigen, sagen, befehlen. 17 rauh und uneben sein, emporstehen, -starren. 18 sinnen, nachdenken, überlegen; sich bekümmern um... 19 dörren, rösten, braten. 20 erzeugen, schaffen, wachsen lassen; *Pass.* wachsen, entstehen; sein, pflegen. 21 voll-, verstopfen, umzäunen.

πεφυκώς Part. Perf. Soph. Phil. 1244; Xen. Ag. 10, 4: φύω 1.
πεφύλαγμαι Perf. Pass. Il. ψ, 343; Hes. Op. 797; Xen. Hell. 7, 5, 9; Theocr. 16, 95: φυλάσσω 2.
πεφύλακα Perf. V. T. 1 Reg. 25, 21: φυλάσσω 2.
πεφύλαχα Perf. παρα- Pl. Leg. 632; δια- Xen. Cyr. 8, 6, 3; vgl. Buttm. Ausf. Sprachl. 2, p. 420: φυλάσσω 2.
πεφυλάχθαι Inf. Perf. Pass. δια- Xen. Cyr. 4, 5, 45: φυλάσσω 2.
πεφυυῖα Fem. Part. Perf. Il. ξ, 288; Qu. Sm. 11, 195; vgl. πεφύασι, πεφυῶτας: φύω 1.
πεφυῶτας Part. Perf. Od. ω, 477; vgl. πεφύασι, πεφυυῖα: φύω 1.
πηγνύειν Inf. Praes. Xen. Cyn. 6, 7: πήγνυμι 3.
πήγνυμαι Praes. Med. Antiph. Fr. Com. 3, 91: -νται Pl. Polit 287, e; -νσθαι Hes. Op. 807; -μένη Pl. Tim. 88, e: πήγνυμι 3.
πήγνυον Imprf. Orph. Lith. 562; Nonn. Dion. 5, 50: πήγνυμι 3.
πηγνύουσι 3 Plur. Praes. Her. 4, 2 Bekker (> πηγνῦσι Dind.): πήγνυμι 3.
πηγνύς Part. -ύντα Pl. Tim 46, d: πήγνυμι 3.
πήγνυσι 3 Sing. Praes. Aesch. Pers. 496; Pl. Tim. 62, b: πήγνυμι 3.
πήγνυτο 3 Sing. Imprf. Pl. Phaed. 118: πήγνυμι 3.
πηγνῦτο 3 Sing. Opt. (286): πήγνυμι 3.
πήδησα Aor. Il. ξ, 455; Pl. Ep. 341, c: πηδάω 4.
πηδήσομαι (< πηδήσω) Fut. Med. Theophr. Char. 5 (21); ἐπι- Pl. Lys. 216, a; προσ- Alex. Com. Fr. 3, 440 (378): πηδάω 4.
πηδήσω Fut. Anth. Plan. 4, 54; App. Hisp. 6, 20; Cobet Phil. p. 54: πηδάω 4.
πημανέειν Inf. Fut. Il. ω, 781: πημαίνω 5.
πημάνθη Aor. Pass. Od. ξ, 255; -θῆς Aesch. Prom. 334; -θῆναι Od. θ, 513; Ap. Rh. 4, 1260; -θέντι Pl. Leg. 933, e: πημαίνω 5.
πημανθήσομαι Fut. Pass.: πημαίνω 5.
πημανῶ Fut. Soph. Ai. 1314; Eur. I. A. 525; Ar. Ach. 842: πημαίνω 5.
πημήναντο Aor. 1 Med. als Act. Quint. Sm. 13, 379: πημαίνω 5.
πημήνειαν Opt. Aor. Il. γ, 299: πημαίνω 5.
πημήνῃ 3 Sing. Conj. Pl. Leg. 933, e: πημαίνω 5.
πῆξαι Imper. Aor. 1 Med. Od. ε, 163; Pind. N. 7, 38: πήγνυμι 3.
πήξαιμι 1 Sing. Opt. Aor. ἀνα- Alexis Fr. Com. 3, 485. 486: πήγνυμι 3.
πήξαμεν 1 Sing. Aor. Od. μ, 15: πήγνυμι 3.
πήξάμενος Part. Aor. Med. Her. 5, 83; 6, 12: πήγνυμι 3.
πήξας Part. Il. γ, 217; Hes. Op. 428; Ap. Rh. 4, 693; Qu. Sm. 5, 328; πήξασ- Eur. Bacch. 1141; El. 898; -άντε Pl. Leg. 817, c: πήγνυμι 3.
πήξασθαι Inf. Aor. 1 Med. Hes. Op. 455: πήγνυμι 3.
πῆξε(ν) (< ἔπηξε) Aor. Il. ν, 372; Ap. Rh. 4, 1092; Nonn. 2, 371: πήγνυμι 3.
πήξω (< πάξω) Fut. Il. χ, 283: πήγνυμι 3.
πηχθ(ην) Aor. Pass. -θέντες Eur. Cycl. 302: πήγνυμι 3.
πῆχθεν 3 Plur. Aor. 1 Il. θ, 298: πήγνυμι 3.
πιανῶ Fut. Aesch. Sept. 587: πιαίνω 7.
πιασθῆναι Inf. Aor. Pass. συμ- Hippocr. 5, 430; 3, 680: πιάζω 6.
πίε (< πῖθι) Imper. poet. Od. ι, 347; Menandr. Com. Fr. 4, 113; Luc. D. Mort. 13, 6: πίνω 8.
πιέειν (< πιεῖν) Inf. Aor. Il. δ, 263; θ, 70; Hes. Sc. 252: πίνω 8.
πιεζεύμενος Part. Her. 3, 146; 6, 108; 8, 142 [-ευν 178]: πιέζω 9.
πίεζευν Imprf. Od. μ, 196; πίεζον Bekker [-ευν 178]: πιέζω 9.
πιεζοῦντος Part. Plut. Alc. 2: πιέζω 9.
πιεῖν (< πιέειν) Inf. Aor. Eur. Cycl. 412; Xen. Cyr. 1, 2, 8: πίνω 8.

---

1 erzeugen, schaffen, wachsen lassen; *Pass.* wachsen, entstehen; sein, pflegen. 2 wachen, Wache halten, bewahren; beobachten; sich, für sich, bei sich aufbewahren. 3 fest machen, befestigen; hineinschlagen, -stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 4 springen, hüpfen. 5 schaden, verletzen, verderben; *Med.* sich selbst schaden. 6 zusammendrücken, Jem. festnehmen, fassen, ergreifen. 7 fett, feist machen, mästen. 8 trinken.

πῑέμεν (< πῑέειν, πῑέναι) Inf. Aor. 2 Il. π, 825; Od. σ, 3; πῑέμεν Hippocr. 3, 555: πίνω 8.

πιέουσα (< πιοῦσα) Part. Aor. 2 Hippocr. 5, 386: πίνω 8.

πιεσ- Aor. -αις Pind. O. 6, 61; -ασα in συμ-Ephipp. Fr. Com. 3, 326: πιέζω 9.

πιεσθ(ῆν) Aor. Pass. -θείς Xen. Equ. 10, 15; -θέντας Her. 4, 11: πιέζω 9.

πιεσθείς Part. Aor. Pass. Od. θ, 336: πιέζω 9.

πιεστέον Vb. Hippocr. 3, 105: πιέζω 9.

πιέσω Fut. Diphil. Com. Fr. 4, 383: πιέζω 9.

πίησθα 2 Sing. Conj. Aor. 2 ep. Il. ζ, 260: πίνω 8.

πιθεῖν Inf. Aor. 2 Aesch. Prom. 204: πείθω 10.

πιθέσθαι Inf. Aor. Med. Pind. O. 13, 74; Soph. O. C. 1334; El. 429; Eur. Suppl. 854: πείθω 10.

πιθέσθην 3 Dual. Aor. 2 Med. Il. ο, 156: πείθω 10.

πίθῃ Conj. Aor. 2 Soph. El. 938; Tr. 570: πείθω 10.

πίθηαι 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. α, 207: πείθω 10.

πιθήσω (< πεπιθήσω) Fut. Od. φ, 369: πιθέω, πείθω 10.

πίθηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. α, 420; Ap. Rh. 3, 26; Soph. Phil. 103; Diphilus Fr. Com. 4, 4, 388. 389; -ησθε Ap. Rh. 2, 1130; Eur. H. F. 348; Ar. Av. 164: πείθω 10.

πῖθι (< πίε) Imper. Aor. 2 Com. Fr. Cratin. 2, 96; Amips. 2, 708; Menandr. 4, 182; Antiphanes 3, 88. 89; Luc. Lex. 20; ἔκπῖθι Eur. Cycl. 570 πίνω 8.

πίθοιμι Opt. Aor. 2 Eur. Suppl. 1062; πίθοι Aesch. Suppl. 940; -οιμεν Theocr. 20 (19), 64: πείθω 10.

πιθοίμην Opt. Aor. 2 Med. Eur. Hipp. 950; Ar. Eccl. 1011; -οιτο Aesch. Sept. 1065; -οισθε Ar. Av. 163: πείθω 10.

πιθόμην (< ἐπιθόμην) 1 Sing. Aor. 2 Med. poet. Il. χ, 103; ι, 228: πείθω 10.

πίθον (< ἔπιθον) Aor. 2 Hes. Op. 817: πείθω 10.

πίθοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. μ, 109 B*: πείθω 10.

πιθοῦ Imper. Aor. 2 Med. Aesch. Suppl. 527; 1039; Soph. Tr. 1228; Eur. Bacch. 309; Pl. Phaed. 117, a (< πείθου): πείθω 10.

πίθωμαι 1 Sing. Conj. Aor. Med. Ar. Nub. 87: πείθω 10.

πιθώμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. σ, 273: πείθω 10.

πιθών (< πεπιθών) Part. Aor. 2 Pind. P. 3, 28. 115; Aesch. Prom. 204. 560; Suppl. 941; Eur. Ion. 840; Fr. dub. XXIV. 112; Ar. Plut. 949; Ran. 1168; Nonn. Dion. 22, 79: πείθω 10.

πιλνάμενος Part. Aor. Man. Ap. 6 (3), 445: πίλναμαι 11.

πίλνᾱς 2 Sing. Praes. Hom. Hym. Cor. 115 (> πίλνασαι, πιλνᾷ): πιλνάω 11.

πίλναται 3 Sing. Praes. Ap. Rh. 4, 950; ὑπερεμ- Luc. Quom. h. scr. s.: πίλναμαι 11.

πίλνατο Imprf. Il. ψ, 368; Hes. Th. 703; -αντο Il. χ, 402: πίλναμαι 11.

πίμπλα (< πίπλη, πίπληθι, πίμπλη) 2 Sing. Imper. Xenarch. Com.: πίμπλημι 12.

πίμπλας Part. -αντες Pl. Rep. 586, b: πίμπλημι 12.

πίμπλασθαι Inf. Praes. Med. Pl. Rep. 442, d: πίμπλαμαι 12.

πίμπλαται (< πίπλανται) 3 Sing. Praes. Xen. Cyneg. 5, 7; ἐμ- Eubul. Fr. Com. 3, 224: πίμπλαμαι 12.

πεμπλεῦσαι Inf. Aor. Hes. Th. 880: πίμπλημι 12.

πίμπλη (< πίπλη, πίπληθι, πίμπλα) 2 Sing. Imper. ἐμ- Sophron. 49: πίμπλημι 12.

πιμπλῆσι 3 Sing. Hes. Op. 299: πίμπλημι 12.

πιμπλῶσαι Part. Aor. Hippocr. 5, 344: πίμπλημι 12.

πίμπρασαι Praes. Med. Luc. Iud. Voc. 8: πίμπρημι 13.

πιμπράναι Inf. Praes. Aesch. Pers. 810: πίμπρημι 13.

πίμπρη 2 Sing. Imper. Eur. Ion. 974; Fr. Syl. 1, 2: πίμπρημι 13.

---

9 (zusammen)drücken, drängen. 10 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 11 sich rasch oder eilig bewegen; fliegen, sich rasch nähern. 12 voll machen, (er-, an)füllen; *Pass.* anfüllen, von, für sich füllen. 13 aufblasen, anfachen, anzünden.

πίμπρησι 3 Sing. Praes. Eur. Tro. 893: *πίμπρημι* 1.
πίμπρῃσι 3 Sing. Conj. *ὑπο-* Ar. Lys. 348 (> *ὑποπίμπρησι*): *ὑποπίμπρημι* 1.
πίν (< *πίνειν*) Inf. Anth. Pal. 11, 140: *πίνω* 2.
πινέμεν (< *πινέμεναι*) Inf. Od. *β*, 305; *η*, 220; *φ*, 69: *πίνω* 2.
πινέμεναι (< *πινέμεν*) Inf. Il. *δ*, 346; *λ*, 641: *πίνω* 2.
πίνεσκον Imprf. iter. Il. *π*, 226: *πίνω* 2.
πινεύμενος Part. Pass. ion. Hippocr. 3, 38: *πίνω* 2.
πίοιμι 1 Sing. Opt. Antiphanes, Fr. Com. 3, 11: *πίνω* 2.
πίομαι (< *πιοῦμαι*) Fut. Il. *ν*, 493; Pind. O. 6, 86; Soph. O. C. 622; Ar. Fr. 294; Pl. Prot. 314, a (*162. 381*): *πίνω* 2.
πιοῦμαι (< *πίομαι*) Fut. Xen. Symp. 4, 7 (Sauppe); Hippocr. 2, 449; Aristot. Rhet. 1, 11: *πίνω* 2.
πιοῦσα (< *πιέουσα*) Fem. Part. Aor. 2 Il. *μ*, 102; Her. 4, 198; *καταπιοῦσα* Hippocr. 5, 382: *πίνω* 2.
πίπλαιτο 3 Sing. Opt. Praes. *ἐμ-* Xen. Symp. 4, 37: *πίμπλημι* 3.
πίπλαμαι 1 Sing. Praes. Med. *ἐμ-* Eur. Ion. 925: *πίμπλημι* 3.
πιπλάς (< *πιμπλάς*) Part. Aesch. Ch. 63: *πίμπλημι* 3.
πιπλέει Praes. Her. 7, 39: *πίμπλημι* 3.
πιπλεὶς Part. Hipp. 2, 220: *πίμπλημι* 3.
πίπλη (< *πίμπλη, πίμπλα, πίπληθι*) 2 Sing. Imper. Ar. Av. 1310: *πίμπλημι* 3.
πίπληθι (< *πίμπλη, πίμπλα, πίπλη*) 2 Sing. Imper. *ἐμ-* Il. *φ*, 311: *πίμπλημι* 3.
πιπράντες Part. Praes. *ἐμ-* Xen. An. 5, 2, 3: *πίμπρημι* 1.
πιπράσκομαι Praes. Pass. Lys. 18, 20; Pl. Phaed. 69, b: *πιπράσκω* 4.
πιπρήσκω Praes. ion. für *πιπράσκω* Callim. Fr. 85; Maneth. 6, 727: *πιπράσκω* 4.
πίπτησι 3 Sing. Conj. ep. Pl. Com. Fr. 2, 665 (Anapäst): *πίπτω* 5.
πίσεο Imper. *ἐμ-* Ther. Al. 677: *πιπίσκω* 6.
πισθέν Part. Aor. Pass. *ἐμ-* Ther. 624: *πιπίσκω* 6.
πιστός (< *ποτός, ποτέος*) Vb. Aesch. Pr. 480: *πίνω* 2.
πῖσω Fut. Pind. I. 5, 74; Eupol. Com. Fr. 2, 471: *πιπίσκω* 6.
πιτν- Praes. *πίτνει* Eur. Med. 1286; *-οντες* Eur. Andr. 358; *-οὖσα* Andr. 573: *πίνω* 2.
πίτνᾱ 3 Sing. Imprf. Il. *φ*, 7: *πίτνημι* 7.
πίτναν 3 Plur. Imprf. st. *ἐπίτνᾰσαν* Pind. N. 5, 11: *πίτνημι* 7.
πίτναντο (< *ἐπίτναντο*) 3 Plur. Imprf. Med. Il. *χ*, 402; Anth. 7, 711: *πίτνημι* 7.
πιτνάς Part. Praes. Od. *λ*, 392: *πίτνημι* 7.
πίτνᾰτε Imper. Anth. 10, 6: *πίτνημι* 7.
πίω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Bion. 1, 45; *-ωσιν* Pl. Prot. 347, e; Xen. Hier. 5, 3; Luc. Dion. 7: *πίνω* 2.
πιφαύσκεαι 2 Sing. Praes. Il. *ι*, 12: *πιφαύσκω* 8.
πιφαυσκέμεν Inf. Od. *λ*, 542: *πιφαύσκω* 8.
πιφαύσκεο 2 Sing. Imper. Praes. Il. *φ*, 99. 333: *πιφαύσκω* 8.
πλαγ(ην) Aor. Pass. *-ῆτ'* in *ἐκ-* Soph. Phil. 226; *-εῖεν* in *κατα-* Thuc. 6, 34; *ἐκ-* Isocr. 6, 75; *-είς* Xen. Cyr. 7, 3, 15; An. 1, 8, 20; *-εῖσα* Soph. El. 1045; *-έντα* Xen. Symp. 4, 23; *-έντες* Cyr. 8, 3, 14; *κατα-* Thuc. 4, 9: *πλήσσω* 9.
πλαγῆναι Inf. Aor. *κατα-* Thuc. 1, 81; Luc. D. Merc. 6, 660; *ἐκ-* Soph. Fr. 629; Dem. 57, 13: *πλήσσω* 9.
πλαγήσομαι Fut. *ἐκ-* Luc. 5: *πλήσσω* 9.
πλαγκτός Vb. Od. *φ*, 363: *πλάζω* 10.
πλάγξ' Aor. Od. *ω*, 307: *πλάζω* 10.
πλάγξασθαι Inf. Aor. Med. Ap. Rh. 3, 261; *ἐπι-* 1066: *πλάζω* 10.
πλάγξειν Fut. *ἀπο-* Ap. Rh. 1, 1220; *-εις* in *παρα-* Nonn. 431: *πλάζω* 10.
πλάγξομαι Fut. Med. Od. *ο*, 312: *πλάζω* 10.
πλαγχθείς Part. Aor. Pass. Il. *ξ*,

---

1 aufblasen, anfachen anzünden. 2 trinken. 3 voll machen, (er-, an) füllen. 4 **verkaufen.** 5 fallen, nieder-, ein-, zusammenfallen; unterliegen; irren; gerathen **wohin.** 6 zu trinken geben. 7 ausbreiten, *Med.* sich ausbreiten. 8 anzeigen, ansagen, ankündigen. 9 schlagen, stossen, stampfen. 10 *πλάζω*

120; Eur. H. F. 1189; Rhas. 283; -θέντες Pind. N. 7, 35: πλάζω 10.

πλαγχθέντ' Part. Aor. Pass. -θέντα Od. ζ, 278; -θέντες ν, 278: πλάζω 10.

πλάγχθη Aor. Pass. Il. λ, 351; Od. α, 2; Pind. N. 7, 37: πλάζω 10.

πλαθ(ην) Aor. Pass. -είην Aesch. Prom. 896; -εῖσα Eur. Heracl. 890; -εῖσ' Andr. 25; -έντα Lys. 12, 48: πελάζω 11.

πλάθω (< πλήθω) Praes. dor. Aesch. Ch. 582: πλήθω 12.

πλακ(η) (< πλεκ(ην), πλεχθ(ην) Aor. 2 Pass. -ῆναι in περι- Luc. Mer. Dial. 2; -είς in ἐμ- Eur. Hipp. 1236; Luc. Philopseud. 27; -έντες in συμ- Symp. 44: πλέκω 14.

πλανηθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Pl. Pol. 263, a: -θέντες Tim. 86, e: πλανάω 13.

πλανηθήσομαι (< πλανήσομαι) Fut. Pass. Luc. V. Hist. 2, 27: πλανάω 13.

πλανήσω Fut. N. T. Matth. 24, 5: πλανάω 13.

πλανητέος (< πλανητός) Vb. Xen. Lac. 9, 5; πλανάω 13.

πλανητός (< πλανητέος) Vb. Pl. Rep. 479: πλανάω 13.

πλᾶξε (< πλῆξε) Aor. dor. Pind. N. 10, 71: πλήσσω 9.

πλασα(μην) Aor. Med. -σθαι Thuc. 19, 60; Xen. An 2, 6, 26; -ένος Thuc. 6, 58: πελάζω 11.

πλαστέον (< πλαστός) Vb. sp. Geop. 6, 2, 4: πλάζω 10.

πλαστός (< πλαστέος) Vb. Hes. Th. 513: πλάζω 10.

πλέει (< πλεῖ) 3 Sing. Praes. offene F. Thuc. 4, 28 (> πλεῖ): πλέω 15.

πλέεν 3 Sing. Imperf. Od. ε, 278; η, 267: πλέω 15.

πλέετε (πλεῖτε) 2 Plur. Praes. Xen. An. 7, 6, 37: πλέω 15.

πλεῖθ' 2 Plur. Praes. apostr. aus πλεῖτε Il. γ, 71: πλέω 15.

πλείοντες Part Praes. Od. π, 368: πλέω 15.

πλεκτός Vb. Aesch. Prom. 709: πλέκω 14.

πλεξ- Aor. -ωσι Nonn. 1, 506; -ασ' in ἐμ- Eur. Or. 262; πλεξάντες Pl. Tim. 77, e; -ασα in συμ- Theocr. 18, 19: πλέκω 14.

πλεξάμενος Part. Aor. 1 Od. κ, 168; Ar. Lys. 790 vgl. ἔπλεξε: πλέκω 14.

πλέξασθαι Inf. Aor. Med. Ap. Rh. 3, 47: πλέκω 14.

πλέομεν (< ἐπλέομεν) 1 Plur. Imprf. Od. ε, 62. 105; κ, 77: πλέω 15.

πλέουσα Fem. Part. Praes. Od. μ, 70: πλέω 15.

πλέτο Imprf. sync. poet. st. ἔπλετο: πέλομαι 16.

πλευσ- Aor. -αιμι in κατα- Dem. 50, 54; πλεύσαιμεν Eur. Hec. 1290; παραπλεῦσαι Thuc. 5, 56; πλεύσας Pl. Menex. 240, b; -ασα Isocr. 8, 86; 17, 19: πλέω 15.

πλευσ(αμην) Aor. Med. -άντων Pind. P. 4, 122: πλέω 15.

πλευσεῖσθαι (< πλεύσεσθαι) Inf. Fut. συμ- Isocr. 17, 19; ἀπο- Luc. Meretr. Dial. 7, 4: πλέω 15.

πλεύσεσθαι (< πλευσεῖσθαι) Inf. Fut. ἀπο- Thuc. 3, 75; ἐπι- 3, 16: πλέω 15.

πλευσθ(ην) Aor. Pass. Arr. An. 6, 28, 6: πλέω 15.

πλευσθήσομαι Aor. Pass. περι- Arr. An. 5, 26: πλέω 15.

πλεύσομαι (< πλευσοῦμαι, πλωσομαι, πλεύσω) Fut. Od. μ, 25; λ, 22; Her. 1, 29; 3, 135; 4, 147. 149 Bredow Dial. Her. p. 373; Xen. An. 5, 7, 8; Dem. 4, 44; 50, 49; ἐκ- Thuc. 4, 27 (381): πλέω 15.

πλευστέος Vb. Ar. Lys. 411 (211): πλέω 15.

πλευσοῦμαι Thuc. 1, 143; Xen. An. 5, 7, 8; Schäfer app. Dem. T. 5 p. 314; Et. M. p. 381, 22 (381): πλέω 15.

πλεύσω (< πλεύσομαι, πλευσοῦμαι) Fut. Philem. Com. Fr. 4, 41; Anth. 91, 248; Polyb.: πλέω 15.

πλεχθ(ην) Aor. Pass. πλεχθέν Pl. Pol. 283, a: πλέκω 14.

πλεχθήσομαι Fut. Pass. ἐμ- Aesch. Prom. 1079: πλέκω 14.

πλέω Conj. -ωμεν Dem. 4, 37; -ωσι

---

umhertreiben, verschlagen; verwirren; *Pass.* umher irren od. schweifen, sich verirren. 11 sich nähern, herzu treten. 12 voll sein oder werden, sich ansammeln, anfüllen. 13 in die Irre, vom rechten Wege abführen; irre machen, zerstreuen. 14 flechten, knüpfen, schlingen. 15 schiffen. 16 sich regen und bewegen, *versari*, sein, sich befinden.

Thuc. 1, 45; Xen. Hell. 1, 6, 29: πλέω 1.

πλέων Part. Praes. Il. η, 88; Od. α, 183: πλέω 1.

πλην(ην) Aor. Pass. -η Pl. Rep. 441, c; -εῖεν Xen. Cyr. 2, 3, 20; -ῆναι Xen. Cyr. 2, 3, 20, -είς Il. ϑ, 12; Lys. 1, 27; 4, 6; Menandr. Fr. Com. 4, 236; -εῖσα Hes. Sc. 422; Soph. Ant. 819; -έντι Il. ο, 117; ϑ, 455; -έντα φ, 50: πλήσσω 2.

πλημήσομαι Fut. Med. -εσϑαι Xen. Cyr. 2, 3, 10; Dem. 18, 263: πλήσσω 2.

πλήμνυσϑαι Inf. Praes. Pass. ἐκ- Thuc. 4, 125: ἐκπλήμνυμι, ἐκπλήσσω 2.

πλῆϑεν Imper. Il. ϑ, 214: πίμπλημι 4.

πληϑυνϑήσομαι Fut. Pass. Luc. Philopatr. 21: πληϑύνω 5.

πληϑύσῃ Conj. Aor. Pl. Tim. 83, e: πληϑύω 6.

πληκτέος Vb. Hesych. κατα- Dinarch. 1, 108: πλήσσω 2.

πλήμενος Part. Aor. 2 ἐμ- Ar. Vesp. 424: πίμπλημι 4.

πλήμην Opt. Ar. Ach. 236: πίμπλημι 4.

1) πλῆντο Aor. 2 Med. sync. ἔμ- Od. ϑ, 16 [150]: πίμπλημι 4.

2) πλῆντο (< ἔπληντο) Aor. sync. Med. Il. ξ, 468 [150]: πελάζω 7.

πληξ- Aor. -αιμι Nonn. 2, 275; -αιμεν in ἐκ- Thuc. 6, 34: πλήσσω 2.

πλῆξ(αμην) Aor. Med. -άμενος Il. π, 125; Qu. Sm. 1, 763: πλήσσω 2.

πλῆξα (< ἔπλαξα) Aor. Od. κ, 162; ἐπι- Nicolaus Fr. Com. 4, 579. 580: πλήσσω 2.

πλήξαντε Dual. Part. Aor. Il. ε, 588: πλήσσω 2.

πλήξας Part. Aor. Il. π, 332; Od. ν, 17; Qu. Sm. 8, 94; Batr. 228: πλήσσω 2.

πλήξειε Opt Aor. Il. κ, 489; Eur. I. A. 1579; ἐπι- Isocr. 6, 91: πλήσσω 2.

πλῆξεν (< πλᾶξα) 3 Sing. Aor. Il. γ, 362; Od. ε, 431; Ap. Rh. 1, 228; 2, 1047: πλήσσω 2.

πλήξῃ 3 Sing. Conj. Aor. Od. σ, 57: πλήσσω 2.

πλήξω Fut. Aesch. Fr. 255; ἐκ- Pl. Rep. 436: πλήσσω 2.

πληρωϑήσομαι (< πληρώσομαι) Fut. Pass. Pl. Phil. 36, a; Dem. 17, 28: πληρόω 9.

πληρωσ(αμην) Aor. Med. -άμενος Xen. Hell. 6, 2, 35; Pl. Gorg. 493, e: πληρόω 9.

πληρώσομαι (< πληρωϑήσομαι) Fut. als Pass. Xen. Equ. 3, 6; Pl. Pol. 286, a; ἀπο- Hippocr. 2, 609: πληρόω 9.

πληρώσω Fut. Aesch. Sept. 477: πληρόω 9.

πλησ- Aor. -ωσι in ἀνα- Qu. Sm. 1, 381; πλήσαιμι Eur. I. A. 234; Hel. 769; -ειε Cycl. 146; -ας in ἐκ- Eur. El. 1290; Tro. 433: πίμπλημι 4.

πλησϑ(ην) Aor. Pass. -ῆναι Soph. Ant. 121; -είς in ἐμ- Eur. El. 430; ὑπερ- Soph. O. T. 779; -ϑεῖσα Pl. Phaedr. 248, c; ἐμ- Luc. Philopseud. 37; vgl. πλῆσϑεν: πίμπλημι 4.

πλῆσϑεν 3 Plur. Aor 1 Pass. für ἐπλήσϑησα: πίμπλημι 4.

πλησϑήσομαι Fut. Pass. N. T. Luc. 1, 15; ἐν- Eur. Hipp. 664; Isocr. 69: πίμπλημι 4.

πλῆσο 2 Sing. Aor. 2 od. Imprf. Med. reflex. Ar. Vesp. 603 [150]: πίμπλημι 4.

πλήσομαι (< πλησϑήσομαι) Fut. Med. Xen. Cyr. 4, 1, 4: πίμπλημι 4.

πλήσω Fut. Eur. Cycl. 244; Hipp. 691; ἐν- H. F. 572; Pl. Alc. I., 105: πίμπλημι 4.

1) πλῆτο Aor. 2 od. Imprf. Med. Il. σ, 50; Hes. Sc. 146; Ap. Rh. 1, 1052 [150]: πίμπλημι 4.

2) πλῆτο Aor. Med. sync. Il. ξ, 438: πελάζω 10.

πλῆτο Opt. Ar. Lys. 235: πίμπλημι 4.

---

1 schiffen. 2 schlagen, stossen, stampfen. 3 erschrecken, betäuben; *Pass.* ausser sich sein. 4 voll machen, (er-, an)füllen. 5 füllen, vermehren, vergrössern; *intr.* voll sein, sich füllen, zunehmen, wachsen. 6 voll sein oder werden, sich ansammeln; anfüllen. 7 sich nähern, herzu treten. 8 fest machen, befestigen; hineinschlagen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 9 voll machen, füllen; *Pass.* erfüllt werden, voll sein. 10 sich nähern. 11 sich rasch oder eilig bewegen; fliegen, sich rasch

πληχθεῖσα Part. Aor. Pass. ἐκ- Eur. Tro. 183: πλήσσω 2.
πλῦναν 3 Plur. Aor. Od. ζ, 93; πλῦναι, δια-, ἐκ-, κατα- Ar. Fr. Com. 2, 1184: πλύνω 13.
πλυνεῖται 3 Sing. Fut. Med. Ar. Plut. 1064: πλύνω 12.
πλυνέουσα Part. Fut. Od. ζ, 59; -έουσαι 31: πλύνω 13.
πλύνεσκον Imprf. iter. Il. χ, 155: πλύνω 13.
πλῦνέω (< πλύνω) Fut. s. πλυνέουσα und πλυνέουσαι 14.
πλυνοῦμαι Fut. Med. pass. ἐκ- Ar. Plut. 1064 (374): πλύνω 13.
πλῦνῶ (πλυνέω) Fut. Ar. Thesm. 248; Antiph. Com. Fr. 3, 12; Dem. 39, 11: πλύνω 13.
πλυτέος Vb. Com. Fr. 3, 470: πλύνω 13.
πλώεσκον Imprf. iter. ἐπι- Ap. Rh. 1, 549: πλώω 12.
πλώοιεν 3 Sing. Opt. Od. ε, 240: πλώω 12.
πλῶον Imprf. Il. φ, 302: πλώω 12.
πλωσ- Aor. vgl. ἔπλωσα, -αντες Her. 4, 156; ἐπιπλώσαι Batr. 51: πλώω 12.
πλώς 2 Sing. ἐπι- Il. ζ, 291; Her. 2, 116 Orac.: πλώω 12.
πλώσομαι (< πλεύσομαι, πλευσοῦμαι) Fut. -εσθαι in ἀπο- Her. 8, 5; παρα- Orph. Arg. 1278: πλώω 12.
πλώσω Fut. sp. Lycophr. 1044: πλώω 12.
πλωτός Vb. Od. λ, 3: πλώω 12.
πνείεσκε Imprf. iter. Ap. Rh. b. Et. M. p. 819, 41; Anth. 8, 193; ἐκ- Qu. Sm. 11, 47: πνείω ep. πνέω 15.
πνεῖν (< πνεῦν) Inf. Eur. Cycl. 624: πνέω 15.
πνειοντ- Stammform des Part. Praes. -ε Il. ν, 385; -ες β, 536 B*; Hes. Sc. 24; ἀνα- Qu. Sm. 1, 412; -ουσα Od. η, 119; Qu. Sm. 5, 120: ἀπο- Hes. Th. 324: πνέω 15.
πνέομεν 1 Plur. Praes. Pind. N. 6, 1: πνέω 15.
πνέοντες Part. Praes. Theocr. 18, 55; -όντων Soph. Tr. 1160: πνέω 15.
πνέουσα (< πνεύουσι) Fem. Part. Praes. Aesch. Ch. 851: πνέω 15.
πνέουσι Eur. Alc. 493: πνέω 15.
πνεῦν Pind. P. 4, 225 [184]: πνέω 15.
πνευσθ(ην) (< πνευσθ(ην)) Aor. Pass.: πνέω 15.
πνευσ- Aor. -ειε Alexis. Fr. Com. 3, 403; -ειαν Theocr. 12, 10; -σαι Eur. I. A. 1324; ἐκ- Heracl. 565; -ας Phoen. 789; -αις Pind. O. 11 (10), 93; -ας Eur. Phoen. 789; -ωμεν in αμ- Qu. Sm. 1, 197: πνέω 15.
πνεῦσαι Inf. Aor. Eur. I. A. 1324: πνέω 15.
πνευσθ(ην) (< πνεύθην) Aor. Pass.: πνέω 15.
πνευσθήσομαι Fut. Pass. δια- Aret. P. 77: πνέω 15.
πνεύσομαι (< πνευσοῦμαι, πνεύσω) Fut. ἐκ- Eur. H. F. 886: πνέω 15.
πνευσοῦμαι (< πνεύσω, πνεύσομαι) Fut. dor. Ar. Ran. 1221; Aristot. Meteor. 2, 8: πνέω 15.
πνεύσω Fut. sp. Anth. 9, 112; -ουσιν in ἀνα- Qu. Sm. 10, 228; -ει 13, 516: πνέω 15.
πνιγ(ην) Aor. 2 Pass. πνιγῶ (ἀπο-) Luc. De Luct. 18; -είη Ar. Equ. 940; -ῆναι ἐναπο- Luc. de morte Peregr. 24; -είς ἀπο- Luc. de morte Peregr. 37; -έντες [Luc.] Philopatr. 22: πνίγω 16.
πνιγήσομαι Fut. ἀπο- Ar. Nub. 1504; Luc. D. Mar. 6, 3; Navig. 19: πνίγω 16.
πνιξ- Aor. -αιμι in ἀπο- Ephippus Fr. Com. 3, 340; -αι Ar. Vesp. 1134; Antiphanes Fr. Com. 3, 110. 111; Xen. Hell. 3, 1, 14; -αντες Her. 2, 92: πνίγω 16.
πνιξοῦμαι (< πνίξω) Fut. Med. reflex. Epicharm. 106: πνίγω 16.
πνίξω Fut. ἀπο- Pl. Com. Fr. 2, 686; Antiph. Com. Fr. 3, 93; Luc. Char. 23: πνίγω 16.
πνύε Imper. ἄμπνυε erhole dich Il. χ, 222: πνύω 17.
ποθ(ην) Aor. Pass. ἀναποθῇ Hippocr. 3, 212; ἐκποθῇ Pherecrat. Pl. Critia 111, d: πίνω 18.

---

nähern. 12 schwimmen, schiffen. 13 waschen, spülen, reinigen; in der Sprache des gemeinen Lebens ausschelten, schimpfen. 14 arbeiten, sich anstrengen, abmühen; tr. zu Stande bringen, bewerkstelligen. 15 wehen, blasen, hauchen. 16 (er)sticken, erwürgen, erdrosseln; dämpfen, schmoren. 17 wieder zu Athem kommen. 18 trinken.

πόθατος (< ποθητός, ποθεστός) Vb. Bion. 1, 58: ποθέω 1.
ποθέεσκε Imprf. iter. Il. α, 492: ποθέω 1.
πόθεον Imprf. Il. ψ, 16: ποθέω 1.
ποθέοντες Part. Il. λ, 161; -ε ε, 234: ποθέω 1.
ποθέουσα Fem. Part. Praes. Od. σ, 204; Aesch. Pers. 542: ποθέω 1.
ποθεσ- s. ἐπόθησα: ποθέω 1.
ποθέσαι Inf. Aor. Od. β, 315; δ, 748: ποθέω 1.
πόθεσαν Aor. Il. ο, 219 (**267**): ποθέω 1.
ποθέσομαι Fut. Med. Lys. 8, 18: ποθέω 1.
ποθεστός (< ποθητός, ποθατός) Vb. ἀ- Od. ρ, 296: ποθέω 1.
ποθήμεναι Inf. Aor. 2 Od. μ, 110: ποθέω 1.
ποθησ- s. ἐπόθησα: ποθέω 1.
ποθήσομαι Fut. Pass. Lys. 8, 18; κατα- Ar. Vesp. 1502: πίνω 2.
ποθήσω Fut. Xen. Mem. 3, 11, 3; ἐπι- Her. 5, 93: ποθέω 1.
ποθητός (< ποθατός, ποθεστός) Vb. Bökh. Inscrpt. Vol. I. pag. 801; Aelian. N. A. 7, 2: ποθέω 1.
ποιέσκετο Imprf. iter. Her. 7, 119 [**141**]: ποιέω 3.
ποίησα (< ἐποίησα) Aor. Il. ά, 608: ποιέω 3.
ποιῆσαι Inf. Aor. Od. α, 250; π, 127: ποιέω 3.
ποιήσαιμεν 1 Plur. Opt. Aor. Il. ω, 666; Dem. 39, 12: ποιέω 3.
ποιησαίμην 1 Sing. Opt. Aor. Med. Lys. 1, 1: ποιέω 3.
ποιήσας Part. Aor. Od. ι, 524: ποιέω 3.
ποιήσασθαι Inf. Aor. Med. Il. σ, 259: ποιέω 3.
ποιήσατο 3 Sing. Opt. Aor. Il. θ, 2; Hym. 4, 44: ποιέω 3.
ποιήσειαν 3 Plur. Opt. Aor. Od. ν, 42: ποιέω 3.
ποιήσειεν Opt. Aor. Od. α, 387: ποιέω 3.
ποιησέμεν Inf. Fut. Od. φ, 399: ποιέω 3.
ποιήσομαι Fut. Med. Il. ι, 397; Isocr. 12, 25: ποιέω 3.
ποίησον Imper. Aor. Il. ζ, 646: ποιέω 3.
ποιητέος Vb. Pl. Rep. 361, c: ποιέω 3.
ποινάσομαι Fut. -όμεσθα Eur. I. T. 1433: ποινάω 4.
ποιοίην Opt. Ar. Vesp. 248; Isocr. 12, 24; -η Xen. Oec. 20, 11: ποιέω 3.
ποιπνύεσκον Imprf. iter. περι- Qu. Sm. 6, 153; 7, 351: ποιπνύω 5.
ποιπνύσαντι Part. Aor. Il. θ, 219: ποιπνύω 5.
ποιπνύσασαι Fem. Part. Aor. Od. ν, 149: ποιπνύω 5.
πολεμηθήσομαι (< πολεμήσομαι) Fut. Pass. Polyb. 2, 41: πολεμέω 6.
πολεμήσομαι (< πολεμηθήσομαι) Fut. Med. Thuc. 1, 68; 8, 43; Dem. 23, 110 (**374**): πολεμέω 6.
πολεμητέος Vb. Thuc. 1, 79: πολεμέω 6.
πολεμίξω (< πτολεμίξω) Fut. -ομεν Il. ω, 667; -ων Il. κ, 451: πολεμίζω 7.
πολεμώθη Aor. Pass. ἐκ- Her. 3, 66: πολεμόω 8.
πολεμωσ- Aor. ἐκ- -ώσωσι Her. 4, 120; -ῶσαι ib.: πολεμόω 8.
πολιορκήθ(ην) Aor. Pass. πολιορκηθέω Pl. Rep. 708, b: πολιορκέω 9.
πολιορκηθήσομαι (< πολιορκήσομαι) Fut. Pass. Xen. 4, 8, 5: πολιορκέω 9.
πολιορκήσομαι (< πολιορκηθήσομαι) Fut. Med. als Pass. Her. 8, 49; Thuc. 3, 109: πολιορκέω 9.
πολιορκήσω Fut.: πολιορκέω 9.
πολιορκητέος Vb. Xen. Cyr. 7, 5, 8: πολιορκέω 9.
πολιτευθ(ην) Aor. Pass. -θείη Xen. Mem. 4, 4, 16; -ῆναι Pl. Leg. 693, e: πολιτεύω 10.
πολιτεύσομαι Fut. Med. Ar. Equ. 1365; Xen Athen. 3, 9: πολιτεύω 10.
πολιτεύσοντο Opt. Fut. Pass. Xen. Hell. 2, 3, 311; 5, 3, 25: πολιτεύω 10.

---

1 wünschen, verlangen, begehren, ersehnen. 2 trinken. 3 machen, thun. 4 strafen, rächen, verfolgen, sich rächen an . . . 5 schnaufen, ausser Athem sein; eifrig, thätig, geschäftig sein; sichs angelegen sein lassen. 6 Krieg führen, kriegen; mit Krieg überziehen, bekriegen. 7 (be)kriegen, (be)kämpfen. 8 verfeinden, zum Feinde machen; *Med.* sich Jem. verfeinden. 9 (eine Stadt) einschliessen, belagern; bedrängen, plagen. 10 zum

πονᾱθῇ Conj. Aor. Pass. Pind. O. 6, 11: *πονέω* 11.

πονέεσθαι Inf. Praes. Med. Il. *κ*, 116. 117; Qu. Sm. 1, 451; 4, 370; Bion. 5 (5a): *πονέω* 11.

πονέοιτο 3 Sing. Opt. Il. *υ*, 359: *πονέω* 11.

πονέοντο Imprf. Il. *ω*, 444 *Γ**: *πονέω* 11.

πονεσ- s. *ἐπόνεσα*.

πονέσομαι (< *πονήσομαι*) Fut. Med. Luc. Asin. 9: *πονέω* 11.

πονέσω [1]) (< *πονήσω* [1]) Fut. Hippocr. 4, 512; Aristot. Mechan. 25, p. 856; V. T. Esai 19, 10: *πονέω* 11.

πονεώμεθα 1 Plur. Conj. Il. *κ*, 70; Qu. Sm. 2, 275: *πονέω* 11.

πονήατο (< *πεπονήατο*) 3 Plur. Plsprf. Orph. Arg. 1160: *πονέω* 11.

πονηθ(ην) Aor. Pass. vgl. *πονησάμην* (*388*): *πονέω* 11.

πονησ- (< *πονεσ-*) Aor. *-ήσαις* Pind. I 1, 40; *-αντος* Pl. Tim. 70, d (*267*): *πονέω* 11.

πονησάμενος Part. Aor. Od. *ι*, 250. 310. 343; *-οι* *λ*, 9; *μ*, 151 (*388*): *πονέω* 11.

πονήσομαι (< *πονέσομαι*) Fut. Med. Od. *χ*, 377: *πονέω* 11.

πονήσω [1]) (< *πονέσω* [1]) Fut. Aesch. Prom. 343; Pl. Rep. 410, b; Hippocr 2, 611: *πονέω* 11.

πονητέον Vb. Pl. Rep. 404, d; Isocr. 15, 285: *πονέω* 11.

πόρε Imper. Pind. I. 7 (6), 70: *πόρω* 12.

πορε(ν) (*ἔπορε*) Aor. 2 Il. *α*, 72 *Δ**: *πόρω* 12.

πορεῖν (< *πεπορεῖν* Pind. P. 2, 57 > *πεπαρεῖν*) Inf. Aor. 2: *πόρω* 12.

πορευθ(ην) Aor. Pass. *-θῆμεν* Pl. Tim. 69, a; *-θῆναι* 84, e; *-θείς* 24, e (*388*): *πορεύω* 13.

πορευθ(ην) Aor. Pass. *-θῶμεν* Pl. Tim. 69, a; *-θῆναι* 64, e; *-θείς* Rep. 365, b: *πορεύω* 13.

πορευθήσομαι (< *πορεύσομαι*) Fut. Pass. Boekh's Inscrpt. 87: *πορεύω* 13.

πορευσ- Aor. *πορεῦσαι* Pl. Phaed. 107, e; *πορεύω* 13.

πόρευσα Aor. Pind. N. 7, 29: *πορεύω* 13.

πορεύσομαι (< *πορευθήσομαι*) Fut. Med. Soph. Ant. 81; O. T. 676; O. C. 827; Xen. Mem. 3, 11, 18; Pl. Symp. 190, d; Phaed. 115, a; Dem. 18, 124: *πορεύω* 13.

πόρευσον Imper. Aor. Pind. O. 1, 77: *πορεύω* 13.

πορεύσω Fut. Eur. Phoen. 985; Thuc. 4, 132: *πορεύω* 13.

πορευτέον (< *πορευτός*) Vb. Pl. Rep. 452, e; Leg. 968, b: *πορεύω* 13.

πορευτός (< *πορευτέον*) Vb. Aesch. Ag. 287: *πορεύω* 13.

πόρῃ (< *πόρῃσιν*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. *χ*, 7: *πόρω* 12.

πόρθεον Imprf. Od. *ξ*, 264; *ρ*, 433: *πορθέω* 14.

πόρθησε Aor. Pind. N. 4, 26: *πορθέω* 14.

πορισῦμαι Fut. Med. Pl. Eryx. 404; Dem. 35, 41: *πορίζω* 15.

πορισαμ(ην) Aor. Med. *-ασθαι* Xen. Mem. 1, 6, 5; Pl. Phaedr. 269, d; *-άμενος* Rep. 427, d; Xen. Mem 3, 11, 8: *πορίζω* 15.

πορισθ(ην) Aor. Pass. *-θείη* Pl. Eryx 404, d; *-θῆναι* Rep. 437, c: *πορίζω* 15.

ποριῶ Fut. Ar. Equ. 1079. 1101; Thuc. 6, 29: *πορίζω* 15.

πόροι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. *ξ*, 460; *π*, 392: *πόρω* 12.

πόροις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Od. *ι*, 267: *πόρω* 12.

1) *πόρον* 1 Sing. Aor. 2 Il. *ω*, 60; Od. *τ*, 255: *πόρω* 12.

2) *πόρον* 3 Plur. Aor. 2 Il. *ζ*, 218: *πόρω* 12.

πορόντες Plur. Part. Od. *τ*, 460: *πόρω* 12.

πορσῦναι Inf. Aor. Eur. Alc. 1074; El. 414: *πορσύνω*, zubereiten.

πόρωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Il. *ψ*, 893: *πόρω* 12.

[1]) Et. M. p. 130, 3; Choerob. in Bekker An. p. 654, 18.

Bürger machen, den Staat verwalten; *intrans. bes. Dep. Med. mit Aor. Pass.* als Bürger leben, handeln. 11 arbeiten, sich anstrengen, abmühen; *tr.* zu Stande bringen, bewerkstelligen. 12 geben, schenken; verschaffen, zu Wege bringen. 13 bringen wohin, fahren, überfahren, über Wasser und Land senden. 14 zerstören, verwüsten, plündern. 15 in den Gang, auf den Weg bringen; hinführen; verschaffen, liefern, darreichen.

πορών Part. Il. φ, 80: *πόρω* 1.
πόρωσι 3 Plur. Conj. Aor. Il. π, 86: *πόρω* 1.
ποτέοντο Imprf. Hes. Th. 691: *ποτέομαι* 2.
ποτέος (< *ποτός*, *πιστός*) Vb. Pl. Leg. 674: *πίνω* 3.
ποτήσομαι Fut. Mosch. 2, 145 Meineke: *ποτάομαι* 2.
ποτός (< *ποτέος*, *πιστός*) Vb. Aesch. Ag. 1408: *πίνω* 3.
πραγματευθ(ην) (< weniger üblich als *πραγματευ(σαμην)* Aor. Pass. (*388*): *πραγματέυομαι* 4.
πραγματευσ(αμην) (< üblicher als *πραγματευθ(ην)*) Aor. Med. *-άμενος* Pl. Eryx. 398, e (*386*): *πραγματεύομαι* 4.
πραθ(ην) Aor. Pass. *πραθείη* Lys. 4, 13; Isae. 7, 28; Pl. Leg. 849, b; *-θείς* Soph. Tr. 252; Dem. 57, 18; *πραθεῖσα* Eur. Tro. 936; *-είσης* Pl. Ep. 347, b; *-θέντα* Aesch. Ag. 1041: *πιπράσκω* 5.
πραθήσομαι Fut. Pass. selt. u. unatt. Sopat. Athen. 4, 160: *πιπράσκω* 5.
πρακτέον Vb. Pl. Rep. 457, a; Demod. 381, c: *πράσσω* 6.
πραξ- Aor. *-αιμι* Aesch. Suppl. 399; *-αις* Pl. Rep. 353, d; *-εισας* Soph. El. 801; Eur. Andr. 463; *-εισν* Pl. Rep. 592, b; *-αιμεν* Aesch. Sept. 4; Xen. Cyr. 5, 3, 31; *-ιαν* Eur. Ion. 1560; *πρᾶξαι* Thuc. 1, 70; Pl. Prot. 319, b; *πράξαις* Pind. O. 8, 73; *-αντες* Pl. Gorg. 514, a: *πράσσω* 6.
πραξαμ(ην) Aor. Med. Soph. O. C. 497; *-ασθαι* Pind. P. 4, 243; Pl. Hipp. mai. 282, c; Dem. 43, 38; Pl. Hipp. mai. 382, c: *πράσσω* 6.
1) *πράξομαι* (< *πραχθήσομαι*) Fut. Med. Xen. Hell. 6, 2, 36; Pl. Phaedr. 452, a; *-όμενοι* in *δια-* Xen. Cyr. 7, 5, 45: *πράσσω* 6.
2) *πράξομαι* (< *πραχθήσομαι*, *περάσομαι*) Fut. Med. als Pass. Pl. Rep. 452: *πράσσω* 6.
πράξω Fut. Aesch. Eum. 896; Pl. Rep. 519, e; Crit. 45, d; Dem. 19, 51: *πράσσω* 6.
πρατέος (< *πρατός*) Vb. Pl. Leg. 849: *πιπράσκω* 5.
πρατός (< *πρατέος*) Vb. Soph. Tr. 276: *πιπράσκω* 5.
πραϋν- Praes. *-ειν* Pl. Pol. 268, b; *-οντα* Pol. 501, c; *-ωσι* Xen. Hipp. 1, 8; *-εσθαι* Equ. 9, 11: *πραΰνω* 7.
πραΰνω (< *πρηΰνω*) Praes. Xen. Equ. 9, 6: *πραΰνω* 7.
πραχθ(ην) Aor. Pass. *-θῆ* Pl. Crit. 44 15; *-θείη* Dem. 40, 36; *θῆναι* Dem. 19, 173; *-θέν* Eur. Andr. 1080; Pl. Prot. 324, b; *-θέντων* Pl. Leg. 867, b. c; *-θέντων* Thuc. 1, 22: *πράσσω* 6.
πραχθήσομαι Fut. Pass. Xen. An. 7, 6, 7: *πράσσω* 6.
πρέπεν Imprf. Pind. P. 2, 70: *πρέπω* 8.
πρέψω Fut. selten Aesch. Eum. 995; Pl. Pol. 269, c; 288, c: *πρέπω* 8.
πρηξ- Aor. *πρήξαντα* Od. γ, 60: *πρήσσω*, *πράσσω* 6.
πρῆξαι Inf. Aor. Il. α, 562; Od. π, 88; *πρήσσω*, *πράσσω* 6.
πρήξειν Inf. Fut. Her. 4, 156; vgl. *πρήξειν*: *πρήσσω*, *πράσσω* 6.
πρήξω (< *πράξω*) Fut. Hes. Op. 402; vgl. *πρήξειν*: *πρήσσω*, *πράσσω* 6.
πρησ- Aor. Il. β, 415; *-σαι* Soph. Ant. 201; *πρησ-* Qu. Sm. 12, 568; *-αντες* Qu. Sm. 11, 435: *πίμπρημι* 9.
πρῆσε (< *ἔπρησε*) Aor. Il. π, 350: *πίμπρημι* 9.
πρησθ(ην) Aor. Pass. *-θέντα* Qu. Sm. 14, 416; *-θέντες κατα-* Luc. De Par. 57: *πίμπρημι* 9.
πρησθήσομαι Fut. Pass. V. T. Num. 5, 27: *πίμπρημι* 9.
πρήσομαι (< *πρησθήσομαι*) Fut. Med. *-εσθαι* Luc. De Dea Syr. 7; *ἐνι-* Qu. Sm. 1, 494: *πίμπρημι* 9.
πρήσω Fut. Aesch. Sept. 434; *ἐμ-* Il. ι, 242; Thuc. 6, 64: *πίμπρημι* 9.
πρηΰνω (< *πραΰνω*) Praes. ion. Hes. Th. 254: *πραΰνω* 7.
πριαίμην Opt. Aor. 2 Soph. Ai. 477; Ant. 1171; Eupol. Fr. Com. 2, 547; Xen. Cyr. 3, 1, 36; Mem. 2, 5, 3; *-αιο* Cyr. 3, 1, 36 (*302*); *-αιτο* 3, 1, 41; 5, 3, 10; *-μεθα* An. 3, 1, 20; *-αιντο* Ag. 1, 18: *πρίαμαι* 10.

---

1 geben, schenken; verschaffen, zu Wege bringen. 2 fliegen, flattern. 3 trinken. 4 *πελάω* poet. Nbf. von *πελάγω* sich nähern. 5 verkaufen. 6 eine Sache, ein Geschäft betreiben; sich womit abgeben, beschäftigen. 7 beschwichtigen, mildern, beschwichtigen. 8 hervortreten, -ragen, -stechen. 9 aufblasen, anfachen, anzünden. 10 erkaufen, bestechen, dingen.

πρίαιο 2 Sing. Aor. 2 Pl. Riv. 135, b (*302*): *πρίαμαι* 10.

πριάμενος Part. Aor. 2 Isae. 5, 11; *-ον* Xen. Cyr. 4, 3, 7; Pl. Theael. 197; *-οι* Lys. 22, 15, b; *-μενοι* Xen. An. 6, 2, 22; *-μένῳ, -μένον, -μένοις* Pl.; *-ους* Lys. 7, 8: *πρίαμαι* 10.

πρίασθαι Inf. Aor. Eur. I. A. 342; Med. 233; Xen. Mem. 2, 5, 2; Cyr. 3, 2, 19; Pl. Rep. 333, b; Dem. 45, 71; Ar. Fr. Com. 2, 1099: *πρίαμαι* 10.

πρίασο (< *πρίω*) Imper. Aor. Ar. Ach. 870: *πρίω* 11.

πρίατο 3 Sing Aor. 2 Od. *α*, 430; *ο*, 483; *ξ*, 115. 452; Pind. P. 6, 39: *πρίαμαι* 10.

πρῖε Imper. Praes. Ar. Ran. 927; Lachr. Fr. 777: *πρίω* 11.

πρίῃ Luc. Vitar. Auct. 26, 566: *πρίαμαι* 10.

πρίηται 3 Sing. Conj. Dem. 7, 7; 37, 37: *πρίαμαι* 10.

πρισ- Aor. s. *ἔπρισα*.

πρισθ(ην) s. *ἐπρίσθην*.

πριστός Vb. Od. *σ*, 196; *τ*, 564: *πρίω* 11.

πρίω (< *πρίασο*) Imper. Aor. Ar. Ach. 34; Eupol. bei His p. 453 Piers., Cephisod. bei Ath. 12, p. 353, a; Hegemon. Fr. Com. 2, 743: *πρίαμαι* 10.

πρίωμαι Conj. Aor. 2 Ar. Ach. 812; Ar. Ran. 1229; Luc. Vitar. Auct. 2, 542; 9, 549 (*302*): *πρίαμαι* 10.

προβέβηκα Perf. Il. *ζ*, 125: *προβαίνω* 12.

προβεβήκῃ Conj. Perf. Il. *π*, 54: *προβαίνω* 12.

προβεβώς Part. Praes. Il. *ν*, 18: *προβίβημι* 12.

προβιβῶντα Acc. Part. Praes. Od. *ο*, 555: *προβαίνω* 12.

προβιβῶντος Gen. Part. Praes. Il. *π*, 609: *προβαίνω* 12.

προεῖκε (< *προέηκε*) Il. *ρ*, 545: *προΐημι* 13.

προήσειν Inf. Fut. Pind. P. 4, 296: *προΐημι* 13.

προθυμηθ(ην) Aor. Pass. *-θῶ, -θείη, -θεῖεν, προθυμήθητι* Plat. Phaed. 58, d; *-θῆναι, -θείς*: *προθυμέω* 14.

προθυμηθήσομαι (< *προθυμήσομαι*) Pl. Phaed. 91, a; 115, c (> *προθυμήσομαι*): *προθυμέω* 14.

προθυμήσομαι (< *προθυμηθήσομαι*) Fut. Xen. Cyr. 2, 3, 3; Pl. Phaed. 91, a; 115, c (> *προθυμήσομαι*): *προθυμεω* 14.

προθυμητέον Vb. Pl. Phaed. 90, e; Tim. 53, e; *-τέα* Leg. 770, b: *προθυμέω* 14.

προΐει 3 Sing. Impf. Il. *α*, 326 *B**: *προΐημι* 13.

προΐεσ Imper. Od. *ω*, 419: *προΐημι* 13.

προΐεσκ Impf. für *προΐην* Od. *κ*, 100; *μ*, 9: *προΐημι* 13.

προϊεῖσα Fem. Part. Od. *β*, 92: *προΐημι* 13.

προΐξασθαι Inf. Aor. *κατα-* f. L. Themist. 2, p. 25; B. u. Et. M. p. 495, 32: *προΐξομαι* 15.

προΐξεται, -εσθαι s. u. *προΐξομαι* 15.

προΐξομαι (< *προίξομαι*) Fut. ion. *-ονται* in *κατα-* Her. 5, 105; *-εαι* 7, 17; *-εται* 3, 156; *-εσθαι* 3, 36: *καταπροίσσομαι* 15.

προίξομαι (< *προΐξομαι*) Fut. att. *καταπροίξει* aus der Volkssprache Ar. Vesp. 1366; Thesm. 566; Equ. 435: *προΐξομαι* 15.

προοΐσάμενος Part. Aor. erst Georg. Pachim. p. 147, c; 264, c: *προΐσσομαι* 15.

προοῦ 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. (*256. 312*): *προΐημι* 13.

προσαυδήτην 3 Dual. Il. *λ*, 136; *χ*, 90: *προσαυδάω* 16.

προσθέοιτο 3 Sing. Opt. Aor. Med. Her. 1, 53: *προστίθημι* 17.

προὔβαλε Aor. 2 st. *προέβαλε*: *προβάλλω* 18.

προὐβαλόμην Aor. 2 Med. *-ου* Soph. Phil. 1017; Pl. Leg. 756, a: *προβάλλω* 18.

προὔβη Aor. 2 für *προέβη* Pol. 2, 1, 3: *προβαίνω* 12.

προὐβλήθην, -ησαν Aor. Pass. Xen. Hell. 1, 7, 39: *προβάλλω* 18.

προὐγγυάω st. *προεγγυάω* 19.

---

11 durchbohren, knirschen, beissen, packen. 12 vorschreiten, vorwärts schreiten, gehen. 13 ent-, aussenden. 14 geneigt sein, gern wollen; bestreben, begehren, verlangen. 15 Gabe fordern, betteln. 16 ansprechen, anreden. 17 auftragen, auflegen, auferlegen. 18 vor-, hinwerfen. 19 Bürgschaft leisten lassen.

προΰγραφε Imprf. st. *προέγραφε*: *προγράφω* 1.

προυδιδάξατο Aor. Med.: *προδιδάσκω* 2.

προὔδοσαν Aor. Dem. 9, 56: *προδίδωμι* 3.

προὔδωκα Aor. 1 st. *προέδωκα* Eur. Or. 1588; Lys. 26, 23; Dem. 18, 48; 21, 216: *προδίδωμι* 3.

προὐθέμην Aor. Med. Eur. I. T. 1225: *προτίθημι* 4.

προὔθεντο 3 Plur. Aor. Soph. O. C. 419: *προτίθημι* 4.

προὔθετο Aor. 2 Med. für *προέθετο*: *προτίθημι* 4.

προὔθηκα Aor. 1 Il. ω, 409; Eur. Suppl. 428; Eubul. Fr. Com. 3, 310: *προτίθημι* 4.

προὐθυμήθην Aor. Pass. *-ημεν* Xen. An. 4, 1, 22; *-ην* Pl. Phaed. 69, d: *προθυμέω* 5.

προὔκειτο 3 Sing. Imprf. Hes. Sc. 312; Soph. Tr. 702: *πρόκειμαι* 6.

προὔμαθον Aor. 2 Soph. Phil. 538: *προμανθάνω* 7.

προὐνέπω st. *προενέπω*.

προὐξεπίσταμαι st. *προεξεπίσταμαι*.

προὐξεργάζομαι st. *προεργάζομαι*.

προὐξερευνάω st. *προεξερευνάω*.

προυσελοῦμεν [1]) 1 Plur. Praes. Ar. Ran. 730 Porson. Blomfield. Dindorf: *προσελέω* 8.

προυσελούμενος [1]) Aesch. Prom. 438: *προσελέω* 8.

προὐτίθει Imprf. st. *προετίθει*.

προὔτυψα Aor. st. *προέτυψα*.

προυφασιζόμην Imprf. *-ετο* Thuc. 1, 90; Ar. Lys. 756: *προφασίζομαι* 9.

προὐφασισάμην Aor. *-ατο* Xen. Cyr. 2, 2, 30; *-ασθαι* Oec. 20, 14; vgl. *προφασισθ(ην)*: *προφασίζομαι* 9.

προὔχοντα Part. Praes. Il. ψ, 325: *προέχω* 10.

προὔχοντι Dat. Part. Praes. Il. χ, 97: *προέχω* 10.

προὔχουσιν 3 Plur. Praes. für *προέχουσιν* Od. κ, 90: *προέχω* 10.

προφασιοῦμαι (< *προφασίσομαι*) Fut. Aesch. 3, 24: *προφασίζω* 9.

προφασισθ(ην) Aor. Pass. *-θέν* Thuc. 8, 33; vgl. *προυφασισαμην*: *προφασίζομαι* 9.

προφασίσομαι (< *προφασιοῦμαι*) Fut. sp. Schol. Ar. Eccl. 1019: *προφασίζομαι* 9.

πταισ- Aor. *πταίση* Her. 9, 101; *-ωμεν* Pl. Phil. 45, a; *-ας* Aesch. Prom. 926; *-αντα* Pl. Rep. 553, a; Xen. Cyr. 3, 1, 26: *πταίω* 12.

πταισθ(ην) s. u. *ἐπταίσθην*.

πταιστός Vb. *εὐ-* Hippocr. 1, 78; *ἀ-* Xen. Equ. 1, 6 (*211*): *πταίω* 12.

πταίσω Fut. Dem. 2, 20: *πταίω* 12.

πτακών Part. Aor. 2 *καταπτακών* Aesch. Eum. 252: *καταπτήσσω* 13.

πτάμενος Part. Aor. 2 Eur. Bacch. 90; *-α* Eur. Ion. 460; *-ας* Eur. Bacch. 90; *-μένη* Qu. Sm. 1, 617; *-μένῳ* Eur. I. A. 796: *πέταμαι* 14.

πτάραντες Part. Aor. Pass. Aristot. 33, 16: *πταίρω*, *πτάρνυμι* 15.

πτάρε Imper. Pl. Symp. 185, e (*244*): *πταίρω* 15.

πταρεῖν Inf. Aor. Her. 7, 107 (*244*): *πταίρω* 15.

πταρείς Part. Aor. Pass. Hippocr. 5, 211 vgl. *πταρῇ*: *πταίρω* 15.

πταρῇ [1]) Conj. Aor. Pass. Anth. 11, 268; vgl. *πταρείς*: *πταίρω*, *πτάρνυμι* 15.

πτάρνυται 3 Plur. Praes. Med. Philemo Fr. Com. 4, 38; Xen. An. 3, 2, 8: *πτάρνυμι* 15.

πτάτο (< *ἐπτατο*) 3 Sing. Aor. Med. Il. ψ, 880: *πέταμαι* 14.

πτέσθαι Inf. Aor. 2 Soph. O. T. 17; *ἐπι-* Il. δ, 126; *ἀνα-* Pl. Phaedr. 249, d: (*ἀνα-*, *ἐπι-*)*πέτομαι* 14.

[1]) Buttm. Lexilog. B. 2. 89.

[1]) Vgl. Lob. b. Buttm. Ausf. Sprl. 2, 1, p. 284.

---

1 vorher-, voraus-, vorschreiben. 2 vorher belehren. 3 vorher, voraus geben. 4 auftragen, auflegen, auferlegen. 5 geneigt sein, gern wollen; bestreben, begehren, verlangen. 6 vorliegen. 7 vorherlernen. 8 misshandeln, beschimpfen, schmähen; an-, losfahren. 9 vorwenden, vorgeben. 10 vorhalten, vorwenden, vorschützen. 11 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen. 12 an-, umstossen; verstossen, verfehlen, irren. 13 sich niederducken. 14 fliegen. 15 niesen. 16 in Furcht setzen,

πτῆξε (< ἔπταξα) Aor. Il. ξ, 40; -ῃ Pl. Symp. 184, b; -ωμεν Ar. Thesm. 36; -ωσι Lys. 770; -ειαν Soph. Ai. 171; πτῆξαι Theogn. 1015; πτήξας Aesch. Pers. 209; -αντες Ar. Ran. 315: πτήσσω 16.

πτήξω Fut. Anth. 12, 141: πτήσσω 16.

πτήσομαι (< πετήσομαι) Fut. ἀνα- Luc. Fr. 40, 751; de saltat. 38: πέτομαι 14.

πτῆται 3 Sing. Conj. Aor. Il. ο, 170: πέτομαι 14.

πτήτην 3 Dual. Aor. 2 ep. κατα- Il. θ, 136: πτήσσω 16.

πτισ- Aor. πτίσαντες Her. 2, 92: πτίσσω 17.

πτισθ(ην) Aor. Pass. περιπτισθείς Theophr. H. P. 4, 4, 10: περιπτίσσω 17.

πτοίτο Opt. Aor. 2 ἀνα- Pl. Phaed. 109, e: ἀναπέτομαι 14.

πτόμενος Part. Aor. 2 ἐπι- Pl. Rep. 365, a: ἐπιπέτομαι 14.

πτυκτός Vb. Il. η, 169: πτύσσω 18.

πτυξ- Aor. πτύξασα Od. α, 439; ξ, 111. 252; -ας Soph. O. C. 158. 1611; ἀνα- Aesch. Pers. 294; -αντες περι- Soph. Ant. 886; Xen. An. 1, 10, 9; ἀνα- Eur. I. T. 1286: πτύσσω 18.

πτυξ(αμην) Aor. Med. -ωμαι Ar. Nub. 267; -ασθαι Eur. Med. 1400; -ατο in προσ- Ap. Rh. 4, 95; 3, 1024. 1104; Qu. Sm. 13, 532: πτύσσω 18.

πτύξομαι Fut. Med. προσ- Ap. Rh. 3, 781; -εται Eur. Phoen. 1671: πτύσσω 18.

πτύξον Aor. προσ- Eur. El. 1325: πτύσσω 18.

πτύξω Fut. ἀνα- Eur. H. F. 1256; Tro. 662: πτύσσω 18.

πτυρ(ην) Aor. 2 πτυρείης Pl. Ax. 370, a: πτύρομαι 19.

πτύραντες Part. Aor. sp. Homil. Clem. 2, 39: πτύρομαι 19.

πτυσ- Aor. πτύσας Soph. Ant. 653; ἀπο- Aesch. Ag. 986; -αντα Andr. 607: πτύω 20.

πτύσομαι (< πτύσω) Fut. Hippocr. 2, 669; ἐκ- Anth. 5, 197; προσ- Luc. Dial. Mort. 20, 2: πτύω 20.

πτυστός Vb. Aesch. Eum. 68: πτύω 20.

πτύσω (< πτύσομαι) Fut. Hippocr. 1, 229; Luc. Bis Accus.: πτύω 20.

πτυχθ(ην) Aor. Pass. ὑποπτυχθῆ Hippocr. 2, 555; ἀναπτυχθείσης Xen. Cyr. 7, 5, 5; διαπτυχθέντες Soph. Ant. 709: (ἀνα-, δια)πτύχω 21.

πυθέσθαι Inf. Aor. 2 Il. β. 119; Od. ο, 377 Γ*; Eur. Hipp. 910; 328; Pl. Gorg. 447, c; Xen. Cyr. 2, 4, 7; Dem. 19, 319: πυνθάνομαι 22.

πυθέσθην 3 Dual. Aor. 2 Od. ρ, 427: πυνθάνομαι 22.

πύθεσκε Imprf. iter. Ap. Rh. 4, 1530: πύθω 23.

πύθεται 3 Praes. Med. Il. λ, 395; Od. α, 161; Hes. Sc. 153: πύθω 23.

πύθῃ (< πύθησι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Tro. 719; ἐκ- Pherecr. Athen. 11, 481, c: πυνθάνομαι 22.

πύθηαι (< πύθῃ) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ε, 381; ω, 592; Od. γ, 15; δ, 494: πυνθάνομαι 22.

πύθησθε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Od. θ, 12; Aesch. Sept. 243; Soph. Tr. 1150; Dem. 19, 341: πυνθάνομαι 22.

πύθηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. δ, 713; τ, 486; Aesch. Pers. 117; Ch. 737. 743: πυνθάνομαι 22.

πυθοίατο (< πύθοιντο) 3 Plur. Aor. 2 Il. α, 257; πυθοίατο (< πιθοίατο Wolf) Soph. O. C. 921: πυνθάνομαι 22.

πυθοίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. κ, 147; Pl. Theact. 143, e: πυνθάνομαι 22.

πύθοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. κ, 207. 211; Pl. Phil. 41, b; -οιντο Xen. Hell. 4, 3, 2: πυνθάνομαι 22.

πυθόμενος Part. Praes. Med. Od. μ, 46: πύθω 23.

πυθόμην (< ἐπυθόμην) Aor. 2 Od. δ, 732; ξ, 321; ψ, 40: πυνθάνομαι 22.

πύθωμαι 1 Sing. Conj. Aor. 1 Med. Pl. Euthyd. 295, e; ἐκ- Eur. H. F. 529; Qu. Sm. 5, 280: πυνθάνομαι 22.

---

in Furcht gerathen. 17 enthülsen, schroten. 18 zusammenfalten. 19 scheu machen; *Pass.* scheu werden, in Bestürzung und Schrecken gerathen. 20 spucken, speien; verschmähen, verabscheuen. 21 beendigen, vollenden; *Pass.* sich endigen, in Erfüllung gehen, geschehen. 22 sich erkundigen und erfahren. 23 verfaulen machen; *Pass.* verfaulen.

πύθωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. *η*, 195; Pl. Rep. 344, c; Isocr. 12, 221: *πυνθάνομαι* 1.
πυκάσαι Inf. Aor. Od. *λ*, 320; Hes. Op. 622: *πυκάζω* 3.
πυκάσας Part. Aor. Il. *ω*, 581: *πυκάζω* 3.
πυκάσασα Fem. Part. Aor. Il. *ρ*, 551: *πυκάζω* 3.
πυκάσδω Praes. dor. für *πυκάζω* 3.
πύκασεν Aor. Il. *θ*, 124; *κ*, 271; *ρ*, 83: *πυκάζω* 3.
πυκασθ(ην) Aor. Pass. *-θείς* Her. 7, 197; Eur. Alc. 796: *πυκάζω* 3.
πυνθάνει 2 Sing. Praes. Pl. Parm. 126, b: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθάνεσθαι Inf. Praes. Pass. Isae. 1, 31: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθανέσθω 3 Sing. Praes. Pl. Gorg. 463, c: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθάνηται 3 Sing. Conj. Praes. Dem. 19, 354: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθανοίμην Opt. Praes. Pl. Soph. 216, a: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθανόμενος Part. Praes. Pl. Leg. 888, c: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθάνου Imper. Praes. Pl. Lach. 187, b: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθανώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 476, e: *πυνθάνομαι* 1.
πυνθάνωνται 3 Plur. Conj. Praes. Isocr. 5, 70: *πυνθάνομαι* 1.
πυρέξω Fut. Hippocr. 2, 612: *πυρέσσω* 4.
πύσω Fut. Il. *δ*, 174: *πύθω*, *πύω* 2.
πωλεῖται 3 Sing. Praes. Od. *ι*, 189; Hes. Th. 781: *πωλέομαι* 5.
πωλείτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 849, c: *πωλέομαι* 5.
πώλεο 2 Sing. Imprf. für *ἐπωλέεσο*, *ἐπωλέο*: *πωλέομαι* 5.
πωλέσκετο Imprf. iter. Il. *α*, 490; Od. *λ*, 240: *πωλέομαι* 5.
πωλεύμενοι Part. Praes. *-ος* Aesch. Prom. 648 [*184*]; Od. *β*, 55; *ρ*, 534: *πωλέομαι* 5.
πωλεύμην Imprf. fr. *ἐπωλούμην* Od. *χ*, 352 [*181*]: *πωλέομαι* 5.
πωλήσεαι 2 Sing. Fut Il. *ε*, 350: *πωλέομαι* 5.
πωτηθ(ην) s. u. *ἐπωτήθην*.
πωτῶντο Imprf. Il. *μ*, 287; Hym. Ap. Pyth. 264: *πωτάομαι* 6.

P.

ῥαγ(ην) Aor. Pass. s. *ῥαγῶ*, *-ῆς*, *-ῆ*, *ῥαγῆναι*, *-είς*, *-ήτω*, *-εισῶν*: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγείς Part Aor. 2 Pass. *διαρραγείς* Ar. Pax. 38; *-εντος* in *ἀμφι-* Ap. Rh. 1, 39: *ῥαγέντα* Soph. Ant. 476; *ῥαγέντων* Eur. Tro. 1177; Xen. Cyr. 1, 6, 16: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγεισῶν Gen. Pl. Part. Aor. 2 Pass. 505; vgl. *ῥαγ(ήν)*: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγῇ 3 Sing. Conj. Aor. Pass. *διαρ-* Dem. 54, 41: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγῆναι Inf. Aor. 2 Pass. Pl. Rep. 359, d; Dem. 56, 23; vgl. *ῥαγ(ην)*: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγῆς 2 Sing. Conj. Aor. Pass. *διαρ-* Dem. 18, 21: *διαρρήγνυμι* 7.
ῥαγήσομαι Fut. Aesch. *ἐκ-* Prom. 367; *διαρ-* Alexis Fr. Com. 3, 488: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγήτω 3 Sing. Imper. Aor. Pass. *διαρ-* Anachil. Fr. Com. 3, 351: *διαρρήγνυμι* 7.
ῥαγῶ Conj. Aor. 2 Pass. *διαρραγῶ* Ar. Vesp. 162; Alexis Fr. Com. 3, 489; vgl. *ῥαγ(ην)*: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαγῶεν 3 Sing. Opt. Aor. Pass. Luc. De luctu 11: *ῥήγνυμι* 7.
ῥαίῃσι 3 Sing. Conj. Praes. Od. *ε*, 221: *ῥαίω* 8.
ῥαινέμεν Inf. ep. Pind. I. 6, 21: *ῥαίνω* 9.

---

1 sich erkundigen und erfahren. 2 verfaulen machen; *Pass.* verfaulen. 3 verdichten, befestigen. 4 Fieberhitze haben, Fieber bekommen. 5 sich an einem Orte herumdrehen, verkehren, gehen, kommen. 6 = *πέτομαι*, *ποτάομαι* fliegen. 7 (durch-, zer)reissen, durchbrechen. 8 sprengen, zerschmettern, zerbrechen. 9 sprengen, spritzen, bestreuen. 10 leichter werden;

ῥαίνοντο Imprf. Il. λ, 282: ῥαίνω[1] 9.
ῥαίνων Part. Pind. I. 8, 50: ῥαίνω 9.
ῥαίοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Med. Od. ι, 459; Soph. Tr. 268: ῥαίω 8.
ῥαῖσαι Inf. Aor. Od. ν, 151; διαρραῖσαι Il. β, 473: (διαρ)ραίω 8.
ῥαίσει Fut. διαρραίσει Il. ι, 78; ἀπορραίσειν Hes. Th. 393: διαρραίω 8.
ῥαισέμεναι Inf. Fut. Od. ϑ, 569; ν, 177: ῥαίω 8.
ῥαίσεσθαι s. u. ῥαίσομαι.
ῥαίσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Od. ψ, 235: ῥαίω 8.
ῥαισθ(ην) Aor. Pass. ῥαισϑῇ Aesch. Prom. 189; διαρραισθέντας 236; -θείσης Ap. Rh. 2, 1114; vgl. ἐρραίσθην: ῥαίω 8.
ῥαίσομαι Fut. διαρραίσεσθαι Il. ω, 355: ῥαίω 8.
ῥαΐσω Fut. Pl. Ax. 364, c: ῥαΐζω 10.
ῥάνῃ 3 Sing. Conj. Aor. Eur. Rhes. 73: ῥαίνω 9.
ῥανθ(ην) Aor. Pass. -θεῖσα Pind. P. 5, 100 Boekh.; -θεῖσι Herm. -εισαν gew.: ῥαίνω 9.
ῥᾶνον Imper. Anaxandr. bei Athen. 2, 48, a: ῥαίνω 9.
ῥανῶ Fut. Eur. Fr. Thes. 1; Lycophr. 1104: ῥαίνω 9.
ῥαξ- Aor. ἐκι- Soph. O. C. 1503; vgl. ἔρραξα: ῥάσσω 11.
ῥάξω Fut. V. T. Esai 9, 11; ξυν- Thuc. 8, 96: ῥάσσω 11.
ῥαπισθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Sext. Emp. adv. Math. 11, 96; vergl. ἐρραπίσθην: ῥαπίζω 12.
ῥαπίσω Fut. N. T. Matth. 5, 39: ῥαπίζω 12.
ῥαπτός Vb. Od. ω, 228. 229; Pind. N. 2, 2: ῥάπτω 13.
ῥάσσατε Imperat. Aor. sprenget Od. ν, 150: ῥαίνω 9.
ῥαφεῖεν Opt. Aor. 1 Pass. Hippocr. 3, 115: ῥάπτω 13.
ῥαχθ(ην) Aor. Pass. s. ἐρράχθην: ῥάσσω 11.
ῥαψ- Aor. ῥάψασα Eur. Andr. 836: ῥάπτω 13.
ῥαψαμ(ην) Aor. Med. ῥαψάμενος Ar. Equ. 784; ῥαψαμένη Nub. 538: ῥάπτω 13.
ῥάψε (< ἔρραψα) Aor. Il. μ, 296; Qu. Sm. 4, 399; καταρράψαι Luc. Alex. 19; ῥάψασα Eur. Andr. 836; καταρράψας Aesch. Eum. 26: ῥάπτω 13.
ῥάψω Fut. ἀπορράψειν Aeschin. 2, 21: ῥάπτω 13.
ῥέγξω Fut. Aesch. Eum. 53; Ar. Nub. 5: ῥέγκω 14.
ῥέδδω lacon. st. ῥέζω Eust. p. 484, 1 Ahrens D. Dor. p. 96: ῥέδδω lakon. = ῥέζω 15.
ῥέε (< ῥέεν) 3 Sing. Imprf. Il. ε, 339: ῥέω 16.
ῥέει (< ῥεῖ) Praes. Il. χ, 149; Hym. 25, 5; Hes. Th. 788: ῥέω 16.
ῥέειν (< ῥεῖν) Inf. προ- trans. Hom. Hym. 2, 202: ῥέω 16.
ῥέεν (< ἔρρεεν) Imprf. Il. β, 307; Ap. Rh. 4, 1678: ῥέω 16.
ῥέεσκε Imprf. iter. πρα- Ap. Rh. 3, 225: ῥέω 16.
ῥέζε (< ἔρεζε) Imprf. Il. φ, 217; vgl. ῥέζον: ῥέζω 15.
ῥέζει 3 Sing. Praes. Od. χ, 153: ῥέζω 15.
ῥέζειν Inf. Il. χ, 259; Od. ξ, 251: ῥέζω 15.
ῥέζεις 2 Sing. Praes. Il. φ, 214: ῥέζω 15.
ῥέζεσκον (< ἔρεζον) Imprf. Il. ϑ, 250; προ- Ap. Rh. 3, 225: ῥέζω 15.
ῥέζετε 2 Plur. Imper. Od. β, 73; ν, 314: ῥέζω 15.
ῥέζοι 3 Sing. Opt. Od. α, 47: ῥέζω 15.
ῥέζον (< ἔρεζον) Imprf. Od. γ, 5; vgl. ῥέζε: ῥέζω 15.
ῥέζουσιν 3 Plur. Praes. Il. δ, 32: ῥέζω 15.
ῥέζων Part. Praes. Il. λ, 502; ω, 661; Od. α, 61: ῥέζω 15.
ῥεῖ (< ῥέει) 3 Sing. Praes. Thuc. 1, 46; Pl. Phaed. 230, b: ῥέω 16.
ῥεῖν Inf. Pl. Crat. 426, d: ῥέω 16.
ῥείτω Imper. Praes. Theocr. 5, 126; περιρ- Soph. El. 362: ῥέω 16.
ῥείω Praes. für ῥέω Hes. Fr. 237 (Goett.); Anth. 7, 36: ῥέω 16.
ῥεκτός Vb. ἄρεκτος Il. τ, 150: ῥέζω 1.
ῥεξ- s. ῥέξε, ῥέξῃς, -η, ῥέξωσι, ῥέξαιμι, ῥέξειε, ῥέξαι, ῥέξας, ῥέξαντ-: ῥέζω 1.

---

von Kranken und Krankheiten sich bessern. 11 schlagen, schmeissen, stossen. 12 schlagen, peitschen. 13 (zusammen)nähen. 14 schnarchen. 15 thun, handeln, ausrichten, vermögen. 16 fliessen, rinnen.

ῥέξαι Inf. Aor. Od. γ, 144; Il. β, 802; Hes. Th. 209; Ap. Rh. 2, 487: ῥέζω 1.

ῥέξαιμι 1 Sing. Opt. Aor. Il. τ, 90: ῥέζω 1.

ῥέξαις (< ἔῥεξας) Part. Aor. Pind. O. 9, 94: ῥέζω 1.

ῥεξαντ- Stammform des Part. Aor. -ι Il. ο, 586; -α σ, 455; -ες κ, 525; Theocr. 17, 6; Ap. Rh. 1, 1186; -ας Il. κ, 282 vgl. ῥεξ-: ῥέζω 1.

ῥέξας Part. Aor. Il. α, 147; Theocr. 16, 74; Qu. Sm. 7, 291; Aesch. Ch. 315: ῥέζω 1.

ῥέξε (< ἔῥεξε) Aor. Il. ι, 535; vgl. ῥεξ-: ῥέζω 1.

ῥέξειε 3 Sing. Opt. Aor. Od. δ, 205. 649; vgl. ῥεξ-: ῥέζω 1.

ῥέξειν Inf. Fut. Il. δ, 102. 120; ψ, 864. 873: ῥέζω 1.

ῥέξῃ 3 Sing. Conj. Aor. Il. β, 195; vgl. ῥεξ-: ῥέζω 1.

ῥέξῃς 2 Sing. Conj. Aor. Od. δ, 478; vgl. ῥεξ-: ῥέζω 1.

ῥέξον Imper. Aor. Theocr. 23, 33: ῥέζω 1.

ῥέξω Fut. Il. κ, 292; Od. γ, 382. 384; Ap. Rh. 3, 711; -εις Aesch. Sept. 105; -ει Od. ξ, 62; -ομεν Il. η, 353; Ap. Rh. 2, 69; Soph. O. C. 1724; -ουσι Hym. 34, 12: ῥέζω 1.

ῥέξωσι 3 Plur. Aor. Od. π, 381; Qu. Sm. 14, 215; vgl. ῥεξ-: ῥέζω 1.

ῥέοι 3 Sing. Opt. Pl. Phaed. 87, d: ῥέω 2.

ῥέον (< ἔῥρεον) 3 Plur. Imprf. Il. μ, 159; Od. ε, 70; Pind. O. 11, 10: ῥέω 3.

ῥεοντ- Stammform des Part. ῥέων -ος Pl. Theaet. 144, b: ῥέω 3.

ῥέοντα Acc. Part. Il. ζ, 172: ῥέω 3.

ῥέοντε Dual. Part. Il. ε, 773: ῥέω 3.

ῥέοντες Plur. Part. Il. ρ, 751: ῥέω 3.

ῥέοντος Gen. Part. Il. β, 849: ῥέω 3.

ῥεούμενος [1]) Part. für ῥεόμενος Her. 7, 140 (Orac.): ῥέω 3.

ῥέπε Imprf. (< ἔῥεπον, ἔρεπον) Il. χ, 212: ῥέπω 4.

ῥέπειν Inf. Pl. Leg. 862, c: ῥέπω 4.

ῥεπόμενος Part. Praes. Med. od. Pass. Aesch. Suppl. 406: ῥέπω 4.

ῥέπον N. Part. Pl. Tim. 79, c: ῥέπω 4.

ῥέπων Part. Pl. Phaed. 247, b: ῥέπω 4.

ῥέραντται (< ἔῥραντται) Perf. Pass. verworfen von Thom. Mag. 135, 4; Herod. 459; Piers.: ῥαίνω 5.

ῥεραντισμένος Part. Perf. Pass. N. T. Hebr. 10, 22; Buttm. Ausf. Gr. Gr. p. 101, 4: ῥαντίζω 6.

ῥεραπισμένος Part. Perf. Pass. Anacr. Fr. 163: ῥαπίζω 7.

ῥερίφθαι Inf. Perf. Pind. Fragm. 308 Bergk (angeführt von Chöroboscus Bekker Anecdo. p. 1287) Oppian. Cyr. 4, 350: ῥίπτω 8.

ῥερυπωμένος Part. Perf. Pass. Od. ζ, 59: ῥυπόω 9.

ῥευσ- Aor. selten bei Att. ῥεύσας Ar. Equ. 526; περιῤῥεῦσαι Lycurg. 96: ῥέω 3.

ῥεύσομαι (< ῥεύσω) Fut. Theogn. 448; Eur. Fr. Thes. 1, 3; Crates Com. Fr. 2, 238; Hippocr. 2, 687; Aristot. Meteor. 2, 2, 4: ῥέω 3.

ῥευσοῦμαι (< ῥεύσομαι) Fut. Et. M. p. 381, 31 u. spät. Aristot. Meteor. 2, 2. 2, 4: ῥέω 3.

ῥεύσω Fut. (< ῥεύσομαι) Fut. Anth. 5, 125; N. T. Ioh. 7, 38: ῥέω 3.

ῥεχθ(ην) Aor. Pass. ῥεχθέν Il. ρ, 32; ι, 198; -θέντος ι, 250: ῥέζω 1.

ῥεψ- Aor. ῥέψῃ Pl. Phil. 46, e; -αντα Rep. 544, e: ῥέπω 4.

ῥέψω Fut. -ειν Her. 7, 139: ῥέπω 4.

ῥέων Part. Thuc. 1, 46; προ- Orph. Arg. 1137; vgl. ῥέειν: ῥέω 3.

ῥηγνύατο 3 Plur. Imprf. ion. Arat. 817 [100]: ῥήγνυμι 10.

ῥηγνύμενος Part. Praes. Il. δ, 425; Qu. Sm. 7, 19; 12, 189; περιῤ- Aesch. Sept. 329: ῥήγνυμι 10.

ῥήγνυνται 3 Plur. Praes. Hes. Sc. 377; Xen. Cyr. 7, 8: ῥήγνυμι 10.

ῥήγνυντο 3 Plur. Imprf. Il. ν, 55: ῥήγνυμι 10.

ῥηγνῦσα Fem. Part. Eur. Bacch. 1130: ῥήγνυμι 10.

ῥήγνυσθαι Inf. Praes. Il. μ, 257;

[1]) ου steht hier als gelängtes ο.

1 thun, handeln, ausrichten, vermögen. 2 schnarchen. 3 fliessen, rinnen. 4 sich neigen, machen, dass etw. sich neigt. 5 sprengen, spritzen, bestreuen. 6 besprengen. bespritzen. 7 schlagen, peitschen. 8 schleudern, schmeissen. 9 beschmutzen, beflecken. 10 (durch-, zer)reissen,

διαρ- Luc. Epist. Saturn. 22: ῥήγνυμι 10.
ῥήγνυσθε 2 Plur. Imprf. Il. μ, 440: ῥήγνυμι 10.
ῥήγνῦσι 3 Sing. Praes. Aesch. Pers. 199; Soph. Ant. 675: ῥήγνυμι 10.
ῥηγνῦσι 3 Plur. Praes. Il. ρ, 751 [232]: ῥήγνυμι 10.
ῥήγνυσκε Imprf. iterat. Il. η, 141 [143]: ῥήγνυμι 10.
ῥήγνυται 3 Sing. Praes. Xen. Hell. 5, 4, 58: ῥήγνυμι 10.
ῥήγνυτο 3 Sing. Imprf. Il. σ, 67: ῥήγνυμι 10.
ῥηθείς[1]) Part. Aor. Pass. Xen. Cyr. 3, 3, 51; Pl. Phaedr. 243, c; -θέντος Rep. 525, d; -θέντι Od. ν, 322; σ, 414; Dem. 15, 7; -θέντα Pl. Symp. 198, b; -θεῖσαι Pl. Tim. 17, c; -αν Isocr. 7, 62; -θέν Pind. P. 4, 74; Pl. Phil. 48, b; -θέντων Xen. Symp. 8, 42; Isocr. 15, 281; -θεῖσι 12, 155: ῥέω, εἰπεῖν 11.
ῥηθῇ[1]) Conj. Aor. Pass. Aeschin. 1, 31; Dem. 60, 4: ῥέω, εἰπεῖν 11.
ῥηθῆναι[1]) Inf. Aor. Pass. Her. 3, 9; Pl. Theaet. 202, a; Isocr. 4, 28; Dem. 45, 49; ῥέω, εἰπεῖν 11.
ῥηθήσεσθαι Inf. Fut. Pass. Pl. Phaed. 88, c; Pol. 295, b; Isocr. 12, 6. 258; 15, 240: ῥέω, εἰπεῖν 11.
ῥηθήσομαι (< εἰρήσομαι) Fut. Hippocr. 2, 363; Thuc. 1, 73; Xen. Hell. 6, 3, 7; Rep. 473, c: ῥέω, εἰπεῖν 11.
ῥηθησόμενος Part. Fut. Pass. Thuc. 8, 66; Pl. Phaedr. 289, e; Isocr. 5, 140: ῥέω, εἰπεῖν 11.
1) ῥήξ' Aor. Il. μ, 185; ν, 399; vgl. ῥηξ-: ῥήγνυμι 10.
2) ῥηξ- Aor. -ας Aesch. Pers. 468; Eur. Bacch. 292; -ατε Imper. Ar. Nub. 357; vgl. -αντες, ῥηξ-, ῥηξαι, ῥήξαν, ῥήξας, -αντες: ῥήγνυμι 10.
ῥῆξαι Inf. Aor. Il. λ, 538; ο, 617; Dem. 9, 61; ἀπορ- Eur. Or. 864; vgl. ῥῆξ-: ῥήγνυμι 10.
ῥῆξαμ(ην) s. ῥήξαντο u. ῥηξάμενος.
ῥηξάμενος Part. Aor. Med. Il. ν, 680; -οι μ, 90; -μένω 411; -η Ap. Rh. 4, 28: ῥήγνυμι 10.
ῥῆξαν Aor. Pind. N. 8, 289; vgl. ῥηξ-: ῥήγνυμι 10.
ῥήξαντο Aor. Med. Il. λ, 90; Qu. Sm. 8, 227; -ατο Nonn. 4, 426; 4, 35; vergl. ῥηξάμενος: ῥήγνυμι 10.
ῥήξας Part. -ας Aesch. Pers. 468; Eur. Bacch. 292; Ar. Plut. 515; -αντες Il. μ, 341: ῥήγνυμι 10.
ῥήξασα Fem. Part. Soph. Tr. 919; ἀπορ- Theophil. Fr. Com. 3, 628: ῥήγνυμι 10.
ῥήξειν Inf. Fut. Il. μ, 262; Qu. Sm, 7, 481; vgl. ῥήξω: ῥήγνυμι 10.
ῥῆξεν (< ἔρρηξεν) Aor. Il. ν, 439; π, 310; Qu. Sm. 14. 647; Nonn. 1, 127; -η Qu. Sm. 11, 403; -ης Eur. Ion. 522: ῥήγνυμι 10.
ῥήξηται 3 Sing. Conj. Aor. Med. συρρήξηται Hippocr. 2, 437: ῥήγνυμι 10.
ῥήξομαι (< ῥήξω) Fut. Il. μ, 224: ῥήγνυμι 10.
ῥήξω (< ῥήξομαι) Fut. Il. ψ, 673; Eur. Phoen. 1256; Her. 2, 2; vgl. ῥήξειν: ῥήγνυμι 10
ῥήσω Fut. Thuc. 5, 85: ῥέω 3.
ῥητέον Vb. Pl. Theaet. 160, b B*: ῥέω, εἰπεῖν 11.
ῥητόν Vb. Soph. Phil. 756: ῥέω. 3.
ῥηχθῇ Aor. Pass. διαρρηχθῇ Hippocr. 2, 483: ῥήγνυμι 10.
ῥιγήσειν Inf. Fut. Il. ε, 351: ῥιγέω 12.
ῥίγησεν (< ἐρρίγησεν) Aor Il. γ, 259; δ, 148. 150; 279 Γ*: ῥιγέω 12.
1) ῥιγοῖ 3 Sing. *Indic.* Praes. Pl. Theaet. 152, b: ῥιγόω 13.
2) ῥιγοῖ 3 Sing. *Conj.* Praes. Pl. Phaed. 85, a: ῥιγόω 13.
ῥιγοῦν (< ῥιγῶν) Inf. Ar. Nub. 442; Plat. Rep. 440, c; Xen. Cyr. 5, 1, 11; Arist. Pol. 2, 7, 1267, a, 4 Bekker (220): ῥιγόω 13.
ῥιγοῦσι 3 Plur. Praes. Pl. Phil. 45, b: ῥιγόω 13.
ῥιγῷ 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Gorg. 517, d (222): ῥιγόω 13.
ῥιγῷεν[1]) Opt. Plut. Mor. 233; Luc. Luct. 12 (222): ῥιγόω 13.

[1]) ἐρρήθην ist die eigentlich attische, εἰρέθην, jedoch nur im Indicat., die ion. Form; doch hat Her: auch εἰρήθην.

[1]) Bei den Attikern vorzugsweise in ω, ῳ, statt in ου, οι zusammengezogen.

durchbrechen. 11 sagen. 12 schaudern, sich fürchten. 13 frieren.

ῥιγῴη[1]) Opt. für ῥιγοῖ Hipp cr. 1, 618 (222); ῥιγόω 1.
ῥιγῶν[1]) (< ῥιγοῦν) Inf. st. ῥιγοῦν Ar. Av. 935; Vesp. 446; Plut. Mor. 157: ῥιγόω 1.
ῥιγῶν Part. Pl. Phil. 46, c: ῥιγέω 1.
ῥιγῶντες Part. Arrian. Epict. 3, 26, 6: ῥιγόω 1.
ῥιγῶσα Fem. Part. für -οῦσα Simon. Plut. 29: ῥιγόω 1.
ῥιγωσέμεν Inf. Fut. Od. ξ, 481: ῥιγόω 1.
ῥίπτασκον Imprf. iter. Il. φ, 23; Qu. Sm. Orph. Fr. 16, 3 (< ῥίπτεσκε) [141]: ῥίπτω 2.
ῥιπτέω[2]) Nebenform v. ῥίπτω Soph. Ant. 131; Tr. 750. Eur. Hel. 1096; Ar. Eccl. 507; Xen. Cyr. 3, 1, 25; Pl. Tim. 80, a: ῥίπτω 2.
ῥιπτός Vb. Soph. Tr. 357: ῥίπτω 2.
ῥιφ(ηγ) Aor. 2 Pass. ῥιφέντες Eur. Andr. 10; Hec. 335; Pl. Leg. 499, a: ῥίπτω 2.
ῥιφήσομαι (< ῥιφθήσομαι) Fut. 2 V. T. Esai. 34, 3: ῥίπτω 2.
ῥιφθ(ην) Aor. Pass. ῥιφθῶ Soph. Ai. 830; ἀποριφθῇ Aesch. Suppl. 484; -θέντων Pl. Leg. 944, d: ἀποῥίπτω 2.
ῥιφθήσομαι (< ἐῤῥιψομαι) Fut. Pass. ἀπο- Soph. Ai. 1019: ῥίπτω 2.
ῥῖψ' (< ῥίψε, ἔῤῥιψεν) Aor. II. γ, 378; τ, 268: ῥίπτω 2.
ῥῖψαι Inf. Aor. Eur. Hipp. 220; Pl. Rep. 617, e; ἀποῤ- Luc. Symp. 20: ῥίπτω 2.
ῥίψαις Part. dor. für ῥίψας Pind. P. 3, 57: ῥίπτω 2.
ῥίψας Part. -ασα Aesch. Ag. 1068; -αντες Pl. Rep. 473, e: ῥίπτω 2.
ῥίψε (<ἔῤῥιψεν) Aor. II. α, 591: ῥίπτω 2.
ῥίψειε Opt. Aor. Aesch. Prom. 1051: ῥίπτω 2.
ῥίψεθ'- Fut. Eur. H. F. 562: ῥίπτω 2.
ῥίψῃ 3 Sing. Conj. Aor. Pl. Leg. 944, c: ῥίπτω 2.
ῥίψω Fut. Il. θ, 13; -ει ω, 735; Eur. H. F. 568; Cycl. 51; Xen. An. 4, 7, 13: ῥίπτω 2.

[1]) Bei den Attikern vorzugsweise in ω, ῳ, statt. in ου, οι zusammengezogen.
[2]) Elms. verwirft die Form, ῥιπτέω bei Tragikern Eur. Heracl. 150.

ῥοιζασκε Imprf. iterat. Hes. Th. 835 Goetl. (>ῥοίζεσκε Andere): ῥοιζέω 4.
ῥοίζησεν (< ἐῤῥοίζησα) Aor. II. κ, 502: ῥοιζέω 4.
ῥοφήσομαι Fut. Med. Emsley nimmt nur die Futurform ῥοφήσομαι als richtig u. corrigirt darnach mehrere Stellen bei Ar. (379): ῥοφέω 5.
ῥοφήσω Fut. Ar. Ach. 278; Pax. 716; ἐκ- Equ. 360 (Bekker): ῥοφέω 5.
ῥῥ- -ῤῥαγείς, -ῤῥαγῶ, -ῤῥαῖσαι u. s. w. s. u. ῥαγείς, ῥαγῶ, ῥαῖσαι[1]), ῥύ(ηγ) s. ῥύηγν.
ῥύατ' (ο) (< ἐῤῥῦτο) 3 Plur. Imprf. als Aor. II. σ, 515; -το Od. ρ, 201: ῥύομαι 4.
ῥυείς Part. Aor. 2 Pass. καταῤῥυείς Ar. Pax. 71; ῥυεῖσα Plut. Brut. 31: ῥέω 6.
ῥύεσθαι[1]) Inf. Praes. Il. υ, 195 (< ἐῤύεσθαι): ῥύομαι 7.
ῥύεται[1]) 3 Sing. Praes. Il. κ, 259. 417: ῥύομαι 7.
ῥύετο[1]) (< ἔῤῠτο) 3 Sing. Imprf. Il. π, 799: ῥύομαι 7.
ῥύη[2]) 3 Sing. des Aor. 2 Pass. Od. γ, 455: ῥέω 6.
ῥύην Aor. Pass. ῥυῇ Eur. Cycl. 147; ῥυείσης Pl. Tim. 84, c; -έντες Rep. 495, b: ῥέω 6.
ῥυῆς[3]) 2 Sing. Aor. 2 Pass. καταῤῥ- Ar. Pax. 145: ῥύομαι 7.
ῥυήσομαι Fut. 2 Hippocr. 1, 354; εἰσ- Isocr. 8, 140: ῥέω 6.
ῥυοίατο[3]) 3 Plur. Aor. Her. 4, 125: ῥύομαι 7.
ῥύοισθε[3]) 2 Plur. Opt. Il. ρ, 224: ῥύομαι 7.
ῥύοιτο[3]) 3 Sing. Opt. Il. μ, 8: ῥύομαι 7.
ῥύομαι[3]) 1 Sing. Praes. Il. ο, 257; Od. ξ, 107; ῥύομαι 7.
ῥύονται[3]) 3 Plur. Praes. Il. ε, 396: ῥύομαι 7.
ῥύοντο[3]) Imprf. Pind. I. 7, 53: ῥύομαι 7.

[1]) So sind alle Composita mit verdoppeltem -ῥῥ- unter dem Simplex zu suchen.
[2]) Ausser ῥύῃ kommt bei Homer nur Praes. und Imprf. Act. vor.
[3]) Homer hat gewöhnlich ῡ lang, doch auch kurz υ, wie Il. ο, 29; bei den Att. ist υ stets lang.

1 frieren. 2 schleudern, schmeissen. 3 besprengen, bespritzen. 4 zischen, rauschen, schwirren. 5 schlürfen. 6 fliessen, rinnen. 7 (er)retten, schirmen, schützen, behüten, erhalten. 8 beschmutzen, beflecken;

ῥυπαίνομαι Med. Xen. Lac. 11, 3: ῥυπαίνω 8.
ῥυπανῶ Fut. καταῤῥυπανεῖν Isocr. 12, 63: ῥυπαίνω 8.
ῥυπάω (< ῥυπόω) Praes. Ar. Plut. 266; Luc. Nic. 4: ῥυπάω 9.
ῥυπόω (< ῥιπάω) Praes. Od. ψ, 115: ῥυπάω 9.
ῥυπόωντα Part. Od. ξ, 87; ν, 435; ω, 227: ῥυπάω 9.
ῥῦσαι Imper. Aor. Il. ρ, 645; ω, 430; Her. 9, 78; Soph. O. T. 313: ῥύομαι 7.
ῥύσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. Od. μ, 107; Aesch. Eum. 300. 129; Eur. Hel. 1086; Ion. 165: ῥύομαι 7.
ῥυσάμην 1 Plur. Aor. Il. ο, 29: ῥύω 6.
ῥύσασθαι Inf. Aor. Her. 3, 119; 8, 65; Ap. Rh. 3, 905: ῥύομαι.
ῥύσασθε Imper. Aor. Her. 5, 49: ῥύομαι 7.
ῥυσάσθην 3 Dual. Aor. Il. ξ, 406: ῥύομαι 7.
ῥύσηται 3 Sing. Conj. Aor. Theocr. 7, 56: ῥύομαι 7.
ῥῦσθαι Inf. Praes. für ῥύεσθαι Il. ε, 115: ῥύομαι 7.
ῥυσθῆναι Aor. Pass. Heliod. 10, 5 und KS.: ῥύομαι 7.
ῥύσκεο 2 Sing. Imprf. iter. Med. Il. ω, 730: ῥύομαι 7.
ῥυσοίμην Opt. Fut. Soph. O. T. 72: ῥύομαι 7.
ῥύσομαι Fut. Hes. Th. 662; Ap. Rh. 3, 63; Qu. Sm. 7, 820; Aesch. Sept. 91; Eur. Or. 599; Bacch. 1338; I. A. 1383; Her. 1, 86; Thuc. 5, 63: ῥύομαι 7.
ῥῦτός Vb. Eur. Hipp. 123: ῥίω 6.
ῥώεσο Imperf. sp. Nic. Ther. 351: ῥώομαι 10.
ῥώννυμι (< ῥωννύω) Praes. Hippocr. 2, 17; -ῦσα Pl. Locr. 103, b: ῥώννυμι 11.
ῥωννύουσι 3 Plur. Praes. Pl. Locr. 103, c: ῥώννυμι 11.
ῥωννῦσα Part. Praes. (Pl.) Locr. 103, b: ῥώννυμι 11.
ῥωννῦω (< ῥώννυμι) Praes. (Pl.) Locr. 103: ῥώννυμι 11.
ῥώατο (< ἐῤῥώοντο) Imprf. Il. λ, 50; π, 166; σ, 411. 417; Ap. Rh. 4, 440; Qu. Sm. 7, 323: ῥώομαι 10.
ῥώσαντο Aor. 1 Med. Od. ω, 69: ῥώομαι 10.
ῥωσθείς Part. Aor. Pass. Pl. Symp. 210, d; -σθέντες in ἀναῤ- Thuc. 7, 46; vgl. ἐῤῥώσθην: ῥώννυμι 11.
ῥωσθεῖσα Fem. Part. Aor. Pass. Pl. Phaedr. 238, c; vgl. ἐῤῥῶσθην; ῥώννυμι 11.
ῥωσθήσομαι Fut. Pass. ἐπι- Luc. Somn. 18: ῥώννυμι 11.
ῥωστός, ἀῤ- Vb. Plut. Moral. 1092, d: ῥώννυμι 11.

Σ.

σάλπιγξα (< ἐσάλπιγξα) Aor. Il. φ, 388 (18): σαλπίζω 12.
σαλπίσω (< σαλπιῶ) Fut. V. T. Num. 10, 3: σαλπίζω 12.
σαλπιῶ (< σαλπίσω) V. T. Jud. 7, 18; N. T. 1 Cor. 15, 52: σαλπίζω 12.
σαξ- (< σασ-) Aor. σάξον Alexis Fr. Com. 442. 443; σάξαντες Her. 3, 7; ἐπισάξαι Xen. Cyr. 3, 3, 37: σάττω 13.
σαξάμενος Part. Aor. Med. Luc. Peregr. 30: σάττω 13.
σάος 3 Sing. Opt. Anth. 7, 109; Theogn. 868 B. 848 Bekker in einigen Ausgaben; Callim. in Del. 22 (> σαοῖ): σάω 14.
σάουσι 3 Plur. Praes. Tyrt. 8, 13 Bergk: σάω 14.
σαπ(ην) Aor. Pass. σαπῇ Pl. Phaed. 80, d; σαπέν 87, e; -είσης Hes. Sc. 152; -έντων in διασ- Luc. De Luct. 18: σήπω 15.
σαπῇ Conj. Aor. Pass. ep. Il. τ, 27 [127]: σήπω 15.

Pass. schmutzig werden. 9 schmutzig, beschmutzt sein. 10 sich kräftig, mit Macht bewegen. 11 stärken, kräftigen *eig. u. met.*; *Pass.* stark, kräftig werden. 12 trompeten, ein Zeichen mit der Trompete geben. 13 bewaffnen, ausrüsten. 14 sieben. 15 (ver)faul(en) machen; faul sein, werden.

σαπήσομαι Fut. 2 κατα- Pl. Phaed. 80, d: σήπω 1.
σαρούμενος Part. Lycophr. 389: σαρόω 2.
σασ- (< σαξ-) Aor. ἐσ- Hippocr. 2, 330. 345: σάττω 3.
σάσω Fut. ἐσ- Hippocr. 2, 345: σάττω 3.
σαχθῆναι Inf. Aor. Pass. Diog. nach Meineke Anal. Alex. p. 393: σάττω 3.
1) σάω Imprf. od. Aor. 2 Activ. wie ἔπλως nur mit vorgeschlagenem α' Kr. Il. π, 363; φ, 238; für σάου; vgl. Buttm. Ausf. Gr. Gr. Bd. 2 p. 296; σόω, σαόω 4.
2) σάω Imper. Od. ν, 230; ρ, 595; Callim. in Lav. Pall. 142; Hom. Hym. Cer. 135: σαόω 4.
σαώθη Aor. Pass. Pind. P. 4, 161; Ap. Rh. 3, 785; -θείς, -θέντες Qu. Sm. 3, 192: σαόω 4.
σαωθῆναι Inf. Aor. Pass. Il. ο, 503; Od. κ, 473: σαόω 4.
σαωθήτω Imper. Aor. Pass. Il. ρ, 228: σαόω 4.
σάως 2 Sing. Praes. aeolische Form Alcae. 92 (Ahrens): σάωμι, σαύω, σάω 4.
σαώσαι Opt. Aor. 1 Od. δ, 753; Qu. Sm. 11, 439: σαόω 4.
σαῶσαι Inf. Aor. Il. ω, 35: σαόω 4.
σάωσαν 3 Plur. Aor. Il. φ, 611: σαόω 4.
σαώσας Part. Aor. Qu. Sm. 5, 268: σαόω 4.
σαώσατε 2 Plur. Imper. Il. ο, 427: σαόω 4.
σάωσε (< ἐσάωσε) 3 Sing. Aor. Od. δ, 288. 513: σαόω 4.
σαώσεαι 2 Fut. Med. Od. φ, 309: σαόω 4.
σαώσει 3 Sing. Fut. Il. ι, 78; Qu. Sm. 6, 423: σαόω 4.
σαώσειαν 3 Plur. Opt. Aor. Il. μ, 129: σαόω 4.
σαώσειας 2 Sing. Opt. Aor. Il. ρ, 149: σαόω 4.
σαώσεις 2 Sing. Fut. Il. α, 83; ρ, 144: σαόω 4.
σαωσέμεν (< σαωσέμεναι) Inf. Fut. ep. Il. ι, 250; τ, 401; Qu. Sm. 7, 365: σαόω 4.
σαωσέμεναι (< σαωσέμεν) Inf. Fut. Il. ν, 96: σαόω 4.
σαώσετε 2 Plur. Fut. Il. ν, 47: σαόω 4.
σαώσετον 2 Dual. Fut. Il. ε, 224; ρ, 452: σαόω 4.
σαώσῃ 2 Sing. Conj. Aor. Il. ρ, 692; Qu. Sm. 3, 39: σαόω 4.
σαώσῃς 2 Sing. Conj. Aor. Il. χ, 56: σαόω 4.
1) σαώσομεν 1 Plur. Conj. Aor. für σαώσομεν Il. ε, 469: σαόω 4.
2) σαῶσομεν 1 Plur. Fut. Il. τ, 408; χ, 175; Od. χ, 357: σαόω 4.
σάωσον Imper. Aor. 1 Od. δ, 765: σαόω 4.
σαώσω 1 Sing. Fut. Od. κ, 286: σαόω 4.
σβείς Part. Aor. 2 ἀπο- Hippocr. 5, 176. 532: ἀποσβέννυμι 5.
σβεννύασιν 3 Plur. Praes. Pl. Leg. 835, d: σβέννυμι 5.
σβεννύεις 2 Sing. Praes. Pind. P. 1, 5: σβέννυμι 5.
σβεννύηται Conj. Praes. Med. κατα- Pl. Tim. 57: κατασβέννυμι 5.
σβεννύμενος Part. Med. Qu. Sm. 14, 558; Hes. Op. 588: σβέννυμι 5.
σβεννύναι Inf. Praes. Pl. Leg. 783, d; κατα- Xen. Cyr. 5, 3, 55; An. 6, 1, 21: σβέννυμι 5.
σβέννυσι 3 Sing. Praes. κατα- Xen. Symp. 7, 40: κατασβέννυμι 5.
σβεννύω (< σβεννύασιν) Praes. Pind. P. 1, 5: σβέννυμι 5.
σβεσ- Aor. σπέσαν Qu. Sm. 10, 485; σβέσαι Thuc. 2, 77; σβέσαντες Pl. Leg. 888, a; ἀποσβέσαιμι Ar. Lys. 374; -ας Cratin. Fr. Com. 2, 126; -αντες Ar. Vesp. 255: σβέννυμι 5.
σβέσαντο 3 Plur. Aor. Med. Qu. Sm. 1, 795: σβέννυμι 5.
σβεσε(ν) Aor. Man. Ap. 4, 114; -ειας Luc. De Dipod. 4; σβέσον Luc. D. Dial. 10, 1; κατασβέσειεν Soph. Ai. 1149; -ειαν O. C. 422; Xen. An. 6, 1, 25: σβέννυμι 5.
σβεσθ(ην) Aor. Pass. κατασβεσθείη Xen. Hell. 5, 3; -θῆναι Luc. Ver. Hist. 1, 93; Jup. Trag. 15: κατασβέννυμι 5.
σβέσαι Inf. Aor. Il. ε, 678; π, 621: σβέννυμι 5.
σβέσσω (< σβέσω) Fut. Her. 8, 77 (Orac.); Incert. Id. 5 (Theocr. 23), 26: σβέννυμι 5.

---

1 (ver)faul(en) machen; faul sein, werden. 2 fegen, kehren, säubern. 3 bewaffnen, ausrüsten. 4 σώζω, σαόω (er)retten, erhalten, bewahren.

σβεστέος Vb. (*209. 212*): σβέννυμι 5.

σβέσω (< σβέσσω) Fut. κατα- Aesch. Ag. 958; Eur. I. T. 633: σβέννυμι 5.

σβῇ 3 Sing. Conj. ἀπό- Luc. Philopseud. 21: σβέννυμι 5.

σβῆναι Inf. Aor. 2 κατα- Her. 4, 5; vgl. ἔσβην, ἔσβαν: σβέννυμι 5.

σβήσομαι Fut. Med. ἀπο- Pl. Leg. 805 ἀποσβήσομαι: σβέννυμι 5.

σεβάσησθε 2 Plur. Conj. Aor. Orph. Arg. 554: σεβάζομαι 6.

σεβασθείς Part. Aor. Pass. sp. Theophilact. Hist. 7, 3 p. 169: σεβάζομαι 6.

σεβάσσατο Aor. Il. ζ, 167: σεβάζομαι 6.

σέβεσθαι Inf. Praes. Pind. P. 6, 25; Soph. O. C. 187: σέβω 7.

σέβεσθε 2 Plur. Praes. Il. δ, 242; Aesch. Suppl. 990: σέβω 7.

σεβήσεσθαι Inf. Fut. Diog. Laert. 7, 120: σέβομαι, σέβω 7.

σεβίζομαι Praes. Pass. Empedocl. 396: σεβίζω 8.

σεβίζομαι Praes. Med. als Act. Aesch. Suppl. 922: σεβίζω 8.

σεβισ- Aor. -ασα Soph. Ant. 942: σεβίζω 8.

σεβισθείς Part. Aor. Pass. als Act. Soph. O. C. 636: σεβίζω 8.

σεβιῶ Fut. att. sp. Dio Cass. 52, 40: σεβίζω 8.

σέβοντι 3 Plur. Praes. für σέβουσι Pind. O. 14, 17: σέβω 7.

σειασκε Imprf. iter. ἀνασειασκε cp. Hym. Apol. Pyth. 225: σείω 9.

σείετο (< ἐσσείοντο) Imprf. Il. ν, 805: σείω 9.

σείομαι Praes. Med. Hes. Sc. 298; trans. Anth. 5, 273: σείω 9.

σειόμενον Part. Il. ν, 558; -α 135; -ος Hes. Th. 298, 680: σείω 9.

σεῖον Imper. Od. γ, 486; ο, 184: σείω 9.

σειοντ- Part. Praes. Il. γ, 345: σείω 9.

σεισ- Aor. διασείση in διαLuc. Ver. Hist. 24; ἐπι- Rhet. Praec. 22; σείσειε Xen. Hell. 4, 7, 4; -σεῖσαι Eur. Bacch. 185; ἔνσεισον Soph. Fr. 1087: σείω 9.

σεῖσαι Inf. Aor. Pind. P. 4, 272; Eur. Bacch. 185: σείω 9.

σεισάμενος Part. Aor. Med. Ap. Rh. 4, 1365; ἀπο- Luc. Dial. Meretr. 13, 2; Toxar. 61: σείω 9.

σείσατο Aor. Med. Il. ϑ, 199: σείω 9.

σεισθ(ην) Aor. Pass. -θῆ Soph. Ant. 584; -θῆναι Eur. I. T. 46; -θεῖσα Thuc. 2, 7 (*211*): σείω 9.

σειστός Vb. Ar. Ach. 346 (*209*): σείω 9.

σείσω Fut. ἐπι- Eur. Or. 613; διαHer. 6, 109: σείω 9.

σείων Part. Praes. Il. ε, 563; ι, 385; χ, 133: σείω 9.

σέσαγμαι Perf. Pass. -μένος Aesch. Ag. 644; Theocr. 17, 94; Fr. Com. Eupol. 2, 450; Pl. 2, 650; Luc. Herm. 65, 806: σάττω 3.

σέσακται Cercid. Stob. Flor. 4, 43: σάττω 3.

σέσαρα (< σέσηρα) Aor. Theocr. 5, 116; 17, 19; σεσαρυῖα Hes. Sc. 268: σαίρω 10.

σεσάχθω Imper. Perf. Antiphanes Fr. Com. 3, 130: σάττω 3.

σέσεικα Perf. κατα- Philem. Com. Fr. 4, 29; ἐν- Luc. De Merced. 29, 689; -εν Luc. Ap. 1, 705; -κώς Ocyp. 9: σείω 9.

σεσεῖσθαι Inf. Perf. Pass. Ar. Nub. 1276: σείω 9.

σεσεισμένον Part. Pass. Pind. P. 8, 94 (*211*): σείω 9.

σέσεισται 3 Sing. Perf. Pass. ἐκ- Ar. Ach. 344: ἐκσείω 9.

σέσειχ' Perf. κατα- Philem. Fr. Com. 4, 29: σείω 9.

σεσήμαγκα Perf. sp. Eniet. Diss. 3, 26, 29; Aristeas u. KS. wie Orig. bei Euseb. Praep. 291: σημαίνω 11.

σεσημάνθαι Inf. Perf. Pass. Ar. Lys. 1198 (*235*): σημαίνω 11.

σεσήμανται Perf. Luc. De Dea Syr.: σημαίνω 11.

σεσήμασμαι Perf. Pass. Her. 2, 39; -μενα 8, 11; Pl. Leg. 1954, a; 4, 21; Dem. 45, 41 (*235*): σημαίνω 11.

σεσημένος (< σεσημασμένος) Part. Perf. Pass. Hippocr. 2, 569: σάω 12.

σέσημμαι Perf. Pass. Luc. Philop. 20: σήπω 1.

---

5 (aus)löschen, stillen, besänftigen. 6 sich scheuen vor . . ., sich scheuen zu . . . 7 scheuen, (ver)ehren. 8 Ehrfurcht zollen, verehren. 9 schwingen, schwenken, schütteln; *Pass.* schwanken, schweben, erschüttert werden. 10 fegen, kehren, reinigen; im *Perf.* grinsen, die Zähne fletschen. 11 bezeichnen, versiegeln. 12 sieben.

σέσηπα Perf. 2 als Pass. Il. β, 135; Eur. El. 319; ἀπο- Xen. An. 4, 5, 12; κατα- Ar. Plut. 1035: σήπω 1.

σέσηρα Perf. als Praes. Alex. Com. Fragm. 3, 423; vgl. σεσηρώς, σεσαρώς, σεσαρυῖα: σαίρω 2.

σεσηρώς (< σεσαρώς) Part. Perf. Ar. Pax. 620; Vesp. 901; Fr. Com. Anonym. 4, 661; Aristot. Physiogn. p. 52 Franz. προσ- Pherecrates Fr. Com. 2, 318; vgl. σέσηρα, σεσηρυῖα: σαίρω 2.

σεσημασμένος (< σεσηματένος) Part. Perf. Pass. Her. 2, 302: σάω 14.

σεσίγᾱμαι (< σεσίγημαι) Perf. Pass. Pind. O. 9, 103: σιγάω 3.

σεσίγηκα Perf. Aesch. 3, 218: σιγάω 3.

σεσίγημαι (< σεσίγαμαι) Perf. Pass. Eur. Alc. 78; Aeschin. 3, 4: σιγάω 3.

σεσιγήσομαι (< σεσιγηθήσομαι) Fut. 3 Pl. Epist. 311: σιγάω 3.

σεσιωπαμένος (< σεσιωπημένος) Part. Perf. Pass. Pind. I. 1, 63: σιωπάω 4.

σεσιώπηκα Perf. Ar. Vesp. 944; Dem. 6, 39; ἀπο- Isocr. 6, 2: σιωπάω 4.

σεσιωπημένος Perf. Pass. sp. Dio. Hall. 1, 76: σιωπάω 4.

σεσόβηκα Perf. Ar. Vesp. 211: σοβέω 5.

σεσόβημαι Perf. Pass. ἀνα- Luc. Tim. 54, 170: σοβέω 5.

σεσόφισμαι Perf. Pass. Hes. Op. 647: σοφίζω 7.

σεσύκασμαι Perf. Pass. ἀπο- Amip. Fr. Com. 713, 714: συκάζω 8.

σεσύληκα Perf. Dem. 22, 74; 24, 120: συλέω, συλάω 9.

σεσύλημαι Perf. Pass. περι- Luc. Philopseud. 30: συλέω 9.

σέσυρμαι Perf. Pass. -ρθαι Aristot. Rh. Al. 18, 5; Ael.: σύρω 6.

-σέσυρμαι Perf. Pass. παρα- Colum. 10: σύρω 6.

σέσωκα Perf. Eur. Ion. 1386; -κώς Dem. 48, 81; -κότας 19, 66: σώζω 10.

σέσωσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 5, 4, 11; I. A. 916; -σαι Dem. 56, 37; -μένος Soph. El. 1229; -μένα Tr. 626; -μένην 735: σώζω 10.

σέσωται (< σέσωσται) Perf. Pass. Pl. Critia. 109, d (> σέσωσται): σώζω 10.

σεῦα (< ἔσευσα, ἔσσευσα) Aor. Il. υ, 189: σεύω 11.

σεύατο 2 Sing. Opt. Aor. Med. Il. ρ, 463; ν, 148; φ, 198 [57]: σεύω 11.

σευάμενος Part. Aor. Med. Il. χ, 22: σεύω 11.

σεῦαν 3 Plur. Aor. Od. ζ, 89: σεύω 11.

σεύας Part. Aor. Il. ο, 681: σεύω 11.

σεύατ' 3 Sing. Aor. Med. Il. ζ, 505; η, 208; ξ, 227; υ, 148; Ap. Rh. 4, 847 [57]: σεύω 11.

σεῦε (< ἔσσευε) Impf. Il. ζ, 133; Ap. Rh. 1, 622; 2, 522: σεύω 11.

σεῦεν Imprf. Od. ξ, 35: σεύω 11.

σεύεσκεν Imprf. iter. Qu. Sm. 9, 216: σεύω 11.

σεῦται Perf. Pass. Soph. Tr. 645: σεύω 11.

σεύωνται 3 Plur. Conj. Aor. Il. λ, 415: σεύω 11.

σεφθ(ῆγ) Aor. Pass. σεφθεῖσα Pl. Phaedr. 254, b: σέβω 12.

σέψασθαι Inf. Aor Hesych.: σέβομαι, σέβω 12.

σηκασθ(ήν) Aor. Pass. σηκασθέντες Xen. Hell. 3, 2, 4: σηκάζω 18.

σήκασθεν 3 Plur. Aor. Pass. st. ἐσηκάσθησαν Il. θ, 131: σηκάζω 18.

σήμαινε Imprf. Od. χ, 450: σημαίνω 13.

σημαίνει 3 Sing. Praes. Il. κ, 58: σημαίνω 13.

σημαίνειν Inf. Praes. Il. λ, 789: σημαίνω 13.

σημαίνετον 2 Dual. Praes. Pl. Soph. 255, b: σημαίνω 13.

σημαινέτω Imper. Il. β, 805: σημαίνω 13.

σημαίνομαι Praes. Med. Her. 2, 38; Soph. Ai. 32: σημαίνω 13.

---

1 (ver)faul(en) machen, faul sein, werden. 2 fegen, kehren, reinigen; im *Perf.* grinsen, die Zähne fletschen. 3 (ver)schweigen. 4 schweigen, still sein, verschweigen. 5 rasch oder schnell bewegen; *Pass.* in heftiger Bewegung sein. 6 schleppen, schleifen, ziehen. 7 unterrichten, belehren; klug, verständig, weise werden. 8 Feigen (auf)sammeln oder abbrechen; necken. 9 συλέω, συλάω rauben, plündern; *Med.* für sich ⌒⌒; heimlich wegnehmen. 10 σώζω, σαόω (er)retten, erhalten, bewahren. 11 ver-, wegscheuchen, *Med.* eilen, rennen, (an)stürmen. 12 scheuen, (ver)ehren.

σημαίνων Part. Praes. Il. φ, 445: *σημαίνω* 13.
σημαν- (< *σημην-*) Aor. s. *ἐσήμανα*.
σημανέω Fut. Od. μ, 26: *σημαίνω* 13.
σημανθ(ην) Aor. Pass. *-θέντων* Xen. Cyr. 1, 4, 18 s. *ἐσημάνθην*: *σημαίνω* 13.
σημανθῆναι Inf. Aor. Pass. Xen. Equ. 10, 15: *σημαίνω* 13.
σημανῶ (< *σημανέω*) Fut. ion. Aesch. Ag. 26. 497; Eur. Hel. 151; Soph. Tr. 870: *σημαίνω* 13.
σημην- Aor. *σήμηνε* Il. ψ, 358. 757; *-η* Xen. An. 5, 2, 20; *-σις* Hell. 6, 2, 28; Pl. Leg. 682, a; *-ῆναι* Eur. Phoen. 1441; Thuc. 1, 72; 2, 7; *-αντες* Her. 8, 11: *σημαίνω* 13.
σημην(αμην) Aor. Med. *-ατο* Eur. Ion. 750; *-άσθω* Pl. Leg. 954, c; *-άμενος* Xen. Cyr. 8, 2, 17; *-ασθαι* in *παρα-* Dem. 28, 5 (*230*): *σημαίνω* 13.
σημήνας Part. Aor. Her. 8, 75; *-αντος* Pl. Phaed. 62, c (*230*): *σημαίνω* 13.
σημηνάσθω Imper. Aor. Med. Pl. Leg. 954, c: *σημαίνω* 13.
σήπει Praes. Pl. Tim. 84, d: *σήπω* 1.
σηπόμενος Part. Pass. Pl. Ax. 365, c; Her. 6, 137; *-μένων* Tim. 66, d: *σήπω* 1.
σήπουσι 3 Plur. Praes. Pl. Theaet. 153, c: *σήπω* 1.
σηρ- Aor. *σήραντες* Soph. Ant. 409: *σαίρω* 2.
σῆσαι Inf. Aor. Hippocr. 2, 768; 3, 34: *σάω* 14.
σήσας Part. Aor. Hippocr. 2, 575: *σάω* 14.
σήψω Aesch. Fr. 255: *σήπω* 1.
σίγα Imper. Il. ξ, 90; Od. ξ, 493; ϱ, 393; τ, 42. 486: *σιγάω* 3.
σιγᾷ 3 Sing. Praes. Pind. N. 10, 53: *σιγάω* 3.
σιγᾶν Inf. Praes. Pind. N. 5, 32; Hym. Merc. 93: *σιγάω* 3.
σιγᾷς 2 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 275, d: *σιγάω* 3.
σιγᾶσθαι Inf. Praes. Pass. Pl. Rep. 378, a; *σιγάω* 3.
σιγάσω Conj. Aor. 1 Eur. Ion. 859: *σιγάω* 3.
σιγᾶται Praes. Pass. Pl. Ep. 310, d: *σιγάω* 3.
σιγάτω 3 Sing. Imper. Pind. I. 2, 65: *σιγάω* 3.
σιγήθην s. u. *ἐσιγήθην*.
σιγηθήσομαι (< *σιγήσομαι*, *σεσιγήσομαι*) Fut. Pass. Eur. Hipp. 1430; I. T. 1076; (Pl.) Epist. 310, e: *σιγάω* 3.
σιγησ- Aor. *σίγησον* Aesch. Sept. 244; Eur. Alc. 188; *-ήσαθ'* I. T. 1058; *-αντες* Pl. Rep. 616, a: *σιγάω* 3.
σιγήσομαι (< *σιγηθήσομαι*, *σεσιγήσομαι*) Fut. Soph. O. C. 113. 980; Eur. Hel. 1017. 1023; Hipp. 604; Bacch. 808; Phoen. 908; Ar. Nub. 1088 (*378*): *σιγάω* 3.
σιγήσω (< *σιγήσομαι*, *σιγηθήσομαι*, *σεσιγήσομαι*) Fut. sp. Anth. 9, 27; Charito 1, 10: *σιγάω* 3.
σιγητέος Vb. Eur. Hel. 1387: *σιγάω* 3.
σιγώσῃ Fem. Part. Aesch. Ag. 254: *σιγάω* 3.
σιγῶσι(ν) 3 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 178; Xen. Mem. 3, 5, 6: *σιγάω* 3.
σίζ' Imprf. st. *ἔσιζε* Od. ι, 394: *σίζω* 15.
σινέεσθαι (< *σίνεσθαι*) Inf. Her. 4, 123; 5, 81; 9, 13. 49. 73. 120: *σίνομαι* 16.
σίνεσθαι Inf. Praes. Her. 9, 49: *σίνομαι* 16.
σινέσκοντο Imprf. Od. ζ, 6: *σίνω* 16.
σίνεται 3 Sing. Praes. Med. Il. ω, 45 [4]: *σίνομαι* 16.
σίνῃαι 2 Sing. Praes. Med. Od. λ, 112; μ, 139: *σίνομαι* 16.
σινήσομαι Fut. Hippocr. 2, 276: *σίνομαι* 16.
σίννομαι Praes. aeol. Sapph. Frgm. 72: *σίνομαι* 16.
σινοίατο 3 Plur. Opt. Praes. Her. 9, 51: *σίνομαι* 16.
σίνοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Od. μ, 114: *σίνομαι* 16.
σινόω Praes. Maneth. 6, 608: *σίνω* 16.
σίνω Praes. Act. sp. Palaeph. 11, 4: *σίνω* 16.
σινώσω Fut. Maneth. 6, 552: *σινόω* = *σίνομαι* 16.
σιτέεσθαι (< *σιτεῖσθαι*) Inf. Her. 1, 94: *σιτέομαι* 17.
σιτεῖσθαι (< *σιτέεσθαι*) Inf. Praes. Pl. Leg. 942, b: *σιτέομαι* 17.

---

13 bezeichnen, versiegeln. 14 sieben. 15 zischen, hissen, Stillschweigen gebieten. 16 wegraffen, wegrauben. 17 beköstigt werden, essen, speisen. 18 einsperren, einschliessen.

σιτεόμενος Part. Praes. Her. 1, 133; 6, 57: σιτέομαι 1.

σιτέονται 3 Plur. Praes. Her. 1, 71: σιτέομαι 1.

σιτέσκοντο Imprf. iter. Od ω, 209: σιτέομαι 2.

σιτήσομαι Fut. Ar. Nub. 491: σιτέομαι 2.

σιφλώσειεν Opt. Aor. II. ξ, 142: σιφλόω 3.

σίω Praes. für σείω poet. Anacr. Fr. 49 (47) Bergk.: σείω 4.

σιωπᾷ 3 Sing. Praes. Pind. P. 4, 101: σιωπάω 5.

σιωπᾶν Inf. Praes. II. β, 280: σιωπάω 5.

σιωπᾶσθαι Inf. Praes. Med. Isocr. 1, 22: σιωπάω 5.

σιωπάτω Imper. Med. Soph. O. T. 231: σιωπάω 5.

σιωπῇ 3 Sing. Conj. Praes. II. δ, 412 A*: σιωπάω 5.

σιωπηθ(ην) Aor. Pass. -θείσας in κατα- Isocr. 4, 27: σιωπάω 5.

σιωπηθήσομαι Fut. Pass. Aeschin. 3, 155: σιωπάω 5.

σιωπῆσαι Inf. Aor. II. ψ, 586; Ar. Lys. 713: σιωπάω 5.

σιωπήσασθαι Inf. Aor. Med. Polyb. 18, 29: σιωπάω 5.

σιωπήσειαν 3 Plur. Opt. Aor. Od. ρ, 513: σιωπάω 5.

σιωπήσομαι (< σιωπήσω) Fut. Soph. O. T. 233; Ant. 185; Pl. Phaedr. 234, a; Ar. Av. 225; Dem. 18, 112; 24, 62 (378): σιωπάω 5.

σιωπήσω (< σιωπήσομαι) Fut. sp. (Aeschin.) Epist. 10, 1; Dio. Hall. 11, 6; Plut. u. Andere: σιωπάω 5.

σιωπητέον Vb. Luc. Quom. h. conscr. s. 6; κατα- Isocr. 12, 96: σιωπάω 5.

σκαφ(ην) Aor. Pass. κατασκάφη Soph. O. C. 1318; -ῆναι Dem. 18, 36; κατασκαφέντα Isocr. 15, 319: κατασκάπτω 6.

σκαψ- Aor. s. ἔσκαψα: σκάπτω 6.

σκάψω Fut. -οντας Pl. Leg. 778, e; κατα- Eur. H. F. 566; Phoen. 1155: σκάπτω 6.

σκεδᾷ 3 Sing. Fut. Aesch. Prom. 25, 927: σκεδάννυμι 7.

σκεδᾶν Inf. Aor. 2 συσ- Ar. Ran. 903: συσκεδάννυμι 7.

σκεδάννυσι 3 Sing. Pl. Phaed. 77, b für σκεδαννύησι: σκεδάννυμι 7.

σκεδάννῡται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. für σκεδαννύηται Pl. Phaed. 77: σκεδάννυμι 7.

σκέδασ' 3 Sing. Aor. II. ν, 341; Od. ν, 352: σκεδάννυμι 7.

σκέδασεν 3 Sing. Aor. II. ρ, 649: σκεδάννυμι 7.

σκεδασθ(ην) Aor. Pass. s. σκεδασθῆναι, σκεδασθείς: σκεδάζω, σκεδάννυμι 7.

σκεδασθείς Part. Aor. Pass. Pl. Leg. 699, d; vergl. σκεδασθ(ην): σκεδάννυμι 7.

σκεδασθῆναι Inf. Aor. Pass. Aesch. Pers. 502: σκεδάννυμι 7.

σκεδασθήσομαι Fut. Pass. Dion. Cass. 47, 88 (209. 212): σκεδάννυμι 7.

σκέδασον Imper. Aor. II. τ, 171; ψ, 158: σκεδάννυμι 7.

σκεδαστός Vb. Pl. Tim. 37 (209. 212): σκεδάννυμι 7.

σκεδάσω (< σκεδῶ) Fut. Theogn. 883; δια- Luc. Dial. Meretr. 9: σκεδάννυμι 7.

σκεδᾶτε 2 Plur. Fut. Anaxandr. δια- Fr. Com. 3, 197; vgl. σκεδῶ, σκεδᾷ: σκεδάννυμι 7.

σκεδάω Praes. sp. Nic. Al. 596: σκεδάννυμι 7.

σκεδῶ (< σκεδάσω) Fut. ἀπο- Soph. O. T. 138; δια- Ar. Av. 1054; κατα- Antiphanes Fr. Com. 3, 11 (159): σκεδάννυμι 7.

σκελοῦμαι Fut. Med. Hesych.: σκέλλω 8.

σκεπόωσι 3 Plur. Praes. st. σκεπῶσι Od. ν, 99: σκεπάω 9.

σκέπτεο 2 Sing. Imprf. II. ρ, 652: σκέπτομαι 10.

σκεπτέος Vb. Xen. Cyr. 1, 3, 17; Pl. Rep. 352: σκέπτομαι 10.

σκέπτετ' 3 Sing. Imprf. für σκέπτετο II. π, 361: σκέπτομαι 10.

σκεφθ(ην) Aor. 1 Pass. Hippocr. 1, 18; -θέν Zosim. 1, 90: σκέπτομαι 10.

σκέψαι 2 Sing. Imper. Aor. 1 Aesch.

---

1 beköstigt werden, essen, speisen. 2 fegen, kehren, säubern. 3 verstümmeln, in Schande bringen. 4 schwingen, schwenken, schütteln; *Pass.* schwanken, schweben, erschüttert werden. 5 schweigen, still sein, verschweigen. 6 graben, hauen. 7 zerstreuen, auseinander sprengen, treiben, jagen. 8 austrocknen, ausdörren. 9 bedecken, verhüllen. 10 um-

Ch. 228; Prom. 1016; Eur. Ion. 206; Pl. Prot. 316, b: *σκέπτομαι* 10.

σκεψαίμην 1 Sing. Opt. Aor. 1 Pl. Hipp. mai. 295, a; *-αιτο* Dem. 2, 17; 45, 86; *-αίμεθα* Isocr. 5, 46; *-αισθε* Dem. 19, 4: *σκέπτομαι* 10.

σκεψάμενος Part. Aor. 1 Med. Od. *μ*, 247; Pl. Phaed. 95, e: *σκέπτομαι* 10.

σκέψασθαι Inf. Aor. 1 Lys. 25, 28; Thuc. 6, 9; Pl. Phaedr. 259, a: *σκέπτομαι* 10

σκέψασθε 2 Plur. Imper. Aor. Eur. Ion. 1318; Ar. Ach. 889; Thuc. 1, 33; Pl. Ap. 21, a: *σκέπτομαι* 10.

σκέψει 2 Sing. Fut. Pl. Symp. 175, a: *σκέπτομαι* 10.

σκεψοίμην Opt. Fut. Med. Pl. Crat. 391, a: *σκέπτομαι* 10.

σκέψομαι Fut. Ar. Pax. 29; Pl. Rep. 458, b; *-ει* Symp. 175, a; *-εται* Xen. Mem. 3, 4, 11; *-όμεθα* Pl. Crat. 401, a; *-εσθε* Isocr. 15, 130; *-όμενος* Xen. Cyr. 8, 3, 30: *σκέπτομαι* 10.

σκεψόμενος Part. Fut. Pl. Rep. 342, a: *σκέπτομαι* 10.

σκέψωμαι 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Charm. 165, c; *-ώμεθα* Lys. 1, 37; Pl. Prot. 330, b; Isocr. 15, 130; Dem. 20, 20: *σκέπτομαι* 10.

σκήλεις Opt. Aor. 1 Il. *ψ*, 191: *σκέλλω* 8.

σκήλῃ Conj. Aor. *ἐνι-* Nic. Ther. 694: *ἐνισκέλλω* 8.

σκηφθ(ην) Aor. Pass. *ἐπισκηφθῇ* Pl. Leg. 937, b: *ἐπισκήπτω* 11.

σκηψ- Aor. *-ειεν* Aesch. Ag. 366; *σκῆψαι* Thuc. 2, 47: *σκήπτω* 11.

σκηψαμ(ην) Aor. Pass. s. *ἐσκηψάμην*: *σκήπτομαι* 11.

σκήψομαι Fut. Med. Her. 7, 28: *σκήπτω* 11.

σκιασ- Aor. *σκιάσῃ* Il. *φ*, 232: *σκιάζω* 12.

σκιάσῃ Conj. Aor. Il. *φ*, 232: *σκιάζω* 12.

σκιδνάμενος Part. Med. Hes. Th. 42; Her. 8, 23; Luc. Nigr. 37: *σκίδνημι* 13.

σκίδνασθ' 2 Plur. Praes. Od. *β*, 252: *σκίδνημι* 13.

σκίδνασθαι Inf. Praes. Med. Od. *α*, 274; *κατα-* Qu. Sm. 12, 309; *ἀπο-* Thuc. 6, 98: *σκίδνημι* 13.

σκιδνασθῇ Conj. Aor. Pass. Hippocr. 1, 601: *σκίδνημι* 13.

σκίδνανται 3 Sing. Praes. Med. Il. *λ*, 308; *π*, 375; Od. *η*, 130: *σκίδνημι* 13.

σκίδνημι Praes. Hes. Th. 875; Her. 2, 25 [*260*]: *σκίδνημι* 13.

σκίμψατο Aor. Med. Pind. P. 4, 399: *σκίμπτω* = *σκήπτω* 11.

σκιόωντο Imprf. Od. *β*, 388; *γ*, 487. 497; *ο*, 185. 296. 471: *σκιάω* 14.

σκιρτῶεν 3 Sing. Opt. Praes. Il. *ν*, 226. 228 [*205*]: *σκιρτάω* 15.

σκιῶ Fut. att. *κατα-* Soph. O. C. 406: *σκιάζω* 12.

σκλαίη Opt. Aor. *ἀπο-* Hesych.: *σκέλλω* 18.

σκλῆναι Inf. Aor. 2 als Med. *ἀπο-* Ar. Vesp. 160: *ἀποσκέλλω* 18.

σκλήσομαι Fut. *ἀπο-* Anth. 11, 37: *ἀποσκέλλω* 18.

σκοπεῖσθαι Inf. Pl. Rep. 343, d: *σκοπέω* 17.

σκοπήσας Part. Aor. *περι-* Polyb. Fr. 90, vol. 2, 1182 Bekker: *περι. σκοπέω* 17.

σκόπησον Imper. Aor. Babr. Fab. 98, 10: *σκοπέω* 17.

σκοπήσωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Aristot. *περὶ φυτῶν* 7; *ἐπι-* Luc. Herm 59: *σκοπέω* 17.

σκοπιαζέμεν Inf. Praes. Il. *κ*, 40: *σκοπιάζω* 19.

σκοποίμην Opt. Praes. *-οίμεθα* Pl. Crit. 46, c: *σκοπέομαι* 17.

σκοποῦμαι Med. Eur. I. T. 68; *-ούμεθα* Pl. Leg. 627, d; Ar. Eccl. 207: *σκοπέω* 17.

σκοπούμενος Part. Med. Pl. Leg. 645, d: *σκοπέω* 17.

σκόπωμαι Conj. Praes. *-ῆται* Isocr. 12, 19; Pl. Theaet. 196, b; *-ώμεθα* Prot. 314, b; *-ῶνται* Alc. 107, c: *σκοπέω* 17.

σκυδμαινέμεν Inf. Praes. Il. *ω*, 592: *σκυδμαίνω* 16.

σκυζομένη Fem. Part. Il. *δ*, 23; *θ*, 460; *-ης θ*, 483; *-ῳ* Il. *ε*, 198: *σκύζομαι* 16.

---

herschauen, sich umsehen; beobachten, betrachten. 11 stützen; *Med.* sich stützen, lehnen. 12 beschatten, bedecken. 13 verbreiten; *Med.* sich zerstreuen, sich vertheilen, sich verbreiten. 14 beschatten; *Pass.* schattig oder dunkel werden. 15 hüpfen, springen, tanzen. 16 finster, mürrisch, zornig sein. 17 spähen, in die Ferne sehen, sich nach etwas umsehen, erwägen, überlegen. 18 verdorren, zusammenschrumpfen. 19 ausspähen.

σκύσσατο Aor. 1 Med. ἐπι- Od. η, 306: ἐπισκύζομαι 1.
σκωφθῆναι Inf. Aor. Pass. Xen. Cyr. 5, 2, 18: σκώπτω 2.
σκωψ- Aor. -αντα Ar. Ran. 391; -ατε in ἀπο- Somn. s. Gall. 19: σκώπτω 2.
σκῶψαι Inf. Aor. Pl. Men. 77, a: σκώπτω 2.
σκώψομαι (< σκώπω) Fut. Ar. Ach. 854: σκώπτω 2.
σκώψω (< σκώψομαι) Fut. -εις Ar. Nub. 296 (> σκώψει): σκώπτω 2.
σμᾶν (< σμῆν) Praes. nie bei Att., vor Luc.: σμάω 3.
σμᾷς (< σμῇς) 2 Sing. Praes. nie bei Att. vor Luc. Lob. Phryn. p. 62: σμάω 3.
σμᾶται Praes. Med. Her. 9, 110 [195]: σμάω 3.
σμέω Praes. ion. Her. 2, 37: σμάω 4.
σμέωντες Part. δια- Her. 2, 37: σμάω 3.
σμῇ 3 Sing. ἐπι- Ar. Thesm. 389 (wegen der Contr. 219): ἐπισμάω 4.
σμηχθ(ην) Aor. Pass. διασμηχθείς Ar. Nub. 1237: σμάω 3.
σμηκτός Vb. νεοσμηκτός Il. ν, 342: σμάω 3.
σμῆν (< σμᾶν) Inf. Praes. Luc. Lex. 3 Lob. Phryn. p. 61 (wegen der Contr. 219): σμάω 3.
σμηξ- σμήξασα, ἀπο- Nonn. 4, 209 s. ἔσμηξα: σμάω 3.
σμησ- s. ἔσμησα.
σμῇς 2 Sing. Praes. Lob. Phryn. p. 61: σμάω 3.
σμησάμενοι Part. Aor. Med. Her. 4, 73: σμάω 3.
σμηχθ(ην) Aor. 1 Pass. διασμηχθείς Ar Nub. 1237: διασμάω 3.
σμήχω Praes. sp. Lycophr. 876: σμάω 3.
σμῦγ(ην) Aor. 2 Pass. ἀποσμυγέντες Luc. Dial. M. 6, 3 s. σμυγ(ην): σμύχω 3.
σμῦξαι Inf. Aor. Il. ι, 653: σμύω, σμύχω 4.
σμυχθ(ην) s. ἐσμύχθην.
σμύχοιτο Opt. Praes. Med. Il. χ, 411: σμύχω 4.
σμωμένης Part. Praes. Med. Ar. Fr. 326: σμάω 3.
σόῃ 3 Sing. Conj. Il. ι, 424: σόω 5.
σόῃς Conj. Il. ι, 681 (> σῷς Aristarch. σόῃς Bekker): σαόω, σάω 6.
σοῦ Imper. Ar. Vesp. 209: σόομαι 7.
σοῦνται 3 Plur. Praes. Aesch. Pers. 24: σόομαι 7.
σοῦσθ' 2 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 236; Ar. Vesp. 457: σόομαι 7.
σοῦσθαι Inf. Praes. Plut. Mor. 362: σόομαι 7.
σοῦσθε 2 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 836; Ar. Vesp. 458: σόομαι 7.
σούσθω 3 Sing. Imper. Soph. Ai. 1414: σόομαι 7.
σόῳ 3 Sing. Conj. Il. ι, 424 in MS. Ven. u. Bekker (> σόῃ): σαόω, σόω 6.
σοῷς 2 Sing. Conj. für σόῃς Il. ι, 681 Aristarch; mit verändertem Accent σόῳς Bekker: σαόω 6.
σόωσι 3 Plur. Conj. Il. ι, 393: σαόω, σάω 6.
σπᾷ 3 Sing. Praes. Aristot. H. An. 8, 6; κατα- Antiphanes Fr. Com. 326; ἀνα- Luc. Hermot. 3, 743: σπάω 8.
σπᾶν Inf. Praes. ἀπο- Xen. Cyr. 7, 1, 6; ὑπο- Dem. 24, 197: σπάω 8.
σπαρ(ην) Aor. Pass. -εῖσα Pl. Rep. 492, a; -έν Leg. 839, a; -έντων Leg. 663, e; -έντος in δια- Soph. Tr. 782: σπείρω 9.
σπαράξομαι Fut. Med. Eur. Andr. 1209: σπαράσσω zerren, (zer)reissen, zerfleischen.
σπαρήσομαι Fut. sp. V. T. Deut. 29, 23: σπείρω 9.
σπαρθήσομαι Fut. Pass. δια- V. T. Zach. 14, 2: σπείρω 9.
σπαρτός Vb. Soph. O. C. 1534: σπείρω 9.
σπᾷς 2 Sing. Praes. παρα- Soph. Ant. 792: σπάω 8.
σπασ- Aor. σπάσῃς in ἀπο- Eur. Hec. 277; -ωμεν in ἀνα- Luc. Pisc. 48; -ωσιν in ἀπο- Dial. Marin. 12, 1; σπάσαι Eur. Suppl. 830; δια- Xen. Cyr. 6, 1, 45; -αντες Eur. Or. 1458; σπάσας Eur. I. A. 777; ἀπο- Hel. 413; Ar. Ran. 962; Xen. An. 7,

1 murren, zürnen, unwillig sein. 2 nachäffen, verhöhnen, scherzen. 3 schmieren, streichen, einreiben. 4 durch Schmochfeuer verzehren; durch Schmochfeuer verzehrt werden. 5 σόω = σαόω, σώζω, erhalten, erretten. 6 σώζω, σαόω (er)retten, erhalten, bewahren. 7 sich heftig oder schnell

2, 11; -αντες Eur. Andr. 567; σπάσαις Luc. Herm. 60, 801; -ασμεν in ἀνα- Pisc. 51: σπάω 8.

σπασ(αμην) Aor. Med. σπασάμην Od. κ, 266; διασπάσωμαι Eur. Hec. 1126; -ώμεθα Or. 1148; παρασπάσηται Dem. 1, 3; ὑπο- Xen. Equ. 7, 8; συν-, ἐπισπάσησθε Dem. 19, 224; διασπάσαιντο Luc. Dial. M. 13, 6; ἐπισπάσαιντο Qu. h. scr. s. 9; ἐπισπασαμένη D. Deor. 15: σπάω 8.

σπάσατο Aor. Med. Od. β, 321: σπάω 8.

σπασθ(ην) Aor. Pass. -θῶμεν in ἀπο- Xen. An. 2, 2, 12; -θείη in δια- Thuc. 5, 70; -είησαν Xen. Hell. 4, 2, 18; -θῆναι κατα- Luc. Dem. 50; δια- D. Dial. 18; ἀποσπασθείς Eur. Hec. 408; -εῖσα Tro. 617; Alc. 287; -έντα Xen. Cyr. 5, 5, 21; -έντες Eur. Heracl. 15; σπασθέντες Η. λ, 458: σπάω 8.

σπᾶσθαι Inf. Praes. Pass. δια- Xen. An. 3, 4, 20 (209): σπάω 8.

σπασθέντος Part. Aor. Pass. Il. λ, 458: σπάω: 8.

σπασθήσομαι (< σπάσομαι) Fut. Pass. δια- Xen. An. 3, 8, 20; Luc. Char. 17: σπάω 8.

σπάσομαι (< σπασθήσομαι) Fut. Med. Lycophr. 608; Aesch. Sept. 1036; δια- Ar. Ran. 477: (δια)σπάσομαι.

σπασσάμενος Part. Aor. Med. Il. π, 473; κ, 439; λ, 231: σπάω 8.

σπάσσασθε 2 Plur. Aor. Med. Od. χ, 74: σπάω 8.

σπαστέον Vb. Hippocr. 2, 6: σπάω 8.

σπαστός Vb. ἀντι- Soph. Tr. 770: σπάω 8.

σπάσω Fut. Lycophr. 484; ἀπο- Soph. Ai. 1024; ἀνα- Eur. Bacch. 929 (ἀ- 26): σπάω 8.

σπᾶτε 2 Plur. Praes. Ar. Pax. 498: σπάω 8.

σπεῖν Inf. Aor. ἐπι- Il. η, 52; περι- Her. 2, 64: ἔπω 11.

σπεῖο Imper. Aor. 2 Med für σπέο, σπέσο: σπένδω 10.

σπειρ- Aor. -ης in δια- Isocr. 5, 104; σπεῖραι Eur. Med. 718; σπεῖρας Aesch. Sept. 753; -αντα Eur. Bacch. 264; -αντες Alc. 1098: σπείρω 9.

σπειράσθαι Inf. Aor. Med. Ap. Rh. 3, 1028: σπείρω 9.

σπείρεσκον Imprf. iter. Her. 4, 42: σπείρω 9.

σπεισάμ(ην) Aor. Med. -αιμι Ar. Nub. 426; -αιτο Xen. Ag. 1, 10; An. 1, 9, 7; -αιντο An. 3, 5, 12; -ασθαι Thuc. 5, 30; Hell. 3, 4, 5; ἀμενος Ar. Ach. 291; Isocr. 4, 43; -οι 5, 4; An. 1, 9, 8: σπένδω 10.

σπεῖσαν 3 Plur. Aor. Od. γ, 342: σπένδω 10.

σπείσαντες Part. Aor. Il. ι, 657. 712; Her. 4, 187: σπένδω 10.

σπείσας Part. Aor. Od. σ, 151; Xen. Cyr. 7, 1, 1; -ασα Eur. Or. 1322: σπένδω 10.

σπείσασκε Imprf. iter. Od. θ, 89: σπένδω 10.

σπείσεσθαι Inf. Fut. Xen. An. 7, 4, 22: σπένδω 10.

σπείσῃς 2 Sing. Conj. Aor. Il. ζ, 259: σπένδω 10.

σπείσθ(ην) s. ἐσπείσθην: σπένδω 10.

σπείσομαι Fut. Med. Dem. 19, 163: σπένδω 10.

σπείσομεν 1 Plur. Conj. Aor. Od. η, 165: σπένδω 10.

σπεῖσον Imper. Aor. Il. ω, 287: σπένδω 10.

1) σπείσω Fut. V. T. Num. 28, 7; κατα- Eur. Or. 1187; Her. 2, 151: σπένδω 10.

2) σπείσω 1 Sing. Conj. Aor. Theocr. 1, 131: σπένδω 10.

σπένδεσκε Imprf. iter. Il. π, 227; Od. η, 137. 138: σπένδω 10.

σπένδῃ 3 Sing. Conj. Praes. Od. θ, 432: σπένδω 10.

σπένδησθα 2 Sing. Conj. Praes. Od. δ, 591: σπένδω 10.

σπένδοντ' Part. Praes. für σπένδοντα Od. ο, 258: σπένδω 10.

σπένδοντας Part. Praes. Od. η, 137: σπένδω 10.

σπένδοντες Part. Praes. Od. μ, 363: σπένδω 10.

σπένδων Part. Il. λ, 575: σπένδω 10.

---

bewegen, rennen, laufen, fliehen. 8 ziehen, zerren, zupfen, rupfen. 9 säen. 10 spenden, ein Trankopfer bringen. 11 mit, um etwas beschäftigt sein.

σπερχέω (< σπέρχω) Praes. περι- Her. 7, 207: σπέρχω 1.
σπερχθ(ην) Aor. Pass. -θείς Her. 1, 32; -θεῖσα Pind. N. 1, 40: σπέρχω 1.
σπερχθείς Part. Aor. Pass. Pind. N. 1, 40; Her. 1, 32: σπέρχω 1.
σπερχοίατ' 3 Plur. Opt. Od. γ, 283 Wolf; Il. σ, 317; Od. ν, 22: σπέρχω 1.
σπέρχοιεν 3 Plur. Opt. Od. γ, 283: σπέρχω 1.
σπέρχομαι Praes. Med. Il. τ, 317; Eur. Med. 1133: σπέρχω 1.
σπερχομένη Fem. Part. Praes. Od. ν, 115: σπέρχω 1.
σπερχομένοιο Gen. Part. Praes. Med. Il. ω, 248: σπέρχω 1.
σπερχόμενος Part. Praes. Med. Il. ω, 322: σπέρχω 1.
σπέρχωσιν 3 Plur. Conj. Praes. Il. ν, 334: σπέρχω 1.
σπερῶ Fut. (223): σπείρω 2.
σπές Imper. Aor. gebild. wie σχές, σχέτε zu ἔχω Apollon. Adv. p. 557, 9; Et. M. p. 740, 11; Schol. Harl. Od. ξ, 185; vgl. Lob. zu Buttm. Ausf. Sprachl. §. 15: εἶπον 4.
σπέσθαι Inf. Aor. 2 Od. χ, 324; Eur. Phoen. 426; ἐπι- Aesch. Eum. Soph. El. 1037: ἕπω 4.
σπέσθε 2 Plur. Imper. συνεπι- Pl. Critia. 107, b: ἕπω 4.
σπεῦδε Imper. Pind. N. 9, 21; P. 3, 110: σπεύδω 3.
σπευδέμεν Inf. Praes. Od. ω, 324: σπεύδω 3.
σπεῦδεν 3 Sing. Imprf. Pind. N. 9, 21: σπεύδω 3.
σπεύδοντα Acc. Part. Il. δ, 225: σπεύδω 3.
σπευσ- Aor. -ον Soph. Ai. 1164; Eur. Med. 183; -αιεν Pl. Crit. 45, c; -αντες Pol. 264, a; -ασαν Eur. Ion. 1226: σπεύδω 3.
σπεῦσαι Inf. Aor. Eur. Suppl. 594: σπεύδω 3.
σπεύσατε 2 Plur. Imper. Aor. Il. ω, 253: σπεύδω 3.
σπεῦσε Aor. Od. ι, 250: σπεύδω 3.
σπεύσομαι Fut. Il. ω, 253: σπεύδω 3.
σπεύσομεν 1 Plur. Conj. Aor. ep. Il. ρ, 121: σπεύδω 3.
σπευστέον Vb. Ar. Lys. 320: σπεύδω 3.
σπεύσω Fut. Aesch. Ag. 601; Eur. Hec. 66; I. A. 3; Ar. Equ. 926; Xen. Cyr. 5, 3, 27: σπεύδω 3.
-σπῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 ἐπι- Il. β, 359; -ῃς χ, 39: ἕπω 4.
σποίμην Opt. Aor. 2; ἐπι- Xen. An. 4, 1, 6: ἕπω 4.
σπομέναν Part. Aor. 2 Pind. P. 4, 40: ἕπομαι 4.
σπόμενοι Part. Aor. 2 Med. Thuc. 4, 35; 5, 3; 7, 52; Pl. Rep. 611, e; Xen. Cyr. 4, 5, 52; 7, 1, 32: ἕπομαι 4.
σπού (< σπεῖο) Imper. Aor. 2 ἐπίσπου Pl. Theaet. 169: ἕπω 4.
σπουδασ- Aor. -αι Pl. Gorg. 500, c; -σαι Theaet. 168, d; -αντος Symp. 116, e; vgl. -ητον: σπουδάζω 5.
σπουδάσητον 2 Dual. Aor. Plat. Euthyd. 288, d: σπουδάζω 5.
σπουδάσομαι Fut. Med. Pl. Euthyd. 3, e; Dem. 21, 213; -εσθαι Luc. De salt. 24: σπουδάζω 5.
σπουδαστέον Vb. Eur. I. A. 902; Pl. Rep. 608, a: σπουδάζω 5.
σπουδάσω Fut. Polyb. 3, 5; Diod. 1, 58; Dion. Rhet. 7, 2; Dio. Cass. 44, 36; 45, 6: σπουδάζω 5.
σπώμαι Conj. des Aor. 2 ἑσπόμην ἐπι- Soph. El. 967: ἕπω 4.
σπώμενος Part. Praes. M. περι- Luc. Deor. Dial. 3, 10; -α in ἀνα- Xen. Mem. 3, 10, 7: σπάω 2.
σπών Part. Aor. 2 Il. ρ, 190; μετα- Il. ρ, 190: ἕπω 4.
σπῶν Part. κατα- Luc. Philopseud. 13; ἀνασπῶντος Icar. 7; περισπῶντα de Merc. 21, 277; ἀποσπῶντες Isocr. 8, 92: σπάω 2.
-στα Imper. in Comp. παρά- Menander; ἄνστα Theocr. 24, 36 [240]: ἵστημι 7.
σταθμάομαι Praes. Med. Soph. O. T. 1111; Pl. Lys. 205: σταθμάω 8.
σταθμᾶτο Imprf. Pind. O. 10, 53: σταθμάομαι 8.
σταθμέομαι Praes. Med. ion. Her. 2, 150: σταθμάω 8.

---

1 treiben, zum Laufen bringen, drängen. 2 ziehen, zerren, zupfen, rupfen. 3 beeilen, beschleunigen, gew. *intr.* eilen. 4 mit, um etwas beschäftigt sein; *Med.* folgen, nachgehen, verfolgen. 5 eifrig, emsig, thätig sein; eifrig betreiben. 6 sagen, sprechen, reden, nennen. 7 setzen, legen,

σταθμήσας Part. Aor. Eur. Ion. 1137: σταθμάομαι 8.
σταθμήσομαι Fut. Med. Luc. Hist. 63; pass. Ar. Ran. 797: σταθμάομαι 8.
σταθμητός Vb. Pl. Charm. 154, b: σταθμάω 8.
σταῖεν (< -αίησαν) 3 Pl. Opt. Aor. 2: ἵστημι 7.
σταίη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. α, 256; -ην 1 Sing.; -ης 2 Sing.: ἵστημι 7.
σταίημεν (< σταῖμεν) 1 Pl. Opt. Aor. 2: ἵστημι 7.
σταίησαν (< σταῖεν) 3 Pl. Opt. Aor. 2 Il. ϱ, 733: ἵστημι 7.
σταίητε (< σταῖτε) 2 Pl. Opt. Aor. 2: ἵστημι 7.
σταῖμεν (< -αίημεν) 1 Pl. Opt. Aor. 2: ἵστημι 7.
σταῖτε (< -αίητε) 2 Plur. Opt. Aor. 2: ἵστημι 7.
σταλείς Part. Aor. Pass. Pind. O. 13, 69: στέλλω 9.
σταλήσομαι Fut. 3 ἀπο- Polyb. 3, 17; ἀπο- Philo. 2, 351, 27: στέλλω 9.
στᾶμεν (< στήμεναι, στῆναι) Inf. Aor. 2 Pind. P. 4, 2: ἵστημι 7.
στάμενος Part. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.
1) στάν 3 Plur. Aor. 2 Il. π, 601; ψ, 358; Ap. Rh. 2, 685; Pind. I. 7, 58: ἵστημι 7.
2) στάν Neutr. des Part. Aor. στάς; ἀπο- Xen. Cyr. 5, 4, 9: ἵστημι 7.
στάντε Part. Dual. Aor. Il. λ, 622: ἵστημι 7.
στάντες Plur. Part. Aor. 2 Il. ϱ, 490: ἵστημι 7.
1) στάντων (< στήτωσαν) 3 Plur. Imper. Aor. 2: ἵστημι 7.
2) στάντων Gen. Part. Aor. 2 Il. λ, 622: ἵστημι 7.
στάξαι Inf. Aor. Ap. Rh. 2, 1216; Eur. Heracl. 1041 (17): στάζω 10.
στάξειν Inf. Fut. κατα- Luc. de Luct. 19 (17): στάζω 10.
στάξεν 3 Sing. Aor. Pind. N. 10, 82 (17): στάζω 10.
στάξοισι Pind. P. 9, 63 (17): στάζω 10.
σταξῶ Fut. dor. Theocr. 18, 46 (17): στάζω 10.
στάς Part. Aor. 2 Il. ψ, 141; Eur. El. 840; Pl. Prot. 310, b: ἵστημι 7.
στᾶσ- Fem. Part. Aor. 2 Il. ν, 49: ἵστημι 7.
στᾶσα Fem. Part. Aor. Il δ, 129, B*; Eur. Alc. 162; I. A. 1367: ἵστημι 7.
στάσομαι (< στήσομαι) Fut. Med. Pind. N. 5, 16; -ονται Eur. I. A. 762: ἵστημι 7.
στέγετο Imprf. Pind. P. 4, 144: στέγω 11.
στειβεσκον Imprf. iter. Qu. Sm. 1, 352; 13, 326: στείβω 12.
στειβόμενος Part. Praes. Pass. Xen. An. 1, 9, 13: στείβω 12.
στεῖβον Imprf. Il. ν, 299; Od. ζ, 92; Ap. Rh. 3, 835: στείβω 12.
στείβοντες Part. Praes. Il λ, 534: στείβω 12.
στειλ(αμην) Aor. Med. -ώμεθα Eur. Bacch. 669: στέλλω 9.
στειλάμενος Part. Aor. Luc. Philopseud. 32; ἀπο- Isocr. 9, 39: στέλλω 9.
στείνομαι Praes. Pass. Od. σ, 386; Il. φ, 220: στείνω 13.
στειξ- Aor. vgl. ἔστειξα.
στείομεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.
στελέω Fut. Od. β, 287: στέλλω 9.
στέλλεσθε Imper. Praes. Med. Il. ψ, 285: στέλλω 9.
στέλλοιμι Opt. Il. μ, 325: στέλλω 9.
στέλλοντα Part. Praes. Il. δ, 294: στέλλω 9.
στελοῦμαι Fut. Lycophr. 604 (223): στέλλω 9.
στελῶ Fut. Eur. Bacch. 827; Soph. Phil. 983; ἀπο- Soph. Phil. 125; Eur. Cycl. 468; κατα- I. A. 934 (223): στέλλω 9.
στεναχτέος Vb. Eur. Suppl. 291 (17): στενάζω 14.
στεναχτός Vb. Eur. Herc. Fur. 914 (17): στενάζω 14.
στεναξ- Aor. -σαν Dem. 23, 169; -ον Eur. Tro. 1229; H. F. 875; Alc. 234; ὑπο- Luc. Tox. 15; στενάξασ' Med. 1184 (17): στενάζω 14.
στενάξω Fut. Lycophr. 973; ἀνα- Eur. I. T. 656: στενάζω 14.

---

stellen. 8 (ab)messen, abschätzen. 9 (in Ordnung) stellen; fertig machen, ausrüsten; *Med.* sich stellen, sich fertig machen. 10 *trans.* (ein)träufeln; *intrans.* tröpfeln, triefen. 11 (be-, ver)decken, verwahren; abhalten; *Med.* von sich abhalten. 12 (zer)treten. 13 eng machen, verengen; *intr.* eng werden, sich verengen. 14 seufzen, stöhnen. 15 seufzen, wehklagen.

στενάχεσκε Imprf. iter. Il. τ, 132: στεναχίζω 1.
στεναχῆσαι Inf. Aor. Il. σ, 124: στεναχέω, στεναχίζω 1.
στενάχιζε Imprf. Hes. Th. 858: στεναχίζω 1.
στεναχίζετο Imprf. Il. η, 95: στεναχίζω 1.
στένομαι Praes. Med. Aesch. Pers. 62; Eur. Ion. 721: στένω 2.
στεξ- Aor. s. u. ἔστεξα.
στερεῖς Part. Aor. 2 Pass. Eur. Alc. 622; -εῖσαι Eur. El. 736: στερέω 3.
στερέομαι Praes. Med. Eur. Suppl. 793: στερέω 3.
στερηθ(ην) Aor. Pass. -θῆ in ἀπο- Isocr. 5, 26; στερηθῶμεν Pl. Critia 112, e; -θείη Isocr. 19, 32; -θεῖμεν Pl. Soph. 261, a; -θῆναι Eur. I. T. 1058; Thuc. 4, 73; 6, 40; Lys. 21, 11; -θείς Lys. 9, 30; Isocr. 17, 6: στερέω 3.
στερηθήσομαι Fut. Pass. Isocr. 6, 28; ἀπο- Lys. 12,70; Dem. 1, 22 (374): στερέω 3.
στερησ- Aor. ἀπο- Lys. 24, 22: στερέω 3.
στερήσοιτο 3 Sing. Fut. Med. Xen. An. 4, 5, 28 (374): στερέω 3.
στερήσομαι Fut. Med. als Pass. Soph. Ant. 890; El. 1210; Thuc. 3, 2; Eur. Hipp. 1460; Phoen. 1188; ἀπο- Dem. 20, 10 (374): στερέω 3.
στερήσω Fut. Soph. Ant. 574; Thuc. 4, 64: στερέω 3.
στερίσκομαι Frequent. Eur. Suppl. 1093; Her. 4, 159: στερέω 3.
στερκτέος Vb. Dinarch. 1, 91: στέργω 4.
στερκτός Vb. Soph. O. T. 1338: στέργω 4.
στερξ- Aor. -αιμι Soph. Tr. 992; -ας Her. 7, 69; -αντες O. T. 11: στέργω 4.
στέρξω Fut. Eur. Or. 1023; Phoen. 1685; Hipp. 461; Pl. Hipp. maj. 295: στέργω 4.
στερχθ(ην) Aor. Pass. Lycophr. 1190: στέργω 4.
στεῦμαι 1 Pers. Praes. Orph. Lith. 82: στεύμαι 5.
στεῦνται 3 Plur. Praes. Aesch. Pers. 49: στεύμαι 5.
στεῦται 3 Sing. u. Plur. Praes. Il. γ, 83; Od. ϱ, 525; Ap. Rh. 3, 337; Aesch. Pers. 49: στεύμαι 5.
στεφ(θην) Aor. Pass. -θεῖσα Eur. Hel. 1360: στέφω 6.
στεψ- Aor. στέψῃ Pl. Phaed. 58, c: στέφω 6.
στέψω Fut. Soph. Ai. 93; Eur. Bacch. 341; El. 872: στέφω 6.
στέωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. θ, 348; χ, 251; Her. 4, 115: ἵστημι 7.
στέωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 ἀπο- Her 3, 15: ἵστημι 7.
1) στῇ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Ap. 28, b; παρα- Lys. 12, 62: ἵστημι 7.
2) στῇ 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.
στήῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ε, 598; Pind. P. 4, 155 [286]: ἵστημι 7.
στήῃς 2 Sing. Conj. Il. ϱ, 30 [236]: ἵστημι 7.
στῆθ' 2 Sing. Imper. Aor. 2 Od. ϱ, 447: ἵστημι 7.
στῆθι 2 Sing. Imper. Aor. 2 Il. χ, 222; ψ, 97; Ar. Vesp. 1150; Lac Dial. Marin. 10, 2; vgl. στῆθ': ἵστημι 7.
στῆμεν 1 Plur. Aor. Il. λ, 777: ἵστημι 7.
στήμεναι (< στῆναι) Inf. Aor. 2 ep. Il. κ, 55; ϱ, 167; χ, 253; Od. ε, 414 [241]: ἵστημι 7.
στῆν (< ἔστην) 1 Sing. Aor. 2 Il. λ, 743: ἵστημι 7.
στῆναι (< στήμεναι) Inf. Aor. 2 Eur. Med. 251; Thuc. 5, 102; ἐκ- Ar. Vesp. 477: ἵστημι 7.
στηρίξαι Inf. Aor. Od. μ, 434 (17): στηρίζω 8.
στηρίξασθαι Inf. Aor. Med. Od. φ, 242; Thuc. 2, 49 (17): στηρίζω 8.
στήριξε Aor. Il. λ, 28; Hes. Th. 498: στηρίζω 8.
στησ- Aor. -σῃ Eur. Andr. 694; -ητε Aesch. Eum. 825; -εισ Soph. Ant. 666; -εισαν Phil. 463: ἵστημι 7.
στῆς 2 Sing. Conj. Aor. 2: ἵστημι 7.
στῆσα 1 Sing. Aor. 1 für ἔστησα Od. δ, 582; ξ, 1258: ἵστημι 7.
στῆσαι Inf. Aor. 1 Il. σ, 344. 346;

---

1 stöhnen, (be)seufzen, wehklagen. 2 seufzen, stöhnen. 3 (be)rauben; *Pass.* beraubt werden, um etwas kommen. 4 lieben, gern haben. 5 sich anstellen, versprechen, versichern. 6 umgeben, umschliessen; bekränzen, krönen. 7 setzen, legen, stellen. 8 stämmen, aufstellen, aufrichten. 9 brandmarken.

χ, 443; ψ, 40; ϑ, 434; Thuc. 1, 69: ἵστημι 7.

στήσαμεν 1 Plur. Aor. 1 Il. ω, 350: ἵστημι 7.

στησάμενος Part. Aor. 1 Med. Od. μ, 402: ἵστημι 7.

στῆσαν 3 Plur. Aor. 2 Od. β, 425; ο, 289: ἵστημι 7.

στήσας Part. Aor. 1 Il. τ, 247; ω, 232; Xen. Hell. 1, 5, 14: ἵστημι 7.

στήσασα Fem. Part. Aor. 1 Il. ε, 755: ἵστημι 7.

στήσασθαι Inf. Aor. Med. Il. φ, 432; Xen. Ag. 11, 7; κατα- Xen. Cyr. 5, 1, 30 (> στήσεσθαι Wolf): ἵστημι 7.

στησάτω Imper. Aor. 1 Ar. Ach. 243: κατα- Xen. Cyr. 6, 3, 34: ἵστημι 7.

στήσειν Inf. Fut. Od. λ, 314: ἵστημι 7.

στῆσεν 3 Sing. Aor. Il. δ, 298: ἵστημι 7.

στήσεσθαι Inf. Fut. Med. Il. α, 480: ἵστημι 7.

στήσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Eur. Andr. 694: ἵστημι 7.

στῆσθε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.

στῆσθον 2 Dual. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.

στῆσθον 3 Dual. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.

στήσομαι Fut. Med. Il. υ, 90; Qu. Sm. 5, 149; Eur. Andr. 763; Tro. 367; Ar. Thesm. 697 (374): ἵστημι 7.

στῆσον Imper. Aor. 1 Il. ζ, 433: ἵστημι 7.

στήσω Fut. Soph. O. C. 1041; -ομεν Eur. I. A. 676; -ουσι I. A. 788: ἵστημι 7.

στήσωμαι Conj. Aor. συστήσηται Dem. 14, 31; -ώμεθα in παρα- Thuc. 1, 124: ἵστημι 7.

στήσωσι 3 Plur. Conj. Aor. 1 Il. χ, 350: ἵστημι 7.

στῆτ' 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. λ, 588: ἵστημι 7.

στῆται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 7.

1) στῆτε 2 Plur. Conj. Aor. 2: ἵστημι 7.

2) στῆτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Od. ζ, 199: ἵστημι 7.

στήτην 3 Dual. Aor. 2 Il. α, 332; γ, 344; ο, 155; φ, 285; ϕ, 261: ἵστημι 7.

στῆτον 2 Dual. Imper. Aor. 2: ἵστημι 7.

στῆτον 2. 3 Dual. Conj. Aor. 2: ἵστημι 7.

στήτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 ἀνα- Thuc. 1, 87: ἵστημι 7.

στήτων 3 Dual. Imper. Aor. 2: ἵστημι 7.

στητωσαν (< στάντων) 3 Plur. Imper. Aor. 2: ἵστημι 7.

στήωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 περι- Il. ρ, 95 [286]: ἵστημι 7.

στικτέον Vb. Schol. Ar. Plut. 220: στίζω 9.

στικτός Vb. Soph. Phil. 184: στίζω 9.

στίξω Fut. Her. 7, 35; στίζω 9.

στοναχίζετο Imprf. Hes. Th. 159: στοναχίζω 2.

στορεῖτε Fut. Eubul. Athen. 12, 553, b: στορέννυμι 10.

στόρεσαν Aor. Il. ε, 660: στόρνυμι 10.

στορέσαντο Aor. Theocr. 13, 30: στόρνυμι 10.

στορέσας Part. Aor. Il. ι, 613; Aesch. Prom. 190: στόρνυμι 10.

στόρεσον Imper. Aor. Od. ψ, 171. 177: στόρνυμι 11.

στορέσω Fut. Theocr. 6, 33; 7, 57; ἐπι- Hippocr. 3, 201: στόρνυμι 11.

στόρνῡ 2 Sing. Imper. für στόρνυθι Ar. Pax. 844; Fr. 844: στόρνυμι 10.

στορνῦσα Part. κα(τα)- Od. ϱ, 32: στόρνυμι 10.

στόρνυσι Praes. Eur. Heracl. 702: στόρνυμι 10.

στορῶ Fut. alt. παρα- Ar. Equ. 451; ὑπο- Com. Fr. 3, 247: στορέννυμι 10.

στραφ(ην) Aor. Pass. -ῆς Soph. O. C. 1271; -ῆναι Her. 3, 129; Thuc. 5, 97; -ῶσιν in ξυ- Thuc. 7, 43: στρέφω 6.

στραφήσομαι Fut. 2 ἀνα- Ipocr. 5, 64; μετα- Pl. Rep. 518, d (388): στρέφω 6.

στρεβλωθείς Part. Aor. Pass. Lys. 13, 54: στρεβλόω 11.

στρεβλώσαντες Part. Aor. Dem. 18, 30: στρεβλόω 11.

στρεβλώσεσαι Fut. Med. als Pass. Pl. Rep. 361, e. 613, e: στρεβλόω 11.

---

10 στορέννυμι, στόρνυμι, στρώννυμι aus-, auseinanderbreiten; bestreuen, bedecken; mildern, beschwichtigen. 11 winden, drehen, verdrehn, verrenken.

στρέφεται Praes. Pass. Il. τ, 488; ε, 274: στρέφω 1.
στρεφθείς Part. Aor. Pass. Il. ο, 645; π, 598; Od. ι, 435: στρέφω 1.
στρεφθεντ- Part. Aor. Pass. -τος Il. π, 308; -θέντι ε, 40; -θέντε ε, 575; -θεῖσα Il. σ, 139; -θέντε Pl. Pol. 273: στρέφω 1.
στρεψ(αμην) Aor. Med. κατα- Thuc. 6, 1: στρέφω 1.
στρέψαι Inf. Aor. Il. θ, 168; ν, 396; ἀπο- Ap. Rh. 1, 1132; Eur. El. 739: στρέφω 1.
στρέψαν Aor. Od. δ, 520: στρέφω 1.
στρέψαντες Aor. Il. σ, 544: στρέφω 1.
στρέψας Part. Aor. Od. κ, 528; Xen. Hell. 3, 4, 15; Aesch. Prom. 708: στρέφω 1.
στρέψεσθ' Fut. Il. ζ, 516: στρέφω 1.
στρέψομαι s. στρέψεσθ'.
στρέψον Imper. Aor. Ar. Thesm. 902: στρέφω 1.
στρέψω Fut. Anth. 9, 27; ἀπο- Soph. O. T. 1154; Xen. M. Equ. 1, 12: στρέφω 1.
στροβήσομαι Fut. Ar. Ran. 817: στρόβέομαι 2.
στροβήσω Fut. sp. Lycophr. 756: στροβέω 2.
στρωθ(ην) Aor. Pass. -θείς Soph. Tr 653: στρώννυμι 3.
στρώννυ Anaxandr. Ath. 2, 48, a: στορέννυμι 3.
στρωννύω (< στρώσω) Fut. Luc. Philop. 24: στρώννυμι 3.
στρωννύω (< στρώννυμι) Praes. Ev. Marc. 11, 8; Aristid. T. 1, p. 216; Geop. 19, 2, 8; ὑπο- Athen. 2, 31; Themist. Or. 10, p. 133: στρώννυμι 3.
στρωσ- Aor. s. ἔστρωσα: στρώννυμι 3.
στρώσω Fut. ὑπο- Eur. Hel. 59; Amphis Com. Fr. 3, 319: στρώννυμι 3.
στρωτός Vb. Eur. Or. 313 (809. 312): στόρνυμι 3.
στρωφᾶτο Impf. Pass. Il. υ, 422: στρωφάω 4.
στρωφῶσα Part. Od. ζ, 53. 306; ρ, 97: στρώννυμι 3.
στρωφῶσιν Od. η, 105: στρωφάω 4.
στυγήσι 3 Sing. Conj. Praes. Od. ν, 400: στυγέω 5.
στυγηθ(ην) Aor. Pass. -θέν Aesch. Sept. 691: στυγέω 5.
στυγησ- Aor. s. ἐστ.
στυγήσομαι Fut. Med. pass. Soph. O. T. 672: στυγέω 5.
στυγοῦμαι Praes. Med. Soph. O. C. 672; Eur. Andr. 157: στυγέω 5.
στύξαιμι 1 Sing. Opt. Aor. Od. λ, 502: στυγέω 5.
στῦσαι Inf. Aor. Ar. Lys. 598: στύω steifen.
στῶ 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Parm. 130, d: ἵστημι 6.
στῶμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 6.
στώμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 6.
στώμεθον 1 Dual. Conj. Aor. 2 Med. ἵστημι 6.
στῶμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 διαΤhuc. 6, 79; κατα- Xen. Cyr. 2, 3, 22: ἵστημι 6.
στῶσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med.: ἵστημι 6.
στῶσιν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Soph. O. C. 411; Leg. 752, d; ἀπο- Thuc. 5, 14; κατα- Isocr. 2, 4: ἵστημι 6.
συθ(ην) Aor. Pass. συθείς Eur. I. T. 1294: σεύω 7.
σύθην (< ἐσσύθην, ἐσύθην) Aor. Pass. Aesch. Prom. 135: σεύω 7.
συλλεγ(ην) Aor. 2 Pass. -ῆ Pl. Gorg. 489, c; -ῶμεν Prot. 319, b: συλλέγω 8.
συλλεγῶμεν 1 Plur. Conj. Aor. Pass. Pl. Prot. 319, b: συλλέγω 8.
συλλεξ- Aor. - ξαι Pl. Pol. 298, c; -ξαντα Leg. 682, a; -ας 755, e: συλλέγω 8.
συλλεχθ(ην) Aor. Pass. -θεῖσαι Pl. Leg. 784, a: συλλέγω 8.
σύμενος Part. Aor. 2 Med. Aesch. Ag. 747; Eum. 1007: σεύω 7.

---

1 drehen, wenden, biegen; *Pass.* sich drehen, sich wenden; sich herumtreiben, verkehren. 2 im Kreise herumdrehen, gewaltsam bewegen, beunruhigen. 3 aus-, auseinanderbreiten; bestreuen, bedecken; mildern, beschwichtigen. 4 poet. u. ion. st. στρέφω oft drehen; *Pass.* sich hin und herwenden; verkehren, verweilen, sich aufhalten. 5 hassen, scheuen, fürchten; sich scheuen, sich fürchten. 6 setzen, legen, stellen. 7 ver-, weg-

συναντήσω Fut. sp. Maneth. 4, 554; N. T. Act. 22, 20: *συναντάω* 9.
συναντήσωσι 3 Plur. Conj. Aor. Il. *ρ*, 134: *συναντάω* 9.
συναντήτην 3 Dual. Imprf. ep. Od. *π*, 333: *συναντάω* 9.
συνεῖκα Perf. Pol. 5, 101: *συνίημι*, verstehen.
συνείλεγμαι Perf. Pass. Pl. Ax. 270, e; *-μένον* Xen. An. 4, 5, 12; *ἀν-* Rep. 57, d: *συλλέγω* 8.
συνελέγην Aor. 2 Pass. Ar. Eccl. 116; Thuc. 7, 58; Xen. An. 4, 1, 11; Xen. Cyr. 5, 3, 24; Pl. Phaed. 59; Isocr. 9, 56: *συλλέγω* 8.
συνελέχθην Aor. Pass. Ar. Lys. 526; Pl. Leg. 784, a; Her. 4, 87: *συλλέγω* 8.
συνεωνημένος s. *ἐωνημένος*.
συνήντηκα Perf. sp. Polyb. 4, 61; Luc. Philop. 1: *συναντάω* 9.
συνήντησα Aor. Eur. Ion. 534; Ar. Plut. 41; Xen. An. 1, 8, 15: *συναντάω* 9.
συνοχωκώς Part. Perf. ep. redupl. Il. *β*, 218; Qu. Sm. 7, 502: *συνέχωκα* 10.
σῦρ- Aor. *διασύρας* Dem. 19, 313; vgl. *ἔσυρα*: *σύρω* 11.
συράμεναι Part. Aor. *ἀνα-* Dio. Sic. 1, 85: *ἀνασύρω* 11.
συρίζω (< *συρίττω*, *συρίσδω*) Praes. Aesch. Sept. 463; Eur. Ion. 501: *συρίζω* 12.
συρίξας Part. Aor. Ar. Plut. 689 (*17*): *συρίζω* 12.
συρίξομαι (< *συρίσω*, *συριῶ*) Fut. Med. Luc. Nigr. 10; Bis Acc. 12 (*17*): *συρίζω* 12.
συρίσαι Inf. Aor. sp. Luc. Harm. 2: *συρίζω* 12.
συρίσδω (< *συρίττω*, *συρίζω*) Praes. dor. Theocr. 1, 3: *συρίζω* 12.
συρίσω (< *συρίξομαι*, *συριῶ*) Fut. Mechan. Vett. p. 194: *συρίζω* 12.
συρίττω (< *συρίζω*, *συρίσδω*) Praes. Pl. Theaet. 203: *συρίζω* 12.
σύρομαι Praes. Med. Xen. Ven. 5, 13: *σύρω* 11.
σύτο (< *ἔσσυο*, *ἔσσυτο*) Plsprf. od. auch Aor. 2 Med. Il. *φ*, 167; Pind. O. 1, 20; Eur. Hel. 1133: *σεύω* 7.
σφαγ(ῆν) Aor. Pass. *-ῆ* Eur. I. T. 726; Hec. 571; *-ῆς* Hec. 1037; El. 961; *-είη* in *κατα-* Soph. O. T. 730; *-ῆναι* Eur. I. T. 598; *-είς* Aesch. Eum. 305; Eur. Hec. 24; *-εῖσ'* I. T. 770; *-έντα* Phoen. 933; *-έντες* Ar. Equ. 343: *σφάζω* 13.
σφαγήσομαι Fut. Eur. I. A. 1464; *-εται* Andr. 315; I. A. 1935. 1360, 1367; Heracl. 583: *σφάζω* 13.
σφαγιάζομαι Dep. Med. Xen. An. 6, 5, 8: *σφαγιάζω* 14.
σφαγιασάμ(ην) Aor. Med. *σφαγιασάμενος* Her. 6, 76; Xen. Ag. 1, 31; An. 6, 2, 25; Hell. 3, 4, 23: *σφαγιάζω* 14.
σφαγιάσθ(ην) Aor. Pass. *σφαγιασθείς* Her. 7, 180: *σφαγιάζω* 14.
σφαζόμενοι Part. Praes. Il. *ψ*, 31: *σφάζω* 13.
σφαζομένων Gen. Plur. Part. Praes. Od. *ν*, 312: *σφάζω* 13.
σφάζουσι 3 Plur. Praes. Od. *α*, 92; *δ*, 320: *σφάζω* 13.
σφάζω (< *σφάττω*) Praes. Od. *δ*, 320; Soph. Ai. 292; Thuc. 7, 84: *σφάζω* 13.
σφακτός Vb. Eur. Hec. 1077: *σφάζω* 13.
σφαλ(ῆν) Aor. Pass. *-ῆ* Her. 7, 168; Soph. Tr. 297; Thuc. 2, 92; *-είης* Xen. Cyr. 5, 2, 35; *-είμεν* Thuc. 6, 11; *-ῆναι* Xen. Lac. 5, 4; *-είς* Eur. Phoen. 725; *-εῖσα* Hipp. 671; I. A. 1521; *ἀν-* Xen. Hell. 4, 5, 11; Thuc. 6, 86; *-εῖσι* Soph. Tr. 727; *-έντα* Thuc. 1, 69; *-έντας* Eur. Suppl. 128; *-εῖς* Thuc. 4, 85; *-έντων* Xen. Hell. 7, 2, 2 (*271*): *σφάλλω* 15.
σφαλήσομαι (< *σφαλοῦμαι*) Fut. 2 Thuc. 3, 14; 5, 113; 6, 80; Soph. Tr. 719 (*274*): *σφάλλω* 15.
σφάλοιτο 3 Sing. Opt. Aor. Polyb. 6, 9 ▷ *σφάλλοιτο*): *σφάλλω* 15.
σφαλοῦμαι (< *σφαλήσομαι*) Fut. Med. reflex. Soph. Fr. 513 (D.); Xen. Symp. 2, 26 (*274*): *σφάλλω* 15.
1) *σφαλῶ* Fut. Thuc. 7, 67; *σφάλλω* 15.

---

scheuchen; *Med.* eilen, rennen, (an)stürmen. 8 zusammenlesen, sammeln; *Med.* für sich sammeln, auflesen; *Pass.* sich sammeln, zusammenkommen; sich einfinden. 9 zusammentreffen, entgegen kommen, begegnen. 10 zusammenstossen, sich vereinigen; zusammenfallen, niedersinken. 11 schleppen, schleifen, ziehen; *Pass.* mit sich fortziehen, strömen. 12 pfeifen. 13 schlachten, bes. opfern. 14 Opferthiere schlachten, opfern. 15 fällen, stürzen; *Pass.* fallen, stürzen.

2) σφαλῶ Conj. Aor. Pass. Soph. Tr. 621; -ῶμεν Eur. Phoen. 637; -ῶσι Thuc. 6, 33; Xen. Cyr. 1, 6, 24: σφάλλω 1.
σφάλωνται 3 Plur. Conj. Aor. Pass. Thuc. 6, 23 (>σφάλλωνται): σφάλλω 1.
σφαξ- Aor. σφάξαι Eur. Andr. 625; Heracl. 490; I. A. 1348; Cycl. 448; σφάξας Her. 5, 25; Eur. Phoen. 1010; Pl. Euthyd. 301, d: σφάζω 2.
σφαξά(μην) Aor. Med. -ασθαι in ἐπι- Xen. An. 1, 8, 29: σφάζω 2.
σφάξεν Aor. Od. γ, 454; -ἀν Ap. Rh. 1, 432; σφάζω 2.
σφάξω Fut. Eur. Heracl. 493; Ar. Pax. 1018, ἀπο- Ar. Ach. 327; ἐπι- Eur. Herc. Fur. 602. 995: σφάζω 2.
σφαραγεῦντο 3 Plur. Imperf. Od. ι, 390. 440 [181]: σφαραγέω 3.
σφάττω (< σφάζω) Praes. gew. in att. Prosa Xen. Cyr. 7, 3, 14; Isocr. 6, 68; Pl. Gorg. 468, c: σφάζω 2.
σφαχθ(ην) Aor. Pass. σφαχθεῖσα Her. 5, 5; Pind. P. 11, 23; -εῖσ' Eur. I. T. 177: σφαγιάζω 4.
σφετερίζομαι Dep. Med. Xen. Hell. 5, 1, 36; Dem. 18, 71: σφετερίζω 5.
σφετεριξάμενος Part. Aor. Med. Aesch. Suppl. 39: σφετερίζω 5.
σφηλ- Aor. σφῆλαι Il. φ, 719; -αντι Eur. Alc. 34; -αντες Thuc. 6, 11: σφάλλω 1.
σφῆλεν Aor. Od. ρ, 464: σφάλλω 1.
σφιγξ- Aor. -ατε Nonn. 1, 36; περι- Nonn. 5, 585: σφίγγω 6.
σφίγξω Fut. V. T. Exod. 28, 28: σφίγγω 6.
σφιγχθ(ην) Aor. Pass. s. ἐναφίγχθην.
σχἀν Inf. Praes. κατα- Hippocr. 2, 471; καταισχάζω 7.
σχασ- Aor. σχάσας Eur. Phoen. 960; vgl. ἔσχασα: σχάζω 7.
σχασά(μην) Aor. Med. -ασθε Pl. Fr. Com. 2, 626: σχάζω 7.
σχάσιες Part. Aor. Pind. N. 4, 104: σχάζω 7.
σχάσασαι Fem. Part. Aor. Xen. Cyneg. 3, 5: σχάζω 7.
σχάσον Imper. Pind. P. 10, 79; Eur. Phoen. 454. 960: σχάζω 7.
σχε Imper. παράσχε Eur. Hec. 841; Luc. Tim. 40: παρέχω 8.
σχεθεῖν (< σχεθέμεν) Inf. Aor. 2 Aesch. Prom. 16; Sept. 75; κατα- Soph. Ant. 1200; παρα- Ar. Equ. 320: σχέθω 9.
σχεθέμεν (< σχεθεῖν) Inf. Aor. 2 Pind. Ol. 1, 71: σχέθω 9.
σχεθέτω 3 Sing. Imper. Od. η, 537: σχέθω 9.
σχεθήσομαι Fut. Pass. -μένω in κατα- Luc. Herm. 4, 788: ἔχω 10.
σχέθοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Eur. Rhes. 602; σχέθοι Pind. P. 10, 62: σχέθω 9.
σχέθον (< ἔσχεθον) Imprf. Od. κ, 95: σχέθω 9.
σχέθω 1 Sing. Conj. Ar. Lys. 425: σχέθω 9.
σχεθών Part. Aor. 2 Pind. P. 6, 19: σχέθω 9.
σχεῖν (< σχέμεν) Inf. Aor. 2 Il. π, 520; φ, 341; Thuc. 2, 48; 6, 69; Lys. 7, 36: ἔχω 10.
σχέμεν (< σχεῖν) Inf. Fut. ion. Il. θ, 254: ἔχω 10.
σχέο 2 Sing. Aor. 2 Il. φ, 379: ἔχω 10.
σχές 2 Sing. Imper. Soph. O. C. 1169; παράσχες Pl. Prot. 348; (> παράσχε); πάρασχε Xen. Conv. 8, 4 (>παρέχε) Eur. H. F. 1210 (>κατάσχεθε); μετάσχε Eur. Or. 1337 (> μετάσχες): ἔχω 10.
σχέσθαι Inf. Aor. 2 Il. δ, 422; Xen. An. 6, 4, 14; Isocr. 11, 6; Eur. Rhes. 174: ἔχω 10.
σχέσθε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. χ, 416; Od. β, 70: ἔχω 10.
σχέσθω Imper. Aor. 2 Med. παρα- Luc. Qu. h. conscr. s. 51: ἔχω 10.
σχέτε 2 Plur. πρασ- Pherecrat. Fr. Com. 2, 283: ἔχω 10.
σχέτο (< ἔσχετο) 3 Sing. Aor. 2 Il. η, 248: ἔχω 10.
σχέτω 3 Sing. Imper. μετα- Eur. Ion. 1468; παρα- Phoen. 1654: παρέχω 8.
σχῇ Conj. Aor. Dem. 57, 37; ὑπο- Isocr. 5, 104; Luc. Pise. 14; ἔχω 10.
σχῇς 2 Sing. Conj. Aor. παρα- Dem. 56, 38; Luc. Ap. 3, 710: ἔχω 10.
σχήσει 3 Sing. Fut. Od. χ, 70: Soph. Ai. 684: ἔχω 10.

---

1 fällen, stürzen; *Pass.* fallen, stürzen. 2 schlachten, bes. opfern. 3 zischen, prasseln; strotzen. 4 Opferthiere schlachten, opfern. 5 Fremdes sich zueignen, anmassen, sich vorbehalten. 6 einschnüren, festbinden, einengen. 7 ritzen, ritzen, schlitzen, eröffnen. 8 darbieten, gewähren,

σχήσειεν 3 Sing. Opt. Aor. Nonn. 17, 177: ἔχω 10.
σχήσειν Inf. Fut. Il. μ, 4; Aesch. Pers. 746; Eur. Cycl. 697; Thuc. 4, 59; Dem. 13, 128: ἔχω 10.
σχήσεις 2 Sing. Fut. Od. λ, 70; Ap. Rh. 1, 895; Eur. Med. 862: ἔχω 10.
σχήσεσθα 2 Sing. Fut. Hom. Hym. 5, 366: ἔχω 10.
σχήσεσθαι Inf. Fut. Med. Il. ρ, 639; Ap. Rh. 4, 1054: ἔχω 10.
σχήσεσθε 2 Plur. Fut. Med. Il. ι, 235; Soph. Phil. 1355: ἔχω 10.
σχήσησθα 2 Sing. Conj. Aor. Hom. Hym. Cer. 366: ἔχω 10.
σχήσθε 2 Plur. Conj. Aor. ἀνα- Xen. An. 1, 7, 4; ὑπο- 7, 6, 5: ἔχω 10.
σχήσοι 3 Sing. Opt. Fut. Pind. 9, 205: ἔχω 10.
σχήσομαι 1 Plur. Fut. Il. ι, 235; Od. χ, 172: ἔχω 10.
σχήσουσι 3 Plur. Fut. Il. ν, 151: ἔχω 10.
σχήσω Fut. Il. ρ, 182; ω, 670; Aesch. Eum. 692; Soph. El. 223; Eur. I. A. 1365; ἀποσχήσομεν Dem. 14, 24; σχήσετε Dem 19, 272; παρασχήσουσι Isocr. 18, 248: ἔχω 10.
σχητε 2 Plur. Conj. Aor. παρα- Isocr. 8, 136: ἔχω 10.
σχίσαις Part. dor. Pind. Fr. 45, 2: σχίζω 11.
σχίσας Part. Aor. -άντες Pl. Tim. 77, d: σχίζω 11.
σχισάτω Imper. Aor. Xen. Cyr. 5, 3, 49: σχίζω 11.
σχισθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Aesch. Ag. 628; -θέντων Pl. Pol. 263, a: σχίζω 11.
σχίσσας Part. Aor. Hes. Sc. 428: σχίζω 11.
σχίσσεν 3 Sing. Aor. Pind. N. 9, 24: σχίζω 11.
σχίσω Fut. κατα- Xen. An. 7, 1, 16: σχίζω 11.
-σχοι Opt. Aor. παρα- Pind. P. 1, 27; ὑπο- Dem. 54, 22; ἔχω 10.
σχοίατο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Il. β, 98: ἔχω 10.
σχοίεν 3 Plur. Aor. μετα- Dem. 18, 89: ἔχω 10.
σχοίην Opt. Aor. Dem. 23, 117 (133): ἔχω 10.
σχοίμην Opt. Aor. Med. ἀνα- Xen. Cyr. 7, 2, 6; ἀπο- Isocr. 15, 74; παρα- Luc. Advers. Indoct. 24: ἔχω 10.
σχοίμι Opt. Aor. μετα- Soph. O. C. 1485; παράσχοις Luc. Saltat. 5; ἀνάσχοισθε Dem. 20, 62: ἔχω 10.
σχοῖσα Fem. Part. Aor. κατα- Pind. N. 10, 10: ἔχω 10.
σχοίτο 3 Sing. Aor. 2 ἀνα- Luc. Qu. h. conscrib. s. 7; ὑπο- Xen. An. 1, 9, 7: ἔχω 10.
σχομένη Fem. Part. Aor. 2 M. Od. ξ, 141; κατα- Ap. Rh. 3, 128: ἔχω 10.
σχόμενος Part. Aor. 2 Med. Il. μ, 298; ἀνα- Ap. Rh. 1, 495; ἀπο- 7, 472: ἔχω 10.
σχόμην Aor. Med. ἠν- Soph. Ant. 467: ἔχω 10.
σχοντ- Part. Aor. -τα Isocr. 12, 72; -τες in περι- Thuc. 3, 105; -τας in κατα- Isocr. 5, 145; σχόντε Isocr. 10, 20; σχόντων Dem. 11, 45: ἔχω 10.
σχού Imper. ἀνά- Xen. Symp. 4, 4: ἔχω 10.
σχοῦσα Fem. Part. Aor. Soph. El. 551: ἔχω 10.
σχῶ 1 Sing. Conj. Aor. Soph. El. 636; παρά- Eur. Hel. 812. 1248: ἔχω 10.
σχώμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 M. παρά- Dem. 19, 240; 39, 5; 59, 79: ἔχω 10.
σχῶμεν 1 Plur. Conj. Aor. Il. φ, 309; παρά- Isocr. 8, 20: ἔχω 10.
σχών Part. Aor. Soph. El. 551; Lys. 7, 41; παρα- Aesch. Pers. 321: ἔχω 10.
σχῶνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 M. Od. ν, 151: ἔχω 10.
σχῶσι 3 Plur. Aor. Pl. Leg. 950, a; παρα- Isocr. 9, 190; κατα- 12, 53; Dem. 33, 6: ἔχω 10.
σωθ(ην) Aor. Pass. σωθῇ Xen. An. 5, 3, 6; Eur. Hel. 292; -θῶσιν Dem. 16, 30. 31; -θείη Pl. Rep. 502, b; -θείημεν Menandr. Fr. Com. 4, 295; θεῖμεν Eur. Hel. 815; -θεῖεν Pl. Phaed. 58, b; Xen.

---

geben, schenken, von sich, aus eigenen Mitteln darbringen, bieten. 9 festhalten, haben, abhalten, zurückhalten. 10 halten, haben. 11 spalten, zerspalten; *Pass.* sich spalten, sich trennen, sich theilen.

Cyr. 4, 4, 2; -θείς Soph. Ant. 331; -θεῖσα Pl. Leg. 692, a; -θείσης Dem. 32, 5; Isocr. 18, 67; -θεῖσιν Xen. An. 5, 8, 16; -θέντος Her. 4, 97; -θέντας Pl. Leg. 961, a: σώζω 1.

σωθήσεσθαι Inf. Fut. Pass. Pl. Leg. 697, e: σώζω 1.

σωθήσομαι Fut. Pass. Eur. Cycl. 479; Or. 309; Ar. Nub. 77; -σεται Eur. Andr. 409; Pl. Ap. 31, e; Dem. 5, 3; -όμεθα Ar. Lys. 497; -όμεσθα Eur. Hel. 1060; -ονται Pl. Rep. 467, e: σώζω 1.

σωθησόμενος Part. Fut. Pass. Pl. Theaet. 176, d: σώζω 1.

σωσ- Aor. -η Pl. Gorg. 511, d; -ωμεν Dem. 16, 21; -αιμι Eur. Phoen. 867; I. T. 582. 595; -ειεν Pl. Rep. 621, c; σῶσον Soph. Phil. 501; σῶσαι Pl. Rep. 493, a; σώσας Soph. Ant. 1162; Thuc. 1, 63; σώσασα Eur. I. T. 757; -αντος Aesch. Ag. 603; -αντι Eur. Andr. 751; -αντες Thuc. 5, 10; Pl. Crit. 45, a: σώζω 1.

σῶσι 3 Plur. Praes. Herod. 1, 200; Et. M. p. 710; 41, Lob.; Techn. p. 93: σάω = σήθω durchsieben.

σώσομαι Fut. Med. Eur. Bacch. 793: σώζω 1.

σωστέος Vb. Eur. H. F. 1385; Ar. Lys. 501: σώζω 1.

σώσω Fut. Eur. Cycl. 202; Pl. Rep. 497; -ων Ar. Thesm. 1014: σώζω 1.

T

ταγ(ην) Aor. Pass. ὑπο- Phryn. Fr. Com. 2, 603: τάσσω 2.

ταθείς Part. Aor. 1 Pass. Il. ν, 655; ρ, 119; Od. χ, 200; ἐνταθείς Pl. Leg. 887, a; ἐπιταθείς Rep. 410, d; ἐντεταθεῖσα Eur. Or. 302; ἐν- 706; -ης in παρε- Pl. Tim. 66, b: (ἐκ-, ἐπι) τείνω 3.

τάθη Aor. 1 Pass. Il. ψ, 375; Qu. Sm. 1, 623: τείνω 3.

ταθῇ 3 Sing. Conj. Aor. 1 Pass. Aesch. Pers. 708; ἐπι- Pl. Phaed. 86, c: ἐπιτείνω 3.

ταθῆναι Inf. Aor. 1 Pass. ἐπι- Xen. Cyr. 7, 5, 82: ἐπιτείνω 3.

ταθήσομαι Fut. Pass. ἐκ- Eur. Alc. 349; Pl. Lys. 204, c; παρα- Pl. Lys. 204, c; ἐπι- Luc. Meretr. Dial. 3: τείνω 3.

ταινιώσασθαι Inf. Aor. Pass. Ar. Eccl. 1039; Ran. 393: ταινιόω 7.

ταχ(ην) Aor. 2 Pass. ταχῆ Pl. Tim. 83, a; συν- Eur. Or. 805; ταχείς Diosc. Ep. 24; συν- Eur. Or. 34; Suppl. 1106; -είσης Hel. 3: -έντος Soph. Tr. 833: τήκω 4.

τάκομαι 1 Sing. Praes. Med. dor. Pind. Fr. Scol. 2 (89), 10; Eur. Andr. 116: τήκω 4.

ταικόμενος Part. Praes. Med. dor. -αι Aesch. Eum. 353; -α Eur. El. 208: τήκω 4.

τάκεν Imper. Praes. dor. Eur. Med. 159: τήκω 4.

ταμάσσω Vb. Pl. Leg. 631, d: τάσσω 2.

ταμτός Vb. Pl. Leg. 909, c; 632, b; τάσσω 2.

τάκω Praes. dor. st. τήκω Eur. Med. 141 (194): τήκω 4.

ταλάσσω Fut. sp. Lycophr. 746: ταλάω, τλάω, (er)tragen, (er)dulden.

τάμε 3 Sing. Aor. 2 Il. τ, 390 (244): τέμνω 5.

ταμέειν [1]) (▷ ταμεῖν) Inf. Aor. 2 Il. ν, 501; π, 761; τ, 197 (194): τέμνω 5.

ταμεῖν (◁ ταμέειν) Inf. Fut. Hes. Op. 805: τέμνω 5.

ταμέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Il. ε, 580; Her. 5, 82 (194): τέμνω 5.

τάμῃσιν 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. σ, 339: τέμνω 5.

[1]) ἔταμον ist auch altattisch, aber selten, wie Eur. Hel. 1224; Thuc. 1, 81; Her. 4, 201; ἀπ- Aesch. Ag. 1410.

1 erhalten, bewahren, behüten, (er)retten. 2 (an- ver)ordnen, festsetzen, bestimmen; *Med.* für sich festsetzen, einen Termin bestimmen. 3 spannen, ausdehnen, ausstrecken. 4 (zer)schmelzen, auflösen, verzehren, zetören, ersch öpfen. 5 schneiden, spalten, zerhauen, trennen, sondern,

τάμηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. γ, 252 (> τάμητε Wolf) (194): τέμνω 5.
τάμητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Il. γ, 252 Wolf (> τάμηται) (194): τέμνω 5.
ταμιεύεσκε Imprf. iter. [148]: ταμιεύω, wirthschaften, verwalten.
τάμνεσθαι Inf. Praes. Pass. Her. 4, 201: τέμνω 5.
ταμνόμενος Part. -μένη Il. ν, 180: τέμνω 5.
τάμνουσα Part. Praes. ion. Her. 2, 65: τέμνω 5.
τάμνων Part. Praes. ion. Her. 9, 89: τέμνω 5.
τάμοι[1]) 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ε, 214; ρ, 126; Od. π, 102 (194): τέμνω 5.
τάμον[1]) 3 Plur. Aor. 2 Il. ζ, 194; υ, 184. 185; Pind. O. 1, 79: τέμνω 5.
ταμόνθ'[1]) Part. Aor. 2 Il. σ, 177 (194): τέμνω 5.
ταμόντες[1]) Part. Aor. 2 Il. β, 124; γ, 73, 256; Her. 4, 201 (194): τέμνω 5.
τάμωμεν[1]) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. γ, 94; τ, 191: τέμνω 5.
ταμών[1]) Part. Aor. 2 Il. ω, 409; Od. ε, 162; Ap. Rh. 3, 378; Qu. Sm. 5, 358; Her. 9, 89; Pind. N. 3, 33; I. 4, 54 (194): τέμνω 5.
τάνυεν 3 Sing. Imprf. Pind. O. 8, 49; P. 4, 129: τανύω 6.
τανύεσθαι Inf. Pass. Od. φ, 254: τανύω 6.
τανύομαι Praes. Med. ἐκ- Hippocr. 4, 226: τανύω 6.
τανύοντο 3 Plur. Imprf. Il. ι, 468; π, 375; Od. ζ, 83: τανύω 6.
τανύουσι 3 Plur. Praes. Od. φ, 174: τανύω 6.
τανύσαις (< τανύσας) Part. Aor. dor. Pind. O. 2, 91: τανύω 6.
τανύσας (< τανύσσα, τανύσαις) Part. Aor. Pass. Eur. I. A. 791; Ap. Rh. 4, 888: τανύω 6.
τάνυσεν (< ἐτάνυσσε, τάνυσσεν) Aor. Od. φ, 409: τανύω 6.
τανύσῃ (< τανύσσῃ) 3 Sing. Conj. Il. ψ, 324: τανύω 6.
τανυσθείς Part. Aor. Pass. Il. ν, 392; υ, 483; Qu. Sm. 5, 484; 6, 522: τανύω 6.
τάνυσθεν 3 Plur. Aor. Pass. Il. π, 475; Od. π, 175 [110]: τανύω 6.
τανύσθη Aor. Pass. Qu. Sm. 2, 182: τανύω 6.
τανύσθην Aor. Pass. Qu. Sm. 5, 484; -θείς 6, 522: τανύω 6.
τανύσσαι Inf. Aor. Od. φ, 171: τανύω 6.
τανυσσάμενος Part. Aor. Med. Il. δ, 112; Ap. Rh. 1, 564; 4, 769: τανύω 6.
τανυσσάμην Aor. Med. Hom. Hym. 51; Callim. Dian. 27; Ap. Rh. 4, 1569; s. τανυσσάμενος: τανύω 6.
τάνυσσαν (< s. τάνυσεν) 3 Plur. Aor. Il. ξ, 389: τανύω 6.
τανύσσας Part. Aor. Il. ρ, 547; Ap. Rh. 4, 599; Qu. Sm. 8, 315: τανύω 6.
τανύσσασθαι Inf. Aor. Med. Hom. Hym. Merc. 51; Ap. Rh. 2, 931; 4, 771: τανύω 6.
τανύσσειεν 3 Sing. Opt. Aor. 1 Od. σ, 92: τανύω 6.
τάνυσσεν (< τάνυσε, ἐτάνυσσε) 3 Sing. Aor. Il. ι, 213: τανύω 6.
τανύσσεται Fut. Med. Archil. Fr. 3: τανύω 6.
τανύσσῃ (< τανύσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. ψ, 761: τανύω 6.
τανύσσω (< τανύσω) Fut. Orph. Lith. 179: τανύω 6.
τανύσω (< τανύσσω, τανύω) Fut. Paul. Sil. in Anth. 5, 262; ἐν- Od. φ, 127: τανύω 6.
τάνυται 3 Sing. Praes. Il. ρ, 393: τάνυμαι, τανύω 6.
τανύω (< τανύσω, τανύσσω) Fut. Od. φ, 174: τανύω 6.
τανύων Part. Od. φ, 436: τανύω 6.
ταξ- Aor. s. τάξῃ, -ῃς, -ωσι, -εις, -ον, -αι -ας: τάσσω 2.
τάξαι Inf. Aor. Pl. Rep. 392, a; Xen. Hell. 1, 5, 4: τάσσω 2.
ταξαμ(ην) Aor. Med. -άμεθα Pl. Leg. 733, e; -ασθαι 737, c; Xen. An. 6, 3, 9; -άμενος 844, b, -ν, -οι, -ους: τάσσω 2
1) ταξάντων 3 Plur. Imper. Aor. Pl. Leg. 828, b: τάσσω 2.
2) ταξάντων Gen. Plur. Part. Aor. Pl. Leg. 762, c: τάσσω 2.
τάξας Part. -αντες Pl. Leg. 783, b;

[1]) ταμων ist auch attisch, aber selten, wie Eur. Hec. 1221; Thuc. 1, 81; Her. 4, 201; ἀπ- Aesch. Ag. 1410.

6 ausspannen, ausdehnen, straff anziehen. 7 mit einer (Kopf)binde zieren.

-ας 799, b; s. -άντων 1 und 2: τάσσω 1.
ταξάσθω Imper. Aor. Med. Pl. Leg. 844, e: τάσσω 1.
τάξειε 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Leg. 810, c: τάσσω 1.
τάξῃ 3 Sing. Conj. Aor. Eur. Suppl. 460; Pl. Ap. 28, d; τάσσω 1.
τάξῃς 2 Sing. Conj. Aor. Xen. Mem. 3, 3, 4: τάσσω 1.
τάξητε 2 Plur. Conj. προσ- Isae. 4, 27: τάσσω 1.
τάξομαι Fut. Med. ἐπι- Eur. Suppl. 521; ἀντι- Eur. Phoen. 622: τάσσω 1.
τάξον Imper. Aor. Pl. Rep. 511, e: τάσσω 1.
1) τάξω Fut. Aesch. Sept. 284; Xen. Cyr. 8, 3,; Mem. 2, 1, 7; Pl. Leg. 863, d; Euthyd. 279, c: τάσσω 1.
2) τάξω Conj. Aor. -ώμεθα Pl. Leg. 733, e; -ωσι 784, c: τάσσω 1.
ταξῶ (< τήξω) Fut. κατα- Theocr. Epig. 6, 1: τήκω 2.
τάξωσι 3 Plur. Conj. Aor. Pl. Leg. 784, c: τάσσω 1.
ταραξ- Aor. -ᾳ Eur. H. F. 605; -αι Pl. Leg. 797, e; -ας Eur. Bacch. 797; -αντες Xen. An. 6, 2, 7: ταράσσω 3.
ταράξομαι Fut. Med. pass. Thuc. 7, 36. 67; Xen. Cyr. 6, 1, 43 (374): ταράσσω 3.
ταράξω Fut. Eur. Tr. 88: ταράσσω 3.
ταρασσέμεν Inf. Praes. Pind. P. 11, 42: ταράσσω 3.
ταράσσοντες Part. Praes. Od. ε, 291: ταράσσω 3.
ταραχθ(ην) Aor. Pass. -εῖεν Xen. Cyr. 2, 1, 27; -θῆναι 5, 3; -θέντες Ap. 4; -θέντα Pl. Leg. 797, e: ταράσσω 3.
ταραχθήσομαι Fut. Pass. -ῃ Menander Fr. Com. 4, 288; ἐπι- Luc. Catapl. 19, 642: ταράσσω 3.
ταρβήσαντε Dual. Part. Aor. Il. α, 331: ταρβέω 4.
ταρβήσας Part. Aor. Il. ε, 286; ξ, 469; λ, 384: ταρβέω 4.
ταρβήσειεν Opt. Aor. Il. ρ, 586: ταρβέω 4.
τάρβησεν Aor. Il. β, 268; Hym. 4, 181; Man. Ap. 4, 619: ταρβέω 4.
ταρβοῦσα Fem. Part. Aesch. Suppl. 773: ταρβέω 4.
τάρπημεν 1 Plur. Aor. 2 Ind. Pass. Il. λ, 780: τέρπω 5.
ταρπήμεναι (< ταρπῆναι) Inf. Aor. 2 Pass. Il. ω, 3: τέρπω 5.
ταρπῆναι (< ταρπήμεναι) Inf. Aor. 2 Pass. Od. ψ, 212: τέρπω 5.
τάρπησαν 3 Plur. Aor. 2 Ind. Pass. Od. γ, 70; δ, 47; ε, 201; κ, 181: τέρπω 5.
ταρπώμεθα (< τεταρπώμεθα) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. ω, 636; Od. δ, 295; ψ, 255: τέρπω 5.
τάρφθεν (< ἐτέρφθησαν) 3 Plur. Aor. 1 Pass. Od. ζ, 99: τέρπω 5.
τάρφθη (< ἐτέρφθην) Aor. 1 Pass. Od. τ, 213. 251; φ, 57: τέρπω 5.
τατώμενος (< τητώμεθα) Part. Perf. -μένῳ Pind. N. 10, 146: τήκω 6.
ταφ(ην) Aor. Pass. -είη Eur. Tro. 736; -είησαν Xen. An. 5, 7, 21; -ῆναι Xen. Hell. 1, 6, 22; Ar. Eccl. 592; Phoen. 770; Tro. 1193: θάπτω 7.
ταφήσομαι Fut. Med. Eur. Alc. 56. 632: θάπτω 7.
ταφών Part. Perf. Il. ε, 193; λ, 545. 777; π, 806; ψ, 101; ω, 360: θάπτω 7.
ταχ(ην) Aor. Pass. ἐπιταχθῆναι Xen. Cyr. 4, 5, 21; ταχθείς Eur. I. A. 1363; Xen. An. 5, 8, 5; -θεῖσα Eur. Heracl. 479; -εῖσιν Heracl. Fur. 191; -θέν Soph. Ai. 528; -θέντα Pl. Leg. 836, a: τάσσω 1.
ταχθήσομαι Fut. Pass. ἐπι- Thuc. 1, 140: ἐπιτάσσω 1.
τεγκτός Vb. Aristot. Met. 4, 9; ἄτεγκος Eur. H. F. 833: τέγγω 8.
τεγξ- s. u. ἔτεγξα.
τέγξω Fut. Pind. O. 4, 17; Eur. Suppl. 979; Hec. 520: τέγγω 8.
τεγχθ(ην) Aor. Pass. θεγχθείς Pl. Leg. 880, e: τέγγω 8.
τέθᾱλα (< τέθηλα) Perf. 2 dor. als Praes. Pind. Fr. 95: θάλλω 9.

---

1 (an- ver)ordnen, festsetzen, bestimmen; *Med.* für sich festsetzen, einen Termin bestimmen. 2 (zer)schmelzen, auflösen, verzehren, zerstören, erschöpfen. 3 (um- auf)rühren, verwirren, bestürzt machen, erschrecken. 4 fürchten, scheuen, (ver)ehren. 5 sättigen, vergnügen, erfreuen. 6 in Schaden bringen, berauben; Schaden leiden, in Schaden kommen. 7 bestatten, begraben. 8 benetzen, anfeuchten, erweichen, rühren, zum Mit-

τεθαλότα Acc. Part. Perf. Pind. P. 11, 80: θάλλω 9.

τέθαλπται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Prom. 650: θάλπω 10.

τεθαλυῖα Fem. Part. Perf. Od. ζ, 293; Hes. Th. 902: θάλλω 9.

τεθαλυῖαν Fem. Part. Perf. Il. ι, 208; Od. ν, 410: θάλλω 9.

τεθαλυίῃ Dat. Part. Perf. Od. λ, 415: θάλλω 9.

τεθάλφθαι Inf. Perf. Pass. Aesch. Prom. 650: θάλπω 10.

τεθαλώς Part. Perf. Aesch. Suppl. 105: θάλλω 9.

τέθαμμαι Perf. Pass. -μένης Pl. Crat. 400, c; -οι Xen. Hell. 2, 4, 33; -ος Luc. Scyth. 2, 861: θάπτω 7.

τέθαπται 3 Sing. Perf. Isae. 6, 65; Dem. 57, 37: θάπτω 7.

τεθάρσηκα Perf. -ήκασι Il. ι, 420. 687; Thuc. 4, 35: θαρσέω 11.

τεθαύμακα Perf. Xen. An. 3, 13, 3; Mem. 1, 4, 2; Dem. 20, 143; 24, 160; Com. Fr. 3, 475: θαυμάζω 12.

τεθαύμασμαι Perf. Pass. Polyb. 4, 82: θαυμάζω 12.

τεθάφαται 3 Plur. Perf. ion. Her. 6, 103: θάπτω 7.

τεθάφθω Imper. Perf. Pass. Aesch. Ch. 366; Luc. Dial. Mar. 9, 1: θάπτω 7.

τέθαψαι 2 Sing. Perf. Pass. Aesch. Ch. 366: θάπτω 7.

τεθάψομαι Fut. 3 Eur. I. T. 1464; Soph. Ai. 577: θάπτω 7.

τεθέᾶμαι Perf. Ar. Nub. 730; Pl. Pol. 264, c; -μεθα Xen. Cyr. 7, 5, 7; -μένος Pl. Rep. 400, a: θεάομαι 13.

τεθεαμένος Part. Perf. Pl. Rep. 400, a: θεάομαι 13.

τεθέασαι 2 Sing. Perf. Pass. Magnes, Fr. Com. 2, 10; Hermipp. 394; Pl. Rep. 601, b; Xen. Mem. 2, 1, 31; τεθέᾶμαι Luc. Imag. 4: θεάομαι 13.

τεθέασθε 2 Plur. Perf. Aeschin. 1, 52 (25); Pl. Leg. 711, d: θεάομαι 13.

τεθέαται 3 Sing. Perf. Pl. Phaedr. 249, e [107]: θεάομαι 13.

τεθεῖεν 3 Plur. Opt. Aor. Pass. Isae. 6, 36; δια- Isocr. 4, 162. 275: τίθημι 14.

τεθείη 3 Sing. Opt. Aor. 1 Pass. Xen. Cyr. 5, 1, 11; Dem. 24, 28: τίθημι 14.

τεθείης 2 Sing. Opt. Aor. 1 Pass. δια- Isocr. 11, 46: τίθημι 14.

τέθεικα Perf. -ας Eur. Rhes. 60; Dem. 24, 99; -ε(ν) 24, 76; Eur. El. 7; -αμεν Dem. 20, 55; -ασι 3, 12; -κέναι 24, 144. 59; -κώς 24, 67; 27, 26; κατα- Lys. 4, 16 (297): τίθημι 14.

τέθειμαι Perf. Pass. -ειται Dem. 39, 40; -εινται 21, 49; -μένων in προ- Xen. Hier. 9, 11 (297): τίθημι 14.

τέθεινται s. u. τέθειμαι.

τεθείς Part. Aor. Pass. Dem. 20, 152; Xen. Hell. 5, 3, 19; -θεῖσα Eur. El. 1266; -ης in δια- Isocr. 4, 28; -θεῖαι Pl. Leg. 684, b: τίθημι 14.

τεθεῖσθαι Inf. Perf. Pass. Ar. Fr. Com. 2, 1083; δια- Luc. Nigr. 24, 64 (337): τίθημι 14.

τέθειται s. u. τέθειμαι.

τεθέληκα Perf. 2 sp. Sext. Emp. adv. Rh. 2, p. 296: θέλω = θελέω 15.

τεθεντ- Stammform des Part. Aor. 1 Pass. τεθείς; -θέντα Dem. 24, 16; -θέντας 24, 42; -θέντων 43, 10; τίθημι 14.

τεθεράπευκα Perf. Thuc. 4, 67: θεραπεύω 16.

τεθεράπευμαι Perf. Pass. Pl. Ep. 309, d; Leg. 763, d: θεραπεύω 16.

τεθέρμαγκα (< τεθέρμακα) Perf. (234): θερμαίνω 17.

τεθέρμακα (< τεθέρμαγκα) Perf. Plut. (234): θερμαίνω 17.

τεθέρμασμαι Perf. Pass. Hippocr. -ανται in ἐν- Soph. Tr. 368: θερμαίνω 17.

τεθεώρηκα Perf. Ar. Vesp. 1188: θεωρέω 18.

τεθῇ 3 Sing. Conj. Aor. Pass. Eur. Suppl. 541; H. F. 1245; Dem. 24, 44: τίθημι 14.

---

leid bewegen. 9 blühen, grünen, gedeihen. 10 erwärmen, erhitzen, glühend machen. 11 dreist, muthig sein, guten Muth haben, getrost, unbesorgt, zuversichtlich sein. 12 schauen, betrachten, wahrnehmen. 13 beschauen, betrachten. 14 setzen, legen, stellen. 15 wollen, wünschen. 16 dienen, warten, pflegen. 17 (er)wärmen, heiss machen. 18 anschauen, betrachten, zusehen.

τέθηγμαι Perf. Pass. *-μένος* Luc. Tox. 11; *-ον* Tim. 19; *-ους* Aesch. Prom. 311; *-μένη* Soph. Ai. 584; Eur. El. 1142; *-αι* Xen. Cyr. 1, 6, 41: *τήκω* 1.

τέθηλα (< *τέθαλα*) Perf. 2 Hes. Op. 227; Soph. Phil. 259: *θάλλω* 2.

τεθήλει Plsprf. Od. *ε*, 69; Qu. Sm. 5, 48: *θάλλω* 2.

τεθήλῡμαι Perf. Pass. *ἐκ-* Luc D. Deor. 5, 3 (*237*): *θηλύνω* 3.

τεθήλυμμαι (< *τεθήλυσμαι*) Perf. Pass. Pol. 27, 2: *θηλύνω* 3.

τεθηλύνθαι Inf. Perf. Pass. Polyb. 32, 2, 3: *θηλύνω* 3.

τεθήλυσμαι (< *τεθήλυμμαι*) Perf. Pass. Hippocr. 2, 60: *θηλύνω* 3.

τεθήλυται 3 Sing. Perf. Pass. *ἐκ-* Dio. Cass. 50, 27: *θηλύνω* 3.

τεθηλώς Part. Perf. Od. *μ*, 103; *-ότι* Theocr. 20, 25 (*106*): *θάλλω* 2.

τεθῆναι Inf. Aor 1 Pass. Thuc. 1, 138; Ar. Nub. 1425; Dem. 20, 95; 24, 140: *τίθημι* 4.

τέθηπα Perf. 2 Od. *ζ*, 168; Qu. Sm. 4, 491; Her. 2, 156; *τέθηπεν* Od. *ψ*, 105; Luc. Rhs. 34, 603; Rhet. Praec. 20: *θάπτω* 5.

τεθηποτ- Stammform des Part. Perf. *τεθηπώς*: *-ότα* Qu. Sm. 1, 299; *-πότες* Od. *ω*, 392; Qu. Sm. 5, 83; Luc. Tim. 56, 172; *-πότας* Il. *φ*, 29; *-πότων* Luc. Rhet. Praec. 14: *θάπτω* 5.

τεθηπώς Part. Perf. Qu. Sm. 14, 605; Luc. Scyth. 8, 867: *θάπτω* 5.

τεθήρακα (< *τεθήρευκα*) Perf. Xen. Cyr. 2, 4, 16; *θηράω* 6.

τεθήρευκα (< *τεθήρακα*) Perf. Pl. Phaedr. 262, c: *θηρεύω* 6.

τεθήσομαι Fut. Pass. *-εται* Eur. El. 1268; Ar. Plut. 932; *τεθήσεσθαι* Dem. 24, 17; *-μένον* Pl. Leg. 793, b; *-μένοις* Dem. 61, 2: *τίθημι* 4.

τεθλαγμένος Part. Perf. Theocr. 22, 45, jetzt geändert [*9*]: *θλάω* 7.

τέθλασμαι Perf. Pass. Theocr. 19 (22), 45 (> *τέθλαγμαι*); *-μένον*, *συν-* Alexis, Fr. Com. 3, 520: *θλάω* 7.

τέθλιμμαι Perf. Pass. Anth. 7, 472: *θλίβω* 8.

τέθλῖφα Perf. Polyb. 18, 7: *θλίβω* 8.

τεθνάασι (< *τεθνᾶσι*) 3 Plur. Perf. Il. *η*, 328; *χ*, 52: *θνήσκω* 9.

τέθνᾶθι Imper. Perf.: *θνήσκω* 9.

τεθναῖεν 3 Plur. Opt. Perf. Xen. Ag. 7, 5: *θνήσκω* 9.

τεθναίη 3 Sing. Opt. Perf. Xen. Hell. 4, 3, 10; 7, 1, 32: *θνήσκω* 9.

τεθναίην 1 Sing. Opt. Perf. Qu. Sm. 7, 291; Luc. D. Enc. 46: *θνήσκω* 9.

τεθνάκαμες 1 Plur. Perf. Theocr. 2, 5: *θνήσκω* 9.

τεθνακότων Gen. Plur. Part. des Perf. *τέθνακα* dor. Pind. N. 7, 32: *θνήσκω* 9.

τεθνακώς (< *τεθνηκώς*) Part. Perf. dor. Pind. N. 7, 32: *θνήσκω* 9.

τεθνάμεν (< *τεθνάμεναι*, *τεθνᾶναι*, *τεθνᾶναι*) Inf. Perf. Il. *ο*, 497; Qu. Sm. 1, 433; 13, 270: *θνήσκω* 9.

τέθναμεν 1 Plur. Perf. Pl. Gorg. 492, e: *θνήσκω* 9.

τεθνάμεναι (< *τεθνάμεν*, *τεθνάναι*, *τεθνᾶναι*) Inf. Perf. Il. *ω*, 225; Tyrt. 7, 1: *θνήσκω* 9.

τεθνάναι (< *τεθνᾶναι*, *τεθνᾶναι*, *τεθνάμεν*, *τεθνάμεναι*) Inf. Perf. Xen. Hell. 7, 3, 11; Mem. 1, 2, 16; Dem. 8, 49: *θνήσκω* 9.

τεθνᾶναι (< *τεθνάναι*, *τεθνάμεναι*, *τεθνάμεν*) Aesch. Ag. 539; Mimnerm. Fr. 2, 10: *θνήσκω* 9.

τεθνᾶναι (< *τεθνάναι*, *τεθνάμεν*, *τεθνάμεναι*) Inf. Perf. (*ᾰ* nur bei Theogn. 181 mit schwankender Lesart): *θνήσκω* 9.

τεθνᾶότος (< *τεθνηότος*, *τεθνηῶτος*) Gen. Part. Perf. Qu. Sm. 2, 392; 7, 65; Pind.: *θνήσκω* 9.

τεθνᾶσι (< *τεθνάασι*) 3 Plur. Perf. Od. *ο*, 350; Aesch. Sept. 805; Eur. H. F. 913; Med. 1309; Lys. 13, 38; Xen. Cyr. 5, 5, 23: *θνήσκω* 9.

τεθνάτω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 963, c; Dem. 9, 44: *θνήσκω* 9.

τέθνεικα Perf. böot. wie *τέθνεικα* von *τίθημι*: *θνήσκω* 9.

---

1 zerschmelzen, auflösen. 2 blühen, grünen, gedeihen. 3 verweichlichen, verzärteln; erweichen, besänftigen; sich nach Weiberart brüsten, kleiden, oder betragen. 4 setzen, legen, stellen. 5 bestatten, begraben. 6 erjagen, fangen, treffen. 7 (zer)quetschen, zerdrücken, zermalmen. 8 drücken, pressen. 9 sterben; *Perf.* *τέθνηκα* häufig: todt sein.

τεθνειώς[1]) (< *τεθνεώς, τεθνηκώς*) Part. Perf. Il. ϱ, 161 (> *τεθνηώς* Wolf): *θνήσκω* 9.

τεθνειῶτας (< *τεθνεῶτας, τεθνηκότας*) Acc. Plur. Part. des Perf. *τέθνηκα* Il. ζ, 71; Xen. Hell. 6, 4, 15: *θνήσκω* 9.

τεθνειῶτι (< *τεθνεῶτι*) Dat. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 461; Qu. Sm. 5, 502: *θνήσκω* 9.

τεθνειῶτος (< *τεθνηότος, τεθνηκότος*) Gen. Part. des Perf. *τέθνηκα* Il. ι, 633; ν, 659; σ, 173; τ, 210; ω, 244; Od. α, 289; Incert. Id. 9, (Theocrit. 25), 273: *θνήσκω* 9.

τεθνειώτων (< *τεθνεώτων, τεθνηκότων*) Gen. Plur. Part. des Perf. *τέθνηκα* Hom. Batr. 234: *θνήσκω* 9.

τεθνεός (< *τεθνηκός*) Neutr. Part. Perf. Her. 1, 112; Aristot. de gen. An. 1, 23: *θνήσκω* 9.

τεθνεώς (< *τεθνειώς, τεθνηκώς*) Part. Perf. Lys. 12, 18; Pl. Leg. 874, a; Dem. 3, 5; Luc. Jup. Trag. 45 (**61**): *θνήσκω* 9.

τεθνεῶσα (< *τεθνηκυῖα, τεθνηυῖα*) Fem. Part. Perf. Lys. 31, 22; Dem. 40, 27: *θνήσκω* 9.

τεθνεῶσι (< *τεθνηκόσιν*) Dat. Plur. Part. Perf. Pl. Men. 100, a; Xen. Hell. 6, 5, 10; Dem. 19, 313: *θνήσκω* 9.

1) *τεθνεῶτα* Acc. Part. Aor. Perf. Pl. Gorg. 523, e: *θνήσκω* 9.

2) *τεθνεῶτα* Neutr. Part. Perf. Pl. Rep. 469, d: *θνήσκω* 9.

τεθνεῶτας (< *τεθνειώτας, τεθνηότας, τεθνηκότας*) Acc. Plur. Part. Perf. Pl. Phaed. 72, a: *θνήσκω* 9.

τεθνεῶτε Dual. Part. Perf. Pl. Symp. 192, e: *θνήσκω* 9.

τεθνεῶτες (< *τεθνηκότες*) Nom. Plur. Part. Perf. Thuc. 4, 40; Pl. Ap. 40, e: *θνήσκω* 9.

τεθνεῶτι (< *τεθνειωτι, τεθνηῶτι, τεθνηκότι*) Dat. Part. Perf. Od. τ, 331; Isae. 4, 6; Isocr. 6, 23: *θνήσκω* 9.

τεθνεῶτος (< *τεθνηότος τεθνηκότος*) Gen. Part. Perf. Lys. 1, 14; Pl. Gorg. 524, c; Isocr. 19, 3: *θνήσκω* 9.

τεθνεώτων (< *τεθνειώτων*) Gen. Plur. Part Perf. Lys. 12, 88; Thuc. 1, 8; Pl. Phaed. 72, d; Xen. Hell. 5, 4, 9; 5, 9, 7; Dem. 36, 17: *θνήσκω* 9.

τέθνηκα Perf. -ε Il. σ, 12; Od. α, 196; β, 132; δ, 110. 199. 834; λ, 461. 464; ν, 208; ω, 264; Aesch. Ch. 504; Eur. Andr. 334; Phoen. 1076; Lys. 13, 84; -*κέναι* Eur. Hel. 1050: *θνήσκω* 9.

τεθνηκός (< *τεθνεός*) Neutr. Part. Perf. Pl. Phaed. 71, d: *θνήσκω* 9.

τεθνηκόσιν (< *τεθνεῶσιν*) Dat. Plur. Part. Perf. Aesch. Sept. 684; Ag. 568; Pl. Ax. 368, b: *θνήσκω* 9.

τεθνηκότα (< *τεθνεότα, τεθνηότα*) Eur. Hel. 1529; Xen. An. 1, 10, 16: *θνήσκω* 9.

τεθνηκότες (< *τεθνηότες, τεθνειότες*) Part. Perf. Thuc. 2, 6: *θνήσκω* 9.

τεθνηκότων (< *τεθνειώτων, τεθνεώτων*) Gen. Part. Perf. Eur. Andr. 1270: *θνήσκω* 9.

τεθνηκυῖα Fem. Part. Perf. Od. δ, 734; Soph. Phil. 435; Eur. Or. 109; Lys. 11, 10: *θνήσκω* 9.

τεθνήκω Conj. Perf. -*ωσι* Thuc. 8, 74: *θνήσκω* 9.

τεθνηκώς (< *τεθνακώς, τεθνειώς, τεθνεώς*) Part. Perf. Aesch. Ag. 869: *θνήσκω* 9.

τεθνήξομαι (< *τεθνήξω, θνήξομαι, θανοῦμαι, θανέομαι*) Fut. Plut. M. 1082; Luc. Char. 8; Dial. Mort. 6, 5; 7, 1; Tyrann. 6: *θνήσκω* 9.

τεθνήξω (< *τεθνήξομαι, θνήξομαι, θανοῦμαι, θανέομαι*) Fut. Aesch. Ag. 1279; Ar. Nub. 1436; Vesp. 654; Ach. 325. 590; Pl. Gorg. 469: *θνήσκω* 9.

τεθνηότα (< *τεθνεῶτα, τεθνηκότα*) Acc. des Part. Perf. *τέθνηκα* Il. τ, 300: *θνήσκω* 9.

τεθνηότας (< *τεθνειῶτας τεθνεῶτας, τεθνηκότας*) Acc. Plur. Part. des Perf. *τέθνηκα* Od. φ, 84: *θνήσκω* 9.

τεθνηότος (< *τεθνειῶτος, τεθνεώτος, τεθνηκότος*) Gen. des Part. Perf. *τέθνηκα* Il. ϱ, 435; Od. ο, 23: *θνήσκω* 9.

τεθνηῶτα (< *τεθνειώτα, τεθνηκότα*) Acc. Part. des Perf. *τέθνηκα* Il. μ, 10: *θνήσκω* 9.

τεθνηῶτι (< *τεθνεῶτι, τεθνηκότι*) Dat. Part. des Perf. *τέθνηκα* Od. κ, 494: *θνήσκω* 9.

[1]) *τεθνειώς* vgl. *τέθνεικα* von Zenod. in den hom. Gesängen gegeben, aber von Aristarch verworfen, welcher *τεθνηώς* schrieb. Wern. Tryph. 178.

τεθνώς (< *τεθνεώς*) Part. Perf. st. *τεθνεώς* s. *τεθνῶτα, τεθνώτων*: *θνήσκω* 1.
τεθνῶτα Part. Perf. poet. st. *τεθνεῶτα* Hes. Sc. 158: *θνήσκω* 1.
τεθνώτων Part. Perf. poet. st. *τεθνεώτων* Eur. Suppl. 273: *θνήσκω* 1.
τεθοίνᾱμαι Perf. Pass. Eur. Cycl. 377; Luc. Charid. 1: *θοινάω* 15.
τεθορεῖν Inf. Aor. redupl. st. *θορεῖν*: *θρώσκω* 3.
τέθραμμαι Perf. Pass. Ar. Equ. 293; *-μεθα* Eur. Heracl. 578; Phoen. 498; *-μένος* Pl. Rep. 391 *A**; Xen. Cyr. 7, 3, 2; Isocr. 7, 41. 43: Dem. 23, 141; *-μέναι* Eur. Rhes. 176; *-μένη* El. 65; Aesch. Eum. 685; Dem. 59, 50; *-ην* Xen. Mem. 2, 1, 22; *-οις* Eur. H. F. 300; vgl. *τέθραπται, τεθράφθαι*: *τρέφω* 4.
τέθραπται 3 Sing. Perf. Pl. Men. 85, e; Dem. 20, 82; vgl. *τέθραμμαι, τεθράφθαι*: *τρέφω* 4.
τέθραυμαι (< *τέθραυσμαι*) Perf. Pass. *παρα-* Pl. Leg. 757, e (> *παρατέθραυσμαι*): *θραύω* 5.
τέθραυσμαι (< *τέθραυμαι*) Perf. Med. *συν-* Xen. Ag. 2, 14: *θραύω* 5.
τεθράφθαι Inf. Perf. Xen. Hell. 2, 3, 34; vgl. *τέθραμμαι, τέθραπται*: ***τρέφω*** **4.**
τέθραφθε 2 Plur. Perf. Pass. Pl. Leg. 625, a: *τρέφω* 4.
τέθραψαι 2 Sing. Perf. Pass. *ξυν-* Eur. Hel. 1036: *συντρέφω* 4.
τέθρυμμαι Perf. Pass. Luc. Charid. 4; Muson. in Stob. Flor. 84, 19; *δια-* Xen. Mem. 1, 2, 25: *θρύπτω* 6.
τέθῠκα Perf. Ar. Lys. 1062; Pl. Rep. 328, c: *θύω* 7.
1) *τέθυμαι* Perf. Pass. Ar. Av. 1034; Xen. Hel. 3, 5, 5: *θύω* 7.
2) *τέθυμαι* Perf. Med. Xen. Hel. 5, 1, 18: *θύω* 7.
τέθυμμαι Perf. Pass. *ἐπι-* Pl. Phaedr. 230, a: *τύφω* 8.
τέθῠφα Perf. Crobyl. bei Athen. 6, 258, c nach Meinecke: *τύφω* 8.
τειλ(αμην) Aor. Med. *ἐπιτειλαμένῳ* Od. ϱ, 21; *ἐντειλάμενος* Her. 1, 90. 118; *ἐντείλασθαι* Xen. An. 5, 1, 13: *ἐντέλλω* 9.
τείλα Aor. *ἄντειλας* Pind. I. 7, 8: *ἀνατέλλω* 10.
τεῖλαι Inf. Aor. *ἐπι-* Il. δ, 64; *κ*, 56: *ἐπιτέλλω* 9.
τεῖλεν Aor. *ἐντειλεν* Pind. O. 7, 73: *ἐντέλλω* 9.
τείλῃ 3 Sing. Conj. Aor. *ἀνα-* Pl. Crat. 409, a: *ἀνατέλλω* 10.
τείλον Imper. Aor. Pind. N. 10, 145: *ἐπιτέλλω* 9.
τείλω 1 Sing. Conj. Aor. *ἐπι-* Il. *ν*, 753: *ἐπιτέλλω* 9.
τειν- Aor. *τεῖναι* Soph. Phil. 198; Eur. Suppl. 672; *τείνας* Il. *ε*, 262. 322: *τείνω* 2.
τεινα μ(ην) Aor. Med. *-ατο* Ap. Rh. 2, 1045; *τείνασθαι* in *ἀνα-* Dem. 14, 153; *-μένοι* Ap. Rh. 1, 1009; 4, 1153; *δια-* Xen. Cyr. 1, 4, 23: *τείνω* 2.
τείνειεν 3 Sing. Opt. Praes. Il. *ν*, 101: *τείνω* 2.
τειχιεῖσθαι Inf. Fut. Med. Xen. Cyr. 6, 1, 19: *τειχίζω* 11.
τειχιῶ Fut. Dem. 6, 14: *τειχίζω* 11.
τέκε(ν) 3 Sing. Aor. 2 *τέκ'* Od. ξ, 174; *τέκεν* Od. λ, 285; Ap. Rh. 1, 55; *τέκε* Eur. I. A. 198; Pind. O. 1, 89: *τίκτω* 12.
τεκέειν Inf. Aor. Il. *ω*, 608; Hym. 34, 4: *τίκτω* 12.
τέκεθ' 2 Plur. Aor. 2 Il. *β*, 548: *τίκτω* 12.
τέκεθ' 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ζ, 154: *τίκτω* 12.
τεκεῖν (< *τεκέειν*) Inf. Aor. 2 Pind. O. 2, 168; Her. 6, 131; Ar. Thesm. 741: *τίκτω* 12.
τεκεῖσθε 2 Plur. Fut. Med. Hom. Hym. Ven. 127: *τίκτω* 12.
τεκέμεν (< *τεκεῖν, τεκέειν*) Inf. Aor. Pind. O. 6, 30; I. 8(7), 70: *τίκτω* 12.
τέκες 2 Sing. Aor. 2 Il. *ε*, 875: *τίκτω* 12.
τεκέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Hom. Hym. 1, 116; 5, 136; Qu. Sm. 7, 184; Hes. Th. 478: *τίκτω* 12.

---

1 sterben; *Perf.* *τέθνηκα* häufig: todt sein. 2 spannen, ausdehnen; *intrans.* sich ausdehnen, sich erstrecken, sich hinziehen. 3 springen, hüpfen, eilen. 4 dick machen, füttern, ernähren, erziehen. 5 zerbrechen, zermalmen, zerschmettern. 6 zerreiben, zermalmen, zerbröckeln, zerfallen, schwächen, entkräften, aufreiben. 7 opfern. 8 räuchern, anzünden, verbrennen. 9 auftragen, befehlen, heissen. 10 aufgehen, entstehen

τέκετ' 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ε, 564: τίκτω 12.
τέκετο 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. β, 741; Hym. 4, 42; Theocr. 17, 133: τίκτω 12.
τέκῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. τ, 266; Soph. El. 771; Pl. Rep. 467, b; -ῃς Eur. Andr. 202: τίκτω 12.
τέκηαι 2 Sing. Praes. Med. Ap. Rh. 1, 905: τίκτω 12.
τεκμαίρει 3 Sing. Praes. Pind. O. 6, 123: τεκμαίρω 13.
τεκμαίρεται 3 Sing. Praes. Il. η, 70; Od. η, 317: τεκμαίρομαι 13.
τεκμαίρομαι 1 Sing. Praes. Od. λ, 112; -ονται Pl. Leg. 792, a; -ὀμενος Thuc. 1, 1: τεκμαίρομαι 13.
τεκμαιρόμενοι Part. Praes. Pind. O. 8, 4: τεκμαίρομαι 13.
τεκμαροῦμαι Fut. Xen. Cyr. 4, 3, 21: τεκμαίρομαι 13.
τεκμηραμ(ην) s. u. τεκμήρατο, τεκμήραντο, τεκμήρασθαι: τεκμαίρομαι 13.
τεκμήραντο 3 Plur. Aor. Il. ζ, 349: τεκμαίρομαι 13.
τεκμήρασθαι Inf. Aor. Pl. Phaedr. 230, b; Qu. Sm. 12, 21; Dem. 15, 4: τεκμαίρομαι 13.
τεκμήρατο 3 Sing. Aor. Od. κ, 563; Hym. 2, 107: τεκμαίρομαι 13.
τέκμηρον Imper. Aesch. Prom. 608: τεκμαίρω 13.
τέκοι 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ν, 826; Pind. O. 6, 82: τίκτω 12.
τέκοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Od. δ, 64: τίκτω 12.
τέκοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Theocr. 18, 21: τίκτω 12.
τεκόμενος Part. Aor. 2 Aesch. Ch. 419: τίκτω 12.
τεκόμην Aor. 2 Med. Hom. Hym. 2, 146; -μεθα Il. χ, 53; Od. ω, 293: τίκτω 12.
τέκον 3 Plur. Aor. 2 Od. η, 55: τίκτω 12.
τεκοντ- Stammform des Part. Aor. 2 τεκών- τι Pl. Symp. 212, a; -τες Il. ν, 450: τίκτω 12.
τεκοῦμαι s. τεκεῖσθαι.
τεκοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Il. α, 414; Hes. Th. 471; Aesch. Ch. 913; Soph. El. 619; Eur. I. A. 1337; Ion. 1324; Isae. 3, 13: τίκτω 12.
τέκωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pind. P. 4, 92: τίκτω 12.
τέκωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Od. θ, 554: τίκτω 12.
τελέει 3 Sing. Praes. Il. θ, 415: τελέω 14.
τελέειν Inf. Praes. ἐπι- Her. 1, 90. 115. 157: ἐπιτελέω 14.
τελέσθαι (< τελεῖσθαι) Inf. Praes. Pass. Od. α, 201; β, 156; ο, 173; Hes. Th. 552; Ap. Rh. 2, 1137; Theocr. 19 (24), 67, 66: τελέω 14.
τελέεσκον Imprf. iter. Qu. Sm. 8, 213: τελέω 14.
τελέετο 3 Sing. Imprf. Her. 9, 64: ἐπιτελέω 14.
τελέθεσκε Imprf. iter. Hom. Hym. Cer. 241: τελέθω werden, entstehen.
τελέοιεν 3 Sing. Opt. Praes. Od. ι, 127: τελέω 14.
τέλεον Imprf. Il. ψ, 373. 768: τελέω 14.
τελέοντες Plur. Part. Praes. Od. γ, 262; ἐπι- Her. 2, 63: τελέω 14.
τελέουσι 3 Plur. Praes. Il. ι, 156; ἐπι- Her. 2, 63; 4, 186: τελέω 14.
τελέσαι (< τελέσσαι) Inf. Aor. Il. ξ, 195. 196; σ, 426. 427; Pl. Theag. 121, d (26): τελέω 14.
τελεσαίμεθα Opt. Aor. Med. ἐπι- Pl. Phil. 27, c (26): ἐπιτελέω 14.
τελέσαιμεν 1 Plur. Opt. Aor. Il. ν, 377 (26): τελέω 14.
τελέσαιμι 1 Sing. Opt. Aor. Il. ι, 157; Qu. Sm. 6, 78; Hes. Th. 170 (26): τελέω 14.
τελέσαις Part. Aor. Pind. P. 4, 250; 6, 41 (26): τελέω 14.
τέλεσαν Aor. Pind. P. 4, 246; I. 7, 30: τελέω 14.
τελέσας Part. Aor. ἐπι- Her. 1, 51; τελέσαντα Soph. O. T. 465: ἐπιτελέω 14.
τελέσειας 2 Sing. Opt. Aor. Od. ο, 195 (26): τελέω 14.
τελέσειεν 3 Sing. Aor. Il. κ, 303; Od. β, 34 (26): τελέω 14.

---

lassen; *intr. und im Med.* aufgehen, zum Vorschein kommen. 11 eine Mauer errichten, befestigen, schützen. 12 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 13 endigen, vollenden; festsetzen, bestimmen; schliessen, vermuthen. 14 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 15 schmausen, verzehren; speisen, beköstigen.

τελέσῃ (< τελέσσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. ξ, 44; Hes. Th. 799; Aesch. Sept. 791 (**26**): τελέω 1.
τελεσθ(ην) Aor. Pass. τελέσθη Qu. Sm. 5, 123; -θῆναι Soph. Tr. 742; Thuc 3, 2; Dem. 39, 18; -θέντα Aesch. Ag. 754; -θέντων Pind. O. 6, 15: τελέω 1.
τελεσθήσομαι Rhet. Praec. 24: τελέω 1.
τελέσκω Praes. iter. Nic. Fr. 2, 10; Callim. Fr. 434: τελέω 1.
τέλεσσον Imper. Aor. Od. κ, 483 (**26**): τελέω 1.
τελέσσαι (< τελέσαι) Inf. Aor. Il. ξ, 262; σ, 362; τ, 22 (**26**): τελέω 1.
τέλεσσαν (< ἐτέλεσσαν) Aor. Od. η, 327: τελέω 1.
τελέσσῃ (< τελέσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. α, 82 (**26**): τελέω 1.
τελέσσω (< τελέσω, τελέω, τελῶ) Fut. Il. ψ, 559 (**26**): τελέω 1.
τελεστέος Vb. ἐπι- Isocr. 12, 37 (**26**): ἐπιτελέω 1.
τελέσω (< τελέσσω, τελέω, τελῶ) Fut. Pind. N. 4, 43; Xen. Cyr. 8, 6 (**26**): τελέω 1.
τελέσωσιν 3 Plur. Conj. Aor. Il. σ, 8; Od. σ, 134 (**26**): τελέω 1.
τελεύτα 3 Sing. Imprf. Od. ε, 253; ω, 126: τελευτάω 1.
1) τελευτᾷ 3 Sing. Praes. Il. σ, 328; Pl. Symp. 181, e: τελευτάω 1.
2) τελευτᾷ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Leg. 865, b: τελευτάω 1.
τελεύτασαν Aor. 1 dor. Pind. P. 7, 68: τελευτάω 1.
τελεύτασε Aor. 1 dor. Pind. P. 1, 106: τελεύτάω 1.
τελευτάσομαι Fut. dor. Pind. O. 2, 33: τελευτάω 1.
τελευτάτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 812, a: τελευτάω 1.
τελευτέοντες Part. Praes. Her. 3, 38: τελευτάω 1.
τελευτηθῆναι Inf. Aor. Pass. Il. ο, 74; Od. β, 151: τελευτάω 1.
τελεύτησα Aor. Il. ξ, 280; Od. β, 378; κ, 346; μ, 304; ο, 438: τελευτάω 1.
τελευτῆσαι Inf. Aor. Od. γ, 56; Her. 9, 17; Aesch. Ag. 635; Isocr. 1, 43; Pl. Leg. 869, a: τελευτάω 1.
τελευτήσας Part. Aor. Od. δ, 585; ρ, 168; Pl. Rep. 614, b: τελευτάω 1.
τελεύτησε(ν) Fut. Od. λ, 80; -εις Il. ν, 375; -ει Od. ο, 524; -ουσιν Od. β, 306; Pl. Euthyd. 285, d: τελευτάω 1.
τελευτήσειας 2 Sing. Conj. Aor. Od. φ, 200: τελευτάω 1.
τελευτήσειεν 3 Sing. Opt. Aor. Od. η, 331; Isae. 1, 10; Pl. Prot. 351, b: τελευτάω 1.
τελευτήσεσθαι Inf. Fut. Il. ν, 100; Od. θ, 510: τελευτάω 1.
τελευτήσῃς 2 Sing. Conj. Aor. Od. α, 293; -ῃ Pl. Symp. 211, c; Phaedr. 249, a: τελευτάω 1.
τελευτήσοι Opt. Fut. Pl. Symp. 179, e: τελευτάω 1.
τελευτήσομαι Fut. Med. Pass. Eur. Hipp. 370; vgl. -εσθαι: τελευτάω 1.
τελευτήσω 1 Sing. Conj. Aor. Od. θ, 9; Pl. Rep. 330, d: τελευτάω 1.
τελευτῴην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Gorg. 522, d; -ῴη Tim. 72, e: τελευτάω 1.
τελευτῶν Part. Praes. -ῶντες Pl. Pol. 273, d: τελευτάω 1.
τελευτῶσα Fem. Part. Praes. Pl. Tim. 67, b: τελευτάω 1.
τελέω (< τελῶ, τελέσω, τελέσσω) Fut. ion. Il. η, 415: τελέω 1.
τελέωμεν 1 Plur. Conj. Praes. Od. δ, 776: τελέω 1.
τέλλεται 3 Sing. Praes. Pind. O. 1, 76; 10, 6: τέλλω 2.
τέλλετο Imprf. Pind. P. 4, 457: τέλλω 2.
τελοίη 3 Sing. Opt. Praes. ἐπι- Xen. Symp. 1, 14; -οῖμεν in δια- Isocr. 11, 20; Xen. Cyr. 8, 1, 1: (ἐπι-, δια)τελέω 1.
τελοῦμαι Fut. Med. ἐν- sp. Schol. Il. ω, 117; V. T. Ps. 90, 11; N. T. Matth. 4, 6: τέλλω 2.
τελῶ (< τελέω, τελέσω, τελέσσω) Fut. att. Soph. El. 1435; Pl. Prot. 311, c; Eur. Bacch. 822: τελέω 1.
τεμεῖ 3 Sing. Fut. Il. ν, 707: τέμνω 3.
τεμεῖν Inf. Aor. 2 Pl. Pol. 287, b; Legg. 944, b: τέμνω 3.

---

1 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 2 vollenden, zum Dasein bringen; werden, entstehen. 3 schneiden, spalten, zerhauen, trennen, sondern. 4 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 5 (ab- zer)reiben, er-

τέμνειν Inf. Praes. Od. γ, 175: τέμνω 3.
τέμνεσκον Imprf. iter. Ap. Rh. 1, 1215: τέμνω 3.
τέμνηται 3 Sing. Conj. Praes. Med. ἐκ- Pl. Gorg. 473, c: τέμνω 3.
τέμοι 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Symp. 190, e: τέμνω 3.
τεμόμενος Part. Aor. 2 Med. Pl. Leg. 695, e; ἀπο- Isocr. 5, 122: τέμνω 3.
τεμοντ- Stammform des Part. Aor. 2 -όντες Thuc. 3, 88; -όντων Pl. Menex. 241, c: τέμνω 3.
τεμῶ Fut. Pl. Symp. 190, d; -οῦμεν Pol. 261, b; -οῦσι Xen. Ath. 2, 14: τέμνω 3.
τέμω Conj. Aor. 2 -ωμεν Eur. Hel. 1235: τέμνω 3.
τεμών Part. Aor. 2 Ar. Av. 1560; ἀπο- Xen. An. 3, 1, 12; τεμόντες Pl. Critia 118, e: τέμνω 3.
τέξασα Part. Aor. 1 Orph. H. 41 (40), 8: τίκτω 4.
τέξασθαι Inf. Aor. Hes. Th. 889: τίκτω 4.
τεξείεσθε dor. 2 Plur. Fut. sp. Arat. 124: τίκτω 4.
τέξῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 ἐν- Ar. Lys. 553: τίκτω 4.
τέξομαι Fut. Med. Il. τ, 99; Od. λ, 249; Hym. Apol. 101; Hes. Th. 469. 898; Her. 7, 49; Pind. P. 8, 59; Aesch. Prom. 768; Eur. Fr. Dan. 15 (Wagn.); Ar. Lys. 744; Xen. Cyr. 7, 5, 33; Luc. Fugit. 318 (381): τίκτω 4.
τέξω Fut. Od. λ, 249; Hom. Hym. 3, 493; Aesch. Prom. 851: τίκτω 4.
τέρπεαι 2 Sing. Praes. Pass. Od. δ, 372: τέρπω 6.
τέρπειν Inf. Praes. Od. α, 347: τερπω 6.
τέρπεο 2 Sing. Praes. Pass. Od. ν, 61: τέρπω 6.
τέρπεσθαι Inf. Praes. Pass. Il. ι, 400; Soph. Phil. 460; Eur. Alc. 53: τέρπω 6.
τέρπεσθε 2 Plur. Praes. Pass. Od. δ, 239: τέρπω 6.
τερπέσθην 3 Dual. Imprf. Od. ψ, 301: τέρπω 6.
τερπέσθω 3 Sing. Imper. Praes. Pass. Il. ι, 337; ἐπι- Orph. Epigr.: τέρπω 6.
τέρπεσκον Imprf. iter. Qu. Sm. 7, 378: τέρπω 6.
τέρπεται 3 Sing. Praes. Pass. Od. λ, 603; Pind. P. 3, 74; Hes. Op. 356; Eur. Suppl. 490: τέρπω 6.
τέρπετε 2 Plur. Imper. Praes. Od. σ, 315: τέρπω 6.
τέρπετο Imprf. Il. τ, 313: τέρπω 6.
τέρπησιν 3 Sing. Praes. Od. ρ, 385: τέρπω 6.
τέρπηται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Od. ϑ, 429: τέρπω 6.
τέρποιτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass. Il. ψ, 298: τέρπω 6.
τέρπομαι Praes. Pass. Od. φ, 105: τέρπω 6.
τερπόμεθα 1 Plur. Praes. Pass. Od. δ, 160; Qu. Sm. 7, 63: τέρπω 6.
τερπόμενος Part. Praes. Pass. Il. ι, 186; Hes. Sc. 47; Qu. Sm. 13, 584: τέρπω 6.
τέρπονται 3 Plur. Praes. Pass. Il. ε, 760; Pl. Phaed. 85, b: τέρπω 6.
τέρποντες Part. Praes. Il. τ, 312. τέρπω 6.
τέρποντο 3 Plur. Imprf. Od. α, 422: τέρπω 6.
τερπώμεθα 1 Plur. Praes. Pass. Od. α, 369; ϑ, 542; Batr. 196; Mosch. Reliqu. 1, 103: τέρπω 6.
τέρσαι Inf. Aor. Nic. Ther. 96: τέρσω, τέρρω 7.
τερσαίνοντο Imprf. Ap. Rh. 4, 1405: τερσαίνω 7.
τέρσαιο 2 Sing. Opt. Aor. Med. Nic. Ther. 709: τέρσω, τέρρω 7.
τέρσῃ 3 Sing. Conj. Qu. Sm. 9, 386: τέρρω, τέρσω 7.
τερσήμεναι (< τερσῆναι) Inf. Aor. 2 Od. ξ, 98: τέρσω, τέρρω 7.
τέρσηνα Aor. Il. π, 529: τερσαίνω 7.
τερσῆναι (< τερσήμεναι) Inf. Aor. 2 Il. π, 519: τέρρω 7.
τέρσομαι Praes. -εται Od. η, 124: τέρσω, τέρρω 7.
τέρσον Imper. Aor. Nic. Ther. 693: τέρσω, τέρρω 7.
τέρσω Fut. aeol.: τείρω, τέρσω, τέρρω 7.
τερφθ(ην) Aor. Pass. -θῇ Hom. Hym. 27, 11; -θείη Od. ε, 74; -θείης Xen. Mem. 2, 1, 24; τερφθῆναι

schöpfen, entkräften. 6 sättigen, vergnügen, erfreuen. 7 τέρσομαι, τερσαίνω trocknen, abwischen.

Ion. 1376; -θείς Soph. O. C. 1140; Eur. Ion. 541; -θεισ' Hel. 1352; -θέντ' Qu. Sm. 9, 53: τέρπω 1.

τερψ- Aor. Pass. τέρψη Pl. Leg. 658, a; -αι Heracl. 663; Or. 1174: τέρπω 1.

τερψάμενος Part. Aor. Med. Od. μ, 188: τέρπω 1.

τέρψομαι Fut. Il. ν, 23; Qu. Sm. 551; Soph. Ant. 691; Eur. Andr. 1180: τέρπω 1.

τέρψω Ful. Soph. Tr. 1246; Eur. H. F. 1377; Ion. 232; Thuc. 2, 51: τέρπω 1.

τέταγμαι Perf. Pass. Aesch. Pers. 381; Eur. Cycl. 30; -μεθα Alc. 49; Her. 9, 15; vgl. τέτακται, τετάχθαι: τάσσω 2.

τεταγών Part. eines redupl., sonst ungebräuchl. Aor. 2 Il. α, 591; ο, 23; vergl. Buttm. Lexil. 1, p. 163 [45]: τεταγών fassend, packend: ΤΑΓΩ.

τέταχα Perf. Eur. Suppl. 1141; V. T. Prov. 7, 16; ἐκ- Orph. Fr. 1, 20; ἀπο- Gorg. 465; προσ- Soph. Tr. 837: τείνω 3.

τέτακται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Sept. 448; Soph. Phil. 1180; Eur. Tro. 264; Xen. Cyr. 8, 5, 4; Dem. 19, 129: τάσσω 2.

τέταλκα Perf. ἀνα- Arist. Met. γ, 5; Polyb. 9, 15, 10: τέλλω 4.

τεταλκέτω Imper. Perf. ἐπαν- Aristot. Meteor. 3, 5: ἐπαντέλλω 5.

1) τέταλμαι Perf. Pass. ἐν- Eur. Rh. 1648; Her. 1, 60; Xen. Cyr. 5, 5, 3: τέλλω 4.

2) τέταλμαι Perf. Pass. act. ἐν- Polyb. 17, 2: τέλλω 4.

τέταλτο Plsprf. Il. β, 643: τέλλω 4.

τέταμαι Perf. Pass. Od. λ, 19; Pind. P. 4, 54; παρα- Ar. Fr. Com. 2, 1151; τεταμένα Eur. Or. 983; -ην Hel. 1673; -ον Her. 2, 8; ἀνα- Xen. An. 1, 10, 13: τείνω 3.

τετανύσσομαι Fut. 3 Pass. sp. Orph. Lith. 329: τανύω 6.

τετάνυσται Perf. Pass. Od. ι, 116: τανύω 6.

τετάνυστο Plsprf. Od. δ, 135; ε, 68; Il. κ, 156; Ap. Rh. 1, 606; 4, 224; Qu. Sm. 11, 485; Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 157: τανύω 6.

τετάξομαι Fut. 3 Eur. I. T. 1046; Ar. Av. 637; Thuc. 5, 71; Xen. Hier. 6, 7: τάσσω 2.

τετάραγμαι Perf. Pass. -μένοι Xen. An. 6, 3, 9; Pl. Soph. 241, c; -ος Thuc. 4, 25; Dem. 4, 43; -μένα Xen. Cyr. 3, 1, 30: ταράσσω 7.

τετάρακται 3 Sing. Perf. Pass. συν- Aesch. Prom. 1088: ταράσσω 7.

τετάρακτο s. ἐτετάρακτο.

τεταράχα (<τέτρηχα) Perf. nicht belegt: ταράσσω 7.

τεταρβηκώς Part. Perf. Eur. I. A. 857: ταρβέω 8.

τετάσθην 3 Dual. Plsprf. Il. ξ, 404: τείνω 3.

τετάσθω Impr. Perf. Pass. ἐκ- Hippocr. 3, 263: τείνω 3.

τέτασαι 3 Sing. Perf. Soph. Phil. 831; Pl. Rep. 432, a (233): τείνω 3.

τέτατο 3 Sing. Plsprf. Hes. Th. 638: τείνω 3.

τέταχα Perf. Xen. Oec. 4, 5; συν- Pl. Leg. 625, c; öft. Polyb.: τάσσω 2.

τετάχαται 3 Plur. Perf. gelegentl. att. Thuc. 3, 13; ἀντι- Xen. An. 4, 8, 5: τάσσω 2.

τετάχατο s. ἐτατάχατο.

τετάχθαι Inf. Perf. Pass. Pind. O. 2, 30; Xen. Cyr. 4, 3, 3; 6, 3, 23; Pl. Rep. 555, b; Xen. Lac. 13, 6; Dem. 5, 25: τάσσω 2.

τετάχθω 3 Sing. Imper. Perf. Pl. Rep. 561, e: τάσσω 2.

τέτεγμαι Perf. Pass. sp. selten und in klass. Autor. zw. Aelian. H. A. 412; Paus. 3, 7: τίκτω 10.

τετείχικα Perf. Dem. 19, 112; δια- Xen. Symp. 5, 7: τειχίζω 9.

τετείχισμαι Perf. Pass. -ίσθαι Xen. Mem. 3, 2, 1; -μέναι Thuc. 6, 106: τειχίζω 9.

---

1 sättigen, vergnügen, erfreuen. 2 (an- ver)ordnen, festsetzen, bestimmen; *Med.* für sich festsetzen, einen Termin bestimmen. 3 spannen, ausdehnen, ausstrecken. 4 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 5 auftragen, befehlen; *Med.* verheissen, verhängen; *intr.* aufgehen vom Gestirn, erscheinen. 6 (aus)spannen, ausdehnen. 7 um-, aufrühren, in Unordnung, Verwirrung bringen, verwirren. 8 fürchten, scheuen, (ver)ehren. 9 eine Mauer errichten, befestigen, schützen. 10 gebären, zur Welt bringen, (er)-

τετειχίσμην Plsprf. *-στο* Her. 1, 181: *τειχίζω* 9.
τετέλεκα Perf. Pl. Ap. 20, a; Polyb. 6, 19, 4; Diod. 4, 29; *δια-* Xen. Mem. 4, 2, 5 (***167***): *τελέω* 11.
τετέλεσμαι Perf. Pass. Od. *ν*, 40; Hom. Hym. 3, 572; Aesch. Suppl. 19; Her. 7, 119; Pl. Euthyd. 277, d: *τελέω* 11.
τετελέσμην Plsprf.: *τελέω* 11.
τετέλεσται 3 Sing. Perf. Aesch. Suppl. 19; Pl. Euthyd. 977, d: *τελέω* 11.
τετέλεστο Plprf. Qu. Sm. 12, 147: *τελέω* 11.
τετελεύτηκα Perf. Isae. 8, 44; Pl. Men. 246, a; Dem. 43, 60: *τελευτάω* 11.
τετέληκα (< *τελέλεκα*) Perf. C. Inscrpt. 2885, 7: *τελέω* 11.
τετευγμένος Part. Perf. Pass. *ἐπι-* Polyb. 6, 53: *τυγχάνω* 12.
τετεύξεται 3 Sing. Fut. Med. Il. *μ*, 345. 358; *φ*, 322. 585 [***48***]: *τυγχάνω* 12.
τετεύξομαι s. *τετεύξεται*.
1) *τέτευχα* Perf. trans. jetzt auch *τετευχώς* Dem. 21, 150: später häufig wie Menand. Fr. Sent. 44; Macho. Athen. 13, 44; Polyb. 4, 77: *τυγχάνω* 12.
2) *τέτευχα* Perf. Od. *μ*, 423: *τεύχω*, bereiten.
τετεύχαται 3 Plur. Perf. ion. u. alt att. Il. *ν*, 22; *ξ*, 53. 220; Od. *β*, 63; *ξ*, 138; *τ*, 563; Ap. Rh. 3, 137; Qu. Sm. 10, 19; 11, 320 [***103***]: *τυγχάνω* 12.
τετεύχατο 3 Sing. Plsprf. Il. *σ*, 574; Mosch. Rel. 1, 43; Qu. Sm. 6, 256 [***103***]: *τυγχάνω* 12.
τετεύχατον Dual. Il. *ν*, 346 (> *τετεύχετον*): *τυγχάνω* 12.
τετεύχεε s. *ἐτετεύχεε*.
τετεύχετον Dual. für *ἐτεύχετον* von Spitzner hergestellt Il. *ν*, 346: *τυγχάνω* 12.
τετευχῆσθαι Inf. Perf. Od, *χ*, 104, bewaffnet sein; *τευχέω*, sonst nicht gebräuchlich: *τευχέω* 13.
τετέχνημαι Perf. Pass. *-ημένος* Hippocr. 1, 26: *τεχνάομαι* 14.
τέτηγμαι Perf. Pass. Plut. Consol. 10; Anth. 5, 273: *τήκω* 15.
τέτηκα (< *τέτακα*) Perf. Il. *γ*, 176; Soph. El. 283; Pl. Tim. 85, e; Ar. Plut. 1034: *τήκω* 15.
τετήκειν Plsprf. Xen. An. 4, 5, 15 (> *ἐτετήκειν*): *τήκω* 15.
τετήρηκα Perf. Arist. *οὐρ. β*, 2; Polyb. 5, 77; Luc. Abdic. 22: *τηρέω* 16.
τετήρημαι Perf. Pass. Dem. 23, 181: *τηρέω* 16.
τετιημέναι Plur. Part. Perf. Il. *θ*, 437: *τιέω* 17.
τετιημένη Fem. Part. Perf. Od. *δ*, 804; Hom. Hym. 5, 19; Hes. Th. 163: *τιέω* 17.
τετιημένος Part. Perf. Pass. Il. *ρ*, 464; *ω*, 283; Ap. Rh. 3, 92; 4, 1248: *τιέω* 17.
τετιηότες Plur. Part. Perf. Il. *ι*, 30. 695: *τιέω* 17.
τετιηότι Dat. Part. Il. *λ*, 555: *τιέω* 17.
τετίησθον Dual. Perf. Il. *θ*, 447: *τιέω* 17.
τέτῑκα Perf. Lycophr. 765; Dio. Hal. 6; *ἐκ-* Dinarch. 2, 18; Dem. 21, 91; 27, 49; Luc. D. Dial. 1, 1; Hermot. 81, 825 (***233***): *τίνω* 18.
τέτιλμαι Perf. Pass. *παρα-* Ar. Ran. 516; Lys. 89; Pl. Fr. Com. 2. 684. 685; *ἀπο-* Fr. Com. Anachilas 3, 347. 348; Mnesimachus 3, 578: *τίλλω* 19.
τετιμένος Part. Il. *ω*, 533; Od. *ν*, 28; *-ον ν*, 426; Hym. 4, 205; Qu. Sm. 3, 116; *-μένη* Hes. Th. 415: *τίω* 20.
τετίμηκα Perf. Lys. 26, 17; Pl. Rep. 548; Luc. Charid. 15: *τιμάω* 21.
τετίμημαι Perf. Pass. *-μεσθα* Il. *μ*, 310; *-ηται* Thuc. 2, 45; Dem. 53, 1; 18, 114; *-νηται* Soph. O. C. 1304; *-ῆσθαι* Pl. Alc. 150, a; *-μένον* Pl. Leg. 962, e; *-μένα* Thuc. 4, 26: *τιμάω* 21.

---

zeugen. 11 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 12 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 13 bewaffnen, rüsten. 14 Trug üben. 15 zerschmelzen, auflösen. 16 (be-, ver)wahren, beobachten. 17 nur im Perf. *τετίημαι* betrübt, traurig (sein). 18 büssen, bezahlen, entrichten. 19 zupfen, zausen, rupfen, abpflücken. 20 schätzen, werthschätzen, achten, (ver)ehren. 21 anschlagen, schätzen, würdigen, werthschätzen, ehren.

τετιμήσομαι Fut. 3 selten Lys. 31, 24: *τιμάω* 1.
τέτισμαι Perf. Pass. *ἐκ-* Pl. Phaedr. 257, a; Dem. 24, 187; 40, 22: *τίνω* 2.
τέτλαθι vgl. *θλᾶθι* Imper Perf.; ist sync. wie bei *τέθναθι* Od. *υ*, 18; Hes. Op. 716: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετλάμεν (< *τετλάμεναι*) Inf. Aor. Od. *ζ*, 190: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τέτλαμεν 1 Plur. Perf. für *τετλήκαμεν* nicht sicher zu belegen durch Od. *υ*, 311; Hym. 5, 148. 217: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετλάμεναι Inf. Od. *ν*, 307: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τέτληκας 2 Sing. Perf. Il. *α*, 228. 543; Ar. Plut. 280 (*5*): *τλάω*, *ταλάω* 3.
τέτληκε 3 Sing. Perf. Od. *τ*, 347: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετληότας Acc. Plur. Part. Perf. Man. Ap. 6 (3), 502: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετληότες Nom. Plur. Part. Perf. Il. *ε*, 873; Ap. Rh. 2, 544: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετληότι Dat. Part. Perf. Od. *δ*, 447. 459; *ι*, 435; *λ*, 181; *π*, 37; *σ*, 135; *ψ*, 100; Orph. Epigr. 4, 14: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετληυῖα **Fem. Part. Perf. Od.** *υ*, 23: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τετληῶτος Gen. Part. Perf. Orph. Arg. 1358; Lith. 375: *τλάω*, *ταλάω* 3.
τέτμῃ 3 Sing. Conj. Ap. Rh. 1, 908: *τέτμω* 4.
τέτμηκα Perf. Aristot. Soph. 1, 22; Dio. Hal. A. R. 8, 31; *ἀπο-* Pl. Men. 85, a: *τέμνω* 18.
τέτμημαι Perf. Pass. Od. *ρ*, 195; Pind. I. 5, 22; Pl. Leg. 803, e; *-ῆσθαι* Isocr. 6, 66; *-ήσθω* Pl. Soph. 266, a: *τέμνω* 18.
τετμημένος Part. Perf. Crates, Fr. Com. 2, 241; Ar. Ach. 183; Dem. 42, 30: *τέμνω* 18.
τέτμῃς 2 Sing. Conj. Od. *ο*, 15: *τέτμω* 4.
τετμήσομαι (< *τμηθήσομαι*) Fut. 3 Pind. I. 5, 22; *ἐκ-* Pl. Rep. 564, c: *τέμνω* 18.
τετμηώς Part. Perf. pass. Ap. Rh. 4, 156: *τέμνω* 18.
τέτμομεν 1 Plur. Opt. Praes. Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 61: *τέμνω* 18.
τέτμον (< *ἔτετμον*) Imprf. Il. *ζ*, 374: *τέτμω* 4.
τέτογμαι Perf. Pass. selten u. in klass. Autor. zw. Synes. Epist. 141: *τίκτω* 5.
τέτοκα Perf. *-ε* Xen. Cyneg. 5, 13; *-ε* Luc. D. Dial. 9, 1; *-κέναι* De Merc. 34; *-κυῖαν* Ar. Vesp. 1033; *-ίης* Hes. Op. 591 (*201*): *τίκτω* 5.
τέτορε Perf. Hesych.: *τείρω* 6.
τετορεῖν Inf. redupl. Hesych.: *τορέω* 7.
τετορημένος Part. Perf. Pass. sp. Nonn. 5, 26; 13, 493: *τορέω* 7.
τετορήσω Fut. Ar. Pax. 381: *τορέω* 7.
τέτορθαι Pass. Favorin p. 224, 54: *τείρω* 6.
τέτραμμαι Perf. Pass. [1]) s. *τετραμμένος*, *τετράφθαι*, *τετράφατα*, *τετράφθω*: *τρέπω* 8.
τετραμμένος Part. Perf. Pass. [1]) Il. *ρ*, 227. 598; Hes. Op. 724; Pl. Symp. 210, d; *-ον* Aesch. Sept. 905; Theocr. 13, 23; *-ον* Il. *ν*, 542; Thuc. 2, 15; *-οι* Xen. Cyr. 8, 8, 5; *-ους* Her. 9, 34; *-μένα* Thuc. 3, 9; *-αι* Qu. Sm. 9, 501; *-η* Ap. Rh. 2, 363 (*180*): *τρέπω* 8.
τετρανθ(ην) s. *τετρανθείς*.
τετρανθείς Part. Aor. Pass. Lycophr. 781; Anth 6, 296: *τετραίνω* 9
τετράνωσι Conj. Aor. Theophr. 2, 7, 6: *τετραίνω* 9.
τέτραπται 3 Sing. Perf. Pass. [1]) Pind. I. 4, 22; Eur. Hipp. 246; Ar. Lys. 127; Fr. Com. 2, 1008; Pl. Rep. 519, a (*180*): *τρέπω* 8.
τέτραπτο Plsprf. [1]) Il. *ξ*, 403; Od. *δ*, 260: *τρέπω* 8.
1) *τέτραφα* (< *τέτροφα*) Perf. Dinarch. 1, 108; *ἀνα-* Dem. 18, 366 (*169*): *τρέπω* 8.
2) *τέτραφα* (< *τέτροφα*) Perf. intr.

[1]) Zuweilen in reflex. Sinne, wie Il. *μ*, 273; Ar. Ach. 207; Pl. Rep. 533, b.

---

1 anschlagen, schätzen, würdigen, werthschätzen, ehren. 2 büssen, bezahlen, entrichten. 3 *τλάω*, *ταλάω*, *τλῆναι* ertragen, erdulden, ausharren, wagen zu..., sich unterfangen zu... 4 antreffen, erreichen. 5 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 6 (ab- zer)reiben, erschöpfen, entkräften. 7 durchbohren, durchbrechen, durchstossen. 8 drehen, wenden, kehren. 9 bohren, durchbohren. 10 dick machen, füttern, ernähren, erziehen.

Simmias, Ttetz. Chil. 7, 705; s. Lob. Phryn. p. 577: *τρέφω* 10.

τετράφαται 3 Plur. Perf. Pass. ion. Theognis. 42; Pl. Rep. 533, b; *ἐπι-* Il. *β*, 25. 62 (*103*): *τρέπω* 8.

τετράφατο 3 Plur. Plsprf. Pass. Il. *κ*, 189: *τρέπω* 8.

τετραφέναι, *-ώς* s. *τέτραφα*.

τετράφθαι Inf. Perf. Pass. Thuc. 7, 73; Pl. Phaed. 64, e; Xen. Hell. 2, 3, 24: *τρέπω* 8.

τέτραφθε 2 Plur. Perf. Pass. *συν-* Xen. Cyr. 6, 4, 14: *τρέφω* 10.

τετράφθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Il. *μ*, 273; Pl. Leg. 936, a: *τρέπω* 8.

τετράχυκα Perf. *ἀπο-* Dio. Hall. C. Verb. 22 (*234*): *τραχύνω* 11.

τετράχῡμαι (< *τετράχυσμαι*, *τετράχυμμαι*) Perf. Pass. Aristot. H. A. 4, 9; Plut. Num. 8 Lob. Phryn. p. 34; vergl. *τετράχυνται* (*237*): *τραχύνω* 11.

τετράχυμμαι (< *τετράχῡμαι*, *τετράχυσμαι*) Perf. Pass. Schol. Ap. Rh. 3, 276; vgl. *τετράχυνται*: *τραχύνω* 11.

τετραχύνθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Prot. 333, e: *τραχύνω* 11.

τετράχυνται 3 Sing. Schol. Il. *β*, 210 (*241*): *τραχύνω* 11.

τετράχυσμαι Perf. Pass. *ἐκ-* Luc. Pisc. 51: *τραχύνω* 11.

τέτρημαι Perf. Pass. *-ται* Her. 4, 158: *-ηνται* Luc. V. Hist. 33; *-ῆσθαι* Eupol. Fr. Com. 2, 445; *-μένον* Ar Lys. 680; *-ην* Pax. 21; *-ων* Diocles. Fr. Com. 2, 839: *τιτραίνω* 7.

τετρημένος s. *τέτρημαι*.

τέτρηνα Aor. Il. *χ*, 396; Od. *ε*, 247; *ψ*, 198: *τετραίνω* 7.

τετρήνεται 3 Sing. Praes. Med. Hippocr. 1, 371: *τετραίνω* 7.

τετρῆσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaed. 111, d: *τετραίνω* 7.

τετρῆτο 3 Sing. Plsprf. *συν-* Pl. Critia. 115, e: *συντετραίνω* 7.

τέτρηχα Perf. *-νῖα* Il. *η*, 346; *-ασιν* Ap. Rh. 4, 447; Nic. Th. 267: *ταράσσω* 12.

τετρήχει Plsprf. Il. *β*, 95; Ap. Rh. 3, 1393: *ταράσσω* 12.

τετρήχοντα Part. Perf. mit angenommener Praesensendung Nic. Ther. 72: *ταράσσω* 12.

τετρήχων s. *-όντα*.

τετρηχώς Part. Perf. *-ότα* Ap. Rh. 3, 1392. 1393; *-ότι* Nic. Ther. 367: *ταράσσω* 12.

τέτρῐγα Perf als Praes. Epicharm. 9, 3; Her. 3, 110; Hippocr. 2, 227: *τρίζω* 13.

τετρίγει Plsprf. als Imprf. Il. *ψ*, 714: *τρίζω* 13.

τετριγοτ- Stammform des Part. *τετριγώς*; *-ότα* Eupol. Fr. Com. 2, 469; *-ότες* Qu. Sm. 4, 248; Arat. 1132; Luc. Tim. 21: *τρίζω* 13.

τετριγυῖα Fem. Part. Perf. Il. *ψ*, 101; Od. *ω*, 5. 7. 9; *παρα-* Qu. Sm. 6, 109; 12, 431: *τρίζω* 13.

τετριγωτ- Part. Perf. *-ῶτα* Qu. Sm. 7, 331; *-ῶτας* Il. *β*, 314: *τρίζω* 13.

τέτριμμαι Perf. Pass. *-μένη* Ar. Ran. 123; *κατατέτριμμαι* Ar. Fr. Com. 2, 1037; *-ἐπι* Plut. 1119; *-μεθα* Lys. 1090; *τετριμένοι* Her. 2, 93; 6, 12: *τρίβω* 14.

τέτριπται 3 Sing. Perf. Pass. Pl. Phaed. 116, d: *τρίβω* 14.

τέτρῖφα Perf. *συν-* Com. Fr. 3, 235; *ἐπι-* Ar. Lys. 952; *δια-* Pl. Theaet. 143; Isocr. 4, 141: *τρίβω* 14.

τετρίφαται 3 Plur. Perf. Her. 2, 93 (*111*): *τρίβω* 14.

τετρῖφθαι Inf Perf. Pass. *ἐπι-* Ar. Plut. 351; *κατα-* Xen. Mem. 1, 2, 37: *τρίβω* 14

1) *τέτροφα* Perf. Aesch. 1, 190: *τέρπω* 15.

2) *τέτροφα* (< *τέτραφα*) Perf. Ar. Nub. 858; *ἀνα-* Soph. Tr. 1008; Andoc. 1, 131 (*169*): *τρέπω* 16.

3) *τέτροφα* [1]) (< *τέτραφα*) Perf. intrans. Od. *ψ*, 237; Hippocr. 1, 605; trans. Soph. O. C. 186; Com. Fr. 3, 194 (*169*): *τρέφω* 10.

τέτρῡμαι Perf. Pass. Simon. Fr. 146, 3 (Bergk); Anth. 9, 549: *τρύω* 17.

τετρῡμένος Part. Perf. Pass. Her. 6, 12; 2, 129; Pl. Leg. 761, d: *τρύω* 17.

[1]) Dem. 18, 296 wird jetzt *ἀνατετραφότες* gelesen.

---

11 rauh machen, erbittern. 12 um-, aufrühren, in Unordnung, Verwirrung bringen, verwirren. 13 knarren, knirschen, schwirren. 14 (zer-, auf)reiben, entkräften, schwächen. 15 sättigen, vergnügen, erfreuen. 16 drehen, wenden, kehren. 17 *τρύω*, *τρύχω*, (durch)bohren, aufreiben, erschöpfen, quälen. 18 schneiden.

τετρῦσθαι Inf. Perf. Pass. Her. 1, 22; *κατα-* Xen. Cyr. 5, 4, 6: *τρύω* 1.

τετρύχωμαι Perf. Pass. *-ένος* Thuc. 4, 60; Plut. Pomp. 10: *τρύχω* 2.

τετρυχωμένος Part. Perf. Pass. Thuc. 7, 28; Pl. Leg. 807, b; *ἐκ-* Luc. Toxar. 30: *τρυχόω*, *τρύχω* 2.

τέτρωγμαι s. *τέτρωκται*.

τέτρωκα Perf. Nilus: *τιτρώσκω* 4.

τέτρωκται Perf. Pass. *δια-* Ar. Vesp. 371; *παρεν-* Eubul. Fr. Com. 3, 212: *τρώγω* 3.

τέτρωμαι Perf. Pass. *-μένος* Xen. An. 5, 2, 17; Ag. 2, 13; *-ον* Her. 2, 129; Xen. An. 3, 1, 31; Isocr. 19, 39; *-οι* Pind. P. 3, 48; Xen. An. 3, 4, 32; *τιτρώσκω* 4.

τετρῶσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Symp. 219, c; *κατα-* [Dem.] 11, 22: *τιτρώσκω* 4.

τετρώσομαι (< *τρώσομαι*) Fut. Luc. Vot. 37: *τιτρώσκω* 4.

τέτρωται 3 Sing. Perf. Aesch. Ag. 868; Eur. Rhes. 847; vgl. *τέτρωμαι*, *-μένος*: *τιτρώσκω* 4.

τέτυγμαι Perf. Theocr. 2, 20: *τυγχάνω* 5.

τετυγμένος Part. Perf. Pass. Od. *υ*, 110; Qu. Sm. 9, 397; Theocr. 19 (24), 135; Bion. Reliqu. 1, 44; Mosch. Reliqu. 1, 54; vgl. *τέτυγμαι*: *τυγχάνω* 5.

τετύγμην 1 Sing. Plsprf. Od. *ξ*, 234; Ap. Rh. 3, 2357: *τυγχάνω* 5.

τετυκέσθαι Inf. Praes. Med. Il. (*45*): *τεύκω* 7.

τετυκοίμεθα 1 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Il. *μ*, 283 [*45*]: *τυγχάνω* 5.

τετύκοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. *α*, 467; *β*, 430; *η*, 319; Od. *θ*, 61; *π*, 478; *ω*, 384 [*45*]: *τυγχάνω* 5.

τέτυκται 3 Sing. Perf. Pass. Il. *γ*, 101; *ξ*, 246; *ο*, 207; Hym. 3, 196; 4, 32; 5, 140; Hes. Op. 743; Ap. Rh. 2, 719; Qu. Sm. 2, 557; Theocr. 3, 26: *τυγχάνω* 5.

τέτυκτο 3 Sing. Plsprf. Il. *ξ*, 7; *λ*, 77; *ψ*, 332; Hes. Sc. 154; Ap. Rh. 1, 727; 3, 237; Qu. Sm. 3, 117; 5, 9: *τυγχάνω* 5.

τέτυμμαι Perf. Pass. *-μένος* Il. *ν*, 782; Qu. Sm. 2, 26; Aesch. Eum. 509; *-οι* Sept. 888: *τύπτω* 12.

τέτυξαι 2 Sing. Perf. Pass. Il. *π*, 622: *τυγχάνω* 5.

τετύπτηκα Perf. Pollux. 9, 129: *τύπτω* 12.

τετύπτημαι Perf. Pass. sp. Luc. Demon 16: *τύπτω* 12.

τέτυφα Perf. Chorobosc. in Theodos. p. 564, 20: *τύπτω* 12.

τετύφθαι Inf. Perf. Pass. Her. 3, 64: *τύπτω* 12.

τετύχηκα Perf. Hom. intrans. Il. *ρ*, 478; Od. *κ*, 88; Thuc. 1, 32; Pl. Eryx. 396; trans. Xen. Cyr. 4, 1, 2; Isocr. 3, 59; Dem. 18, 128: *τυγχάνω* 5.

τετύχθαι Inf. Perf. Pass. Il. *ο*, 110; Od. *α*, 391; Ap. Rh. 3, 605; Qu. Sm. 9, 95; 10, 27; Eur. El. 457: *τυγχάνω* 5.

τετύχθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Od. *β*, 356; *φ*, 231; Qu. Sm. 12, 300: *τυγχάνω* 5.

τεῦξαν 3 Plur. Aor. Od. *θ*, 579; Hes. Th. 149; Ap. Rh. 1, 1068; Pind. O. 7, 48: *τεύχω* 7.

τεύξας Part. Aor. Od. *λ*, 409; Eur. I. A. 1453: *τεύχω* 7.

1) *τεύξασθαι* Inf. Aor. sp. V. T. 2 Macc. 15, 7: *τυγχάνω* 5.

2) *τεύξασθαι* Inf. Aor. Med. Hom. Hym. 2, 67: *τεύχω* 7.

τεῦξε 3 Sing. Aor. Od. *θ*, 276; Hym. 3, 52; Hes. Th. 162; Op. 79; *-εν* Hes. Th. 570; Ap. Rh. 1, 112: *τεύχω* 7.

τεύξειε Opt. Aor. Od. *θ*, 177; Non. 5, 529: *τεύχω* 7.

τευξέμεν Inf. Fut. Qu. Sm. 13, 338: *τεύχω* 7.

τεύξομαι Fut. *-εσθαι* Il. *π*, 609; *-ῃ* Od. *τ*, 314; *-ομαι* Soph. Phil. 1096; Ar. Equ. 112; Isocr. 15, 32; Dem. 37, 60; *-εται* Aesch. Ag. 175; Eur. Andr. 742; Tro. 1249; Dem. 51, 11; *-όμεθα* Xen. An. 3, 2, 19; *-εσθαι* Thuc. 3, 20; *-όμενος* Pl. Phaed. 66, a: *τυγχάνω* 5.

τεύξω Fut. Aesch. Ag. 668; Soph.

---

1 (durch)bohren, aufreiben, erschöpfen, quälen. 2 *τρύχω* aufreiben, vergehen, erschöpfen, plagen, quälen. 3 nagen, knuppern, zerbeissen. 4 verwunden, verletzen, beschädigen. 5 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 6 bewaffnen, rüsten. 7 bereiten, verfertigen,

Phil. 1189; *-ει* Il. ξ, 240; *-ομεν* Od. μ, 327; *-ουσιω*, 197; Ap. Rh. 4, 1748: *τεύχω* 7.

1) *τευχθείς* Part. Aor. Pass. Polyb. 35, 6: *τυγχάνω* 5.

2) *τευχθείς* Part. Aor. 1 Pass. *-θέν* Anacr. 10, 5: *τεύχω* 7.

τεχθ(ην) Aor. Pass. *-θῆναι* Luc. Dial. M. 13, 1; *-θέντα* Alex. 14; *-ας* Man. Ap. 4, 299: *τίκτω* 8.

τεχθήσομαι Fut. Pass. V. T. Ps. 21, 34; Man. Ap. 4, 459. 464: *τίκτω* 8.

τηξ- Aor. *-αιμι* in *ἐκ-* Ar. Nub. 772; *τήξας* Her. 3, 96: *τήκω* 9.

τήξω Fut. *ἐν-* Eur. Cycl. 459; *-ουσι* in *συν-* I. A. 398: *τήκω* 9.

τηχθ(ην) Aor. Pass. *συν-* in *-θείς* Eur. Suppl. 1029; *-θέντι* Pl. Tim. 61, b: *τήκω* 9.

τῖ' Imprf. für *ἔτιε* Il. ω, 575: *τίω* 10.

τίεν Imprf. Il. ρ, 576; *τίε π*, 146: *τίω* 10.

τῖες 2 Sing. Imprf. für *ἔτιες* Od. ω, 78: *τίω* 10.

τίεσθαι Inf. Praes. Med. Aesch. Ag. 531: *τίω* 10.

τίεσκον Imprf. iter. *τίεσκεν* Il. ν, 461; *-ον* Hes. Sc. 9; Qu. Sm. 14, 19; 7, 15. 627: *τίω* 10.

τίεται 3 Sing. Praes. Med. Od. η, 67; Hes. Th. 428; Ap. Rh. 4, 482; Eupol. Fr. Com. 2, 577: *τίω* 10.

τιθέαμεν 1 Plur. Praes. fehlerhaft gebildet nach Analogie der 3 Plur. *τιθίασι*: *τίθημι* 11.

τιθέασι (< *τιθεῖσι*) 3 Plur. Praes. Xen. Cyr. 8, 8, 16; Pl. Rep. 339, c; *προς-* Menand. Fr. Com. 4, 243; Isocr. 2, 11; Dem. 24, 142: *τίθημι* 11.

τίθει (< *ἐτίθει*) Imprf. Il. α, 441. 446; σ, 412; ψ, 597: *τίθημι* 11.

τίθει Imper. Il. ν, 509; Aesch. Sept. 201; Soph. Ai. 363; Eur. Hel. 346; Ar. Lys. 243; Pl. Phil. 43, d; Rep. 510, a; *προ-* Thuc. 6, 14; *δια-*, Xen. Cyr. 5, 3, 21 (*374*): *τίθημι* 11.

τιθεῖ 3 Sing. Praes. Il. ν, 731 (Bekker); Minerm. 1, 6; 3, 7 (Bergk); *προ-* Her. 1, 133: *προτιθέω*, *προτίθημι* 11.

τιθεῖεν 3 Plur. Opt. Praes.: *τίθημι* 11.

τιθείη 3 Sing. Opt. Praes. Hes. Th. 468; Pl. Theaet. 169, e; Dem. 22, 29: *τίθημι* 11.

τιθείημεν (< *τιθεῖμεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

τιθείην 1 Sing. Opt. Praes.: *τίθημι* 11.

τιθείης 2 Sing Opt. Praes. Pl. Rep. 543, e: *τίθημι* 11.

τιθείητε (< *τιθεῖτε*) 2 Plur. Opt. Praes.: *τίθημι* 11.

τιθειήτην (< *τιθείτην*) 3 Dual. Opt. Praes.: *τίθημι* 11.

τιθείητον (< *τιθεῖτον*) 2 Dual. Opt Praes.: *τίθημι* 11.

τιθεῖμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

τιθείμεθον 1 Dual. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

τιθεῖμεν (< *τιθείημεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Pass. Pl. Rep. 605, a: *τίθημι* 11.

τιθείμην 1 Sing. Opt. Praes. Pass. Pl. Leg. 674, a: *τίθημι* 11.

τιθεῖντο 3 Plur. Opt. Praes. Pass. Pl. Leg. 922, b: *τίθημι* 11.

τιθεῖο 2 Sing. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

τιθεῖς (< *τίθησθα*) 2 Sing. Praes. Pind. P. 8, 11 (*231*): *τιθέω*, *τίθημι* 11.

τιθείς Part. Praes. Hes. Op. 795; Lys. 1, 33; Pl. Crat. 416, b: *τίθημι* 11.

τιθεῖσα Fem. Part. Praes. Eur. I. A. 614. 1335; Tro. 1305; Or. 961; Pl. Menex. 249, b: *τίθημι* 11.

τιθεῖσθε 2 Plur. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

τιθεῖσθον 2 Dual. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

1) *τιθεῖσι(ν)* (< *τιθέασιν*) 3 Plur. Praes. st. *τιθίασι* Aesch. Ag. 453 Chor. (*273*): *τίθημι* 11.

2) *τιθεῖσι(ν)* Dat. Part. Praes. Dem. 24, 211: *τίθημι* 11.

τιθεῖτε (< *τιθείητε*) 2 Plur. Opt. Praes.: *τίθημι* 11.

τιθεῖτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass.: *τίθημι* 11.

---

einrichten. 8 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 9 zerschmelzen, auflösen. 10 schätzen, werthschätzen, achten, (ver)ehren. 11 setzen, legen, stellen. 12 schlagen, hauen, stechen.

τίθεμαι 1 Sing. Praes. Pass. Pl. Crat. 433, b; Dem. 23, 24: *τίθημι* 1.
τιθέμεθα 1 Plur. Praes. Pass. Pl. Theaet. 178, a: *τίθημι* 1.
τιθέμεθον 1 Dual. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
τιθέμεν (< *τιθέμεναι, τιθήμεναι, τιθέναι*) Inf. Praes. Hes. Op. 762; Pind. P. 1, 40; 5, 23 [*240*]: *τίθημι* 1.
τίθεμεν 1 Plur. Praes. Pl. Critia 115, b: *τίθημι* 1.
τιθέμεναι Inf. Praes.: *τίθημι* 1,
τιθέμενος Part. Praes. Pass. Eur. Bacch. 1081; El. 61; Her. 7, 236; Pl. Phil. 60, d: *τίθημι* 1.
τίθεν 3 Plur. Aor. Pass. Pind. P. 3, 65 [*234*]: *τίθημι* 1.
τιθέναι (< *τιθέμεν, τιθέμεναι, τιθήμεναι*) Inf. Praes. Pl. Crat. 398, c; Isocr. 15, 83; Dem. 33, 15 [*337*]: *τίθημι* 1.
τιθεντ- Stammform des Part. Praes. *-έντα* Pl. Soph. 245, d; *-έντες* 241, b *B**; Aesch. Ag. 562; *-έντας* Pl. Theaet. 207, e: *τίθημι* 2.
τίθενται 3 Plur. Praes. Pass. Pl. Phaedr. 267, d; Symp. 181, d; Xen. An. 6, 3, 3; Dem. 8, 8: *τίθημι* 1.
τίθεντι Praes. dor. [*255*]: *τίθημι* 1.
1) *τιθέντων* (< *τιθέτωσαν*) 3 Plur. Imper. Praes.: *τίθημι* 1.
2) *τιθέντων* Gen. Plur. Part. Praes. Isocr. 15, 81: *τίθημι* 1.
τίθεσαι 2 Sing. Praes. Pass. Pl. Crat. 396, b: *τίθημι* 1.
τίθεσαν (< *ἐτίθεσαν*) 3 Plur. Imprf. Il. *χ*, 456 [*234*]: *τίθημι* 1.
τίθεσθαι Inf. Praes. Pass. Pl. Theaet. 189, d; Xen. Cyr. 1, 3, 17: *τίθημι* 1.
1) *τίθεσθε* 2 Plur. Praes. Pass. Od. *ω*, 476; Isae. 7, 45; Eur. Med. 573: *τίθημι* 1.
2) *τίθεσθε* 2 Plur. Imper. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
1) *τίθεσθον* 2 Dual. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
2) *τίθεσθον* 3 Dual. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
3) *τίθεσθον* 2 Dual. Imper. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
τιθέσθω 3 Sing. Imper. Praes. Pass. Pl. Leg. 909, a: *τίθημι* 1.
1) *τιθέσθων* (< *τιθέσθωσαν*) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
2) *τιθέσθων* 3 Dual. Imper. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
τιθέσθωσαν (< *τιθέσθων*) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: *τίθημι* 1.
τίθεσκον Imprf. iter. [*143*]: *τίθημι* 1.
τίθεσο 2 Sing. Imper. Praes. Pass. Pl. Soph. 237, b (*282*): *τίθημι* 1.
τίθεται 3 Sing. Praes. Pass. Pl. Phaedr. 252, a; Parm. 133, c: *τίθημι* 1.
1) *τίθετε* 2 Plur. *Ind.* Praes. Eur. Or. 141: *τίθημι* 1.
2) *τίθετε* 2 Plur. *Imper.* Praes. Pl. Rep. 450, a; 860, c: *τίθημι* 1.
1) *τίθετον* 2 Dual. Imper. Praes.: *τίθημι* 1.
2) *τίθετον* 2 u. 3 Dual. Praes.: *τίθημι* 1.
τιθέτω 3 Sing. Imper. Praes. Xen. Equ. 7, 2: *τίθημι* 1.
τιθέτων 3 Dual. Imper. Praes.: *τίθημι* 1.
τιθέτωσαν (< *τιθέντων*) 3 Plur. Imper. Praes.: *τίθημι* 1.
τιθῇ 3 Sing. Conj. Praes. Soph. O. C. 1525; Pl. Phaedr. 277, c; Soph. 244, d; Dem. 28, 13: *τίθημι* 1.
τιθήμεναι (< *τιθέμεναι, τιθέμεν, τιθέναι*) Inf. Praes. Il. *ψ*, 274 [*241*]: *τίθημι* 1.
τιθήμενος Part. Praes. Pass. für *τιθέμενος* Il. *ϰ*, 34 [*246*]: *τίθημι* 1.
τίθημι 1 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 100, a: *τίθημι* 1.
τιθῆναι Inf. Praes. Hom. Hym. 5, 291: *τίθημι* 1.
τίθης (< *τίθησθα*) 2 Sing. Praes. Eur. Andr. 210; Pl. Theaet. 184, e: *τίθημι* 1.
τιθῇς 2 Sing. Conj. Praes. Aesch. Sept. 237: *τίθημι* 1.
τίθησθα (< *τίθης*) 2 Sing. Praes. Od. *ι*, 404; *ω*, 476: *τίθημι* 1.
τιθῆσθε 2 Plur. Conj. Praes. Pass. Dem. 21, 34: *τίθημι* 1.
τίθησι(ν) 3 Sing. Praes. Il. *ρ*, 750; *χ*, 490; Pind. P. 2, 10; Pl. Crat. 389, e: *τίθημι* 1.
τιθήσομαι Fut. (Hippocr.) 3, 146: *τίθημι* 1.
τιθῆται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Pl. Phil. 55, a; *ἐπι-* Eupol.: *τίθημι* 1.
τιθῆτε 2 Plur. Conj. Praes.: *τίθημι* 1.
τίθητι (< *τίθησι*) 3 Sing. Praes. Theocr. 3, 48 [*255*]: *τίθημι* 1.
1) *τιθῆτον* 2 Dual. Conj. Praes.: *τίθημι* 1.

2) τιθῆτον 3 Dual. Conj. Praes.: τίθημι 1.
τίθοιτο 3 Sing. Opt. Praes. παρα- Xen. Cyr. 8, 2, 3 (301): παρατίθημι 1.
τίθου 2 Sing. Praes. Aesch. Eum. 217; Eur. Dict. 18; Gnom. 88: τίθημι 1.
τιθῶ 1 Sing. Conj. Praes. Aesch. Suppl. 518; Pl. Leg. 801, a: τίθημι 1.
τιθῶμαι 1 Sing. Conj. Praes. Pass. (301): τίθημι 1.
τιθώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pass. Pl. Phil. 32, b: τίθημι 1.
τιθῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 360, e A*: τίθημι 1.
τιθῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Pass. Xen.: τίθημι 1.
τιθῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes. Pl. Soph. 252, b: τίθημι 1.
τίκτε (< ἔτικτε) 3 Sing. Imprf. Il. β, 628; λ, 224; Pind. O. 6, 70. 145: τίκτω 2.
τίκτει 3 Sing. Praes. Od. δ, 86: τίκτω 2.
τίκτειν Inf. Praes. Pl. Symp. 206, c: τίκτω 2.
τίκτῃ 3 Sing. Conj. Pl. Symp. 210, d: τίκτω 2.
τίκτουσα Fem. Part. Praes. Pl. Theaet. 149, b: τίκτω 2.
τῖλαι Inf. Praes. Theocr. 3, 9; ἀπο- Ar. Lys. 578; Fr. Com. 2, 1184: τίλλω 3.
τιλθῇ Conj. Aor. Pass. Ar. Nub. 1083: τίλλω 3.
τίλλε 3 Sing. Imprf. Il. χ, 406; vgl. τιλλέσθην: τίλλω 3.
τιλλέσθην 3 Dual. Imprf. Il. ω, 711; vgl. τίλλε: τίλλω 3.
τίλλοντο (< ἐτίλλοντο) Imprf. Od. κ, 567; vgl. τίλλε: τίλλω 3.
τίλλων Part. Praes. Il. χ, 78: τίλλω 3.
τιλῶ Fut. Cratin ἀπο- Com. Fr. 2, 89: τίλλω 3.
τίμα Imper. Praes. Il. ο, 612: τιμάω 4.
1) τιμᾷ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Soph. 227, b: τιμάω 4.
2) τιμᾷ 3 Sing. Ind. Praes. Il. ρ, 99; Pl. Rep. 468, c; -ᾷς Pl. Gorg. 462, d: τιμάω 4.
τιμᾶν Inf. Praes. Pl. Phaed. 64, d: τιμάω 4.
τιμᾶσθαι Inf. Praes. Pass. Pl. Ap. 36, d; Thuc. 2, 44: τιμάω 4.
τιμάσθω Imper. Praes. Eur. Alc. 999; -θέντος Pl. Leg. 954, b; -ες 953, d; -θῆ Her. 5, 5: τιμάω 4.
τιμᾶτε 2 Plur. Praes. Pl. Ap. 32, a: τιμάω 4.
τιμάτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 932, a: τιμάω 4.
τιμηθ(ην) Aor. Pass. -θείς Pl. Leg. 880, c: τιμάω 4.
τιμηθήσομαι Fut. Pass. selten Thuc. 6, 80: τιμάω 4.
τιμησ- Aor. τίμησε Hes. Th. 399; -σω Pl. Symp. 196, d; -ωσι Leg. 880, c; -σαντες Rep. 415, c; vgl. τιμήσῃς, τιμήσας, τιμῆσαι, τιμήσαις: τιμάω 4.
τιμησα(μην) Aor. Med. -αντο Od. τ, 280; ψ, 339; Dem. 30, 18; -ησασθαι Il. χ, 235; Dem. 30, 18; -άμενος Pl. Ap. 37, b: τιμάω 4.
τιμῆσαι Inf. Aor. Il. θ, 372; Pl. Ap. 38, b; vgl. τιμησ-: τιμάω 4.
τιμήσας Part. Aor. Il. α, 454; Aesch. Ch. 509; -αντες Pl. Rep. 415, c: τιμάω 4.
τιμήσειε 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Phil. 59, d; vgl. τιμησ-: τιμάω 4.
τιμήσῃς Conj. Aor. Il. α, 559; vgl. τιμησ-: τιμάω 4.
τιμήσομαι (< τιμηθήσομαι) Fut. Med. Hom. Hym. 307; Aesch. Ag. 587; Soph. Ant. 260; Thuc. 2, 87; Pl. Ap. 37; Xen. Hier. 9, 9; Dem. 19, 100 (374): τιμάω 4.
τίμησον Imper. Aor. Il. α, 505; vgl. τιμησ-: τιμάω 4.
1) τιμήσω Fut. Il. α, 175; Hes. Op. 190; Rep. 468, d; 386, a; Phaedr. 252, d: τιμάω 4.
2) τιμήσω Conj. Aor. s. u.: τιμησ- Il. χ, 235: τιμάω 4.
τιμητέος Vb. Xen. Mem. 1, 4, 10: τιμάω 4.
τιμῶσα Fem. Part. Pl. Leg. 792, e: τιμάω 4.
τιμῶσι 3 Plur. Praes. Il. ψ, 788; Eur. El. 194; Pl. Symp. 179, d: τιμάω 4.
τιμῶτο 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Leg. 696, e: τιμάω 4.

---

1 setzen, legen, stellen. 2 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 3 zupfen, zausen, rupfen, abpflücken. 4 anschlagen, schätzen, würdigen, werthschätzen, ehren.

τιναξ- Aor. τίναξε Qu. Sm. 14, 460; Pind. O. 9, 30; -ξῃ Il. ε, 368; τινάξας Ap. Rh. 1, 1196; Eur. Or. 342: τινάσσω 1.
τιναξάσθην 3 Dual. Aor. Med. Od. β, 151: τινάσσω 1.
τίνασσε Imperf. Il. ν, 163: τινάσσω 1.
τινάσσεται 3 Sing. Praes. Med. Od. ξ, 43: τινάσσω 1.
τινάσσετο 3 Sing. Imprf. Il. ο, 609; τινάσσω 1.
τινάσσων Part. Praes. Il. μ, 298: τινάσσω 1.
τίνειν Inf. Praes. Il. σ, 407: τίνω 2.
τίνεσκον Imprf. iter. Ap. Rh. 1, 477: τίνω 2.
τιννύμενος Part. Praes. Od. ω, 3 6: τίνω, 2.
τίννυνται 3 Plur. Praes. Il. τ, 260: τίνω 2.
τίννυσθον 2 Dual. Praes. Il. γ, 279: τίνω 2.
τίννυται 3 Sing. Praes. Med. Od. ν, 214: τίνω 2.
τίνων Part. Praes. Od. β, 193: τίνω 2.
τίοι 3 Sing. Opt. Praes. Aesch. Suppl. 705: τίω 3.
τίουσι 3 Plur. Praes. Od. ξ, 84; Qu. Sm. 2, 444: τίω 3.
τισ- Aor. τίσῃ Pl. Leg. 873; -αιμι Ap. Rh. 3, 989; -ιαν Il. α, 42; Xen. An. 7, 6, 16; ἀπότισον Eur. Or. 655; Eur. Fr. Com. 4, 489; τίσαντες Soph. Ant. 1352; Eur. I. A. 1382; -άντων Suppl. 733: τίνω 2.
τισ(αμην) Aor. Med. -ασθε Soph. Phil. 1041; -αίμην Eur. El. 599; -αίατο Her. 3, 75; -αιτο Hes. Sc. 17; Th. 472; -αίμεθα Hes. Th. 165; Ar. Av. 370; -αιντο in ἀπο- Xen. An. 3, 2, 5; vgl. τίσασθαι: τίνω 2.
τῖσαι Inf. Aor. Od. μ, 378; Ap. Rh. 4, 1351; Her. 7, 134; Aesch. Ag. 1430; Pl. Leg. 946, e: τίνω 2.
τίσασθαι Inf. Aor. Med. Il. γ, 58 (> τίσεσθαι Wolf); γ, 351; Aesch. Ch. 18; Sept. 638; Her. 1, 73; Xen. Cyr. 1, 6, 11: τίνω 2.
τίσομαι Fut. Med. Qu. Sm. 2, 448; Eur. Or. 1170; -όμεσθα Hel. 1624; -εσθαι Her. 1, 10: τίνω 2.
τισσ(αμην) Aor. Med. -ατο ἐκ- Pind. O. 11 (10), 25; Fr. I. 4(4), 4: τίνω 2.
τίσω Fut. Hom. Hym. 3, 385; -ει Aesch. Ch. 435; Soph. Ai. 113; -εις Qu. Sm. 1, 586; -ειν Aesch. Ch. 277: τίνω 2.
τιταίνετον 2 Dual. Imprf. Il. ν, 704; ψ, 403: τιταίνω 4.
τιταίνοιτο 3 Sing. Opt. Praes. Od. φ, 259: τιταίνω 4.
τιταινόμενος Part. Praes. Med. Il. χ, 23; -μένῳ Od. β, 149: τιταίνω 4.
τιταίνων Part. Praes. Il. β, 390; μ, 58: τιταίνω 4.
τιτρωθῶσιν (< τρωθῶσιν) 3 Plur. Conj. Aor. redupl. Hippocr. 1, 320: τιτρήσκω 5.
τιτρώσκει 3 Sing. Praes. Pl. Phil. 13, c; Xen. Cyr. 5, 4, 5; An. 1, 8, 25: τιτρώσκω 5.
τιτρώσκεται Praes. Med. Luc. De Dea. Syr. 8: τιτρώσκω 5.
τιτρώσκοντες Part. Praes. Pl. Rep. 555, b: τιτρώσκω 5.
τιτύσκετο Imprf. Med. Il. ν, 159. 370; φ, 582; Ap. Rh. 1, 531; Qu. Sm. 1, 239; Hom. Batr. 216: τιτύσκομαι 6.
τιτύσκομαι Praes. Med. Anth. 5, 221: τιτύσκομαι 6.
τιτυσκόμενος Part. Praes. Med. Il. λ, 350; -οι γ, 80; Orph. Arg. 249; Qu. Sm. 1, 25; Theocr. 20 (22), 107: τιτύσκομαι 6.
τιτύσκω Praes. Lycoph. 1403; Antim. Fr. 26; Arat. 418; Opp. Hall. 2, 99: τιτύσκω 6.
τίω 1 Sing. Praes. Il. δ, 257; ι, 378: τίω 3.
τλᾶθι (< τλῆθι) Imper. dor. Pind. P. 4, 276: τλάω, ταλάω 7.
τλαῖεν 3 Plur. Aor. 2 für τλαίησαν Il. ρ, 490: τλάω, ταλάω 7.
τλαίη 3 Sing. Aor. 2 Il. κ, 307; ω, 565; Od. κ, 384; Ap. Rh. 3, 389; Eur. Ion. 44; Soph. Ai. 817: τλάω, ταλάω 7.
τλαίην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. β, 219; Eur. Hel. 945; Phoen. 192: τλάω, ταλάω 7.
τλαίης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ε,

---

1 schwingen, schütteln, rütteln, erschüttern. 2 büssen, bezahlen, entrichten. 3 schätzen, werthschätzen, achten, (ver)ehren. 4 (aus)spannen, ausstrecken. 5 verwunden, verletzen, beschädigen. 6 bereiten, zurecht machen. 7 τλάω, ταλάω, τλῆναι ertragen, erdulden, ausharren, wagen zu

178; λ, 376; Eur. El. 278: τλάω, ταλάω 7.
τλάς Part. Aor. 2 Soph. O. C. 1640; Eur. I. A. 96; H. F. 1183; Phoen. 1726: τλάω, ταλάω 7.
τλᾶσ' Fem. Part. Aor. 2 Eur. Hec. 53; Phoen. 1725: τλάω, ταλάω 7.
τλᾶσα Fem. Part. Aor. 2 Aesch. Ag. 408; Eur. Alc. 837: τλάω, ταλάω 7.
τλάσομαι (< τλήσομαι) Fut. Med. dor. Pind. P. 3, 41: τλάω, ταλάω 7.
τλῆ (< ἔτλη) 3 Sing. Aor. II. ε, 385. 392: τλάω, ταλάω 7.
τλῆθι (< τλᾶθι) Imper. Ap. Rh. 1, 300; Soph. Phil. 475; Eur. Hec. 1251: τλάω, ταλάω 7.
τλῆμεν 1 Plur. Aor. 2 Il. ε, 383: τλάω, ταλάω 7.
τλήμεναι (< τλῆναι) Inf. Qu. Sm. 3, 8; Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 174: τλάω, ταλάω 7.
τλῆναι (< τλήμεναι) Inf. Aor. 2 Aesch. Prom. 704; Ag. 1041; Soph. Phil. 870; Eur. Hel. 603; I. A. 98; Or. 1527: τλάω, ταλάω 7.
τλῇς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch. Suppl. 428; Soph. Ai. 1333; Eur. Alc. 275; Cycl. 288: τλάω, ταλάω 7.
τλῆσαν 3 Plur. Aor. Qu. Sm. 2, 178; 14, 626: τλάω, ταλάω 7.
τλήσομαι (< τλάσομαι) Fut. Med. Od. ε, 222. 362; Ap. Rh. 3, 429; Aesch. Ag. 1290; -σει Ag. 1542; -εται Qu. Sm. 2, 79; Soph. Ai. 463; Eur. I. T. 617; -ονται Qu. Sm. 1, 333: τλάω, ταλάω 7.
τλῆτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. β, 299; Ap. Rh. 2, 344; Qu. Sm. 8, 261: τλάω, ταλάω 7.
τλητός Vb. Aesch. Prom. 1065; Soph. Ai. 466: τλάω, ταλάω 7.
τλήτω (< τετλάτω) 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. λ, 350: τλάω, ταλάω 7.
τμάγ(ην) s. ἐτμάγην.
τμάγεν 3 Plur. Aor. 2 Pass. ion. für ἐτμάγησαν Il. π, 374; ἐτ- π, 354; η, 302: τμήγω 8.
τμηγ(ην) s. ἐτμήγην.
τμηγέντες Part. Aor. 2 ἀπο- Ap. Rh. 4, 1052: ἀποτμήγω 8.
τμήγονται 3 Plur. Praes. ἀπο- Qu. Sm. 7, 106; Man. Apol. 6(3), 580: τμήγω 8.
τμήγοντες Part. Praes. δια- Qu. Sm. 12, 130: διατμήγω 8.
τμήγουσι 3 Plur. Praes. ἀπο- Il. π, 390: ἀποτμήγω 8.
τμήγων Part. Praes. ὑπο- Qu. Sm. 9, 454: τμήγω 8.
τμηθ(ην) Aor. Pass. κατατμηθείην Ar. Equ. 768; ἀποτμηθείης Luc. Toxar. 35; -είησαν Xen. An. 3, 4, 29; Thuc. 1, 143; 2, 20; -θεῖσ' in ἀπο- Qu. Sm. 11, 75; κατα- Ar. Equ. 769; -θεῖσα Eur. Med. 5; -θέντα in ἐκ- Xen. Cyr. 5, 3, 8; -ες in ἀπο- An. 2, 6, 29: ἀπο-, κατα-, ἐκτέμνω 9.
τμηθήσομαι Fut. Pass. Aristotel. φυσ. ἀκρ. 6, 8. 12; π. ἑρμ. 9, 10 bis: τέμνω 9.
τμῆξαι Inf. Aor. δια- Od. θ, 507: διατμήγω 8.
τμηξαμ(ην) Aor. Med. -ασθαι Anth. 7, 480: τμήγω 8.
τμήξαντε Dual. Part. Aor. Il. κ, 364: ἀποτμήγω 8.
τμήξαντες Plur. Part. Aor. ἀπο- Il. λ, 468; ἀπο- Qu. Sm. 13, 290: ἀποτμήγω 8.
τμήξας Part. Aor. δια- Od. ε, 1109; μ, 174; Qu. Sm. 4, 360; Hes. Th. 188: διατμήγω, διατέμνω 9.
τμήξειαν 3 Plur. Opt. Aor. δια- Ap. Rh. 3, 1047: διατμήγω 8.
τμήξειε Opt. Aor. ἀπο- Il. σ, 34; δια- Ap. Rh. 3, 1046: τμήγω 8.
τμήξῃ 3 Sing. Conj. δια- Qu. Sm. 14, 76: τέμνω 9.
1) τμήξω Fut. Parm. 90; ἀπο- Ap. Rh. 4, 1118: ἀποτμήγω 8.
2) τμήξω Conj. Aor. -ωσι in δια- Qu. Sm. 8, 979: τέμνω 9.
τμήσω [1]) Fut. Nonnus. Par. 15: τμήγω 8.
τμήσσω [1]) für τμήγω Praes. Mosch. 2, 81: τμήγω 8.
τμητέον Vb. Pl. Soph. 219, b: τέμνω 9.
1) τολμᾷ 3 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 241, a: τολμάω 10.
2) τολμᾷ 3 Sing. Conj. Pl. Gorg. 482, e: τολμάω 10.

[1]) Lobeck und Andere verwerfen die Form.

..., sich unterfangen zu ... 8 schneiden, hauen; *Pass.* sich theilen, sich trennen. 9 schneiden, spalten, zerhauen, trennen, sondern. 10 sich unterfangen, versuchen, wagen.

τολμᾷς 2 Sing. Praes. Pl. Lach. 197, a: τολμάω 1.
τολμάτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 879, d: τολμάω 1.
τολμησ- Aor. s. -ης, -αις, -ειεν, -ον, -αντ, -ῆσαι: τολμάω 1.
τολμῆσαι Inf. Aor. Lys. 15, 6; Pl. Theaet. 190, c: τολμάω 1.
τολμήσαις 2 Sing. Opt. Aor. Pl. Symp. 202, b: τολμάω 1.
τολμήσαντα Acc. Part. Aor. Od. ϑ, 519: τολμάω 1.
τολμήσειεν Opt. Aor. Od. ι, 332; Pl. Rep. 360, b; Isocr. 5, 29. 78; 11, 38: τολμάω 1.
τολμήσεις, -ει s. τολμήσω.
τόλμησεν Aor. Od. ω, 261: τολμάω 1.
1) τολμήσω 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Theaet. 197, a: τολμάω 1.
2) τολμήσω Fut. -εις Il. ϑ, 424; -ει Pl. Rep. 569, b: τολμάω 1.
τολμητέον Vb. Pl. Phaedr. 247, c; τολμάω 1.
τολμῶ 1 Sing. Praes. Pl. Ap. 31, c: τολμάω 1.
τολμῴην Praes. Opt. Isocr. 5, 105; -ῃ Pl. Symp. 182, c: τολμάω 1.
1) τολμῶμεν 1 Plur. *Ind.* Praes. Pl. Rep. 474, b: τολμάω 1.
2) τολμῶμεν 1 Plur. *Conj.* Praes. Pl. Soph. 235, c; Isocr. 7, 83: τολμάω 1.
τόλμων 3 Plur. Imprf. Il. μ, 51: τολμάω 1.
τολμῶν Part. Praes. Pl. Pol. 300, b; Thuc. 5, 76; Pl. Rep. 576, a; -ώντων Her. 7, 10: τολμάω 1.
τολμῶσι 3 Plur. Praes. Pl. Leg. 895, a; Dem. 38, 6: τολμάω 1.
τολύπευσα Aor. Od. ω, 95: τολυπεύω 2.
τορεῦντα Part. ἀντι- Hom. Hym. Merc. 283: τορέω 3.
τορέω Praes. ist nicht gebräuchlich, vgl. τορήσω, τορεῦντα, ἐτόρησα, τετορημένος, ἔτορον, τετορεῖν, τετορήσω.
τορήσας Aor. Hom. Hym. Merc. 119: τορέω 3.
τορήσων Part. Fut. ἀντι- Hom. Hym. Merc. 178: ἀντιτορέω 3.
τορνευϑ(ην) Aor. Pass. -ϑέντων Pl. Ep. 343, a: τορνεύω 4.
τόσσαις dor. für τόσσας Pind. P. 3, 27; ἐπιτόσσας 10, 33: (ἐπι)τόσσω 5.
τράγε Aor. ἐν- Ar. Vesp. 612; τρώγω 6.
τραγεῖν Inf. Aor. δια- Ar. Vesp. 367; ἐν- Menander, Fr. Com. 4, 299; ἀπο- Luc. Herm. 71: τρώγω 6.
τραπ(ην) Aor. Med. -ῆ Ar. Eccl. 416; -ῆναι in ἐπι- Xen. Hell. 5, 3, 24; ἀνα- Aesch. Sept. 1076: τρέπω 7.
τράπε 3 Sing. Aor. 1 Pind. O. 10 (11), 19: τρέπω 7.
τράπεϑ' (< ἐτράπετο) 3 Sing. Aor. Med. Il. σ, 138: τρέπω 7.
τραπεῖν Inf. Aor. 2 Pind. I. 8 (7), 88: τρέπω 7.
1) τραπείομεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. für τραπῶμεν Od. ϑ, 292: τρέπω 7.
2) τράπείομεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. ep. st. τραπέωμεν, τραπῶμεν, ταπῶμεν Il. γ, 441; ξ, 314: τέρπω 12.
τραπέουσα Fem. Part. Od. η, 125; ἐπι- Il. κ, 421: τραπέω 8.
τραπέουσι 3 Plur. Praes. ἐπι- Il. κ, 421: τραπέω, τρέπω 7.
τράπες 2 Sing. Aor. 2 Pass. Il. ε, 676: τρέπω 7.
τραπέσθαι Inf. Aor. 2 Med. Aesch. Ch. 1039; Eur. Suppl. 883; Ar. Ran. 37; Xen. Cyr. 4, 2, 25: τρέπω 7.
τράπετο 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ϱ, 73: τρέπω 7.
τράπηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Xen. Mem. 2, 1, 21: τρέπω 7.
τραπητέος (< τρεπτέος) Vb. Luc. Rhet. Praec. 8: τρέπω 7.
τράποι 3 Sing. Opt. Aor. Pind. P. 1, 136: τρέπω 7.
τραποίμην Opt. Aor. 2 Med. -οιτο Xen. Mem. 2, 9, 3; -μεϑα Pl. Euthyd. 290, a; -οιντο Aesch. Pers. 459; Xen. Mem. 2, 3, 18: τρέπω 7.
τραπόμενος Part. Aor. 2 Med. Thuc. 2, 51; 3, 98; Pl. Rep. 553, c: τρέπω 7.

---

1 sich unterfangen, versuchen, wagen. 2 auf einen Knaul wickeln, anzetteln, bereiten. 3 durchbohren, durchstechen, durchstossen. 4 runden, zurunden, drechseln. 5 zufällig darauf stossen, treffen. 6 benagen, abfressen, essen. 7 drehen, wenden, kehren. 8 treten, pressen, Trauben

τραπόμην Aor. 2 Med. -ετο Ap. Rh. 4, 618: τρέπω 7.
τράποντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. γ, 422: τρέπω 7.
τράπωμαι Conj. Aor. 1 Med. Eur. Med. 502; Rhes. 871; Phoen. 722; Pl. Hipp. mai. 297, d; -μεθα Eur. El. 604; Phaed. 66, e; Isocr. 14, 46; vgl. -ται: τρέπω 7.
τραπών Part. Aor. προς- Pind. N. 4, 58: τρέπω 7.
τράπωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. ψ, 53: τρέπω 7.
τράπωται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Ar. Lys. 676: τρέπω 7.
τραφ(ην) Aor. 2 Pass. -ῆ Pl. Rep. 401, d; -είη 538, a; -ειεν 401, d; -ῆναι Eur. Bacch. 295; Suppl. 911; Ar. Equ. 334; Xen. Mem. 2, 3, 4; Aeschin. 1, 33(194): τρέφω 9.
τραφεῖεν, τραφείς s. u. τραφ(ην).
τραφείη 3 Sing. Opt. Aor. Pass. Pl. Rep. 538, a: τρέφω 9.
τραφείς Part. Aor. 2 Pass. Eur. Ion. 1190; El. 528; I. A. 1085; Pl. Rep. 401, e; 801, d; -είς, -έντων, -εῖσιν, -έντας: τρέφω 9.
τραφεῖσ' Part. Aor. 2 Pass. Pind. O. 6, 57: τρέφω 9.
τραφεῖσιν Dat. Pl. Part. Aor. 2 Pass. Pl. Theaet. 175, e: τρέφω 9.
τραφέμεν Inf. Aor. 2 für τραφῆναι Il. η, 199: τρέφω 9.
τράφεν 3 Plur. Aor. Pass. für ἐτράφησαν aeol. Il. α, 251; Od. δ, 723; Pind. P. 4, 115; Ar. Ach. 787: τρέφω 9.
τραφέν Part. Aor. 2 Pass. Pl. Rep. 410, d: τρέφω 9.
τραφεντ- Part. Aor. 2 Pass. -τα Pind. I. 7, 17; Aeschin. 1, 36 (11); -ας Ar. Ran. 729. 910; Pl. Tim. 18, b; -έντων Pl. Leg. 813, d; -εῖσιν Pl. Theaet. 175, d: τρέφω 9.
τραφέντα Part. Aor. 2 Pass. Pind. I. 7, 17; Aeschin. 1, 36 (11); Eur. I. A. 1292; -ας Ar. Ran. 729. 910; Pl. Tim. 18, b; -έντων Pl.: τρέφω 9.
τράφη 3 Sing. Aor. Pass. Il. β, 661; B*; γ, 201 A*: τρέφω 9.
τραφῆ s. u. τραφ(ην).
τραφήσομαι Fut. Med. (Dem.) 60, 32; Maneth. 4, 596: τρέφω 9.
τράφοισα Fem. Part. Aor. 1 Pind. P. 2, 44: τρέφω 9.
τράφω Praes. dor. Il. ε, 52; Pind.; Ar. Ach. 727: τρέφω 9.
τραχυνθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Pl. Tim. 66, c: τραχύνω 10.
τράψομαι (< τρέψομαι) Fut. 3 ion. ἐπι- Her. 3, 155: τρέπω 7.
τραψῶ (< τρίψω) Fut. ἐπι- Cret. Inscrpt. 255: ἐπιτρέπω 7.
τρέε Imprf. Il. φ, 288: τρέω 11.
τρείω Praes. poet. st. τρέω Op. Cyn. 1, 417; 4, 117; ὑπο- Timon. Phl. bei Plut. Mor. p. 507, d: τρέω 11.
τρέμε 3 Sing. Imprf. Il. ν, 18; φ, 507: τρέμω 11.
τρέπε(ν) Imprf. Il. θ, 482: τρέπω 7.
τρέπεσθαι Inf. Praes. Pass. Xen. Hell. 6, 5, 23; Dem. 9, 14: τρέπω 9.
τρέπεσθε 2 Plur. Imper. Praes. Med. Pl. Tim. 41, c: τρέπω 7.
τρέπεσκε Imprf. iter. Her. 4, 128: τρέπω 7.
τρέπεται 3 Sing. Praes. Pass. Il. ν, 284: τρέπω 7.
τρέπετο Imprf. Il. ρ, 733 (> τράπετο): τρέπω 7.
τρεποίμην Opt. Aor. 2 Med. -οιτο Pl. Rep. 493, b; -οιτε Aesch. Eum. 434: τρέπω 7.
τρέπομαι Praes. Pass. Pl. Prot. 339, e; Leg. 680; Her. 4, 60: τρέπω 7.
τρέπον Aor. -η Pl. Rep. 508, c; -ητε in ἐπι- Dem. 34, 52: τρέπω 7.
τρέπου Imper. Praes. Med. Pl. Symp. 175, e: τρέπω 7.
τρεπτέος (> τραπητέος) Vb. Pl. Leg. 747: τρέπω 7.
τρέπω Conj. Aor. 2 -ωσι Dem. 35, 52: τρέπω 7.
τρέπωμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. -ωμεθα Pl. Leg. 887, a: τρέπω 7.
τρεσ- Aor. -αιμι Aesch. Sept. 397; -ῃς Eur. Med. 307; Alc. 328; Heracl. 654; Or. 1104; -ητε Soph. O. C. 1537; τρέσας Aesch. Sept. 436; Eur. Med. 1225; -αντα Alc. 506 (26): τρέω 11.
τρέσσε(ν) (<τρέσσε, ἔτρεσε) Aor. Il. ο, 591; Qu. Sm. 3, 43 (26): τρέω 11.
τρέσσαι Inf. Aor. Il. ν, 515 (26): τρέω 11.

---

keltern. 9 dick machen, füttern, ernähren, erziehen. 10 rauh machen, erbittern. 11 zittern, beben, zagen, sich fürchten, flüchten. 12 sättigen, erfreuen.

τρέσσε (< τρέσε, ἔτρεσε) Aor. Il. λ, 546: τρέω 1.
τρέφε (< ἔτρεφε) 3 Sing. Imprf. Il. ψ, 142; Hym. 4, 114; Ap. Rh. 1, 996: τρέφω 2.
τρέφει 3 Sing. Praes. Od. ε, 52: τρέφω 2.
τρέφηται 3 Sing. Conj. Pass. Pl. Rep. 492, a: τρέφω 2.
τρέφθην Aor. 1 Pass. τρεφθῆναι Od. ο, 80 (> τρυφθῆναι); τρεφθείς, ἐπι- Antiph. 1, β, 4, γ, 5, δ, 3; -θέντος Xen. Cyneg. 12; -θέντες Orph. Epigr. 14, 7: τρέπω 3.
τρέφοι 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Theaet. 197, c: τρέφω 2.
τρέφοιν Bergk. Rel. Com. att. p. 62; Lob. Elem. 1 p. 330: τρέφω 2.
τρέφοις 2 Sing. Opt. Pl. Rep. 534, d: τρέφω 2.
τρέφοιτ' 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 401, c: τρέφω 2.
τρέφομαι Part. Praes. Med. Pl. Prot. 313, c; Phaedr. 246, d; -ονται Theocr. 20 (22), 159: τρέφω 2.
τρεφόμενος Part. Praes. Pl. Phaedr. 247, d: τρέφω 2.
τρέφον 1 Sing. Imperf. Il. χ, 69: τρέφω 2.
τρέφων Part. Praes. Pl. Rep. 273, c; -οντες Theaet. 180, d; -ουσα Rep. 442, a: τρέφω 2.
τρέψαι Inf. Aor. 1 Pind. N. 9, 91; Pl. Epin. 985, d; ἐπι- Thuc. 1, 28: τρέπω 3.
τρεψαίμην Opt. Aor. Med. -αιτο in προ- Xen. Mem. 3, 3, 8; -αίμεθα in προ- Xen. Mem. 3, 5, 7: τρέπω 3.
τρέψαιμι Opt. Aor. -αις Pind. P. 3, 35; -αιμεν Xen. Mem. 1, 5, 2: τρέπω 3.
τρεψαμ(ην) Aor. Med. -άμενοι Od. α, 422; σ, 305; Thuc. 1, 49; Xen. Hell. 2, 4, 13: τρέπω 3.
τρέψας (< τρέψαις) Part. Aor. 1 Pl. Euthyd. 275, b: τρέπω 3.
τρέψειεν Opt. Aor. 1 Il. ι, 601; Aesch. Ag. 1328; -ειαν Dem. 8, 290: τρέπω 3.
τρέψεν Aor. Il. π, 645; φ, 349: τρέπω 3.
τρέψομαι Fut. Med. Eur. Alc. 943; Hipp. 1066; Ar. Equ. 275; Xen. Cyr. 5, 5, 42; -εσθε Lys. 8, 19; -εσθαι Isocr. 12, 111: τρέπω 3.
τρέψον Imper. Aor. Aesch. Sept. 255; Pl. Phaed. 257, b: τρέπω 3
τρέψω Fut. Eur. Med. 359; Pl. Parm. 135, b: τρέπω 3.
τριβ(ην) Aor. Pass. -έντας Luc. De Par. 52; -έντα in συν- Luc. D. Deor. 13, 3; ἐπιτριβέντα Ar. Eccl. 1068: τρίβω 5.
τριβέμεναι Inf. Praes. Il. υ, 496: τρίβω 5.
τρίβεσθαι Inf. Praes. Pass. Aesch. Eum. 195: τρίβω 5.
τρίβεσθε 2 Plur. Praes. Il. ψ, 735: τρίβω 5.
τριβήσομαι Fut. Med. ἐκ- Soph. O. T. 428; ἐπι- Luc. Cyn. 6 (376): τρίβω 5.
τρίβομαι Praes. Med. Aesch. Eum. 195: τρίβω 5.
τρίζειν Inf. Praes. Hippocr. 1, 99: τρίζω 6.
τρίζητε Conj. Praes. Il. ι, 311: τρίζω 6.
τρίξω Fut. sp. Nilus (17): τρίζω 6.
τριφθ(ην) Aor. 1 Pass. -θῆναι Antiph. Fr. Com. 3, 54; -θέντος in δια- Isocr. 4, 14; 5, 82: τρίβω 5.
τριφθήσομαι Fut. Pass. Ap. B. Civ. 4, 65: τρίβω 5.
τρῖσαι Inf. Aor. Od. ι, 333; ἐκ- Soph. O. T. 248; ἐπι- Ar. Av. 96; κατα- Thuc. 8, 46: τρίβω 5.
τρίψαμ(ην) Aor. Med. -ωμεθα in ἀπο- Dem. 1, 12; -ησθε -ἐν in Luc. D. Dial. 20: τρίβω 5.
τρίψας Part. Aor. Pl. Euthyd. 299, b; -αντες Ar. Av. 534: τρίβω 5.
τρίψομαι Fut. Med. pass. Soph. Fr. 429; Thuc. 6, 18; 7, 42: τρίβω 5.
1) τρίψω Conj. ἐπι- Ar. Vesp. 846; -ωμεν in ἐπι- Ar. Ran. 571; ξυντρίψωσιν Thuc. 4, 11: τρίβω 5.
2) τρίψω Fut. -ειν Ar. Av. 636; ἐπι- Luc. Tim. 34: τρίβω 5.
τρομέεσκον Imprf. iter. Qu. Sm. 1, 579; 3, 180; ὑπο- 5, 394: τρομέω 7.
τρομεοίατο 3 Plur. Opt. Il. κ, 492: τρομέω 7.
τρύξοντα Part. Fut. Od. ρ, 387: τρύχω 8.
τρύξω Fut. Od. ρ, 387: τρύχω 8.

---

1 zittern, beben, zagen, sich fürchten, flüchten. 2 dick machen, füttern, ernähren, erziehen. 3 drehen, wenden, kehren. 4 treten, pressen, Trauben keltern. 5 reiben, zerreiben, dreschen. 6 knarren, knirschen, schwirren.

τρυτός Vb. ἀτρυτός Soph. Ai. 788; Her. 9, 52: τρύω 9.
τρύχεσθαι Inf. Praes. Pass. Soph. Tr. 110: τρύχω 8.
τρύχεσκεν Imprf. iter. Ap. Rh. 2, 473: τρύχω 8.
τρύχομαι Praes. Pass. Solon. Fr. 3, 22; Soph. Tr. 111; Ar. Pax. 989: τρύχω 8.
τρυχόμενος Part. Praes. Pass. Od. α, 288; Soph. Ai. 605; Thuc. 1, 126: τρύχω 8.
τρύχουσι 3 Plur. Praes. Il. α, 248; π, 125; τ, 133: τρύχω 8.
τρυχοῦται Praes. Med. Mimnerm. 2, 12: τρυχόω 8.
τρύχωνται 3 Plur. Conj. Praes. Pass. Od. κ, 177; Theogn. 752: τρύχω 8.
τρύω Praes. Orph. Fr. 31, 5; Soph. Tr. 124: τρύω 9.
τρωθ(ην) Aor. Pass. -θῇ Hom. Batr. 194; -θείης Luc. Dial. Mort. 14, 5; -θείς Eur. Andr. 616; Phoen. 1397; -θέντα Pl. Leg. 877, a: τιτρώσκω 10.
τρωθήσομαι Fut. Pass. Pl. Crit. 51, b; Luc. Herm. 28: τιτρώσκω 10.
τρωκτός Vb. Xen. An. 5, 3, 12: τρώγω 11.
τρώξῃ Conj. Aor. Hippocr. 2, 536; τρώξαντε Timon. Fr. 7: τρώγω 11.
τρώξομαι Fut. Ar. Ach. 896; Xen. Symp. 4, 8; κατα- Cratin. Com. Fr. 2, 95 (381): τρώγω 11.
τρωσ- Aor. τρώσῃ Pl. Leg. 876, e; τρώσαντα 875, d; -ασα 877, b; -αν Eur. Hipp. 703: τιτρώσκω 10.
τρωτέον Vb. Soran. Obst. p. 118, A: τιτρώσκω 10.
τύγχανε Imprf. Od. ξ, 231: τυγχάνω.
τυγχανέτω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 916, c: τυγχάνω 12.
τυγχάνῃ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Crat. 394, e: τυγχάνω 12.
τυγχάνοι 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Leg. 717, a: τυγχάνω 12.
τυγχάνοιμι 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Ep.: τυγχάνω 12.
τυγχάνοντα Part. Praes. Pind. P. 3, 186: τυγχάνω 12.
τυγχάνων Part. Praes. Pl. Rep. 473, b: τυγχάνω 12.
τυθ(ην) Aor. Pass. -θῇς Philemon. Fr. Com. 4, 55; -θείσης Aesch. Ch. 242; θύω opfern.
τυθήσομαι Fut. Pass. Deor. Dial. 4, 2: θύω opfern.
τυπ(ην) Aor. 2 Pass. τυπείς Il. λ, 191. 206; ο, 495; Ap. Rh. 4, 595; Pind. N. 1, 53; Pind. Fr. I. 5 (9), 1; Aesch. Prom. 361; Soph. O. C. 811; Eur. Andr. 1120. 1150; Ar. Ach. 1192; Bion. 1, 8: τύπτω 13.
τυπ(ον) s. ἔτυπον.
τυπείς 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pass. Il. ν, 288: τύπτω 13.
τυπέντα Acc. Part. Aor. 2 Pass. Pind. N. 9, 62: τύπτω 13.
τυπτήσομαι Fut. Med. pass. Ar. Nub. 13. 79: τύπτω 13.
τυπτήσω Fut. Ar. Nub. 1443; Plut. 20; Pl. Gorg. 527; Hipp. mai. 292, b; Dem. 21, 221: τύπτω 13.
τυπτητέος Vb. Dem. 54, 44: τύπτω 13.
τυφῇ Conj. Aor. 2 Pass. Ar. Lys. 221. 222; Dem. 37, 36: τύπτω 13.
τῦφον Imper. Praes. -ε Ar. Vesp. 457: τύπτω 13.
τυχεῖν Inf. Aor. 2 Pind. O. 7, 26; P. 2, 92; Her. 3, 14; Soph. O. T. 598; Ant. 465; Pl. Phaedr. 256, a; Eur. I. A. 1337; Thuc. 2, 97: τυγχάνω 12.
τυχέτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Xen. Hell. 5, 4, 31: τυγχάνω 12.
τύχῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. θ, 436; Soph. O. T. 80; Pl. Rep. 332, b [δ]: τυγχάνω 12.
τυχησ- Aor. τυχήσας Part. Aor. Il. δ, 106; ε, 579; μ, 189. 394; Qu. Sm. 2, 238: τυχέω, τυγχάνω 12.
τύχῃσι (< τύχῃ) 3 Sing. Conj. Il. λ, 116: τυγχάνω 12.
τύχητε 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Symp. 192, e: τυγχάνω 12.
τύχοιμι Opt. Aor. 2 Lys. 24, 26; Soph. Phil. 223; -οις Od. μ, 106; -οι Aesch. Pers. 706; -οιμεν Pind. I. 3, 61; Aesch. Ch. 418; -οιτε Dem. 6, 8; -οιεν Aesch. Sept. 550: τυγχάνω 12.

---

7 zittern, beben. 8 τρύχω aufreiben, vergehen, erschöpfen, plagen, quälen. 9 (durch)bohren, aufreiben, erschöpfen, quälen. 10 verwunden, verletzen, beschädigen. 11 benagen, abfressen, essen. 12 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 13 schlagen.

τυχοῖσα Part. Aor. 2 dor. Pind. I. 8 (7), 79: τυγχάνω 1.
τυχόν Neutr. Part. Aor. 2 Pl. Rep. 491, d: τυγχάνω 1.
τύχον 3 Plur. Aor. 2 Pind. N. 2, 72; Pl. Rep. 491; d: τυγχάνω 1.
τυχοντ- Stammform des Part. Aor. 2 -όντος Pl. Crat. 420, c; -όντι Hes. Th. 973; Isocr. 12, 208: τυγχάνω 1.
τυχόντα Part. Praes. Pind. P. 10, 40: τυγχάνω 1.
τυχοῦσα Fem. Part. Aor. 2 Aesch. Eum. 719; Eur. Andr. 749; Pl. Phaedr. 244, a: τυγχάνω 1.
τυχοῦσιν Dat. Part. Aor. 2 Pl. Dem. 385, c: τυγχάνω 1.
τύχω (< τύχωμι) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Isocr. 7, 71; Dem. 29, 49: τυγχάνω 1.
τύχωμι (< τύχω) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. η, 243: τυγχάνω 1.
τυχών Part. Praes. Aor. 2 Il. ε, 983. 582. 558; ν, 371. 397; π, 603; Aesch. Suppl. 805; Thuc. 1, 137: τυγχάνω 1.
τύχωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Isocr. 15, 292; Pl. Theaet. 172, d: τυγχάνω 1.
τύψας Part. Aor. 1 Il. χ, 68; Od. χ, 98: τύπτω 2.
τύψε Aor. Il. υ, 446; φ, 117. 180; Hom. Batr. 210; Ap. Rh. 2, 20; Qu. Sm. 1, 743; τύψας Qu. Sm. 8, 312; 11, 50: τύπτω 2.
τύψῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. υ, 358: τύπτω 2.
τύψον Imper. Aor. 2 Il. ε, 830: τύπτω 2.
τωθάσδω Fut. Theocr. 16, 9: τωθάζω 3.
τωθάσομαι Fut. Med. -εται Pl. Hipp. mai. 290, a: τωθάζω 3.

Υ.

ὑβρισεῖν Inf. Fut. Dem. 21, 221: ὑβρίζω 4.
ὑβρίζεις 2 Sing. Praes. Od. σ, 381: ὑβρίζω 4.
ὑβρίζομαι Praes. Pass. Xen. Plat. Dem.: ὑβρίζω 4.
ὑβρίζοντες Part. Praes. Il. α, 227; λ, 695: ὑβρίζω 4.
ὑβρίζων Part. Praes. Od. ρ, 245: ὑβρίζω 4.
ὕβρικα Perf. Ar. Lys. 400; Dem. 21, 128. 169; Luc. Pisc. 6, 575; κατα- Dem. 21, 7: ὑβρίζω 4.
ὑβρίκει Plsprf. Dem. 3, 14: ὑβρίζω 4.
ὑβρισθῦμαι Fut. Med. pass. Ar. Eccl. 666 (374): ὑβρίζω 4.
ὕβρισα Aor. Eur. Andr. 995; Pl. Symp. 222; Dem. 21, 147: ὑβρίζω 4.
ὑβρίσας Part. Aor. Her. 1, 189; Dem. 21, 34; Luc. D. Dial. 18, 1: ὑβρίζω 4.
ὑβρίσδω Praes. dor. st. ὑβρίζω Theocr. 14, 9: ὑβρίζω 4.
ὑβρίσεις Fut. ἐν- Ar. Thesm. 719 (> ἐνυβρισεῖς): ὑβρίζω 4.
ὑβρίσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Soph. Ai. 560; Dem. 21, 47: ὑβρίζω 4.
ὑβρίσθαι Inf. Perf. Pass. Xen. Cyr. 5, 4, 35: Dem. 54, 1: ὑβρίζω 4.
ὑβρίσθην Aor. Pass. Soph. Ai. 367; Dem. 21, 108. 126; 54, 10; 56, 5; -η 21, 6; -θῆναι 54, 15; -θείς 21, 106; -θέντα 43, 84; -θεῖσαν Eur. Tro. 69: ὑβρίζω 4.
ὑβρισθήσομαι Fut. Pass. -σει Dem. 21, 222: ὑβρίζω 4.
ὕβρισμαι Perf. Dem. 21, 6; -μεθα Eur. Cycl. 665; -μένος Ar. Thesm. 903; -μένη Xen. Cyr. 2, 4, 5; -μένοι Dem. 23, 121; vgl. ὑβρίσθαι, ὕβρισται: ὑβρίζω 4.
ὑβρισμένη, ὑβρισμένος s. u. ὕβρισμαι.
ὕβρισται 3 Sing. Perf. Pass. Dem. 21, 31; 22, 58; vgl. ὕβρισμαι, ὑβρίσται: ὑβρίζω 4.
ὑβριστέος (< ὑβριστός) Vb. Dem. 54, 44: ὑβρίζω 4.
ὕβριστο Plsprf. Plut. Mor. 993, c: ὑβρίζω 4.
ὑβριστός (< ὑβριστέος) Vb. Pherecr. Com. Fr. 2, 347: ὑβρίζω 4.

---

1 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 2 schlagen. 3 (ver-, aus)lachen; hohnnecken. 4 übermüthig, frech sein,

ὑβρίσω Fut. Soph. Ai. 560: ὑβρίζω 4.
ὑγίαινε Imperat. Grussformel; sei gegrüsst: ὑγιαίνω 5.
ὑγίακα Perf. -ε V. T. Levit. 13, 37: ὑγιάζω 6.
ὑγίᾱνα (< ὑγίηνα) Aor. Dem. 54, 1: ὑγιαίνω 5.
ὑγιᾶναι Cl. Al. Protr. 1, 8 (228): ὑγιαίνω 5.
ὑγιάνας Part. Aor. geheilt, genesen Dem.; Philostr. v. Ap. 1, 10: ὑγιαίνω 5.
ὑγιάνθην (vergl. ὑγιάσθην) Aor. Pass. Hippocr. 1, 10; 2, 8: ὑγιαίνω 5.
ὑγιάσθ(ην) (vgl. ὑγιάνθην) Aor. Pass. -έντας Hippocr. 1, 9, 17; 3, 3: ὑγιάζω 6.
ὑγίασμαι Perf. Pass. -μένη Ammon. p. 107: ὑγιάζω 6.
ὑγίηνα (< ὑγίακα) Aor. 1 ion. Hippocr. 5, 86: ὑγιαίνω 5.
ὑθλεῖς 2 Sing. Praes. Ar. Nub. 781: ὑθλέω 7.
ὑλάαν Opp. Cyn. 1, 449: ὑλάω 8.
ὑλάει 3 Sing. Praes. Il. υ, 15 (192b): ὑλάω 8.
ὑλάξῃ 3 Sing. Conj. Aor. 1 Dio. Chr. 9, 290: ὑλάσκω 8.
ὑλάοντες Part. Praes. Theocr. 20 (25), 70: ὑλάω 8.
ὑλάοντο Imprf. Med. dep. Od. π, 162 (192b): ὑλάω 8.
ὑλάουσιν 3 Plur. Praes. Il. π, 9 (192b): ὑλάω 8.
ὑλάσκοι Opt. Praes. Aesch. Suppl. 877: ὑλάσκω 8.
ὑμνέαται 3 Plur. Perf. Pass. st. ὕμνηνται Her. 5, 67: ὑμνέω 9.
ὑμνεῦσα Part. Praes. Hym. Hom. Ap. 190; Hes. Th. 37, 111 (184): ὑμνέω 9.
ὑμνεῦσι 3 Plur. Praes. ion. Hes. Op. 2 (184): ὑμνέω 9.
ὕμνη Imper. dor. st. ὕμνει Ar. Lys. 1320: ὑμνέω 9.
ὑμνηθ(ην) Aor. Pass. -θεῖμεν Eur. Tro. 1244: ὑμνέω 9.
ὑμνηθήσεται 3 Sing. Fut. Pass. Eur. Ion. 1590: ὑμνέω 9.
ὑμνήκασι 3 Plur. Perf. Thuc. 1, 91: ὑμνέω 9.
ὑμνησ- Aor. -αιμι Theocr. 17, 8: ὑμνέω 9.
ὕμνησα Aor. Thuc. 2, 42; Soph. El. 382; Pl. Theact. 176, a; Eur. H. F. 355; Med. 543: ὑμνέω 9.
ὑμνήσω Fut. Hom. Hym. 1, 19; Pl. Rep. 663, e: ὑμνέω 9.
ὑμνητέον Vb. Pl. Epin. 983, e: ὑμνέω 9.
ὑμνίωμες 1 Plur. Conj. Iac. Ar. Lys. 1305: ὑμνέω 9.
ὗον Imprf. Il. μ, 25: ὗω 15.
ὑπαγε Imprf. Il. λ, 163: ὑπάγω 10.
ὕπαγον 3 Plur. Imprf. Od. ζ, 73: ὑπάγω 10.
ὑπατξω Fut. Il. φ, 126 (> ὑπαλύξει, ἐπατξει): ὑπαΐσσω 11.
ὑπάξας Part. Aor. Soph. Ai. 301: ὑπαΐσσω 11.
ὑπαρκτέον Vb. Pl. Rep. 467, c: ὑπάρχω 12.
ὑπαρξ(αμην) Aor. Med. Pl. Tim. 41, c: ὑπάρχω 12.
ὑπάρξαι Inf. Aor. Pl. Pol. 310, a: ὑπάρχω 12.
ὑπάρξω Fut. Pl. Crat. 434, b: ὑπάρχω 12.
ὑπέασι 3 Plur. Praes. Il. ι, 204: ὕπειμι 13.
ὑπεικαθέων Part. Opp. Hal. 5, 500: ὑπεικάθω 14.
ὑπεικάθοιμι Opt. Praes. Soph. El. 361; Pl. Ap. 32: ὑπεικάθω 14.
ὑπεῖκον (< ὑπόεικον) Imprf. Xen. Ages. 11, 10: ὑπείκω 14.
ὑπεῖξα Aor. Xen. An. 7, 7, 31; Pl. Tim. 56: ὑπείκω 14.
ὑπείξομαι (< ὑποείξομαι) Fut. Med. als Act. Il. α, 294; Od. μ, 117: ὑπείκω 14.
ὑπείξω (< ὑποείξω) Fut. Aesch. Ag. 1362; Soph. O. T. 625; Her. 7, 160; Dem. 15, 24: ὑπείκω 14.
ὑπείς Part. Aor. Her. 1, 156; -εῖσα,

---

reden, (be)handeln; freveln. 5 gesund sein, sich wohl befinden. 6 heilen, *Pass.* genesen. 7 schwatzen, plappern. 8 ὑλαντέω, ὑλάσσω, ὑλάσκω, ὑλάω, ὑλάομαι (an)bellen. 9 singen, anstimmen, besingen, preisen, *auch im schlimmen Sinn* schmähen, schelten. 10 darunter bringen, führen; verführen, verleiten; (an- ver)klagen. 11 darunter hervorspringen oder fahren. 12 anfangen, da sein, bereit sein. 13 darunter oder darin sein. 14 ὑπείκω, ὑπεικάθω allmählig weichen; nachgeben. 15 begiessen, regnen.

-ας Her. 3, 126; -αντες: ὑφίημι 1.

ὑπεῖσα Aor. setzte nieder ὑπείσας Her. 3, 126; 6, 103: ὑφεῖσα, setzte nieder.

ὑπεμνήμυκε Perf. Il. χ, 491: ὑπημύω 2.

ὑπέσχεο 2 Sing. Imprf. Il. υ, 84; Od. ν, 133: ὑπισχνέομαι 3.

ὑπέσχετο 3 Sing. Imprf. Il. ν, 366. 368: ὑπισχνέομαι 3.

ὑπέσχημαι Perf. Pass. Xen. Oec. 3, 1: ὑπισχνέομαι 3.

ὑπεσχόμην Aor. 2 Med. Il. ν, 366; Soph. O. C. 1490; Eur. Andr. 969; Xen. Cyr. 3, 1, 31; Pl. Euth. 278: ὑπισχνέομαι 3.

ὑπῆν Imprf. Her. 1, 31: ὕπειμι 4.

ὑπήντεον Imprf. Anth. Pl. 101: ὑπαντάω 5.

ὕπηργμαι Perf. Pass. Pl. Ep. 981, a: ὑπάρχω 6.

ὑπηρξάμην Aor. Med.: ὑπάρχω 6.

ὑπῆσαν 3 Plur. Praes. Il. λ, 681; Her. 9, 4: ὕπειμι 4.

ὑπήσω Fut. ion. st. ὑφήσω Her.: ὑφίημι 7.

ὑπῖλα Aor. -ασ' Eur. Oedip. Fr. 1, D. nach Valck. Diatr. p. 193: ὑπίλλω, nach unten wickeln.

ὑπνώοντας Part. Il. ω, 344; Od. ε, 48; ω, 4; Luc. De saltat. 85: ὑπνόω 8.

ὑπνώωσιν 3 Plur. Praes. Qu. Sm. 12, 45: ὑπνόω 8.

ὑποείκασθε 2 Plur. Imprf. ep. Orph. Arg. 709: ὑπεικάθω 9.

ὑποείξομαι (< ὑπείξομαι) Fut. Il. ψ, 602: ὑποείκω 9.

ὑποείξω (< ὑπείξω) Fut. ep. Il. δ, 62; ο, 211: ὑποείκω 9.

ὑποθέοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Her. 7, 237 [244]: ὑποτίθημι 10.

ὑποτιθέασι 3 Plur. Praes. Dem. 35, 21: ὑποτίθημι 10.

ὑποτοπέομαι Praes. Med. Ar. Thesm. 496; Ran. 958: ὑποτοπέω, άζω 11.

ὑποτοπηθέντες Part. Aor. 1 Pass. trans. Her. 6, 70; 9, 116: ὑποτοπέω, -άζω 11.

ὑποτοπῆσαι Inf. Aor. Thuc. 3, 24: ὑποτοπέω, -άζω 11.

ὑποτοπήσαντες Plur. Part. Aor. Thuc. 1, 20: ὑποτοπέω 11.

ὑπωλίσθησα Aor. 1: ὑπολισθάνω 12.

ὑπώλισθον Aor. 2: ὑπολισθάνω 12.

ὕσα Aor. Pind. O. 7, 50; Her. 1, 87; 2, 22; Luc. Dips. 2: ὕω 13.

ὕσθην Aor. Pass. Her. 3, 10; Plut. Rom. 24 (211): ὕω 13.

ὕσμαι Perf. Pass. ἐφυσμένος Xen. Ven. 9, 5 (211): ὕω 13.

ὕσομαι Fut. Med. pass. -εται Her. 2, 14: ὕω 13.

ὑστερήθην Aor. Pass. sp. Joseph. Ant. 15, 7: ὑστερέω 14.

ὑστέρηκα Perf. sp. N. T.: ὑστερέω 14.

ὑστερήκει Plsprf. Thuc. 3, 31: ὑστερέω 14.

ὑστέρησα Aor. Her. 7, 89; 1, 70; Thuc. 8, 100; Eur. Ph. 976: ὑστερέω 14.

ὑστερήσομαι Fut. Med. Eur. I. A. 1203: ὑστερέω 14.

ὕσω Fut. Cratin. Com. Fr. 2, 92; Ar. Nub. 1118. 1129: ὕω 13.

ὕφαγκα Perf. sp. συν- Dio. Hal. De Comp. V. p. 16; Artemid. 4, 40; Lob. Phryn. p. 34 (234): ὑφαίνω 15.

ὑφαίνεσκον Imprf. iter. Od. β, 104; τ, 149: ὑφαίνω 15.

ὑφαίνησιν 3 Sing. Conj. Praes. Od. ε, 356: ὑφαίνω 15.

ὑφαίνομαι Praes. Med. trans. Soph. Fr. 604: ὑφαίνω 15.

ὕφαινον Imprf. Od. δ, 678: ὑφαίνω 15.

---

1 darunter, heimlich senden. 2 die Augen schamhaft, schüchtern niedersenken. 3 versprechen, zusagen, verheissen; geloben. 4 darunter oder darin sein. 5 entgegengehen, begegnen. 6 anfangen, da sein, bereit sein. 7 herab-, nieder-, nach-, überlassen. 8 einschläfern; *Pass. und intr.* einschlafen. 9 ὑπείκω, ὑπεικάθω allmählig weichen; nachgeben. 10 setzen, legen, stellen. 11 vermuthen. 12 sachte, allmählig, unvermerkt gleiten, fallen. 13 begiessen, regnen; *Med. mit Fut. Pass.* beregnet werden, regnen. 14 später kommen, versäumen, vorbeilassen, ermangeln. 15 weben, anspinnen, anstiften, verfertigen, bereiten. 16 niedersetzen, in Hinterhalt

ὑφαίνουσιν 3 Plur. Praes. Od. ν, 108: ὑφαίνω 15.
ὕφᾱνα (< ὕφηνα) Aor. sp. Anth. 6, 265; Lob. Phryn. p. 26: ὑφαίνω 15.
ὑφάνθην Aor. Pass. Pl. Tim. 72, c; ἐν- Her. 1, 203; συν- 5, 105: ὑφαίνω 15.
ὕφανται 3 Sing. Perf. Sext. Emp. adv. Math. 8, 129: ὑφαίνω 15.
ὑφαντός Vb. Od. ν, 136; Thuc. 2, 97: ὑφαίνω 15.
ὑφανῶ Fut. Ar. Eccl. 654: ὑφαίνω 15.
ὕφασμαι (< ὑφήφασμαι) Perf. Pass. -μένος Luc. V. H. 1, 18; Phintys. in Stob. 74, 61; ἐν- Her. 3, 47; παρ- Xen. Cyr. 5, 4, 48; Polyb. 3, 32, 2 (235): ὑφαίνω 15.
ὑφείσας Part. Aor. Nicol. Dam. bei Suid.: ὑφεῖσα 16.
ὕφελκε Imprf. Il. ξ, 477: ὑφέλκω 17.
ὑφελοῖσα Part. Aor. 2 dor. Pind. N. 7, 117: ὑφαιρέω 18.
ὑφήν (αμην) Aor. Med. ὑφήνασθαι Xen. Mem. 3, 11, 7; -άμενος 6: ὑφαίνω 15.
ὕφηνα (< ὕφᾱνα) Aor. 1 Od. ν, 303; Eur. I. T. 817; Ion. 1417; Pl. Hipp. min. 368, c: ὑφαίνω 15.
ὑφῆναι Inf. Aor. Pl. Hipp. min. 368, c: ὑφαίνω 15.
ὑφηνάμην Aor. Med. Pl. Fr. Com. 2, 620; Xen. Mem. 3, 11, 6; Pl. Phaed. 84, b: ὑφαίνω 15.
ὑφήνας Part. Aor. 1 Od. δ, 739: ὑφαίνω 15.
ὑφήνασα Fem. Part. Aor. 1 Od. ω, 147: ὑφαίνω 15.
ὕφηνον Imper. Aor. Od. ν, 386: ὑφαίνω 15.
ὑφήνω 1 Sing. Conj. Aor. 1 Od. ν, 303: ὑφαίνω 15.
ὑφήφασμαι (< ὕφασμαι) Perf. Pass. alt att. Et. M. p. 785, 46; Suid.: ὑφαίνω 15.
ὑφόωσι 3 Plur. Praes. Od. η, 105: ὑφάω = ὑφαίνω 15.
ὑφύφασμαι Perf. falsch. Et. M. p. 785, 46; Eust. p. 1430, 51: ὑφαίνω 15.
ὕω Praes. Hes. Op. 552; Alcae. 434, 1; Ar. Nub. 368; Xen. Hell. 1, 1, 16: ὗω 13.

Φ.

φᾶ (< ἔφα, ἔφη) 3 Sing. Imprf. dor. st. ἔφη Pind. I. 2, 17; Theocr. 17, 65: φημί 19.
φαανθείς Part. Aor. 1 Pass. Mosch. Reliqu. 1, 89; Man. Ap. 4, 97; vgl. φαάνθη, φάανθεν: φαίνω 20.
φάανθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. α, 200; Mosch. Reliqu. 1, 33; vgl. φαάνθη, -θείς: φαίνω 20.
φαάνθη Aor. 1 Pass. Ap. Rh. 2, 1288; Qu. Sm. 14, 62; vgl. φάανθεν, -θείς: φαίνω 20.
φαγέειν (< φαγεῖν) Inf. Aor. 2 Qu. Sm. 8, 391: ἐσθίω 21.
φαγεῖν (< φαγέειν, φαγέμεν) Inf. Aor. 2 Eur. Cycl. 339; Ar. Pax. 26; Av. 76; Xen. An. 7, 3, 23; Pl. Gorg. 503, a: ἐσθίω 21.
φαγέμεν (< φαγέειν, φαγεῖν) Inf. Aor. 2 Od. κ, 386; ο, 378; Eubul. Fr. Com. 3, 208: ἐσθίω 21.
φάγες 2 Sing. Aor. 2 Od. ι, 347: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγῃς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Ar. Eccl. 1092: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγῃσι (< φάγῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. θ, 477: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγοι 3 Sing. Aor. 1 Pl. Phaed. 81, 6; Luc. De Paras. 12: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 ἐμ- Xen. Cyr. 8, 1, 44: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Antiphanes Fr. Com. 3, 103; Ar. Vesp. 511: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγοιτε 2 Plur. Opt. Aor. 2 Od. β, 46: φάγω, ἐσθίω 21.
φάγομαι (< ἔδομαι) ein sp. hellenist. Fut. auch Praes. LXX. N. T.

---

legen. 17 darunter oder heimlich wegziehen. 18 von unten oder unvermerkt ergreifen. 19 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 20 an's Licht bringen, anzeigen, verkündigen; *Pass.* leuchten, glänzen, erscheinen, sich zeigen, an den Tag kommen. 21 essen, fressen, (ver- auf)zehren.

Luc. 17, 8; Lob. Phryn. p. 327; Wiener, Neutest. Sprachid. p. 101: *φάγω, ἐσθίω* 1.

φάγομεν 1 Plur. Aor. 2 Od. *μ*, 310: *φάγω, ἐσθίω* 1.

φάγον 3 Plur. Aor. 2 Il. *ω*, 411; Pind. O. 1, 51: *φάγω, ἐσθίω* 1.

φαγοντ- Stammform des Part. Aor. 2 *φαγών*; *-όντα* Pl. Prot. 314, a; *-όντε* Od. *δ*, 33; *-οῦσιν* in *ἐμ-* Xen. Hell. 4, 5, 8: *φάγω, ἐσθίω* 1.

φάγω Conj. Aor. 2 *-ωσιν* Xen. Hier. 5, 3: *φάγω, ἐσθίω* 1.

φαγών Aor. 2 Od. *ω*, 254; Aesch. Suppl. 226; Fr. Com. Pl. 2, 648; Alexis 3, 436; Pl. Leg. 845, c: *φάγω, ἐσθίω* 1.

φάε Imper. Aor. Od. *ξ*, 502 (***192a***): *φάω* 2.

φαεινούσῃ Fem. Part. Praes. Il. *ι*, 618: *φαίνω* 3.

φαείνω Praes. intrans. poet. Od. *μ*, 385: *φαίνω* 3.

φάθ' Imper. Praes. Ar. Vesp. 539; Theocr. 19 (24), 41: *φημί* 4.

φάθι Imper. nach der Lehre der Alten *φαθί*[1]); Pl. Prot. 349, c; Ar. Equ. 22; Xen. Cyr. 4, 5, 34; Antiphanes Fr. Com. 3, 21. 27: *φημί* 4.

φαῖεν (< *φαίησαν*) 3 Plur. Opt. Praes. Her. Pl. Phil. 63, c; Dem. 38, 18 (***288***): *φημί* 4.

φαίη 3 Sing. Opt. Soph. El. 548; Lys. 31, 13; Xen. Mem. 1, 1, 2; Cyr. 1, 6, 14; Dem. 23, 47: *φημί* 4.

φαίημεν (< *φαῖμεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Eur. Ion. 943: *φημί* 4.

φαίην 1 Sing. Opt. Praes. Ap. Rh. 4, 834; Pind. O. 13, 103; Xen. Vect. 5, 13; Pl. Prot. 339, c; Dem. 23, 164 (***332***): *φημί* 4.

φαίης 2 Sing. Opt. Praes. Pind. I. 5, 72; Eur. Med. 568; Xen. Mem. 3, 10, 12; Hier. 6, 14: *φημί* 4.

φαίησαν (< *φαῖεν*) 3 Plur. Opt. Praes. selten Thuc. 8, 53 (***288***): *φημί* 4.

φαῖμεν (< *φαίημεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Il. *β*, 81; *ω*, 222; Pind. N. 7, 128; Pl. Prot. 330, d; Phil. 63, c; Xen. Mem. 4, 5, 7: *φημί* 4.

φαῖνε Imper. Praes. Od. *θ*, 499: *φαίνω* 3.

φαίνει 3 Sing. Praes. Od. *τ*, 74: *φαίνω* 3.

φαίνειν (< *φαινέμεν*) Inf. Praes.: *φαίνω* 3.

φαίνεις 2 Sing. Praes. Od. *ν*, 114: *φαίνω* 3.

φαινέμεν (< *φαίνειν*) Inf. Praes. Pind. P. 4, 171; *παρα-* Hes. Op 732: *φαίνω* 3.

φαίνεσκε Imprf. iter. Il. *λ*, 64; Od. *λ*, 587; Hes. Fr. 44, 3: *φαίνω* 3.

φαινέσκετο Imprf. iter. Od. *ν*, 194: *φαίνω* 3.

φαίνετ' 3 Sing. Praes. Pass. Od. *τ*, 557: *φαίνω* 3.

φαίνεται 3 Sing. Praes. Pass. Od. *λ*, 326: *φαίνω* 3.

φαίνετο 3 Sing. Imprf. Il. *ϱ*, 372: *φαίνω* 3.

φαινέτω 3 Sing. Imper. Praes. Od. *ν*, 309: *φαίνω* 3.

φαίνηται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Od. *ξ*, 106: *φαίνω* 3.

φαινοίμην Opt. Praes. Med. Luc. Somn. 3, 5; *-μεθ'* Isocr. 18, 30; *-οιτο* Thuc. 3, 44; Dem. 1, 39: *φαίνω* 3.

φαίνονται 3 Plur. Praes. Pass. Od. *η*, 201: *φαίνω* 3.

φαίνοντο 3 Plur. Imprf. Pass. Od. *μ*, 404: *φαίνω* 3.

φαίνω (< *φαείνω*) Praes. Il. *β*, 353: *φαίνω* 3.

φάμεν Inf. Pind. O. 1, 35; 7, 66; P. 9, 43 [***290***]: *φημί* 4.

φαμέν 1 Plur. Praes. Thuc. 1, 38; Xen. Cyr. 1, 1; Isocr. 8, 49: *φημί* 4.

φαμέναι (< *φάμεν*) Inf. Praes. Theocr. 19, 10: *φημί* 4.

φάμενος Part. Aesch. Ch. 315; *-ον* Qu. Sm. 6, 429; *-οι* Pl. Alc. 142, d; *-μένῳ* Pind. I. 5, 71; Her. 2, 22; *-ης* Qu. Sm. 2, 623: *φημί* 4.

φαμί (< *φημί*) Praes. dor. Pind. P. 2, 116; 3, 75; 4, 102; Theocr. 2, 160: *φημί* 4.

φάν (< *ἔφαν, ἔφασαν*) 3 Plur. Praes. Il. *ζ*, 108; Ap. Rh. 4, 1355; Pind. Fr. 58, 1: *φημί* 4.

φάναι (< *φάμεν, φάμεναι*) Inf. Her. 3, 35; Pl. Parm. 130, c: *φαίνω* 3.

[1]) Göttling Accentlehre p. 87—89; Lob. Phryn. p. 60. 172; Buttm. Ausführl. Sprachl. I. p. 563.

---

1 essen, fressen, (ver- auf)zehren. 2 leuchten, glänzen. 3 an's Licht bringen, anzeigen, verkündigen; *Pass.* leuchten, glänzen, erscheinen, sich zeigen, an den Tag kommen. 4 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern.

φανεῖεν (< φανείησαν) 3 Plur. Opt. Aor. 1 Pass. Xen. Cyr. 1, 6, 43; Isocr. 12, 99: φαίνω 3.

φανείην Opt. Aor. 2 Isocr. 12, 87; -ης Soph. Ai. 70; Eur. Alc. 92; Hipp. 529; -είη Hes. Op. 678; Xen. Hell. 4, 8, 4; -ημεν Dem. 14, 2; -ησαν Xen. Hell. 6, 5, 42; vergl. φανεῖμεν, φανεῖεν: φαίνω 3.

φανείμεν (< φανείημεν) 1 Plur Opt. Aor. 2 Pass. Aesch. Pers. 786; Isocr. 8, 89; 15, 84: φαίνω 3.

φανεῖς 2 Sing. Fut. Soph. Ai. 1362: φαίνω 3.

φανείς Part. Aor. 2 Pass. Soph. Ai. 462; O. C. 974; -εῖσ' Aesch. Sept. 81; Eur. Or. 391; -εῖσα Hes. Op. 578; -εῖσαι Ap. Rh. 4, 1413; -εῖσι Aesch. Ag. 500: φαίνω 3.

φανεῖσθαι Inf. Fut. Med. Aesch. Ch. 417; Pl. Crat. 425, d; Xen. Hell. 7, 3, 12: φαίνω 3.

φανεῖται Fut. Med. Aesch. Suppl. 55; Soph. Ant. 662; Ar. Plut. 923; Thuc. 1, 22. 40; φανεῖσθε Xen. Cyr. 7, 1, 18; Dem. 20, 120: φαίνω 3.

φανεῖτε 2 Plur. Fut. Soph. Ant. 325: φαίνω 3.

φάνεν 3 Plur. Aor. 2 Pass. Od. σ, 68: φαίνω 3.

φανεντ- Stammform des Part. Aor. 2 Pass. -τος Pind. I. 5, 83; -τα Thuc. 8, 102; Soph. Ai. 627; -τα Neutr. Pl. Tim. 72, a; -τες Aesch. Ag. 116; -ων Xen. Cyr. 1, 6, 1: φαίνω 3.

φανέονται (< φανοῦμαι) Fut. Med. ion. Her. 3, 35: φαίνω 3.

φάνεσκον Aor. iter. Il. λ, 64 [143]: φαίνω 3.

φανέωσι 3 Plur. Conj. [125]: φαίνω 3.

φάνη 3 Sing. Aor. 2 Pass. Il. α, 477; ω, 788; Od. β, 1; γ, 404; δ, 306; ρ, 1: φαίνω 3.

φανήῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pass. Il. τ, 375 B* [127]: φαίνω 3.

φάνηθι 2 Imper. Aor. 2 Pass. Il. σ, 198; Aesch. Pers. 666; Soph. Ai. 696; Eur. Phoen. 1747; Rhes. 370: φαίνω 3.

φάνημεν 1 Plur. Aor. 2 Pass. Od. ι, 466: φαίνω 3.

φανῆναι Inf. Aor. 2 Pass. Aesch. Ch. 143; Soph. El. 172; Thuc. 1, 91; Dem. 19, 116: φαίνω 3.

φανῆσθον 3 Dual. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Eryx. 399, e: φαίνω 3.

φανήσοιντο 3 Plur. Opt. Fut. Med. Isae. 6, 23: φαίνω 3.

φανήσομαι (< φανοῦμαι) Fut. Med. Soph. Tr. 666; Eur. Phoen. 1005; Lys. 25, 16; Isocr. 3, 30; -εται Soph. O. C. 662; Dem. 2, 13; -όμεθα Isocr. 4, 120; -εσθε Isocr. 18, 42; -ονται Isae. 8, 4; Isocr. 15, 62; -εσθαι Pl. Pol. 290, b: φαίνω 3.

φανήτην 3 Dual. Aor. 2 Pass. Il. η, 7: φαίνω 3.

φανήτω 3 Dual. Imper. Aor. 2 Pass. Od. ν, 101; Her. 6, 9; Soph. Ant. 1280: φαίνω 3.

φάνθην Aor. 1 Pass. Eur. H. F. 804; -θῆναι in ἀπο- Dem. 19, 44; -θεῖσαν Isae. 4, 79; -θέντων Dem. 5, 9: φαίνω 3.

φανοῦμαι Fut. Od. λ, 230; Soph. Phil. 906; Eur. Phoen. 1623; Pl. Ap. 33, a; -εῖται Aesch. Suppl. 55; Dem. 24, 61; -ούμεθα Soph. Ant. 1195; -εῖσθε Dem. 20, 120; -οῦνται Eur. Heracl. 769: φαίνω 3.

φαντασθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Pl. Phil. 38, d; -θεῖσαι 51, a: φαντάζω 5.

φαντασθήσομαι Fut. Pass. Pl. Symp. 211, a: φαντάζω 5.

φαντί (< φασί) 3 Plur. Praes. dor. Pind. P. 1, 52; 4, 88. 287; Theocr. 4, 8; 7, 27: φημί 4.

1) φᾶνῶ Fut. Aesch. Ch. 815; Soph. O. T. 710; Ai. 1362; Xen. An. 5, 6, 4; Pl. Leg. 745, a (223): φαίνω 3.

2) φανῶ Conj. Aor. 2 Pass. -ῶμεν Isocr. 6, 51; Dem. 1, 15; -ῶσιν Isocr. 5, 57: φαίνω 3.

φάο 2 Sing. Imper. Praes. Med. ep. für φάσο Od. π, 168; σ, 171 [242]: φαίνω 3.

φάουσα Fem. Part. Praes. Arat. 607: φάω 2.

φαρκτός [1]) Vb. st. φρακτός bei Sp.: φράσσω 6.

[1]) Vgl. Meineke p. 149.

5 sichtbar, offenbar machen, (vor- dar)stellen; *Pass.* sich zeigen, erscheinen.
6 aneinander drängen, vollstopfen; umzäunen, einhegen; *Med.* sich verwahren, schützen.

φάρξασθαι Inf. Aor. Med. st. φράξασθαι bei Sp.: φράζω 2.
φάς Part. Il. ι, 35; Her. 9, 70; φάντες γ, 44; ξ, 126; φᾶσα Pind. N. 1, 66 [329. 290. 295]: φημί 1.
φάσαν (< ἔφασαν, φάν) 3 Plur. Aor. Od. φ, 366; Ap. Rh. 1, 247; 4, 682 [291]: φημί 1.
φᾶσε Aor. Pind. N. 1, 66: φημί 1.
φάσει Fut. Pind. N. 7, 150; -εῖς Theocr. 15, 79: φημί 1.
φᾶσθαι Inf. Il. α, 187; Ap. Rh. 1, 313; Aesch. Pers. 701 (329): φημί 1.
φασί (< φαντί) 3 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 291; Isocr. 14, 25: φημί 1.
φάσκε 3 Sing. Imprf. iter. Hes. Th. 209; Hym. 4, 126; φάσκ' Eur. I. T. 294: φημί 1.
φάσκειν Inf. Praes. Soph. O. T. 462; Isocr. 8, 1; Xen. Mem. 1, 2, 52; Dem. 8, 35: φάσκω 4.
φάσκοι 3 Sing. Opt. Praes. Dem. 30, 27: φάσκω 4.
φάσκουσα Part. Praes. Thuc. 3, 70; Pl. Theaet. 190, a: φάσκω 4.
φάσκω Conj. Praes. Aesch. Ch. 93; Isae. 10, 11: φάσκω 4.
φάσομαι Fut. Med. Pind. N. 9, 43. 101 [293]: φημί 1.
φασοῦμες 1 Plur. Fut. dor. Diotog. Stob. 43, 130: φημί 1.
φάσω Pind. N. 7, 22 [295]: φημί 1.
φάτ' 3 Sing. Imprf. Med.: φημί 1.
φάτε 2 Plur. Praes. Pl. Prot. 330, d; Luc. Pisc. 38, 607; Eur. Cycl. 210; Xen. Cyr. 5, 3, 12; An. 5, 5, 19: φημί 1.
φατειός (< φατός, φατός) Vb. Hes. Th. 310; Sc. 144. 161; Menophil. bei Stob. 65, 7: φημί 1.
φατέον Vb. Pl. Phil. 40, b: φημί 1.
φατέος (< φατός, φατειός) Vb. Hes. Th. 310; Sc. 144. 161: φημί 1.
φατί 3 Sing. Praes. für φησίν Pind. P. 9, 91; Theocr. 1, 50; Ar. Ach. 771 [293]: φημί 1.
φατίξω Fut. Parm. 119: φατίζω 5.
φατισ- Aor. -αιμι Soph. Ai. 715: φατίζω 5.
φατισθ(ην) Aor. Pass. s. u. ἐφατίσθην.
φάτο (< ἔφατο) 3 Sing. Imprf. Med. Il. α, 188; Hym. 5, 370; 5, 74; Pind. P. 4, 33; I. 7, 45; Hes. Th. 545: φημί 1.
φάτον Dual. Pl. Euthyd. 304, c: φημί 1.
1) φατός (< φατέος, -είος) Vb. Pind. O. 6, 62: φημί 1.
2) φατός Vb. Hesych.: φάω, φένω getödtet.
φάτω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 902, b: φημί 1.
φέβεσθαι Inf. Praes. Il. θ, 107: φέβομαι 6.
φέβοντο Imprf. Pass. Il. λ, 121 φέβομαι 6.
φέβωμαι 1 Sing. Conj. Praes. Il. λ, 404: φέβομαι 6.
φεβώμεθα 1 Plur. Conj. Il. ε, 232; Qu. Sm. 1, 419: φέβομαι 6.
φείδεο 2 Sing. Praes. Od. π, 185; Hes. Op. 602; Her. 8, 68; Bion. 12 (2), 12: φείδομαι 7.
φειδόμενος Part. Praes. Il. ε, 202; Pl. Phaed. 117, a: φείδομαι 7.
φεισ- Aor. φεῖσαι Eur. Med. 1057: φείδομαι 7.
φείσαιτο Opt. Aor. 1 Pl. Phil. 16, a: φείδομαι 7.
φεισάμενος Part. Aor. Med. Xen. Cyr. 5, 5, 18: φείδομαι 7.
φείσασθαι Inf. Aor. Pind. N. 9, 20; Lys. 34, 9; Menander Fr. Com. 4, 242: φείδομαι 7.
φείσατο Aor. 1 Il. ω, 236; Pind. I. 5, 33: φείδομαι 7.
φείσησθε 2 Plur. Conj. Aor. Lys. 30, 27: φείδομαι 7.
φείσομαι Fut. Ar. Ach. 312; -ῃ Soph. Phil. 749; -εσθα Av. 369; -εσθε Xen. Hell. 7, 1, 24: φείδομαι 7.
φέρ' Imprf. Il. λ, 61: φέρω 8.
φέρβει 3 Sing. Praes. Pind. O. 2, 3: φέρβω 9.
φέρβεται 3 Sing. Praes. Pass. Pind. P. 5, 145: φέρβω 9.
1) φέρε 2 Sing. Imper. Il. υ, 108; Lys. 12, 34: φέρω 8.

---

1 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 2 anzeigen, angeben, bezeichnen, bei sich anzeigen, wahrnehmen. 3 aneinander drängen, vollstopfen; umzäunen, einhegen; *Med.* sich verwahren, schützen. 4 behaupten, bejahen. 5 sprechen, reden, sagen, angeben. 6 fliehen. 7 (ver)schonen; sparen, sparsam sein. 8 tragen. 9 weiden, hüten, füttern, ernähren.

2) **φέρε** 3 Sing. Imprf. Il. μ, 453: **φέρω** 8.
φέρειν Inf. Praes. Od. ο, 103: **φέρω** 8.
φέρεις 2 Sing. Praes. Od. φ, 362: **φέρω** 8.
φερέμεν Inf. Praes. Il. ν, 411: **φέρω** 8.
φέρεν 3 Sing. Imprf. Od. δ, 516; φ, 317: **φέρω** 8.
φέρεσκον Imprf. iter. Od. κ, 108; **προ-** Qu. Sm. 4, 275; Theocr. 20 (22), 183: **φέρω** 8.
φέρετε 2 Plur. Praes. Il. ρ, 718: **φέρω** 8.
φέρετον 2 Dual. Pl. Gorg. 524, a: **φέρω** 8.
φερέτω 3 Sing. Imper. Praes. Il. η, 78; Pind. O. 11 (10), 17: **φέρω** 8.
φερέτωσαν 3 Plur. Imper. **μετα-** Dem. 21 (**νόμος**); **δια-** Luc. Tim. 43: **φέρω** 8.
φέρῃ 3 Sing. Conj. Praes. Il. λ, 2: **φέρω** 8.
φέρῃσιν 3 Sing. Conj. Praes. Od. κ, 507: **φέρω** 8.
φέρηται 3 Sing. Conj. Praes. Med. Eur. Hec. 308: **φέρω** 8.
φέροι 3 Sing. Opt. Praes. Od. ξ, 59: **φέρω** 8.
φέροιεν 3 Plur. Opt. Praes. Il. ε, 303; Her. 6, 42; Pl. Leg. 768, a: **φέρω** 8.
φεροίμαν Opt. Praes. Med. Aesch. Eum. 266: **φέρω** 8.
φέροις 2 Sing. Opt. Praes. Il. α, 301: **φέρω** 8.
φερόμεθα 1 Plur. Praes. Med. Pl. Phil. 13, a: **φέρω** 8.
φέρομεν 1 Plur. Praes. Il. ω, 556: **φέρω** 8.
φέρον 3 Plur. Imprf. Il. ζ, 514; ν, 515; ο, 405; π, 700; Od. ο, 555: **φέρω** 8.
φέρονται 3 Plur. Praes. Il. ο, 420; Pl. Rep. 586, a: **φέρω** 8.
φέροντες Plur. Part. Praes. Il. ε, 874: **φέρω** 8.
φέρουσα Fem. Part. Praes. Od. α, 136: **φέρω** 8.
φέρουσιν 3 Plur. Praes. Il. τ, 378: **φέρω** 8.
φέρτε 2 Plur. Imper. Praes. Il. ι, 171: **φέρω** 8.
φερτός Vb. Eur. Hec. 159: **φέρω** 8.
φέρω 1 Sing. Praes. Il. ω, 502: **φέρω** 8.
φέρων Part. Praes. Il. α, 13: **φέρω** 8.
φέρωνται 3 Plur. Conj. Praes. Med. Pl. Rep. 584, e: **φέρω** 8.
φεῦγε Imper. Il. α, 173; Mosch. Reliqu. 2, 27; Bion. 12 (2), 13: **φεύγω** 10.
φεύγει 3 Sing. Praes. Il. ο, 588: **φεύγω** 10.
φεύγειν (< **φευγέμεν**) Inf. Praes. Il. φ, 580: **φεύγω** 10.
φεύγεις 2 Sing. Praes. Il. ϑ, 94: **φεύγω** 10.
φευγέμεν (< **φεύγειν**) Inf. Praes. Il. κ, 147; Theocr. 19 (24), 26; Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 74: **φεύγω** 10.
φεύγεσκον Imprf. iter. Il. φ, 256; Qu. Sm. 3, 54: **φεύγω** 10.
φεύγετε 2 Plur. Praes. Od. ζ, 199: **φεύγω** 10.
φεύγετε 2 Plur. Imper. Praes. Il. π, 422: **φεύγω** 10.
φεῦγον Imprf. Od. γ, 166: **φεύγω** 10.
φεύγοντα Acc. Part. Praes. Il. ζ, 36; ο, 342; ν, 402: **φεύγω** 10.
φεύγοντας Acc. Plur. Part. Praes. Il. ζ, 82: **φεύγω** 10.
φεύγοντες Plur. Part. Praes. Il. ϑ, 344: **φεύγω** 10.
φεύγοντι Dat. Part. Praes. Il. ϑ, 95: **φεύγω** 10.
φευγόντων Gen. Part. Praes. Il. ε, 532: **φεύγω** 10.
φεύγων Part. Praes. Il. ν, 190: **φεύγω** 10.
φευκτέος Vb. Eur. Hel. 860; Xen. Mem. 2, 6, 4; **προσ-** Dem. 37, 38: **φεύγω** 10.
φευκτός Vb. Soph. Ai. 222: **φεύγω** 10.
φεύξασθαι Inf. Aor. Ap. Rh. 2, 172: **φεύγω** 10.
φευξεῖσθαι (< **φεύξεσθαι**) Inf. Fut. Med. Eur. Bacch. 798: **φεύγω** 10.
φεύξεσθ' 2 Plur. Fut. Med. Il. λ, 589: **φεύγω** 10.
φεύξεσθαι (< **φευξεῖσθαι**) Inf. Fut. Med. Il. φ, 93: **φεύγω** 10.
φεύξομαι (< **φευξοῦμαι**) Fut. Med. Il. σ, 307; Ap. Rh. 3, 1080; Eur. Bacch. 1363; **-εται** Aesch. Suppl. 456; Eur. Med. 1300; **-εσθε** Pl. Theaet. 181, a; **-εσθ'** Eur. Or. 1594; **-ονται** Pl. Theaet. 168, a: **φεύγω** 10.
φευξοῦμαι (< **φεύξομαι**) Fut. Med. Eur. Med. 604; Ar. Ach. 203; **-εῖται** Plut. 496; Pl. Leg. 635, b; **-ούμεθα**

10 (ent)fliehen.

Eur. Bacch. 659; Med. 341. 346: φεύγω 1.

φῆ 3 Sing. Imprf. ion. u. ep. st. ἔφη Od. ρ, 142; Hes. Th. 550; Dem. 22, 23. 33: φημί 2.

φή 3 Sing. Praes. enclit. = φησί Anacr. bei Apollon. Synt. p. 238; Schol. B. L. Il. ε, 256; Göttling. Accentlehre S. 96 u. 392: φημί 2.

φῇ 3 Sing. Conj. Praes. Od. τ, 122; Pl. Phaed. 83, d; Xen. Mem. 1, 2, 15; Dem. 39, 35): φημί 2.

φήῃ 3 Sing. Conj. Od. λ, 128; ψ, 275 [236. 290]: φημι 2.

φημ' 1 Sing. Aesch. Ag. 1615: φημί 2.

φημί (< φαμί) 1 Sing. Praes. Pl. Rep. 338, c: φημί 2.

φημιξ- Aor. -ωσι Hes. Op. 762; Dem. 19, 243: φημίζω 3.

φημιξ(αμην) s. ἐφημιξάμην.

φημισ- s. ἐφήμισα.

φημισ(άμην) s. ἐφημισάμην.

φῆν (< ἔφην) 1 Sing. Imprf. Il. σ, 326; Od. β, 174 [291]: φημί 2.

φηναμ(ην) Aor. Med. -ασθα Soph. Phil. 944; -άμενον ἀπο- Isocr. 12, 25: φαίνω 4.

φήνω 1 Sing. Conj. Aor. ἀνα- Eur. Ion. 860: ἀναφαίνω 4.

φησ- Aor. -αμι Dem. 18, 293; -αντο 24, 81; -ειεν Aesch. Prom. 503; Isocr. 7, 2; 1, 21; Dem. 38, 25; -ειαν Isocr. 15, 46; φῆσαι Pl. Dem. 382, c: φημί 2.

φής (< φῆσθα) 2 Sing. Praes. Pl. Prot. 309, c: φημί 2.

φῄς 2 Sing. Conj. Aesch. Pers. 439; Eum. 892; Soph. Tr. 349; Dem. 20, 129; 24, 189: φημί 2.

φήσῃς 2 Sing. Conj. Sim. Fr. 2; Pl. Prot. 349, c; vgl. φήσω 2: φημί 2.

1) φῆσθα (< φής) 2 Sing. Praes. Od. ξ, 149; 4, 34 [290]: φημί 2.

2) φῆσθα (< ἔφεσθα, ἔφης) 2 Sing. Imprf. Il. φ, 186 [291]: φημί 2.

φήσι(ν) (< φατί) 3 Sing. Praes. Il. α, 321; ε, 119; ξ, 366: φημί 2.

1) φήσω Fut. -ομεν Eur. Alc. 238; Pl. Theaet. 195; Eur. Hel. 1065; I. T. 1033; Dem. 20, 56; 54, 35; -ετε Dem. 9, 17; -ουσι Eur. Hipp. 980: φημί 2.

2) φήσω Conj. vgl. φήσῃς -ωμεν Pl. Rep. 479, b; Isocr. 1, 49; -ωσι Dem. 56, 49: φημί 2.

φθαίη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ν, 815; Ap. Rh. 1, 1189; 4, 1766: φθάνω 5.

φθαίης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Ar. Av. 1018: φθάνω 5.

φθαίησι (< φθαίη) 3 Sing. Opt. παρα- Il. κ, 346 [73]: φθάνω 5.

φθάμενος Part. Med. Il. ε, 119; ν, 387; φ, 576; Hes. Op. 568: ὑπο- Qu. Sm. 1, 729; 7, 178: φθάνω 5.

φθάν 3 Plur. Aor. 2 st. ἐφθησαν Il. λ, 51: φθάνω 5.

φθαρ(ην) Aor. Pass. -ῶμεν δια- Thuc. 3, 56; φθαρῆναι Soph. O. T. 1502; δια- Thuc. 6, 18; Isocr. 6, 40; Dem. 18, 247; φθαρείς Soph. Phil. 506; -έντες Aesch. Pers. 451; -τας Thuc. 8, 73 (245): φθείρω 6.

φθαρέομαι Fut. 2 Her. 8, 168; 9, 42: φθείρω 6.

φθαρήσομαι Fut. Med. Hippocr. 1, 598; -εται in ἀπο- H. F. 1290; δια- in -εσθαι Thuc. 8, 75; -ονται Isocr. 4, 124: φθείρω 6.

φθάς Part. Aor. 2 Her. 3, 71; παρα- Qu. Sm. 13, 447; φθάσας Thuc. 3, 82; Dem. 15, 8; 21, 141; φθάσαντος Aesch. Pers. 752; -αντες Thuc. 4, 127: φθάνω 5.

1) φθάσω Fut. Xen. Cyr. 5, 4, 38; 7, 1, 19: φθάνω 5.

2) φθάσω Conj. Aor. -ωμεν φθάσῃ Dem. 6, 19; 8, 15; Eur. Phoen. 975; -ωσι Thuc. 3, 69. 83: φθάνω 5.

φθέγγεο 2 Sing. Imprf. Il. κ, 67: φθέγγομαι 7.

φθεγγώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Od. κ, 228: φθέγγομαι 7.

φθεγκτός Vb. Plut. M. 1017: φθέγγομαι 7.

φθεγξ(αμην) Aor. Med. -ηται Her. 3, 84; -ώμεθα Ar. Ran. 212; -ωνται Pl. Rep. 505, c: φθέγγομαι 7.

φθέγξαι Inf. Aor. Pind. N. 5, 52; Eur. Hipp. 300: φθέγγομαι 7.

φθεγξαίμην Opt. Aor. Med. -αιτο Eur. Or. 1336; Dem. 21, 79: φθέγγομαι 7.

---

1 (ent)fliehen. 2 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 3 aussprechen, durch's Gerücht verbreiten. 4 an's Licht bringen, anzeigen, verkündigen; *Pass.* leuchten, glänzen, erscheinen, sich zeigen, kommen. 5 zuvorkommen, zuvorthun. 6 verderben, entkräften, verwüsten; vernichten, tödten.

φθεγξαμένη Fem. Part. Aor. 1 Il. ω, 170: φθέγγομαι 7.
φθεγξάμενος Part. Aor. 1 Med. Il. κ, 139; λ, 603; Isocr. 10, 13; 11, 48: φθέγγομαι 7.
φθέγξασθαι Inf. Aor. Pl. Phaed. 93, a; Isocr. 15, 192; Dem. 21, 95: φθέγγομαι 7.
φθέγξασθε Imper. Aor. Eur. I. T. 1073: φθέγγομαι 7.
φθέγξατο 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. φ, 213: φθέγγομαι 7.
φθέγξομαι Fut. Med. Il. φ, 341; Pind. O. 1, 36; Theocr. 17, 138; -εται Dem. 19, 217; -όμεθα Pl. Soph. 227, d: φθέγγομαι 7.
φθειρ- Aor. -ειεν δια- Thuc. 3, 74; -ειαν Isocr. 15, 252; φθείρας in ἀπο- Aesch. Ch. 258; φθείρασα Thuc. 1, 23: φθείρω 6.
φθέρσω (< φθερῶ) Fut. ep. διαφθέρσει Il. ν, 625: διαφθείρω 6.
φθερῶ (< φθέρσω) Fut. ἀπο- Eur. Suppl. 1106; δια- Med. 1055: (ἀπο-, δια-)φθείρω 6.
φθέωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. ψ, 805: φθάνω 5.
φθέωσιν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Od. π, 383; ω, 437: φθάνω 5.
φθῇ 3 Sing. Aor. 2 Od. χ, 91: φθάνω 5.
φθῇ (< φθήῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Andr. 990; Or. 1220; Pl. Euthyd. 275, b: φθάνω 5.
φθήῃ (< φθῇ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. π, 861: φθάνω 5.
φθῆναι Inf. Aor. 2 Thuc. 3, 89; Isocr. 3, 22; προ- Eur. Phoen. 1385: φθάνω 5.
φθῆς 2 Sing. Aor. Pl. Pol. 266, b: φθάνω 5.
φθήσομαι Fut. Med. Il. ψ, 444; -εσθαι Thuc. 5, 10; -ονται 7, 15; 8, 12; Isocr. 4, 79 (381): φθάνω 5.
φθίεται 3 Sing. Conj. für φθίηται Il. ν, 173: φθίω, φθίνω 8.
φθίῃς 2 Sing. Conj. Praes. Od. β, 368: φθίω, φθίνω 8.
φθίμενος Part. Aor. 2 sync. Il. ϑ, 359; Hym. 5, 482; Aesch. Ch. 364; -μένου Il. π, 581; Pind. 10, 59; -οιο Od. λ, 558; -ον Eur. Alc. 899; -ων Hec. 137; -ην Alc. 80; -ης 278; -μένοις Xen. Cyr. 8, 7, 18: φθίω, φθίνω 8.
φθίμην 1 Sing. Aor. 2 sync. Med. Od. κ, 51: φθίω, φθίνω 8.
φθινήσαντες Part. Aor. Luc. Paras. 57; κατα- Pl. M. 117: καταφθίνω 8.
φθινύθεσκε Imprf. iter. Il. α, 491; Qu. Sm. 7, 231: φθινύθω 8.
φθίνυθον Imprf. Il. ρ, 364: φθινύθω 8.
φθινύθω Praes. Od. σ, 204; -ει Qu. Sm. 11, 277; -ουσιν Od. α, 250; π, 127; -ουσαι Ap. Rh. 4, 900: φθινύθω 8.
φθιόμεσθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 für φθιώμεσθα Il. ξ, 87: φθίω, φθίνω 8.
φθισ- Aor. -η Qu. Sm. 3, 454; -ωμεν Od. π, 369; -ον Soph. O. T. 202; -ειε in ἀπο- Hes. Op. 664; κατα- Qu. Sm. 3, 482: φθίω, φθίνω 8.
φθῖσαι Inf. Aor. Od. δ, 741; π, 428; φθίσαι mit kurzem ι, ἀπο- Soph. Tr. 709; 1045: φθίω, φθίνω 8.
φθῖσαν 3 Plur. Aor. 2 Od. ν, 67: φθίω, φθίνω 8.
φθίσας Part. Aor. Aesch. Eum. 172; Soph. Tr. 1043; κατα- Aesch. Eum. 727: φθίω, φθίνω 8.
φθίσασθαι Inf. Aor. Med. ἀπο- Qu. Sm. 14, 545: φθίω, φθίνω 8.
φθίσειαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Ap. Rh. 4, 1292: φθίω, φθίνω 8.
φθίσεσθαι Inf. Fut. Med. Il. τ, 329; ω, 86; Od. ν, 384; vgl. φθίσομαι: φθίω, φθίνω 8.
φθίσθαι Inf. Aor. 2 sync. Pass. Il. ι, 246; ν, 667; Od. ξ, 117; ο, 354 [150]: φθίω, φθίνω 8.
φθίσθω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 3, 778; ἀπο- Il. ϑ, 429: (ἀπο)φθίω, -φθίνω 8.
φθίσομαι Fut. Med. -όμεθα Qu. Sm. 10, 36; -ονται Il. λ, 821: φθίω, φθίνω 8.
φθίσω Fut. -ει Il. χ, 61; -ειν π, 461; ἀποφθισειν Soph. Ai. 1027: (ἀπο)φθίω 8.
φθῖτο (< ἔφθιτο Eur. Alc. 422) 3 Sing. Opt. Aor. 2 sync. Pass. Od. λ, 330 (> φθειτ-): φθίω, φθίνω 8.
φθιτός Vb. Aesch. Pers. 523; ἄφθιτος Il. β, 186: φθίω, φθίνω 8.
φθονέεις 2 Sing. Praes. Od. α, 346; -εει Hes. Op. 26; -έωσι Il. δ, 55;

---

7 schreien, brüllen; (er)tönen, (er)klingen. 8 hinschwinden, verzehrt werden, umkommen, sterben; *trans.* aufreiben, verzehren, verderben. 9 beneiden, missgönnen, vorenthalten, wehren.

-έοιμι Od. λ, 381; τ, 348; -οῦ Dem. 42, 22: φθονέω 1.

φθονεσ- (< φθονησ-) Aor. vgl. ἐφθόνησα: φθονέω 1.

φθονηθ(ην) Aor. Pass. -θείη Eur. El. 30: φθονέω 1.

φθονηθήσομαι (< φθονήσομαι) Fut. Pass. Xen. Hier. 11, 15: φθονέω 1.

φθονησ-(<φθονεσ-)Aor. -ῆς Aesch. Prom. 584; Pl. Prot. 320, c; -ωσιν Isocr. 15, 142; -ειε Isocr. 19, 23. 45: φθονέω 1.

φθονήσομαι(<φθονηθήσομαι)Fut. Med. [Dem.] 47, 70: φθονέω 1.

φθονήσω Pl. Prot. 320, c; Isocr. 15, 62: φθονέω 1.

φίλαι Imper. Il. κ, 280: φίλομαι, φιλέω 2.

φίλαιτο Aor. Med. Ap. Rh. 3, 1002: φίλομαι, φιλέω 2.

φῑλάμενος Part. Aor. 1 Med. Anth. Ap. 317: φίλομαι, φιλέω 2.

φιλάσας Part. Aor. Pind. N. 7, 29 (> jetzt φιλήσαντ'): φιλέω 2.

φίλασε Aor. dor. Pind. P. 2, 30; 9, 34 (< jetzt ἐφίλησε): φιλέω 2.

φίλατο 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. ν, **304: φίλομαι, φιλέω 2.**

φιλέει 3 Sing. Praes. Her. 3, 82: φιλέω 2.

φιλέειν Inf. Theocr. 23 (29), 4 [*170*]: φιλέω 2.

φιλέεσκε Imprf. iter. Il. γ, 388; ζ, 14. 15; Od. α, 264; Anth. 5, 285: φιλέω 3.

φιλέῃσιν 3 Sing. Conj. Od. ο, 70: φιλέω 2.

φίλειμι (< φίλεμμι) Praes. böot. st. φιλέω: φιλέω 2.

φιλεῖς Part. als dorisch erwähnt in Et. M. p. 20. 30: φιλέω 2.

φίλεμμι Praes. aeol. st. φιλέω aus Heracl. angeführt von Eust. p. 1408, 1; bezw. v. Ahr. de Dial. aeol. p. 60, 51.

φιλεόντων 3 Plur. Imper. att. für φιλείτωσαν Od. ω, 485: φιλέω 2.

φιλεῦντι Praes. dor. Theocr. 5, 80; -εῦντας [*180*]: φιλέω 2.

φιληθ(ην) Aor. Pass. Eur. Hec. 100; Theocr. 12, 15: φιλέω 2.

φίλημ(ι) Praes. Sappho Fr. Athen. 15, 687, a (> φίλεμμι): φιλέω 2.

φιλήμεναι Inf. st. φιλῆναι nach Eust. 1269 Il. χ, 269: φιλέω 2.

φιλησ- Aor. -αιμ' Eur. Cycl. 581: φιλέω 2.

φίλησα Aor. Il. γ, 207: φιλέω 2.

φιλήσαιτ 2 Sing. Fut. Med. Od. ο, 281: φιλέω 2.

φιλησέμεν Inf. Fut. Od. δ, 171: φιλέω 2.

φίλησθα 2 Sing. Praes. aeol. Sapph. 25 (89); -εισθα (Ahrens, Bergk): φιλέω 2.

φιλήσομαι Fut. Med. pass. Od. α, 123; ο, 281; Antiph. 1, 19: φιλέω 2.

φιλήσω Fut. Soph. O. C. 1131: φιλέω 2.

φιλοίη 3 Sing. Opt. Praes. [*188*]: φιλέω 2.

φιλοφρονήσθ(ην) Aor. Pass. neben -σάμην schwankend zwischen med. u. pass. Bed. (*385*): φιλοφρονέω 3.

φιλοτιμηθ(ην) Aor. Pass. bei Sp. wie Herod. 1, 13: φιλοτιμέω 13.

φιλοτιμήσομαι Fut. Pl. Phaedr. 234, a: φιλοτιμέω 13.

φιλοφρονησα(μην) Aor. Med. neben -σαμην schwankend zwischen med. u. pass. Bedeut. (*385*): φιλοφρονέω 3.

φιλοφρονήσομαι Fut. Med. Luc. Tim. 48: φιλοφρονέω 3.

φίλωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Hom. Hym. in Cer. 117; Hes. Th. 97: φίλομαι, φιλέω 2.

φιτυσ- Aor. -ας Soph. Ai. 1296; Tr. 311; Eur. Alc. 1137; -ῦσαι Aesch. Prom. 233; Pl. Crit. 879, d: φιτύω 4.

φῑτῦσαιο 3 Sing. Opt. Aor. 1 Med. Ap. Rh. 4, 805: φιτύω 4.

φῑτῦσατο 3 Sing. Aor. 1 Med. Hes. Th. 986: φιτύω 4.

φιτύσομαι Fut. Med. -εαι Mosch. 2, 160: φιτύω 4.

φιτῦσω Fut. Eur. Alc. 294: φιτύω 4.

φλάσαν 3 Plur. Aor. Pind. N. 10, 68: φλάω 5.

φλασθ(ην) Aor. Pass. -θῇ Hippocr. 2, 123. 187; -ῆναι 3, 208. 358; -θείς 3, 359. 297. 661: φλάω 5.

φλᾰσω Fut. Hippocr. 3, 358: φλάω 5.

φλᾶται 3 Sing. Hippocr. 2, 657; 3, 131: φλάω 5.

---

1 beneiden, missgönnen, vorenthalten, wehren. 2 lieben, gutheissen, billigen. 3 freundlich, liebreich begegnen. 4 säen, pflanzen, zeugen. 5 quetschen, zerdrücken, zerschmettern, zermalmen. 6 brennen, *trans.*

φλεγ(ηνι) Aor. 2 Pass. -εῖσα in ἀνα- Luc. De Dipsad. 2; -είη Anach. 26; Anth. 12, 178: φλέγω 6.
φλεγεθοίατο 3 Plur. Opt. ion. für φλεγέθοιντο Il. ψ, 197: φλεγέθω 6.
φλέγεσθον Dual. Soph. O. C. 1695: φλέγω 6.
φλέγεται 3 Sing. Praes. Med. Pind. N. 10, 2: φλέγω 6.
φλεκτός Vb. ἄφλεκτος Eur. Hel. 1334: φλέγω 6.
φλεξ- Aor. -αν Aesch. Prom. 582; κατασφλέξαι Ap. Rh. 4, 392; ἐπι- Thuc. 2, 77: φλέγω 6.
φλέξω Fut. Anth. 5, 1579; φλέξειν Ap. Rh. 3, 582; ἐπι- Incert. Id. 8 (Mosch. 4), 109: φλέγω 6.
φλεχθ(ηνι) Aor. 1 Pass. -θείη Hom. Epigr. 14, 23; καταφλεχθέντα Thuc. 4, 133: (κατα)φλέγω 6.
φλίβεται 3 Sing. Praes. Pass. Theocr. 15, 76: φλίβω 7.
φλιβόμενος Part. Pass. Hippocr. 2, 119: φλίβω 7.
φλίψεται 3 Sing. Fut. Od. ρ, 221 (> jetzt θίψεται): φλίβω 7.
φλυβῇ Aor. Pass. ἐκ- Hippocr. 2, 113: φλίβω 7.
φλῦξαι Inf. Aor. ἐκ- Ap. Rh. 1, 275: φλύζω 8.
φλώμενος Part. Hippocr. 3, 302: φλάω 5.
φλῶσι Conj. Ar. Plut. 784: φλάω 5.
φοβέαι 2 Sing. Praes. st. φοβέαι Her. 1, 39: φοβέω 9.
φοβέεσκον Imprf. iter. Hes. Sc. 142: φοβέω 9.
φοβείσθω 3 Sing. Imper. Qu. h. conscr. s. 38: φοβέω 9.
φόβεο Imper. st. φοβέο Her. 1, 39; 7, 52: φοβέω 9.
φοβεόμενος Part. Praes. Il. θ, 149: φοβέω 9.
φοβέοντο Imprf. Il. ζ, 41; π, 304; φ, 4: φοβέω 9.
φοβεόντων Imper. st. φοβεέτωσαν Her. 7, 235: φοβέω 9.
φοβήθ(ηνι) Aor. Pass. -θῆς Eur. Andr. 994; Menander Fr. Com. 4, 272; -θῆναι Pl. Leg. 835, d; -θέντες Xen. Hell. 7, 3, 5; -θέντα Pl. Ap. 32, c; -θεῖσαι Thuc. 6, 21: φοβέω 9.
φόβηθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. π, 163: φοβέω 9.
φοβηθήσομαι (< φοβήσομαι) Fut. Pass. (374): φοβέω 9.
φόβησα (< ἐφόβησα) Aor. Il. υ, 187: φοβέω 9.
φοβήσομαι Fut. Med. Luc. Philops. 20; Pl. Ap. 29, b (> φοβηθήσομαι) (374): φοβέω 9.
φοβητέον Vb. Pl. Rep. 452, b: φοβέω 9.
φοβοῦμαι Praes. Med. Soph. Ai. 229; Eur. Heracl. 766: φοβέω 9.
φοινίξω Fut. Her. 8, 77: φοινίζω, φοινίσσω 10.
φοινίσσεται 3 Sing. Praes. Med. Bion. 1, 24: φοινίζω, -ίσσω 10.
φοινίχθη Aor. Pass. Ap. Rh. 3, 725; -ησαν Qu. Sm 9, 179: φοινίζω 10.
φοίτεσκον Imprf. iter. bei Athen. 12, 526: φοιτάω 11.
φοιτέωσι (< φοιτεῶσι, φοιτέουσι) 3 Plur. Praes. [199]: φοιτέω 11.
φοιτῆν Inf. Praes. Hippocr.: φοιτάω 11.
φοιτήτην 3 Dual. Praes. st. ἐφοιτάτην Il. μ, 266 [193]: φοιτάω 11.
φοιτῶσιν (< φοιτέωσιν) 3 Plur. Praes. Od. β, 182; Pl. Prot. 314, d: φοιτάω 11.
φορέεσκον (< φόρεον) Imprf. iter. Il. β, 770; Qu. Sm. 4, 281; 9, 293; 14, 294: φορέω 12.
φορέῃσι 3 Sing. Conj. Praes. Od. ι, 10: φορέω 12.
φόρεον (< φορέεσκον) Imprf. Od. χ, 448: φορέω 12.
φορέοντο Imprf. Ap. Rh. 4, 477: φορέω 12.
φορέσω (< φορήσω) Fut. sp. V. T. Prov. 16, 23; N. T. 1 Cor. 15, 49; Schol. A. B. Il. ρ, 201: φορέω 12.
φορήθ(ηνι) Aor. Pass. -θῶ in διαAr. Av. 355; -θῆναι: φορέω 12.
φορήμεναι (< φορέμεναι, φορῆναι) Inf. Il. ο, 310: φορέω 12.
φορῆναι (< φορέειν, φορήμεναι) Inf. Il. β, 107; 7, 149: φορέω 12.

---

anzünden, verbrennen. 7 drücken, pressen, (be)drängen. 8 übersprudeln, fluthen, aufwallen. 9 scheuchen, in Schrecken setzen. 10 röthen, roth werden, erröthen. 11 (hin u. her, herum)gehen, umherrasen, schwärmen. 12 fortwährend, gew. tragen, von Kleidern, *Med.* zu sich nehmen, essen. 13 Ehrliebe, Ehrgeiz haben.

φορήσομαι Fut. Med. Plut. Mor. p. 398, d: φορέω 1.
φορήσω (< φορέσω) Fut. Xen. de Vect. 4, 32: φορέω 1.
φορητός Vb. Aesch. Prom. 979: φορέω 1.
φοροίη 3 Sing. Opt. Praes. st. φορέοι Od. ι, 320: φορέω 1.
φορύνετο (< ἐφορύνετο Qu. Sm. 2, 356) Imprf. Od. χ, 21: φορύνω 2.
φραγήσομαι Fut. Med. N. T. 2 Cor. 11, 10; ἐμ- Galen. De Meth. Med. 5, 3, 314: φράσσω 3.
φράγνυσαι 2 Sing. Praes. Med. ἀπο- Soph. Ant. 241: φράγνυμι 3.
φράγνῦται 3 Sing. Praes. Med. Plut. Caes. 24: φράγνυμι 3.
φράγνῦτε 2 Plur. Praes. Anth. 7, 391: φράγνυμι 3.
φράζεαι 2 Sing. Praes. Med. Il. α, 554: φράζω 4.
φράζεο (< φράζεν) Imper. Il. ξ, 3. 470; π, 446; ρ, 144: φράζω 4.
φραζέσκετο Imprf. iter. Hym. Ap. 168: φράζω 4.
φράζεν (< φράζεο) Imper. Il. ι, 251: φράζω 4.
φράζομαι Praes. Med. -όμεθα Od. γ, 129; λ, 510; -ονται Il. β, 14; Od. β, 367; -ώμεθα κ, 199; -εσθα β, 168: φράζω 4.
φραξ- Aor. φρᾶξαι Pind. I. 1, 66; -αντες in ξυμ- Xen. Hell. 1, 1, 7; φράξασαι in ἐμ- Thuc. 7, 34: φράσσω 3.
φραξαμ(ην) Aor. Med. Il. ο, 566; -ηται in ἐμ- Luc. Tim. 19; -ασθαι in ἀπο- Thuc. 8, 104; φραξάμενος -οι Hom. Batr. 166; Luc. Nigr. 19 57: φράσσω 3.
φρασ- Aor. -αιμι Soph. Phil. 551; Ar. Av. 1544; -ειας Soph. Phil. 1222; Eur. I. T. 505; Ar. Av. 121; -ειε Soph. O. C. 1657; -ον Aesch. Pers. 333; Soph. El. 1346; Eur. Cycl. 102; φράσαι Pind. O. 2, 100; Soph. Ant. 1060; O. C. 35; Ai. 1265; Her. 5, 66; φράσας Soph. El. 1102; Thuc. 6, 58; Pl. Euthyd. 10, a: φράζω 4.
φρασάτην 3 Dual. Aor. Hes. Th. 892: φράζω 4.
φράσασθαι (< φράσασθαι) Inf. Aor. Med. Her. 1, 48; 5, 9: φράζω 4.
φράσατο (< φράσατο) 3 Sing. Aor. Med. Il. κ, 339: φράζω 4.
φράσεν Aor. Aesch. Ag. 231: φράζω 4.
φρασθ(ην) Aor. Pass. -θείς Her. 7, 46: φράζω 4.
φράσομαι (< φράσομαι) Fut. Med. Il. ο, 234; Od. τ, 501: φράζω 4.
φρασσαίμην Opt. Aor. Med. -αιο Man. Ap. 6 (3), 705; -αιτ' 2 (1), 83; ἐπι- 6 (3), 18: φράζω 4.
φρασσάμην Aor. Med. -αντο Il. ο, 671; -ατο ψ, 126; Od. ω, 391; Qu. Sm. 11, 143; φράσσηται Od. ω, 217; -ασθαι Hes. Sc. 218; Th. 471; ἐπι- Ap. Rh. 3, 720: φράζω 4.
φράσσασθαι Inf. Aor. Med. Her. 3, 57 (Orac.): φράζω 4.
φράσσατο (< φράσατο) 3 Sing. Aor. Med. Il. ψ, 126; -αντο Od. ω, 391: φράζω 4.
φράσσεν (< φράσεν) Aor. Hes. Fr. 125: φράζω 4.
φράσσομαι (< φράσομαι) Fut. Med. -ομεθ' Od. ψ, 140; -εται in συμ-: φράζω 4.
φραστέος Vb. [Pl.] Epist. 312, d: φράζω 4.
φραστός Vb. ἄφραστος Aesch. Suppl. 94: φράζω 4.
φράσω Fut. Aesch. Prom. 824; Eur. I. A. 113; Ion. 816; Phoen. 95; Pl. Phil. 25: φράζω 4.
φραχθ(ην) Aor. Pass. -θέντες Il. ρ, 268; φράχθεν Qu. Sm. 10, 47; φραχθῆ in ἀπο- Hippocr. 2, 150. 666: φράζω 4.
φρείς Part. Aor. ἐπεισ- Eur. Fr. Phaeth. 2, 50: φρέω 5.
φρές Imper. wie von φρῆμι Simonid. Fr. 83 (Sch.): φρέω 5.
φρήσεσθαι Fut. Med. εἰσ- Dem. 8, 15: εἰσφρέω 5.
φρήσω Fut. Ar. Vesp. 156: φρέω 5.
φριξ- Aor. -αν Pind. I. 1, 13: φρίξας Od. τ, 446; Eur. Suppl. 31; φρίξειεν Nonn. 1, 19; 2, 240: φρίσσω 6.
φρονέεις 2 Sing. Praes. Il. ξ, 195; σ, 426; Od. ε, 89; φρονέοντες Il.

---

1 fortwährend, gewöhnl. tragen, von Kleidern; *Med.* zu sich nehmen, essen. 2 einrühren, kneten. 3 aneinander drängen, vollstopfen; umzäunen, einhegen; *Med.* sich verwahren, schützen. 4 anzeigen, angeben; heissen, befehlen; *Med.* wahrnehmen. 5 durchlassen. 6 rauh und uneben

ϑ, 553; π, 258; σ, 567; -ἐοντε υ, 345; -όντων ι, 554; ξ, 217: φρονέω 7.
φρονέησι 3 Sing. Praes. Od. ζ, 313; η, 74. 75: φρονέω 7.
φρονηϑ(ην) Aor. Pass. -ϑεῖμεν in κατα- Isocr. 15, 219: φρονέω 7.
φρονησ- Aor. -ῆσαι Soph. Phil. 1098: φρονέω 7.
φροντιοῦμαι Fut. Med. Eur. I. T. 343: φροντίζω 12.
φροντιῶ Fut. att. Eur. I. T. 344; Tro. 1234; Xen. Mem. 2, 1, 24: φροντίζω 12.
φρονῶ 1 Sing. Praes. Soph. Ai. 1088: φρονέω 7.
φρουρήσομαι Fut. Med. Eur. Ion. 605: φρουρέω 8.
φρουρήσω Fut. Soph. El. 1402; Eur. El. 695: φρουρέω 8.
φρύγῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pass. Hippocr. 3, 214: φρύγω 9.
φρυξ- Aor. -ας Cratin. Fr. Com. 2, 95: φρύγω 9.
φρύξω (< φρυξῶ) Fut. Her. 8, 96 Oracl.: φρύγω 9.
φρυξῶ (< φρύξω) -ει Theocr. 7, 65: φρύγω 9.
φρυχϑ(ην) Aor. 1 Pass. -ϑῆναι Hom. Epigr. 14, 4: φρύγω 9.
φρῶ Praes. ἐπειση- Eur. Alc. 1056; ἐκ- Soph. Fr. 294: φράω 5.
φῦ 3 Sing. Aor. 2 ἐν- Il. ζ, 253. 406: φύω 10.
φυγέειν (< φυγεῖν) Inf. Fut. Il. β, 393; Ap. Rh. 4, 739: φεύγω 11.
φυγεῖν (< φυγέειν) Inf. Fut. Il. β, 401; Pl. Tim. 86, c: φεύγω 11.
φύγεν 3 Sing. Aor. 2 Od. α, 64; κ, 131 Γ*; Ap. Rh. 4, 1501: φεύγω 11.
φύγεσκε Imprf. iter. Od. ρ, 316: φεύγω 11.
φύγῃ (< φύγῃσιν) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. φ, 103: φεύγω 11.
φύγῃσιν (< φύγῃ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. ε, 258: φεύγω 11.
φύγητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Soph. Phil. 789: φεύγω 11.
φύγοι 3 Sing. Opt. Il. ξ, 507: φεύγω 11.
φύγοιεν Opt. Aor. 2 ἀπο- Xen. Hipp. 5, 1: φεύγω 11.
φύγοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. α, 60: φεύγω 11.
φύγοιμι 1 Sing. Opt. Od. ξ, 312; Pl. Ap. 19, c; -μ' Aesch. Prom. 906: φεύγω 11.
φύγον Aor. 2 Od. ζ, 170; -ομεν μ, 260: φεύγω 11.
φυγοντ- Stammform des Part. Aor. 2 φυγών; -τι Od. ρ, 47; -τα π, 21: φεύγω 11.
φυγοῦσα Fem. Part. Aor. Xen. Hell. 1, 6, 22; προ- Theocr. 20 (22), 27: φεύγω 11.
φυγών Part. Aor. κατα- Thuc. 5, 60: φεύγω 11.
φύεν 3 Sing. Imprf. Il. ξ, 347: φύω 10.
φυέν Part. Men. bei Stob. 36, 12; Hippocr. 1, 404: φύω 10.
φύεσϑαι Inf. Med. Pl. Phaedr. 251, b: φύω 10.
φύῃ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Geop. 15, 1, 2; ἐμφύῃ Xen. Hier. 7, 3: φύω 10.
φυῇ Conj. Eur. Eurypt. 5; Pl. Rep. 415, c B*: φύω 10.
φύην Opt. nach Buttm. bei Theocr. 15, 94 (φυῇ gewöhnl.; φυίη Spohn u. Herm. N. Lpz. L.-Z. 1007 n. 110, c. 1751: φύω 10.
φυῆναι Inf. Aor. 2 Pass. in einer Handschrift von Aesop. 197 ed. Fr. s. Valck. diatr. 262; Hippocr. 3, 51: φύω 10.
φυήσομαι (< φύσομαι) Fut. bei Sp. Geop. 2, 37: φύω 10.
φύηται 3 Sing. Conj. Med. Theocr. 8, 71 (68): φύω 10.
φυλακτέον Vb. Pl. Tim. 89, e: φυλάσσω 8.
φυλακτέος Vb. Soph. O. C. 1180: φυλάσσω 8.
φυλαξ- Aor. -ον Il. π, 686; -ῃ Pl. Rep. 415, c; -ωμεν Leg. 783, c; φυλάξας Pind. P. 4, 73; -ον Pl. Symp. 201, a: φυλάσσω 8.
φυλάξειεν 3 Plur. Opt. Fut. Xen. Cyr. 7, 5, 14: φυλάσσω 8.
φυλάξομαι Fut. Med. auch pass. Soph. El. 1012; Phil. 48, 455; Eur. Med. 289; Rhes. 571; Xen. Oec. 4, 9 (374): φυλάσσω 8.
φυλάξω Fut. -εις Od. χ, 195; -ομεν Eur. Bacch. 497; I. A. 1028; Pl. Rep. 530, e: φυλάσσω 8.

---

sein, starren, sich emporsträuben. 7 gesinnt sein, gedenken, denken, Einsicht haben, klug sein. 8 wachen, bewachen, (be-, ver)hüten. 9 φρύγω, φρύσσω dörren, rösten, braten. 10 (er)zeugen; *intr.* entstehen; *Pass.* entstehen, sein, pflegen. 11 (ent)fliehen. 12 sinnen, (nach)denken, sorgen für...

φυλάσσεσθαι Inf. Hes. Op. 692; Aesch. Suppl. 763: φυλάσσω 1.
φυλάσσεται 3 Sing. Praes. Med. Soph. Ai. 539: φυλάσσω 1.
φυλαχθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Dem. 21, 3; Luc. Pisc. 15; -θῇ Hippocr. 3, 751; -θείη in δια- Xen. Cyr. 8, 1, 2: φυλάσσω 1.
φύμεναι Inf. Praes. Theocr. 20 (25), 39: φύω 2.
φύν Neutr. Aor. 2 Pl. Leg. 771, b: φύω 2.
φῦν (< φῦναι) Inf Aor. 2 Parm. nach Buttmann antiquar. Stud. u. Ausführl. Sprachl.: φύω 2.
φῦναι (< φυῆναι) Inf. Aor. Aesch. Ag. 1342; Soph. Ant. 721; Ai. 1375; O. C. 1225; Her. 1, 180; Xen. Cyr. 1, 2, 1: φύω 2.
φύντα Neutr. Plur. Part. Aor. 2 Pl. Pol. 273, e: φύω 2.
φύντας Acc. Plur. Part. Aor. 2 Pl. Alc. 120, e: φύω 2.
φύντες Nom. Plur. Part. Aor. 2 Xen. Ephes. 18, 13, bei Socella auch φῦντες betont.
φύντι Dat. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 172, e: φύω 2.
φυόμενος -ν Part. Pl. Rep. 564, b; -η, -ην, -αι, -ων, -οις, -ους, -α Pl.: φύω 2.
φύον Neutr. Part. Pl. Phaedr. 251, c: φύω 2.
φυούσης Gen. Part. Praes.: φύω 2.
φυρᾶθεῖσα (< ἐφυρήθην) Part. Aor. Pass. Pl. Theaet. 147, c: φυράω 3.
φυρασαμ(ην) Aor. 1 Med. -άμενος Ar. Nub. 979: φύρω 4.
φῦρσαι Inf. Aor. Ap. Rh. 2, 39: φύρω 4.
φύρσω Conj. Aor. Od. σ, 21: φύρω 4.
φυρτός Verb. Hesych.: φύρω 4.
φύς Part. Aor. 2 Soph. O. T. 1184; Pl. Rep. 396, c: φύω 2.
φυσ- Aor. 1 -ωσιν Eur. Suppl. 546; Luc. Deor. Cons. 10: φύω 2.
φῦσαι Inf. Aor. Ar. Av. 785: φύω 2.
φῦσι Dat. Pl. Part. Aor. 2 Pl. Rep. 431, c: φύω 2.
φύσομαι (< φυήσομαι) Fut. Med. -εται Aesch. Prom. 871; -εσθαι Pl. Leg. 831, a: φύω 2.
φυσῶσιν 3 Plur. Praes. Soph. Ai. 1412: φυσάω blasen.
φυτευθ(ην) Aor. 1 Pass. -θέντες Pind. P. 256; -θεῖσα Pl. Rep. 492, a: φυτεύω 5.
φύτευθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Pind. P. 4, 123: φυτεύω 5.
φυτευσ- Aor. φυτεύσῃ Hes. Sc. 29; φυτεῦσαι Pl. Phaedr. 248, d; φυτεύσας Leg. 691, d; -αντας Soph. O. C. 1377: φυτεύω 5.
φυτευσ(αμην) Aor. Med. -μένω Xen. Mem. 1, 1, 8: φυτεύω 5.
φυτεύσεσθαι Inf. Fut. Pind. P. 4, 15: φυτεύω 5.
φυτεύσω Fut. Xen. Oec. 19, 13: φυτεύω 5.
φυτός Vb. Pind. P. 5, 42: φύω 2.
φυῶσι 3 Plur Conj. Pass. Pl. Rep. 597, c; Phaedr. 251, c: φύω 2.
φῶ 1 Sing. Conj. Aesch. Prom. 561; Ch. 91; Eur. I. A. 643; Hel. 656; [Dem.] Ep. 5, 4 (332): φημί 6.
φῶμεν Pl. Phil. 35, e; Rep. 274, c: φημί 6.
φῶσι 3 Plur. Conj. Dem. 8, 23; 38, 26; Pl. Gorg. 489, c; Luc. Herm. 33, 773: φημί 6.
φῶτε 2 Plur. Conj. Luc. Sup. Trag. 212: φημί 6.

X.

χάδε (< ἔχαδε) 3 Sing. Aor. 2 Il. λ, 462: χανδάνω 7.
χαδέειν Inf. Aor. 2 Il. ξ, 34: χανδάνω 7.
χάζεο 2 Sing. Imper. Il. ε, 440; π, 707; ρ, 13: χάζομαι 8.
χάζεσθε 2 Plur. Imper. Il. ο, 426: χάζομαι 8.
χάζετο 3 Sing. Imprf. Il. γ, 32; λ, 585; ξ, 408; ν, 165: χάζομαι 8.
χάζομες 1 Plur. Praes. dor. Bion. 7 (5c), 11: χάζω 8.

---

1 wachen, bewachen, (be-, ver)hüten. 2 (er)zeugen; *intr.* entstehen; ***Pass.*** entstehen, sein, pflegen. 3 einrühren, kneten; ***Med.*** (für) sich einrühren, kneten. 4 rühren, kneten, *gen.* besudeln. 5 (an)pflanzen; ***Med.*** (er)zeugen. 6 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 7 (in sich) fassen, be-

χάζοντο 3 Plur. Imprf. Il. ε, 702; λ, 504: χάζομαι 8.
χαζώμεσθα 1 Plur. Conj. Praes. Il. ε, 34: χάζομαι 8.
1) χαῖρε (< ἔχαιρε) Imprf. Il. χ, 277 Γ*: χαίρω 9
2) χαῖρε Imper. sei gegrüsst Il. χ, 462: χαίρω 9.
χαίρεσκον Imprf. iter. Il. σ, 259; Od. μ, 380: χαίρω 9.
χαιρήσω Fut. -εις Pl. Phil. 21, c; -εις Ar. Plut. 60; -ετον Equ. 235; -ειν Il. υ, 360; Andoc. 1, 101: χαίρω 9.
χαιρόντων Imper. st. χαιρέτωσαν Eur. H. F. 575: χαίρω 9.
χαλασ- Aor. -ωσι Pl. Rep 329, c; -ον Men. 86, e: χαλάω 10.
χαλάσω Fut. Suid.: χαλάω 10.
χαλεπαίνομαι Praes. Pass. Pl. Rep. 337, a; Xen. Cyr.: χαλεπαίνω 11.
χαλεπανθ(ην) Aor. 1 Pass. -ῆς Xen. Cyr. 3, 1, 38: χαλεπαίνω 11.
χαλεπανῶ Fut. -οῦμεν Pl. Rep. 383, c; Pl. Rep. 480: χαλεπαίνω 11.
χαλεπῆναι Inf. Aor. Il. σ, 108: χαλεπαίνω 11.
χαλεπήνῃ 3 Sing. Conj. Aor. Il. π, 386; σ, 183: χαλεπαίνω 11.
χαλεψ- Aor. χαλέψαι Ap. Rh. 4, 1504; Qu. Sm. 14, 60: χαλέπτω 12.
χανεῖν Inf. Aor. 2 Soph. Ai. 1227; Ar. Vesp. 342: χαίνω, χάσκω 13.
χανοῦμαι Fut. Med. ἐγ- Ar. Lys. 271; Equ. 1313 (381); χαίνω 13.
χανών Part. Aor. Il. π, 350; Od. μ, 350: χαίνω, χάσκω 13.
χαραξ- Aor. -η Nonn. 5, 227; -ας 1, 6: χαράσσω 14.
χαρασσέμεναι Inf. Praes. Hes. Op. 571: χαράσσω 14.
χαράσσομαι Praes. Pass. Aesch. Pers. 683: χαράσσω 14.
χαρείη 3 Sing. Opt. Aor. Pass. Il. ζ, 481: χαίρω 9.
χαρεῖσα Fem. Part. Aor. 2 Pass. Eur. I. A. 1525; Ar. Nub. 274: χαίρω 9.
χαρέντες Part. Aor. 2 Pass. Il. κ, 541: χαίρω 9.
χάρη (< ἐχάρη) Aor. nach Analogie der Verba auf -μι (280) Il. ε, 682; ν, 609; -έντες κ, 541; -εἰς Pind. I. 5, 10; -εῖσα Eur. I. A. 1525: χαίρω 9.
χαρῆναι Inf. Aor. 2 Pass. Simonid. 82: χαίρω 9.
χαρήσομαι Fut. Med. Luc. Philop. 24; συγ- Polyb. 30, 10; Schol. B. L. zu Il. α, 254; V. T. Hab. 1, 15; 3, 17; N. T. Ioann. 16, 22: χαίρω 9.
χαρησσοῦμαι Fut. Gregor. Cor. 262: χαίρω 9.
χαριοῦμαι Fut. Med. Ar. Thesm. 756; Pl. Prot. 360, e; -εἴσθον Pl. Euthyd. 275, c; -εῖσθε Thuc. 3, 40; -οῦνται Dem. 9, 64: χαρίζομαι 15.
χαρισα(μην) Aor. Med. -σαι Pl. Prot. 335, d; -σασθον Euthyd. 274, d; -σωμαι Isocr. 10, 30; -αίμην Menex. 236, d; -αιο Xen. Cyr. 3, 1, 29; -αιτο Dem. 19, 48: χαρίζομαι 9.
χαριστέον Vb. Pl. Phaedr. 227, c: χαρίζομαι 15.
χαρτός Vb. Soph. El. 1457; Pl. Prot. 338: χαίρω 9.
χαρῶ (< χαιρήσω, -ήσομαι, κεχαρήσω, -ήσομαι) N. T. Apoc. 11, 10: χαίρω 9.
χασμήσασθαι Inf. Aor. Aristot. Probl. 11, 44: χασμάω verletzen.
χασσάμενος Part. Aor. Il. δ, 535; ε, 626; ν, 148: χάζομαι 9.
χάσσασθαι Inf. Aor. Med. Il. μ, 172; δια- Xen. Cyr. 4, 1, 31: χάζομαι 8.
χάσσατο (< ἐχάσατο) 3 Sing. Aor. Il. ν, 193: χάζομαι 8.
χάσσομαι -ονται 3 Plur. Fut. Il. ν, 153: χάζομαι 8.
χατέουσι 3 Plur. Praes. Il. ι, 518; Od. ω, 280: χατέω 17.
χεα(μην) Aor. χάσθε in ἐγ- Pherecrat. Fr. Com. 2, 298: χέω 16.
χέαι Inf. Aor. συγ- Eur. Hipp. 813: χέω 16.

---

greifen. 8 weichen, zurückgehen, sich zurückziehen. 9 sich freuen, heiter, fröhlich sein. 10 (nach-, los)lassen; *Pass.* erschlaffen. 11 schwierig sein, hereinbrechen von Gewittern, grollen, zürnen. 12 bedrücken, verfolgen, verletzen, beschädigen. 13 gähnen, klaffen. 14 eingraben, zerschneiden. 15 angenehmes erweisen, willfahren; angenehm lieb sein. 16 (aus-, er-, ver)giessen; (aus-, auf)schütten. 17 verlangen, begehren.

χέαιμι Opt. Aor. συγ- Eur. Hipp. 1063; ἐγ- Ar. Ach. 1055: χέω 1.
χεάντες (< χεύαντες) Part. Aor. Luc. De Merced. 28, 687: χέω 1.
1) χέας 2 Sing. Aor. für συνέχεας Il. ω, 366: χέω 1.
2) χέας Part. Aor. ἐγ- Xen. Cyr. 1, 3, 9; Pl. Symp. 214, a: χέω 1.
χέασα Part. Aor. κατα- Ar. Thesm. 487; ἐγχέασα Diphil. Fr. Com. 4, 424; χέασαι Qu. Sm. 3, 735: χέω 1.
χεάσθαι Inf. Aor. Med. Qu. Sm. 3, 555; Aesch. Pers. 220; Soph. O. C. 477; Ar. Vesp. 1020: χέω 1.
χεάτω Imper. Aor. ἐγ- Xen. Symp. 2, 23; Philem. 4, 6: χέω 1.
χέε Imprf. Il. ψ, 220: χέω 1.
χέει Fut. nicht contrahirt Il. ζ, 147; Hes. Op. 421: χέω 1.
χέῃ 3 Sing. Conj. Eur. Cycl. 329: χέω 1.
χέηται 3 Sing. Conj. Med. ἀμφι- Qu. Sm. 2, 231: χέω 1.
χεῖς 2 Sing. Fut. ἐπι- Ar. Pax. 169: χέω 1.
χείσομαι Fut. Od. σ, 17: χανδάνω 2.
χεῖτε Fut. Theocr. 1, 118: χέω 1.
χέομεν 1 Plur. Praes. Od. λ, 26 (> χεόμην Wolf): χέω 1.
χεόμενον Fut. att. Isocr. 6, 24 (162): χέω 1.
χέον Imprf. Od. λ, 588: χέω 1.
χεόν Imper. ἐγ- Eur. Cycl. 568: ἐγχέω 1.
χέοντες Part. Praes. Il. η, 426: χέω 1.
χέοντο 3 Plur. Imprf. Od. δ, 523: χέω 1.
χεσ- Aor. ἐγχείσας Ar. Eccl. 320; ἐγχείσαιμι 347: χέζω 3.
χεσα(μην) Aor. Med. -αιτο Ar. Equ. 1057: χέζω 3.
χεσεῖν Inf. Aor. Ar. Thesm. 570: χέζω 3.
χέσομαι (< gewöhnlich χεσοῦμαι) Fut. selten -ονται in κατα- Ar. Fr. Com. 2, 1011: χέζω 3.
χεσοῦμαι (< selten χέσομαι) Fut. Ar. Pax. 1235; Vesp. 941; ἐπι- Lys. 440: χέζω 3.
χέσω Fut. Anth. 7, 683: χέζω 3.
χέσω Conj. Aor. Eupol. Fr. Com. 2, 519: χέζω 3.
χεῦ' Aor. Od. δ, 584: χέω 1.
χευα(μην) Aor. Med. Qu. Sm. 10, 417: χέω 1.
χεῦαι Inf. Aor. Il. ψ, 45; Od. α, 291; κατα- Il. η, 461: χέω 1.
χεύαμεν 1 Plur. Aor. Od. ω, 81: χέω 1.
χεύαντες (< χέαντες) Part. Aor. Il. ψ, 257; Od. μ, 14: χέω 1.
χευάντων 3 Plur. Imper. für χευάτωσαν Od. δ, 214. 216: χέω 1.
χεύας (< χέας) Part. Aor. Od. γ, 384; φ, 314: χέω 1.
χεύατο (< ἐχεύατο) 3 Sing. Aor. Med. Il. σ, 24; Ap. Rh. 3, 291; Qu. Sm. 10, 417; 11, 291: χέω 1.
1) χεῦε Imper. Od. δ, 584: χέω 1.
2) χεῦε Imprf. Od. ε, 210: χέω 1.
χεῦντα Part. dor. ἐγ- Theocr. 10, 53: χέω 1.
χεῦον Imper. Od. β, 254: χέω 1.
χεύω (< χέω) Fut. Eur. El. 181 kann auch als Conj. Aor. gefasst werden: χέω 1.
χεύωσιν 3 Plur. Conj. Aor. Il. η, 86: χεύω 1.
χέω Fut. ἐκ- Eur. Suppl. 773; vergl. χεῖς: χέω 1.
χεῶ Fut. ἐκ- V. T. Jerem. 6, 11; N. T. Act. 2, 17: χέω 1.
χήρατο (< ἐχήρατο) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. ξ, 270: χαίρω 4.
χήσομαι Fut. nach Buttm. Lexil. Hom. Hym. Ven. 252: χέω 1.
χλάδοντας Part. Praes. Pind. P. 4, 179: χλάδω 5.
χολώσομαι (< κεχολώσομαι) Fut. Med. Eur. Tro. 730: χολόω 6.
χολοῦμαι Fut. Med. Il. ϑ, 407; -ται 421: χολόω 6.
χολωϑη- Aor. Pass. Il. δ, 494; -ϑείς α, 9; Qu. Sm. 3, 393; Pind. O. 7, 30: χολόω 6.
χολωσα(μην) Aor. Med. -ατο Od. φ, 136; Od. ε, 480; χ, 224; -αιτο Od. ζ, 147; -άμενος Il. β, 195; -άμενος Hes. Op. 53; Qu. Sm. 11, 486: χολόω 6.
χολώσεαι 2 Sing. Fut. Med. Il. ξ. 310: χολόω 6.
χολωσέμεν Inf. Fut. Il. α, 48: χολόω 6.
χολωτός Vb. Il. δ, 241; Luc. Lex. 20: χολόω 6.

---

1 (aus-, er-, ver)giessen; (aus-, auf)schütten. 2 gähnen, klaffen. 3 *cacare*. 4 sich freuen, heiter, fröhlich sein. 5 strotzen, rauschen. 6 zornig machen; *Pass. u. Med.* zornig werden. 7 im Reigen, Chor tanzen;

χορεῦσαι Inf. Aor. Soph. Ai. 701; Ar. Plut. 288: *χορεύω* 7.

χορεύσομαι Fut. Med. Aesch. Ag. 31: *χορεύω* 7.

χορεύσω Fut. Eur. Herc. Fur. 871; Dem. 39, 23: *χορεύω* 7.

χορευτέον Vb. Eur. Bacch. 324: *χορεύω* 7.

χοῦν Inf. Praes. Her. 2, 137; Pl. Leg. 958, e: *χόω, χώννυμι* 8.

χρᾷ 3 Sing. Praes. Her. 1, 55. 62. 63; 4, 150. 155; 7, 220; Luc. Dial. Mort. 3, 2; Phalar. 2, 12; *κατα-* Her. 1, 164 [*195*]: *χράω* 9.

χραῖσμε Imprf. Il. *η*, 144: *χραίσμω* 10.

χραισμεῖν Inf. Il. *β*, 249: *χραίσμω* 10.

χραίσμῃ Conj. Il. *γ*, 54: *χραίσμω* 10.

χραισμήσέμεν Inf. Fut. Il. *φ*, 316: *χραίσμω* 10.

χρᾶν Inf. Praes. *ἀπο-* Her. 6, 137; 9, 94; Luc. Herm. 60; Alex. 19 (*195*): *χράω* 9.

χρᾷς 2 Sing. Praes. ion. Her. 4, 155 [*195*]: *χράω* 9.

χρᾶσθαι (< *χρῆσθαι*) Inf. Praes. Her. 1, 187; 3, 99: *χράομαι* 11.

χράσθω Imper. Her. 2, 123: *χράομαι* 11.

χραύσαντα Qu. Sm. 11, 76: *χραύω* 14.

χραύσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Il. *ε*, 138: *χραύω* 14.

χρέεσθαι (< *χρᾶσθαι, χρῆσθαι*) Inf. Her. 1, 21. 157; *συγ-* Kleinias Pyth. in Stob. Flr. 1, 68, 31: *χράομαι* 11.

χρεείη 3 Sing. Opt. Aesch. Prom. 213; Soph. Ant. 884; O. C. 268: *χράω* 9.

χρείων Nebenform st. *χρίων, χράων* Od. *η*, 79; Hym. Ap. 369: *χρίω, χράω* 9.

χρεμέτιζον Imprf. Il. *μ*, 51: *χρεμετίζω* 11.

χρέμισαν Aor. Hes. Sc. 348: *χρεμίζω, χρεμέθω* 11.

χρέο (< *χρέω*) Imper. ion. Hipp. 2, 638. 663. 877 [*197*]: *χράω* 9.

χρεόμενος (< *χρεώμενος*) Part. Praes. Med. Her. 1, 62: *χράω* 9.

χρέοντα 3 Plur. Praes. Her. 1, 34: *χρίομαι, χράομαι* 11.

χρέουσα Fem. Part. Praes. Her. 7, 111: *χρέω, χράω* 9.

χρέω (< *χρέο*) Imper. ion. Hippocr. 2, 638. 663. 877 [*197*]: *χράω* 9.

χρεώμενος (< *χρεόμενος*) Part. Her. 1, 14; *-οι* 7, 236 [*197. 201*]: *χρέομαι, χράομαι* 11.

χρεών Indecl. Part. Hom. Hym. Ap. 253; Aesch. Ch. 918: *χρέω, χράω* 9.

χρέωνται 3 Plur. Conj. Her. 1, 172. 215 [*197*]: *χρίομαι* 11.

χρῇ 3 Sing. Praes. Il. *α*, 216; Her. 1, 32; Pl. Symp. 190, a: *χρή* 12.

χρῇ 3 Sing. Conj. Soph. Phil. 999; El. 35; Pl. Rep. 432, c: *χρέω, χράω* 9.

χρῄδδω Praes. megar. Ar. Av. 1, 734: *χρῄζω* 13.

χρῆισας Part. Aor. Her. 5, 45: *χρηίζω* 9.

χρῆν (< *ἔχρην*) Imprf. Soph. El. 529. 579; Eur. Med. 586. 890; Ar. Equ. 535; Pl. Symp. 181, d; Rep. 328, e: *χρή* 12.

χρῆν Inf. durch Contract. entstanden aus *χράειν* Eur. Hec. 258; Herc. 828: *χρή* 12.

χρῆναι Inf. Aor. Ar. Eccl. 210; Thuc. 8, 78; Xen. Rep. Ath. 3, 6: *χρή* 12.

χρῇς (< *χρᾷς*) 2 Sing. Praes. Cratin. Fr. Com. und hergestellt von Dind. Soph. Ai. 1373: *χράω* 9.

χρῆσ(αμην) Aor Med. *-αίμην* Isocr. 5, 94; Dem. 53, 13; *-αίμεθα* Eur. Med. 616; Xen. An. 4, 1, 22; *-αιτο* Isocr. 16, 9; Dem. 40, 18; *-αισθε* Isocr. 18, 58; *-αιντο* Xen. Cyr. 5, 5, 1: *χράομαι* 11.

χρήσαις (< *χρήσειας*) 2 Sing. Opt. Aor. Her. 7, 38: *χρέω, χράω* 9.

χρησάμενος Part. Aor. Med. Thuc. 3, 3; Dem. 4, 6: *χράομαι* 11.

χρήσασθαι Inf. Aor. Od. *γ*, 266; Thuc. 1, 26. 53; Xen. Cyr. 8, 1, 14; Aeschin. 1, 29; Dem. 21, 77: *χράομαι* 11.

χρήσδω (< *χρῄδδω*) Praes. Theocr. 8, 11: *χρῄζω* 13.

Pass. im Reigen gefeiert werden. 8 (auf)schütten, dämmen; *Pass.* verschüttet werden. 9 anpacken, anfallen, (her-, be)fallen, Schaden zufügen, sich an etwas machen, sich bestreben, gewöhnl. vom Orakel einen Ausspruch, einen Bescheid ertheilen; *Med.* ein Orakel befragen. 10 nützen, helfen, schützen. 11 sich geben lassen, gebrauchen, sich bedienen. 12 es ist nöthig, man braucht, muss oder soll. 13 nöthig haben, brauchen, verlangen, fordern, bitten. 14 zu Leibe gehen, anfallen.

χρήσειας (< χρήσαις) 2 Sing. Opt. Aor. Her. 7, 38: χρέω, χράω 1.
χρήσηται 3 Sing. Conj. Aor. κατα- Luc. Abdicat. 9: χράομαι 2.
χρῆσθα (< χρῆς) 2 Sing. Praes. Ar. Ach. 778: χρή 3.
χρῆσθαι (< χρᾶσθαι) Inf. Praes. Thuc. 4, 98; Pl. Rep. 333, b; Xen. An. 2, 1, 14; selten ion. Her. 7, 18: χράομαι 2.
χρησθῇ 3 Sing. Conj. Aor. 1 Pass. Dem. 21, 16; act. Soph. Ant. 24; συγχρησθῆναι Polyb. 2, 32: χρέω, χράω 1.
χρήσοιτο 3 Sing. Opt. Fut. Xen. Cyr. 3, 1, 3; Dem. 50, 44: χράω 1.
χρήσομαι Fut. Med. Od. κ, 492; λ, 165; Her. 1, 46: χράω 1.
χρήσομαι Fut. Med. Xen. Cyr. 1, 4, 13; Isocr. 15, 261; -όμεθα Ar. Lys. 476; Dem. 3, 6; -όμενον Soph. Phil. 1133: χράομαι 2.
χρησόμενος Part. Fut. Od. ϑ, 81: χρέω, χράω 1.
χρηστέος (< χρηστός) Vb. Xen. Mem. 3, 2, 11. (210): χρέω, χράω 1.
χρηστός (<χρηστέος) Vb. Soph. Tr. 3 (210): χράομαι 2.
χρήσω Fut. Hom. Hym. 1, 132; Aesch. Ag. 1083; Her. 1, 19: χράω, ein Orakel befragen.
χρήσωμαι Conj. Aor. Ar. Eccl. 518; Isocr. 8, 38; 15, 140; Pl. Phil. 56, c; -ωνται Eur. Heracl. 714: χράομαι 2.
χρῆται 3 Sing. Conj. Thuc. 1, 77; Dem. 56, 16: χράω 1.
χρίει 3 Sing. Praes. Aesch. Prom. 880: χρίω 4.
χρίεν 3 Sing. Imprf. Il. ψ, 186; Bion. 16 (12), 3: χρίω 4.
χρίεσθαι Inf. Praes. Med. Od. α, 262; Pind. P. 4, 395; Luc. Men. 53: χρίω 4.
χρίεται 3 Sing. Praes. Med. Od. σ, 194; Xen. Symp. 2, 3; Luc. Nigr. 37, 79: χρίω 4.
χρίμφθέντες Part. Aor. Pass. Qu. Sm. 14, 470: χρίμπτω, knicken.
χρῖον Imprf. Od. δ, 254 (31): χρίω 4.
χρίσα(μην) Aor. Med. -μένη Hes. Op. 521; -μένος Lexiph. 4; -ας Theocr. 18, 23; -μένοι ἐπι- Luc. Bis Accus. 8: χρίω 4.
χρισάμενοι Part. Aor. Med. Od. ξ, 96: χρίω 4.
χρῖσαν Aor. Qu. Sm. 9, 467: χρίω 4.
χρίσασα Fem. Part. Od. σ, 172; Aor. Luc. Catapl. 12, 634: χρίω 4.
χρῖσεν 3 Sing. Aor. Il. π, 680: χρίω 4.
χριστός Vb. Aesch. Prom. 480 (210): χρίω 4.
χρωϊσθεῖσαι Part. Aor. Pass. Nicand. Fr. 2, 26: χροΐζω 5.
χροϋξοῦμαι Fut. Med. Theocr. 10, 18 nach Meineke, Ziegl.: χροΐζω 5.
χρῶ Imper. Soph. Ai. 115; Menand. Fr. Com. 4, 271: χράομαι 2.
χρῶμαι 1 Sing. Praes. Ar. Fr. Com. 2, 1142; Lys. 24, 12; Eur. Hipp. 98; -μεθα Isocr. 8, 47; 15, 256; Thuc. 2, 37. 40: χράομαι 2.
χρώμενος Part. Thuc. 1, 126: χράομαι 2.
χρώμενος Part. Xen. Mem. 1, 2, 40; Hier. 6. 1; Isocr. 15, 322; -οι 6, 49; -ους 3, 9; 4, 184: χράομαι 2.
χρώμεσθα 1 Plur. Conj. Eur. Heracl. 348; Hec. 312: χράομαι 2.
χρῷμην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 385, c: χράομαι 2.
χρῶνται 3 Sing. Praes. Xen. Cyr. 3, 1, 39; Dem. 16, 29: χράομαι 2.
χρῶντο 3 Plur. Opt. Praes. Xen. Cyr. 1, 6, 34: χράω 1.
χρῷο 3 Sing. Opt. Pl. Leg. 648, b: χράομαι 2.
χρωσάτω Imper. Aor. Luc. Imag. 7: χράομαι 2.
χρωσθ(ην) Aor. Pass. -θείς Antiphanes Fr. Com. 3, 125. 126: χράω 1.
χρώσω Fut. Hesych.: χράω 1.
χυθ(ην) Aor. Pass. -θείη Qu. Sm. 3, 70; -θείς Eub. Fr. Com. 3, 248. 249; συγχυθεῖσ' Eur. Med. 1005; -θέντος Soph. Tr. 704; -θέντα in κατα- Eur. Hipp. 854: χύω, χέω 6.
χυθῇ 3 Sing. Conj. Aor. Pass. Eur. Or. 1398: χύω, χέω 6.

---

1 anpacken, anfallen, (her-, be)fallen, Schaden zufügen, sich an etwas machen, sich bestreben, gew. vom Orakel einen Ausspruch, einen Bescheid ertheilen; *Med.* ein Orakel befragen. 2 sich geben lassen, gebrauchen, sich bedienen. 3 es ist nöthig, man braucht, muss oder soll. 4 ritzen, verwunden, stechen, salben; *Med.* sich salben. 5 berühren. 6 (aus-, er-,

χυθήσομαι Fut. Pass. *συγ-* Dem. 23, 62; *ἐκ-* Luc. Tim. 18; Catapl. 17: *χύω* 6.
χυμένη Part. Aor. 2 Med. sync. Il. *τ*, 284; Od. *θ*, 527: *χέω* 6.
χύμενος Part. Med. *-μένας* Aesch. Ch. 401; *-οιο* in *ἐκ-* Qu. Sm. 13, 357: *χύω* 6.
χύτο Aor. 2 Med. sync. Il. *ψ*, 355; *συγ- π*, 471: *χέω* 6.
χώεο 2 Sing. Imper. Od. *ε*, 215; *ψ*, 213: *χώομαι* 7.
χῶν Part. Her. 1, 162: *χέω* 6.
χώννυσθαι Inf. Polyb. 4, 40: *χώννυμι* 8.
χωννύω Praes. Polyb. 1, 47: *χόω* 8.
χωόμενος Part. Il. *α*, 380; Ap. Rh. 1, 2263; *-μένῳ* Il. *β*, 782; *-μένη φ*, 384; Ap. Rh. 3, 110; *-ης* Il. *θ*, 478; *φ*, 519: *χώομαι* 7.
χωρηθ(ην) Aor. Pass. *συγ-* [Dem.] 12, 23: *χωρέω* 9.
χωρησ- Aor. *-αντα* Soph. Tr. 304; *-αντος* Her. 3, 42; *-αιμεν* in *συγ-* Isae. 1, 25: *χωρέω* 9.
χωρήσομαι Fut. Aesch. Sept. 476; Eur. Suppl. 589; Soph. El. 404; *-εται* Eur. El. 875 (*379*): *χωρέω* 9.
χωρήσω Fut. Il. *π*, 629; Her. 5, 89; 8, 68; Hippocr. 1, 69: *χωρέω* 9.
χωρητέον Vb. Dion. Hal. 1, 56; *ἀνα-* Pl. Crit. 51, b: *χωρέω* 9.
χωριστέον Vb. Pl. Pol. 303, d: *χωρίζω* 10.
χωσάμενος Part. Aor. Med. Il. *θ*, 397; *φ*, 212; Her. Th. 12; *-μένη* Hom. Hym. 5, 91; Ap. Rh. 4, 866: *χώομαι* 7.
χώσατο (< *ἐχώσατο*) Aor. Med. Il. *ι*, 449; *ν*, 165; Qu. Sm. 6, 406; Hes. Th. 554: *χώομαι* 7.
χώσεται 3 Sing. Conj. Aor. Il. *α*, 80: *χώομαι* 7.
χωσθήσομαι Fut. Pass. Eur. I. A. 1443: *χώομαι* 7.
χώσομαι Fut. Lycophr. 362: *χώομαι* 7.
χωστός Vb. Eur. Rhes. 414 (*211*): *χόω*, *χώννυμι* 8.
χώσω Fut. Soph. Ant. 81; Xen. Cyr. 7, 3, 11: *χώννυμι*, *χόω* 8.

ψ

ψαλάξω Fut. *-εις* Lycophr. 139: *ψᾰλάσσω* 11.
ψαυσ- Aor. *-η* Eur. I. A. 1559; *-ης* Or. 1567; *-εις* Her. 3, 30; Soph. O. C. 1639: Tr. 906; Eur. Hel. 522; *-ον* Andr. 589; *-ον* Phoen. 1694: *ψαύω* 12.
ψαύσω Fut. Soph. O. C. 1131; Eur. Phoen. 1693; *-εις* Med. 1320: *ψαύω* 12.
ψεξ- Aor. *-αντα -αιμι* Soph. O. C. 1170; *-αιεν* Pl. Phaedr. 240, b; *-η* Leg. 634, c; Pol. 286, e: *ψέγω* 13.
ψέξω Fut. Pl. Gorg. 518, d: *ψέγω* 13.
ψευσα(μην) Aor. Med. in verschiedener Bedeut. von *ψευσθ(ην)-ασθαι* Dem. 19, 172; 20, 12; 27, 53; *-άμενος* Xen. An. 1, 3, 5; *-μένῳ* Lys. 31, 16; Dem. 19, 320: *ψεύδω* 14.
ψευσθ(ην) Aor. Pass. *-θῇ* Thuc. 1, 132; *-θείην* Her. 7, 9; *-θέντες* Isocr. 4, 58; Thuc. 8, 103; *-θῆναι* Isocr. 6, 108; Dem. 61, 52: *ψεύδω* 14.
ψευσθήσομαι (< *ψεύσομαι*) Fut. Pass. Soph. Fr. 712: *ψεύδω* 14.
ψεύσομαι Fut. Med. Aesch. Eum. 615; Rhes. 189; Isae. 5, 3; Dem. 19, 202; 52, 9; *-όμεθα* Xen. Hell. 1, 7, 6: *ψεύδω* 14.
ψεύσω Fut. Soph. O. C. 628: *ψεύδω* 14.
ψῆλαι Inf. Aor. Pl. Lys. 209, b: *ψάλλω* 16.
ψῆν Inf. *περι-* Ar. Equ. 909: *ψάω* 15.

---

ver)giessen; (aus-, auf)schütten. 7 *χώομαι* zürnen, unwillig sein, sich betrüben. 8 *χώννυμι*, *χόω* (auf)schütten, dämmen; *Pass.* verschüttet werden. 9 Raum geben, weichen, (fort-, hin-)gehen. 10 absondern, trennen, entfernen. 11 zupfen, berühren, betasten. 12 (be-, an)rühren, streifen, betasten. 13 verkleinern, tadeln. 14 belügen, täuschen, betrügen; *Pass.* belogen u. s. w. werden; *Med.* lügen, trügen, täuschen, falsch oder treulos sein. 15 streichen, glatt machen, abreiben, schaben; *intr.* zerfallen, zerstieben. 16 zupfen, rupfen.

ψήξω Fut. Xen. Equ. 4, 4: *φήχω*, *ψάω* 1.

ψησ- Aor. *-αντα* in *κατα-* Xen. Ap. 28; *συμ-* in *-ασα* Eup. Fr. Com. 2, 479: *ψάω* 1.

ψήσω Fut. *ἀπο-* Ar. Lys. 1035: *ψάω* 1.

ψηφιοῦμαι Fut. Med. *-εῖσθα* Lys. 27, 2; Thuc. 7, 48; *-εῖσθε* Dem. 32, 22: *ψηφίζω* 2.

ψηφισαμ(ην) Aor. Med. *-ασθε* Isae. 4, 31; *-ησθε* Dem. 21, 312; *-ωνται* Xen. An. 1, 4, 15; *-αισθε* Dem. 19, 51. 123; *-ασθαι* Isocr. 14, 63; Thuc. 1, 109: *ψηφίζω* 2.

ψηφισθ(ην) Aor. Pass. *-θεῖσι* Isocr. 5, 8; 8, 52: *ψηφίζω* 2.

ψηφισθήσομαι Fut. Pass. Isocr. 6, 92: *ψηφίζω* 2.

ψηχθέντα Part. Aor. Pass. *κατα-* Nican. Al. 265; *-εῖσα* Ther. 53: *ψήχω*, *ψάω* 1.

ψυγ(ην) (< *ψυχθ(ην)*) Aor. Pass. *-είσῃ* Ar. Nub. 151; sp. *ἀπο-* *ψυγεῖσα* Heliod. 2, 3, 55: *ψύχω* 3.

ψυκτέος Vb. Hippocr. 2, 159: *ψύχω* 3.

ψυξ- Aor. *-αιμι* Incert. Id. 8 (Mosch. 4), 51; *ψῦξον* in *ἀνα-* Eur. Hel. 1094; *ψύξασα* Il. *υ*, 440; *-αντα* in *ἀπο-* Sosipater Fr. Com. 882. 884: *ψύχω* 3.

ψῦξαι Inf. Aor. *ἀνα-* Hes. Op. 606; *δια-* Thuc. 7, 12; Luc. Char. 23 (521): *ψύχω* 3.

ψύξω Fut. Alex. Com. Fr. 3, 395: *ψύχω* 3.

ψυχθ(ην) Aor. Pass. *ἀπο-* Il. *ψ*, 561; *ψυχθῇ* Pl. Tim. 60, d; 76, c; *ψυχθείς* Hippocr. 3, 32: *ψύχω* 3.

Ω

ὦ 1 Sing. Aor. 2 *ἀφ-* Dem. 19, 117: *ἀφίημι* 4.

ὄγκωμαι Perf. *ἐξ-* Her. 6, 126 [*41*]: *ὀγκόω* 5.

ὄγκωτο, *ἐξ-* Her. 6, 125 [*41*]: *ὀγκόω* 5.

ὄδαγμαι Perf. Pass. Soph. Fr. 708: *ὀδάζομαι*, *ὀδάζω* 6.

ὠδαξάμην Aor. Med. Anth. 9, 86: *ὀδάζω* 6.

ᾤδεε Imprf. Od. *ε*, 455: *οἰδαίνω*, *οἰδάνω* 7.

ὡδοιπόρεον Imprf. Her. 4, 110. 116 ⊃ *ὁδοιπόρεον*) [*40*]: *ὁδοιπορέω* 8.

ὠδυράμην Aor. Med. Isocr. 12, 9; *ἀν-* Xen. Cyr. 5, 1, 6: *ὀδύρομαι* 9.

ὠδύρθην Aor. Pass. Plut. Cons. 31: *ὀδύρομαι* 9.

ὠδύσαντο (< *ὀδύσαντο*) 3 Plur. Aor. Il. *σ*, 292: *ὀδύσσομαι* 10.

ὠδύσαο 2 Sing. Aor. Med. Il. *α*, 62; Orph. Epigr. 6, 8; vgl. *-αντο*: *ὀδύσσομαι* 10.

ὠδύσσατο 3 Sing. Aor. Med. Hes. Th. 617: *ὀδύσσομαι* 10.

ᾤεσθε 2 Plur. Praes. Lys. 15, 12; Dem. 6, 29: *οἴομαι* 11.

ᾤετο 3 Sing. Imprf. Xen. Cyr. 5, 2, 23; Pl. Rep. 572, d: *οἴομαι* 11.

ᾠήθη Aor. Pass. Lys. 19, 42; Xen. Cyr. 3, 1, 20; Dem. 1, 21 (*384*): *οἴομαι* 11.

ᾠήθημεν 1 Plur. Aor. Pass. Thuc. 4, 63; Isocr. 7, 6: *οἴομαι* 11.

ᾠήθησαν 3 Plur. Aor. Pass. Xen. An. 4, 7, 22: *οἴομαι* 11.

ᾠηθήτην Dual. Aor. 1 Pass. Pl. Euthyd. 278, c: *οἴομαι* 11.

ὤθεον Imprf. Pind. Fr. 11, 44: *ὠθέω* 12.

ὤθεσκον Imprf. iter. Od. *λ*, 596: *ὠθέω* 12.

ὤθήσω (< *ὤσω*) Fut. Soph. Ai. 1248; Eur. Cycl. 592; Ar. Eccl. 300: *ὠθέω* 12.

ὠθῶνται 3 Plur. Xen. Mem. 3, 1, 8: *ὠθέω* 12.

---

1 strecken, glatt machen, abreiben, schaben, *intr.* zerfallen, zerstieben. 2 (be)rechnen; *Med.* (ab)stimmen. 3 hauchen, athmen. 4 entsenden. 5 hoch machen, vergrössern, aufhäufen, aufwerfen. 6 beissen, stechen, kratzen, schaben. 7 *οἰδάνω*, sp. *οἰδαίνω*, *οἰδάω*, *οἰδέω*, (auf)schwellen. 8 reisen, wandern, gehen. 9 (be)weinen, (be)klagen, (be)trauern. 10 betrübt werden, zürnen, grollen, hassen. 11 glauben, meinen, dafürhalten, denken,

ὠΐγνυντο 3 Plur. Imprf. Il. β, 819; θ, 58: οἴγνυμι 13.
ὠΐετο Imprf. Od. κ, 248: οἴομαι 11.
ὦϊξαν 3 Plur. Aor. Od. ψ, 370; ω, 501: οἴγνυμι 13.
ὦϊξε (< ϝῶξε) 3 Sing. Aor. Il. ζ, 248; ω, 446; Od. α, 436; γ, 392; κ, 230: οἴγνυμι 13.
ὠΐσθη Aor. 1 Pass. Od. δ, 453: οἴομαι 11.
ὤκεον Imprf. Od. ε, 400: οἰκέω 14.
ὤκηθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. β, 668: οἰκέω 14.
ὤκησα Aor. Aesch. Prom. 250; Eur. Hel. 928; -αμεν Thuc. 2, 64; -ησαν Thuc. 5, 4: οἰκέω 14.
ὤκικα Perf. συν- Strab. 12 p. 544: οἰκίζω 15.
ὤκισε Aor. Luc. Qu. h. scrib. sit. 31 (2, 42): οἰκίζω 15.
ὠκίσθαι Inf. Aor. Pass. Eur. I. A. 662. 706: οἰκίζω 15.
ὠκίσθην Aor. Pass. -ησαν Isocr. 6, 32: οἰκίζω 15.
ὤκισμαι Perf. Pass. -μένη Pl. Rep. 427, c: οἰκίζω 15.
ὤκισται 3 Sing. Perf. Pass. Pl. Rep. 427, e: οἰκίζω 15.
ὤλεθ' 3 Sing. st. ὤλετο Il. ρ, 411; 642. 655; Od. γ, 235: ὄλλυμι 16.
ὤλεο 2 Sing. Il. ω, 725: ὄλλυμι 16.
ὤλεσα (< ὄλεσα) Aor. 1 Pass. Od. ν, 431; χ, 104: ὄλλυμι 16.
ὠλεσάμην Aor. 1 als Act. Callisthenes: ὄλλυμι 16.
ὤλεσας 2 Sing. Aor. Od. ω, 93: ὄλλυμι 16.
ὠλέσατε 2 Plur. Aor. Aesch. Sept. 1056: ὄλλυμι 16.
ὤλεσε (< ὄλεσε, ὄλεσκε) Aor. Il. λ, 342; ν, 412 B*: ὄλλυμι 16.
ὠλίσθηκα Perf. Hippocr. 3, 222. 227. 243. 250. 260. 380: ὀλισθάνω 17.
ὠλισθήκη Conj. Perf. Hippocr. 3, 243. 250: ὀλισθάνω 17.
ὠλίσθησα Aor. Hippocr. 3, 242: ὀλισθάνω 17.
ὠλλύμην Imprf. Med. Eur. Alc. 633: ὄλλυμι 16.
ὤλλυν Imprf. ἀπ- Soph. O. T. 1454; El. 1360; Pl. Men. 244, e: ὄλλυμι 16.
ὤλλυσαν 3 Plur. Imprf. Aesch. Pers. 461: ὄλλυμι 16.
ὤλλυτο 3 Sing. Imprf. Soph. El. 927; Tr. 652: ὄλλυμι 16.
ὠλόλυξα Aor. ἀν- Aesch. Ag. 587; Eur. Tr. 1000: ὀλωλύζω 18.
ὠλόμεθα 1 Plur. Aor. 1 Ap. Rh. 4, 1259: ὄλλυμι 16.
ὠλόμεσθα 1 Plur. Aor. 1 Med. δι- Aesch. Suppl. 907; ἀπ- Eur. Alc. 825; Hipp. 575: ὄλλυμι 16.
ὠλόμην 1 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ- Soph. El. 677; Eur. Alc. 386; Andr. 71; Hec. 683: ὄλλυμι 16.
ὤλοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Soph. Ant. 171; ἀπο- Xen. An. 1, 2, 25: ἀπόλλυμι 16.
ὠλοφυράμην Aor. Med. üblicher als der pass. Aor. ὠλοφύρθην (386): ὀλοφύρομαι 19.
ὠλοφύρθην (< ὀλοφυράμην) Aor. Pass. weniger üblich als der mediale Aor. (388): ὀλοφύρομαι 19.
ὠλώλεε Plsprf. ἀπ- Xen. Cyr. 6, 1, 2; Dem. 19, 125; 39, 33: ὄλλυμι 16.
ὦμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. συν- aus συνεώμεθα Il. ν, 381: εἶμι 20.
ὦμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 ἀφ- Hom. Hym. 6, 22: ἀφίημι 21.
ὦμνυε 3 Sing. Imprf. Il. τ, 288: ὄμνυμι 22.
ὤμοσα Aor. Od. ξ, 331: ὄμνυμι 22.
ὠμόσσαμεν 1 Plur. Aor. Il. ν, 313: ὄμνυμι 22.
ὠμόσω Aor. Med. δι- Soph. Ai. 1233: διόμνυμι 22.
ὤν (< ἐών) Part. Praes. Aesch. Prom. 62: εἰμί 23.
ὠνάθην (< -ήθην) Aor. Pass. Theocr. 15, 55: ὀνίνημι 24.
ὠνάμην (< ὠνήμην) Aor. 2 Med. Eur. Herc. F. 1368: ὀνίνημι 24.
ὦνασα (< ὤνησα) Aor. Theocr. 5, 69: ὀνίνημι 24.

---

vermuthen. 12 (an- ab)stossen, drängen, stürzen; *Pass.* gestürzt werden; *Med.* von sich stossen, zurückdrängen. 13 öffnen, aufschliessen. 14 bewohnen. 15 erbauen, gründen; *Med.* sich wo ansiedeln. 16 verderben, zerstören, vernichten, tödten; *Med.* zu Grunde gehen, umkommen; verloren gehen. 17 schlüpfen, (aus)gleiten, fallen. 18 die Stimme laut erheben, ein Geschrei zu den Göttern erheben. 19 wehklagen, jammern. 20 senden. 21 weg-, entsenden, 22 (be)schwören, durch den Eid bekräftigen. 23 sein. 24 nützen, helfen, frommen, fördern, unterstützen.

ὠνασεῖται Fut. Med. dor. Lycophr. Fr. 89 (Ahrens): **ὠνέομαι** 1.
ὤνατο 3 Sing. Aor. Med. Il. ϱ, 25: **ὄνομαι** 3.
ὠνειδικώς Part. Perf. Lys. p. 147, 14: **ὀνειδίζω** 3.
ὠνεόμην (< **ἐωνούμην**) Imprf. ion. **-έετο** Her. 3, 139; **-έοντος**, 69; gelegentl. Att. Lys. 7, 4: **ὠνέομαι** 1.
ὠνήθην Aor. Pass. Xen. An. 5, 5, 2; Theocr. 15, 55: **ὀνίνημι** 2.
ὠνήμεθα 1 Plur. Imprf. Eur. Alc. 342: **ὀνίνημι** 2.
ὠνήμην (< **ὠνάμην**) Aor. Med. Theogn. 1380; **-ήμεθα** Eur. Alc.; **-ητο** Pl. Men. 84, c: **ὀνίνημι** 2.
ὤνησα Aor. Pl. Gorg. 512, a; Euthyd. 288, e; **-ατε** Xen. An. 6, 1, 32: **ὀνίνημι** 2.
ὠνησάμην (< **ἐωνησάμην**) Aor. Med. Eupol. Fr. Com. 308; Luc. Herm. 81; Dial. Mort. 4, 1: **ὠνέομαι** 1.
ὤνησο 2 Sing. Imprf.. Aor. 2 Prom. 20: **ὀνίνημι** 2.
ὠνητέος Vb. Pl. Leg. 849, c: **ὠνέομαι** 1.
ὤνητο (< **ἄνητο**) Aor. 2 **ἀπ-** Her. 1, 168; Pl. Men. 84, c: **ὀνίνημι** 2.
ὠνίναντο 3 Plur. Imprf. Pl. Rep. 380, b: **ὀνίνημι** 2.
ὠνίνῃς 2 Sing. Pl. Hipp. mai. 301, c: **ὀνίνημι** 2.
ὠνομάζετο Imprf. Soph. O. T. 1021: **ὀνομάζω** 4.
ὠνόμακα Perf. Pl. Leg. 654, a; Luc. Tim. 52, 168: **ὀνομάζω** 4.
ὠνόμασα Aor. Aesch. Prom. 597: **ὀνομάζω** 4.
ὠνομάσθην Aor. Pass. Isae. 2, 41; Pl. Tim. 63, a: **ὀνομάζω** 4.
ὠνόμασμαι Perf. Pass. **-μέναι**, **-μένος** Eur. I. T. 492; **οι-** Soph. O. C. 61; Thuc. 2, 49: **ὀνομάζω** 4.
ὠνόμηνα Perf. Isae. 3, 33: **ὀνομαίνω** 5.
ὠνοσσάμην Aor. Med. Il. ξ, 95; ϱ, 173: **ὄνομαι** 3.
ὠνούμενεν Aor. Corrin. Fr. 4: **ὀνομαίνω** 5.
ὠνοχόει (< **ἐωνοχόει**) Imprf. Il. α, 598: **οἰνοχοέω**, **-εύω** 6.
ὦξε (< **ὤιξε**) Aor. Il. ω, 457: **οἴγνυμι** 22.
ὤξυγκα Perf. Polyb. 31, 9: **ὀξύνω** 7.
ὤξυμμαι (**-υσμαι**) Perf. Pass. **παρ-** Lys. 4, 8; Aeschin. 1, 43; Dem. 14, 16; **ἀπ-** Polyb. 8, 1: **ὀξύνω** 7.
ὤξυσμαι (< **-υμμαι**) Perf. Pass. Polyb. 1, 22; **συν-** 6. 22: **ὀξύνω** 7.
ὠξυμμένος Part. Perf. Pass. Dem. 14, 16; Aesch. in Tim. p. 68: **ὀξύνω** 7.
ὠξύνθαι Inf. Perf. Pass. **παρ-** Pl. Prot. 333: **παροξύνω** 7.
ὤπασα Aor. Hes. Th. 442; **-ε** Pind. O. 6, 65; 7, 50; Bion. 6 (56), 2: **ὀπάζω** 8.
ὠπίσατο Aor. Med. Qu. Sm. 2, 618: **ὀπίζομαι** 9.
ὦπται Perf. Pass. Dem. 24, 67; **κατ-** Pl. Rep. 432, b: **καθοράω** 10.
ὠπυίεον (< **ὀπυίεον**, **ὤπυον**) Imprf. Il. σ, 383: **ὀπυίω** 11.
ὠπύισμαι (< **ὤπυσμαι**) Perf. Pass. Dionys. Epit. p. 502 (> **ὤπυσμαι**): **ὀπυίω** 11.
ὤπυον (< **ὠπυίεον**, **ὀπυίεον**) Imprf. Luc. Gall. 19: **ὀπυίω** 11.
ὤρα 3 Sing. Praes. Her. 1, 4; 3, 72: **ὁράω** 12.
ὥρᾶτε 2 Plur. Praes. Her. 78: **ὁράω** 12.
ὠργισθε 2 Plur. Aor. Pass. 6: **ὀργίζω** 13.
ὠργίσθη Aor. Pass. Batr. 239; **-ημεν** Lys. 32, 21; **-ητε** [Dem.] 47, 79: **ὀργίζω** 13.
ὤργισμαι Perf. Pass. **-μένος** Pl. Theaet. 194, c: **ὀργίζω** 13.
ὠργίσομαι Fut. Med. **-μένος** Pl. Phaedr. 267, d: **ὀργίζω** 13.
ὠργεόμην Imprf. Med. **-οντο** Dem. 16, 22: **ὀρέγω** 14.
ὤρεγον Imprf. Pind. P. 4, 240: **ὀρέγω** 14.
ὠρέξατο (< **ὀρέξατο**) Aor. Med. Il. ψ, 99: **ὀρέγω** 14.
ὤρεξε Aor. Il. ψ, 406; ω, 102: **ὀρέγω** 14.
ὠρέομεν (< **ὠρῶμεν**) 1 Plur. Imprf. Her. 22, 131: **ὁράω** 12.
ὤρεον (< **ἐώραον**, **ἐώρων**, **ὤρων**)

---

1 kaufen, pachten; feilschen. 2 nützen, helfen, frommen, fördern, unterstützen. 3 tadeln, schelten, schmähen. 4 benennen, herzählen. 5 (be)nennen, (auf)rufen. 6 Wein einschenken, Mundschenk sein. 7 schärfen, spitzig machen. 8 verfolgen, nachsetzen. 9 Rücksicht nehmen auf.. 10 hinunter sehen. 11 eine Frau haben, nehmen. 12 sehen. 13 erzürnen, *Pass.*

Imprf. Her. 4, 3 (▷ ὦρων Bekker): ὁράω 12.

ὦρετο (< ὤροντο) Aor. 2 Med. Il. χ, 102: ὄρνυμι 15.

ὠρέχθην Aor. Pass. -η Luc. Bis. Accus. 29; Dial. Mort. 29, (2, 449); Eur. Hel. 1238; -θήτην Xen. Mem. 1, 2, 16: ὀρέγω 14.

ὤρθωκα Perf. κατ- Luc. Philopatr. 25: ὀρθόω 16.

ὠρθωσάμην Aor. Med. δι- Dem. 33, 11; ὠρθώσαντο Qu. Sm. 4, 511: ὀρθόω 16.

ὠρθώσασθαι Inf. Aor. Med. ἐκαν- Luc. Qu. h. scrib. s. 38 (2, 51): ὀρθόω 16.

ὤρθωται 3 Sing. Perf. Pass. Luc. Catapl. 1, 620; κατ- Luc. Tyrann. 8: ὀρθόω 16.

ὠριγνῶντο 3 Plur. Imprf. Hes. Sc. 190: ὀριγνάομαι 23.

ὦρινα (< ὄρινα) Aor. -ας Od. θ, 178: ὀρίνω 17.

ὦρινεν (< ὄρινεν) Aor. Il. τ, 272: ὀρίνω 17.

ὠρίνθη Aor. Pass. Il. π, 509; vgl. ὀριθείη, -θέντες: ὀρίνω 17.

ὦρισα (< οὔρισα) Aor. Soph. Ant. 452; Eur. Hel. 128; Pl. Leg. 864, e: ὁρίζω 18.

ὡρισάμην Aor. Med. Pl. Phaedr. 263, d; ὡρίσαντο Eur. I. T. 969: ορίζω 18.

ὡρίσθαι Inf. Aor. Pass. Pl. Euthyd. 9, d; ὡρίσθω Thuc. 1, 71; Luc. Merc. 19, 675: ὁρίζω 18.

ὡρίσθην Aor. Pass. Pl. Charm. 171, a: ὁρίζω 18.

ὦρισμαι Perf. Pass. Pl. Euth. 9, c: ὁρίζω 18.

ὡρμάθη Aor. Pass. Soph. El. 197: ὁρμάω 20.

ὡρμᾶτο 3 Sing. Imprf. Pass. Xen. An. 1, 2, 5: ὁρμάω 20.

ὡρμέατο 3 Sing. Imprf. Her. 9, 61: ὁρμάω 20.

ὥρμεον Imprf. Her. 7, 188: ὁρμάω, ὁρμάω 20.

ὡρμέοντο 3 Plur. Imprf. Med. [197]: ὁρμάω, ὁρμάω 20.

ὡρμήθην Aor. Pass. Il. ν, 182; ξ, 486; -ησαν κ, 359; φ, 317; Her. 6, 56; Pl. Phaedr. 255, c; Eur. Alc. 1040; Xen. Cyr. 5, 1, 25; Luc. Men. 3, 458: ὁρμάω 20.

ὡρμηθήτην Dual. Aor. Pass. Il. ε, 12; ρ, 530: ὁρμάω 20.

ὥρμηκα Perf. -αμεν Pl. Leg. 641, d: ὁρμάω 20.

ὥρμημαι Perf. Pass. -μένος Pl. Leg. 962, e B*; -μένους Xen. An. 3, 2, 24: ὁρμάω 20.

ὦρμηνα Aor. -εν Il. φ, 137; -αν Od. β, 156: ὁρμαίνω 19.

ὥρμηντο 3 Plur. Plsprf. Thuc. 2, 9: ὁρμάω 20.

ὥρμησ' Aor. Il. ζ, 338: ὁρμάω 20.

ὡρμησάμην Aor. Med. -αμεν Eur. Bacch. 435: ὁρμάω 20.

ὡρμῆσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Rep. 581, a: ὁρμάω 20.

ὥρμητο 3 Sing. Plsprf. Her. 5, 50: ὁρμάω 20.

ὦρμισα Aor. Od. γ, 11; δ, 785; -αμεν μ, 317: ὁρίζω 18.

ὄρνυε Imprf. ἐπι- Il. ο, 613; Od. φ, 100: ὄρνυμι 15.

ὠρνύμην (< ὀρέοντο) Imprf. Med. Il. π, 63: ὄρνυμι 15.

ὄρνυντο 3 Plur. Imprf. Od. ψ, 131; ω, 496; Od. β, 397: ὄρνυμι 15.

ὄρνυον Imprf. Il. μ, 142: ὀρνύω 15.

ὦρνυτ' Imprf. Od. γ, 405; δ, 307; β, 2; θ, 2: ὀρνύω 15.

ὦρνυτο Imprf. Med. Il. γ, 13. 267; ε, 13 Γ*: ὄρνυμι 15.

ὠρόθῡνα Aor. Lycophr. 693: ὀροθύνω 21.

ὠροθύνετο Imprf. Aesch. Prom. 200: ὀροθύνω 21.

ὠρόθῡνον (< ὀρόθυνον) Imprf. Il. κ, 332: ὀροθύνω 21.

ὄρορον Aor. 2 redupl. gew. trans. Il. β, 146; Od. δ, 712; intrans. Il. ν, 78: ὄρνυμι 15.

ὦρτο 3 Sing. Aor. 2 Med. syne. Il.

---

zürnen. 14 ausstrecken, *Med.* sich strecken, sich ausdehnen. 15 erregen, bewegen, aufwecken; *Med.* sich rühren, sich bewegen. 16 aufrichten, aufrecht stellen; *Med.* sich aufrichten, sich erheben. 17 erregen, erwecken, reizen. 18 (be-, er-, ab)grenzen, festsetzen, sondern, trennen. 19 heftig antreiben, anregen. 20 aufbrechen, sich erheben; darauf loseilen, stürmen; *Med. mit Aor. Pass. und Med.* rasch eilen, aufbrechen. 21 anregen, antreiben, anreizen. 22 öffnen. 23 sich recken, strecken.

ε, 590; Ap. Rh. 1, 156; 306. 557 Aesch. Ag. 957 [150]: ὄρνυμι 1.

ὄρυγμαι (< ὀρώρυγμαι) Perf. Pass. ὑποκατ- Sophr. Fr. 33; u. sp. διώρυκται Luc. Tim. 53: (δι)ορύσσω 2.

ὀρυγμένος Part. Perf. δι- Diod. Sic. 4, 43: ὀρύσσω 2.

ὄρυξα (< ὄρυκα) Aor. Her. 3, 39; Soph. Ai. 624; Thuc. 2, 76: ὀρύσσω 2.

ὠρυξάμην Aor. Med. Her. 1, 186: ὀρύσσω 2.

ὠρῦομαι Med. dep. Callim. Fr. 423; Theocr. 2, 35; Her. 4, 75: ὠρύω 3.

ὠρύομαι Praes. nur Pl. Com. Fr. 2, 659; Dion. Per. 83: ὠρύω 3.

ὠρῦον Imprf. Anth. 11, 31: ὠρύω 3.

ὠρῦσαι 2 Sing. Aor. Med. Pind. O. 9, 109: ὠρύω 3.

ὠρῡσάμην Aor. Med. Theocr. 471: ὠρύω 3.

ὠρύχθην Aor. 1 Pass. Her. 2, 158; Pl. Crit. 118, c: ὀρύσσω 2.

ὠρχέετο Imprf. Her. 6, 129: ὀρχέομαι 4.

ὠρχεῦντο Imprf. Med. Il. σ, 594; Theocr. 6, 44 [181]: ὀρχέομαι 4.

ὤρχησα Aor. ion. Athen. 1, 37: ὀρχέω 4.

ὠρχήσασθαι Inf. Aor. Med. Il. θ, 371: ὀρχέομαι 4.

ὠρχήσατο 3 Sing. Aor. Her. 6, 129: ὀρχέομαι 4.

ὡρῶμεν (< ὡρέομεν, ἑωρῶμεν) 1 Plur. Imprf. Her. 1, 120: ὁράω 5.

ὡρώρει (< ὀρώρειν) 3 Sing. Plsprf. Il. σ, 498; Soph. Ant. 1060: ὄρνυμι 1.

ὦσα Aor. Od. ι, 488; -αντες Lys. 1, 24; vergl. ὦσαι: ὠθέω 6.

ὦσαι Inf. Aor. Il. ν, 688; Qu. Sm. 8, 169; 13, 176: ὠθέω 6.

ὠσαίατο 3 Plur. Aor. Eur. I. T. 326: ὠθέω 6.

ὦσαιμεν 1 Plur. Opt. Aor. Il. π, 45: ὠθέω 6.

ὦσαισθε 2 Plur. Opt. Aor. Il. λ, 803: ὠθέω 6.

ὦσαιτε 2 Plur. Opt. Aor. Il. ε, 691: ὠθέω 6.

ὦσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. Med. Il. π, 655; ἀπ- Soph. El. 1325; Eur. Hec. 742: ὠθέω 6.

ὠσάμεθα 1 Plur. Aor. 1 Il. θ, 295: ὠθέω 6.

ὠσάμην Aor. Med. ὠσάμενος in ἀπ- Eur. Med. 1402; ὠσάμεναι Thuc. 8, 25; Her. 8, 3; Incert. Id. 3 (Theocr. 21), 21; vgl. ὠσάμεθα: ὠθέω 6.

ὦσαντο 3 Plur. Aor. Med. Il. π, 592; Qu. Sm. 6, 363: ὠθέω 6.

ὦσασθαι Inf. Aor. Med. Il. μ, 430; ο, 418; Her. 7, 136; ἀπ- Eur. Heracl. 1242; Thuc. 3, 44; Dem. 19, 317: ὠθέω 6.

ὦσασκε Imprf. iter. Od. λ, 599: ὠθέω 6.

ὦσατο 3 Sing. Aor. Med. Il. ζ, 62: ὠθέω 6.

ὠσέμεν Inf. Fut. ἀπ- Il. π, 367: ὠθέω 6.

ὦσεν 3 Sing. Aor. ἀπ- Il. ρ, 629; Hym. 2, 204; Qu. Sm. 11, 234: ὠθέω 6.

ὦσῃ 3 Sing. Conj. Aor. κατα- Il. ν, 138; Qu. Sm. 2, 381; Soph. Phil. 1121: ὠθέω 6.

ὦσησθε 2 Plur. Conj. Aor. Med. ἀπ- Thuc. 1, 37: ὠθέω 6.

ὠσθ(ῆ) Aor. 1 Pass. ὠσθῇ in ἀπ- Thuc. 5, 45; ὠσθείς Xen. Cyneg. 10, 18; Pl. Tim. 60, c; -θῆναι in ἀπ- O. T. 670; Luc. De Merc. 40, 700: ὠθέω 6.

ὠσθήσομαι Fut. Pass. -ει Eur. Med. 335; -ομαι in ἐξ- Dem. 24, 61: ὠθέω 6.

1) ὦσιν (< ἔωσιν) 3 Plur. Conj. Praes. Od. ω, 491 [276]: ὠθέω 6.

2) ὦσιν Dat. Part. Thuc. 6, 85; Xen. Hell. 5, 3, 20; Dem. 18, 227: εἰμί sein.

ὦσμαι (< ἔωσμαι) Perf. Pass. ἀπωσμένος Her. 5, 69: ἀπωθέω 6.

ὦσομαι Fut. ἀπ- Soph. El. 944; Pl. Rep. 366; δι- Eur. Andr. 869: ὠθέω 6.

ὠστέον Vb. ἀπ- Eur. H. F. 294: ὠθέω 6.

ὠστιοῦμαι Fut. Ar. Ach. 844; Plut. 330; Luc. Lexiphr. 4: ὠστίζω 7.

ὠστός Vb. ἀπωστός Soph. Ai. 1019: ἀπωθέω 6.

ὠσφράνθην Aor. Pass. Philem. Com. Fr. 4, 27; Machon. Athen. 13, 577;

---

1 erregen, bewegen, aufwecken; *Med.* sich rühren, sich bewegen. 2 (auf-, aus)grahen. 3 heulen, brüllen, laut schreien. 4 in Bewegung setzen; *Dep. Med.* in Bewegung sein, tanzen, springen. 5 sehen. 6 (an-,

Hipp. 1, 468; Aristot. de Anim. 2, 12: **ὀσφραίνομαι** 8.

ὡσφρησάμην Aor. Med. Arat. 955; Aelian, H. A. 5, 49: **ὀσφραίνομαι** 8.

ὡσφρόμην Aor. 2 Med. Ar. Ach. 179; Philem. Com. Fr. 2, 422: **ὀσφραίνομαι** 8.

ὦσω (< **ὠθήσω**) Fut. Pl. Rep. 415; Eur. Andr. 344; Hel. 1564; **ἀπ-** Il. **θ**, 96: **ὠθέω** 6.

ὤτρῡνα Aor. Od. **ρ**, 430; Il. **η**, 219: **ὀτρύνω** 9.

ὦτρυνον Il. **η**, 420: **ὀτρύνω** 9.

ὠτρυνόμην Imprf. Med. Od. **ρ**, 183: **ὀτρύνω** 9.

ὠφειλήκειν Plsprf. Dem. 45, 33: **ὀφείλω** 15.

ὠφείλησα Aor. Ar. Av. 115; **ἐπ-** Thuc. 8, 5: **ὀφείλω** 10.

ὤφειλον Imprf. Hes. Op. 174; Fragm. 172: **ὀφείλω** 10.

ὠφελεῖσθαι Inf. Aor. Med. Thuc. 6, 88; Xen. Oec. 20, 29; 21, 139: **ὠφελέω** 15.

ὠφελεῖται 3 Sing. Praes.: **ὠφελέω** 15.

ὤφελεν 3 Sing. Aor. 2 Eur. I. A. 70: **ὀφέλλω** 11.

ὤφελες 2 Sing. Aor. 2 Ar. Thesm. 865: **ὀφέλλω** 11.

ὠφελήθην Aor. Pass. **-θῆ** Thuc. 6, 12; **-θῆναι** Thuc. 5, 90; Dem. 50, 15: **ὠφελέω** 15.

ὠφεληθήσομαι Fut. Pass. Lys. 29, 4 (**374**): **ὠφελέω** 15.

ὠφέληκα Perf. Pl. Rep. 599, e: **-ήκη** Plsprf. Ap. 31, d: **ὠφελέω** 15.

ὠφεληκέναι Part. Perf. Aesch. Prom. 222: **ὠφελέω** 15.

ὠφέλησ- Aor. **-ειεν** Isocr. 13, 21; 15, 214; **-αιμεν** 2, 12; **-ῆσαι** 2, 53; Xen. An. 1, 3, 6: **ὠφελέω** 15.

ὠφελήσομαι Fut. Med. Xen. Mem. 3, 11, 3; Xen. Cyneg. 12, 1 (**374**): **ὠφελέω** 15.

ὠφελήσω Fut. Xen. Cyr. 5, 4, 32; Isocr. 10, 25: **ὠφελέω** 15.

ὠφελητέος Vb. Xen. Mem. 2, 1, 28: **ὠφελέω** 15.

ὤφελλον (< **ὄφελλον**) Imprf. Il. **ξ**, 84; **ω**, 764: **ὀφείλω** 10.

ὠφελοίην Opt. Aor. 2 Xen. An. 1, 3, 4; Mem. 3, 6, 15; **-οίη** Thuc. 8, 23: **ὠφελέω** 15.

ὠφελοίμην Opt. Aor. 2 Med. Isocr. 15, 98: **ὠφελέω** 15.

ὠφέλοιμι Opt. Aor. 2 Soph. Ant. 552: **ὠφελέω** 15.

ὠφέλουν Imprf. Eur. Phoen. 402: **ὠφελέω** 15.

ὦφθαι Inf. Aor. Pass. **περι-** Dem. 19, 66: **ὁράω** 5.

ὤφθην Aor. 1 Pass. Lys. 19, 55; **-θης** Eur. H. F. 593; Bacch. 823; Ar. Av. 680; **-η** Thuc. 3, 33; **-ημεν** Eur. I. T. 933; **-ητε** in **παρ-** Luc. Dial. Mar. 1, 2 p. 288; **-ησαν** Lys. 7, 3; Thuc. 4, 74: **ὁράω** 5.

ὄφλε Aor. 2 Pl. Ap. 34, a: **ὀφλισκάνω** 12.

ὄφληκα Perf. Ar. Nub. 34; **-κέναι** Dem. 19, 280; **-κότος**, **-κότι** Dem. 24, 30; **-κότα** Dem. 24, 169; **-κότες** 4, 42: **ὀφλισκάνω** 12.

ὀφλήκῃ 3 Sing. Conj. Perf. Ar. Av. 1457: **ὀφλισκάνω** 12.

ὀφλήκοι 3 Sing. Opt. Perf. Lys. 23, 3: **ὀφλισκάνω** 12.

ὄφλημαι Perf. Pass. **-μένην** Dem. 29, 55: **ὀφλισκάνω** 12.

ᾤχατο 3 Sing. Aor. **ἐπ-** Il. **μ**, 340 (> **ἐπώχατο** Wolf): **οἴχομαι** 13.

ὠχέεσκον Imprf. iter. Od. **λ**, 619: **ὀχέω** 14.

ὤχετο (< **ὀχεῖτο**) Imprf. Xen. Cyr. 7, 3, 4: **ὀχέω** 14.

ᾤχεο 2 Sing. Imprf. Od. **π**, 24; **ρ**, 42: **οἴχομαι** 13.

ᾠχετο 3 Sing. Imprf. Il. **α**, 380; **-τ' ξ**, 361: **οἴχομαι** 13.

ᾤχηκα Perf. **παρ-** Il. **κ**, 252: **οἴχομαι** 13.

ὀχήσω Fut. Aesch. Prom. 143: **ὀχέω** 14.

ὤχθησαν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. **α**, 570; **ο**, 101: **ὀχέω** 14.

ᾠχόμην Aor. Med. **-μεθα** Od. **ρ**, 109; **-οντο** **ω**, 225: **οἴχομαι** 13.

ᾤχωκε Perf. Aesch. Pers. 13: **οἴχομαι** 13.

ὤψαι 2 Sing. Perf. Pass. Dem. 18, 263: **ὁράω** 5.

---

ab)stossen, drängen, forttreiben. 7 hin und her stossen, treiben, drängen. 8 zu riechen geben, riechen lassen. 9 anregen, anspornen, aufmuntern. 10 schuldig sein, zu bezahlen haben. 11 vergrössern, mehren, erhöhen. 12 **ὄφλω**, **ὀφλισκάνω** schuldig sein, beschuldigt werden. 13 gehen, kommen, dahinfahren. 14 **ὀχέω** tragen, fortbewegen, bringen, führen. 15 nutzen, helfen, unterstützen, beistehen.

I.

Verzeichniss

der

Declinations- und Conjugations-Endungen.

S. Vorrede.

A.

α Fallform des Nom. u. Acc. Plur. der Stämme auf **ατ-**: Nom. **ας**: *γέρα*: *γέρας* [18, 7, 1].

ᾱ (< *αο, έω, ω*) Gen. Sing. d. Subst. auf **ας** u. **ης** dor. [15, 3, 3].

α Dual. der 1 Decl. [15, 4].

ᾰ Nom. u. Acc. Pl. der N. contr. auf **έον**.

α(υ)- Stammform des Nom. **αυς**: *γρᾱός, ἡ γρᾱῦς*.

α 2 Sing. Imper. Praes. u. 3 Sing. Imperf. der V. contr. auf **άω**, aus **αε**: *τίμ(α-ε)α, ἐτίμ(α-ε)α*.

1) **ᾷ** 3 Sing. Praes. *Ind.* der V. contr. auf **άω**, aus **άει**: *τιμ(ά-ει)ᾷ*; im *Conj.* aus **αη**: *τιμ(ά-η)ᾷ*.

2) **ᾷ** 2 Sing. Praes. Indic. u. Conj. Med. der V. contr. auf **άω**, aus **άῃ**: *τιμ(άῃ)ᾷ*.

άᾳ 3 Sing. Praes. contr. aus **άει** mit vorgeschlagenem langen **ᾱ** in *μνάᾳ* [34, 6, 1; ***201***].

άᾳ 3 Sing. des Fut. att. mit vorgeschlag. **α** [***134***] (***157***. ***159***).

αων Inf. Fut. aus **αε[ι]ν** mit vorgeschlag. **α**: *ἐλάων* [34, 6, 2; ***202***].

άᾳς 2 Sing. contr. aus **άεις** mit vorgeschlag. **α** [34, 6, 1; ***201***].

άασθαι Inf. Pass. contr. aus **άεσθαι** mit vorgeschlagenem **α** [34, 6, 1; ***201***].

άασιν 3 Pl. Perf. mit Verkürz. des vorangeh. Voc. [29, 3, 2; ***62***].

άατε 2 Plur. Perf. in verkürzter Form; in *γεγᾱάτε* [29, 3, 1; ***61***].

αδ Stammform des Nom. **ας**: *λαμπάδος, ἡ λαμπάς*.

α-ε 2 Sing. Imper.

αε 3 Sing. Imperf. der V. auf **άω** mit kurzem **α** [34, 5, 2, a), b); ***192*** a. b.]; **αον** 1 Sing.

αει 3 Sing. Praes. der V. auf **άω** uncontr. mit langem **α** [34, 5, 1; ***191***; mit kurzem **α** [34, 5, 2 a) b) c); ***192*** a. b. c].

ά-ε-σθε 2 Plur. Imper. Med.

α-έ-σθω 3 Sing. Imper. Med.

α-έ-σθων(< *α-έ-σθωσαν*) 3 Plur. Imper. Med.

α-έ-σθωσαν(< *α-έ-σθων*) 3 Plur. Imper. Med.

άεσσιν, άσσιν, άσιν Fallform des Dat. Plur. der Stämme auf **ατ** [18, 7, 1].

ά-ε-ται 3 Sing. Praes. Med.: **ά-ο-μαι** 1 Sing.

1) **ά-ε-τε** 2 Plur. Imper.

2) **ἄετε** 2 Plur. Imperf. der V. auf ἄω uncontr. mit langem ᾱ̃ [34, 5, 2 a); ***192a***].

ἀ-ε-το 3 Sing. Imperf. Med.: **α-ο-μην** 1 Sing.

α-έ-τω 3 Sing. Imper.

α-έ-τωσαν (<**α-ό-ντων**) 3 Plur. Imper.

ἀ-η 3 Sing. Conj.: **α-ω** 1 Sing.

ἀ-η-ται 3 Sing. Conj. Med.: **α-ω-μαι** 1 Sing.

ἀϑι verkürzte Form des Imper. Perf. [29, 3, 1. 2; ***61. 62***].

αιδ Stamm von Nom. auf **αις**.

αιην verkürzte Form des Opt. Perf. in **τεϑναίην** [29, 3, 1. 2; ***61. 62***].

1) **αις** Inf. Praes. dor. der Verba auf ἄω [34, 7, 5; ***212***].

2) **αις** (<**αισιν, ηισιν, ηισι, ης, αῖς**) gew. Dat. Plur. der 1. Decl. u. aeol. Acc. Pl. [15, 6, 4].

αῖς (**αισιν, ηισιν, ηισι, ης, ασιν**) Dat. Plur. [15, 6, 2].

αισα Fem. Part. dor. st. **ασα** [33, 1, 10; ***164***].

αισιν (<**ησιν, ηισι, ης**) ursprüngl. Dat. Plur. der 1 Decl. [15, 6].

αιτ- Stamm von Nom. auf **αις**.

αμεν 1 Plur. Perf. in verkürzter Form: in **μέμαμεν**: [29, 3, 2; ***61***].

ἄμεν, ἄμεναι verkürzte Form des Inf. Perf. [29, 3, 1. 2; 30, 2, 2; ***61. 62***].

ᾶμες 1 Plur. Praes. dor. st. **ωμεν** contr. aus **ἀομες** [34, 7, 2; ***209***].

1) **αν** Stamm von Nom. auf **ᾱν**.

2) **αν-** Stammform des Nom. **ας**: **μέλᾱνος, μέλᾱς**.

3) **αν** dor. Form der dual. Endung **ην** [***155***].

1) **ᾶν** Gen. Plur. der 1 Decl. dor. [15, 5 u. 6].

2) **ᾶν** Gen. Plur. der 3 Decl. dor. [17, 4, 10].

3) **ᾶν** Inf. Praes. der V. contr. auf **ἀω**, aus **ἀειν**: **τιμ(ά-ειν)ᾶν**.

ανα, ᾶναι Aor. 1 der V. auf **αίνω**, dor. [34, 10, 3, ***223***].

1) **αντ** Stammform des Nom. **αν**: **παντός, τὸ πᾶν**.

2) **αντ** Stammform des Nom. **ας**: **γίγαντος, ὁ γίγας**.

αντι dor. Form der 3 Plur. [33, 1, 7; ***161***].

ᾶντι Praes. dor. contr. aus **ἀοντι** [34, 7, 2; ***209***].

αο (< **εω, ᾱ̃**) Gen. Sing. der Subst. auf **ας** u **ης** [15, 3, 3].

άοιεν 3 Plur. Opt. Praes. der V. auf ἄω mit langem **α** [34, 5, 2, b); ***192b***]; **αοι** 1 Sing.

άοιμεν 1 Plur. Imperf. der V. auf ἄω mit langem ᾱ̃ [34, 5, 2 b; ***192b***].

άοιντο 3 Plur. Opt. Praes.: **α-οί-μην** 1 Sing.

άοιτο 3 Sing. Opt. Praes.: **α-οί-μην** 1 Sing.

αον Imperf. der V. auf **ἀω** mit langem **ᾱ̃** [34, 5, 2 a. b; ***192*** a. b].

αοντ- Stammform des Part. auf **ἀων** der V. auf ἄω uncontr. [34, 5, 2, c; ***192 c***].

άοντα Part. Praes. der V. auf ἄω uncontr. mit langem ᾱ̃ [34, 5, 1; ***191***]; mit kurzem **ᾰ** [34, 5, 2, c); ***192***, c].

άονται 3 Plur. Praes. Pass. der V. auf ἄω uncontr. mit langem **α** [34, 5, 2, b; ***192***, b].

άοντε Part. Dual. der V. auf ἄω uncontr. mit kurzem **α** [34, 5, 1; ***191***].

αοντο 3 Plur. Imperf. der V. auf ἄω uncontr. mit langem ᾱ̃ [34, 5, 2, b; ***192*** b].

αοντων (**α-έ-τωσαν**) 3 Plur. Imper.

αος Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf **ατ-** Nom. **ας** [18, **7**, 1].

άου 2 Sing. Imper. Med.

άουσα Fem. Part. der V. auf ἄω uncontr. mit langem ᾱ̃ [34, 5, 2, b); ***192*** b].

ἀουσι 3 Plur. Praes. der V. auf ἀω uncontr. mit kurzem α [34, 5, 2, a), b), c); **192** a, b, c].

αρ Stammf. des Nom. αρ: ἄαρος, ἄαρ.

ᾱς dor. Acc. Plur. mit kurzem ᾱ [15, 6, 4].

ας 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf ἀω, aus ασς: ἐτίμ(α-εσ)ας.

1) ᾷς 2 Sing. Conj. Praes. der V. contr. auf ἀω, aus ἀης: τιμ(ά-ης)ᾷς.

2) ᾷς 2 Sing. Ind. Praes. der V. contr. auf ἀω, aus ἀεις: τιμ(α-εις)ᾷς.

ασαν 3 Plur. Plusprf. in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; **61. 62**].

ᾶσθαι Praes. Inf. der V. contr. auf ἀω, aus ἀεσθαι: τιμ(ά-ε)ᾶ-σθαι.

1) ᾶσθε 2 Plur. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf ἀω, aus ἀεσθε, ἀησθε: τιμ(ά-ε)ᾶ-σθε, τιμ(ά-η)ᾶ-σθε.

2) ᾶσθε 2 Plur. Praes. Imper. u. Imperf. M. der V. contr. auf ἀω, aus ἀεσθε: (ἐ)τιμ(ά-ε)ᾶ-σθε.

ἀσθω 3 Sing. Praes. Imper. der V. contr. auf ἀω, aus αέσθω: τιμ(α-έ)ά-σθω.

ἀσθων 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ἀω, aus αέσθων: τιμ(α-έ)ά-σθων.

ἀσθωσαν 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ἀω, aus αέσθωσαν: τιμ(α-έ)ά-σθωσαν.

1) ᾶσι(ν) (< αισιν, ῃσιν, ησι, ης) Dat. Plur. d. 1 Decl. altatt. [15, 6, 3].

2) ασι(ν) (< ασσι(ν), ασσι(ν)) Fallform des Dat. Plur. d. Stämme auf ατ- [18, 7].

ᾶσι 3 Plur. Perf. in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; **61. 62**].

ἄσσιν (< ἄεσσιν, ἄσιν) Fallf. des Dat. Plur. der Stämme auf ατ- [18, 7, 1].

ἀσω, ἀσομαι, ασα bei den Doriern auch themat. Ch. der V. auf ἀω, zuw. auch der auf ἐω [27, 3, 2; **13**].

ατ-(α[ρ]τ-) Stammform des Nom. αρ: φρέατος: τὸ φρέαρ.

(μ)ατ- Stamm der Nom. auf (μ)α.

ανται 3 Plur. für νται in der pass. Formation; nicht in den Fut., im Ind. Aor. 1 Med. u. den Conj. [30, 4, 1—12; **100**]; in der att. Prosa (**118**).

ᾶται 3 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf ἀω, aus ἄεται, ἄηται: τιμ(ά-ε)ᾶται, τιμ(ά-η)ᾶται.

1) ᾶτε 2 Plur. Ind. u. Imper. Praes. u. 2 Plur. Imperf. der V. contr. auf ἀω, aus ἄετε: τιμ(ά-ε)ᾶτε.

2) ᾶτε 2 Plur. Conj. Praes. der V. contr. auf ἀω, aus ἀη: τιμ(ά-η)ᾶτε.

1) ἄτην 3 Dual. Imperf. der V. contr. auf ἀω, aus αέτην: ἐτιμ(α-έ)άτην.

2) ἄτην 3 Dual. Plusperf. in verkürzter Form in γεγάτην [29, 3, 2; **62**].

ατο 3 Plur. für ντο in der pass. Formation [30, 4, 1—12; **100**].

ᾶτο 3 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf ἀω, aus ἄετο: τιμ(ά-ε)ᾶ-το.

1) ἄτω 3 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf ἀω, aus αέ-τω: τιμ(α-έ)ά-τω.

2) ἄτω verkürzte Form des Imper. Perf. [29, 3, 1. 2; **61. 62**].

ἄτωσαν (< ώντων) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf ἀω, aus αέτωσαν: τιμ(α-έ)ά-τωσαν.

ἄντα Fem. Part. Perf. mit Verkürz. des vorang. Voc. [29, 3, 2; **62**].

1) ἀων (< ἐων, ᾱν) Gen. Plur. der 1 Decl. [15, 5].

2) ἀων Fallform des Gen. Plur. der Stämme auf ατ-: Nom. ας [18, 7, 1].

3) ἄων Part. Praes. der V. auf ἀω uncontr. mit langem ᾱ [34, 5, 1;

191; mit kurzem ᾰ [34, 5, 2, a), b), c); ***192*** a-c].

ἀωνται 3 Plur. Conj. Med.: ἀ-ω-μαι.

ᾰ̓ώς Part. Perf. mit ausgefallenem ϰ und Verkürzung des vorangehenden Vocals [29, 3, 2; ***62***].

ἀωσι 3 Plur. Praes. contrah. aus αονσι mit vorgeschlagenem α [34, 5, 9; ***199***].

ἀ-ω-σι(ν) 3 Plur. Conj.: α-ω 1 Sing.

ᾰ̓ῶτ- Stamm des Part. Perf. mit Verkürzung des vorangehenden Vocals [29, 3, 2; ***62***].

B.

β Stammform des Nom. auf ψ: ***χάλυβος, χάλυψ.***

Γ.

γ Stammform des Nom. auf ξ: ***φλογός, ἡ φλόξ.***

Δ.

δε locales Suffix, auf die Frage „wohin" οἰκόνδε nach Hause [19, 4; C. § 178].

E.

ε 2 Sing. Imper. Praes. u. Aor. 2.

ε(ν) 3 Sing. Imperf. u. Aor. 2: ον 1 Sing.

1) ε(σ)- Stammform des Nom. ες: σάφους, σαφές N.

2) ε(ϛ)- Stammform des Nom. ος: γένους, τὸ γένος.

3) ε(ϛ)- Stammform des Nom. ης: τριήρους, ἡ τριήρης.

ε(υ) Stammform des Nom. ευς: φονέως, ὁ φονεύς.

1) εα Acc. Sing. der 1 Decl. auf ης heteroel. nach der 3. gebildet [15, 7, 1].

2) εα Fallform des Acc. Sing. der Stämme auf ε(ϛ): Nom. ης [18, 1].

3) έα (< ῆα) Fallf. des Acc. Sing. der Stämme auf ε(υ). Nom. εύς.

4) εα (< ειν) 1 Sing. Plsprf. ep. u. ion.: ᾔδεα, πεποίθεα [***122***].

έαι 2 Sing. der V. auf έω mit ausgestossenem ε πνιέαι st. -έεαι [30, 3, 1; ***89***].

1) εας Fallform des Acc. Plur. der Stämme auf ν: Nom. νς [18, 6].

2) εας (< ειϛ) 2 Sing. Plsprf. ep. u. ion.: ἐτεθνήπεας [***122***].

έαται (< ανται) Plur. für νται in der pass. Formation [30, 4, 7; ***107***].

έατε 2 Plur. Plsprf. ion. συνηδέατε Her. 9, 58 [***122***].

έατο (< ατο) 3 Plur. für ντο in der pass. Formation [30, 4, 7; ***107. 108***].

ε-ε 3 Sing. Imperf. u. 2 Sing. Imper. Praes.: ε-ον 1 Sing.

εε(ν) (< ει) 3 Sing. Plsprf. ep. u. ion.: ᾔδεε(ν) [***122. 123***].

ε-ει 3 Sing. Praes.: έ-ω 1 Sing.

έει, έεις als Fut. ohne σ [29, 2, 4; ***58***].

έειν (< εῖν) Inf. Aor. 2: πιέειν, ἰδέειν [***124***]; **2**) Inf. Fut. att. [***135***].

1) εες Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf ε(ϛ): Nom. ης [18, 1] τριήρεες, τριήρης.

2) εες Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf υ: Nom. υς [18, 6] πήχεες, πῆχυς.

3) έες (< ῆες) Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf ε(υ): βασιλέες, -εύς.

έεσθαι Inf. 1) Fut. att. Med. ὀλέεσθαι Il. ο, 700, 2) Fut. dor. in πεσέεσθαι Il. ι, 235 [***138***].

έεσθε 2 Plur. Imper. Med.

εέσθω 3 Sing. Imper. Med.

εἑσθων(ε-ἑ-σθωσαν) 3 Plur. Imper. Med.

εἑσθωσαν(ε-ἑ-σθωσ) 3 Plur. Imper. Med.

1) ἕεται 3 Sing. Praes. Med. ἑ-ομαι 1 Sing.

2) ἕεται 3 Sing. Fut. dor. Med. in πεσἑεται [138].

ἕετε 2 Plur. Imper.

ἕετο 3 Sing. Imperf.: ε-ὁ-μην 1 Sing.

εἑτω 3 Sing. Imper.

εἑτωσαν(ε-ὁ-ντων) 3 Plur. Imper.

ἑ-η 3 Sing. Conj.: ἑ-ω 1 Sing.; ἑῃ in den V. selten oder nie contr. bei Hom. u. Her. [34, 4; 186].

ἑηται 3 Sing. Conj. Med.: ἑ-ω-μαι 1 Sing.

1) ει 3 Sing.: ω 1 Sing.

2) ει 3 Sing. Imperf. der V. contr. auf ἑω, aus εε: ἐποί(ε-ε)ει.

3) ει 2 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf ἑω, aus εε: ποί(ε-ε)ει.

1) εῖ Fallform des Dat. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18, 1].

2) εῖ Fallform des Dat. Sing. der Stämme auf υ: Nom. υς [18, 6].

3) εῖ Dat. Sing. der 1 Decl. auf ης heteroclit. nach der 3. gebildet [15, 7, 1].

1) εῖ, ἑῖ (< εϊ, ῆϊ) Fallf. des Dat. Sing. der Stämme auf ε(υ): εύς [18, 4].

2) εῖ 3 Sing. Praes. Ind. der V. contr. auf ἑω, aus ἑει: ποι(ἑ-ει)εῖ.

εῖαι 2 Sing. aus ἑεαι [34, 3, 8; 185].

εῖας Fallf. des Acc. Pl. in ἐνκλεῖας Stamm εε(ς): Nom. ἑης.

ειδ- Stammform des Nom. ειϛ: κλειδός, κλεῖς.

εἵη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pass.: εἵην 1 Sing.

εἵῃ (< ἥῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Pass.: μιγεἵῃ [125].

εἱῆϛ 2 Sing. Conj. Aor. Pass.: δαμεἱῆϛ (-ῆῃϛ) [126].

εἵησαν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Pass.: εἵην 1 Sing.

εῖν Inf. Praes. der V. contr. auf ἑω, aus ἑειν: ποι(ἑ-ειν)εῖν.

ειο, εῖο 2 Sing. der hist. Temp. bei Hom. gedehnt aus εο nur in ἔρειο Il. λ, 611 u. σπεῖο κ, 285 [30, 3, 4; 92].

εῖος (< ῆος) Fallf. des Gen. Sing. der Stämme auf εε(ϛ) Nom. εης.

ειότ- Stamm des Part. Perf. ειώϛ in verkürzter Form [29, 3, 1, 2; 61. 62].

ειρ- Stammform des Nom. ειρ: χειρός, χείρ.

ειϛ 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf ἑω, aus εες: ἐποί(ε-ες)ειϛ.

εῖϛ 2 Sing. Praes. Ind. der V. contr. auf ἑω, aus ἑεις: ποι(ἑ-εις)εῖϛ.

εἵσθαι Praes. Inf. der V. contr. auf ἑω, aus ἑεσθαι: ποι(ἑ-ε)εί-σθαι.

εῖσθε 2 Plur. Ind. u. Imper. Praes. u. Imperf. Med. der V. contr. auf ἑω, aus ἑεσθε: (ε)ποι(ἑ-ε)εῖ-σθε.

εἵσθω 3 Sing. Praes. Imper. der V. contr. auf ἑω, aus εἑσθω: ποι(ε-ἑ)εί-σθω.

εἵσθων 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ἑω, aus εἑσθων: ποι(ε-ἑ)εί-σθων.

εἵσθωσαν 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ἑω, aus εἑσθωσαν: ποι(ε-ἑ)εί-σθωσαν.

εῖται 3 Sing. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf ἑω, aus ἑεται: ποι(ἑ-ε)εῖ-ται.

εῖτε 2 Plur. Ind. u. Imper. Praes. sowie Imperf. der V. contr. auf ἑω, aus ἑετε: ποι(ἑ-ε)εῖ-τε.

εῖτὸ 3 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf ἑω, aus ἑετο: ποι(ἑ-ε)εῖ-το.

εἵτω 3 Sing. Imper. Praes. der V.

contr. auf ἑω, aus εέ-τω: ποι(ε-έ) εί-τω.

εἰτων 3 Dual. Imper. Praes. der V. contr. auf ἑω, aus εέτων: ποι(ε-έ)-εί-των.

εἰτωσαν (<οὑντων) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf ἑω, aus εέτωσαν: ποι(ε-έ) εί-τωσαν.

εἰω 1 Sing. Conj. Aor. Pass.: δαεἰω [126].

ειῶτ- Stammform des Part. Perf. ειώς in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; 61. 62].

1) εν Stammform des Nom. ην: λιμένος, ὁ λιμήν.

2) εν Stammform des Nom. εν: ἄρρενος, ἄρρεν.

3) εν Stammform des Nom. εις: ἑνός, εἷς.

4) εν Inf. Act. dor. st. ειν [162].

5) εν 3 Plur. Pass. bei Dichtern neben ησαν [30, 5, 1. 2; 114. 115].

1) εντ- Stammform des Nom. εν: λυθέντος, λυθέν.

2) εντ- Stammform des Nom. εις: λυθέντος, λυθείς.

1) εο (<εν) 2 Sing. der hist. Temp.

2) έο 2 Sing. Imprf. der V. auf έω mit ausgestossenem ε: ποιέο, st. -έεσο [34, 3, 5; 93].

1) έοι in den Verbis selten od. nie contr. bei Hom. u. Her. [34, 3, 8; 186].

2) έοι 3 Sing. Opt. Praes. der V. auf ἑω: έ-οι 1 Sing.

έοιεν 3 Plur. Opt. Praes. der V. auf ἑω: έ-οιμι 1 Sing.

έοιντο 3 Plur. Opt. Praes. der V. auf ἑω: ε-οί-μην 1 Sing.

έοιτο 3 Sing. Opt. Praes. der V. auf ἑω: ε-οί-μην 1 Sing.

εον 3 Plur. Imperf. der V. auf έω: ε-ον 1 Sing.

εονται 3 Plur. Praes. Med. der V. auf έω: έ-ο-μαι 1 Sing.

έοντο 3 Plur. Imperf. der Verba auf ἑω: ε-ό-μην 1 Sing.

εόντων (ε-έ-τωσαν) 3 Plur. Imper. der Verba auf έω.

1) εος heterokl. als Gen. Sing. der 1 Decl. auf ης [15, 7, 1].

2) εος Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18].

3) έος (<ῆος) Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf ε(υ): Nom. εύς.

4) εος Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf υ: Nom. ύς [18, 6].

έ-ου 2 Sing. Imper. Med. der V. auf έω.

έ-ου-σι(ν) 3 Plur. Praes. der V. auf έω: έ-ω 1 Sing.

ερ- Stammf. des Nom. ηρ: αἰθέρος, αἰθήρ.

εσθε 2 Plur. Praes. u. Aor. 2 Imper. Med.

έσθω 3 Sing. Imper. Praes. u. Aor. 2 Med.

έσθωσαν 3 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2 Med.

εσι Fallf. des Dat. Plur. der Stämme auf υ: Nom. ύς [18, 6].

εσι(ν) (<εσσι, σσι, σι) Dat. Plur. selten bei Homer.

εσσι (<εσι, σι) ursprüngl. Dat. Plur. [17, 4].

εται 3 Sing. Praes. Med.: ομαι 1 Sing.

ετε 2 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2.

ετο 3 Sing. Imperf. und Aor. 2 Med.: όμην 1 Sing.

έτω 3 Sing. Imper. Praes. u. Aor. 2.

έτωσαν (<όντων) 3 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2.

ευ (<εο) 2 Sing. der hist. Temp. bei Her. neben εο [30, 3, 4; 92].

ευ, ευν Imperf. der Verba auf όω bei Her. [34, 8, 3: 216].

εῦ (<έο) 2 Sing. Imper. der Verba auf έω für έο zuw. bei Her. [30, 3, 6; 94].

εῦμαι (< έομαι) 1 Sing. 1) des Praes. Pass. der V. contr. auf έω ion. aus έομαι 2) des Fut. dor. der Formen auf ίσω, ιῶ [136 (157. 158); 34, 3, 4].

(ξ, σ)εῦμεν 1 Plur. Fut. dor. [33, 2; 166].

εύμενος Part. Praes. Pass. contr. aus ευόμενος [34, 3, 4; 181].

εύμην 1 Sing. Imperf. contr. aus ευόμην [34, 3, 4; 181].

ευν 1 Sing. u. 3 Plur. Imperf. contr. aus εον [34, 3; 3, 1; 177. 178].

εῦντα, εῦντας, εῦντες Part. contr. aus έοντα, έοντας, έοντες [34, 3, 3; 180].

εῦνται 3 Plur. Praes. Pass. contr. aus έονται [34, 3, 4; 181].

εῦντι 3 Plur. Fut. dor. [33, 2; 166].

1) εῦντο 3 Plur. Imperf. Pass. contr. aus έοντο [34, 3, 4; 181].

2) εῦντο Imperf. der V. auf όω bei Her. [34, 8, 3; 216].

εῦντος Part. der Verba auf όω bei Her. [34, 8, 3; 216].

ευς Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18, 2, 2].

εῦσαν s. u. εῦσι.

1) εῦσι 3 Plur. contr. aus έουσι Hom. selten; ebenso εῦσαν [34, 3, 5; 182].

2) εῦσι 3 Plur. Praes. der V. auf όω bei Her. [34, 8, 3; 216].

1) εω (< αο, ᾱ) Gen. Sing. der Subst. auf ας u. ης [15, 3].

2) (ϑ)έω 1 Sing. Conj. Aor. Pass. Her. ἀπαιρεϑέω 3, 65 [125].

3) έω als Fut. ohne σ [29, 2, 4; 58].

4) έω in den V. selten oder nie contr. bei Hom. u. Her. [34, 4; 186].

(ϑ)έωμεν 1 Plur. Aor. Pass. Her. ἐσσωϑέωμεν [31, 1, 4; 125].

εώμενος Part. contr. aus αόμενος mit vorgeschlagenem ε [34, 5, 9; 6, 4; 199. 204].

1) έων (< άων, ᾶν) Gen. Plur. der 1 Decl. [15, 5 m. A. 1—3].

2) έων Fallform des Gen. Plur. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18, 1].

3) έων Fallform des Gen. Plur. der Stämme auf υ: Nom. υς [18, 6].

1) έ-ω-νται 3 Plur. Conj. Med.: ε-ω-μαι 1 Sing.

2) έωνται 3 Plur. Praes. contr. aus άονται mit vorgeschlagenem ε [34, 5, 9; 199].

έωντες Part. Praes. contr. aus άοντες mit vorgeschlagenem ε [34, 5, 9; 199].

1) έ-ω-σι(ν) 3 Plur. Conj.: έ-ω 1 Sing.

2) (ϑ)έωσι 3 Plur. Aor. Pass. Her. ὁρμηϑέωσι, φανέωσι, μιγέωσι [125].

H.

η 3 Sing. Aor. 2 Pass.: ην 1 Sing.

η 3 Sing. Imperf. u. 2 Imper. st. α contr. aus αε: ἤρη [34, 7, 1; 208].

η dor. Form. 1) der 3 Sing. Ind. Act. für ει [158]; 2) der 3 Sing. Ind. Perf. Act. [159].

ῃ 3 Sing. Conj. Praes. u. Aor. 2: ω 1 Sing.

ῆῃ 2 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf έω, aus έῃ: που(έ-ῃ) ῆῃ.

ῆῃ 3 Sing. Praes. st. ᾷ contr. aus άει: ὁρῇ [34, 7, 1].

ῆα (< έα) Fallf. des Acc. Sing. der Stämme auf ε(υ): Nom. ευς.

1) ηαι (< ῃ) 2 Sing. Conj. st. des zusammengez. ῃ bei Hom. u. Her. [30, 3, 1; 89; im Perf. [30, 3, 3; 91].

2) ηαι 2 Sing. Perf. st. ησαι: βέβληαι Il. ε, 284 [30, 3, 3].

ῆας Fallf. des Acc. Plur. d. Stämme auf ε(υ): Nom. ευς [18, 4; C. §. 121].

ηεῖς Fallform des Nom. Plur. in ἀκληεῖς Stamm εε(ς): Nom. έης.

ῆες (< έες) Fallf. des Nom. Plur. der Stämme auf ε(υ): Nom. ευς [18, 4; C. §. 121]: βασιλῆες, βασιλεύς.

ήεσσιν(εῦσι(ν)) Fallform des Dat. Plur. einiger Stämme auf ε(υ): Nom. ευς [18, 4; C. §. 121]: ἀριστήεσσιν, ἱππήεσσι.

ήῃ (< είη) 3 Sing. Conj. Aor. Pass. δαμήῃ, σαπήῃ [**127**].

ήῃσι s. [34, 5, 4.]

ηθι 2 Sing. Imper. Aor. 2 Pass.

ῆι (< έϊ) Fallform des Dat. Sing. der Stämme auf ε(υ): Nom. εύς.

ῆμεν (< ήμεναι) Inf. Aor. Pass. dor. διακριθῆμεν Thuc. 5, 79 [30, 2, 6; **86**].

1) ήμεναι Inf. Act. der Verba auf άω u. έω; η entstanden aus dem Charakter α, ε und dem Bindevocal [30, 2, 4].

2) ήμεναι (< ῆμεν) Inf. Aor. Pass. [30, 2, 6; **86**].

ην- Stammf. des Nom. ην: Ἕλληνος, ὁ Ἕλλην.

ην (< ειν) Inf. Perf. Act. dor. [33, 1, 9; **163**].

ῆν Inf. Praes. dor. der V. auf έω, άω st. ᾶν contr. aus, εε[ι]ν, αε[ι]ν st. εῖν, έειν, άειν [33, 1, 8; **162**]: ὁ-ρῆν [34, 7, 1. 3; **208. 210**].

ηνα, ῆναι Aor. 1 der Verba auf αινω ep. u. ion. [34, 10, 1].

1) ῆος (< εῖος) Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf εε(ς): Nom. εης.

2) ῆος (< έος) Fallf. des Gen. Sing. der Stämme auf ε(υ): Nom. ευς [18, 4]: βασιλήος, βασιλεύς.

ηότ Stamm d. Part. Perf. ηώς in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; **61. 62**].

ηρ- Stammform des Nom. ηρ: θηρός, ὁ θήρ.

ης dor. Form der 2 Sing. Ind. Perf. Act. [**159**].

ῃς (< ῃσιν, ῃσι, αισιν, ασιν) Dat. Plur. ep. u. ion. [15, 6, 1].

ῇς 2 Sing. Conj. Praes. der Verba contr. auf έω, aus έῃ: ποι(έ-ῃς)ῇς.

ησαν 3 Plur. Aor. 2 Pass.: ην 1 Sing.

ῆσθαι Inf. Pass. in θῆσθαι Od. δ, 84 [34, 5, 6 mit A. 3; **190. 193**].

ῆσθε 2 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf έω, aus έησθε: ποι(έ-η) ῆ-σθε.

ησι(ν) (ῃσιν) alte Endung der 3 Sing. im Conj. [30, 1, 4; **69**); im Ind. [30, 1, 4; **69**].

ῃσιν (< ῃσι, ῃς, αισιν, ασιν) Dat. Plur. ep. u. ion. [15, 6, 1].

ητ- Stammform des Nom. ης: βαρύτητος, ἡ βαρύτης.

ῆται 3 Sing. Praes. Conj. der V. contr. auf έω, aus έηται: παι(έ-η) ῆ-ται.

ηται 3 Sing. Conj. Praes. Med. u. Aor. 2: ωμαι 1 Sing.

ητε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Pass.

ῆτε 2 Plur. Conj. Praes. der Verba contr. auf έω, aus έη: ποί(έ-η)-ῆ-τε.

ῆτε 2 Plur. Praes. st. ᾶτε contr. aus άετε: ὁρῆτε [34, 7, 1; **208**].

ήτην 3 Dual. Imperf. unregelmässig contr. aus αέτην [34, 5, 3; **193**].

ήτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Pass.

ήτωσαν 3 Plur. Imper. Aor. 2 Pass.

ηυῖα Fem. Part. Perf. in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; **61. 62**].

ηώς Part. Perf. mit ausgestossenem κ [29, 2, 4].

ηώτ- Stammform des Part. Perf. ηως in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; **61. 62**].

Θ.

ϑα als Endung der 2 Sing. im Conj. [30, 1, 1; **69**]; im Opt. [ib. 1, 2; **70**].

ϑ-είη 3 Sing. Opt. Aor. 1 Pass.: **ϑ-είην** 1 Sing.

ϑ-είησαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Pass.: **ϑ-είην** 1 Sing.

ϑεν locales Suffix, auf die Frage „woher"? **οἴκοϑεν** von (zu) Hause [19, 3, 3; C. §. 178].

ϑέω s. u. **ἐω**.

ϑέωμεν s. u. **ἐωμεν**.

ϑ-η 3 Sing. Aor. 1 Pass.: **ϑ-ην** 1 Sing.

ϑ-ῇ 3 Sing. Conj. Aor. 1: **ϑ-ῶ** 1 Sing.

ϑ-ησαν 3 Plur. Aor. 1 Pass.: **ϑ-ην** 1 Sing.

ϑ-ητε 2 Plur. Imper. Aor. 1 Pass.

ϑ-ητι 2 Sing. Imper. Aor. 1 Pass.

ϑ-ήτω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Pass.

ϑ-ήτωσαν 3 Plur. Imper. Aor. 1 Pass.

ϑι locales Suffix auf die Frage „wo"? **οἴκοϑι**, zu Hause [19, 3, 1; C. §. 178].

ϑ-ῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Aor. 1: **ϑ-ῶ** 1 Sing.

I.

ι Stammf. des Nom. **ι**: **ἴδριος, ἴδρι**.

ι Stammform des Nom. **ις**: **πόλιος** ion. u. dor., **εως** att.: **ἡ πόλις**.

ι Fallf. des Dat. Sing. der Stämme auf **ι**: Nom. **ις** [18, 5]: **πόλι, πόλις**.

ιας (< **ις**) Stammform des Acc. Plur. der Stämme auf **ι**: Nom. **ις** [18, 5]: **πόλιας, πόλις**.

ιδ Stammform des Nom. **ις**: **ἐλπίδος, ἡ ἐλπίς**.

ιες Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf **ι**: Nom. **ις** [18, 5]: **πόλιες, πόλις**.

ίεσσιν Fallform des Dat. Plur. der Stämme auf **ι** im Dor. Nom. **ις** [18, 5, 7]: **πολίεσσιν**.

ιϑ Stammform des Nom. **ις**: **ὄρνῑ-ϑος, ὁ, ἡ ὄρνις**.

1) **ιν** Stammform des Nom. **ιν**: **δελφίνος, ὁ δελφίν**.

2) **ιν** Fallform des Acc. Sing. der Stämme auf **ι**; Nom. **ις** [18, 5]: **πόλιν, πόλις**.

3) **ῖν** Stammform des Nom. **ις**: **δελφῖνος, ὁ δελφίς**.

ιος Fallf. des Gen. Sing. d. Stämme auf **ι**: Nom. **ις**: **πόλιος, πόλις**.

ις (<**ιας**) Stammf. des Acc. Plur. der Stämme auf **ι**: Nom. **ις** [18, 5]: **πόλις, πόλις**.

ισι(ν) Fallf. des Dat. Plur. d. Stämme auf **ι**: Nom. **ις** [18, 5]: **πόλισι(ν), πόλις**.

ιτ- Stammform des Nom. **ι**: **μέλιτος, τὸ μέλι**.

ιτ Stammform des Nom. **ις**: **χάριτος, ἡ χάρις**.

ίων Fallf. des Gen. Plur. der Stämme auf **ι**: Nom. **ις** [18, 5]: **πολίων, πόλις**.

K.

ϰ Stammform des Nom. auf **ξ**: **φύλακος, ὁ φύλαξ**.

ϰ-αμεν (<**χ-αμεν, φ-αμεν**) 3 Plur. Perf.: **ϰ-α** 1 Sing.

ϰ-ε(ν) (< **χ-ε(ν), φ-ε(ν)** 3 Sing. Perf.: **ϰ-α** 1 Sing.

ϰ-ε (< **χ-ε, φ-ε**) 2 Sing. Imper. Perf.

ϰ-ει (**χ-ει, φ-ει**) 3 Sing. Plsperf.: **ϰ-ειν** 1 Sing.

ϰ-εσαν (<**χ-εσαν, φ-εσαν**) 3 Plur. Plsprf.: **ϰ-ειν** 1 Sing.

ϰ-ετε 2 Plur. Imper. Perf.

ϰ-έτω 3 Sing. Imper. Perf.

ϰ-έτωσαν (< **ϰ-όντων**) 3 Plur. Imper. Perf.

κ-η (< χ-η, φ-η) 3 Sing. Conj. Perf.: κ-ω 1 Sing.

κ-οι (< χ-οι, φ-οι) 3 Sing. Opt. Perf.: κ-οιμι 1 Sing.

κ-οιεν (< χ-οιεν, φ-οιεν) 3 Plur. Opt. Perf.: κ-οιμι 1 Sing.

κ-όντων (< κ-έτωσαν) 3 Plur. Imper. Perf.

κτ Stammform des Nom. auf ξ: νυκτός, ἡ νύξ.

κ-ωσι(ν) (< χ-ωσιν, φ-ωσιν) 3 Plur. Conj. Perf.: κ-ω 1 Sing.

Λ.

λσ(ω), λσ(α), σ als Tempuscharakter mit Liquiden verbunden; vgl. -ρς [29, 2; 54. 55]: κέλσω, κελσ-.

Μ.

μαν dor. Form der pass. Endung μην; auch bei den Trag. in Ch. [155].

μεν (< μεναι) Endung des Inf. ep. [30, 2; 80].

μεναι (< μεν) Endung des Inf. ep. [30, 2; 80].

μες dor. Form der 1 Plur. Act. [33, 1, 6; 160].

μεσθα 1 Plur. Pass. Med. bei den Dor. u. Dichtern neben μεθα [30, 3, 11; 99].

μι 1 Sing. Praes. im *Conj.* erhalten: ἐθέλωμι u. s. w. [30, 1, 1; 69].

Ν.

νται 3 Plur. Perf. Med.: μαι 1 Sing.

ντο 3 Plur. Plusperf. Med.: μην 1 Sing.

Ξ.

ξαι (ξειε(ν)), ξαις (ξειας), ξαιμι 3, 2, 1 Sing. Opt. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξαιεν (ξειαν), ξαιτε, ξαιμεν 3, 2, 1 Plur. Opt. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξαιντο, ξαισθε, ξαίμεθα 3, 2, 1 Plur. Opt. Aor. 1 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξαιτο, ξαιο, ξαίμην 3, 2, 1 Sing. Opt. Aor. 1 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξαν, ξατε, ξαμεν 3, 2, 1 Plur. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξαντο, ξασθε, ξάμεθα 3, 2, 1 Plur. Aor. 1 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξάσθω, ξαι 3, 2 Sing. Imper. Aor. 1 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξάσθωσαν (< ξάσθων), ξασθε 3, 2 Plur. Imper. Aor. 1 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξατο, ξω, ξάμην 3, 2, 1 Sing. Aor. 1 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξάτω, ξον 3, 2 Sing. Imper. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξάτωσαν (< ξάντων), ξατε 3, 2 Plur. Imper. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξε(ν) ξας, ξα 3, 2, 1 Sing. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξει, ξεις, ξω 3, 2, 1 Sing. Fut. der St. auf γ, κ, χ.

ξέμεν, ξέμεναι auch als Inf. Aor. s. [29, 2, 2; 56].

ξεται, ξῃ, ξομαι 3, 2, 1 Sing. Fut. Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξετε auch als 2 Plur. Imp. Aor. s. [29, 2, 2; 56].

ξῃ, ξῃς, ξω 3, 2, 1 Sing. Conj. Aor. der St. auf γ, κ, χ.

ξηται, ξῃ, ξωμαι 3, 2, 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. der St. auf γ, κ, χ.

ξοι, ξοις, ξοιμι 3, 2, 1 Sing. Opt. Fut. der St. auf γ, κ, χ.

ξοιεν, ξοιτε, ξοιμεν 3, 2, 1 Plur. Opt. Fut. der St. auf γ, κ, χ.

ξοιντο, ξοισθε, ξοίμεθα 3, 2, 1

Plur. Opt. Fut. Med. der St. auf *γ, κ, χ*.

ξοιτο, ξοιο, ξοίμην 3, 2, 1 Sing. Opt. Fut. Med. der St. auf *γ, κ, χ*.

ξονται, ξεσθε, ξομεθα 3, 2, 1 Plur. Fut. Med. der St. auf *γ, κ, χ*.

ξουσι(ν), ξετε, ξομεν 3, 2, 1 Plur. Fut. der St. auf *γ, κ, χ*.

ξωνται, ξησθε, ξώμεθα 3, 2, 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. der St. auf *γ, κ, χ*.

O.

o Stammform des Nom. *ως*: *αἰδοῦς, ἡ αἰδώς*.

o(ν) Stammf. des Nom. *ους*: *βοός, ὁ, ἡ βούς*.

οδ- Stammf. des Nom. *ους*: *ποδός, ὁ πούς*.

οι 3 Sing. Opt. Praes. Aor. 2: *οιμι* 1 Sing.

οι Sing. Locativ. *οἴκοι* C. §. 179.

οῖ 3 Sing. Praes. Ind. der V. contr. auf *όω*, aus *όει*: *μισθ(ό-ει)οῖ*.

οῖ Fallf. des Dat. Sing. der Stämme auf *o* nach der 3. Decl. [18, 3; C. §. 162].

οῖ(οι) Nom. Pl. der N. contr. auf *όος, έος*.

οῖ 3 Sing. Opt. Praes. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *έοι, όοι*: *ποι(έ-οι)οῖ, μισθ(ό-οι)οῖ*.

οῖ 3 Sing. Conj. Praes. der V. contr. auf *όω*, aus *όῃ*: *μισθ(όῃ)οῖ*.

οῖ 2 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf *όω*, aus *όῃ*: *μισθ(ό-ῃ)οῖ*.

οίατο 3 Plur. Opt. [30, 4, 6; *106*; 12; *112*].

οιεν 3 Plur. Opt. Praes. u. Aor. 2: *οιμι* 1 Sing.

οῖεν 3 Plur. Opt. Praes. der Verba contr. auf *έω, όω*, aus *έοιεν, όοιεν*: *ποι(έ-οι)οῖ-εν, μισθ(ό-οι)οῖ-εν*.

οίη 3 Sing. Opt. Att. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίη, οοίη*: *ποι(ε-οί)οί-η, μισθ(ο-οί)οί-η*.

οίημεν 1 Plur. Opt. Att. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίημεν, οοίημεν*: *ποι(ε-οί)οί-ημεν, μισθ(ο-οί)οί-ημεν*.

οίην 1 Sing. Opt. Att. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίην, οοίην*: *ποι-(ε-οί)οί-ην, μισθ(ο-οί)οί-ην*.

οίης 2 Sing. Opt. Att. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίης, οοίης*: *ποι-(ε-οί)οί-ης, μισθ(ο-οί)οί-ης*.

οίητε 2 Plur. Opt. Att. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίητε, οοίητε*: *ποι-(ε-οί)οί-ητε, μισθ(ο-οί)οί-ητε*.

οιεν Gen. u. Dat. Dual. der 2. Decl. b. Ep. [16, 2]; auch der 3. [17, 3]: *ποδοῖιν, Σειρηνοῖιν*.

οίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίμεθα, οοίμεθα*: *ποι(ε-οί)οί-μεθα, μισθ(ο-οί)οί-μεθα*.

οῖμεν 1 Plur. Opt. Praes. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *έοιμεν, όοιμεν*: *ποι(έ-οι)οῖ-μεν, μισθ(ό-οι)-οῖ-μεν*.

οίμην 1 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *έω, όω*, aus *εοίμην, οοίμην*: *ποι(ε-οί)οί-μην, μισθ(ο-οί)-οί-μην*.

οῖμι 1 Sing. Opt. Praes. der Verba contr. auf *έω, όω*, aus *έοιμι, όοιμι*: *ποι-(έ-οι)οῖ-μι, μισθ(ό-οι)οῖ-μι*.

οιν 1 Sing. Opt. bei den Trag. [30, 1, 6; *7*]: *τρέφοιν, λάβοιν*.

οῖν (*οιν*) Gen. u. Dat. Dual. der N. contr. auf *όος, έος, έον*.

οιντο 3 Plur. Opt. Praes. Med.: *οίμην* 1 Sing.

οῖντο 3 Plur. Opt. Praes. Med. u. Aor. 2 der V. contr. auf *έω, όω*, aus *έοιντο, όοιντο*: *ποι(έ-οι)οῖ-ντο, μισθ(ό-οι)οῖ-ντο*.

οιο (< *ου*) Gen. Sing. der 2 Decl. bei Ep. u. Lyr. [16, 1].

οῖο 2 Sing. Opt. Praes. Med. der

V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑοιο, ὁοιο: ποι(ἑ-οι)οῖ-ο, μισθ(ὁ-οι)οῖ-ο.

οις Inf. Praes. dor. der V. auf ὁω: γέλοις, ὕψοις [34, 7, 5; **212**].

οῖς(οις) Dat. Plur. der N. contr. auf ὁος, ἑος, ἑον.

οῖς 2 Sing. Ind. Praes. der Verba contr. auf ὁω, aus ὁεις: μισθ(ὁ-εις)οῖς.

οῖς 2 Sing. Conj. Praes. der Verba contr. auf ὁω, aus ὁῃς: μισθ(ὁ-ῃς)οῖς.

οῖς 2 Sing. Opt. Praes. der Verba contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑοις, ὁοις: ποι(ἑ-οις)οῖς, μισθ(ὁ-οις)οῖς.

οισα Fem. Part. dor. st. ουσα [33, 1, 10; **164**].

οῖσθε 2 Plur. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑοισθε, ὁοισθε: ποι(ἑ-οι)οῖ-σθε, μισθ(ὁ-οι)οῖσθε.

οισι (<**οντι**) 3 Plur. aeol. für **ουσι** [33, 1; 7; **161**].

οισιν (<**οις**) ursprüngl. Dat. Plur. der 2 Decl. [16, 3].

οῖτε 2 Plur. Opt. Praes. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑοιτε, ὁοιτε: ποι(ἑ-οι)οῖ-τε, μισθ(ὁ-οι)οῖ-τε.

οιτο 3 Sing. Opt. Praes. u. Aor. 2 Med.: οἵμην 1 Sing.

οῖτο 3 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑοιτο, ὁοιτο: ποι(ἑ-οι)οῖ-το, μισθ(ὁ-οι)οῖ-το.

ον- Stammform des Nom. **ον**: εὐδαίμονος, εὔδαιμον N.

ον 3 Plur. Imperf. u. Aor. 2: **ον** 1 Sing.

οντ- Stammf. des Nom. **ον**: λύοντος, λύον N.

οντ- Stammform des Nom. **ους**: ὀδόντος, ὁ ὀδούς.

ονται 3 Plur. Praes. Med.: **ομαι** 1 Sing.

οντι 3 Plur. dor. st. **ουσι** [33, 1, 7; **161**].

οντο 3 Plur. Imperf. u. Aor. 2, Med.: ὁμην 1 Sing.

1) **οντων** Gen. Plur. Part.

2) **οντων** (ετωσαν) 3 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2.

οτ Stammform des Nom. **ως**: πεφυκότος, πεφυκώς.

οτ- Stammform des Nom. **ος**: πεφυκότος, πεφυκός.

ου 2 Sing. Imper. Praes. Med.

ου 3 Sing. Imperf. der V. contr. auf ὁω, aus **οε**: ἐμίσθ(ο-ε)ου.

οῦ (**ου**) Gen. Sing. der N. contr. auf ὁος, ἑος, ἑον.

οῦ 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med.

οῦ 2 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑου, ὁου: ποι(ἑ-ου)οῦ, μισθ(ὁ-ου)οῦ.

οῦ 2 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑου, ὁου: ἐποι(ἑ-ου)οῦ, ἐμισθ(ὁ-ου)οῦ.

οῦμαι 1 Sing. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus ἑομαι, ὁομαι: ποι(ἑ-ο)οῦ-μαι, μισθ(ὁ-ο)οῦ-μαι.

ούμεθα 1 Plur. Ind. Praes. und Imperf. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus **εόμεθα**, **οόμεθα**: (ἐ)ποι(ε-ό)ού-μεθα, (ἐ)μισθ(ο-ό)ού-μεθα.

οῦμεν 1 Plur. Praes. Ind. u. Imperf. der Verba contr. auf ἑω, ὁω aus ἑομεν, ὁομεν: (ἐ)ποι(ἑ-ο)οῦ-μεν, ἐμισθ(ὁ-ο)οῦμεν.

ούμενος Part. Praes. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus **εόμενος**, **οόμενος**: ποι(ε-ό)ού-μενος, μισθ(ο-ό)ού-μενος.

ούμην 1 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf ἑω, ὁω, aus **εόμην**, **οόμην**: ἐποι(ε-ό)ού-μην, ἐμισθ(ο-ό)ού-μην.

1) **οῦν** Nom. Sing. der Nom. contr. auf ἑον.

2) **οῦν** (**ουν**) Acc. Sing. d. N. contr. auf ὁος, ἑος, ἑον.

3) **οῦν** Neutr. Part. Praes. d. V. contr.

auf ἐω, ὀω, aus ἐον, ὀον: ποι(ἑ-ον)οῦν, μισθ(ἑ-ον)οῦν.

4) οῦν Inf. Praes. der V. contr. auf ὀω, aus ὀειν: μισθ(ὀ-ειν)οῦν.

ουν 1 Sing. u. 3 Plur. Imperf. der V. contr. auf ἐω, ὀω, aus εον, οον: ἐποί(ε-ον)ουν, ἐμίσθ(ο-ον)ουν.

οῦντ- Stammform des Part. Praes. der V. contr. auf ἐω, ὀω, aus ἐο, ὀο: ποι(ἑ-ο)οῦ-ντ-, μισθ(ὀ-ο)οῦ-ντ-.

οῦνται 3 Plur. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf ἐω, ὀω, aus ἐονται, ὀονται: ποι(ἑ-ο)οῦ-νται μισθ(ὀ-ο)οῦ-νται.

οῦντο 3 Plur. Imperf. Med. der V. contr. auf ἐω, ὀω, aus ἐοντο, ὀοντο: ἐποι(ἑ-ο)οῦ-ντο, ἐμισθ(ὀ-ο)οῦ-ντο.

οὑντων (< εἱτωσαν, οὑτωσαν) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf ἐω, ὀω, aus εόντων, οόντων: ποι(ε-ὁ)ού-ντων, μισθ(ο-ὁ)ού-ντων.

ους 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf ὀω, aus οες: ἐμίσθ(ο-ες)ους.

1) οῦς (ους) Nom. Sing. u. Acc. Pl. der N. contr. auf ὀος, ἐος.

2) οῦς Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf o nach der 3. Decl. [18, 3; C. §. 162].

οῦσα Fem. Part. Praes. der Verba contr. auf ἐω, ὀω, aus ἐουσα, ὀουσα: ποι(ἑ-ου)οῦ-σα, μισθ(ὀ-ου)οῦσα.

οῦσθαι Praes. Inf. der V. contr. auf ὀω, aus ὀεσθαι: μισθ(ὀ-ε)-οῦ-σθαι.

οῦσθε 2 Plur. Praes. Ind. u. Imper. Med., sowie Imperf. Med. der V. contr. auf ὀω, aus ὀεσθε: μισθ(ὀ-ε)οῦ-σθε.

ούσθω 3 Sing. Praes. Imper. der Verba contr. auf ὀω, aus οέσθω: μισθ(ο-ἑ)ού-σθω.

ούσθων 3 Plur. Praes. Imper. d. V. contr. auf ὀω aus οέσθων: μισθ(ο-ἑ)ού-σθων.

ούσθωσαν 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ὀω aus οέσθωσαν: μισθ(ο-ἑ)-ού-σθωσαν.

ουσι(ν) 3 Plur.: ω 1 Sing.

οῦσι(ν) 3 Plur. Ind. Praes. der V. contr. auf ἐω, ὀω, aus ἐουσι(ν), ὀουσι(ν): ποι(ἑ-ου)οῦ-σι(ν), μισθ(ὀ-ου)οῦ-σι(ν).

οῦται 3 Sing. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf ὀω, aus ὀεται: μισθ(ὀ-ε)οῦ-ται.

οῦτε 2 Plur. Praes. Ind. u. Imper. u. Imperf. der V. contr. auf ὀω, aus ὀετε: (ἐ)μισθ(ὀ-ε)οῦ-τε.

οῦτο 3 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf ὀω, aus ὀετο: ἐμισθ(ὀ-ε)-οῦ-το.

ούτω 3 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf ὀω, aus οέ-τω: μισθ(ο-ἑ)ού-τω.

ούτων 3 Dual. Imper. Praes. der Verba contr. auf ὀω, aus οέτων: μισθ(ο-ἑ)ού-των.

ούτωσαν (< ούντων) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf ὀω, aus οέτωσαν: μισθ(ο-ἑ) ού-τωσαν.

1) ὀω 1 Sing. Praes. aus ὰω mit vorgeschlagenem o [34, 6, 1. 2; 201].

2) ὀω 1 Sing. 1) des Ind. u. Conj. Praes der V. auf ὀω, 2) des Fut. att. mit vorgeschl. o [vgl. 29, 2, 4].

ὀῳεν Opt. contr. aus ὰοιεν mit vorgeschlagenem o.

οῴμην 1 Sing. Opt. contr. aus ὰοίμην mit vorgeschlagenem o [34, 6, 5; 205].

ὀων Part. von V. auf ὀω, mit entlehntem ω u. vorgeschlagen. o [34, 8, 2; 215].

1) ὄωντο 3 Plur. Imperf. von V. auf ὀω, mit entlehntem o u. vorgeschlag. o [34, 8, 2; 215].

2) ὄωντο 3 Plur. Imperf. contr. aus

άοντο mit vorgeschlagen. *o* [34, 5, 9; ***199***].

οφο 2 Sing. Opt. contr. aus *ωοίο* mit vorgeschl. *o* [34, 6, 5; ***205***].

1) *όωσι(ν)* 3 Plur Praes. von V. auf *άω*, mit entlehntem Contractionslaut *ω* u. vorgeschl. *o* [34, 8, 2; ***215***].

2) *όωσι(ν)* 3 Plur. Fut. aus *άουσι* mit vorgeschlagenem *o* [34, 6, 2; ***202***].

όρτε 2 Plur. Opt. contr. aus *άοιτε* mit vorgeschl. *o* [34, 6, 1; ***201***].

όρτο 3 Sing. Opt. contr. aus *άοιτο* mit vorgeschlagen. *o* [34, 6, 5; ***205***].

Π.

π Stammform des Nom. auf *ψ*: *γῦπός, γύψ.*

Ρ.

-ρσω, ρσα, σ als Tempuscharakter mit Liqu. verbunden [29, 2; ***54. 55***]; vgl. *λσω, λσα.*

Σ.

1) *σ-αι* 3 Sing. Opt. Aor. 1: *σ-αιμι* 1 Sing.

2) *σ-αι* 2 Sing. Imper. Aor. 1 Med.

σ-αιεν (< *σιαν*) 3 Plur. Opt. Aor. 1: *σ-αιμι* 1 Sing.

σ-αιντο 3 Plur. Opt. Aor. 1 Med. *σ-αίμην* 1 Sing.

σ-αιτο 1 Sing. Opt. Aor. 1 Med.: *σ-αίμην* 1 Sing.

σ-αν 3 Plur. Aor. 1: *σ-α* 1 Sing.

σ-αντο 3 Plur. Aor. 1. Med.: *αμην* 1 Sing.

σ-άντων (< *σ-άτωσαν*) 3 Plur. Imper. Aor. 1.

σ-ασθε 2 Plur. Imper. Aor. 1 Med.

σ-άσθω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Med.

σ-άσθων (< *σ-άσθωσαν*) 3 Plur. Imper. Aor. 1 Med.

σ-άσθωσαν (*σ-άσθων*) 3 Plur. Imper. Aor. 1 Med.

σ-ατε 2 Plur. Imper. Aor. 1.

σ-ατο 3 Sing. Aor. 1 Med.: *άμην* 1 Sing.

σ-άτω 3 Sing. Imper. Aor. 1.

σ-άτωσαν (< *σ-άντων*) 3 Plur. Imper. Aor. 1.

σ-ε(ν) 3 Sing. Aor. 1: *σ-α* 1 Sing.

σ-ει 3 Sing. Fut.: *σ-ω* 1 Sing.

σ-ειαν (*αιεν*) 3 Plur. Opt. Aor. 1: *σ-αιμι* 1 Sing.

σέμεν Inf. Aor. in *οισέμεν* [29, 2, 2; ***56***].

σέμεναι Inf. Aor. in *οἰσέμεναι* [29, 2, 2; ***56***].

σ-εται 3 Sing. Fut. Med.: *σ-ομαι* 1 Sing.

σέτε 2 Plur. Imper. Aor. in *οἴσετε* [29, 2, 2; ***56***].

σέτω 3 Sing. Imper. Aor. in *οἰσέτω* [29, 2, 2; ***56***].

σ-η 3 Sing. Conj. Aor. 1: *σ-ω* 1 Sing.

σ-ηται 3 Sing. Conj. Aor. 1 Med.: *σ-ωμαι* 1 Sing.

σθα 2 Sing. Act. dor. st. *ς*: *ἐθέλησθα* [***157***].

σθε 2 Plur. Perf. Med.

σθον auch als 3 Dual. im Pass. bei Hom. [30, 1, 7].

σθω 3 Sing. Perf. Imper. Med.

σθωσαν 3 Plur. Perf. Imper. Med.

σι(ν) (< *εσσι(ν)*, *σσι(ν)*, *εσι(ν)*) Dat. Plur. nach Vocalen u. Cons. [17, 4].

σιν Plur. Locativ *Αθήνησιν* C. §. 179.

σκε, σκον Form iterat. des Imprf. u. Aor. [***139—148***].

σκέτε 2 Plur. des Iterat. vereinzelt.

σκομεν 1 Plur. des Iter. vereinzelt [146].
σο 2 Sing. Imper. Perf. Med.
σ-οι 3 Sing. Opt. Fut.: σ-οιμι 1 Sing.
σ-οιεν 3 Plur. Opt. Fut.: σ-οιμι 1 Sing.
σ-οιντο 3 Plur. Opt. Fut. Med.: σ-οίμην 1 Sing.
σ-οιτο 3 Sing. Opt. Fut. Med.: σ-οίμην 1 Sing.
σ-ον 2 Sing. Imper. Aor. 1.
σονται 3 Plur. Fut. Med.: σ-ομαι 1 Sing.
σ-ουσιν 3 Plur. Fut.: σ-ω 1 Sing.
σσα, σσω, σσ(αμην), σσομαι Tempuscharakter σ bei den Ep. [29, 1; 52]; bei den Dram. [29, 2; 52].
σσι(ν) (< εσσι(ν), σι(ν), εσι(ν)) Dat. Plur. nach Vocalen [17, 4].
σ-ωνται 3 Plur. Conj. Aor. 1 Med.: σ-ωμαι 1 Sing.

T.

ται 3 Sing. Perf. Med.: μαι 1 Sing.
το 3 Sing. Plspf. Med.: μην 1 Sing.
τον auch als 3 Dual. bei Hom. [30, 1, 7].

Y.

υ Stammform des Nom. υς: ἰχθύος, ὁ ἰχθύς.
υδ Stammform des Nom. υς: χλαμύδος, ἡ χλαμύς.
1) υν Stammform des Nom. υν: μόσῦνος, ὁ μόσυν.
2) υν Fallform des Acc. Sing. der Stämme auf υ: Nom. υς [18, 6].
3) ύν in πολύν Acc. Femin. von πολύς.
1) υντ- Stammform des Nom. υς: δεικνύντος, δεικνύς.
2) υντ- Stammform des Nom. υν: δεικνύντος, δεικνύν.
ύω als Fut. ohne σ [29, 2, 4; 58].

Φ.

φ Stammform des Nom. auf ψ: κατήλιφος, κατῆλιψ.
φ-ασιν (< κ-ασιν, χ-ασιν) 3 Plur. Perf.: -φα 1 Sing.
φ-ε (< κε, χε) 3 Sing. Perf.: φα 1 Sing.
φ-ει (< κ-ει, χ-ει) 3 Sing. Plsprf.: φ-ειν 1 Sing.
φ-εσαν (< κ-εσαν, χ-εσαν) 3 Plur. Plsprf.: -φειν 1 Sing.
φ-η (< κ-η, χ-η) 3 Sing. Conj. Perf.: φα 1 Sing.
φι(ν) ein hom. Suffixum, das dem Stamm der Nomina angefügt wird und ein Genitiv- oder Dativverhältniss bezeichnet, sowohl im Sing. als im Plur. [19, 1. 2; C. §. 178 D].
φ-οι (< κ-οι, χ-οι) 3 Sing. Opt. Perf.: φ-οιμι 1 Sing.
φ-οιεν (< κ-οιεν, χ-οιεν) 3 Plur. Opt. Perf.: φοιμι 1 Sing.
φ-ωσι (< κ-ωσι, χ-ωσι) 3 Plur. Conj. Perf.: φω 1 Sing.

X.

χ Stammf. des Nom. auf ξ: ὄνυχος, ὁ ὄνυξ.
χ-ασιν (< κ-ασιν, φ-ασιν) 3 Plur. Perf.: χα 1 Sing.
χ-ε (< κε, φε) 3 Sing. Perf.: χα 1 Sing.
χ-ει (< κ-ει, φ-ει) 3 Sing. Plsprf.: χειν 1 Sing.
χ-εσαν (< κ-εσαν, φ-εσαν) 3 Plur. Plsprf.: χειν 1 Sing.
χ-η (< κ-η, φη) 3 Sing. Conj. Perf.: χα 1 Sing.

χ-οι (< κ-οι, φ-οι) 3 Sing. Opt. Perf.: χοιμι 1 Sing.

χ-οιεν (< κ-οιεν, φ-οιεν) 3 Plur. Opt. Perf.: χοιμι 1 Sing.

χ-ωσι (< κ-ωσι, φ-ωσι) 3 Plur. Perf.: χω 1 Sing.

Ψ.

ψαι(ψειε(ν)),ψαις(ψειας),ψαιμι 3, 2, 1 Sing. Opt. Aor. der St. auf β, π, φ.

ψαιεν (ψειαν), ψαιτε, ψαιμεν 3, 2, 1 Plur. Opt. Aor. der St. auf β, π, φ.

ψαιντο, ψαισθε, ψαίμεθα 3, 2, 1 Plur. Opt. Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.

ψαιτο, ψαιο, ψαιμην 3, 2, 1 Sing. Opt. Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.

ψαν, ψατε, ψαμεν 3, 2, 1 Plur. Aor. der St. auf β, π, φ.

ψαντο, ψασθε, ψαμεθα 3, 2, 1 Plur. Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.

ψάσθω, ψαι, 3, 2 Sing. Imper. Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.

ψάσθωσαν (ψάσθων), ψασθε 3, 2 Plur. Imper. Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.

ψατο, ψω, ψάμην 3, 2, 1 Sing. Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.

ψάτω, ψον 3, 2 Sing. Imper. Fut. der St. auf β, π, φ.

ψάτωσαν (ψάντων), ψατε 3, 2 Plur. Imper. Fut. der St. auf β, π, φ.

ψει, ψεις, ψω 3, 2, 1 Sing. Fut. der St. auf β, π, φ.

ψεν, ψας, ψα 3, 2, 1 Sing. Aor. der St. auf β, π, φ.

ψεται, ψῃ, ψομαι 3, 2, 1 Sing. Fut. Med. der St. auf β, π, φ.

ψῃ, ψῃς, ψω 3, 2, 1 Sing. Conj. Aor. der St. auf β, π, φ.

ψηται, ψῃ, ψωμαι 3, 2, 1 Sing. Conj. Aor. der St. auf β, π, φ.

ψοι, ψοις, ψοιμι 3, 2, 1 Sing. Opt. Fut. der St. auf β, π, φ.

ψοιεν, ψοιτε, ψοιμεν 3, 2, 1 Plur. Opt. Fut. der St. auf β, π, φ.

ψοιντο, ψοισθε, ψοίμεθα 3, 2, 1 Plur. Opt. Fut. Med. der St. auf β, π, φ.

ψοιτο, ψοιο, ψοίμην 3, 2, 1 Sing. Opt. Fut. Med. der St. auf β, π, φ.

ψονται, ψεσθε, ψομεθα 3, 2, 1 Plur. Fut. Med. der St. auf β, π, φ.

ψουσι(ν), ψετε, ψομεν 3, 2, 1 Plur. Fut. der St. auf β, π, φ.

ψωνται, ψησθαι, ψώμεθα 3, 2, 1 Plur. Conj. Aor. der St. auf β, π, φ.

Ω.

ω (< αο, εω, α) Gen. Sing. der Subst. auf ας u. ης [15, 3, 1].

ω Stammform des Nom. ως: ἥρωος, ὁ ἥρως.

ω Nom. u. Acc. Sing. der Stämme auf ο nach der 3. Decl. [18, 3; C. §. 162].

ώ(ω) Nom. u. Acc. Dual. der N. contr. auf όος, έος, έον.

ώ (ω) Fallform des Gen. Sing. u. Nom. Acc. Voc. Dual. d. Stämme auf ω (der att. Decl.) [16, 3; C. §. 132].

ῷ (ῳ) Dat. Sing. u. Nom. Plur. der Stämme auf ω (att. Decl.) [16, 3; C. §. 132].

ῶ 1 Sing. Ind. u. Conj. Praes. der V. contr. auf άω, έω, όω, aus άω, έω, όω: τιμ(ά-ω)ω; ποι(έ-ω)ῶ; μισθ(ό-ω)ῶ.

ῶ 2 Sing. Praes. Imper. der V. contr. auf άω, aus άου: τιμ(ά-ου)ῶ.

ῶ 2 Sing. Imperf. der **V. contr. auf** *άω*, *όω* auch bei Her. **(30, 3, 7; *95*]**.

ῷ(ῳ) Dat. Sing. der **N. contr. auf** *όος, έος, έον*.

ῴατο 3 Plur. Opt. Praes. Pass. *πειρῴατο* **[34, 2, 5; *175*]**.

ῶεν 3 Plur. Opt. Praes. der Verba contr. auf *άω*, aus *άοιεν*: *τιμ(ά-οι)ῶ-εν*.

ῴη 3 Sing. Opt. Att. der **V.** contr. auf *άω*, aus *αοίη*: *τιμ(α-οί)ῴ-η*.

ῴημεν 1 Plur. Opt. Att. der Verba contr. auf *άω*, aus *αοίημεν*: *τιμ(α-οί)ῴ-ημεν*.

ῴην 1 Sing. Opt. Att. der **V.** contr. auf *άω*, aus *αοίην*: *τιμ(α-οί)ῴ-ην*.

ῴης 2 Sing. Opt. Att. der **V.** contr. auf *άω*, aus *αοίης*: *τιμ(α-οί)ῴ-ης*.

ῴητε 2 Plur. Opt. Att. der Verba contr. auf *άω*, aus *αοίητε*: *τιμ(α-οί)ῴ-ητε*.

ῳήτην 3 Dual. Opt. Att. der Verba contr. auf *άω*, aus *αοιήτην*: *τιμ(α-οί)ῳ-ήτην*.

ῴητον 2 Dual. Opt. Att. der Verba contr. auf *άω*, aus *αοίητον*: *τιμ(α-οί)ῴ-ητον*.

ῶμαι 1 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf *άω*, aus *άομαι*, *άωμαι*: *τιμ(ά-ο)ῶ-μαι*, *τιμ(ά-ω)ῶμαι*.

1) **ώμεθα** 1 Plur. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf *άω*, aus *αόμεθα*, *αώμεθα*: *τιμ(α-ό)ώ-μεθα*, *τιμ(α-ώ)ώ-μεθα*.

2) **ῴμεθα** 1 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf *έω*, *όω*, aus *εώμεθα*, *οώμεθα*: *ποι (ε-ώ) ῴ-μεθα*, *μισθο-ώ)ώ-μεθα*.

ῴμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *άω*, aus *αοίμεθα*: *τιμ(α-οί)ῴ-μεθα*.

1) **ῶμεν** 1 Plur. Praes. Ind. der V. contr. auf *άω*, aus *άομεν*: *τιμ(ά-ο)ῶ-μεν*.

2) **ῶμεν** 1 Plur. Imperf. der Verba contr. auf *άω*, aus *άομεν*: *ἐτιμ(α-ο)ῶ-μεν*.

ῷμεν 1 Plur. Opt. Praes. der V. contr. auf *άω*, aus *άοιμεν*: *τιμ(ά-οι)ῷ-μεν*.

ώμενος Part. Praes. Med. der V. contr. auf *άω*, aus *αόμενος*: *τιμ(α-ό)ώ-μενος*.

ώμην 1 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf *άω*, aus *αόμην*: *τιμ(α-ό)ώ-μην*.

ῴμην 1 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *άω*, aus *αοίμην*: *τιμ(α-οί)ῴ-μην*.

ῶμι 1 Sing. Opt. Praes. der Verba contr. auf *άω*, aus *άοιμι*: *τιμ(α-οι)ῶ-μι*.

ων Fallform des Nom. und Acc. Neutr. der Stämme auf ω (der att. Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ῶν Gen. Plur. der 2. Decl. bei den Dor. auch das ω der Baryt. circumfl. [16, 2, 3].

ων Inf. Praes. dor. der V. auf *όω* contr. aus *οε*: *ὑπνῶν* **[34, 7, 3; *211*]**.

ώνα (ωνα) Fallform des Acc. Sing. u. Gen. Plur. der Stämme auf ω (der att. Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ῶν (ωνν) Gen. Plur. der N. contr. auf *όος, έος, έον*.

ων 1 Sing. Imperf. der V. contr. auf *άω*, aus *αον*: *ἐτίμ(α-ον)ων*.

ῶν Neut. Part. Praes. der Verba contr. auf *άω*, aus *άον*: *τιμ(ά-ον)ῶν*.

ῶν Part. Praes. der V. contr. auf *άω*, *έω*, *όω*, aus *άων*, *έων*, *όων*: *τιμ (ά-ων) ῶν*, *ποι (έ-ων) ῶν*, *μισθ(ό-ων)ῶν*.

ων 3 Plur. Imperf. der V. contr. auf *άω*, aus *αον*: *ἐτίμ(α-ον)ων*.

ῷν (ῳν) Fallform des Gen. u. Dat. Dual. der Stämme auf ω (der att. Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ῶντ- Stammform des Part. Praes. der V. contr. auf **άω**, aus **άο**: τιμ(ά-ο)ῶ-ντ-.

1) **ῶνται** 3 Plur. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf **άω**, aus **άονται, άωνται**: τιμ(ά-ο)ῶ-νται, τιμ(ά-ω)ῶ-νται.

2) **ῶνται** 3 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf **έω, όω**, aus **έωνται, όωνται**: ποι(έ-ω)ῶ-νται, μισθ(ό-ω)ῶ-νται.

ωνται 3 Plur. Conj. Praes. u. Aor. 2 Med.: **ωμαι** 1 Sing.

ωντι 3 Plur. Conj. dor. für **ωσι** [33, 1, 7; ***161***].

ῶντο 3 Plur. Imperf. Med. der V. contr. auf **άω**, aus **άοντο**: τιμ(ά-ο)ῶ-ντο.

ῷντο 3 Plur. Opt. Praes. Med. der Verba contr. auf **άω**, aus **άοιντο**: τιμ(ά-οι)ῷ-ντο.

ώντων (<**άτωσαν**) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf **άω**, aus **ά́οντων**: τιμ(α-ό)ώ-ντων.

ῷο 2 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf **άω**, aus **άοιο**: τιμ(ά-οι)ῷ-ο.

ώοιμι 1 Sing. Opt. erweitert aus **ῳμι**: ἠβώοιμι, δρώοιμι [34, 6, 5; ***205***].

ώοντα Part. offene Form der V. auf **όω** mit geländtem Ch. [34, 8, 1; ***214***].

ώοντας Part. offene Form der V. auf **όω** mit geländtem Ch. [34, 8, 1; ***214***].

ώοντες Part. Praes. contr. aus **άοντες** mit eingefügtem **ο** [34, 6, 5; ***205***].

ώουσα Fem. Part. offene Form der V. auf **όω** mit geländtem Ch. [34, 8, 1; ***214***].

ως Acc. Plur. der 2 Decl. dor. [16, 4].

ώς (**ώς**) Fallform des Nom. Sing. der Stämme auf **ώ** der att. Decl.

ώς(**ως**) Fallform des Acc. Plur. der Stämme auf **ω** (der att. Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ῷς'(**ῳς**) Fallform des Dat. Plur. der Stämme auf **ω** (der att. Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ῶσα Fem. Part. Praes. der V. contr. auf **άω**, aus **άουσα**: τιμ(ά-ου)ῶ-σα.

ῷσθε 2 Plur. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf **άω**, aus **άοισθε**: τιμ(ά-οι)ῷ-σθε.

ῶσθε 2 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf **όω**, aus **όησθε**: μισθ(ό-η)ῶ-σθε.

1) **ῶσι(ν)** 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pass.: **ῶ** 1 Sing.

2) **ῶσι(ν)** 3 Plur. Praes. Ind. der V. contr. auf **άω**, aus **άουσι**: τιμ(ά-ου)ῶ-σι(ν).

3) **ῶσι(ν)** 3 Plur. Conj. Praes. der V. contr. auf **άω, έω, όω**, aus **άω-σι(ν), έω-σι(ν), όω-σι(ν)**: τιμ(ά-ω)ῶ-σι(ν), ποι(έ-ω)ῶ-σι(ν), μισθ(ό-ω)ῶ-σι(ν).

ωσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes. u. Aor. 2: **ω** 1 Sing.

ωτ- Stammform des Nom. **ως**: **ἔρωτος, ἔρως**.

ῶται 3 Sing. Praes. Conj. der V. contr. auf **όω**, aus **όηται**: μισθ(ό-η)ῶ-ται.

ῶτε 2 Plur. Conj. Praes. der V. contr. auf **όω**, aus **όη**: μισθ(ό-η)-ῶ-τε.

ῷτε 2 Plur. Opt. Praes. der Verba contr. auf **άω**, aus **άοιτε**: τιμ(ά-οι)ῷ-τε.

ῴτην 3 Sing. Opt. Praes. der V. contr. auf **άω**, aus **αοίτην**: τιμ(α-οί)ώ-την.

ῷτο 3 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf **άω**, aus **άοιτο**: τιμ(ά-οι)ῷ-το.

ώωσα Fem. Part. Praes. contr. aus **άουσα** mit vorgeschlagenem **ω** [34, 6, 1; ***201***].

ώωσι 3 Plur. Praes. contr. aus **άουσι** mit vorgeschlagenem **ω** [34, 6, 1; ***201***].

II.

Grammatischer Schlüssel.

S. Vorrede, pag. V. VI.

Erste Abtheilung.

( ) ( )

11. §. 27, 7.
Kh. §. 139, 1.
C. §. 249. 250.

13. §. 27, 7, 2.

14. §. 27, 7, 3.

15. §. 27, 7, 4.

16. §. 27, 7, 5.
C. §. 250 Anm.

17. §. 27, 7, 6.
C. §. 251 Anm.

18. §. 27, 7, 7.

19. §. 27, 7, 8.

20. §. 27, 7, 9.
Kh. §. 137, 6.

21. §. 27, 8.
Kh. §. 149, 1.
C. §. 252. 253.

23. §. 27, 9.
Kh. §. 129, 2.

24. §. 27, 9, 1 (A.).

25. §. 27, 9, 2.
C. §. 244, 2).

26. §. 27, 9, 3.
Kh. §. 131. 136, 4.
C. §. 301.

27. §. 27, 9, 4.
Kh. §. 131. 136, 4.
C. §. 301.

28. §. 27, 9, 5.
Kh. §. 154, 2.
C. §. 264.

29. C. §. 27, 9, 6.
Kh. §. 154, 2.
C. 253. 260.

30. §. 27, 9, 7.
Kh. §. 131.
C. §. 301, 2.

31. §. 27, 9, 8.
Kh. §. 131*.

37. §. 28, 3, 1.
Kh. §. 123.
C. §. 275.

39. §. 28, 4.
Kh. §. 120.
C. §. 235.

41. §. 28, 4, 1.
Kh. §. 121.
C. §. 235.

42. §. 28, 4, 3.
Kh. §. 121, 2.
C. §. 236.

43. §. 28, 4, 4.
Kh. §. 120.
C. §. 235.

44. §. 28, 4, 5.
Kh. §. 121, a, d. e.
C. §. 235.

45. §. 28, 4, 6.
Kh. §. 128, 1, b.
C. §. 235.

46. §. 28, 4, 7.
Kh. §. 121.
C. §. 235.

47. §. 28, 4, 8.
Kh. §. 121, 4.
C. §. 237.

48. §. 28, 4, 9.
Kh. §. 121, 3.
C. §. 237.

49. §. 28, 4, 10.
Kh. §. 121, 5.
C. §. 237.

50. §. 28, 4, 11.

51. §. 28, 5.
Kh. §. 123.
C. §. 275.

52. §. 28, 5 A.
Kh. §. 123, 2, A.
53. §. 28, 6.
Kh. §. 123, 2, b).
54. §. 28, 6, 1.
55. §. 28, 6, 2.
56. §. 28, 6, 3.
Kh. §. 123, 2, b).
57. §. 28, 6, 4.
59. §. 28, 7, 1.
Kh. §. 119, 2, Anm.
C. §. 234, Anm.
60. §. 28, 7, 2.
63. §. 28, 9.
Kh. §. 122.
C. §. 274, 3).
65. §. 28, 10, 1.
C. §. 274.
66. §. 28, 10, 2.
Kh. §. 122, 1.
C. §. 174 Ausn.
67. §. 28, 10, 3.
Kh. §. 122, 1; A. 1.
68. §. 28, 10, 4.
Kh. §. 122, 2, 2.
C. §. 274.
69. §. 28, 10, 5.
Kr. §. 122, 3.
C. §. 274 Ausn.
70. §. 28, 11.
C. §. 283.
79. 80. §. 28, 14, 4. 5.
81. §. 28, 14, 6.
Kh. §. 124, 3 A.
83. §. 28, 14, 8.
84. §. 28, 14, 9.
C. §. 239.
85. §. 28, 14, 10.
86. §. 28, 14, 11.
Kh. §. 125, 1.
C. §. 240.
87. §. 28, 14, 12.
Kh. §. 125, 2.
88. §. 28, 14, 13.
Kh. §. 125, 2.
89. §. 28, 15.
Kh. §. 124, 3.
C. §. 239.
90. §. 28, 15, 1.
Kh. §. 12, 2.
C. §. 241.
91. §. 28, 15, 2.
Kh. §. 124, 2.
C. §. 235.
92. §. 28, 15, 3.
97. §. 29, 2, 1.
98. §. 29, 2, 2.
99. §. 29, 2, 3.
Kh. §. 175, 2.
C. §. 310.
100. §. 29, 2, 4.
101. §. 29, 2, 5.
C. §. 269.
102. §. 29, 3.
Kh. §. 139, 5.
C. §. 279. 280.
103. §. 29, 3, 1.
vgl. C. §. 277.
104. §. 29, 3, 2.
Kh. §. 139, 5.
105. §. 29, 4.
C. §. 298.
106. §. 29, 4, 1.
C. §. 298.
107. §. 29, 4, 2.
C. §. 300.
109. §. 30, 1, 1.
110. §. 30, 1, 2.
112. §. 30, 2, 1.
C. §. 286.
114. §. 30, 2, 3.
Kh. §. 139, A. 2.
C. §. 286.
115. §. 30, 2, 4.
C. §. 286, 4.
116. §. 30, 2, 5.
Kh. §. 139, A. 1.
118. §. 30, 3, 7.
Kh. §. 116, 8.
C. §. 187.
126. §. 30, 5, 2.
127. §. 30, 6.
C. §. 283.
128. §. 30, 6, A.
Kh. §. 116, 4.
C. §. 283.
136. §. 30, 9, 1.
137. §. 30, 9, 2.
138. §. 30, 9, 3.
Kh. §. 116, 5.
139. §. 30, 10.
Kh. §. 116, 6.
140. §. 30, 10 A.
Kh. §. 116, 7.
C. §. 231, 3.
151. §. 31, 3, 1.
157. §. 31, 3, 7.
Kh. §. 117.
C. §. 263.
158. §. 31, 3, 8.
Kh. §. 117.
C. §. 263.
159. §. 31, 3, 9.
Kh. §. 117.
C. §. 263.
160. §. 31, 3, 10.
Kh. §. 117.
C. §. 263.
161. §. 31, 3, 11.
Kh. §. 154, 4.
C. §. 264.
162. §. 31, 3, 12.
Kh. §. 154, 3.
C. §. 265.
167. §. 31, 5, 2.
168. §. 31, 5, 3.
169. §. 31, 5, 4.
Kh. §. 147, 1, a-d.
C. §. 278.
180. §. 31, 9, 3.
Kh. §. 147.
C. §. 285.
182. §. 31, 9, 5.
Kh. §. 154, 8.
C. §. 289.
186. §. 31, 11, 1.
187. §. 31, 11, 2.

191. §. 31, 13.
C. §. 254.
192. §. 31, 13, 1.
193. §. 31, 13, 2.
Kh. §. 146.
C. §. 257.
194. §. 31, 13, 3.
Kh. §. 147, 1, b.
C. §. 257.
195. §. 31, 13, 4.
Kh. §. 147, 1, c.
C. §. 295.
198. §. 31, 13, 7.
199. §. 31, 13, 8.
200. §. 31, 14.
201. §. 31, 14, 1.
Kh. §. 146.
C. §. 278.
202. §. 31, 14, 2.
Kh. §. 153, 2.
203. §. 31, 14, 3.
C. §. 278*.
209. §. 32, 2.
Kh. §. 132.
C. §. 288. 298. 300*.
210. §. 32, 2, 1.
Kh. §. 132, 1.
C. §. 288. 298. 300.
211. §. 32, 2, 2.
Kh. §. 132, 2.
C. §. 288. 298. 300.
212. §. 32, 2, 3.
Kh. §. 132, 3.
C. §. 288.
213. §. 32, 2, 4.
vgl. Kr. §. 132, 3.
vgl. C. §. 288.
214. §. 32, 2, 5.
215. §. 32, 3.
Kh. §. 134, 1.
216. §. 32, 3, 1.
Kh. §. 154, 2. 165, 5.
C. §. 260*.
217. §. 32, 3, 2.
Kh. §. 136, 2.
C. §. 244.
219. §. 32, 3, 4.
Kh. §. 136, 3.
C. §. 244, 2.
220. §. 32, 3, 5.
Kh. §. 136, 3, b.
C. §. 244, 3.
221. §. 32, 3, 6.
222. §. 32, 3, 7.
223. §. 33, 1.
Kh. §. 149, 3—5.
C. §. 262.
224. §. 33, 1 A.
C. §. 262*.
225. §. 33, 2.
Kh. §. 149, 5.
C. §. 270.
226. §. 33, 2, 1.
Kh. §. 153, 1.
C. §. 270.
227. §. 33, 2, 1, 1).
Kh. §. 153, 1.
C. §. 270.
228. §. 33, 2, 1, 2).
Kh. §. 153, 1.
C. §. 270.
229. §. 33, 2, 1, 3).
Kh. §. 153, 1.
C. §. 270.
230. §. 33, 2, 2.
232. §. 33, 3, 1).
C. §. 282.
233. §. 33, 3, 2).
Kh. §. 153, 3. 4.
C. §. 282*.
234. §. 33, 3, 1.
235. §. 33, 3, 2.
Kh. §. 149, 7.
236. §. 33, 3, 3.
Kh. §. 149, 7*.
C. §. 286, A*.
237. §. 33, 3, 4.
Kh. §. 149, 7. 152.
238. §. 33, 3, 5.
Kh. §. 149, 7.
239. §. 33, 3, 6.
240. §. 33, 3, 7.
241. §. 33, 3, 8.
242. §. 33, 3, 9.
243. §. 33, 4.
C. §. 256.
244. §. 33, 4, 1.
Kh. §. 153, 5.
245. §. 33, 4, 2.
C. §. 299.
254. §. 34, 3, a).
Kh. §. 126, 3, a).
255. §. 34, 3, b).
Kh. §. 126, 3, b.
270. §. 36, 2, A.
Kh. §. 177.
C. §. 308. 312.
272. §. 36, 4.
Kh. §. 174.
C. §. 302.
273. §. 36, 4, 1.
274. §. 36, 4, 2 (1).
Kh. §. 174, e), A. 3.
C. §. 307.
275. §. 36, 4, 3 (2).
Kh. §. 174, e A. 3.
C. §. 307.
276. §. 36, 4, 4.
Kh. §. 174, e, A. 3.
C. §. 307.
277. §. 36, 5.
Kh. §. 167, 1. 172, 2.
C. §. 302*. 303.
280. §. 36, 5, 1.
Kh. §. 172, 2.
C. §. 303.
281. §. 36, 5, 2.
C. §. 307*.
282. §. 36, 5, 3.
C. §. 307*.
283. §. 36, 5, 4.
Kh. §. 174, 2.
284. §. 36, 6.
285. §. 36, 7 [6].
286. §. 36, 7 A.
287. §. 36, 8 [7].
Kh. §. 173, 2.
C. §. 302, 4.
288. §. 36, 8 (7), 1 (A).
289. §. 36, 8, 2.

290. §. 36, 9.
Kh. §. 174, f. 172, 2.
292. §. 36, 10 [8], 1.
Kh. §. 175, 2. 3.
C. §. 310.
293. §. 36, 10 [8], 2.
C. §. 317.
294. §. 36, 10 [8], 3.
Kh. §. 170, Anm.
C. §. 311. 317, 4.
295. §. 36, 10 [8], 4.
296. §. 36, 10 [8], 5.
297. §. 36, 10 [8], 6.
298. §. 36, 11 [9].
299. §. 36, 11 [9], 1.
300. §. 36, 11 [9], 2.
301. §. 36, 11 [9], 3.
302. §. 36, 11 [9], 4.
303. §. 36, 11 [9], 5.
C. §. 329.
304. §. 36, 11 [9], 6.
305. §. 36, 11 [11], 7.
306. §. 38, 1.
Kh. §. 180.
C. §. 308. 313.
307. §. 38, 1, 1.
Kh. §. 175, 2, 3.
C. §. 310.
308. §. 38, 1, 2.
309. §. 38, 1, 3.
310. §. 38, 1, 4.
311. §. 38, 1, 5.
312. §. 38, 1, 6.
313. §. 38, 2.
314. §. 38, 2, 1.
315. §. 38, 2, 2 [1].
316. §. 38, 2, 3 [2].
C. §. 115, A. 1.
317. §. 38, 2, 4 [3].
C. §. 115, A. 1.
318. §. 38, 2, 5 [4].
Kh. §. 181, A. 2.
C. §. 315, A. 3.
319. §. 38, 2, 6 [5].
320. §. 38, 3.
321. §. 38, 3, 1.
322. §. 38, 3, 2.
323. §. 38, 3, 3 [2].
Kh. §. 181, A. 3.
324. §. 38, 3, 4 [3].
§. 181 Anm. 4.
C. §. 314.
325. §. 38, 3, 5 [4].
327. §. 38, 3, 6.
328. §. 38, 4.
329. §. 38, 4, 1.
330. §. 38, 4, 2.
Kh. §. 178, A. 1.
332. §. 38, 4, 4.
333. §. 38, 4, 5.
335. §. 38, 5 A. 1.
337. §. 38, 5, 3.
339. §. 38, 6, 1.
Kh. §. 125, 3.
C. §. 240.
340. §. 38, 6, 2.
341. §. 38, 6, 3.
342. §. 38, 7.
Kh. §. 193.
C. §. 317.
343. §. 38, 7, 1.
344. §. 38, 7, 2.
345. §. 38, 7, 3.
346. §. 38, 7, 4.
347. §. 38, 7, 5.
350. §. 39, 2.
Kh. §. 165.
C. §. 326.
352. §. 39, 3.
Kh. §. 164.
C. §. 325.
353. §. 39, 3 A.
354. §. 39, 4.
Kh. §. 160.
C. §. 322.
355. §. 39, 5.
Kh. §. 161.
C. §. 322.
357. §. 39, 5, 2.
358. §. 39, 5, 3.
Kh. §. 158. 153.
C. §. 321.
359. §. 39, 6.
Kh. §. 162.
C. §. 324.
360. §. 39, 6 Anm.
361. §. 39, 7.
362. §. 39, 7, 1.
363. §. 39, 7, 2.
364. §. 39, 8.
366. §. 39, 9.
Kh. §. 187.
C. §. 319.
367. §. 39, 9, A.
C. §. 319, 20.
368. §. 39, 10.
Kh. §. 156.
C. §. 282.
369. §. 39, 10, 1.
Kh. §. 156.
370. §. 39, 10, 2.
Kh. §. 155.
371. §. 39, 10, 3.
372. §. 39, 10, 4.
373. 374. §. 39, 11 u. 11A.
Kh. §. 251, 2, A. 1.
C. §. 366.
375. §. 39, 12.
Kh. §. 154, 1. 195.
C. §. 328, A. 1).
376. §. 39, 12, 1.
C. §. 266.
377. §. 39, 12, 2.
378. §. 39, 12, 3.
Kh. §. 195.
C. §. 328, A, 1.
379. §. 39, 12, 4.
380. §. 39, 12, 5.
Kh. §. 195.
381. §. 39, 12, 6.
382. §. 39, 13.
Kh. §. 194.
C. §. 328, A., 2).
383. §. 39, 13, 1.
Kh. §. 194.
C. §. 328, A., 2).
384. §. 39, 13, 2.
Kh. §. 194.
C. §. 328, A., 2).

385. §. 39, 13, 3.
386. §. 39, 13, 4.
387. §. 39, 13, 5.
388. §. 39, 13, 6.
Kh. §. 194, A. 3.
389. §. 39, 14.
C. §. 328, A., 4).
390. §. 39, 14, 1.
391. §. 39, 14, 2.
392. §. 39, 14, 3.
C. §. 328, 4.
396. §. 52, 1, 3.
432. §. 52, 6.
433. §. 52, 6, 1.
434. §. 52, 6, 2.
435. §. 52, 6, 3.
436. §. 52, 6, 4.
437. §. 52, 7.
438. §. 52, 8.
439. §. 52, 8, 1.
440. §. 52, 8, 2.
441. §. 52, 8, 3.
442. §. 52, 8, 4.
443. §. 52, 8, 5.
444. §. 52, 8, 6.
445. §. 52, 8, 7 [8].
446. §. 52, 8, 8 [7].
447. §. 52, 8, 9.
448. §. 52, 9.
449. §. 52, 9, A.
450. §. 52, 10.
451. §. 52, 10, 1.
452. §. 52, 10, 2.
453. §. 52, 10, 3.
454. §. 52, 10, 4.
455. §. 52, 10, 5.
456. §. 52, 10, 6.
457. §. 52, 10, 7.
458. §. 52, 10, 8.
459. §. 52, 10, 9.
460. §. 52, 10, 10.
461. §. 52, 10, 11.
462. §. 52, 11.
463. §. 52, 11, 1.
464. §. 52, 11, 2.
465. §. 52, 11, 3.

Zweite Abtheilung.

[ ] [ ]
3. §. 27, 1.
4. §. 27, 1 Anm.
5. §. 27, 2.
C. §. 251.
6. §. 27, 2, 1.
C. §. 251.
7. §. 27, 2, 2.
C. §. 251.
8. §. 27, 2, 3.
9. §. 27, 2, 4.
10. §. 27, 2, 5.
11. §. 27, 3.
C. §. 260.
12. §. 27, 3, 1.
13. §. 27, 3, 2.
14. §. 27, 3, 3.
15. §. 27, 3, 4.
16. §. 27, 3, 5.
17. §. 28, 1.
C. §. 234.
18. §. 28, 1, 1.
C. §. 234.
19. §. 28, 1, 2.
20. §. 28, 1, 3.
C. §. 274.
21. §. 28, 1, 4.
22. §. 28, 1, 5.
23. §. 28, 2.
C. §. 234.
24. §. 28, 2, 1.
25. §. 28, 2, 2.
26. §. 28, 2, 3.
27. §. 28, 2, 4.
28. §. 28, 2, 5.
C. §. 237.
29. §. 28, 2, 6.
30. §. 28, 2, 7.
31. §. 28, 3.
33. §. 28, 3, 2.
34. §. 28, 3, 3.
35. §. 28, 3, 4.
36. §. 28, 4.
C. §. 235.
37. §. 28, 4, 1.
38. §. 28, 4, 2.
39. §. 28, 4, 3.
40. §. 48, 4, 4.
41. §. 28, 4, 5.
42. §. 28, 4, 6.
43. §. 28, 5.
C. §. 235.
44. §. 28, 6.
45. §. 28, 6, 1.
C. §. 257.
46. §. 28, 6, 2.
47. §. 28, 6, 3.
48. §. 28, 6, 4.
49. §. 28, 6, 5.
50. §. 28, 6, 6.
C. §. 273.
51. §. 28, 6, 7.

52. §. 29, 1.
C. §. 260.
53. §. 29, 1, A.
54. §. 29, 2.
C. §. 262.
55. §. 29, 2, 1.
56. §. 29, 2, 2.
57. §. 29, 2, 3.
58. §. 29, 2, 4.
59. §. 29, 2, 5.
60. §. 29, 3.
C. §. 277—280.
61. §. 29, 3, 1.
C. §. 277—280.
62. §. 29, 3, 2.
C. §. 277—280.
63. §. 29, 3, 3.
64. §. 29, 3, 4.
65. §. 29, 3, 5.
66. §. 29, 3, 6.
67. §. 29, 3, 7.
69. §. 30, 1, 1.
C. §. 233.
70. §. 30, 1, 2.
C. §. 233.
71. §. 30, 1, 3.
72. §. 30, 1, 4.
C. §. 233.
73. §. 30, 1, 5.
C. §. 233.
74. §. 30, 1, 6.
75. §. 30, 1, 7.
C. §. 233, 7.
76. §. 30, 1, 8.
78. §. 30, 1, 10.
79. §. 30, 1, 11.
80. §. 30, 2.
C. §. 233, 3.
81. §. 30, 2, 1.
82. §. 30, 2, 2.
83. §. 30, 2, 3.
84. §. 30, 2, 4.
85. §. 30, 2, 5.
86. §. 30, 2, 6.
87. §. 30, 2, 7.
88. §. 30, 3.
89. §. 30, 3, 1.
90. §. 30, 3, 2.
C. §. 233, 2.
91. §. 30, 3, 3.
C. §. 233, 2.
92. §. 30, 3, 4.
C. §. 239, 2.
93. §. 30, 3, 5.
C. §. 233, 2.
94. §. 30, 3, 6.
95. §. 30, 3, 7.
96. §. 30, 3, 8.
97. §. 30, 3, 9.
98. §. 30, 3, 10.
99. §. 30, 3, 11.
C. §. 233, 5.
100. §. 30, 4.
C. §. 226. 287.
101. §. 30, 4, 1.
102. §. 30, 4, 2.
103. §. 30, 4, 3.
104. §. 30, 4, 4.
105. §. 30, 4, 5.
106. §. 30, 4, 6.
C. §. 233, 6.
107. §. 30, 4, 7.
C. §. 233, 6.
108. §. 30, 4, 8.
C. §. 233, 6.
109. §. 30, 4, 9.
110. §. 30, 4, 10.
111. §. 30, 4, 11.
112. §. 30, 4, 12.
113. §. 30, 5.
114. §. 30, 5, 1.
115. §. 30, 5, 2.
116. §. 30, 5, 3.
117. §. 30, 6.
C. §. 292.
118. §. 30, 6, 1.
119. §. 30, 6, 2.
120. §. 30, 6, 3.
121. §. 31, 1.
C. §. 283.
122. §. 31, 1, 1.
123. §. 31, 1, 2.
124. §. 31, 1, 3.
125. §. 31, 1, 4.
126. §. 31, 1, 5.
127. §. 31, 1, 6.
128. §. 31, 1, 7.
129. §. 31, 1, 8.
130. §. 31, 2.
131. §. 31, 2, 1.
132. §. 31, 2, 2.
133. §. 31, 3.
134. §. 31, 3, 1.
135. §. 31, 3, 2.
136. §. 31, 3, 3.
137. §. 31, 3, 4.
138. §. 31, 3, 5.
139. §. 32, 1.
C. §. 334.
140. §. 32, 1, 1.
C. §. 335.
141. §. 32, 1, 2.
142. §. 32, 1, 3.
C. §. 337.
143. §. 32, 1, 4.
C. §. 337.
144. §. 32, 1, 5.
145. §. 32, 1, 6.
146. §. 32, 1, 7.
147. §. 32, 1, 8.
148. §. 32, 1, 9.
149. §. 32, 2.
150. §. 32, 2, 1.
151. §. 32, 2, 2.
152. §. 32, 2, 3.
153. §. 32, 2, 4.
154. §. 33, 1.
155. §. 33, 1, 1.
156. §. 33, 1, 2.
157. §. 33, 1, 3.
C. §. 233.
158. §. 33, 1, 4.
159. §. 33, 1, 5.
160. §. 33, 1, 6.
161. §. 33, 1, 7.
162. §. 33, 1, 8.
163. §. 33, 1, 9.
164. §. 33, 1, 10.
165. §. 33, 1, 11.

166. §. 33, 2.
C. §. 264.
167. §. 33, 2 A.
168. §. 33, 3.
169. §. 33, 3, 1.
170. §. 34, 1.
171. §. 34, 2.
172. §. 34, 2, 1.
173. §. 34, 2, 2.
174. §. 34, 2, 3.
175. §. 34, 2, 4.
175a. ***176.*** §. 34, 2, 5.
177. §. 34, 3.
178. §. 34, 3, 1.
179. §. 34, 3, 2.
180. §. 34, 3, 3.
181. §. 34, 3, 4.
C. §. 243, 2.
182. §. 34, 3, 5.
C. §. 243, 2.
183. §. 34, 3, 6.
184. §. 34, 3, 7.
185. §. 34, 3, 8.
186. §. 34, 4.
187. §. 34, 4, 1.
188. §. 34, 4, 2.
189. §. 34, 4, 3.
190. §. 34, 5.
C. §. 243, 1.
191. §. 34, 5, 1.
192. §. 34, 5, 2.
192a. §. 34, 5, 2, a).
192b. §. 34, 5, 2, b).
192c. §. 34, 5, 2, c).
193. §. 34, 5, 3.
C. §. 243, 1.
194. §. 34, 5, 4.
195. §. 34, 5, 5.
196. §. 34, 5, 6.
197. §. 34, 5, 7.
198. §. 34, 5, 8.
199. §. 34, 5, 9.
200. §. 34, 6.
201. §. 34, 6, 1.
C. §. 243, 1.
203. §. 34, 6, 3.
204. §. 34, 6, 4.
205. §. 34, 6, 5.
206. §. 34, 6, 6.
207. §. 34, 7.
208. §. 34, 7, 1.
209. §. 34, 7, 2.
210. §. 34, 7, 3.
211. §. 34, 7, 4.
212. §. 34, 7, 5.
213. §. 34, 8.
214. §. 34, 8, 1.
215. §. 34, 8, 2.
216. §. 34, 8, 3.
217. §. 34, 8, 4.
218. §. 34, 9.
219. §. 34, 9 A.
220. §. 34, 10.
221. §. 34, 10, 1.
222. §. 34, 10, 2.
223. §. 34, 10, 3.
224. §. 34, 10, 4.
225. §. 34, 10, 5.
226. §. 34, 10, 6.
230. §. 36, 1, 1.
231. §. 36, 1, 2.
232. §. 36, 1, 3.
233. §. 36, 1, 4.
234. §. 36, 1, 5.
235. §. 36, 1, 6.
236. §. 36, 1, 7.
237. §. 36, 1, 8.
238. §. 36, 1, 9.
239. §. 36, 1, 10.
240. §. 36, 1, 11.
241. §. 36, 1, 12.
242. §. 36, 2, 1.
243. §. 36, 2, 2, 2.
244. §. 36, 2, 3.
245. §. 36, 2, 4.
246. §. 36, 2, 5.
247. §. 36, 2, 6.
248. §. 36, 3.
249. §. 36, 3, 1.
250. §. 36, 3, 2.
251. §. 36, 3, 3.
252. §. 36, 3, 4.
253. §. 36, 3, 5.
254. §. 37, 1.
255. §. 37, 1, 1.
256. §. 37, 1, 2.
257. §. 37, 1, 3.
258. §. 37, 2.
259. §. 37, 2, 1.
260. §. 37, 2, 2.
261. §. 37, 2, 3.
262. §. 37, 2, 4.
263. §. 37, 2, 5.
264. §. 37, 2, 6.
265. §. 38, 1.
266. §. 38, 1, 2.
267. §. 38, 1, 2.
268. §. 38, 1, 3.
269. §. 38, 1, 4.
270. §. 38, 1, 5.
271. §. 38, 1, 6.
272. §. 38, 1, 7.
273. §. 38, 2.
274. §. 38, 2, 1.
275. §. 38, 2, 2.
276. §. 38, 2, 3.
277. §. 38, 2, 4.
278. §. 38, 2, 5.
279. §. 38, 2, 6.
280. §. 38, 2, 7.
281. §. 38, 2, 8.
282. §. 38, 2, 9.
283. §. 38, 2, 10.
284. §. 38, 3.
285. §. 38, 3, 1.
286. §. 38, 3, 2.
287. §. 38, 3, 3.
288. §. 38, 3, 4.
289. §. 38, 4.
290. §. 38, 4, 1.
291. §. 38, 4, 2.
292. §. 38, 4, 3.
293. §. 38, 4, 4.
294. §. 38, 5.
295. §. 38, 5, 1.
296. §. 38, 5, 2.
297. §. 38, 5, 3.
298. §. 38, 6.
299. §. 38, 6 Anm.
300. §. 38, 7, (1).

301. 302. §. 38, 7, 1.
303. §. 38, 7, 2.
304. §. 38, 7, 3.
305. §. 38, 7, 4.
306. §. 38, 7, 5.
307. §. 38. 7, 6.
342. §. 2, 3, 2, d).
368. §. 2, 5, 2.
371. §. 3, 6.
372. §. 2, 6, 1.
C. §. 233, 2.
373. §. 2, 6, 2.
C. §. 233, 2.
374. §. 2, 6, 3.
381. §. 3, 7, 3.
386. §. 3, 1, 1.
388. §. 3, 1, 3.
393. §. 3, 2, 3.
424. §. 4, 1, 2.
466. §. 6, 2, 1.
487. §. 7, 4, 4.
488. §. 7, 4, 4, a).
489. §. 7, 4, 4, b).
496. §. 7, 5, 1, d).
517. §. 10, 5.
551. §. 12, 1.
553. §. 12, 2, 4.